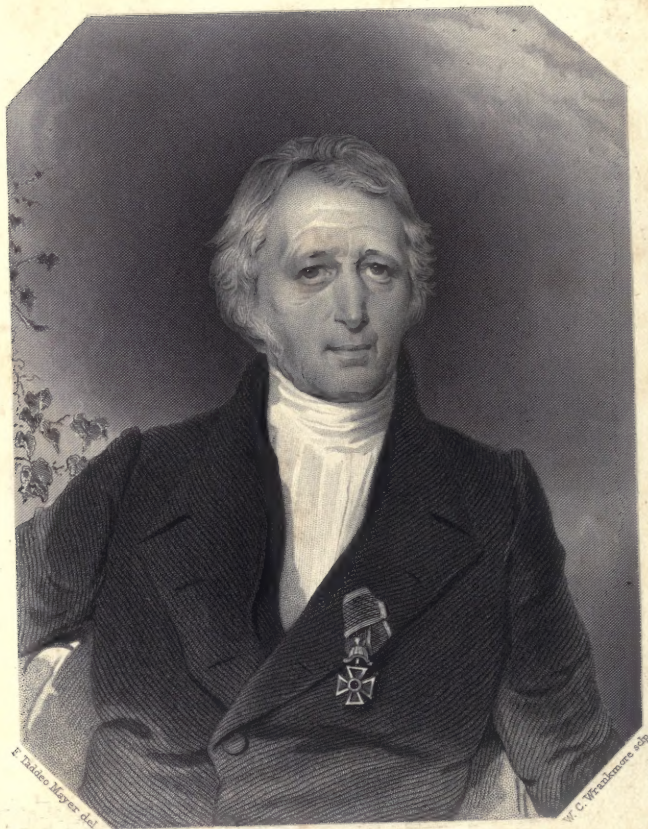




Purchased From
Funds Donated
by the
Andrew W. Mellon
Foundation





F. Zauder del.

W. C. Wenzel sculp.

JOSEFA JUNGMANNA
HISTORIE
LITERATURY ČESKÉ.

ANEB :

SAUSTAWNÝ PŘEHLED SPISŮ ČESKÝCH
S KRÁTKAU HISTORIÍ NÁRODU, OSWÍCENÍ A JAZYKA.

DRUHÉ WYDÁNÍ.



(NÁKLADEM ČESKÉHO MUSEUM ČÍSLO XXXII.)

W PRAZE.

W KOMMISSÍ KNĚHKUPECTWÍ F. ŘIWNÁČE.

1849.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO



Tisk Kat. Jeřábkové, vedením J. Hlaváčka.

Josef Jungmann narodil se roku 1773 dne 16. Čerwence*) we wsi Hudlicích, býwalého panstwí Křiwoklátského, asi tři hodiny cesty od Berauna. Otec jeho, jménem Tomáš, byl pilný rolník a milovník wčelařstwí. Začátky literního učení dostaly se mu nejprwé w místní škole Hudlické (1781—1784), potom w Berauně we škole Piaristů (1785—1788). Záhy dáwaje na jewo znamenité wlohy duchowní, wstoupil w 15. roce wěku swého na gymnasium Nowoměstské w Praze; studowal zde na universitě filosofii (1794—1796) a práwa (1797—1799); po skončení pak těchto oddal se oblíbenému powołání stawu učitelského. — Již roku 1800 dostal se nejprwé za supplenta, potom za skutečného professora na gymnasium w Litoměřicích, kdež čtyry léta (1800—1803) učil we třídách grammatikalních čili syntaktických, potom 11 let we třídách humanitních (1804—1814). Staw se mezitím doktorem filosofie na universitě Pražské (1811), dostal se roku 1815 za humanitního professora do Prahy na Staroměstské gymnasium, a po dwadcetiletém blahoplném působení w tomto úřadě ustanowen dne 22. Listopadu 1834 za ředitele čili praefekta téhož gymnasium.

Dětenčí léta Jungmannowa připadají do času pro wywinutí duchowního žiwota w Čechách nad míru důležitého. Tehdáž, za posledních let Marie Terezie a při začátku panowání císaře Josefa II, staly se rozhodné změny w celém zřízení školním, jako we všech wětwích spráwy státní zároweň. Nowé, předtím zawřené, brány wzdělanosti otewřeny jsau tehdáž národu českému, dlawo dřímawšímu; však zároweň položena nowá wýmínka, předtím neslýchaná w té míře, bez které nemělo odtud možné býti rodilému Čechu,

*) Při žiwotopisném nástinu tomto následowáno hlawně žiwotopisu Jungmanna od p. W. Štulce w Almanachu „Libuša“ na r. 1847, kdežto však den narození Jungmanna chybau tisku položen jest na 16. Čerwna místo Čerwence.

aby dosáhl vyššího stupně učení, než jaké poskytovala nejnižší škola wesnická; výmínka totiž, aby napřed odvykl mateřskému jazyku; neb jen jazykem německým mělo se napotom udělowati všeliké vyšší vzdělání. I Jungmann zápasil na škole Beraunské s těžkostmi naučení se německému jazyku, kteréž byly tehdaž mnohem větší než nyní. Těžkosti tyto, a newyhnutedlně vyplývající z nich škoda we wychování mládeže české, byly však také příčinou, že přese všecku moc mody, ježto němčině zjedнала oblibu we všech třídách obecnstwa českého, předce již tehdaž wzbudili se mužové, kteří dle sil swých opřeli se praudu času, a w čas nejúsilnějšího wnikání cizího žiwlu do weškerého weřejného žiwota jali se křisiti jazyk a národnost českou.

Jungmann užil za času studií swých w Praze i wýhod, které poskytoval nowý spůsob učení, zawedený císařem Josefem, i také těch, ač welmi skrowných, které sobě wymohl nowě probuzený směr národní. Mužové, jako Seibt, Meissner, Cornova, kteří skutečně otewřeli w Čechách nowau dráhu w krásných naukách, ač prostředkem německého jazyka, působili s welkým prospěchem na vzdělání Jungmannowo. S druhé strany počal právě toho roku, když Jungmann wstoupil na universitu (1793), zaslaužilý dějepisec český, Pelcel, přednáseti řeč a literaturu českou, pro niž právě tehdaž zřizena ponejprw kathedra w Praze. Ctihodný Wydra, professor matematiky, nezwiklaný hajitel řeči národní, nemálo působil na probuzení žáků swých, kteří jen jak koliw byli přístupní citům vlasteneckým. — Wedlé Jaroslawa Puchmayera, Hněwkowského, obau Nejedlých a jiných mužů, kteří vyšli z této školy, probuzen byl i Jungmann ku pracování na nowě klučené roli vlastenské. Křišení a šlechtění mluwy národní, tak dlaho zanedbané, stalo se od těchto prwních let jinošských hlawním úkolem jeho žiwota.

Již mezi studiemi co právník účastnil se některými básnickými pokusy při důležitém na onen čas podniknutí literárním, pod názwem: Sebrání básní a zpěwů, ku kterémuž mladší spisowatelské síly toho času sestředil přítel jeho Puchmayer (1795). W Nejedlého Hlasateli Českém (1803) proslul Jungmann později čistotau a dokonalostí slohu we člancích swých prosaických.

Začala se tehdaž nejprwé poznáwati potřeba, aby se literatura česká powznesla nad obor pauhých spisů pro obecný lid, we kterém se posawad pohybowala snahau, jinak zajisté zaslaužilau, Pelcla, Procházky, Rulíka, Krameriusa a jiných spisowatelů. Nikdo nepójal potreby této tak wřele jako Jungmann; nikdo tak jak on nebyl swědom welikosti a těžkosti toho předse-

wzetí; nikdo nezanechal po sobě tak skwělých pomníků, swědčících o práci a sebe-zapírawé pilnosti, podstaupené k důležitému cíli tomuto. Jazyk český musil teprw poznán býti w celém bohatstwi swém, musil přispůsoben býti k vyšším potřebám krásné i wědecké literatury, měloli býti možné, aby se literatura národní wyrownala pokročilým potřebám času nebo příkladu cizích literatur, ježto se byly stále wywinowaly, co česká pohřžena byla po dlouhý čas we temné mrákotě. Wšecky literární snahy Jungmanna byly neodwratně wěnowány tomuto přednímu a hlavnému úkolu. O něj zjednal sobě u národu našeho tak weliké zásluhy, jak jinde celé akademie neb sjednocená snaha učenců během delšího času.

K účelu tomuto směřowaly hned na počátku literární činnosti Jungmanna mnohé překlady jeho, jak we werších tak we proze, z literatur cizích, zvláště anglické, německé a francauzské, s jejichžto plody wýtečnými záhy wýborně se seznámil. Klassické překlady Ataly Chateaubrianda z francauzského (1805), a Miltonowa Ztraceného ráje z anglického jazyka (1811) byly nejwětší a nejpracnější podniknutí tohoto druhu. Jimi ponejprw skwěle ukázána spůsobnost jazyka českého k dosažení dokonalosti stylistické takowé, k jaké se vzdělal kterýkoli z nowějších jazyků ewropejských. Práce tyto i jiné byly wzorem všem sawěkým spisowatelům českým, kteří pochopili prawé potřeby literatury i důležitost času swého.

Obě díla, Atalu i Ztracený ráj, dohotowil Jungmann w Litoměřicích. Krom prací literárních obětowal zde po celý čas swého přebýwání při welmi swědomitém zastáwání úřadu professorského část swobodné chwíle swé bezplatnému wučowání jazyku českému nejprwé na gymnasii, potom w seminári biskupském. Dostaw se odtud do Prahy, dočkal se brzy blažené chwíle, we které, jak se tehdaž zdálo, zaswítaly jazyku českému přízniwější okolnosti we školách, když cis. dekrety roku 1816 a 1818 nařžzeno, aby se na vzdělání w něm slušný ohled bral při wučowání mládeže gymnasiální. Jungmann, wyzwán k tomu od tehdejšího gymnasiálního direktora Grüna, ctihodného praelata Strahowského, sepsal tehdaž, aby se úmyslu dekretů těchto za dost učiniti mohlo, swau Slowesnost čili nauku o wýmluwnosti. Naděje, w dekrety ony skládané, brzy zmařeny byly, jak se wůbec za to mělo, protiwným působením potomního gymnasiálního direktora Františka Pöllnera.

W prwním wydání díla tohoto užil Jungmann ponejprw tak nazwaného analogického prawopisu, jež byl nawrhnul Dobrowský. Polemika, která

z toho powstala mezi ním a Nejedlým, zawedena od tohoto pohřichu na polo osobního ano i politického osočování, zhořčila mnohé chvíle w žiwobyті mírného, všechněch nízkých wašni prostého Jungmanna; podobně i rozepře s Dobrowským o starobylost básně Libušina saudu, z jejíhož podwodného podstrčení winil brzy Jungmanna, brzy toho neb onoho z přátel jeho.

Mezitim užil Jungmann lepší příležitosti nabyté z přebýwání swého w Praze ku podniknutí díla nad míru důležitého pro vzdělání každé literatury, sestawení totiž auplné bibliografie české od nejstarších do nejnowějších časů, pod názwem: Historie literatury české; kteréž w prvním wydání roku 1825 na swětlo wyšlo. — Konečně r. 1833 dokonal arcidílo swé, plod 30letých prací, weliký slowník jazyka českého, rozsáhlostí i důkladností slušně rownající se všem podobným podniknutím u jiných národů ewropejských. Dílo toto wyšlo během let 1835—1839 pomocí Matice České, kteráž ctí wděčně památku Jungmanna jakožto jednoho z předních půwodů tohoto ústawu.

Zásluby Jungmanna jak we wýtečném zastáwání úřadu učitelského, tak o wědu a literaturu českau našly hned za žiwobyті jeho zřejmé wšeo-
becné uznání. Universita Pražská wyznamenala jej, jakožto spoluauda swého, dwakrát důstojenstwím děkana fakulty filosofické (1827, 1838), potom pak zwolením za rektora r. 1839. Ctihodný bratr jeho, prof. Antonín Jungmann, odewzдал mu tehdaž insignie úřadu rektorského jakožto odstupující rektor; a druhý bratr, Jan, kněz řádu křížownického, farář w Unhošti, četl mši, slawnost tuto prowázející. Králowská česká společnost nauk i učená společnost Krakowská (1830, 11. Ledna) počítaly jej mezi členy swými. Od wděčných krajanů českých počten byl dwakrát darowáním stříbrného pokálu (1832, 1835) na znamení uznání zásluh o národní literaturu. Taktéž počtila jej r. 1835 (9. Října) cis. akademie ruská poslaným jemu zlatým penizem pro zásluby o wědu. J. Wýsost arcikníže František Karel, otec JMti. nyní panujícího císaře Františka Josefa, počtil Jungmanna za slowník český, sobě podaný, welmi milostiwým a pochwalným dopisem dne 4. Dubna 1837, hřed pak na to JMt. císař Ferdinand obdarowal jej skwostným zlatým a diamantowým prstenem (17. Dubna) na důkaz nejw. uznání za totéž dílo zaslaužilé. Nad to wyznamenán Jungmann dne 30. Listopadu 1839 udělením rytířského řádu Leopoldowa a r. 1847 jmenowáním za auda akademie nauk we Wídni.

Po těžké nemoci, kterau obkličěn byl r. 1844, widěl se přinucena, žádati o propuštění z úřadu co prefekt Staroměstského gymnasium, i wstoupil

do stawu odpočinutí, zaslaužilého 45letým zastáwáním powolání učitelského (1845). Nezcela tři léta bylo mu přáno užiti pokojnějšího způsobu žiwobyti, při kterém téměř do posledka neustál pokračowati w pracích literarních. Umřel po krátké poslední nemoci dne 16. Listopadu r. 1847, w 74. roce wěku swého. Pro něj truchlil národ český, jakž jewilo se nenucenými důkazy po všech místech vlasti, způsobem ne tak snadno pamatowaným i při osobách nejvyššího důstojenství. Pohřeb jeho w Praze, prowázený od mnoha tisíců lidstwa všelikých stawů, při účastenství všeobecném celého obywatelstwa, zůstane powždy w paměti, jakožto podiwuhodný úkaz, kterýmžto se jewila i úcta, jaké požíwal Jungmann, i wáznost, jaké nabyła wěc, již on obětowal práce celého žiwota swého. Jungmannem a přátely mládi jeho začala se nowá doba literatury české; jím, což při času smrti jeho owšem netušilo se, došla doba tato i swého uzawření, událostmi, které brzy na to proměnily a rozšířily půdu pro potomní pokrok w tom, k čemu tehdaž tak pracně a obětowně střádány byly pomoci a prostředky.

Nowé spracowání a rozšíření díla, které tuto sbor musejní pro řeč a literaturu českau podává wáženému obecenstwu, byla jedna z posledních prací Jungmannových. Tisk textu byl wětším dílem ještě za žiwobyti a pod dohledem jeho dokonán. Zhotowení potřebných registříků, ku kterému zwěčněly již nestačil, uloženo jest níže podepsanému jakožto tehdejšímu sekretáři sboru Matičního, asi w ten způsob, jak skladatel sám obmýšlel. Dokonání práce této nemálo obtížné protáhlo se častau a dlahau nepřítomností níže-psaného w Praze i jinostranným jeho zaměstnáním; tisk pak opozdil se pro mnohé překážky w tiskárnách Pražských, o kterých jinde dostatečně jest promluweno.

Registříky ku pohodlnému užíwání díla newyhnutedlně potřebné jsau přidány tři: 1. popis všech spisowatelů českých s krátkými žiwotopisy a poznamenáním titulů knih jednohokaždého, 2. popis spisowatelů cizích, z nichž do češtiny překládáno, 3. registřík dle titulů knih bez rozdílu spisowatelů známých a neznámých, w abecedním pořádku.

Při spisowání žiwotopisů spisowatelů českých hleděno jediné na úplnost a určitost dat ze zewnějšího žiwota; nikoli na charakteristiky neb

wypsání a ocenění literární činnosti jednohokaždého. Nebylo toto a nemohlo býti účelem díla takového způsobu. Proti prvnímú vydání od r. 1825 jsau zde životopisové tito dle možnosti porozšířeni, a sie při spisowatelích starších užitím k tomu všelikých pramenů, kteří nižepsanému byli známi a přístupni; při spisowatelích nyní žijících stalo se to větším dílem na základě zpráv, o které se nižepsaný jich samých dožádal, a za jejichž zaslání všem, kteří se k tomu laskavě propůjčili, své díky vzdává. Užito zpráv těchto w té skrovné míře, we které toho žádal účel registříku tomuto vytčený. Pro budaucí však pamět uloženy jsau tyto zpráwy, psané větším dílem obšírněji, než účel tento žádal, we schránce spisů Matice České. — Dle hojnějších neb méně hojných těchto zřidel wypadli životopisové buď delší, buď kratší. Že sauměrnosti w prácech takových docíliti nelze, každý dobře rozumí, kdo se s čím podobným kdy zanašel. — Co se týče poznamenání spisů jednohokaždého spisowatele při jeho jméně, zachowány jsau w tom přísně jen meze rejstříka; jmenování jsau totiž jen ti spisové, o kterých stojí w knize samé, nikoliw ti, kteří buď teprw po roce 1846 (do kterého dílo toto sáhá) vyšly, buď proto w knize nepřicházejí, že skladateli byli neznámi. W obojím ohledu obsahují některé z životopisních zpráv oněch, složených we schráně Matiční, rozmanité oprawy a doplňky, kterých budaucí pokračowatel w Historii literatury české bude lépe moci užiti, než by se zde bylo mohlo státi.

Ke zhotowení popisu spisowatelů cizích a registříku abecedního knih propůjčil se nižepsanému pomocí swau p. Wácslaw Žirownický, nyní suppl. professor na gymnasium we Klatowech.

Podobizna Jungmannowa, přidaná ku knize této, jest otištěna dle tabule, zhotowené nákladem c. k. krajského raddy pana Pawla Aloyzia Klara, určené prwotně pro Almanach „Libuša“ na rok 1847. Wlastimilowný majitel její poskytl ji ochotně sboru musejnímu ke zhotowení tolika otisků, kolik potřebí bylo k četnému tomuto vydání.

W Praze dne 20. Října 1851.

W. W. Tomek.

U W E D E N Í

O S L O W A N E C H W Ů B E C.



§. 1. *Nejdávnější historie Slowanůw.*

Slowané náležejí k Jafetskému kmenu, a protož příbuzni jsau s Indy, Medy, Peršany, Thraky, Řeky, Latiniky, Kelty a Němci. Jsau národ ewropejský, t. j. na počátku historie sídlící w Ewropě, w obširných wlastech mezi Siným (Adriatským), Černým a Baltickým mořem, ačkoli od oné doby stěhowáním se národů jiných, zvláště Keltů, Němců a Skytů rozličné proměny začili. Půwodní jejich jméno všeobecné, zdá se, bylo *Srb*; u národů keltického a německého kmene slauli Wendi. Mocný Slowanů (prwé jediného kmene) wýstup w šestém století a Kyrillowo písmo způsobilo, že jméno to na wšecky kmeny srbské později přenešeno. Čechowé od počátku VIII století měli osobného swého wládcce a w XI země jejich počala nazýwati se králowstwím. Králowstwí morawské, tak mocné we wěku IX, rozbito w X století na částky, které dostaly se Uhrům a Němcům. W druhé polowici IX wěku založeno wládařstwí ruské; w X wěku vzniklo wládařstwí polské. Illirských a německých Slowanů historie wchodí w děje národůw nad nimi panujících. Srbsko w XIX wěku wětší wolnosti nabylo.

§. 2. *Wlastnosti Slowanů.*

Dáwní Slowané byli národ mocný, udatný, a měli wšecky ctnosti a wady mladých národůw; milost wolnosti, chtiwoť a krutoť na wojně, dobrotiwoť a hostinnost doma. Od nejdávnějších časůw zanašeli se chowáním dobytka, rolnictwím, obchodem a řemesly. Milowali hudbu, a skládali sobě písně národní i wojenské, znali počítářstwí a bez pochyby i písmo *). Náboženstwí jejich bylo pohanské; klaněli se a obětowali bohům, a wšak měli známost o jedné nejwvyšší bytosti **).

§. 3. *Jazyk slowanský.*

Slowané mluwili bez pochyby za staradáwna jedním obecným jazykem, který, jako wšecky ewropejské z Asie pocházel; čehož důwodem shodnost jeho wýrazůw prwotných s řeckými, latinskými, německými a s některými asiatskými, zvláště se sanskritem, dá-

*) Umění písma až do wěku IX. jim odpírají; což wšak jen domysl jest, neboť Wendové u Baltického moře runské písmo znali, a na jejich bůžcích nalezeny jsau nápisy. *Wiz Čas. Mus. XI. běh str. 37.*

***) O srownalosti indického a slowanského bájeslawí, řeči a žiwota w. J. Kellára Sláwa bohyně-
W Pešti 1839.

wným jazykem Indie, zachovaným w swatých knihách bramínůw. Wlastnosti však toho dáwného Slowanůw jazyka jsau nám neznámy; nemámeť nižádných jeho písemných zůstatkůw, až téměř od rozdílu kmenůw slowanských a od přeložení na ten jazyk swatých kněh křesťanské nauky skrze zákonníky řecké. Jazyk ten postupem času podělil se na dvě mluwy, jihovýchodní a západní, které později z sebe vypustily mnohé odnože. Wšecko, co nám o dáwném prwotném jazyku slowanském wědomo, zamyká se we swědectwí Prokopia, tajemníka Belisarowa (550), který jazyk ten nazývá *ἀνεργως βαρβαρος* t. welmi cizím, nesrozumitelným, a mimo to w některých jmenech slowanských zachovaných skrze Byzantinské spisowatele, a to, jakož widěti, pokažených, k. p. Mezamir, Musok, Kelegast, Ardagast, Pirogast. To vše jest ze VI wěku. Neproměnně zachowáno jméno Bulharského wyslance Dragomira k císaři Michalowi (805), s nímž porownáti slušno jméno Drahomíry české.

Wšecky jazyky slowanské dělí se na dvě mluwy hlavní, na jihovýchodní a západní, jejichž rozdíl dle Šafaříka zakládá se na tom, že a) jihovýchodní nepřisauwá *d* před *l*: salo, mylo, kadilo, moliti sja; západní naproti tomu: sádlo, mýdlo, kadidlo, modliti se. b) jihovýchodní *d* a *t* před *l* a *n* wysauwá: pal, wel, kral, vjanu, swěnu; západní pak: padl, wedl, kradl, wadnu, swětnu; c) prwní po retních *w*, *b*, *p*, *m* kladau *l* místo změkčujícího *j*: zemla, kapla, korabl, jawlu, topnen atd.; kde druhé mají: země, kapě, koráb, jewím, topen atd. d) ona užívá *m* we slowě motriti, smotriti; tato *p*: patřiti, spatřiti.

Jihovýchodní mluwa obsahuje tři řeči:

1. *Ruskau* se třemi nářečím, welkoruským, maloruským a běloruským, kteráž nářečí mají opět swá podřečí, k. p. Nowohradské atd.

2. *Bulharskau* s dvěma nářečím, církewním čili cyrillským a nowobulharským.

3. *Illirskau* s trojím nářečím: srbským, chorwatským, korutansko-slowenským.

Západní mluwa zawírá w sobě řeči:

1. *Leskau*, ku kteréž nářečí polské a podřečí kašubské náleží.

2. *Českau* se dvojím nářečím: českým a uherskoslowenským.

3. *Lužicko-srbskau*, s nářečím hornolužickým a dolnolužickým.

4. *Polabskau*, s nářečím drewanským.

§. 4. O českém nářečí zvlášťe.

Jakož wůbec wšecka nářečí slowanská za starodáwna sobě podobnější byla, tak zvlášťe české a uherskoslowenské až téměř do 14 století od sebe málo se lišila; pro kterauž příčinu Slowekům, ježto swůj jazyk méně než Čechowé proměnili, nejstarší české spisy dobře srozumitelné a jako domácí jsau. Nowější jazyk český dělí se od uherskoslowanského a) přijetím wyšších hlásek, zvlášťe po měkkých spoluzwučkách, jako: sukně, duše, držeti, mlčeti, jíti (cieti), zajíc, stojí atd., kdež klade Slowák: sukňa, duša, držati, mlčati, jati, zajác, stojí atd. tak i w slowích: dej, wejce, lid, bez (rostlina) a j. prawí: daj, wajce, lud, baza atd. Ačkoli sprostá mluwa w Čechách zachowala posud některé staré wyslowení jako: piju, píšu, pijau, pišau atd. b) Rozwedením dlauhého *y*, *ú* na dwojhlásky *ey*, *au* (ou), jako: beyk, beywám, saud, kaut, nesau, místo býk, býwám, súd, kút, nesú. Jednak i Čech w písemném jazyku rád se wrací k starší formě: býk, kýwám atd. pokud dobrozvučnost toho dopauští, ano již Bratří na místě *úd* psáwali *aud*. c) Wyslowením měkkého *r* jako *ř*, což jest téměř wůbec mluwy slowanské západní znamením, toliko že Lužičané to *ř* po Němcích jako *š* wyslowowati nawykli.

Ještě wíce dělí se český jazyk od polského a) hláskau *a* w slowích: bláto, hlas, brada, hrad, kráwa atd., kteráž w polském znějí: bloto, glos, broda, grod, krowa atd.

b) vkládáním litery *t* w slowích straka, stříbro a p. jež Polan bez té litery wyslowuje sroka, srebro. c) We slowích wčela, wejce, kapradí Čech ode všech jiných nářečí ač neprávě odstupuje, kteráž kladau: pčela (pol. pszczola), jajce, paprat (pol. paproć). d) Wýchodem: dáme, chýlíme atd. místo staršího dámy, chýlímy. e) *Není* (nenie) Čech prawi místo *ne je* (jest), Polák *nie iest*, Rus *nět* *).

§. 5. Rozvržení literatury české.

Celá literatura česká na tři hlavní částky se rozvrhuje, z nichž první čili *stará* od počátku svého až do r. 1620; druhá čili *prostřední* odtud až do r. 1774, a poslední čili *nová* od toho roku až do našich časů se wztahuje. Stará opět rozpadá se na dvě částky: *jinoštwí* (451—1409) a *mužtwí* (1410—1620); obě pak zase dvě oddělení w sobě zawírají, wyhynutí rodu Přemyslowa a rozšíření tisku za základ majice. A tak powstává šestero oddělení literatury weškeré, a sice:

Odděl. I. Od počátku jejího až do wymřeni Přemyslowců Wáclawem IV čili od r. asi 451 až do r. 1310.

Odděl. II. Od wymřeni rodu Přemyslowa až do Husa neb do pútek o náboženstwí, čili od r. 1311 až do r. 1409.

Odděl. III. Od pútek o náboženstwí neb od Husa až do rozšíření se knihtiskařtwí, čili od r. 1410 až do r. 1526.

Odděl. IV. Od rozšíření knihtiskařtwí až do přemožení nekatolické strany w Čechách a w Morawi, čili od r. 1527 až do r. 1620.

Odděl. V. Od přemožení nekatolikůw, až do uwezení němčiny we školách a kancellárich, čili od r. 1621 až do r. 1774.

Odděl. VI. Od uwezení němčiny do škol a kancellářů až do našeho wěku, čili od r. 1775 až do r. 1846.

*) Wiz a) Dobrowsky Lehrgeb. d. böhm. Spr. 1819. V. b) Téhož Slowanka. II. str. 1—67. c) O libozwučnosti, Kollár w Krok. I. 3. 32. d) Tomsa Veränderung d. čech. Spr. 1805. e) Šafařika Starožítosti slowanské. I. díl. 1837. f) Téhož Národopis. 1842. g) Palacky Gesch. Böhm. 1836.

ODDĚLENÍ PRVNÍ.

Od příchodu Čechůw do země české až do vymření rodu Přemyslowa po meči, čili do krále Jana, to jest, od r. asi 451 až do r. 1310.

I.

§. 6. *Politický stav Čech.*

Asi mezi roky 451—495 po narození Krista Čechové od horní Wisly, z poledních končin veliké země Srbůw, z krajiny tehdáz jmenované Charwaty (nyní Halič) do své nynější země se přistěhowali. Bylo více wětwi příbuzných, jichž jména připomínají se w historii, jako: Chorwati, Dudlebi, Lučané, Sedličané, Pšowané, Děčané, Lemusi a j. kteříž jednímli časem čili rozdílnými dobami zde se usídlili, rozhodnauti nelze. Čechům dostala se krajina okolo Prahy, od nichž asi w IX wěku wšecka země *českau* zemí nazwána. Měli činiti s bojownými sausedy, Longobardy w Morawě, Durinky na západě, zwláště ale s Awary a Franky, proti kterým sjednotiwše se pod Samem šťastně ostáli. Panował *Samo* nad nimi po 35 let (r. 627—662). Po něm rozpadla se říše jeho, a historie česká až do časů Karla Velikého, nejsauci oswícena zprávami cizozemskými, we tmách pochybnosti zůstává. To jedno z domácích pramenů wíme, že po Samowi w Čechách *Krok*, snad jeden ze dwaumecítma synů jeho, a po Krokowi nejmladší dcera jeho *Libuše* panowali; rozpor však mezi dvěma bratry Šfahlawem a Chrudošem o dědiny otcowské příčinu podal k wolení wládaře mužského, *Přemysla* ze Stadic (695). Za něho a za Libuše založena Praha (700). Po smrti Libušině (710) Přemysl utišiw bauři ztropenau Krokowými dcerami (nepochybně wládu sobě po otci osobujícimi), pořádné panování w zemi ustanowil, a práwa dal, kterých dluho potom užíwáno. Umřel r. 750. Pod *Nezamyslem*, *Mnatau*, *Wojenem* a *Wnislawem* pokoj w Čechách. Za *Křezomysla*, *Neklana* a *Hostiwíta* tím horší wálky propukly. Karel Welký, požádán jsa od Hunůw na Dunaji bydlicích a jemu poplatných o pomoc na Čechy, poslal (805) syna svého Karla proti nim, kterýž třemi wojsky do Čech wpadew, prwní rok sice na Ohři ne welmi šťastně bojoval, ale druhý rok je k dani 120 wolůw a 500 hřiwen stříbra prinutil. Tím sobě pokoj zjednawše po smrti Karla Velikého (814) daň platiti přestali. Neklan Lučany, zabiw knížete jejich Wlastislawa wůdcem Čestmírem, k Čechům připojil (830). Duryňka zrádného potrestal. Roku 845 pokoj znowa přerušen. Čtrnácte pánůw českých w Řezně, u přítomnosti Ludwíka, Karlowa wnuka, pokřtěných a proto z Čech wylhaných zawdalo Ludwíku příležitost Čechy obojowati a daně opět žádati. Wpády jeho do Čech dály se w rocích 846, 849, 857 a 872, kdež toliko Swatopluk,

král moravský, je od poroby německé vyprostil. Posléz Ludwik, maje wojnu se swým bratrem Karlem Lysým, zawřel pokoj s Čechy, o dani nezmíniw, toliko pomoc jejich sobě wymínil, aě i lé powinnosti smrt jeho brzka je zbawila.

Boriwoj se Swatoplukem proti Němcům w užší smlauwu wešel, dada jemu českau kněžnu w manželství, při kteréž příležitosti pokřtěn jest od biskupa Methoda čili Strachoty (871). Od Čechůw proto ze země wyhnán, ale od Swatopluka opět na vládarství usazen. Arnulf nowau wálku počal proti Swatoplukowi (882), jež sice za pána Pannonie uznal (885), ano práwo na Čechy, jež sobě posud osobowal, jemu postaupil (890), ale znowu powstaw přiwoal Mađary z Asie přišlé (889) na Swatopluka, kterýž odrazil jejich autok (892) ano i Arnulfowi odolaw a pokoj učiniw (894), umřel. Synowé jeho wálčice mezi sebou na králowství záhubu uwedli. Boriwoj spřáteliw se s Arnulfem žiwt dokonal. *Spitihněw* nenaděje se pomoci od Ludwika, něm. krále, poddal se Mađarům (906) na wýmínky, a obdržel nynější Morawu. S Mađary potom na Němce časté nájezdy čině s kořistí se wracowal (915). Poláci Opawu, Ratiboř a Těšín, Němci zemi mezi Dunajem a Tajau uchwátili. *Wratislaw I* (921) maje s Drahomírau, Slowankau ze Stodor (w Branibořích) dwa syny, umřel roku 925. *Drahomíra*, wrahyně Lidmily (927), wládla nad Čechy; ale pomáhawši Stodoranům na Jindřicha, něm. krále, od něho swržena a ze země wyhnána. Praha se wzdala (928), a Wáclaw na trůn posazen. Drahomíra † 935. *Boleslaw I* (936) wraždaw trůn bratru odňaw, čtrnácte let s Ottonem císařem o zproštění se daně bojuwal. Smíriw se pomáhal jemu na Uhry (955). Sešel r. 967. *Boleslaw II* šťastně wálčiw proti Ottě císaři, dobyl Míšně (976) a Krakowského okolí (996), kteréž poslední ztratil opět *Boleslaw III* (999), pročež a pro twrdost k materi a bratrům swým od pánůw českých swržen, a na místo jeho powolán *Wladíwoj*, syn Dobrawky (†977), Boleslawu II sestry, wdané za Mieczislawa wojvodu polského. Po téhož brzke smrti (1002) Jaromír a Oldřich o trůn stáli, ale Boleslawem III pomoc z Polsky majícím odpuzeni. Pomsta jím nad odporníky wzatá zjitiřila znowu národ, i podána wláda *Boleslawu Chrabrému*, polskému wojvodě, kterýž oslepiw Boleslawu českého w Krakowě (1003), u wládarství se uwázal, ale Jindřichem II německým králem, řewniwým na wzrůstající moc Polanůw, zapuzen z Prahy (1004), a na místo jeho usazen *Jaromír*. Ten pro swé přátelství k Jindřichu podezřelý některým pánům, na lowu měl zabit býti; zachowán wěrným Howorau (Doworau?) pomstil toho nad Wršowci a jinými. Swržen od bratra *Oldřicha* a w Lysé wězen (1013). Oldřich zapudiw neplodnau manželku, pojal Boženu, sedlskau děwu. Pomoci na Polany dobyl wolenectwí (1024). Břetislaw syn jeho Poláky z Morawy po 25letém držení wyhnaw, obdržel ji w léno (1029). Oldřich nechťeje na přítele swého Štěpána, uherského krále, císaři Konrádu pomáhati, zrádně dvě léta wězen, pak propuštěn oslepil Jaromíra i odňal Morawu Břetislawowi, kterýž proti Uhrům bojuwal (1034). Břetislaw po smrti otcowě wládu nastaupil (1037). Jej proti Wršowcům Jaromír nabádal, začěž od nich zabit. Břetislaw chťeje ztracené za Boleslawu III částky Polska dobyti, wzal díl Slezska, Krakow (1038) a Hnězdno, odkudž tělo sw. Wojtěcha přiwezew, odsauzen jest papežem k wystawení kostela a kapitoly Staroboleslawské. Polákům Slezsko za roční daň 500 hřiwen postaupil. Ustanowil poslaupnost po stáří w rodině wéwodské (1055). *Spitihněw II* wéwodství přewzal. Bratří jeho Wratislaw, Konrád, Otto, měli podíly w Morawě; Jaromír měl kněžem býti neb Králowéhradce dostati. Morawští z nabádání Judity taužili po neobmezené wládě, pročež swrženi, matka pak s Němci wypowěděna. Smíriw se s Wratislawem, a postaupiw jemu Morawu umřel (1061). *Wratislaw II* Ottowi a Konrádowi Morawu wrátiw, pomáhal císaři Jindřichu IV na Sasy a na papeže Řehoře VII, i obdržel za to Míšeň s Lužicemi horními a důstojnost králowskau (1086). Synowcům Swatopluka a Ottě, po smrti bratra Otty nechťejícím

uznati jeho wrchní vlády, odňal podily na Morawě, Konrádowi pak na prosbu manželky jeho odpustil. Jaromír darmo usilowaw zmocniti se Králowéhradce, nawrátíl se ku kněžstwí, a učiněn biskupem Pražským. On spojil opět Pražské a morawské biskupstwí (1088) na wzdoru Wratislawu, kterýž naproti tomu Wyšehradskau kapitolu dostawil, a od Pražského biskupstwí oddělil. *Konrád* opět co wéwoda vládu ujal (1092). Rozděliw swůj podíl Morawy mezi swé dwa syny, Oldřichu Brno, Leopoldu Znojmo daw, a synowcům Swatopluku a Ottě jich podily nawrátíw, po 17 měsíciích umřel. *Břetislaw II* Poláky ku placení daně zadržené přinutil (1095), Konrádovým synům po neodwislosti taužfcím podily w Morawě odňaw, Bořiwoji bratru swému udělil. Zabit od Wršowců wypowieděných (1100). Bořiwoj II, že císaři Jindřichu IV potwrditi se dal, znelibil se českým pánům tak, že Oldřichu synu Konrádowu wéwodstwí postaupiti měl, ale Swatoplukem a Ottau, knížaty východní Morawy, na stolci udržen. Týž však *Swatopluk*, nedostaw částky z polské kořisti, pomocí pánůw jej zapudil (1103). Uplatiw císaře a pomáhaw jemu na Uhry, že Wršowci w jeho nebytu Bořiwoje na trůn posaditi se snažili, na tři tisíce jich hanebně pobil, sám pak od pozůstalých umrtwen jest (1109). *Wladislaw I*, nejstarší z rodu, musil sobě od císaře za 5000 hřiwen stříbra pomoc proti Bořiwoji kaupiti; on Ottu na Kriwoklátě, císař pak Bořiwoje w Hammeršteinu na Rýně wězili. Soběslaw, Wladislawůw bratr nejmladší, různici ztropil, ale smířením matky Swatawy wše tak porownáno, že Wladislaw Ottowi část Morawy, Soběslawu Žatecko a ostatek Morawy, Bořiwoji pak polowinu Čech přepustil. Bořiwoj však a Soběslaw pro útisk lidu swrzení, tento do Polsky, onen do Uher se odebrali. Umíraje Wladislaw smířil se po druhé se Soběslawem, a jemu, ač Otto starší byl, wéwodstwí odkázal. *Soběslaw I* udržel se proti Ottowi a císaři (1125); hrdý wítězstwím. — Polany k daní zadržené přinucuje, mnohé zajal a k děláni w Čechách rolí odsaudil, částku Polska (Kujawii) k Čechům přiwětliw (1133). *Wladislaw II* (1140) ještě za žiwota předchůdce swého zwolen proto, že Soběslaw pomocí císaře Konráda proti zákonu staršinstwa syna swého za dědice míti chtěl. Konráda morawského, od některých pánůw nawedeného (1141), toliko pomocí císařowau zkrotil; při kteréž příležitosti kostel sw. Wíta w Praze od Morawanůw spálen (1143), potom od biskupa Jana na vlastní téměř náklad opět wystawen. Wladislaw (1147) s bratrem Jindřichem a mnohými pány předsewzal tažení křížowé bez prospěchu. Nawrátíw se (1148), Soběslawa, kterýž w nebytu jeho o trůn se pokusil, do Přimdy u wězení dal. Že císaři Fridrichu Ryšawému k wítězstwí nad Milanskými pomohl, králem jmenowán (1158). W nepřítomnosti jeho Soběslaw z Přimdy prehlý nawedl knížata morawská k útoku na trůn český, začez od Wladislawa je přemohšého do swého wězení opět zawřín (1161). Pomáhaje Uhrům, swítězil nad Řeky, a wšel s nimi we přátelstwí, i dal deeru králowice Fridricha synowi Emmanuele řeckého císaře za manželku. Fridrichu synu samochtě korunu podal, čemuž se však císař a páni čeští protiwi. *Soběslaw II* z wězení puštěn, nastaupil (1174) vládu, Wladislaw na statcích swé druhé manželky w Turingu umřel. *Fridrich* pryč se odprawil, ale že Soběslaw šlechtu i císaře urazil, na trůn posazen (1180) a mocí udržen od císaře, ačkoli připowěděné jemu peníze sháněje zemi tiskl. Konráda odbojného zkrotil. Daň na kněžstwo uwaliw, Jindřicha Břetislawa biskupa proti sobě popudil (1187), jemuž z poručení císařowa, zadost učiniti maje, umřel. *Konrád II* z Morawy k wládě powolán (1189), po dwau letech prowodiw císaře Jindřicha do Říma, na mor w Apulii sešel (1191). *Jindřich Břetislaw* wymohl (1192) u císaře Přemyslowi Čechy a Wladislawa Morawu, i ručil za plat swau osobau; ale když Přemysl celý rok neplatil, osočil jej Jindřich u císaře, a téhož pomocí Přemysla u Zdic poraziw, vládu nastaupil, daw pro swau jistotu Wladislawa morawského do wězení. Míšeň k ruce císařowě plenil a pářil; želeje pálení kostelůw míšenských we Chbě

dokonal (1197). *Přemysl II* přijímá Otakar maudře užívá půtek mezi císaři Filipem a Ottou, dobyl sobě i potomkům jména královského, Lužice horní, zproštění platu posud císařům dávaného a vůbec všech nářků z strany německé (1214). Dán jest do klatby od biskupa Ondřeje pro uložené kněžstwu daně, kterauž však arcibiskup Mohušský, po druhé kardinal papežský zdvihl. Usnešením se stavův zrušeno staršinstwo (senioratus) v Čechách, a uvedeno prworozenství (1216), a tak syn jeho korunován arcibiskupem Mohušským (1228). On umřel 1230. *Wáclaw I*, přijímá Otakar, Morawu odbojnému Přemyslowi odňal, učiniv pokoj s Fridrichem rakauským, Morawu pak mezi syny své Wladislawa a Otakara rozdělil (1238). Jaroslawa ze Šternberka synu swému na pomoc proti Tatarům poslal (1241), a vítěze statky a držitelství Olomucké krajiny odměnil. Synu swému Otakarovi dwakrát odbojnému odpustil. *Přemysl Otakar II* ještě za života otcova pojal Margaretu, dceru Fridricha posledního wévody rakauského, za manželku, a tak s Čechy Rakausko a Štyrsko spojil (1253), načež brzo Wáclaw otec jeho skončil. Otakar na přímluvu papeže a Otty, markrabě brandenburského, Prusy obojwal, dobyl, a německým rytířům w léno dal, wystawil Králowec, Bruno pak biskup Olomucký, Brumberg. Mimo toho biskupa prowázeli krále do té wojny čtyřmécitma synůw Jindřicha Waldšteina a jiní mnozí páni. Baworům do Čech wpadším odňal Cheb; Krajinsko kaupil od Oldřicha bezdědicného. Země Otakarowy wztahowaly se od Baltického moře až k Sinému (Adriatickému) 1269. Podaného sobě císařství (1271) nepřijal. Nespokojené pány na hrdle trestal. Z těch někteří utekli se k císaři Rudolfu také uraženému, kterýž mu nejprwé Rakausko a Štyrsko odňal (1276), po druhé jej docela přemohl (1278). Ztratil život Otakar zradou Miloty z Dědic, držitele Morawy, kterýž nepříteli položení Otakarowo oznámil a w bitwě zpět caawl. Rudolf wzal již i Korytany a Morawu; Prušané, Poláci a Slezáci oswobodili se; díl země české wdově nechán, druhý pod správu Ottě, markraběti brandenburskému, Wáclawa mladého poručníku, swěřen. Tento ale wězil syna i matku na Bezdězích, a když matka prchla, Wáclawa w Žitawě. Wida, že čeští páni drancování jeho zprostiti se chtějí, poručil vládu králowství biskupu Tobiášovi z Bechyně, a Theobaldu, nejwvyššímu sudímu (1282), králowice pak Čechowé welikau summou peněz wyplatiti museli. *Wáclaw II* ztrátu předešlou poněkud nahradil; pojav Juditu Rudolfowu dceru, obdržel Morawu a Cheb. Fridrich, markrabě míšenský a lužický, též Kazimír, wévoda Opolský, dali své země w léno Wáclawu, Poláci po smrti wévody Krakowského a Sandomirského jemu se wzdali, a po sjití Přemysla II, krále polského, jemu pozůstalau dceru Alžbětu za manželku (neb Judita zemřela), a s ní korunu podali. Korunován we Hnězdně. Syna jeho Uhři za krále zwolili. On Adolfu císařství dopomohl, a když Němci nespokojeni jemu samému korunu podávali, nawrhnul jim Alberta rakauského, swata swého. Záwiše, své matky manžela, pro srocení stíti dal (1290). *Wáclaw III* sedmnáctiletý nastoupil po otcu vládu (1305), ku kteréz však, pokažen od Uhrůw, nebyl spůsoben. On Albertowi, králi Římskému, aby wojně ušel, darowal Cheb a Mišeň, Ottě baworskému pustil dobrowolně uherskau korunu, w Čechách hrady králowské zemanům rozdával. Táhna proti Wladislawu Loketkowi, osobujícimu sobě polskau korunu, zabit jest w Olomauci od newěrného služebníka (1306). S ním wymřel rod Přemyslůw po meči, panowaw 584 léta. *Rudolf I*, syn císaře Albrechta, pojav Alžbětu, Wáclawa II pozůstalau wdowu, za manželku, wládl jakožto wolený král (1307). Chtěje podmaniti některé pány neklidně, u Horažďowic umřel na úplawici. Zwolen jest *Jindřich korytanský*, swat zabitého Wáclawa III; ale ten stříbro do Korytan wywážel, wěziw některé pány i Alžbětu Wáclawa III sestru, pomocí Mišňanůw Čechy utiskowal; pročež požádán za krále *Jan*, císaře Jindřicha syn (1310), kterýž pojav Alžbětu za manželku, Korytany z Čech wyhnal.

II.

§. 7. *Oswícení.*a) *Za časů pohanských (od počátku až do 871.)*

Byli praotcové naši, dle letopisného podání, národ prostý, pracovitý, hostinný, upřímný a věrný, vojny nehledající, ale v obraně sebe mužný, udatný, krádeže nenávisný, veselý, zpěvu milovný. Měli ponětí o jedné nejvyšší bytosti, ač wedlé ní ctili množství nižších bohůw, jimž obětowali ve chrámech, hájích, na horách, u studánek. Wěřili o trvání duše po smrti, odplatě a trestu jejím. Správa jejich podobá se velmi správě pod wéwodami a králi. Jeden nejvyšší wládař spravował zemi pomocí kmetůw, lechůw a wládyk, kteří w potřebě scházeli se na sněmy, jichžto nálezowé byly právem a zákonem obecným. Sněmem dle letopisů našich zwolen Přemysl, sněmem ustanoweno zpewnění Wyšehradu, rozšíření Prahy, a ohrazení jí násypem a příkopem (823). Práva, kteráž do země přinesli, napotom dle potreby měnili a množili. Mnata w Praze wzrůstající jednoho, Křezomysl čtyry saudce ustanowil. K wyšetření winy užíwali ohně a wody. Když na Wyšehradě (můželi se Hájkowi wěřiti) rozdány byly hory a doly ke wzdělání, a powstal rozpor o činže a služebnosti, nález wydaný zaznamenán jest na dubowých deskách (752); po stu letech staly se statky ty dědičnými s wymíněním platu předešlého, a na to wyhotoweny opět desky dubowé (849). Přemysl práwa nowá wydal, neb snad jen předešlá spořádal a doplnil, což we Francích a Bawořích již 70 let dříve (630) učiněno *). On Libuši náhrobek (dle Hájka) w twrdém kameni wyryti dal. Zbraní we wojnách byly jim mlat, meč, luk, kopí; uměli dobýwati pewných hradů, znajíce kryty neb želwy, jakowěž Římané míwali. W pokoji zaměstnáwali se orbau, chowáním dobytky, rozličnými řemesly, jako: kowářstwím, tkalcowstwím a t. d.; dobýwali stříbro, zlato, železo, razili peníze, wařili sůl, našli a užíwali teplice, stawěli wsi, města. Wěže Neklanka na obraze starého Wyšehradu dáwa dosti prospěšný důwod o stawitelstwí tehdejší. Z nalezených zde onde litých bůžkůw patrno, že sléwání obrazů kowových a řezbářstwí znali. W Budči dle staré legendy sw. Wáclaw od kněze Uneje latině wyučen byl. Básnictwí českého nejstarší památky pronášejí známky jak vysoké jeho dokonalosti tak welikého stáří, a potwzrují domnění Walentina Skorochoda Majewského, **) že od thrackého Thamíra, o kterém wzpomíná Homer, až do českého Lumíra a Záboje pokolení Slowanůw udržowalo nepřetržené pásmo bardůw, čili tak nazwaných w sanskritě učencůw Bharady, dějůw bohyně. Lyrickoepický okres básnictwí, zdá se, byl nejobyčejnějším polem starodáwních pěwcůw.

b) *Za časů křestanských a sice α) za wéwodů z Přemyslowa rodu (871—1197.)*

Od nápadu Karla Welikého na Slowany r. 805 počalo se obracení jich na křestanstwí w Korytanech, Pannonii, na Morawě, w Čechách. W Morawě již *Mojmar* před r. 824 křestanem byl. Na žádost Rastislawa (se Swatoplukem a Kocelem) od císaře řeckého poslání Constantinus a Methodius, uwedli slowanskau liturgii (863) w Morawě,

Že Čechowé již za pohanstwí zákony měli, mezi jinými důkazy ten jest, že w roce 849 Thakulfowi, českému pánu, swěřeno, mezi Franky a Čechy pokoj zawříti, poněwadž, jakž dokládá letopis, českých zákonů a obyčejůw dobře powědom byl. W. Pelc. Gesch. III. Aufl. 1. 168.

**) W. Pamětník Waršawský. 1820. V. str. 89.

která již opět w r. 881 od latinské wytištěna. W Čechách od nepowědomého roku z Řezna posílání kněží křesťanstwí plodili, tak že jednímkráte čtrnácte pánůw českých w Řezně (845) pokřtiti se dalo. Na trůn ale křesťanstwí dostalo se teprwa s Bořiwojem (871), kterýž nepochybně některé učitele, mezi nimiž staří jmenují Pawla Kejeha, do Čech přiwedl, kdež tři kostely wystawil, wšecky ke cti sw. Klementu, w Lewém Hradci (nad Wltawau), w Litomyšli a na Wyšehradě, i učiliště neb semeniště pro duchowenstwo tu zřidiw. Od té doby křesťanstwí, ačkoli w zápasu s pohanstwím a we wnitřním rozdělení mezi latinskau a slowanskau liturgií, wždy více se rozšiřowalo. Snášeliwý Spitihněw kostel panny Marie w Praze (w Týně) a sw. Petra w Budči, Wratislaw u sw. Jiří na hradě Pražském (925) wystawil. Křesťanstwa pronásledowání zmizelo Wáclawem dobročinným a Boleslawem bratrobijcem kajícím, jemuž biskupstwí založiti chtějícímu Řezenský biskup překazil, a jemuže dostawení kostela sw. Wíta (936) i počátek Pražské kapitoly se připisuje; zwláště ale Boleslawem II neb Milostiwým, kterýž překonaw Žatecké pohany s wůdcem jich Bratřimírem (975), prwní celé Čechy pokřtěné uwiděl. Ditmar, Sasík, prwní biskup Pražský (973—982). Obyčejowé někteří pohanští dlawo se udrželi. Sw. Wojtěch biskup (983—997) náhle wykořeniti je usiluje, třikrát ze země prchnauti musel. On byl wraucí rozšiřowatel latinské liturgie, kterauž i w Uhřích a w Polště utwrdiw, zabít jest w Prusích r. 997 23. Dubna. Ještě Břetislaw (1092) počátek panowání swého tím učiniti přinucen byl, že hadače, čarodějniky a jiné podwodniky ze země wypowěděl, háje a stromy lidu sprostému ctěné páliiti kázal, a jiné powěry a zvyky přetrhnuł. On koledu biskupem Kosmasem k wyčištění powěr pohanských uwedl. K upewnění křesťanstwí toho času klášterowé mnoho přispíwali. Za Boleslawu II mimo biskupstwí w Praze (973), prwní kláštery založeny: panenský u sw. Jiří w Praze od Mlady sestry jeho a prwní abatyše, pak i w Břewnowě (993) a na Ostrowě, oba benediktinůw; za něho též dwacet kostelů wystaweno. Břetislaw I kostel a kapitolu Staroboleslawskau založil, klášter Sázawský Boleslawem II počatý wystawil, též dwa jiné benediktinůw u sw. Iwana w Čechách a Rejhradský na Morawě. Spitihněw II kapitolu w Litoměřicích (1057). Wratislaw II biskupstwí w Olomauci (1063) zřidił, přičiněním Budimíra, děkana kapitoly Olomucké, potom klášter benediktinský w Opatowicích (1088), a když Jaromír jemu na wzdory spojil biskupstwí české a morawské, naproti tomu kapitolu samému papeži poddanau na Wyšehradě založil, kdež i kostel sw. Petra a Pawla na spůsob Římského welikého chrámu w 18 letech dohotowil. Władislaw II præmonstratský řád mužský na Strahowě (1140), panenský w Doksanech (1142), cistercienský w Plasích (1146) a benediktinek w Teplici (1140) uwedl. Pražský biskup Daniel založil cisterciáky w Sedlci (1149) a benediktiny w Podlažicích (1159). Za Soběslawa, Fridricha, Konráda od rytířůw českých w Jerusalemě bywších přiwedeni do Prahy (1190) hajitelé sw. hrobu, od pana Slawka (1196) cisterciáci do Oseka, od Hroznaty, pána českého, (1197) premonstráci do Teplé, a premonstrátky do Chotěšowa. Ale již i simě budaucích newolí a roztržek w náboženstwí roztraušeno Waldenskými dle Hájka r. 1176, dle jiných později do Čech příšlymi. — We mrawích, umění a smýšlení Čechowé welikau proměnu wzali; oděw sice podrželi staroslowanský, jakýž posud Polané nosí, medskému podobný, ale u wzdělání ducha opustiwše swau vlastní cestu, po sledu Němcůw, učitelůw swých, kráčeli, a protož, jak to následowníkům se přihází, později než oni k cíli dokračowali. Udatnost česká, ačkoli knížata naše málo kdy o dobývání zemí wojny wedla, slynauti nepřestala, ano šlechta i lid více wojenskému než swobodnému umění oddáni byli. Wratislaw II stojící wojsko zřidił. Bořiwoj syn jeho a hrabě Wiprecht se 300 jízdnými Jindřichu cisáři cestu do Italie klestili, a prwní zdí Římských dobyli (1030). Přemyslowa práwa dle potřeby mēněna i mnohá

žena. Tak Břetislav I pomocí biskupa Šebíře práva česká od pohanských power očistil a rozmnožil, n. p. o manželství a o krčmách. Nejdéle udrželo se staročeské básnictví z předešlé pěknější své doby, jehož nejstarší zůstatky vysokou prostotou, pěkné barvy, řeč čistou a vůbec klasičnost pronášejí. Naproti tomu latinské verše, jakovéž Kosmas a nástupci jeho do svých kronik míchají, jeví převrácenou chuť onoho věku v Čechách rovně jako v celé Evropě. Němečtí kněží s křesťanstvím latinské písmo do Čech přinesli, jimž také Čechové brzo pokusili se v svém jazyku psátí. S. Wáclaw, jsa wéwodau, powolal mnoho kněží z Bawor, Šwáb a jiných Němec, kteří přišedše s knihami (cum bibliothecis) český národ latině vyučovali, zakládajíce zde onde školy, Wáclawem hojně nadávané. Vyššího umění hledáno v cizině. Tak sw. Wojtěch biskup (983) vyučen v Děwíně, kdež byla slowútná kapitola. Za Břetislawa II probošt Marek zřídil u kapitoly Pražské školu pro kanovníky, jichž čtyřmeciřma pospolu bydlelo, a sám až do smrti učil, vykládaje sw. písmo; odkudž důstojenství skolastika Pražského. Mezi učené toho věku náleží také Astik (Anastasius), první opat Břewnowský, sw. Prokop opat Sázawský, Hynek Zdik, biskup Olomucký. Děje vlastenské přestávajíce býti předmětem národního básnictví, spisovány latinským jazykem. Kosmas (+ 1126), děkan kapitoly Pražské, sawěký s Nestorem ruským, sepsal kroniku až do r. 1125, w kteréž pokračowali Vincenc, též kapitoly kanovník, připsaw kroniku swau králi Wladislawu II a králowé, potom Jarloch (Gerlacus) a jiní nejmenovaní. Biskup Helikard (1018) pole měřiti dal k lepšímu ustanowení desátku. Stawitelství stawením kostelů a klášterů prospíwalo. Břetislav (1037) počal stawěti hradbu okolo Prahy, až potud otewřeného města; čehož potřebu we wojně byl uznal. *Spitihněw* II. zburaw kostel sw. Wíta od Wáclawa stawěný, a wětší stawěti počaw (1061), umřel. Wratislaw nástupce jeho mnohé domy, kostely, wsi a města wystawěl. Jak skwostná a dokonalá na ten čas byla stawení česká, oswědčují posud některé zůstatky a zříceniny po tolikých wojnách a záhubách pozůstalé. Obraznictví a malířství, které již co pohané znali, jako křesťané nezanedbávali. Památky obojího nedosahují sice dokonalosti toho umění, jakýmž se dnes honosí, ale vždy něco příjemného a obzwláštního do sebe mají. *Bozetěch*, čtvrtý Sázawského kláštera opat, čistě a wýtečně malowati a obrazy z kamene a slonowé kosti řezati uměl.

β) *Za králů z Přemyslowa rodu (1197—1310.)*

Zakládání klášterů i této doby pilně se dalo. Za Přemysla Otakara I. dominikani (1226) šest prioratů založili, benediktini w Polici, premonstráci w Miliřsku, a rytíři německého řádu na rozličných místech uwezeni. Sestra Wáclawowa Aneška založila křižovníky s čerwenau hwězdau konec mosta (1231) a klášter klarisinek, jichž sama abatýši byla. Minorité u sw. Jakuba a w Plzni (1232). Templáři nejprwé w Praze u sw. Wawřince, brzo po Čechách se rozšířili a zbohatli tak, že panství Wodochod (1294) biskupu Tobiášowi prodati mohli. Boček, předek Jiřího z Poděbrad, založil cisterciáky we Žďáře (1251). Mrskáči (naháči) powstali r. 1257, násilně vyhazení jsau. Augustini 1263. Wáclaw II obmyšlel život chorý stráwiti w kláštere Zbraslawském, kterýž byl založil. Od něho jest též klášter kajících panen w Mostu (1283) i augustinů w Domažlicích (1288). Za posledních pěti králůw z rodu Přemyslowa dědičné práwo a prworozenství w rodině jich utwřzeno, a moc králowská wnitř zwětšena, wně poněkud zmenšena wplywem něm. říše a Říma. Bezciřstwu německé po aumrtí Hohenstaufenůw a Babenberkůw rozwilo rytířství w Němeich, kteréž i do Čech přešlo. Milota z Růže slawný rytíř český. Přemysl Otakar šlechtu násilně přemáhaje wzbudil ji proti sobě, kteráž ke zkázce jeho přispěla. On wojenství zlepšil, wozil s sebau lodí k mostům,

wychovával některé šlechtice ve věcech rytířských. W bitvě u Lávy (Laa) wedl Čechy, Míšňany, Thuringy, Polany, Slezáky a Rusy: sám mezi Sasy a Bawory bojoval. K sněmujícímu panskému a rytířskému stawu, powstalým z wojewod a lechůw starých, náležel nyní též duchovní (prelátů) a městský staw; neboť při wznikajícím bohatství množila se řemesla a obchody, wzrůstal prostřední staw, šířila a zakládala se města, n. p. Budějowice za Premysla Otakara II. Šlechta bohatá a mocná, dwůr královský we skwostnosti císařskému nejbližší. Saudy dáwány w nájem, jako wěc wýnosná úsudky a tresty. Zkaušky ohněm a wodau dosawad trwaly. Mira i wáha zlepšena (1268), též mince (1300). Kutnáhora wydávala hojně stříbro, odkudž zlepšení hornictwí a Jihlawského hornického práwa, daného Wáclawem I, následowalo. Ze starších práw a náležů wzniklo zřízení zemské a práwo městské, kterémuž ujmu činili němečtí přistěhowanci od knížat a králůw českých podporowaní, kteří raději německým právem nežli českým se spravowali, tak že celá města, jako Litoměřice, Slaný, Launy, Most, Kutnáhora a j. práwo Děwínské přijala. Wáclawu II u wydání nowého práwa stawowé odporowali, nowoty nemilovní. On dsky zemské zřídil, o nichž w listu nadacím Witkem ze Šwábenic klášteru na Zderaze wystaweném a od krále Jindřicha potwřeném w Praze 1309 stojí wyslovně: Haec autem omnia et singula.. in tabulis terrae procuravimus annotari. List wěnní Hedwiky ze Suché po shoření desk r. 1541 wložený již r. 1305 w prwním kwaternu Zdislawowě wepsán byl *). Paměti hodna jsau tuhá práwa na Židy (1267). Umění a řemesla s bohatstwím zkwětala. Wít, děkan kostela kapitolního, založil (1282) bonifanty (boni infantes), t. j. školu pro 12 chudých žákůw. Wáclaw II obmýšlel založiti vysoké školy, což se wšak teprwa Karlowi podařilo. On pomocí Tobiáše biskupa plodil učenost; darowal 200 hřiwen stříbra na knihy nowému Zbraslawskému klášteru. Básnictwí české, čím wíce zmáhalo se latinské a německé wzdělání, tím wíce klesalo; což znamenati od polowice XIII století, w kterémž čase podlé Němcůw rýmowati počato. Důkaz toho jest rukopis Hradecký, legenda 12 apoštolů a j. We stříbře a zlatě za posledních králůw pěkně pracowáno. Za Wáclawa II města hraditi se počala; Praha mnohými kláštery, kostely a domy zkrášlena.

III.

§. 8. Jazyk.

a) Od počátku až do r. 871.

Jisto jest, že praotcowé naši nalezli w této zemi zůstatky národůw ji před nimi obýwawších, s nimiž pomálu w jeden národ srostli. Domáci letopisci chtějí tomu, že to byli lidé jejich jazyka, Němci opět, že německého; může býti, že obojího. Jak welikau neb malau proměnu smíšení to w jazyku českém způsobilo, wěčně tmau ukryto zůstane, poněwadž nižádná jazyka toho památka nás nedošla. Ze zachowaných Kosmasem a jinde různých owšem později psaných jmen řek a potokůw, wrchůw, míst a osob zawírá Dobrowský (Lit. str. 66), že český jazyk již tenkrátě swůj ráz měl, jej od jiných nářečí oddělující.

*) Wiz Hasners Handbuch d. landtäfl. Verfassung. Prag 1824. S. 2.

b) *Od r. 871 až do r. 1310, a sice:*a) *Staw jazyka.*

Přijetí křesťanství v jazyk český velmi působilo. První té sv. víry apoštolé z Řezna posílání, byli Němci, a od r. 805 až do r. 871 nepochybně mnohé, zvláště vyšší osoby získali, a s křesťanstvím latinu a němčinu jim známou učinili, jakož toho Thakulf důvodem (849), kterýž, zdá se, byl jeden ze čtrnácti pánův v Řezně (845) pokřtěných. S Bořivojem slowanská liturgie k Čechům zavítala. On, jakž dobře tuší Pelcel, nějaké spisy, aspoň ewangelia slowanská z Morawy přinesl. Ale slowanská liturgie hned z počátku nalezla v Čechách nebezpečnou sokyni v latinské, již starší právo sobě osobující, kteréžto liturgii ustaupiti také musila, jestliže ne hned jako na Moravě (881), podobno za Spitihněwa I, Němcům v ochranu se podawšího, ano jistě za Boleslawa II, kterému papež biskupství založiti powolil (972) pod tau výmínkau, aby nový biskup držel se latinského a ne slowanského obřadu církevního. A protož slowanská liturgie v Čechách nižádné stopy po sobě nezanechala, vyjmemli jedinou píseň, sw. Wojtěchu neprávě připisowanou: *Gospodine pomiluj ny atd.*, kteráž se pro swau již tenkrát oblíbenost a rozšířenost u lidu zachowala, a newymřelau, ještě později jewící se některých po službách božích v slowanském jazyku žádost. Tak za Břetislawa I (1030) sw. Prokop založil klášter slowanský na Sázawě, kdež r. 1055 Spitihněwem II. opět latinští mniši ustanoweni. Powolal sice Slowany ty Wratislaw II r. 1061 z Uher, kamž se byli utekli, a kdež snad od Methudových časůw nějaká schrána liturgii slowanské zůstala, ano týž Wratislaw i papeže Řehoře VII požádal o powolení mše slowanské, což mu odepráno pod tím zámyslem, žeby sw. písmo v pohrdání přišlo, kdyby každému w jeho jazyku čteno bylo; a však již 1092 opět mniši slowanští Konrádem odtud wyhnáni, a latinští na wždycky sem uwedeni. Naproti tomu latinský jazyk jako w službách božích, tako w kancelářích a saudech uweden. Učení jediné na latinské spoléhalo; latině knihy spisowány, latině rozkazy a wysady knížat a později i králůw českých dáwany. Odtud pošlo, že nejstarší písemnosti veřejné z X a XI století toliko latinské jsau; jakož i nápisy na mincích Boleslawowych. Němčina snad ještě dříve, neb aspoň také hned z počátku křesťanstwa Čechům w známost wešla. Již Chrudoš w Libušině saudu na německé práwo se opírá, a Zábój w rukopise Kralodworském tauží, že pride cuzí úsilno w dědinu i cuzimi slowi zapowida, a dle knížete Zálabského (tamže) uezdi nam susiede niemci. Sausedství Němcůw, auké spojení s říší německau hned od prwních časůw, obchod, mnohé wojny a opět přátelství s Němci, přijetí od nich křesťanství a s ním nowého wzdělení, nasazení tolika klášterůw a kostelůw německými mnichy, kněžimi a učiteli — to všecko muselo Čechy s jazykem jejich w znamenité míře seznámiti. Dwůr i šlechta z wětšího dílu milowali wždy německý jazyk, i jména německá přijímající. Žiwotní lékař Boleslawa II a potom prwní biskup český Diethmar byl Němec, ač dle domyslu Pelclowa česky umějící. Wladislaw (1115) německé benediktiny ze Zwiefaltu powolal, maje Rychencu Němkyni za manželku, Němcům přející. Soběslaw II, Fridrich (w XII wěku) byli welící přátelé Němcůw. Za Přemysla Otakara, Wáclawa I, a nejwíce za Otakara II a Wáclawa II města německými řemeslniky osazowána w Čechách i Moravě tak silně, že na počátku XIV století němčina we wětších městech češtinu přewyšowala *). W Poříčí u Prahy l. 1175 celá osada Němcůw byla, mající swého faráře a richtáře. Český jazyk u wzdělanců latinských w pohrzení wešel

*) Mounse, Gesch. von Mähren. II. 149.

a sprostým (vulgaris) jmenován, a však swau newyhnutedlnau potřebau vždy se zachoval, a někdy právo swé proti cizozemštině dosti hlasitě zastával. Tak o Břetislawu (1038) Kosmas (na str. 82) dí: *perpendit innatam Theutonis superbiam, et quod semper tumido fastu habeant despectui Sclavos et eorum linguam.* Spitihněw II Němce, že odboje bratrůw jeho účastni byli, ze země wyhnal, nešetře ani matky Judity, ani Alžběty, abatyše u sw. Jiří, rozené hraběnky z Querfurta; owšem to ne tak pro jazyk, jako pro odboj, ano týž Spitihněw slowanské mnichy ze Sázawy vypudil. Kronikář Želiwský horší se na jmenování Sasika Bedřicha za biskupa (1170) a prawí, žeby cizozemce česky neumějíciho duchowenstwo nebylo zwolilo bez podporování králowé. Počítáno tedy onoho času umění jazyka českého mezi potřebné vlastnosti biskupa českého. Jsau, kdož pád Otakara II z části odčeštění se jeho připisují. Biskup Tobiáš z Bechyně (1282) český jazyk téměř wyhaslý opět we chrámích a kancelářích wzkrísil.

β) Proměna jazyka.

Uwedením latinských služeb božích skrze Němce český jazyk trojí wzal proměnu: α) Přijata w něj cizí slova, jako: biskup, oltář, opat, kříž, papež, klášter, kůr, mše, kostel, ornát, kapsa, komže, křest, mnich, jeptiška, abatyše, birmowati, barwa, kalich, nešpor, orodowati a jiná. Z těch slow znáti, že němečtí učitelé ti neměli darů jazykůw, ano wše Čechům po německu jmenowali. β) Od samých Čechůw podle latinských a německých utworená nowá slova z českých kořenů, jako: byt, bytnost (essentia), swátost (sacramentum), trojice (trinitas), podezřelý (suspectus), očistec (purgatorium), prozřetelnost (providentia), dobrotiwý (benignus), hodnowěrný (fidedignus), předsewzetí (propositum), dobrodiní (beneficium), všemohaucí (omnipotens), malomyslňý (pusilanimus), dworný (curiosus), zlořečiti (maledicere), masopust (carnis privium), milosrdňý (misericors), bezbožňý (gottlos), bohabožňý (gottesfürchtig), wšeobecný (allgemein), dobrowolňý (gutwillig), twrdošijný (hartnäckig), okamžení (Augenblick), a j. γ) Slova dáwní česká dostala nowého významu, jako: kněz, wedlé něhož staré jméno *pop* ještě dlauho se zachowalo; kázati, spasiti, a j. I w spojování slow některé cizí spůsoby wklauzly. n. p. w otčenáši: zbaw nás *od* zlého, odpauštíme *našim* winníkům, dle latiny. Již w IX stol. Čechowé měli názwy dnů w témdni, křestfanského půwodu; jakož znamenati z neděle, pondělí a soboty. Jména měsícůw ze samé přírody wzatá nelze určití, do kterého by wěku zasahowala. Hrubší nebo nižší samohlásky sice po celau tu dobu panowaly, jako: stroia, stoa (strojí, stojí); bura, bursia, tuča; mylosrdya (genit. I), sobú, stobú; a wšak některé z nich, zwláště w XIII wěku, již do wyšších přecházeti počaly; n. p. w Sněmích Lib. ještě přichází lastouica, wtorei, w Král. Rkp. již holubice, wtery a t. d. Staré formy skloňování a časování, jako: stanie, stania, hnach, hna, hnachom a t. d. wůbec užívány. Polohlásky *l* a *r* psány s wloženým *e* nebo později *í*, jako: preuence, wletaua, krekonosí, plezne, pilzne, Wirseuicich, okirsl, srdce, a t. d.; ačkoli někteří odwážili se psáti bez takowé hlásky, jako: wlk (1088), naipznei, srdec, črn (Rkp. Kr.). Dlauhé samohlásky a měkké spoluhlásky psáno bez znamení, jako: uam, potkach (půtkách), lub, lud, brzuch, slubuiiu, zenu, preuencu, orlicu. Na konci XIII stol. liub, liud, brziucho, sliubuiiu, zemiü; trpiu, omdleiu, w srdciu, woliu, dušiu, (acc.); mociu, radostiu (instr.). Na počátce XIV wěku již promišeně: slubuju, slibenö, yucha, gyšel, gytro, znagy, chczu, chczy; 3 pl. tbagi, przirownagy, lagyu, przebywagyü; wšude *í*, nikdež *y*, kromě místo *g* (*j*) a to na konci periody této; žádného *uo* neb *ü*, vždy *o*; *u* platilo též za *w*, a střídalo se někdy s *v*; čtena *r* mezi dwěma spoluhláskama dwojena, jako: grrdost; místo *ě* nejprwé jen *e*, potom *ie*; *ř* toliko jako *r*, teprwé w XIII stol. jako *rs* a *rz*. W žaltári *rz* po měkké, *rs* po twrdé hlásce: korzec, krsidlo. Z platilo zprwu *z*,

později ž; za ž psáno f, s, na konci periody z. S někdy dvojeno; š toliko eo s, nebo někdy //; č nejprve jako c, potom častěji jako cs, cz; w písemnosti 1088 přichází č se znamením, které znamení w jiném listu od r. 1130 jako malé cs vypadá; h zprvu psáno jako g; ch jako h, we XIII věku přecházeti počalo g w h, a h w ch; místo k zpočátku wice c, později wice k, posléze téměř samé k; šť jako sc, potom scz, szcz *).

IV.

§. 9. Literatura.

a) Doba předkřesťanská, t. od počátku (asi 451) až do r. 871.

Jisté z věku toho psané památky posud nižádné se nenalezlo, ano i jednotlivá sem náležející slova w listinách latinských pozdějších toliko se vyskytají. Nicméně pravdě podobno, že některé z našich starých památek literatury, jmenovitě *Sněmy, Taužení, Čestmír, Zábój* a snad i *Jelen* co do skládání jich, w tuto dobu náležejí, proto že α) Po obrácení Čechůw na křestanství, což se w X věku skončilo, není podobno pravdě, aby kdo zpěvy pohanským duchem tak silně wanaucí byl skládal, nébrž wíce to, že již složené z lásky přirozené k jazyku zachoval. β) Opisowatelé těch zpěwů nebyly jejich skladaatelé. Toho důkazem jest mnohý omyl wtraušený a weršů některých porušenost, a to u starších wětší; w Jaroslawu nic toho, jakožto nowém a méně často přepisowaném. γ) Mnohá místná a zewrubná okolnost, wnitřní prawda a celé jejich lice pronáší to, že jestli ne sawěkými, aspoň welmi blizkými zpěwci složeny byly. δ) Sám jazyk tomu naswědčuje, pronášející ráz welikého stáří. Na příklad slowce u (již) toliko w Libušině saudu se nachází.

*) UKÁZKY PRAWOPISU.

IX—X stol.

1. Ai uletauo cemutifiuod
u cemutifiuodu fre
bropenu za teluta rozu
laiafe bura fepaupi tuc
u fira neba etc. *Sněm. Lib.*
2. Uece fe ieden iz ucenic iego
iudaf fcariothif ien fe befe ici pre
dade cem u ta maft ne
prodade zę za tri fta penaz ine da
zę hudim etc. *Ewang. s. Jana.*
XI stol.
3. Pavel dal iest plofkowicich zemu.
Wlah dal iest doleaff zemu bogu i fvatému
Scepanu fse duema dufnicoma Bogueca
a fsedleav. *List nádací prob. Lit. r. 1057.*
XII stol.
4. Wisegrad, Satči
Lutomicich, Dačine
Wirfvcich, Pilzni etc. *List. 1130.*
XIII stol.
5. Baie, fabulas; banki puscadlne, guna;
basant, fasianus; belmo, glaucoma,
berr, panieum; bessi demonibus (abl.)
dirn, cespes, dezzetnici, decuriones. *Mat. Verb.*

6. Nenys wiernih zzyrdecz szizny
Prones mi — lze uteczci
Hi mufiu achz nerad rseczi
o toho czizzarsie zlobie
Jemus ne zteklo pokobie etc.
Zlomek bás.
7. Ha ty naaszye sluncze
Wysegrade twrd.
Ty šmyelye y hrdye
Na przyekrzyze stoyiefs
Na skaalye stoyiefs
Wlyem czyuzyem postrah.
Pis. na Wyšeh.
8. Genz zeymene byl wyehlafny
Gehoz rozum byl tak yafny
Ze gmu bylo wlyeczko znamo
W zemi w morzi w hwyezdach tamo.
Alexandr.
9. Neklan kaze wfatati kwoinie kaze kniezeciemi
floui protiv Wlaflauu, wfatachu woie wfatachu
kwoinie wfatachu na kniezecie flowa protiv
Wlaflauu, holedbafie fie Wlaflau kniez viceftuiem
nad neklanem nad flauim kniezem atd.
Kralodvorský rukopis.

b) *Od uwedení křesťanství r. 871 až do r. 1310.*

Zůstatky literární z toho věku nás došlé všechny pod čtyry rubriky uvedeny býti mohou: Jednotlivá slovesa, nápisy (mincovní atd.), básně a bohosloví. Nejstarší básnictví české bylo čistě národní, lyricko-epické, se známým rozměrem, ale bez rýmu, obsahující události národu památné, wojny, bitwy, změny ve vládařství, ustavení práw, ale i něžnějších citů wýlewy, hry, písně milostné, slowem zpěwy mužské a ženské, jakowěz u jiných Slowanů, zvláště u Srbů nacházíme. Byl to zlatý wěk, krásný kwět národního básnictví ne od jinud wšlípěný, ale samorostlý, živé barwy plný, přewyšující wšecko, což w potomních časích až do obnowení literatury složeno. Seznámení se s básněmi zahraničnými, zvláště s německými, již od VIII století rýmowanými, uwedlo do Čech nowau školu básnickau, německé a romanské podobnau. To stalo se w druhé polowici XIII století. Z počátku obě školy wedlé sebe udržely se, konečně ale nowá, rýmující, swítězila. Duchovní písně toliko dvě, *Hospodine* a *sw. Wáclawe* w starší dobu padají, což samo jich nerýmowaní již ukazuje. První z nich jest jediný zůstatek liturgie slowanské, ješto na Sázawě z ní w lidu ničehož se neudrželo, w písemných památkách ale toliko částka ewangelií, rukau sw. Prokopa psaných (Remešské ewangel.) záhuby znikla; kterážto kniha wice osudu swého během, než působením stala se slowútnau. Prawdě jest podobno, že rovně jako w Němcích toliko při processích, pau-tech a j. slawnostech od lidu zpiwáno, a teprwa wě XIV a ješto wice w XV stol. w kostelích zpěw pospolní se ozýwal. Wůbec znamenati lze, že Čechowé tehďáz s Němci jako tito se západními swými sausedy k osvětě jedním krokem kráčeli. Tak i první hry diwadelní, české jako německé, byly *mysterie* čili wyprawowaní rozmluwná, z písem sw. a z legend čerpaná a o swátcích w kostele nebo na otwřeném místě mimicky předstawowaná, nejprwé latinským, později w XIV wěku také národním jazykem. Často přimíšeny jsau komické částky, jako w Masticčáři od Hanky nalezeném a tak nazwaném. Báseň ta na rozhraní XIII a XIV století vzniklá, byla plodem již nowé školy, rýmowaná a německým z toho wěku (k. p. Marienklage *) cele podobná. Děj byl wždy jednoduchý, bez zámotku.

Uwedené křesťanství, ačkoli církew Římská, latině nadřující, záhy wrch wzala, nemohlo přece bez národního jazyka se objíti. Že částky některé písma sw. (ewang. žaltář, proroci) welmi časně do češtiny přewedeny jsau, toho důkaz máme před sebau; zdaž ale aneb kdy celé písmo swaté přeloženo bylo, to posud wyšetřeno není. Méně znamenitá a však nám důležitá jsau po různu w listinách, glossách atd. nalezající se jména osob, řek, wrchů a j. zvláště pak glossy we slowáři lat. nazwaném *Mater Verborum*.

Ačkoli listy právní toliko latině wyhotoweny býwaly, nicméně, že národní práwo a terminologie jeho w lidu neuhasly, dokazuje časté w latinských listinách slow národních uwádnění, jako: swod, na řež, nárok a j., jichž písari po latinsku wyjádřiti neuměli.

*) W. Geschichte d. alt. deutschen Lit. von Gottlob und Traugott Scholl. Stuttgart 1844. 1 B. S. 419.

Spisové oddělení prvního.

(451—1310.)

a) IX—X století.

1. *Sněmy*. Zlomek rukopisu pergamenového 4 listy w 8. z konce IX nebo z počátku X století, w Čes. Museum.

Zawírá dvě částky ne celé, α) Konec sněmu o správě čelední, dewět weršů. β) Počátek Sandu Libušina mezi bratroma Chruošem a Štáhlawem, 111 weršů desítisylabných. Tištěn jest ten zlomek nejprwé w Ruské prawdě od Rakowěckého we Warsawě 1820, potom w Kroku 1822 s wyswětlením; opět s německým překladem od A. Swobody a W. Hanky s Kral. Rkp. w Praze 1829. str. 196 sl., pak w r. 1836 w 12, s týmž Rkp. Kral. jakož i 1843 12. Zwláště ale w knize: Die ältesten Denkmäler d. b. Spr. od P. Šafaříka a F. Palackého w Praze 1840 se snímek w kritickým obšírným wyjasněním, jež wšem pochybnostem o prawosti rukopisu toho konec učinilo. Posléze we Wýboru ze Staré Literatury 1845.

Nejstarší to zbytek národního básnictwí českého a spolu předúležitý, dáwaje zpráwu o rozepři dwau pánůw, kteráž příčinu ke změně spráwy obecné, od Libuše Přemyslowi, postaupené, zawdala. Skutek ten stal se na počátku VIII století, zpěw sám zachowal se w rkp. z konce IX stol. (Wýbor, str. 4.)

2. *Hospodíne pomiluj ny atd.* Píseň duchovní buď od prwných slowanských apoštolůw neb od nejstarších uředníkůw jejich složená, kteráž toliko w mladším opisu od r. 1397 w bibl. univers. (XVII. F. 30.) zachowána jest, ale dle Kosmasy již při uwedení Ditmara biskupa (973) zpiwána byla.

Jan z Holešowa psal wyswětlení té písně w r. 1397, kteréž Bolelucky we swé Rosa Bohemiae 1668 chybně wydal; též Drauschovius we Weleslawné památce sw. Wojtěcha 1643. Jediná to liturgie slowanské posud žijící památka. Tištěna často, posléze we Wýboru z St. Lit. 1845 na str. 27 w domnělé půwodní formě.

3. *Ewangeliium sw. Jana* (zlomek). List pergamen. w malém archowém formátě z X století w Čes. Mus.

Nalezen p. Hankau na dešce knihy: Disciplina et doctrina gymnasii Gorlicensis 1595, a wydán w Čas. mus. 1829. II. 33. se snímek w wyswětlením z pozdějších rukopisných biblí a slowanské Ostrozské 1581. Po druhé we sbírce nejdáwnějších slowníkůw 1833 na str. 186 se snímek; pak w knize: Die ältesten Denkm. etc. 1840. str. 105 sl. s obšírným kritickým pojednáním a se snímekm auplným. Jiný zlomek měl p. Köhler w Hořelici (w. Čas. mus. 1840. str. 406). Částka zlomku mus. tištěna we Wýb. z St. Lit. 1845, na str. 5. sl. K tomuto prwnímu překladu ewangelií náleží:

4. *Čtení sw. ewangeliium*. Rkp. z XIV. stol. p. rytíře z Neuberka, psaný na pergam. we Fol. we 2 slaupeich, pěkně a čistě na 27 listech. (Poczynagy sye estenyne zymnyeho czasu atd.

Před posledním listem, obsahujícím dvě krátké homilie, schází několik listůw. Jazyk jeho sice od opisowatelůw již welmi obnowen a změněn, a wšak z archaismů zachowaných zřejmo, že to prepis jest nejstaršího překladu čtení sw. ewangeliium, z něhož zlomek předešlý nás došel. Wyňatek z něho tištěn we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 1061. sl. (Wiz širší zpráwu w Rozboru II díl str. 33.)

5. *Jména česká na mincích starých* we sbírce musejní a jinde.

b) XI a XII století.

6. *Jména osob, řek, wrchů a j.* po různu w latinských letopisech jak domácích tak zahraničních se nalézající, jako jsau:

a) Monumenta histor. Boem. Gelasii Dobneri. Pragae 1764—86. 4to. šest dílůw.

β) Scriptorum rerum Bohemicarum Mart. Pelcel et Jos. Dobrowský. Pragae 1783—4. 8. dwa díly.

γ) G. H. Pertzii Monumenta Germanicae hist.

7. *Jména w latinských listinách nadacích* etc. od r. 884 do 1225 *).

Půwodní listiny počínají w Čechách a w Morawě teprwa s počátkem XII. stol. a wšak některé starší zachowaly se w opisech, jako α) W knize prof. Monse pod jménem *fragmenta* etc. — β) Rukopisný latinský diplomatář chystá p. Palacký, kterýž γ) české listiny wydal w Archivu 1840—1 IV díly; δ) Morawský diplomatář latinský wydán od Ant. Bočka pod názvem: Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. Olom. 1836—46. 8. čtyry swazky.

8. *Ewangeliium Sázawské čili Remešské* (slowanské, texte du Sacre), na němž prisahávali králowé francouzští, když je we chrámě Remešském korunowáno.

Jest to rkp. někdy welmi stkwošně zawázaný, nyní ze swých drahých ozdob na deškách olaupený, ze dwau částek složený a) z rkp. liturgického, swatým Prokopem, opatem kláštera Sázawského, w prwní polowici XI stol. vlastnoručně psaný li-

*) Znamenitější jsau: a) Nadání kláštera Břewnowského Břetislawem 1045. b) Kostela Staroboleslawského týmž 1046. γ) Proboštwí Lito-měřického Spitiňmewem 1058. Tu na konci stojí česky: Pawel dal iest plofkowicich zemu. Wlah dal iest doleaff zemu bogu i fwtatemu Scepanu fse dwema dufsnicoma Bogucea fse-dleav. — δ) Kláštera Opatowického Wratislawem II 1086. e) Kapitoly Wyšehradské týmž 1088. ζ) Kláš. Kladrubského Wladislawem I 1115. η) Kapitoly Wyšehradské Soběslawem I 1130. θ) Kláš. Želivského, týmž 1139. e) Kláš. Kladrubského Fridrichem 1186. (v. Dobner Annal. I 570.) ε) List swobody, daný městu Králowěhradci Přem. Otak. 1225.

terau i jazykem cyrilským, b) z druhé částky české, glagolitskými literami od některého mnicha v klášteře sv. Hieronyma v Praze (we Slowanech, nyní v Emauzích), založeném od Karla r. 1349. Obě částky zawierají naučení na neděle i swátky, wyňaté z Nowého Zákona. Karel císař rkp. sv. Prokopa klášteřu darował, odkudž neznámým posud způsobem dostal se do Constantinopole, a odtud do Francouz. O čemž viz Čas. Mus. 1838. 1839. 1840. 1842. a Rozbor (1842). Wydán celý rkp. nejprwé pod titulem: Evangelia slavica, quibus olim, in regum Francorum oleo sacra inungendorum solemnibus uti solebat ecclesia Remensis vulgo Texte du Sacre ad exemplaris similitudinem descriptis et editis Silvestre Ordinis S. Georgii Magni unius e Praefectis aliorumque Ordinum Eques. Lutetiae Parisiorum 1843. Podruhé pod titulem: Sazawoje Emauzskoje swjatoje blagowěstwowanie nyněže Remeskoje, na neže přeze prisjagaša pri věčalnom myropomazanii cari francustii, s přibawleniem s boku togože čtenja latinskými bukvami sličením ostromirova ewangelia i ostrožských čtenii, trūdum i iždivieniem Waščeslawa Hanky w Praze 1846. wel. 8. str. XXXII a 199.

9. Swatý Wáclawe etc.

Píseň ta již proto, že ještě bez rýmu jest, do této periody náleží. Hájek, kterýž ji uvodí na r. 1368, připisuje ji arcibiskupu Janowí; ale on na ni toliko odpustky 40denní udělil. Beneš z Weitmile († 1375), kterýž ji celau w kroniku swaň přijal, jmenuje ji písní od starodáwna zpíwanau. Obsahuje půwodně jen 3 strofy, wše ostatní jest pozdější přídawek. Tištěna z Rkp. bibl. univ. we Star. Sklád. V. 58. Jest i w Rkp. weř. bibl. pod sign. XVII. F. 30.

10. *Jména osob* z X—XIII stol. w zápisech úmrtních z klášteřa Podlažického a Opatowického.

První nalézá se w Stockholmě, z něhož wýtahy sdělil Dobrowský we své knize: Geschichte d. b. Sp. II wyd. 1818. str. 91 sl. Druhé zápisy tištěny jsau w knize: Monumenta histor. Dobneri III. str. 9 sl.

c) XIII století.

11. *Mater Verborum*. Glossy w slowári latinském tak nazwaném od r. 1202. w Čes. Mus. Rkp. Fol. str. 481, jež sepsal Salomo, opat Swato-Gallenský, potom biskup Kostnický († 920), přepsal Wacerad, illuminował Miroslaw.

W textu i nad textem nalézají se mimo německé také mnohé české významy, kteréž sebral a vydal nálezce jich W. Hanka, w Čas. mus. 1827. IV. 60 sl.; podruhé slověž úplněji w knize: Sběrka nejdáwnějších slovníků latinsko-českých, w Praze 1833 str. 3—24. Po třetí we spisu: Die ältesten Denkmäler d. b. Spr. od Palackého a Šafářika 1840. str. 205—233 s kritickým wysvětlením všech slow českých, jichž 1122 se nalézá.

12. *List z botanického slowáře*, rkp. z XIII věku (okolo 1260) u Ant. Bočka. Por. Čas. mus. 1841 str. 104.

13. *Glossy w homilích Clementinských*. Rkp. z XII století w 40. str. 243.

W bibl. univ. Pražské od Palackého nalezeny, počtem sice nemnohé, ale stářím znamenité.

14. *Píseň na Wyšehrad*. Rkp. z XIV stol. ale jazyk mnohem starší, w Museum jeden list w 4.

Tištěna od Hanky w Star. Sklád. I. 1817 na str. 110. Pak w Dobrowského Gesch. d. b. Lit. 1818 str. 109, potom s Kral. Rukopisem od Hanky a Swobody w Praze 1829; též 1836, 1843. Posléze we Wýb. z St. Lit. 1845 str. 31. F. Kníže ji do hudby uwedl, a Göthe do něm. přeložil.

15. *Krále Wáclawa I. milostná píseň*. Rkp. w museum na pergama w 8.

Jediný list, kdež i píseň *Jelen* se nalézá. Tištěna w Star. skl. V. str. 220 sl.; pak s něm. od Hanky a Swobody w Rkp. Kral. 1829 na str. 206 sl.; též 1836, 1843. Konečně we Wýboru ze St. Lit. 1845. str. 55.

Jest toliko zlomek jedné ze tří písní, pro kteréž Wáclaw mezi něm. milostné básníky (Minnesänger) počten jest [W. Manessiche Sammlung. Zürich 1758.] Stručnost české a rozvláčnost německé již rýmowané souditi dávájí, že česká není překlad německé, ale spíše na opak. Jelikož český ten zlomek písmem as o sto let starší jest, než Rkp. Kralodworský, a tedy do r. 1190—1210 padá, starší tedy jest než král Wáclaw; dobře soudí Hanka, že ty tři písně Wáclawu připsané buď od něho neb s pomocí jednoho dworenina od některého Němce do němčiny přeloženy a králi Wáclawowi připsány byly.

16. *Glossy žaltáře latinského w rkp. musejním z XII stol. na pergama w 4.* (Sign. N. 244).

Glossy české tam mezi řádkami připsány jsau w XIII stol., srownáwajíce se s Wittenberským rkp. Tištěny jsau we Sběrce nejdáwn. Slowníků od Hanky w Praze 1833. na str. 234 sl. [Wiz Rozbor 1842. str. 116].

17. *Kralodworský rukopis* w museum, na pergama, psaný mezi 1290—1310 na 12 listech w 12.

Jest to zbytek wětší sbírky w předešlém století shořelé. Tištěn pod jménem: Rukopis Kralodworský. Sebrání lyricko-epických národních zpěwů, wěrně w půwodním starém jazyku, též w obnoweném pro snadnější wyrozumění, s připojením něm. přeložení. Starobylých skládání díl zvláštní, wydán od Wael. Hanky (nálezce jeho). W Praze u Boh. Háze 1819. 12. str. 119. mimo wysvětlení slow. Německé přeložení od Al. Swobody o sobě st. 62. Podruhé w VIII knížce: Izwěstij rosijskoj Akademii w Petrohradě 1820. s ruským přeložením a obšířným slowospytným i krasowědným objasněním skrze Alex. Semenowiče Šiškowa, w 8. str. 47—215. Po třetí jménem: Kr. Rkp. sbírka staročeských zpěwo-prawných básní, s několika jinými staročeskými zpěvy, nalezen a wydán od Wael. Hanky atd. s dějepisným úwodem od Wael. A. Swobody atd. Připojen wěrný snímek písma. W Praze 1829. wel. 8. (též s něm. titulem) str. 244. — Po čtvrté 1836 w 12. s ukázkami polského i krajinského překladu některých částek. Po páté pod titulem: Rkp. Kr. a jímě wýtečnějšie národní spěwopravné básně slovně i wěrně w půwodniem starém jazyku, s připojením polského, južno-ruského, illyrského, krajského, hornolužického, německého i anglického přeložení. w Praze 1843. w 12. str. XII a 316. Z přeložení uwedených polské od L. Siemienského, německé od W. Swobody celé jsau, ostatní více méně částek obsahují. Jiný něm. překlad od p. hrab. Jos. M. Thuna w Praze 1845. 8. Po šesté we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 11 sl.

18. *Mastičkář*. Rkp. na perg. w Museum, 6 listů w 8. z XIII stol. Tištěn (od nálezcce W. Hanky) w Star. Sklád. V. str. 198—210. Pak we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 65 sld.

Jest to částka dramatické básně, tuším hrob boží představující, co do něho, vážně, co do prodáváče mastí, směšně. Charaktery jsau živé, smělé, tón jako všude toho i napotomního času rázný, silně komický, a někdy po Aristofansku nízký.

19. *Zlomek života sv. Alexia* we verších rýmovaných. Rkp. na perg. z XIII stol. w 4. u p. historiografa Bočka.

20. *Slovár bylinárský*, obsahující 80 slowcí, wesměs názwů bylin. Pridán k rukopisu lékařskému z polowice wěku XIII (na perg. we

fol.) w knihowně kapituly Olomucké. [U p. Bočka].

Na ukázkú: Semper uina barba iouis netryezk. sal gemina crusecz. Apium risus poniklecz. Apium aquaticum hambuz. aconitum wliczye lyko. buclassa comoniczye. branca vrsina chrwecz. Epatica hranyczye. Endiuiua scirbak. ermodactilli thusebnyk.

21. *Zlomky písní a)* s počátkem: Wele. Wele dubec stojí prostřed dwora. W. Pelcel. kron. I. str. 71. *b)* Na družebnau neděli o Moraně zpíwaná posnd ačkoli rozličně.

U Slowáků taktó: Morena, Morena, za koho jsi umrela? ne za nás, ne za nás, než za ty newolné křestany. Tablic poez. I. str. X. W Čechách taktó změněna: Již nesem smrt ze wsi, nowé léto do wsi; wítej léto libezné, obilččko zelené. Pelc. Kron. I. 70.

ODDĚLENÍ DRUHÉ.

Od wymření rodu Přemyslowa až do pŭtek o náboženství, čili od krále Jana až do Husa, od r. 1310 až do 1409.

I.

§. 10. *Politický stav.*

Král *Jan* w častém oddálení se z Čech dáwal sprawowati zemi místodržícím, kteříž ji sužowali. *Jindřich z Lipé*, člověk neklidný, milostník *Alžběty Králowéhradecké*, wdechł králi podezření, jakoby manželka jeho *Alžběta* syna tříletého *Wáclawa* na trůn wsaditi, a sama jako poručnice vlásti obmýšlela; pročež *Jan* město *Loket*, kdež tenkrátě rodina jeho byla, ztekew, dítě *Wáclawa* zajal, a nejprw dwa měsíce w podzemním sklepě potom na *Křiwoklátě* wězil. *Alžběta* ku *Pražanům* se utekla, kteříž ji s *Janem* smřili. Jeda s wojskem na pomoc císaři *Ludwiku* (1322) proti *Fridrichu*, syna *Wáclawa* pojal do *Francauz* a králi šwagru swému wychowáti dal. Wychowatel jeho prwní byl *Wilém Zajíc*, a učitel we *Francii* *Robert Roger*, napotom papež *Clemens VI.* Tu jemu jméno *Wáclaw* w *Karla* proměněno ke cti *Karla*, *francauzského* krále. Král *Jan* pomáhaje rytřím německým w *Prusích* proti *Litvě* (1329), země mnohých slezských knížat w léno dostal. Oslepnuw táhl do *Tyrol*, a druhého syna swého *Jana* s *Margaretau*, *Korytan* a *Tyrol* dědickau, zasnaubil (1330). Pozwán od *Wlachů*, do *Lombardie* wtrhl, i půl *Italie* sobě podrobil, a *Karla* syna místodržícím *wlaským*, ale že neudržela se tam jeho vláda, potom *markrabím morawským* učinil (1333). *Margareta* zapudiwši *Jana*, pojala syna císaře *Ludwika*; *Jan* král w pomstu nawedł papeže, aby *Ludwika* s císařstwím shodil, a syna jeho *Karla* wolencům poručil. *Karel* (co císař *IV.* co král český *I.*) tedy pěti wolenci učiněn císařem (1346). *Jan* jsa pomocníkem *Francauzům* proti *Angličanům* w bitwě u *Kreščaku* (*Cressy*) s pěti sty českými a *morawskými* jízdnými o život přišel; *Karel* raněný wychwácen, a w *Bonnu* za krále říšského korunowán byw, také w *Praze* od *Arnošta* arcibiskupa korunu českau přijal (1349), a uděliw bratru *Janu* *markrabství morawské*, do *Říma* se odebral, kdež jako *Římský* císař korunowán (1354). Za něho roku 1353 *wlaský* špitál od *Wlachů* a *Francauzů* založen, kterýž zrušen 1789. On české hrady od laupežníků wyčistil (1355), *universitu Pražskou* založil. Nowé město *Pražské*, *Karlowem* slauti mající, wystawil. Most kamenný přes *Wltawu* zdělal. Obchod ožiwil, a zbohatil měšťany, z nichž jeden 100000 dukatů jemu darowal. *Labe* a *Odru* plavné učinil; *Slezsko*, *Lužici*, *Kladsko*, *Brandenburk* k *Čechům* získal smlauwami a kaupěmi.

Dostawil a nadal kostel sw. Wíta. Arcibiskupowi Pražskému titul *legatus natus* a dozor na Řezenské, Bamberské i Míšeňské biskupství zjednal. Umřel w 31 roce panování (1378), otcem vlasti nazwaný. *Wáclaw IV* w osmnáctém roce věku svého nastoupil panování. Sestra jeho Anna wdána za Richarda, krále anglického; protož někteří Čechové w Oxfortě študowali, z nichž Jeronym nejznamenitější. *Wáclaw* blahoslaweného Jana z Nepomuka do Wltawy hoditi kázal (1383), na místa českých radních Němcůw nasázel, peníze w Němcích utrácel, spáchané vraždy nad několika tisíci Židůw netrestal: pročež koruna Sigmundu podána. *Wáclaw* jat na radu bratra Sigmunda (1394), ale radau Jana druhého bratra, a přičiněním knížat říšských propuštěn. Ujal se papeže *Benedikta*, a od *Bonifacia* saupeře jeho u Němců osočen a s císařstwu swržen (1400). Nechtěje mstiti toho pohanění, od Sigmunda jat po druhé (1402) a *Albrechtu* wéwodě rakauskému w stráž dán. *Sigmund* se swými Uhry pro pátky ujíti musil, načež *Wáclaw* ušed, w králowství opět se uwázal. Krwawé pátky mezi Němci a Čechy (1405). *Hus* a *Jeronym* wymohli, aby Čechové při wolení rektora university tři hlasy, a cizozemci toliko jeden hlas měli, a w radě mezi 16 radními jen dwa Němci aby seděli, což vše na opak bylo. Tím rozhněwání němečtí študenti, jichž mnohonácte tisíců s professory swými odtáhlo (1409), a k založení university Lipské, Ingolstadtské, Rostocké příčinu dalo.

II.

§. 11. *Oswícení.*

a) *Za Jana (1310—1349).*

Paměti hodno jest (dí *Pelcel*), že jako s počátkem XIV věku, tak téměř s každým stoletím w Čechách napotom nějaká věc se udála, která znamenitau změnu w mravích, smýšlení, náboženství, jazyku a t. d. působila. To se zvláště za 35letého panování krále Jana stalo. Kdykoli do Čech přicházel, míwal s sebau komonstvo cizozemské; kdykoli do *Luxenburku* nebo do *Francauz* a *Italie* jezdil, pojal s sebau mnohé z mladé šlechty, která cizím obyčejům uwykala, a je domů přinášela. Zdálo se, jakoby toho času Čechové docela se z Čechů wyzuli, o nichž že jako *opice* jsau, prawdiwé vzniklo přísloví. Počali nositi dlouhé brady, železem kadeřené až na ramena wisící wlasý. Místo čepic měli končité vysoké klobauky rozličných barew, oděw krátký, auzký; od loktů wisel dlouhý rukáw jako oslowé uši; nohawice na stehna, boty (skorně se znelibily) na nohy těsně přiléhaly; pás okolo beder, a w něm kord nebo nůž. Mništwí tento wěk méně byl přízniwý. Král *Jan* založil *karthauzy* na *Aujezdě* w *Praze*, později skrze *Husity* zahlazené. *Wojenské* umění wždy ještě wíce w obyčejí bylo, než jiné umění. *Básnictwí* latinské neslo znaky nechuti onoho věku, jakož werše *Petra Zbraslawského* a *Františka* letopisce dokazují; české w obnowené dle německého rýmowání formě až do založení university (1348) panowalo; pročež *Dobrowský* wšecky básně (rýmowané), kterých stáří se určití nedá, w tu dobu (1250—1350) pokládá. K oznámení toho věku to také slaužití může, že jeden satyrik, který dotčený oděw směšně popsal, w *Kutné Hoře* zabit jest. *Dějepisce* máme téměř z každé doby, neboť Čechové byli historie wždy milowni. *Petr* opat *Zbraslawský* děje (1253—1338) sepsal latinským jazykem, a *František*, kanowník kostela Pražského, letopisy *Kosmasowý* od r. 1230 až do r. 1342 prodlaužil. *Za Jana* též pořádné práwo městské spůsobeno, a dsky zemské opraveny. *Hudba* zlepšena uwedením polozwuků a pětíc (*quint*). Do časů *Jana* *Praha* z weliké části od dřewa stawěná welebila se nyní. Na mili od *Prahy* swobodno bylo páliiti wápno, a lámati kámen; *za Jana* též ulice dlážděny, a dům radní w *Praze* stawěn.

b) *Za Karla (1349—1378).*

Pod vládau maudrého a učeného císaře Karla Čechowé u vzdělání a učenosti welmi pokročili. Za něho Čechie byla w své nejwyšší sláwě; Praha stanowíšťe wšeho umění a wědění. Tu založeny vysoké školy r. 1348. pod jménem studium generale. Ponukl Karla k tomu arcib. Arnest, kterýž sám auřad kancléře při té nowé universitě přejal. Sausední národowé posílali do Prahy své syny na učení; Čechowé zastáwali nejwyšší auřady u dwora w kancelári říšské, i kromě Čech některá důstojenstwí biskupská; posílání wyslanstwím k cizím dworům, wodili wojska, dobýwali sláwy, byli národ nejučenější, mající nejwětší muže státské, slowem byli panující národ w Ewropě. Čechem rozeným býti, mezi přednosti počítáno. Sausední knížata kupowali neb stawěli domy w Praze, ohtějice obywatí mezi Čechy. Wšecho se do Čech hrnulo k zdělení štěstí. Odtud lidnatost nejen Prahy nade wšecha města německá, ale i wší země, počítající tenkrátě sto měst hrazených, kolikož jich ledwa w eelých Němcích počítáno, tři sta městysů, 260 hradů a twrzí, 13360 wesnic, 20 kostelů kollegiatních, 2033 far. Bohatstwí nadobyčejné; dwůr w Praze a tolik cizích pánůw! Obchod wšestranný. Praha sklad wšeho zboží ewropejského. Kupčeno do Rus, do Polska, do Benátek, do Říše, kdež cla swobodni byli kupci. Sama příroda zdála se napomáhati, neb zlaté hory Jilowské a stříbrné Kutnohorské i jiné welmi wýnosné byly. Náboženstwí w uctiwosti. Mladší král Wáclaw nazwán nejkřesfanštějším králem. Nikdy lidé osobní tolik nadání pobožných nečinili, jako w tu dobu. Duchowní staw wůbec we wážnosti; Pelcel myslí, že dílem proto, poněwadž lidu tehdáž z darma přisluhowali. Prwní dwa učitelé bohoslowí na universitě byli dwa theologowé Hermann z Winterswiku, Sasík, a Fridmann z Prahy, oba kněží a mistři swobodných umění a písma sw. w Paříži. Karel IV bohoslowí (beatissimo theologiae studio) napomohl wystawením Karolína. Jeho rozkazem nikdo kanownikem u Wšech swatých býti nemohl, leče na školách Pražských doktorem prwe učiněn. Při učení libomudrcstwí na počátce vysokých škol w Praze jako wšude jinde užíwáno Aristotela, nebo raději temných jeho wykladačůw. Prwní mistři a učitelé k tomu powolaní byli Jenko Pražský, Dietherus Wideňský, Jan Vollier Francauz, kteří dílem w Paříži, dílem w Bononii doktorstwí byli dosáhli. Učitel lékařstwí Karlem powolaný byl M. Nicolaus de Moravia, po něm Baltasar Domažlický, Čech. W Kaprowé ulici na Starém Městě bylo medicinské collegium, *Nowý dům* nazwané, kdež mnoho žáků lékařstwí se učilo. O wáženosti toho umění swědčí to, že Sigmund Albik z Uničowa na Morawě, lékař žiwotní císaře Wáclawa a professor weřejný r. 1409 arcibiskupem učiněn (†1427). Chemie neb raději alchemie (zlatodějstwí), již za Karla, kterýž ji sám prowozowal, w obyčejí welmi byla ¹⁾. Druhý po Přemyslu obnowitel práwa českého byl Karel. On Bartolu ze Saxoferrato (nar. 1313 † 1355), wlaskému prawowědci, práwa Přemyslowa a jiná nařizení shromážditi a změnití dal, a wšak čeští stawowé zpěčowali se přijmauti zákony snešené cizozemcem, neznajícím zřízení českého, a tudy wše po Římském práwu rownati ohtějícím; pročož Karel jiné práwo pod jménem Majestas Carolina wydal, ač i to platnosti státní nedosáhlo ²⁾, a spolu uwedl adwokáty čili práwní přítelce posud Čechům neznámé, a ustanowil za učitele práw městských a cirkewních na universitě mistra Witgolda z Osnabruku, Němce, a M. Henrika Sušického (de Sicca), Čecha. Paměti hodno, že prwní weřejná učitelská stolice německého státního práwa (Staatsrecht) na Pražské universitě založena, na níž Ubertus de Lampaniano již r. 1380

1) Pele. Karl IV B. 2 str. 956.

2) Wiz Odděl. II num. 86.

učil. Z té školy vycházeli napotom práwowědci, k porovnávání rozepří po městech království potřebovaní. Brněnské a Olomucké dsky zemské počínají od r. 1348. a jdau až do r. 1641. Dwoje jsau, proto že Morawa do dwau distriktů (někdy i do třetího Znojemskeho) rozdělena býwala. Až do r. 1641 w Brně a Olomauci saud zemský dwa-krát do roka držán býwal. Při zřízení vysokých škol Jan František Olomucký, čili de Regio Monte, založil a nadal stolicu učitelkau řeckého jazyka a zejména k čítání Homéra odhodlanau. Latina toho wěku ještě barbarstwí předešlého nepozbyla, a wšak Čechowé mezi prwními ji ciditi počali. Karel Petrarchu do Prahy zwal, kterémuž přijiti ale domácí okolnosti překážely. Spisowatelstwí bylo ctěno. Sám Karel, i arcibiskup Arnest († 1364), a nejvyšší kanclér dworský Jan z Neumarku nemněli pod swau důstojností spisowání knih, kteréž se až do dneška zachowaly. Básnictwí české vzniknutím university jakoby přestalo, ale řečnictwí duchovní udrželo se. Slynuh w něm Konrád ze Štěkny a Jan Milič († 1374.) S historií zanašeli se Neplacho, Beneš Krabice z Weitmile, kanowník kap. Pražské († okolo 1390.), Pulkawa a Marignola, jichžto spisů na díle posud stáwá. Tolik památek malířstwí z onoho wěku nemáže žádný národ jako český, proukázati. Karel měl čtyry dworské malěre: Mutinu, Wurmsera, Dietricha Kunce a Zbiška Trotinského. Na Karlowě Týně (Karlstein) ještě r. 1782 bylo 124 kusů z toho wěku, nyní we Wídni se nacházejících. Kaplu sw. Wáclawa w kostele Pražském Karel českými kameny wyložiti a obrazy ozdobiti dal. Socha měděná sw. Jiří na zámecké prostoře, kterauž Martin z Klausenburku na rozkaz cís. Karla ulil, sochy na Pražském mostě ¹⁾ a w palácích šlechty naši swědčí o spůsobilosti Čechů w řezbářstwí a obraznictwí. Nejwice ale stawitelstwí kwětlo. Kostel sw. Wíta, most přes Wltawu, Karlow w Praze, Karlůw Týn a jiná nádherná stawení jsau z toho wěku, jež, byt i podlé chuti našeho času wždy nebyla, předece stálost a pewnost chwálí.

c) Za Wáclawa IV (1378 až do 1409).

Univerzita Pražská až do r. 1409. w nejlepším kwětu stála. Wáclaw založil kollej pro učitele a žáky (*Collegium Regis Wenceslai*). Wáclaw z Chotětowa, kněz, kollej neb semenišťe u sw. Wáclawa nazwanau, wedlé mince pro český národ zřídil, a čtyry wesnice k ní odkázal. Jeronym Wiklefowý spisy z Angličan přinesl, kteréž se již r. 1402 welmi rozšířily, takže kollej Karlowa 45 artikulů Wiklefowých za neprawé odsaudila (1408). Dějepisce nemáme z toho wěku žádného, kterýby panování Wáclawa w celosti byl zaznamenal. Pokračowatelé w kronice Benešowě a Pulkawy jsau welmi chudí.

III.

§. 12. J a z y k.

a) Jeho staw.

Celá ta epocha českému jazyku málo přízniwa byla. Rudolf I a Jindřich korytanský mnoho Němců do Čech přiwedli; zwláště pak za Jana němčina, wlastina a francauzština plozena. Již při korunowání jeho (1311) wíce německy než česky zpiwano, dle Petra Zbraslawského: *Turba Bohemorum canit hoc, quod scivit eorum lingua, sed ipsorum pars maxima Teutonicorum cantat teutonicum*. Čechowé pod Mohuckau duchovní sprá-

1) Most Pražský jest zdělí 862 loket, na kopy učiní 14 kop a 22 loket. Háj. 460. Stawělo se na něm 145 let. Wel. Cal. 22 Jun.

wu náleželi, w cizině putowali, študowali, bojowali, cizím jazykům obvykali. Šlechta i měšťanstwo vzdělanější přijali jazyk dworský, kterýž w městech, již dříve Němci osazených, tím více se upevnil. Jan auřady veřejné a hrady královské cizozemcům swěřował, ano šla powěst, jakoby Čechy ze země wyhnati, a samé Němce nasaditi obmyslel. Přípowěděl sice zjitřeným nad tím stawům českým (1318) žádného napotom cizozemce w auřady newsazowati, we všech zemských důležitostech s rozenými Čechy se raditi, a totěž w Morawě učiniti přislíbil, (*nunquam alicui alteri quam Moravo in Moravia aliquod officium Suppe commitemus* ¹⁾); nicméně w celosti jazyk německý wždy více se roznáhal, což opat Zbraslawský na r. 1330 potvrzuje: In omnibus civitatibus fere regni et coram rege *communior* est usus linguae theutonicae quam bohemicae. Karel když r. 1333 přišel jako místodržící do Prahy, neuměl více česky, a znowu se tomu jazyku učil. Swé manželce *Blance*, pauhé Francauzce, dal německé a české dámy, aby se obojímu jazyku naučila; ona ale toliko německy se učila, protože jak u dwora tak we městech němčina více panowala ²⁾). Když třetí manželka jeho Anna, dcera Jindřicha ze Swídnice a Jaworu s autěžkem byla, jel naschwále s ní do Normberka, aby, bylliby syn, w německé zemi narodil se, a snáze císařem wolen býti mohl. První práwa městská němečtí radní w Praze (1341) s powolením krále w německém jazyku navrhli, ač latinský wždy ještě w jednání obecném a listech obvyklejší byl. S druhé strany i český jazyk swé podpory měl. Sám Karel wymáhaje na papeži Klementu VI w Avignonu založení arcibiskupství Pražského užil mezi jinými důwody toho, že Čechowé a Morawané mluví jazykem slowanským, jemuž Mohucký arcibiskup a kněží jeho nerozumějí. W bitwě u Krešćaku (*Cressy*) Čechowé měli heslo české: z *Prahy*; a Jan král radícím jemu, nedáwati se w nebezpečenství, česky odpověděl: Tohoť buohdá nebude, aby král český z bitwy utíkal ³⁾). W Praze we Slowanech (nyní Emauzy prawíme,) Čechowé skrze Karla potěšení měli slyšeti služby boží w jazyku sobě srozumitedlném, což jim chuti dodalo slyšeti je w něm po celé zemi; ale tomu papež zhola odepřel, neohlédaje se na to, že sw. apoštolowé w Římě služby boží ne hebrejským, anebo řeckým, alebrž latinským jazykem konali. Karel představil papeži Klementu VI, že klášterníci ze slowanských zemí, horwatské, dalmatské, boseňské a srbské, wojnau zahnáni w jiných zemích blaudí, a žádal o powolení, aby jim slowanský klášter založen býti mohl: papež přiwolil s tau wýminkau, aby toliko jeden takový klášter w celém králowství založen byl (1346). W nadání toho kláštera (1349) prawí Karel: Ačkoli powinnost naše žádá, abychom o dobré všech našich wěrných poddaných pečowali; a však ty, kteří nám příjemností a sladkostí našeho přirozeného jazyka příbuzni jsau, zvláštní péči a milost zasluhují. W listu (1356), kterým wykazuje plat Janu, téhož kláštera písaři, nazývá český jazyk *lingua nobilis*. Jeho manželka Alžběta († 1393) měla na lžicích české nápisy k. p. *Czo pan buoh da, to se stati ma* ⁴⁾). Karel obnowil (1347) přípowěd Jana krále Čechy a Morawany při jich obyčejích a práwích nechati, wýsady jejich potwrditi, tuzemce jediné w auřady sázeti, a ustanowil zákon, aby nikdo soudcem w zemi nebyl, kterýžby neuměl mluwiti a rozuměti řeči českého jazyka, ježto slowe řeč slowanská, — lečby měl do sebe zvláštní mrawy, ctnosti a umění ⁵⁾); rubrika o neprodajnosti, aby skrze písaře zemského každoročně na sněmě českým jazykem veřejně čtena byla ⁶⁾); synowé wolenců říšských, aby od sedmi let při grammatice učili se jazyku slowanskému aneb českému a wlaskému. To Čechům k libosti učinil Karel:

1) W. Jura primaeva Moraviae p. 37. — 2) W. Chron. aul. reg. apud Dobnerum V. 469. — 3) W. Pelc. Karl IV. Thl. I. S. 159. — 4) W. Bienenberg Gesch. von Königgrätz. — 5) Pelc. Karl IV. I. 319. — 6) Ib. str. 318.

neboť on sám německý jazyk více miloval než český, jakož jeden Rkp. P. Cerroniho světle ukazuje. Listy jako Jan mnohé již německé, ale žádného českého newydal. Spojení s Říší wolenecké, naděje císařování, manželky z Němec, držení zemí německých, smlauwy a jiné příčiny nutily krále české k tomu, aby k Němcům laskavě se mívali. Šlechta více rytířství než umění hleděla, duchovní latině čítali a psali; lidí více učení podávati nedopouštějice, než co se jim na kazatelně widělo. Štítiny (1374) zastávají, že dobré spisy w obec uwoditi sluší, aby každý wždy a wšudy z nich naučení bráti mohl, čta je na hradě, w kostele, na poli i besedě, přidává: „Sw. Pawel k Židům hebrejsky, k Řekům řecky, každému w řeči jemu srozumitelné psal; proč bych já Čechům krajanům česky psáti se ostýchal? Budu česky psáti, proto že Čech jsem, a pán bůh Čecha jako Latinika miluje, a t. d.“ Rozploxování němčiny od drahých let přirozeným během působilo ze strany české jakausi protičinnost, kteráž toho věku dowršena. Té připsati jest, že za Wáclawa IV jazyk český do kancelářů poněkud uweden. On wedlé latinských a německých listů také již některé české wyhotowiti kázal; nejstarší od r. 1394. ¹⁾ w Treboňském archiwu. Ale ani on nebyl milownik jazyka českého; dal sobě a swé manželce biblí německau psáti, kteráž se w knihowně Wídeňské nachází. Tím, že na místa českých radních Němce posadil, rozntil nemálo záští proti Němcům, již od dáwna dautnající, Němce pak urazil dáním opět přednosti české straně w saudech a na universitě (1409), což pobídnutím Husa učinil nejvíce proto, aby o věcech papežství se týkajících od university takowý saud obdržel, jakého žádal, a jemuž německá strana odporowala. Tak česká strana, zwláště po wystěhowání se studentůw německých, panující učiněna, ale i spolu za něho vypukl onen diwoký boj o náboženství, a českau zemi žalostně pohubil. Odtud pošlo, že od té doby český jazyk se zwůl w náboženství takorka wznikal, klesal i konečně padl.

b) Proměny.

Mnohá sice stará slowce ještě se udržela, jako *swět* (rada), *drbi* (musím), *čistec* (cín), *dobry* (udatný), *prawda* (práwo), *ow* (onen). Planety ještě českých jmen wšecy neměly, Rozkochaný je nawrhl. U něho slowe *Wresen* Julius, jinde August, Polákům September. Již německá slowce zde onde na swětlo vycházela: jako (u Štítného): *tanec*, *frej*, *helmbrecht* ²⁾, *cil*, *mosí*, musí, *almužna*, *starosty* dle něm. Eltern (rodiči). Též nowá: *čistec* očistec, *neprázdň*, (negotium), a t. d. Staré praet. na *ach*, *ech*, *ich*, etc. ještě trwalo, též dvojný počet, ač ne bez pomatení: tak *byla sta* masc. *těto dvě zemi*; *oči sta hyle wylúpeně* místo *stě* fem.) u Pulkawy. Y přiwěšowáno místo *je*, jako: *sey zdalo* (se je zdálo); *nelzey* (nelze je), a t. d. Opakowání praep. jako: *wniwčemž* (w ničemž). Dlahé samohlásky někdy (ale zřídka) znamenány, jako: *pläl*, *tráty*, *paad*, *duuff*, *dúff*, *budú* (3. pl.), *chválú* (inst.), *rzeczý*, *lidý* (gen. pl.). Y panující, k. p. *powyedyety*, (w. Alan.); *i* řídké: na začátku již někde *v* místo *u*; *rz* wšude, *z* místo *ž* a *z*; *cz* místo *č* a *c*; *f* a *ff* již rozeznáwáno. Měkké *iu* u Štítného již wšude w *y* přešlo, jako: *lyby*, *lydy*, *noczy* (instr.) *zemy* acc. *nakladagy* 3. pl. *Ay* ještě wúbec,

1) W. Wýbor z St. lit. I. 1030.

2) *Helmbrecht* jest jméno zhýřilého jonáka sedlského, kterýž taulaw se s laupežníky, posléz rukau spravedlnosti sešel. Popsán w básni něm. z 13 století, o níž zprawuje T. F. Schöll w knize *Geschichte der altheutschen Literatur*. Stuttgart 1844. I. 242. Štítiny per antonomasiám užívá toho jména jakožto tehdáž Čechům wúbec známého za člowěka rozpustilého, frejowného, nad swůj staw se spínajícího. Zdaž ten román kdy do češtiny přeložen byl, neznámo jest.

jako: *najlepsze, nechay* etc. *L* a *r* polohlásky, bez wkladení hlásek, jako: *czrt, zatrhal, hrd, a t. d.* 1).

IV.

§. 13. *Literatura.*

Toto oddělení již rozmanitější plody literatury nám zůstawiło. Liturgie slowanská w klášteře Emauzském glagolských liter užíwající žádného trwalého účinku w národnost českou neprojewila. Wětší wplyw na jazyk národní měla liturgie latinská. Učení tomu jazyku na mnohých místech přinutilo některé učitele k objednání pomůcek, záležejících zatím jen we sbírkách slowcí. Došlo nás několikero podobných sbírek psaných ne tak k užiti národního jazyka, jako k učení a rozumění latině, mezi nimiž sbírka Rozkočaného, 3485 slow obsahující, jest nejsilnější, ale i w twoření slow nových nejsmělejší; neb i twořené jinými milovníky slowce w jedno snesl. Latina sama wůbec tak barbarská, že často i latinská i wysvětliti je mající česká slowa jsau w našem wěku nesrozumitelná. Nejstarší posud známý nápis zwonový jest od r. 1322. Důležitá jest sbírka příslovií od Smila Flašky z Pardubic. Básnictví zachowalo z částky swau sílu a jadrnost, ale přestalo býti pauze prstonárodním, a stalo se západoewropejskému podobnějším. Byl to jeho stříbrný wěk. Rým s pauhým počtem syllab weskrze panowal, ač slabé počátky časoměry již do té doby padajf 2).

Obsahowalo básnictví toho času předměty duchovní i swětské, a to lyrické, epické i didaktické. Básně duchovní čerpaly swé látky z učení křesfanského, z liturgie latinské, z legend o životě a utrpení Ježíše, o radostech a bolestech Marie, o mučednictví

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Otcze naff genz gfy na nebefych
ofwyet fe gnye twe
przyd kralowftwo twe,
bud wola twa jako w neby takez w zemy
chleb naff wezdayffy day nam dnes,
a odpust nam dluchy naffye jako y my
otpuftiemy swym dluznykom.
a neuwod naf w pokuffenye
ale zbaw ny ote zleho. Amen.
Nejstarší forma Otčenáše.
2. Kral Philipp byl w zemy rzieczky
Muz flowutny weczty fwyeczky
Po swem prawu myefye zenu
W zbozi weczty porozenu
Olympyas tak flowiefye
Owflem dywne krafy byefye etc.
Alexandreis.
3. Razy wem przideli wam kdy ktore wolenie,
Chowayte fie fkrze les na krziwa drwa chozenie.
Czof tiem mienim fam znamenay,
Zwol fweho yasika, czizieho nechay.
Dalimil.

4. Sedm neby wzryze-potom
Tot chczy powyedety o tom
W nychz fedm planet przyebywa
Kazdy fwym czafem odbywa —
Tych dwa czefky gmena mata
A pyet czefky gmen nemata etc.

Alan.

5. Czoz fy przywykl hadyty
Nerod tehoz fam czynyty.
Welykat mu hanba bywa
Ktoz fye jako mudrym wzywa
Ze gyne bude trefkiaty
Sam toho nechtye ofiaty.

Catonis disticha.

6. A ty gesto hyzdye knyhy czefke acz y dobre.
fnad chtyecz aby gen famy byly mudrzy wy-
dyeny. mohli by fe dobrze leknuty bozie po-
mfty. — Ano mnozy rady by czefke knihy
zatraily a toz gen dobre. Onyem bafnyem
gymyz fmylly wyecze fe wfwem fmylftwyem
rozzechugy nycz nedyegy.

Štitnýj.

- 2) W latinsko-českých makaroních Bohemarius (1259) jest jako první zkaška slova česká w hexameter latinský stawěti. Cisiojanus český čtyřmécitma weršů šestiměrných obsahuje, z nichž Štitný (1376) 4 uwodí: *Do Prahy Wanka nesú, wolajice Řehoře z lesů atd.* W rkp. Wíd. bibl. od r. 1396. w 4. po životopisu Karla IV psán jest tento pentameter: *Poskoč buohadle, at tebe hamba nenie.* —

apoštolů a jiných swatých a swětic, ano i vlastence sw. Prokopa. Zdá se, že básně duchovní rozpravní jakýsi cyklus činily, z něhož pauhé zlomky nás došly. Arcibiskup Arnest, dle zprávy Balbinowy, uwedl Rorate a Salve. Není pochyby, že mnohé písně odtud w lidu se zachowaly a do kancionálů přešly.

Swětských lyrických básní málo celého zachowáno, nejwice jen zlomky, neb nedostávalo se milovníků, kteřížby písně národní ceniti uměli a sebírali. K rozpravným swětským woleno dílem cizí powěsti řecké (Alexander) a romanské (Tristram a t. d.), dílem domácí ano i samu historii vlastenskau (Dalimil). Nejzdařilejší z nich zajisté jest Alexandreis, silau poetickau wýtečná, ale, žel, necelá. Oblíbené Ewropanům rozprawy z okresu zwírat také u nás milowniky nalezly. Zachowána jest nám z té doby bájka o lišce a děbanu, a mnohem znamenitější Nowá rada Smila Flašky z Pardubic. Mezi mravoučnými vyniká desatero kázanie božie, mezi mrawokárnými satyry o řemeslnících, a zvláště Podkonomie a zák, žiwosti a wtipem nejlepší periody básnické hodný. K allegorickým básním počteme Spor duše s tělem, báseň ráznau, ačkoli jen zlomkowitau, pak z ciziny wzaté Obnowení mravné člověka (Alana). Zvláštní plod fantasie jest Tkadleček, boj mezi láskau oklamanau a rozumem představující. Kroniky prosaické, jichž od dáwna milowni byli Čechowé, vyskytují se w tom wěku w překladech z lat. Martina Polona, Petra Comestora, Pulkawy, kteráž nad druhé vyniká, a o Alexandru bájek plná. Utěšené čtení poskytuje žiwot Karla IV, od něho samého latině sepsaný a brzo potom zčeštěný, jakož i žiwoty starých filosofůw též z lat. přeložené. Lucidář, encyklopedický spisek, wyobrazuje nám tehdejší filosofii s astrologií a powěrami úzce spojenau. Utěšenější jsau mravné spisy o čtyrech hlawních ctnostech a ráj duše z lat. Alberta Welikého.

Právní jazyk w té periodě k znamenité dokonalosti dospěl. Přicházející zhusta do země Němci přinašeli swá vlastní práwa, a tak dwoje práwa w české zemi swůj běh měla, domácí a cizí. K prwním počísti dlužno knihu starého pána Rosenberského, řád práwa zemského, řád české koruny od Karla IV, kterýž však platnosti nikdy nedosáhl, zvláště pak Ondřeje z Dubé wýklad na práwo české, jakož i práwa městská (Brněnská, Jihlawská, Kutnohorská, Pražská, Hradecká a j.), práwa horní koňselská a měšťanská, i podwržená Soběslawská. Cizí práwa byla: Sasický řád (Sachsenspiegel), práwa císařská, práwa welikého města Pražského, práwa manská (Schwabenspiegel), práwa Magdeburská. Z kancellářství oné doby zůstaweny jsau nám mnohé listiny, wýsady, zápisy a t. d.

W okresu boboslowí tento wěk podává tři rozličné žaltáře, Wittenberský, Clemen-tinský a kapitulní, ewangelia a část proroků, snad to zůstatek prwního překladu celé biblí, mimo to přeložení některých spisů sw. Augustina a Jeronyma, řeči a wýklady i romány duchovní z lat. přeložené. Důležité jsau s strany slohu a řeči žiwoty Krista, sw. mučedníkůw a otcůw aegyptských. Nejznamenitější ale mezi prosaiky toho wěku jest Tóma Štítný, šlechtic na onen čas dobře vzdělaný, národního jazyka pilný a milowný, kterýž newděk učeným tehdáž Latiníkům¹⁾ swé mrawnokřesfanské spisy česky po mnohá léta spisowal, sloh sobě zvláštní, prostý, jadrný, hebký a jemný utwořiw, dílem z latinských knih ne tak překládaje jako wybíraje, dílem půwodně skládaje.

Že ostatně hustá mhla powěr vždy ještě na onom wěku ležela, dokazují rozličná běžná tehdy proroctwí a pro krále Wáclawa sepsaný snář od Wawřince z Brezowé.

1) Nařká w nejednom místě swých knih na newlídny saud učených kranjau swých, „*ješto (prý) hyzdie knihy české, ač i dobré, snad chciece, aby jen sami byli múdří widieni.*“ A jinde prawi: „*Pročž pak rechnie a wrčí pyšni na mě, anebo hlúpi, ješto vše hyzdie, jemuž nemohú sami rozuměti, eš píši česky?*“ Por. Wýb. ze St. Lit. I, str. 638.

V.

Spisové oddělení druhého.

(1310—1409.)

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

α) Prawoětení.

1. *Azbukownik*, aneb abeceda slowanská, glagolitskau literau psaná opata Diwiše poručením na pergáméně okolo r. 1400. Rkp. w Stokholmě.

Jména čten tato jsau: *Az, bukj, widi, glagole, dobro, gest, zzywyte, zelo, zemla, yzse, i, ge, kako, ludy, myslyte, nass, on, pokoy, chry, slowo, trdo (t. tvrdo), uet (misto uk), frt, chyr, ot, sstyja, ci, czrw, ssa, ger, yat, yus*. Alphabetum rutenum na menším pergáméně jest bez wyswětlení, a špatněji psané. [w *Dobr. Gesch.* str. 58.]

β) Slowářstwi.

2. *Bohemarius*. Rkp. w bib. kapituly Pražské, w 4. od r. 1409.

Jest to slowníček, složený ku prospěchu mládeži latině se učící, a snad bonifantům od děkana Eberharda r. 1259 ustanoweným. Psán jest latinskými šestiměry počtem 886, takto počínaje: *Boh deus est, bostwie deitas, stwořitel que creator atd.* Zpředu stojí spůsoby mluvení, kterých weršowati nelze bylo. Počátek: *Zpověděšit swá modlitbu atd.* Obojí tištěno we Sbírcce nejdáwn. Slowníků od W. Hanky w Praze 1833, první na str. 27—53, druhé, t. dialogi bohemarii str. 337—355. Na konci rukopisu stojí: *Explicit Bohemarius per manum Martini de Stražnicz sub anno Domini M^o CCC^o nono* (wlastně podle písma a dle domyslu Šaf. a Pal. ältesten Denkmäler 1840 má býti r. 1409).

3. *Bohemarius minor*. Rkp. weř. bib. w 4. VIII. E. 7. G. 29.

Obsahuje 500 slow, z nichž první jest: *Deus boh, a poslední digitagus náprstek*. U něho slowe *corvus wran, passer wrablecz, flomela slawucz, simeus opecz, simea hopycze*. Tištěn, ale jen 132 slowa, w Sbírcce nejd. Slow. str. 179—181.

4. *Sequentionarius* seu prosarum expositio Mag. Conradi, licentiatu in septem artibus.

Rkp. na pap. w 4. w bibl. kostela kapitulního, psán rukau Bartoloměje, pod znamením O. LIX. Tištěn we Sbírcce nejd. Slow. str. 356—366. Tak nazwané Prosaie tu na slowo se wykládají, k. p. *reddamus wdawajmy, grates díky atd.*

5. Latinskobeský *vokabulár*. Rkp. na pap. w 4. weř. bibl.

Zdá se býti toliko wýtah z bohemaria od r. 1409.

6. **ROZKOCHANÝ** *Clenius. Vocabularius*. Tento spisowatel, Slowák, pilně po 4 léta shledáwal a sestawoval slowa latinská a česká w počtu 3485 podle materií, užiw k tomu pomoci učených Čechůw, jichž jména w nadpisech uwádí, jako: Dr. Urbanus, Florianus, Johannes de Galandria, Ambrosius, abbas Opatowicensis (Neplach) a j. Obsahuje mnoho dobrých i nepodařených slow. Od něho pocházejí jména planet *Kralomoc Jupiter, Smrtonoš Mars, Dobropán Mercurius, Hladolet Saturnus, Ctitel Venus*, od ctíli, venerari, za kteréž ale při-

jato jméno *Krasopani*. Rkp. ač jen opis ze staršího, nalezá se w Rejhradě psaný rukau Piterowau, welmi zběžně a nečistě, máje nadpis: *Vetus vocabularium latino-bohemicum, temporibus Caroli IV. e variis auctoribus desumptum, et a quodam Clenio Rozkochany Slawo seu Slowienin uno volumine erutum, in Ms. Cod. chart. Fol. 14 saecul. sub lit. T. N. 11 bibliothecae monasterii S. Mariae Magdalenae RR. PP. Ordinis s. Francisci reformatorem Brunae*. Z toho rkp. jest Dobrowského opis w Museum Českém, odkudž i do tisku dán we Sbírcce nejdáwn. Slow. 1833 na str. 54—104. Později nalezl p. Boček rkp. ze XIV století, ač jen 4 listy, pak i úplný z 15 stol. a sice spráwnější než jest Rejhradský.

7. **WELEŠÍN**. Slowník. Rkp. w Museum w 4. ze 16 století.

Má nadpis: *Lexicon parvum latinobohemicum e Ms. cartaceo saec. XIV. in Bibliothecae Rmi fid. capli Olom. N. 11. Auth. Jo. de Welessina Presb.* Na hřebě stojí: *Lexicon bohemicum 1300*. Na konci psáno: *A já chci na to přestati kněze Jene z Welešina. Anno Domini etc. LVIII. (1558)*. Tištěn we Sbírcce nejd. Slow. na str. 104—154. Rkp. tento welmi nečistě psaný zasluhowalby srownán býti s půwodním, ač stáwali ho posud, w bibl. Olomucké. Zdá se ostatně, že jest toliko w abecední pořádek s wypuštěním a přidáním některých málo slow, uwezený Klen Rozkochaný.

8. *Slomek slowáře* rkp. na pap. w 8. z XIV věku, u p. Bočka.

Obsahuje na 4 listech okolo 800 slow. Podobný slowníku Rozkochaného, však mnohem obsírnější a důležitější.

9. *Vokabulářík* krátký latinsko-český o jednom listě, obsahující přes 260 slow. Rkp. z prostředru XIV století w 4. (u p. Bočka).

Začíná: *Arduum pilně, Accidencia přihození, Ambiguitas pochybení, autor množitel etc.*

10. *Catholicon magnum latino-teutonico-bohemicum*, rkp. w registratuře Brněnské.

Odtážená a umělecká slowce literně tu přeložená, nebo nesrozumitelná nebo jen opsaná, jako: *apprehensio první pochop; superstitio, nastorna; theologus, swatopisák atd.* Tištěn we Sbírcce nejd. Slow. na str. 174—179. Též w Praze: *katholicon, lexicon latinum, interjectis hinc et inde significationibus germ. et bohemicis. s. a. Rkp. 4. Weř. bib. XI. D. 4.*

11. *Nomenclator latinobohemicus*.

Obsahuje 1100 slow podle jistých rubrik, jako: *de deo, coelo et temporibus anni; de aqua, de piscibus etc.* U něho slowe *cacodaemon dehma, belial zmek, satan nekošník, leuiathan dės atd.* Rkp. weř. bib. Y. I. 1. n. 14. nunc XI. E. 4. Tištěn w Sbírcce nejdáwn. Slow. na str. 157—174, jen výbor slow.

12. *Anonymus latinobohemicus* rkp. weř. bib. Tištěn w Sbírcce nejd. Slow. na str. 181—182.

13. *Vocabula latinobohemica*, rkp. w Mus. N. 197.

Tištěn ve Sbírcě nejd. Slowp. str. 183—184.

14. *Vocabular. lat. boh.* an. 1394. 1398. fol. 175—176 rkp. weř. bibl. I. D. 32.

15. *Hymny glossované* rkp. XIV věku 4o. weř. bibl. III. G. 20.

16. *Vocabularium saec.* XIV rkp. weř. bib. VIII E. 28. fol. ult. *Iliaria nabedrnyc* × *frutex prnt.*

17. *Vocabular lat. boh. s. a. saec.* XIV. 4o. rkp. weř. bib. VIII. G. 29. fol. 21—23. [nejstarší] tišť. w Hankowě sbírce.

18. *Vocab. lat. boh. saec.* XIV. 4o. weř. bib. XI. E. 4. num. 5. fol. 62—71. „*Deus buoh* × *seminivus* sú-sněžje.“ Tišť. w Hankowě Sbírcě. W též rkp. num. 8. fol. 92—3. *Convenientia* přístupná × *vis násilé.*

19. *Jména česká*, mužská a některá ženská od r. 1367. rkp. fol. weř. bibl. II. A. 7. num. 1. Opis tamže II. A. 9. od r. 1510.

20. *Wokabulár*, rkp. w bib. kapitulního kostela Pražského w 4. na pap.

Obsahuje 700 slow, z nichž první jest: *deus, buoh*, poslední *astous, uklegye*. On jmenuje *brachium paže*, *azella paže*, *humerus rámě.*

21. *Latinsko-český slovníček* 5 listůw, w rkp. knihowny s. Wita, kdež Alan se nachází.

γ) Nápisy.

22. *Nápisy na zwonech:*

a) W Benešowě od r. 1322 s nápisem: *Welky zwon luty léta MCCCXXII.* Wiz Kwěty 1845. str. 268.

b) W Přelici, panství Smečenského, od r. 1386. s nápisem: *Leta božeho * mzt * Ccc * osmdesat * sesteho * pane bze * racz * zdarsiti * ten * to zwo * n jenž jest* (obraz swatého). (W. Kwěty 1845. str. 268.)

δ) Příslowí.

23. **P. SMIL FLAŠKA** z Pardubic. Sbíрка starých *příslowí*. Rkp. w arch. Třeboňském z druhé polowice XV století.

Tištěna w Časop. mus. r. 1827. II. str. 63—70. Wjyb. ze St. Lit. 1845. str. 839.

b) Básně.

a) **L y r i c k é.**

a) *Duchovní.*

24. *Počátky písní*, kteréž se w Betlemě zpíwávaly.

Uvádějí se w postille Husowě (tišť. 1564 na listu 74) těmi slowy: „*Kterič chodie na kázanie do Bellema a všecky ty, kteří zpiewají: a) Wstalt jest böh z mrtwoých swú moci; a opět ktož zpiewají: b) Jesu Christe štědrý kmeše, s otcem, duchem jeden bože* (od něho samého složená); a *opiet c) ktož zpiewají: Nawštěw nás Christe žádúci, pane swěta všemohúci, daj nám se w srdci poznati, bez krózy sebe (tebe?) čakati.*“ Poslední z těchto tři písní zachowána jest w rkp. weř. bibl. XVII. F. 30. [wiz Rozbor I. 131.], kdež naleztí i tuto píseň: *d) Na čest paní ktož se klaní maje pomoci její milost atd. 12 strof.* W opisu ze XV století u historiografa Bočka, u něhož w opisu XV stol. w 4. nalézá se i tato stará píseň církewní: *e) Buď posdraweno swatě božie tělo, jenž se z čistě dievky narodilo, a pro ny hříšnie na kříži pnělo atd.*

25. *Osmnácte písní* nalézá se při modlitbách nejstarších rkp. weř. bib. XVII. F. 30 ze 14 stol.

Mezi nimi jest také: *Stála matka bolestiwá podlé kříže plačiwá, když wisieše syn její atd.* kteráž i w jiném rkp. též bibl. 14 stol. XVII. A. 18. num. 3 stojí, počínajíc: *Stáše matka božie žalostí.* We Wjyb. ze St. lit. 1845 str. 321 tištěno odtud 6 písní.

26. *Carmen latino-bohemicum* etc.

Počíná: *Carmen praestet deus coeli, w němžby to byl rozum celý, describendi varia* etc. Rkp. 1407 in Alba aqua psaný, nyní w Mikulowě, w němž nalézá se zlomek kroniky Prokopa, pisaře Staroměstského.

27. *Modlitby we werších* k panně Marii (jedna bez weršů) w rkp. knih. s. Wita.

Při Alanu, kdež i odpowídání a werše o sw. Dorotě, 7 listů. Z těch tištěno we Star. Sklád. III. *Wzjwání panny Marie*, str. 167—174; *hwězda mořská*, str. 121—122; *Dorota panna*, str. 122—128.

b) Swětšé.

28. *Staročeské milostné písně* z XIV a XV století.

Sem náleží 1) *Tajená láska* wěrnější, počínajíc: *Dřevo se listem odívá.* z rkp. XIV stol. Wideňské c. k. dworské bibl. Cod. Theol. 844. Tištěna p. Palackým w Čas. Mus. 1827. IV. str. 3. We Wjyb. ze St. Lit. 1845. str. 961. 2) W též bib. mezi theol. rkp. pod num. 790 na pergamene w 8. ze XIV stol. jsau latinské horae canonice, psané pro jeptišku u s. Jiří z řodu nynějších hrabat panů z Kolowrat, od nějakého kanowníka. Tu semotamo ze swětšých písní *zlomky* owšem nemístně wetkány jsau, jako na listu 82: *Má milá zmileličko, zbledělo twé líčko.* Na listu 184. *Swět se točí jako kolo, ne-jeden má naděje mnoho, a druhý přijda zbawí jej toho.* Na listu 191. *Hospodine rač pomstíti toho, ktož miluje falešně koho.* Na konci: *Ach kak welmi bolí, kdež trdlem hlavu holi; a však wiece bolí, kdež milá jiného zwoli.*

29. *Básně tři milostné* z XIV věku.

První počíná se w půw. prawopisu:

*Milly jasny dni proczs tak uchwapil
Zes mi meho klewetniczka zbudil atd.*

[sedm strof w opisu XV věku w 4.]

Druhá s počátkem:

*Poznalt gsem slične stworzenie
Gemuz w swietie rowne nenie atd.*

strof 11 též w opisu z XV věku.

Třetí začíná: *Gyzt mne wisse radost ostawa.*

Gyzt mne wisse vtiechi stanu

Srdce w tuzebne krwy plawa

To wssie pro mu milé žadnú.

[w trojím oddělení; každé sestává ze 3 částek t. versus, strophus a semionus; w celku obnáší 96 weršů. Opis z XV stol. w knihowně kap. Olomuc. Nowý opis všech tří písní u nalézece jich p. Bočka. Zvláště třetí píseň plna jest horaučích a něžných citů, a podlé formy sauditi lze, že skladatel znal wlaske písně věku Petrarchowa.]

30. *Prostonárodní české písně* z XV stol. w knih. archivu Třeboňského we dwau rkp. w 8. psaných w druhé polowici XV století.

Jedna mezi nimi má nápis: *Cancio Zavissonis de amore.* Palacký domýšlí se, že to jiný kdos, do pozdější epochy náležející, než slavný Závise z Rosenberka. Z těch tištěny: (1) *Píseň weselé chudiny*, w Čas. Mus. 1827. I. 17. na str. 20. 2) *Nesnáze wěrné lásky.* 3) *Neohrožený mloucník.* 4) *Otrapy lásky.* 5) *Rovná láska.* 6) *Wázané.* 7) *Zlomky tři písní.* Tamž IV. str. 5—8.

β) Rozprávné.

a) Duchovní.

31. *Legenda sv. apoštolův* (zloemek). List na pergam. v e. k. dworské knih. ve Vídní.

Srownává se prayopisem zvláštním s Alexandréidau, pročež Šaf. a Palacký do XIV stol. jej položili. Obsahuje toliko 76 weršů, počínající takto: *Nenys wiernych zyrdec sizny* (neníž wěrnýchsrdec žízni) atd. Tištěn v Dobr. Gesch. d. Lit. II. vydání na str. 103. Po druhé Hankau v Star. Sklád. III. 251—255. Pak ve Wýb. ze St. Lit. 1845. na str. 1143.

32. Dwa listky pergamenové zdola ostřížené, kteréž na deskách knihy nalezl p. Dominik Kinský. Jednají o *Utrpení Páně*.

Zloemek ten tištěn v Dobr. Liter. str. 113. Pak ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 1147. Prawopis z XIV věku. Počiná: *Mnye stebu otczye zgydnane* atd.

33. *Legenda o desíti tisících rytířích*.

Nalezá se při rkp. Passionalu od r. 1395 u p. Schönherra v Praze, též ve weř. bibl. XVII. E. 7. při modlitbách. Počiná:

Když po božiem umučení
po slawném jeho wzkříšení
i na nebe powstúpení
za Adrianowa císařstwa
bieše ještě málo křesťanstwa atd.

a v knihowně kláštera Kremsmünsterského v Rakousích N. 74. w 4. Tištěna při prvním vydání Passionalu okolo r. 1470—80. Pak w Čas. mus. r. 1840. str. 289.

34. *Prokopa sv. život*.

Rkp. v knihowně Lobkwické, wůbec nazwaný Hradecký, proto že w Hradci Králowé nalezen byl, 146 listů w 12. na pergameni z počátku 14 století, ač samo skládání starší jest, jakož znáti z mnohých rýmůw a opuštěných některých weršůw. Durich we swé Bibliotheca slawica několik weršůw úsknauti dal. Celá legenda 1106 weršů obnášející tištěna w Star. Skl. I. str. 1—51. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 181. Mimo Prokopa týž rkp. zawírá ještě jiných deset kusů.

35. *Dewatero radostí panny Marie*.

Z téhož Hradeckého rkp. tištěno w Star. Sklád. III. str. 1—27. Obsahuje 555 weršů.

36. *Sedm radostí panny Marie*, 911 weršů.

W rkp. knihowny kostela sw. Wíta při Alanu, odkudž tištěno w Star. Skl. II. str. 49—91.

37. *Na nebe wzetí panny Marie*, 553 werše.

Z téhož rkp. od sw. Wíta tištěno, w Star. Skl. II. str. 91—117. Jiný opis w rkp. P. Hanky z první polowice XV stol. Wiz Čas. mus. 1832. str. 148. pod nápisem: O skonání králowny nebeské.

38. *Pláč sw. Marie*, weršů 428.

Z rkp. Hradeckého tištěno w Star. Sklád. III. str. 61—81.

39. *Zdráwas*, 124 werše.

Z téhož rkp. w Star. Skl. I. 107—113

40. *Umučení páně* aneb pašije, weršů 697.

Z téhož rkp. w Star. Sklád. III. str. 27—61.

41. *Skládání o utrpení*. Rkp. na pap. w 4. w knih. Raudnické 43 listů w 4. první chybí; asi 1450 weršů rýmowaných.

Jest nábožné rozjímání o utrpení Ježíše Krista na způsob modliteb. Autor praví na konci: *Podlé mé wiery rozuma wzděl sem těmto knížkám summa*.

42. *Maria Magdalena*, weršů 1009, z Hrad. rkp. W Star. Sklád. II. tištěno na str. 1—47.

43. *Jan apoštol*, weršů 40, w rkp. Hradeckém od jiné ruky, odkudž tištěno w Star. Sklád. II. 47—94.

44. *Legenda o dětinstwí Kristově čili Ježíšowo mládí*.

Tuto se počínají dobré knihy a velmi užitečné každému wěrnému křesťanu o božiem narození a o boží mladosti, jako je na světě přebýwal s židowšcáty w swý (é) mladosti, i které jest diwy činil před židowčaty, jižto jsú jeho žřiece chtěli též diwy činiti. Rkp. weř. bib. XVII. E. 8. fol. 40. b. Tiš. Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 387 sld.

45. *O bohatci*, w témž Hrad. rkp. kdež poslední stránku čisti již nelze, weršů 325. Tištěno w Star. Sklád. I. 113—128.

46. *Anzelmus*, weršů 814. Rozmlauwání mezi Anzelmem a pannau Marií o utrpení Kristově.

Z rkp. sw. Wíta (při Alanu) tištěno w Star. Sklád. III. 128—167. We weř. bibl. jest rkp. z XVI věku w 8. pod sign. XVII. H. 11. Tuto se počíná Anzelmus, kterak se jemu zjewila Maria matka božie.

47. *Zlomky epických básní*. Rkp. pergam. 1 celý a dvě půlky listů w mal. fol. w múseum, z počátku XIV věku.

Hankau nalezeny w způsobě prauzků k upewnění šwůw papírowého rukopisu použitých, z nichž 1) obsahuje známau ze starých legend powěst o Judášowi Iskariotském, kdež básník přiměšuje zpráwu o zahubení Přemyslowců. 2) Druhého zloemku obsah nelze určití. Popisuje tu lowy, hody a snění se krále s neznámau díwkau, a narození syna; jmenowáno tu město Mohuč, řeka Mohan (Mayn) a potok Čiha. 3) zdá se, že báseň obsahowala skutky apoštolské dle nowého zákona. Tištěny jsau pospolu w Čas. mus. r. 1829. III. str. 56—70. pak w Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 169. sld. Možná, že tyto tři zlomky a s nimi čtvrtý (num. 31.) náležely k jednomu celku, spisu nyní již neznámau, jenž nějaký cyklus dějin prwokřesťanských obsahowal.

b) Swětské.

48. *Alexandreis*. Zlomky.

První zloemek jest w rkp. we fol. w knihowně sw. Wíta w Praze, odkudž tištěn w Star. Sklád. II. str. 151—264; obnáší weršů 2461. Druhý zloemek z rkp. psaného na konci XIII nebo počátku XIV století, obnášející 347 weršů, na dwau listech pergam. w 4. slauziwších za obálku aktům městským od r. 1558; w archiwu Budějowickém; nyní w museum Pražském. Obsah jest zrada Nabarzanowa nad Dariem. Tištěn w Čas. mus. r. 1828. III. 86—96. Třetí zloemek nalezén Hankau na desce jedné knihy weř. bibl. kdež k upewnění wazby jedné inkunabule slaužil; obnáší 160 weršů, též ze XIII století, ač jinau rukau i jinau orthografií než předešlý zloemek. Tištěn w Čas. mus. r. 1828. IV. str. 110—114. Čtvrtý zloemek nalezén w Budějowicích, jednoho formatu i ruky jako zloemek druhý, obsahující 342 werše, tištěné w Čas. mus. r. 1841. str. 73—90 péci prof. Kaubka, a s přidawkem na wyswětlení od p. Hanky tamž na str. 337—340. Pátý zloemek p. Šafařkem u knihwazáčů nalezén na praužeckách knihy, jím nazwaný Jindřicho-Hradecký, weršů 487. Posud tedy známo 3761 weršů (třetího zloemku několiko weršů se ztratilo); jest to dle domyslu

p. Hanky asi čtvrtý díl celé básně, kteráž, ačkoli věkem pozdější než Kralodvorský rkp., zachovala nám prastaré formy jazyka, a má tudý nesmírnou cenu. Patrně, že na začátku XIV stol. již rozličné od sebe rozdílné přetvary té básně v oběhu byly. Všecky zlomky tištěny ve Výboru ze Star. Lit. 1845. na str. 170. pak 1071 slů.

49. *Piseň o Štemberkovi*, rkp. arch. Treboňského z druhé polovice XV století.

Složena zdá se býti ku konci XIV století. Tištěna v Čas. mus. r. 1827. I. 17—19.

50. *Dalimil*.

Pod tím jmenem známa kronika rýmovaná, obyčejně Dalimila připsovaná, poněvadž Hájek v poznámenání historikův užitych také jakéhos Dalemila Meziříckého, kanovníka kostela Boleslawského klade. A však skladatel té kroniky zdá se býti nějaký rytíř, kterýž, jak sám praví, kroniky Boleslawské se přidržel. Zawřel swau historii s rokem 1310, neb jak myslí Dobr. s rokem 1314, do kteréhož roku mnohé rukopisy sahají. Události posledních svědkem očítým byl, k. p. na boj mezi Čechy a Mišňany r. 1309 praví sám, že se z města díval. Kronika ta opisowateli velmi proměněna byla, z nichž mnozí k oslawě těch rodin, kterým ji z platu opisowali, všelico přidávali, jiní opět některé staré a jeho vlastní népravé události opravovali, tak že dvojí recenzi jest, starší a mladší; ona mylnější, tato opravenější. Takový správnější rkp. jest w bibl. Fürstenberské, a který Pelcel měl. Ostatně známe posud jen zlomek, 2 listy perg. w 4. rkp. z první polovice XIV stol. w museum, všecky jiné rkp. nesahají přes počátek XV stol. Jeden rkp. we weř. bib. w swazku Collectio chronicorum XV. D. 6. str. 643. Jiný na Strahowě, 11 kapitol [klade slovo *swět* místo nynějšího *rada*.] Wydal tu kroniku tiskem nejprw Pawel Ješín, srownaw sedm rukopisůw, s nápisem: Kronika stará kláštera Boleslawského o poslaupnosti knížat a králů českých, rozličných příbězích, diwných proměnach a slawných národu českého činech, od založení téhož národu až do Jana Lucemburského, woleného krále českého, pořádné a rozkošnými rytmy wyprawující. Nyní poprw pro obecné dobré wůbec na swětlo wydaná. Wytisťená w Starém m. Pražském u Dan. Karla z Karlsperka, w 4. [Na konci]: L—P. 1620, 25 dne měsíce Čerwna. Ledwa wyslá hned spalena jest až na 6 wýtisků. Po druhé wydal ji Faustín Procházká pod nápisem: Kronika Boleslawská o poslaupnosti atd. W Praze 8. 1786 u J. Jozefa Diesbacha, srownaw 4 rukopisy s wýtiskem Ješínovým, a opatřiw ji grammatickými a historickými poznámenánými; toliko škoda, že jazyk její obnowiw zpytatelům české řeči newděk učinil. Správnější ji wydali p. Hanka obmyslí; z jehož rkp. wýjimek tištěn w Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 83. Do němčiny přeložena rýmem w rkp. 1389 w bibl. kapituly Pražské; opis nowý w Museum. Po druhé bez weršů, kterýž přewod Jeronym Pez podle mladšího opisu Christofa Hofmanna († 1534) w druhém Tomu swých Serpt. rerum Austr. str. 1044—1111 wýtisknauti dal. Mnohem starší rkp. widěl Dobr. r. 1796 w Řezně, w klášteře sw. Emmerana.

51. *Wšeliké historické písně* na wzor kroniky předešlé složené a k některým opisům jejímu přiwtělené, jako:

1. Turnaj neb klání (1315) mezi Rudoltowými a Wěnkowými panosemi, již w Ješínově tištěné. Fürstenberský a Ceronního rkp. mimo to obsahují

2. Tažení krále Jana proti hraběti Matěji z Trenčína (1315), jen 31 weršů počínajících takto: Při tom čase w Morawě zle se dějeje, atd.

3. Wiléma Zajíce hrdinské skutky (1519), 40 weršů, kterái Lupáč jmenuje cantio, quae eo tempore fuit in ore hominum celeberrima.

4. Rocení českých pánu proti Janu (1316).

5. Plichta z Žerotina (1319).

6. Král Přemysl Otakar a Záwiše, ze starého rkp. s poznámenánými Dobrowského tištěno w Čas. mus. 1828. I. 53.

7. Wiléma z Waldeka smrt (1519), we Fürstenb. a Lobkowickém rkp. Tišt. w Star. Skl. V 243.

8. Jana krále dobrota, kterýž koně wozkowi při-
přáhl. Star. Sklád. V. 241, z Lobk. rkp.

9. O Janu králowi rkp. z kterého 140 weršů zachowal Prokop Lupáč we své historii o cis. Karlu IV. na r. 1346, kdež bitwu u Krešćak (Cressy) popisuje: Klimborče mladý, prawíw krátce, pomni žes měl dobrého otce atd. Z těchto kusů 1. 2. a 8mý tištěny we Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 103 slů.

52. *Básníci rodin*.

Některé rodiny nalezaly swé zwláštní zpěwce. Paprocký w knize o Stawu panském str. 285. uwodí více takových weršů ze staré kroniky o Kaunících; též w Zrcadle markr. morawského na str. 410. Týž Paprocký praví w Diadoch. 254., že we spisech Tobiáše Kriwojena Budka z Falkenberka, děkana w Žatci r. 1269 nalezeno prorocwtí Libušino učiněné na Libině dwore; ale werše jim uwe-
dené jsau buď velmi obnoweny, buď nowé, jako:

*Widím tamto wrch Jilowcej,
Wěřtež, žeť není jalowej,
anobř wmtř zlata plnej atd.*

γ) Dramatická.

53. *Hrob boží*, podle lat. Omnipotens pater altissime ad monumentum venimus.

Nachází se w rkp. weř. bibl. s notami hudebními. Dle orthograf. sahá do počátku XV století neb konce XIV. Tištěna w Star. Sklád. III. 82. We Wýb. ze Star. Lit. str. 419.

δ) Naučné a mrawné.

54. *O postavě a mrawích lidských* w rkp. latinském archiv. Treboňského, psaném na počátku XV stol. obsahujícím cwičení rhetorická, formuláre a j.

Počíná: posluchajte všickni toho a t. d. Tištěna w Čas. mus. r. 1827. III. str. 9—13. Též we Wýb. ze St. lit. 1845. str. 957.

55. *Desatero kázanie božie*, weršů 1195. W rkp. Hradeckém (nyní w Lobkowické knihowně w Praze).

Jiný zlomek rkp. w Museum (w. Čas. m. 1840. str. 406). Tištěno w Star. Sklád. I. 52—107. We Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 231.

56. *Propowědi* w Kronice Pulkawy.

Nalezají se rozličné propowědi rýmované w této jeho kronice, jako jsau we wydáním Procházkowě na str. 130, 164, 169, 194, 234, kterých nějakau sbírku autor před sebau mti musel.

57. *Rada otce* k synu, we weršich.

Nalezá se w rkp. Raudnickém, při skládání o utrpení, pak we weř. bibl. odkudž tištěna w Star. Skl. V. 153—178. Zawirá wýborné naučení. Též w mus. rkp. z první půle XV stol. s nadpisem: Otec mudrý swému synu radí, snad též od Smila Flašky.

W. Čas. mus. 1832 str. 148. Tištěna též ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 910.

58. *Nová rada*, kterau složil Jan Smil Flaška z Pardubic r. 1395.

Nalezá se při kronice Boleslawské od r. 1459, u Zeberera, majíc tento začátek: *Král lew ten času jednoho a t. d. Všehrd w IX knize swých práw uwoďi z ní 104 werše. W rkp. mus. z 1úf pol. XV wěku též celá jest s nápisem: „Potom se počíná nová rada, ješto pan Smil Flaška ji skládal, mnoho w ně rozumného uslyšíte, kdož toto čísti budú, toť zwié což radí.“ Pak po pořádku vždy jedno čtvernohé zvíře a po něm zas pták radu swau dáwa, což 42 listů obnáší, zawírá pak těmito slowy:*

*„Skládáno jest toto prawení
Tisíc let od božího narození
Pána milého Jesu Christa,
W tom počtu když se psachu tři sta
Dewadesátého páté léto,
Stalt se jest konec řeči této:
Kdōž těmto kniežkám jména žádá,
Protož wěz žet slowů nová rada.“*

W. Čas. mus. 1832. str. 149. Tištěn ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 850.

59. *O pěti studincech hřiěchu* (srdce, bohatstwie, chudoba, soba zlá a towarišstwo nectné, obyčej), dva listy w rkp. kost. s. Wita, při Alanu.

Tištěna w Star. Skl. I. 128—140. Prvních 45 weršů srownává se s Bohatcem. Rkp. w knihowně knížecí Lobkowické, jenž obsahuje tyto 4 kusy:

- 1) *Prawda* aneb neustawičnost, tištěno w Star. Skl. III. 92—7. Počíná: divným smyslem často blůzi atd.
- 2) *Řeč jinocha* mladého, tištěna w St. Skl. III. 101.
- 3) *Řeč kmetě* starého, tištěna tamže str. 103.
- 4) *Smrt*, w 20 čtyrweršowých strofách, tištěna tamže str. 97. Tři první kusy tištěny též jsau ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 381 sld.

60. *Spor duše s tělem* rkp. perg. XIV stol. wer. bibl. XVII. A. 18. num. s.

Kdež nacházejí se: Hodinky sw. Marie, pašije, Píseň. Kterak mají etc. Wýklad Modlitby. Tištěn ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 357. Dle slohu a weršů zdá se pocházeti od téhož autora co Prawda, Řeč jinocha mladého a kmetě starého w předešlém num.

e) Mrawokárné.

61. *O pravdě* W rkp. Ceroniho na pergamě psaném.

Tištěno w Star. Skl. V. 233—237.

62. *Satiry o řemeslnících* (šewcích, zlých saudcích, kowářích, sládečích, lazebnících, řeznicích a pekařích).

Z rkp. Hradeckého tištěny Tomsau w knize: Über die Veränderung der böhm. Sprache 1805. str. 67. Opět w Star. Skl. II. 117—144. též ve Wýb. Star. Lit. 1845 str. 211 sld.

63. *Satiry o přebojnících*, wraždlnících, lakomech.

Jediný list w knih. Pražské, počínající: *Hoře bude těmto lidem, jenž přijma křest učiní se Židem.* Tištěn w Star. Skl. II. 144—151.

64. *Swár wody s vínem*, z rkp. w Museum první polowice XV wěku.

O něm p. Hanka zpráwu dáwa w Čas. mus. r. 1832. na str. 148. domýšleje se; že spisowatelem

jeho jest Smil Flaška. Tištěn jest tamže na str. 150—164. ve Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 927.

65. *Sedmečtma bláznůw*, z rkp. knih. kostela sw. Wita, (při Alanu).

Tištěno w Star. Skl. III. 105—113. Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 833.

66. *Podkonie a žák* (satrapa et scholaris), w rkp. weř. bibl. na pap. w 4. kdež i rada otce se nalezá.

Jest to wtipně sepsaná hádka mezi podkoniem (stalmistrem) a študentem čili žákem, w rýmfeh. Tištěno w Plzni 1498. Po druhé w Star. Skl. V. 178. kdež tištěný necelý wýtisk starý s rukopisem srownán, a kde co lepšího, vybráno. Posléze ve Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 943.

ζ) Aesopowé bajky.

67. *O lišce a dčbánú*, w Hradeckém rkp. weršů 96.

Tištěna w Puchm. Sebrání básni 1795; pak Tomsau w knize über Veränd. d. b. Spr. 1805. str. 72. Po třetí w Star. Skl. I. 212. Pak we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 227.

η) Jinotajitelné.

68. *Alana z Ryselhu* allegorická báseň o mrawném obnovení půwodní dokonalosti čłowěka.

Rkp. knih. s. Wita na pap. w 4. kdež nalezají se i jiné kusy k. p. lat. český slovníček atd. Báseň uwedená obsahuje 18 listů a 1527 weršů, počínající *Alan byl jest mistr časný* atd. Tištěna w Star. Skl. I. 140—210. Wýjimek ve Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 790.

Pozn. Alanus ab insulis neb z Rysselu nar. 1114. † 1203. byl cisterciák, w Clairvaux, slowůtný filosof, který mathematický náwod neb způsob do filosofie uwedl, muž učený a mrawností wážný. Mimo jiné spisy (k. p. planctus naturae t. nad prawostí lidskau, elegiae, proverbia etc.) také tuto báseň latinskými šestiměry pod jménem Anticlaudianus w 9 knihách složil, z jehož smysla český náš neznámý básník, jakož praví, swůj složil a o přirození wyložil.

c) Romány a zábawné spisy.

69. *Tristram*, báseň romantická, složená od Tomáše z *Erceldoune* přijímám rýmaře w XIII století, a sice půwodně anglickým jazykem. České přeložení jest mnohem kratší, nepochybně podlé německého snad podlé Gottfrieda Straburského, jenž okolů r. 1232 kwětl.

Kdo ale byl překladač český, nepowědomo. Rkp. máme dwa: Minoritský od 1449 obsahující přes 9000 weršůw, nyní na Strahowě, druhý Stokholmský od r. 1483, kterýž na žádost J. Excell. w. hrab. z Kollowrat, tehdáž nejwvyššího purkrabího zprostředkowaním J. Osw. knížete Metternicha pro české Museum z král. šwedské knihowny s jinými některými spisy do Prahy přinešen byl. P. Hanka oba rkp. pilně srownaw, opsal (Rkp. w Mus. 994.) a wylal jej pod nápisem: Starobylá Skládání díl IV. Tristram veliký rek. báseň hrdinská XIII wěku atd. W Praze u Bohum. Háze 1820, 12. str. 409. mimo registř. a wyswětlení slow (7 listů). Tato na skutečném příběhu osnowaná báseň wystawuje Tristrama (t. prudkého, tak nazwaného pro náruživau

milost k Isaldě) co udatného hrdinu, a věrného milovníka. W celosti utěšená k čtení. [W. Čas. mus. 1846. str. 277. úvahu Nebeského.]

70. *Tandariáš*, podobně rytířská historie z času krále Artuše, w rýmích. Z téhož Stokholmského rkp. w němž Tristram, vydal Hanka w Star. Skl. V. 1—77. Výjimek we Wýb. z St. Lit. 1845. str. 826. Nowý přepis w mus. num. 989.

Jest i ona původu anglického, od neznámého kohos do čestiny přeložena. Weše w rkp. od opisowatele mistra Jana řečeného Gebsa aneb snad již od předešlých opisowatelů na mnoze změněny. Při Dalimilu Zebererowě rkp. jest také Tandariáše opis, a sice mnohem dokonalejší.

71. **TKADLEČEK LUDWÍK.** Původní rozmlauvání mezi žalobníkem a neštěstím pro ztrátu milenky.

Ludwík Tkadleček a milenka jeho Adlička živi byli w první polowici XIV věku, u dwora owdowělé králowé Alžběty w Hradci Králowé. Byla Adlička krásna swého věku, pro kteraužto, když se za jiného prowdala, Tkadleček hořekowání swé neukojitelné počal, a milenku swau, krásu i čnost její pérem swým, jež od jmena swého člunkem tkadleowským nazývá, zwěčnil. Kniha ta znamenita jest pro jedrnost a obratnost jazyka. Přeložena a vydána jest německy, s počátkem: Hienach volgend etliche tzumale kluger und subtiler rede wissen atd. hned mezi prvotisky německými. [W. Dobr. Lit. II. Aufl. str. 158.] Rkp. jeden na Strahowě při kronice Trajanské Tristramu a Dalimilowi, kdež chybí napřed list, a w zadu několik; jiný nový u Dobr. nyní w mus. Tištěno po prvé Hankau pod jménem: Starobylá Skládání, památka XIV věku, Tkadleček. W Praze 1824. 8. dwa dílce. str. VIII a 98. II 106 Výjimek we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 625.

B. ŘÍMSKÁ LITERATURA.

72. *Catonowy mrawopisy* latině a česky, 25 listů w rkp. s. Wita při Alanu.

Jsau to disticha Catonis moralia, zdá se podlé německého: Ein Meister Cato was genannt atd. pracowané. Jiný rkp. w bib. weř. od r. 1409. w 4. XVIII F. 50. Dwa rkp. u p. rytíře z Neuberka, jeden na pergamě w 16. Počínají se knížky mistra Katuna atd., z něhož Voigt we swých Acta Lit. na str. 132—153, a Dobr. we Slawínu částky některé tiskem vydali; druhý we Fol. od r. 1445. Opět jiný we Strahowské bib. a u Cerroniho. Wytisťeny jsau ty mrawopisy lat. i česky podlé rkp. sw. Wita Hankau w Star. Skl. III. 114—250.

C. HISTORIE.

a) Kroniky.

73. *Martimiani* nebo lépe Martiniani, proto že na díle wzata jest z příběhů *Martina Polana*.

Byl on dominikan rodem z Opawy, zpovědník a kaplan pěti papežůw, Clementa IV, Řehoře X, Innocentia V, Jana XXI a Mikuláše III, od kteréhož dostav arcibiskupství Gnězněnské, když jeho nastoupit jel, na cestě w Bononii umřel. Největší díle té kroniky skrze Beneše z Hořowic přeložen jest z německé, kterau sepsal Jakob *Twinger* von *Königshofen*, kněz w Strasburku r. 1386, a Schilter vydal w r. 1698, posledních pak 11. listůw ani s

Martinem ani s Twingrem se něsrownáwá. Rkp. psaný per manns Pauli de Radnic r. 1400. w 4, u p. rytíře z Neuberka, w němž cesta Mandevillowa od r. 1445 a kronika o Alexandrowi se nachází. Jiný necelý opis tamže w 4. na pap. z polowice 15 věku, obsahuje částku druhého oddělení t. jedenáct ze dwauměctna králůw wyčtených, pak dvě zprávě zblžlé se totiž swětská a duchownie, 2½ listů; potom následuje wyčtení biskupů 14½ listů, posléze třetí oddělení o papežích až do Jana XXI, listů 95. Na konci psáno: až dotad explicit. Opis ten pravejší jest než tištěný; neboť o Gelasiowi papeži N. 53 w tištěném praví se, že poručil přijímání pod obojí způsobou, čehož w tomto rkp. nenf. Rkp. mus. num. 559. Tiskem vyšla w Praze r. 1488. Počmá: *Nalezají psáno latině w mnohých knihách atd. Protož já Beneš z Hořowic rytíř Zámorský česká řeč překládám z jiných kronik, ježto Eusebius a Martinus a Vincētiūs uđělali sá: a z jiných knih některé věci, ježto sá mně najrozumnějši čisti i jiným atd.*

Twinger něm. takto: „Hervmb will ich Jacob Twinger von Königshoven ein Priester zu Strosburg durch den lezgen willen vs den Croniken, die Eusebius, Martinus und Vincētiūs gemacht hant, vnd vs andern büchern zu túsche schriben etliche Ding, die mich aller vürnemest vnd lüstlich dunkt“ atd.

Na konci stojí: „*Léta narozenie božieho MCCCCXXXVIII. Skonáwá se Martimiany, aneb jakož někteří říkají římská kronika ten pátek před sw. Wáclawem, a to w Starém Městě Pražském.*“

Podruhé vyšla toliko částka s nápisem: Kronika prawdiwá a žalostiwá o Trojanské wálce atd. od urozeného p. Beneše rytíře z Hořowic. Nyní w nowě wytisťená w Praze 1666. w 8. Jakož dějepis ta kniha nemá veliké ceny, obsahuje přemnohé bájky a frašky. Sem tam i hluboce pozdější překladatel; tak k. p. w původě stojí, že Šalomaun panowal nad Židky, a Beneš přeložil: nad německými lidmi. Ostatně sloh plynný, jazyk čistý, srozumitelný, běžný, a tudy kniha skamateli jazyka vždy důležitá.

74. *Kronika o Římských císařích*, z latiny přeložená *Wawřincem z Brezowé* (nar. 1373. † 1455).

Rkp. na pap. w 4. we weř. bib. Pražské XVII J. 47, též XVII F. 47. listů 124. w 4. Poč. Ke cti a chwále otce všemoh., otněhož všeska moc etc. X ten papež byl wýmluwný w sw. písmě etc. W předml. praví, že požádán od Jana z Eyzemberka, komorníka krále Wáclawa, kroniku tu z křestanských, židowských i pohanských kronik s robotná pilností a pilnú robotností sebral atd.

75. *Pulkawy* Kronika.

Sepsána jest na rozkaz Karla IV s wynecháním všech básní a babských powídaček, aby měli Čechowé při čtení příběhů swé vlasti a skutků swých předkůw na čem spoléhati. Kdo ji sepsal a kdo přeložil? — Pelcel myslil, že hned česky psána byla, což z nadpisu jednoho exempláře zawíral. Na rkp. križownickém, kterýž tam widěl w r. 1736 Theod. Ant. Rosenthal jinak Taulowský z Taulow, ku konci stálo: „Et sic est finis per Joannem de Janstorff.“ Na kraji pak mladší rukau: „Idem D. Joann. de Janstorff hoc volumen continuavit post Pulkavam usque ad annum 1525. Na to následují příběhy některé od r. 1435 až do r. 1503, k nimž opět mladší rukau (snad Beckowského) připojeno poznamenání toto: „Residui anni usque ad 1525 annum in aliis Ms. apud me reperuntur per Joan-

nem de Janstorff continuati, qui Pulkavae chronicon latinum Czechismo donavit.“ A však čeština jest zajisté starší a již w toto oddělení padající. Dle Procházky Pulkava ji latíně sepsal, a někdo jiný přeložil; dle Dobrowského ale a dle Dobnera, kterýž w Litoměřickém rkp. nalezl zřejmě, že na poručení Karlovo latíně sepsána jest, kdosi neznámý jest spisovatel její w latíně, a Pulkawa (1374) překladatel její do češtiny. Měl spisovatel před rukama kroniky již ztracené, jmenovitě brandenburskou od Karla IV odtud přinesenou a k těm práci sobě půjčenou, z kteréž mnohé paměti, zvláště od XII století, do své kroniky wložil. Přidawky ty toliko w obnoveném a něco pozdějším latinském textu a z něho i w českém se nacházejí. Rkp. jedněn na pergam. we fol. u Cerroniho jde až do r. 1330; Litoměřický od r. 1470, Wratislavský we Slezsku (w bibl. gymnasia sw. Magdaleny) do r. 1471. Jest i jeden exempl. psaný we weř. bibl. Pražské w Collectio chronicorum XV. D. 16. str. 300. W Kutné Hoře w koleji jesuitské dotčený Rosenthal widěl w r. 1736 také jeden rkp. Též w Museum: Przi-bislawa Pulkawy z Radonina kronika atd. num. 365. Jiný w Brně w klastěte u sw. Tůmy; zlomek z XIV stol. u pana Bočka. Tiskem vyšla ta kronika latíně Dobnerem in Monument. hist. Tom. III r. 1774. W češtině z rkp. dle jeho poznám. z XIV věku pod jménem: Kronika česká od Přibika Pulkawy z Tradenina na poručení Karla IV latíně sepsaná, potom pak i w češtinu úwedená a nyní w též řeči české z starožitého spisu po prvé wydaná od Fr. Faustina Procházky. W Praze 1786. 8. str. 479. Čeština w tomto wydání jest obnowera s archaismy pod textem položenými. Výjimek z rkp. tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 427.

76. *Petra Comestora* aneb *Manducatora Historia scholastica* česky přeložená, w rkp. we fol. na papíru od r. 1404 u Cerroniho w Brně.

Jiný rkp. w Stokholmě na pap. fol. r. 1481. Jiný w bibl. weř. XVII. D. 18. Balbinowa pochwała, digna lectione et typo, jest přepiata.

Byl Petrus Comestor z Troyes († 1178) kancléř na universitě Pařížské; sepsal historii starého a nowého zákona, wložiw do ní mnohé příběhy z Jos. Flavia a jiných historikůw.

b) Životopisy.

77. *Karla IV život* od něho samého sepsaný latíně a od někoho (snad od *Pulkawy*) do češtiny přeložený.

Nachází se we Wid. dworské bibl. od r. 1396. w 4. na pergameně s připojeným řádem korunování, jakož i w rkp. Litoměřickém a jiném rkp. z XV věku na perg. w 8. w Ambraské sbírce; w Primisser str. 170. W některých rkp. přidawek o korunování také latinsky se nalézá. Tiskem vyšel od Ambrože z Ottersdorfu na Lipawce, prokuratora w markrabství morawském, spolu s řádem korunování w Olomauci u Jana Günthera r. 1555. w 8. s proměnou starého jazyka. Podruhé od Fr. Tomsy w Praze. 1791. 8. Co kde chybného, temného, neb již neobyčejného w staré knize bylo, Fr. Procházka (dle udání Tomsowa) napravil, wysvětlil, připomenul. Předml. Ambrožowa připojena str. XVI. Žiwot obnáší stran 109. Korunování odtud až na str. 152. Při korunování krále českého. Nejprvé arcibiskup Pražský etc. ✕ Blahoslavený muž, jnž nepostaupil po radě nemilostivých, amen.

Dle rkp. wydán we Wýb. ze Star. Lit. 1845. str. 499—574. Řád korunování tamže str. 575—610.

78. *Mudrci* aneb život starých filosofůw z latiny *De vita et moribus philosophorum*.

Pelzel měl rkp. počínající: O žiwotiech a mraviech mudrcůw starých sepsání atd. W tom rkp. stál tento spis před Dalimilem, we Fürstenberském rkp. stojí po něm. Rkp. weř. bib. XVII. E. 14. w 4. w němž čeština obnowera jest, wede ten nápis: Skutky a mravy dáwnních mudrcůw, listů 58½. Tiskem vyšel s tímto nápisem: Žiwotowé a mravná naučení mudrcůw přirozených a mužůw ctností oswícených krátce wybraní [od Mik. Konáče]. Venduntur Pragae a Nicolao impressore in laeu 8. 1514.

D. ZNÁMOST ZEMĚ.

79. *Jana Mandevilly*, rytíře z Englandu cesta po světě, z němčiny Otty z *Daymarku*, kanownika w Luturğii, přeložená **WAWRINCEM Z BREZOWĚ**. Rkp. u p. rytíře z Neuberka na pap. fol. od r. 1445.

Jiný w Museum od r. 1483. pod num. 563. Na Strahowě jest rkp. w 4. též z XV věku na papíře, kdež psáno: Já Otta z Dymerynku, kanownik w Meři w Luturğii, přeložil jsem tyto knihy z wlašské a latinské řeči w německú, aby také Němci mohli w nich čísti atd. A také mistr Wawřinec nejjasnějšího knížete a pána, pana Wáclawa Římského a českého krále služebník, též knihy přeložil jsem z německé řeči w českú, aby i Čechům to známo bylo atd. Jiný rkp. w Mikulowě w 4. na pap. též u minoritů w Praze na pap. fol. Rukopisowé mají tento nápis: „Tyto knihy prawie o jednom rytíři, jenž jest byl veliký Landfarer nebo jezdec (jezdilec).“ Jezdil totiž po Asii w r. 1332 do 1335, a diwy wyprawowal anglickým jazykem.

Tištěna jest ta kniha w Plzni 1510. w 8. Ta se již od starého textu liší, k. p. na místě *lic k nám* klade sem k nám, ačkoli *lic k nám* posawad w obyčejí jest. Podruhé vyšla w Plzni u Mik. Bakaláře. 1513. w 8. Potřetí w Praze 1576, pak u Waldy 1610, kteráž má méně a tudy delší kapitoly. Konečně w Praze W. Krameriusem 1796. 8. a naposledy 1811. Poslední dvoje wydání očistěno jest od báchor, ač jich ještě dosti pozůstalo, k. p. že w Indii jest ostrow Armos, kdež lidé we dne horkem až do smrti se upalují, protož se we wodě potápěti musejí.

E. FILOSOFIE.

a) Naučné spisy.

80. *Lucidář* (Elucidarius).

Byla kniha lidu oblíbená, také w němčině známá. (Augsburg 1544. 4.) ; slabý obraz encyklopedie. W rkp. Fürstenb. bibl. připsán jest k Dalimilu lucidář o všech věcech atd. Tištěn mnohokráté, jako : Lucidář o rozličných věcech jenž sú na nebi na zemi i w wodách A. B. C. w 8. D. 6 listůw. W Plzni 1498 u Mikuláše Bakaláře. W Museum jest jeden exemplář toliko bez dwau listůw. Dále vyšel před r. 1567 dle dowolení bisk. Olom. jej prodáwati, později w Holomauci u Josefy Hirnlowé. w 8. 1779 (a-c) a s nadpisem: Lucidář t. knížka oswěcující a otwírající smysl etc. o počátku a stwoření všech věcí. 1783. w 8. W Litomyšli u Wácl. Turečka (3 archy) r. 1811. w 8. W Jindřichu

chowě Hradci b. r. u Ignace Hilgartnera. w 8. s nadpisem: Lucidář, t. j. krátké wypsání o počátku a stwoření všech věcí, totiž o zemi, jejím jménovitě rozdílu vlastního (vlastnosti?) a welikosti; zadruhé o nebi a přirozenostech planetních, o spůsobech národů, o náboženství, kde jaké uwedeno jest; též spolu wysvětlení nehlawnějšího příběhu narození a smrti Krista pána atd. Častým wydáváním řeč welmi změněna; sama věc skrowné ceny.

b) *Mrawné.*

81. *Cisiojanus* český, z něhož Štítný (w rkp. 1376) čtwerowěšší uwodí, nalézá se celý w rkp. musejním (num. 347) z konce XIV století, počínaje: Ochtab dal prvý křest, tu se nám stala chwála i čest atd. Tištěn w Rozboru lit. 1842. str. 187.

82. *Alberta Welikého* (jenž od r. 1260 do 1262 byl biskupem Řezenským † 1280), Ráj duše, jinak knížka o ctnostech. *Paradisus animae seu de virtutibus libellus.* W Antwerpě tištěn 1489, potom častěji.

Spis ten w XIV stol. přeložen do češtiny swobodně a s rozmnožením obsahu, tak že 62 kapitoly

počítá, kdež original jen 42 má. Tři rkp. weř. bibl. z nichž dwa do XIV stol. sáhají: XVII. A. 19 od r. 1383, a XVII. F. 10. z konce XVII stol. oba na pap. w 4. onen neúplný na 107. tento úplný na 146 listech; třetí rkp. we fol. nejnowější, jest, takorka wýtah ze starsích. W XVI stol. Adam z Winoře knihy tyto znou w lat. přeložil a tiskem wydal w Buriana Waldy w Praze 1580, pak u Jičinského tamže 1589. [w. Wýbor z Lit. 1845 str. 342.]

83. Matěje z JANOWA spis: O ohawnosti. Uwádí Jafet w hist. bratří na list. 26.

F. PRÁWNICTWÍ 1).

a) *Práwo zemské.*

84. *Kniha starého Pána z Rosenberka* (nepochybně Petra, komorníka králowství českého, okolo r. 1356).

Nazwána jsau tím jménem proto, že u něho naležena a z jeho rkp. opsána byla. Nejsau to vlastně práwa, zákonnou platnost mající, anobřz saukromná pravidla, kterak při saudech zemských dlužno pokračowati, aby wěc swau provedl. Obsahují 19 paragrafů neb odstáwek, z nichž první má nadpis: O komornících na pohon, poslední: Znamenáno o

- 1) Poněwadž w rukopisech na wětším díle wždy více kusů se nalézá, pro krátkost uwedeme zde hlawnější posud známé rkp. dle pořádku zachowaného p. Hankau w Rozboru staročeské literatury, w Praze 1842. str. 154—174.
- A. Rkp. w lenních deskách na pap. w 4. obsahující 116 str. od r. 1360.
- B. Rkp. weř. bibl. Pražské XVII. F. 49. w 4.
- B. II. Rkp. též knihowny XVII. C. 22. na pap. fol.
- B. III. Rkp. též kniž. XVII. E. 4.
- E. IV. Rkp. též kn. I. G. 18. na pap. w 4.
- B. V. Rkp. též kn. na pap. fol., wazba w prkénkách žlutaou koží potažená.
- B. VI. Rkp. též kn. XVII. E. 47. na pap. w 4.
- B. VII. Rkp. též kn. XVII. H. 29. w přičním 4.
- BR. Rkp. w sbírce nebožce p. Brožowského z Prawoslaw, nyní u jeho dědicůw.
- C. Rkp. knížete Colloredo Mansfelda. w fol. na pap.
- F. Rkp. Fürstenberský na pap. w 4.
- F. II. Tamže na pap. w 4. per me Wenceslaum de Semechow. Anno 1507.
- HA. Rkp. u p. Hanky na pap. fol. listů 52 a regist. r. 1528.
- H. Rkp. Hořowický na pap. w malém 4.
- H. II. Rkp. tamže na pap. fol. 576 listůw, z první polowice XVI wěku. Wýpisy z desk a register purkrabských.
- H. III. Rkp. tamže na pap. fol. skrze Jiř. Hynka z Křešic. 1531.
- HR. Rkp. Kralohradecký, na perg. fol. 201 listů, psán od Fikára z Wratu 1531.
- J. Rkp. na pap. w 4. 336 listůw od r. 1529, u mne.
- K. I. Rkp. w Klatowech na radním domě.
- K. II. Rkp. Kutnohorský, w Hoře na radním domě, wždy dwa listy pergaměnu a čtyry papíru we fol.
- K. III. Rkp. Kutnohorský, jezž Voigt w popsání mincí uwádí: Knihy práw Jihlawských atd.
- L. I. Rkp. knihowny Lobkowické w Praze.
- L. II. Rkp. tamže.
- M. I. Rkp. w knihowně českého museum. N. 684. na pap. we fol. 307 listůw.
- M. II. Rkp. tamže. N. 767, na pap. w 4. 161 listůw.

- M. III. Rkp. tamže. N. 685, na pap. w mal. fol.
- M. IV. Rkp. tamže. N. 776, na pap. w 4. 302 listy.
- M. V. Rkp. tamže. N. 768, na pap. w 4.
- M. VI. Rkp. tamže. N. 769, na pap. w 4. psán od Jana Trubače. 1518.
- M. VII. Rkp. tamže: kniha Tallmberská. N. 160. na pap. fol. (Sbirka nejstarsích listůw a písemnosti úradních, wytažených z desk zemských od času Jana krále až do r. 1508. mimo jiné mnohé listůw přepisy.)
- M. VIII. Rkp. tamže. N. 771 a).
- M. IX. Rkp. tamže. N. 771. w 4.
- M. X. Rkp. tamže. N. 688. na pap. fol.
- M. XI. Rkp. tamže. N. 686. na pap. fol.
- M. XII. Rkp. tamže. N. 782. na pap. w 4.
- M. XIII. Rkp. tamže. N. 690. na pap. fol.
- M. XIV. Rkp. tamže. N. 772. na pap. w 4.
- M. XV. Rkp. tamže. N. 773. na pap. w 4.
- M. XVI. Rkp. tamže. N. 780. na pap. w 4.
- M. XVII. Rkp. tamže. N. 724. na pap. fol.
- M. XVIII. Rkp. tamže. N. 770. na pap. w 4.
- M. XIX. Rkp. tamže. N. 689. na pap. fol.
- M. XX. Rkp. tamže. N. 732. na pap. mal. fol.
- N. Rkp. p. Jana rytíře z Neuberka, na pap. w 4.
- N. II. Rkp. tamže, na pap. fol.
- N. III. Rkp. tamže, w 4. na pap. od r. 1490.
- P. Rkp. na radním domě Pražském, na perg. fol. 268 listůw.
- P. II. Rkp. tamže, na pap. fol. 346 listůw a registr.
- S. Rkp. knihowny Strahowské na pap. w 4.
- Š. Rkp. w knihowně horní Akademie w Štáwnici w Uhřích, psány 1528.
- T. Rkp. Třeboňský w archiwu knížete z Šwarzenberka. B. 2. na pap. we fol.
- T. II. Rkp. tamže B. 6. na pap. we 4.
- T. III. Rkp. tamže. B. 3. na pap. fol.
- T. IV. Rkp. tamže. B. 1. na pap. w 4.
- W. I. Rkp. cis. dworní knihowny we Wídni, někdy w Ambrasu N. 400, potom Jur. civil. N. CCXLVI, nyní N. 3263, na pap. w 4.
- W. II. Rkp. Wyšehradský na pap. w 4.

obci. Počátek jest: „Ktož pojme komorníka Pražského na pohan atd.“ Na konci: „Ale když prodá dědinu, obce nemá právo měřiti, proto že to wóle, a kúpil se wší wólí.“

Rukopisů posud dwadcet známó, jež wyčteno w Rozboru (1842), pak w Archiwu Českém I str. 448. Nejstarší z nich a nejúplnější jest od r. 1360, psaný ku potřebě úředníků w desk zemských, nyní u desk dworských králowství českého. Rkp. B. I. II. BR. C. F. H. I. II. L. II. M. I. II. III. a VIII. N. I. II. P. I. II. T. I. II. III. WI. w kterých spis ten přichází, jsou pozdější a méně úplné. Tisťen jest z částky (o pöhonech) w Čas. mus. r. 1835. str. 431, celý a přeložením latinským od bibliotekáře Hanky we Waršawě we wydání: Najdawnějších pomníků prawodawstwa Slowianského w r. 1838 péčí Ondřeje Kucharského; též w Historii prawodawství Slowianských od p. Maciejowského. Nejsprávnější Palackým w Archiwu Českém I str. 451—484, s úwodem a wyswětlením r. 1840. Německé přeložení od Hanky nalézá se u dworských desk w rkp. Výjimek český tisťen we Wyb. ze St. Lit. 1845, str. 107 atd.

85. *Rád práwa zemského*, počínající: „Kdyžby kto chtěl z hlavy bratra swého neb jiného přítele koho pohnati k zemskému sídu atd.“ Na konci: „Tehdy z těch dědin móż učiniti co chce, jako z swých vlastních dědických.“ Text latinský Ordo iudicii terrae počíná takto: Si quis pro capite fratris sui atd. a končí: „tanquam de re propria, prout eis videbitur expedire.“

Rukopisů 14 známó a wyčteno w Rozboru (1842). B. I. II. III. VI. C. F. H. M. I. III. VIII. N. I. II. P. I. II. T. We Fürstenberském na konci stojí: „Skonávají se práwa panská, zemská česká l. 1451. Tisťen jest lat. i český w Archiwu II r. 1842. str. 76—135. Částka (člán. 1—42) we Wyb. ze St. Lit. 1845. str. 610. Starší text latinský, čili český? — Latinský mezi 1348 a 1355 sepsán jest, poněwadž w č. 53 a 68 o saudech božích železem a wodou jakožto zrušených připomíná, ježto se w Čechách až do r. 1348 provozowali; w českém textu oba ještě we swé platnosti se uwdí, dle čehož text český starší jest. Odporníj tomu sice slova w č. 23. „za nebožce ciesaře,“ tak že teprwé po smrti Karla IV psán býti se widí; ale mohau ta slova a od písaře pozdějšiho wložena býti. Mimo to latinský text na mnoze širší jest a jako výklad českého. Ostatně rád ten, jak praví p. Palacký, rovně o kniha starého pána z Rosenberka nikdy zákonné platnosti neměl, a však, že objevuje nám způsob, kterak we 14 století w Čechách pře obecné i hrdelní u nejvyššího saudu zemského wedeny býwaly, a léč nám obyčeje saudní i mnohé zásady právní, kterých tehdáž u saudu zemského šetřino, náleží k nejdůležitějším památkám práwnictví středowěkého jak we Slowanstvu tak i w Ewropě wúbec.

86. *Majestas Carolina*, aneb statuta Caroli Imperatoris: na wětším zajisté díle od samého Karla cis. sepsaný a na sněmě w r. 1348 stawím českým předložený zákon tento nikdy moci a platnosti zawázující nedošel. Latinský text počíná: „Sanctissimam Trinitatem atd.“ a končí: „debito facere conservari.“ W českém jazyku pod titulem: *Rád čes. koruny*, máme čtvero přeložení staré.

a) Překlad Rosenberský w rkp. archiwu Třebon-

ského papírowém we 4. z počátku XV století, ježto nový přepis chowá se w Českém Museum. Počíná: Najswětější trojici, podstatu jednu atd. a předmluwu teprw po rubrice 6 klade. Drží se originalu wěrně ano doslovně a proto někdy nerozumně; podává však úplně i předmluwu i rubriky wšecky až po 123 §. 2. b) Překlad necelý, počínající slovy: Swatá trojice, w jednotě tři osoby atd. Sáhá toliko po rubr. 38, jest plynň, srozumitelný, ale ne wždy wěrný ani dosti úplný. Nalézá se w mnohých rkp. k. p. weř. bibl. XVII. C. 22 a jinde. c) Překlad zkrácený, počínající: Boha všemohaucího ku pomoci wzywáje atd., vlastně jen wýtah z Majestátu Karlova. W rkp. dworní bibl. we Widni. N. 3263. d) Ještě jiný wýtah počíná: Pomoz milý Hospodine atd. W Museum (č. 685) a jinde. Tiskem wysel text latinský pod nápisem: Majestas Carolina, skrze Pawla Jesína r. 1597, kdež w předmluwě o českém přeložení zmíňuje. Správnější w Archiwu Českém (díl III str. 65—180) latině s přeložením Rosenberským po boku, a s druhým překladem pod textem. Z třetího přeložení neb raději wýtahu jen některá slova k opravě jmen w rubr. 6 a 8 položena.

87. *ONDŘEJ Z DUBÉ. Výklad na práwo české*. „Práwo zemské české dáwno jest nalezené, ještě od pohaustwie, a najwiece od Přemysla orače a od těch pánów, kteříž jsou té chwile byli atd.“ Na konci: „na panování také jinde práwa neweď, než kdež jest zwod. Odhádanie jinde nečih, než kdež jest zwod a panování, aby práwo ku práwu sjednali.“

Jest sbírka práw od Přemysla až do Wáclawa krále, jemuž připsána jsou. Nachází se w rukopisech: B. II. V. C. F. I. II. H. I. II. L. I. II. M. I. II. III. VII. VII. N. I. II. P. I. II. T. I. II. III. W. I. více méně úplný ten spis.

Připis: „Najoswícenějšmu knížeti a pánu p. Wáclawowi Římskému atd.“ Na konci: „milost činiti a stran nedržeti;“ pak wýtah, jako: o čtyrech úřednicích najvyšších. [Hotowi jsúce každému < a počestného prawí], o brání od desk atd. nalezi w rkp. H. II. z částky též w C. M. II. IV. N. II. W. I. Rád u desk. Komuž trh kladú atd. F. II. O dielech úřednicích, co se komu dostati má. T. III. Od pečeti jeden groš l. p. MCCCCj (sic) král Karel ustanowil jest [M. VI.]. Formae iuramentorum. Pokládají se přísahy. „Na tom přísahám, jimž mně Petr wini atd. [B. III. IV. H. II. T. III]“.

Tisťen tento výklad i s přípisem w Archiwu Česk. II díl str. 481—517. Předslána jest zpráwa o spisowateli. Též we Wyb. ze St. Lit. 1845. str. 963, pokudž od samého Ondřeje pochází. Por. řeč hrab. Kasp. z Šternberka w Čas. mus. 1828. II. 109.

88. *Kusowé o práwě dědin manských i swobodných*. „Tiemto během mnoho dědin manských atd.“

W rkp. B. I. II. C. M. V. VI. N. I. II. P. I. II. T. II. III. Rkp. F. II. wede nápis: Kusowé pány starými přimietání. M. VI.: Práwa manská země české. T. III.: Kusowé jiní za času Jence a Jetřicha, řečeného Špaček. Najprwé wšichni obecně služebníci králowi atd.

1) Jus terrae Boemiae: Rex debet per baronem in iudicio citari atd. Toliko latině se nalézá. W. Rozbor. str. 153.

b) Práva městská.

89. *Cursus civilium sententiarum*. Běh městských výpovědí Přemysla Otakara II. Rkp. latinský w K. II. Liber sententiarum Primislai, qui postea dictus est Ottagarus. „Imperatoriam majestatem non solum armis etc.“ Nad tímto napsáno jest 1245; poslední dvě cifry jsau škrabány, jakoby bývalo 1261. Na konci 7 $\frac{1}{2}$ listu rukau pozdnější: Leiha M.CCCCLXV Jan Ways a Wit Piser a Mikuláš Štohar, vyslání sú byli do Jihlavy pro naučení z práv na tyto kusy.

Český text má rozličné nadpisy, a obsahuje s ma-lau změnou práva městská Brněnská, Jihlavska, Kutnohorská, Pražská, Hradecká a j. Rkp. B. VII. Práva Jihlavska. „Ciesarské welebnosti potrebie jest netoliko oděním býti okráslenu \times Skonávají se práva Jihlavska a některé pře s jich ortely a nálezy léta od narození syna božieho 1520 w ten pondělí po sw. Kilianu, a to na Kolinském hradě nad Labem P. S. de Nedwořovic md. Registrum následuje. Rkp. M. X. Práva městská horníkůw Kutnohorských.“ Ciesarské welebnosti \times Již jest konec praw . . . ských, budiž bůh pochwálen etc. L. p. 1468. Jiný rkp. umne: Počínají se práva městská pánůw horníkůw Hory Kutny, kterýchžto užívají při studích swých na katuže. Ciesarské welebnosti atd. \times aby žádný wěřitel neb hospodář, když muž odejde neb umře, postlaní a těch jiných věcí, kteréž k stolu příslušeji, ženě nemohl fentowati. A. D. 1529 s obšírným regist. Rkp. M. XIV a XV. Práva Litoměřická, to jest výpovědi kmetuow Magdeburských a Litoměřických. Rkp. mus. num. 772. Rkp. HR. zavírá běh městských výpovědí velmi úplně. Rkp. K. I. w Klatowech na radním domě. Mus. XII od r. 1533 lat. a česky. Wyšla práwa ta již w XV věku bez místa a bez let, o kterémžto vydání obšírně jedná Adaukt Voigt: Acta litteraria Bohemiae et Moraviae. Vol. I pars I. Pragae 1774 pag. 27 pojmenowuje je „decisiones casuum forensium secundum jus municipale Moravicum.“ Krásný wýtisk jest w knihowně rádu německých rytířůw we Widni, jako též w knihowně hrab. Mitrowského obšírnější rkp. latíně a stejný s tímto vydáním w češtině se nachází. Také práwa tato vydal Brikci z Licka w Litomyšli 1536, zkorigowaw je dle latinského půwodu i po jiných exemplářích českých starých, jimž předeslal i práwa konšelská [w. Rozbor. str. 154].

Rozdílná formau, ne však obsahem jsau Práva neb municipal města Brna od práv pod názvem *Manipulus*, jichžto mimo velmi mnoho měst w Čechách, w Morawě i w Říši a Uhřích i města Pražská užívala. Pročež tak řečená práwa Pražská nic jiného nejsou, nežli Brněnská a sicě Manipulus tento, kterýž za Karla markrabí morawského w welek spořádán byl. (Boček.)

90. *Jus municipale et montanum Iglaviense*. Práva městská i horní Jihlavska. (W. Rozbor. str. 154.)

91. *Constitutiones juris metallici* Wencelai II. Práva králowská hornická Wácl. II. Rkp. na Strahowě, pap. w 4. Práva Jihlavska od Petra Přespole z Prahy, měštana Kutnohorského z lat. přeložená a r. 1460 opsaná.

Jiný rkp. uwodí Voigt w popsání minci českých s napsím: „Počínají se knihy práv Jihlavských

přináležejících zvláště městu na Horách Kutných, i k Horám, tudy swydána od mužůw múdrých a potvrzena od najjasnějších knížat a pánůw, pana Wáclawa krále českého a pana Přemysla syna jeho, tehdy markrabí morawského a rakauského, štyrského i korutanského wéwody atd.“ Dle Voigta sepsána jsau latinsky, potom (r. 1369) z Jihlavských přeložena. Jiný opis od r. 1505 u p. Bočka s nadpisem: Knihy práwa králowského, všem horníkům po králowství českém obýwajícím wydaného od najjasnějšího knížete a pána, p. Wáclawa II etc. (1300). Na konci: Explicit liber per me Alexandrum filium Séuerini, notarium civitatis Iglaviensis sub a. d. 1505 fol. — Jiný opis od r. 1515 w 4. u p. ryt. z Neuberka; opět jiný na Strahowě, na kteréhož rkp. konci stojí: Skonaly sú se knihy Práva králowského všem horníkům Wáclawa II krále českého žestého a polského, kterýž l. P. M.CCC. měsícě Čerwna nějakým Wlachóm rozkázal jest groše najprwé u Hory kowati, od nichž i podnes slowe Wlaský dwůr. Potom následují některá poručení J. M. C. Rudolfa II, Ferd. I, Maximiliana II do pozdějších časů padající. Jiný rkp. B. VII: knihy práv horníkům wydaných od slawné paměti Wácl. II. Ku konci: Konec register těchto anno 1524. Jiný rkp. w Mus. od r. 1528 na pap. fol. Rkp. H. III. má nápis: Knihy čtyry práv hornických, psaný skrze Jiřika Hynka z Křešic 1531. Jiný rkp. od r. 1490 w 4. u p. rytíře z Neuberka. Rkp. Štáwnický od r. 1528. K. W. rkp. M. XVIII připsána jsau další nařízení horní od r. 1534 až do r. 1601. Přiwěsek o pawování hor r. 1565 přidán k rkp. (Kutnohorská práwa) od r. 1524.

92. *Práva konšelská* a městská¹⁾ za krále Jana, Karla a Wáclawa. „Najprwé že wšeliký konšel má poslušen býti purgmistra atd. Nalézá se w rkp. B. II. [Práwo města Pražského o konšelech] III. C. [Práva města Pražského wěššího o konšelech]. F. II. HR. M. I. III. V. VI. XV. XVI. N. II. P. II. T. II. III.

Sem náležejí různá nařízení a částečné wýpisky. a) Obdarowání městu Pražskému krále Jana 1310 [rkp. C.] Articuli a Johanne an. 1310 concessi. „Najprwnější kus jest tento, že žádný Němec, kterýžby česky neuměl, nemá purgmistrem býti atd.“ [W. II. B. II.] Rkp. mus. num. 768 obsahuje oboji majestát, i Janůw od r. 1310 i Karlůw 1351. (Wiz knížky o čtyrech ctnostech list 55). b) Potvrzené kusy od ciesaře Karla [rkp. C.]. Ciesar Karel těchto kusůw potwrdil: Najprwé že wšeka wina zemská atd. Cechy se swými korúhwemí atd. [B.] Když richtár člowěka otsúzeného otrapwil (1351) [rkp. B. II. N. II]. Carolus confirmat haec jura. Každé řemeslo má swú korúhwemí atd. [rkp. W. II]. O korúhwewech, které mají napřed jiti [F. II]. O korúhwewech, když nówý král do Prahy jel atd. [rkp. T. III]. c) O sladownicích. O pekařích. Z strany šewcůw, nowinníkůw a wetešníkúw [F. II]. O kowářích a sladownicích, statutum consulum et civium 1330; de armis prohibitis; de ritis 1335 [rkp. W. II]. Clo, řezníci a sůl, šlady, řemeslníci, podruzí, bry, cla w branách, ořechy [F. II]. Zřiezení co se dotýče nádenníkůw, kteří z peněz na den dělají. Swáteční

1) *Constitutiones civitatis Pragensis per certos ad hoc deputatos*: Wir Wenczlav Rokczaner richter und Andreas Goldner, Seydel von Piesk atd. od r. 1328 až do 1389, německy psaná, rozdílňá jsau. [W. Rozb. 1842 str. 154.]

pacholici zapověděni. Článekové a artikulové starších přísežných [W. II]. Sukna krajeji a kramáři. d) Práva a řádové, kterak se mají měšťané starého města Pražského zachovati a kupci z cizích zemí. Haec statuta promittit iudex et consules se servaturos 1351 [W. II]. e) Tuto se počíná první majestát na purkrecht a winic wysazení (1358) [též v rkp. BR. a P. II]. Druhý majestát Karla (1358). Majestát c. Karla na brány Horský a Poříčků, confirmat Wenc. 1385. Caroli literas de anno 1347 Veteropragensibus. Literae Caroli 1366 česky. Majestát na řád pícníkův 1383. Majestát na drahá pitie. Wáclaw etc. 1400. Majestát o nápady zboží 1374 (snad 1384?) regni Boh. 21. Rom. 8. Majestát o wolení krále českého a kde má wolen býti. „Karel boží milostí atd.“ O příhodě konělské. O písari radnín. Nos Wenceslaus (1408). O rozdávání statkův městských. Aby k podkomořímu neslušeli atd. O měry (sic) a o strichu městském (1408). Puška s penězi. Kterak richtář a konšelé o potřebách trhowých a o měrách mají pilnost míeti atd. [W. II]. O mýtu Malé Strany. Wáclaw z boží milostí atd. [P. I. II.]

93. *Práva Soběslawská.* „Za času knížete Soběslawa Vyšehradského atd.“ Jsau podwřžena a w Husitských časch sepsána.

Nalezti je w rkp. M. I. V. VIII. N. I. II. P. II. T. III. W. II. Uwážení jich w řeči hrab. Kašpara z Šternberka w mus. Čas. 1827. III. 31.

c) Práva cizí.

94. *Práva Wikipildě sasického řádu:* „Pane bože všemohúci, nebeský otče atd.“ Přeložena z něm. Der vermehrte Sachsenspiegel (z XIII stol.), auch das schlesische Landrecht genannt. Nacházejí se w rkp. B. III. VI. a XVII. D. 6. fol. [Práva sasického řádu atd.] F. I. [Ku konci: o wěrné ruce a o wolení krále, et sic est finis per Wenc. de Semechow an. 1499.]

W témž rkp.: Zahájenie práwa (po Magdeburku). Též Copia super maleficos homines. Kdyžby se přihodilo, žeby jeden člověk nařekl jiného zhářstwem atd. Pak w rkp. M. I. (pod názvem: Práwo zemské slezské w šestery knihy rozděleno. Tyto knihy jsú knihy o Wikipildě práwa sasického × a musí tomu aneb každému jeho dědicowi odpowídati). III (od r. 1448). IV (od r. 1455), jiný rkp. mus. r. 1543 num. 690. N. I. [Práva říšská: Pane bože všem. atd.] T. III. [Knihy, jenž slowú práwa Maydburská dělě se atd.] Tamže: knihy wikipildě práwa sasického, jakož Mayburg pžiwá. Přidawek k tomu wš kapitolách. Pán bůh rač tvý žádost naplniti atd. Ku konci: Toho pán Ježíš pomoz požehnaný na wěky, amen. Téhož práwa rkp. we fol. psaný na počátku XV stol. jest w bibl. Raudnické.

95. *Práva císařská,* jichž užíwáše rytierstwo i města po všem křestanství. „Bůh jest ustawil dwa meče na zemi atd.“

Nalézají se w rkp. L. I. M. VI. VIII. [práva zemská a městská císařská]. F. II. [Pankhart, sebránek, padúch, chlap, zlosyn, o cizoložných ženách, o přísahách.] M. VI. a N. I. [Pankhart, sebranec, chlap, zlosyn, cwikýř, ženima.] W. II. Jest to první polowice šwabského zrcadla, přeloženého z němčiny. Druhá polowice téhož zrcadla jsau:

96. *Práva Welikého města Pražského,* a najprwé o lichwě: „Přisahuji já kterému člověku atd.“

Nalézají se w rkp. B. I. II. [práva rozličných příčin města Pražského Welikého], III. VI. C. K. I. L. M. III. V. VIII. XI. XV., [kdež ku konci: Léta od nar. božieho 1513: per me Johannem de Thowaczow pro tunc in Lithomierzicz]. XVI. N. I. II. P. I. II. T. II. W. II. [o lichwě a nic wíce].

97. *Práva manská.* „Ktož manská práwa uměti chtějí atd.“

Přeloženo z něm.: der Schwabenspiegel, (jenž má dwa díly: das Landrecht und Lehnrecht z XIII stol. pocházející). Nalezti je w rkp. B. II. III. [ku konci: „Skonawají se práwa městská, weská, sedlská“], VI. C. F. II. [od r. 1499]. L. M. III. V. VIII. N. I. II. [práva manská země české]. P. I. II. [práva řeči českú ta, jimižto manowé mají súzení býti]. T. II. III. W. II.

98. *Knihy Magdeburských práw městských,* kteráž *Donat slowe.*

Nalezti je w rkp. K. I. [Práva Magdeburská.] Mus. num. 690. [od r. 1543].

d) Nálezky sněmowní a soudní.

99. Za Karla a Wáclawa.

α) Nález panský za Karla slavné paměti o listech. Item o wšecky listy, že mnoho jest listůw starých atd. Ciesar Karel prawí: Ale že na wšaký den atd. Úředníci slowú od úřadu. [N. 1.] β) Swolenie na sněmu, když Wáclawa za krále wolili (1363?) W rkp. H. II. γ) Nálezky pánůw českých, zwlastě sněmů některých od r. 1402—1411. W rkp: weř. bibl. XVII. F. 49. δ) Nálezowé r. 1410. f. V. post Jeronymi. [W rkp. F. II.]

100. Nálezowé právní a soudní za krále *Jana, Karla a Wáclawa.*

Nalézají se w rkp. M. num. 160. H. I. II. T. III. W. I. Též w jiných sbírkách a zápisech městských, k. p.: w registratuře Brněnské pod č. 32, rkp. na pap. fol. počínající: Léta páne 1343. Sedláci z Šsibnicz atd. Jsau to wlastně Voigtowy [Acta liter. I. 27] decisiones casuum forensium secundum jus municipale Brunense, jež w rkp. XVI stol. fol. lat. a česky nalezl znovu p. Boček a takto uwádí: *Práva čili municipal města Brna,* ježto se začínají: Rustiči de Schibnicz — w přeložení moravském.

Nálezowé l. 1321. w Prvních Zdeslawu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 23. num. 2.

Tiskem vyšli z těch a jiných pramenůw péči p. Palackého w Archivu Českém:

α) Wýpisky právní a soudní ze starých desk zemských. Sbírka první. Arch. I. str. 330—377 od r. 1287—1437. Nejvíce latinské, poněwadž do roka 1495 dsky wlastně latinsky se spisowaly.

β) Wýpisy z desk zemských od r. 1391—1456 na str. Arch. II. 47—75, z nichž jen menší částka do tohoto oddělení náleží.

γ) Wýpisy ze starých desk dworských od r. 1384 a násl. z nichž deset prvních čísel sem patří, na str. 390.

e) Listy a zápisy.

1) W Čechách.

101. První bulle neb privilegium císaře *Fridricha* 1231. Králi Otagarowi 1212. O kurnie chowání. Clemens biskup atd. De vita et honestate clericorum 1345. Clementis (česky).

102. *Jednání* mezi králem *Wácl.* a *jednotau* panskau r. 1394—1404. Arch. I. str. 52—66.

103. *Zápisy.* a) 1380. 8. pros. Jan z War-tenberka služebníku swému Heřmanowi z Ralska wes Medny do žiwota k náprawě dáwa. Wýb. ze St. Lit. 1007 ¹⁾. 1384. m. Apr. Fridrich z Er-wěnic odpor klade u desk dworských proti práwu kráľowskému w Malowařich. Tamž str. 1009.

b) Nejstarší zápisy Hradecké 1384—1404. Arch. II str. 314.

c) Zápisy we věcech sedľských 1389—1409. Arch. I. 339—341.

d) Zápisy staré rodu Šternberského 1386—1404. W Arch. I str. 138—144. Wýb. ze Star. Lit. 1845 str. 1014.

e) Obdarování Starého města Pražského od krále Jana 1310. W rkp. weř. bibl. XVII. C. 22. num. 7. Potvrzení práv Star. města Pražského od Karla IV. 1351. Tamž num. 8. Zápisy Pražské obecní od r. 1406—1409. Arch. I. str. 189—195.

104. *Cedule dílčí* mezi Janem a Oldřichem, syny Oldřichowými z Hradce, podlé rozdělení p. Petra a p. Jana z Rosenberka 1384. Rk. w arch. Hradce Jindřichowa; dvojí list na pergam. Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 1011.

105. *Rozličné listy*, jako α) List (w Museum) od r. 1378 Dobranským po ohni dáno ulehčení. Zdá se býti překlad z latinského, a tedy pozdější. β) Majestát krále Wáclawa, že měšťané (Kutnohorští) zboží swá mohú komužkoli chtějí poručiti, těm však, ktož směstem trpí, od r. 1386. Jiný týmž majestát od r. 1392 w rkp. u ryt. z Neub. [ač nejsauli přeloženy z latiny]. Jiný list od r. 1368 potwrdil Wladislaw (1509). List Prokopa od r. 1395 jest w registratuře Brněnské. Přepisy listůw a výsad na statky zádušní w Karlšteině od l. 1348 sld. (sec. XVIII) w 4. Vid. Liber privilegiorum. Rkp. weř. bibl. XI. D. 12. fol. 85. Zápis Buda z Cidliny na slib wěrnosti panu Herartowi z Kunina města atd. Některé listy Karla, Wáclawa, Ladislawa a některých pánůw nalezi w rkp. B. VII.

2) W Morawě.

106. a) Půhony a nálezy saudu manského biskupstwí Olomauckého od r. 1353 až do XVII stol. zachowalé (w archiwu arcibiskupstwí w Kroměříži) okolo r. 1380 w domácí řeči se konaly.

b) Listy půwodní domácím jazykem psané posud kladau se: α) r. 1387 w Brně, w úterý před sw. Margretí, jímž Hynek z Milčína od Margrety Domoslawowej wěno we Wážanech kupuje. β) r. 1189 w Brně, první středu po neděli Reminiscere, jímž Jošt, markrabě a pán morawský,

bratru swému markrabí Prokopowi pět set kop grošůw zapisuje. [W zemském archiwu.]

c) Desky manské kostela Olomauckého w Kroměříži r. 1326 založené, w nichž od r. 1398 wkłady listů w domácí řeči psaných se nalézají.

d) Půhony a nálezy saudu zemského čili tak nazwaných cud zemských w Olomúci a w Brně.

[Půwodní knihy od r. 1405 až do XVII století (asi 100 foliantů), jichžto p. Boček r. 1841 se doptal, chowají se nyní jeho přičiněním při deskách zemských w Brně. Opisy jednotlivých dílů, wice však wýtahy, dle rozličných potřeb wysytují se brzo we všech hlawnějších archiwech a knihownách na Morawě. Hluboký to poklad pro staroslawanské práwo, pro národní děje, jazyk, obyčeje atd.]

G. BOHOSLOWÍ.

a) Bibli.

107. *Bibli* česká. Rkp. na pap. fol. ku konci XIV wěku w bibl. Mikulowské. (Boček.)

108. *Bibli* r. 1391, wětší část nad latinským textem nadepsaná. Rkp. w Olomucké bibl. (Boček.)

b) Částky bibli.

109. *Žaltář Witenberský* (bibl. seminerské), na pergam. 283 listů w mal. 8. z první čtvrti XIV století.

Český text jest meziřádkové přeložení latinského. Obýčejné zpěwy ze Star. a Now. Zákona a symbolum sw. Athanasia stojí u prostřed mezi žalmy. Žalm 91 chybí. Wiz Rozbor 1842, kdež z něho některé žalmy tištěny od p. Šafařika, jemžž opis sdělen od p. Stúra wěrně učiněný. Wýjimek (Žal. 18. 43. 103. 138). Tištěn we Wýb. Star. Lit. 1845 str. 57.

110. *Žaltář weř. bibl. XVII. A. 12. w 4.* na pergam. listůw 147.

Zawírá w sobě mimo *písň ze Star. a N. Zákona, Te Deum* a *Symbolum* (wěřím Boha) s. Athanasia, též *litanií* všech swatých, a *památku* (officium) *za mrtvé*. Dle písma ze XIV stol. a sice první polowice; než dle omýľaw přepisowatelových domysliti se možno, že starší jest. Přeložení listů se od Witenberského, jsauc wolnějši a srozumitedlnějši, a Witenberský má wice znakůw starožitnosti, k. p. dualy přísně kladené. Tomsa we spisu: *Über Veränderung der czech. Sprache. Prag 1805* z něho žalm 69tý tisknauti dal. W Čas. mus. 1827. I. 108 jest srownání žalmu 109ho s musejním žaltářem od p. Hanky, od něho též Wýtahy w Šbirce star. slown. str. 209—234. Porow. Dob. Gesch. d. b. Lit. S. 117. W Rozboru (1842) tištěn odtud žalm 103.

111. *Žaltář kapituly Pražské* na perg. w 4. listůw 100 ze XIV stol. a sice spíše z druhé polowice, ač i on ze staršího sem tam chybně přepsán.

Dělí se přeložení to od Witenb. i Clementinského, ač někde do slowa se srownáwa. W Rozboru (1842) tištěn odtud žalm 103 srownaný s Clementinským. [Por. Dob. Lit. Mag. v. Böhmen III. str. 72.]

112. *Žaltář Poděbradský*, nyní w Olešnici we Slezsku, rkp. překrásný we fol. 174 listů w r. 1396 pro paní Alžbětu, manželku p. Jana Bočka z Kunštatu psaný.

1) Nejstarší listiny české shromáždil p. Palacký, z nichž některé w Arch. českém a we Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 1007 sld. (23 kusů) wydal, některé w rkp. chowá.

Přepis jeho prostředkováním prof. Purkyně dostal se p. Safáříkovi, kterýž o něm v Rozboru (1842) širší zprávu sděluje. Srovnává se s Witenberským, ale má méně archaismův.

113. *Čtyry pergam. listy z Žaltáře* v mal. 8. v Museum.

Text tohoto zlomku a glossy hořejší (odděl. I. č. 15) srovnávají se s Witenberským doslovně; na proti tomu překladové celých žaltářů (Witenb., Clementinský a kapitolní) od sebe velmi se liší.

114. *Žaltář* rkp. r. 1396 v Olom. bibl. (Boček).

115. Zlomek *žaltáře v Brně* prof. Klácelem na deskách knihy staré nalezený, 2 listy v mal. 8. z první polovice XIV století.

Srovnává se, vyjmauc maličkosti, s Witenberským. V Rozboru částka žalmu 25 odtud tištěna.

116. Zlomek *žaltáře v Museum*, dle písma z XIV stol. 2 pergam. listy v mal. 4.

S Witenberským se srovnává. Viz Rozbor I. str. 116.

117. *Prorok Isaiáš, Jeremiáš a Daniel*. Rkp. z XIV stol. na pap. fol. někdy pánův z Rosenberka, nyní v bibl. veř. XVII D. 33.

Číslo řádová tu jsou: pátánástá, šestánástá, osmánástá, dewátánástá kapitola. Prawdě podobno, že toto zůstatek jest prvního překladu celé bibli, kterýž mnohem starší je jest, než tento rkp. i z jiných důvodův patrnó. Výjimek tištěn ve Výboru ze St. Lit. 1845 str. 331.

118. *Ewangelia nedělní a světeční*.

Rkp. v bibl. dworské we Widni, w 4. N. 3130. [Por. Dobr. Gesch. d. Lit. str. 185—186.]

119. *Epištola sv. Pawla*.

Rkp. we 4. veř. bibl. XVII E. 8. num. 4.

120. *Ewangelium sv. Matauše*, s připojenými homiliemi sw. Otcůw, na perg. fol. v bibl. veř. XVII. A. 4. z XIV století.

Na str. 227 stojí homilie latině složená Karlem IV r. 1338. Obyčejný konec homilií jest: jehožto mně i wám dopomáhaj otec, syn, swatý duch, amen; nebo: jenž jest žiw a kraluje s swým otcem a s duchem swatým wěky wěkoma amen¹⁾. W. Rozbor II. část. str. 71.

121. *Pericopé evangeliorum* praemisso textu latino.

Rkp. veř. bibl. XI. B. 3. písmo z konce XIV stol. Inc. Těch časów, když blížieše se Ježíš k Jerusalemu, a bieše přišel k jedné obci Betsaje etc.

c) Swatí otcové.

122. *Sw. Augustina Speculum peccatorum, zrcadlo hříšných*. Rkp. na pap. w 4. od r. 1398 veř. bibl. XVII. F. 21 listůw 135. Dle slohu pocházetí zdá se od TOM. ŠTÍTNEHO.

Obsahuje spis ten 100 kapitol, z nichž w tomto rkp. 6 schází. Na konci psáno: A tak jsú skonány knihy, jimž říekají zrcadlo sw. Augustina, w létě božím 1398. . . rukau Wáclawa Spořeče (z Poříečie),

1) Králowá Anna, wdaná za Richarda krále anglického 1381 († 1391), měla 4 ewangelia w českém, německém a latinském jazyku. Stávali jich kde, neznámo.

někdy řečeného Suchoně Libenského syna atd. Jiný rkp. veř. bibl. XVII. G. 8. w 4. od r. 1469. Opět jiný rkp. Inc. Počinají se knížky české, jenž slowů zrcadlo hříšných. Najmilejší, poňawadž w cestě jsme tohoto biedného a utiekajícího swěta, dnowé naši jako stien hynů \times a w radost wěčnú pójedme pomoci trojice sw. skrze pána n. Ježíše Krista amen. Weř. bibl. XI. C. 3. list 101—110. Též w bibl. Mikulowské mezi jinými spisy Husowými, jemuž i ten spis p. Boček přičítá. Tištěna pod jménem: Knížky dvě s. Augustina. První slowe: Zrcadlo hříšného člověka. A druhá: O marnosti etc. z lat. přeložené a wydané w Praze 1590. 8. Pak od Faust. Procházky u Kasp. Widtmanna (knihkupce) 1786. 8. str. 28 a 16.

123. *Sw. Augustina Soliloquia*. Mluwení saukromí; w rkp. veř. bibl. XVII. F. 21. tauž rukau eó zrcadlo w 33 kapitolách. (Konec schází) I. P. 1398, nepochybně též od TOM. ŠTÍTNEHO přeložena. Výjimek z rkp. wydan w Výboru ze St. Lit. 1845 str. 785.

Tiskem wyšla pod titulem: Knížka sw. Augustina, jíž dal titul Soliloquia animae ad Deum, t. j. samotné rozmlauwání duše křestanské člověka s bohem atd. w Norberce u Jana Günthera 1543 w 12. Na konci přidawek 3 listy: Toto jest wybráno z kázání blahoslawěného otce Jana Damascena. Po druhé od Dan. Adama z Weleslawina, w Praze 1583. we 12. Též r. 1600 we 12. Po čtvrté w Praze u Hrabý 1736. 8. pod názvem: Soliloquia, t. j. knížka samomluwení duše k. P. Bohu. Wydal je Benignus Sychrowský a spolu Manuale, Meditationes et Regnum. Páté w Praze u Schönfelda 1784. 8. str. 138. Šesté u Diesbacha od Faust. Procházky 1786. 8. str. 120. Po sedmé od kníž. arcib. konsistoře w Praze 1828. 8. str. 82 (s Manuaelem s. Aug.).

124. *Sw. Augustina homilie* proti hádání. W rkp. knihowňy kostela sw. Wíta (při Alanu).

Zdá se býti později psná, než ostatní tam kusy.

125. *Homilie sw. otcůw*. Wiz č. 105.

126. *Prologové sw. Jeronyma*, s výkladem hebrejských slow od Aer až do Zuzim.

Rkp. we fol. w bibl. kostela kapitolního. Sw. Jeronyma woláníe a řeči. Rkp. z XV století na pap. u p. Čelakovského.

127. *Sw. Augustina epištola* k blaženému Cyrillowi o velikosti a dostojenstwi sw. Jeronyma. Rkp. z XV století we 4. Weř. bibl. XVII E. 9.

128. *Sententiae e patribus*. Rkp. z XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

129. *Kázání* (wýroční) od welikenočí až do adventu. Rkp. ze XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

d) Výkladné.

130. *JANA MILIČE postilla* a výklady na Ewangelia wýroční, kteréž také tištěny jsau w 4. [dle Klíče].

131. *Řeči na neděle a swátky* celého roku. Rkp. necelý weř. bibl. XVII. C. 15. fol. b. r. ze XIV století od TOM. ŠTÍTNEHO.

Výjimek tištěn we Výboru ze St. Lit. 1845 str. 743.

132. *Wýklad některých čtení* sw. ewangeliu. Rkp. veř. bibl. XVII. D. 32. fol. b. r. ze XIV století.

133. *Wyklad páteře*. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 10. ze XIV věku. Též *Wyklad páteře* neb modlitby Páně. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 5. w 4. b. r. ze XIV věku.

Wyklad páteře. Rkp. ze XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

134. *Část wykladu a) Inc. Dietky*, mnozi jsú po našem hřichu ludie rozkochajúce se, roztyjúce jako nemúdré swině etc. Tištěn z rkp. weř. bibl. w Star. Skl. III. 255. b) Super decem precepta. (Wyklad na desatero prikázání. *Inc. Dietky* slyšte desatero prikázání milého pána boha, abyšte je slyšiec uměli, umějíc skutkem činili etc. X až by život wěčný ráčil dáti. Amen. W rkp. weř. bibl. XI. C. 8. num. 14. dwa listy a část.

135. *Wyswětlení korábu*. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 9. ze XIV stol. w 4. b. r.

e) Romány duchovní.

136. *Poručenství dvanácti patriarch*, synów Jakubowých, co který z nich synóm a bratřím swým mluwil a poručil jest.

Tento spis, ač později složený, náleži mezi ony spisy, w kterých se nějaký obraz předhistorického swěta zachowal. Přeložena z řeckého od Roberta Grossetestus řečeného, biskupa Linkolského w r. 1242. Rkp. w Lipníku na Morawě. [Porownej J. A. Fabricii codex pseudepigraphus Vet. Test. Hamburg 1713. 1722 str. 496. Wachler Handbuch I. 60]. Na ten spis odvolává se Štýtný (1376), podobno tedy, že již tehdaž přeložen byl. Jiný rkp. we Wratislawi od r. 1491 [u dominikanů], opět jiný w Praze od r. 1465 w bibl. weř. XVII. B. 15. num. 6. Tištěna ta kniha poprvé pod nápisem: Testament anebo kšaft dvanácti patriarchů, synů Jakubowých, jak jeden každý syny své před smrtí swú učil a k obcowání dobrému napomínal, přitom také kterak každý z nich obzvláště w duchu prorockém o K. P. švědčil a prorokowal, welmi pěkné a užitečné naučení, čta w něm pilně rozvažujíc každý sobě wzíti bude moci, l. 1545 we 12. w Prostějowě z panowání p. z Pernšteina. Dle Dobrowského 1548. 8. u Jana Günthera, nákladem Matěje Pražáka, tamž 1551. 8. Pak: Testamentowé aneb kšaftowé dvanácti patriarchůw, synůw Jakubowých, kterak jeden každý z nich obzvláště syny své před smrtí swau učil atd. Nyní jsau lépe než prwé spraweni a w nowé wýtistěni l. 1570 w Star. M. Pražském u Jiřika Melantricha z Awentinu. w 8. str. 311. Připojen jest Assenath.

137. *Kniha o Adamu a Ewě* w 11 kapitolách.

W rkp. u p. ryt. z Neuberka při kronice Martiniáni od r. 1400. Též při poručenství 12 patriarchů w rkp. Pražské weř. bibl. XVII. B. 15.

138. *Kniha Josefa*, syna Jakubowa patriarchy, z arabského jazyka bratra Alfonsa ze Španiel, kterýž ji w žaláři w Aegyptě psáti měl, 23 listů. Česká přeložení jest z latiny. W rkp. Wratisl. při poručenství atd. 1491.

139. *Assenath*.

W knize Josefowě děje se zmínka o tomto spisu. Rkp. w Praze u františkanů widěl Dobrowský pod jménem Josef a Assenech, k němuž život Josefůw připojen. Tištěn při knize Poručenství 12 patr. w

Praze 1570. Na druhé totiž straně listu P. J. „začíná se historie, kteráž slowe Assenath, w starodáwních židowských w skrytých spisech nalezená, w český jazyk přeložená a na swětlo wydaná. W nížto se pokládá nejprw o prodání Josefa a wyswobození z žaláře, potom o jeho ženění atd.“

f) Život Krista a swatých.

140. *Život Krista Pána* s předpojeným životem sw. Joachima, sw. Anny a panny Marie. Rkp. na perg. w 4. ze XIV stol. We weř. bibl. XVII. A. 9.

Jiný w Raudnici ze XIV stol. na pap. Zdá se býti překlad z latiny, ač originalu wytknauti nelze. Spisowatel složil život Kristůw podlé čtyř ewangelií, a jen na jednom místě nekanonického ewang. Nikodemowa se dokládá; na jiných místech z ústního podání, z wyprawowání pautnikůw etc. čerpá. Zmínuje o Albertu Welikém; tedy po něm spis ten zhotowen, na konci XIII. nebo na počátku XIV stol. Tištěn wyjimek we Výboru ze St. Lit. 1845 str. 351. Wiz Rozbor II část. str. 58.

141. *Paštie* podlé sw. Jana ewangelisty, rozšířené uwážením sw. otcůw.

Rkp. ze XIV stol. w 4. na perg. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 2; též w Raudn. bibl. při skládání o utrpení atd.

142. *Umučení pána našeho Ježíše*, wedlé sepsání sw. ewangelistů. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 39. b. r. fol. (s obrázky).

143. *Spis o umučení našeho spasitele*. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 11.

144. *Život pána Ježíše Krista*. Rkp. XIV stol. w Olom. bibl. (Boček).

145. *Passional*, aneb životowé swatých mučedníkůw.

Rkp. we 4. w Museum na perg. nejstarší posud známý, prostředek jehož jest ze XIII stol. ostatek we XIV stol. doplněn. Wýtahy slow z něho w Sbirce star. slow. 1833 str. 258 tištěny. Jiný necelý tamže (num. 554) od r. 1379. Opět jiný u p. z Schönherra od r. 1395. fol. Jiný od r. 1468 fol. na pap. w archiwu kláštera Brněnowského. W rkp. Opatowickém z XV stol. w Museum jest sedmnáct životů, [w Čas. muš. 1832 str. 148]. We weř. bibl. jest jeden rkp. od r. 1476 pod XVII. D. 8. fol., druhý b. r. XVII. F. 6. w 4. Tiskem wyšel okolo r. 1475 fol. (u p. Bočka wýtisk necelý), pak pod titulem: Počínají se knihy, jenž slowú latíně Passional, a český život a umučení všech swatých mučedníkůw a najprw o božím přísti atd. se špatnými rytinami we dřewě, okolo r. 1495 fol. Přidawek k tomuto wydání obsahuje Husowo čtewero psaní, jeho a Jeronymůw život a umučení, pak list kardinala Poggia o usmrcení obau dwau. Nálezá se w Jeně na 16 listech [w Dobr. Reise nach Schweden], též w Žitawě w bibl. radního domu. W musejním exempláři, kdež registrum 17 listůw wyřezáno. We Wyb. ze St. Lit. 1845 str. 263 sld., tištěný z rkp. mus. legendy o sw. Petru, Klimentu, Katerině, Jiřim, Witu, Kyrillu a Metudiu, Hedwice.

146. *Epiphania* (sw.) píše o swatě Maři matce božie, jak jest wedla život swój. W rkp. we 4. weř. bibl. XVII. E. 8. ze XIV století.

W témž rkp. jest o sw. Anselmu, o sw. Apolonii, sw. Bernardu, sw. Brigidě.

147. O *swatém Eustachiowi*. Počíná : Swatý Eustachius prwé slul Placidus, a potom jemu wzděno Eustachius. O tom se takto piše, že jest byl mistrem i starostú rytířstwa na dvoře Trajana císaře atd.

Rkp. 4 listy: sloh wěku XIV. Opsáno w Slaném r. 1457 (u Bočka).

148. *Životy a řeči otcůw aegyptských*, obyčejně sw. Jeronymowi, Rufinowi a j. připisované, a na konci (l. 449—494) život sw. Alžběty. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 28. na pap. fol. 494 listůw.

Jazyk a prawopis sice ze XIV stol. ale dle zachovaných archaismů překlad sám mnohem starší, kterěz archaismy w ostatních čtyrech rkp. též bibliotéky ze XIV stol. (XVII. C. 16. 17. D. 36. E. 2) již jen pořádku se vyskytují, jakož i w pozdějším překladu téhož spisu od Hrubého z Jelení we dwau rkp. též bibliotéky l. 1516 (XVII. A. 2. C. 19). Na Strahowě je rkp. od l. 1510. Připsán jeden opis kancléři králowstwi Ladislawu z Sternberka před l. 1514, neb toho l. Hrubý zemřel. Latinské originaly těchto životůw tištěny jsau w knize: Rosweydi vitae patrum. Antwerp. 1628. Život sw. Jana aegyptského, w němž mnoho zkažených rýmůw. Tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 1161.

149. *Zlomek o mučedlnících*, glagolitským písmem psaný, Jeden list na perg. fol. na desce knihy někdy u Cerroniho.

150. *Sermones de sanctis et legendae*. W české řeči patrně ze XIV stol. Rkp. u p. Bočka od r. 1453 we 4.

Zachowala se tu česky psaná nejstarší legenda o sw. Crhowi a Strachotě. Rozdílili od životů a řeči otcůw aegyptských? —

g) Polemické a dogmatické.

151. *Wiklefovy spisy* některé přel. JERONYM Pražský pomocí Husowau 1402. Rkp. u historiogr. p. Bočka.

152. *Knížky tyto sepsal* mistr JAN HUS proti knězi, kterýž prawil i přísáhl, řka: že Hus horší, než kterýž dábel.

Ten opustiw kněžstwi, byl u pána dole řečeného [p. Čubora] kuchmistrem. Proti němuž mistr J. Hus wede písma Star. i Now. Zákona, že najhorší člověk lepší jest než dábel. Na konci: A tak konec sepsání tohoto, kterěz mistr J. Hus učinil proti knězi kuchmistrowi l. 1406, kterýž ho nekřestansky haněl. Impressum per Paulum in monte Oliveti. Anno Dom. 1509. 8. a—c. Na osmém listu prawí Hus: Jedenácte takto: každý dábel s nebe wypadlý již w hříše zatwrzen jest 6605 let a vždy zlosti zwyká, a já ještě nehrěším padesát let po křtu, neb mi ještě není padesát let. Odtáhne mi ten rok 1406, w kterém Hus tento spis dohotowil, od let 6605, wyjde rok 5199, to jest porodu Krista dle počtu Římského martyrologium Bedy a Eusebia z Caesarey, dle něhož w Čechách se spravowali.

153. Traktát o *přísti Messiáše*, od židowského mistra *Samuele*, latině bratrem *Alphonsem* španielským, a z latiny někým neznámým w češtinu přeložený.

Rkp. na pap. we 12. u appell. raddy Brožowského. Později wydán tiskem w jiném přeložení z něm. Wáclawa Linka, pod titulem: List Rabbi Samuele k

Rabbi Izaakowi poslán, že Ježíš Nazaretský prawým messiášem a spasitelem jest, protož nemají Židé na žádného jiného očekáwati. **ONDŘEJ STROJEK** w Plzni z německé w českau řeč wyložil l. 1528 we 4. listů 27. Opět wydán od Jana Musophila Soběslawského, w Praze u Bur. Waldy 1574. w 8. pod titulem: Knížka tato obsahuje w sobě toto dvě: prwní list Rabbi Samuele poslaný k Rabbi Izaakowi o tom, že Ježíš Nazaretský prawým messiášem a spasitelem jest; druhé pronesení welmi skrytého tajemstwi židowského o Kristu Ježíši, kterak byl wywolen w počet 12 kněží pořádných w Jeruzalémě a do obzvláštních knih památních wepsán, žeby jistotně prawým synem božím byl etc., a r. 1620 we 4. Dříve předmluwy stojí: Tento list neboliž ta kniha někdy před 500 lety sepsaná od Alfonsa w lat. jazyku wyložena, z latinské w německú Wáclaw Link w Altenberce, a po něm Ondřej Strojek w Plzni w českú řeč wyložili. Item 1749 w Praze, typ. Clement.

h) Wzdělawatelné a nábožné.

154. *Kterak mají wšeckerny skutky spůsobeny býti*.

Rkp. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 4. N. p. kázání slyšení s pokloněnú hlavú a zawřenýma očima, což poněwadž rkp. z panenského kláštera pochází, zdá se. týkati jeptíšek.

155. *Spis o přijímání těla a krwe Kristowy*. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 12.

156. a) *Řeč o božím těle* a jeho krwi swaté w rkp. při Passionalu w Mus. XV. N. 555.

b) *Swět a dábel*, o dwú bratrú, ježto spolu wálku měli. Ib.

c) *Skonání nebeské králowny*. Ib.

157. *Spis o modlení*, o prawém swatodenstwi atd. Rkp. ze XIV stol. b. r. We weř. bibl. XVII. D. 32.

158. **TOMÁŠE ZE ŠTÍTNEHO.** a) *Rozmlauwání* mezi otcem a dětmi, pak rozmlauwání ducha se swědomím o náboženstwi.

Rkp. z XV wěku w Gerstorfské bibl. w Budišíně, a nový opis w Mus. českém. Udává sám rkp. w úvodu obsah, jmenowitě dílu I: o Bohu, poznání jeho po stwoření; o andělech, jich dewateru kůru. Dílu II. O milowání Boha za dobrodiní jeho; o dwouj radosti, tělesné a duchowní; o smrti zlých, o radosti dobrých w nebi. Psán jest rkp. náš z části (39 listů) na pergaměně, z části (75 1/2 listu) na pap. W poslednějši částce spisowatel prawí, že z dětí tré mu umřelo, a že spis ten obnovil. Dle toho souditi, že rkp. náš ze dwau recensí sestawen jest, tak že, poněwadž w něm udaného na počátku druhého rozmlauwání ducha se swědomím nestává, určiti na ten čas nelze, zdaž celý jest, jelikož na konci jedná o ráji, o zawedení člověka a spasení jeho, o sedmi hlavních hříších a ctnostech. — Wýjimek tištěn we Wýboru ze Star. Lit. 1845 str. 639.

b) *Knihy učení křestanského*, kterěz sepsal dětem swým, a připsal mistru Albrechtu, prwnímu doktoru písma w Paříži z Čech učiněnému, a potom co skolastiku známému pod jménem Alberta Ranconis de Ericino, ježž Štítný nazývá muže hrozného rozumu.

Spis ten jest z wětši částky půwodní, ano Štítný prawí: „Tyto prwé sám kladá ze swé hlavy, jakž

mi sej zdálo podobné, což jsem kde četl neb slychal na kázání aneb od učených, aneb se mohl sám domyslit. " Známe posavad pět rkp. od sebe poněkud rozdílných, tak že čtvero recenzi se ustavit může. Nejstarší a původní, neb aspoň brzo z původního přepsaný rkp. jest *we weř. bibl. XVII A. 6.* na perg. fol. listů 158 ve sloupcích od r. 1376. Obsah jeho jest mimo dvě předmluvy a přepis mistru Albrechtovi 1) O víře, naději a milosti. Výklad páteře, kterýž praví, že sice neslibil na počátku knih psáti, ale pro užitečnost to činí. 2) O stavu panenském, wdowském a manželském. 3) O hospodáři, hospodyně a čeledi. O desateru božím přikázání. Kak máš se mieti k bohu srdcem, ústy a skutkem. Kak se má čeled mieti k hospodě srdcem, ústy i skutkem. 4) Kak se zdejší stawowé lidští připodobňawají k andělským kūróm (tři hierarchie), kdež naučení klade duchowním, zákonníkóm, učeným, saudcím, páuóm, wládykám, tichařóm, kupcóm, kramářóm. 5) Ostnec. Pokušení. 6) O swátostech, křtu, birmowání, o božím těle, manželství, kněžském řádu, o pokání, zpovědi, zadosti učinění, o modlitbě, almužně, postu, o odpustcích, o sw. oleji, o smrti, očistci, o nebeské radosti. *Druhý rkp. w Museum,* we fol. na pap. od r. 1465, listůw 287. Na konci psáno: Skonáwají se knihy tyto urozeného panaše Pawla ze Sulewic a z Rehlowic, psané skrze Jakuba z Welemina léta atd. Tento rkp. srownáwá se s předešlým co do věci, téměř cele, co do řeči, zhusta slowce mění. *Třetí rkp. weř. bibl. XVII. D. 31.* we fol. rukau Matěje Čapka, pisaře Hradeckého w Jindřichowě Hradci l. 1454, kteréžto jest složil slowutný panaše bohumilý Thuoma ze Zásmutka a z Chočtění dětem swým vlastním, nyní čtúc před osmdesáti léty (t. r. 1374) o rozličeném křesťanských weř. naučení ku paměti křesťanské wry a dobrých wášin. Ale já Wáwra z Jiwian, měštěnín w Hradci Jindřichowě a starý pisař, tudýž skonál sem tyto knihy l. 1492 atd. Tento rkp. wěmi a pořádkem s předešlým srownáwá se, ale rozdíl jest slohem, tak že na mnohých místech brzo jako opsán, brzo jako předělán, brzo i skrácení oněch prwních zdá se býti, někde více, někde méně obsahující. *Čtvrtý rkp. Opatowický,* teď p. Cerwenkowi, knězi církew. náležející. Jest na pap. fol. z počátku XV stol. stran 423. W předmluwě praví spisowatel dceři swé (jiz ne k dětem, nébrž k dceři mluwě), že jakož rozum jej odwedl bujnosti swětské neb tělesné, tak žeby rád jí maudru widěl, tehdy že počal jest, chtě jí dáti tyto prwní knihy (t. o hříších a nešlechtnostech)... že mní wšecy swé jí napsati knihy, ač by byl dotud žiw, žeby je mohl dokonati, aby měla, w čem by čtla, sobě i jiným k užitečné kratochwili, takť že má za to, žeby měla od něho dobrých šest swazków knih i s tímto prwním atd. Pořádek wěci tu jiný než w předešlých, a sice: o hříchu a šlechtnosti (t. ctnosti), pak o swátostech, o trojí hierarchii, o třech stawích, panenském, wdowském, manželském, konečně o hospodářství. Činí zmínku o některých spisech swých, jako na str. 195. O almužně tuto nic neřku, neb na sw. Wawřince psal sem o ní na str. 195. O těch sedmi blahoslawenstwach... máš napřed. Ale o připrawení srdce a těch chodbách (rkp. mus. klade: o cestách, jiný rkp. o vstupních), tufot mluwím těch knížek připsati atd. W tomto rkp. stařec náš w 70tém roce wěku, dceři swé z knih dřiwé dětem psaných, co jí se hodilo, wybral, předělá a přeložením neb raději wynětím maudrým z latinského spisu Richarda a S. Victore o stawu wnitřního člowěka, a z Roberta Holkota, wýkladem na knihy Maudrosti swáj spis rozšířil. Ze wšak tento rkp. nenáho rukau psán, swědčí mimo

omyly psací, slowa na str. 397, kdež čerweně psáno: Tuto se počíná wýklad knih mudrosti, jakož je Tóma jazykem českým (ostatek chybí). *Pátý rkp. weř. bibl. XVII. C. 18.* fol. na pap. 392 listy. Na konci stojí: A tak jest těmto knížkám konec, jenž sú psány l. od nar. syna bož. 1463 ten den sw. Františka. Obsahuje Tūmowy spisy w tomto pořádku: 1) O panenství, wdowském stawu a manželích. 2) K hospodářóm, hospodyněm a čeledi. 3) O dewíti stawích lidských podobných k 9 kóróm andělským. 4) O třech slowích onoho swěta (pekla, očistci, nebi). 5) O hříších. Pak co jest 10 rohów, jenžto je hřích má. 6) Knížky Rychardowy o čtweru zlém. 7) O čtyrech zwěřech, ježto widěl Daniel prorok u widění. 8) O šlechtnostech [wira, naděje, milost; opatrnost, udatná mysl, smiernost, sprawdlnost]. 9) O sedmi šlechtnostech, ježto jsú proti sedmi úhlawním hříchóm, [milowání boha, bližního, pokora, tředlnost, poslušenství, netbání sbožie, skrownost, čistota]. 10) Kterak bojují hříchowé proti ctnostem [přičha proti pokoře, hněw s úklidností srdce, lenost se snažností; lakomstwo s netbáním swětských wěci, lakoty se smierností, čistoty se smilstwem]. 11) O sedmi dařích ducha sw. 12) O připrawení srdce. 13) O sedmi chodbách. 14) O osmeru, ježto přiwodi blažnost. 15) O desateru božím přikázání a o dwanácti radách sw. čtení. 16) O sedmeré kostelní swátosti. Rkp. ten jest čtvrtá recenzi spisů Štítného, nejbližší rukopisu Opatowickému, ač někde širší, někde kratší, a cele nowě wzdlán jest, a hned více, hned méně wěci obsahuje.

Tiskem těchto wýborných knih wysly posud jen malé částky a) z třetí knihy od Tomsy we spisu: Über die Veränderungen der cech. Sprache 1805, str. 85—104. b) Zpráwa i wýpisky p. Palackým p. Palackým učiněné w Čas. mus. 1838 str. 3—14. c) Též od p. Stárka w Čas. mus. 1841 str. 317—332. d) Širší zpráwa w Rozboru 1842 str. 195—203 ode mne. e) Wýjimky hojně we Wýb. ze St. Lit. 1845 str. 675 al.

c) *O sedmi vstupních* téhož Tomáše Štítného. Rkp. weř. bibl. XVII F. 9. we 4.

Počátek: „Tyto knihy slowú o sedmi vstupných a jsú welmi dobré každému, ktož chce w duchowenství prospěti.“ Konec: „Léto boží 1396 po božím narození ten pátek po wstaupení božím na nebesa srownány jsú knihy o sedmi vstupních rukau Wáclawa, tohoto času komorníka Wýschradského, syna pana Beneše Dubského a hofmistra w tu dobu Jasného knížete Wáclawa Římského a českého krále. Jsau pak vstupňowé ti jinde od téhož spisowatele také chodby neb cesty nazwání: náboženswí, úsilé a trápení, duchowní utěšení, pokušení, proti pokušení lékařství, skutky šlechtnosti a maudrosti prawé. Připojen jest traktát o korábu Noemowé na 15 stranách, kdež o tom řeč, čeho ten koráb jest figurau, i co se při potopě dálo. Ze tento i hned tuto následující spis jsau dílo našeho Štítného, není pochybnosti, poněwadž w rkp. Opatowickém na str. 191, pak 195 a 196 na ně se odwołáwá. Wiz Rozbor 1842 str. 143—146. Jiný rkp. weř. bibl. XVII. C. 18. fol. 306—320. Wýjimek utištěn we Wýboru ze St. Lit. 1845 str. 779.

d) Počínají se knížky *Hugowý o připrawení swého srdce.*

Na spis ten sám Štítný se odwołáwá w rkp. Opatowickém. Na konci: Explicit Hugo de praeparatione cordis, finitus per dominum Mathiam de Prostano (Prostějow), anno dom. 1438 scriptum in castro Sternberg. Rkp. w Olom. bibl.; jiný u p. Čelakowského na perg. listůw 276, w mal. formátě z konce

XIV stol. Též w rkp. weř. bibl. XVII. C. 18. listůw 290—306. Jiný rkp. w bibl. Mikulowské z XV stol.

159. *W rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. we 4. na pap. listůw 156 (necelém) nacházejí se mnohé menší ascetické spisy, jako a) Tuto se počíná pláč a žalost sw. králowny a milého sw. Bernarda velmi krásně tím: když se má žalostiwá (duše) rozpomene na tak žalostiwé utrpení našeho milého J. Krista X na tomto swětě daj skrze J. Krista Pána našeho amen.*

(Jest to wyprawováná o Marii matce boží dílem po zjewení jejím a Krista swatému Bernardu, dílem wyspáni sw. Epiphaneusa, jak Maria wedla žiwot swjů. Přicházejí tam též modlitby k. p.: Proši tebe, anděle můj, rač mně na pomoc býti etc. Pane Ježíši Kriste, modlím se tobě na kříži rozpiatému etc., na niž dal papež Řehoř odpustky.)

b) *O božím narození a mladosti wě werších, tištěn we Wýb. ze St. Lit. 1845. str. 387.*

c) *Rozličné jiné spisky a rozjímání, jako: Sedmerý lid jest, jenž Boha haní w jeho dobrotě etc. Jakžto sw. písmo píše, že pro hřiech náš prwní matere Ewy etc. Sw. Jan Alexandrinský jsa jedné noci na modlitbách, uzřel etc. Sw. Anastasia byla z Říma etc. Výklad na otčenáš. — Swatý Anselmus dluhý čas prosil jest sw. Marii etc. Šesterá wěc jest, již se důstojně člověk má připrawiti k tělu božím etc. Naučení sw. Bernarda atd.*

160. *List s nebe poslaný do města Galatán. Rkp. na perg. nalezený Bohum. Dlabacem. Počíná: (Ne)wěřte! nechcete wěřiti, že já jsem pokojný atd. Tištěn we St. Skl. III. 259.*

161. *Počíná se wážná wěc o smrti: „Prawi múdrý Šalomún, poslušaj syné můj, naučím tě užitečnému, dáť dar dobrý tobě mé naučení etc. Rkp. 6 1/2 listu; sloh ze XIV stol. Opsáno w Slaném r. 1457.*

162. **MILÍČ JAN.** *Knížky o zarmúceních velikých církwe swaté i každé duše wěrné, kteréž mají trpěti od draka na poslednie dni Antikristowy, a o jeho sedmi ranách posledních a najhorších, kterýmž bude wšecy wolené boží náramně křížowati, a kterak se mají wolení boží w tom křížowání mieti. Rkp. w Mikulowě na pap. w 4. od r. 1453, [při němž jest také ewangelium Nikodemowo]. Počíná: Swatý Jan we swé tajemnici woleným buožím X jako jiní swětí mocně jiným po sobě pomáhali; dajž to nám všemožící a milostiwý Ježíš křížowaný, amen. —*

Jiný rkp. od r. 1519 byl u Ribayho w 4. Tiskem wysla r. 1523, (wýtisk up. Bočka), a 1542 w Praze w 4. u Bartol. Netolického, skrze Pawla Bydžowského a Brikého z Licka s powolením wšit konistoře arcibiskupství Pražského i rektora university; připsáno Jaroslawu, Wratislawowi a Wojtěchu z Pernšteina. Balbin o ní prawí: Hunc librum haeretici et catholici commendant.

ě) *Widění, snáře.*

163. *Jan patriarcha Alexandrinský jsa jedné noci na modlitbách, uzřel u widění atd. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 9. ze XIV. století.*

164. *Patnácte páteřow, zjewených blahoslawenému Bernardowi, budeli je kto nábožně říekati, dewět užitkůw přijme. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 2, též ze XIV století.*

165. *Snář. Somniarum Slaidae, přeložil z latiny WAWRINEC Z BRZOWÉ. Rkp. pěkný na perg. fol. w bibl. Mikulowské.*

Psán jest za Wáclawa krále, tedy na konci XIV nebo počátku XV wěku, z rozličných knih sebraný. Prawí spisowatel: Af o jiných mlčím, wizme sen důstojného knížete Karla ciesaře Římského, jenž byl otec najjasnějšího knížete Wáclawa Římského, wždy rozmnožitele a českého krále a pána našeho milostiwého. Tento sám o sobě píše a řka atd. Dáleji prawí: Usiluje usilowal jsem, abych nalezl panowateli swému prawý a jistý wyklad snów lidských, jehož žádúci žádostí žádáše. A po mnohém zpytování spatřil sem, co indiětů mudrci, co perštů i také aegyptštů o tom sú psali a smýšleli. A z těch najwážnější wybrav, krátkú řeč tu sem popsál, aby panowatel můjžich známosti dosiehna, budících wěcí jistotu mohl poznati, kterážto okryta jest u podobenství kólotawých znamení atd. Jiný rkp. od r. 1539 widěl Jiří Ribay, kazatel w Činkotě w Uhřích; opět jiný jest w Štokholmě na pap. we 4. od r. 1471. Jiný rkp. r. 1483 we 4. u p. Bočka. Hájek klade wyhotowení té knihy mylně na r. 1361, a wydal ji w Praze r. 1550 (weř. bibl. IV. F. 86). Po druhé wysla w Praze u Dačického r. 1581. 8. pod titulem: Snář velmi pěkný z mnohých spisůw mudrcůw starých i nowých i z kněh zákona obojího wybraný, wedlé příhod lidských skrze sny jim od boha zjewené atd. nyní opět znouwu wyuštěný. U něho rozdělen jest na 12, w rkp. Štokholmském na 8 knih.

166. *Sybylly proroctwí o králowství českém, dle mnohých Cumara, jináč Amalthea tak nazwané, z jedné velmi staré sepané knihy wytaženo.*

Rkp. weř. bibl. XVII. A. 24. we 4. b. r. Při Dalemilu u Zeberera nalézá se též Sybillino proroctwí w rkp. od r. 1459 we 4.

k) *Modlitci knihy a liturgie.*

167. *Modlitby nejstarší posud známé. Rkp. ze XIV století weř. bibl. XVII. F. 30.*

Obsahuje na 180 listech mimo některé písně 197 modliteb sebraných s ohledem na klášterníky. Jazyk w nich wýborný. Wiz Rozbor 1842 str. 131. W rkp. Raudnickém na perg. mal. fol., též ze XIV stol., po latinském officium beatæ virginis, nachází se od listu 90 až do 151, osm modliteb českých, z nichžto sedm w Pražském rkp. do slova položeno.

168. *Hodiny swaté Márie, listů 20, w rkp. na perg. we 4. weř. bibl. XVII. A. 18. z konce XIV aneb z počátku XV století.*

Zawírá rkp. ten mimo to obyčejné hodiny od listu 21 až do 35; pašije sw. Jana ewangelisty do listu 55. [Paraphrasis zde onde wykladem sw. Otcůw opatřena.] Stabat mater (překlad nehrubě walný): Naučení osobě ženské o chowání se k bohu, k sobě a k bližnímu (necelé). Výklad páteře: dvě modlitby před přijímáním a jedna po přijímání (velmi

krásné; z lat.). Spor duše s tělem. Wiz Rozbor 1842 str. 146.

169. *Hodinky* klášterní *benediktinek* u sw. Jiří na hradě Pražském. Rkp. okolo 1400 (u p. Čelakowského).

170. *Letanie* na sedm žalmův, preces větší, septeny a hodiny za vše duše věrné. O moci žalmův podle mínění sw. Augustina, kdy se sluší žalmy modlití. Při žaltáři Olešnickém w. č. 99. [Dobr. Lit. II. 184.]

171. *Modlitby* na perg. pěkně psané pro jednu paní z *Rosenberka*, jakož Balbin [Boh. docta III 172] se domnívá, že 300 let staré jsau, dokládaje.

Rkp. weř. bibl. XVII. E. 7. we 4. listůw 180. První modlitba: Hospodine otče všemohúci, žel mi toho ze všeho srdce etc. Srownávají se s modlitbami w num. 159 na veliké částce, ale více ještě obsahují jako: Modlitby o umučení p. n. Ježíše Krista.

Hodiny o božiem umučení; menší žaltář; legenda o 10000 rytířích etc. Pozdějších modlicích knih množství se nalezá. Zde jen některé:

172. Modlitba krásná božího umučení a jiné modlitby ze XIV stol. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 1.

173. Modlitba od sw. Petra. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 3.

174. Modlitby pro osobu ženskau ze XIV stol. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 7.

175. Modlitby po přijímání těla božího. Rkp. ze XIV stol. na perg. weř. bibl. XVII. A. 18. num. 6.

176. *Brewiář* glagolitský na perg. od r. 1359 u p. hrab. Šternberka. [W. Dobr. Lit. II. 385.]

177. Zůstatek missálu glagolitského z Emaus. Dwa listy na perg. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 20.

ODDELENÍ TŘETÍ.

Od pútek o náboženství až do rozšíření knihtiskařství v Čechách, čili od Husa až do Ferdinanda I., od roku 1410 až do r. 1526.

I.

§. 16. *Politický stav.*

Historie politická s církevní toho věku co nejaužeji spojena. Celá Evropa usilovala o to (1409), aby papežové Benedikt XIII a Řehoř XII swrženi, a nový papež wywolen byl. Kardinalové se proto shromáždili, Zbyněk Zajíc, arcibiskup Pražský nakloněn byl Řehoři, vysoká škola kardinalům. Rozmrzelý arcibiskup vyhlásil Husa rektora s universitou za odtržence, a zapowěděl jemu mši a kázání. Hus rozhněván kázal proti papeži i arcibiskupu, a některé Wiklefowy propowědi (sady) zastával; Zbyněk jej w Římě obžalował, a spisy Wiklefowy spálil (1410). Zpívány důtkliwé písně, Wáclawem králem pod ztracením hrdla zapowězené. Hus od papeže pohnán nestawil se. Ruprecht a Jošt od Němců na místo Wáclawa za císaře wywoleni, umřeli, a Sigmund císařował, kterýž Brandenburk zastawil a tak Čechy umalil. Když papež (1412) proti Neapoli křížowau wojnu wyzdwihl, přislubuje odpustky, Hus proti tomu se zasadil, a od Konráda arcibiskupa proto z Prahy wypowědín jsa, w krajích, zwláště Bechyňském kázal. Pohnán na sněm Kostnický proti průwodčímu listu císařskému upálen (1415), totéž učiněno druhý rok Jeronymu Pražskému. Upálení to Čechové za potupu celého národu powažowali, jedni hořce nad tím žalující, druzí auštípačné básně roztrušující, kteréž sněm Kostnický pod welikým trestem zapowídal *). Ještě za žiwota Husowa Jakaubek Stříbrský ujal se jeho učení, přidaw i přijímání swátosti pod obojí, z čehož napotom *kališníci* powstali. Dvě strany proti sobě stály, papeženci a Husité: u radnice Nowoměstské nepřátelství zjewně vypuklo zabitím 13 radních (1419). Wáclaw král umřel. *Jan Žižka* wůdce, *Sigmund* z Wratislawě rozbroy neopatrně množil, a Prahy násilně dobyti chtěje, odehnán jest. Husité Witolda knížete litewského za krále zwolili; císař Sigmund po druhé do Čech wpadl (1421), a ničeho nepořídíw Žižku na swau

*) Od té doby počaly úsilnější hádky a sněmowé duchowní o wíru jak jinde, tak obzwláště w kolleji weliké w Starém m. Pražském mnohokráte držání, jakž léta 1417, 1420; za císaře Sigmunda 1421, 1429; za krále Wladislawa I. 1478, 1480; za Ludwika 1524; za Ferdinanda 1528, 1529, 1531, 1534, 1539, 1562. W. Obrana Sam. M. z Dráž. str. 92.

stranu přivésti snažil se, kterýž však tím časem umřel (1424). Husité w Pražany, Sirotky, Orebity a Tabority rozděleni, a proti sobě. Papež a císař všeobecnau proti nim wojnu zdvihli; tito však spolčili se, a Korybuta (Witoldowa náměstníka), příčinu rozepří, opustiwše (1427), swítěžili pod Prokopem Welikým (1431). Basilejský sněm newěda jiné rady, po dwauletém rokowání powolil Čechům kompaktáta (30. Listop. 1433), mezi nimiž hlavní bylo přijímání pod obojí způsobau, a kteráž kompaktáta papež Eugen potwrdil. Taborité tím ještě nespokojeni, od Husitůw a katolíkůw přemóženi jsau. Nyní Čechové sami přijali Sigmunda za krále (1436), kterýž kompaktáta podepsal a Rokycanu za arcibiskupa wywoliti dopustil (1437); ale slibu nedrže, stranu pod obojí tiskl tak, že Rokycana w Hradci Králowé skrýwati se musil až do smrti Sigmundowy. *Albrecht* w poslední wůli za krále ustanowen, proti zwolenému od strany pod obojí *Kazimíru*, *Wladislawa* polského krále bratru práwa swého dobýwati přinucen byl (1438). Táha proti Turkům, umřel na aulawici (1439).

Ladislaw narodil se (1440) 4 měsíce po smrti swého otce, pročež králowství do zrůstu jeho stawy českými po sněmích spravowáno: mezi nimiž čelní osoby byly: *Meinhard* z *Jindřichowa* *Hradce* a *Jindřich* *Pláček* z *Lípy*, a po toho smrti *Jirí* z *Poděbrad* (1444). *Ladislaw* wychowán u císaře *Fridricha* rakauského skrze *Kašpara* *Šlika* a *Aeneáše* *Sylwia*, napotom papeže *Pia* II. *Dwanáctiletý* *Ladislaw* (1453) požádán od Čechůw nastaupil vládu. Téhož roku *Constantinopole* od Turkůw dobyta. *Ladislaw* maje se ženiti w 36 hodinách umřel (1457). *Jirí* z *Poděbrad* pomocí *Rokycanowau* za krále wywolen, *Morawany*, *Slezáky* a *Lužičany* k uznání sebe přinutil. *Pius* II. zpěčowal se potwrditi kompaktáta i arcibiskupství *Rokycanowo*. Legát papežský *Fantinus* de *Valle* od krále pro uražení welebnosti králowské do wězení dán. Tímto kwapným činem rozhněwán papež, ani propuštěním legáta ani pokornau omluwau udobřiti se nedaw, klatbu na *Jirího* wynesl a wojnu křížowau wypowieděl. *Pius* sice umřel, ale *Pawel* II. nástupce jeho, způsobil to, že *Matiáš*, král uherský, na korunu českau ruce wztáhl, maje katolíky české, slezské i morawské na swé straně. *Jirí* hledaje skrze saského wolence smíření s papežem, brzo na to (1471) do druhého swěta se odebral, kamž jej *Rokycana* byl nedáwno předešel. *Wladislaw*, *Kazimírůw* syn, stawům od *Jirího* za nástupce poručený, že kompaktáta podepsal, nelíbil se papeži, který od císaře žádal, aby *Matiáše* králem českým učinil (1472). Po wojně krwawé zjednán pokoj, když *Jan* *Hasenštein* z *Lobkowic* papeže smířil (1479). Pro to smíření rotili se kališníci, tak že jeden po *Wladislawu* hledícím z okna lukem mířil. *Wladislaw* ještě tu noc opustiw dům, *Králůw* *Dwůr* posud nazwaný, do zámku se odstěhowal, od kteréž doby zde sídleno, a *Králůw* *Dwůr* prodán. Na sněmě (1485) ujednáno, aby pod trestem wyhnanstwí žádná strana proti druhé po 31 let nekázala ani se nepokojila. Wůbec jak *Jirí* tak *Wladislaw* snažili se všecky strany w náboženství pod ty dvě uwěsti: katolíky a kališníky, ale nedowedli toho. *Matiáš* umřel, a tudy *Morawa* a *Slezky*, jemu postaupené, opět připadly *Wladislawu*, kteréhož *Uhří* také za krále wywolili (1490). Rozepře mezi panstwem a městy o waření piwa (1497). *Ludwík*, třiletý syn *Wladislawůw*, korunowán (1509). Smlauwa učiněná s císařem *Maximilianem*, dle které wnučka císařowa, arciwéwodkyně *Maria*, *Ludwíkowi*, *Anna* pak česká králowna jednomu ze wnuků císařowých, *Karlu* neb *Ferdinandu*, zasnubena, a staré auluwy o dědění obapolné zemí obnoweny. Brzo na to skonak *Wladislaw* (1516). *Ludwík* dewítiletý po smrti otce wychowán od *Jirího* markrabě z *Brandenburka* pod poručenstwím císaře *Maximiliana* a ujce *Sigmunda* krále polského. Smlauwa *swatowáclawská* rozřešila spor o waření piwa, kteréž pánům dáno, naproti tomu městům držení státek a wedení štítůw powoleno. Města *Pražská*, zbořiwše mezidí, w jedno se spojila. *Ludwík* skwostně přijat, a *Maria* manželka jeho

korunována. Cañera ze Žatče přinesl (1522) z Witemberka Lutherowo učení tam od r. 1517 vzniklé; po mnohých pŕtkách usnešeno na sněmě, aby toliko katolická a kališná strana v Čechách trpiny byly. W Uhrích r. 1523 a 1525 též přísní zákonové dáni proti ewangelikům, kteříž je jímati, ohněm pálíti a jmění jejich konfiskowati poraučeli (w Tabl. Poe. 1. XXXVI). Ludwik u Moháče proti Turkům, nečekaw pomoci z Čech a Morawy i Slezska, bojewal se ztrátau žiwota (1526).

II.

§. 17. *Oswícení.*

a) *Za Wáclawa od r. 1410 až do 1419.*

S počátkem XV. století takorka celý národ český oddal se umění bohoslownému. Jen biblí a o biblí čteno a psáno. Mezi učenými bohoslowsky znamenití byli: Jan Hus, ¹⁾ Jeronym Pražský, Ondřej z Brodu, Jakúbek Stříberský, Štěpán Palec a j. m. Ale přepiatost toho učení pomátla Čechům rozumy, tak že wešedše w roztržky o náboženství sebe wespolek a wlast dlauhým časem hubili. Na universitě učeno obyčejnému tehďáž hlubání w logice a metafysice, swářeno se o malichernosti. Z té školy wyšel Jakúbek, půwod strany pod obojí. Málo která hlawa probrala se z kalu školního bez potracení přirozeného rozumu.

b) *Za Sigmunda od r. 1419 až do r. 1438.*

Národ český byw za Karla tak znamenitý a slawný, pod Wáclawem wážnost tratiiti počal; po smrti pak jeho w šálenství upadl, jakého historie málo příkladůw udává. Nejprwé jako hlawníčkau pojati widěli na nebi znamení, krwawé a ohnivé kříže a krwawé deště. Jako hladowí wlci na sebe wespolek uderiwše, plenili a hubili se ohněm a mečem. Wúdcowé jejich byli nejwíce bohomluwci, kteří celý lid potřeštili. Tím toliko wojenské umění vznikalo. Cepy, pokojný nástroj, w náčiní ukrutné wojny obráceny. Cepem sedlák český w jedné minutě osmcecítma i třidceti ran wznesl, po každé nepřitele buď zabiw, buď omráčiw. Wynalezli háky, kterými jezdcze ze sedla snadno wyzdwhali. Z wozů welmi uměle hradby stawěli. Tábor město Žizka skoro tak wystawil, jako stawí se nowější pewnosti; málem lidu jeho brániti mohli. Čechowé toho wěku byli k hrůze všem národům, ale pro swé nowoty w náboženství spolu w ošklivosti takowé, že je wúbec za nejhorsí národ na celém swětě dlauhý čas jmíno. Jedna z hlawních příčin, pro kterau se Čechowé tak wolně od Římské církwe odrhowali, byla dle Pelclowa domyslu řeč latinská w liturgii; neboť Slowan až podnes snadno w podezření bère to, čemu rozuměti a co widěti sám nemůže. W Husitské wojně sedmero sekt počítáno. Tomáš Ebendorfer z Haselbachu, sawwěký kronikář tenkrát w Praze bydlicí, popisuje čtyry hlawní sekty Pražské. „Obywatele Starého města, dí on, mají za základ swého náboženství čtyry artikule Pražské a wečeři Páně pod obojí spůsobau; služby boží konají jako Římští w mešním oděwu, a wšak zamítají obrazy swatých, a udělují swátost wečere P. noworozeným dětem. Nedbají swěcení a dotýkání šatůw, nádob, swěc a jehnědu (palm), neobětují při mešním oltáři. Nowoměstští (sirotci) odíwají se ke mši jediné albau a štolau, a nečtau ničeho kromě epištoly, ewangelium a ka-

1) S. Scripturam vocavit amicam et sponsam suam, sociam suae peregrinationis etc. (v. Bibl. palat. Cod. Theolog. 895. fol. De discret. Spir. et prophet. fol. 4.)

nonu. Přijali mnoho bludů Waldenských, všudy konsekrují, a protož ruší chrámy a kláštery. Taborité nižádného oděwu kněžského nepotřebují při službách božích. Zamítají zpověď, denně přijímají pod obojí, při čemž toliko otčenáš se modlí; to činí často, držíce meč krwawý, kterým mnohé newinné zabili. Kněží jejich všude konsekrují, jsau bez pleše, ale bradatí. Ruší všecky zákony církevní, půst, pauti, bratrstwa, oběti za mrtvé, pohřeb na swěceném místě. Mništwí nepřátelé jsauce, mnišky z klášterů pudí. Adamité nazí obcházejí, majíce manželstwi společné, žádné swátosti. Tyto Žižka wyhubil.⁴

Ač po wystěhowání Němců ještě mnoho studentů w Praze zůstalo, předce nedlauho trwal dobrý staw university. Wojny zemi hubící, každodenní pŭtky katolických a Husitských učitelůw, a od těchto někdy wynucené přednosti, konečně domnění obecné, že w Čechách jen bludů semenistě, welmi ztenčili školy Pražské, a jest se čemu diwiti, že jich docela nezahubily. Každoročně důstojnosti akademické udělowány. Theologická fakulta udržela se, a však jen theologii učeno, a učení toho we škole hádkami, w poli mečem od bohoslowců zastáwáno. Sem náležejí theologowé Andreas de Broda, kanowník kapit. Praž. († 1427) a Jan z Holešowa Morawan, benediktin (nar. 1366 † 1436). Málo spisůw jejich nás došlo, a ztracených snadno ozeleti. Letopisci toho věku jsau nám důležitější, ačkoli latinau barbarskau psali. Znamenitější mezi nimi jsau: Wawrinec Březina, Bartoloměj z Drahonice a jiní nejmenowaní. Matěj Lauda česky psal, jehož rukopisu užil Balbin. Kristian Prachatický a Jan Šindel w mathematice a w lékařstwi slynuli. Šindel mnoho let učil lékařstwi, byl kanowník na hradě Pražském a děkan na Wyšehradě († 1449).

Za Jiřího z Poděbrad od r. 1438 až do 1471.

Umění wojenského a udatenstwi swého Čechowé wždy ještě důkazy wydáwali proti křižákům, Uhrům, a zwlášť proti Turkům. Aeneas Sylvius prawí, že za jeho času Čechowé sami vícekráté wítězstwi dobyli, nežli mnozí jiní národowé po celý byt swůj. Katolické duchowenstwo w Čechách tehdaž w bídném stawu se nalézalo. Kláštery od Taboritů poborené nestawěly se, aniž nowé zakládaly. Když za Jiřího kališníci od papeže w klatbu dáni, kaceřowání a brannau rukau stihání byli, katolíci od sewřené jich strany také mnoho trpěli. Kanowníci a klášterníci, za obránce papežowý drženi a od kališníků nenáwidění, často Prahy prázdni býti museli. Král oněm, kteří ho proti nepřátelům tolikým bránili, odslaužití se chtěje, dáwal statky odprázdňených biskupstwí a klášterů, čímž statkowé duchowní do rukau swětských přicházeli, a strana katolická možnosti a horliwosti pozbýwala; a protož skoro celé Čechy odtrhly se od Římské stolice. Wše to (prawí Pelcel), byloby se nestalo, kdyby Piuš II a Pawel II tauž maudrostí jako sněm Basilejský byli pokračowali. Mistr Jan Rokycan při dosednutí krále Ladislawa znamenaje, že mu nastáwá weliké nebezpečenstwi, wzbuzowal lid proti straně Římské kázáním o wszelikých nedostatecích církwe; tím Řehoře, ze swé sestry syna, rytíře, s jinými některými ponukl, aby společné shromáždění učinili, a podlé příkladu první církwe mezi sebou vše nařídili a wyzdwihli a k obnowení přiwedli. Tak powstala *jednota bratrská* (1467*). Ale Rokycana, když nastaupením Jiřího na králowstwí powětří se proměnilo, proměniv se sám, sbor bratrský, jemuž příčinau byl, poněkud sice ochraňowal, zjednaw jim na králi místo w saukromí na Litickém zboží w Kunwaldě za Žamberkem, a však osočené samým sobě zůstawil, ano později (1470) pronásledowal. — Umění toho času nehrubě

*) Historii jednoty bratrské sami bratří pilně spisowali, a w rozličných rukopisech zůstawili, z nichž nejobširnější jest Archiv jejich nyní w Ochranowě chowaný. W krátkosti Samuel Martin z Drážowa we swé obraně (1636) o té věci zprawuje na str. 403 sld. Též Regenvolscius w kníze Systema historico-chronologicum etc. hist. eccl. pag. 30. sq.

prospívalo. Bohoslowí vždy ještě samo téměř učeno. Učení hádali se o přijímání pod jednau a pod obojí. Mezi nimi znamenitější byli: Jan Rokycana, Hilar Litoměřický, Wáclaw Krum-lowský, Wácl. Křižanowský, Jan Pražák a jiní mnozí, jichžto spisů nikdo wíce neče. O rozšířeném čtení biblí swědčí Aeneas Sylvius: „Hanba, prawí on, kněžím wlawským, o nichž známo jest, že se lenují i jednau w žiwotě celý Nowý Zákon přečísti, ano w Čechách každá sprostá žena Taboritská na wšecy otázky ze starého i nowého zákona odpowěděti umí.“ To owšem o neřimských; neboť Mikuláš Biskupec w listu od r. 1444 trpce na to žaluje, že w Římské církwi čtení písma sw. w národním jazyku vždy ještě se zapowídá. Alchymii do Čech přinesli Wlachowé (okolo 1457), kteříž na horách Krkonošských materiam secretam hledáwali. Historie cele zanedbána. Pawel Židek w své knize pro Jiřího sepsané některé rozprávky umístil. Cizozemec Aeneas Sylvius českau historií latině sepsal (1458), a Martin Rochezana, učitel Hynka z Poděbrad, pozůstawil: Querela de statu ecclesiae (tištěnau w Praze 1574). Listowé krále Jiřího papežům, králům a knížatům jsau psáni lepší latinau, nežby na onen čas očekáwal. Nalezené toho wěku tiskařské umění welmi brzo do Čech se dostalo. Domnění jesuity Kořínka a jiných (w. kázani: Lingua trium saeculorum od r. 1740), že nálezce jeho byl rozený Čech z Kulnéhory, a proto Guttenger nazwaný, w nowějších časích až ku prawdě podobnosti Winařickým zwýšeno. Nejstarší posud známá tištěná kniha česká jest: Historie Trojan-ská (bez místa) od r. 1468, kterýž rok zřejmě na zadu tištěn jest, pročež nepotřeбно jiného se domněli. Cena peněz a mince ustanowena.

O *stawitelství* Aeneas Sylvius toto swědectwí dáwa: „Mám za to, že za mého času w celé Ewropě není žádného králowství, kteréby wíce a skwostnějších neb ozdobjnějších chrámů mělo jako česká země. Přewysoké kostely dlauhými a širokými klenutími nadezděné, oltáře vysoké od zlata a stříbra se blyští, jímž ostatkové swatých obaleni jsau; oděwy kněžské perlami krumpowány, náradí kostelní nad míru skwostné; okna, skrze něž swětlo do wnitřku padá, jsau prostranná, vysoká, ze swětlého skla uměle složená. Tato podiwná skwostnost jest netoliko w městech, ale i we wsech. (hist. c. 36.)

d) Za Wladislawa a Ludwika od r. 1471 do 1526.

O náboženství tehdaž w Čechách dáwa zpráwu Jan Šlechta ze Wšehrdu w listu k Erasmowi Roterodamskému (w. Pelc. Gesch. I 520), kteréhož listu tento smysl jest: „Mimo *Židy a Epikurské*, nesmrtdlnost duše upírající, a některé *Mikulašence*, w Čechách a w Morawě trojí náboženství běh swůj má. Prwní jest *katolické*; k tomu zná se největší díl vysoké šlechty, některá města a kláštery rozličných řádů, druhdy bohaté, nyní dílem zbořené nebo zchudlé. Druhá strana jest *pod obojí*, k níž znají se někteří z pánů, největší díl rytířstwa a na třidcet král. měst. Tito užívají wšech swátostí církewních, a zachowáwají wšecy řady a obyčeje jako Římská církew, a dělí se jediné přijímáním wečeře páně pod obojí spůsobau a čtením epištoly a ewangelium při mši národním jazykem, a twrdí, že jim to od církwe kompaktáty Basilejskými propůjčeno. Třetí strana w náboženství jsau *Pikardi* 1). To jméno dostali od jakéhos přiběhlého Pikarda, který

1) Čeští bratři z potupy nazýwáni byli Pikardi; oni však odčítali se jména i bludů Pikardských, jakž oni dějí. r. 1421 powstalých, ano jich jednota teprw r. 1457 vznikla, a nic s Pikardy činiti neměla. Na psaní to odwołáwa se Jaffet w hist. brat. f. 8. prawě, že Jan Šlechta bratry české w epištole k Erasm. Rot. potupil. Jméno Pikardů wlastně Waldenským náleží. — Appellati sunt illi homines, qui cum Valdo (cive Lugdunensi 1160) doctrinam et vitam reformabant, *Valdenses* ab eodem Valdo; sed etiam *Pauperes de Lugduno*, quod vitam eligerent pauperem; *Leonistae* a loco, in quo nati, nempe a Lugduno, cui nomen germanice Leon, gallice Lyon; *Albigenses*, quod successu temporis in oppido Galliae Albigo haeserint; *Picardi* a Picardia Galliae provincia. Regenvolscius hist. Eccl. p. 13.

swé učení nejprwé Žižkowi a jeho wojsku wštipil. Pod Wladislawem w Uhřích nejwice sídlícím, welmi se rozmnožili. Ti zamítají papeže s kardinaly a biskupy katolickými, a wolí sobě sami swé biskupy a kněze, lidi nejwice surowé, neučené, ženaté. Bratrují a sestrují sobě. Jediné biblí moc uznávajíce zawrhují slova starých i nowých lidí učěných w písmě. Mši čtau bez kněžského oděwu, přičemž modlí se toliko otčenáš, a konsekrují také kvašený chléb. O swátostech církwe nedrží nic. Nowé audy po znouwu křtí. Newěří o přítomnosti páně w swátosti oltární. Wzýwání swatých, modlitba za mrtvé, ušní zpowěd, bdění a půst u nich místa nemají. Swětí toliko neděli, welikunoc a letnice. Na sněmu Benešowském pobídnutím owdowělé králowé Johanky zawřino, aby bratří moci utištění a zahlazení byli. Jediný pán osmělil se jich zastáwati. Pročež bratří weřejně odčítali se jména i bludů Pikardských, a žádali, aby kněží odporní na ně nežalowali jen wůbec, ale aby zvláště určili, co u nich zcestného, čehož by se odřici slušelo. W r. 1476 od kališných proti nim nastrojen swědek Ležka, což s jich strany nowau obranu spůsobilo. Mistři Pražští (1479) na přímluwu mnoha wzácných lidí králowstwí českého powolali bratří ku přátelskému rozmlauwání o wíře. Postawili se: kněz Michal, bratr Jan Chelčický a Prokop. Po rozmlauwání, když ukázali se neustupnými, rozkázáno jim, aby téhož dne ještě před západem slunce Prahy prázdni byli, pod nebezpečenstwím žiwota. To opět nowým spisům příčinu dalo. W r. 1499 papež Alexander VI rozkázal proboštu Citskému (Citium, Klosterneuburg) a inquisitoru Henrichu Institorisu do Čech a do Morawy osobně se odebrati pro obrácení Waldenských kacěrů a spálení knih jejich. W opětowaném brewe od r. 1500 o knize *kopyta* (w. Chelčický) wýslovně zmínka se činí. Institoris neprodlel wydati některé Sermones k zastání Římské církwe, w Olomauci 1501, kdež bratry z hrozného kacěrstwí winil. Král Wladislaw, u něhož osočení byli, že moc swěta se všemi práwy a pomstami mezi sebe pustili, chtě je moci wyhubiti, wydal proti nim přísné rozkazy (1503 a 1504). Ti dobří lidé hledali záštity w apologiích weřejných, ale darmo; r. 1508 nejwice nabádáním Jana (bosáka) biskupa Waradinského a biskupa morawského zostřena jsau proti nim poručení. „Wšecká učení, tak zněl rozkaz králowský, a psaní jejich bludůw, zjewná i tejná, mají zastawena býti a zkažena, knihy jejich wšeckny spáleny, tištěné i psané. A žádný pán, rytířský člowěk i město těch kněh, takowých traktátůw psáti a tisknauti pod sebau dopustiti nemá, ani prodáwati, a kdožby přinesl kde, a u něho byly nalezeny, má skutečně trestán býti, wedlé uznání pánůw a saudců zemských.“ Králowská města plnila tyto rozkazy, ale někteří páni propůjčowali jim ochrany. Když Luter (1517) reformací swau w Němcích uwáděl, puštění jsau z oka bratří na nějaký čas, a pozornost na něho obrácena. Nejprwé u kališníků samých, kteří swobodnější učení Pikardů w oškliwosti měli, Luter pochwalu nalezl. Šlikowé w Lokti, Salhausenowé na Děčíně proto u krále Ludwika od katolického administratora Jana Žáka obžalowani. Čechům pauhým dáno přeložení některých Luterowých spisůw (1520—3). Pročež z Uher wydán přísný rozkaz, aby Pikardské i Luterské učení přetrženo bylo. Mistr Jan Pašek z Wratu, Staroměstský radní, a kališnický administrator Hawel Cahera následowníky obojího učení po čtyry léta úsilně wyhledáwali, jímali, z města wypowídali, některé mučili a pálili. Když jistého Mikuláše (1526) upalowali, kat spolu mnoho jeho kněh na hranici uwrhnul. Odtud řídkost kněh z onoho wěku. Desátý článek sněmu od 29 Ledna 1524 schwaluje sice čtení písma sw., a wšak Pražská radda téhož roku nařídila, aby skrze administratory, jak se činilo před časy, i napotom wšecká česky psaná pojednání prohlédnuta a kacírská do radnice dodána byla. Na konci léta 1524 šestmccítma článků oznámeno, z nichže čtrnáctý auřadné přehlédnutí knih určitěji ustanowuje. Kacírské a bludné knihy zapowězeny, na prodáwání jich wynešena ztráta jmění a žiwota nebo wypowědění; knihy samy aby spáleny byly, nowé spisy do města přinešené toliko

s vůlí konsistoře a městského správce (purgmistra) prodávati povoleno. Pročež bratří toliko kromě Prahy zde onde spisy své tiskli. Některá místa tiskací u nich tajná a jim toliko srozumitelná jména měla. Mladá Boleslaw slaula *Mons Carmeli*, předměstí Boleslawské na *Podolci*, Litomyšle *Mons Oliveti*, Lileč v Moravě *Mons Liliorum*, městečko Ostrow *Mons Engadi*. W tom dawu předce wzrůstala Jednota bratrská; měvši sídlo w Kunwaldě a we Lhotce, potom w Benešowě, a později w Boleslawi Mladé, rozšířila se po Boleslawském a Kralohradeckém kraji až do Morawy, a rozdělila se w rozličné sbory neb církwe, odkudž jména jejich Kunwaldští, Boleslawští, Lilečtí, Hraničtí, Habrowanští atd. Některé osoby z vysokého panstwa byly jejich wíry, jako Špetel z Janowic, Černčický z Kačowa, Krajtři, Zdenko Kostka z Postupic pán na Litomyšli, Marta z Bozkowic, jich nejobzvláštnější ochránkyně. Měli již r. 1500 školu w Boleslawi, kdež mladá šlechta se cwičila; podobně w Soběslawi, Lipnicé, Prostějowě a jinde. — Předce však také kwětlo katolické náboženství, k němuž se dwůr a největší díl panstwa hlásil. Hrabata z Guttenšteinu založili (1483) klášter karmelitský w Rabštejně a (1486) w Chyši; Paulani (1500) od pánů z Rosenberka do Kugelweitu powoláni. — Diwoký oheň wálečný, zdá se, u Čechůw toho času ulehl. Bonfinius, očitý swědek, je popisuje w uherské historii w tento rozum: „Čechowé nad wšecky národy na swětě předěi welikostí, silau a krásau. Nosí přepěkné wlasý, o něž však i o tělo wůbec přílišně pečují. Jsau welmi příjemní w obcowání. W oděwu a stroji nad míru čistotní a měkeí; zrozeni k milosti a wojně, welmi přiwětíwí a příliš umělí zalíbíti se a získati přátelství.“ Umy a wědy toho času lepšího způsobu nabýwati počaly. Bohomluwcům, dotud celé Čechy bauriwsím, smlauwau w náboženství na Horách Kutnách uloženo mlčení a zdržení se wšeho tupení. Tím barbarství podpora klesla, a uměním wolno učiněno. Řehoř Pražský, jinak Haštal (Gastulus) wykládal nejprwě Virgilia a jiné klassiky w Karolíně, až přes rok 1484. Bohuslaw Lobkowic z Hasensteina žiw byl tu dobu, muž, který posawád práwem jest chlauba česká. Básně jeho i listy wybournau latinau psány. Nejpěknější to duch, jež kdy česká země zplodila; bohdejž česky byl psal! († 1510). Přátelé jeho a duchem jemu podobni byli Jan Šlechta ze Wšehrd, Viktorin Kornel ze Wšehrd, Augustin Morawský, Stanislaw Thurzo, Roderich Dubrawský (Dubrawius), Valentin Meziřícký a j. w. Jeronym Balbus, Wlach, učiw již w Paříži a we Wídni pěkným uměním slowesným, činil též w Praze 1500, maje mnohé šlechtice mezi posluchači; ten však odstraněn jest, zawáděw mládež k neslýchaným až dotawad neprawostem. Jan Sturnus, Hasensteinem z Němec powolaný též mnoho přispěl ku wzděláni pěkných umění. Po smrti Řehoře Pražského a po odjiti Balbusa musy takořka pokautně chowaly se w Čechách; neboť dwa fanaticowé, skoro stoletý Wáclaw Koranda a Wáclaw Pacowský, je z Karolína zaplašili; pročež Čechowé nabywše již chuti a oblíbení w pěkném umění, hledali jeho w Bononii, Štrasburce a jinde w cizině. Tiskařství rychlý wzNIK u nás bralo. W r. 1475 Nowý Zákon; 1476 w Plzni tištěna Statuta Provincialia Ernesti; w r. 1478 a 1483 sněmy; okolo 1480 žiwotowé swatých; l. 1487 žaltář w Praze, a od té doby tu tiskárna stálá; w r. 1488 celá biblí již tištěna. W Normberce apologie bratrská 1504, a jiné knihy 1517 a 1518, w Benátkách biblí 1506. W Praze wedlé staré tiskárny u Bílého Lwa na Starém městě přichází již 1507 Mikuláš Konáč a Jan Wolf nebo Morawus, tiskari. Tento mizí s rokem 1512, ale Konáč tiskl několiko let u Matky boží na Lúži, w domě ad Fortunam, a přejal r. 1522 tiskárnu u Bílého Lwa. Mimo něj tiskli Jan Šmerhowský (1513—19), Pawel Sewerin r. 1522, a Oldřich Welenský, přešlý do městečka Běly (Weisswasser), kdež swá překládání (1519—1521) na swětlo dáwal, a r. 1522 opět do Prahy se přestěhowal. W Plzni Mikuláš Bakalář od r. 1498 do 1513 nejwice spisy pro obecný lid wydáwal. W Litomyšli (in monte Oliveti) Pawel Meziřícký, jinak

Olivecensis nazvaný již r. 1507 wystaupil. W Mladé Boleslawi Mikul. Klaudian r. 1507 apologii bratrskau tiskem wydal. On bylináře w Normberce (1517) vyšlého opráwcem byl, a r. 1518 Nowý Zákon, Lactancia, Hermesa a j. spisy, roku pak 1519 swau knihu o babení wytiskl. Nástupce jeho Jiří Štyrsa pěknými literami znamenitým se učinil. We Wilimowě Chwal Dubánek Petra Chelčického Sif wíry 1521 wytiskl, knihu českým bratřím welmi wáženau. — Mistr Hanuš, matematik wýborný, orloj na radnici Staroměstské (1490) wyhotowil, sotwa kde w swětě sobě rowný mající (w. Strnad Besch. 1791 a Rul. Kal. I. 80). Stawitel dobrý toho wěku byl Beneš. On na hradě Pražském wystawil palác králi Wladislawu. Sál, *španielským* nyní nazwaný, jim r. 1502 dohotowen. Žiw byl ten umělec až do 1531 w swé vlasti Launech, a pochowan w kostele, jež tam wystawil.

III.

§. 18. *Jazyk.*

a) Jazyka staw.

Záhubné pŭtky w náboženstwi tím staly se blahočinnými jazyku českému, že Husowa strana lidu obecnému wšeecko w známost schwalně uwodíc netoliko Wiklefowy spisy, ale zwláště biblí českau rozširowala. Hus reformatorem w jazyku a literatuře tak dobře jako w náboženstwi slauti může. On Wiklefŭw Trialogus w českém jazyku swět-ským lidem i paním posílal, přeložení nowého písem swatých jestli ne půwodce, zajisté pomahatel byl, mnohé české spisy náboženstwi se týkající, a písně duchowní složil, traktát o sedmi hříchích w Betlemě, kdež kazatelem byl, na stěnách napsati dal. Jakúbkowi Stříbrskému předhodil jeden z odporníků, že uwedl nowý spŭsob zpěwu w kostelích, a Jeronymu Pražskému na sněmu Kostnickém wytýkáno, že ze slow písma sw. rozličné písně složil, čímž (jak praweno) jeho stranníci w domysl upadli, jakoby písmu sw. lépeji rozuměli než jiní křestané. Jana Kardinála, rektora university, a ostatních mistrů zdání o kalichu do češtiny přeloženo. Mezi obranami Husowa učení česky psanými nejznamenitější byla od jisté ženské osoby psaná. Po smrti Wáclawa krále (1419) powstali Taborité, jejichž biskup Mikuláš z Pelhřimowa theologický traktát latině a česky sepsal, od Pražských mistrů (1420) na sněmu za kacířský uznany. Tito Taborité již před r. 1423 služby boží česky konati počali, a na sjezdu w Konopišti Pražským mistrům wytkli tím, že mši čítají jazykem lidu nesrozumitelným. Od jejich wŭdce Žižky českých listů několik zachowáno, jakož i zřízení wojenské a píseň wálečná. Též kališníci při mši jazyk český uwésti chtěli. Obrátili se k sněmu Basilejskému. Biskup Philibert, kterýž jako legat na tom sněmě (1436) obřady církewní opět uwésti se snažowal, českému jazyku we mši ano i we zpěwích při mši odporowal; ale Rokycana a jeho stranníci w tom se mýliti nedali. Děkan kapitolní Hilarius jim we weřejné před králem držané hádce wytykal, že česky (in vulgari bohemico) křtí, a že Rokycana kacířskau píseň: Wěrní křestané etc. denně zpíwati dáwá, a že mši (wlastně jen částky, epístolu, ewangelium a wěřím) w národním jazyku čítají. Paměti hodno jest jedno místo w Rokycanowě kázání, kde toho želí, že wzdělawatelným modlibám církewním w postě lid nerozumí: „Ale, dí on, kdyby to lidem čteno bylo česky, aby rozuměli, uzřelby, kterakby se proto ďábel bauřil. Aniž křičí, au kněží nechte toho, nepočínejte nic nowého, nebudemf wám toho trpěti.“ Mistr Židek we swé Spráwowně králi předhazuje, že wždy ještě (1470) dopaustší zpíwati „biskupŭw, kardinálŭw, těch falešných prorokŭw“ zdá se w písni dotčené (wěrní křestané etc.) „Nejprwé, dokládá on, ať chodci, ani žádní nezpíwají písni rŭhawých o papežích a biskupích a páních; neb to jedowaté ponuká k nepokoji, opět, ať kněží nezpíwají česky w kostelích na mši, neb to není žádný prospěch, než roztržení, a křtí latině, a žáci ať nechají zpíwání o Janowí Husowí, neb to není k lásce rozmno-

žení, než k rozličným swárům. Obci w kostele písne swaté před kázáním mōhau pro náboženstwí dopuštěny býti až do arcibiskupa; potom co učiní arcibiskup, to buď. — Zvláště čeští bratři o vzdělání národního jazyka snažnost měli, česky sobě i jiným dopisujice, česky se o jednotě swé s nepřátely hádajice. Diwno, že wždy ještě zachowával se obyčej kapitoly Pražské, německé kázání w kostele, a české wenku držeti, kterýž obyčej pošel odtud, že na dwůr ohled brán býti musil, což dle Aenea Sylvia (1451) činěno we všech kollegialních a mnišských nadaných kostelích (ubi saecularium presbyterorum collegia sunt aut monachorum praedia possidentium) kromě žebravých mnichůw, jimž powoleno bylo w kterémkoli jazyku lid vyučowati. Dle téhož Sylvia málo bylo mezi Čechy, aspoň ze šlechty, kteříby obojí jazyk, český i německý neznali. A však českému wůbec toho wěku přednost dána. Páni čeští všickni nejináč, než česky sobě dopisowali, jakož z mnohých listů w Třeboni a jinde w spisownách patrno, ačkoli také někteří mezi nimi německý jazyk zwelebowati se snažili. 1). Sněmowé a saudowé, počna od Sigmunda, nejinak než česky držáni byli, ačkoli do desk zemských podlé starého obyčeje ještě mnoho latiny mícháno. Na sněmu Benešowském (1451) Aeneas Sylvius, jako wyslanec císaře Fridřicha latinsky swé přednešení učinil, ale Prokop z Rabenšteinu slowa jeho, poněwadž ne všickni latině rozuměli, wyložiti musil, což dle téhož Sylvia Prokop tak dobře dělal, že řeč Sylwiowa nic neztratila, anobř získala. Týž Prokop byl tlumačem mezi správcem země Jiřím a wyslancem císařowým w rozmluwě o náboženstwí, ano wyslanec toliko latinsky, Jiří toliko česky mluwil. W r. 1486. 1. Září Wladislaw s Matiašem uherským do Jihlawy k sněmu přijel, kdež ho Ctibor z Cimburka, hejtman země morawské českau řečí přiwital. (Pilarz et Morawetz hist. Mor. P. II. p. 104). Známost českého jazyka při wolení králů českých nemalau nyní wážnost měla. Po smrti Sigmunda (1438) jedna strana mocná ohlašowala se pro bratra krále polského, kterýž wyslancům druhé strany nápad Albrechtůw hájícím odpověděl: „Poláci a Čechowé mají jeden obecný jazyk a jeden půwod národní; s Němci pak Čechům nic obecného není.“ Zwolujice Alberta wévodu baworského (1440) stawowé na to zřetel měli, že wychowán byw u dwora krále Wáclawa česky se naučil. Po smrti Ladislawa (1458) wolení Jiřího rozepsáno bylo s mnohými slowy z Dalimila wzatými, pro uведенí Němců w nenáwist. Po Jiřím (1471) Wladislaw zwolen proto, že stawowé, jakož sami w odpovědi swé Matiašowi učiněné prawili, naději měli, ano skrze něho sláwa českého národu a slowanského jazyka powýšena bude. — Wawřinec z Březowé (okolo 1437) wysady latinské Nowého města Pražského w češtinu uwedl. Též cechowní ustanowení malérů Pražských (1430) z němčiny přeloženo; důkaz, že již mnozí z nich německy neuměli. Tu dobu také přeloženo do češtiny práwo Jihlawské a Kutnohorských rudníků. — Pawel Židek nechwálí sice snažení těch, kteří žádnému cizozemci měšťanstwí propůjčiti, a žádného jazyka kromě českého w zemi trpěti nechťeli, z té příčiny, že, jak prawí, „jedním jazykem se newzdělá králowstwí, ale rozličností jazykůw, raucha a lidí,“ a však předce schwaluje ustanowení Karla IV, dle něhož při saudech wšeccko českým jazykem jednati se mělo, a myslí, že cizozemci, mělliby w ohyzdu českau řeč,

1) W listu Tábořských p. Oldřichowi z Rosenberka od 22 Ledna 1443 psáno doslovně toto: „Tajnos wšie země nenie, když ciesař slawné paměti do země přitáhl a nás s zeměmi okolními smířil, toť mnozí dobří lidé wědie w této zemi, žeť sme chtěli rádi w tom míru trwajice po swých obchodech se obierati. Ale po jeho smrti nemohlo to nás potkati. Neb někteří páni čeští, usilujice německý jazyk zwelebiti a český w hlasiech zemdliti, přiwedše Němce do země, naši chudina některých nawodem na najwýššie zahubili, míru slawného se opowrhše“... Čemuž p. Oldřich we swé odpovědi neodpírá, nébrž to s sebe na jiné swrhuje, řka: „Ktožby ton byl, ježtohy proti země wysazenie řádóm co učinil, nechť se ten za to stydí.“ Arch. čes. I str. 380—1.

že by se jí učiti nechtěl, ani swým dětem chtělby dopustiti, aby se učily česky, nemá se wěčně dopauštěti domu kaupiti, zvláště w Praze. — U zemských desk latina XV století nejdéle se udržela. Půta z Risenburku, nejvyšší sudí zemský w králowství českém, wymohl to, že na sněmu 15 Března 1495 na hradě Pražském zawřeno bylo, aby we deskách zemských králowství českého, w nichž až potud latinským jazykem zapisowáno, napotom, wyjmauce listy latinské neb německé, ostatní všecko česky se wpisowalo. (Welesl. Kal. 13 Mart.) Jindřich z Hradce († 1506), za něhož český jazyk u desk zemských a u všech vyšších soudů uweden, byl zvláštní obhájce jeho. (Cruger. Sacr. pulv. 17 Jan. et 21 Nov.). Morawané skrze swého hejtmána zemského Ctibora z Cimburka w r. 1480 jazyk český při deskách zemských Karlem IV. r. 1348 založených uwedli, kteréž bywše prwe latinské, nyní česky a na díle německy se wedly až do r. 1641, a to obojí, jak Brněnské tak Olomaucké. Od r. 1492 až do nejnowějších časů máme sněmy českým jazykem tištěné. Diplomatické užíwání českého jazyka netoliko w Čechách, Morawě a Slezsku, ale i w polských wéwodstwach Zátoru a Oswětlně swé místo mělo, kdež se od r. 1481 až do 1559, neli déle udržel. Nejstarší kniha desk zemských knížetství Opawského w českém jazyku jest od r. 1401, kdež na čele psáno, že léta 1401 po ohni před třidceti léty w tom městě wyslém, staré i nowé knihy shořely, a tato kniha zřízena jest za panowání nejjasnějšího knížete Přemka, knížete a pána w Opawě. Za Wladislawa sloh práwní wzdělán jest. Wšecka nařízení z kanceláře králowského česky wycházela. Spisowny plyn jsau českých písemností z toho wěku. Auřady samým Čechům udělowány, Němcům usaditi se obnowenými zákony bráněno. Páni z Postupic zvláště rozširowání se Němcům hájili, a co Viktorin ze Wšehrd we swých práwích zemských o nich píše, naskýtá nám obraz dosti jasný, kterak tehdáž smýšleno: „Má také, dí on (w K. 3, kap. 15) býti prawý přirozený Čech, ne Němec, ne jiný cizozemec, neb netoliko w žádný úřad zemský od nejvyššího až do nejnižšího úřadu žádný cizozemec a Němec zvláště nemá wsazen a přijat býti podlé práwa, ale také Němci nikdež nemají trpíni býti, než jako jest za swaté paměti knížat, za oswiceného a swatého Spitihněwa, za Břetislawa otce jeho, a za oswiceného a sw. Soběslawa bylo a za jiných knížat a králůw potomních, Němci mají z země wyobcowáni býti, jakož kroniky české všecko ukazují a swědčí. Neb každý král český, jakož jest Kojata prwnímu králi českému Wratislawowi ode wší země powěděl, že máš od swých Čechůw a zemanůw čest, od cizozemců nemáš jedno lest. Neb žádný pro dobré zemské cizozemec do české země se neobrací, než pro zlé obecní, aby pod tím swého užitku mohl dosíci. A byliliby w kterých úřadech cizozemci, mají s nich ssazowáni býti, jakož se jest nedáwno za naši paměti jednomu i druhému stalo, že jsau oba s úřadůw kanonictwa pro jazyk ssazeni; z té příčiny všem cizozemcům zapowědino jest, aby sobě w zemi české žádných zboží ani zámků, twrzí, měst etc. ani dědin kupowali ¹⁾. Pakliby co přes to který cizozemec sobě w zemi kaupil, má jemu to nejprw odjato býti, a potom sám z země má wyhnán

1) W aktách Plzenských, nyní w Museum, zaznamenáno toto: Léta 1500 páni konšelé i hned po obnowení raddy jsauce se všemi jinými přísěznými osobami shromážděni slawně mezi sebou zawřeli a společně na tom zůstali, aby co se pauhých Němcůw dotýče, kteříž nic česky neumějí, žádný z nich zde za sauseda přijímán nebyl, aniž za člowěka w kteréžkoli wsi městské, ani aby domu najímal w městě, dokud by se česky mluwiti nenaučil, lečby se takowý člowěk dobrý nahodil, kterýžby se pánům napřed a obci líbil a hoditi mohl, a však aby takowý bez wědomí pánůw starších obecních přijat nebyl. Ano také i hned přítom nařizenno bylo skrze administratora arcibiskupství Pražského: Poněwadž německý národ starým kwasem bludůw nakažen jest, aby toliko slowo boží k lidu obecnému w kostele i w klášteřích českým jazykem kázáno bylo, a Němci aby se raději česky učili, nežliby tak znamenité české město zněmčiti se mělo [str. 190]. Za Ferd. I mnichowé dosáhli opět dowolení kázati w něm. jazyku.

býti.“ W saudech žádným jiným než českým jazykem mluweno býti nesmělo. Lupáč jako něco neobyčejného na 11 Máj 1516 zaznamenal, že vyslanci císaře Karla V po smrti krále Wladislawa na sněmu (12 Máje) německým jazykem své poselství zdíli. U českého zemského saudu takové výjimky nikdy by připuštěny nebyly. W XIV—XVI století český jazyk i za hranicemi znám i wážen. Na akademii Pražské, založené 1348, studowali také cizozemci: tím se stalo, že jako cizozemština u nás se plodila, tak čeština w cizině w známost přicházela. Pro úzký swazek Pražské i Krakowské akademie náuka Wiklefowa i w Polště stranníky nalezla. Mládež polská nawštěwowala akademii Pražskou, kde králowá Jadwiga, jejímž poručením bibli polská r. 1390 nepochybně podlé české starší přeložena, collegium pro Poláky a Litwíny založila, a Čechowé pro pútky Husitské jezdili na učení do Krakowa ¹⁾. Odtud jazyk český přes nějaký čas Polákům byl w obyčejí, a na konci XIV wěku stal se pobudkau ku vzdělání literatury polské. Přewahau vzdělanosti české a kwětem literatury naší národní z počátku XV stol. stalo se bez mála, že čeština za řeč spisowní neb aspoň za diplomatickau mezi Slowany sewerozápadními přijata. Zachowala se dvě psaní Swidrigala, kněze litewského i ruského od r. 1431 k Sigmundu Koributowici a k Prokopu, wůdci Taboritů (mus. čas. 1831 str. 280). Poláci w XIV stol. prawopis český tehdejší přijawše češtinu tak sobě oblíbili, že posléze řewniwost u vlastenců jejich wzbuzena: čehož důwod zůstawil Gornický we knize Dwořanin Polský od r. 1565. (W. mus. čas. 1830 str. 293.) Statut Litewský téměř českým slauti může. I do Říše české listy posílány býwaly, jichž w archiwu Mnichowském a jiných zůstatky. Wladislaw i w Uhřích mimo latinský nejwíce českého jazyka užíwal, a s dětmi swými Ludwikem i kněžnau Annau, dokud se česky nenaučili, jakž we swém listu 1514 (w mus. čas. 1828 IV 115) prawí, mluwiti nemohl, kteříž nepochybně jen maďarsky rozprávěli. Ludwík později (1519) již pánu z Rosenberka česky psal (w. mus. čas. tamže). Nápisý české na pečetech, na kamenech a na zwonech nejstarší do toho wěku padají. Weliká část dobrých hlav, seznámena jsauc doma i wně (zwláště w Italii) s latinskau a řeckau literaturau, w jediné latině sláwy hledala, a wšak předce na konci XV století powstali někteří učení, kterým vzdělání jazyka mateřského k mysli bylo, a kteří vzdělanost swau latinskau na češtinu přenéstí usilowali, jako Řehoř Hrubý z Jelení a Victorin Kornel ze Wšehrd, maje chwalitebné předsewzetí wšeccko česky psáti, w předmluwě na Chrysostoma prawí mezi jiným: „Není (jazyk český) tak úzký ani tak nehladký, jakož se některým zdá. Hojnost a bohatstwie jeho z toho můž poznáno býti, že cožkoli řecky, cožkoli latině, o němčině nic nyní neprawím, můž powědíno býti, to též i česky. — Němci, jichž jazyk tak drsnaťý, tak drebtawý a tak nerozumný jest, že jeden s druhým mluwě, Němec s Němcem, sobě častokrát nerozumíwají, a wšak jej našemu na potupu šíří a trů . . . My sami latinským jazykem filosofujíc latině, aby nám žádný nerozuměl, wěčně mluwiti budem? A sami my ze wšech národůw budem, kteříž swůj jazyk přirozený, dobrý, ušlechtilý, rozumný, ozdobný, bohatý a hojný, nám od boha daný potupíc, latinsky nebo německy, obojím newděk, sobě k posměchu wzdělawati budem? . . . Ačkoli také bych mohl latině snad tak jako jiní mně rovní psáti, ale wěda že jsem Čech chci se latině učiti, ale česky psáti i mluwiti: aniž mi se zdá tak swů řeč přirozenau w nenáwisti míti, ačkoli někteří se za ni stydí, a tak ji nemilowati, abych wšeho, cožbych koli psáti chtěl, českým jazykem raději nežli latinským nepsal.“ Toho příkladu, ač mnozí na český jazyk laskawi býti nechtěli, wždy předce wětší díl následowal. Konáč w předmluwě na Luciana (1507) prawí: Owšem nepochybují o tom, že jiným na wodě psáti budu. A zwláště těm, kterých tak weliká, a jakás wzte-

1) Husité přicházejí do Krakowa, a hádají se s bohoslowci akademickými na zámku u přítomnosti Jagella, který sám nejraději po česku mluwí. (Wlast. 1840 II str. 299 z Wišněwského.)

klá nenáwist přirozeného drží jazyku, že mnohokrát z omýlení české písmo w ruce swé wezmúce, hned rychle zase nejinak než jako horké uhlí vypuštějí. Takowéf já mezi těmi, kteříž posmívání jsau nejhodnější, počítám. Ne takowúf jistě Němci nenáwist (wšecky jiné pro ukrácení pomina) k swému drsnatému jazyku mají. . . Ale o toběť wíru mám, že Luciana mudrce přirozenau sepsaného řečí ne toliko od sebe neodwržeš, ale také mezi nejdražšími knihami českými, jichž nad jiné hojnost máš, místo dáš etc.“ Wáclaw Písecký, posílaje přeloženau řeč Isokratowu k Demonikowu do Prahy Řehoři Hrubému z Jelení, horliwě píše o českém jazyku, a jej k řečtině přirownává. Ten list sice od Řehoře skromného s řečí dotčenau (1512) tištěn nebyl, ale w rkp. weřejné bibl. Pražské zachowán jest, odkudž do historie liter. Dobrowského (II wyd.), a do Slowesnosti (1820 a 1846) wzat jest.

b) *Jazyka proměny.*

Hus we swé abecedě pro každau hlásku zvláštní čtenu ustanowil, ale jakž to wúbec s dobropísemností býwá, nawrzení jeho ani hned, ani odewšech, ani od koho w celosti přijato nebylo. Mezi měkkým *i* a twrdým *y* teprwé okolo polowice XV wěku, ač ne wúbec rozdíl činěn. W roce 1468 již přichází dlauhé *ij*, jako: *lidij*. Okolo 1500 počato dlauhé *á* k. p. *nadáleem* u Jelenského, ač i také *aa* k. p. *saam* týž píše. W Benátské biblí naleztí *poczátku*, *wznaašel*, *názwal* a lepší *nazwal*, *takee*, *swému*, *kerěž*, *šel* (šel). *Uo* místo staršího *o* a nynějšího *ú* po celau tu periodu, jako: *buoh*, *domuow*, z řídka *o*, jako *slibow* (1468). Naše *au* ještě nikdež, nébrž *u*, jako: *przed rychlu* (1468), nebo zawřené *v*, jako: *prawo wierw*, instrum. (1501), též i čárkowané *ú*: *oblohú*, *jsú* (1506). Místo *w* ještě někdy *u* nebo *v*: *nazual*, *uodami* (1411), kdež wšak i *weczer*, *swietlost* psáno; *prauil*, *veliké*, *o swém* (1442). *Z* a *ž* w druhé polowici XV století rozeznáváno, též *s* a *ff*; *c* naše již r. 1442 mícháno s *cz*, *č* ale ještě 1468 jako *cz* psáno, a někdy jako *cž*, kerěž poslední potom skoro wšude kladeno; někteří *ts* německé místo *cz* (*c*, *č*) po Němcích psali. Místo *ě* wždy ještě *ie* neb *ye*; *zemie*, *nynye* (1506); místo *j* někdy ještě *y*: *odyal*, *yak* (1501); *ff* do 1411 někdy jako *scz*, později jako *fft*. Staré minulé časy trwaly dílem až ku konci století XV. Ještě w r. 1488 *bieffe* (u Stibora *bjffe*) atd. U Jelenského (1501) a w Benátské biblí (1506) již přestaly. Místo hlubších hlásek předešlých wěků již wšudy vyšší, jako: *zemy*, *dušy* (acc.), ano *zemi* (1442) *noczy* instrum. (1411) *noczij* (1488) *nocij* (1506); *hibagi* 3. pl. *zabigi* (1468), *vsilugij* (1501). Dwojný počet ještě se zachowal, k. p. *uliczie*, *swietle* (acc.) (1411), též formy: *gsmy*, *budemy*; *czekay*, ano i *wzem*=wzaw (1506). Že již tehďáž český jazyk wplywem německého byl mnoho změny utrpěl, wyswítá ze slow Jana Husa u wýkladu na třetí přikázání, kdež toto prawí: Jakož Nehemiáš slyšaw, ano dítky židowské mluwí odpolu azotsky a neumějí židowsky, a proto je mrskal a bil, téžby nyní hodni byli mrskání Pražané a jiní Čechowé, ježto mluwí odpolu česky a odpolu německy, říkajíc: tobolka za toboľku, liko za ľyko, hantuch za ubrusec, šorc za zástěrku, knedlík za šišku, rendlík za trénožku, pancíř za krunýř, hynstkop za koňský náhlawek, maštale za konici, mazhauz za wrchní síň, trepky za chody, mentlík za pláštěk, hausknecht za domowní pacholek, forman za wozataj. A kdoby to mohl wšecko wypsati, jak jsau již řeč českau změtli, tak že když prawý Čech slyší, ani tak mluwí, nerozumí jim, co mluwí atd. Působení latiny, z které překládáno, na sklad jazyka českého s koncem XV století wždy bylo patrnější, což zvláště widěti w spisech Jelenského a Wšehrda, kteří ducha swého čtením Římských klassiků wzděľali. Některým takowé zapáchání latinau se libilo. O jednom listu Jana Šlechty Bohuslaw z Lobkowic tento saud wynesl: *Elsi literae tuae vernacula lingua scriptae fuerunt, redolebant tamen graecae latinaeque orationis ornamenta, quare*

cum ob id ipsum his delectatus sum, tum maxime, quia nova quaedam insperataque afferebant. Jelenský zvláště miloval opsání, jako: Kusové hodní podívení a jenž zdání lidské přewyšují (t. paradoxa). Jeho rozpaky u wyznačení mnohých slow, jako: virtus, auctoritas atd. jsau patrné. Že augura w českém podržel, jest snesitedlnější, než že consuetudo *spolubýwání*, humanitas *litosť* wyložil. Též w Konáčowých, zvláště prwních pracech znamenati latinské slow pojení a stawení n. p. *Žiwot wedu swāj; nowé usazowati daně* etc. ¹⁾.

IV.

§. 19. *Literatura.*

Literatura toho wěku počala se rozšiřowati přes wíce předmětůw. Jazyka českého ujímali se w probuzené národnosti největší mistři toho wěku, Hus a Rokycana. Onen abecedu na způsob slowanské předůwtipně sepsal, a tak lepší dobropísemnosti půwodcem byl, k jejímůž utvrzení názwy čten w jeden smysl spojené dobře se hodí. Rokycana malau slow sbírku zanechal. Podobné snůšky slowcí netoliko k wyrozumění některých kněh, jako Mammotrectus, Hymnarius, Poenitentarius etc.; ale s wyšším ohledem na celost jazyka, jako: Olomucký, Widenský tříjazyčný, zvláště pak Lactifer, prwní po auplnosti bažící slowník. Tyto sbírky arci opět jen latině učiti měly, a k politowání jest, že nikomu w mysl nepřišlo bohatství českého jazyka w podobný abecední neb jakýkoli pořádek uwésti. Úzké s Tewtony skrze dwůr Lucemburský spojení zdomácnilo u nás plodiny jejich tenkrát klesajícího básnictwí. Na tak nazwané *milostné básničky* (Minnesänger) nastaupili *mistrní pěwci* (Meistersänger). Již ten příklad bylby stačil ke zhoršení naší poesie, k tomu přišly půtky o náboženství a těsně nau národnost, a zaujaly wšecy spanilejší mysli, odkudž jak literatura wůbec, tak zvláště básnictwí obzvláštní wěku onoho barwu přijalo. Byl to měděný wěk českého básnictwí, načítě zwodnělého, pauze rýmujícího. Písne duchowní se množily, zvláště od doby powstalého kališnictwí a jednoty bratrské, ač sbírky celé teprw na počátku XVI stol. se zjewují. Dwě písne wojenské, tolikěž sporné a satyrické a některé historické nám obraz oněch smutných dob představují; ale i weselejší stránka ukazuje se zvláště w druhé polowici XV stol.

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Ciesarz a kral wfeho tworů chtie miati diedice vrodil fobie syna spolu wieczneho a spolu równego. toho gest wczynil diedice wflech wiecey, fkrze niehož take stwořil y wieky.

Jana Husi wýklad, písne Šalom.

2. O welikú moc mafs lafko, ty fama mohla fy boha stahnuti fnebes na zemi. O kterak fylna gě wazba twa, gížto y buoh möhl iat byti, a czlowiek iatý ot wazby neprawofiti wyfwobozen byti etc.

Chwála lásky od Hugona. rkp.

3. Milofť ducha fwateho raciz przybywati fwamy yfnamy a oswiewity frdcie rozumy nafie k wuoly synu wfemohucziemu Bratrze w panu Bohu naymileiffie dawam wam wiedzieti zet fem nyne na wylemowie a zadam was nyktereho abyfite kemnye przigeli etc.

Rkp. List Jana Žižky z Kalichu.

4. Jakžkoli dawne wiecey nowimy druhdy zapadagi. Wflak niektere wiecey dawne dawno gfu pominuly, kterežto fwu welikoiti duoftoyny gfu wždy žiwucie pamieti. Že ani gich wetchofť flepym w hryzenim muož zahladiti. Ani minuleho czařu wetcha leta wfnuła mleczedliwofťi zawrzieti. Neb trwagi wnich drziewe dalych wiecey welebnoiti wfławna zpominanie. atd.

Z prwniho tisku Letopiřů Trojanských od r. 1468.

5. Swátost fwatby w prawdě w Kryřtu a w cierkwí gest. A tau přiřinú Kryřtus prawda gfa na fwatbu zwán. y řel s wředlniky fwými y s matkú Přiřiň wćinil-prwní diy a zgewil fláwu fwú, aby wkázal prwnie manželřtwie w rági atd.

Tento spis o manželřtwie wćiněn atd. (1523).

w milostných písních, ačkoli ne welmi mnohých nám dochovaných. Popisowací a rozprawěcí Májowý sen jest wíce památen wzácností skladatele, kralewice, nežli obsahem poněkud rozwláčným a smyslně rozkošným při všem rytířstwí a pobožnosti, jichžto nějaký znak obnáší. Některé náučné a jinotajné z oboru zwířecích rozprávek w předešlé periodě wúbec oblíbené zawírají celý téměř okres tehdejšího básnictwí českého. Časoměrné weršowání sice newešlo w obecný obyčej, ale někteří jeho možnost tušili ¹⁾.

Wzniklé toho času w Němcích prostonárodní rozprávky o Genowefě, Griseldě, Melusině, Mageloně, sedmi mudrcích, Fortunatu, Eulenspieglu a j. k nám záhy se dostaly a udržely se dosud, bywše mnohokrát předělány a přetištěny, kteréž, jak prawí Scholl, powěre sice howěly, ale i ke wzděláni smysliwé moci a rozumu u sprostého lidu slaužily, wzdělanějším pak zábawu činily a často hluboké prawdy předstíraly. Rozprávka o Palečkowí jest cele domáci. Ze starých Římských a řeckých klassikůw, wyjmauc bájky Aesopowy, po celý čas nižádného štipku do českého sadu nepřesazeno, teprwé na počátku XVI století některé rozmluwy Lucianowy Konáčem, řeč mrawní Isokratowa Píseckým, Laelius Ciceronůw a některá paradoxa Hrubým z Jelení Řehořem, w té stránce welice zaslaužilým, a wýjimky z mudreůw Janem Českau po česku wloženy. Filosofické mrawné spisy, nejwíce z latiny Ficina, Pontana, Petrarchy, Erasma, a j. přeložené, s duchem křestanstwí úzce spojeny, jako wúbec wšecká učená dila této i napotomní periody. Historie oněch časů swé diwadlo nejdůležitější w české zemi otewřeno měla, ale pro činnost celého takořka národu nebyl, kdoby děje w celosti zaznamenal. Cizozemec Aeneas Sylvius o takowý celek historie české latině se pokusil; našincowé jen zlomky vlastenských událostí nám zůstawili, ačkoli částečné jich kroniky některé znamenitau cenu mají. Nowiny weřejné toho wěku do obyčeje přicházeti počaly; wydáwány wšak jsauce jen při zvláštních událostech, a to pod rozličnými jmény, jako: nowina, nowiny, zpráwa, náwěští, wyprawowání, wypsání, popsání, příběh, historie atd. Nejstarší takowé nowiny české jsau od r. 1515. Sjezd 3 králů atd.

Známost země putowáním nejwíce z ohledu náboženstwí podniknutým získala skrze Lwa z Rožmitála, Martina Kabátníka a Jana z Lobkowic. První též mapa w českém jazyku jest od r. 1517. Politická rozumowání wzťahowala se na zboží a wady kněžské, spráwu auřadů a swobodu u wíře. K wychowatelstwí mimo weršowání Ludwíka z Pernšteina mrawné naučení Jana z Lobkowic počísti. Hwězdářstwí kromě kalendáře žádných plodů newydalo; ale mystika oněch časů působící w umění wúbec wywedla w spolku

1) W rkp. Wíd. bibl. Cod. Theol. N. 480 na konci učení křestanského od Husa, jakož podobá se, složeného, stojí: *Amen leta Bozicho 1414.*

„*W Vsti den swatych mučedlnikow jana a pawla*

Pro čtyri přičiny bywa mozi poznanie zeny

Aby chlipnil, warowal, plodil, dluh zakona plnil,

Naiprvy smrtdelny, druhy gest toliko wředni

Ale dwa poslednie gsta bez smrti a winy wředni

Chcešli sie vystřieci smilstwa, miesta y času sie warug.

Nebť čas a miesto vede lidi w ošelike smilstwo.“

Konáč první sapphický werš do českého jazyka uwěsti se snažil, jako tento:

„*Ktož budeš tziesti tu Czesku krůnyku*

Pamatuy nesceti, kdeby nassel mylku

Snes trpieliwie, pomiň dobrotiwie

A odpust mlie.“

Swau pak Juditu jedenáctisložným weršem sepsal. Ale w prawdě on syllaby jenom počítal, a neměřil jich ani přízwukem, ani časem.

s hvězdářstvím a lékařstvím planetáře, pranostiky, rukovědění, snáře; s fysikau pak alchymii, zlatodějstvím. Na hospodářství a zvláště na štěpařství již tehdaž zřetel obrácen, více však na lékařství lečitelské i ranné s pomocným bylinářstvím; ano již i o porodnictví (babiectví) a koňském lékařství česky psáno a překládáno. Známost bylin u Čechův a Moravanův (jako vůbec u Slowanů) od starodávna domácí byla, což dokazují jména každé téměř byliny ve všech nářečích. Práva, nálezowé, zápisy, sněmy, a vůbec kancelářství pro uведенí tehdaž českého jazyka do saudů a radnic zůstaweno nám w mnohých pro jazyk český důležitých památkách. Památnější listowé dowěrní z ohledu na sloh jsau: Kašpara Šlika (†1449) a Prokopa z Rabšteina, kanclérů; Alše Holického z Šternberka († 1455); Oldřicha z Rosenberka († 1462), Jošta z Rosenberka († 1467) biskupa Wratislawského, Jiřího z Poděbrad († 1471), Wiléma z Pernšteina a Ctibora z Cimburka brzo jadrností, brzo ostrowtipností, brzo jasnotau myšlének wyteční. Nejwíce, jakož se nadíti, w bohoslowí působeno. Biblí pilně přepisowána a znowu překládána. Martin Lupáč († 1468) Rokycanowi zwolenému arcibiskupu za sufragana přidáný (1435), a pro swau pobožnost kališníkům welice wážený, s některými pomocníky celý nowý zákon přešel, a na některých místech wěrněji a swětleji přeložil. Z této recensí snad pošel opis N. Z., který mistři Pražští králi Wladislawu w r. 1471 we dwore králowě witanému poctau dali. Od r. 1410 až do 1488 aspoň čtewero recensí starého zákona, a ještě wíce nowého lze rozeznati. Nowý zákon tištěn r. 1475, celá biblí 1488 poprwé. Ze sw. Otců mnohé částky w češtinu přewedeny. Polemických spisů nejwíce plozeno, jichžto předmět byla wečeře P. pod obojí spůsobau, a jednota bratrská, která welmi mnoho obran swého domnění wysílala. Nejsilnější bojownik s její strany byl bratr Lukáš, po něm Wawřinec Krasnický s Institorisem se potýkající. Ale i užitečnější stránky bohoslowí wzděláwány, jako: historie náboženství, wyklady, postilly a kázání, křesfanská mravnost, cwičení se w pobožnosti, rozjímání jejich příkladů w žiwotech swatých, i zabylstwa w ní hledání (duchowní romány), kteréžto plody literní newždycky čistým duchem Kristowým, anobř často rozhorleností a předsudky stran rozličných a roztržek zawiwají, a však přemnoho dobrého a wzdělawatelného obsahují, a vůbec nás onen wěk znáti, a předky naše i kdy blaudili, w šetrnosti a wáznosti míti uči.

V.

Spisowé oddělení třetího.

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

a) Dobropisemnost.

1. JAN HUS. a) *Abeceda*. Rkp. we Wid. bibl. od r. 1414.

Cod. theol. N. 480, kteráž w Prostějowě 1547 w slabikári tištěna jest. „A bude celé čeledi dáno dědictwí ej farář, jenž hospodin ili 1) i král lidí lákán mnoho měl nás někdy on pokoj rád řádem slúžil šlechetný tak tělesný ukázal welikost w sobě wěčnú xil 2) za ny žiwotem chtě jenž jest konec nekonečný a počátek nepočatý ráčil požechnati ua wěky wěkuow.

- 1) ili (nebo) ze slowenského wypůjčeno, protože w českém žádně slowo od litery i bez jerací nepočíná.
2) čiť ksil, t. wzdechł, vlastně zwuk podobný umiraje wydal.

b) *Úwod k wykladu wětšimu na páteře*. Počiná: „Ktož budeš čisti w těchto knihách, wěz že sem napsal obecným obyčejem, jež sú wzěli Čechowé a nedobře, proto že latinskú abecedú chtie plně českú řeč psáti, ano nelze atd.

Ms. Budissin. Gersdorf. Fol. 51. membr. saec. XV medií, fol. 1—10.

c) *Pojednání latinské o českém prawopisu* Rkp. w Třeboni.

Wiz Čas. mus. 1827. I. 134.

2. *Elementa linguae latinae et boemicae*. Olo-mucii apud Frider. Milichthaler s. a. (XVI saec.) 12. (Boček).

β) Slowářství.

3. *Mammotrectus*. Rkp. na pap. we 4. w bibl. kostela kapitoly Pražské.

Má též nápis: *Vocabularius latino-bohemicus* na jiném rkp. w též a podobně w Mikulowské knihowně. — *Glossarium bohemicum* Vet. Test. vulg. vers.

lat. w bibl. Widentské w 4. jest ten samý Mammothrectus. Tam n. p. Exodi cap. 1 stojí wedle opprimamus sužimy, illudentes pospilejíc, fanulatu robotu. Cap. II wedle elegans wytečný, fiscella ošitká atd. — Opis w Museum českými glossami num. 217. We weř. bibl. jest obšírný Mammothrectus pod názvem Vocabularium biblicum lat. boh. saec. XV w 8. pod signat. XI. F. 9. na listech 1—231. Počíná: In principio, na počátce, inanis, neužitečná \times per stadia honow. Jiný rkp. w též bibl. XI C. 4. list 110—140 věku XV we 4. Počíná: Beatus blažený \times et aspera a netrte. Též tam rkp. pod sign. I. E. 29. věku XV w 4. num. 6. list 294—319. Pěkně psán a důležit. Počíná: Glutina spojený \times per stadia honow. Jiný Mammothrectus tamž pod sign. III. G. 26. saec. XV. 4. lat. boh. fol. 306. Tantalus \times opituletur, pomaha. Opět tam VIII. G. 28 Vocabular. saec. XV. 4. fol. 85—95 jest Mammothrectus skrácený w abecedním pořádku. Abiit, jide \times zona prowaz. Podobně tam XI E. 6. Vocabular lat. boh. saec. XV. we 4. num. 1 fol. 14—17 jest Mammothrectus w abec. pořádku. Athanatos \times zelotypus horliwý milovník.

4. *Vokabulár* čili výklad méně světlých slow, přidán k nowému zákonu r. 1433 od kněze Martina w Uwalně (Lobenstein) psaném.

Na konci: „A tak máš tomu nyní konec, milý kněze Martine.“ Po zákoně doloženo: Finis novi testamenti scripti in Lobenstein per manus Martini pro tunc Cantoris ecclesiae ibidem 1433. we 4. Rkp. (Boček).

5. *Wodňanský rkp.* od r. 1542. w Museum num. 558 obsahující výklad swátečních ewangelií.

W něm na 12 listech (str. 5—28) nalézá se 1378 slow latinských a českých, dle písma z polowice XV stol., dle forem však starš. Podstolí tam slowe pistora, wažec (wazecz) pondo, zatručený percussus atd. *Wiz Čas. mus.* 1843. str. 148.

6. *Lexicon parvum* verborum minus usitatorum (latinorum) versibus memorialibus conscriptum. Rkp. w bibl. kapit. Olomúcké od r. 1450.

Na příklad: Pseustes, ambrones, sicophantes, vispiliones, křiwořečnici, hrdlači, křiwošudce, násilníci neb lúpežníci atd.

7. *Textus cornuti*, cum glossa bohemica. *Inc.* Cespitat in phalero hippos etc. s. a. (circa 1478) we 4. Rkp. weř. bibl. XI C. 1. num. 15.

8. *Jména měsícůw* česky. Rkp. saec. XV we 4. weř. bibl. XI. D. 7. fol. 73. v.

9. a) *Latinsko-český vokabulár*: w rkp. na pap. we 4. we weř. bibl. Pražské.

Slowesa tu činí jeden díl, jména druhý, dohromady 73 listůw. Napřed stojí názvosloví mlwnické. Příklad odtud: litera cztena, grammatica slowocztena, vocalis hlafia, liquida rozmick, consona zwuczna etc. S tím srownává se:

b) *Vocabularium* lat. bohemicum *Miculoviense* versibus compositum.

Počíná: Vocibus in composita quae dantur signa secunda etc. Fertur grammatica slowocztena, littera cztena, Vocalis hlafia, liquida rozmicka, muta nyemka. Rkp. u arch. Bočka.

10. *Vokabulár* český rkp. do slovníka Guarinowa (t. j. *Vocabularius brevilocus* triplici alphabeto) we vydání Bazilejském r. 1478 připsaný.

Srownává se téměř weskrz s vokabulárem Lactifer od B. Jana Bosáka z Wodňan r. 1511 vydaným: písmo však patrně ještě z XV věku jest. (Boček).

11. *Latinsko-německo-český slowár*. Rkp. od r. 1489 w bibl. dworské we Widni.

Česká slowce jsau chybně psána n. p. Zlowenji na místo Slowěnin etc.

12. *Dictionary trium linguarum*: latinae, tewtonicae, boemicae, potiora vocabula continens, peregrinantibus apprime utilis; we 4. Viennae (10 listů) 1513. Po druhé: lat. teut. boh. ital. gall. 1531.

13. *Nomenclatura sex linguarum*, lat. ital. gal. bohem. hung. et germanicae per Gabrielem Pannonium Pestinum. Vocabular Sechserley sprachen etc. Wien Hans Singriener 1538, 8. Cum privilegio; 1561 tamže.

14. *Vocabula* per Mag. **ROKYCZANUM** piaie memoriae rubrica scripta polysema Boemica, quibus priore loco latina respondent.

Rkp. w bibl. Wid. dworské Cod. Ms. Theol. Num. 597. fol. 80. Obnáší toliko 5 listů.

15. *Copiarium* 494 listůw.

Má nazad 8 stran slow dle abecedy složených a vyswětlených, n. p. defleo, placze zelem (t. želím), extasis otrapa, vasallus naprawník etc.

16. [*Poenitentiarius*]. Commentum super Poeniteas cito. In fine: Explicit libellus brevis sed utilis Johannis S. per manus rectoris tum temporis in Gelez. An. D. 1416 in vigil. S. Mathiae. 4. latine, cum versione bohemica versuum memorialium. Rkp. weř. bibl. XI E. 7. num. 3. fol. 114—120. Později tištěn w latinských, českých a německých weřích. W Normberce u Jeronyma Hölzla. 1518. we 4.

17. *Slovníček botanický* z XV věku (1418) rkp. weř. bibl. I. F. 35.

18. *Vocab. hebr. germ. boh. lat. saec. XV*. Rkp. weř. bibl. IV. E. 20. we 4.

19. *Vocabular. lat. boh. saec. XV* we 4. weř. bibl. VIII. G. 34. fol. 1—7. Auctoritas slowutnost \times vilescit mrzí.

20. *Vocab. lat. boh. s. a. we 4. rkp. weř. bibl. IX. E. I. num. 14. fol. 221—222.* „Scrutor ptám se \times decumbo spolehám.“

21. *Vocabulár botanický* krátký rkp. weř. bibl. X. E. 14. od r. 1424. we 4. fol. 107—109. „Argentum vivum rtuf \times eleborus alba kýchawka.“

22. *Vocabularium* lat. boh. perbreve, weř. bibl. XI, E. 2. Rkp. věku XV, we 4. fol. 145—147. „Atanasia wratič \times virga pastoris plana šetka.

23. *Vocabular. lat. boh. od r. 1453*. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 31. 4. fol. 1—91 [nejobšírnější z těchto menších].

24. *Nomencl. lat. boh., rkp. weř. bibl. XI. E. 4.* tištěn w Hank. Šbirce.

25. *Slowář latinský* we weršich — cizích a zatmělých slow — s nadpisy českými.

Počíná: Klessawa w dekach knoň w zlatohlawie take hrđy. Expirat in falleris yppus blaetaque supinus. Opis wěku XV we 4. (u p. Bočka).

26. *Slowář bylinářský*. —

Co přípisky w knize w XV wěku tištěné bez titule, však jakož se ze z prawidla (registr.) saudití dá, hortus sanitatis nazwané. Přípisky tyto dosti hojně rukau kněze Jiřika w Nowé wsi u Kolína okolo r. 1520 psány jsau. [U p. Běčka].

27. a) *Vocabularia e diversis fragmentis*.

Cod Ms. saec. XV fol. in bibl. cap. Olomuc. N. 156 (CLXXXVI) in impagine. Item b) Cod. Ms. sec. XV. fol. archiví Olomuc. sign. 157 (ol. CXCI) intitulato: *Sermones sacri, collecta ad bohemicum vocabularia*. (Boček).

28. *Sermones latini a Septuagesima usque ad feriam V post pascha, cum suprascriptis vocabulis bohemicis*.

Cod. chart. XV saec. 4. in bib. Miculoviensi.

29. *Tractatus morales de peccatis, cum insertis quam plurimis phrasibus bohemicis*.

Cod. Ms. chart. 12. saec. XV in bib. Miculoviensi.

30. Rkp. weř. bibl. XI. E. we 4., na listu 62—71. Vokabulár latinsko-český: Deus buoh, deitas božstwi etc. + semivivus Suffmyeth (sic). Olor tam slowe droptwa, annoda drlice, decipolus divoček etc.

31. Rkp. weř. bibl. XI. E. 6. list 14—37. Vokabulár podlé abecedy, lat. český. *Inc. Conventientia přístupna, desinit: vis násilé, tam n. p. affinis swak, argum niwa, altera nawitek, antera pršosiny, uxoris socrus swěst, socrus swěstie etc.*

32. Glossy a propowědi české w latinských homilích na swátky. s. a. (saec. XV) 8. Rkp. weř. bibl. [Vid. Homiliae de festis] XI F. 3.

33. *Hymnarius*, psaný od Jana z Domašina r. 1429.

Obsahuje latinské hymny s českým po krajích wysvětlením. Rkp. weř. bibl. XVII F. 20. we 4. 1).

34. *Vocabularium, cui nomen Lactifer*.

První to tištěný wětší slowář latinsko-český. Počíná takto bez vlastního titule: Nullis ferme vocabulis (quae ad pernoscendas autorum sententias idonea videntur) praetermissis Reverendus pater frater Johannes Aquensis Ordinis minorum de observantia Vocabularium (cui nomen Lactifer) multorum etiam excellentissimorum virorum rogatu ex uberibus latinis studiose emulgens, nostrae matris Boemicae impartitus est linguae. Incipit fauste. Tento

vokabulár etc. Na konci stojí: Dominica in Conductu Pascae Anno D. M.CCCC^o viij^o Terminatum est hoc opus. Juxta Horaždiowice degit Jan. qui ista dedit Genuit aquensis cuius hunc dans artibus diuis. Tištěno w Nowém (jenž jest město, také i w dalekých zemích široce slowútné) Plzni: Skrze Mikuláše Bakaláře. A to léta od porodu panenského tisícího pětistého jedenáctého etc. (1511). Jest rozdělen na 12 částek, w nichž jedná o jménech samostatných a spolustatných, o slowesech, o slowcích neohybatedlných, o neduzích, o stromích, bylinách, kamení, ptácích, čtvernohých, rybách, hadích a plazu jiném. Weleslawina we swé Sylva Quadr. mluví potupně o tomto slowári, jej nazýváje networau: a však pro spisowatele slowníka wždy důležitým zůstává.

b) Básně.

a) Duchovní.

35. *Hymny kostela Pražského* na česko přeložené. Rkp., kterýž Balbin w kostele Krumlowském nalezl. (Boh. doct. III 158).

W životě Ernesta popisuje tu nebo podobnou knihu šřeji pod jménem liber Prosarum et Cantuum lat. a český; uvádí z ní tyto písně: „Nastal nám den weselý. Angelowé jsau zpiwali. Jméno boží veliké. Narodil se Kristus pán. Na boží narození. Co tu stojíte. Wstal jste této chwile.“

36. JAN HUS skládal též některé nábožné písně. a) W kancionalu (r. 1576) jeho se jmenují tyto: a) Jesu Kriste, štědrý kněze. β) Ježíš Kristus božská maudrost. γ) Živý chlebe, kterýžs s nebe etc. b) Jindřichu Škopkowi Hus českau píseň na pergam. poslal, kterauž byl pro něho složil a w žaláři schowal. (D. G. II. 228).

37. W Mikulowské bibl. nalézají se tyto písně: a) Kriste najmilostiwější králi zaslíbený etc. list w nowém opisu z rkp. XV stol. b) Wšemohaucí Bože etc., též z rkp. XV stol. we 4. nový opis. c) Píseň o sedmeré swátosti kostelní, též z rkp. XV stol. w knih. Mik. 2 listy, nový opis; počíná: Wzdejmež najprw chwálu otci wší welebnosti etc. (Boček).

38. *Píseň o těle a krvi Páně* (bez roku a místa). Počíná: „Ježíši twát jest památka etc.“ (od JAKAUBKA Stříbrského).

39. *Píseň tato stará* jest o tom: že má každý wěrný křesťan z powinností tělo a krew P. n. J. K. pod oboji způsobau přijímati (1441). Začíná se: chcemli s Bohem býti etc. (Index). Obnowená od kněze Nowennária Lukáše, faráře Swato-Martinského. W Praze 1618. 12. tamže.

40. *Písně rozličné duchovní* od Mikuláše Poldy 1473. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 12.

41. *Písníčky*, s připojeným českým kalendářem. W Praze 1501. w 8. [w. Rozb. I. str. 187].

42. *Dvě písníčky* starých Čechů jednoty Rokycanowý: a) Zdrawas díwko šťastná matičko boží. b) Witaj milý Jesu Kriste.

[Wytíšt. w dialogu dwau formanů 1542].

43. *MIRINSKÉHO* Wáclawa kněze *písně*

1) Podobně a) w rkp. weř. bibl. XI. D. we 4. na pap. z počátku XV stol. nalézají se na listu 75 a sl. jména nectností rozličných, n. p. inanis gloria ješitná chwála, arrogantia hrđost, insolentia nepokojnost, hypocrisis licoměrnictwo, simonia poswatná kupowánie, mendacia ležnost, rancor zdřichtanie, obstinatio opeklost etc. b) W rkp. weř. bibl. XI. D. 1. list 1—78. Glossa boemica in hymnos. k. p. (l. 13) Jesus spasil, refulsit ukázal se pius redemtor, milostiwý wukupitel, omnium gentium, wšech lidí atd. [XV] wěku.

staré, gruntovní a velmi utěšené téměř ze všeho zákona star. i now. w Praze skrze Mikuláše Konáče u Bílého Lwa 1522. w 8.

Po druhé 1531 u Pawla Sewerina, pak od Jana Táborského w Praze 1567. w 8. u Markety Kozlowé, též 1590. we 4. b. m. pod titulem: Kancional neb písne na epistolý a na čtení velmi utěšené přes celý rok. Písničky rozličné téhož Miřinského w indexu zdají se býti ty samy.

44. Hymny, čili zpěvy kostelní (saec. XV). W rkp. weř. bibl. XI. E. 2. Písne s notami: O narození Páně, na listu 118. sld. 149 atd. Poslal Bůh ku Panně ne každého posla etc. O spasitelná oběti, jižto jsú pekla zrušena etc. Kristów život znamenajmy nežl nás smrt zachwátí etc. W chudoběť se je narodil, nic swého nemaje etc. Pastuškám najprw zjeweno božie narození etc. Osmý den po narození i hned si račil trpěti etc.

Jiná. Buď Bohu chwála čest, buď jeho jméno pozhnáno etc.

Jiná. Witaj milý Jesu Kriste, witaj synu panny čisté etc.

45. W rkp. weř. bibl. XI. C. 8. na listu 251 stojí dvě písne duchovní a třetí počátek. a) Wstalt jest Bůh z mrtvých swú mocí, oslawně do pekla wkročil etc. b) Wstalt jest Kristus z mrtvých král, swítězil jest mocný král etc. c) Weselýl nám den nastal, w němž stwořitel swítězil třetí den z mrtvých wstal etc.

46. Rorate s notami. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 45. w 4. 187 listů pěkně psáno. Na počátku stojí Antiphony o příchodu božího syna. „Anděl Páně Marii Panně zwěstowal jest: počnes a porodiš syna etc.“ — Officium o nestihlé wěčné a nestwořené maudrosti boží: Pane Bože wěčný králi všech mocností, obdarujž nás swau sw. maudrostí a rač seslati učitele ducha sw. z wýsosti etc.

47. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 46. we 4. listů 123 z wěku XV necelý. Jsau to chorální zpěvy jako gradual, dílem w prose, dílem w rýmích, s notami. *Poč.* Spolu životem naším položení jsauc na smrti pro hříchy naše těžké tebe žádáme etc. [o Kristových skutcích a utrpení].

48. Kancional bratrský.

Po prwé wysěl pod jménem: *Písne chwal božských*, a sice w Praze r. 1505, dle rukopisné historie jednoty (u Brožowského). Druhé rozmožené vydání (95 písni) od *Matěje Machecia, Lukáše Pražského* a Jana Černého (tuším) pod nazwáním: *Písne ewangelíské* okolo r. 1520. Třetí opět opravené vydání w Praze 1541 u Pawla Sewerina we 4. od *Jana Roha s Lukášem*. Pak w Prostějowě 1546. we 4. u Jana Gunthera. [P. Boček má několik listůw z něho]. Po páté w r. 1561. fol. Na konci stojí: Wytisťen a dokonán jest kancional od Alexandra Aujezdského w Šamotulách na zámku J. M. p. Lukáše hrab. z Gorky, wévody Lančického, starosty Buského. Šesté, w kterémž se o těchto vydáních ač bez určitého let udání zpráva děje, má nápis: *Písne duchovní ewangelíské* opět pře-

hlednuté a w nowé složené z gruntu a základu písem sw. ke cti a chwałě samého jediného wěčného boha w trojici blahoslaweně, také ku pomoci a k službě i ku potěšení w pravém křesťanském náboženství všech wěrných milujících i národ i jazyk český. B. w. (w Praze) 1583 we 4. dwa díly. Další vydání jsau w r. 1564. 1572. we 4. 1576 [z tiskárny Kralické. Nejskwestnější to práce tiskařská we fol. s rytinami. Wýtisk u p. Bočka náleželý rodu Krimů z Koněpas, jakž podpis Jana Krimy z K. a rodowé poznamenání narození a úmrtí dokládá], pak 1577. 1581. 1597 opět z nowu přehlednuté, spravené a shromážděné, i také mnohé w nowé složené we 2 dílech we 4. [Kralický tisk], též 1598 w 8. (al. 4.) Tisku Kralického patrné důkazy, ozdůbky, erb Žerotinský též písmenka tiskare S. S. [Boček]. — W r. 1615 se žalmy w rytmy a zpěwy sformowanými pod titulem: *Zalmové neb zpěwové sw. Dawida*, kteréž církev sw. stará i nowá při službách božích užíwala w jednotě bratrské. Nyní pak ke kancionálu písni sw. připojení 1615 b. m. (w Kralicích), we fol. listůw Yy 1. Konečně opět bedliwě přehlednuté [na 4 knihy rozdělené] 1618. we 4., tiskem Kralickým. Z těchto vydání, kteréž jsau poslednější, ohebností a tenkostí jazyka nad prwnější znale předčí. Wyšel w době pozdější: Kancional, t. j. kniha žalnm a písni od bratří českých wydaný, na Horách Kutných 1815.

Pozn. 1. Písni duchovních některých, jichž se od wší jednoty užíwalo, registřík, w němž se pokládá, od koho by která složena aneb udělána byla, uvádí Šturm w Rozsazouení téhož kancionálu II. 72. Ten registřík bratří mezi sebau chowali. — Martinus z Dražowa wydal písne bratrské proměněné prwé. [Ohlášení str. 137].

Pozn. 2. Jiné písne některé měly historický počátek. Tak písne w kanc. 1618. Lit. I. XV. str. 351. „Radujme se wždy společně etc.“ Složena byla r. 1467, když bratří zřídili jednotu, wywolili Starší atd. w schůzce we Lhotě u jistého Dučka, kteréž písne i polsky w konci 1554. 1569 a 1646: Raduimy sie dzis spoločnie etc. ano i něm. na konci 1606 se: Frewen wir uns all in ein etc. se nachází. Regenvolscius. Hist. Eccl. p. 32.

β) Historické a vojenské.

49. Počátek písne *na spálení knih* Wiklefových zachowal Hilarius w swé disputaci s Rokycanau: „Arcibiskup Abeceda spálil knihy nic newěda.“ U Žalanského taktó: Zbyněk Zajíc Abeceda spálil knihy a newěda eo je w nich napsáno.

50. Počátky písni sem náležejících uwádí Hájek na listu 385, a sice jedné Taboritské: „Nuž mniškové poskakujte“ etc. a písni Pražských: Wěrní křesťané etc. Ditky mladé i staré etc. Na listu 282. „Požádejme všickni toho“ etc. a: „Weselýl nám den nastal etc.“

51. Rkp. w Budišíně Gersdorfské bibl. od r. 1448. w 8. na perg. Obsahuje a) w prose: a) *Žalobu koruny české* k Bohu na krále uherského a sbor Kostnický. „Slyšte nebesa, kteréžt mluwiti budu.“ 8 listů. β) *Porok české koruny* králi uherskému. 8 1/2 listůw. γ) Tuto popsány jsú krajiny wlasti a země, z nichž jest král uherský wywedl lid k obležení Prahy. Potom b) počínají

se werše takto: *α) Nynie česká já koruna* jakli wdowa etc. 11 listů. *β) Porok koruny české* ku pánóm českým o korunování krále uherského 12 $\frac{1}{2}$ listů. *γ) Rozmlauwání mezi Prahou a Horau Kutnau* s úwodem we werších. „Toto pismo jest popsáno, když jest bylo počítáno do úrodu Krista Pána, jemuž buď čest wždycky dána, čtrnácte set a dwaceti (1420) atd. Celá báseň rozděljuje se na 27 hlav. *δ) Na posledním listě: Píseň duchowní: „We jménu Ježíše Pána, jemuž budi čest i dána etc. W Čas. mus. 1840. str. 409.*

52. Zlomek *chwalozpěwu* m. Janowi Husowi wěnowaného XVI století „... aby ohlásil jazyk český, trpěl jest křiwdu velikau a tak nám ohlásil jest zmužile naši wiru českau etc. Opis u p. Bočka z rkp. Kutnohorského.

53. O *Pohnutí Pražském*, proč a kterak se jest stalo, kto newí, z těchto poznati může písní. A newysokých wěcí smýšletí podlé rady apoštola, ale nízkým powolowati etc. 1525. we 4. 4 listy.

Jsau tři písně, každá s historickau předmluwau. *α) Čechowé milí Čechowé*, o wás jdú nowiny mnohé. *β) Zpikhartili se kněží*, a proto z Prahy běží etc. *γ) Aby všickni lidé znali*, řády swornost milowali.

54. *Píseň Tábořská* (wojenská) počíná takto: Kdož jste boží bojownicy a zákona jeho etc.

Tištěna jest při bratrském kancionálu w 8. s notami hudebními, w Rulikowě učené Čechii, a opravenější we Wíd. List. r. 1815. str. 164.

55. *Píseň Husitůw k slavení wítězství* r. 1426 nad Mišňany u Austi dobytého.

Nowější opis dán byl r. 1612 w makowici na wícece u sw. Jindřicha w Praze. Schaller (w swé Beschreibung der Stadt Prag Th. 4. S. 189—197, ji celau otiskl. Záleží w 53 strofách, z nichž první ta jest:

*Slušíť Čechu, by spomínal,
Kterak Pán Bůh wítězství dal
U Austi nad nepřátely,
Když pro swau wiru boj wedli.*

Dobrowský myslí, že opisowateli již změnu wzala.

56. *Staroslowenská píseň: Haja Dundá haja!* Poslala nás králowna etc., která se klade na r. 1440. w Tabl. Poez. 1 str. XI.

57. **PROKOPOWA** *nowá kronika.*

Prokop ten byl pisař nowého města Pražského. Zachawal se jen zlomek 72 weršů, který jest w Mikulowě k nalezení u Commentaru latinského Karla IV w rkp. Podobno, že okolo časů Poděbradowých složena byla. Příklad jejího weršování:

*Jakož král Otakar také
Držie země nejednaké,
Což jich od Kdanského moře
Blíž aš ku Benátské hoře.
Ze jest české pány tupil,
A je na jich statech hubil,
I lúčil těžce od sebe,
Cizozemcuom swěřil sebe,
Ež jich neměl ku pomoci
W boji, dal se tak přemoci etc.*

58. *Píseň historická kališníkú* proti jednotě katolické z rkp. od r. 1468 opis u p. Bočka.

Počátek:

*Ty semeno zrádné (ibi y) Zdenkowo
Mintš, že jest zhynulo zlé jméno Žiškowo,
Kterýž jest w tíšně,
Ze se pohne, utečeš z Bechyně etc.*

59. *Píseň historická* w rkp. r. 1520.

Začíná:

*Od narození Krista Ježíše
Druhého půl tisíce dwacet let se píse
Za krále Ludwika
Měla země česká trápení veliká etc.*

Opis u p. Bočka.

γ) Milostné.

60. *Prostonárodní české písně* z XV století w knihowně archivu kníž. Šwarcenberského w Třeboni, we dwau rkp. w 8, psaných w druhé polowici XV století.

Jedna mezi nimi má nápis: Cantio Zawissonis de amore. Z těchto písní tištěny jsau dvě (o Sternberkowi a weselé chudiny) w Čas. mus. 1827. I. str. 17 též pět jiných mimo tři zlomky tamže IV. 3. Pak též pod jménem *Switanička* (Tagweise, tehďáž modného názwu, p. Hankau česky tak pojmemowané, že switání wždy za předmět mají), w Čas. mus. 1838. str. 294. 459. 1839. 17, kdež i jiného druhu zlomky přidány.

61. *Májový sen* HYNKA Z **PODĚBRAD**, mladšího syna krále Jiřího. Dlanho ta báseň za ztracenau držána, nyní w rkp. p. rytíře z Neuberka ač ne celá se nalezla, a wytištěna jest od p. Hanky w St. skl. V. str. 78—122. Počíná: S welikonocí w tom čase swět se rodí znowu zase etc. O starším wydání zmínka jest w předmluwě na komedii o žebračích.

62. Dvě staré písně: *Studiosus, laicus* w lat. rkp. z polowice XV století.

Tištěny w Čas. mus. 1829. I. 80. Též w rkp. Štítného o sedmi vstupních na přidešť s melodiemi, kdež i jiná staročeská píseň. Viz Rozbor 1842. str. 146.

δ) Náučné (mrawné).

63. České přeložení weršů: *Quatuor ad partes mundi* etc. jejichž předmluwa tak počíná: Tot jest powaha múdřého, že on wždy hledá zdrawí swého. W rkp. Stokholmském, jež popisuje Dobrow. (Reise nach Schweden str. 54).

64. O *manželství*. Z rkp. Neuberského (kdež i Májový sen, wydal p. Hanka w St. skl. V. str. 122—152, (též necelá báseň).

65. *Ctnost*, allegorická báseň (necelá) w témž rkp. Tištěna w Čas. mus. 1840. str. 391.

66. Werše o *přijímání* (Versus de commu- nione et aliae auctoritates).

Počátek: „Otázka nyní takowá běží mezi swět- skými i také knězi etc. Rkp. z XV stol. we 12. 5 listů w knih. Mikulowské. (Opis u p. Bočka).

67. *Naučení*, kterak rodičowé děti swé wy-

chowawati mají, we werších. Rkp. w 16. w klášteře Wysokobrodském.

Ludwik z Pernšteina, dítě malé, nawrhuje rodičům, kterak jej wychowáwati mají. Mimo češtinu také latinskému a německému jazyku učen býti chce. Přijímání pod obojí u dětí zawrhuje spisowatel, a tudy mírným kompaktistau se býti osvědčuje. Tištěno w Příтели mládeže VH. 669. dílu II. swaz. II. str. 28. atd. Tento nyní w Museum chovaný rkp. pro snadnější porozumění w tisku poněkud změněn a úvodem opatřen od prof. M. Milauera. Bodejž proměny aspoň pod textem byly se udaly!

68. Traktát o *mlidenci marnotratném* (we werších) od r. 1515.

69. *Rozmlauwání smrti s člověkem* 1507.

70. *Rozličné písně české* ze XIV i XV stol. Rkp. kapit. Olomaucké (zpráva od p. Bočka).

ε) Aesopové bájky ¹⁾.

71. *Rada všelikých zvířat* (prosau i weršem).

Sestává ze 3 knih: w první mluví zvířata čtvernohá, law, medvěd, wlk, atd.: w druhé ptáci: orel, atd. W třetí hmyz; jako: wčela, blecha atd.: Již Všehrđ r. 1495 činí zmínku o ptáci radě, a Jan Dubravius ještě w rkp. je čítaw z mládí, přeložil do latinských weršů (Krakowiae 1521. w 4.) a králi Ludwikowi připsal. W češtině vyšla táž kniha w Plzni 1528 u Jana Peka w 8. s rytinami dřewěnými (bez místa), pak w Praze 1578, w 8. u Melantricha pod nápisem: *Knihá užitečná i kratochwilná, jenž slowe rada všelikých nerozumných zvířat i ptactwa, kteříž člověku všelikého powolání radu dávájí etc.* str. 237 pak 1628 a w Praze 1814. 8. str. X a 247. Předmluwa od Dobrowského. Každé zvíře dává naučení we werších, jež historie o přirození jeho a mravné rozjímání často z pisma sw. potvrzené předchází. Mezi jinými dokládáno se Volaterrana, a tudy zdá se, že ta kniha padá do druhé půle XV stol.; a však že skládána již w r. 1395, wyswítá z Passionalu sw. muč. we 4. XV. N. 555 w Museum ²⁾.

72. *Čtverohraně* o čtyřech hlavních ctnostech: opatrnosti, velikomyslnosti, sprawednosti a skrownosti, a jim protiwných hříšich: bláznowství, pýše, lakomství, nesrownosti. Rkp. wer. bib. XVII. E. 12. z XV stol. we 4. na papíře.

Jest přeloženo z latiny: *Speculum sapientiae* aneb *quadrupartitus apologeticus*, od Balbina sw. Cyrilla neprávě připsaný; skladatel jest Cyrillus de Quindon 3) Latinský text we wer. bibl. XLIV. F. 49. Tiskem wyšel český text u Konáče w Praze r. 1515. pod titulem: *Zrcadlo maudrosti sw. Crhy. Zachowal se jeden wýtisk bez 12 listů, a druhého toliko několik listůw, w Museum. Řeč neohebná, opis i tisk pln omylůw. W. Rozbor II část str. 18.*

73. *Paraboly* s wýklady nábožnými Rkp.

necelý wer. bib. XVII. F. 28. b. r. we 4. z XV stol. Též rkp. w Museum od r. 1473. we 4.

ζ) Satyrické (mrawokárné).

74. *Píseň příliš důtkliwá proti Janowi Husowi a jeho následownikům*, počínající takto: „Již se raduj církew swatá, protiwił se zběh proklatá. Twój křeslanský rád nemine, než kacírský kút ten zhyne“.

Psána po zboření klášteřa Kartauzského, w Praze, jak při popsání téhož příběhu se dokládá: „Eodem tempore quo supra (1419) infrascriptum contra eosdem est descriptum. Z opisu wěku XV we 4. nový opis u p. Bočka.

75. *Wáclaw, Hawel a Tábor*, čili *rozmlauwání o Čechách* r. 1424. Ze starého rkp. w Duchowě tištěn w Čas. mus. 1831. str. 378—392 s wynecháním některých částek polemických, s nimiž spis obnáší 1189 weršů.

76. *Pražská přihoda*, jest satyra na ty, kteří r. 1427 wymohli, aby Sigmund Korybut s některými jinými (kněžími) jat a z města wyobcowán byl. (138 weršů).

W bibl. Lobkowické při rkp. Pulkawowy kroniky. Tišt. w St. Skl. V. str. 228—233.

77. Rkp. latinský theol. N. 936 we Wid. bibl. na papíře z XV století de abominatione, má na konci od ROSSIA tyto werše podepsané:

*Wiklef swým pořadem
Což psal i s neřadem
Proti církwí swatě,
Poddává to Římu také:
I sám se smišuje k tomu;
Kto má pak věřiti tomu,
Když šerediwe služebníky církwě
Jedowatým swým jazykem zase je kře.*

78. *O kněžích swatokupcích.*

Píseň důtkliwá wěku XV 3 listy. Rkp. na pap. we 4. w bibl. Mikulowské. W opisu u p. Bočka. Počíná se o kněžích swatokupcích, kterak oni lid zjewně lupí počnúc od dietek aneb od děinstwí etc. První werš: *Ke cti k chwále napřed buože a hřiechům na odpustění etc.*

79. *Píseň o zlých ženách*, začínající se takto: *Střež se toho každý člověk buď žák, mnich neb ktožkolwěk, ač žádáš jmieti dlhý wěk, waruj se ženské chytrosti.* (23 strof) Z rkp. XV stol. w opisu u p. Bočka.

80. *Píseň stihající důtkliwě kompaktata* a Husity; složená za krále Ladislawa: „Wšichni poslúchajte, chwálu bohu wzďajte, i tudiež naše matce etc.“ W sawwěkem rkp. we 4. u p. Bočka.

81. *Spis o Tábořské wíere*, kterýž skládal jeden kněz jich wíery. Jest píseň proti Pikhartům jízliwá: „Nelze mi děle tajiti, musím již prawdu mluwiti etc.“ W rkp. wer. bib. XI. E. 1. str. 177—190.

82. *Písně proti Příbramowi a Hilarowi* etc. připomínají se w Jafetowě hist. bratrské f. 70. 71.

83. *Píseň o kacírích w Čechách* (lat. a če-

1) *Aesopové bájky* wíz w literat. řecké.

2) O zvířatech knížky (pod tím jménem w r. 1567 dowolila se kniha od bisk. Olom. prodáwati, čili wice knížek? Snad to náš spis jest?)

3) Guidone jest městečko w provincii Capitana neb Lucera w Neapolště.

sky) w Rkp. weř. bib. XI. C. 8. num. 7. *Inc.* Slyštež všichni, posluchajte, swěsti se žádnému nedajte, držte se wiery prawé, coť jest vše dobré [27 strof].

84. *Tri strofy* českých rýmů, od kohos nejmowaného dělané na bullu papežskou, kte-
rauz se křížová wojna hlásala proti Ladislawu králi Neapolskému. Uvádí Pelcel w Lebengeschichte Kön. Wenzels St. 604 a 607 na r. 1412.

85. *Chwála bláznowství*, Erazma Roterodamského (Moriae encomion), prosau psaná wtipná satyra. *Hrubý* z Jelení ji přeložil a připsal magistratu Pražskému w r. 1513.

Rkp. weř. bib. XVII. D. 38. listů 57 a přípisu magistratu 3 listy. K tomu náleží: *Wyklad* míst těžších a potřebnějších w Erazmowi, a *přidawky* těch wěc, kteréž k těm místům příležitě, listu 58 1/4. [Přidawky jsau o kněžích, co o nich píše sw. Cyprian, pak co Platina a Pius Baptista]. Tisťena z ní toliko částka w Slowesnosti, w Praze 1820 a 1846.

86. Jana Joviana *Pontana Rozmlauwáníe*, kteréž slowe Charon.

Rozmlauwatelé jsú Minos a Aeakus, o kterýchž poeti prawie, že na onom swětě duše súdie. Rkp. weř. bib. XVII. D. 38 listů 30. *Hrubý* z Jelení, překladatel, prawí w předslowí: W tomto filosofování Pontanus hatle a škrabe odbíráními, kryfý, kunšty s welmi wtipnými šprymy, žerty a připowídkami některé filosofy a kněží přewrácené i křesfany neprawé... To když čísti budete, od smíchu nikoli se někde nezdržte atd.

η) Dramatické.

87. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 1. wěku XV we 4. zpěwy cirkewní latinské jako: Dominica in adventu domini; infra nativitate, post epiphaniam; in resurrectione; in diebus rogationum atd. nalézají se také české zpěwy, a sice a) širší historie utrpení: Pán Kristus pro naše spasení ráčil do Jerusalema činiti putování etc. list 93—128. b) Incipit ordo trium personarum in die resurrectionis domini sepulcrum visitantium etc. „Panny, paní postupajte, a dále se wzstupajte etc. [Dramatizované wzkříšení]. l. 129. c) Ludus Pascae feliciter incipit etc. „Slyš a nachyl každý ucha swého, co já wám budu prawiti nowého etc.“ d) Incipit ludus de resurrectione domini etc. „Zawítaj duom w tyto chalupy, ažt z někoho poprší chlupy etc.“ Tyto hry dramatické, zwlášť poslední se zdá slohem býti starši a sáhati do XIV století, ač opis z XV pochází.

θ) N á p i s y. 1)

88. *Na pečetech* od r. 1433. „† p. obce sirotecy, we gmeno boze polem praczugicie †“ přitištěná

1) Znamenati, že na starých nápisech a wábec w listinách počty Římským způsobem nacházíme. Prof. Gruber prawí, že čím wíce ra-

listu weřejnému Jana Čapka z Sán, u wojště před Plzní 23 Prosince 1433. (w Archiv. Třeboňském). R. 1440, 29 Ledna mezi 68 pečeti listu mírnému pánů českých přiwěšený jsau mnohé české, jako: Pertolt z Lipé, S. Girik. z zknwřtatu, Gyndrzych. z mychalowicz. S. Zbinek. z Hasenburka etc. od r. 1452 tato: S. (t. sigillum neb sekret?) Proczek z Kunstata. (Dobn. Mon. IV. 436). L. 1454, 2 Října při německém kompromissu krále Ladislawa i pánů českých na pečetech znamenati, jako: Jindřich z Lipého najwš. maršálek králowstwie českého. (w arch. Hradeckém).

89. *Na kameni* od r. 1437 (jindy w kostele Božího těla na Dobytém trhu, nyní w sálu společnosti učené) takto zní: „Léta MCCCCXXXVII z rozkázanie císaře Sigmunda a legatuow Basilejských w tomto kostele ohlášeno česky, latinsky, uhersky a německy, že Čechowé a Morawané tělo božie a krew pod dvoji způsobú přijímajíc jsú wěrní křesfané a prawí synowé cirkwe.“

90. *Hrobní nápisy*. W Poděbradech, we farním kostele jest sice latinský nápis na prwní paní Jiřího z Poděhrad, ale na konci česky přidáno: „Byla jest chudých Máti, milowala vše dobré Panní Evka Kunka Sternberg. MCCCCXLVIII, XIV die Octobr. (u Lupáče a Weesl. XIX. Novembr.)“

91. *Na zwonech*: L. 1403 we Skurách panství Zlonického: leta * božieho * tisícieho * cztrzisteho * trzetieho * iacz (čti jakž) * ten zwo * n * wdíelan (obraz Krista na kříži). Wiz Hyllos od r. 1820 num. 23. W Miletině na zwonu nápis: Leta Narozeni Syna Božího 1435 díelan gest tento zwon skrze ruce Filipowi w Hradey nad Labem. Wiz Bienenberg Alterthümer B. III. S. 164.

c) Romány a zábauné spisy.

92. *Trojanská historie*, přeložena od kohos neznámého na rozkaz Petra Zmrzlika ze Swojšina a na Orliku, nejwyššího mincmistra král. českého, (1406—1419) z latiny, kterauž sepsal (1287) Quido de Columna Messanensi, neb raději přeložil z Dykta řeckého a Dareta Trojanského, ano jakž dokládá týž Quido, starý překladatel Římský Cornelius mnoho opustil.

Jest psána slohem wyšším a na mnoze poetickým, ač w newázané řeči, a wíce k románům než k dějepisům náleží. W mnohých wěcech s Homerem se nesrownává, ano jej ze lži kárá. Rukopisy jsau a) Zlomek w Krakowě na deskách polské knihy od r. 1533 professorem Muczkowskiým nalezený (nyní w museum) num. 567 takto zawírající: Dokonáno jest toto díelo léta od narozenie božieho tisíce dwú stého osmdesátého sedmého od toho mistra Gwida a přeloženo w českú řeč slowo od slowa k prikázání slowutného pana minemaistra řečeného Zmrzlik od najjasnějšího knížete krále Wáclawa českého krále léta od narozeni božího tisícieho čtyřtého jedenactého Amen. b) Rkp. na Strahowě, Fol. r. 1437., kterýž sobě

kauské knihárny k morawské a české straně prohlížel, tím též starši udání let arabskými ciframi psané nacházel. Nejstarši příklad uwádí na wysadě kláštera benediktinského Geras nedaleko Rohu (Horn), kde psáno na konci: Stalo se léta Páně 1372. [W. Čechoslaw 1831. str. 32.]

dal rytíř Wácl. z Bařtku přepsati napřed k slá-
vě boží a ke cti a k užitku lidu rytířského země
české, aby je čtúce nebo slyšiece naučili se slavným
a udatným skutkům rytířským ku obraně zákona bo-
žieho a své vlasti české, chudých a sirých lidí
před jich násilníky bezpravnými.“ Napřed několik
listů chybí, počíná od třetí knihy: „A protož bo-
hóm se modlím, abych tě opatřila.“ c) w Lob-
kowské bibl. od r. 1442. Fol. přepsány na rozkaz
p. Pawla z Jenšteina, d) rkp. weř. bibl. od r. 1462.
e) rkp. od r. 1467 we 4., kterýž Dobr. widěl w
Lipniku. Na konci psáno: Wenceslaus Mirka. f) U
Tablice byl rkp. necelý we formátě o něco menším
než biblí bratská, bez začátku a konce. g) Rkp.
od r. 1468 we 4. býwalý w Oseku, kdež jej Balbin
spatřil, nyní na Sirahově. h) Jiný weř. bib. w XVII.
B. 6. num. 5. fol. Na začátku: Tuto se počíná
předmluva dospěleho Gwidona z Columny Mezanské
na kroniku Trojanskú. Na konci: Skonává se
tuto kronika Trojanská o tom slavném městě Tro-
janském a o bojech, kteréž jsú se staly i o jeho
dobyť l. 1469 před prowodem welikonočním per
me Laurentium de Tyn Horš. Tištěna byla ta kniha
r. 1468 brzo po vynalezení tiskařství, prawdě po-
dobno w Plzni we 4. 196 listů bez alfabetu, bez
kustosů a počtů. Dobrowský pochybowal o roku
tom, domýšleje se, že ten rok 1468 wztahowal se
na rkp. z něhož sázeno, ale nedůwodně, jakž Ungar
a Hanka dokázali. [W Čas. Mus. 1840 str. 77].
Nemá toto wydání titule, hned začínaje: Jakžkoli
dávne věci nowými druhy zapadají atd. Na konci
stojí: Tehdy od dobyť města Trojanského až do
narození pána našeho Jesu Krista syna božieho mi-
nulo tisíce let a pětmezicma let, a že jíž od naro-
zení syna božieho počínáme MCCCLXVIII, a pro-
tož sečtúce ta léta w hromadu, tehdy od dobyť
Troje až do té doby minulo jest dwa tisíce let a
dewadesáte a pět let. Po druhé wysla w Praze
r. 1488 we 4. též bez titule, počínajíc takto: Po-
číná se předmluva dospěleho muže Gwidona z Co-
lummy z Messanské w kroniku Trojanskú w tato
slova: Jakžkoli dávne věci atd. Na konci: A
tak skonávají se knihy kroniky Trojanské. Léta
božieho tisícého čtyřstého osmdesátého osmého atd.
Má listů 240, z nichž jeden prázdén, čili auplných
30 archů po 8 listech s alfabetem podepsaným.
Třetí wydání s proměnou mnohých archaismůw:
Quidona z Columny Messanského Letopisowé Tro-
janští, to jest wypsání desetileté wálky Řekůw s
králem Priamem o obležení, zrádném dobyť a wy-
vrácení přeslawného w swětě města Trojanského
pro králownu Helenu atd. w nowě přetištění w Sta-
rém městě Pražském w impr. Jana Otumana Jaku-
bowa l. p. 1603 w 8. Čtvrté wydání od Wácl.
Krameryusa w Praze 1790 w 8. podlé třetího, s ob-
nowením jazyka. Páté od Krameryusowých dědiců
w Praze 1812 w 8. Šesté od Mart. Neureutra u Jar.
Pospíšila w Praze 1843, 8. podlé čtvrtého.

93. *Kronika o Apollonowi* králi Tyrském. Při
rkp. Dalimilowy kroniky od r. 1459 (u p. ryt. Kr-
tičků z Jaden, nyní w museum českém.) Wysla
množstwíkrát tiskem, a tudý velmi změněna. Na-
lězá se mezi knihami od bisk. Olom. r. 1567 pro-
dáwati dowolenými. W Jindřichowě Hradci 1733
8. (3 archy), w Olomanci 1769 8. w Praze 1761
8. u Karla Jos. Jaurnych.

94. *Walter a Kriselda* (Griselda).

W rkp. čes. museum při kronice o Apollonowi
(1459) pak w bibl. křižownické w Praze od r. 1520
w 8. též tam w rkp. z XV stol. we 4. kdež cesta
Mandevilly i jiné spisy se nalézají, k. p. život mi-

stra J. Husi atd. Částým tiskem také změněna. W
Praze pod titulem: Kroniky dvě o paní Krizeldě,
kteráž mnoho protiwenství od manžela trpěla. Druhá
o paní Lukrecii, kteréž pro swau poctiwost sama
se zamordowala. U K. J. Jauernicha w 8. b. r. (ok.
1760). Opět o sobě w Olom. 1779 w 8. Nápis je-
dnoho wydání (w Kutné Hoře 1802 w 8.) jest:
Kratochwilná kronika o trpěliwé Kryzeldě, kteréžto
ačkoli z chudého rodu pocházela, však ale w krásé,
ctnostech a trpěliwosti mnohé přewyšowala. Wytisťe-
na roku běžícího w 8. (3 archy, bez roku, bez místa).
95. *Briselidis* a rytíř Rudolf, we 14 kapitolách.
Rkp. u křižowníků we 4. z XV století. Wiz přede-
šlé číslo.

96. Dvě kroniky o *Štylfrydowi* knížeti a pánu
českém; o *Bruncwikowi* synu jeho též knížeti
českém.

Tyto w geografickém ohledu nesmyslné a
vsáak ne bez poetické ceny bájené románky,
zvláště Štylfryd má stopy znalé, že we werších
půwodně psán byl. Jíž Prefát z Wilkánowa w před-
mluwě na swau cestu (w Praze 1563) takto o ní
zmiňuje: „Protož ti a takowí nechť sobě toto, mé
prosté sepsání místo Bruncwika a kronky o Štyl-
frydowi, a místo jiných neužitečných básní čtau,
a rozjímají etc. Rkp. jest we weř. bibl. XI. B. 4.
a nowý w museum. P. Hankau wydán pod titu-
lem: Stará powěst o Stojmirowi a Bruncwikowi
knížatech českých. W Praze 1827. w 12. str. 72 nákla-
dem J. Pospíšila. Mezi starší wydání náleží pod
tit. kroniky tři, první o Štylfrydu, druhá o Brunc-
wikowi, třetí o Wlastě panně. W Olomúci u Jana
Guntera 1565 w 8. Později dvě kroniky etc. w
Jindřichohradci u Fr. Pet. Hilgartnera 1738 w 8.
(3 archy), w Praze u Jauernicha w 8. l. 1752, 1762.
W Příbrami u J. T. Hochenberga w 8. (okolo 1770).
W Brně b. r. w 12. u Josefy Hirnowé, w Olomúci
1780 w 8. a jinde často.

97. *Filipa Beroalda* historie o nešťastné lásce
dwau zamilowaných, skrze Mikuláše písáře hor-
winiých okolo Prahy a Jana Wolfa, w Praze
1507. we 4. O smutném skončení Gwiskarda
a Sigismundy (sic) 1564. 8.

Jest to vlastně roman Gwiskard a Gissimunda (?)
Konáčem přeložený. Jan Česka w předmluwě k
příkladným řečem w Praze 1579 praví: „Rozuměti
jest, že užitečněji bude tuto sobě moci jeden listek
přečísti, nežli básniwé kroniky o Meluzině, o
Gwiskardowi, a o Emiliji“ etc.

98. *Welmi pěkná nowá kronika a neb historia*
wo weliké milosti knížete a krále *Floria* a jeho
milé paní *Biancefoře*, s utěšenými figurami fol.
s 59 rytinami na dřewě, 1519 w Praze u Jana
Šmerhowského. Po druhé bez rytin 1600 w 8.

99. *Kronika o Perytonowi*, městěninu Řím-
ském, i o synu jeho jediném *Dyonydowi*, kterak
on sobě po smrti otce swého welmi chudíčkau
manželku zwolil, jménem Brigidu, a kterak oba
k rozlaučení jsau přišli, a jak přediwně zase se
shledali. W Praze u Jauernicha 1761 w 8. w
Holomúci 1770 w 12. W Hoře Kutné u Jiřího
Kíncla 1736. w 8. (3 archy). W Olomanci 1781. 8.

100. *Kronika o Jowinianowi*, císaři Řím-
ském. Často tištěna bez roku a místa.

Obsah jest: Anděl oblekl se do šatů toho cí-
saře, a tento neznán jsa od nižádného, welice tre-

atán byl neštěstím rozličným, až pak, když se wyzpovídal ze hříchů, od svojích poznán jest. Wyšla často o sobě i s jinými, a sic: Kronika o Jowianowi císaři a druhá o Kryzeldě. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1560 w 8. pak kroniky dvě o Jowianowi císaři Římském. O Alexandrowi a Ludwíkwowi towarýších jeho. W Holomúci 1773 w 8. Též: Dvě kroniky, první o Alexandrowi a Ludwíkwowi, towarýších sobě vždycky wěrných a w oblíceji welmi též podobných, druhá: O Petrowi králi aragonském a o nešťastném oženění a diwných příbězích jeho. W Hoře Kutné u Jiř. Kyncla, w 8. Na konci stojí: Bzovius Tom. 13 Annal. ad Ann. 1212 et 1215.

101. Kronika kratochwilná a ctné a šlechtné panně *Meluzině*. Z něm. přeložená od *Duryňka* z Ryngolu. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1555. 8. (W r. 1567 prodávána w Olomúci dowolením bisk.) W Praze u Karla Jauernicha 1760. 8. Nowě tištěna w Olomauci 1764 w 8. w Jihlawě 1805. Tento román již w 15tém století tištěn byl (viz: Příkladné řeči a užitečná naučení mudrců 1579 w předmluwě).

102. Historie o krásné kněžně *Mageloně* a udatném rytíři *Petrowi*. Wšem milovníkům k přijemnějšímu čtení zřízena a oprawena. Wytištěna 1565 w 8. w Králově Hradci (bez roku, archů 6 silná).

Též na Horách Kutných 1805 w 8. W Olomauci 1767. W Praze 1793 w 8. W Olomauci u Josefy Hirnlowé 1780.

103. Welmi pěkná a pohnutedlná a čtení hodná historie o newinně sauzené sw. Pfalchraběnce *Genowefě*. W Příbrami u Fr. Hohenbergera 1757 w 8. W Brně 1772 w 8.

Pak pod titulem: Historie o trpělivé hraběnce z Brabantu jménem *Genowefě*. W Olomauci 1767 w 8. tamž u Josefy Hirnlowé 1784 w 8. W Praze 1789. w 8. w Jihlawě 1805 w 8. O předělané této historii w. Odděl. VI.

104. Historie o hraběti *Jindřichowi* a synu jeho, kterýžto dwakráte přepodiwě od smrti wyswobozen byl. W Olomauci u Josefy Hirnlowé 1757 w 8. pak na Horách Kutných 1801. 1805. w 8.

105. Wtipné přapowědi, příslovi a psaní bratra Jana Klenowského nazwaného *Palečka*.

Rkp. bibl. kapitolní má nadpis: *Pamět bratra Jana Palečka*; rkp. z XVI století někdy u Rybaho: *Artikulowé*, kteréž bratr *Jan Paleček* při králi Jiřím českém činíwal (wlastně rozprávky o wtipu a dobročinnosti jeho). Jan Jičinský, tiskař, w předmluwě na swjít Tytulář (1567) uwádí jeden artikul, á nazývá *Palečka* českým filosofem. Sixt Palma opravil řeč těchto artikulů a wydal je pod nápisem: *Historia o bratru Palečkowi, stawu rytířského člowěku, w Praze 1610 w 12*. Připsal je Jiřimu Smrčkowi, primatoru w Soběslawi. Opět w Berlině okolo r. 1756 s nápisem: *dwanaćt kusů aneb artikulů etc. a jinde bez roku amista*. Zpráwa o něm a kusech jeho stojí w prwním swazečku: *Paleček*, od F. Rubeše a F. Hajniše. W Praze 1841.

B. ŘECKÁ A ŘÍMSKÁ LITERATURA.

106. *Aesopowé básně* (bájky) s jeho životem. Wydány byly brzo po wynalezení tisku, jakž domněno, w Kutnéhoře, a jakž podlé liter saudi Dobr. w Praze okolo r. 1487 neb 1488 we. 4. Za-

chowaly se toliko dwa listy z toho wydání s rytinami na dřewě (w knihowně Štrahowské.) [W katalogu knihowny hrab. Mitrowského zaznamenáno jest wydání od r. 1487 a 1557. Zdali celý exemplář, newědomo.] Pak: *Žiwot Aesopa s některými jeho rozprávkami z řeckého jazyka a ostatek z německého do našeho českého přeložený. W Prostějowě u Kašp. Aorga, nákladem J. Günthera impressora Holom. 1557 we 4*. Potom: *Žiwot a skutkové Aesopa mudrce znamenitého, co on žiw jsa, kratochwilného působil, i také jaký konec žiwota wzal, w Holomauci u Fridr. Milchthalera 1567 w 8*. 1579 též tam bájky pod titulem: „*Aezopa kniha s fabulemi a básněmi, též staré fabule, které také Aezopowi připisují, též nowé fabule, smyšlené od Remicia, také Aezopowi připsané, též fabule Anyanowy z němčiny přeložené*.“ Potom: w Holomauci skrze Jana Milchthaleru 1609 w 8. Wydání od r. 1600, z kterého p. Dobrow. několik archů měl, zdá se mu býti toliko wýbor některých bájek. Celá kniha opět wyšla w Olomauci 1639 w 8. (s obrázky jako Prostějowská). Ta jest bez žiwota Aezopowa, kterýž ale pro sebe u jiných tištěn býwal. Též w Praze u Petra A. Benka r. 1696 w 8. Od Krameryusa posléze w Praze w 8, 1791 str. 259. Každé z předešlých wydání co do řeči a pořádku, změněno bylo. Krameryusowo zawírá mimo předmluwu, žiwot Aesopůw, 4 knihy jeho básní, též také básně staré, Aesopowi připsané, potom básně od Remicia složené, a naposledy básně Anyanowy z něm.

107. *Luciana* 1) dvojce rozmlauwání a) *Charon a Palinurus*. O rozličných lidských stawích, a zvláště o nejbídnějším stawu velikých pánů, b) *Terpsion a Pluto*. O těch, kteří lidi starých smrti pro zboží žádají, w Praze 1507 w 4. (20 listů). Překladatel i wydawatel byl Mikuláš *Konáč*, a to prwní od něho tištěná kniha. Druhé rozml. wydal prof. Jan Nejedlý w Hlas. 1806 maličko proměněné.

2) *Kratochwilní spolu i užiteční listowé a žaloby chudých a bohatých před Saturnem* na sebe odměnně taužících od *Lucyana*, řeckého mudrce důmyslně popsané we 4. (2 archy) w Běle r. 1520. Z latinského přeložení Erasomowa w češtinu uweveno od Oldřicha Welenského.

3) *Rozmlauwání bohůw pohanských 1566 w 8*. [Prodávawo se též w Olom. 1567. Snad to jest *Konáčowo dvojce rozmlauwání?*]

108. *Spis Isokrata* k Demonikowi napomenutelný od *Wáclawa Piseckého* z řečtiny přeložený.

W připsu Řehoři Hrubému chwálí češtinu nad latinu, jakožto řečtině přibuznější. Rkp. weř. bib. XVII. H. 13 na papíře w 12. Jiný rkp. tamže XVII. D. 38 na 10½ listech fol. Tištěn w Praze u Jana Morawusa 1512. Též pod tit. *Řeč mudrce Isokrata ad Demonicum*. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8.

Weslawina opravilw češtinu, wydal je s latinským přeložením: *Isocratis ad Daemonicum paraenesis de officiis*, Hieronymo *Wolphio interprete etc.* 1586 w 12. listů 47. Po třetí Krameryus w knize: *Wečerní shromáždění Dobrowické obce w Praze 1801*. Po čtvrté w *Hlasateli díl IV. 373 (1818)*.

109. *M. Tullia Cicerona a) Laelius*, aneb o *prátelstwt*, přeloženo od Řehoře *Hrubého* z Jeleni.

W Rkp. fol. weřej. bibl. od r. 1513. XVII. D. 38. 25 listů; též rkp. tamže XVII. H. 13 listů 1—58. Tiskem wyšlo s latinským textem od P. J. Zimmermanna w Praze 1818 w 12.

b) *Kusové hodní podivení* a jenž zdání lidské přewyšují.

Jsu to paradoxa Cic. a sice. a) Co jest slušné, toliko jest dobré. b) W kom šlechtnost jest, tomu ničehož se nedostává. c) Všickni mŕdři sú swobodni. d) Že sám mŕdry jest bohatý. [Od Řehoře Hrubého z lat.] Rkp. weř. bibl. XVII. H. 13 w 8. Tištěno w Hlasateli IV. 133.

110. *Seneky a)* o *hněwu* [wiz Lactantii Firmiani o prawé počtě boží 1518]. b) knihy o *mrawích*. Rkp. w museum num. 768.

111. *Herkulesowy práce*. Wýtah překladem Řehoře Hrubého z Jeleni z latiny. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. listů 6^{1/2}.

C. HISTORIE.

a) Politická.

112. *Wálečné tažení Taboritůw* do Uher r. 1423. Ze staré kroniky české tištěno w Čas. mus. 1827. III. 115.

113. *Kronika* od r. 1338 až do 1432, kteráž podle Rkp. kostela kapitolního tištěna byla s latinským přeložením w knize: *Script. rerum Boh. T. II.* (r. 1784). Z počátku krátká, potom širší.

114. *Letopis český* od l. 1278 až do 1337. Pozdější rukau připsáno až do 1507. Rkp. w mus. 559. (chron. Martim.)

115. *Zápisowé* za krále Zigmunda a jiná *akta wálek husitských*. W rkp. mus. 742.

116. *Krátká česká kronika* od r. 1388 až do 1440 w Rkp. fol. kterauž Pelcel měl.

117. **BARTOŠEK** z **DRAHENIC** psal ke swé latinské kronice (1419—1443.) mnohé příběhy jazykem českým (až do r. 1464).

118. **HILARIA** děkana kost. Pražského *Traktat* k Janu z Rosenberka proti z církwe wyobcovanému Jiříkowi z Poděbrad, králi českému, (1466). Rkp. w 4. w bibl. weř. XVII F. 32.

119. **JOSTA** z **ROSENBERKA** biskupa Wratislavského některé punkta neb kusy králowně Johanně 1465. Rkp. pap. we 4. weř. bibl.

120. *Wšeobecná historie* od **PAWLA ŽIDKA** pro krále Jiřího sepsaná, na 6 wěků rozdělená.

Jest vlastně částka jeho *Správowny* (wiz polit.). Nejstarší historie nám k žádné téměř potřebě; nowější, jednají o císařích, zawírá některé platnější nám příběhy. Karel IV. chwálen, Wáclaw haněn. Poslední jest Fridrich. Sloh Židkůw sice prostý a nehledaný, ale Balbinem wysoce nadsazený.

121. *Kronika o Alexandrowi Welikém*, z latiny přeložená w newázané řeči.

Rozdílná od Alexandreidy we werší h, plná nechtutných bájek. Rkp. na pergam. od r. 1433. w 8. we weř. bibl. Pražské XVII. H. 4 s nadpisem: *Žiwot welikého Alexandra macedonského, jenž swú mŕdrostí podmanil weřkeren swět pod sebe a skrotil*. Na konci: Tuto se skonává weliký Alexander krále Filipa macedonského Olympiady králowny, léta od narození syna božího 1433. Jiný rkp. tamže we fol. w XVII B. 6. čís. 7. *Počátek*: Nejmaudřejší

zajisté aegyptští umějí země a wody mořské etc. *Konec*: Tak se skonává wel. Alexander macedonský, Filipa krále a králowny Olympiady, a tak konec. [listů 55 fol.] Rkp. u p. ryt. z Neuberka při kronice Martimiani od r. 1445: Tuto se počíná celá kronika o welikém Alexandru atd. a má 146 kapitol. Tištěna jest s nápisem: *Knihá o wšech skutcích welikého Alexandra*. W Plzni 1513 w 8. u Mikul. Bakaláře.

122. *Letopisowé čeští*, jakožto pokračowání Pulkawy od r. 1340 do 1470 Rkp. (saec. XVII) fol. weř. bibl. XI D. 6. pag. 508—555.

123. *Nová kronika*, totiž pokračowání w staré od Beneše z Hořowic přeložené kronice, která se s králem Wáclawem skončila.

Balbin drží za spisowatele jejího Matěje Laudu, ale mylně, poněwadž nejmenowaný páwodce na swědectwí Laudy odwołává se, když o wyjití studentů z Prahy rozpráví. Rkpisy té kroniky nestejně sáhají od r. 1393 do 1442, jiný do 1453, jiný (weř. bib. XVII D. 6.) do r. 1467. Litoměřický do 1470, Wratislavský do 1471. Tiskem wysla pod nápisem: *Pokračowání kroniky Beneše z Hořowic neb příběhů země české od l. P. 1393 až do 1470 zběhlých, kteréž ponejprw na swětlo wydává J. W. Zimmermann etc.* W Praze 1819 w 8. maj. str. 160. Za základ položil wydatel rkp. weřej. bibl. XV D. 6, ale užil i jiných we swých poznámenáních na zadu knihy. Plněji a lépe wysla kniha ta pod jménem: *Scriptorum Rerum Bohemiarum Tomus III etc.* Staří létopisowé čeští od r. 1378 do 1527, čili pokračowání w kronikách Příbika Pulkawy a Beneše z Hořowic, z rukopisů starých wydané. Péči a nákladem kr. čes. společnosti nauk. W Praze písmem Jana Pospíšila 1829 w 8. mal. předml. XVIII str. 524 mimo registřík. Létopisy tyto ze 17 rkp. pracně, rozumně a saudně w jedno sestaweny p. Frant. Palackým, co obzwlastní a bohatý pramen historie české onoho wěku považowány býti mohau. Wýjimek tištěn w Čas. mus. 1827 III. 115. (*Wálečné tažení do Uher.*)

124. *Zbirka* auplnější z *kronik* od r. 1312 až do r. 1509 w Rkp. bibl. křižownické w 4.

Sbíratel plný měl více pramenů mimo nowau kroniku. O Rokycanowi u něho jsau zpráwy od jiných historikůw posud neuzité.

125. *Summa celé berně* králowské od klášterůw a měst. Rkp. w museum č. 767 [w. Rozbor. 1842.] *Stawowé* král. česk. dle rozdělení krajůw sepsaní. Rkp. weř. bib. XVII G. 15 we 4. a z druhé půle XV stol.

126. *Česká kronika Aenea Sylveia* ¹⁾ z lat. od *Konáče* přeložená a wydaná w Praze 1510 we 4. s rytinami na dřewě.

Po druhé pod nápisem: *Kroniky dvě atd. 1585 we 4. od Wewslawiny s Kuthenowau kronikau, oprawená. Po třetí u Kram. dědiců w Praze 1817 w 8.*

127. *Sjezd* císařské welebnosti we Widni a nejjasnějších tří králů Jich Milostí.

1) Aeneas Sylvius Piccolomini (1405—1469) papež pod jménem Pia II. welice wzdělaný, a w dějích swého wěku aučinný. Též wlsky přeložena. Venezia 1545 w 12.

(První to nowiny české), w Praze 1515 w 8. (u Mik. Konáče). z lat. Jana *Cuspiniana*.

128. Mik. KONÁČ psal kroniku českou, o které Lupáč prawi, že jest psána se zvláštním saudem a maudrostí.

129. *Kronika česká*. Počiná: Mnozí lidé rozumní atd. Na konci léta božského 1518 dokonány jsou tyto knihy... a psal je Jan Trubač, služebník pánůw Nowoměstských J. M. i také swázal atd. Rkp. w museum num. 769.

130. Předmluwa ze spisu latinského, wyloužená, co nyní w městě Řimě o *Turcích* na obecním sněmu jednáno bylo, w Boleslawi 1518 we 4. u M. Klaudyana.

131. *Historie o wolení a korunování císaře Karla pátého (1519)*. W. pol. hist. Welesl. str. 79.

132. BARTOŠE písaře, o pozdwižení jedněch proti druhým w obci Pražské I. 1524. Rkp. weř. bib. od r. 1601 fol. XVII (C. 4. a jiný z XVI stol. XVII. D. 5. fol. listů 298 [o ní Welesl. w Kalend. zmiňuje 9. Aug. a 22 Mart.]

W první a druhé knize jedná o kralování Wladislawa, o králi Ludvíkowi a synu jeho, zvlášť o bezprávném autisku z sauzení a trápení lidí mnohých w Praze bez winy od správcůw swětských a duchowních; w třetí knize o usilování Ludvíka pomoci lidem utištěným a o zahynutí jeho. 4. Knihy o wolení Ferdin. I za krále a skončení bauře. Mezi hlavními osobami jest Cahera administrator, kteréhož charakter živě se představuje. Wúbec historie ta wýborně psána a čtení hodna. Pridawky k rkp. tomu zawirají: a) O knězi Hawlowi Wodňanském nepokojném 1558. b) List starých Čechů... obhajej prawdy Kristowy, též jazyka českého. c) O kompaktatech, swědectwí o přijímání swátosti welebne pod obojí způsobu 1417. d) Wyznání wíry starcůw 1575. Jest tedy později opsán rkp. než sepsán. Též rkp. na Strahowě.

133. *Kronika česká*. O *Pražském biskupu Ondřejowi* atd. Léta 1207 až do léta 1524 w rkp. Wýšehrádském. Wiz Rozbor 1842 str. 174.

b) *Historie církwe a náboženství.*

134. *Fucherii Carnotensis historia expeditionis Hierosolimitanae* t. *Historie o tažení křižákůw do Palestiny* r. 1099. přeložena do češtiny od *Hynka*, syna krále Jiřího, podle swědectwí Lupáče, neb na rozkaz jeho, jakž myslí Dobner (Annal. VI. 34.) kterýž ji četl. [Rkp. ten newime kde se poděl.]

135. JAN HUS.

a) *Smíření (concordia) mezi arcibiskupem a Janem Husem*. Počiná: Najprwé což kněz arcibiskup s swými kněžimi a pomocniky s jedné strany, a rektor i mistr Jan Hus s jinými mistry a pomocniky atd. Rkp. weř. bib. III. G. 16. str. 97.

b) *List odvolání*, lat. slowe appellatio t. od papeže na nejvyššího sudího. Rkp. od r. 1515 nalezl Dobr. w Staré Boleslawi. [Wiz Lit. jeho.

I. 135.] — Item: List veliký pod pečeti všeho sboru mistrowského a před dwěma písaři obecníma, jichž jest mistr Jan Hus na swědectwí žádal a zawolal a před nimi přede všemi swau wíru wyznáwal. — Item: podal jim swau rukau napsané wíry na listu poselacím do dworu ku papeži wyznawaje atd. [To vše uwádí Sturm we Srownání atd. na str. 377.]

c) *Listy rozličné k jeho při a wůzení se wztahující*. P. Boček jich shledal ke dwadecti českých. My tuto uwádíme:

α) *List po wypořádání z Prahy*. Poč. Bóh s wámi páni milí a mistři! Prosim wás, aby najprwé wázili při boží \times aby knězie stawice službu, nepřekázeli wasemu úmyslu. Amen. Rkp. Wid. bibl. pod num. 4955. fol. 73. [Saec. XV. 4.] Rkp. Budišinský w bib. Gersdorfské [saec. XV. 4.] num. 22 též tam fol. 51. 147 ab. Rkp. křižownický w Praze od r. 1472 str. 214 sld.

β) *List při odchodu do Kostnice*. Poč. Mistr Jan Hus w naději kněz a sluha pána Ježíše Kr. všem wěrným a milým bratřím w pánu Ježíšowi, jenž sú boží slowo skrze mě slyšeli a přijali \times istam epistolam reliquit magister Hus in recessu ad Constantiam, qui recessit feria quinta ante S. Galli an. Dom. 1414. In Cod. chart. saec. XV. 12. (Boček).

γ) *Listy ze žaláře*. [Rkp. w listu na sw. Jana křtitele w Praze we weř. bib., w museum a jinde se nalezáj.] Zde stújte:

α) Mistr J. Hus w naději sluha boží wěrným všem Čechóm, jenž boha milují a budú milowati, žádost swú i modlitbu nestatečnú wzkazují \times nesmiem říci, by to byl list můj poslední aneb ještě buoh všemohúci můž mě prostíti.

β) M. J. Hus w naději sluha boží všem wěrným, jenž boha swého zákon milují a budú milowati, žádost swú, aby w prawdě a milosti boží prospíwali \times a nasadie swých životów k smrti pro prawdu p. Ježíše Kr., jenž dá wám i mně wěčnú radost. Amen. Psán list na sw. Jana křtitele w žaláři w okowách w paměti té, že sw. Jan také w žaláři w okowách pro boží prawdu jest stat, atd.

γ) Buoh s wámi. Měw veliké domněnie z mnohých příčin, psal jsem jako bych měl zajtra skonať atd. \times Dán list we čtvrtek před wigíli sw. Petra u wečer.

δ) Mistr J. Hus w naději atd. Wěrní a w bohu milí páni, panie, bohatí i chudí, prosím wás u napomínám, aby pro boha poslouchali atd. \times aby milý P. buoh s nimi i s wámi přebýwal w milosti nyní a potom u wěčné radosti. Amen. — Psán list tento wám w žaláři w okowách čekaje na zajtrie na smrt otsuzenie atd. \times dán list w noci s pondělí před sw. Witem po dobrém poslu. *Rubro*: Tyto epístoly psal jest w žaláři w okowách české obci mistr J. Hus. Anno Dom. MCCCC XV. [Rkp. weř. bib. XI D. 9. str. 215—220.]

ε) *Jiný list ze žaláře poslaný*, počiná: Zdrawie a cožkoliwěk wymyšleno můž býti w třewách Jesu Krista najmilější w bohu, kteréž já miluji w prawdě atd. [Rkp. weř. bib. III. G. 16 we 4. na listu 84.]

Tiskem wydán: List z Konstancí knězi Hawlíkowi, Jakaubkowi, a Robertowi hospodáři swému, 1459 fol. b. m. Pelcel domníwá se, že ten spis některým Čechem snad w Štrasburce neb Mohuči cestujícímu do tisku dán byl. Dobrowský pak ujištuje, že omylem stojí rok ten na místě 1495. ano tiskarstwí jen o 9 let dříwe nalezeno bylo. My

vyšetřen toho budoucnosti zřítavujeme. Při Pasionali od r. 1495 vyšel zvláštní přídatek pro kališníky 16 listův silný, v němž se nacházejí: J. Husi život a smrt, mimo čtvero psaní jeho z Kostnic knězi Hawlikovi a jiným poslané. Opět u Pawla Seweryna 1533 w 8. Při postille od r. 1563 jest sedm epistol jeho ze žaláře poslaných. První lat. psaní, kteréž Luter vydal pod nápisem: Tres epistolae sanctissimi martyris Joh. Hussii e carcere etc. 1536. 8. jsau z češtiny přeloženy. Též w auplnějším vydání jeho listůw (Vitembergae 1537. 8.) přicházejí některé části, jako intimationes a některá psaní, která půwodně česky psána byla. (Dob. Lit. II. 228.)¹⁾

(5) List z Konstancí jednomu knězi: Pokoj od hřichuow, spasení k životu atd. To o čem wědomost, a co jest před rukama atd. Rkp. XVI věku w mus.

136. *Litterae Universitatis studii Pragensis de ritibus et ceremoniis, quae in ecclesiis observari sunt consuetae.* Datum 1418, 7 Febr. Tentýž spis také česky s datum 1417, 7 Febr.

Zastává se w něm očistec, obrazy, svěcení wody atd. W rkp. kap. Pražské při Řečech Mudrcůw. W témž rkp.:

137. *Čtyry kusy křesťanské:* Swobodné kázání slova božího; udělowání swobodné těla a krwe Kristowy; o kněžském zboží; stawování hříchůw.

(Jsau to známé čtyry artikule Pražské.)

138. [*Swolení bratří 1464*] „Wydán starším.“ *Inc.* Předě všemi věcmi nejprwé o to sme se swolili, abychme se spolu we wíře pána Kr. ostríhali etc. *Expl.* a ke všem milost ukazowal, a bez aurazu a pohoršení, co jest na něm, všem lidem byl.

Rkp. Arch. bratr. V. fol. 260—261, s podpisem: „Titul tohoto swolení tento sem nalezl: Spisek starých bratří, učiněný l. p. 1464. o swolení týchž bratří, na čem sau se spolu swolili na horách Rychnowských léta swrchu psaného.“

139. *Mandát krále Matiaše*, jímž bratří z Morawy wypowěděl r. 1481. [Později odwołán byl.] Uvádí Jafet w hist. br. list 142²⁾.

140. *Psaní bratrská králi Wladislawowi* — troje w rozdílém času wydaná, kteráž i tištěna jsau, prwní l. 1503, druhé l. 1504, třetí l. 1507.

[Dowědčuje Jafet na list. 170. Díl psaní (1507) w opisu zachowán. W. Jafet hist. br. list 102.]

141. *Apologia* ku kr. Wladislawowi. W Normberce wyd. [Sturm srown. str. 139.]

142. *Pět artikulůw* — od mistrů Pražských proti bratřím sepsaných r. 1503 a králi Wla-

dislawowi do Budína poslaných, aby kompaktata s Čechy upewněna byla. [W. list neb spisek C. III.]

143. *Pět artikulůw bratrských* wůbec wydaných a tištěných (1503) za příčinu těch pěti artikulůw mistrowských vyšlého psaní králowského proti bratřím. [Jafet hist. br. list 11.]

144. Spis fakulty theologické na universitě Pražské o tom, kterakby se škodné rozdělení mezi žákowstwem králowstwí českého přetrhnutí mohlo. (boh. et lat.) Rkp. weř. bib. XI. D. 5 fol. 15 sl.

145. Mandát krále Wladislawa o Pikharty, kteří se bratři jmenují, 1508. *Inc.* My Wladislaw atd. oznamujem tímto listem všem, znamenawše, kterak w král. našem českém i také w mark. morawském znamenitě bludowé Pikhartští se rozomhli X in fine: Tento weypis dán jest z desk zemských z rozkázání uroz. p. staršího Popela z Lobkowic atd. 1545. Woldřich z Prostiboře na Ložowicích, mistopisař králowstwí českého. W rkp. weř. bibl. XVII. G. 12. Též XVII. A. 16.

146. *Jiný mandát* kr. Wladislawa (proti prwnímu a proti bratřím) jímž prwní zkazil a umoril. [Jafet w hist. bratr. fol. 170.]

147. **ŘEHOŘ** (půwodce Jednoty) sepsal knihu o věcech Jednoty bratrské, jejíž titul: Toto psaní učiněno jest atd. [w Jafetowě hist. brat. list 59.]

148. *Knihá Jednoty* bratrské zvláštní a weliká, častěji citowána jest w Jafetowě hist. brat.

Akta bratří — jichž se w Lešně bratří tři rozdílých exemplárů doptali. [W. ohlášení bratří w Lešně r. 1635. str. 47.]

149. *Wypsání spůsobů* a obyčejůw bratří českých. Zlomek rkp. 3 listy z XV stol. we 4. w bibl. Mikulowské. (Boček.)

150. Počínají se kniehy Wawřince Vally o nepravě uwěřeníem a smyšleném Konstantinowu papeži nadání. S předmluwou (2 $\frac{1}{2}$ listů), všeho listů 51. Rkp. od r. 1513 weř. bibl. XVII D. 38. Přeložil Řehoř Hrubý z Jelení. Přitom: *Wýklad* nebo otewření míst těžších we Vallovi tamž 2 listy.

151. D. Martin Luter před welebností císařskou i přede všemi knížaty říše, — k napomenutí jich, odwołati knihy pod jménem jeho wydané — odpověď dáwá. 1521 we 4. 6 listů w Praze.

152. D. M. Lutera pro kteraou příčinu papežské knihy spálil. 1521 we 4. w Praze. (w Holom. u Lyceum.)

153. List pana Jana *Premyslenského*, kterýž jest psal ke všem stawuom, když se byli sešli do kolleje: o *neřádu kněžském* 1521 we 4. (bez místa) tlačen na žádost Jindřicha Špella.

- 1) Depositiones contra M. J. Hus, obsahují mnohé kusy jazykem českým psané. Rkp. we 4. (w Mus.)
- 2) Částka bratří morawských Matiašem wyhnaných s knězem Mikulášem Slanským do Moldawy se wystěhowali, kamž čeští bratří po Eliáší Křenowském poslali psaní napominající jich k stálosti a trpěliwosti, což stalo se asi we dwau létech (intra biennium). Odtud po šesti rocích, někteří i dříwte, do Morawy se nawrátili. Regenvolsc. hist. Eccl. p. 36.

154. O puowodu cirkwe swaté w prawdě swatosti její. A též i o puowodu cirkwe zlostnikůw. A přitom o puowodu sluh i úduo obojic cirkwe. A tak i o jiných wěcech spis tento učiněn jest we jměnu páně etc. Na konci stojí: „To až potud buď o puowodu jednoty bratrské i řádu kněžského při ní. 1522 we 4. A — K po 8 listech. L jich má 6. (u Štýrsy).

Potom w Králowci pod týmž nápisem w pokazeném prawopisu: O puowodu cirkwe swaté atd. nyní wnowě ten spis bez proměny w celosti, jak od předků sepsaný byl, s pomocí boží sem přetisknauti dal nákladem mým k potěšení ostatkům bratřím českým ochuzeným a po cizích krajinách rozptýleným, bohu však wěrným a milým do rukau podávám přetisknutý w panování Mozkowském 1761. Na konci: Wytlačeno w Králowci 1762 u Jana Fridricha Driste. W 12. str. 252. W přidawcích od str. 220 do konce wyprawuje wydawatel Jan Schlerka (Šlerka) swé přiběhy, že jsa pravý Čech z města Poličky, wyučený řemesla řemenářského wyšel dwakrát na Slezsko a tam kázání měl, aby jednotu bratrskau zkrštil, ale od zlých lidi z neslychaných hříchůw a bludůw osočen a od vlády pruské ze země wypowědín, že do Polska a odtud do Králowce se podal, zde w nejwětší chudobě žiw jsa, a však přece mimo tuto knížku již i postillu do tisku přihotowenau maje atd. Na straně 244 jednu ze swých perorací takto podepsal: Datum w slawném panování Mozkewskim dne 22. Februarij 1762 na břehu Mořském sebsano mau wlasny rukau Jan Schlerka. (sic.)

155. O ustanowení služebníkůw cirkwe. Purgmistru a raddě. města Prahy, hlavy král. českého Martin Luther w Wittmberce 1523 we 4. A — F.

Jest to onen list Luterůw k stawům českým 1522. 15. Cewence, u kterém prawí Balbin w swé Epitome, str. 586. haec epistola typis edita Bohemice multum attulit turbarum.

c) Žiwotopisy.

156. *Spis o utrpení M. Jana Husa* w Konstanci. *Inc.* Od narození pána J. Kr. milého po tisíci po čtyrech stech patnáctého léta, když jest ten zbor Konstanský, po jetí M. Jana Husa w žalářích, w nichžto držán jest byl a seděl... X... súde žiwé i mrtwé požehnaný na wěky pro nás hříšné ukřižowaný J. Kr. pán náš milý Amen. Rkp. u křižovníků w Praze (XXII. A. 4.) od r. 1472. str. 367—400. Podobno od Petra z Mladěnowic složený, kterýž jakožto notar Jana z Chlumu w Kostnici očitým swědkem Husowy smrti byl.

Dle swědectwí Lupáčowa tento spis w českých kostelích čítán býwal, protož nachází se, jakož i žiwot Jeronyma připojený k Passionalu tištěnému r. 1495 jako záwěsek (w některých exemplářích). Na ten se potahuje w Indexu znamení N. 14. a O. 3. Též pro sebe wyšel w Praze 1533 w 8. u Pawla Seweryna, též bez roku (1600) u Sixta Palmy. (D. Lit. II. 248.)

157. *Žiwot M. Jana Husi a M. Jeronyma*; připojena epistola Poggia Florent. o smrti mistra Jeronyma Čecha a — f. po 8. W Praze

1525. [Wýtisk bez tit. u Bočka]. List Poggia též při kronice Wel. 1585, pak w Arch. Čes. III. 198.

158. [O umučení M. J. Husi] *Inc.* Znamenaw, že mnozí mnohé věci o položení sl. pam. M. Jana Husi psali sú jinak, nežli se jest při něm dálo atd. *expl.* od wěrných shladiti chtice. Rkp. Wideň. 4524. fol. 45. s podpisem: A tak se skonává položení o umučení slawného kazatele prawdy boží M. Jana Husi atd. A ty věci swrchu psané dály sú sě l. 1415 w sobotu w ochtáb S. Petra a Pawla apoštolůw. Ibidem 4557. fol. 125—139 (prawopisem Husowým).

159. *Zpráva swědka očitého*, co se stalo l. 1415. w Konstanci.

Zpráva ta w bibl. Raudn., na 11 listech w 12. psaná w XV století, rozdílná jest od napřed dotčené, a téměř celá ze psaní Husowých o súbě wyažena. Počíná: L. 1415 já krátce sem položil o těch wěcech, které sú se staly w zemi šwabské atd.

160. *M. Jan z PRÍBRAMI (1430)*. Tutto se wypisuje *žiwot kněží Tábořských*, od jich počátku až do tohoto léta. *Inc.* My kněžie a kazatelé i jiní Čechowé wěrní, swětšti i duchowní, českého jazyka milownici snažni a ustawni, nemohúce trpěti wice toliko bluduow... X... It. tudiež nectný Matěj Landa s jinými kněžími Tábořskými té wíře se protiwechu a powstawše jí odpíraču, a že je obec tu wíeru seznała, hněwíwě žehráchu.

Ms. Třebon. A. 16. in 4. sec. XV. fol. 44—83.

161. *KRASONICKÉHO Wawř. Spis o Učěných*, obwzlaště jednoty bratrské. (Boček) w Jafet. f. 79.

162. *Wýtah z žiwotů papežůw*, kteréž sepsal *Platina* k wyswětlení Vally od *Hrub.* z Jel. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 38.

163. *Pamphila* mládence rozprávka o Serciapelletowi pisaři obecném, w Praze 1514. w 8. (u Mik. Konáče).

164. *Žiwot Mahometa* a bludy jeho. 1498. w 8. w Nowém Plzni. 4 archy od Mikul. Bakaláře tlačeno.

d) M ě s t.

165. *Kronika Tábořská* až do r. 1443. lat. i česky, na niž se w bratrských spisech častěji odwołávají.

[Latinský exemplář se zachowal, český však posawad neznámý]. Sepsal J. *Lukawec*, pokračowal Mik. z *Pelhrimowa* biskup Tábořský. (Boček)

166. *Zřízení města Hranic* (w Morawě) od r. 1522. s přidawky r. 1564 a 1568. Rkp. sawwěký fol. 20 listů (Boček).

167. *Dopisy Domažlické (1450—1509)*. Tištěny w Arch. česk. IV. 230. — Zápisy Domažlické (1404—1526), tamže 236.

168. *Registra urbární zboží městu Táboru*

náležejících. Z XV století ve 4. Rkp. u P. Brožowského z Prawoslaw (nyní v Táboře).

169. *Krátká kronika o Králové Hradci*. Rkp. obsahující příběhy od r. 1288 až do r. 1460 nejvíce Hradce se týkající.

(W. Pelzel Vorbericht zu Lebensgesch. K. Wenzels. Th. II.)

170. Dávní zpráva i *rozepře* nového a starého *Měst Pražských* na počátku XV věku. Tištěno z rkp. Děčinského v Čas. mus. 1836. III. 299.

171. *Půtky* měšťanů *Budějovských* s pány *Rosenberskými* v XV stol. Tištěno v Čas. mus. 1831. III. 284. b) *Pře Racka Kocowského* s *Budějovskými* (1472—1484). Arch. Česk IV. str. 64 sld.

172. Potvrzení *wýsad* Nowému *Městu Pražskému* od Wladislawa. Z rkp. kap. Pražské česky a latinsky r. 1461 (snad 1471?)

173. *Summa integra Bernae regalis, Summa berní* měst a klášterův země české. Rkp. weř. bib. XVII. F. 49. num. 5 (7 lat.) z XV stol. Též XVII. C. 22. num. 5. et XVII E. 4. num. 1.

174. *Zpráva o rozlišených věcech města Pražského*. W rkp. weř. bib. XVII. F. 49.

e) *Rodůw, hradůw a panství.*

175. *Půwod* pánů *Haugwiců* z *Biskupic* od r. 1450. we 4. (chybí titul) v museum.

176. *Poznamenání rodůw panských* pod jednou léta 1504. *Wiz Talemberskau* knihu list 383. Rkp. mus. N. 160.

177. *Archiv Pernšteinský* t. všechny listy na rod a statky *Pernšteinské* se vztahující pilně a úplně přepsati dal *Wilém* z *Pernšteina* v registra čili knihy nazvané *Pernšteinské*, kterýchž se dnes čtvero obsahem téměř od sebe rozdílných zachovalo. Rkp. XV stol. (Boček).

178. *Poručenství* a *kodicil Wiléma z Pernšteina* [nejvyššího hofmistra král. českého † 1520] od r. 1516. v půwodních listech zachovalý. (Obsahem historickým pro Čechy a Morařwu wzácný). Opis u p. Bočka.

179. *Pana Wojtěcha z Pernšteina zřízení* o správě hradu a panství *Potenšteinského* i *Litického* okolo r. 1525. Z rkp. archivu *Parubského* tištěno v Čas. mus. 1835. str. 269.

180. *Charakteristika p. Bohuslawa z Šwamberka* a *paní Magdaleny Šwamberské z Šellenberka*. Rkp. weř. bib. z polowice XVI století. XVII. E. 19. Tištěno v Čas. mus. 1830. III. 267.

f) *Ř á d ů w.*

181. *Jiřka PROSTĚJOWSKÉHO* *Notule* bohabojným pannám u *sw. Anny*. 1511. Rkp. weř. bib. XVII. E. 20.

182. Počíná se *řehola sw. Augustina* doktora slawného. Tyto věci prikazujem držeti tēm,

jenž jsů w klášteře atd. listů 10 w rkp. weř. bib. XVII. F. 14. na pergam. we 4.

Jsau to prawidla klášterním pannám daná k. p. jaké rauchu mají mítí, jak zrak zdržowati od smilného wzezření atd. Také tištěno r. 1500 (?)

183. Počínají se *ustanowenie sw. Dominika* (též klášterním pannám). Poněwadž z rozkázanie řeholy prikazuje se jmieli srdce jedno a duši jednu w hospodinu atd. Jedná o úřadu kostela, o poklonách, o postech atd. listů 26. W témž rkp. weř. bib. XVII. F. 14.

Jiný rkp. tamže XVII. G. 24. na pergam. we 4. b. r. (na desce od knihwazace stojí r. 1539) jest opis toho samého s proměnami některými, zvláště jazyka. Na příklad na místo *zmeškanliwé se mítí* w hořením na pokraj psáno: *nedbanliwé*, tuto již *nedbale*.

184. *Anny* (sw.) klášter w Praze. Rkp. weř. bib. II. A. 13. num. 1 pag. 25 sq. Poznámání přijmů a wydání tétož kláštera w rkp. weř. bibl. XVII. D. 27.

185. *Crumlovia* (Krumau) *Documenta monasterium monialium Clarissarum concernentia* An. 1503—1521 fol. česky II. A. 12. num. 5. pag. 343—350.

186. *Anesky* (sw.) klášter w Praze. Listiny t. kl. sw. *Klary* od r. 1359—1464. Rkp. weř. bib. II. A. 13.

187. *Registrum* robot a poplatkůw některých wsi kláštera *Chotěšowského*. Rkp. věku XV. fol. weř. bibl. II. A. 7. fol. 26.

188. *Wýsady* a listiny kláštera *kanownikůw* regulárních w *Třeboni* se týkající, opisy české (mezi latinskými) od r. 1430 do 1522. w pozdějších přepisích s. a. saec. XVIII. fol. XV. D. 4. p. 53 sq.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

189. *Sepsání krajůw*, měst a wesnic, w kterých má seděno býti k *berni* králowské wybírání. W rkp. weř. bib. XVII. F. 49.

190. *Mapa české země*, ku které *Mikuláš Klaudiau* (dle domnění *Dobrowského*) jsa w *Nürnbergu* wydáváním swého herbáře (1517) zaměstknán, formy řezati dal. Štity českých pánnůw a průpowědi rozličné jsau jí za ozdabu. U jména *Mikuláš Klaudian* stojí r. 1517. pod štity ale 1518.

Nowě wydána péčí *J. Kraybicha* při *historii Bilejowského* w Praze 1816 u *Fetterle*.

191. *Denník poslů krále Jiřiho* ku králi *franskému* *Ludwikowi* XI r. 1464. *wyslaných*. Z rkp. archivu *Budějowského* tištěn w Čas. mus. 1827. I. 40.

192. *Popsání wýchodních zemí*, kteréž w *latině* wyhotowil *Marco Polo* 1), do češtiny pře-

1) *Benátčan*, který žil u dwora *Kublai-Khana* (1269 kw.) a projel *wýchodní* *Asii*, *Chinu*, *Thibet*, *Wých. Indii*, mnohé *ostrowy* a část *wých. Afriky*;

loženo. W rkp. (s Mandevillau) we 4. w museu stol. XV. Num. 563.

Na konci psáno: Dokonal jsem s boží pomocí knihy tyto, jenž sloví Markusowy z Benátek, jenž zprvu tyto věci popsal o obyčejích a položení krajín na východ slunce a jsou dokonány a psány na Letowících w sobotu po swatě Markaretě. Opis jest z polowice 15 století, ale přeložení české může býti starší. Sestává ze tří knih, a každá kniha z více kapitol. Jest wěrnější než Mandevilla.

193. *Lica z Rožmitálu a Blatny putování* skrze Němce, Angličany, Franky, Španiely, Portugaly a Wlachy r. 1465. do 1467. Lew tento byl bratr Johanny krále Jiřího manželky, kterýž Europu západní s nábožným aumyslem sjezdil. Průvodčí jeho *Šasek (z Mezihore)* rytíř český, co se mu paměti hodného přihodilo, w denníku swém zaznamenal. Stanislaw Pawlowský přeložil tu cestu do latiny a vydal w Olom. 1577. w 8. Český nikdy newyšla. Německy od Jos. Edm. Horkého w Brně 1824. 2 díly.

194. *Martina Kabátníka z Litomyšle cesta z Čech k Jeruzalému a w Aegypt.* rkp. we 4. knihowny kapitolní.

Nastoupil jí w Březnu 1491, a navrátil se 1492 w Listopadu, jakož na konci poznamenáno. Pročež chybně Regenvolscius udává rok 1491, jakožto rok prvního tisku té cesty. Vydání od r. 1518 cituje Kandid w Boh. docta. Dobrowský drží za první ono od r. 1542. Mimo to vyšel w 1577 u Dačického (5½ archůw), a stojí w Indexu na str. 226 pod nápisem: Putování atd. Potom w Olomanci 1639. w 8. u Hradeckého, a w Praze 1691, 1708, w 8. i často bez roku. W mladších vydáních již mnoho změněno. Kabátník, český bratr, putowal na antraty Jednoty, aby podobného náboženství k své jednotě a sektě hledal. Sám neuměl čísti a psát, a protož mu tu cestu napsal Adam Bakalář, měšťan a notář w Litomyšli. Odtud mnoho omylů, n. p. Aegypt městem jmenuje.

195. *Popsání swatých míst* w zaslibené zemi, u Mik. Bakaláře w Plzni 1498. w 8.

Obnáší asi dwa archy, a jakožto přeložení jest menší ceny nežli Kabátníkova cesta.

196. *Traktát o rozličných národech*, hydličích w Jeruzalémě a we východních zemích. Jest při životě Mahometa, kterýž vydán u Mik. Bakaláře 1498.

197. *Krátká zpráva o dewíti rozdělech křesťanůw z traktatu Petra z Brautenbachu*, stojí po Kabátníkově cestě vydané r. 1577.

198. *Heřmana ČERNÍNA Z CHUDĚNIC poselství* do Constantinopole.

[Zprávu dává Pelcel w předmluwě k cestě Wratislawowě; pak w knize *Abbildungen böhm. und mähr. Gelehrten* 1775].

psal w zajetí (1205) swau cestu podobno latinsky, kterýž spis do starobenátské, několikrát do italské, do franské a z italského do latiny přeložen od Francischina Pipina z Bononie 1320. Mnohé z podivných zpráv toho herodoticky putujícího spisatele potvrdily se nowějším swědectwím. (Wachler Lit. II. str. 242).

199. *Putování k božímu hrobu* do Jerusalema, kteréž wykonal JAN Z LOBKOWIC a na Hasenštejně s průvodčím swým Dětrichem z Gutenšteina, wyšed z Kadaně r. 1493 a sám starorytířskau wěrau sepsal okolo r. 1505 Rkp. od r. 1515. we 4. we wěřejné bibl. XVII A. 13. we 4. a mladší opis z něho w Lobkowické knihowně. Tištěna byla w České Wčele r. 1834. od p. Čelakowského.

200. Spis o nowých zemích a o nowém swětě. W Plzni u Bakaláře 1504. w 8. listů 8.

E. FILOSOFIE.

a) *Mrawné spisy.*

201. *Trinácte šprochůw wawojských* (Weidespruch t. myslíwecká propowídka).

Z rkp. Pražského pod nápisem: 1467 post Johannis (t. toho a potom dále) Jošt biskup Wratislawský poslal králi Jiřímu tyto kusy atd. Tištěno we Wídni w Prwot. pěk. umění r. 1814 na str. 63.

202. *Traktát o čtyrech hlavních ctnostech.*

W rkp. Pelcelowě stojí po Mudrcích s tímto nadpisem: „Knihy o čtyrech ctnostech základních, totiž o opatrnosti, o skrownosti, o síle a o spravedlnosti.“ Rkp. musejní N. 768. má nápis: „O čtyrech ctnostech stezejných.“

Knih ta byla u veliké wážnosti, a wysla tiskem poprwě pod jménem: O čtyrech stezejných ctnostech knihy, w nichžto mnohá naučení příkladná, kterak dřewní knížata a lidé powýšení sami se a sobě poddané řádně spravowáchu, vypisují se. Počinají se takto: Prawí Šalomaun atd. Na konci: Kroniky Římské o čtyrech atd. w Nowém Plzni od Mikuláše Bakaláře 1505. w 8. Po druhé tamže u Jana Peka r. 1529. w 8. s nadpisem: Wýborná a užitečná kniha o čtyrech wěřejných neb stezejných ctnostech. W Praze 1558. w 8. [Jsau to quatuor virtutes cardinales stoikůw: prudentia, temperantia, fortitudo, justitia, dle udání jednoho rkp. ze Seneky].

203. *Joannis S. monita salutaria*, lat. et bohem. Na konci: Explicit libellus bonus et utilis Joannis S. per manus rectoris in Gelz 1416. Ms. bib. Univ. XI. E. 7. fol. 114—121.

204. **ŘEHOŘ HRUBÝ Z JELENÍ.**

a) *Františka Petrarchy* Poety a velmi znamenitého a dospělého muže w wýmlownosti knihy dvoje o lékařství proti štěstí a neštěstí totiž proti libým a nelibým wěcem. A nejprwé na knihy první, w nichž se o štěstí to jest o šťastných nebo o libých wěcech rozmlůwá. — (Na konci): Tyto Františka Petrarchy knihy, kteréž jest pan Řehoř Hrubý z Jelení w nowě z latinského jazyka w český přeložil, jsú w slawném Starém městě Pražském wytíštěny. Léta božího tisícého pětistého prvního. (1501) w. fol. díl I. 234 str. po 2 slaupcích. Díl II. str. 260 po dwau sl.

Jest to Petrarchy de remediis utriusque fortunae. Škoda že italské básně toho poety nepřeložil buď Hrubý buď kdo jiný, ježto latinské spisy Petrarchovy ceny daleko menší jsau. (Wachl. Handb. II. 172).

b) Jana Joviana Pontana ¹⁾ knihy o *statečnosti* válečné atd. od Řeh. Hrubého z Jelení přeloženy z lat. rkp. weřej. bibl. XVII. E. 33. od r. 1511. we 4. Byla ta kniha připsaná králi Alfonsu z Arragonie. Wydal ji tiskem P. J. Zimmermann w Králové Hradci 1819. w 8. (ušla tisku 1820.) str. 140.

c) Jana Jov. Pontana patero knih o *poslušnosti* k Robertowi Sansewerinowi, Salernitanskému knížeti, od téhož Jelenského z lat. přeloženo w rkp. weř. bibl. od r. 1513 pod signat. XVII. D. 38. listů 87^{1/2}, předmluwy 2 listy.

d) Téhož Pontana knihy o *dobrotinnosti* k Rutiliowi Zenonowi, biskupu sw. Marka. W pře-
dešlém rkp. na 8^{1/4} listech.

e) F. Petrarchy Rozmůlwanie mezi mudrcem a nedoukem o *pravé moudrosti*. W rkp. we 4. weř. bib. XVII. F. 44. Tišt. w Prostějowě u J. Günthera 1551. w 8.

f) F. Petrarchy na knihy epistol jeho bez titulow předmluwa, w níž příčinu klade, proč epistoly těchto knih od jiných oddělil; pak epistol (psaní rozličných) šestnáctero na 31 listech. W rkp. weř. bib. XVII. D. 38 (od r. 1513). Přeložil Řehoř Hrubý z Jelení. K tomu náleží: Wyložení těžších míst z Františkových epistol, listů 12^{1/2}. Dále tam nachází se téhož Petrarchy *Epistola k Hannibalowi*, biskupu Tuskulanskému o lakomství, listů 5, přeložením téhož Hrubého. Epistoly Petrarchovy o *bídě a závisťi*, w rkp. bib. weř. XVII. F. 44. num. 2.

205. Marnotratných zrcadlo. 1503.

206. Tento *traktat* jest o *mládenci*, kterýž jsa w štěstí zpýchal a swéwolně wpadl w neštěstí, slowe *Pán Rady*. 1505 w Praze u Bílého Lwa we 4. 28 listů (s 19 rytinami na dřevě).

207. *Naučení z mnohých filosofůw* a doktorůw písma sw. vybrané. Jakož praví Šalomún w příslovích milosrdenství a prawda ostříhají krále atd. X konec chybí. Rkp. weř. bib. XVII. F. 12.

208. *Maffea Wegia* Landenského, poety velmi slavného k Eustachiowi na knížky swé o *pravdě* předmluwa: *Na konci*: Skonávají se knížky o *rozmlawání Filaleta s pravdou*. Tišt. na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1507. Pawel z Meziříčí. w 12. A—D2.

209. *Aenea Sylvia* Poety o *štěstí* i *diwný*

i *užitečný sen*; připsán nejvyššímu sudímu Wácl. Kolowratu, od překladatele a tiskaře Mikul. *Konáče* z Hodiškowa. W Praze 1516 w 8. (u Matky Boží na Lauži).

210. O *smrti* velmi wtipný, potřebný, užitečný, též i hrozný spolu i kratochwilný traktát, w Praze 1516 w 8. u Konáče. W předmluwě stojí: Zeptáši se, kdo to složil, powí tobě Pawel WANIS. Druhé wyd. w Praze 1580 u Dačického, 1613 w 8. listů 16.

211. Přentěšená a mnoho prospěšná kniha *Erazima* Roterodamského o *Rytíři křesťanském* 1519 w 4. listů 127; w Běle nákladem a péčí Woldřicha **WELENSKÉHO** z Mnichowa.

Po druhé w Praze 1787 w 8. od Procházky (bez výkladu Welenského). Jest to Miles Christiannus od Welenského přeložený a Janu Špetlu z Janowic připsaný.

212. Dwa listy *Marsilia Ficína*, *) první o *powinnostech* lidských všelikého stawu, Cherubinu Quarqualiowi; druhý kardinálu Rafaelu Riarowi o *powinnostech praelatůw* a knížat, 16 listůw w 8. (bez roku.)

213. W tomto sebrání o těchto věcech pořádně se pokládá. Spis wtipný *Marsilia Ficinského*, kterak prawda k kardinálu Riarowi přišla o úřadu kardinalském wyprawující mu etc. Dwanáctera sprawa boje křesťanského od Jana *Piky* hraběte Mirandulanského. Dwanáctera zbroj rytířství křesťanského. Dwanácte powah *prawě milujícího*. (t. boha,) 1520 w 4. w Běle, 2 areby; od **Oldřicha WELENSKÉHO**.

214. O *powinnostech* a *přikázání* Rkp. od r. 1523. Počiná: Pán bůh všemohaucí chtě člověka stwořeného, padlého spasiti atd. Weř. bibl. ?

215. *Mrawištko*, w kterém mnohé příklady z *historií* o *cnostech* a *neprawostech* se wyprawují. Rkp. u Lupáče in Coronide str. 11. Dobrow. domýšlí se, že to snad není jiné, než *Hořekování* *sprawedlnosti*, do *budaucí* *perioody* *padající*. (1547.)

b) *Politické spisy.*

216. *Hádání prawdy a lži* o kněžské zboží, okolo r. 1467 sepsáno, a wydáno w Praze 1539 fol. u Seweryna mladšího.

Na prvním listu stojí titul: *Knih* *urozeného pána*, *pána Stibora z Cimburka* a *z Towačowa* etc. *kte-
ráž* *jest oddána slavně paměti nejjasnějšímu králi Jiřímu* etc. (Erb) *Léta božího tisícého pětistého třicátého dewátého*. (Na druhém listu): *Počínají se knihy Hádání prawdy a lži, o kněžské zboží a panování jich* etc. (Na konci) *Od narození Pána Spasitele Ježíše Krista tisícého* etc. Obsahuje stran

1) Nar. 1426 w Ceretto, † 1503. historik kraso-
řečný, kanclér Ferdinanda krále Neapolitan-
ského.

1) Marsilius Ficinus z Florence (1433 — 1499) wy-
soce zaslužilý o Platonickau filosofii a o wzbu-
zení mráwného samostatného myšlení. (Wachler.
Lit. II. str. 211).

11 nápisů a štítů, text CXXXI listů, mimo registřík. Mnoho rytin na dřevě. Kniha ta králi Jiřímu připsaná pro utěšené sestavení myšlének a zvláštní jadrnost a výtečnost jazyka čtení hodna jest. Co do skládání svého a tvárnosti, náleží mezi romány.

217. Wáclaw WALEČOWSKÝ z Kněžmosta sepsal knihu: o neřestech a lícoměrnosti k. . . na konci kteréž radí Jiřímu králi, aby kompak-tát chránil, ale kněží do rady nebral.

Balbin praví o něm: Duos tractatus edidit Lyncambeo felle plenissimos, quam eleganter, tam virulente scribit; ale Lupáč, který o 100 let dříve jej četl, praví: ipsum et ingenii acumine et prudentia perspicaci, et judicii acrimonia valuisse.

218. PAWEŁ ŽÍDEK, sepsal na žádost krále Jiřího *Správu* královskou neb *Sprawownu*, kteréž dílo skončené r. 1471 sestává ze tří dílů a) o povinnostech krále z ohledu na obecné dobré; b) z ohledu sebe samého; c) z historie všeobecná od počátku až na jeho časy, v kteréž zhusta ukazuje, čeho král warowati se, a čeho přidržeti se má.

O smělosti jeho svědčí ona průpověď: pastucha lépe opatří své stádo, nežli Twá Welebnost své království. Rkp. zachowává se jeden pěkně psaný w knihovně kapitoly Praž., druhý od r. 1656 we veřejné bibl. XVII. D. 11. fol. a jiný w Rajhradě od r. 1750, kterýž Bonaventura Pitter, w Břewnowě opsal. Wýtahy z knih těchto w Čas. Mus. 1827 II. 44. III. 113. IV. 90. 1828. I. 101.

219. *Rada* králi Jiřímu o zlepšení *kupectví* w Čechách. Rkp. w Jindř. Hrad. od l. 1465. Tisťen w Čas. Mus. 1828 III. 3. s úvodem p. Palackého.

220. *Sebrání z kronik českých* k výstraze wěrných Čechůw nepochybně před wolením Jiřího. Rkp. w 4. u P. Cerroniho.

221. *Bohuslawa z Lobkowic* a z Hasenšteina list panu Petru z Rosenberka, nejvyššimu hejtmánu království českého (o správě království).

Psán byl okolo r. 1497, a přeložen od Řehoře Hrubého z Jelení, mezi jehož přeloženími w rkp. 1513 veřej. bibl. XVII. D. 38. na 26 listech stojí. Tiskem vyšel od J. W. Zimmermanna w Praze 1818, 8. str. 76. Porow. Rozmluwa o českém listu p. Boh. z Lobkowic. ku p. Petrowi z Rosenberka od Winař. duch. Čas. Mus. 1831, 421.

222. *Prokopa* rodem z Jindřichowa Hradce otázka, slušíli křesťanóm moci světskau newěrné neb bludné k pravé wíře přinuowati. 1508. w 8.

Na předposledním listu stojí zpráva: Toto napsání učinil jeden dobrý člověk w naději, jménem Prokop, rodem z Jindřichowa Hradce, pod poslušestwím Římským, a to tehdy, když z měst a zvlášt z Klatow wytiskli bratří, a on lítost maje jich, jak s nimi nakládají, jako i jinde všudy, myslil, zdaby komu neznajiciemu srdcem boha a jeho prawdy spasitelné, napomohl ku poznání toho i sebe, a z poznání, aby činil pokání, což zlého nadělal etc.

223. Jana Antonia *Campanského* *) knihy

1) Jan Anton. Campanus (nar. 1425 ? † 1477) wážený řečník a básník svého času. (Wachler Handb. d. Lit. II. str. 209).

o tom, kterak má spravowán úřad býti, od Řehoře Hrubého z Jelení přeloženo (z lat. de regendo magistratu) w Praze 1513 w 4. u Jana Šmerhowského, 17 listů).

W rukopisu sawěkém (weřej. bibl. XVII. D. 38. listů 19 1/2 od r. 1513) jsou k wyswětlení tři přísloví Erasma Roterodamského připojena (Pospěš povolowné; Práce Herkulesowy; W noci rada) listů 7 1/2).

224. Joviana Pontana knihy o králi w rkp. veřej. bibl. XVII. D. 38. od r. 1513, přeložením Řeh. Hrubého z Jelení, listůw 17 1/2.

225. Napomenutí, kteréž jest učinil Justinianowi císaři nestroje se k němu *Agapetus* jahen nejsvětějšího božího welikého sboru, kteréžto napomenutí jest na dwa a sedmdesát dílów nebo kapitol rozděleno. A hodí se také na mnohých místech i města správcóm z těchto dwů příčin: Aby oni wěděli jak kráčetí po vyšších světa správcích, neb jsou k tomu zawázáni, a jak se k nim mají správcowé vyšší zachowati. W rkp. veřej. bibl. XVII. D. 38. listů 10. Přeložil Hrubý z Jelení (1513).

c) *Wychowací spisy.*

226. *Mrawné naučení*, rkp. od r. 1504. w Raudnickém Archivu, s nápisem: „Urozený pán, pan Jan z Lobkowic a z Hasišteina dal toto synu swému panu Jaroslawowi, zpráwu a naučení jemu w tom, co činiti a co nechati, a kterak se a pokud w čem zachowati má, sepsati.“

Tiskem vyšla ta kniha teprwa r. 1796 w Praze w 8. u Jana Beránka s titulem: *Prawdivý český Mentor* etc. Dává synu naučení, aby často w ně, jako do zrcadla nahlédal, kterak se k pánu bohu míti, kterak k králi pánu swému, k otci a materi swé, k ženě, k dětem, s kým kwasiti etc. Widěti že psal ze zkušenosti. Čeština dobrá, zlatého věku hodná.

F. MATHEMATIKA.

a) *Hvězdářstwi.*

α) *Planetáře a prognostiky.*

227. *Planetář*, aneb: Wyswětlení nebeských znamení a přirozenosti jejich od starých mudrců neb hwězdářů wyskaumané a w pořádek sepsané (s figurami). Rkp. od r. 1440 veřej. bibl. (Calendarium etc.)

Množstwíkrát přetištěn a změněn. Jedno wydání před sebou mám w 8. (Bez roku i místa) 6 archůw silně. Jiné též w 8. str. 96, tuším w Hradci Král.

1) Rkp. tento obsahuje na 531 listech rozličných 16 spisůw přeložených od Hrubého z Jelení, s předmluwami atd. Na zadu přiwázána jsou některá psaní latinská Piseckého, a list poslední ode tří studujících (mezi nimi Mathaei Collini) we Wittenberce k Pražskému magistratu děkowaní za podporu, latině.

228. *O planetách* a dvanácti znameních nebeských, listů 50 w rkp. kostela kapitolního w fol.

W rkp. lékařském veřej. bibl. XVII. D. 10 fol. 201. a w jiných rkp. podob. ten spis připojen pro aukčké onoho času astrologie a lékařství spojení. (Wiz dole num. 275).

229. *Rukovědění Filona* (chiromantia Philonis) od r. 1528, stojí w rukopisu medicinskochirurgickém, we veřej. bibl. XVII. B. 18. a obnáší 8 listůw; též w ostatních podobných sbírkách pro aukčké spojení astrologie a vůbec hadačství s lékařstvím w onom zatmělém věku.

230. *Prenostyka* z té, ježto latinským jazykem w Normberku jest vytištěna w 4, (1 arch) w Běle.

Na poslední stránce jest štít tiskařůw, mezi křižujícími se meči, nahoře i dole prsteny, nad helmem Wol. Z. MNI. t. j. Woldřich z Mnichowa (t. *Wolenský*).

231. **KŘIŠŤAN** z Prachatic psal odpornau repliku na prognostiku kohos jiného, kteráž u historie Pulkawy w rkp. u křižovníků se nalezá.

232. *Pranostiky* starých. Kopie rkp. z XVI století u p. Miltnera na Smečně.

233. *Kalendář* r. 1470 pod heslem: Přední tabule k najdení počet atd. Rkp. pap. XV. stol. současný w bibl. Mikul.

234. *Navedení hvězdársko-lékařské*. Rkp. necelý u p. rytíře z Neuberka, na papíře we 4. listů 94 z XV století.

Jedná o přirození lidském čili letoře, a co na ni wplývá, t. o 12 měsících, o 4 stránkách roku, o 12 znameních nebeských, o 6 planetách, o 14 nebeských okrocích (dle Ptolomaea). Na konci stojí: Skonává se hvězdárství krále Jana kněze z veliké Indie (mytická to osoba) — a k tomu mnoho z jiných knih připsáno. Pak pojednání o osudě atd. Wiz Rozbor 1842 str. 193. Srownává se s tím poněkud rkp. veřej. bib. saec. XV w 4. XI. C. 2. num. 1. Znamení oblohy dvanáct. In fine: Explicit astronomia Joannis presbyteri. W rkp. od r. 1444. u p. rytíře z Neuberka (Modlitby); druhé oddělení zawírá *kalendářní věci a lékařské*.

Na čele jest obrázek, představující působení dvanáctera znamení nebeských na rozličné částky těla k. p. na vrchu hlavy malován skopec, na loktech blíženci, pod nohama ryby. Následuje saustawa sluneční, pak tabulky na 12 měsícůw o desíti slaupcích s cisiojanem českým, rozdílným od onoho, w odděl. II. č. 81. Počiná takto: *Ob-řez-le-den* atd. Tištěn w Rozboru 1842 str. 190. Dále jedná ten rkp. o tom, kterak čtenu nedělní a zlatý počet najíti, kterak nové měsíce atd. Posláz o krwe pauštění.

β) Kalendáře. 5

235. *Kalendář* od r. 1489 we 4. w Plzni u Mik. Bakaláře.

1) *W rukopisech*: Sbirka medicinsko-chirurgických spisů. (w. dole pod num. 275.) Kalendář vždy na prvním místě stojí pro aukčké spojení astrologie s lékařstvím w onom věku. k. p. W bib. veřej. XVII. B. 18. asi r. 1430. Pak tamže XVII. D. 10. r. 1498. fol.

Doktor Mayer měl jej w rukan, a uwodí z něho werše (prognostiku sedlskau): „Petra stolice začne se, ji Urban konec přinese; Urban leto začíná, Symforian jej dokoná. Symforian dáwa podzimek, Kliment nu dáwa posilek. Kliment zimu oblibuje, ji sw. Petr ucezuje.“ Pak obsahuje 6 částí roku: zimu, jaro, podletí, leto, poletí, podzim, vše po dwau měsících, počínaje od Prosince, a s Listopadem skončuje. (Dobr. myslí, že snad přehlídł jedno X w počtu LXXXX a tak že byl kalendář r. 1499.)

236. W knize: *Písničky* atd. w Praze 1501 w 8. jest připojen *kalendář podlé Cisio-Jana* udělaný, w odděl. II. č. 81.

237. *Astrologické poznamenání*. W rkp. muzejním 769.

γ) Hadačství, snáře.

238. *Snář*, sedm planet, kterau hodinu která panuje, východ slunce a poledne, w kolik hodin, kdy platný neb neplatný sen, cestu začíti, dítě jaké bude, nemocný zhojili se, krew pustiti dobře bude, krádež wrátili se. W 8. w Praze 1516 od Konáče.

239. *Snář* podlé abecedy spravený česky, (a z části latinsky) 4 strany. Nachází se w rkp. veřej. bibl. XVII. B. 18, u sbírky medicinsko-chirurgické (w. dole pod num. 275.)

240. *O 42 slých dnech* w roce. Rkp. XV stol. w Olom. bibl. (Boček.)

241. *Wýklad snůw*. W rkp. Fürstenb. bibl. Wiz Rozbor 1842 str. 157.

b) Wojenství.

242. *Zřízení wojenské*, na rozkaz krále Wáclawa sepsané od Pana *Hájka z Hodětína* r. 1413. Rkp. na radnici Staroměst. Tištěn w Čas. mus. 1828 I. 29.

243. *List Jana ŽIŽKY a zřízení wojenské* okolo r. 1423 od něho samého sepsané.

Rkp. veřej. bibl. XVII. A. 5. Musejní 20. et 732. Wydáno w Bienenberg Geschichte der Stadt Königgrätz str. 280 a w Neuere Abhandlung. der böhm. Gesellschaft 1. B. Prag 1791 S. 371. Podlé Balbinowa rkp. král. knihowny Pražské po třetí wydané w Praze 1817 u J. Fetterle. 8. wel. str. 16 spolu s listem k Domažlickým.

244. P. Wáclawa **WLČKA Z ČENOWA naučení** ku králi Wladislawowi, kterak se mají šikowati jízdní, pěší i wozy. Rkp. z II polowice XV století, w archivu Třeboňském. Tištěn w Čas. mus. 1828. II. 12.

Naučení to w rkp. psáno jest králi českému, který spolu králem uherským byl; domýšlil se tedy p. Palacký, že králi Ladislawowi a tak tedy ne před r. 1490. Žeby králi Wladislawowi aneb králi Matišowowi psáno býti mělo, zdá se nepodobné.

245. *Napomenutí k pánům měst Pražských* od Řehoře **HRUBÉHO** z Jelení, čeho potřebí jest k wálce, dílem půwodní, dílem z klassikůw latinských, zwlášť z Cicerona pro lege Manilia.

Počíná takto: Poněwadž se nyní páni milí pro spravedlnost svú a pro obranu její chystáte a strojíte k wálce atd. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. listú 5³/₄.

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) Alchymie.

246. Tuto se počíná *cesta* spravedliwá w alchymiji, ješto ji neslycháno ni od žádného, by ji dokonal tak snazě jako tento mistr jménem *Anthony z Florencie*, a já jsa sluha jeho ¹⁾ z naučení popsal sem prawě a spravedliwě tak jakož sem widěl. Rkp. na pergam. w 16. str. 116 od r. 1475 w museum 1024.

Tento rkp. opsán jest za panování císaře Leopolda na papír. w 8. str. 111. Opisowatel wstawil latinský chymický postup (process) str. 113—124, zpráwu ²⁾ o půwodním rkp. od r. 1475 na pergamenu w tlustých mosazem okowaných deskách dubových swazáném, z něhož opis učiněn jest za Leop. císa. (str. 129—153). Nejtajnější woda ze všech jiných, s přídawkem dne 10 Unora 1576 (str. 163—184). Woda žiwota (str. 187—236). Wypsaní Antonina starého Raupa, rytíře Jiřího z Risenburka dne 24 Unora 1576 od J. S. S. připsané (str. 237—387). Síru purgowati od Jana Wojáka (str. 389—392). Woda žiwota od M. Wojtěcha Ratispanského (Ratisbonensis) od r. 1517 (str. 393—442). Process chym. w r. 1519 od lékaře Jana Petrowi Klenowskému z Strachowic poslaný (str. 243—454).

247. Alchymie česká, wybraná z rozličných autorůw, 616 listůw na pap. we 4. Toliko nejstarší díl, až do listu 121, náleží w tuto periodu. List 141 jest w r. 1535 dohotowen; ještě mladší jsau následující wýtahy. Rkp. měl p. Dobrowský.

248. Několik alchymických kauskůw. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 29.

249. Zlato bláto, chymický spis, na který se odwolává Balbin Boh. doct. II. 297.

250. W knize lékařské J. Černého w Nornb. 1517 jest o pálení wod také psáno.

b) Hospodářství.

251. O štěpování stromowí rkp. od r. 1447. 30 listůw w mus.

Seťawá z 93 kapitol, z kterýchž ale mnohé přeskochil opisowatel Jan Pitrkaw z Hradiště a z Tuchowic. Prwních 51 jedná o zeslechtení owocných stromůw, ostatní o wině na winnici i we sklepe.

1) Pan Zlobický (w swých sbírkách) domýšlel se, že půwodce tento rkp. přitomného byl onen Jan Lašnior, kterýž dle Balbina Boh. doct. II. 296 wydával se za školáka Antonína z Florencie, a jehož chymické pojednání o kamen? mudrcůw wyšlo 1611.

2) Alchymii do Čech přinesli Wlachowé, kteříž na horách Krkonošských materiam secretam často hledávali. Zmiňuje pak o jiných spisech chymických, kteréž praví, že sám má, jako: a) Tento obyčej Benátčanow, a starodáwný, jehož požívají wěčně atd., kteréž býti má wýtah z

Mnoho slow německých proměšuje, a prwní ze žesti způsobůw raubování nejprwé německy, potom česky klade.

252. Řeč BERNARDA doktora k welebnému a statečnému rytíři Reymundowi o řádném hospodářství (3 listy). Rkp. pap. we 4. z XV věku. Opsána w Slaném r. 1457. (Boček).

Těž rkp. weř. bib. XVII. E. 14, listů 3¹/₂ a w jin. rkp. [Bernard ten byl doktor Senenský [de Senis].

253. Pokládají se štěpování rozličných štěpów w české řeči. Počíná: Boetius w knihách swé múdrosti chwálí běh lidu prwního věku, jenž jsú neměli weliké pečliwosti o lakotném plnění břicha rozkošným jídem atd. X Wezmi ratolest kteréhož chceš dřewa na wigilli wšech swatých a tu w kopaj w zemi, přijme se a budeť rostí. A tak jest konec. (4 listy). Přídawek: O planiech sázení. 1 list.

Opsáno w Slaném r. 1457. Rkp. XV věku pap. we 4. (Boček).

254. O štěpování owocných stromů, jest malý přiwěsek u wětší knížky (Jádro) w rkp. od r. 1518 w museum.

255. O štěpích. Rkp. XV stol. w Olom. bib. (Boček).

256. Zpráwa o štěpích, od Bohunka kněze sebrána, w rkp. Raudnické bibl. od p. Zdislawa Kríneckého z Ronowa psáno. Srownáwá se na konci s rkp. mus. (num. 164).

257. Petra z Crescentiis kniha o púžitcích polních, k rozkoši krále sicilského a jiných k užítku. Rkp. we 4. (w museum).

Jest z lat. De omnibus agriculturae partibus etc.

H. LÉKAŘSTVÍ.

a) Bylináře.

258. U knihy rukopisné w 8. na pergam. (Druhdy na Strahowě): Excerpta ex libris medicorum, jest připojeno herbarium s mnohými jmény českými bylin. (w D. Gesch. d. Lit. II. Aufl. S. 278).

259. Abecední latinsko-české poznámenání bylin w rkp. Raudn. bibl. o němž p. hr. Šternberk w Pojed. o byl. na str. 42 zpráwu dáwá.

260. Glossy na krajích rukopisu Raud. bibl. latinského (Sternb. str. 42.) stojí též mnohé jméno české. n. p. inflatura prsymet; ano celý Recept. (w. D. Ges. 279.)

261. W rkp. od r. 1416 na papíře we 4. (u P. Ceroniho) 25 listůw s červeným nadpisem: Incipit Erbarius reuerendi Magistri Christiani — a s tímto zázewkem: Explicit herbarius editus per Mgrm. Christannum de Prachatiz Scriptus p. manus Mathiae de Zlyn sub anno dni

uведенého rkp. 1475. b) Umění Trěkowo atd. c) Tajemství pana Kaliwody Pražského atd. mimo jiné podobné wlaske chymické spisy.

Millesimo quadringentesimo decimo sexto. Et est finitus feria tertia post festum Annae, in Cunicz. 1).

Byliny v abecedním pořádku se popisují latinsky, a jména česká přidána jsou; německá po krajích stojí. První slovo jest absinthium pelyněk, poslední zinziber zázvor. Rozoznává ž, z, ež a cz, n. p. kosatec, starček; rz neznamená n. p. netrzesk.

262. *Herbarium* juxta ordinem alphabeti lat., nomina herbarum etiam boh. 1440, 4o. Rkp. weř. bibl. XI. C. 2. num. 6.

263. Herbář kratičký lat. s připojenými tu i tam jmény českými. Rkp. b. r. (XV věku) w 8. počátek necelý weř. bib. XI. F. 10.

264. Jména rostlin česky, w rkp. lat. Tractatus de virtutibus herbar. 4. weř. bib. XI. E. 5. fol. 1. sld. (saec. XV.)

265. *Herbář* neb raději sepsání bylin a jich lékařské moci, tuším přeložení z latinského podobného (neli Christianova).

Připojena lékařství, z nichž první proti červené nemoci, poslední proti krticím jest; pak o mastech, a koňské lékařství. Rkp. necelý, všeho 289 listů na pap. w 8. u p. Hanky. Na příklad z něho: Psi rmen má prútek měkký a květ žlutější než rmenový, a je w něm větší ostrost a hryzení a rozdělení, a proto vzpomáhá hlizám tvrdým, když se smísí s voskem, a když se píti bude z květu jeho vlázný, uzdravuje žlútenici.

266. W latinském Commentaru Mistra *Sindelia* na spis *Macera* w rkp. weř. bibl. od r. 1424 jména česká *neduhůw* a *bylin* se nalezájí. (D. G. 280)

267. W encyklopaedii *Pawla Židka* latinské (rkp. w Krakově) též jména česká stromů a bylin najíti. *Wiz Čas. Mus.* 1837 str. 231.

268. *Knihy o mocech rozličného kořene* podlé abecedy. Rkp. w bibl. weř. (od r. 1430?)

269. *Herbář* s barvenými obrázky bylin rkp. na pergam. we fol., z něhož nebožtík Dlabáč, bibliotekář na Strahově, jeden arch na desce jedné knihy nalezl. Text jeho jest dílem slowní, dílem skrácené přeložení Mohučského Herbaria od r. 1485.

Nelze ustanowiti, zdali tento herbář starší či mladší jest herbáře Janem Černým sepsaného. W Raudnici jest opis w 8. od Jana písaře městského w Německém Brodu od r. 1537, tedy 20 let po vydání Nürnbergském, kterýž ne z tištěného, nýbrž ze psaného staršího wzat jest. Nápis po str. 1. jest: *Lékařské knížky mistra Jana Prostějovského*: po str. 2. ale: *Erbar* z výkladu mistra Jana lékaře, a nad tím stojí: *Prostějovského* (kdež bydlil) (D. Gesch. 382.) Vydán jest tento herbář pod nápisem: *Knihá lékařská, kteráž slowe Herbář nebo Zelinář, welmi užitečná, z mnohých knih latinských vybrána, 1517. fol. w Norimberce u Jeron. Hölzla, listů 136. Spisowatel jest JAN ČERNÝ, doktor w lékařství, w Litomyšli; wydawatel ale a corrector Mikuláš Klaudian, lékař w Mladé Boleslawi, kterýž i rytiny na dřewě obstaral. Oba byli čeští bratři.*

270. *Mistra Jiřka z Augusty* knížky, jenž slowů *Swětlo apatekárůw*, w český jazyk přeložil MATEJ Z MAYTA. Rkp. na pap. w 12. listů 281, od r. 1496 u p. rytíře z Neuberka.

Obsahuje 15 rozdíla: O přípravách wonných, o lékařstvích hořkých, počistujících, o trociších, o praších, o lochu, o syropích, mastech, flastřích, ceraticích, olejích, o přípravě vosku řemeslně, o přípravování cukru řemeslně, o waření lékařství, která která lékařství mají se tříti. W předmluwě a závírce na str. 249 podává překladaatel dílo své uroz. p. Ladislawowi z Wattenberku, kterýž mu je byl uložil, a jej ospalého k té práci wzbudil, aby jazyk náš český i tudy se šířil, šlechtil a wzámhal, neb není tak úzký ani tak nehladký, jakž se některým zdá atd. (podobně slowům Wšehrdowým na S. Isidora). Na str. 250 po. zawírá latině: *Habes candidissime lector apud aureum scriptum in Myto alto terminatum anno salutiferae incarnationis Domini 1496. Od listu 251 do 281 jsou znamení smrti dle Galena i rozličná lékařství.*

b) *Lečitelství.*

271. *Lékařství* obecné člověku, který chce dlauho žiw býti, Rkp. w bibl. weř.

272. *Ex compendio theologiae veritatis beati Thomae de Aquino* lib. II. c. 58 de Physiognomia: *Rozličné údow spůsoby* podlé umění wydaného o přirození rozličné žádosti a mrawy ukazují na člověku atd. O čtyrech temperamentích: pěnokrewný, pěnohorký, wodnatý, kalostudený. Těchto věci máš pozorowati, když jest mor. W rkp. kapitoly Pražské, z XV stol. we 4. (Při Řečech Mudrcůw).

273. *Poklad chudých*. Skrácení neb wýtah z některé latinské, ježto mnohé ten nápis wedau: *Thesaurus pauperum*. W rkp. p. Cerroniho (při českých práwich) str. 60 až 70.

Počíná takt: Agwyn tak řečený mistr praví to za zajisto, že každý člověk žesteru wěc čině, zachowá své zdrawie. Po prawidlech diaetetických popisuje asi 50 bylin, u bukvice (betonica) nejwíce měškaje.

274. *O čtweru přirození* neb temperamentů člověka podlé základu Aristotela, se wšelikými recepty, z mnohých latinských kněh, w rkp., kterýž přiwázán jest k herbáři od r. 1517 w Raudnické bibl. (D. G. 382).

275. *Sbírka medicinských a chirurgických spisů* z rozličných spisowatelů, neprawě Křišťanowi připsaných, ač na díle i z něho wzatých od nějakého apothekáře františkanského.

α) Rkp. fol. weř. bibl. XVII. B. 18. pěkně psaných listůw, na začátku 15 století (dle hrab. Šternberka před 1419). Sebráno w něm jest toto: 1) Kalendář 7 listů. 2) O moci planet k tělu. 3) Zpráva proti šelmowému času t. O moru. 2 listy. 4) Rukowědění Filona, toho mistra welikého, od list. 6 do 14. 5) Naučení mistra Petra Hyspanského o zachowání zdrawie člověcieho (list 16. b.) 6) Lékařstwie proti mnohým nemocem atd. od hlavy až do pat z Hippokratesa, Galena, Petra Hyspanského, Cassiana, Gilberta a j. 7) O mocech rozličného koření dle abecedy. Nejprwé o andělice, to jest swa-

1) Christian z Prachatic umřel r. 1439 co farář u sw. Michala w Praze.

tého ducha koření, až Zanikl. 8) O sedmi planetách (str. 134. a.) a 12 znameních nebeských, o povaze člověka narozeného pod těmi znameními (str. 136—166. a.) 9) Zpráva a řeholy lékařské v krve pústění (str. 166. b.). Zde nějaká mezera v rkp. poněvadž nluvíví toliko o počasu při pústění krve hned takto počíná (tamž): Item vezmi ječmene atd. Pak něco navrhuje o hotování nápoje, syru a o moci některých vod až do 168. b. Že ta kniha není vlastně dílo mistra Christanna, jakž domněno, dokazuje: αα) Na str. 3. praví se: Prach ten slowe prach mistra Crystana; a na str. 94. To mistr Křístian Pláto ten mistr praví. ββ) Na str. 18. a. psáno: A já bratr zákona swatého Františka učinil sem swú snahu; prací welikau, a pilností sem wybíral to, co Izák krále Salomonův syn w Arabii¹⁾ udělal o moci, a w hromadu řadem lékařství postavil proti mnohým a rozličným nemocem, neduhům a nedostatkům od hlavy až do pat, z těchto mistrůw slowutých a wyborných knih lékařských, jakožto mistra Ipokrasa, řečeného mistra Galiena, Constantina, Bartoloměje, mistra Petra Hispanského, mistra od hory Cassina, Gilberta, Ortolfa, Akwina a jiných mistrůw knih a najprwé o moci atd. γγ) na str. 53. O zbláznění dokládá: jest ode mne w Brně pokušeno. δδ) na str. 166. a. dí: Skonávají se praktiky ze mnohých vlastí mistrůw, hwězdářůw a mudrcůw najprwé Neapolim, Senas, Parusium, Florentiam, Bononiam, Feraram, Cracoviam, Pragam, Viennam, a ty wšecy vlasti i ze wšech swrchu psaných zení wšickni mistři jsú se srownali w umění nadepsaném.

β) Rkp. Stokholmský (kterýž jestě r. 1604 w Rosenberské bibl. byl.) obsahuje méně a více nežli předešlý. Rukowěděnie Filona od r. 1528 stojí teprwa ku konci po traktatu o planetách, a obnáší 8 listů. (D. Reis. nach Schw. S. 67. a Geschichte d. Lit. S. 285).

γ) Rkp. weř. bib. XI. C. 2. Obsah jest kalendář, pak astrologie, léčitelství dílem w latin. dílem w českém jazyku a to sice a) O znameních 12 slunečních, na nichž se člověk narouje. „Znamenaj každý, že jsú běžná znamení atd.“ Na konci stojí: Explicit astronomia regis Joannis etc. quam composuit circa montem Ebron, ubi jacet sepultus Adam et Eva, similiter Abraham, Isac et Jacob anno D. XXIX sub imperio Tiberii, sub quo Christus passus est. Následuje b) Isák krále Salomonův syn w Arabii složil jedny knihy od moře, že žádný člověk nikdy lepších neskládal. Tomu srozuměw jeden mistr, ten slul Constantinus, a mnich jeden od hory, ten slul Cassina, i přeložil jest z řecké řeči w latinskú řeč, a pak mistr Ortholph z latinské řeči w německú, a my pak z německé w českú pro zdrowie další lidské. A najprw, kterak pitie a jedenie se w naturu obracuje atd. c) Medicina optima, Lékařství rozličná, zvláště o krve pústění, mastech atd. 1440. „Zwěděwše něco málo o lidském přirozeném < Explicium medicinae optima. Num. 3. d) Lékařství dobré čili o rozličných neduzích a léčení jich < dokonalo se dobré lékařství. Finitum ante festum S. Joannis Baptistae anno 1440. num. 8. Powěra i w tomto spisu wěk onen prozrazuje. Poslední lékařství tam stojí toto: Ad omnes infirmitates: Toto jest dobrý lék ke všemu. Wejmě otce † hledám tebe † wejmě syna nalezují

tebe † Kristus se narodil † Kristus umučen † Kr. z mrtwých wstal † Kr. ukroř tuto nemoc, wejmě otce atd. e) De aquis florum et aliis morborum remediis, lat. partim boh. 1440. rkp. 4. weř. bib. XI. C. 2. num. 8. fol. 212.

δ) Rkp. weřej. bibl. XVII. D. 10. psaný okolo r. 1498. we fol. srownává se s XVII. B. 18. obsahuje wšak také latinské ano i německy psané částky w tomto pořádku: 1) kalendář, 7 listůw, jak dny, měsíce w tabulce naleztí, a pod kterým znamením nebeským žilau paustěti. 2) Zpráva krátká proti želmowému času. 3) De regimine pestilentiae, (lat.) 4) totěž od Albika 1498, (lat.) 5) O měsících, kterak se lidé spravowati mají (česky a lat.) Dílem prosau, dílem latinským weršem na kraji. Které dni dobře něco před se bráti, česky (jako w num. α). 6) O mocech wina žženého, aqua vitae (lat.) 7) O wodách rozličných z kofení obecných, latinsky s připojenými wýznamy českými bylin. První jest aqua bethonicae, poslední aqua urticae. 8) De oleis, lat. O růžowém oleji ranných lékařůw, česky. 9) Die Tugent des edelen Oles Petrolium, něm. tištěno na jedné straně, a část toho česky psáno na druhé straně. 10) De judiciis venarum, lat. s dvěma obarwenými figurama; třetí figura, rytá na dřewě, s 12 znameními nebeskými na těle. Těž česky, kde žíla se otwíratí má. O paustění krve baňkami, s figurami, česky. 11) De minutione sanguinis cum sanguisugis (s pijavicemi) lat. a česky; koně se takto: Werštkové k zachování času popuštění: Po pústění první den buď na wečeři skrowen. Weselež se den druhý a odpočiwěj třetí celý. Potom také den čtvrtý čii wšecy hbité skutky. Pak den pátý sbieraj se wšecy wnitř moci, šestý wlažně chce se mýti. Sedmý dobře den protulati. 12) Tractatus uninarum magistri Galli venerabilis quondam canonici Pragensis. lat. 13) Počínaj se lékowé rozliční o wšech neduzích od hlavy až do pat. Wše jako w N. α) i ona chyba Isák krále Salomona syn atd. Toliko některá slowa změněna n. p. Já snad jakožto jeden najmenší bratr z bratřow sw. Františka učinil sem snažností swau atd. (N. α) snahu klade.) 14) Počíná se traktat mistra Arnolfa, doktora lékařství, kterýž jest psal biskupu Beghardowi Carturienskému, o požehnaném stromu dubowém a o užitečích jeho. (Jako N. α) 15) O moci supowé (jako N. α). 16) O rukowěděnie Filona, mistra welikého (jako N. α) 17) Wšeliká maudrost od pána boha jest atd. (jako N. α) 18) O mocech bylin dle abecedního pořádku; Andělka — Zenikl. (N. α). 19) O lékařství proti neštowicem, proti swrabu atd. (česky) krátce o rozličných nemocch od mistrůw českých (lat. 20). O ranách a jiných nedostatcích widomých a boleštých na těle (jako prwé wnitřní) s welikú práci a s pilností z jiných knih sebrané a velmi užitečné, neb jsú z knih slowutých a wyborných mistrůw wybrané. Najprwé o hlawě (jako N. α.) Při článku: komuž nohy hníjí, dokládá opět spisowatel: jakž jsem já apotekář widěl, a tak jest mi také kněz Mikuláš prawil atd. 21) O mastech; některé jsau jako w Num. řa. 22) Ad incitandam libidinem, a Medicamina, lat. 23) Počínaj se knihy o sedmi planetách, hwězdnych a 12 znameních nebeských; o povaze člověka narozeného pod znamením nebeským, a kdy dobře na cestu wstáti podlé 12 znamení nebeských (jako w α) 24) Registrum reale. 25) Snář podlé abecedy, česky, a částka latinsky. 26) Tištěný jeden list we dwau slaupcích, česky, z které žily paustěti,

1) Má býti: Isák neb Ishak ben Soleiman w 10 století, jež Petrus Hispanicus komentowal, rozdílný od Ishaka ben Salomon, který w Hispanii žil w 15 století.

kde a kdy baňky sázeti, s rytinou na dřevě dwa-náctera znamení nebeských. 27) Orationes quatuor s 2 obrázky lat.

ε) Rkp. kostela kapitolního w fol. pod N. L. XIX. skončený r. 1518, (dle str. 175). Na čele stojí sice: Tuto jsau mistra Křišťanova lékařské knihy i jiné lékařské věci, a však podobno, že i ta sbírka jest od téhož frantiskanského apotekáře (str. 5.) Pořádek jest tento: 1) Kalendář 2) O moči ne dle Isáka, nýbrž dle Bartoloměje (str. 11). Na stránce 45 stojí také ono: bylo pokušeno w Brně. 3) Purgací od žida z Budějovic. 4) Knihy ranné str. 99. O mastech str. 108; Herbář str. 112. O planetách str. 140. Kdy dobře na cestu se dáti, str. 176; Popsání Zodiaka str. 180. O čtyrech dílech roku str. 182. Varia, str. 190. Prognosticatio per Mg. Christannum str. 188. (To jediné od Křišťana). Člověk složen ze 4 elementův, str. 171. O čárech str. 88. O ženských nedostatech str. 77. Registiřik dělán jest r. 1590 w Staré Boleslavi.

ζ) Rkp. Stokholmský, jenž r. 1550 náležel Jindřichu ze Šwamberka, heitmanu kraje Prachynského. W tom sbírka ta stojí po tak nazvaném Jádro, pod nápisem: Mistra Křišťana lékařské knihy i jiné lékařské věci. Traktat o lékařství všech neduhův jest od pozdější ruky teprvé za knihou o planetách psaný. (D. G. 282).

η) Rkp. Raudnické bibl. od r. 1516 w 4. má nápis: Lékařství jistá a zkušena mistra Kristiana dobré paměti. Držitel jeho r. 1542, kterýž obsah na kraji wysadil, poznamenal: „držím, že má býti Krystanna, kterazj jsa z Prachite, žiw byl léta 1430 a wypsal pěkně o pauštění krwe.“ A však i ta sbírka jest nejiná než předešlá. Sběratel též zde jmenuje se: já bratr zákona swat. Františka wybieral sem to w hromadu, a uwadí zejména mistry, z jichžto knih čerpal: Hippokratosa, Galiena, aid. (jako w Rkp. α). Předmluva zde počíná: Všeliká múdrost od pána boha jest atd. Pořádek věcí jest tento: O čtyrech rozdílích leta, o zdravie člověcím (podlé Akwinaša), o zachování zdraví Petra Hyspanského (list 1—9). O moči dle Isáka (I. 10—25). O žilách (26—29). Znamení nemoci smrtelná z Hippokraty, Galiena (list 29—37). O všech nemocech od samého vrchu až do paty l. 38—168. Které věci údům pomáhají l. 168—177. O dubovém meli 2 listy. Knihy ranné s welikú prací z jiných wybrané l. 179—190. O praších a mastech, 4 listy. O motech koření l. 194—250, od angeliky až do zanyklu. Posléz o šesti věcech potřebných k zachování zdraví (aer, esca, quies, repletio, somnus et ira, haec moderata prosunt, immoderata nocent.)

276. O rodičkách a o nemocech ženských, pak o planetách a nebeských znameních 36 stran w 4. Rkp. od konce XV století u p. Čerrodního. K závěrku stojí: Sanatom (?) a na planetách dosti bude.

Ostatní spisy té sbírky, jako Euricia Corda kniha o moči, oswícení lékařů, o moru, proti červené neštowici atd. konečně o moci některých bylin a pálených wod str. 151—557 jsau později psány.

277. Jádro z mnohých lékařských knih wybrané, obsahuje lékařství proti všem nemocech od hlavy až do paty. Sepsáno jest podobno w druhé polowici XV století, a často opisováno.

Pořádek rkp. weřej. bibl. ze XVI. stol. pod XVII. H. 22. w 8. jest tento: O bolesti hlavy a smysla. O wlesech a jejich nedostatku. O sluchu a hluchotě. O škworu w uše. Rozličné lékařství na oči. Proti

wozhřiwce neb proti reumě neb šnupě. O málo-mocenství. Lékařstwie k zubom, a také což se tkne jiných nemocí okolo ust. Lékařstwie proti všem nemoce, kteréž býwají w hrdle, proti žábě. Lékařstwie proti nemoce a těžkosti prsíc. Lékařstwie proti bolesti srdce. Proti klánie w bocích. Lékařstwie proti žlútenici. Lékařstwie proti zimnici. Lékařstwie komu hñjí plíce. Proti nemoci, ježto slowe sýchotiny. Ktož nemuož zachowati, a také kdož krwi chrká. Proti wodnému teleti. Proti střewní dně. Proti bolesti břicha. Proti kameni w měchýři. Proti řezawce. Proti palici, to jest když konec bolí. Proti ženským nemoce. Proti červené nemoci a běhawce. Proti šlaku. Proti dně. Proti přímětu. Proti neštowicem. Proti strupóm. Proti nohám, ježto se prowalojí. Proti wilku na noze. Proti zlámání nohy. Proti žiwému masu (wlasu), a proti krúcem. Proti kuří řiti. Proti weliké nemoci S. Walentina a proti padúci nemoci. Proti zežení a spálení ohněm. Proti rozličným nemoce dětinským. Lékařstwie na rány a krew stawiti w wráně. O rozličných mastech, kterak mají dělány býti. O puštění krwe, proč a kdy máš puštěti. Proti hlizám lékařstwie. Zpráva, kterak se máš zachowati we zdraví. O přirozenie člověcím. O poznání nemoci po wodě. O dubowém listu. O hadowé kúži. W jiných opisích wíce méně obsaženo. Mimo dotčený rkp. se nacházejí čtyry we weř. bibl. XVII. H. 26, G. 14. D. 2 a 3, w museum též čtyry, z nichž jeden z XV stol. jeden od r. 1518, jeden u p. Brožowského z Prawoslaw, jiný we Fürstenb. bibl. (1534) jiný na Strahowě a w Stokholmě, jiný z 2 polowice XV stol. u mne w 8. malém, listů 218. Počíná takto: We jméno sw. Trojice otce i syna i ducha sw. Amen Počínají se knížky, kteréž já nazýwám jádrem atd.

278. Kniha lékařská čili recepty proti rozličným neduhům s. a. (saec. XVII) fol. boh. et germ. Vid. Medicina practica. XV. E. 8.

279. Knížky lékařské mistra Jana w Rkp. od r. 1525 w 4. (Strahow. bibl.) 273 listůw. První díl jedná o lékařstwach proti všem nemoce, druhý o wodách, třetí o mastech a bylinách. Kdo jest tento mistr Jan? Dobrowský soudí, že buď Jan z Blowic, kterýž umřel r. 1502, 3. Čerwence, aneb Jan Černý, jehož kniha wykladůw na traktat dewátý Rasisa latinsky psaná r. 1480, přeložená byla od Mikuláše Wrány r. 1566.

280. JAN ČERNÝ.

a) Spis o nemocech morních, kterak se mají lidé chowati před i při tom času. (Pro bohaté). Od mistra Jana Černého. [na 1 listu stojí: Ista compilatio est cujusdam Johannis Nigri, medici, haeticorum summi episcopi. Na konci: 1520 in Nova villa sub Colonia pirrus Georgius sacerdos (scripsit) urgente peste in Boemia.] Rkp. fol. 10 listů od r. 1520 u p. Božka.

Potom wydán w Prostějowě u Jana Guntera 1544. w 16. a tamž u Kašp. Aorga 1556 w 8. Pak pod tit. Krátký weypis o nemocech morních, kterak se lidé času toho a předtím pro nakazení powěťti chowati mají, aby jeden každý podlé swé možností opatřiti se mohl. Wydán někdy od mistra Jana Černého, lékaře wýborného. A nyní znouwu lépeji a dostatečněji spravena a skorigowána jest. Wytisněno w Starém M. Pr. u Jiřka Černého, l. p. 1582 w 8. str. 71. (Dobrá kniha i čeština.)

b) Zpráva jiná mistra Jana Černého, lékaře Litomyšského na morní obširnější první jeho

spis velmi krátce k užtku příteli svému milému vypsaná a k snadnějšímu pamatování poslaná, kterak by se mohl velmi kvapně při tomto času nebezpečném opatřiti; w tato slova dále psaná jemu byla jest l. 1520 podána. (2 listy) Opis od r. 1520 u p. Bočka.

281. Rkp. *Wodňanský* w 4. na pap. z XV. stol. w Museum pod num. 558 obsahuje mimo jiné též a) *Nomina infirmitatum* s českými významy; b) *Herbarius* český, kterýž po krátké předmluvě počíná *Angelikau* a končí *Zimolezem*.

282. W rkp. weř. bibl. XI. E. 4. na listu 61 pv. — 62 stojí: Recept proti 11 neduhům. „Prvé lékařství ktož má nokazitú twář, jesto jest črwena X Jedenácte o málomocenství. Wezmi nejprwnejší jahody, jesto slowú trawnice. Též w rkp. tamže XI. F. 4. Též w rkp. XI. T. 13. (lat. germ. et boh.)

c) Ranhojctví.

283. Rkp. weřejné bibl. pod num. 239 w malém 8. na 330 listech mimo 7 listůw registříku z druhé polowice XV století. Počíná: „Tyto knihy a naučení složili jsú welicí mistři a lékaři w lékařství ranném dospěli, a kteříž jsú jistá a zkušená naučení wzali, a dokonale se tomu naučili, a zvláště mistr Anton z Napule.“

Obsah jest: Zpráva a naučení, co do sebe lékaři ranní jmieti mají. Kterak se mají chowati ranění, a čeho se wystřichati mají. Rány zehnaným hojiti, (jak to pan Leskowec, Wlchowec, Labut, Habart a mistr Dawid uměli podle základu: že bůh také jen slowem swět stwořil). O mastech na rány w hlavě. O ranách. O francích rozličných dle Galiena. O mastech a k čemu se každá hodí. O zlámání kostí; o otoku. Komu úd schne. O ohni sw. Antonima. Naučení mistra Dawida, kterak máš dělati rozličné ceráty totižto flasty. Prachy k ranám (mistra Ipokratesa). Naučení mistra Chrystana, kterak člověk poznati má na raněném, uměli čili nic. Naučení mistra Šindela, kterak máš hojiti lidi, kteřížto přiměti nebo zlé nastowice mají. Mistra Dawida z Tábora, kterak máš hojiti střely (totiž: „Napiš na každý listek Jesus Christus a Zdráwa Maria za 7 dní, osmý den udělej z nich swičku a dej do kostela při mši shořeti.“ Kdosi na kraji nareysowal hlavu s rohama a s wěncem, s wyplazeným jazykem, přidaw nápis: Maudrýs lékař, až tě hlava bolí.) atd. Wlastně tu málo chirurgického, málo pořádku, mnoho opakování; cena spisu toho wůbec menší než Rasisa a Salicettiho Uwádí tady mezi lékaři Jindřicha z Holomauce, Arnošta z Holomauce, Bartoše, mistra Příbrama, Christana, Šindela (kw. 1450) Dawida z Tábora, mistra Hawla. U kýly praví: Pan Zdeněk z Šternberka zhojil se, a zmiňuje paní Leskowcowé, která masť měla k wytažení šípů nebo kulky.

284. O mastech. W rkp. Strahowském w 8. od listu 90. až do 110. (D. G. str. 278.)

285. *Ranné lékařství Rasisa* (Rhazes a¹).

Rkp. p. z Schönherru k. řády při zemských práwích we 4. z XV století.

Již na desce té knihy stojí pozdější rukou poznamenáno; léta 1474 stala se porážka w Dfeminách předměstí Wodňanech atd. Druhý opis nowý Rhasisa i Salicettiho učinil Anton Jungmann M. D. a prof. r. 1818. we 4. (Od něho také zewrubnější tato o lékařských spisech zpráva pochází). — Jest to wlastně ranné lékařství mistra Wilima Burgenského t. j. Wiléma Rogera z Congenis aneb lépe z Parmy (1480) sepsané od našeho neznámého vlastence, kterýž Rogera slyšel w Montepesolanu. O čemž daw obšírnau sám zpráwu, dokládá: Aniž sem bez přičiny takowé a tak užitečné dielo, z(a) tak dlouhý čas oznámiti prodlii, nebo sem dosawad čakal, zdali kdo z towarýšow našich, patře k božské odplatě aneb aspoň k lidské přízni, tu práci podstupil, a že dosawad nižádný se o to nepokusil, jakož slyším a rozumím, že učitel náš dluh těla wyplatil, tu práci na se rád přijímám. Na pět dílůw rozdělil celau knihu, w prwním (62 kap.) wyprawuje léky hlavnie, w druhém (22 kap.) o léčení hrdla, šije a hrtánu, w třetím (32 kap.) od hrdla dolů až do boční mázdřice, aneb do klůbu bedrního. W čtvrtém (35 kap.) o ranách a lékařství ran údůw krmitelných; w pátém (23 kap.) léky údůw od kosti klůbné až do nartie a prstů nožních. Wyhotowení spisu padá do počátku XIII století, a není přeloženo latinského Rhazes, (w bibl. weř. sign. IV. F. 3. Incipit cururgia Rogeri eximii Doctoris hujus artis), kterýž se s českým nesrownává, jsa toliko w 4 knihách maje jiný pořádek, méně kapitol. Rogeri practica medicinae wydána 1490 fol. Venet. Rogeri Chirurgia ib. 1546. fol. W témž rkp. nalezá se nápodobně:

286. *Ranné lékařství Mistra Wilhelma Placentinského ze Salicetti* ¹⁾.

Jest rozwrženo na pět kněh s krátkau předmluwau. Prwní obsahuje 67 kap., druhá 27, třetí 29, čtvrtá o rozebrání (anatomia) 5, pátá 10 kapitol. Anatomie jest mnohem důkladnější než ta, kterou sepsal Matauš Dačický (Wolkenberg z Wolkenberka) r. 1573. Desátá kapitola páté knihy „o změnění, rozšíření sprostných lékařství hodných k dielóm praweným“ schází. Mistr Wilém z Salicetti z Placentina (Piacenza) umřel r. 1277. Pismo to samé jest jako Rogera, řeč ale něco pozdější býti se zdá.

d) Prodnicetwí (babictwí).

287. Mikuláše KLAUDIANA zpráva a naučení ženám těhotným a babám pupkořežným we 4. 23 listy. 1519. w Mladé Boleslawi nad Jizerau. Na štítku stojí N. C. Prwní kniha o babení w českém jazyku psaná.

288. Alberta Welkého o *tajnostech ženských*.

Pelcel w poznamenání tištěných kněh uwádí wydání té knihy okolo r. 1500 we weřejné bibl. Mladší opis nachází se w Strahovské knihowně připojený k spisu o mocch bylin, kamení a zwřiat. (D. G. 292.)

Raya w Persii (nar. 860, † 940) dozorce nad špitálem w Bagdadě, wyborný skaumatel a plodný spisowatel.

1) Žil w Bononii a Veroně (1275), jehož Chirurgia wyšla tiskem r. 1475 fol. Piacenza.

1) Rhazes aneb Moh. Ibn. Sachariah Abubekr z

289. Wýtah z *Aristotelových Secretis* mulierum jest w rkp. p. Brožowského z Prawoslaw při tak nazwaném Jádře.

e) *Koňské lékařství.*

290. a) *Albrechta* (mistra, kováře císa. Bedřicha) lékařství koňské. Rkp. weř. bib. od r. 1440 we 4. pod signat. XI. C. 2. num. 18. Jiný rkp. tamže XVII. E. 42. fol. b. r. Jiný rkp. z XVII stol. we 4. 27 listů u p. Bočka.

Tištěno mnohokrát b. r. a m. Jedno vydání w Holom. 1772. 8. Jiné w Jindřichowěhradci b. r. s nadpisem: Lékařství koňská jistá a dokonale zkušena. Sepsaná od M. Albrechta štolmistra, kováře a koníře císa. Fridricha atd. k nimž mnohé věci užitečné jsou přidány, nyní znou pořádně spravené atd. Též w Pardubicích: Zkušena koňská lékařství atd. w 8. b. r. str. 64. atd. Jeden rkp. z XVI stol. klade: od mistra Albrechta lékaře císaře Oldřicha (!) a mistra Hawla kováře císaře Zikmunda. W rkp. weř. bib. X. C. 2. stojí: Kto chce koňské lékařství uměti, ten čti tyto knihy, tyť jest složil mistr Albrecht císařůw kovář Bedřichůw urozením z Napule atd.

b) Jiné od prvního lékařství rozdílné náležá s w rkp. u p. Brožowského z Prawoslaw rad. c. k. appel. s tímto začátkem: Počiná se *Zpráva lékařství koňského* takto: Ordanus tak řečený mistr a rytíř Fridricha císaře w knihách swého lékařství o stvoření koně atd.

I. PRÁVNICTVÍ A KANCELÁŘSTVÍ.

a) *Práva, zřízení, a nálezy královské a soudní.*

291. **CTIBORA Z CIMBURKA** a) *knihá Towačowská*, tak slowe krátce: Kniha Ctibora z Cimburka a z Towačowa o obyčejích, řádích, zvyklostech starodávních a práwích markrabství morawského.

Sbírka ta se stala rozkazem a pomocí Štůbora z Cimburka a Towačowa heitmana toho markrabství, na žádost mnohých pánůw a rytířůw morawských, okolo r. 1480. Rkp. dwa w Museum; we 4. XVI stol. num. 777 a úplnější exemplář ze XVII stol. 725. Jiný pod jménem: Staré zřízení země morawské pána Towačowského we weř. bibl. XVII. C. 5. Jiný rkp. od r. 1520, 58 listů registr. 3 listy fol. k němuž wtěleny jsou nějaké přidawky ze začátku XVI stol. až do r. 1523. P. Boček osm nejstarších rukopisů srownal k vydání, a doplňky z sawvěkých sněmowních nařízenj přidal. Voigt we swých Act. I. 153. 310. z nedokonalého rkp. od r. 1615 učinil wýtahy, a uwodf 20 rozličných spisůw s obsahem jich, z kterýchžto spisůw patero jest tištěných. α) Smlauwy mezi pány, rytířstwem a městy o některé artikule. W morawských práwích 1545 w Holom. na str. 132. β) Wypowěd královská mezi pány, rytířstwem a městy, o některé artikule, mimo smlauwu nahore psanau, tamže na str. 135. γ) Wypowěd nejji. knížete a pána p. Ferdinanda atd. z čeho (páni, rytířstwo a města) před právem zemským odpowídati mají neb nemají. Tamže str. 137. δ) Přípis listu mírného (Landfried) země mo-

rawské tamže str. 3. ε) Přípis listu přiznawajícího k landfridu, tamž str. 7. Podobného obsahu jsou i ostatní posud netištěné částky, na příklad: Zápis obecní a upokojení zemské za Matiaše Korwina 1484, w Budíně. Smlauwy královské o zboží mečem dobyté 1486 w Jihlawě. Druhé smlauwy královské o mince, o stáwky (arrestatio), o stawení k rokům (veniendi in constitutum, Einhaltung der Termine) a odbýwání wedlé země atd. Swobody markrabství morawského od Matiaše, Jiřho, Jana, Wladislawa, Wáclawa, Sigmunda, Albrechta atd. Wýtahy z úplnějších opisů stojí w Mähr. Magazin 1789. B. 1. 37. 148. η) W Hořowické knihowně jest rkp. we 4. Práva a zřízení zemská s předmlauwu Štůbora z Cimburka. Druhý rkp. fol. 1603.

b) *Ctibora z Cimburka Rád čili zřízení mlynářské* w markr. morawském. Rkp. XV věku (Boček).

292. *Ustanoweni* cechowni aneb pořádek *malířů* Pražských. Do českého přelož. okolo r. 1430. Rkp. půwodní u hrab. Fr. Šternberka.

Tištěna jsou w knize: Riegers Materialien zur Statistik von Böhmen Heft VII. str. 120—131.

293. *Horní práwa* krále Wladislawa w rkp. mus. 160 (knize Talemberské).

294. Viktorina Kornelia ze **WŠEHRD** knihy dewaterý o práwích a súdech i o dskách země české.

Spis pro velikau potřebu práwníkům w XV a XVI stol. často opisovaný, a nyní pro historií práwnictví důležitý, a jak Procházká práwí, důkaz wýmlownosti veliké. Nachází se mnoho rkp. jichž p. Hanka 19 napočel, na trojí wyprawowaní a textowaní se dělicích. Jedny rukopisy jsou starší (okolo 1500) s přípisem pánu Kostkám z Postupic, a těch nejwíc se náležá; jiné (a těch Dobr. jen 3 našel, mezi nimiž Randnický od r. 1511, a weř. bib. od r. 1515) králi Wladislawowi II. připsané, oprawený text zawírají, kterýž Viktorin náš za práwé sám uznává; třetí rod rukopisů bez přípisu jest. Přičinu změnowaní a wůbec wáhání s wydáním na swětlo tak potřebné knihy p. Palacký dobře udává býti spor tehdejší mezi stavy českými s městy teprvé r. 1517 smlauwu swatowáclawskou utišený. Tiskem wysla jakožto 1n. číslo Staročeské biblioteky wydávané nákladem Českého Museum, w Praze 1841. 8. maj. péčí p. Hanky, s úwodem p. Palackého, podlé rkp. Clementinského od r. 1515 s užitím mnohých jiných. Připsáno to wydání bylo (k němuž i jiní vlastenci penězi přispěli) spisowateli této literaturní historie na památku za wydání českého slowníka.

295. *Práva Brněnská* w rkp. fol. od r. 1543. w bibl. p. hrab. Thuna w Děčíně.

Počínající takto: Purgmistr a přísežní měšťané města Brna. Wortel (ortel) první z Hradiště města. Takto se stalo atd. Podobný Codex nalezl prof. z Monse w registratuře Brněnské N. 39. W Hořowické knihowně: Obyčejowé práwí i jiných chwalitěbných wěcí země morawské léta 1521 fol.

296. *Zřízení zemské* králowství českého za krále *Wladislawa*, složená (dle usnešení na sněmě r. 1492) skrze pány Petra ze Šternberka a na Lištni a Zdeňka ze Šternberka a na Zbi-

1) O řádech a práwích markrabství Morawského p. historiograf Boček srownal deset rkp. a chystá jich wydání.

roze, a wladyku Albrechta Rendla z Aušawy, prokuratora krále Jeho Milosti.

Spis bez vlastního nápisu takto počíná: Léta božieho tisícioho pětistého (1500) za najjasnějšího knížete a pána, pana Wladislawa atd. ráčil jest Jeho Milost powolenie dáti pánuom a rytieřstwu w koruně české, aby swá práwa po všech dskách wyhledali, a to w jedny knihy wsecko sepsali, a to s pilností přehlédnue, aby wážíli práw swých, aby přičinili nebo ujali, tak jakž od starodáwna býwalo, a to aby w jedny knihy složili, a ty knihy aby tisknauti rozkázali, aby mohli mieti bohatý nebo chudý, ktožby chtěl, aby se tím uměli wšickni sprawiti a wystrěhati, aby žádný newěda neupadl w pokutu: pro kterúzby měl čest ztratiti aneb hrdlo a statek atd. (Na konci:) Jsú pak tištěny tyto knihy w slawném městě Starém Pražském léta téhož, jako swřchu psáno stojí, a králowství krále Jeho Milosti uherského desátého léta a českého třideátého. we 4. A má 8 listů. B—T po 6. Jsau to vlastně nálezowé wytažení z desk zemských, kteréž shorely r. 1541. W jednom rkp. w Rejhradě na Morawě jsau tyto wýtahy z desk od r. 1321 až do l. 1485, při čemž paměti hodno, že wýtahy w českém jazyku tu již rokem 1396 počínají, ačkoli dle swědectwí Wšehrdowa desky zemské až do r. 1495 latinsky wedeny byly. Učiněna jest ještě a to za mého úradu, prawí Wšehrd w 8 kap. 9 knihy, we všech dskách tato proměna, že se již česky wšesky dsky píší, kteréž jsau se od počátku wždycky latině psávaly a registrowaly. Od něho také čtyry knihy měli jméno dsky Viktorinowy. Rkp. w Museum we 4. pod num. 771 jest sbírka čili knihna nálezůw, z nichž Wladislawské zemské zřízení sestaweno. Rkp. w Mikul. jednowěký we 4. na pap. s registříkem i se sněmem r. 1492. [Zřízení za krále Wladisl. I. 1550 složeno a k tisknutí spraweno.]

297. *Sententiae casuum forensium* aneb Pandectae Brunenses, w češtinu přeloženy w rkp. registryraty Brněnské N. 32.

Počíná: Léta páně 1343 sedláci z Šibnic atd. W Hořowické bibl. jsau púhonowé a nálezowé, které jsau se staly w městě Brně 1406—1417 rkp. w 4. Těž: Púhonowé a nálezowé markrabství morawského fol. 3 swazky rkp. Těž nálezowé a púhonowé od l. 1460. fol. Nálezowé od r. 1475—1516. fol. pak od r. 1519—1520. fol.

298. *Wýpowědi práwa Magdeburského* a některé ortele Olomúcké pro některá města česká na půlnoci 1518 we 4. rkp. mus. 773.

299. *Zřízení nejstarší markrabství morawského* počínající se připisem landfryda krále Wladislawa r. 1516 s přídawky až do r. 1531. [rozdílná od wydání r. 1535 i od knihy Ctib. z Drnowic] Rkp. fol. sawěký (Boček.)

300. *Wýpisky práwní a soudní* ze starých desk král. českého od r. 1287—1437. Tisťena sbírka I. w Archiv. II. 330, sbírka II. tamže III. str. 307—367 (num. 15—305 až do r. 1466).

301. *Wýtahové z desk zemských*. Akta za krále Wladislawa. Rkp. mus. 160 též (r. 1506.) w rkp. Hořow. w. Rozbor str. 159. *Wýpisky z desk zemských za krále Wladislawa*. Rkp. Hořows. *Zápis krále Wladislawa 1598* čtwtrek den sw. Wawřince. Tamž.

302. *Zápisowé za krále Sigmunda* a jiná akta wálek Husitských. Rkp. mus. XX.

303. *Nejstarší zápisy Hradecké* od r. 1384—1404. w Arch. II. str. 314—329.

304. *Zápisy Kozelské* we Slezsku od r. 1480—1571 w Arch. II. str. 393—404.

305. *Knihy památní a listinné města Olomauce*, založené r. 1424. Rkp.

306. *Knihy městské města Prostějowa* z XV stol. Rkp.

307. *Knihy města Litomyšle* od r. 1440. Jiné kšaftowní 1492—1562. Nařízení o řemeslech atd. 1357—1438. Rkp.

308. *Listář historický* od Jos. Schöna zawírá 30 listin od r. 1408—1663. z archívu Píseckého a Wodňanského s historickými poznámenániami. Tisťen w Čas. mus. r. 1832—1834.

309. *Nález panský za krále Ladislawa 1454*. Dwa rkp. u p. ryt. z Neuberka, též w rkp. w bibl. Colledo-Mansfelda. Těž w Mus. 771.

310. *Nálezowé za krále Ladislawa*. Rkp. mus. 732, 769 a 776. též w rkp. Wyšehradském (Od pečeti jeden groš atd.).

311. *Nálezowé panští za krále Sigmunda* až do Wladislawa. Rkp. mus. 768.

312. *Nález panský za krále Sigmunda*, o listech. Rkp. w bibl. Colledo-Mansf. též u p. ryt. z Neuberka.

313. *Ustanowení panské za kr. Sigmunda*, co má bráno býti od desk. Rkp. mus. 769.

314. *Nález panský za čis. Sigmunda* o listech. Rkp. weř. bib. XVII. C. 22. též za Ladislawa r. 1454 a za Wladislawa r. 1486.

315. *Nálezowé saudu dworského, kómorního a zemského z XV stol.* Rkp. weř. bib. XVII. A. 35. fol.

316. *Nálezy saudu dworského* r. 1454 až do r. 1465. Tisťeny w Archiv. česk. I. 428.

317. *Nálezowé práwní od časů krále Wáclawa a Sigmunda (1378—1438)* sebrání od Alberta Ojře z Očedělic, pod nápisem: O nálezích panských. Rkp. we 4. u křižowníků, kdež i Wšehrdowdy knihy (num. 200) se nalezájí.

318. *Púhony a nálezý m. morawského* od r. 1437 až ku konci XVI wěku. Rkp. fol. u p. Bočka.

319. *Nálezowé staří saudu zemského za krále Wladislawa*, w rkp. Raudnickém po dewaterých knihách Wšehrdowých od r. 1511. Počínají práwě jako tištění od Pawla Seweryna w Praze 1530 we 4. „Za práwo jest.“

Jiný rkp. nálezůw saudu zemského okolo 1520 fol. u far. Hausera (teď na Strahowě); jiný weř. bib. XVII. C. 30. fol. b. r. též tam rkp. z XVI stol. b. r. we 4. XVII. F. 33. Wladislawa dekréty z desk zemských wyaženy. W rkp. mus. 160. pag. 384—400. (w Talembersk. knize za krále Jana až do Wladisl.)

320. *Púhony a nálezý*. (Na druhém listu.) W této knižce najdeš s wší pilností wyhledání a

sebrání mnohých předešlých pňhonůw a nálezůw jedné každé věci sobě podobné a se dotýkající, též kterého léta co toho se stalo pořádně sepsané, a pro snadnější i spěšnější najití registrované atd. fol. 286 listů a 17 str. registr. Nejmladší pňhon jest od r. 1560. Rkp. na pergam. w bibl. Wid. z knih hrab. Fr. Jiřího z Gianini probošta kapitoly Olomucké.

321. *Zápisy rozliěných osob* r. 1398—1428. (19 kusů) Archiv. česk. III. str. 271—284.

322. *Zápisy městské Nowého města Pražského* od r. 1446—1453. Rkp. u p. Čelakowského, obsahující několik tisíc zápisůw rozliěného druhu latině vyhotovených, také tam zde české zápisy se vyskytují.

Z těch p. Čel. vydal w Čas. mus. 1839 a 1840. vybraných slohem i věci na mnoze památných.

323. *Zápisy Pražské obecní 1406—1429.* Sbirka první w Archiv. I. str. 189—225.

324. *Staré zápisy rodu Šternberského* od r. 1386—1432. Sbirka první w Archiv. I. str. 138—157.

325. *Zápisy knížat Minsterberských w Olešnici* od r. 1454—1489. w Archiv. I. str. 297—317.

326. *Zápisy we věcech sedlských* od r. 1389—1499 w Archiv. I. 339—350.

327. *Wýpisy ze starých desk dworských* od r. 1384—1456 w Archiv. I. 390—427.

328. *Seznání swědkůw* od r. 1453—1456. Sbirka první w Archiv. I. 159.

329. *Extrakt ze všech register zemských pňhonů markrabství morawského*, na kteréž se nálezy panské při práwě zemském Brněnském od l. 1406 až do l. 1598 staly. Rkp. 4. w knih. Rejhradské.

330. *Některé pňhony a nálezy práwa zemského Olomauckého.* Rkp. na pap. z XVI století we fol. w bibl. Rejhradské.

331. *Pňhonové a nálezové* (znamenají se některé) paměti, připovědi i jiné potřebné věci w markrabství morawském zběhlé od l. p. 1475. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 5.

Jiný od l. 1498. ib. XVII. C. 14. Též sbírka pňhonů a nálezů w archivu arcib. Olom. několika foliantůw z XVI stol.

332. *Registra auzká* královsá, čerwená, aksamitová od 1471. fol. rkp. pap. w Museum 757. (Obsahuje komorní saudy.)

333. *Registra černá* aksamitová od r. 1500 do 1511. Rkp. pergam. malovaný. Obsahuje protokoly appellační; důležité rodopiscům; fol. w Museum.

334. *Wýtahy z listin* rozliěných od r. 1371—1471. (lat. i čes.) W Arch. č. III. str. 465. sld. sbírka kusů 804.

335. *Knihá právní* obsahující pře a nálezy saudu města kr. Hradiště, strónau kterých o

naučení při práwě Brněnském tázáno býwalo. Rkp. z druhé polowice XV stol. fol.

Knihá pro lepší a snadnější poznání práw a saudů městských w Morawě welice důležitá. [Boček].

336. *Registra zápisůw* královských i obecných r. 1453 a 1454 sepsaná. Jest to sepsání listůw na statky a rozliěné úmluwy od králů Karla, Jana, Wáclawa a Sigmunda daných neb mezi stranami vyhotowených, kteréž listowé, poněwadž w časech bauřliwých 1419—1436 a od 1439 do 1453 zemské dsy a práwa nešly, w r. 1453 do desk wtělení býti nemohli, a protož před zvláštní kommissí udání býti museli. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 15. z počátku XVI stol.

Jiný opis jeho w tajném archivu we Widni od r. 1530. Tisěna jsau w Archivu česk. I. str. 493. II. 175. 444.

337. Po různu nacházející se *wýpisy z práw, nálezů* atd.

a) Práwa písarská, místopísarská; práwo Ondráška menšího písare (1456) Rukop. Fürstenb. b) Ustawenie a zjednanie pánůw a zeman zemé české za krále Sigmunda, co bráno od desk zemských. Rkp. W. II. Nalezeno a ustanoweno, jakož jest bylo od starodáwna bráno od desk atd. rkp. H. II. Naučení o rádu u desk; Jindřich z Michalowic atd. znamenawše, že země z daru božího naše česká upokojena jest atd. Rkp. H. II. (1455). c) Páni nalezli, aby woláno bylo we všech městech atd. × To jest w nowě úrad přijal. Rkp. T. III. d) Nález o nowého krále — o wšecy listy — o ležení — o škody — aby listowé dělání byli dle obyčije starého — co mají od čeho wzíti u desk. Rkp. B. II. e) Opět jiná práwa jsú tafo Starého města Pražského. Přihodiloliby se kdy, žeby muž a žena majice sbožie a swoliliby se atd. × Juris informato-ribus dominis proconsuli et consulibus majoris civitatis Pragensis. Georgius etc. Policejní nařízení snešení sněmownního. Ku konci: Léta od nar. syna bož. 1486 dokonány jsau tyto knihy. f) We jměno sw. a nerozdílné Trojice Amen. Jakož wšickni i každý zvláště dobří lidé mají se starati o obecné dobré w této wlasti atd. Rkp. H. II. g) O poprawách po krajích. rkp. B. II. h) O swědcích „Weliké užitečnosti atd. rkp. N. i) O pokofe wraždělníka. Pokora wraždělníka atd. rkp. F. II. k) Wy úředníci, kteréž jste od nás w tyto úrady usazeni rkp. H. II. l) Zahájenie a zdáníe súdu rkp. F. II. zahájený saud tamž. Zahájenie saudu. „Krajůw jest dwanać“ atd. Rkp. H. II.

338. *Tržené anno 1456. feria 4 post Andream* datum est istud subscriptum de officio Sexdominorum ad recipiendum in foro, quae adducuntur et portantur, fructuum in forum et retro. „Najprwé owocné tržené“ atd. [policejní nařízení]. Rkp. W. II. (w. Rozbor 1842 str. 172.)

339. *Rozsudek Wladislawa* mezi pány, rytíři a městy. Rkp. mus. 768.

340. *Hrdelní příběh český z XVI stol.* od M. Dworského z rkp. tisěten w Čas. mus. 1832. str. 314.

b) *Sněmy, snešení stawů, knězi, měst.*

341. *List pánůw českých a morawských* do

Konstanci odeslaný. Tištěn jest w Postille Hus. 1563 na listu 247.

342. Sněm obecný walný stawů českých a moravských w Čáslawi od 1—7 Čerwna 1421.

O zřízení koruny české w jednotu proti králi Sigmundowi uherskému atd. K tomu náleží spis: Příčiny, pro které stawowé cis. Sigmunda za krále přijíti nechťi 1421. Též odpověď Sigmundowa w rkp. (bibl. Lobk.) Wše tištěno w Hájk. kron. list 390 atd. Zloměk sněmů od r. 1421 tištěn w Českoslawu (1825).

343. *Snešení kněží Tábořských s mistry a kněžími Pražskými* a na tom zůstání, jak o těle a krwi páně atd. 1420 na zámku Konopišti.

[Sturm w Srownání str. 398; též odwołává se na ně Jafet, i w Lukawcowě kromice Tábořské o nich zmínka. Boček]. Snešení mezi Tábořskými a kn. Pražskými w Praze 1420 cituje Sturm w Srownání str. 400. Psaní Pražanůw k pánuům českým po wítězství nad Wyšehradskými l. 1420 rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. Smlauwa pánuů českých l. 1421 rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1.

344. *Sněm w Starém městě Pražském* od hrabat, pánuů, wládyk, purgmistra, hejtmanůw a lidu obecného držán léta 1421 dne 7 Čerwence. [Artik. 16 o lichwě] w. Stelcar o lichwě f. 5. *První sněm po upálení Jana Husi* a M. Jeronyma Pražského držán w Praze o naprawení náboženství 1417. Rkp. w 8. u Bočka.

345. *Akta weřejná i sněmowní w Čechách i w Morawě* od r. 1414 do 1428.

Tišt. w Arch. čes. III. str. 181—268 (kusů 41). Též w králowství českém od r. 1432—1439 tamž str. 395—464 (kusů 35).

346. *Akta sněmowní král. českého* od r. 1436—1452. Rkp. fol. (u p. Bočka).

347. *Jednání sněmowní* (weřejná čili obecná) w markrabství moravském od r. 1412—1474. porůznu s mnohými mezerami, dílem w celku, dílem jen w zlomcích.

Sbíрка opisů z rozličných archivů moravských u p. Bočka.

348. *Jednání sněmowní* (obecná) w markr. moraw. od r. 1475—1524.

Sbířka úplnější již nežli z předešlých časů. W opisech z rozličných arch. moravských u p. Bočka.

349. *Jednání sněmowní* (obecná) w markr. mor. od r. 1526—1620 (dílem psaná dílem tištěná).

Sbířka snad již úplná a bez mezer. Nejhlawnější částka chowa se w stawowském archivě pod heslem: Památky zemské, a w knihowně zemřelého nejw. kancl. p. hrab. Mitrowského, ostatní však w archivech králowských měst, obzwláště města Brna. (Boček).

350. *Sněmy král. českého* od r. 644—1529. Též: *Wjtahy sněmů král. českého*. W rkp. XVII wěku we 4. (u p. Bočka).

351. *Král Wáclaw a jednota Pražská* 1394—1401 w Arch. čes. I. 52—66.

352. *Sněm kněžský* za arcibiskupa Konráda w Praze r. 1421. rkp. (bib. Lobk.)

353. *Sněm walný stawů, markrabství mo-*

rawského, w Brně u přítomnosti krále Sigmunda od 1—17 Listopadu 1421. Nálezy proti Husitům atd.

354. *List raddy města Pražského* jménem Sigmunda knížete litewského, správce českého a moravského, měšťanům Kaurimským na prominutí jejich winy strany náboženství a přidržení se krále uherského 1422. (Opis u Bočka.)

355. *Sněm kněží a mistrů Pražských* s kněžími a mistry Tábořskými na hradě Konopišti 1423. Rkp. (bibl. Lobk.)

356. *Sněm obecný w Praze*, od 16 Řijna do 1 Listopadu 1423. Ustanowení *dwanaći správců* králowství českého až do roka, nařízení o minci atd.

357. *Sněm obojí strany* stawů král. českého we Zdících, na počátku Řijna 1424.

358. *Sjezd jednoty Tábořské w Pisku*, 6 Unora 1426.

359. *Sněm obecní w Praze* r. 1433 ten týden po sw. Witě, na kterém s wyslanci od sněmu Basilejského Compactata smluwena, a po třech wyslaných t. Prokópu Plzenském, Martinu Lupáči a Matěji Laúdowi z Chlumčan otcům w Basileji předložena, a potvrzená zpět do Prahy přinešena byla.

Opis český toho listu w rkp. (bibl. Lobk.) Přijetí těch kompaktat stawowé zwláštním listem w Praze na den sw. Matauše r. 1435 doswědčili, kterých list při čtyrech artikulech tištěn jest. Tato umluwa neb kompaktata Basilejská w opisu starém nalezají se w bibl. kláštera Rejhradského na 2 archowých listech, a opět we 4. stran 9 též w bibl. Lobkow. w Mus. pod num. 559. 4. (při chron. Martiniani) a j. Nejstarší wydání jich tiskem jest: „kompaktata církewního sněmu Basilejského“ (bez r.) 1500. we 4. na 18 listech. Potom se zprávou neb uwezením mistra Pawla Žateckého, administratora utrakwistůw: Tyto věci zřizeny jsů napřed ke cti a k chwále boží, králi pánu našemu, králi Wladislawowi, i králi Ludwikowi Jeho Milosti k dobru. W kterýchžto oznamuje se: kterak w tomto českém králowství a moravském markrabství po mnohých nesnázech a záhubách skrze tyto společné smluwy, kteréž slowů kompaktata, pokoj k wěčnosti uwezen jest mezi všemi národy křesťanskými. W Praze 1513 we 4. listů 55.

360. *Pochybnosti a otázky stawů českých* s strany *přijímání* pod obojí 1435. Rkp. (bibl. Lobk.) Odpověď na to (tamž).

361. *Swolení pánuů českých po té porážce*, která se stala u sw. Jana na Bojišti. Rkp. z XV století (bibl. weř. XVII. F. 49.)

362. *Wyswětlení čtyř artikulů* od sněmu Basilejského. W Jihlawě 1436. w Jun. Rkp. (bibl. Lobk.)

363. *Kterak stawowé králowství českého a markrabství moravského* ke čtyřem artikulům swolili, a co sobě přitom wymínili. W Basileji 15 Led. 1437. Rkp. (w bibl. Lobk.)

364. *List mirný stawů králowství českého*

oboji strany na sněmu Pražském I. 1440, 29 Ledna.

Original s 68 wisutými početni w archivu Hradeckém u hraběte Černína. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. str. 59 pod jménem: Landfried všeho království českého po smrti J. M. k. Albrechta učiněný w Praze 1440. Tištěn w Arch. česk. (1840) I. str. 245. Artikulowé ode všeho kněžstwa Pražského pro utyření Landfriedu ode vši země učiněného zawření a skrze kapitolu na hradě Pražském vyhlášení den sw. Jeronyma I. 1441. W témž rkp. listů 64.

365. *Sněm w Praze 29 Ledna 1442. Poselstwi králowé Alžběty* k tomu sněmu o jejim a syna jejího Ladislawa práwu dědičném ku koruně české.

366. *Mír zemský kraje Boleslawského* sněmem w Nymburce ustanowený I. 1440, 10 Března. Tištěn w Arch. I. str. 249.

367. *Mír zemský krajů Kaurimského, Časlawského, Chrudimského a Hradeckého* sněmem w Časlawi ustanowený I. 1440, 17 Března. Tišt. w Arch. I. 254.

368. *Snešení walného sněmu Pražského* I. 1440, 15 Čerwna (o wolení krále). Tišt. w Arch. I. 263. Přisaha wolitelů, tamž str. 264.

369. *Snešení společné mistrůw a kněží Pražských s kněžími, obcemi Tábořskými.* W Praze 1443 w auterý po sw. Janu křtiteli. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 74. Přípis listu měst a obcí Tábořských, jich se přidržejících. Tamž list 77. [Uwádí je též Jafet w hist. bratr. f. 65.]

370. *Akta Tábořských kněží* sepsaná r. 1443. Uwádí Jafet w hist. bratr. f. 62—3. Por. Mik. z Pelhřimowa pokračowání kroniky Tábořské 1443. lat. a česky, zdá se býti ta sama wěc. Boček.

371. Rozepsání traktatůw (jinak wyznání wíry) po Čechách a Morawě, jimiž mistři Pražští wíru swau o těle a krwi páně rozprostřeli, r. 1443. [w Jafetowě hist. bratr. f. 65.]

372. *De septem sacramentis.* O jiné rozdíly mezi stranami mistrůw a kněží Tábořských; také jest pochwálení sněmu podáno atd.

R. 1444 pochwálení článků wíry Tábořských — kdež se i wyznání wíry o těle božím od mistra Engliše (Petrus Payne), kterěz jest učinil (na sněmu 1427) a napsal, potwzuje — 4 listy. Msc. 1444. Boček.

373. *Sněm kněžský* u Hory Kutné 1443 w sobotu po šw. Prokopu (12 listů). Rkp. pap. w 12. XV. věku w Mikulowské knihowně (Boček).

374. *Pochwálení sněmowni smyslu Rokycanowa* nad Tábořskými kněží r. 1444, též wýpis sněmu téhož a artikulůw wíry schwalené. (Uwádí Jafet w hist. bratr. f. 64—5.)

375. *Wýpowěd sněmu Pražského mezi mistry Pražskými a kněžími Tábořskými* o člancích wíry w Praze o nowém roce 1444. Rkp. w

bibl. Lobk. (w. Bilejowského kron. církw.) Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. listů 78.

376. *Jednání stawů králowství českého* na sněmu obecném w Českém Brodě I. 1444. měs. Listopadu.

377. *Snešení sjezdu Podobojich* na Kutné Hoře I. 1445, 24 Čerwna. O zachowání kompaktát a uwedení krále do země atd. Opis w arch. Třeboňském.

378. *Snešení sněmu obecného* w Pelhřimowě I. 1446, 12 Čerwna. O uwedení krále Ladislawa do země, o potwření M. Jana z Rokycan na arcibiskupství atd. W Arch. I. str. 294.

379. *Sněmowní věci* od r. 1440—1446, týkajících se wolení krále pospolu tištěny jsau w Arch. česk. I. str. 245—294. Na příklad: Jednání s Albrechtem baworským, králowau Alžbětau atd.

380. *Jednání na sněmu walném* o sw. Martině r. 1446, tišt. w Arch. česk. II. str. 209. Poselstwi k Fridrichowi cisáři.

381. *Sněm o sw. Stanislawu* r. 1447. Z akt jeho w. Arch. II. 218.

382. *Jednání na sněmu w Jindř. Hradci* r. 1447 w Sept. a Oct. w Arch. II. 219. Poselstwi Fridricha k tomu sněmu. Odpowěd stawůw.

383. *Jednání na sněmu Pražském* prwním r. 1448. Arch. II. 227.

384. *Walný sněm Swatojirský* w Praze r. 1448. Arch. II. 233.

285. *Sněm w Kutné Hoře* o sw. Janě r. 1448. Arch. II. 237.

386. *Poselstwi české we Widni* r. 1448. Arch. II. 240.

387. *Snešení všeho kněžstwa* oboji strany we weliké koleji učiněné, a před oboji raddau měst Pražských wyhlášené, a w knihách obojio města zapsané 1448. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16. str. 94. Též w rkp. kapitol. bibl. (při řečech Mudrců).

388. *Akta w bezwoládi českém* r. 1449. Arch. II. 244.

389. *Sněm Jihlawský* po sw. Jakubě 1449. Arch. II. 258.

390. *Smlawwa sjezdu Hradeckého a Pelhřimowského* 1449, 10 Dubna. O zastawení různic w Čechách atd.

391. *Smlawwa sjezdu oboji jednoty* králowství českého na Wildštejně I. 1450, 11 Čerwna. Konečné upokojení země české, a smíření se oboji jednoty atd. Arch. II. 274.

392. *Sjezd jednoty Strakonické a w Plzni* r. 1450. Arch. II. 267. *Poselstwi p. Jiřího z Poděbrad* ku pánům sjezdu Plzenského r. 1450 (w postě), weřejně oswědčování p. Jiřího z Pod. proti pánům jednoty Strakonické I. 1450, 30 Dubna.

393. *Sněm Pelhřimovský* r. 1450. Arch. II. 269.

394. Sněm obecný l. 1454 w rkp. Hoř. II. [w. Rozbor. 1842. str. 160.] Sněm Pelhřimovský (druhý) 1450. 13 Jul.—3 Aug. Arch. II. 284.

395. *Poselství* ku králi *Fridrichovi* 1451. Arch. II. 301.

396. *Sněm Benešovský* r. 1451. Arch. II. 303. Řeč Eneáše, Sylvia od Fridricha krále římského. Odpověď stawůw w Čerwenci.

397. *Wýpověď sněmu walného* Pražského od 25 Listop. 1450 až do 6 Ledna 1451 držaného. Rozdělení a opravení při vzniklých; o uwedení krále do země atd. Arch. II. 287.

398. *Snešení sněmu obecného* w Praze l. 1452 o sw. Jiří. Wolení p. Jiřího z Poděbrad za správce království českého. Arch. II. 309.

399. *Přísaha* krále Jiřího. W rkp. mus. 767.

400. *Wýpověď sněmowní* mezi *mistry* a kněžimi Pražskými s jedné a *Táborskými* s strany druhé, kteří se podle uwolení swého sněsti nemohli 1454. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16. str. 78.

401. *Poselství* krále *Jiřího k papeži*. Rkp. mus. 594. (Nowá kronika).

402. *Jednání* p. správce a stawů král. českého mezi císařem *Fridrichem* a králem *Ladislawem* o pokoj a přátelství r. 1456 (w postě).

403. *Zewrubná zpráva o jednání* neplatném *wyslancůw českých w Římě* r. 1462 od Jiřího poslaných ku wzdání poslušenství papeži a k přijetí od něho potvrzení kompaktátůw. Rkp. w Stokholmě a Wid. bibl. Nowý opis též w Museum.

404. *Poselství jednoty* panské král. českého ku králi *Jiřímu* na sněmu Pražském r. 1465, 25 Září a odpověď královská na to. Druhé poselství týchž k témuž o suchých dnech wánočních r. 1465. K tomu náležejí: Gravamina sjednocených pánůw na krále Jiřího. Rkp. mus. 160. (Talemb. Cod. p. 147 a 419.)

405. *Sněm Benešovský* r. 1468 a jednání na něm přetrženo nowinaw, že Viktorin silně na Třebíči obležen jest. [Hist. bratr.]

406. *Řád mincovní* t. cena peněz a mince ustanowená od Jiřího z Poděbrad od r. 1469; jest také jen sněm. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 22. též w bib. Lobkow. a Šternberg.

407. *Sněm o hotowosti* weřejné od r. 1470 w Břez. rkp. fol. (arch. Třeb.) w. Rozbor 1842. str. 171.

408. *Sněm w Benešově*. Popsání jeho w rkp. Wid. bib. od r. 1474. Nález toho sněmu w Talemb. knize list 150—2. též w rkp. Hořow. (w. Rozbor 1842. str. 160.)

409. *Artikulowé sněmu* pánů pod *obojí* český a lat. w Praze 1478. První to tištěný sněm. (W. Abhandl. d. Privatgesell. V. 233).

410. *Sjezd w kolleji* dne 10. Srpna na sw. Wawrince strany pod obojí pro obranu kompaktátů 1478. Opis německý w bib. Lobk. Original nepochybně byl český.

411. *Sněm* od r. 1479 we středu po sw. Františku. W rkp. kapit. Pražs. (při Řečech Mudrců) též Fürstenb. II. (w. Rozbor 1842. str. 159.)

412. *Snešení* neb *smlauwa* mezi stranami pod *jednau* a pod *obojí* na sněmu obecném učiněná, a na dwau cedulích řezaných sepsaná, a do desk zemských wložena 1481. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 99.

413. *Snešení* se některých pánů, Mik. Trčky z Lippy staršího i mladšího atd. purgmistra a konšelů měst Hradce nad Labem a Jaroměře o artikule s strany wíry. *Inc.* We jméno sw. trojice Amen. Poněwadž všeliká múdrost od samého všemohúcího pána boha jest atd. (r. 1482.) w rkp. weř. bib. XVII. H. 12.

414. *Artikulowé sněmu* pánů pod *obojí*, držaného w Nymburce. Tištěn w Praze 1483. (Tento sněm i od r. 1478 Stelcar uwodí, ač posud žádného exempláře nenalezeno.)

415. *Sněm w Kutnéhoře* w pondělí po sw. Mikuláši 1485, konečné ujednocení strany pod obojí a strany pod jednau. Rkp. w bib. Lobk. též weř. bib. XVII. A. 16. str. 103; též w Talemb. knize list 299. Tištěn jest. Sněm o Laetare 1485 rkp. Fürst. II.

416. *Nález* o nowého krále, a wšecky listy atd. a nálezowé za krále Wladislawa 1486. swolenie při sw. Wáclawě o minci atd. saec. XV. fol. Vid. z Dubé wýklad rkp. weř. bib. XVII. C. 22. num. 9.

417. *Sněm obecní* na hradě Pražském 13 Března 1492 o wyplenění laupežníků (w bib. Lobk.) tištěný we 4. W Talemb. knize na listu 222. Sněm to w pondělí po suchých dnech postních 1492. Rkp. Fürstb. II.

418. *Nálezowé sněmu* 1497. w Praze w 4. Tištěný nalezá se w bibl. Senatora Nowosilcowa w Wařawě. *Wiz Rakowěcký Prawda* ruská p. 236. w Talemberské knize na listech 184—187 nalezá se sněm od r. 1497 w suché dni letniční u přítomnosti krále Wladislawa držaný. Též w bib. Fürst. we 4. My Wladislaw, o papeži, de communione, o práwích, o zápisích, o přechowávání jiných, o cle, o Pikhartích, o zápisu, w. Rozbor 1842. rkp. F. II.

419. *Řád stawu panského*. L. 1501 w úterý po swátosti.

Rkp. Hořow. w. Rozbor 1842. str. 159. Sněm o pániech, rytířstwu a měšťanech, čtvrtý (1507), tamž a we Fürstenb. rkp.

420. *Swolení obojí strany* na obecním sněmu

w Praze zawřené a we dskách zapsané 1512. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 116.

421. *Psaní pánů moravských* pánům českým o bratry přímluvné r. 1508. [Uvádí Jafet w hist. bratr. str. 171.]

422. W r. 1513 we čtvrtek po sw. duše dne 19 Máje w radním domě Pražském *staw městský sněm držel o zachování swých swobod*; tištěn we 4. (w bibl. Lobk.)

423. *Artikule sněmu* w r. 1515 tu středu před letnicemi držaného, jenž počíná: Najjasnější kníže pán, pan Wladislaw uherský král atd. we 4. listů 11.

Deputování k tomu sněmu byli Stanislaw biskup Olomucký a Karel wévoda z Münsterberka. (Daň k zaplacení dluhů zemských, a smlauwa s městy o waření piwa). Artikulové měst, pánůw a rytířů. Rkp. mus. (Talemb.)

424. W r. 1516 w pondělí po sw. Prokopu, 5 Julii, sněm pánů a rytířů w *Benešowě*: zawřeno 42 artikule. Rkp. (bibl. Lobk.)

Sem náleží: *Psaní pánů a rytířstwa* králowství českého na sněmu w Benešowě shromážděných pánůw Pražanůw a jiným městům-králowství českého 1516 w pátek před swatou Marketau. Origin. w radnici Staroměst. Rkp. (Chaos rer. memorab. E. II. 1. 833.)

425. Téhož r. 1516 sněm w Praze o sw. Kateřině we 14 artikulích. Rkp. (tamž.)

426. Téhož r. 1516 na den sw. Lucie po *aumrti Wladislawa*. Rkp. (tamž.)

427. Swolenie a smlůwa všech tří stawůw při sněmě, kterýž držán byl o sw. Wáclawě na hradě Pražském (*Smlauwa Swatowáclawská*) w Praze we 4. 1417, listůw 18.

Wyšla též tato smlauwa w Zřízení zemském od r. 1530. H. VII. pak 1546, 1550, 1564, 1594; též při Narownání o hory, w Praze 1627, fol. a w Praze 1786, 8.

428. **WILÉM Z PERNŠTEINA**: *Řeč o správě zemi*, jižto p. Jan z Pernšteina, hejtman mark. morawského na sněmě obecném r. 1517 k stawům wedl. Rkp. XVI. věku u p. Bočka. [Ze všeho sloh p. Wiléma z Pernšteina, otce Janowa, wykwitá. Boček.]

429. *Sněm na hradě Pražském* w auterý po sw. Wáclawě r. 1518 týkající se krále Ludwika, w 17 artikulích. Rkp. (bib. Lobkow.)

430. Téhož r. 1518 w pondělí po sw. Lucii sněm na hradě Pražském držán, jehož artikule k sněmu Boleslawskému poslány. Rkp. (Lobk. bibl.)

431. W r. 1519 to w pondělí po nowém roce w *Králowé Hradci* tři stawové se sešli a nejen artikule Pražského sněmu uwažowali, ale i 8 jiných přidali. Rkp. (bib. Lobk.)

432. Téhož r. 1519 w středopostí na *sněmu obecním* 52 artikulů zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

433. Téhož r. 1519 po sw. Wáclawě sněm držán, a 22 artikulů ustanoweno. Rkp. (bib. Lobk.)

434. Sněm od r. 1520 po sw. třech krá-

lich 9 Ledna na hradě Pražském držán (o dluhy, a o krále Ludwika) w 47 artikulích. Rkp. (bib. Lobk.)

435. Téhož r. 1520 po sw. Bartoloměji sněm w *Benešowě*, kdež pro mor auřady w Praze na delší čas zdwižený, w 6 artik. Rkp. (bib. Lobk.)

436. Sněm r. 1521 we čtvrtek před powýšením sw. kříže na hradě Pražském o *pomoc na Turky*, w 6 artikul. Rkp. (bib. Lobk.)

437. Téhož r. 1521 sněmem po sw. Ondřeji to pondělí w Praze krále *Ludwika* žádáno, aby do Čech přijiti ráčil. W 18 artikulích. Rkp. (bib. Lobk.)

438. *Zůstání a swolení* všeho kněžstwa pod obojí na obecním sněmě w Praze 1521 o swátosti (swátku) pod řízením mistra Wáclawa z Litomyšle, administratora arcibiskupství Pražského. Rkp. (bib. Lobk.) též weř. bib. XVII. A. 16. str. 118.

439. *Sněm obecný* w pátek o swátosti, tištěný u Bílého Lwa w Praze we 4. 1522. Obsahuje 92 artikulů týkajících se *dluhů* král. a *wojny s Turkem*. K tomu sněmu Luter list od 15 Čerwence 1522 zaslal.

440. W r. 1523 na sw. Wincence (13 Unora) držén sněm 6 artik. na němž a sice w sobotu po sw. Dorotě král *Ludwik* auřady zemské *zdwihl*, dsky ujal a zapečetil. Rkp. (bib. Lobk.)

441. W r. 1524 sněm na *hradě Pražském*. Načež wyšlo: Zřízení o aučincích na sněmu r. 1524. we 4.

442. Téhož r. 1524, 19 Ledna w pátek před hromnicemi sněm *pod obojí*, kdež 20 artik. zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

443. *Snešení města Prahy* s strany wíry a *náboženství* 1525. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 129.

444. *Sněm obecný* na hradě Pražském držán 25 Ledna 1524, kdež se strana *pod obojí* aužeji spojila, we 4. w Praze u Bílého Lwa.

445. *Sněm obecný* dskami zemskými zapsaný, který držán byl na hradě Pražském při času sw. Pawla na wíru obráčení l. 1525. Rkp. we 4. weř. bib. XVII. A. 16. str. 125.

446. Jakož spis jest tištěný udělán, kterýž se taktó tēmito 'slovy začíná: Léta páne MCCCCXXV w středu před swatým Martijem — tito artikulové dole psaní w Kolině nad Labem předsewzati atd. we 4. listů 18. Jsau to artikule sněmu w Kolině držaného a odpovědi naň. Pelcel uwádí artikule tyto na r. 1525, a odpovědi na r. 1526, protože myslil, že ty odpovědi pro sebe tištěny byly, ale není známo jiných exemplářů, než tento zde uwezený. (D. G. 340.)

447. *Sněm na hradě Pražském* zawřin den sw. Františka 1526 w Praze we 4. (Předmět byl *wolení* krále *Ferdin. I.*) *Wýpis z artikulůw*

swolených a stvrzených na obecním sněmu, kterýž držán byl na hradě Pražském v pondělí po sw. Františku l. 1526. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. (od listu 143. pv. do 144.)

448. *Swolení kněžstwa Pražského 1526.* Rkp. bib. weř. XVII. A. 16. str. 135—143.

449. *Wýtahové sněmův zemských, českých, to jest království českého (bez titule; na začátku stojí): Poslaupnost knížat a králův českých, kteříž dsky zemské uwedli, (pak všechno ostatní sami wýtahové sněmští).* Rkp. fol. tercionů 58, bez počítání listů.

Přišel rkp. z hraběcí Gianinské do Wid. dworské bib. (Zlob.)

450. *Nálezové sněmowní neb sněmy po různu se nalezají, jako w rkp. Talemberském.*

Tam mimo již dotčené sněmy nalezi: Swolení wší země na sněmu obecném při wolení krále Wladislawa, list. 153—157. Sněm w r. 1486, w pondělí na zejří po sw. Jeronymu w Praze, na listu 178—9. Jiný od l. 1479, we čtvrtke po sw. Františku, o wywedení koruny království českého z dluhů a záwad, na listu 218—220. Jiný od r. 1485 o sw. Wácslawě o minci a penězích list. 220 Též rkp. weř. bib. XVII. C. 22. Jiný w 1494 w pondělí den sw. Matěje, o poprawách, na list. 223. Jiný w r. 1498, w sobotu při suchých dnech letničních, na list. 244. Jiný l. 1503 při sw. Jeronymu, na list. 338. A sněm l. 1504, den sw. Petra a Pawla na hradě Pražském, list. 3 90—7.

451. *Sněmy moravské, jak Olomaucké, tak Brněnské atd. od léta 1518 až do nowějších časů we 4. Rkp. (w Rejhradské knihowně).*

c) Jednání státní.

452. *Listy holdowní z XV stol.* Arch. česk. III. 120.

453. *Akta mezi králem Jiřim a jednótau panskau w Čechách od r. 1463 do 1468.* Arch. česk. IV. 99. sld.

454. *Jednání poslu krále polského o pokoj we království českém l. 1467—8.*

455. *Smlauwa mezi Matušem králem uherským a Wladislawem, dáno w Budíně na středu sw. Jeronyma l. 1478, w rkp. kap. Praž. (Řeči Mudrců).*

456. *Psaní pánů stawu městského w království českém pánům a rytířstwú téhož království o jednání s strany swobod stawu městského l. 1515 we 4. listů 6 (bez udání tiskárny).*

d) Wýsady, majestáty, listy.

457. *List krále Sigmunda l. 1421.* W rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. Odpověď krále Sigmunda na artikuly pánůw českých t. l. w témž rkp.

458. *List Sigmunda císař. W rkp. weř. bib. III. G. 16. we 4. Inc. Sigmund z božie milosti Římský král po wše časy rozmnožitel říše*

atd. Urozený wěrný milý! Psal nám uroz. Menhart z Hradce, kterak z zámkův syna našeho knížete Rakúského jsú jemu mnoho jeho lidí zjímali X dán w Placenci w neděli před sw. Matějem léta kralowání našich uherského XL. Římského XX. a českého we dwanáctém létě.

459. *List krále Sigmunda od r. 1436, jimž čtyry listy císař. Karla a Wácława stvrzené potwrzuje.* Rkp. Wyšehr. wiz Rozbor 1842. str. 172.

460. *Twrzení císař. Sigmunda privilegii a majestátů krále Wácława a Karla Nowému městu Pražskému.* W rkp. Wyšehr. (Rozbor 1842. str. 172.)

461. *Copiarium listůw 494 w Museum.*

Mimo různá slowa nalezají se tu české listiny na počēt 93.

462. *Copiarium aneb Diplomatarium za Jiřího krále snešené, w němž jsau zčeštěné bully papežské, listy císařské a královské, mimo půwodně české listy na počēt 100 mezi nimiž prowolání na wojnu za Jiřího, a řád jeho wojenský památné jsau. Tento wážený Codex literarum, jakž jej Balbin nazývá, chowá se w knihow. Lobkowické w Praze. Jiný podobný u p. hrab. Fr. Šternberka.*

463. *Rkp. mus. z XV stol. obsahuje mimo mnohá jednání a písma zřídka se nacházející nadání královských hradů a twrzi, s udáním ku král. komoře placeného ostatku těchto nadání aneb zrowna naň poukazujících král. služebníkůw, mezi nimiž se prwní známý český botanicus Křištan Prachatický, žiwotní lékař krále Sigmunda, nalézá. Wiz Čas. mus. 1827. III. 31.*

464. *Majestát daný od krále Wácława 1504. w Budíně: Řádové a artikulové řemesla sladownického Now. m. Praž. 1456. w témž rkp. Wyšehr.*

465. *Epistolae latinae et bohemicae.* Cod. Ms. chartaceus bibliothecae Palatinae Vindobonensis N. 233 in 4. foliorum a Bohuslao Balbino una ex parte numeratorum 113 ab anno 1478.

Hned na počátku stojí jména 12 krajůw a 30 měst českých. Kraje jsau: Hradecký, Chrudimský, Čáslawský, Kauřimský, Prachynský, Wltawský, Plzenský, Rakownický, Slanský, Zatecký, Litoměřický, Boleslawský. Města: Praha, Plzeň, Klatowý, Sušice, Domažlice, Striebro, Piesek, Wodňany, Budějowice, Tábor, Hora, Kauřim, Brod, Mělník, Rozenburg nad Labem, Čáslaw, Chrudim, Polička, Meyto, Hradec nad Labem, Dwůr, Jaroměř, Litoměřice nad Labem, Austí, Zatec, Kadaň, Most, Slaný, Berún, Launy.

466. *Privilegia a Testamenty král. města Plzně rkp. fol. z XV stol. w Museum.*

467. *Krále Wladislawa rozliční listowé rkp. mus. 160. (Talem. knih.) Téhož krále list o poctiwosti lazebníkůw. W Praze pondělí před sw. Wawřincem 1474. Rkp. Fürst. (w. Rozbor.)*

Téhož krále list o zběhlých lidech. Na Horách Kutných ve čtvrtk před sv. Maří Magdalenu. Rkp. mus. 160.

468. *Listové majestátů císařských a králů českých*, vydaných na swobody a na práw potvrzení měšťanům města Hory Kutny. Rkp. z první polovice XV věku, druhdy v bibl. p. Klausera (w. Voigt Münzb. II. B. 194 S.)

469. *Privilegia* quaedam regni *Bohemiae*, rkp. na pap. we 4. z části lat. z části česky, (w. Mater. Zlob. w. Museum). Opis některých privilegii král. českého potvrzených Jiřím z Poděbrad. Rkp. fol. od r. 1467, 27 Unora (w arch. Třeb.)

470. *Obdarování* kr. *Jiřího horníkův* Kutnohorských l. 1467, w rkp. Vyšehr. (w. Rozbor 1842. str. 172.)

471. Swobody markrabství moravského od krále Jana (1311) do Wladislawa (1471.) saec. XVII. fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 14. num. 2.

472. Registrowání swobod, kteréž jsau na rathauze w Olomauci nalezeny l. 1520. saec. XVI. fol. rkp. weř. bib. XVII. C. 5. num. 2.

473. *Zřízení privilegii koruny* království českého.

Jest to sepsání pořádné všech na zámku Karlově Teyně chovaných privilegii a listin, kteréž na poručení Bohuslawa Hasensteinského z Lobkowic a ostatních pánůw k vyhledání jich ustanovených wyhotovil (1501) Matauš z Chlumčan, a připsal králi Wladislawovi. Podobný spis bez předmluwy jest w Talenberském Codexu (nyní w Mus. 160), takto počínající: w trublice pomykaei s takovým znamením (zde znamení). Listové: Majestát císaře Karla 1347. Děje se tam zmínka o podobném dávnějším prohledání práw a listů, w r. 1466. skrze Zdeňka ze Šternberka a jiné pány předewzatém. Pokračování w tomto sepsání wysáď nalezi pod jménem: Registrum deseti trublic s privilegii zemskými od r. 1501—1516. Rkp. bibl. weř. E. 26. Jiný opis w Hořowicích, kdež i poznamenání swátosti na Karl. Teyně složených se nachází, též w Mus. 774. Registrum na deset trublic, do kterýchž jsau složeny privilegia kr. českého, kdež každá trublice má své znamení z alfabety svrchu napsané atd. l. p. 1501. [Mnoho privilegii w přeložení per extensum i jiných důležitých směowních a státních věcí přidáno. Na konci: Transactio polonica 1589, 9 Martii cum Maximiliano archiduce.] Rkp. XVI věku fol. str. 229. u Bočka.

474. *Nota quae occurrunt circa officium regni Bohemiae circa tabulas de citationibus, de juramentis* (česky) *inventiones baronum* (lat. dílem česky) Rkp. s. a. saec. XV we 4. weř. bib. XVII. E. 4.

475. Smlauwa Jana Bozkowce a obce Wyšehradské s Hynkem Krušinou z Lichtenburka atd. l. 1420, w rkp. weř. bibl. XI. D. 8. num. 1.

476. Půhonové od r. 1475 do 1515. Rkp. weř. bib. XVII. C. 5. Dachs Mikul. příslibuje s jistci, že w ležení se w čas ustanowený na-

wrátí r. 1431. Rkp. weř. bib. XI. A. 14. (z XV stol.)

477. *De citationibus secundum Jus terrae Boh.* (česky) rkp. weř. bib. XVII. E. 17. num. 3. (saec. XV. 4.)

Dopisy saukromně.

478. *Jana Žižky a) list* statečným hejtma nám a obci města *Domažlického*. „Bože dejž, byšte se nawrátili X pán bůh rač wás posiliti.“ W rkp. weř. bib. XVII. A. 5. Tistěn s zřízením jeho wojenským w Praze 1817 u J. Fetterlowé.

b) *Jiný list* téhož *Barthošiewi*, Bernarthrowi z menšího Tábora. „Milost ducha swatého račiž přebýwati X o ty věci bohda rozmluwíme. Datum in Wilemow feria sexta post annunciationem Mariae virginis gloriosae. [Snimek učiněn od Hanky] rkp. w Mus.

c) *Jiný list* téhož. „My Jan Žižka, Chwal z Machowic hejtm. a správce lidu Táborského prawě českého w naději boží: Napominámeť wás pro boží umučení atd. [Jafet hist. br. list 34.]

479. *Psaní cis. Sigmunda* od r. 1414—1437, na počet 64, tistěna w Arch. č. I. 1840. str. 1—51. Čtyry z nich tistěny již w Čas. mus. 1827. II. 35.

480. *Psaní 17 o zášti mezi Jindřichem z Dubé a na a Humpolci Petrem Malowcem z Pacowa* r. 1413. Tist. w Arch. II. str. 517—530. Již prwé w Čas. mus. 1836, str. 260.

481. *Psaní rozličných osob* od r. 1396—1440. Tist. w Arch. česk. III. str. 285—305. (jest jich 30).

482. *Jana z Cimburka na Towačowě atd. Sbirka psaní* ku kapitole kostela Olomuckého učiněných jak o věcech zemských, tak i o náboženství l. 1440—45. rkp. sawěký. W opisech u p. Bočka.

483. a) *Dwanáctero psaní* a listin od r. 1444—1448. Tistěn w Čas. mus. 1827. III. 59.

b) *Jednoměcítma psaní a listin* 1448—1449, tamže IV. 12. 23.

484. *Dopisy Táborské* od r. 1441—1447, počtem 44. Tist. w Arch. I. 358—389.

485. *Kašpara Šlika z Holiče*, nejvyššího kancléře říše německé od r. 1445—1448, počtem 16. Tist. w Arch. II. str. 407—425.

486. *Prokopa z Rabšteina* od r. 1444—1448, počtem 14. W Arch. II. str. 427—443.

487. *Dopisy p. Oldřicha z Rosenberka* od r. 1420—1453, počtem 96, tist. w Arch. III. (1844) na str. 3—64.

488. *Viktorina knížete Münsterberského list* k hamerníkům panství Polnického r. 1480. Sdělen od prof. Stárka. Čas. mus. 1844. 596.

489. *Dopisy rodu Hradeckého* od r. 1441 do 1451. Arch. česk. IV. str. 1. sld.

490. *Dopisy rodu Švaberského z XV stol.* (r. 1400—1479) tišt. w Arch. česk. I. str. 368—394 (jest jich 45).

491. *Ctibora z Cimburka* na Tovačově sbírka psaní rozličných jak věci zémských, tak i náboženství se týkajících (1470—1490). Rkp. sauvěký. W opisech u p. Bočka.

492. *Psaní králi Jiřimu z města Viterbie* r. 1461 w Čas. mus. 1828. III. 21.

493. *Dopisy Zwickowské* od r. 1458—1477, počtem 31. Tištěni w Archivu I. str. 227—243.

494. *Dopisy Jiřího a Matiaše w Moravě* r. 1470, počtem 4, w Arch. I. str. 485—491.

495. *Alše Holického z Šternberka* od r. 1436—1451, počtem 47, w Archivu II. (1842), str. 4—46.

496. *Dopisy baworské* od r. 1440—1512, počtem 27. Tištěni w Arch. I. str. 320—337.

497. *Psaní p. Wiléma z Pernšteina* tišt. w Arch. I. (1840), počtem 90. (str. 70—137). W dílu II. (1842) od 91—143, na str. 136—137.

Jeden list páně Pernšteinského o to, což se saudu komorního dotýče, w rkp. Fürst. W. Rozbor 1842, str. 159.

498. *Desatero staročeských psaní* r. 1396—1520, s poznamenáními od Fr. Palackého. Tištěna w Čas. mus. 1830, str. 90—107.

499. a) *Psaní některá p. Wáclawa Wlěka z Čenova* od r. 1478. Tišt. w Čas. mus. 1828. II. 25. b) *Psaní Lva z Rožmitála* tamž 28.

500. *Listy Wladislawa* od r. 1514 a *Ludwika* od r. 1519. a 1522. Tištěny w Čas. mus. 1828. IV. str. 116.

501. *Mikuláše Štika list k sněmu*. Rkp. mus. (w. Rozbor 1842 str. 164.)

K. BOHOSLŮVÍ.

a) Biblické.

α) Celé bibli.

a) Rukopisné.

502. *Leskovecká w Dráždanech*, w fol. na pergam. (bez roku) psaná od jedné šlechtieňy Leskovecké pěkně a ozdobně.

503. *Litoměřická* we 2 archových swazech na pergam. od r. 1411. (Zlomek z ní w Toms. Christ. 1805, str. 104—7.) a třetí k tomu náležitý swazek od r. 1414 w archivu p. hrab. Wratislawa; wše psané jednau rukau jistého Matěje z Prahy.

Tato skwostná bibli, za kterauby se ani král stýdět nemohl, zvláštní pilností přehlédnuta jest, tak že wšecky glossy, kteréž w starém textu často přicházejí, čerweně podrženy jsau.

504. a) *Bibli česká*. Rkp. fol. na pap. ze začátku XV století w *bibl. Mikulowské*. b) *Jiná tamže* z XV stol. fol. pap. (Boček.)

505. *W bibliotece Olomuckého Lyceum* we dwau archových knihách na pergam. od r. 1417.

506. *Bibli glagolická* od r. 1416 na perg. w fol., kteréž užíwali benediktni w kláštěre Emauzkém we Slowanech řečeném.

Bylo několik dílů, z nichž druhý nyní we veřejné bibl. se nalézá. Knihy Paralipomenon—Tobiáš w sobě zdržující. Přepis též w Mus. 557. Z třetího dwa listy našel náhodně prof. Steinský na desce jedné knihy. Toliko tyto 4 rukopisy jsau z nejstarší recensí bibl. české, na niž brzo druhá, pak třetí a čtvrtá následowala. (Dobr.)

507. *Olomucká* w jednom archowém swazku na pergameně bez roku.

Po knize Genesis stojí wyklad desatera přikázání. Dobropisemnost sprawena jest pcdle Husowy abecedy. *Bibli* rkp. na pergameně s *malbami, pánu z Lipého*. (Druhá recensí.) W Olom. bibl. (Boček). Snad táž?

508. *Rkp.* na pap. we fol. w *Mus*. Od první knihy Ezdrašowy wšecky části biblické obsahuje, kromě Joba a žalmů.

509. *Litoměřická* malá bibli w jednom swazku na perg. od r. 1429.

510. *Bibli na perg.* fol., kterauz D. M. Carda z Morawy byl dostal. Obsahuje wšecky knihy starého zákona, které we Vulgatě před žalmy stojí.

511. *Bibli w 8.* na pergam. *psaná od Taboritské mlynárky*, z XV stol. (w bibl. veřejné XVII. A. 10. Začátek tento jest: Počiná se Epistola sw. Jeronyma, kterúžto piše knězi Pawlowi, muži umělému, jenž bieše jemu dárky a list swój p. Ambrožowi mnichu, wzkazuje jemu úmysl swój, řekl atd. I. Mojž. k. 3. Ale že had bieše chytřejší wšeho stwoření žiwúcieho na zemi, ježto bieše učinil pán báh atd.

512. *Celá bibli* na pergam. w fol. w *Mikulowě* 12.

513. *Jiná* podobná tamže.

514. *Bočkowa bibli w Štokholmě* na perg. we 2 archových swazcích.

515. *Hrochowa* na pergam. wel. 8. druhdy u *dominikanů* u sw. Jiljí w *Praze*.

516. *Padeřowská* Taboritská bibli od r. 1435 na pergam. we fol. w bibl. dworské we Widni. Filip z Padeřowa, hejtmán hradu Ostromeče (od r. 1450) dal ji opsati w letech 1433—5.

517. *Bibli* od r. 1456 na pergam. archowém u *cisterciáků* we *Widenském Nowém městě*. Srownává se s předešlau. W. Kwěty. (Nowiny) 1841. str. 14. Z *třetí recensí* českého textu.

518. Bible česká přepsána z dobré staré bible Tetinské, ježto jí bylo tři sta a několik (na kraji psáno: šest) dwadecti let. Rkp. 1462, fol. w Museum. Dobrowský twrdil, že slowce *Tetinské* mylně stojí na místě *latinské*, což prý na české bibli w Šafhausně we Šwejcariích w prawdě tak státi má, (?) a tak rok 1136 wzťahowalby se k latinské bibli, s kteraú česká se

srownává. Věc hodna vyšetření, neboť tomu domnění státi může na odpor: a) že Čechové, měšče mnohem dříve částky písem swatých, we XII století celau biblí dobře míti mohli. b) Slowce přepsaná nemůž se másti se slowcem přeložená; aniž pak k wíře podobno, aby kdo z latinského textu hned zrowna český text tak čistě a správně překládaje psáti mohl. c) Žeby teprwa za Husa biblí překládána byla, neprawda jest, nébrž to prawda, že pilně přepisována. d) Jazyk nejstarších biblí pronáší znaky věku Předhusowa; k. p. forem slowesních, bieše atd. Hus wice neužíwal, a biblí jich jsau plny. e) Kdyby teprw toho věku byla překládána biblí, nemohloby w tak krátké době tolikere přeložení celé knihy powstati. Dobrowský počítá 4 recensí.

519. *Pernšteinská* od r. 1471. welikým písmem na perg. fol. Druhý díl její (od 45 kap. Jesusa Syracha) jest we weř. bibl.

520. *Dluhoweská* od r. 1475 na pergam. w. fol. weř. bibl.

521. *Hodějowská*, druhdy w klášteře Sázawském, nyní we weř. bib. na pergam. fol.

522. *Bibl.* na pergam. we fol. w *černém aksamitu* wázaná, w bibl. weř.

523. *Kladrubská* nyní we weř. bibl. Pražské, na perg. we fol. Tato i předešlá jsau z třetí recensí, a náležejí tedy do druhé polowice XV století.

524. *Talemberská* na pergam. fol. w červeném aksamitu wázaná. Schází částka Skutkůw apoštolských od 4. kap. a zjewení.

525. *Bibl. čtvrté recensí*, w jednom swazku, se žalmy skoučená, na pergam. fol. na Strahowě. W Tomsowě knize: Über die Veränd. d. böhm. Spr. str. 108 jest z této a Litoměřické prwní kap. Genesis a druhá kap. Tobiáše tištěna.

526. *Lobkowická* na perg. fol. od r. 1480. w červeném aksamitu wázaná, s mosazným kowáním, na němž orel Lobkowický (w Štokholmě).

527. *Bibl. we weř. bibl.* Pražské na perg. fol. jejíž text sahá jen do 24 kap. knihy Job.

528. *Jiná* na pap. w fol. welikým písmem, toliko druhý díl od knihy Job až do skonání kněh Machabejských.

529. *Prwní díl biblí* až ku přislowím, w *Mikulowě*.

530. *Jiný díl tamže*, kterýž jde až na konec žalmy.

531. *Česká biblí w Schafhausenu*, na wel. archowém papíře, z nowé recensí dle úsudku p. Dobr.

532. *Bibl. w Římě*, králownuu Christinau ze Šwed tam zanešená. Nelze se jí ani w Římě ani w Paříži doptati.

533. *Část biblí* na papíře w 4. w *Litoměřicích*, skonawající se žalmy. Pozdější recensí.

534. *Bibl. na pap.* we 4. w *bibl. weřej.* zawírající žaltář, 4 knihy králowské Paralipomena, Ezdraše, Nehem., Tobiáše, Judit, Esther, Job.

535. *Jiná tamže* we fol. od r. 1465, w níž jest Nowý zákon a ze Starého knihy Tobiáše, Judit, Esther, Job, knihy Šalomaunowy, Jez. Syrach, a 3 knihy Ezdraše.

b) Tištěné.

536. W *Praze* we fol. r. 1488, listů 610 prací Jana Pytlíka, Seweryna kramáře, Jana od Čápů a Matěje od Bílého Lwa.

537. Na *Horách Kutných* we fol. 1489. skrze Martina z Tišnowa, s rytinami na dřewě. Listů 612.

538. *Bibl. česká w Benátkách* tištěna r. 1506. fol. u Petra Lichtenšteina z Kolonie listů 570.

W předm. prawí se: Wzali jsú na se tuto práci opatrní muži: Jan Hlawsa, Wáclaw Sowa, Burian Lazar, Starého města Pražského měšťané atd. Korrektorowé (kališníci) Jan Jindřišský ze Žatče, Tomáš Molek z Králowé Hradce usilowali o to, aby to přeložení swým krajanům stalo se srozumitelným, přidawše třetí (jindy čtvrtau) knihu Ezdrašowu, z níž w předešlých wydáněch toliko část se nalézala.

β) Nowý zákon.

a) W rukopisech.

539. *Starý zákon.* Rkp. ze začátku XV věku na pergam. fol. w bibl. *Mikulow.* (Boček).

540. *Nowý zákon český* w bibl. *Bodleiana* Cod. 1083. (w. Le Long in bibl. Sacra. p. 438. edit. Paris. 1723. fol.)

541. *Nowý zákon* na perg. w 4. wel. od r. 1417. Byl w bibl. p. p. *křížovníků*, ale pohřešuje se od r. 1784.

542. *Nowý zákon.* Rkp. w Mus. 942 na pergam. 1422 w 8. při něm jest mistra Janowa traktat o přijímání krwe.

543. *Nowý zákon* na pergam. w malém fol. we weřej. bibl. XVII. D. 30. od r. 1425. (Na konci): Dokonán jest tento zákon w ponděli po posvěcení swatého Jiljie rukú Martina řečeného Korečka léta od narozenie tisícieho čtyřstého XXV.

544. *Nowý zákon* na pergam. w mal. 4. w bibl. weřej. bez roku; dle domyslu p. Dobrowského také z počátku XV století.

545. *Nowý zákon* rkp. na papíře w 4. z XV století weř. bibl. XVII. E. 13.

Počátek schází. Srownává se s biblí tamž XVII. A. 10 do slowa, toliko Apocalipsis jest jiného přeložení, a w obau necelá. Na prwním listu jest Mat. Eu. C. 2. A když se bieše narodil Ježíš w Betlemě Judasowě we dnech Erodesa krále, ai mudrci přijedechu od východa slunce atd.

546. *Nový zákon* na papíře ve fol. w bibl. weřej. Pražské. (bez r.) XVII D. 17.
547. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1466. we veřejné Pražské bibl. XVII. E. 3. (Na konci): Léta od narození syna božieho tisícieho čtyřstého šedesátého šestého dokonat se nový zákon pána našeho ihu xpa etc.
548. *Nový zákon* na pap. we fol. w bibl. weřej. XVII. D. 19. (bez r.)
549. *Nový zákon* na pap. w fol. w bibl. weřej. Pražské s předmluvami sw. Jeronyma (bez roku). XVII. D. 37.
550. *Nový zákon* od r. 1469 w bibl. generalního seminarium w Prešpurku.
551. *Nový zákon* b. r. z XV stol. na pergam. w 8. we weřej. bibl. XVII. D. 5. b) Jiný tamže w 4. z XV. stol. b. r. XVII. E. 6.
552. *Nový zákon* w 4. rkp. XV. stol. w Olom. bibl. (Boček).
553. *Nový zákon* od r. 1480, w 8. rkp. pap. w *Museum* 943.
554. *Nový zákon* na pap. we fol. od roku 1481 w bibl. *Strahovské* w Praze.
555. *Nový zákon* na pap. w fol. od roku 1481 w hrab. *Nostické* knihovně w Praze.
556. *Nový zákon* z druhé polovice XV století we (Widni)? *Tetawským* nazwaný, ano Naučení Balthasara z Tetawy synům swým r. 1579 na rozkaz Jana Tetawského z Tetawy na připojeném k tomu zákonu papíře z nowa přepsané se nachází. (W. D. G. der Sp. II. Aufl. S. 121-3.)
557. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1426 w bib. weřej. má po kraji varianty z nové recensí.
558. *Nový zákon* na perg. w 12. 273 listů, počíná s psaním k Efezským kap. V. 8. druhdy u *Ribaye* (kazatele w Uhřích).
559. *Nový zákon* na papíře w fol. u p. p. *františkánů* w Praze.
560. *Nový zákon* na pap. w 4. od r. 1470 w *Mikulově*.
561. *Nový zákon* se žalmy, na pap. w 4. W klášteře benediktinském w *Rejhradě*.
562. *Nový zákon* na pap. w 4 od r. 1459 u pana gub. sekr. *Cerroniho* w Brně.
563. *Nový zákon* w 4. na pap. sem tam necelý, w *Libuni* na faře (nyní w *Museum*). W I Kor. 10, 17 slova: z jednoho kalicha wynechána.
564. *Nový zákon* na pap. w fol. w knihov. *Widenské* cod. theol. 2128.
- Obsahuje text od Martina Lupáče opravený. W knize Alters Phil. krit. Miscellen jsou z něho některé texty uwozeny a s Paderowskou biblí srownány.
565. *Nový zákon* na pap. w 4. Lobkowické knihovně *Raudnické*. Z předu i zadu necelý.
566. *Nový zákon* na pap. w 8. tamže.

b) *Tisícletý*.

567. *Nový zákon* r. 1475 w fol. 209 listů.

(w Plzni dle předmluvy Štyrského na num. 572.)

568. *Nový zákon* od r. 1480 neb 1481 we 4. (w Dlabě Nachricht von einem bisher noch unbek. N. T. Prag. 1816) též w Plzni podlé vydání od r. 1475 (w. Monatschrift des böhm. Museum 1829. Mai S. 456.)

569. *Nový zákon* r. 1498 w Praze we 4. listů 354.

570. *Nový zákon* r. 1513 w Praze we 4. listů 386.

571. *Nový zákon* r. 1518 w Mladé Boleslavi u Mikul. Klaudiana we 4. 416 listů.

Na tituli stojí: cum gratia et privilegio reverendissimi generalis in ordine, t. správce jednoty bratrské, jakž byl (1518 — 1528) Lukáš Pražský. První to bratrské vydání nového zákona.

572. *Nový zákon* od r. 1525 we 4. W Mladé Boleslavi na hoře Karmeli. Skrze Jiřika Štyrského. 335 listů. Nyní na Strahově celý exem.

7) Částky biblií.

a) *Rukopisně*.

573. *Žaltář* rkp. 1416 w *Olom.* bibl. (Boček).

574. *Žaltář* na pap. we 4. pěkně psaný na počátku XVI století. We weřej. bibl. Pražské.

575. *Žaltář*, se summariemi, na papíře we 4. we weřej. bibl. Pražské od r. 1475. XVII. E. 15. (necelý.)

576. *Žaltář* s mnohými drobnými částkami ze starého zákona a s modlitbami we fol. w bibl. kostela Pražského.

577. *Žaltář* s Proroky, na pap. we 4. w bibl. veřejné Pražské. Léta tisícieho XXVIII. (kdež wynecháno CCCC.) XVII. E. 16.

578. *Proroci a knihy Tobiáše* w rkp. od r. 1471 w Štokholmě. Jiný rkp. w bibl. kostela Pražského na pap. w 8.

579. *Knihy Šalomaunovy* r. 1440 psané Frankem ze Wšerob panu Tomáši mlynářowi w Kutné Hoře. W bibl. Lobkowické w Praze.

580. *Wýtah* z knihy *Ecclesiasticus* 1497. Rkp. weřej. bibl. XVII. H. 19. num. 2.

581. *Pašije* všech čtyř sw. ewangelistů z XV stol. Rkp. fol. bibl. weřej. XVII. B. 13.

582. *Žaltář* chudých u pp. františkánůw w Praze, jest zkrácený žaltář s wynecháním mnohých žalmtůw.

583. *Žaltář* od r. 1511 psaný Wáclawem z Wodňan rkp. w 12. bibl. veřejné XVII. J. 5.

584. *Žaltář* s některými písněmi z písem sw. w rkp. weřej. bibl. XVII. F. 8. *Poč.* Blahoslavený muž, kterýž neodešel w radu nemilostivých a na cestě hříšných nestál atd. Píseň Isaiáše V kap. 12. chwáliti tě budu pane atd.

-- Píseň Ezechiáše XXV. 8. kap. at sen řekla w polowici; píseň synů Israelských: zpiewajte pánu atd. — Abakuk III. 3. kap. Pane slyšal jsem atd. — Mojžiš V. 32. Slyšte nebesa atd. Žalm Zachariáše: Poželnaný p. bůh Isr. atd. Píseň Simeona proroka: Nynie pustíš sluhu twého atd. — Píseň panny Marie: Welebí duše má hospodina atd. — Wiera křesťanská tato: Ktož-koliwěk chce spasen býti atd. chwála slož. od sw. Ambrože: Tě Boha chválíme atd.

585. Žalmy a některé části biblí. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 4. w 4. věku XV. Žalmy srovnávají se s rkp. předešlým F. 8. Pak následují: knihy královské s předmluwau s. Jeronyma: Že jest 22 čten atd. Paralipomenon, Ezdras, Nehemias, Judit, Ester, Job.

586. Počínají se knihy chwal božích nebo knihy samomluwené proroka o Kristu. Žalm první „Blažený muž, kterýž atd. Přitom a) chwála w adwentu. „Přid vykupiteli lidský a okaž porod panny, diw se wešken swět“ atd. (veni redemptor etc.)

b) Na l. 150. Na boží křtění: „O nemilostivý Herodes nepříteli, kterýž bojíš se přijíti Krista atd. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 12 listů 222, mal. 8. z věku XV.

587. *Epistoly sv. Pavla* w rkp. r. 1411 (při životě sw. Františka) w knih. Olomaucké.

588. *Čtení nedělní a swáteční* rkp. 1421 w Olom. bibl. (Boček).

589. *Príslowie Šalomaunowa*. Kniha Ecclesiastes, kniha maudrosti, kniha Ecclesiasticus, modlitba Šalomaunowa, piesnice piesní. In fine: Skonaly se Cantica etc. na Kosti hradu per Andream Figuli d' Rokyczano plebanum in Zerežitě 1436. Rkp. weř. bibl. XI. A. 14. list 249 sld.

590. *Knihy Paralipomenon* od r. 1487. Dwoje knihy *Machabejské* 1486. Pět kněh *Ezdráš*. 1484—7. Kniha *Tobiáš*, *Judit*, *Ester* 1484—7. Troje knihy *Šalomaunowy*, *príslowí*, *Ecclesiastes*. *Písně písní*, kniha *Maudrosti* 1488. *Ecclesiasticus* 1488. Wše to w rkp. na pap. we 4. u p. Foyty, far. w Solopisku.

591. *Nový Z. a některé knihy starého Z.* (totiž *Tobiáš*, *Judit*, *Esther*, *Job*, *Príslowí*, *Kazatel*, *Maudrosti* *Syrach*) B. r. fol. weř. bibl. XVII. B. 15. z XV stol.

592. *Písně Šalomaunowy*. Počínají se kantiky (sic) canticorum neb písně Šalomaunowy. Polib mě polibieniem ust swých, nebo prsy twé jsou lepší nežli wíno a wonnějšie, nežli drahé masti, olej prolitý jméno twé atd. X otec můj zmllelý přirovnej se srně a k koluchowi jeleniu na hory drahých woní a tak-konec. Rkp. weř. bibl. XI. D. H. na listu 57 pv. 63. Text týž co w num. 589. (r. 1436.)

593. *Čtení s. ewangelium* rkp. XV věku fol. weř. bibl. XI. B. 3 fol. 1—22.

594. *Proroctwí Sofoniáše*, zlomek rkp. saec. XV. 46. weř. bibl. XI. D. 6. fol. 260.

595. *Zákon nový slowanský* (toliko 4 ewangelia) Rkp. b. r. we 4. weř. bibl. XVII. A. 14.

596. *Zjewení sw. Jana, Inc. Zjewenie Jesu Kristowo*, kteréž jest dal jemu buoh zjewení činiti sluhóm swým o těch wěcech, ježto se mají státi skuoro. X přid pane Ježíši milost pána n. J. Kr. se wšemi wámi Amen. Rkp. weř. bibl. XI. F. 9. num. 1. fol. 245.

597. *Ewangelia a epistoly s kalendářem*. Jiljí z Ratiboř františkán, kazatel w Plzni pro pana Laclawa z Šternberka přepsal r. 1505 na pergam. we 4. (w Duchcowě w bibl. Waldšteinské.

Ewangelia a epistoly na celý rok a některé modlitby rkp. stol. XV bibl. weř. XVII. J. 10.

b) *Tištěné.*

598. *Žaltář*, w Praze 1487. we 4. (bibl. weř. E. 18.)

599. *Knihy chwal božských* 1499. w 8. (podobno) w Plzni 1).

600. *Knihy žalmowé* w Plzni w 8. 1508. u Mikul. Bakaláře.

601. *Čtenie a epistoly nedělní, střední, páteční, postní* 1523. we 4. listůw 116 w Praze u Bílého Lwa. Týž tiskař (Konáč) již dříve vydal nedělní ewangelia, na Lúzi ještě tiskna. (D. G. II. 335.)

δ) *Apokryfické spisy.*

602. *Knihy Nykodema* mistra židowského, w nichžto popsání jsou skutkové umučení spasiťele a nalezení jsou ot welikého Theodosia císaře Římského w Jerusalemě w domě Piláta Póntského mezi knihami obecními atd. z lat. w rkp. od r. 1442 w mal. 8. na pergam. w Strahowské bibl.

Z něhož Tomsa 12tau kap. w swé Chrestom. wytiskl na str. 111. Mikulowský rkp. na pap. we 4. od r. 1453. [Při knize Miličowě přidán fol. 205—240]. Obnáší 23 kapitol; w poslední jest list Piláta k Claudiowi císaři, na konci: „Skonaly se knihy pána Jesu Krista o jeho umučení, wzkříšení a na nebe wstúpení.“ Následuje: „A počínají se oznámení, kterék Tiberius Caesar po Ježíše do Jerusalema poslal Volusiana kněze a biskupa Římského a pohanského fol. 241—250, obsahuje 10 kap. Rkp. od r. 1453, ale sloh věku XIV dle úsudku p.

1) Tyto dwa nejstarší žaltáře t. Pražský od r. 1487 a Plzenský od r. 1499 zawirají přeložení nowější rozdílné od trojho staršího w rukopisech w Oddělení II. poznamenaných. W. Rozbor 1842 str. 116.

Bočka. Jiný v bibl. veřejné Pražské v fol. od r. 1465. XVII. B. 15. pak rkp. u křižovníků ve 4. z XV stol. [Stalo se jest v létě dewatynáctm za císařství Tiberiáše atd.] První částka ve 12 kap. jest Nikodema, druhá v 8 kap. slowe: Volusian neb Tiberiow po slání do Jerusalema. [Toho času, když biesše nás milý pán Ježíš Kr. umučen na kříži atd.] Jan Had mezi r. 1540 a 1560 vydal tu knihu pod nápisem: Čtení Nikodemowo, a v předmluvě již o jiném vydání zmiňuje. Potom vyšla s titulem: Čtení Nikodemowo, obsahuje v sobě newinný ortel, kterýž jest Pilát Pontský na Krista Ježíše vydal, aby mezi dvěma lotry byl ukřižován. 1563. 8. Pak v nowě popráwené v Praze u Petra Ant. Benka 1700. 8. v Praze 1 Zbr. v 8. u Jauernicha, v Jindř. Hradci XVIII stol. (Boček).

603. *Třetí a čtvrtá kniha Ezdrášowa.*

Onano ve všech rkp. se nachází pod jménem druhé, tato (v lat. čtvrtá) toliko v některých mladších rkp. rozdělena jest v 3tí, 4tau a 5tau knihu Ezdrášowu.

604. *Kniha Tobiášowa. Počátek:* Tobiáš z pokolení a města Neptalimowa, kteréž jest v swrchních (sic) Galilee nad Naasonem X tak bohu jakožto i lidem ze všech přebywačůw země amen. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 9. num. 2.

605. *Ezdráše* proroka a mistra židowského v ty časy wězení Babylonského knihy, totiž první, druhá a třetí. *Na konci:* Léta od nar. bož. 1465 ten pátek po božiem na nebe wstúpenie. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. B. 15. num. 3.

606. *Psaní k Laodicejským* v starších rkp. nepřichází, nýbrž teprwa v Paderowské bibl (num. 516.)

W nejstarším tisku N. Z. od r. 1475 toho psaní není, jest ale již v druhém ještě před první Pražskou bibl tištěném vydání a v mnohých pozdějších.

607. *Žalm 151ní* proti Goliathu schází v nejvíce rkp. jest ale již v bibl N. 506 jakož i v českém žaltáři we 4. od r. 1475 s napomenutím, že nenáleží mezi ostatní žalmy.

b) Dogmatické a polemické.

608. M. JAN HUS. a) *Dewatero zlatých věcí* neb kusůw. Rkp. w Mikulowě počíná takto: Poctiwý w Kristu Ježíši a w naději boží mučedník a sw. welebný mistr Jan Hus, z pokolení českého, těchto dewět kusůw složil, kteréž jest i zlatými nazwal pro jich weliké zaslúžení a odplatu hojnú w králowství božském. Připoujen jest překlad latinský.

Nachází se spis ten i w rkp. z Pařížské král. biblioteky z XV stol. pod num. 8173 na 280 listech pap. we 4. s nepsavým nápisem: Codex in 4. Postilla Croatica in evangelia, jichž pravý obsah wysvětlili p. hrabě Leo z Thunu a p. Jastržebksi. Zawirá w sobě více pojednání theologických: O stwoření swěta, o angelích atd. Na listu 245 poznamenáno w kraji jiným písmem: Dewět kusůw zlatých mistra Jana Husi. Pojednání to, w němž za každým článkem následuje krátká paraphrasis, zajiňuje 4 listy. První kus jest: ktož dá jeden haler pro bůh za zdrawého žiwota, ten více pána boha

uctí a swé duši více prospěje, než by po smrti tolik zlata dal. Porow. Čas. mus. 1842 str. 453. — Tištěno při postille od r. 1563.

b) *[O šesti bludích] Počíná:* Znamenaw šest bludůw, jimiž mnozi mohliby býti zawedeni, položil sem pismo swatých w Betlemě na stěně, aby se jich lidé wystríehli: první blud o stwoření, druhý o wěření, třetí o hřiechůw odpustění, čtvrtý o poslušenství, pátý o klebbě, šestý o swatokupectwí atd. *Končí:* slúžiece wedlé swých náležkůw jsú klati a profani t. j. kněžstwie jsú ztratili Amen. — Rkp. Wiedeň. 4935, fol. 53—73 bez nápisu, prawopisem Husowým. —

Rkp. Budišinský 4. 22, kdež naplňuje 20 listů týmž prawopisem; po čemž tam následuje epistola Husowa: Böh s wámi páni milí i mistři atd. s nápisem: List M. Jana Husi po wyowědění z Prahy, jenž končí jako w rkp. Wiedeňském fol. 74. Potom následuje: Abeceda Husowa: a b c e d d atd. pak průpowědi o bohu. „Böh jest dobré, nad něž nemůž býti pomýšleno lepsie atd. jako we Wiedeň. rkp. fol. 80 s týmže datum. — Rkp. křižovnícký w Praze r. 1472 (XXII. A. 4.) str. 137—214 s tauž epistolau str. 214—218. — Rkp. w Mus. od r. 1414. Tištěn byl ten spis 1510 w 8. per Paulum in monte Oliveti; též při postille r. 1563.

c) *Prowázek třípramenný z wíry, lásky a naděje* složený w r. 1411 sepsaný, pak tištěný w Praze u Jana Hada r. 1545 we 4. Rkp. w Mus. počíná: Spatřiw, že lidé atd.

d) *Učení o wečeři Páně.* Tištěno w Normberce r. 1583. [Por. kázání o wečeři páně při postille 1563.]

e) *O manželství.* Počíná: Poněwadž manželstwie jest staw wysoký, od boha w ráji ustanowený atd. X nebeského králowstwie, jehož nám dopomoci rač otec i syn i sw. duch wše jeden hospodin Amen.

Rkp. we Wídni 4557. fol. 106—118. [Následují w rkp. fol. 118—122, některé řeči swatých otcůw o manželství.] Jiný rkp. w Mus. Tištěn při postille 1563. a 1592.

f) *Zrcadlo člowěka hříšného wětší sw. Augustina* přeložené a rozmnožené. Počíná: Najmilejší! poněwadž w cestě jsme atd.

Rkp. w Mus. od r. 1411, pak rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 4. [Zrcadlo každého hříšného, a nahlédna se w ně opatř swé swědomí.] Tištěno při postille od r. 1563 a 1592. Knižka mistra J. Husi sw. paměti, jenž slowe Zrcadlo, kteréž jest sepsal sedé u wězení w Konstanci atd. nyní obnowené 1572, 16 listů.

g) *Zrcadlo člowěka hříšného menší,* počínající: Že nižádnému nelze atd. Rkp. w Mus.

h) *O Swatokupectwí.* Počíná: Swatokupectwí, jenž se rozmnožilo, aby wěrní tupili atd. *končí:* ale aby ti od zlosti se ostřiechali a zli aby se pokáli amen. Rkp. w Budišíně, Gersdorf. bib. we 4. num. 42. pag. fol. z počátku XVI. wěku.

i) *O wíře a jejích člancích,* a o stránkách církwe sw. Počíná: Poněwadž, jakož d apoštol k Židuom atd. Rkp. w Mus. Tišt. Odpowěd na

otázku, co jest to věřiti b. r. a m. fol. Dwanáct článkůw wíry křesťanské tištěno při postille 1563.

k) *O panenství. Anno, panno*, choti Jesu Kristowa atd. Rkp. w Mus. česk.

l) *Traktat o poznání a milování boha*. Tišt. b. r. a m. fol.

m) *O církwi takové, jakové latinské*. Sám wydal dle Palackého. Snad to samé co: O jednotě církwe tišt. b. r. a m.; pak o církwi swaté při postille 1592?

n) *Knihy o modlitbě*. Odwolává se na ně sám we své postille.

o) *O sedmi smrtelných hříších*. Tištěno při postille 1563 a 1592.

p) *Proč přijímáme pod dvojm způsobem* tělo a krew p. Krista 1 list. Nalézá se mezi jeho spisy, kdež i dcerka jeho, w rkp. XV stol. w Mikulově. Boček.

q) *O odúmrtí*, s nápisem: Zrcadlo světských pánuow, o nápadech, odúmrtí atd. *Počíná*: Pán buh rač twě žádost naplniti skrze zaslúžení p. n. J. Kr... to znamená, radím, aby se každý pán strany jistější držel atd. *Končí*: Protož tobě sem napsal, aby se uměl sprawiti a jiné témuž pro p. boha naučiti, aby wzal wědnú odplatu za malú. Tohoť p. Jež. pomoz pozeňnaný na wěky.

Rkp. Wídeň. 4557, list 102—105 s podpisem čerw. „Skládanie M. Husi sw. paměti odúmrti neb nápadow odumřelých wěcí. — Rkp. Třeb. B. 3 fol. r. 1486, list 160—164. (Palacký) Tištěno při postille 1563, pak při knize: Hospodář atd. od Weleslawiny w Praze 1587 w 8. listá 5½.

609. Rkp. weř. bibl. XI. D. 9. zawirá tyto české kusy:

a) *Napomenutí Plzenských* k swornosti a opění se bludům *Inc.* Dobrým setrwánie w etnosti a hřešným swěta poznánie pána našeho Jesu Krista. Páni milí a bratříe w milosti boží X toho města z Plzně nyní rozbrojené rač wám všem dopomoci otec i syn i duch sw. smrti pána Krista a s pomocí panny Marie i všech swatých amen. — Po napsání listu přišel mi list, w němž psáno jest, že bránie kněžé čísti čtenie přirozeným jazykem česky neb německy, druhé že kázal některý kněž, že nižádný, jenž smrtelně hřeší, není sluha ani syn, diablów atd. X nedajte diablu nad sebu wéwoditi; toho wám p. boh, jenž sám móż býti a jest stworitелеm, pomáhaj. Amen. list 66 pv.—69.

b) *Zpráva, jak sněm Constanský o swátosti večere p. nařídil. Inc.* Pane milý, o božie krwi přijímání X jehož rač nám dopomoci a dáti je pán milosrdný bůh otec i syn i duch sw. wše jeden hospodin všemohúci amen. Konec anebo buď tak, na listu 161—170.

c) *Čtyry epístoly* M. J. Husi ze žaláře (1415) na listu 215—220.

610. **PETR Z UNICOWA.** *Revocatio dictorum contra Husum*. Toto jest odwolánie, wyznánie a osvědčenie kněze Petra doktora sw. pisma, kteréž jest učinil w Praze po božím narození 1417 w kolleji Karla cis. přede vším sborem učenie Pražského a před konšely a obcemi měst Pražských. *Inc.* Před wami poctiwými mužími a pány rektorem, mistry, doktory, bakaláry a studenty sboru učenie Pražského atd. X žádaje, aby mi na všechny swrchu psané wěci a swého úřadu jeden obecný list anebo wiece obecných listów učinili a napsali. Rkp. weř. bib. XI. E. 3. list 99. Načež následuje: *Cardinalis rectoris universitatis Pragensis literae de communione*: Wšem wábec wěrným křesťanóm i každému zvláště Jan Kardinal, mistr sedmera umění a w práwích bakalář a wešken sbor městský slawné obce učené atd. X má ustúpiti a pomínúti. Dán w Praze I. od nar. bož. 1417. Tamže list 100—101.

611. [*Přijímání pod obojí způsobau.*] „Léta božieho narozenie tisícieho čtyřstého a sedmnáctého, když w Čechách rozmáhalo jest se přijímánie božieho těla a jeho krwe pod obým způsobem w lidu obecném... tehda pro zpráwu a potvrzenie lidu tohoto w naději božieho tyto kniežky sú sepsány.“ *Rubr.* „Figura božieho těla.“ *Inc.* „Slušie najprwe hleděti k znamení a k figure této swátosti welebné... X duchownie nasycenie a budúcieho oslawenie záwdawek se dáwá. Allelujá.“

Ms. Vienn. 4557. fol. 76—88 sine inscript.

612. **M. ŠIMON Z TIŠNOWA** (1428). [*Proti přijímání pod obojí.*] Milost a pokoj pána boha a sjednánie s církwi swatú obecnú rytěrující bud s wami! Poněwadž jsem křesťan, tehdy jsem wedlé křesť. zákona zawázán wás milowati... X ... a byllibych wás tiem w čem rozhněwal, prosím pro buh odpustte. Mistr Šimon Tišnow, sw. pisma bakalář, wěrný za wás k bohu modlitebník.

Ms. Clement. III. G. 16. fol. 25, 26 et 31 cum inscript. „Haec litera oblata est capitaneo, magistro civium et consulibus juratis civitatis Piescensis, et est lecta publice in ambone, dominica Judica anno etc. XXVIII.“

613. *Hádání mezi Petrem Anglišem a M. Janem Příbramem* o mnohé artikule. W Praze 1420. — Item artikule, které Angliš učil a rozpisowal atd. [O tom w knize Album consistorii Pragensis] w Sturm. Srow. str. 332. Item o wyznání wíry Husowý a Příbramowý, tamž str. 333. — Item jiné r. 1429 tamž str. 376—377.

614. *Wyznání wěrných Čechůw* s strany hádání, které bylo mezi mistrem Janem Příbramem

a mistrem Petrem Anglišem o bludné artikule Wiklefowy rkp. 1429 weř. bib. XVII. A. 16. Tištěno v Obraně Sam. z Dražowa 1636. str. 80.

615. Řeč čtená od jedné paní v shromáždění obce Pražské r. 1421, v rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1.

616. Člákové učení staupencůw kněze Martina I. 1421 v témž rkp.

617. Člákové učení Waldenských a Pikhardůw atd. v témž rkp.

618. *Wiera kněží Tábořských* o welebné swátosti oltární. „Poněwadž ten každý za nebtanliwého má počten býti × kteréž se obyčejně ději v školách písma swatého obecných učení.“

Opis u p. Palackého (1843) z rkp. bibl. Wratislawské z XV století.

619. *Spis o Tábořské wíře*, kterýž skládal jeden kněz jich wíry. *Inc.* Nuti mě k tomu swědomí — a to pak sám milý báh wí atd. (*Ratione ligata*) Rkp. weř. bib. XI. E. 1. num. 3. F. 224.

620. *Obrana wíry Tábořských. Počiná:* Že nepřátelé a protivníci kněží Tábořských i jich se přídržících hledie je zhyzditi a ohawny učinili lidu křesťanskému atd. *Expl.* wědúc, že prawda nade wšeccko přemáhá. Rkp. XVI stol. Wratislaw. IV. Q. 231. fol. 191—201, bez nad- i podpisu. Nowý opis u p. Palackého od r. 1843.

621. *Obwinění smyslu mistrůw* některých na sněmu u Hory (Kutné) r. 1443. Rkp. sawěký u p. Bočka.

622. *Odpis Tábořských* a wyznání jejich wíry po zemi rozeslané r. 1443. [Uwádí Jafet w hist. br. list. 65.] Snad stejné s předešlým?

623. Ms. Vienn. 4935. fol. 149—182 sine inser. et subscript. (*Jest traktat* nejmenowaného na otázku: *z dali we swátosti* na oltáři tělo Kristowo jest we swé vlastnie podstatě anebo přirození — proti smyslu kněží Tábořských.) *Inc.* Dobrota swrchowaná pána našeho J. Kr. a památka wšech diwných věcí božských × a tak děj se bohu otcí i synu i duchu sw. čest a chwála na wěky wěkůw Amen.

624. [O *dwanašti užitečích z přijímání* hodného]. *Incip.* Psáno stojí w tajnici sw. Jana v poslednie kap. takto: S uobů stranu potoka dřewo žiwota přinášeje owoce dwanašteru na každý měsie atd. *Expl.* aby byli jednoho srdce, aby což se jednomu líbí, též se druhému líbilo Amen. Rkp. Wideň. 4557. fol. 90—97 s podpisem čerw.: Dokonává se o dwanašti užitečích z přijímání hodného těla a krwe p. Jesu Krista. [Prawopisem Husowým psáno w první polowici XV stol.]

625. **M. PROKOP Z PLZNĚ** (1435). *Napominání Čechůw a Morawanůw*, aby kompaktata jim podáwaná přijali. *Inc.* Urozeným, sta-

tečným a wěrným bratřim w Čechách a Morawě, wšem, ježto o božie krwe přijímání wěrně stojí atd. *Expl.* snad i zle i na onom swětě, jehož milý p. böh, rač ostřieci. Amen. Rkp. Trebon. A. 16. wěku XV we 4. fol. 198—99.

Na počátku rubr.: *Magistri Procopii de Plzna manus propria, qui fuit plebanus S. Henrici in Nova civitate Pragensi* (wlastnoručně tedy jsau tyto dwa listy). Překlad spisu tohoto latině nachází se w sawěkém rkp. Wideňském (Palacký).

626. [O *klanění se tělu božimu.*] *Inc.* Kterak se jest on jměl o klanění tělu božiemu, jenž takto die: já božiemu tělu, nébrž dokonalému w Kristu člowěčenství proto se klaním, neb ot božstwíe přijato.. × čest a chwála na wěky wěkoma Amen.

Vienn. Ms. 4302. fol. 160—164. Spisowatel schwalje klanění, opíraje se tytž i na slowa Wiklefowa, — „žebych chtěl rád w knězstwíu i w obecném lidu milost náboženstwíe a poctiwost k tělu dražému p. J. Kr. a jeho krwi zbuditi.“

627. [O *poslušenství kostela Římského.*] Otázka jest welmi užitečná, a wěděti w této zemi, w těchto Čechách (sic) welmi potřebná: jsúli křesťané zawázáni býti w jednotě a w poslušenství kostela Římského, a též jsúli zawázáni pod hřiechem smrtelným slušeti w ty úřady weliké, od papežstwíe až do biskupstwíe, a od nich se neoddělowati až do konce?.. × .. aby tudy byli wyraženi a řadowé zase wyzdwiženi. Amen.

Rkp. Wideň. 4935. list. 125—146, bez nápisu a podpisu.

628. Rozdílowé w smyslu o artikuli *o těle a krwi* páně na sněm Pražský r. 1444 při božím těle wznešení. [Uwádí Jafet w hist. bratr. list 65.]

629. *List MARTINA LUPÁČE* podbiskupí Rokycanowa, jimž swau wíru o swátosti oltární wyznává. W Klatowech den rozeslaní apoštolůw 1456. W opisu u p. Bočka.

630. *Psaní p. Wilému Zubu* r. 1456 o postu. [Že ryb olejem nemáže s domácimi jísti.] W rkp. weř. bib. XVII. F. 2. fol. 88 pv.

631. Traktat mistra JANA ROKYCANY o *přijímání* pod jednau, w němž zastává přijímání pod obojí, odwoławje se na šestero artikulůw, o kterých wedl hádání s Hilariem u přítomnosti krále Jiřího (1465). (Není posud nalezen.)

632. *Odsudek wíry*. Pawel biskup, sluha sluh božích, arcibisk. biskupóm w českém králowstwí 1466 w dwau bullich. 4 listy, w Prostějowě.

Napřed stojí: Luter: Wýstraha atd. Při titulu obraz jako w Ctibora z Cimburka hádání atd. s podobiznaní krále Jiříka a Ctibora. Připojeno: Ortel welebnosti atd. [U Bočka.]

633. **HILARIA** Litoměřického, děkana kapitoly Pražské traktat o *přijímání* pod jednau, proti Rokycaně w rkp. od r. 1468 na pap. we 4. knihowny kapitolní. Mladší opis od r. 1537

we 4. jest w Raudnici pod nápísem: „*Traktat křestanský o najswetejším přijímání těla a krwe boží pod jednu spůsobů lidu křestanského podlé řádu cirkwe sw. obecne Římské.*“

Jiný opis w bibl. weř. in latinis incunabulis Opusculorum ex floribus 1489 num. 7.

634. *Kniha bratra REHORE*, kteráž třetím listem t. *porízení knezi* se jmenuje a jest s wydáním počtů m. Rokycanowi, uwádí se u Jafeta w hist. brat. l. 113.

635. **ROKYCANA** a) *Obwinění mistrů Pražských*. . Příbrama a Hilaria, jejich přewraceni, zrady a pobehlosti od prawdy, jakž tó obwinění jich sepsaná široká jsau. [W Jafet. hist. br. list. 70]. b) *Traktat proti šesti řečem doktorů poběhlých*. [Obširný spis, z něhož 145 listů w Jafet. hist. se uwádí na l. 62.]

636. *Odpis mistrů Pražských* na druhý traktat Dra. Hilaria. [W Jafetowě hist. br. list 71, i w jiných spisech bratrských citowan. Boček.]

637. **HILARIUS** Dr.: Arcus Gehennalis t. *Lučisté pekelné*, proti Rokycanowi [též česky mezi lid wešlo. Boček.] Kniha proti *Lučišti* pekelnému Hilariowu od *Rokycany*, lat. i česky [hist. bratrská i jiné spisy ji uwádeji.]

638. **LUPÁČ MARTIN**: Traktat *proti Lučišti* pekelnému, Hilariowu spisu (lat. i česky. W mnohých knihách brat. se na něj odvolawaji.)

639. **M. PŘÍBRAM**. Kniha jeho *proti Rokycanowi* a Čechům sepsaná: „O poslušenstwí papeže a jeho cirkwe“, w níž wšeka horliwá psaní proti Rokycanowi sebral. [Lat. i česky wyhlášena byla. Uwádí se w Jafetowě hist. br. list 70 i jinde.]

640. *Odwolání tech knezi*, kteří od sekty Pikardů w odstupowali za mistra J. z Rokycan w kostele Teyně 1466. Rkp. w 4. weř. bibl. XVII. G. 12. N. 2. *Inc.* Milí dobrí lidé, pro p. boha prosíme atd. Tež w bibl. Lobk.

641. Biskupa Wratislawského **JOŠTA Z ROSENBERKA** *dewět článeků* proti kalichu, Jiřimu králi 1467. Tež odpoweď ze strany pod obojí. Obojí spis w rkp. weř. bibl. na pap. w 4.

642. *Dwa listy bratří eskych Jiřimu králi* r. 1468, a třetí list témuž r. 1470 (w hist. Jed. brat. rkp. p. Brožowsk.).

643. *Psaní bratří eskych Rokycanowi* r. 1468. [Jafet w hist. brat. l. 124.] *List Rokycanu proti bratřím* (celý) 1468 [tamž uweden f. 134.]

644. *Odpowěď na list Rokycanu* (1468) take učinena jest od bratra Lukáše w psaní jeho proti knezi Pelhřimowskému (tištenem). Item proti knezi Mikulašowi (tištenem). — Odpowěď začíná se: Mistře Jene z Rokycan! žádost naše atd. [Jafet w hist. brat. uwádí zlomek te odpoweďi na l. 137.]

645. *Mistra Jana ROKYCANY list pastýřský* proti bludům Pikardů w 1470 1).

646. *Dwoje psaní bratří eskych*, kteréž o sobě wubec wydali; jedno r. 1470, druhé bez roku. Rokycanowi bratří ešti patero psaní učinili, kteréž za odpoweď weřejnu wydal proti nim rozpisy dwa r. 1470 po Čechách i po Morawě. Tím pohnuti bratří psali opět Rokycanowi 6ty list a brzy potom i 7my a poslední, i weřejne wydali psaním zpráwu o sobě, že nejsau tak bezbožní lidé, za jaké je Rokycan a kněžstwo jeho rozpisuje 2).

647. **MIKULÁŠE WLASENICKÉHO** 3) *hádání o krew boží*, kteréž měl s kněžími strany Římské na zámku Chaustniku w r. 1471. Tišteno bylo jíž před r. 1582, jakž ujištuje Stelcar. Opět r. 1600. Tež německy přeloženo od Martina Paconia w Nurnberku skrze Jiřího Kreydlu (bez roku.)

648. **CHELČICKÉHO PETRA** a) *Sít wiry prawe aneb wřse ta*, o nízto mluwil p. Jež. w etení sw. atd. Ms. 1471, [jehož přepis jest u p. Milnera w Smečne]. Tišteno skrze snažnu peci Chwala Dubanka na klaštere Wilimowskem r. 1520 we 4. Dali ji tisknauti Wácslaw a Hynek z Perknowa W. Sturm Srownání str. 78. b) *Téhož řeč na zjewení sw. Jana* z kap. XIII o šelmě i obrazu jejím b. r. we 4. A—Q c) *O rotích eskych* — kniha, která se počíná: Kacírem jest nebyl Čech, aniž jestě w tečto dnech můž nalezten býti atd. [Jafet hist. br. list 36.] d) *Odpowěď na spis nejmenowaného z bratří eskych proti němu*. Rkp. XVI stol. w Olom. bibl.

649. *Catholica fides*. Wereno má býti, že w swatosti welebne těla a krwe atd. (t. *wira Taborská*) 4 listy. Rkp. pap. XV stol. w 12. w knih. Mikulowské. Opis u arch. Bočka.

650. *Katechismus malý*, naučení o wire křestanské w otázkach a odpoweďích rkp. XVI stol. w Wídeň. bibl. Cod. theol. 532.

651. *Psaní mistrům Pražským* uctiwe, od eskych Bratří.

652. *O pawodu* a shromáždení bratří. Od jednoty br.

1) Rokycanae epistola missa ad Muldaviu, contra Picardos 1469, weř. bibl. rkp. XVII. F. 2. num. 4.

2) Zlomek druhého listu uwádí Jafet w hist. br. 84. Jakož i psaní bratří Rokycanowi — přoc se od něho a jemu podobných oddělili. [Wetším dílem w Jafet. hist. l. 93. A ten list pokládá se třetí k němu po wydání počtů a zřizení kněží. — Item listu 5. k Rokycanowi zlomek tamž na listu 96.]

3) Od něho založena sekta bratřů w eskych, kteréž slaukl Mikulašenci, Wlaseničtí, a od místa scházek swých Pecinowi, a od pláce Placiwi.

653. *Oč jest nesnáze w Čechách.* Od jednoty br.

654. *Jiné psaní,* w němž dávájí zpráwu bratří ku porozumění jejich shromáždění.

655. *Wěřejné wyznání wíry swé* o církwi swaté od jednoty br.

656. *Wěřejné wyznání wíry swé* o služebních církwe a o swátostech. Od jednoty br.

657. *Psaní proti nářku,* žeby půwod jednoty bratrské byl z ďábla. Od jedn. br.

658. *Apologie wěřejná* ke všem Čechům *proti útiskům od Rokycany* pocházejícím. Od jedn. br.

659. *Psaní o poswěcení prawého kněze* a kněze zlého, odkud který moc auruadu swého běre. Od jedn. br.

660. *O zmaření slowa božího* skrze zlého kněze. Od jedn. bratr.

661. Počet z toho, *proč se oddělili* od kněží Římského poslušenství a od služebností jich. Od jedn. br. Počíná: Proč naše oddělení jest atd. [w. Jafet w hist. br. f. 84.]

662. *Smysl bratří o půwodu* apoštolském *swatých* prwotní církwe. Od jedn. br.

663. *Spis o aukzé cestě Kristowě,* křestánóm náležítí. *Inc.* Těchto časůw, k skonání wěkůw, jakož písma proroka atd. *expl.* Té radosti pomáhejž nám milý pán všemohúci dojíti amen. Léta 1470.

Archív bratrský, V. fol. 1—7.

664. *Psaní bratří českých.* a) *Pražanům* r. 1471. [Uvádí Jafet w hist. br. l. 124 a 15].

b) *Městóm králowským* — mimo Prahu — od bratří českých r. 1471. [Jafet w hist. br. l. 124. uvádí.] List k *Meytským* r. 1471. [Zlomek w Jaf. hist. br. na l. 84.] k *Žateckým* t. r.

c) List k *Stanislawowi* mistru král. kolleje praesidentu t. r.

665. *Psaní bratří králi Wladislawowi* a radám jeho na nejprwnejší sněm jeho (o třech králích w Lednu) 1472.

666. *Psaní týchž témuž* proti žalobám sočiwým od kněží 1472.

667. *Některé listy ŘEHORE,* arcioťce bratrského, kterýž umřel 1475 w Brandeyse nad Orlicí.

668. Když na sněmu Benešowském pobídnulím owdowělé králowny Johanky zawřino, aby bratří (Pikharti nazwaní) mocí utištění a zahlazeni byli, ano jediný pán osmělil se jich zastáwati, bratří wěřejnau odpowěd na to psali, odčitajice se jména i bludů Pikhartských, a žádali, aby kněží odporní na ně nežalowali jen wübec, ale aby zwlášťe určili, co u nich zcestného nacházejí, čehožby se odíci slušelo (1473).

669. *Psaní starších k bratřím a sestřám* napomínající je k stálosti w prawdě (1473).

670. *Psaní pánům Chocenským,* proti knězi jejich, že bratří byl wěřejně hyzdil (1473).

671. *Psaní kratičké Mikul. Kroměřížskému* (1473) od bratří.

672. *Epistola* nějakého M. JAKUBA, lékaře dobré paměti, lat. jazykem sepsaná a w jazyk čes. přeložená; kterýž s některými towaryši swými, změniwše oděw swůj, jako neznámí přišli do sňatku bratrského, aby je wyspehujice obžalowali atd.

Inc. Často od kněží na kázání slychajice přímínku o těch lidech, kteříto w tyto časy \times aby to ráčil w skutku dokonati skrze Krista Jež. našeho Amen. Arch. brat. V. fol. 31—41.

673. *Spisek o wtělení syna božího.* *Inc.* Tížeš se, najmilejší! proč syn boží duchem swatým w žiwotě čisté panny se wtělil atd. *Expl.* však zůstává swým duchowním bytem w milosti a w prawdě na wěky.

Arch. bratr. V. fol. 48—54. [bez nápisu. Registrík má swrchní nápis].

674. Ač kdo miluje mne, řč mau zachowává \times od neřádůw žiwota našeho, proto že chce bůh trojice s. bydliti w nás. Amen.

Archív bratří, V. fol. 74—77. Registrík má: „Wýklad na slowa: Ač kdo miluje“ atd.

675. *Odpowěd* zprawující tu otázku: *pročby Kristus pán neráčil wyswědčiti chleba a wína* Kristem bohem a člověkem prawým a žiwým, než toliko tělem swým a krwí swau? *Inc.* Bratře milý! žádás mě za odpowěd na tu otázku twau: pročby atd. \times při něm půwodu a příčiny k swodu a oklamání.

Arch. bratrský, V. fol. 193—203.

676. *Sepsání učiněné o službě pánu bohu,* kterak všickni lidé pánu bohu podle swého způsobu slauží, a jakaby služba jemu wzáčna byla. *Inc.* Lidé maudří podle swěta tohoto o všech wěcech myslí, kteréž chtí míti aneb jich nabýti, aby byly pewné a jisté, aby w nich zklamání nebyli. \times A on jediné ty zwoluje, kteříž w pokušeních s nim zůstanau, ty beze lsti nalezne. Amen.

Arch. bratrský, V. fol. 209—222.

677. *Bratře milý!* Jakož jsi se mnau mluwil z potřebnosti swé \times k užítku twého spasení i k prospěchu jiným. Ode mne, jehož ruku znáš.

Archív bratrský, V. fol. 236—239 bez nápisu. Registrík dí: „Zpráwa, podle čeho kazatel mluwiti má.“

678. *Psaní mistrů Pražských proti bratřím* (1475).

679. *Odpowěd* na spis mistrůw Pražských od r. 1475.

680. *Jana KOSTKY epistoly* proti Pikardům 1478—9. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII. F. 2.

681. *Dwa listy p. Janu Kostkowi* od r. 1478 a 1479 proti Pikardům. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 2.

682. *Odpor proti Pikardským mallokám* k žádosti jednoho pána znamenitého. *Inc.* Mudroch

jeden, který podlé domyslu svého atd. W rkp. weř. bib. XVII. F. 2. fol. 181, pak

683. *Proti jinému Pikusowi*, mimo

684. *Artikule proti Pikardům*, králi, a

685. *List králi* od r. 1485, též

686. *List satyrický* proti jednuškám, jehož počátek jest tento: *Lucifer* kníže temnosti, král pekelní, císař, rozmnožitel věčné bídy a vůdce všeliké nešlechtnosti, všem vůbec a každému zvláště, našemu království poddaným... a zvláště církve Římské knížatům.. že Pikarti odpierají býti konšelé atd. k panu Lwu z Rožmitála, nejvyššímu hofmistru české země, psaný okolo r. 1478 od **OLDŘICHA Z KALENICE** a na Škwořeticích, w rkp. weř. bib. XVII. F. 2 list III. (též w rkp. w Jeně), konečně

687. Některá naučení o *přijímání* w listech k pánům Dubickému a Hradeckému, a

688. List **MARTINA LUPÁČE**, kněze proti kropáci. Wše (od čísla 682—687) w témž rkp. w. D. Lit. II. 233.

689. Psaní kněze **WITA Z KRUPÉ**, faráře Hradeckého nad Labem, osvědčující vyznání Ležkowo o Bratřích, 1476.

690. Protiwenství na Bratři přišlá skrze svědectví Ležkowo, kteréž kněžimi všudy na kázání lidu ohlašováno bylo, 1477.

691. Kniha *desíti artikulůw* vůbec *proti bratřím* vydaná r. 1479 od mistrů a kněží Pražských — za příčinou počtu vydání před nimi od bratří skrze kn. *Michala*, faráře někdy Žamberského a br. *Jana Chelčického* a br. *Prokopa* kněze bratrského, z desíti artikulůw atd. [Jafet. hist. br. fol. 11].

W r. 1479 jmenováni tito tři bratři na vyzvání kališníkůw do Prahy přišedše po několika dni hádali se w Karolině, ale neporiďiwše ničeho opět odešli.

692. Odpověď bratří na spis *desíti artikulůw* atd. vydaná r. 1479, jakož svěděl Jafet w hist. na list. 154.

693. *Přípis* katolického duchovního *mistrům*, w němž jich napomíná, aby s Římským náboženstwím drželi. „Poctiwí mistři, prosím toto mé sepsání přijmete X a potom do věčné radosti přiwésti. Rkp. weř. bib. XVII. F. 2. fol. 1—36.

694. *Apologie* z strany pod obojí *proti mnichu s. Bened.* „Wšemohúci mocný bože, z nesmírné dobroty své rač prospěch učiniti X a my tobě i jiným takovým budem toho přát. Amen. fol. 37—81 tamže.

695. *Mistra Jakuba* lékaře svědectví chwalné o Bratřích, latinsky psáno a do češtiny přeloženo.

696. Psaní ku Bratřím českým, dávající zprávu o těch *Bratřích*, kteříž jsau w *Marcích* 1480.

697. Psaní *k správě bratřím* na slova pro-roka Malachiáše, 2 kap.: „Usta kněze ostříhati budau umění.“ 1481.

698. *Rada w moci světa* postaweným lidem od jednoho z starších 1481.

699. List obce pod obojí *Augustinowi* 1) biskupu poslaný. W Hradci nad Labem 1482. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 12. num. 2.

700. *Psaní bratří* na sněm Kutnohorský králi a jeho raddám. 1484.

701. *Zápis synodní bratřů* českých r. 1486. [W ohlášení bratří w Lešně r. 1635 str. 14.]

702. Spis odpírající *přijímání pod obojí*, též *odpověď* na tento spis, l. 1489. Rkp. weř. bib. XVII. F. 2.

703. List *Jana ZAJÍCE* z Hasenburka, w kterémž napomíná mistrůw Pražských k swornosti k poslušenstwí Římské církwi, pak: Odpověď mistrůw pod obojí sepsaná w r. 1489, a teprwa w r. 1493 odeslaná. W témž rkp. W historii jednoty o trojím psaní p. Zajíce a toliké odpovědi zmíněno na r. 1489.

704. Psaní bratra **PROKOPA**, w němž dáwa *počet z wíry* své práwě křesťanské; *b) o dobré vůli*; *c) o tom, že vždy všech časů diavný lid* byl na světě; *d) bratru Lukášowi o spis Bárky*, w němž byl br. Lukáš položil, že jakož bez jedné dsky bárka nestane, tak spasení bez plnosti prawd. A jiné k tomu čtvero psaní od r. 1490.

705. Psaní mnohá *o moci světa a přísaze*, (za příčinou, kterauž rozdwojení mezi bratry powstalo) 1491, též jiný spis o tom r. 1492. Prvních 6 archůw zachováno (Palacký).

706. *Tři traktaty nábožné: a) Obrana wíry proti Pikhartóm.* Rk. na pap. w čes. Museum N. 567 a we 4. při spisech Příbramových, rukau Pawla Sedlčanského r. 1491.

Těž w rkp. kapituly Pražské D. 107. na pap. w menší 8. od r. 1526. Začíná: Pán, spasitel a bůh náš Kr. Ježíš na to jest přišel na tento svět atd. Jazyk welmi čistý a prawidelný. W. Rozbor II část. str. 43. Počátek Pikharitství světle se tu ukazuje.

b) W témž rkp. Mus. nalézá se od listu 87 až do 132: Dewatero přičin, že lépe jest přijímati pod dvojí než pod jednau. Psáno r. 1471, opsáno 1490. *c) Řeči mistra Příbrama* w témž rkp. od listu 134 až do 327; i to opsáno r. 1490 skrze Pawla z Sedlčan. Počátek ten jest: Počínají se řeči mistra Příbrama. První kap. o ženě, kterou widěl s. Jan, a o její stálosti atd.

707. Psaní obšírné a welmi pěkně učiněné *o pánu bohu a o wíre* prawé křesťanské a o

1) Augustinus Lucianus de Bessarijs, Sanctuariensis archiepiscopus, přišel do Čech 2 Dubna 1482 a r. 1483 administrátorem konsistoře učiněn, wyswěcował kněží kališné. Regensvolsc. hist. Eccl. p. 39.

modlárství. První díl jest br. Wawřince KRA-
SONICKÉHO, druhý díl br. PROKOPA 1492.

708. *Wyznání víry* neb konfessi bratrská od
JANA TABORSKÉHO († 1495) sepsaná, o
níž zmiňuje Wengerský str. 324, též rkp. p.
Brozowsk.

Psal tu knížku na poručení vši raddy bratrské.

709. Mistra WÁCLAWA KORANDY traktat
o welebné swátosti páne třetí, w Praze 1493, w 8.
Proti té knížce psal nějaký mnich na odpor, a
proti tomu psaní mnichowu psal zase Ko-
randa, dotýkaje bratří hanliwě. Nato: Odpověď
bratra LUKÁŠE na spis mistra Korandy od r.
1493.

710. Traktat mistra Pražských sepsaný od M.
WÁCL. KORANDY a wyt. r. 1493 (lit. *O*
welebné swátosti oltární, kterak má přijímána
býti). Zdá se býti týž spis co předešlý.

711. Psaní bratrské z Čech *bratřím do Mul-*
dawy, kteréž tam králem Matiášem vyhnaní byli,
a s nimi tam byl bratr Mikuláš Slanský 1494. 1)

712. Mistra Jana lékaře (bratr to Lukášůw)
psaní o tom, že není potřeba *opětowati křtu*
bratřím při lidech prwé od kněží Římských po-
křtěných. 1494.

713. W. KRASONICKÝ. a) Psaní *proti*
odtržencům, které se počíná: „Já Wawřinec
Krasnický widěl jsem spis atd. [uwádí Jafet
w hist. br. na listu 39.]

b) *Ohlášení*, ježto se počíná: Můželi kdo a
smělby atd. [Jaf. na listě 162.]

714. List weřejný, jímž sjednocení a upo-
kojení sworné všech dosawadních různic w je-
dnotě bratří oswiceno a upevněno, 1495.

Zde se prawi, že jednota bratrská mnohé listy
bratra Řehoře (k Rokycanowí a wábec k národu
jménem bratří psané) jakož i traktaty jeho: „o církwí;
o naučení slowa; o dvojím díle“ za apokryfa wy-
hlašuje.

715. MIKULÁŠE WLASENICKÉHO a)
Zjewení boží slauhám božím. 1495. w 8.

b) Téhož kniha psaná *proti víře katolické*,
proti papeži a přijímání pod jednau 4. (Index).

716. *Odpověď na odpor proti přijímání pod*
oboji 1496, rkp. bibl. weř. XVII. F. 2. num. 3.

717. *Troje psaní bratřůw* od r. 1496, proč
se oddělili od církwie Římské.

718. *Matrikath (Bosákůw)*, proti mistrům
Pražským pod 'oboji' r. 1496 (?). K tomu náleží:
Odpověď na Matrikath Bosákůw, týchž mistrůw
1496. [Sady Matrikatu toho w rkp. weř. bib.
XVII. F. 2].

719. Kdosi nawrhnul otázku: „Mistře powěz,
kteří ptáci lepší jsou, ti kteří jedí a pijí, čili
ti, kteří toliko jedí a nepijí? a proč ti, kteří

jen jedí a nepijí, nepřátelé jsou těch, kteří jedí
a pijí? Na to odpověděl jiný latinsky: *Argute*
auceps quæris etc. a rozhodl, že ti lepší jsou,
kteří nepijí. Nacež w češtině wysel odpor od
mistra *Korandy*: „Nenie ptáčníkůw, ač ty mne
ptáčníkem nazýwáš“ atd. Rkp. weř. bib. (1489)
XVII. F. 2. list 168 atd. a XI. C. 8. num. 10.
fol. 166. V. in marg. ad prepositum Polonii.

720. *O sedmi těžkostech smyslůw*, na kteréž
rozum víry odpowídá s strany přítomnosti Kri-
stowy w hostii. W Plzni 1498 w 8. Tlačeno
w Nowém Plzni od Mik. Bakaláře léta atd. 7
listů w Museum.

721. *Rozmlawání rozumu s swědomím* o
hodném přijímání swátosti těla božího, rkp. 12.
w bibl. Raudnické.

Pozůstává jen 24 listů, počátek chybí. Psáno w
XV stol.

722. Traktat o tom, kterak *umučení* boží
wede *ku poznání* jeho *božství* 1497? Rkp. bib.
weř. XVII. H. 19. num. 1.

723. *Kanoniky*, kteréž jsou položeny od sw.
apoštolůw, kterým připojeny jsou některé kapi-
toly skutkůw apoštolských I. p. 1497; rkp.
weř. bib. w 8. XVII. H. 19.

724. *O swátosti oltární*. Tlačeno w Now.
Plzni od Mikul. Bakaláře l. 1498, w 8. (Cerroni).

725. *[O přijímání pod oboji]. Nadpis černo.*
Co dobrého činí pod oboji spůsobů těla božieho
a krwe přijímání, a že netolikož přijímá pod
jednu spůsobů herá jako pod oběma. *Inc.* Swá-
tost welebná těla a krwe p. J. Kr. jest swá-
tost najdražšie atd. *Expl.* mnoho prospiewá
wěrným křestanóm k rozmnožení žiwota du-
chownieho; (listů 6) rkp. Budiš. Gersdorf. w 4.
num. 22. věku XV.

726. Bratra *Lukáše a)* spis *a panně Marii*,
od r. 1498. *b)* O spasení všech obecním, 1498.

727. Psaní učiněné *bratřím z Wlach* od ně-
kterých mužů společně; jakož i jiná psaní od-
tamtudž jakéms M. Jiřikowí do Prahy od Au-
tonia, pak psaní Sta. (?) Romani, a psaní
králi Wladislawowi 1499.

728. Br. MICHAL a) (o *dowěrnosti*). „Psaní
bratra Michala starého swaté pam. o dowěrnosti,
že jednota z boha jest, a zchybání o tom čím
sluší léčiti,“ to bratra Matěje Čerwenky swě-
dectwí. *Incip.* Že pochybowání tyto easy přichá-
zela a přicházejí na některé i z jednoty této,
žeby nebylo z boha, co jsme předsewzali, jakož
se jest i mne něco toho dotklo atd. *Explic.*
že, by sedmkrát za den padl sprawedliwý, že
jeho pozdwihne.

Archiv bratrský V. fol. 9–27.

b) odpověď na jisté artikule kohos nejme-
nowaného, připisované Wilému z Pernšteina od
r. 1499.

729. Bratr *LUKÁŠ a)* psaní o přísaze, co jest

1) Rok ten zdá se mylný býti, neb dle zpráwy hi-
storické bratří tam utekše r. 1481 po 6 létech
do Morawy se wrátili.

přísaha, jaký základ její 1500. *b)* psaní bratřím Turnovským o smrti br. Jana Klenowského 1501. *c)* Téžoh *jiné psaní* obšírné p. Kawkowi na Štěkni, a při něm list ve krátkých slowích, též 1501.

730. Jindřicha *Institorisa* traktat *proti Pikardům*, kteří prawili, že cirkew Římská jest newěštka w Zjew. On sám w swém: *Clypeus*, (1501) mluví o něm, ale není ho wíce nalezi.

731. Hradeckým, Orebským a Pardubským božím woleným atd.

Jest to *napomenutí k pokání* od některého Pikarda, neboť tam papeže lapežem nazývá, a jej co odporníka Kristowa představuje.

732. *Rkp. s obrázky w Jeně* we fol. 118 listůw, mezi nimiž 23 nepopsaných, 88 obrazů, 80 na páp. 8 na pergam. W textu mimo to 41 malých figur.

Jest sbírka z počátku XVI století, ale věci starších. Spisowatel neb sběratel jeho jest *Bohuslaw z Čechtic* (jakž p. kustos P. J. Šafařík z nápisu: haec Deo solemnisa de Czechtic, dobře zawírá). W něm nacházejí se tyto spisy:

a) Zrcadlo křesťanského žiwota. We mnohých figurách představují se skutkové apoštolští naproti skutkům Římských biskupůw s citáty českými. Tři jiné figury představují Husa na kazatedlně a na hranici.

b) 16 tištěných listůw, obsahujících žiwot a psaní J. Husi atd. kteříž listowé náležejí jakožto přídavek k *passionalu* od r. 1495.

c) Po dwau obrázcích na pergameně, husitské služby boží a Táborské tažení představujících, stojí list *Lucifera*.

d) Po jiných figurách představujících Žizku w čele wojska na koni atd. následuje rozmlauwání, w němž otec gynům wyprawuje, kterak kalich a zákon boží w Čechách powstal.

e) Konečně dogmatické učení o bídě lidské, o smrti, o pecku a nebeské sláwě.

733. *Počet wíry* 1500. (Exempl. u p. Blechy w Praze).

734. *Wíra neplná*, necelá, anobřz kusá nynějších Nowowěrcůw. W Mladé Boleslawi u Jiř. Štyrsky 1500.

735. **TŮMY PŘELAUCKÉHO** *a)* psaní *P. Sigmundowi* 1502.

b) Spis o *půwodu jednoty bratrské* r. 1511 sepsaný dle připowědi p. Albrechtowi z Šternberka na Holešowě, a počíná se: „Urozený pane, pane atd. a dowodí swětle, že jednota z boha jest, a ne z lidí.“

736. Bratra **LUKÁŠE** psaní M. Hawlowi do Auště r. 1502.

737. *Psaní od bratří* skrze br. **LUKÁŠE**, dávající odpověď na otázku: Proč ti, jenž nádeje hledají, řidcí jí požiwají 1502.

738. ¹⁾ *Dwa listy* českých bratří králi Wladislawowi.

První počíná: Najjasnější králi a pane, pane náš milostiwý! my lidé poníženi a wasie králowské milosti pokorně poddaní atd. Na konci: Wydání jeho léta 1503. [Jest to obrana proti sočitelům klewetným a prosba o záštitu. U p. Palackého wýpis z něho.] „Druhý list králi Jeho Milosti; atd.“ Na konci: „králi Wladislawowi Jeho Milosti; wydání léta 1504“ w 8. listůw spolu 32. Bez místa (w Norimberce). Jest to, zdá se, *confessi* brat. (1504.)

739. *List bratrský* po wydání mandátůw králowských proti bratřím — psaný *stawům* 1503.

Wyšel později s titulem: „List na spisek atd.“ (Boček).

740. Psaní obšírné za *odpowěd* na otázku od přítele sobě položenau, proč s *bratřimi* ode všech lidí potupenými a zatracenými *obcowati nepřestáwa*? 1503. (buď od Tůmy, aneb Prokopa, nebo Wawřince).

741. Psaní br. **WAWŘINCE KRASONICKÉHO**, w němž se obištuje od náru křiwého, jimž narčen byl od p. Mikuláše Trčky a paní Marty w Litomyšli, 1503. Jiné psaní téžoh jakémus Prokúpkowi w Litomyšli. 1503.

742. *Napomenutí starších* jednoty bratrské ke vsechném sborům, wzbuzující *k modlitbám* a postům 1503. Jiné, jakby se bratří w nastalých protiwenstwich míti měli. 1503.

743. *Bratr LUKÁŠ a)* Ubirajicicho se do Prahy psaní bratřím Boleslawským na rozžehnáni, 1503, *b)* psaní na otázku: proč se syn boží duchem sw. w žiwotě panny wtělil? 1505.

744. List p. Jana **KOSTKY** z Postupice bratru Wawřincowi odbírajícímu se do Prahy, napominající ho k stálosti, 1503, w Litomyšli dán. (Připis w hist. br. rkp. p. Brož.) ¹⁾

745. *Psaní bratří z Čech bratřím do Moruwy* 1504.

746. *Dětinské otázky*. První to katechismus bratrský. 1505.

Proti těm otázkám učinili kněží traktat, a wydali jej wúbec skrze wytíštění od Plzenského impressora; a na ten traktat dali bratří odpověď dvojí, kratší a delší.

747. Psaní o *moci swětské* a o zřízení jejím (od bratří) 1506.

748. Psaní bratra **TŮMY PŘELAUCKÉHO** bratru Wawřincowi Krasnickému do Litomyšle 1506.

749. W r. 1507 psal jakýsi kněz proti bratřím, dowodě *klanění Kristu* w swátosti a bytu

ministratorowi Pražskému. [Uwádí Jafet w hist. br. na listě 144.]

- 1) W r. 1504 na rozkaz králůw měla se státi schůzka kněží kalíšných a bratrských, když obrančowé někteří z vyššího rodu jej o to starali, aby o věci wíry se týkající wěřejně disputowali. Poslán jest k tomu z strany bratrské **Lukáš Pražský** a **Wawřinec Krasnický**; ale pro náhlau smrt rektora university Martina Počateckého z toho sešlo.

1) W r. 1503 wydání jsau listowé proti bratřím králowůw k obcem měst; též poslán list ad-

jeho tu, jménem *Jirík Kvintik* od Hory. Na to učinili bratři odpověď (1507.)

750. W r. 1507 psal kněz LIPENSKÝ proti bratřím. bratru Šimonowi dvoje psaní, a bratr Šimon aneb místo něho bratr Tůma *Přelaucký* psaní obšírné učinil, kterážto psaní jedna i druhá jsou vytištěna.

751. Knížky tyto jsou: *Obojí duchovního Jerusalema s Babylonskými*. 1507. Pawel z Meziříčí, (w Litomyšli) w 12. A—B.

752. *List tento od bratří psaný králi Wladislawowi* 1507 w 8.

Tento list králi (na nový rozkaz proti bratřím) dán skrze pannu Martu z Bozkowic, ku kterémuž i ona svůj list připojila a odpověď od krále dostala. List Marty této ku králi (1507) též listy krále Wladislawa Johanně z Krajek a Kateřině z Kolo-wrat od r. 1512 nalézají se w historii bratří rkp.

753. *List tento od bratří dán na rathauz w Starém městě Pražském p. podkomořimu i všem pánům awědníkům* 1507 (w Litomyšli) mal. 8. (Jest psaní pánům, rytířstwu i všem wübec) a—g.

754. *Spis dosti činící z wíry*, w Normberce prw imprimowán 1507 we 4. A—K. (Bez místa: na prwní stránce posledního listu stojí Mikuláš Klaudian.)

Podruhé pod nápisem: *Spis dosti činící z wíry*, kterýž latinskú řeč Apologia slowe, w Normberce prw wytiskowán 1518 we 4. 90 listůw. Mikuláš Klaudian. Tlačeno w Mladé Boleslawi nad Jizerau. Jest to konfessi bratr. žirš r. 1507.

755. Prwní cedule bratra Šimonowa, kterýž psal pánóm starším Hranickým 1507 w 8.

Šimon ten byl správce sboru Hranického (Weisskirchen) w Morawě.

756. *Odpověď bratří na dvoje psaní* nějakehos doktorá *Augustina* někdy probošta Olomúckého králi Wladislawowi 14 List. 1506 a 14 Pros. 1507 w Budně podané.

Počíná takto: Známó buď všem, že jakož jsme králi Jeho Milosti psali listy dwa atd. 1508 w 8. 52 listy A—G. (bez místa). Wýtah u Palackého.

757. Br. PROKOP z Jindř. Hradce a) Spisek o hanebném hřichu těchto časuow již lidem newelmi známém, totižto o *modlárstwi*, učiněný od bratra Prokopa bakaláře, rodem z Jindřichowa Hradce, kterýž byl správce starším mezi bratřimi. Inc. „Poněwadž hřichu modlárského welmi nenáwidí buoh a wždycky nenáwidíwal“ .. X .. jichžto jména nejsau napsána w knihách žiwota a beránka. Ke všemu buď Amen.

Archiv bratrský V. fol. 227—234.

b) Otázka, slušili křestanóm mocí swětskú newěrně neb bludně k prawě wíře přinucowati 1. 1508. [Wýpis u p. Palack.]

758. *List pokušení* atd. 1508. [Jafet hist. br. list. 15.]

759. *Spis (neznámý) bratrůw*.

Exemplár neauplý — schází začátek. b. m. (w

Litomyšli) Kristowých let 1508 w 8. min. A—Diiij (Boček).

760. *Rozmlawání mezi Jindřichem a Janem* o nepoškrvněném početi panny Marie od Jana z Wodňan (bosáka, kterýž sepsal Slowár Lactifer). Rkp. weřej. bibl. na pap. w 12. od r. 1509, cum notis Balbini XVII H. 5. Jiný rkp. tamž XVII. H. 18.

761. Br. LUKÁŠ PRAŽSKÝ.

a) *O požování těla a krwe* p. J. Kr. duchownim i poswátném psaní bratra Lukáše učiněné panu Kawkowi. Inc. Z wíry písma swatého wyznávám, že každý, kdož má spasen býti, musí jisti tělo p. J. Kr. přirozené atd. *Explic.* Protož kdež není Kristus založení, tu není nižádného díla dobrého.

Archiv bratrský V. fol. 133—164.

b) *Psaní učiněné br. Benešowi* Baworynskému z Baworyně, w němž spravuje některé otázky k sobě učiněné o tělu pána Kr. I. p. 1510. *Incip.* Bratře milý! mám za to, že w paměti máš, že když atd. X dej se pán buh we swém požehnaní dobře míti. Die S. Donati 1510. Archiv bratrský V. fol. 169—178.

c) *Spis o obnovení církwe* w jednotě w r. 1510 psáno. W rkp. weř. bib. na pap. w 4. XVII. E. 31.

Jmenuje se zde Lukáš starší správce w jednotě sboru Boleslawského, a protož nemůže (dle Dobrow.) ten spis dříwe roku 1518 složen býti. Jindy ten spis slowe: o skutcích Krista pána, a we psané historii bratrské: *Spis o dwanácti let* podlé památek skutků Kristowých.

d) Téhož list starším jednoty, 1511, a jiný e) O naději list, 1513.

762. *List psaný bratrům w pokušení*. 1511 w 8. Na hoře Oliwetské skrze Pawla Meziříčského. Na konci: Skonává se list psaný bratřím w pokušení času tohoto; totiž léta Krist. 1504, když šest bratrůw spálili u horu páně Šwamberkowa, w ponděli po všech swatých, kterýž hned po těch jako bratři starši napsanie učinili o pokoře a pokušeních atd. U Bočka exemplár, bez počátku. A—8 list. Jafet uwádí w list. br. na list. 104. *Spis: Napomenutí w pokušení* tišt. r. 1508. [nepochybně týž samý].

763. *Psanie bratrská*, w kterýchž oznamují přičiny z strany nedostatků jednoty této wzbuzující se i wěcký, a napominajice ku pokání a k opravě [pod vlastní abc A—K iiiii. Wtisknutý w list psaný bratrům w pokušení.] Impres. per Paulum in monte Oliveti A. d. 1510. 8. min.

764. ŠTĚTINA MIK. Knížka o *artikulích wíry*. Wytíšt. w Nowé Plzni 1510. [Jafet. hist. br. list. 9.]

765. PAWLA ŽATECKÉHO administrátora utraquistůw *Traktat o přijímání malých dítek* 1513.

766. Traktat proti bludným a potupným artikulům Pikhartským s gruntownými důvody na ten způsob, jakož i jedovaté sepsání Lukáše antipapeže, pod otázkami a odpovědmi. — Traktat proti kacířům a Pikhartům atd. In fine: Scripti sunt duo illi tractatus contra Pikharditas et Husitas per me fratrem Wolfgangum pro tunc curatum in Kladow. a. 1511. Rkp. weř. bib. w 4. XI. E. 1. num. 1. fol. 196. 177.

767. *Knížka vysvětlující víru* kněžstwa kališného o *svätosti těla a krve* páně atd.

Léta páně od narození 1511, druhau neděli w postě, kázal farář w Boleslawi Mladém: milí lidé! vězte, že ti bludní lidé a falešní praví na nás... × ... A však hotov jsem lepší naučení přijíti, prwotně od jednoty a potom od kohožkoli.

Archiv bratrský V. fol. 185—191.

768. *O wíře swaté*, kteruz *Čechové a Morawané* drží, ti kteříž se zákonem páně spravují, toto vyznání jest 1513. w 8.

769. JANA MIROŠE, faráře u s. Kříže w Praze, *dítky* pokřtěné mají býti *k stolu páně* připuštěny 1513, w 8. wiz dole na r. 1520.

770. Mistra WÁCLAWA PÍSECKÉHO hádání o přijímání pod obojí způsobau, z lat. přeložil Hrubý z Jel. w rkp. od r. 1513 weř. bibl. XVII. D. 38. listů 11³/₄.

Přidána řeč wykladače toho lat. hádání listy 2¹/₄; pak: Dokládání mé miest mistrowých pro neswědomějšie písem swätých, listů 19.

771. Epistola ad quemdam baronem Moraviae degentem eujusdam fratris ordinis minor. de observantia, tunc temporis praedicantem in conventu Jemnicensi s. n. (c. a. 1511) 4. česky. Vid. Rkp. weř. bib. XI. E. 1. num. 4. fol. 231.

772. *Odpověď bratří na spis* [jistého mistra kališného], kterýž učiněn jest a wytiskován w Praze *proti bratřím* 1514, w 8. A—N, bez místa (w Litomyšli).

Jest to odpověď bratra *Lukáše* na spis mistrů Pražských skrze mistra *Martina* o bludích Pikhartských, kterýž spis mistrowé tisknauti a kazatelům čísti dali. Výjimek u p. Palackého w rkp.

773. *O čtyrech posledních věcech* rkp. fol. 1514 we weřejné bibl. Wyšla pod nápisem: *Knížka srdeční* 1521, u M. Konače, 1602 u Welsl. dědiců (wiz r. 1521.)

774. *Dialogus*, w kterémž Čech s Pikhartem rozmlůvá, že sú se bratří Waldenští wše-tečně a škodliwě od obů stran oddělili, 1515, w 8. 24 listy we Welikém městě Pražském u Matky Boží nad Luží Mikuláš.

Mik. Konač, skladatel toho spisu, připsal jej králi Wladislawowi k nowému roku, čimž se mírným kompaktátistau býti prokázal, a dworu bez pochyby zalbil.

775. *O klanění welebně swätosti* oltární proti Pikhartským bludům z třetich kněh Stanislawových wybraný 1515 w 8. 24 listy. Praeae in Lacu Nicolaus Konaček cum gratia etc.

Přeložil toto rozmlauwání mezi Ulixem a bratrem Lorekem (t. Wawřincem) z třetí knihy kněze Jana *Stanislawidesa* z Domažlic, jemuž ke cti *Wácl. z Náměští*, dokt. w Bohoslawi, pět sapphických strof složil.

776. Bratra LUKÁŠE a) *počet wíry* (t. Apologie) proč od strany pod obojí odstoupil. Sepsal a vydal 1515 (není jí nalezi).

b) *List k sboru* z wězení; jiný list k Petru Sudowí z Janowic, když z wězení wysel r. 1515.

c) *Odpověď bratří na spis* Olomauckého kanowníka Bernharda *Zaubka z Zdětin* 1517.

d) *Spis o šesti příčinách bludu* (proti knize w Praze 1516, pod jménem Sermónes XII. od kněze *Coramba* latinsky wydané) r. 1517.

777. Dwa traktaty od WOLFGANGA far. w Kadowě r. 1515. a) *proti bludným* a potupaým artikulům Pikhartským Lukáše antipapeže, rozmnožitele sekty atd. „Trój jest najprwé základ spasenie našeho × jemu buď chwála na wěky. b) *proti kacieřóm* atd. „Spasitel wšeho lidského pokolenie rač býti × zde míti potom na onom swětě wěčné radosti Amen. Rkp. bib. weř. XI. E. 1. W témž rkp. jest i psaní k jistému pánu na Morawě od jakéhoš f. mnicha (Ordinis minoris in conventu Jemnicensi) minority též proti Pikhartwí.

778. Mikuláše KLAUDIÁNA *spis o pravdách wíry* 1518 w 4. w Boleslawi Mladém.

779. MATEJE PAUSTEWNÍKA *napomenutí Pražanům* 1519 w 8.

780. Kněze Jana MIROŠE, faráře u s. Kříže w Starém městě Pražském, dwa traktaty, prwní: *dítky* pokřtěné nepotřebují zkušeni, mají býti k stolu páně připuštěni; druhý: *míra* nesmírného poslušnstwí papežského 1520. w 8. 5 archů w Praze.

Oba traktaty byly psány již r. 1513, a teprwa 1520. od Jana Podušky, faráře Teynského a M. Wácl. Rozdálowského, děkana na universitě Pražské po smrti spisowatelowě wydaný.

781. Sepsání důwodůw z nejjistějších písem swědectwí obojího i prawého rozumu jich o *klanění* a *klekání* před *swätostí těla a krve* boží 1520 w 4. w Běle u Oldřicha Welenského z Mnichowa. [Šturm Srown. l. 318 též je cituje.]

782. WELENSKÝ OLDŘICH a) *Rokowánie* dwů osob, *Paškwilla* a *Cyra*. Paškwillus z Říma k swätému Jakubu putowati maje s Cyrem na cestě setkal se, 1520 w 4. listů 9. Přeloženo od Oldřicha Welenského.

b) *Spolu rozmlůwánie s. Petra* apoštola a najswětějšího *Julia druhého* papeže a témuz při porodu daného angela buď zlého neb dobrého o moci církewní a též církwe hlawě. W nowě wyloženo (na konci): Wyloženo a wytlačeno skrze Oldřicha Welenského z Mnichowa. Léta 1520 w 4. listů 24.

783. **MIKULÁŠE TYČKY** spis o pravém pokání křesťanském 1521 w 4. w Praze u Bílého Lwa.

784. Spis dosti činici otáčece protiwnikuow jednoty bratrské, *proč křest* po služebnosti od kněze Římského swěcení stálé w nic se *opětuje*, 1521, w 4. w Běle u Oldřicha Welenského.

Druhé opravené vydání od r. 1521 u Pawla Oliwetského popisuje Wáclaw Šurm, a zmiňuje též o třetím vydání téhož roku.

785. *List* od papeže Lwa, kterak *Luciperowi* i wšie obci pekelné psal. Přeložen z něm. skrze Wácl. **DANKA Z KUBÍNA** 1521 w 4.

786. **MARTIN** farář u sw. Jindřicha w Praze: Náprawa wydaného toho listu a spisu, kterýžto udělawa Mik. Konáč z Hodiškowa směl poslati za dar nowého léta králi Jeho Milosti 1522, w 4. *b)* téhož knížka proti počtě swatých w 8. (Index.)

787. *Odpověď na spis* w nowě wydaný od kněze *Mikuláše* (faráře u sw. Petra na Poříčí) w Praze 1522, w 8. 16 listů u Jiríka Štyrsy. [W této odpow. jest odpověď na list mistra Rokycana týmž farářům proti ním wedený. *Incip.* kdež pak weđe list Rokycanuo proti bratřím sepsaný atd. Wýtah u p. Palackého.]

788. Spis tento o *původu* i o *prawdě kněžstwie* trojiego, i o wšech zřízených příslušnostech w požíwání pořádném učiněn jest we jménu páně 1522, w 4. Impressum in recentiori Boleslavo, u Jiríka Štyrsy. A—O po 8, P 7 listů.

789. Doktora Martina *Lutera o swobodě křesťanské* knížka, r. 1522. w 4.

790. Spis dosti činici tomu, *proč při přijmání k swátostem záwazkové ději se* 1522. we 4. 13 listů, Jirík Štyrsa (w Mladém Boleslawi.)

791. *Spis tento we jméno páně učiněný*, w němžto nynějších nowowěrcow neplná a necelá, anobřž kusá wiera se ukazuje, 1500 chybně místo 1522 aneb 1523. *Đ. boh.* Lit. I. 144.) w 8. A—X po 4 listech; Z má 3 listy.

Spis tento čelí zvláště proti Luteránům, a psán od něko ho z jednoty bratří českých.

792. *Spis* Martina *Lutera*, w němž ukazuje, *co se mu při bratřích zdá* za pravé a pochybné, a to z příčiny otázek dětinských, 1522 we 4. 14 listů (bez roku) Paulus Olivecensis.

793. *Odpověď bratří* na spis Martina Lutera, kterýž německým jazykem wytisknauti dal, w němž oznamuje, coby se mu při bratřích widělo za pravé a co w pochybnosti neb nesrozumění, načěž mu zase zpráwu podlé písem swatých slušnaú činie. Z Čech a z Morawy 1523, we 4. 45 listů. In monte Oliveti (Litomyšli).

794. *Spis tento otázek trojích*. První jako počínajících, druhá prospiewajících, třetie doko-

nalejších, totiž dětí, mládencůw i zmužilých, o *wiere* obecné křesťanské jediné, 1523, w 4. 133 listů u Jiríka Štyrsy (w Mlad. Bolesl.) Po druhé 1524 we 4. tamže.

795. Spis tento, jenž jest počtu wydání, najprw o *moci swěta* a puowodu i o-příčinách zřízení jejiého i o *prawdě* jejié w nowém swědectwí. Též i o *přísaze* 1523, w 4. 80 listůw. Na Podolci (předměstí w Boleslawi).

796. *Odpověď na spis Kalenců*, w němž wšecky na pořad potupuje i odsuzuje na zatracení směle, a to nejwice bratří a Lukáše zejména, na nějž slušný odpis jemu zase čini, 1523. Z Boleslawi we 4. 16 listů. Olivecensis. Od **LUKÁŠE** staršího mezi bratřimi.

797. Spis tento o *pokání*. Najprw coby to w sobě neslo slowo pokání. Potom o puowodu pokání. Potom o rozdile pokání 1523, we 4. 56 listů u Jirího Štyrsy na Podolci.

798. *Odwolání odpadlstwí*. Příklad a nawrácení se od Antikrista. Rok 1523 w Indexu mylný jest (dle Dobr. Gesch. d. Sp. II. 337). Bez místa.

799. *Spis* welmi užitečný a potřebný o *stawu swobodném a manželském* počíná se šťastně, I. 1523, 116 listů. K tomu jakožto druhý díl: Tento spis o manželstwie učiněn jest we jméno páně. W němžto postaweno jest najprw, coby bylo manželstwie. Potom coby byla swátost manželstwie. Potom co potřebie mieti před manželstwím i swátostí. Potom co potřebie jdúcím k manželstwie i k swátostí atd. 1523 w 8. 74 listů. W Mladém Boleslawi.

Složen byl celý spis. r. 1509, tištěn r. 1523. W předmluwě praví se o něm toto: „Protož widělo se za potřebné k žádosti wěrným manželóm a k správě i k naučení o tom stawu spis dáwno učiněný, súzený i potvrzený w jednotě bratrské obnowiti a k imprimování dáti. — Olivecensis. (t. Pawel Oliwetský w Litomyšli. 8.

800. *Spis o potřebných věcech křesťanských*, kterýž jest od některých kněží Pražských wydaný, proti wystawování swátosti těla Kristowa w monstrenci. Opět jiný, že mše nenie oběf. Jiný, kterak Kristus je podstatněji w člověku dobrém milostí swú, než w swátosti oltární. Opět o poswěcowání těla i krwe páně, že má býti jazykem rozumným, 1524 we 4. 8 listů. Na čele stojí kalich s nápisem: Bibite ex eo omnes, wadie se o to podněs (u Jiř. Štyrsy.)

801. *Wyznání wíry* wábec učiněné od těch, kteří bywše skrze bludné kněží swedeni nawprawiti se dali 1524. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. p. 122.

802. *Odpis* proti odřzencům, jenž se malú stránku nazývají, na spis wydaný pod jménem Kalencowým *proti spisu o moci* zřízení swěta, wydaným od bratří. Skonává se wypsání práw bratrských we středu před obřezáním páně, léta

p. 1524 a téhož léta w sobotu den památky sw. Nětíše panny wytišlěno spolu při odpovědi Kalencowě 1524, w 4. na Podolci (Mlad. Bolesl.) u Jiř. Štyrsy.

803. Od *bratří list* králi *Ludwikowi* poslaný 1524. Dle Jafetowy hist. br. Psaní bratří českých králi Ludwikowi a králowé jeho — oboje psaní wyt. 1524 [Jaf. list. 16]. Konfessí Waldenských aneb Boleslawských bratří w Indexu poznamenána zda jedno? (D. G. II. 339.)

804. *Clypens fidelium, pawa za věřících*, jest spis (dle Paprockého I. 197.) od kněze a Pražského bakaláře *Augustina Netowického* proti Luteru, bratřím a některým mistrům Pražským vyhotowený a opatu Emauzskému Janu Nozičkowi připsaný. Poněwadž žádného exempláře nestává, pochybně, český byl.

805. Kniežka tato jest *o gruntu wiery* obecné křesťanské s jistými důwody proti odporům Antikristowým wydaná od bratří 1525, w 8. 24 archy. Olivecensis.

806. Bratra **MATĚJE PAUSTENÍKA** a) spis, kterýž tu w Praze od několika let w příkladnosti života swého jsa, slovo zákona božeho zjewně jest kázal, učil i napomínal, administratorowi mistru Hawlowi s žádostí spasitelného dobrého sepsaw, do Týna na faru poslal. Mistr pak zlé za dobré nawracujíc Matěje hned i s poslem do šatlawy wsadil. A to se stalo w sobotu před třetí neděli w postě léta 1525; w 4. listů 8. Rkp. w 4. u Miltnera na Smečn. Těž w rkp. u Krolmusa od r. 1567.

b) Téhož Matěje list ze žaláře bratru *Wawřinci* od r. 1526. Sem náleží:

807. Spis proti odporům, žeby swátost těla a krwe páně znamením toliko a ne prawdau byla. (Index 250.) 1526.

808. O německé mši 1526.

809. *List JERONYMA* faráře u sw. Hawla bratru Matěji, a tohoto odpověd.

810. *Šest listůw Bruna*, kartuziana z Gaminu w Rakausích, z nichž patero šlechtičně z Klinšteina (1526—7), šestý bratru jeho Janu z Raupowa swědčí. Rkp. u Minoritů w Praze.

c) *Milostiwé léto.*

811. List milostiwého léta 1509. Rkp. bibl. wěřejně.

d) *Wyklady.*

812. **M. JAN HUS.** a) *Wyklad wětší na páteře* t. na wiru, desatero prikázání a modlitbu páně. *Inc.* Každý křestan, jenž rozumění má, checlí býti spasen, musí X a matka má učila mě říkati amen, tak boh tak! [1412 před sw. Martinem].

Ms. Budussin. Gersdorf. fol. 51. memb. saec. XV. in fol. a fol. 11—137. (krásný exemplár). — Ms. Mikul. Dietrichst. I. 59. chartac. saec. XV fol. 373 in 4. Tiskem wydan pod titulem: *Mistra Jana Husi*

kazatele slawného dědice českého dwanacti článkůw wiry křesťanské obecné, deseti božich prikázání a modlitby páně Otče náš wykladowé, každému spasení žádajícímu křestanu nejpotřebnější — ur. wládyce p. Janowi Leskowcowi z Leskowce a na Kamenici, Mikuláš Konáč z Hodiškowa, místosudi dworský atd. připsuje. W Praze u Bilého Lwa na Owocenském trhu l. 1520 dne 20 měs. Unora fol. 108 listů. [Wytkus p. Bočkůw necelý, ale dopsaný rukau XVI věku.] O sobě zwlast: *Wyklad na desatero b. prikázání rkp. wěř. bib. XVII. F. 50 num. 3. et XI. C. 8. num. 14.* Kratičký wyklad na prikázání božie desatero pro sprostné a neprázdné w práci wyložené skrze mistra (jméno jest wyškabáno, a na kraj připsána slova: nechaj státi pro boh). W rkp. bibl. Olomaucké N. 5. *Wyklad na první epistolu sw. Petra též od Husa.* *Wyklad na druhé boží prikázání.* Na konci: L. P. 1671 fol. rkp. wěř. bib. XVII. C. 32. *Wyklad článků wiry, tištěn také při postille od r. 1563.* Šturm w rozsauení str. 111 uwádí knihu bratskau: *Obecné všech křestanů naučení starodáwní wiry, prikázání a modlitby s wyswětlowáním jich 1535.* Snad též Husůw to spis, nebo wtych z něho?

b) *Wyklad menší na páteře. Inc.* Spasitel církwi swaté, kteráž jest sbor. Rkp. w mus.

c) *Téhož wyklad na písničky*, jenž slowů Šalomúnowy, rkp. na pap. a z částky na pergam. s obrázky od r. 1448, w mal. 8. (u mne). Počíná: „Cisář a král všeho tworů.“

813. *Ecclesiasticus* aneb naučení, jakby kázání mohla lidu býti ušitečná rkp. w 4. wěř. bib. XVII. F. 40.

814. *Mikuláše Lyry wyklad na čtení sw. Matause.* Rkp. fol. w fol. w Krumlowě za času Balb. Nyní w bib. wěř. pod XVII. C. 20.

815. *Wyklad na ewangelium sw. Jana* od 1—7 kap. w fol. w bibl. kostela kapitolního A. 109.

816. *Wyklad na knihu Ecclesiastes* od M. J. ČERNEHO lékaře jakési paní Joanne z Liblic (manželce Wiléma z Pernšteina) 1500.

817. *Wyklad na Pašije* w rkp. Mus. od r. 1414.

818. *Wyklad na zjewení sw. Jana* w rkp. wěř. bib. XVII. E. 9. Sw. Jana církew sw. nazývá orlem X obětimi nalezení milost boží Amen.

819. **TÁBORSKÝ JAN.**

Na první kapitulu druhé kanoniky sw. Petra, *o ctnostech* br. Jana Tábořského psaní. *Inc.* Milost wám a pokoj buď naplněn w poznání boha a pána našeho Ježíše Krista. Kterak všechny věci nám božské... X... bohu wěřiti, že když dá w ruce skutky dobré, žeť také spasení dal, Amen.

Archiv bratský V. fol. 55—73. (Palacký.)

820. Psaní na slowo s. Petra w jeho kanonice druhé, kap. třetí, položená: *o rozdile mezi bratřimi* prawými a falešnými. *Inc.* Jakož nejmilejší bratr náš Pawel podlé dané jemu maudrosti psal wám X p. Krista, jemuž chwála nyní i w den wěčnosti Amen.

Arch. bratr. V. fol. 79—109.

821. *Wýklad na slova s. Jana* w prwní kánonice, w kapitole prwní položená. *Inc. Dimeli, že hřichu nemáme*, sami se swodíme X dobré věci k užitku wěčného žiwota amen. (Haec litera compilata est ad a. d. 1474. in jejunio.

Archiv bratr. V. fol. 111—124.

822. *Wýklad na řeč s. Jana* z kanoniky prwní, z kap. druhé, na ta slova: *Wšecko což atd. Inc. Wšecko což na swětě jest žádost očí*, jest žádost těla a pýcha žiwota, jenž není z otce, ale ze swěta atd. *Explic.* ku kteréžto rač nám dopomoci buoh wěčný a nesmrtný, pán a král všemohůci Amen.

Archiv bratrský V. fol. 125—129.

823. *Wýklad na pašije sw. Jana.* Rkp. XVI stol. w Olom. bib.

824. *Bratra LUKÁŠE a)* Wýklad na zjewení sw. Jana r. 1501. *b)* wýklad na 6 kapitole sw. Jana, item na 3 kap. s. Jana o Nikodemowí, pak na 4. o Samaritance, též srownání řeči kapitol 3, 4, 6. s. Jana. Též na 11 kap. epístoly k Korintům (1504). *c)* Wýklad na knihu žaltář k žádosti jedné paní 1505.

825. Naučení prawé modlitby s wýkladem na modlitbu páně 1512 w 8. Per Paulum in monte Oliveti (w Litomyšli).

826. Na žalm Dawidůw: *Smiluj se nade mnú bože*, wýklad bratra Jeronyma w Praze 1514. w 8. 32 list. Jest to Savonaroly wýklad žalmu 50ho.

827. Wýklad na modlitbu páně, kdež i prvé w položení kratšiem, jakož předmluwa oznamuje, wýtiskowan jest 1520, w 4. Poprwé 1512 (wiz N. 812.)

828. Zpráva obecna i s wýkladem obzwláštнім na modlitbu páně. Na hoře Oliwetské 1520. (Boček.)

829. Wýklad slawného d. M. Lutera o Antikristu na widění Danielowo, w 8 kapitole, w Praze 1522, we 4. od Oldřicha **WELENSKÉHO** přeloženo i tištěno (kázání dle Dob. II. 396.)

830. Petra **CHELČICKÉHO** spasitelní wýkladowé na čtenie nedělní w Praze u Pawla Seweryna 1522 fol. Po druhé tamže roku 1532. *b)* Wýklad na čtení sw. Jana w 1. kap. rkp. weř. bib. 1597.

831. Wýklad na Ewangelium sw. Lukáše rkp. weř. bib. XVII. D. 21. fol. b. r.

832. Ewangelium sw. Matauše, wyložené wýklady otcůw swatých. Rkp. weř. bib. z XV stol. na perg. XVII. A. 4. listů 396.

833. Wýklad na epístoly sw. Pawla rkp. weř. bib. XVII. E. 31. z XV století (necelý).

834. Wysoce umělého Desideria **Erasma Rotterodamského** spis obšírný, plně a dokonale wyládaje Otče náš, rozdělený k sedmi daum

téhodne. Připojen žalm XXI. w Plzni 1526. w 8. tři archy. Překladatel jest: O. S. chwála má Pán = Ondřej **STROJEK** Cantor. Wýtisk jeden w bib. weř. (Wiz Rozbor 1842 str. 149) též u Bočka.

e) Postilly.

835. **JAN HUS**: Postilla, *počiná*: Milosrdný spasitel, pán všemohůci, syn boží Ježíš Kristus, prawý bůh a prawý člověk, přišel jest na swět... Nejstarší rkp. [w Budišíně, Gersdorfské bibl. od r. 1412 fol. [na desce 1686] zawírající *a)* Wýklad na Wěřim, na desatero prik. na modlitbu páně; *b)* o šesti bludech; *c)* Wýklad na nedělní ewangelia: „Milosrdný spasitel pán všemohůci“ atd. spis to necelý od listu 148 až do 313. [Wiz Čas. mus. 1840. str. 407.] Jiný rkp. weř. bib. XVII. A. 11. we 4. pap. od r. 1413. Wyloženie swatých čtenie, čili wýklad na nedělní ewangelia. Závěrek jest: Léta tisícieho čtyrstého a trináctého w den postní swatých apoštolów Šimona a Judy na hradě, jenž slowe Kozi, toto wyloženie swatých čtení jest skonáno. Jan Hus mistr. Opis jiný též postilly od r. 1415 skrze Sigmunda z Domažlic w mus. Opět jiný nachází se w městské bib. Normberské na pap. we 4. psaná (dle Dobrow.) mezi 1443—1453. Opět jiný opis w bib. weř. w fol. XVII. B. 13 as téhož stáří. Tiskem wysla w Normberce od Jana Montana a Oldřicha Neybera 1563, w fol. pod nápisem: Postilla Jana Husi, mučedníka božího, na ewangelia, kteráž se čtau přes celý rok; k nižto přidané jsau mnohé jiné knihy téhož M. Jana Husi, kteréž jsau ještě nikdy nebyli imprimowané, a již nyní teprw na swětlo wydané, kterýchžto kněh, přewrátě list, index aneb pořádek najdeš MDLXIII. (Na konci): Wytušteno w slawném říšském městě Normberce u Jana Montana a Oldřicha Neybera fol. 2 díly. Prwní díl obsahuje na 14 listech předmluwu, žiwot atd. pak samý text na LXVII listech; druhý díl CCLXI listů, ozdobený mnohými obrázky na dřewě, tištěn středním šwabachem. Dotčený index na druhém listu ukazuje obsah: 1) dvě předmluwy J. Husi. 2) Předml. impressorowa. 3) Žiwot J. Husi. 4) Dvě epístoly J. Husi z Konstancí o přijímání pod obojí. 5) Postilla na ewang. nedělní a swatky některé. 6) Kázání o wečeři páně. 7) O šesti bludích. 8) Dewět článkůw aneb kusůw zlatých. 9) Zreadlo wětší. 10) O sedmi hříších smrtelných. 11) Pět epístol J. Husi z Konstancí. 12) List pánůw českých a morawských do Konstancí odeslaný. 13) Traktat o manželství. 14) Traktat o odumrtí, 15) Dwanácte článkůw wíry křesťanské. Opět (w Praze u Melantricha) r. 1564, w též formátu jako Normberská (bez místa tisku). Pod titulem

Mistra Jana Husi postilla na ewang. kteráž se čtou přes celý rok we dni nedělní, již po druhé vytištěna i s registrum, kteréhožto prvé nebylo, znouwa lépe spravená i bedlivěji dělaná, neb korigovaná. K této postillě přidané epistolý nedělní, též s výklady na celý rok mistra Jakobella (w. num. následující.) Také přidán jest i život téhož mistra Jana Husi, a k tomu sedm epistol, kteréž jest w Konstanci jsa u wězení k Čechům psal, fol. První díl listů 10. (Predmluwy impressor. a Husi k čtenářům a na postillu) a CXIV textu. (Pak) druhá stránka postilly aneb kázání nedělních od sw. ducha až do 1 neděle adwentní, listů 223. Po třetí tištěn zase w Norm. 1592.

836. Epistolý nedělní s výklady přes celý rok, mistra JAKOBELLA kněze a kazatele zákona páně, wěrného a milého towaryše téhož mistra Jana Husi, kteří jsau ještě nikdy nebyli tisknuté, ale již nyní teprw na swětlo jsau wydane 1. 1564, listů 204.

837. Petra CHELČICKÉHO postilla pod nápisem: kniha výkladůw spasitelných na čtení nedělní w Praze 1522, fol. potom 1532.

838. (Mistra Jana ROKYCANY) výkladové a kázání na čtení nedělní přes celý rok. Wydal ji jakožto farář w Teyně w Praze r. 1470. Jest toliko w rkp. okolo 1500 (u p. Fr. Saukupa we 4.) též od r. 1584, w katal. nebožtíka Institorisa kazatele w Prešpurku od Jana Cadaverosa jinak Kaurimského přepsaná. Jiný rkp. fol. bibl. weř. XVII. B. 2. 1586 psaný od Dawida Praetoria, praeparatora w Táboře též XVII. D. 40. Jiný od r. 1612, 1659, XVII. D. 12. 1671 XVII. C. 33. (D. G. II. 230). Též rkp. w mus. 219. M. Rokycany kázání a řeči w rkp. nacházely se w knihowně nebožtíka Fr. Ant. z Nell, a některé čel Dobner sám, kterýž o tom zpráwu dává w Monum. hist. boh. na r. 1434. Bohemico sermone pereloquentem fuisse Rokycanam praedicatorem Eccl. S. Mariae ante Laetam curiam Praegae prodit una alterave ejus oratio jam annos abhinc aliquot a me lecta etc. Jeden rkp. w opisu z XVII wěku u p. Bočka. U Ribaye byl rkp. psaný r. 1581 skrze usilování p. Hawla Bernartického měšťetina Star. m. Pražského ze star. 1470 we 4.

f) Kázání.

839. Rkp. w bib. Olomucké z XV stol. fol. (předtím Carthusiae de Dolano) zawírá: Propowědní z sw. písem a sw. Otcůw, též řeči české, psán r. 1410—1416.

840. Enchiridion, seu manuale curatorum, danš praedicandi modum tam latino quam vulgari Boemo sermone, omnibus curatis cum utile,

tum necessarium. Norimberg. 1518 w 8. Neznámo p. Dobr. obsahujeli příklady české. (D. G. II. 327.)

841. JAN HUS. a) Kázání o tělu božím. Na něž se již jeden utrakwista w swé odpovědi na matrikat Bosáka od r. 1496 odwołává, dokládaje, že to i jiná kázání rukau mistra Jana Husa psané máme. Wyšlo od Pawla Bydžowského, kněze a faráře pod obojí u sw. Hawla, w Praze 1545, česky a něm. spolu s kázáním Jakaubkowým o wečeři páně, připsané Pražskému měšťanu Duchkowi Chmelíři ze Semechowa, jakožto milowníku a šromažditeli Husových spisůw, kázání o wečeři páně při postillu od r. 1563.

b) Téhož kázání o umučení páně w rkp. Štokholmském D. G. II. 226.

c) Téhož kázání o wysvětlení wíry, o pánu bohu a sw. Trojici.

d) Kázání dvojce o Antikristu a šelmě, která bojuje proti swatým, nyní w řeč českau přeloženo od kněze Viktorina Anxigina Skutečského, někdy kazatele ewang. Kristowa na Horách Kutných; 3 archy. Na konci: Tlačeno w Magdeburku 1554. (Tisk literami šwabskými neakcentowanými u Čelak.)

842. Kázání zwláštni o člověku, který sstupowal od Jerusaléma. Neděle 1. d.

843. Kázání welikonoční nejmenowaného z XV stol. Inc. Slawné wzkršenie spasitele našeho buď weselí každého wěrného. Wizmež a znamenajmež, bratřie najmilejší atd. Expl. a kraluje na wěky wěkoma Amen. Rkp. Wideň. 4935 fol. 339—342 we 4. (Palacký.)

844. Jiřika Šerera: Křestanské wojenské kázání, z něm. přeloženo od Wácl. BROSIUSA. W Normberce 1513 we 4.

845. Výklady Františka Lamberta Awenionenského na zjewení sw. Jana. Inc. Sw. Jan apostol boží, jakož prikázání od boha přijal X kralowati budeš s otcem i s duchem sw. jediný bůh na wěky wěkůw Amen. Rkp. weř. bib. XVII. H. 20. w 8. z wěku XV listů 472 pap.

846. ROKYCANY a) kázání na sněmu u Hory (Kutné) na den sw. Františka r. 1441 [w hist. bratr. 1. 77 se uwádí].

b) Téhož kázání proti českým kněžím s strany swé. [Jafet w hist. bratr. připomíná; snad to samé.]

c) Kázání (téhož) w neděli druhau po sw. trojici, též kázání w 3 neděli po welikonoci. [Uwodí se w Jafetowě hist. bratr. f. 71—2.]

d) Kázání téhož w opisu z XVI wěku [u p. Bočka].

847. Řeč (krátká) k swátku slawného wzkršeni Kr. p. s. n. (saec. XV) 4. Rkp. weř. bib. XI, C. 4. num. 1. fol. 59.

848. JIRY paustewníka kázanie o narození

božiem. Rkp. XVI stol. bibl. weř. XVII. H. 11. num. 4. „O kterak welebný, kterak slavný a swatý jest den tento atd. Konec schází.

849. JAKAUBKA kázání o poctivosti a cti, kterau má člověk wěrný učiniti tělu a bohu. Tištěno 1545 we 4. (bez místa.)

850. Téhož bohomyšlné kázání a rozmlauwání wěrné duše s pánem Kristem (bez místa). Pawel Bydžowský je wydal s Husowým káz. o tělu božím 1545.

851. Petra CHELČICKÉHO a) řeč na 13 kap. zjew. O šelmě a obrazu jejím w 4. stojí w indexu bez roku. b) Výklad na čtení s. Jana 1. kap. rkp. 1597, weř. bib. XVII. D. 40.

852. Výklad na Lukáše, jsau vlastně kázání) rkp. na pap. w fol. weř. bibl. (D. G. II. 231.)

853. M. PAWEL PŘÍBRAM: Výklad na desatero boží přikázání welebného otce Martina *Luthera*: z regule swatého Augustina, kázání od něho lidu Wittemberskému“... × Tišt. i dokonáno w Praze w pátek před sw. Martinem l. p. 1520. (Arma C. P.) 287 str. in 4. w bibl. Raudnické. Toto kázání přeložil M. Pawel Příbram, a dal na swj. náklad tisknauti, umřel ale dříve wyjití knížky (u Bílého Lva, jakž widěti ze štítu města Prahy a připsu Arma C. P.)

854. Kázání nedělní a swáteční 1520 per frat. Frewd. de terminis (w Želéznicí) rkp. weř. bibl.

855. Doktora Martina Lutera kázání o nowém zákoně a nebo o posledním kšaftu Krista pána — to jest o mši swaté we Witmberce učiněné 1521 w 4. 47 listů w Praze.

g) Služebnosti církevní.

856. Napomenutí před posluhováním — kázání před posluhováním — o prwní věci, o přísluhování slova božeho — služba při posluhování, rkp. XV stol. 29 listů w 12. [u p. Bočka.]

857. W rkp. weř. bibl. XI. 2. z wěku XV na listu 111, jest formule oddáwací: Bůh a otec pána našeho J. Kr. buď s wámi a spoj wás atd. pak dvě kratičké modlitby: a) shleduj páne bože s nebe na tohoto sluhu twého N. i na tuto služebnici atd. β) W milosti otce i syna i ducha sw. atd.

h) Swatí otcowé.

858. Sw. Isidora naučení každému hříšnému užitečné, w 18 kapitolách, w rkp. weř. bib. XVII. B. 6. též XVII. E. 15. *Počátek*: Čiň synu, jakž potřeba jest atd. *Konec*: a jest řeč sw. Isidora Amen. [listy 4 fol.]

859. Sw. *Augustina* a) Rukowět. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 8. r. 1469, w 4. též za žaltářem od r. 1475, též w bibl. Wid. Cod. theol. Ms. N. 790, w 8. listů 316, kdež nalezati wýtahy z epístoly sw. Jeronyma, a od str. 53 rukowět sw. Aug. takto počínající: (Poněwadž mezi osidly bydlímy, snadně od sláwy nebeské odpadujemy atd. a na listu 68: i dokonána nebeská slavnost Amen. A tak jest konec rukowěti swatého Augustina. Tištěna jest dle zpráwy Weleslawinowy w Praze 1562, bywši přeložena od kohos neznámého, u Bart. Netolického w 8. Potom s nápisem: S. Aug. knížka, kterauž nazwal Manuale t. j. rukowět, o spátřowání p. Kr. aneb o slovu božím, z lat. přel. od M. A. z *Welesl.* w Praze 1583, w 12. Pak wyšla r. 1600 a 1736 u Hrabý, pak 1786 od Faustina Procházky u Diesbacha w 8. str. 94. Posléze od Pražské konsistoře 1828, spolu s Soliloquiemi od str. 83—130, mimo rozwržení obojho spisu.

b) *Augustini regulae* (prawidla řehol klášterních). Tyto jsú věci, kteréž abyste zachowali, prikazujem wám, jenž jste w klášteře ustaveni. Prvé pro něž jste w jedno shromáždění, swazku milosti ostřehajte × Tak buoh daj a jeho milá matka panna Maria Amen. [Prawidla w krátkosti wztahují se na modlitby, oděw, swornost, poslušenství proboštu.] Rkp. weř. bibl. XI. C. 1. num. 27, též na pergami. XVII. G. 24.

c) Počíná se traktat sw. Augustina, kterýžto nazwal marnostmi tohoto swěta, w mal. 8. osm listů. Na konci: Tak se skonáwá traktat sw. Augustina o marnosti tohoto swěta l. p. 1506, we středu po sw. Školastice w Starém městě Pražském. *Wiz Rozbor* 1842, str. 149.

860. Počíná se epístola blaženého *Eusebia* k Damazowi, biskupu Portunskému a k Theodyonowi pánu mému Římskému o smrti slavného Jeronyma učennika wýborného, pro něhož tyto knihy slowú sw. Jeronyma a tak počínají: Otcí předostojnému Damazowi biskupu Portunskému × pamětliv buď mně na modlitbách twých Amen. Rkp. weř. bib. XVII. E. 9. 4. list 1—135. Též rkp. w Olomauci na pap. w 4. dokonáný 1410. W témž rkp. Počíná se jmá epístola Cyrilla, biskupa Jerusalemského k sw. Augustinowi o diwiech, ježto jsú se stali od Jeronyma učennika wýborného.

861. Téhož *Eusebia* tractatus de fide catholica ad Petrum diaconum lat. a česky od r. 1485, rkp. weř. bib. XVII. E. 10. num. 4.

862. Traktat de conflictu vitorum et virtutum, který se sw. Augustinu jindy připisowal. rkp. dworské bibl. Wid. (Cod. theol. N. 934. fol.)

863. Sw. *Jeronyma* modlitby, list k Paulu

a wyprawování o smrti jeho, w rkp. od r. 1532 u minoritů, kterýž ale ze staršího opsán jest, jakž to slova některá, k. p. ješitnost (vanitas) atd. prozrazují.

864. Sw. Jana Zlatoustého (Chrysostoma) a) Kniha o napravení padlého, přel. Viktorin WSEHRD 1495. Přípis knězi Jirowi, znamenitý pro chválu češtiny. Po druhé 1501 w Plzni. Po třetí w Praze u Fetterlowé 1820. 8. archů 9 a 2 listy. Nachází se též w rkp. sauwěkém ač necelém w weř. bibl. XVII. H. 11. num. 1. (list 1—62.)

b) Počínají se druhé knihy sw. Jana Zlatoustého, že žádný nemůž uražen býti od jiného než sám od sebe, w témž rkp. num. 2. přel. HRUBÝ z Jelení 1497, a připsal Mikuláš z Černčic, (por. číslo následuj.)

865. Sw. Cypriana a) knihy, kteréž psal k Donatowi o potupení swěta. b) Druhé knihy, w kterých se wypisuje prawý a gruntowní základ na modlitbu páně atd. W predešlém rkp. weř. bibl. pod num. 3. we 4. Tyto čtyry spisy t. Zlatoustého a Cypriana, tištěny byly pod titulem: Knihy čtyry (na konci): Skonávají se knihy čtyry, dvoje sw. Jana Zlatoustého, první jsú o napravení padlého, a druhé na tuto řeč, že žádný uražen býti nemuož, než sám od sebe, Cypriana pak swatého též knihy dvoje, jedny o potupení swěta, a druhé výklad na Otče náš, a to léta božieho MCCCC w 8. w Plzni A—E pò 8, T7 listůw, u Mik. Bakaláře. Znowu wydány a) kniha sw. Jana Zlatoustého, že žádný uražen nemůž býti od jiného atd. b) Sw. Cypriana o potupení swěta. c) Téhož výklad na nejsvětější modlitbu páně, od Pražské konsistoře, w Praze 1828, w 8. str. 92. Čtvrtý spis o napravení padlého. d) Epištola Cypriana mučedlníka o zázvisti a nenávisti 1507, w 8. na hoře Oliwetské (w Litomyšli) u Pawla z Meziříčí A—Z. w 12. w Prostěj. u Kaš. Aorga 1558, w 8. Cypriana list o kněžích, přel. od Hrub. z Jel. rkp. od r. 1513.

866. *Cyrylla* epištola k sw. Augustinowi o diwech sw. Jeronyma z XV stol. rkp. w bibl. weř. XVII. E. 9. num. 2.

867. Sw. *Bernharda* a) Rozmýšlenie a obieranie (o umučení Kr.) Rkp. weř. bibl. XVII. E. 5. we 4. b. r. W jiném rkp. nachází se pláč Mariě. b) Téhož traktat o boji duchowniho Jerusalema ¹⁾, w Benátkách 1506, w 8. 13 listů, též w Praze 1507. w 8. Pawel z Meziříčí a—Z. Wiz Rozbor 1842. str. 151. c) o dokonaném životě stol. XV rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. N. 14.

1) Wydal jej s knížkau: Zrcadlo traktátek atd. Jan Jindřišský ze Zatce, jeden z korektorůw bibl. Benátské.

868. Naučení sw. *Augustina* a sw. *Anshelma* o poctivosti nábožné milosti kú přijímání těla božieho a o užitečích zármutku zde na tomto swětě trpících. Swatý Anshelmus mysle atd. X rač nám dopomoci všemohúci pane J. Kriste. [Listů 6¹/₂ fol.]

869. S. *Anshelma* naučení o poctivosti nábožné milosti ku přijímání těla božieho a o užitečích zde na tomto swětě trpících: s. a Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 3. — Rozjímání a některé jiné menší spisy jeho w rkp. bibl. Křižown. w 8.

870. Sw. *Řehoře* řeč, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme. Rkp. weř. bibl. (1513) od HRUBÉHO z Jelení XVII. H. 13. num. 3.

871. Sw. *Basilia* řeč o zázvisti, z řeckého w lat. přeložil Nikol. Perotus; z latiny do češtiny HRUBÝ z Jelení rkp. weř. bibl. od r. 1513. XVII. D. 38. též H. 13. w 8. b. r.

872. Lactantius Firmianus. O prawé poctě boží, (přitom) wýtahy ze Seneky o hněwu 1518 we 4, půl sedma archu po 6 listech u Mikul. Klaudiana w Bolesl. Mladé, opět w Praze 1786, w 8. str. 108. u Jan. J. Diesbacha (od Faust. Procházky). Wýtah z Lactantia Firmiana o prawé poctě boží w rkp. weř. bibl. XVII. E. 11.

h) Wzdělatelné.

873. JAN HUS a) Dcerka aneb poznámie cesty prawé k spasení. Počíná: Slyš dcerko a wěz atd. rkp. w Mus. 559. z XV stol. we 4. kdež i kronika Martiniani, Solfernusi, začátek Beliala, Adam a Ewa, Basil, kompaktata a kratičké letopisy české. W jiném rkp. psaném rukau Sigmunda z Domažlic od r. 1414 w mus. Tiskem wydaná od W. Hanky. W Praze w 12. 1825 u J. Fetterlowé z Wildenbrunu.

b) O prawé powinnosti člověka fol. (bez roku i místa.)

c) Téhož: O zkáze pocházející z ustanoweni lidských fol. (bez roku i místa.)

d) List mistra Jana Husi, jimž jisté panny klášterní k setrwání w jejich stawu napominá. Milost swú a potvrzení w milosti a paněnstwí rač wám dáti choť pán Ježíš, jehož jste sobě nade wšeckny jiné zlíbily X mistr Jan H. kněz nestatečný. Rkp. XV wěku w S. (Boček.)

e) Znamenaj o prawém potupení tohoto swěta a jeho weliké newěře, kteréžto pokazuje swým služebníkóm a swým přátelóm, diwně je podtrhuje. [3 listy mezi jinými Husowými spisy rkp. bibl. Mikulowské 159. Boček.]

874. W rkp. Opatowickém nyní w Museum, na pap. we 4. z první polowice XV wěku nacházejí se mimo jiné částky tyto: a) Řeč o prawém pokání 9 listů. b) Řeč o božím těle.

e) Užitékové přijímání. d) Swatě prosby. e) Užitékové postu. f) Modlitba má čistá před bohem býti. g) Kterak sobě milosrdným býti. h) Milosrdenstwie k swému bližnímu. i) Dewět měst našich bližních. k) Mnozí stýskají o zpowědi. l) Sedm smrtelných hříchów w řeči krátké. m) Též obsírněji. n) O dwú bratřích, jižto spolu wálku měli. W. Čas. Mus. 1832. str. 148.

875. (ROKYCANY) O sedmi wášních a wadách, ježto hlavní hříchové slowau, o poznání se w nich, o jejich mrzkosti, a kterakby je človek přemoci, aneb se jich wystrici mohl. Wydáno od Fr. Nowotného z Luže atd. w Praze u Jana Diesbacha 1807. w 8. str. 43.

876. *Bonaventury*, kardinála a doktora a) Kniheky o žiwotu duchowniem. *Inc.* Požádal jsi ote mne najmilejší, abych napsal tobě něco k wzdělání totiž žiwota duchowniego × jehožto jméno jest najhlawnějšie na wěky wěków Amen. List 1—32.

b) Tyto kniheky jsú o sedmeru prospiewání duchownika neb zákonnika a slowú *Candidatus*. *Inc.* Prospiewanie duchownika neboli zákonnika w sedm se děli obyčejów × a toho nám rač dopomoci pán J. Kr. panny Marie syn Amen. Rkp. weř. bibl. XI. C. 6. od r. 1453. List 32—242.

877. W rkp. weř. bibl. XI. C. 3. a) O pýše, pokore, pokrytstwí. *Inc.* Poněwadž jakožto pýcha jest počátek a kořen i pochop wšeho zlého × čtwtřé wšecky swé skutky počínati od lásky pána J. Kr. a od té prawé milosti, která má ku pánu Ježišowi, list 86—95. b) Rozjímání nábožné s doklady sw. otcú a písma necele. *Inc.* Bóh otec i jeho milý syn, bóh Ježiš i bóh duch swatý wše jeden hospodin milosrdný rač s námi býti a nám dáti swú milost atd. list. 110—126.

878. *Mládenec* neb *Orlojik* (Orloj) maudrosti wěčné; rozmlawání mezi maudrosti wěčnou a mládenkem. Počátek: O pánu bohu čijte w dobrotě a w sprawedlnosti srdce atd. Listú 59 Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. též tam XVII. F. 31. we 4. od r. 1455 ¹⁾ 1469 we 4. též XVII. F. 10. 1497 w 8. též E. 18. we 4. b. r. též B. 6. fol. b. r. Jiný w museum we J. u něhož některé lekcie aneb čtení. Rkp. w Jindrichohradecké bibl. z XV století pak u minoritú od r. 1532.

879. Powidky čili pohádky nábožné, psané r. 1482. W Olom. bibl. (Boček.)

880. Knižky o rozličných etnostech, (4 knihy) sepsané w latině od *Albertana*, práwního zastupitele w Brixii (causidicus Brixienensis) pod císařem Fridrichem r. 1238; do češtiny přeložené od neznámého. Rkp. nalézají se dwa: w museum od r. 1462, num. 566, a druhý b. r. W bibl. weř. jsau čtyry, od r. 1475, 1493, třetí b. r. fol. a čtwtřý též z XV wěku. O jiném rkp. w Prešpurce dal zpráwu p. Palkowič w Týdenníku 1817 num. 29. Obsah rkp. od r. 1475, (weř. bibl. XVII. E. 14. pap. we 4. listú 163) jest tento: a) prwní knihy: O řádném mluwení a mlčení, dle weře: Kdo, co, komu, proč, kterak, kdy mluwí, pamatuj wždy. b) druhé knihy: O radě a utěšení w zámutcích (synowí, kterýž se s lékařstwím ranným obíral, aby skrze to sobě i jiným prospěti mohl) c) třetí knihy: Kterak máš milowati boha a bližního swého d) čtwtřé knihy: O milowání wěcí netělesných a nečasných, kteréžto srdcem, myslí a úmyslem býwají pochopeny, jakož jsú: sprawedlnost, práwo, rozum a čtosti a hříchové, kteréžto wěci mají býti milowány, a hříchové owšem zahánati. (Spis tento pln jest dokladú z klassikú latinských a řeckých i z písem sw.) Prwní kniha nalézá se též w rkp. pap. we 4. od r. 1457, 5 listú (opsáno w Slaném). Počíná: „Jakož piše sw. Jakub, že wšeliké stworenie, najukrutnějších zwírat, hadów i ptactwa, lidmi muož ukroceno býti, ale jazyka člowěčieho žádný skrotiti nemuož; protož knižky tyto o řádném mluwení a mlčení weřikem latinským složený jsú takto: Quis, quid, cui dicas, cur, quomodo, quando, inquirat etc. (Boček). W Klatovském rkp. od r. 1465 po Normberském městském práwě stojí prwní kniha pod nápisem: o řádném mluwení a mlčení, kteráž o sobě tištěna byla r. 1502 w 8. (w Plzni). Opět 1528 w 8. w Plzni u Jana Peka.

881. Traktat o domu duchowním, kterak jej má každý člowěk hodně ustawiti. Na konci: *Scriptum per me Mareš z Olbramowic 1497*, rkp. bibl. weř. XVII. H. 19. N. 4.

882. O následowání Krista pána, w rkp. we 4. weř. bib. XVII. F. 29. z XV stol. jenž Janu *Gersonu* se připisuje, též XVII. F. 44. we 4. Obsah Krumlowského rkp. Balbin (Boh. docta II. 172) takto udává: *Thomas a Kempis* († 1472) veteri bohemia lingua ex latino versus; additi etiam quidam libri Gersonis de meditatione cordis etc. Tištěna byla ta kniha r. 1498 w 8. w Plzni u Mik. Bakal. 12 listú, potom okolo r. 1527 (nestáwá žádného wýtisku wíce), 1551 w 8. s nápisem: O dokonalém následowání p. K. a prawém potupení swěta knihy 5. od J. Gersona (ded. Jindřichu starš. ze Šwamberka, podepsán kněz Tomáš, farář w Dub-

1) Pisař toho rkp. přidal toto: Knižky, jenž slowú Orloj wěčné maudrosti. A napsány sú od jedného, tenť jest jedl suchých partek mnoho, a psal ti je sedě na lawě, a máť humence na swé hlavě, a dokonal je tu středu den sw. Rehoře léta od narození božího 1455 počínajice.

ném.) Wyt. w Praze u Jiř. Melantricha atd. 1551 w Olomauci w 8. 1561. 8; (Nápis: Jana Gersona kniha o následování pána Kr. atd.) w Prostějově u Günthera, od r. 1567, w 12. s nápisem: Kniha zlatá o následování p. Krista od Tomáše Kempenského, kanowníka řádu s. Augustina atd. W Staro-Pražské kolleji blíž mostu. Přípis od kongregací české w kapli Bellemské atd. magistrátu Pražském str. 447 a registř. w Praze u Melantr. 1571, w Olomauci u Milchthaler 1583, pak od jesuity Hostowina w 12. bez roku (asi 1590), též 1598 w 8. w Holom., potom w Praze 1622, w 8. u Štěp. Biliny, a 1644 w 8. 1657 u Melantricha 1674 a 1681 vše w 12. Dále w impr. akadem. 1689, pak 1698, též u Rosenmüllera dědictwím sw. Wácl. 1710 w 12. od Kamenického asi 1711, w Gianinském katalogu stojí wydání od r. 1725, w 12. též w impr. akad. 1735, w Trnavě 1744, w 12. w Praze 1747, 1753, w 12. větším u Ign. F. Průšy w Praze str. 423, registř. žiwot Tom. Kemp. a předm. též 1759, dwakrát w r. 1762 u Průšy a u Hraby, w Brně 1793, 1817, s připojenými modlitbami 1823, w Hradeci Král.

883. Zrcadlo křest. čili o potupení tohoto swěta (l. 1469—1470) w rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. Počíná: Že izádnému nelze spasenu býti, ktož tohoto swěta a okrasy jeho nepotupí atd. konec: přebýwal by zde w boží milosti a po smrti u wěčné radosti. Amen. [3 $\frac{1}{2}$ listů fol.]

884. Zrcadlo každého člověka hříšného, a nahlédna se w ně opatř swé swědomí, právě-li stojíš atd. Počátek: Najmilejší, poněwadž w cestě jsme tohoto biedného atd. Konec: skrže p. našeho J. Krista. Amen. Listů 4 $\frac{1}{2}$ fol. w rkp. weř. bib. XVII. B. 6.

885. Spis o spravedliwosti podlé rozličených proměnitelností a rozdieluo, též i o spravedlnosti z wiery, coby byla.—(Přitom jest): Spis o lásce. Počíná: Toto o lásce najprw kázáno bylo w kázání k sluhám a k správcom lásky léta páně MCCCCiiij (1503) a téhož léta ku paměti i sepsáno atd. (wytisťen ukrácenější) 1524 we 4. listů 161, na předměstí Mladého Bolešlawě. Georgius.

886. Příprawa k smrti. Počát. „Kniežky tyto slowú příprawa k smrti, a jest w nich rozmlúwání ducha člověčieho s swau duší. Konec: Skonáwaji se kniežky, kteréž slowau příprawa k smrti, tu sobotu před swatým Mikulášem I. od nar. s. b. 1507, Pawel z Meziríči [A—J.] w 8. menš. Druhé oprawené a rozmnožené wydání pod jménem dialog, to jest rozmlauwání atd. 1520 we 4. Paulus Olivecensis, též l. 1556, w 8. od Šebestiana Olivetského, syna Pawlowa A—L3, též 1563 w 8.

887. Kniežky tyto slowú zrcadlo, ježto ktož se w ně wzhledá, opatřit w nich čtyři věci budúcie a poslednie: smrt, den saudný, muku pekelní, radost nebeskú. Listů 24 w mal. 8. Na konci: Dokonáw se traktátec, jež slowe zrcádlo, a jest tisťen w Benátkách w zemi wlašké l. b. 1506, ten ponděli po sw. Lucii Jindřiský. Wýtisk we weř. bibl. (W. Rozbor 1842, str. 153.)

888. Pelagia jahna kostela Římského kniežky o upokojení neb úkladu samotném, o skrausení, o zdrželiwosti, o smilstwu, o tom že nemá mnich nic míti, o trpěliwosti a stálosti, o tom že nemáme žádného saudití, o rozkošnosti, o tom že máme strizliwě žiwi býti, o tom že se máme bez přestání modliti atd. 1511 rkp. bibl. weř. XVII. A. 2. fol.

889. Počíná se naučení prawé modlitby s wýkladem na modlitbu pána Ježiše, kteréž ráčili k radosti učedníkůw všem wěrným w církwi s. i každému údu wydati k modlení, (poslední list u wýtisku p. Bočka utržen) 1512 w Litomyšli. Wáclaw z Mezříče (A—G.) 8. men.

890. O spúsbu žiwota křestanského 1513, w 8.

891. Kniehy o čtyrech posledních věcech 1514, rkp. weř. bibl. XVII. C. 23.

892. Jana podjahně kostela Řím. počítá se sedm kusůw, které poslal otec Mojžiš otcí Pyremoniowi, a kdož je bude zachowáwati, ten wyswobozen bude od muky 1516, rkp. při žiw. sw. otcůw Hrubého z Jelení w bibl. weř. XVII. A. 2.

893. a) O dowěrnosti neb o 12 létech od br. LUKÁŠE. [Jafet hist. br. list 162]. b) Spráwa člověku wěrnému pracujícímu k smrti jedné paní poslaná 1518, we 4.

894. Rkp. p. Křižowníkú w Praze z XV stol. we 4. zawirá mimo knihy mistra Nikodema o umučení božím a jiné také a) napomenutí nemocného při smrti užitečné [příteli milý, wěz, že jsi w kázni a w tresktání boha všemohaučieho atd.] b) druhé napomenutí (milý příteli, poslechniž mé rady atd.) c) o lásce (Láska jest ctnost, již kto miluje boha proto, že jest bůh atd.) d) Osmera jest pýcha zewnitřní atd. e) O poznání p. boha (pán bůh jest swerchowané dobré atd.) a jiné drobnásky.

895. Jiř. Morgenstern zrcadlo hříšných neb kniha proti všelikému swěta tohoto přewráceného stawu 1520, rkp. weř. bibl. XVII. F. 48. we 4.

896. Kniežky, kteréž slowú zrcadlo sedmi dnuo hříšné duše b. m. a. r. (z počátku XVI stol.) we 4. u p. Bočka wýtisk A—H.

897. Kniežky, kteréž slowú srdečné kniežky o

čtyřech posledních budících věcech totiž o smrti, saudu, pekle a radosti nebeské velmi příkladně. w Praze u Mik. Konáče we 4. 1521. A—N. Welleslawina připojil ještě traktat: pravidlo šlechtného a křesťanského žiwota. Po jeho teprw smrti vyšly wšecky tři pod nápisem: Cesta žiwota 1602, w 8. Přípis wdowy Anny jest od r. 1600. Kniha utěšená a vzdělawatelná. Obsah její šíře tento jest: Prwní jedná o čtyřech posledních věcech, kteréž jsau: smrt, saud, peklo a radost nebeská; druhá t. zrcadlo sedmi dnů: O mrzkosti a bídě člověka; o hříchu, o pokání, o světu, o falešné slávě atd. potupení; o smrti; o radostech nebeských a mukách pekelných. Třetí patero zawírá: Důwody pisma, kterými nás wede k šlechtnosti; zapření sebe samého, o trpělivosti, přemýšlowání budawícího žiwota; kterak užíwati máme zdejšího žiwota, str. 504. Mimo přípisy dwa (druhý Konáče).

898. Řeč velmi užitečná k správě žiwota, w podobenství o *Mellibeowi a Prudencii*, z XV stol. rkp. weř. bibl. XVII. D. 15. Num. 2.

i) Romány duchowní.

899. *Řeč o jednom králewici jménem Josafat* synu krále, jenž slul Awemir, kteréhožto jeden pústenník jménem Barlam obrátil na wíru křesťanskú. *Počíná:* Na počátku těch časůw, když se biechu počali pústewníci atd. Na konci: Skonala se řeč velmi utěšená, jež slowe Barlam, léta 1470, w pondělí před sw. Jakubem Filipem per me Laurentium de Tyn Horšow in Nova domo. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 6. num. 6. [listů 60 fol.] též XVII. D. 4. od r. 1469, též XI. D. 3. [Porow. Barlaam und Josaphat des Rudolph von *Montfort*, herausgegeben von Köpke, Königsberg 1818. 8.] Náleží mezi nábožné biografické legendy. Tištěn w Plzni u Mik. Bakaláře, pod nápisem: Kniha velmi nábožná, jenž slowe Barlaam, kteraužto onen veliký doktor Johannes Damascenus přeložil z řeckého jazyka w latinský 1504 w 8. 1512 we 4. neb welk. 8. we dwau slaupcích. Pak w Praze 1593 u Jiřího Dačického s obnowením jazyka.

900. *Solfernus*, nebo žiwot Adamůw. Rkp. z XV stol. necelý we 4. we weř. bibl. XVII. F. 26. zawírá w sobě rozepři dworu dábelského s bohem o nebe. Z něho Tomsa předmluwu českého překladatele králi (Jiřímu?) připsanau wtáhl do své chrestomathie. Jiný rkp. na faře u sw. Wojtěcha w Praze (bez r.). Opět jiný s Belialem od r. 1470, w Museum 560. SIXT Z OTTERSODURFU tu knihu s opraweným t. obnoweným jazykém skrze Hájka wydal s nápisem: Frigonía doktora Jerusalemského knihy rodu neb žiwota Adamowa, řeči arabskau složený a sepsány, pak w latinskau přeloženy, nyní w če-

skau uwedeny od Sixta z Ottersdorfu, u Jana Kosořského w Praze 1553 we 4. wyšla potom w Olomauci u Günthera 1564, we 4. W Praze u J. Otmara Jakubea 1600, a w Opawě u Ewy Šindlerky skrze Jana Kašp. Breyra 1721, w 8. Balbin ujišťowal: passim Bohemorum manibus teritur ob argumenti suavitatem et dictionis leporem. Nejedlý w Hlasateli II. 304—333, část té knihy wytiskl, spis mnohými episodami, rozmluwami a práwními wyjádření se spůsoby protkaný, w ušlechtilé a plynulé češtině sepsaný.

901. *Belial*, podobného obsahu jako *Solfernus*, w rkp. kapitolního kostela we 4. listůw 110. Jest to přeložený latinský román duchowní, kterýž skladatel jeho Jakub z Teramo arcipřyst w r. 1378 oprawě papeže Urbana podrobil. Jiný rkp. w Museum we 4. od r. 1450, a pod č. 776 od r. 1459, a od r. 1470 (num. 559.) Swatowojtěšský má toliko prwních 68 kapitol.

h) Zjewení a proroctwí.

902. *Hermas, jinak pastýř* w rkp. od r. 1464, we 4. w Štokholmě, a wytištěn od Mikul. Klaudiana s některými jinými spisy w Mladé Boleslawi pod jménem: Knieha, která slowe Pastýř neb Ermas nikdá prwé jazykem českým newytiskowaná. 1518, we 4. listů 69.

903. *Proroctwí Dr. Kampa*, kazatele českého w ležení wojenském, sepsané r. 1472. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. list 345.

904. *Počínají se knihy užitečné sw. Brigitty o zjeweních*. Na konci: Skonawají se knihy přeslawné s. Brigitty velmi užitečné wdowám zwlášť, všem jiným stawóm křesťanským o diwných zjeweních od šyna boha i matky božie i jiných swatých l. 1453. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 1. pap. we 4. listů 164, též tam XVII. C. 21. fol. pap. z XV stol. Starší rkp. od r. 1419. fol. prodal Kramerius do Rus. Jiný rkp. jest u Minoritů od r. 1526. [W tom rkp. také naléztí: O umučení božím, o 65 strastech a o čistotě panenské 30 kapitol.] Rkp. weř. bibl. fol. má částku předmluwy překladatelowy, wybranau z epištoly i apologu kardinála Jana de Turre cremata. Sám spis není úplně a pořádně přeložen, nýbrž jen swobodně wybirání věci překladatelowi libých a důležitými se zdajících. Rkp. druhý tamž we 4. listi se opět w pořádku od předešlého we fol. — W Olom. bibl. Widění s. Brigitty rkp. 1482.

905. *Oracula mulierum fatidicarum*, na pergam. we 4. u Janocki Catal. Cod. manus. Bibl. Zaluse. N. 381. Zdaji se býti *proroctwí Sibyllina*, jichž jedno wydání od r. 1579 w 8. w Indexu stojí.

906. *JANA BOSÁKA* proroctví o zlém přijetí majícím w r. 1490, 1500, w rkp. knihowny kapitolní. (O. 35.)

907. *Proroctví Hildegardis*, a prorokuje o všech věcech až do saudného dne. W předmluvě praví překladatel: Z celého a dlouhého proroctví sw. Hildegardis učinil jsem řeč krátkú obecnému lidu proto, že ne všickni mohou jměti celého proroctví a také nerádi mnozí dlouhé řeči slyší. A byla žiwa sw. Hildegardis před počtetím zákonůw žebrákůw dvě a padesát let. Neb ona byla k. bož. 1146, ale zákonowé žebrákůw 1198, jakož stojí w kronice Martiniami. Byla panna klášterská za času sw. Bernarda. Rkp. Wyšehradský we 4. pap. (W. Rozbór 1842, str. 174. Balbin w Krumlowě nalezl rkp. [Boh. doct. III. 161.]

908. *Proroctví o české zemi*, počínající: Přijde orel, jehož letem wybojován bude lew, lat. a česky Dobrow. w Rokycanech widěl.

909. *Proroctví jednoho mládence* od narození slepého w 8. bez r. a místa.

910. *Jiríkovo widění*, pod titulem: Kronika pěkná o Jiríkowi, jenžto w očistci byl a jiné diwné věci, ježto tam widěl i také w pekle. Rkp. weř. bib. XVII. E. 2. Tisťeno často k. p. w r. 1777, w 8. listů 23.

911. *Proroctví Sibylly* o králowství českém, dle mnohých Cumana jináč Amalthea tak nazwané, z jedné welmi staré sepsané knihy wytaženo. Rkp. b. r. (XVIII. stol.) 4. 15 listůw. Weř. bibl. XVII. A. 24. Počíná: O Čechowě se sejděte, všickni toho pozorujte, co se wám bude prawiti, budaucí zlé zwěstowati. Skonáwá: W prawém pokání trwejme, k bohu kající wolejme, by se ráčil smilowati a na milost nás přiwěsti. Amen.

D) Život Krista a swatých.

912. Život sw. Jeronyma, Rkp. perg. 1410 we 4. w bibl. Olomaucké. (Boček.)

913. Počíná se wětší život sw. důstojného našeho milého otce *Františka*, milownika Jesu Kristowa, spasitele. Rkp. od r. 1411, we 4. weř. bibl.

914. Tuto se počíná *Anzelmus*, kterak se jemu zjewila Maria atd. *Inc.* Sw. Anzelmus dlouhý čas prosil jest sw. Marie matky božie s pláčem a s modlitbami i postem, aby jemu zjewila, kterak jest syn její trpěl muky atd. X kteráž radosti račiž nás dowěsti otec synu i duch sw. Amen. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 11. num. 6.

915. Život sw. *Kateřiny* (s některými písněmi k její chwále) od františkána w Jindř. Hradci psaný měl Balbin. Boh. doct. III. 61.

916. Žiw. sw. *Anežky* wydal Jiří Plachý

(Ferus) podlé starého rkp. w Praze u Urbana Goliáše 1666, we 4. s wyswětlením podržených starých slow. Na konci jsau čtyry psaní od sw. Kláry k sw. Anežce. Půwodně latinsky, což Cruger Jesuita newěděl, protože z českého přeložil tu legendu Bollandistům.

917. Žiw. sw. *Reginy* w rkp. u minoritů, zdá se, sepsal *Bruno kartuzian*, swé sestře, šlechtičně z Klinšteina okolo r. 1526.

918. Žiw. sw. *Františka* psaný od Bonawentury. Rkp. r. 1421, we 4. w knih. Olomaucké (přidány jsau epistoly sw. Pawla). Rkp. b. r. weř. bibl. na pap. we 4. Poslední kapitola jedná o sw. Anežce. Přepisowatel jest Šimon kaplan Petrlikowský. Swatého Cyrilla a Methudia jmenuje Hroznatu a Strachotu, kdežto obojí na Metudia (metus) ukazuje. Rkp. na pergam. we 4. s přewýbornými obrazy pro Šternberka zhotowen. Nyní u hrab. Černína.

919. Knihy o pohřbu, žiwotu a pokání i smrti prwostwořeného otce našeho *Adama* a matere, naše *Ewy* na tomto swětě. Rkp. od r. 1465, weř. bibl. XVII. B. 15. num. 4. Tisťen w Plzni okolo r. 1498, w 8. listůw 17.

920. Knihy o rodu a o běhu žiwota *Josefowa*, o smrti otce jeho i jeho samého i o smrti jeho 12 bratrůw L. 1465. Fol. W rkp. weř. bibl. XVII. B. 15. num. 5.

921. Traktat o narození *panny Marie* i také o jiných příbězích 1497? Rkp. bibl. weř. XVII. H. 59. n. 3.

922. Život a sláwa sw. *Wáclawa*. W Praze 1510. w 8.

923. Wýmluwa o žiwotě *Josefowě*. Skonáwá se život *Josefa* I. 1485. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 10. n. 1.

924. Spis o *hodu sw. králowny* na nebesa wznešení. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 8. num. 5.

925. *Obrana sw. Kateřiny* w rkp. weř. bibl. XVII. E. 19. Počíná: Když jsem byl na Zwílowě a rozmlůwaje atd. *Na konci* píseň: Já wim jeden kwítek pěkný w tom rozkošném kraji atd.

926. *Jana podjahně* kostela Římského knížky o swatých, kteří znamení činili a obcowání wýborném rozličných swatých, kteréž **REHOR HRUBÝ Z JELENÍ** w češtinu uwědl 1516, rkp. fol. weř. bibl. XVII. A. 2.

m) Modlicí knihy.

927. Brewiář, na pergam. w 8. zdá se ku potřebě nějaké klášterské panny. Dobrowský jej darowal abatysi u sw. Jiří, po jejíž smrti se wice nenalezl.

928. Knihy modlicí, skrze Tomáše z Netolic I. 1511, rkp. weř. bibl. XVII. G. 7.

929. W rkp. weř. bibl. XI. E. 2. na listu

26—27, stojí stará modlitba k panně Marii: „Zdráva najswětější králowno milostí trojice swatě oswiecená, tobě rovně nestwořil prwé ani potom“ atd. X ktož tě chwálí Maria panno dobrotiwá. Amen. [Sloh ze XIV stol.]

930. Počíná se *kursík obecní* anebo hodinky panny Marie, králowny nebeské. „Přijmi slowo panno Maria, kteréž tobě od boha po andělu posláno jest X spomozíš synóm u syna krále andělského. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 9. listů 218 w 16. pap. „Milost ducha sw. přítomna buď Amen. atd. — Na listu 5. Počíná se prwní žaln Dawidůw: Hospodine w twém prchání netresci mne atd. — Na listu 42. Počínají se modlitby na sedm žalnůw.“ Jenž snímáš hřiechy swěta tohoto Hospodine atd. Na listu 55. Tuto se počíná, kterak p. J. Kr. trpěl u veliký pátek atd. „Temnosti staly se po wšeliké zemi atd.“ — Na listu 65. Počíná se epístola, kterak bůh stwořil nebe.“ — O Zuzaně — o Mojžišowi — o Rebece.

931. *Inc.* „Pane Ježíši Kr. synu boha žiwého, studnice a počátek wší dobroty atd. rkp. na perg. listů 124, w 12. weř. bibl. XVII. J. 8. wěku XV. Na listu 22 stojí jinou rukau: Kto tuto modlitbu. [Dobrý Ježíši, o nejlitostiwější Jež. atd.] říkati bude, jestli žeby měl wěčně zatracen býti, bůh jemu promění muku wěčnú w muku očistcowú; pakliby měl býti w očiści, přenesen bude w žiwot wěčný.]

932. Modlitby nejwice z *Anselma* wzaté w rkp. 1521, na pergam. we 4. w bibl. kostela kapitolního. Pěkně psané modlitby ještě i později z husta přicházejí. (D. G. II. 376.)

933. *Zahrádka duše* pěknými modlitbami a figurami ozdobena 1520, w 12. W Normb. u Jana Stichsa nákladem Jana Šimara z Augspurku. S rytinami na dřewě, jakowěz w známé knížce hortulus animae přicházejí. W Plzni u Tomáše Bakaláře 1533. W Praze u Jana Byliny 1636 w 12.

934. Hodinky a rozličné modlitby 1510, w 12. Rkp. perg. w bibl. weř. s obrázky XVII. J. 4.

935. Hodinky a jiné modlitby 1529, w 12. (necelý rkp. na perg. we weř. bibl.)

936. Hodinky o umučení P. J. K. Rkp. XVI stol. w bibl. weř. na pergam. XVII. E. 7. num. 3.

937. Hodinky za duše a rozličné modlitby rkp. weř. bibl. z XVI stol. XVII. H. 28. b. r.

938. Modlitby a rozjímání duchowní. Rkp.

weř. bibl. XVII. H. 17. w 12. wěku XV listů 123 (sloh starší). Hlawní částky: a) Sedm žalnůw: Wstaň bože a pomoz nám i sprost nás pro twé swatě jméno atd. b) Litanie wšech sw. c) Hodiny o umučení bōžím. „Pane mocný, wšeho swěta nebeských kūrůw oswěla atd.“ d) Počíná se žaln k milému p. bohu atd. „Smiluj se nade mnau bože můj wedlé velikého milosrdenstwie twého atd.“ e) Počíná se sjednání wšech ewangelist o umučení páně. f) O najsilnější Kristowi rytíři, jichžto jména swatá jsú wšemu swětu chwála učiněna atd. atd. g) Spůsobu žiwota i řehule neb z zpráwy sw. Bernarta. „Zpráwa a žiwot hledících pána Ježíše tato jest, kteráž se w čtyrech stupních zawírá atd.“

939. Modlitby kratičké s. a. (sáec. XV.) 4. Vid. Homiliae XI. weř. bibl. E. 2. fol. III. 126.

940. Rex glorioe, a o regina coeli, w českém přeložení. W rkp. XV. wěku bibl. Mikul. [opis u p. Bočka.]

941. Responsoř jeptišek s. Kláry. Rkp. 1421 w Olom. bibl. (Boček.)

942. Modlitby w rkp. pergam. w 12. od r. 1444, listů 118, u p. rytíře z Neuberka. Jsau hodinky matky boží, o umučení bōžím, w sedm žalnůw, wigilie za duše. Druhá částka jedná o kalendářních wěcech.

943. Modlitby, rkp. u p. rytíře z Neuberka na perg. w 12. od r. 1490, listů 273, s malowanými obrázky a ozdůbkami, pěkně psané z částky červenau a modrau barwau. Jsau modlitby sebrané ke wšelikým potřebám (ke mši tu žádá) slohem a jazykem prosté a čisté w 6 odděleních. Počínají: „Pane bože w prehlivosti twé nerač mstiti nade mnau atd.“ W. Rozbor 1842, str. 141.

944. Modlitby rozličné pro osobu ženskau. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 7.

945. Hodinky o přeslawné panně Marii matce pána našeho J. Kr. na pergam. s obrázky rkp. weř. bibl. XVII. J. 30. (z XV stol.)

946. Modlitby w rkp. weř. bibl. XVII. H. 3. w 16. listů 40 z XV wěku. *Inc.* Bože, jenžs pro wykúpenie swěta ráčil jsi se radosti obřezán býti, od Židůw potupen, od Jidaše zrádce políbením zrazen atd.

Swatá místa.

947. Popsání swatých míst. Tlačeno w now. Plzni od Mik. Bakaláře 1. 1498, w 8. (Annal. Cerroniana).

ODDĚLENÍ ČTVRTÉ.

Od Ferdinanda I nebo od rozšíření tiskařství až do Ferdinanda II nebo do úpadu nekatolíků v Čechách a Moravě. Od r. 1526 do r. 1620.

I.

§. 21. *Politický stav.*

Ferdinand I wywolen za krále. Morawa, Slezsko a Lužice uznaly jej hned, ale Uhří rozděljeni byli; jedna část (pod Zápolau) wolila kníže sedmihradské, který u Solimana tureckého císaře pomoci hledal. Turci jsauce w držení Budína od Moháčské bitwy (1526) po sto čtyřidceti šest roků, oblehli Wídeň (1529), kteréž město nejwíce dvěma tisíci Čechů ochráněno bylo, a wojna ta téměř cele na autraty Čechů wedena. Oheň w Praze, kterýž stráwil dsky zemské (1541), zámek a kostel sw. Wíta. Ewangelíci s Janem, wolencem saským, w Šmalkaldě uzavřeli brániti swobody w náboženství. Ferdinand od bratra, císaře Karla V požádán o pomoc; nekatolíci čeští zpěčowali se jí dáti, pročež od wítěze Ferdinanda někteří na hrdle, na statech a wyhnanstwím trestáni; wýsady, cla městům wzaty, na sud piwa groš bílý uložen, heitmané a dworští sudí (později císařští richtáři nazwaní) ustanoweni. Zřídil appellací w Praze (1548), ku kteréž odkázal i Morawany, Slezáky a Lužičany. Popel z Lobkowic prwní praesident při appellací. Král nemoha sjednotiti strany w náboženství, wypowieděl české bratry, kteří do Sas a do Prus po tisících se wystěhowali. Založil katolíckau universitu (1556) u sw. Klimenta pod Jesuity. Karolinská zůstala pod obojí. Wodárna Staroměstská u mostu stawěna. Arcibiskupství přes 140 let prázdne osadil Antonínem Brusem z Mohelnice (1562), kterýž syna jeho Maximiliana korunowal. Sám šest let před smrtí císařem učiněn. Umřel we Wídni, a pochován w Praze u sw. Wíta (1564).

Maximilian spolu král uherský a císař. Pod ním pokoj w Čechách, protože snášeliwost uwedl, čímž ewangelíci a čeští bratří opět wznikali. Umřel milowaný (1577). *Rudolf II.* bydlel w Praze. Jím zawedena dobře zřízená policejní direkcí (1605) po prwé w Čechách. Wysoké i jiné školy zwelebil a rozmnožil, ale zabraw se osobně do učení, zwlášť do astrologie, s Tychonem Brahem, znelíbil se národům. Rakušané a Uhří zwolili Matiaše, Čechové mu předložili některé artikule, z nichž hlavní o swobodě w náboženství on k sněmu poodložil (1609). Strana pod obojí (w jichž čele stáli Jan Šlik, Jindřich z Thurnu a Wácslaw z Budowa) žádala swobodného náboženství, katolícká strana (jejímiž náčelníky byli Popel z Lobkowic, Jaroslaw Bořita z Martinic a Wilém Slawata) odporowala. Sněm se rozešel, nekatolíci chystali se k odporu.

Rudolf chtěje zachowati mír, podepsal auplnau swobodu w náboženství a práwo kostely stawěti, kdeby chtěli. Žádaje dobyti postaupených Matiašowi bratru zemí potáhl wojsko Pasowské do Prahy, aby zničil stranu Matiašowu. Stawowé ewangeličtí powolali Matiaše, a Rudolf na sněmu přinucen králowství Matiaši postaupiti: načež brzo hořem pošel (1613), panowaw 36 let. *Matiaš*, též císař po bratru, přijal za vlastního Ferdinanda, wnuka císaře Ferdinanda (1616), k čemuž nekatolická strana jen mušeně přiwolila. Ferdinand tedy hned korunowán. Počátek třidcetileté wojny. Nekatolíci wystawěli w Braumowě a w Hrobech (Klostergrab) chrámy, kteréž s powolením císaře od opata Braumowského a arcibiskupa zbořeny. Ewangelíci powožující to za ujmu swých práw, udeřili na Wiléma Slawatu a Jaroslawa Martinice, domnělé toho půwodce, majíce na čele hraběte Thurna, wyhodili je oknem i s tajemníkem jich Filipem Fabriciusem (1618). Třetího dne wywolili direktory, wyhnali Jesuity z králowství, též arcibiskupa i praelaty Strahowského a Braumowského. Přišlo k wojně. Thurn, Jan Šlik, Radislav Kinský, wedli české wojsko, zjednowše pomocníkú 14000 pod hrabětem Ernstem z Mansfeldu. Císařskému wojsku náčelníkem byl hrabě Jindřich Dampierre, a Karel Lonqueval hrabě z Bouquoi. Zatím zima nastala. Rokowáno we Chbě. Matiaš we Widni umřel (1619).

II.

§. 22. *Oswícení.*

a) *Za Ferdinanda I (1526—1564).*

Katolické náboženství panowalo, ačkoli wěřící we dvě strany, pod jednau a pod obojí, rozděleni byli. Bratří a Luteráni netrpění skrýwati se musili. Mništwu nepřizníwý byl čas; kláštery od Tábořských rozbořené nestawěly se, statky w rukau swětských zůstawaly. Nowé kláštery se nezakládaly, a pozůstalé nemnohé byly bez wážnosti, bez možnosti. Statek celého králowství českého léta 1529 z desk zemských vlastní rukau p. Adama z Hradce nejwvyššího kancléře král. č. wypsáný, byl: staw panský má statků we dskách za 2,400,000 kop. gr. č., staw rytířský za 2,600,000 kop. g. č. staw městský za 1,800,000 kop. g. č. Zámků w králowství českém 300; měst a městeček 782; wsí 38,772. (Morawa, Slezsko a Lužice zde nejsau připočítány.) Celý národ od pána až do sedláka žil w hojnosti a bohatství. Nádhernost takowě zobecněla, že sněmem zapowězeno sedlákům nositi zlatohlaw, hollandské plátno a krajky na košilích, zlatem lemowané náprsníky a klobauky. Wojenský oheň w tom čase toliko několikrátě příležitost měl wyblknauti. Doma wojny nebylo, a ti, kteréž posláno do Uher na Turky, mečem nebo nemocmi pošli. Smíchání jsauce s jinými wojsky, zapoměli staré umění wojenské, kterým pod Žižkau a Prokopem slynni. Někteří hrdinowé w Uhřích wýteční. W r. 1541 dsky zemské ohněm na Malé straně stráweny, a nowé zřizeny byly, které až posud zůstawají. Lenni dsky w Kroměříži na Morawě po prwé česky psány jsau r. 1536, ten čtwrtek po na nebe wstaupení, kterýžto den prwní lenní saud tam držán. Umy a wědy lepšího způsobu nabýwaly, ačkoli universita we zlém stawu se nacházela. Stawowé často rokowali, kterakby jí pomohli, a zůstáno při rokowání. Král nebyl jí přízńiw, protože Luterowu učení nakloněna byla. Ferd. I (1556) založil katolickau wysokau školu, a swěřil jí Jesuitům z Říma powolaným. Prwní Jesuité w Čechách byli: Henrich Blissemius, Jan Tillanus, doktoři w Římě, onen bohoslowí, tento filosofii učil. Prof. rhetoriky byl Wilém Gelder, poetiky Sylvius Flander, oba mistři swob. umění w Římě. Latině učil Balthasar Pfarrkirchen, Bawor; Kasp.

Konger, Korytan; Florian, Wlach, řecky. Znamenití potom též byli Petrus Canisius, Carolus de Grobendonq, filosof, jakož i Rodericus de Arriaga, Edmundus Campianus a j. Poslední byl nábožností i uměním slowútný, řečník i nepřipravený, a dramatický básník. Nekatoličtí Čechové do Strasburku, Bononie a Wittenberku po učení se ubírali. *) We Wittenberce naučil se Matthaëus Collinus řeckému jazyku, jemuž potom w Praze učil, a w Karolíně Homera vykládal. Jan Fortius hebrejskau literaturu do Čech uwedl. Jan Wartowský tak dobře naučil se hebrejštině, že celau biblí z ní do českého přeložil. Oblíbené umění tehdaž u Čechů bylo latinské básnictví. Jan z Hodějowa, český rytíř, podněcował k němu dary a auřady. Jemu připsány jsau 3 díly menších latinských básní. Mnozí newšední způsobilost w tom básnictví ukazowali; nejlepší pak byli: Jan Orpheus, Simon Fagellus, Jan Baceno, Jan Balbin, Jiří Ostracijs, Kašpar Kropáč, Jan Schentigar, Dawid Crinitus (Wlasák) a Matthaëus Collinus, předešlých učitel a jako otec. — W mathematice znamenití toho času byli Jan Hortensius a Mikul. Šud ze Semanína. Wawřinec Špan z Španowa (nar. 1539 † 1575) a Tomáš Husenický lékařstwím se obírali. — Česká historie tenkrát pilně spisowána. Biskup Jan Dubrawius (nar. w Plzni † 1553) ji w čisté latině wydal. Martin Kuthen, Bohuslaw z Hodějowa, Kašpar Kropáč a Dawid Crinitus české wéwody a krále latinskými weršemi opsali. Censura knih sice již roku 1524 ustanowena byla a r. 1539 strana pod obojí na synodě uzawřela, aby wšecky spisy bohoslowního obsahu censuře rektora na wys. školách a konsistoři jejich podrobeny byly, ale r. 1547 opět kapitola Pražská představila králi, že w Čechách zde onde kacírské knihy se tisknau a odjinud do Čech dowážejí a rozširují: žádala tedy krále, aby dozorce ustanowil, bez jejichžto wědomí a uznání by žádná kniha tištěna neb odjinud přiwiezena býti nesměla. Král tomu powolil, a tak powstala censura knih w králowství českém. Od té doby netisklo se téměř nic než latinské básně, kosmografie, městská práwa a p. — Za Ferd. I Čechové některé diwadelní hry latině provozowali. W r. 1534 w Nowoměstské radnici dán Miles gloriosus Plautůw; čtyry roky později Zuzana w Karolíně. Diwačů sešlo se tolik, že bylo se oě báti, aby se podlaha neprobořila, pročež týž kus dáwán několikrát w Reyčkowě kolleji r. 1542, a potom na hradě Pražském u přítomnosti dwora. Konáčowa Judita (1547) bylali kdy provozena, neznámo. Hudebník Sim. Proxenius kw. 1556.

b) *Za Maximiliana* od r. 1564 do r. 1576.

Maximilian, wychowán od Jana Horáka z Hasenberku, katolického učeného kněze, byl snášeliwý u wěcech náboženstwí, ač o jednotu cirkwe pečliwý. Prikázal Norberčanům (1567), aby wšecky impressi w jazyku českém, a zwláště s strany tištění biblí, při tom městě wyzdwihli, a zapowěděl wůbec knihy w jazyku českém w cizině tištěné do králowství woziti (Archiv. Budějow.). Wyhnání bratrů za Ferdinanda I, dotírání Jesuitů na nekatoliky bez rozdílu, podali příčinu k spojení se bratří, protestantů již také w Čechách rozmnožených, a kališníků. Poslední odšedše kompaktatů, stali se protestanty, nechťice slauti wíce Husity a kališníky, anobř ewangeliky, a w Němcích na protestantských školách studowali. Čeští bratří k reformatům weřejně se hlásili. Tím od katoliků osočeni u krále, kterýž (1575) wyslyšew jich, dal jim konečně swobodu w náboženstwí. Papež Pius V. hrozením klatby a swrzení s císařstwí jej w tom

*) W rkp. weř. bibl. XVII. D. 38. na zadu přiwázána jsau psaní latinská Wenceslai Bohemi (Píseckého) Michaeli suo od r. 1510, pak Wenceslai Arpini, Matthaëi Collini, Joannis Hanušii od r. 1540 clarissimis et optimis viris Antiquae Pragae Senatoribus [z Wittenberka], w kterých poděkowání činí za podporu w studiích.

úmyslu zwiklati nemohl. Nejhorliwější nekatolíci byli: Martin Klatowský, Jan Hortensius, Jan Mystopolus, Sigm. Crinitus, Jiří Dikastus a j. Mezi katolíky: Jan Mathesius (nar. 1504 † 1568), Jan Leisentritt z Juliusberku, Morawan (nar. 1520 † 1586). Za Maximiliana sešli smrtí: Jan z Hodějowa, ochránce a pomahatel učení swého wěku, Mathaeus Collinus a Choterina (nar. w Kaurimě 1516 † 1564), který prwní řecká čtení w Karolině byl uwedl *), Jan Augusta, biskup českých bratří, Wawřinec Špan, lékař a básník, Jan Mystopol († 1568) kališnický bohomluwec a kazatel w Bellemě, kdež i pochován; Jan Balbin († 1570), latinský básník, praděd Bohuslaw Balbina, historika slowutného; Jan Blahoslaw († 1571) biskup českých bratří, Cyprian Lwowský, učitel Tycho Brahe, kterýž w cizině umřel (1574), Jiří Ostracius, příjemný básník († 1575), Kterak Maximilian snažen byl práwa zlepšowati, z toho wiđno jest, že sobě poručil předložití práwa Dėwínská (Magdeburská), kterými se Litoměřice a jiná některá města spravowala, a je Pražanům uwážiti a s Pražskými práwy srownati rozkázal (1571). Latinské hry trwaly posud. Terentiowy komoedie, a některé smutnohry, jako: Jan křitel (1568), Samson (1570), Job, Josef čistý, a jiné, Mataušem Kolínským (Collinus) sepsány. Diwadlo býwalo hned w kolleji Hedwiky, hned w Reyčkowě. Učený Jesuita Mikul. Salius (1567) smutnohru: Mučedník sw. Wácslaw, česky dal prowoditi we dvoře kolleje Staroměstské před náramným množstwím diwáků, u přítomnosti nejwvyšších stawů katolických, Pražského magistrátu, a jiných wzácných osob městských s welikau pochwalau (w. Schmiedl hist. S. J. III. N. 66.)

b) Za Rudolfa a Matiáše od r. 1576—1620.

Za Rudolfa zlatý wěk umění a wědy wúbec w Čechách zkwítal. On zarazil swé sídlo w Praze. Dostatek za něho po wší zemi panující obžiwowal wšeliká pokojná umění, jichž wšude po celém králowství milovníků hojně se nacházelo. On wážil sobě učených, a bohaté jim dáwal odplaty. Powolal z cizích zemí učené do Prahy: mezi nimiž byli Tycho Brahe, slowutný hwězdár (Dančan, † 1601), Jan Kepler, weliký matematik, Jan Jessenius (nar. 1566 utracen 1620) lékař, který poprwé pýtww (anatomii) w Karolině učil. Rudolf, weliký milovník a znatel přírodního umění, měl okolo sebe wždy některé zpytatele přírody, zwláště alchymiky a kamenů znatele. Nejznámější jsau Jakob Typotius, Anzelm z Boodt, Oswald Kroll, Karel Clusius, a Jak. Synapius neb Horčický; tento byl Morawan, ostatní cizozemci. Mezi rozenými Čechy byli matematikowé: Thadaeus Hájek z Hájku, Petr Codicill, Markus Bydžowinus, Martin Bachacius. Lékařstwím a zwláště rostlinářstwím zanašeli se tehdaž Adam Zalužanský, Jiří Handschius, Adam Huber, který Mathiolůw bylinář českým jazykem na swětlo wydal. Křištof Quarinus, žiwotní lékař císa. Rudolfa, měl we swém domě akademii lékařskau. Tomáš Jordan z Klausenburku Sedmihradčan, (nar. 1539 † 1585 w Brně). Historie nejwíce česky wzdláwána, toliko Prokop Lupáč latině psal. Latinské básnictwí wždy ještě oblíbeno. Slynuli ním tenkrát Kašpar Kropáč, Karel z Karlsperku, Tomáš Mitis (Tichý?) Jan Chorinus, Jan, Adam a Sofonias Rosacini, Jiří Barthold, Pontan z Breitenberku, probošt kap. († 1616), Anton Brus z Mohelnice arcibiskup, Morawan (nar. 1526 † 1580), Mikuláš Salius Jesuita († 1596), Pawel z Jizbice, Mikul. Pelargus, a j. m. I mezi pěkným pohlawím učenost neřídka byla. Helena z Wakenfelsu a Katerina Albertinowá známostí

*) Pomník jemu učiněný mramorový w Karolině se nalezající, pochází od Jakuba Palaeologa řeka z ostrowa Chios, za šlechtné hostinstwí a služby jemu od našeho profesora prokázané. W. Rozbor II. část. str. 28.

latinského, řeckého a hebrejského jazyka slyněly. Ewa z Lobkovic svého otce Jiřího veřejně hájila. Elisabeta Westonia (nar. w Angl. 1582 † 1612) latinská básnička. Karolín tehdy stkwěl se muži učenými a vzdělanými. Nejzvláštnější jsau: Martin Bachaczius (Bacháček), Trojanus Nigellus, Marcus Bydžowinus, Adam Bistricen, Wácl. Flowerinus a Šim. Skála. Ti byli učitelé veřejní na akademii, z jichžto školy vyšli napotom učení mužové Campanus, Troilus, Stránský, Partlic, Basilius, Habersbeschel a j. m. Podobně menší školy netoliko w Praze, ale i w krajích osazeny byly učiteli výbornými *). Nebylo městečka bez dobře spořádané školy; we větších městech i více škol bylo. W Praze počítalo se jich šestnácte, w Kutné hoře dvě, w Boleslawi dvě. W každé z nich bylo nejméně po dwau, w mnohých po třech, čtyrech, i pěti učitelích, jakož toho počet žáků potřebu činil. W Hradci Králowé jich šest býwalo. Obec učitelům dávala roční plat, a farář místní strawu. Nikdo k tomu auřadu připauštin nebyl, kdo aspoň bakalářem nestal se w Karolíně, to jest, kdo důkazu své k tomu schopnosti veřejně newydal. Byli to z většího dílu učení lidé, mistři swob. umění, již dříve svého auřadu spisy wydanými známí. Někteří z nich potom w městech, kdež učíwali, faráři, radními, písáři městskými, nebo měšťany býwali. Odtud pošlo, že za Rudolfa w českých městech snadno bylo naleztí měšťany, kteří Virgilia, Ovidia, Horacia, ano Homera, Anakreona atd. čítali, a sami latinské a řecké básně skládali. Rektor Karolína dosazowal učitele městské, a opět učenějších do Karolína powoláwal za učitele. Zachowány jsau mnohé latinské a řecké básně tehdaž od žáků we školách Launské, Žatecké, Klatowské, Litoměřické, Chrudimské a j. složené a tištěné. Tak spořádanými školami dle jistění Stránského nížádný tenkrát národ w Ewropě honositi se nemohl. Paměti přitom hodno, že to vše zřízeno skrze protestanty o vzdělání lidu pečlivé, a že téměř všickni učení lidé toho wěku z jejich obce byli. Pěkným umám pod Rudolfem také wěk zlatý nastal. On založil w Čechách jednu z nejlepších tehdaž sbírek obrazních, do níž obrazy nejslawnějších mistrů z Italie a odjinud skupowal. Na dvoře jeho králowsky chowáni byli maléři: Bartoloměj Spranger, Jan Achenský, Jos. Heinz, Roland Savery, Jiří Hufnagel a j. Jiljí Sadeler, z nejlepších tehdaž rytců w mědi Rudolfem do Prahy powolán. Mezi obrazníky a kamenníky byl Jan du Mont nejvýbornější. Císař měl veliký poklad drahých kamenů, a protož chowal veliký počet kamenorezců wšeliká umělá díla z nich hotowících. Mezi knihtiskaři Pawel Sessius na žádost swau od akademie dostal powolení psáti se akademickým typografem 1618, 16. Jan.

III.

§. 23. *J a z y k.*

a) Jazyka staw. (1526—1620).

Tento wěk obyčejně zlatý wěk jazyka i literatury české se nazývá. Jazyk český zajisté toho času, ačkoli wší zádawy a nátisku rozličného cele prost nebyl **), na nej-

*) W. Paměti o školách českých z rektorských let M. Martina Bacháčka (1598—1612) od Tomka Čas. mus. 1845. str. 370.

**) Nátisk ten dál se od cizozemštiny po utišení domácích pútek znowa se zmáhající, a od latiny za hlavní nástroj vzdělání a učenosti vždy ještě powažowané. Uwedeme jediný příklad. Matthaecus Collinus, veřejný učitel, měl také saukromnau školu dwau tříd [classis suprema a classis Donatistarum], o nichž zpráwu tiskem wydal: Liber de educatione puerorum 1550. Mezi jinými zákony jejimi tyto klade: Čechům jazyk český, Němcům německý owšem hned zapowídáme. Dopaušti se však pro naučení jiných aneb sebe samého promluwiti něco Němci německy s Čechem, a zase

vyšší stupeň vnitřního zdokonalení svého vystaupil, a oné spůsoby nabyt, která posawad w písmě co prawidlo se zachowáwá. Skrze rozsírené tiskarstwí pricházeli nyní spisowé domácí i cizí u wětší a obecnější známost. Národ ke čtení a myšlení probuzen a jako powolán. Čeští páni, paní a šlechtičny česky čítali i psali. U všech auřadů jednalo se jazykem českým, ano zřízením zemským od l. 1530 A. VI. opět ustanoweno: „Co se dotýče cizozemców, kteříž k koruně nepřislušejí, aby všickni před saudem zemským českým jazykem své pře wedli sami skrze se, neb kohož sobě zjednatí mohau.“ Též od r. 1550 C. IX. poručeno. Čechowé českých jmen rádi užíwali. Matauš Kolinský od Ferd. I do stawu pro swá umění powýšen, od místa narození pána z Hodějowa, nazwal se z Choteřiny. „Já jsem snadno, dí on, mohl z německých jmen Dorf, Berg, Stein atd. sobě dáti, ale já jsem Čech, a na tom dosti mám.“ Čeští bratři u prostřed wichřice, jim od strany pod jednau a pod obojí wzbuzowané, wznikali, o krok dále než Luter směl, pokročíce. I Luter našel překladače, čtenáře a milowníky. Roku 1539 strana pod obojí zawedla censuru na knihy bohoslowné (w. §. 22); pročež od r. 1540 vycházely w Normberce rozličné knihy. Ferd. I. sice zamezowal rozšíření Luterowa i Kalwínowa učení, jak přehlížením kněh tak wyhoštěním Pikardů, uwdením Jesuitů (1555), obnowením Pražského arcibiskupstwí, a zwláště obdrženým a wůbec prohlášeným (1564) dowolením kalicha i katolíkům: předce však dowolil Erasmowy spisy, jehož Paraphrasis Mathaei Ferdinadowi připsána jest. Jan baron z Hasenburku, pán na Budyni, byl učitelem českého jazyka u arciwéwod, synů JM. Ferdinanda I, jakž to wiďeti z latinské smlauwy mezi ním a Janem Daubrawiem r. 1541 psané, a 1546 od Ferd. I potwřeně. Dříve již (1532) ten auřad zastáwal Sigm. Held z Kement. Pro nedostatek kněží katolických, zwláště klášterních, bráno mnoho cizích, česky neumějících. Uwdení Jesuité na radu probošta kap. Pražské Jindřicha Piška, jinak Scribonia z Horšowa, býwalého učitele arciwéwody Karla, poněwadžby bez umění češtiny ničeho nepořídili, přijali do řádu české mládence; Baltazara Hostaunského, Ondřeje Pěšina, Wácslawa Sturma a j., kteréž poslali do Římské kolleje. Sturm přišed poprwé z Říma (1558) byl téměř zapomněl česky, a přiučowati se musil. (Schmiedl w hist. S. J. P. I. 2. 19.) Balthazar Pfarrkirchen, Němec z Bawor, tak pilně o češtinu se přičinil, že již 24 Března 1560 zpowěd česky slyšel. To pohnulo rektora s bratry swými, že na znamení zwonečkem dané denně hodinu w českém jazyku se cwičili. (Linguae bohemicae studium ad campanae pulsum multis annis duravit. Schmiedl ib. L. 3. N. 1627.) Mistr Gall, professor w Karolíně, ačkoli Husita, Jesuitům knihy a zejména Janu Palanci directorium do češtiny překládal. Odtud pošlo, že i Jesuité toho wěku dobře česky psali, jako Ondř. Modestinus († 1601), Balt. Hostaunský († 1600), Jakob Colens († 1623), Šeb. Scipio (Berlička † 1611), Jak. Beskowský († 1624). Po Sturmowi (1563), kterýž prwní s Pikardy se potýkal, mezi Jesuity česky kázal P. Wolfgang rozený Čech z Teyna a kazatel u sw. Jakuba. U sw. Klimenta míwali české kázání od poledne, kteréž pro nedostatek posluchačů (1567) přestalo, zato jinde troje kázání uwdeli, a sice u sw. Jakuba skrze Wolfganga, kterýž i w Staré Boleslawi a w Brandeyse kázáwal, skrze M. Alexandra Voyta u sw. Benedikta na Hradčanech a u křižowníků na Starém městě. P. Michal Tolmaier, rozený Slowan, českému nářečí se naučil, tak že s pochwalau kázal. Později znamenitý řečník Jesuita Jan Suchý u sw.

Čechu česky s Němcem. Při stole Čechowé latině, Němci česky toliko af mluwí, jestli žeby co chtěli. Každému, kdoby swého přirozeného jazyka užíwal, af se dá *wesel*, od kteréhož menší metlau, wětší pak penízem se wyplatí.— [Jest to tedy staré školní prawidlo mládež signo locutionis od přirozeného jazyka odstrašowati.]

Salvatora první od r. 1602 po 16 let slovo boží hlásal s velikou pochvalou. O božím těle Jesuité w Čechách i w Morawě na lešení české werše říkati dávali. W Olomauci Baltasar Hostaunský (1568) poprvé co kazatel wystaupil, ale že český a polský dialekt příliš míchal, (bylť sice Čech, ale w kollejiích polských Brunsberku a Pultawě žiw), strhl se smích mezi posluchači, tak že kázání přestati musel. Ale w r. 1570 w kapitolním tu kostele již řádně česky kázali. Biskup Wilhelm Prusinowský z Wickowa, zakladatel kolleje Jesuitské w Olomauci, skrze Jesuity mnohé české a německé knihy mezi lid zdarma rozdál; naproti tomu mnoho kacířských knih w Kroměříži (1571) wzíti kázal, podaw 30 dukátů náhrady, Olomaucké Jesuitské bibliothecce darowal. Braní kacířských knih w Čechách a Morawě počalo hned s uwedením Jesuitů. Nástupce biskupa Wilhelma Jan Grodecius (1573) naložil sto tolarů na auroky, za něž katolické knihy kupowány a lidu rozdávány. Maximilian, jemuž Melantrich biblí trojí (1549, 1556, 1570) připsal, powolil (1567) všeobecnou swobodu w náboženství, potwrdil (1575) austně českou konfessí třem stawům pod obojí, jemu podanau. Pod panowáním krále Rudolfa (1577—1612) český jazyk nejwíce se wzdělawal, tak že spisowatelé toho wěku s strany řeči až posud za klassické se powažují. K jeho trůnu spisowatelé čeští, kterých přes půl druhého sta se počítalo, s knihami dawem se hrnuli. Melantrich jemu připsal biblí (1577), Matauš Benešowský grammatiku, dělaje mu naději, že skrze český jazyk své panování nad mnohými Slowany rozšířiti může. Nejwětší zásluhy o wzdělawání jazyka českého tu dobu měli: Weleslawína, Tad. Hájek, Adam Huber, Lomnický, korunowaný Rudolfem básníř český, a j. Čeští páni i paní skládali písně pobožné, z nichž některé nám se dostaly, jako w kancionálu Lipském od r. 1737 tridecátá čtvrtá píseň od Karla z Žerotína, 729tá od Bohunky z Pernšteina. Páni, rytíři, do stawů powýšení měšťané rozšiřowali a psali knihy, jako: Wratislaw z Mitrowic, Kr. Harant z Polžic, W. z Budowa a j. W žádném wěku tolik wýborných a nákladných knih českých newyšlo, jako w tomto. To byli, ať tak dím, archowí časowé. W archowém formátu wydána biblí Melantrichowa, Weleslawínůw kalendář historický (1590) Diadochos Paprockého (1602), politia historica Welesl. (1584 a 1606), Mathiolůw bylinář (1596). Od kteréž doby žádná tak veliká kniha newyšla až na Beckowského historii (1700). Řečnictwí při sněmích a saudech jak w Čechách, tak w Morawě kwětlo. W Morawě slynuli jím Karel z Žerotína, Arkleb z Boskovic, Wácslaw z Ludenic, Jetřich z Kunowic, Wácslaw z Boskovic, Ctibor z Cimburka, Wilém z Pernšteina a j. A však i tato nejpěknější jazyku českého doba bez nesnází nestála. Wlastně jen srdnatější wlastenci ujimali se materštiny a potreby lidu obecného, wydávajíce spisy nejwíce prostonárodné, a bez kterých konawému žiwotu ostati trudno. Na vysokých školách wždy předece latina panowala, o wěcech učených latině psáno, ano i básnictwí, kterým jazyk nejwíce se wzdělawá, w latině zdařileji kwětlo. Učení ti latinnici češtinou, kteréž neznali, pohrdali, a ji k wyššímu umění za neschopnou drželi; (non enim cum illis sentio, qui eam ut barbaram calumniantur: ut inopem et tenuem in angustos fines includunt: ut ineptam et ad res explicandas haud idoneam contentim negligunt. Wel. ded. Sylvae.) Oni dosti na tom měli, že Homéru swému rozuměli, jež i z nejnižších auředníků a písarů mnohý w kapse nosiwal; o přeložení jeho nikdo se nezasadil. Na kterauž nedbalost Weleslawína tauzi, dále takto piše: in qua (lingua) ornanda, perpolianda, augenda et propaganda si nos Bohemi, vel Germanorum vicinorum et civium nostrorum exemplo studia veterum Graecorum et Latinorum imitemur, jam dudum commigrasset ad nos et in civitatem nostram transiisset omnis sapientia graeca et latina. Loqueretur nobiscum materna nostra lingua Plato, philosophorum deus, disputaret de natura, moribus et artibus doctissimus Aristoteles etc. Sed contrarium fieri videmus: fatone an incuria nostra, non difficile

fuerit divinae etc. S druhé strany němčina opět zmáhala se tak, že některým wždy časem zákony veřejnými ji obmezowati potřeba bylo. Památný jest list Karla Žerotína od 16 Pros. 1610 k magistrátu Olomauckému, kterýmž rady naponíná, aby mu budoucně česky, nepak německy, jakž učinili, psávali, ano láska k vlasti zawazuje ho netrpěti žádných škodliwých nowot (w. Slowesnost 1846). Zvláště pak náleží semto sněm r. 1615 u přítomnosti Matiaše držaný (w. Hlasat. I. str. 28—36), jehož smysl tento: „Při mnohých nynějších obywatelích králowství tohoto, nemůže se než tupiti, že se na uwedení sem do tohoto králowství všelijakých cizích jazykůw a národůw wydávají. — Na oko se spatruje, že wždy wíce a wíce sem do země cizozemcůw přibýwá, kteříž se zde osazují, swé žiwnosti, obchody a handle wedau, velikých statků docházejí, na auřady ty i jiné obzvláště w městech, w městečkách do raddy mnozí, neumějíc tří slow českých, stranám česky swé věci přednášejícím nerozumějící dosazení býwají, ano i w mnohých místech tohoto králowství před saudy, a w místech radních jazyky cizími se mluví a pře wedau. Ano i na nejedněch kollaturách stawůw králowství tohoto, k kterýmž však lidé poddaní osadní wětším dílem mimo jazyk český jiného žádného neumějíc náležejí, kněží cizozemci, jazyka českého neužíwající, se dosazují a chowají. — Odkudž zřejmé jest, že Čechůw ubýwati, a cizozemců do králowství českého zhusta přibýwati musí. Protož poručeno, aby cizozemci swé děti hned z mladosti českému jazyku učiti dávali, aby dědicům, kteřížby jazykem českým dobře mluwiti uměli, po smrti rodičů swých statky pozemské zůstawaly, jiní pak, kteříby česky neuměli, na penězích neb jináč díly swé přijímali; cizozemci aby nedříwe w králowství to přijímání byli, než ažby česky uměli, a jejich děti aby do třetího kolena nižádných auřadů nezastawaly; při saudech wyšších i nižších ne jinak než česky aby mluweno bylo, do českých kostelů kněží a kazatelowé česky neumějíc aby uwozowání nebyli, a kde dosazení, aby wybyti byli. A jakož jistá zpráwa se činí, žeby některé osoby z stawůw i také lidu obecného mezi sebau se zawázali, aby při shledání jich společném žádný jazykem českým nemluwili, což na veliké zlehčení a potupu jazyka našeho českého se wztahuje, protož jsau se o to tak snesli, kdožby koliw ten a takowý byl, jsa obywatel tohoto králowství jazykem českým, umějíc jej, mluwiti nechtěl, a jiné též od mluwení českého odwozowal, aby w zemi trpín nebyl, nébrž wen ze země se wystěhowati powinen byl. Posléz Němcům zakázáno w Praze neb jinde w králowství českém *obci německau* (w. Rul. kalen. 2. str. 16.) se jmenowati.“ Nebyl zajisté jazyk ten bez velikého dawu, kterýž tak násilně hájiti se musil. A však i toho násilného prostředku owoce naponními bauřemi zmařeno jest.

b) Jazyka proměny.

Čestina toho wěku jak we složených, tak přeložených knihách dokonalejší wúbec jest, hladší i hojnější. Důkaz toho jest přeložení Aeneáše Sylvia od r. 1510, jež Welleslawína r. 1585, aby se sawěkým jeho líbilo, oprawiti musil. Srownámeli Karyonowu kroniku od l. 1541 a 1584, pak kancionály českých bratří od r. 1541, 1561, 1618, tudíž rozdíl jazyku s strany ohebnosti a hladkosti na jewě widíme. Zvláště w hlawním městě žijících spisowatelů sluh předčí plynností a přiměřeností slow nad starší překládání na slowa se wázající. Toho příklady widěti w biblí Benátské (1506) na proti Pražské (1488). Welleslawína o českém jazyku toto prawí: *Lingua bohemica, ut nunc exultam habemus, elegans est, copiosa est, suavis est, gravis est, grandis est, et ad omnium materiarum cum in theologia tum in philosophia expositionem aplissima et accomodatissima.* (Wel. Sylvae ded.) Tato dokonalost jazyka našeho ne na prasto, ale potažně, wíc co do formy, než co do materie wzata býti musí, ne jakoby onen stupeň

její již nepřekročitelný byl, tak aby nám nic jiného nezbyvalo, než spisowatelům onoho věku podobnými neb rovnými se státi, anobřz to jen větší ještě možné dokonalosti počátek byl, kteréžby Čechové w šťastnějších okolnostech při vzniku kritiky pozdější a vzdělání všelikých umění a vědomostí lidských zajisté byli dokročili. Prosaický sloh prostonárodní, jakž w historii, w práwích, bohoslovných a jiných lidu obecnému odhodlaných spisech své místo má, nejwice vzdělán jest; poetický sloh nejstaršímu, jakovým rkp. Kralodworský se stkwěje, daleko se newyrownává, wědecký pak skoro docela zanedbán. Žádná saustawná matematika, fysika, logika neb metafysika, ba ani jaká jich znamenitá částka nám zůstawena atd. Překládání mnohé z němčiny a latiny i u lepších spisowatelů mnohá cizí slowa a cizí mluwení spůsobu w jazyk uwedlo, z kterých některé na štěstí opět pošly, jiné nyní se wymitají. Sám Weleslawina, nejslawnější mezi spisowateli zlatého věku, má mluwení spůsobu, jako: s něčím wúkol jiti (womit umgehen); slowa, jako: do *achtu* dáti, fechtmistr, fedruňk a p. *). Hlubší hlasice wyšším cele ustaupily až na dwojhlásku *ay (aj)*, která se nejdéle zachowala, jako: layno, hleday, wyday (1579), ay! straycy, haytman, smayšlel, wčerašym, gednostayný, nayméně, nayhaušf atd. ačkoli již také často přichází *ey*, jako: dieley, neywietšy, neyprwe (1530), obyčeg, lehčeyšy (r. 1535), vchowegž, degte (1541) wydeyte (1579) deyžt (1595) wydegte (1613). Předdechové *w* wyskyltá se též, jako: wotazka, woteymi (odejmi) atd. dadj místo *dají* (1530). Zawřené *v* na počátku slowa wúbec panuje, k. p. vmenšeno (1530), vzké (1592). *Th* za *t* posud někdy, jako: leth (1530), pokuthu (1538). Prodlauzené: ničemémuž (ničemuž) má Augusta (1543). Dobropísemnost toho věku ustanowila se w té míře, w jakéž až posud nejwice průchod má. Z ní děkujeme Petru Gzelu a Beneši Optátu, kteří we své mluwnici a knížce Isagogicon (1535) nazwané poprwé ji nawrhli. Přijata jest od Bratří w Kralické bibli a od jiných zde onde, ač ne ode všech, jakž to s každau sebe lepší nowotau býwá. Od té doby šetřeno rozdilu mezi měkkými a twrdými, krátkými a dlauhými hlasicemi; od té i doby přichází *û* a *au*, jako: bûh, aumysl (1536); Hájek chybně *ú* jako: prowazců, piše. Driwe a u jiných i později nestále psáno: zemi (acc.) temnostij, tmy byli (1529) rozlyczne, milych (mjljch) (1530) prietel, wiece (1536), ciesař, wědí (1543), zwláště po *č*, *ž*, *ř*, *ř*, jako: wčynil, wžitečná, stwořyl, menřlý (1529); prázdna, prátelec, dobré, druhý, nadewšý zemij (1529), te giste, každý, kazdý, kazdey, znamenitych, znamenitým,

*) Jiří Streye Zábřežský w knize posud netištěné: Zpráwy a wyswětlení artikulůw křesťanského učení od r. 1595 (W. Now. Kwětů 1840 str. 85) tauže na Morawany, piše toto: „S strany češtiny mi beze wší chlauby wyznati sluší, že jsem šetřil, pokud nejwice možné, jedno wlastnosti a přesnosti jazyka našeho, abych ho žádnými latinismy, germanismy ani jinými exotismy a barbarismy, totiž cizích národů a jazyků slowy nenapržnowal a jich neužíwal leč práwě a mocně do obce našeho jazyka zwykem uwedných a přijatých. Nebo sic w té částce náš český Priscianus weliké až do umdlení násilé a bezprawí trpí od mnohých nynějšího času, zwlášt dworáků, kteříž procediwše poněkud syrowátkau cizích jazykůw zuby, swému pak domácínu se práwě nenauciwe, i pletau z autku swého i z cizích jazyků složeného welmi krásnau (jakž se jim zdá) rohož, tak že naposledy newím, jaká směsice řeči z toho powstane. Jichž také snažně následují, anobřz nepředcházecjili wúbec školometowé, majice býti jiných swětlo, wúdee a strážce, jakož jiných wěcí chwalitebných, tak i čistoty řeči wlastního swého přirozeného jazyka aspoň Donáty a grammatiky, zwlášt in generibus et numeris, at o jiných wlastnostech naší české řeči mlčím, následujice: než děje se wše na opak; těch wěcí, prawím, pozor jsem měl, abych užíwal slow obyčejných, zwyklých, u Čechů schwálených. Druhé šetřil jsem též, abych jakož pramenůw... milostí tak ani spůsobů mluwení werštatného, pastwěého nebo krčmátského nenásledowal, ale abych mluwil uctiwě, wážně, užíwaje takowých slow, kteráž i bázeň boží i dobré mrawy wzdláwají atd.

má, ruký (gen.), tolyko, tehož, vtrácel, přátelee (1530), buoh, bůh, wuočy (1543). Měkké *d* a *t* znamenáno již 1529, jako: bud, af. Wedlé *ř* zachowalo se ještě starší *rz*; německé *ts* místo *c* a *č* wlaudilo se též do tiskáren, k. p. mintze, tzasto (1530) kdež však také stojí: wěcz, mocz, magijeych, zatykacy, zatčeniij, počzet, atd. Ještě Hájek píše: prowaczet, ač také: chcefs, cześky. U Augusty (1543) *c*, *č*, *f*, *ff*, *z*, *ž*, již dobře ustanoweno. ¹⁾

IV.

§. 24. Literatura.

Literatura toho wěku *zlatým* nazwaného, jak množstwím knih tak obsahem jich a zvláště čistotou a spráwností řeči nad přešlé vyniká. Chtějice Čechowé užili i cizího umění owoce, pilně se přičiňowali o překládání lat. a německých knih do swého jazyka, kterých však že mnoho bylo, brzo více přeložených než půwodních spisů dostali. K půwodním spisowatelům toho wěku náležejí: Konáč, Kuthén, Brykei, Sixt z Ottersdorfu, Hájek z Libočan, J. Augusta, Lomnický, Streyc, Weleslawína a j. K překladatelům lepším: Straněnský (kterýž i skladatel jest), Worličný, Th. Hájek, Rešel, Plácel, Huber, Kocýn, Günterod, Berlička (Scipio). Znamenitě prawi Sixt z Ottersdorfu

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Když dwa człowicky neb wijce, udelali komu pych, a žeby toliko gedem byl winijn nebo pohán, Bude puhon zdwižen.

Nálezy 1536.

2. Kdožby pod Puohonem, neb obeslánjm na koho pútku wčinił, a geg bil, aneb bji chtěl, a z této wýtrznosti muoze každý, skrze wznešfenij žalowati a winiti před tijn Saudem, od kteréhožby Saudu ten Púhon neb obeslánij wyfflo.

Práva a zřízení zemská 1549.

3. Takto magj přisahati k Swědomj Páni a Władyky, kterj w Saudu Zemském, y také w Dwořském a komornjm sedagj, kdyzby se Či, a Hrdla, neb Gruntůw dotýkalo. Neyprwé se má každý Twář obrátiti proti Wýchodu Slunce, a na Hlawě nic nemá mji atd.

Práva a Zřízení zemská 1564.

4. Nezrodili gme se sami pro sebe toliko: ale wygítj naffeho na Swět, některey dijł žádagij náffy Přítelē, některey pak naffe Wlast atd.

Titular 1572.

5. Léta 1117 okolo nespuru welikē země třese-nij w Czechách a we Wlaffych se zbauřilo, gemuž podobné nikdá flýcháno nebylo, mnohá stawenij zbořilo, mjišty y Města zpodwra-celo, a množstwij Lidij zařijtilo.

Welesl. kal. hist. 1578.

6. Ženy lhostegnē wstaňte, slyšte hlas můg: dcery bezpečně sobě počijnagjcy, wffima pozorůte řeči mé. Za mnohé dny a léta wi-

chrowány budete, o wy w bezpečnosti bydljcy: nebo přestane winobranj, a klizenj vrod nepřígde.

Bibli (brat.) Díł čtvrtj 1587.

7. Krásný a zpanilý Obličeg, znamenitē Zbožj, k tomu těla moc a fyła, k těm podobné wěcy ginē wffleky, w rychlosti pomjggj: Ale ňatečnj myfli činowē, rowně gako Dulle nesmr-tedlnē zůstawagj.

Titulář 1589.

8. Měsýce Máge dne 14. Léta dotčēného, w Praze narodil se králi Janowi z Alžběty Syn prworozený, gemuž dáno gméno Wáclaw: Měsýce pak Řijgna na Křiwoklát wezen, a dán k ostřjhánj Pánu Wylimowi Zagicowi: otdud po několiká letech do Prahy přivezen atd.

Diadochos Bart. Paprockého 1602.

9. A co ste tomu geftē neporozuměli, kterak dulle těch, kterjž násylnē zmordowáni gsau, na swé morděře, kterjž se gegich krwj zma-zali, welikau hrůzu, strach a lekánj paufltě-gj atd.

Cyripaedia 1605.

10. Gakby mnoho platili k zachowánj prawého Náboženstwí Sfkoly a wmenj Liternej, to dobře znal onen chytrý a bezbožný Cýfar Julian, od Wjry křestianfké poběhlec, kterýž proto Sfkoly křestianům zawtel atd.

Žalanskj o Posluchačích s. Ew. 1613.

w předmluwě na život P. N. J. K. „že za jeho věku (1547) každý tlačiti dává, co mu do hlavy přijde, buď to sebe chatrnější. Prosí tedy vlastencůw, aby raději dobré staré knihy wedlé jeho příkladu w český jazyk uwáděli.“ Jazykozpytné umění wztahovalo se sice ještě více na latinu, ku kteréž Collina, Donata, Alwara, Melanchtona, nejlepších tenkrát wůdců užíwali, a z části na němčinu, kteréž také wedlé latiny we školách místo dáváno, ale již i také na češtinu samotnou snažením Petra Gzela a Beneše Optata (1533) dobropisemností opravitelů, Matauše Benešowského (1577) prvního o slowozpytu českém spisowatele, výborného Blahoslawa († 1571) a Wawrince z Nudožer (1603) posledního a nejlepšího té periody grammatika. K srownání způsobů mluwení českých a latinských slaužily mládeži sbírky jich z Terencia, Plauta a z listůw Ciceronowých učiněné. Mezi všemi národy slowanskými Čechové první jsau, kteří sebrání důwtipných připowídek aneb příslovií na swětlo vydali (Jakuba Srnce). Slowniky menší i wětší hned podlé abecedy, hned podlé předmětu, nejwice pro školní mládež spořádané, ode dwau až do sedmi jazyků (Lodereker) zaujímající, jsau výborný základ k auplnému národnímu slowári. Wácslaw Dasypus neb Dasypodius první sepsal českolatinský slownik. Weleslawina a Rešel zde wynikají. Cena básnictwí nezvýšila se mnoho nad předešlý wěk a wůbec menší byla než prostomluwy (prosy). Nedošťawalo se sice náwodu k weršowání dokonalejšímu, ano již Blahoslaw (1560) theorii zpěwu a prosodiky na času založené wystawil, a w tom Benedikta z Nudožer (Gram. 1603) následownika měl, jehož písně, 10 žalmů (1606) Wácslaw Kleych w předmluwě na swůj kancional (1727) chwálí, že řeč jejich k melodii jest přiměřena, tak že, kde se nota dluží, tam i syllaba dluhá jest. Jan Táborský na orloj radnice Staroměstské pět strof sapphických složil (1570) a Matauš Benešowský w grammatice své (1577) 8 žalmů hexametrem a pentametrem přeložil. A však ostatní část, mající od r. 1614 již i malý rýmownik, wždy ještě jen rýmu a pauhého počtu syllab we werších hleděla, ani rhythmů, ani jazyku básniřského starodáwních časů nedosáhši, ač mnohým, n. p. Lomnickému lehkost a plynňost slohu odepríti se nemůž. Zwlastě mezi duchowními písněmi některé, k. p. Streycowy, Zámrského a j. silau básnickau předčí, ano wůbec tento wěk na zpěwy duchowní ewangeliků, katoliků i bratří welmi bohat jest, čehož příčinu w obyčejí a dawu onoho wěku hledati. Kancionály netoliko tištěné, ale zwlastě rukopisné welmi nákladné z toho wěku některé se posud chowají n. p. w bibl. Pražské, w Museum, w Králowé Hradci, Teplici a jinde. Swětských písní nic než některé počátky, historických wíce, mravného však a náučného obsahu básní nejwice se zachowalo: Dramatické hry některé sice weselé, a však nejwice nábožné předměty wystawující od studujících obau universit téměř každoročně, ač nejwíc latinsky, prowozowány býwaly. Českým jazykem dán w r. 1567 u Jesuitů: Sw. Wácslaw s welikau pochwalau (w. Kwěty 1844. č. 20). R. 1582 we středu den sw. Bartoloměje o poswěcení chrámu w Soběslawi recitowána byla Comoedia o Zuzaně, w hradě, při kteréž byl rytíř Jiřík Wehynský se swau mnohau čeládkau s ženskými a mnoho jiného lidu přespolního. [W. Č. Wčela 1845, str. 374.] České též byly: Wzkříšení Páně (1582), přewrácení Sodomy a Gomorry (1586) atd. Satyra téměř jen w cizí *chlaubě podagry* (1597) nás došla. Zábawných spisů nowých nedostatek, tím wětší hojnost wážnějších. Ze starých klassiků Římských a řeckých přeloženy některé prosaicke mravné a historické spisy z Plutarcha, Aristotela, Flavia, Xenophonta, Seneky a j. Historie své pole welmi rozšířila, netoliko o wlasti, ale i o jiných blízkých i dalekých, spoluwěkých i předwěkých národech, w politickém i církewním okrsku jednajíc, a wztahujíc se na místopisy některé, řady mnišské, a na životopisy památných osob, až i na příhody lidské wůbec a na umění. Weleslawina a Paprocký welikau pilnost zde wynaložili. Kuthén

první českou historii w letočetaý pořádek uwedl. Hájek první obšírnau kroniku českau sepsal, která ač w mnohém ohledu nedokonalá, posud lepší sebe w celosti nena-lezla. Přidawky k té kronice dílem lat. dílem česky psal p. z Hodějowa, kterýž měl 28 kněh rkp. obsahujících z částky jeho vlastní, z částky jiné spisy historické, ježto dědicowé jeho podlé zpráwy Crugerowy a Balbinowy do Hollandu zanesli! — Sixt z Ottersdorfu sepsal památné děje l. 1547. Bohuslaw Bilejowský historii cirkewní wy-hotowil, Kocin a Plácel o cizozemských dějích psali. Podobně široko zasáhala známost země. Münsterowa Cosmographia, ne pauhé přeložení, vzdělatele swého zdrawí stála. W. Lebeda první zeměpis králowství českého (1610) wydal. Wratislaw z Mitrowie, Harant z Polžic, Prefát z Wlkánowa a jiní Čechy se zeměmi východními, jež sami nawštýwili, seznámili. Rodopisy některé w rkp. posud zachowány jsau; k jiným zásoba nalézá se porůznu we spisech Paprockého, w kronice Hájkowě a Beckowského, w Cos-mologii a w Kalendáři i polit. historii Weleslawíny atd. Ještě i w této době toliko zvláštní příběhy, a ty jen wojenské do swých nowinářských listů kněhtiskari kladli, a nikoliw se ani na měsíce, ani na léta newázali, nýbrž jak se co paměti hodného při-hodilo, hned swým krajanům do rukau podáwali. Zvláštní a nějaký příběh buď w mědi a nebo w dřewě wyrýti dali a na welikém archowním listu wytlačený a barwami okrá-šlený na swětlo wydáwali, jako n. p. Petra Codicilla wyšetřená a ohledaná kometa r. 1577. Zpráwa o kometě, o moru w r. 1581. O utonulí w řece Moldawě nešťastných lidí atd. W r. 1597 cis. Rudolf II pořádné měsíčné nowiny, kteréžby přihody celého měsíce w sobě zawíraly, wydáwati poručil, a jistým tiskariům swob. listu na to pro-půjčil. Dle toho Dan. Sedlčanský po prwé řádné nowiny celého měsíce Září roku 1587 wydal. „Tak (dí on na Iní straně) jakž jest podlé jisté wůle J. M. C. a Oswic. knížete a P. Zbynka, arcib. Pražského nařizeny, aby jistí Impressori pořádně spolu každý měsíc, a ne po různu imprimowali.“ Po něm též Jiří Jak. Dačický r. 1598 uči-nil, sebraw nowiny o zběhlých tehdy wálečných příhodách. A však od jiných po různu nowiny wydáwati nepřestáno. Zvlášť o jich wydávání starali se Sam. Ad. z Wele-slawína (1618—20) Dan. K. z Karlsberku (téhož roku.) Filosofie česká wždy ještě bez saustawných nawodů nosila se po cestě žiwota, wyučujíc mrawům, správě obecné, wěhlasnosti čili opatrnosti dworské, powinnostem rodičů a dítek obapolným, ano což k podiwu na ten wěk, i člowěkoslowí (w spisu Wolkenberského). Počítarství i ně-jaká stránka měřictwí již vzdělawatele nalezly; hwězdárství kalendářem sice oprawe-ným (1583) i w Čechách postaupilo, ale z mystického kalu, hadactwí, powěr a prano-stik wyplésti se nemohlo. Táž wada wíce méně překážela zpytowání přírody. Ještě wždy o kameni mudrečuw a zlata dělání sněno. Užitečnější byl zřetel obrácený na ho-jitelné, přirozené i pálené wody, a na hospodárství polní, i piwowarství. Lékarství nalezlo pomůcku w bylinári Mathiolowě skrze Thadeáše Hájka přeloženém. O zacho-wání zdrawí dwa spisy, Koppa i Rancowia přeloženy; o porodnictwí (babictwí) některé spisy wydány. Právní knihy české, morawské i slezské w auplnosti tištěné, zawírají zřízení zemské, práwa městská, manská, mincowní, horní, wýsady, sněmy jak české tak morawské; o kancelárství českém mimo listy a písma rozličná zvlášť wyučují titu-lářowé toho wěku wydávání. — Čtení a vzdělávání písma sw. wždy pokračowalo, netoliko u bratří, kteříž Kralickau biblí (1579—1593) nesmrtdnau památku zůstawili, ale i u kališníků a katolíků, majících několikero wydání písma sw. obojího zákona, ano i pořádek a summu písem sw. we zvláštních spisech, mimo mnohé části (k. p. Syracha) na mnoze o sobě tištěné. Záhubná polemika o náboženství wždy ještě hojně plody wynášela; katolíci, kališníci, luterani, bratří tu hned wyznání swé wíry králům po-dáwali, tu hned jedni proti druhým polem táhli, swáříce se o tělo a krew Kr. P. w

swátosti oltární, o podávání též swátosti dítkám, o církwi, o bezženství kněžském atd. Naproti tomu i pastéřské, výkladné a mravné bohoslówi wučowaním o služebnostech církewních, wyswětlowáním mnohých částek písma sw. obojího zákona, we zvláštních výkladech, postillách a kázaních lid wzdělávalo, slohem práwě řečnickým a jazykem čistým, o čemž se přeswědčiti snadno nahlédnaucímu w postillu Baworowského, Zámrského a j. Též některá kázání pohřební jak pro sloh, tak pro historický ohled důležitá nás došla. Mezi sw. Otcí Isidor, Zlatoustý, Cyprian, Ignatius, Řehoř veliký a j. zvláště pak sw. Augustin Čechy skrze tlumače wzdělávali u wíře a w mrawích. Konečně ke wzbuzení a cwičení pobožnosti netoliko legendy a passionaly ale i mnohé křesfanské mravné a modlitebné spisy slaužily.

V.

Spisowé oddělení čtwtřého.

A. SLOWESNOST.

a) Jazyk.

1. Slabikář.

1. *Slabikář český* a jiní křesfanského náboženství počátkové, kterýmžto wěcem dítky křesfanské hned z mladosti učeny býti mají; w Prostějowě skrze Jana Günthera 1547 w 8. men. Opět w Praze u Matěje Pardubského w 8. (okol. 1613) w Litomyšli 1728, w 8. s wersíky: „Milý záčku, uč se rád, budeš míti peněz kád“

2. *Syllabikář*, abeceda figurní neb obrazní 1567 w 8.

3. *Sententiae Salomonis generaliores de bonis moribus etc.* Propowědění Šalomúnowa hlawnější o dobrých mrawích, wybrána z knih přísłowí, a předznamenána titulemi, a aby prospíwali mnozí w dobrém umění, wydané skrz Wáclawa Posthuma Bydžowského. (Na konci). Wytisťeno w St. m. Pražském u Jiřího Dačického atd. 1570 w 8. listů 39.

Jest to knížka pro dítky, obsahující slabikář, k němuž připojeny jsau wýtahy z přísłowí Šalomau-nowých latinský a český.

2. Dobropísemnost.

4. *Isagoŕicon*, jenž jest uwedení každému počínajícímu se učiti psáti. Wytisťeno skrze Pytlíka z Dworíšť, a dokonáno w Náměšti l. P. 1535, w 8. W Prostějowě u J. Günthera 1548, w 8. 76 listů pod tit. knížky početní na rozličné kaupě w nowě wyl. Přitom kterak jeden každý mírně čísti a psáti učiti má. W Praze u Dačického 1589, w 8. Jest to dobropísemnost, spojená s uwedením k početnímu umění od BEN. OPTÁTA a PETRA GZELA.

3. Mluwnice.

a) české řeči.

5. *Česká Grammatika* sedmerau stránku w sobě obsahující. W Náměšti 1533, w 8. Potom w Praze wydána od Wácl. Philomatesa u Jana Dačického 1588, od Jiř. Plachého tamže u Šim. Lewy. 1643, w 8.

Skladatelé jsau: BENEŠ OPTÁT a PETR GZEL. Oni spojivše úsilí swé w preložení now. zákona (w Náměšti 1533.), první pravidelný způsob psaní ustanowili. W částce, kterauž etymologii nazwali, přednášejí skladnu (syntax) všech částek řeči, a ukazují w mnohých příkladech práwé a neprawé spojení. O skloňowání jmen a časowání slowes, o pohlaví jmen a jiných částkách nejednali, neb se jim to pro rozené Čechy nepotřebné zdálo.

6. ŠIMONA HÁJKA Tabula de proprietate participiorum et eorum discrimine juxta genera, numeros et tempora. 1547.

7. JAN BLAHOŠLAW sepsal *grammatiku* českau, která sice nikdy tištěna nebyla, ale we školách bratrských se přednášela.

8. *Nicolai (Georgii) Grammatica bohemica* (cum cantibus sacris legibus et civitate morum bohemicæ, latine et germanice) Prægae Joan. Gittěinský 1569, w 8. (Cerroni).

9. *Grammatica Bohemica* etc. Grammatika česká milownikům téhož jazyka welmi užitečná, od kněze MATAUŠE BENEŠOWSKÉHO, w Praze u Jiříka Dačického 1577, w 8.

To jest první pořádná, ač jen skloňowání jmen a slowes obsahující grammatika, kterau spisowatel připsal králi Rudolfowi II, čině mu w přípisu latinském nadějí, že pomocí českého jazyka nad velikým slowanským národem buď on neb některý z bratrůw jeho bude panowati moci.

10. *Grammaticæ Bohemicæ ad leges naturalis methodi conformatae et notis numerisque illustratae ac distinctæ, libri duo*, Auctore Laurentio NUDOZERINO. Prægae 1603, w 8.

Jedna z nejlepších grammatik až do našich časů vyšlých.

β) Latinské řeči.

11. *Nicol. Perotti Libellus grammatices cum interpretatione verborum bohemica.* Lipsiae 1530. 4. et 1535. ib.

12. *Elementa latinae, boemicae ac germanicae linguae.* Olomucii 1551 apud Joan. Gunterum.

13. **M. MATTHAEI COLLINI** a Choterina *Grammatica latina cum exemplis et signific. Bohem. Pragaie typis Thomae Mitis et Joannis Capri* 1564. 8.

Připojena k ní tabula Šim. Hajka (w. num. 6.)

14. *Aelii Donati de octo partibus orationis methodus questionibus puerilibus undique collectis illustrata per Leonhardum Culmannum Crailsheymensem.* Pragaie apud Georg. Jacobidem Dacizicensem 1572, 8. apud Georg. Nigrinum, 1575, 8. apud Melantrich ab Aventino 1568, 1569, 1580. 8.

Drachowský cituje tuto grammatiku jako českau, na str. 132, a z něho Jandyt. Apud Georg. Jac. Dacizicensem, 1598, 8. ale jest vlastně latině učef. Pak: Donat exponovaný. — Donati elementa de etymologia partium oratione, cum interpretatione bohemica. Olomucii 1567, konečně tamže excud. Nicol. Hradecký 1638, 8. min.

15. *Principia s. Rudimenta Grammaticae ex Institutionibus Emanuelis Aluari e Soc. J. pro usu Tyrorum latininitatis excerpta.* 1575 (s. 1.)

Potom w Brně 1712, 8. Pragaie 1724, 8. et 1729, a w Brně 1744 cum editione prima (1575) accurate collata. Posléze Pragaie apud S. Clementem. 1752, w 8. Pak Editio nova juxta primam anni 1572 (sic) una cum formis linguae bohemicae, 144 pag. Olomucii typ. Hirnlianae viduae 1764, 8. (u p. Bočka.)

16. We školách pod obojí užívána byla: *Grammatica Philippo-Ramea.* 8. w. Voigt. Act. Lit. T. 1. 327.

17. *Philippi Melanctonis Grammatica latina, accesserunt praeter explicationem quorundam vocabulorum Bohemicam annotationes etc.* Pragaie typis Georg. Nigrini. 1575, 8. Melantrich 1580.

18. *Elementa declinationum et conjugationum pro classe ultima etc.* Pragaie typis Schumanianis An. 1616, 8.

Jest dle návržení *Petra Codicilla* z Tulechowa lat. Grammat. pro poslední třídu s českými a něm. příklady. U ní jest *Vocabularium malé.*

4) Slowozpyt.

19. Knižka slow českých vyložených, odkud swůj počátek mají. Od kněze Mat. Philonoma atd. 1587, 8.

Jest zkauška slowozpytná **MAT. BENEŠOWSKÉHO**, na onen čas dosti chwalitebná. Uwodí některá ruská slowce.

20. *W časopisech. Zdali: Češi čili Čechové?* od r. 1602. *Wiz Nowiny při Kwětech* 1843 str. 48.

5) Spůsoby mluwení, rozmluwy.

21. *Naučenie krátké obojí řeči, německé a české, učiti se čisti i mluwiti Čechuom německy, a Němcóm česky.* Eyn kurcze *Vnderweisung beyder Sprach etc.* w Plzni u J. Pekka 1531, w 8. listů 18.

Potom welmi často se tiskla, ano až posud tiskne. jako: 1548 w Prostějowě u Güntera w 8. Pak s titulem: *Knižka w českém a něm. jazyku atd.* 1567, 1577, 1603 w Praze u děd. Welesl. 1614, w Olomauci u Mik. Hradeckého; 1740 a 1764 w Praze u Jauernicha. Připojena: *Zpráva zvláštnosti některých liter, kterak w obojí řeči úplně wyslovené býti mají. Ein Unterrichtung der Eigenschaft etlicher Buchstaben etc.*

22. **ONDŘEJE KLATOWSKÉHO** knižka w českém a německém jazyku složená, kterakby Čech německy a Němec česky čisti, psáti a mluwiti učiti se měl. W Praze. *Netolický,* w 8. 1540, 1551; w Holomauci 1564, w Praze 1567, 1577, 1578, 1590, w 8. (u Bartol. *Netolického*) 1597, 1603, 1631, w Hol. 1614, 1641, w Kutné Hoře 1642, wždy w 8.

Kniha ta sestává ze 42 rozmlauwání německých a českých, kterých sedm prwních jedná o wyslowení a skloňování, ostatních 35 o wšelijakých předmětech.

23. *Dialogi pueriles etc.* Rozmlauwání dětinská obsahující w sobě slova wěcí domácích obyčejnějších. (Dedic. *Vincentius MAKOWINUS Nobil. Henrico, Joanni et Sigismundo Viti Flaviani a Rottendorf filii, discipulis suis.*) Pragaie Georg. Nigr. 1579. 8. 6 archů.

24. **PAWLA WORLIČNÉHO** *Elegantissimae colloquiorum formulae ex Terentio etc.* Spůsoby mluwení z Terencových komedií k prospěchu mládeže česky a německy wyswětlené; pak pravidla k žiwota nawedení ctnostnému z týchž komedií wyažena, w Prostějowě u J. Günthera 1550 w 8.

25. *Elegantiarum Terentii et Plauti a G. Fabricio* collectarum interpretatio bohemica. Pragaie 1589, 8. str. 411 mimo dedic. a registř. 12 listů.

Jsau to mluwení způsobowé, kterěž jistý *Fabricius* z Chemie z Plauta a Terencia wybraw, pod jisté nadpisy uwedl, jako: *salutandi, adeundi, gratulandi etc.* K těm přidáno české wyswětlení od **Dan. ADAMA Z WELESRAWINA.**

26. *Elegantiarum puerilium ex M. Tullii Ciceronis epistolis libri tres Collecti a Georg. Fabricio Chem. et nunc demum expositione bohemica illustrati,* Pragaie typis Melantrich 1581 **M. Dan. Ad. a Weleslawina** An. 1589 w 8. str. 276 mimo přepis a regist. 16 listů.

6) P ř í s l o w í .

27. MATĚJE ČERWENKY a nejmenowaného, obůu bratří českých, sbírka *příslowí*. Rkp. z 2 polowice XVI stol. Tištěny jsau w Čas. Mus. 1829 IV. 39.

28. Knižka rozličných *maudrostí* a pěkných *příslowí* 1567 w 8. w Olomauci u J. Güntera.

29. JAKUBA SRNCE *Dicteria seu proverbialia Bohemica* ad phrasim latinorum accommodata atque per centurias quondam in usum scholae privatae distributa. Praegae apud Georg. Nigrinum 1582, 8. též 1590 w 8. 1599, 8. 1682, 12.

Mistr Jakub Srnec z Warwažowa k užitku swých učencůw sebral těchto příslowí 300 zauplna, a čtvrtého sta 5 desetín, kteréž on latinsky wysvětluje. Po třetí je wydal Frant. Ondřej Horný pod titulem: Příslowí česká, aneb Adagta Bohemica, w Praze 1705, w 12. lépeji srownaná dle abecedy, a z knih i z obyčeje rozmnožená, k jichž wysvětlení po krátkém wýkladu českém nejwice toliko jedno latinské příslowí z mnohých Srncem položených uwodí. Po čtvrté: Českých příslowí sbírka, po wydání M. Jak. Srnce a Fr. Ond. Horného w nowě rozmnožená od Josefa Dobroveského a Antonina Pišeliho, w Praze nákladem J. Herle 1804. w 8. str. 96. Pan Boček uwádí wydání r. 1590 w 8. a 1682 w Praze w 12.

7) S l o w n í k y .

30. *Lexicon symphonum*, quo quatuor linguarum Europae familiarum, graecae scilicet, lat. germanicae et slavonicae (wlastně české) concordia consonantiaque indicatur. Basileae 1537, rozmnožen 1544.

SIGMUND HRUBÝ z Jelení, skladatel toho slowníku, 7 archů silného, srownal 292 slowce w všech čtyrech jazycích: 107 lat. něm. českých; 65 lat. řeck. českých; 56 něm. řeck. českých; 263 lat. německých, 117 něm. řeckých; 352 řeck. latinských, z kterých owšem weliká část sem wlastně nenáleží, jelikož z jedné řeči do druhé přešla n. p. *ἄγγελος*, angelus, Engel, angel etc. W jiných analogie patrná jest n. p. acetum, ocet, Essig, *ἄξος* atd.

31. *Linguarum christiani orbis principum nomenclator* latinae, bohemicae, allemanicae, gallicae, hispanicae et italiae, authore Cornelio Valerio Ultrajectino [u p. děk. Zieglerá exempl.]

32. *Quinque linguarum Vocabularius*, Lat., Ital., Gall., Bohem., Allemanicae, Norimb. 1531 we 4.

33. PETRA CODICILLA *Vokabulár* latinský, český a německý w Praze u Jana Hada 1546, 1550, 1560 w 8. u Melantr. w 8. 1575 wydáním Pawla Pressia w Praze u Jiř. Nigrina 1582, 1587.

Potřetí při grammaticae (num. 18.) r. 1616 s nadpisem: Vokabulár w nowě spraweny a rozšířený (lat. český, něm.) Vocabularium Trilingue pro usu scholarum diligenter et accurate editum. Nunc vero tertia editio multis in locis haud mediocri vocabulorum accessione auctum atque locupletatum M.

Petrus Codicillus ad puerum tertiae classis. Praegae typis Schumanianis. Potom Praegae typis Čar. Gerábek. 8 str. 24. W Olomauci u Mik. Hradeckého 1636 u J. Jos. Kiliana, 1689. Praegae typis Adalb. Georgii Konias 1704 mal. 8. a 1705 w 12. (lat. a český.) W Praze u Wolf. Wickerta (s něm.) 1723. w Wratislawi 1740, typis Universitatis. W Olom. u T. Ant. Hirnle 1753, u wdowy jeho 1766, pak w Praze bez roku u Rosenmüllera.

34. THOMAE RESCHELII *Dictionarium latinobohemicum*, in usum et gratiam studiosae juventutis Bohemicae ex *Petri Dasypodii* Dictionario... concinnatum. Accesserunt ex eodem nomina locorum, et annium in Germania et alia quaedam etc. Olomucii apud Joan. Gunterum 1560 we 4. silný 4 abecedy. Druhá část: *Dictionarium bohemico-latinum* etc. ib. 1562 we 4.

Slowník tento podlé kořenů srownaný, na onen čas welmi dobrý byl; slowa česká s latinskými dobře se srownávají, a často jich wíce pod jedním stojí. Druhému dílu by lepšího pořádku žádati bylo, n. p. rez (rubigo) stojí dříwe, nežli registra atd.

35. *Nomenclatura sex linguarum*, Latinae, Italiae, Gallicae, Bohemicae, Hungaricae et Germanicae; lingua autem Hungarica noviter accessit cum latinorum dictionum quam plurimarum, quae prius depravatae erant, restitutione. Per *Gabrielem Pannonium* Pestinum. Viennae Austriae ex officina Caspari Stauchoferi 1561, 1568, 8.

36. *Dictionarium* linguae latinae ex magno *Basilií Fabri* thesauro collectum atque concinnatum, in quo praeter instructissimam suppletilem verborum, locutionum et sententiarum interpretatio bohémica addita est, nota, usitata et perspicua... studio et opera M. DANIELIS ADAMI Prageni. Praegae typis G. Melantrichi ab Aventino 1579, 4. (5 abeced a 5 archůw).

37. WÁCSLAW DASYPUS jinak *Dasypodius: Dictionarium* latino-bohemicum etc. 1581?

Tento slowár potom w Krakowě a Warsawě přetištěn byl s proměnou češtiny do polského jazyka.

38. *Nomenclator* omnium rerum propria nomina tribus linguis, latina, bojemica et germanica explicata continens, ex Hadriano Junio Medico excerptus et pro usu scholarum bojemicarum editus. (Dan. Ad. WELESRAWINA) Praegae 1586, 8. str. 557.

Rozdělen jest na dvě částky, z nichž první 23, druhá 13 rubrik, a z těch některé wíce oddělení obsahují. Má to nepohodlí, že se každé slowo děle hledati musí, než kdyby všechna podlé abecedy srownána byla; n. p. chtěje najíti branchiae (pleytwy) hledati musí Piscium partes. Mnohá slowce latinská nepřeložena zůstala n. p. melanurus (ryba).

39. *Sylva quadrilinguis*, vocabulorum et phrasium bohemicarum, latinae, graecae et germanicae linguae. Adjectus est locupletissimus index vocum germanicarum. Opera et impensis M. Dan. Adam. a WELESRAWINA 1598, we 4. listů 279, mimo předml. a registřík (49 listů), též w Praze 1683, w 8.

Na radu Mikuláše Alberta z Kaménku wzal sobě za wzor Sylvam Synonymicam quinquelinguem M. Helfrici Emmelii, s tím rozdílem, že na místě hebrejského a francouzského položil český jazyk.

40. *Nomenclator quadrilinguis omnium rerum, quae in probatis omnium doctinarum auctoribus inveniuntur, appellationes. In quatuor classes distinctus: de Deo, natura, homine, artibus. In fine Indices copiosissimi bohemicus et latinus, 1598, we 4. od M. Dan. A. z WELESŁAWINA.*

Jest to jako doplnění Sylvae quadrilinguis; obsahuje toliko jména věcí. Rozdílné jest od num. 38, ačkoli toho v pozdějším užito. V starším latinská slova, v tomto česká z předu stojí.

41. *Dictionarium Septem diversarum linguarum, videlicet lat. ital. dalmaticae, bohemicae, germ. et hungaricae, una cum cujuslibet linguae registro sive repertorio vernaculo a Petro Lodereker Pragae, (1605) we 4.*

Jest toliko vokabulár.

42. *Dictionarium nominum verborumque secundum accidentia Grammatices latinae digestorum, addita interpretatione germanica, polonica, bohémica, mandante inelyto Senatu Vratislaviensi pro scholis potissimum Vratislaviensibus confectum. Breslae typis Georg. Baumannii, sumtibus Davidis Mülleri, bibliopolae Vratislaviensis. A. Ch. 1620, 8 min.*

b) Návody (theorie).

α) H u d b a.

43. *Muzika, to jest zpráva k zpívání náležitá, všechněm zpěvům se učiti žádostivým ku požitku ode mne JANA JOSQUINA jazykem českým vydána, w Olomauci 1551 w 8. Pak w Prostějowě 1561, w 8.*

Přípis Kundrátowi Karlowi a Adamowi Krajčířom z Krajku na Mladé Boleslawi bratřim vlastním. Prtvních 6 archův zachováno w Museum.

44. *Muzika, to jest knížka zpěvákům náležitá zprávy w sobě zawirájící. Sepsána jazykem českým k žádosti některých dobrých přátel. A wytisťěna nejprwé léta páně 1558 w Olomauci. Nyni znouu pilně skorrigovaná a wytisťěná.*

Přidány jsau regule a naučení potřebná kantorům i písní skladatelům (bez roku a místa). Pod předmluwau podepsal se JAN BLAHOŚLAW 1560. Na konci 1. oddělení w monografu jsau různě psány litery D. in insula Hortensi 1569, 96 listů, (192 str.) w 8. Sloh té knihy výborný, a ona prwní prosodie časoměrné theorii obsahuje.

β) R ý m o w n í k.

45. *Pauli Černoviceni Vocabularium rhythmico-bohemicum Pragae. Sam. Ad. Welesl. 1614. w 8. Po druhé Pragae et Viennae u J. F. z Schönfelda 1783. 8.*

c) Básně.

α) D u c h o w n í.

1) Písňe nábožné, žalmy.

46. *Pisničky* velmi pěkné a příkladné na nedělní čtení do roka. Též o swatých — znouwa tistěné a opravené 1529. (Na konci): W Plzni u Jana Pekka léta 1529 w 8. A—Pviii.

47. *Pisničky křestanské* ke cti a chwále boží z mnohých jiných sebrané i w nowě složené přes celý rok, a mnohé jiné obecné. (Ku konci): A tak se dokonávají písňe podle pořádku času . . . wytisťěny při sw. Bartoloměji léta 1530. Kaspar in monte Liliorum w 8.

48. *Kuncional.* W Mladé Boleslawi w 8. r. 1531.

49. *Pisně duchowní* (s notami hudebními) rkp. w Museum na pap. we 4.

50. *Rorate* obdlauzní. W Mladé Boleslawi 1535 we 4. (Index).

51. *Pandekty* aneb swatých piesen starého i nowého swědectwie od Ottona sepsaných XII kněh 1537 w 8. rkp.

52. *Psalmové* a písňe Dawida krále w Israeli, a při těch některaké jiných swatých z. písma židowského w jazyk latinský, a z toho dále w českau řeč w nowě přenesené a wložené s předmluwau M. TOMÁŠE Z JAWORICE. Dokonáno a wytlačeno w Starém městě Pr. ten čtvrtěk před božím wstaupením 1. p. 1538 u Pawla Sewerina w 8. Připsána p. Janowi z Pernšteina.

53. *Pisně roční* s drobným písmem 1539, 8. (Index.)

54. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 3, we 4. z XVI stol. [Dies ille etc.] *Počíná:* Když ten přijde přehrozný den, w popel obrátí swět wškeren, toť swědčí Sybilla s Dawidem atd. — Pašije s notami [k deklamování w kostele na kwětnau neděli, jakožto zde onde posud obyčej]. — Přípis některých počátků, i celých písní w XVI stol. 1. p. 1534; mezi nimi staré: Pán bůh všemohúci wstal, z mrtwých žádúci atd. Ježíši Kriste wstal jsi, nám příklad dal jsi atd.

55. JAN TÁBORSKÝ léta 1542, když byl mor-weliký, složil tyto werše. fol.

56. *Pisně . . . kuncional.* W Normberce 1544.

57. *Gradualy neb Kuncionaly* rkp. kostelní.

a) *Kuncional* fol. rkp. listů 304 od r. 1556 — 1570 od rozličných ruk psaný, u p. far. Krolmusa [titul a 3 listy wvyřezány]. Prwní zpěw počíná: „Wšemohúci otče, wěčný stwořiteli wšech věcí.“ Xtý zpěw o mistru Janowi počíná: „Kyrie hod slawný pamatujem wesele.“ Po čtení o Zacheusowi podepsán: Zozachyášek 1557.

b) *Gradual* chwal božích Českého-Brodu od r. 1557. Rkp. necelý na perg. Weř. bibl. XVII. B. 20. Díl létní 1560 s obraz. a notami hudebními weř. bibl. XVII. A. 31.

c) *Teplý kancional* (s obraz. a not.) I. díl str. 626. II. díl stran 562 silný chová se tam v radnici, zavrhuje písně od r. 1560 a potomich let.

d) *Kancional u Jana Táborského* rukou Matěje Petky z Klatov na perg. (s obr. a not.) 1561. Weř. bibl. XVII. A. 40.

e) *Kancion*. na vel. fol. perg. Býval w kostele Pražském u sv. Kříže. Nyní w bibl. dworské Wídeňské, která jej r. 1790 koupila. (Na konci psáno:) Tento Gradual český dokonán jest tu středu před památkou slawnau wstápení P. Krista na nebe skrze mne Adama Kozibabu z Kozmačowa 1568. Na listu K. 8. stojí: Tito weršowé složení jsau od I T Z K. pak werše sapphické býti mající: I ktož množ hodně krále nebeského slušně podobně wchwáliti jeho z těch dobrodiní, kteréžto nám činí wždycky i nyní atd.

f) *Gradual* neb chwały božské. Nákladem purkmistra a raddy wšl *obce Pražské*. Prací Laurence Milnara jinak Křepelky z Malé Strany skrze Kantora měšťana 1572 na perg. weř. bibl. XVII. A. 3.

g) *Grad. od Jakuba Sklenáře*, sauseda Star. Města, w osadě sw. Kříže 1574 (s obr. a not.) Weř. bibl. XVII. B. 21.

h) *Gradual a rorate*, kteréž literákům *Kauřimským* darowal p. Wáclaw Diblíka 1581 (s obr. a not.) perg. W bibl. weř. XXII. A. 38.

i) *Grad. kaple sv. Lazara* na Now. Městě skrze Jana Kantora staršího 1574 díl II. fol. (s obr. a not.) Weř. bibl. XVII. A. 39.

k) *Písně chwal božích* nákladem p. Magdaleny od Zlaté Hvězdy, měštky Star. Města 1576 skrze Jana Kantora starého (na perg.) Weř. bibl. XVII. A. 41.

l) *Kanc. w 4 dílech*, první adventní, druhý na neděle po sv. Trojici, třetí postní a welikonoční, čtvrtý o všech swatých 1586. Rkp. fol. 4 swaz. weř. bibl. XVII. B. 7. První píseň adventní počíná: „Nawstěw wykupiteli lidský“ l. 1585 sepsaný.

m) Tento *Gradual* jest obnowen.. ostaráním Jiřího Horáka a Jiřího Pasowského l. p. 1650 (ne celý) weř. bibl. XVII. B. 19.

n) Jiný na slawnosti a swátky výroční díl I. fol. tamž XVII. A. 32.

o) Jiný tamž in fol. XVII. B. 8. Opět jiný p) na rorate b. r. XVII. C. 12, též XVII. D. 27. necelý [*První píseň*: Prolom pane nebesa atd. Na pondělek: Mnozí sprawdliwí proroci atd.]

q) *Kancional Královéhradecký* w rkp. wydaný od J. H. Pospíšila 1823 pod jménem: *Rorate* neboli weselé a radostné zpěwy adventní o wtělení pána a spas. n. J. Kr. w přečistý žiwot Marie panny fol. str. 164. O pořádné not rozdělenní postaral se p. Folkert. Pak bez not pod jménem: *Rorátní zpěwy* z XV (?) století od Wác. Pešiny kanovníka atd. w Praze 1837 w 8. tiskem J. Pospíšila. [Wiz předm. w Čas. theol. 1837 str. 518.]

r) *Chrudimský kancional* český. [Jiný tam latinský od l. 1530] psán r. 1570—1598 byl 338 listů archowých silný, z nichž 40 listů missionáři Jesuiti wyřezali. [Wiz další zpráwu w Kwětech přil. 1843 str. 95.]

s) *W Nowém Bydžowě kancional* od r. 1586 psaný na tlustém papíře, 555 listů, z nichž mnoho listů w prostředí a wzadu wytrháno.

t) *W Třebenicích kanc. český*.

u) *W Mladé Boleslawi*.

w) *W Poličce*.

x) *W Čáslawi*.

y) *W Čechticích* (1587).

z) *Gradual u. Kan.* s malbami rkp. z XVI stol. w radním domě m. *Litomyšle*.

aa) Item města Jemnice na Morawě z XVI wěku. W mus. Mor.

58. *Kancional český*. Písně roční, kteréž se zpiwají při všech slawnostech celého roku. Přitom o nesmrtnosti člověka. O pohřbu mrtvých, o dni saudném, a jiné písně mnohé obecné. I na obzvláštní časy dne a noci. Též také některé na epístoly a čtení nedělní. W Olomauci u Jana Günthera 1559, (dle Indexu 1539) w 8. Pak w Olomauci u dědiců Fr. Milchthalera 1596, we 4. w Brně 1697. W Olom. 1701, w Brně 1708.

59. Písně bratra JANA AUGUSTY, kteréž dělal we wězení 1562 w 8. (Rkp. Wid. bibl. dworské num. 1273).

60. KLIMENTA BOSÁKA *písničky* tři o wrchnosti, o litiwém utrhaní, o ženách litiwých 1563 w 16.

61. *Píseň* na způsob modlitby proti Turku 1566 w 8.

62. *Písně weyroční* latin. a česky wyt. 1564. w Praze u Jana Kantora.

63. *Písničky* křesťanské, s melodiemi notowanými, od JANA SOBĚSLAWSKÉHO 1568 w Praze.

64. JANA SYLWÁNA a) *Písně nové* na sedm žalmů kajících i jiné žalmy, w Praze w 8. 1571, pak 1578 w 8. [Cerroni] b) *Noti me tangere*. Píseň 1590 (Index).

65. JANA BLAHOŠLAWA *Ewangelia* a nebo čtení swatá, kteráž slowau pašije. Řeči některé prorocké a prefaci obyčejné, to jest: zpěwové k swláštním hodům weyročním náležiti w nowě zpraveni a wytíštěni l. 1571 fol. (s notami) listů 44 w Naměšti. Též rkp. weř. bibl. LIV. A. 41.

66. JAKUBA KUNWALDSKÉHO písně chwal božských k slawnostem a památkám weyročním i nedělním přináležející. Též na ewangelia a epístoly nedělní i swáteční přes celý rok i jiné mnohé písně z písem swatých shromážděné a složené w Olomauci 1572, we 4. (w Indexu str. 133) item 1576 fol. tamž u Jana Oliwetského. Téhož nespor český, složený z žalmůw Dawida sw. a písní k témuž náležitých 1576 u Jana Oliwetsk.

67. JANA WORLIČNÉHO *žaltář* sw. Dawida, z lat. řeči přeložený, a na werše w rytmy jedenácti syllab jest složený, s pilností skorrigowaný, při konci přidány jsau písničky z zákona božího při slawnostech ročních, pak i hymny t. j. písně chwal božích w jazyk český přeložené. W Praze 1572 fol. u Jiř. Melant. z Awent. Též rkp. weř. bibl. XVII. C. 11.

68. *Písně duchowní ewangelické* z gruntu a základu písem sw. složené 1572. we 4. (Index).

69. *Písně na ewangelia a epístoly* nedělní i památek jiných atd. od kněze Walent. ŠU-

BARA Landskronského. W rkp. od r. 1572 jiný rkp. 1578 [u p. Čelakowského]; též fol. w Museum num. 362 od r. 1587. Tisťeny w Praze r. 1613 w 12.

70. *Pisničky duchovní* zawirájící w sobě pobožné naučení, kterakby jedenkaždý křesťanský člověk na světě chwalitebně wedlé wůle boží žiw býti mohl. W Starém městě Pražském u Jiříka Černého l. 1574 w 8. 78. str. W nowě wydané 1602 (bez místa).

Pelceł myslil, že *Závoroka* skladatel jest.

71. **JANA ŠKORNĚ** z Frymburku knížka písní a chwal božských na každý den w tém-dni. W Praze 1575, 1580 w 12.

72. Kancional český: *Pisně chwal božských* celého roku, w 8. 1575, 1600 (Ind.).

73. *Graduale in usum Missae* lat. et (partim) boh. cum notis musicis. Rkp. 1577 fol. Vol. 3. Weř. bibl. XI. B. 1.

Jsu to některé české zpěwy, a sice w 1. a 2. swazku *a)* Jesu Kriste wykupiteli, jenžs wstal z mrtwých ráno w neděli, utěšil jsi swé wěrné z dobroty nesmierné atd. *Secunda pars:* Otce syna ducha swatého chwalmež všickni z srdce prawého atd. W III. swazku: *a)* Tento přeslawný den poctivosti každé jest hoden, w němž p. bůh nad peklem swítěziw nebesy wládne. — Ai obnowení wšelikého stwoření tento čas nyní ukazujet po swém zimmím umrtwení nám budoucí wzkrššení. Allel. *b)* Wesel se této chvíle lidské pokolení slawíc památku míle den božihó wzkrššení <bydlíme w radosti. *c)* Bože otče sešliž nám nyní ducha swatého, ať on nám otwěře sám prawdu zákona twého atd.

74. **Jana GRYLLO** z Gryllowa *a)* *Pisně nové* dvě w Praze u Čern. fol. 1578. *b)* *Ke jménu Lorence Mostníka* z Nišice. Píseň na žalm 130. W Praze u Jiř. Černého fol. 1580. *c)* *Pisně nové dvě*. První na jméno p. Jana Škorně z Frymburka. Druhá na jméno p. Zuzany Škornové z Něstie manželky jeho, sepsané r. 1578 (Cerroni).

75. *Pisně* mnohé, na díle na slawnosti wy-roční atd. 1579 w 12. (Index).

76. **Martina Prystacha KAWKY** z Držkowic *a)* *pisně nové* pobožné, opět znouu přehlídnuté w Praze 1579 w 8. *b)* *Píseň* napominající nás *ku pokání*. W Pr. Bur. Walda fol. 1580.

77. **Šim. LOMNICKÉHO** *a)* *Pisně nové* na ewangelia sw. nedělní přes celý rok. W Praze u J. Melantricha z Awentynu 1580. we 4. *b)* *Kancional* aneb *pisně nové historické* na dni swáteční přes celý rok, zwlášť kteří se od starodáwna w církwi boží a w této křesť. české zeni swěti. Z starobylých historií wybrané, a k příkladu spasitelnému i k následování skutečnému, všem pána boha milujícím lidem prostě skládané a přeložené. W nowě, jednomu každému bez pohoršení, a mnohým k radosti a potěšení, dobrým aumyslem wúbec

wydané od Šim. Lomnického z Budče, w Praze u Jiříka Nigrina z Nigropontu 1595 we 4. w Praze u Jiř. Šipaře 1642 we 4. Pak w Praze 1808 we 4. u Jana Beránka str. 339. *c)* *La mentatio* t. j. přezalostiwá a taužebná píseň o křiwdě a newinném umučení p. našeho J. Kr. atd. Slož. ke jménu a poctivosti ctih. kněze Wawřince Černohorského, praelata Třebonského 1590 W Praze u J. Nigrina we 4. 7 listů.

78. **Nicefora Jiř. HORSKÉHO** *a)* *Pisnička* duchovní, zawirájící w sobě *dikůw činění* p. bohu za všeccka dobrodiní a dary jeho, w Praze u Jiř. Nigrina fol. 1579. *b)* *Píseň* nowá o *městě Jerusalemě* nowém, jenž jest město král. nebeského ib. 1579.

79. **Jana HERŠTAINSKÉHO** z Radowěsic *pisnička* pobožná na jméno p. Jaroslawa Smiřického z Smiřic. W Praze u Jiř. Černého fol. s figurami 1580.

80. *Pisnička* pobožná w nowě složená od Jana **TROJANA** Bilanského, w Praze u Nigrina fol. 1580.

81. *Žaltář*, totižto *pisně chwal božských* od Dawidá krále israelského a welikého proroka božihó složené, a nyní w té obzwláštní knížce wšechněm pobožným a kajícím lidem k spasitedlnému užíwání wydané. W St. m. Praž. u Jiř. Melantricha z Awent. 1581 w 8.

82. **Jana CIWILIA** *pisničky:* Scio, cui credidi; staré i w nowě složené k časů rány boží, a letania w Praze 1582 w 8. (Boček.)

83. *Letania* a wzywání jména p. boha žiwého atd. které se spiwají tohoto času nebezpečného od kněžstwa pod obojí atd. w 8. w Praze 1582.

84. *Letania* česká w způsob *pisně* přeložená w Praze u J. Nigrina 1573 fol. též 1582.

85. **Walentina POLONA** Pelčického *specialník* (kancional) anebo zpíwání křesťanská starodáwní 1582 (s notami) we 4. 1584 a 1596.

86. **Petra KODICILLA** *a)* *pisně* na epištoly a ewangelia 1584 w 8. *b)* *pisně* pobožné na způsob žalmůw (Index).

87. *Kancional* w Praze u Melantricha 1584, 1586.

88. *Dobromír*, bratr **MIKULÁŠ** složil okolo r. 1540 píseň, kterau do makowice nad sborem Holešowským r. 1584 wložil [kronika Holešowská]. Píseň: Chwaltež pána boha, wěrní robotníci, páni i služebníci atd. Wyt. na Kralicích r. 1584 (Boček.)

89. *Pisně roční* u Jiř. Nigrina w 16. 1585.

90. **Jana Musophila (ROSACE)** Soběslawského kancional. Wytisťen a dokonán ke cti a chwále pánu bohu všemohaucímu a k užitku všem wěrným křesťanům. W Starém-m. Praž-

ském u Buriana Waldy. Nákladem téhož kněze Jana Soběslawského 1585 ve 4.

91. *Pisně pohřební* 1586 w 12. 1615 w 8. (Index).

92. *Pisně všelijaké* duchovní i světské. W Praze u Buriana Waldy 1586, 1587, 1588. 12.

93. Wácsl. KOLLAROWICE officia neb harmonia quatuor vocum w přirozeném českém jazyku učiněná 1586 rkp. weř. bibl. XVII B. 16.

94. Jana HODÁČKA písne nowé na epistolý přes celý rok, jakož i na ewangelia 1587 w 8.

95. **BLAŽEJE JIČINSKÉHO :**

a) Písnicka pobožná, wzbuzující každého wěrného křestana, by díky, čest a chwálu p. bohu vzdával. Složená na jméno slow. p. Wácsl. Dobřenského. W Praze u J. Nigr. fol. 1587.

b) Písnicka křest. rozjímání o welikém dobrodiní p. J. K. složená na jméno Wácsl. Dobřenského a Dorotu manželku jeho, w Praze ib. 1587.

c) O stawu sw. manželství píseň w Praze u Bur. Waldy fol. 1587.

d) K wýstraze bezbožným, ku potěšení pobožným atd. na jméno p. Wilima z Rožemberka ib. 1587.

e) Píseň příkladná w zármutku a w kříži postawenému užitečná. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1588.

f) O slawném na tomto světě přichodu spásitele našeho J. K. na jméno Wácsl. Dobřenského. W Praze u J. Nigr. fol. 1588.

g) Na jméno p. Buriana Trčky z Lippé, w Praze u B. Waldy fol. 1588.

h) Písnicka w způsob atd. W Praze u J. N. fol. 1588.

i) Píseň o duchovním rytíři, totiž o každém křest. člověku rytěřujícím pod křížem Kristovým. W Praze u Bur. Waldy fol. 1589.

96. **BENJAMINA MALÉHO Z TULECHOWA:** Píseň člověka k spatřování dobrodiní božských, též ku práci a wděčnosti i hodnému darů božích užívání probuzující, k času žní léta 87 složená, a nyní (1588) wydaná od B. M. . . z T. . . W. Kalina II. 85.

97. *Pisně nové:* krátké naučení křestanského náboženství. W Praze u Bur. Waldy w 8. 1588.

98. Jana CHMELOWCE píseň obsahující w sobě modlitbu ku p. bohu za sw. plod p. Poleksyny z Rožemberku. W Praze u Jiř. Nigrina fol. s fig. 1588.

99. *Píseň o sw. stawu manželském* fol. 1589. kněz Pawel Paninondas HORSKÝ, opat kláštera Slowanského sub utraque na památku p. Ladislawa Popela z Lobkowic.

100. *Píseň počínající:* „Ach, ach, auweh,

běda mně, hněw boží se blíží atd. W rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

Wloženo několik listů w 16 formátu, kdež mimo lat. werše tato píseň se nalezá.

101. **JIRÍHO STREYCE** *Žalmové* aneb zpěwové sw. Dawida, kterýchž církew sw. i stará i nowá při službě boží wúbec i jinde obzvláštně wždycky s mnohým prospěchem užívá, w rytmy české nyní w nowě wyložení, a w způsob zpívání . . . sformování 1587 w 12. w Kralicích 1590 w 12. s notami 1596 w 12. (bez místa); 1598 w 16. w Kralicích též 1614 w 12. str. 575 a registř. XII. s notami bez předml. a návěští, 1617 w 12. 1618 fol. na 4 hlasy. Pak 1620 w Hágu 1630. [Dedikací Ruprechtu falekrabimu na Rýnu podepsána jest w Leiden 20 Listopadu l. p. 1630 — tištěno u Ludolfa Breckfelda w 16.] 1746. Potom 1783 w 12. str. 382 w Litomyšli, a roku 1790 w Praze w 8. 1827 w 12. Též rkp. weř. bibl. XVII. F. 43. we 4. listů 190 s notami.

Jsu sepsáni weršem rozličným, dle počtu syllab spraweným, tak jadrně a wznešeně, že w tom druhu, wyjmauce málo které píseň duchovní, nic sobě rovného nemají. Při wydání 1598 u p. Bočka jsau píseň tyto w rkp.

a) Můj milý stwořiteli, já w tebe doufám —

b) Ach, ach, auweh běda mně, hněw boží se blíží.

c) Přeběda mně smutnému pro mé těžké činy —

d) Ej noc se již přiblížila swětlost sluneční odesla. —

102. *Píseň historické na swátky* přes celý rok. Rkp. pap. we 4. (z XVI stol.) w Museum.

103. **FILIPPA LEUCONEA** sedmerý způsob zpívání litanie : t. j. supplikací ku p. bohu o potřebě všeliké, kůr prwní a druhý. W Pr. u Jiř. Nigr. 1590. 1591. 1608. we 4.

104. **JANA BENEŠOWSKÉHO** o důstojnosti slowa božího písnicka na odchodné. W Praze w 8. 1591. Počíná: Bůh wěčný wás pozehnej atd.

105. *Píseň* obsahující w sobě modlitbu k bohu otcí proti třem auhlawním pokolení lidského nepřátelům: W Praze u Jiř. Dačického fol. s fig. 1591.

106. **TOBIÁŠE ZÁWORKY** a) Zpívání pohřební staré i nowé: shromážděné a složené atd. W Starém městě Pražském u Jiřika Nigrina 1592 w 8. XII přípisu a předmluwy; textu a registru 128 listů, spolu 280 stránek.

b) Píseň chwal božích. To jest: Zpěwové swatí církewní starí i nowí, shromáždění, sprawení a složení od atd. W Praze u Jiřika J. Dačického 1602. fol. 1606.

107. **SIXTA PALMY MODLIČANSKÉHO** a) Píseň duchovní z písem sw. zákona božího wybrané. W Praze 1595 w 12.

b) Píseň o Trojici swaté w Praze 1600.

c) Píseň na žalmy.

- d) *Píseň o Kristu.*
 e) *Písně nové utěšené o umučení a smrti pána a spasitele n. J. K. w Praze 1611 w 12.*
 f) *Píseň o těle u krwi páně, z kterých příčin Čechové přijímají pod obojí způsobau. Začíná se: Pán náš Kristus Ježíš, w kterau noc zrazen jest atd.*

108. *Dvě staročeské písně (w času moru). Z rkp. XVI stol. tištěny w Mus. čas. 1843 str. 496.*

109. *Melissaeus Krtský Jacobus. Žalmowé sw. Dawida w písně pod melodie zwyklé uwe- dené od atd. 1596 w 12. u Jiř. Dačického.*

110. *PAWLA PAMINONDESA písničky křesťanské. W Praze u Anny Šumanowé 1596 we 4.*

111. *Píseň o sv. Janu Ewangelistu W Praze w 8. 1598.*

112. *DAWIDA CRINITA z Hlawačowa: Davidis regis et prophetae psalmi septem, qui poenitentiales nuncupantur, in odas precatórias latino-bohemias redacti a Davide Crinito Nepomuceno ab Hlavvaczova etc. Pragae ex offic. Nigriana anno M. D. IC. w 12. lat. a česky listů 66. Připsáno Wostrowecio a Kralovitz. (1599). In eodem ejusdem: Davidis regii prophetae Psalmus 118. Beati immaculati in via. Dawida královského proroka žalm 118. Blahoslavení nepoškvrnění na cestě.*

113. *Písně duchovní křesťanské s kalichem 1600, 1620. (Index).*

114. *Písně neb ewangeličti zpěwowé k časům a k potřebám shromážděné 1600. 18. (Index).*

115. *JIŘ. TESÁKA a) Mnemosinon aneb všechněm napřád města Brodu českého sausedům písnička na památku složená. 1601. b) Ora et labora. Tenorowé a antiphony.*

116. *JANA ROZENPLUTA Kancional, t. j. sebrání zpěwůw pobožných, kterých k duchovnímu potěšení každý weřejný křesťan na weyroční swátky a jiných swatých památky i časy užíwati může. Teprwa s nemalau práci a nákladem Jana Rozenpluta, probošta kl. Šternberského, něco z starodáwních písní vybráním, něco w nowě složením.. weyročně sporádané a schwálením sw. kard. z Dietrichšteina biskupa Olom. W Olomauci u J. Handle 1601 we 4. str. 866. [bez ded. předml. a regist.] we 3 dílich. Přidawek: Sekwencí pobožných a starodáwních, kteréž pro jejich nehotowost w náležitá místa že položené býti nemohly, zde se po jiných kladau.*

117. *Písničky duchovní w nowě wydané 1602. (Božek.)*

118. *WAWŘINCE BENEDICTA NU- DOŽERINA, Paraphrasis na 10 žalmů, w*

Praze 1606 we werších časoměrných; připsána jest akademii Pražské.

W tomto spisku jedná o prosodii české obšírněji, než kdokoli jiný před ním. Z nich w Čitaře Trawnoského toliko jeden jest w sapphickém rozměru.

119. *KLIMENTA BOŠÁKA Kancional, w Praze 1607 we 4. a 8.*

120. *Písničky duchovní k obzvláštním časům 1607 w 16. [w Kralicích? Božek.]*

121. *MARTINA PHILADELPHA ZÁ- MRSKÉHO písně na ewangelia w Praze 1607 w 8. Po smrti jeho wydané.*

122. *TOM. ŘEŠÁTKA neb ROSACIA SOBĚSLAWSKÉHO a) Písně o smrti a smrd- telnosti 1607 w 8.*

b) Kancional celoroční, w kterémž písně du- chovní a ewangelické w chrámich p. přes celý rok se zpíwající na ewangeliu každé neděle složeny jsau, w Praze 1610 fol. dwa díly. Ná- kladem J. Závěty z Závětie wydaný w Impr. Šumanské.

123. *Písně o slavném a radostném wzkří- šení a z mrtvých wstání p. n. J. K. W Praze u Dan. Sedlčanského 1607 w 16.*

124. *JANA WODÍČKY Písně chwal bo- žích na ewangelia a epístoly přes celý rok, pod jisté melodie uwezené, dwa díly, w Praze 1609 we 4.*

125. *B. Tablic w I. díl. Poesii str. XIV uwodí necelý Kancional w menším 8. (literau prostřední Cicero zwanau) obsahující 275 písní. Na kompakci jsau litery A. E. a rok 1609 wytisknutý.*

126. *Písně nábožné o stawu manželském. W Praze u Paw. Sessia w 8. 1609.*

127. *Píseň swadební nowá o ženichowi ne- beském p. J. K. od SIXTA PALMY. W No- vé Praze u Wol. Waldy we 4. 1610.*

128. *Písničky pěkné a starožitné, nyní po- spolu sebrané od HYNKA Z WALDŠTEINA, w Dobrawici 1610 w 8. s kratičkým spisem o manželstwu ZIGMUNDA CRINITA.*

129. *Písně duchovní pobožné, obecné kře- sťanské z kancionalůw welikého weyročního wy- brané 1610 w 16. et 12. (Index).*

130. *JIŘ. DYKASTA a) písničky církewní (Index). b) Žalm 136 a 103, pod jistau for- mu písní uwezený. W Praze 1617 w 12.*

131. *ŠEBASTIANA SCIPIONA (Ber- ličky) kancional katolický r. 1611 připsaný Kateřině, manželce Karla Lichtenšteina, rozené z Boskovic 1687 we 4. W připsu podepsán K. M. W. S. T. J. (kněz mistr Wojtěch Sci- pio towaryšstwa Ježíšowa).*

132. *WÁCSLAWA TEXTORIA DWOR- SKÉHO: Jesličky děfátka 1611.*

133. *JIŘÍKA ZÁWĚTY a) Zpěwy mo- dlitebné za šťastné panowání krále Mathiáše uher-*

ského a českého atd. toho jména II, pána a ochránci zemi a lidu milostivého. Mathiáš II. panující (chron. 1611) w impr. Šumanské 7 stran we 4, (s notami) jest připojena ku korunování Mathiáše.

b) Kancional celoroční. W Praze 1610 fol.

c) Roráte neb zpěwowé adwentní. W impr. Šumanské 1616 we 4.

134. DAN. KARLA Z KARLSPERKU

a) Potěšení křesťanské. W Praze 1613 w 8. (Index).

b) Písně duchovní křesťanské. W Praze 1614 w 12.

135. [Písně duchovní sebrané] w rkp. weř. bibl. XVII. H. 6. věku XVII rozličnau rukau psané. První něm. — druhá píseň w čas sauzení zpívá se jako: Hvězdo jasnosti atd. Inc. W mém zarmaucení, kde potěšení budu hledané naleznauti neštěstí k vůli, zaufati atd. — Z hlubokosti mé těžkosti atd. — Zdráv buď světa spasitel atd.

136. Písně duchovní křesťanské, které se w církwí Jesu Kristowé od lidu božihó zpívají. W Praze u Dan. Sedlčanského 1614 w 8. — 1618 w 12. u Karlsperka Dedik. ur. p. Anně manželce Simeona Wokáče z Chyš a Špicberku.

137. JANA MARXIUSA HORAŽŤOWSKÉHO písně na každý den w týhodni, s modlitbami 1614.

138. BARTOLOMĚJE KOŽLANSKÉHO písně ná sedm žalmůw kajících swatého Dawida. W Praze u Pawla Sessia 1615 w 8.

139. Písničky duchovní o smrtedlnosti žiwota lidského. W Praze 1615 w 8.

140. Žalmové t. j. zpěwy sw. Dawida w rytmy české složení a ku kancionálu (Kralickému) připojení r. 1615 fol. r. 1618 we 4.

141. WITA PHAGELA PÍSECKÉHO *Psalmodia* Davidica. Žalmové Dawida sw. W Praze u Matěje Pardubského w 12. 1615.

142. Písně z písem swatých a w nich zawřeného božihó učení složené z příčin hodných opět bedlivě přehlédnuté w fol. 1615.

143. Písně ophřební obnovené a wydané 1615 w 8. (E. 75.)

144. MATIÁŠE CULTRARIA *Píseň w truchlosti* ducha složená panu Wäesl. Kowanowi Rakownickému w Praze 1616 w 8.

145. Roráte aneb starobylé zpívání o wtělení syna božihó w žiwot přecísté blahoslawené panny Marie. W Praze u Mat. Pardubského 1617 we 4.

146. *Nešpor český*, kt. se každau neděli zpívá 1617 w 12. w Praze u Dan. Karla z K.

147. Písně pobožné k časům těmto nebezpečným, wálečným a pokušení plným příležitě

1618 w 8. — 1619 w 12. u Dan. Sedlčanského. A—D.

148. *Písně (bez titul.)* a) Tě boha chwálíme atd. b) Pane bože smiluj se atd. c) Taktoť wolá syn boží atd. d) Snažujme se w tomto swětě atd. e) chwaltež pána angelé atd. f) O Jesu Kriste synu panny čistě atd. g) Jesu Kriste, tys zajisté atd. Wyt. w Pr. u Dan. Sedlčanského 1619 w 12. listů 12 (u p. Bočka).

149. *Pohřební památka Albrechta Smířického.* Píseň 1619. (w Mus.)

150. BOHUSLAW MATIIAS academiae bedellus: *Písně dvě modlitební*, jedna času s. pokání atd. druhá wálky, za dobrý a časný pokoj. Wyt. u Jana Stříbrského r. 1619, 12. 6 listů.

151. *Žalmy w rytmy* česky k zpívání složené. W Praze u Pawla Sessia w 12. 1620.

152. *Kancional* aneb zpěwowé církwe ewangelické staří i nowí w jedno shromáždění, přehlídnutí a wübec pro čest a sláwu boží od děkana a starších kněží ewan. w horním kraji Brněnském M. Mor. wydaní, u Daniele Karla z Karlsperka w Praze 1620 we 4.

153. SAMUELE MARTINA Z DRAŽOWA. a) Ruční a roční knížka, zpěwy církewní we 4. b) Roráte čili zpěwy adwentní 1620, w 18.

Následowal w tom originalu při kostele u sw. Kříže na weliký náklad spraveného. Rkp. u J. Wlěka.

154. KAREL swobodný pán z ŽEROTÍNA složil také jednu píseň duchovní, ježto jest 34tá w kancionálu Lipském od r. 1737.

2) Rozprawné, popisné atd.

155. *Žiwot p. Jež. Krista* w rytmic. W Praze u Petrla 1580.

Zdá se býti Vita Christi Jana Habermanna jinak Avenaria (nar. w Hbě 1520 † 1590, far. we Falkenawě a jinde, prof. w Jeně), kterauž *Crinitus z Hlawáčowa* do latiny weršem přeložil a wydal w Praze 1583. *Liší se* jiný spis Vita Christi téhož Habermanna s modlitbami w num. 1431.

156. DAWIDA CRINITA *Hortulus animae e floribus conquisitis in annis dominicalium evangeliorum pericopis, concinnatus ex lemmatis rythmisque Czechicis pro usu pubis boëmicæ illustratus, partes duæ* 12. 1577 Pragae. Opět: Excud. Georg. Nigrinus. 1598, 12. První díl 94 listů, druhý 84.

Jsau latinská disticha, a jich přeložení werši českými rýmowanými. Přidány jsau: Pietatis puerilis initia etc. Pobožnosti dětinské začátkowé od téhož Daw. Crinita, lat. a české písně, 11 listů.

157. *Žiwoty některých swatých* krátce sepsané a w rytmy složené atd. Inc. Swatých žiwoty čítáme, rádi i o nich slýcháme, proto žc příkladůw jejich máme jako zrcadlo w nich atd. Počíná žiwot sw. Ondřeje apoštola. Swatý

Ondřej sluha boží, šafář nebeského zboží, apoštol Krista Ježíše, o němž sw. Matusš píše atd. \times Žiwot sw. Kateřiny. Swatá Kateřina, krásná jakožto dennice jasná, Cyprus jest ostrow nějaký atd. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 10. w 12. listů 206 wěku XVI.

158. JANA GRYLLOVA Z GRYLLOWA:

a) Starý zákon w českých weršich. W Praze 1586 w 8.

b) Patriarchů čtyř žiwoty: Abrahamá, Isáka, Jakuba, Josefa, též wysání o propadnutí měst Sodomských. W Praze 1582, 1587, 1595, 8.

c) Acta anebo skutky Krista p. a jeho kázání. W Praze u Jiř. Nigr. 1587 w 8. 1595 w 8. str. 462 a registr. 13.

d) Při ewangeliích jeho (1595) také werše se nalezají mravného obsahu.

159. ŠIM. LOMNICKÉHO píseň nowá a přewelmi žalostiwá o jedné Římské císařowně, a jejich znamenitých neřestech a welikých zármutcích, kteréž pro zachování wíry, lásky a čistoty snažela. W Praze u Jiř. Nigr. w 8. 1593.

160. Rozmlawání křestanské člowěka s p. J. Kr. na kříži, z písem sw. w rytmy české složené; práci a nákladem AD. KLEMENTA PLZENSKÉHO. W Praze u Jiř. J. D. 1597 we 4. listů 10.

161. ŠIMONA PARTLICE *Adamus judicatus* etc. Pád prwních rodičůw Adama a Ewy, a zase téhož jejich pádu skrze p. Kr. naprawení. W Praze 1613 we 4. W lat. hexametřích a českých rýmích. W Indexu *Adamus judicatus* připsán jest M. Samueli z Dražowa.

162. JANA MARXIUSA wýtah (summa) biblí we weršich 1616.

163. *O nebi a pekle* knížka, w níž se byt budaucí všech wywolených w nebi, i tolikéž zawržených w pekle wypisuje a zawírá. Křestanům pobožným ku potěšení, nekajícím pak hřišníkům k wýstraze atd. S pilností sepsaná a wydaná l. 1620 w Král. Hradci w impres. Kleinwechterowé; wýtiskl Jan Arnolt. 10 archů w osmysyllabných weršich.

β) Swětské.

1) Lyrické, historické a popisné.

164. *Pisnička* o šťastném a potěšitelném příjezdu do měst Pražských císaře *Ferdinanda* I. 1558 w Praze u Jana Kantora we 4.

165. *Píseň o příjezdu krále Maximiliana* do Čech (1567) [W Olom. prodávána t. r.]

166. JANA TÁBORSKÉHO z Abornberka sapphické werše, (patero strof.)

Jako předmluwa na popis orloje radnicé Staroměstské (w. Material. zur Statist. von Böhmen, Heft VII. S. 182. a Strnad's Beschreibung der berühm-

ten Uhr- und Kunstwerke am Altst. Rathhause 1791 S. 3) Rkp. fol. od r. 1570 u p. Fr. Saukupa.

167. JANA LEDA píseň o hromobitné bauri a zapálení makořice na wěži kostelní města Welwar. W Praze Jiř. Dačický fol. 1580.

168. WÁCSLAWA DASYPA o zemětřesení na Morawě 1581.

169. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Dwě písně nowé: Super: pecunia plus quam virtus. Super contrario. W Praze Jiř. Dačický 1584. (Cerroni).

b) Kroniky a historie Trajana císaře s duchovním jejím smyslem a wýkladem [obětovaná p. Makowskému] w St. m. Praž. u Jiř. Nigrina z Nigroponta w 8. (pulcherrimo rhythmo conscriptum; mančum. Boček).

170. BLÁŽEJE JIČINSKÉHO a) Píseň historická o slawných městech Pražských všem milým Čechům k libezné wůli a k zvláštnímu potěšení w nowě složená. W Praze u Bur. Waldy 1589 we 4. (133 weršů). *Počíná*: Postýštež Čechowé nyní atd.

b) Písně o některých zámcích a městech morawských, o kterých sám w předmluwě zmiňuje a dokládá, že požádán jsa, aby také o své vlasti zpíwal, tuto píseň o Praze složil.

c) Píseň orloji na radním domě Pražském w IX strofách po 4 weršich rymowaných (w. Balb. Boh. doct. II. 204.).

171. BARTOLOM. PAPROCKÉHO potěšitelné napomenutí proti pohanům všechněch křestanských potentátůw, s přidáním praktiky Ant. Torkwata Ferrarského... kteráž o budoucích proměnách některých křestanských králowstwi Mathiašowi uhersk. králi l. p. 1480 sepsal. Z polské řeči w českau přeložené. W Litomyšli 1594 we 4. listů 8. Weršem 13-složným.

K cis. Rudolfowi takto počíná: Najjasnější císaři, welkocmocný pane, ukáž mysl hrdinskau, sláwa twá at powstane atd.

172. Píseň w krátkosti složená od službeníka práwního při městě Launu Jakuba Křesadlo. Wytíštěna l. 1613 w 8. s předmluwa 7 listů.

173. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Píseň o smrti Rudolfa II, 1612 w 8. w Praze 12 listů (s notami).

b) O zrádcích vlasti 1619.

c) O slawném příjezdu do Prahy a korunování Fridricha krále a Alžběty manželky jeho 4 Listop. 1619. W Praze we 4. listů 8.

d) Sedlské witaní aneb prostá a krátká písnička o oswíceném knížeti Fridrichowi woleném králi českém. W Praze u Dan. K. z Karlsp. we 4. 1619. Rkp. od r. 1707 weř. bibl. XVII. H. 25. „Wítej náš králi Fridřiše, we jménu pána Ježíše atd.

e) O Jičíně, aneb o přewelmi smutné příhodě, která se stala na lidech i statku od zapáleného prachu w témž městě, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1620 we 4. listů 10 (s hudbičkau) 1620.

f) Píseň žalostiwá o zkáze země české, a o slawném wítězství rebelowaného lidu.

174. *Předmluva i píseň* tato zdržuje w sobě summu těch věcí, které zběhly se w král. českém l. 1618 a 1619, we 4. Rkp. u p. Brožow. z Prawoslaw.

175. *Píseň pravdivá a welmi žalostiwá o wpádu* nenadálém do králowství českého J. M. C. lidu *wálečného* atd. l. 1618, u Dan. Karla z Karlsperka 1 arch we 4.

176. *Naríkání taužebné* zpronevěřilého města *Plzně* nad swým pádem 1618, 21 Listop. atd. W způsob písně složená 1619 we 4. listů 6. (bez místa).

3) Pochwalné.

a) Ke jménu.

177. *Píseň* w nowě složená na jméno J. M. C. p. *Rudolfa* krále českého od JANA SEMINA. W Praze u Michala Petre, fol. s obrázky 1579.

178. *Werš* tento wytisťen ku poctiwosti všem šlechtným *pannám a paním*, kteréž jménem *Zuzana* nazvány jsau, fol. 1582.

179. JIŘ. NICEFORA HORSKÉHO *Písničky dvě* nowé na památku slawutné poctiwosti pánu purkmistru a pánům radním Starého města Pražského. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1587.

180. PETRA CODICILLA *Píseň* uroženému p. J. z *Paumberka*. W Praze u Nigrina fol. 1587.

181. BLAŽEJE JIČINSKÉHO *Carmina česká* na jméno a titul Ferdinanda arciknížete rakauského. W Praze u B. Waldy fol. 1588.

182. *Tyto weršičky* českau poetry . . JAN SILBERIUS panu Wáclawowi de Clivo. W Praze fol. 1591.

b) K swatbě.

183. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) *Píseň* o důstojenství sw. stawu manželského k swadebnímu weselí p. Petra z Rosenberku. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1580.

b) Wěno manželské aneb Epithalamium české ku poctiwosti sňatku uroz. p. Joachima Woldřicha z Hradce a uroz. p. Marie Maximiliany z Hohenzollern. W Star. m. Praž. u Jiřika Nigrina 1598 we 4.

184. MARTINA PHILOMUSA *Epithalamion* obsahující w sobě chwálu, ozdobu a uži-

tek stawu sw. manželského k swadebnímu weselí p. Wácl. Dobřenského a p. Doroty wdowy po p. Jakubowi Holcowi od Martina Philomusa. W Praze u Jiř. Nigrina fol. s figur. 1583. (Cerroni).

185. BLAŽEJE JIČINSKÉHO *Píseň ku památce* poctiwého sněti a w staw sw. *manželské* wstaupení Tobiáše Maurěhina ženicha a Alžběty newěsty. W Praze u Bur. Waldy fol. 1590.

186. WÍTA ZUBÁČKA nebo Dentula *píseň o swornosti manželské*, ku swadbě Špetly z Prudic 1592.

187. *Swadební zpěw* a winš ku poctiwosti a na památku swátku swadebního nowých manželůw p. Joachima Seltušloga a panny Ludmily Štefkowy. W Praze u Dan. K. z Karlsperku we 4. 1615.

c) K rodinám.

188. JAK. AKANTHIDO-MITISA. *Winš pobožný* šťastně na swět narozenému pacholátku, synu Tobiáše Štefka z Koloděj, w rytmy tyto uwedený. W Praze u Dan. K. z Karlsperka. we 4. 1616.

d) Ku pohřbu.

189. *Píseň pohřební* a nápis hrobowní na smrt děwčičky Benigny K. Jiřiho Hanuše dcerky. W Pr. u Pawla Sessia 1607 w 8.

190. Na smrt p. Sigmunda Smiřického z Smiřic ku potěšení paní Hedwice manželce jeho (werše) od ŠIM. THAD. BEDEČE z Falkenberka. W Pr. we 4. 1608.

191. *Píseň pohřební* na smrt a pobožné w Kristu usnutí uroz. p. Jana Teufle z Kekelburgu. W Praze u Oldř. Waldy. w 8. 1609.

192. ZÁRYBNICKÝ JAN: *Píseň na smrt* Roziny (?) Zeydlícowé z Šönfeldu roz. Slawaty z Chlumu. „Den našeho narození, zdali hned dnem smrti není atd.“ W Praze 1609 we 4. off. Dan. Sedesseni.

193. *Píseň pohřební* na smrt p. Hedwiky Smiřické z Hasenburku. W Praze u Sixta Palmy w 8. 1610.

194. *Epitaphia* jucundissimae spei et optatissimae indolis puelluli Johannelli Hanussii Pragaei, Rev. et clar. viri D. Georgii Hanussii Landtsronaei, Consistorii Prag. assessoris etc. filioli, qui 11 Oct. 1611 ex hac terrestri in aeternam scholam evolavit. Pragae . . . typis ejusdem Georg. Hanussii. 8. 1 arch.

Jsau latinské a české werše, obsahující rozmlauwání taužebné otce s synáčkem srdečné. Počátek tento: Můj synáčku nejmilejší, kamž odcházíš w čas nejnější? atd.

195. *Spráwa* krátká o rodu i žiwota *skonaní*

p. Albrechta Wáesl. Smiřického z Smiřic. W rytmy české úwedená od JAK. AKANTHIDOMITISA. W Praze u Mat. Pardub. w 8. 1614.

196. *Rytmové* od kněze JANA CARCHE-SIA TŘEBENICKÉHO, správce cirkwe w Kostelci na panství Náchodském učinění, na smrt p. Doroty Špátowy, manželky p. Jakuba Špáty, purkrabiho Náchodsk. 1615 w Hradci u M. Kleinwechtra.

197. *Pisně pohřební* obnowené a wydané l. 1615 w 8. (W Kralicích).

198. *Píseň JAKUBA ŠPÁTY* (syna mladšího) na smrt matky swé p. Doroty Špátowé, manželky Jak. Špáty, purkrab. Náchods. 1615 w Hradci u Kleinwechtra.

199. M. JANA MATĚJKOWA, Častofowského auředníka, *píseň nová* p. p. Ottowi, Fridrichowi, bratřím z Opprsdorfu, swob. pánům z Dubu atd. k potěšení w zarmauceu jejich při smrti p. Fridricha staršího, otce jejich [s notami, obsahuje žiwotopis zemřelého.] W Praze 1615 u děd. K. Kargezia we 4.

200. *Památka pohřební* uroz. . . . paní Bohunky Skalské, rozené Bohdanecké z Hodkowa. W Praze u Matěje Pardubského 1617 we 4. Jsau to 4 písně od kněze WIKT. ADAMA MANETINSKÉHO.

3) Zlomky písní rozličných.

201. Následující národní písně ze starobylých časů nalezi p. Boček w r. 1842 w Uherském Brodě na desce staré knihy, písmem z wěku XVI, však ale jenom swými začátky zaznamenané: 1) Ještě hotečku, ještě atd. 2) Hosa, chašo, hosa atd. 3) Neráda robila atd. 4) Do šáší atd. 5) Já w noci nespím atd. 6) Nesla (panna) pšenici do mlýna atd. 7) Jdi milá, nechci do mlýna atd. 8) Byla (panna) mezi horami atd. 9) Mé rozmilé srdce atd. 10) Pod hájíčkem zeleným atd. 11) Na tom panském poli atd. 12) Nic to nic atd. 13) Ostrowská atd. 14) A kdybych já wěděl atd. 15) Která panna neráno atd. 16) Prochy láska atd. 17) A my Poláci atd. 18) A což mně je po ní atd.

202. W Kancionalu Jana Sylvána 1571 uwádějí se počátky některých starých písní, z částky w to oddělení náležejících, z částky snad i w předešlé, jako: I proč den z noci činité, we dne spíte, w noci píte atd. O krále Ludwíka porážce 1526. I proč nechcete na to dbáti. Stojí lipka w širém poli listu širokého. Slyžela jsem můj milý, že se mi pryč strojíš. Proč kalina w struze stojí. Pěkná Káča tráwu žala. Čížičku ptáčku. Sedláček z lesa jede weselé propřewuje. Stílejš, stílejš mistr Jakub. Maria panno čistá. O Muranském zámku (za Ferd. I.) Zdráwas, jenž jsi pozdrawena. — W jiném kancionalu (1576) o těchto opět zmínka se děje: Již pan Zdeněk z Konopiště jede atd. [z času Kr. Jiřího] w. Sturm rozsazeni II 104. O mlynářce. Dcero má, chceš li za sedláka. Zpíwaj wěrný přežalostně. Jedním hlasem, tímto časem. Léto milé rač nás. Žádnému šlowěku nedám. Hina swětá. Wím já hájek zelený. Kateřino krásná, tys dennice (w. Tabl. Pocz. I. str. XIII.)

4) Pohádky.

203. *Pohádky* welmi kratochwilné o rozličných wěcech [již před 1567 tištěné, jakož dowoleni je prodáwati od bisk. Olom. t. r. doswědčujel]. Též w Litomyšli 1626 w 8. W Holomauci 1668 w 8. též 1783 a b. r. často.

5) Mrawné a naučné.

204. *Regulae communes civilis vitae honeste instituendae ex comoediis Terentii excerptae per PAULUM AQUILINAM* Hradeceusem, quibus additi sunt rhythmí bohemicí. Prostannae Jo. Günther excud. in 8. 1550 (Voigt II. 323).

205. *Pisně dvě* nowé o tom hanebném trunkopolstwi (cf. Trunkenbold) jinak o půl a plnau dauškem *připijení*. W menším M. Pražs. u Bartol. Netolického 1561 we 4.

206. *Nadpisy* některých knih w deskách zemských—od r. 1576—8 a 1677. Tištěny w Čas. Mus. 1842 str. 611.

207. ŠIMONA LOMNICKÉHO a) Krátké naučení mladému hospodáři, kterakby sebe, manželku swau i čeládku i swé wšecko hospodářství užitečně spravowati . . . měl. W Praze 1586 w 8. po druhé w Praze u Jiřika Nigrina, 1598 (1597?) w 8. po třetí w Olomauci u Jana Jos. Kiliana 1688 w 8. po čtvrté. W Praze nákladem Krameriusa 1794 w 12. str. 260.

b) Dvě písně nowé. První w sobě obsahuje wášeň swěta ukazuje. Že kdo nemá peněz dosti, nic newází swými ctnostmi. Druhá proti té nazpátek. Že newází žádný statek, kdo nemá čli, poctiwosti, se wšim býwá w oškliwosti. W Praze u Jiř. Dačického 1584 fol. u Buriana Waldy 1588 w 12.

c) Hádání aneb rozepře mezi knězem a zemanem o móci a panowání, jak správce cirkewních tak i potentátůw swětských, w rytmy sepsána 1589 w 8. u Nigrina.

208. *Schola Salernitana*. O zachowání dobrého zdrawí, kniha školy Salernitanské, králi anglickému. Rkp. w bibl. weř. D. XVII. 4. fol. pap. bez roku.

Počíná: Chceš li dobré zdrawí zachowati, staráni, hněwu máš odkládati atd. Werše odděleni jsau do 39 kapit. a opatření wýklady z řeckých, lat. i arabských lékařů na 57 stranách. Na zadu rozličné lékařství, a o 71 wodách, kdy je páliti. Tištěna w Olom. 1536 w 12. 1584 we 4. Jiné přeložení bez wýkladů od Ad. z WELESLAWINA 1587 w 12. též w Praze 1786 w 8. při Regim. zdrawí. Též: *Flos Medicinae sive scholae Salernitanae de conservanda bona valetudine praecepta metrica auctore Joanne de Mediolano, in usum adoleſcentiae edidit et perantiqua versione bohemia instruxit MATHIAS BELIUS*. Posonii typis Joan. Pauli Royer 1721 w 8.

209. SIXT KANDID *Diurnal* jinak celo-

denní učedníka s mistrem rozmlauvání. W Praze u G. J. Dačického 1589 we 4. A—Eiij. (titul odtržen w exempl. p. Bočka; jest pak w rytmích složen.)

210. BART. PAPROCKÉHO a) Nowá kratochwile, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly, jedna každá z nich pět set žertůw, tak také utěšených příkladůw w rozličných případnostech a přiběžích k potěšení lidskému ukazujíc, na 3 díly rozdělená a nyní w nowě wydaná, w Praze 1597 we 4. u Anny Šumanowé. Tato w rýmowaných 13-syllabných werších vlastně polsky od Paprockého složená, a do češtiny přeložená od *Buriana Waldy* básně obsahuje sebrané z latinských a řeckých spisowatelů propowidky neb anekdoty, a má mnoho zásluh o vzdělání wtipu a mrawů. Druhý díl (Venus) w Praze u Daniele Sedlčanského 1598 we 4. Třetí díl (Pallas) u dědice Jana Šumana 1600 we 4.

b) Obora, aneb zahrada, w které rozličná stwoření rozmlauvání swá mají. W nowu wydaná od Bartol. Paprockého. Wytisťena w Starém m. Pražském, w impressi Šumanowské 1602 we 4.

211. M. JIŘ. CAROLIDESA Z KARLS-PERKU a) Praeparatio pueritiae ad discendum honestos mores et liberales disciplinas; nawedení mladistwého wěku k poctiwým mrawům a swobodným literním uměním. W Praze u M. Dan. Ad. z Weleslawina 1606. Počíná: Urozených lidí dítky w slawném kmenu krásné kwitky atd. Připojeno:

b) Precatio Mathiae regis Ungariae. Píseň Matiaše krále uherského, lat. a česky, w rýmích.

c) Dialogus tragicus inter corpus et animam a s. quodam patre ex visione nocturna descriptus. Žalostné duše s tělem rozmlauvání z nočního widění jednoho sw. otce sepsané a w češtinu přeložené, w rýmích.

d) Modlitba ranni i wečerní, modlitba k učení přistupujících, požeňání stolu a díkůw činění, česky a latinsky (prosa).

e) Sententiae morales lat. a česky (prosa). Wše to spolu w mal. 8. (w bibl. p. děkana Zieglera.)

212. *Korunka*, aneb wínek panenský, všechněm pannám k užítku oddaný, kdež přidána jsou naučení pannám, písničky a modlitby. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1616 w 12. Nákladem Wácl. Kleycha 1720 w 12. str. 196 (mravného a nábožného obsahu). W Žilině u Alžběty Dadanky 1679 w 12.

213. M. WIKTORINA MORÁWKA *Bonus iudex*: to jest dobrý saudec. W Praze u Pawla Sessia 1620 we 4. listů 8. (wypisuje vlastnosti dobrého saudece šprymowně).

6) Satyrické (mrawokárné).

214. *Pasquillus*: Nowiny o čertu, a... dwau sobě wěrných a sstaupených towaryšich spoločné rozmlauvání we 4. 1557.

215. *Nowina* k wífe nepodobná a nad přirození diwná o nějakém *welikém obru*, kterýž od jednoho knižete na diwokém ostrowě polapen jest, jehož postawa a činowé tuto krátce wypsány jsú. Jědnomu dobrému příteli w narrowské řeči sepsána a odeslána, nyní pak do české přeložena a wyd. 1587 we 4. arch jeden. Jeho hlawa jest o dobrý díl wětší nežli město Pardubice. Datum w Smyšlenowě za Rumplowem, w Štětetowě pod Klewetowem.

216. *Knižka w rytmy uведенá proti té, kterauž nějaký Jan Baptista, jenž se lazební čas jmenuje, o tom když Duca z Quizu některé sto Němcůw Luterianských porazil, na posměch atd.* wyd. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38. listů 12.

Jest to satyra za satyru, hana za hanu, kdež wyčítá přemožení armady španielské od králowé Alžběty englické r. 1588, a ukazuje, že proto nejsau Němci ti kacíři, že prohráli, ano: Španiele tu wítězowé tam přemoženi byli. Počíná: „Sem na plac lazební čase atd.“

217. JANA ADELFA píseň posměšná na Jana Augustu rkp. XVI stol. we 4. (Boček).

218. *Chlauba podagry*, w latinském jazyku od *Wilibalda Pirkheimera* sepsaná, a před 27 léty w Štrasburce wydaná w 8. w Praze 1597, přel. od JIŘIHO CAROLIDESA Z KARLS-PERKA.

119. *Doktora nezdworilého Grobiána* práwa nepravá, w nichžto pod žertem opravdowé mnohé nynější nemrawy směšně představuje. Z latiny: *Friderici Dedekindy* Grobianus, de morum simplicitate libri II in gratiam omnium rusticitatem amantium. Francofurti 1549. České přeložení, co mi známo, wyšlo w Brně 1748. mal. 8. w Praze u Jauericha r. 1761 w 8. (zajisté podlé staršího tisku). W Hoře Kutné u Frant. Slerta 1764. W Olomauci 1768 od Bartolomeidasa. Pak w Praze u Zimy b. r.

7) Dramatické.

220. Tragedy nowá *Pamachius* jméno mající, od *Tomáše Naogeorga* Štraubinského složená i wydaná, a z řeči latinské w českau, jakž mohlo býti, přeložená. W Normberce 1546 we 4. listů 98. Předmluwa jest od Kristofa Gutknehta impressora; s obrázky na dřewě rytými.

221. MIKULÁŠE KONÁČE a) Judit, hra z historie Judity pilně wybraná, a rytmy mírnyými tuto sepsaná od M. Konáče. W Praze u J. Kosořského 1547 fol. (z něm. wzata jest a přel. weršem 11syllabním, ač nedobře metricky. Tisťena jest po smrti auktorá.

b) Hra pěkných přípovědek od Bokačia složená, w nížto tyto osoby mluví: Štěstí, chudoba, neštěstí. W Praze 1547. Obě tyto hry Konačowoy, t. Judit a přítomná, wyšly s jeho Hofekowaním spravedlnosti po jeho smrti.

222. *Komedia sedmi mudrců*. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8.

223. *Komedia o Zuzaně*. (Powolena prodáwati od bisk. Olom. w r. 1567) W Jindř. Hradci Ign. Hilgartnera w 8.

224. **MIKULÁŠ SALIUS** česky provozowal r. 1567 w kolleji Staroměstské smutnohru: sw. Wácslaw, mučedník (w Pelz. Jesuit. S. 8.)

225. *Komedia o králi Šalomúnovi*, z třetích kněh králowských wybraná, w českém jazyku na rytmy složená l. 1571 w Praze u Jiřika Nigrina w 8. A—G. Opět 1604.

Weršem 8-syllabním, s pěti zpěwy w 4 hlasech. Prolog a epilog w 11syllab. werši.

226. (Deest titulus) *Komedia o žebrácích* hodujících a kupci, s kterým pŕitku měli, w 8. A—D4. weršem 8syllabním, osoby jsau: rychtář, hospodář, kupec, pisar, Ščidlo, Pařichost, Dyjudej, Pateryfausy, Pudiwitř atd. (Záwírka jest tato: Zawiraje tragedii před žádným toho nekryji, že jsem ji z polsky wyložil, w některých místech rozmnožil na žádost jednoho pána, od něhož mi jest poslána, něco jsem z ní opustil, jakž mi můj smysl dopustil. Maje to sobě na wůli zvláště jakausi fabuli o nějakém wlku mladém, kterýž chodíwal za stádem, též také i o frejřii, o kterémž Polák řeč šířil, ješto o čemž začal psáti, nechce k tomu slušně státi, nýbrž i mysl zpržňuje, k zlé žádosti ji wzbuzuje. W čemž jestli že se kdo kochá, jest toho nemalá trocha w Májowém snu kdys napsáno i tištěním wen wydáno, též i w Mnohých jiných psaních, ješto příliš dosti na nich. A také zlému učiti, mládeži k tomu slaužiti, cožby každý z powinnosti měl míti zde w oškliwosti, netřeba aniž náleží, nebo tu o duši běží. Samo přirození naše zlé věci plodí a páše, tím se přitom zprawiti chtěj, a již se nyní dobře měj. A. G. (Andreas Graudenc w Litomyšli) okolo 1573.

227. **PAWEL KYRMEZERSKÝ**.

a) *Komedia česká o Bohatci a Lazarowi*, kratičce sebraná z ewang. s. Lukáše w XVI kap. skrze Pawla Kyrmezerského z Štiabnice, pisare radního a obyweatele města Strážnice. A nyní w nowě wytištěná l. MDLXVI. (W- Rozbor liter. II. část na r. 1843—4). (Tragedia česká o bohatém člowěku, kterauz prodáwati powolil Olom. biskup r. 1567, snad táž jest byla, w 8.)

b) *Komedia nowá o wdowě*, kteruž pán bůh přediwným spůsobem skrze Elizea proroka od wěřitele jejího wyswobodil, wzata ze 4té ka-

pitoly čtwtřetých knih králowských. Ku potěšení w těchto těžkých časích všechněm chudým wdowám i sirotkům skrze Pawla Kyrmezerského. W Litomyšli 1573. Andreas Graudenc w 8. A—Gij weršem 11syllabním. (Prolog počíná:) Waším Milostem wšickni páni milí, kteří jste se zde sešli tuto chwili atd.

c) (Deest Titul.) *Tobiáš*, hra w 5 aktech s prologem a epilogem 5½ archu w 8. Tištěno w Holomauci skrze Fridricha Milichthálera 1581 weršemi 8 syllab. rymowanými. Prolog počíná: Napořád lidé šlechetni, kteříž jste zde shromážděni každý podlé swé powahy, důstojenství i pohlawí atd.

228. **ŠIMONA LOMNICKÉHO** *Komedia* neb hra kratičká, potěšitedlná a nowá, o radostném *wzkřísění Krista* p. wedlé popsání ewangelisty sw. Jana w 20. kap. 1582 s připsím Wilému z Rosenberka (w. Balb. edit. Ungar. p. 186).

Po druhé tištěna 1617 (bez místa) w 8. W rkp. weř. bibl. XVII. H. 25. w 8. listů 33, jest necelá, schází 1 scena a druhá část. Počíná zde od slow: Strhal bych papír močený, jsem k tomu drobect zděšený > abychom Krista chwálili, tento hod w dobrém stráwili. Amen. Mař Magdalena začne: Bůh wšemohúci atd.

229. *Matiáše Meisnera* historia tragoedia, nowá žalostná hra z biblí swatě wybraná o strašlívém podwráčení Sodomy a Gomorrhry, a obětowaní Isáka atd. nyní w český jazyk z německého přeložená od DANIELE STODOLIA Z POŽOWA atd. Od něhož také přidáné jsau texty pod Musas, to jest písničky, kteréž se po každém aktu od panen zpíwati na osm hlasůw mají, we dwau kůřich. W Starém m. Pražském u Jiřiho Dačického 1586 w 8.

230. (Deest Tit.) *Komedia masopustní* 8syllabním weršem. Osoby: Linhart, Antošt, Hawel, Bičon, Brož atd. Wytištěna w Star. m. Pražském u Jana Jitčinského l. p. 1588 w 8. A—E2. (Plná žertů-prostonárodních).

231. *Komedia z knihy zákona božího*, jenž slowe *Ruth*, sebraná a slowútné a wzácné powiwesti pánům starším auředníkům i jiným s. sausedům záduři kostela sw. Hawla w St. m. Pražském připsaná ode mne Adama TESAČIUSA BRODSKÉHO, při též záduři správce školního, W Praze w impr. Šumanské 1604. w 8. A—Gij weršem 8-syllabním.

232. **TOBIÁŠE MAURENINA** a) Wěk člowěka: pěkná duchowní hra o desaterém wěku žiwota lidského. W Praze w 8. 1604. W Hoře Kutné u Jiř. Kincla 1723, 1736 w 8. (Index).

b) Historie kratochwilná o jednom sedlském pacholku a o pohěhlém Židů, pak

c) Weystupný syn, w 1 jednání w rýmích, tišt. okolo r. 1604, pak často, k. p. w Praze 1773 w 8. opět 1775 a jinde b. m.

233. *Břetislav a Judita* čili: Násilné unesení Judity dcery císařské od knížete Břetislava Achilla českého, od CAMPANA WODNAN-SKÉHO sepsaná. (Měla prowozena býti 22 Čerwna 1604 od mistrů a professorů učení Pražského, ale nedostali k tomu dowolení od nejw. kanceláře p. Wojtěcha Popela z Lobkowic. Zpráva o tom w Ms. fil. fakulty. W. Wčela 1845. č. 13.) Jestli kde rkp. zachován? —

234. *Komedie česká o etné a šlechtetné wdowě Judith* a o Holofernowi haitmanu krále Nabuchodonozora, od MIKULÁŠE WRÁNY Litomyšlského z něm. přelož. W Praze u Jiřího Nigrina 1605 w 8. 3 archy weršem 12syllabním.

235. *Historie duchowní o Samsonowi* silném udatném někdy wůdci israelském, w způsob tragedie sepsaná, a wzatá z knih Judicum od kapitoly 13 až do 17. W Praze u Daniele Sedlčanského w 8. 1608.

Prolog 15syllabními, ostatek 11syllabními weršemi A—I. Poslední 4 listy zawírají malau frašku o kupci a newěrné manželce Dorotě.

236. *Summa hry o sw. Eliášowi* proroku, wzatá z písma sw. z kněh královských 3 a 4. ku poctivosti slawného sjezdu J. M. churfirstůw, arciknížat rakauských, též i jiných knížat říšských. Strojená w latinské řeči od mládeže akademie S. J. u sw. Klementa. Wytisťena w Praze u Kašp. Kargezia 1610 we 4. listůw 17. Jest vlastně jen přehled lat. hry, ale širší, s některými weršemi. Akty jmenuje rozdílly, sceny částky.

237. *Constantinus Weliký* t. j. komedie o jeho hrdinských ctnostech a weleslawných skutcích, držená od akademie Pražské S. J. W Pr. u Tob. Leopolda we 4. 1617.

238. *Komedie knížat pekelných*, w rytmy uwedená w 8. (Index.)

d) Listy dowěrné.

239. *Mikuláše Jurišiče* psaní ku králi Ferdin. I o hájení města Kyseku (Gynse) l. 1532. Rkp. w Arch. Budějowy. Tisťen w Čas. Mus. 1827. II. 71. (Dle sawěkého přeložení).

240. *Listy Hynka z Říčan*, jídlonoše J. M. c. Ferdinanda I a komendatora řádu Maltez. w Uhřích. Neznámo kde rkp. w. Schaller Topogr. Berauner Kreis 101.

241. *List Maximilianůw* Šwendowi r. 1574. Tisť. we Wid. listech 1813 num. 1.

242. Psaní *Ladislawa staršího z Lobkowic*, na Chlumei a na Jistebnici, nejwyš. hofmistra král. českého od r. 1579, rkp.

243. Psaní *Sigmunda z Šellenberka* a z Kosti od r. 1564—1580, Rkp.

244. *Dopisy Karla z Žerotína* dílem do toho, dílem do V oddělení padající.

Některé tisťeny jsau w Slowesnosti J. J. W Mus.

Čas. sedmero (z r. 1628—1631.) 1831. IV. 293. patnáctero 1836. II. 123.

e) Powídky, romány.

245. *Historie o Tyll Eulenspiegelowi*. Z něm. přeložená, pak okolo 1550 též 1566 w 8. i častěji b. r. a m. tisťena. (Sepsána w dolno-německém dialektu okolo l. 1483, potom do vysoké němčiny 1529 přeložena.

Dle podání byl w prawdě žiw, a jeho šelmowské kausky dílem poeticky ozdobeny, dílem přimyšleny jsau. Již original w prose byl. W. Gesch. d. alt. Lit. v. Scholl. 1844. II. 26.

246. *Karel Dewienco* z Londýnu a slečna *Amalie* Florentinská, aneb podiwné jest člověka štěstí.

Dle Zlobického jest starý román z XV stol. Dle Dobrowského později sepsán. Nam známé wydání nové w Praze 1787 str. 48 u Karla Zimy, pak 1792 w 8. též w Kutné Hoře 1805 w 8. Z wydání r. 1787 tisťen zlomek w Chrestomathii Tomšowé na str. 217.

247. *Kronička* kratičká o jednom nábožném rytíři. W Prostějowě u Kašp. Aorga 1555. w 8.

248. *Rytířská cesta* Ludwika Wartemanna. 1559 w 8.

249. *Historie* o rytíři jménem *Galmy* 1561 w 8.

250. *Traktat o mládenci*, který jsa w štěstí zpeychal. W Olomauci u Jana Güntera 1564 w 8.

251. *Kronika* o jednom rytíři jménem *Alexandrowi*, jak weliká nebezpečenství měl na moři, příčinau otce swého 1565 w 8. 1773 a často.

252. *Kronika o Herkulesowi*, pro příklad udatným a zmužilým jonákům, od ZIKMUNDA ANT. Z HELFENBERKU, w Praze 1565 w 8. u Melantricha.

253. O dwau milých, *Emilii* a *Camillowi* 1565 w 8.

254. *Kronika o měštěninu Římském* (dowolena prodávati w Olomauci od bisk. r. 1567).

255. *Kronika* welmi kratochwilná o rozmlawání krále *Šalomauna s Markoltem*, obličje welmi škaředého. (Odtud přislowí? Rozumná jako Markoltowa dcera. Dowolena biskupem Olom. prodávati r. 1567) w 8. Později w Praze u K. J. Jauernicha w 8. b. r. (ok. 1760).

256. *Historie* o dwau mládencích, tisť. před 1567 w 8.

257. *Knížka o starém hospodári a mladé ženě*, tisť. před 1567.

258. *Kronika o ženě swaté* tisť. před 1567. (jakož widěti z dowolení bisk. Olom. ku prodeji t. r.)

259. *Historie* rozličné o *díwných a mnohých wčecch* a příhodách lidských, dobrých i zlých, kteréž jsau z dwau kronik a z jiných kněh wybrané a... wytisťené w Praze u Buriana Waldy 1580 w 8. (4 archy).

Jsau nejvíce panhé bájky, jako: o prorocství Libuše, o Horimírowi, a... skoku koně Šemíka s Vyšehradu, o duších u Zátče, čarodějnících, o počátku Pímdy, o přijímání pánů Weitmile, jenž bylo Krabice. (Nezle to předměty románků.)

260. Strašlivá nowina o morděři Kristmanovi, kterýž we 13 létech 964 mordy učinil. W Praze u Bur. Waldy 1582 we 4.

261. Zpráva o Ptolom. Arfaratowi, králi aegyptském spravdliwém. W Praze Burian Walda b. r. fol. mezi 1570—1590).

262. Nowina prawdiwá, co se jest při jedné swatbě strašliwého přihodilo w Prusích l. 1589. W Praze u Mik. Pstrosa 1590 we 4.

263. Nowiny dvoje: Prwní o žalostiwém a neslychaném skutku, kterak léta tohoto 1592 w Sleszku wsi Pirmo řečené jeden hajný aneb polesný w noci opálen těžce od tří katanů trápen byl. Druhá: (w. diwy dole) u Dan. Sedlčanského w Praze.

264. BART. PAPROCKÉHO kšaft, jenž byl od jednoho starce učiněn třem synům neporádně se chowajícím, tak aby nejhorší z nich statku jeho nedědil: Pročež oni dali se w saud, jedenkaždý... skutky swé schwalujíc, a druhého zlehčujíc. W Praze u dědice J. Šumana b. r. (1601) we 4. V—G. Připis p. Krist. z Lobkowic. (Mravného obsahu proti ožralství, smilnosti a kostkárství.)

265. a) O pacholku sedlském (r. 1619 u tiskaře Handla w Olom. inventowané knihy. Boček).

b) O Jirkowi tamže cf. III. 147.

c) Wartona? tamže.

266. Mich. PIEČKY SMRŽICKÉHO akcí a rozepře mezi floslofem, w lékařství doktorem, a oratorem aneb prokuratorem, třemi vlastními bratry, kterýby z nich obci a vlasti swé nejplatnější a nejužitečnější býti, a tak wedlé kšaftu otcowského dwau dílů statku po něm dostati měl. Jak učeným a maudrým, tak i prokuratorům weymluwným a všecném lidem obci a vlasti swé slaužicím milá, prospěšná a užitečná. Wydaná atd. w Praze u Pawla Sessia 1609 w 8. str. 366.

Obsah dobrý, řeč ceny střední, hustě protykaná latinou. W nálezu ku konci dává se přednost řečníkowi, a we přidawku odpowídá se na otázky, mohli řečník šlechtný při nesprawdliwau, a naproti nešlechtný při spravdliwau ctně a chwalitěbně zastáwati, a pak mohli upřímný prokurátor prawdě časem odpirati? Widěti často i sofistické důwody.

267. Fortunatus, kterýž něm. wyšel w Augsp. 1509 zajisté brzo do češtiny přeložen a často tištěn. Jedno wydání jest od r. 1561 w 8. pak 1717 w 8.

Jiné má tento nápis: Fortunatus se swým pytlíčkem a klobaučkem, kterak jednoho i druhého nabył, a co se mu přihodilo w jeho weselém a kratochwilném žiwotu atd. w Jihlawě (bez r.) w 8.

str. 191. W tom řeč a dobropisemnost již welmi porauchána.

268. Welmi kratochwilné čtení o schytralé Finettě jinak Popelce tak nazwané. Pro wyrazení mladým lidem z něm. jazyku na česko přeložené. W Litomyšli u Wácsl. Turečka w 8. bez r. 4 archy.

Jiné wydání w Jindřichowě Hradci u Ign. Wojt. Hilgartnera 1761 w 8. Jiné wydání (bez r. a místa) má zpředu tento počátek we verších: Toto kratochwilné čtení mladým lidem k wyrazení atd. Tento příjemný románek, kterýž w těchto nowějších wydáních známky dobrého starého slohu a jazyka nese, předělan jest we frančině w operu, ježto do něm. byla přeložena pod jménem Aschenbrödel.

269. Kratochwilná kronika o sedmi mudrcích. Wšem milownikům čtení wydaná a w nowě oprawená a zlepšená w 8. w Jindřichowě Hradci (bez r.) 8 archů.

Wyprawuje rozepři smyšleného prince Ephia s králowau macethau před králem, záležející w 9 rozprávkách, jichž čtvero králowá, tolikero mudrci, a poslední princ sám přednáší. Některé jsau utěšené. Řeč wübec prostá, čistá, až na chyby častým otiskowaním wklauzlé. Pochází podobně z těchto časůw. Nachází se mezi knihami od bisk. Olom. prodávati dowolenými r. 1567. Jest to přeložení neb raději napodobení knížky Michala Andreopolusa, kterauž on ze syrského do řeckého jazyka přewedl. Půwodce její jest Syntipas perský mudřec. Wyšla w Paříži pod jménem: Syntipas, de Syntipa et Cyri filio Andreopoli narratio, 1828. [Řecký text snad z III stol.]

B. ŘECKÁ A ŘÍMSKÁ LITERATURA.

270. (Řeči z hlubokých mudrcůw.) Knížka wyborná a člověku všelikterakého wěku i stawu k čtení welmi užitečná, z písem welmi starodáwných pohanských mudrcow wybraná atd. (fol. verso). Tyto knížky jsau tištěny w Plzni od Jana Pekka nákladem urozeného wládky p. Wácslawa Heydy z Častrowa a od Duhy 1529. 8. min. 12 archůw.

Podruhé pod nápisem: Pěkné a welmi užitečné řeči wybrané z kněh některých mudrcůw pohanských a učitelůw starých w této knize položené a wyswětlené najdeš. W Holom. u Frid. Milchthalera 1572. Po třetí: Příkladné řeči a užitečná naučení, wybraná z kněh hlubokých mudrcůw ukazující prawdlo wezdejšího žiwota, jakby se každý rozsáfně držeti na swětě měl. W Praze u Buriana Waldy 1579 w 8. str. 254. Po čtvrté od Faust. Prochásky w Praze r. 1786 w 8. s nadpisem týmže str. 183. Po páté pod jménem: Základové maudrosti a opatrnosti čili prawdlo wezdejšího žiwota. Z kněh hlubokých mudrcůw wybráno, a nyní ze čtyř starých rukopisůw českých po pilném porownání znowu wydáno od Fr. S. Bezděky. S předmluwau od Pawla Jos. Šafaříka. W Praze nákladem Calveského knihkupctwí 1844 w 8. (W. Úwahu we Květech 1844. str. 348 od W. Tomka, a w Čas. mus. 1844. str. 617 od E. Wocela). Nachází se též w rukopisech a) bibl. kapitolní rkp. we 4. na papíře z druhé polowice XVI století s počátkem (rubr): Počínají se kniehy o rozličných wěcech

každému člověku znáti potřebných atd. b) weř. bibl. řeč rozličných mudrcův pohanských atd. od r. 1562 pod signat. XVII. B. 10 fol. c) tamž rkp. XVII. E. 32 we 4 d) tamž XVII. E. 11 we 4. [s wýtahem z Laktancia Firmiana o pravé počtě božj]. P. Wilém z Pernšteina, nejvyšší hofmistr království českého (1490—1514) k dobrému dítek svých dal latině sebrati naučení všeliká mudrcův latinských a řeckých, nejvíce pak z Petrarchy, potom z Cic. Seneky a j. z kteréžto sbírky Jan Česka, kněz a pěstoun u p. z Pernšteina vybral přítomnou knížku český. Třetí vydání připsáno p. Wratislawu z Pernšteina, nejvyššímu kancléři král. českého (1566—1582). W připsu praví se, že on pro obecné dobré jest to, aby tato knížka sepsána a wůbec vydána byla, opatřiti ráčil. Že ale již před 50 léty w Plzni tiskem ta knížka vyšla, jest to buď chwála staré zásluhy, buď za náklad na třetí vydání daná. Ostatně knížka wěcmi i jazykem wyborná. Překladatel s textem svých filosofůw swobodně zacházel, přidávaje, ujmaje a míšeje slova jejich často po libosti.

271. *Aristotela spis o přirození zvířat*, jest w rkp. na papíře od r. 1538 w bibl. weřejné Pražské XVII. F. 5. we 4. listů 324. *Počíná*: „Zvířat strany některé jsú nesložené, totiž kteréž w podobné sobě strany děli se atd.“

272. **FLAVIA JOSEFA** o wálce židovské knihy sedmery, k nimžto napřed život Josefůw, od něho samého sepsaný, jest přidán. Proti Opionowi knihy dvoje. O mučednictwí Machabejských knihy jedny, nyní teprw všechny w českau řeč z latinské přeloženy od Pawla Aquilina Hradeckého M. D. L. III. (Na konci:) Wytisťena a dokonána jest kniha tato w městě Prostějowě u Jana Günthera 1553 fol. Přípisu (p. Wojtěchowi z Pernšteina) předmluw a života Flawiowa listů 24, textu listů 207, stran 414, registř.

Po druhé 1805 w Lewoči w 8. od Bartolomeidesa, však toliko o wálce židovské s životem Flawiowým a s wyobrazením země židovské str. XVIII a 646 mimo registř. Plácel z Elbingu w předmluwě na swau historii židovskau tento saud o té knize wynesl; jaká w ní čeština, a jak vlastní wyložení, kdož čtau a latině i český rozumějí, snadně sauditi mohau. Ač já práce jeho nehaním, udělal což mohl, nebyli pak ke všemu dostatečností, vždyť wůle dobrá a obecného dobrého žádostiwá byla. Snad pán bůh wzbudí někoho, kdož i tu... i jiné knihy jeho o starožitnostech národu toho, kteréž w jazyku řeckém ozdobně sepsal, obnowí a wyloží, a toho maudřejí žida netoliko řecky, latině a německy, ale i český s námi mluwiti naučí. Tato kniha náleží mezi spisy do mnohých jazykůw přeložené.

273. **JAN STRANĚNSKÝ**, měšťan Počáteký, *Utrhání Lucianowo* (t. Calumnia) přeložil wýtečně, a připsal Bertholdu z Lípy, nejvyššímu řediteli morawskému 1561.

274. **PAWEŁ WORLIČNÝ** přeložil: *Dieta Graeciae sapientum*, interprete *Erasmio Roterdamo*, item *Mimi Publani* omnia bojemico sermone reddita, Olomuc. 1558. 12. W Praze u Melantricha 1562, 1567, 1570. Též Prague

apud Georg. Nigrinum 1573, 8. ib. 1575, 1576 apud Georg. Melantrichum ab Aventino 1578, 1580, 1585, 8. apud Georg. Jacobidem Dacizicensem 1597, 1599, 8.

275. *Rozmlawání bohůw* pohanských (z Luciana?) W Olomauci u Jana Günthera 1566 w 8.

276. **MART. KUTHEN** přeložil *Appiana Alexandrinského* o Iliríich. Balbin dokládá, že z řeckého.

Wiz Kuthena kroniku kap. III, kdež sám praví: Ač i tuto také měloby se o Illyricích aneb Charwatic, z nichž národ náš a prwní správce český pošel, doložiti: ale poněwadž App. Alex. obzvláštní knihu o nich sepsal, kteráž w brzském čase ode mne w jazyk český přeložena na swětlo wyjde, protož nyní toho tak zanecháme.

277. *Catonis Disticha* moralia cum scholiis D. Erasmi Roterodami, et enarratione Bojemica **PAULI AQUINATIS** Hradeceni 1558 Olomuc. Joan. Güntherus. Pragae 1564, 1569. 1571 u Jiř. Melantricha, pak opět w Praze u Jiř. Nigrina 1573, 1575, 1577, 1578 a 1579. Typis Georg. Jacobi Dačicensis 1580. Apud Melantrich ab Avent. 1581, 8.

278. **BAWOR RODOWSKÝ** mladší z Hustiřan přeložil z řečtiny a) Žiwot Alexandra Welikého. b) Některé wěci z Plutarcha. c) *Secreta Aristotelis*. Kniha lidských ctností a mnohých naučení, kterak se králowé, knížata i páni w swém panowání opatrowati, jakým prostředkem poddané spravowati, jak všechny své wěci řídití atd. ku poctiwosti p. Wilému z Rozumberka... nejvyššímu purkrabí král. česk. ode mne *Bawora* mladšího *Rodowského* z Hustiřan.. z charwatské řeči w český jazyk uwedena l. 1574 we 4. str. 240. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 11.

Skladatel té knihy jest Jan syn Patricůw z města Scordy (osoba mythická). On praví w předmluwě, že tu knihu w chrámě modly slunce nalezl, a ji z řeckého w kaldejskau, arabskau, latinskau a charwatskau řeč přeložil. Že ji křesfan nějaký psal, patrnó. *Počíná*: Předkem Alexandře králi wyborný máš o tom wěděti, že jest maudrost hlawau všech mrawůw atd.“ Rozdělena na 3 knihy. Starší necelé přeloženy w rkp. Facul. phil. Oeconomica B. I. str. 53—66. *Počíná*: „Wšemohauč bůh ostřez našeho krále k chwále wěřících atd.“

279. **ABRAHAM Z GÜNTERODU**: *Cyripaedia*. Hodnowěrná starožitná historia: O chwalitebném we všelikých knížecích ctnostech wycwičení a zwedení, o slawných skutcích, wítězných wálkách, a práwě heroickým šlechtetném žiwotu Cyra staršího, prwního monarechy perského atd. Od *Xenofonta*, slawného rytíře a filosofa Athenského okolo 400 let před nar. Kr. řeckým jazykem sepsaná, nyní pak w českau řeč přeložená. K níž i potřební přídawkové, k wyswětlení i ku potvrzení jejímu náležející, jsu připojeni l. p. 1605 we 4. str. XLIV. 623.

registř. XIII. Připojena jest zvláštní kniha: Přidawkové k historii Xenofontové o životu Cyra prvního, monarchy perského w dvanácti kapitolách obsažení. 1) O obyčejích oněch starodávních Persanů. 2) O králích medských atd. atd. Wytisťena w Starém M. Pražském u dědicůw M. Dan. Adama z Weleslawína atd. 1605. we 4. mimo titul a jeden list přípisu str. 204. registř. IX. První díl připsán pánu Wilému a Wácslawowi z Lobkowic, pak znova Woldřichowi Felixowi z Lobkowic, jich otcí přípis stojí od r. 1602, kterýžto byl 1604 zemřel. Druhý díl (t. přidawkové) připsán p. Hendřikowi Libšteinskému z Kolowrat.

Po druhé w Praze 1808 u děd. Krameriusowých w 8. pod titulem: Xenofonta mudrce Atenského život a skutkové Cyra staršího atd. Malý vyjimek tištěn w Rozmanitostech I. 61.

280. *Plutarchu hodaeporicon*, o wychování dítek b. m. 1569 (Cerroni), pak w Praze 1609 w 8. přeložil JAKUB KRUPSKÝ mladší.

281. Částky tam zde z auktorů přeložené na mnoze se nacházejí k. p. u Welesl. polit. hist. Od kudž: Reč Catona proti pýše a nezbednosti ženských w Hlasat. II. 153.

C. HISTORIE.

a) Wšebecná.

282. *Jana Kariona kniha kronik* o wšelikých znamenitých věcech od počátku světa zběhlých wěrně a pořádně wyprawující atd. od r. 1532 skrze BUR. JANA SOBEKA Z KORNIC z lat. do češtiny přeložená I. p. 1541 we 4. archů 44. (Na konci:) Konec wykládání w sobotu před swatým Bartolomějem atd. I. p. tisícioho pětistého XXXIX. W Olomúci. Wytisťeno a dokonáno w Litomyšli ten čtvrtek po sw. Wítu I. p. 1541 u Alexandra.

Wyprawuje w krátkosti příběhy od stwoření světa až do r. 1532. Rozděлил podle proroka Elia, že 6000 let státi bude swět a potom zrušen bude, w 2000 let bez zákona, 2000 let zákon, 2000 let čas Kristůw. Druhý wěk oddělil na 4 monarchie kaldejskau, perskau, greckau, Římskau, kteráž prosahuje poslední wěk, na kterýž snad i dítwe wyjít jeho, an prý báh k konci pospíchá, bude zajisté skonání světa. Odkud může se wysvětliti, proč tehďáz tak mnozí i sám Welesl. k. p. w Kal. hist. píše: Léta posledního wěku atd. Táž kronika po druhé wysla pod titulem: Jana Kariona kronika světa znova přehlédnutá a w češtině pooprawená, a až do smrti císaře Maximiliana II. dowedená 1584. we 4. od mistra Dan. Adama z Weleslawína. Též 1602 we 4. u dědicůw jeho str. 460. Z toho vydání patrnó, kterak jazyk český za půl století se zdokonalil. Nowé přeložení od Ondřeje Moráwka posud w rkp. Starší rkp. Karionowy kroniky we weř. bib. XVII. G. 7. we 4.

283. *Kalendář historický*, to jest krátké poznamenání wšech daňw, jednoho každého měsíce přes celý rok od M. Dan. Adama Pražského (Z WELESLAWÍNA) atd. w Praze

1578 u Jiřího Melantricha str. 376 mimo 6 listů přípisu, na konci registř. we 4. po druhé 1590 fol. nápisu, přípisu, básní a erbů str. 10, rodu knížat a králů českých 52 str. textu 636 str. registř. listů 21^{1/2}.

Titul celý jest: Kalendář historický. Krátké a summovní poznamenání wšechněch daňw jednoho každého měsíce přes celý rok, k nimžto s doložením let, buďto od stwoření swěta, aneb narození božího, přidány jsau wíry a paměti hodné historie, o rozličných proměnách a příhodách, šťastných i nešťastných, weselých i smutných, obecných i osobních, jak w jiných národech a zemích, tak obzvláštně w slavném národu a králowství českém zběhlých (až do 1587.) Napřed položeny jsau genealogie, aneb tabule rodů welikomocných knížat a králůw, kteříž od začátku až do těchto časůw w české zemi kralowali. Jest i mnohých jiných rodůw králowských a knížecích místy swými w kalendáři dotknuto, kteříž nyní w Ewropě a w říši panují. Indices k tomu a registra dostatečná napřed i na zad se najdu. To wšeco znova rozšřřeno, a k libosti těm, ježto celých historii a obšřřiných kronik míti aneb pro přičiny čisti nemohau . . . s pilností sebráno. Wytisťeno a wydáno prací a nákladem M. Daniele Adama z Weleslawína léta posledního wěku M. D. XC. „Stručně, swětě, skladně wyprawuje Wel. a již pro sloh historický nesmrtedlný jest. W. Rulikůw kal. hist. jenž jest pokračování tohoto.

284. *Sečtení roků* od počátku světa, počnau od Adama atd. (sepsal) GRYLL Z GRYLOWA we 4. w Praze 1588. Jest to chronologický přehled příběhůw historických.

285. *Registřik historický* t. j. krátké summovní sečtení a jistý pořádek let od stwoření světa až do narození p. našeho J. K. a odtud až do léta p. 1596. Wydaný w lat. jazyku od wznešeného historika *Abrahama Buchholcera* atd. a nyní nejprwé w českau řeč přeložený, skrze BENYAMINA PETŘKA Z POLKOWIC. W Praze u Anny Šumanowy 1596 fol. 2 abecedy.

Tento od Buchholcera až do r. 1580 sepsaný a latině (*Index chronologicus*) mnohokrát wydán registřik Petřek až na swé časy dowedl čistau, skladnau řeči. Prawdali, že Jiří Rybay měl wydání od r. 1572 fol. byloby wydání 1596 již druhé.

286. *O předivných proměnách* w swětě. (Jest při Alkaranu Budowcowě 1614. 1)

287. *URBANIDES PAWEL*: Památka přebylych i přítomně za mého wěku se dějících věcí od r. 1600—1614. S přidawkem od r. 1625—1642. Rkp. sawwěký we 4. u Bočka.

288. *Memorabilia* (rozličné zápisky) od r. 1575—1620. Rkp. Regim. zdrawí Koppa we weř. bibl. LIV. A. 61.

Na příkl. r. 1594. Ten rok na díle byl suchý, neb w letě welmi veliké sucho počalo býti, až práwě když zase na zimu štíti měli atd.

1) W kalendáři každoročním hospodářském ŠIMONA PARTLICE z Spícherka (1617) nalézají se též historické a literární zpráwy toho času.

b) *Macedonská.*

289. *Historie o králi Alexandrowi* Velikém macedonském, w níž se jeho chwalitebný život, stateční činowé a heroitské ctnosti, wálky, slawní téměř nad vším swětem wítězowé pokládají. K nabytí každé ctnosti a pobožných mrawůw sepsaná od Matauše Walkenbergera z Walkenberku. Wytisťěna w Holomauci u Jiřika Handle w 8. (bez roku) listů 63.

Z mnohých spisowatelů dobře snešena.

c) *Židowská.*

290. *Dawida Kybera compendium.* To jest krátké obsažení historie o wálce židowské s Římany a žalostiwé zkáze onoho někdy swatého a slawného města Jerusalema, i té wší politie židowské, z latinské řeči na česko přeložené skrze **MIKULÁŠE STYPACIA** Strakowského. Wytisťěné w Starém m. Pražském u Jiřika Jakuba Dačického l. p. 1591 w 8.

Skladatel jmenowán na 5té straně připsu. Po druhé sem tam změněné od Krameriusa w Praze 1806 w 8.

291. *Historie židowská* na knihy čtyry rozdělená — kterážto nikdy prvé w žádném jazyku wydaná nebyla, nyní pak w nowě z německého exempláře psaného do češtiny s pilností přeložená: W Starém městě Pražském u M. Dan. Ad. z Weleslawína l. p. 1592. fol. str. 468 mimo 4 listy registř. Pak 1610 fol. tamže.

Sebrána jest z Josefa Flavia a jiných od přítele a šwagra překladatele Wácslawa **PLÁCELA Z EL-BINGU**. Kniha wěc důležitá, jazykem klassická, neboť od Weleslawíny opravena.

292. **HAWLA ZALANSKÉHO** historia o hrozné a strašliwé zkáze a nejžalostiwějším wyvrácení někdy nejslawnějšiho a nejswětějšiho města *Jerusalema* a chrámu. W Praze u Dan. Sedlčanského 1617 w 8. (Pod dedikací 1611).

d) *Turecká.*

293. *Pawla Jovia* kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého welmi krátce sebraná, z řeči lat. w česku přeložená. W Praze u Pawla Sewerina z Kapihory w 4. 1540.

Přeložili **SIXT** a **AMBROŽ** z **OTTERSORFU**, písai radní St. m. Pražského. Připsáno jest arciwěwodám Maxim. a Ferd. císařowicům, kteří se česky učili od Jana Hazemberka, děkana Litoměřického.

294. *O porážce*, která se stala u *Budína* 1541 w Praze w 4. (list **MATĚJE Z LÚŽNICE** a **JIR. Z WALDŠTEINA** z Wratislawy do Čech poslaný).

295. *Nowiny nowé o Turku a o Budínu*, (w Praze) u Bartoloměje Netolického 1542 w 4. Z lat. na německau, z něm. na českau řeč přeloženo skrze téhož **BARTOL. NETOLICKÉHO**. Listů 11.

296. *Tažení proti Turku* wíry křesťanské úhlawnému i našich žiwotow nepříteli. Jakýmby spůsobem předsewzato býti mělo; a kdeby se lid wálečný, a naň peníze, a k tomu děla wzítí měly 1543 (bez místa a tiskaře) w 4. (1545 Pelcel).

Wzato z kroniky turecké Mich. Constantina z Ostrowice. W Praze u B. Waldy 1594 w 8. A—B. (u Bočka).

297. *Kronika o pohnutí křesťanůw znamenitým proti Turkům* pohanům l. 1543 w 4.

298. *Předložení tureckého legata* Ebrahima Strotského, Poláka přirozeného, před jeho welbností císařskau, králem Římským i před jinými . . kurfirsty atd. w Frankfurtě slowáckým jazykem učiněné l. 1562, 27 Listop. S krátkým dotknutím darow, kterýchž J. C. Welbnosti dodal. Item o jeho služebnících, towarých a welblaudích. Z lat. řeči přel. w 4. w Star. m. Pražském Jan Jičínský wytláčil 1 arch.

299. *Solimana* tureckého císaře *poselství* k J. M. C. Římskému při přítomnosti J. M. Maximiliana Římského atd. krále, kurfürstůw, knížat a jiných stawůw swatě říše w Frankfurtu při Meynu skromážděných, w jazyku tureckém učiněné l. 1562, 27 Listop. Také jest tuto doloženo o dařích, kterými jest J. M. Císařskau týž legat . . . darowal. K tomu i list, kteréhož Jeho Milosti Císařské dodal, stranu přiměří a pokoje. Wše z něm. přeložené 1563 w 4. (Na konci). W Starém m. P. wytištěn nákl. Šebest. Oksa z Kolowsi atd. listů 12.

300. *Historia* neb kronika *turecká* od *Michala Constantina* z *Ostrowice*, *Ráca* neb *Bosnáka* někdy od Turkůw . . . zajatého a mezi Jenčare daného wěrně a práwě sepsaná. Item tažení proti Turku, a na konci také přidané jsou některé wěci z knih o slawných činech Skanderberka knížete Epirotského atd. Od **ALEX. AUJEZDSKÉHO**, impressora, w jedno sebraná a na mnoha místech z strany češtiny spravena, a w Litomyšli u Alex. Aujezdského 1565 wydaná atd. w 4. Opět tam 1581. Jest také do polského přeložena. W. Tygodnik lit. 1840. str. 8.

301. *Nowiny o dvou potýkajících se*, totiž Turku, pohanu a husari křesťanu, kterak Turek pobídl jest husare křesťana, aby se s ním bil o wíru aneb náboženstwí. Wytisťěno w St. m. Praž. u Šebest. Oksa z Kolowsi 1565 w 4.

302. *Wypsání prawdiwé, kterak J. M. C. s arciknížetem Ferdinandem* 1566, 12 Srp. z *Widně proti Turku* táhl, w Praze u Melantricha 1566 4 listy w 4.

303. *Jistá a gruntowní zpráva o ostrowu Maltě*, kterak od Turkůw obležen a dobýwán, w Praze u Šeb. Oksa 1566 w 4. 4 listy.

304. *Nowiny o zámku Segetu* w uherské

zemi, jak jest ho Turek dobýval. W Praze u Šeb. Oksa 1566 we 4. 2 listy.

305. *O začátku tureckého císařství*, též jak se w swém wálečném běhu řídí, a jakého cwičení užívají. Krátká summa pro uведенí w známost lidem sebraná, k tomu o obyčejích tureckých, knížka od Bartoloměje Georgewiě řečeného, kterýž mezi Turky mnoho let w zajetí byl, z lat. přel. SIXT Z OTTERSORFU, s předmluwau dobré paměti wysoce učeného muže Filipa Melanchtona přel. od kněze JANA MORAWUSA, [jináč Bessa, far. Postupického]. Wyt. w Starém m. Pražském u Jana Jičinského l. p. 1567 we 4. A.—Hh. 1).

306. Historia památky hodná o žalostiwém dobytí Sygethu od Solimana atd. a kterak Mikuláš hrabě z Serynu jest statečně až do smrti ho bránil atd. T. MITIS dicat Petrowi Wokowi z Rozmberka. Wyt. w Praze u J. Jičinského 1568 we 4. listů 15. [Z charwátského do lat. a z toho do českého přel. od Mitisa].

307. *O začátku panování tureckého* a o jejich spravování a zachowávání zřízení w wojenské kráčí některé kusowé místo poznamenání sebrání, ku kteréžto jest přidána knížka o tureckých obyčejích, sebraná od Bartolom. Georgewiě s předmluwau příležití. Z lat. řeči nyní w nowě na česko přeložená od JANA MIROTICKÉHO w Kroměříži l. p. 1572, tištěna 1576 w Holomauci skrze Frid. Milichtalera we 4. Připojen Thad. HAJKA Z HÁJKU wýtah na prococtwí turecké.

308. *Nowiny jisté z Benátek* odeslané, jak se slawní a křesťanští potentátowé spuntowali a nesli, kterakby s pomocí boží odolati proti nepříteli všeho křesťanstwa Turku mohli, a kterak dotčený punt a snešení w Benátkách slawně wyhlášen jest. W Praze u Šeb. Oksa 1571 we 4. arch 1.

309. Krátká a jistotná zpráwa weselého wítězství křesťanůw na moři Adriatském 1571 we 4. bez místa i tisk. S powolením Osw. knížete p. arcibiskupa Pražského wytištěno 2 listy.

310. *Nowina jistotná a prawdiwá*, jakým způsobem Mechemet wezir, baše turecký od jednoho sprostého a blázniwého člověka w městě Constantinopoli 11 Října jest proboden. W Praze u Mich. Petrla we 4. 1579.

311. *Nowiny hrozné*, kterak jest Amurathus císař turecký 1579 při slawnosti swátku tureckého znamenitý panket w městě Constanti-

nopoli učinil (z něm.) w Praze u Bur. Waldy 1579 we 4.

312. *Nowiny prawdiwé o wítězství* křesťanském nad nepřitelem Turkem w charwátské zemi. Z němčiny hraběte z Thurnu přeloženy. W Praze u Buriana Waldy 1575 we 4. 1 arch.

313. *Nowiny z Uher*, o bitwě německého a uherského lidu s Turky atd. w Praze u Jana Šumana 1588 we 4.

314. *Hrozné a žalostiwé nowiny*, kterak léta tohoto 1589 1 Srpna Turci a Tataři do Polska wpadli, w Praze u Dan. Sedlčanského 1589 we 4.

315. *Nowiny z Constantinopole*, kterak nynější císař turecký dwa znamenité pány postínati dal. W Praze u Bur. Waldy 1589 we 4.

316. *Žalostné nowiny*, kterak Turek pewnost w Charwátích Wybýtš oblehl a dobyl. W Praze u J. Šumana 1592 we 4.

317. *Nowiny o velikém moru* tureckém, o jejich wítězství nad křesťany (na konci:) Podlé dekretu od J. M. C. sobě daného. W Praze u Bur. Waldy 1593 we 4.

318. *Wypsání* jakým způsobem křesťané nad Turkem w zemi charwátské při klásteru Zysseku switěžili. W Praze u Dan. Sedlčanského 1593 we 4.

319. *Potěšitedlná nowina*, jak křesťané nad Turkem u Bělehradu switěžili. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

320. *Nowiny o hrozném tyranství tureckém* a potkání s Peršany. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

321. *Nowiny o šťastném wítězství* křesť. w zemi charwátské nad Turky. W Praze u J. Šumana 1593 we 4.

322. *O Filekowi*: wypsání prawdiwé slawného wítězství nad Turkem od křesť. obdrženého. W Praze u J. Šumana 1593. we 4.

323. *Nowiny o konaném ukrutenství od Turků* nad křesťany, w Praze u J. Šumana 1593 we 4.

324. *Nowiny a wypsání o udatné bitwě* křesťanské, kterauž jsau 1594, 3 Máje u Hatwanu s Turky swedli. W Praze u J. Šumana 1594 we 4.

325. *Nowiny jisté*, obšírné a dokonale wypsání o obležení a dobytí pewnosti Nowého hradu w Horních Uhřích ležícího, od 10 Března 1594. W Praze u J. Šumana we 4.

326. *Wypsání wálečného běhu*, ob se pomínule w Hořejších Uhřích zběhlo. W Praze u Mik. Pštrosa 1594 we 4. cum grat. et priv. caes.

327. *Nowiny z Uher* a o zázraku božském w české zemi, w Praze u Woldřicha Waldy 1594 we 4.

328. *Ležení císaře tureckého*. Zpráwa ji-

1) W Olomauci 1728 (Boček). Sepsání všech císařůw tureckých, pak: O nešlechetnostech tureckých, prodávaly se r. 1567 w Olom. s dovolením bisk.

stá.. jaké chytrosti w poli užíwá. W Praze u Bur. Waldy 1594 we 4.

329. *Zpráva o bázni Turků.* W Praze u Mik. Pštroša 1594 w podlauhlém 4.

330. *Zpráva o spojení sedmihradského, moldawského a walašského wojska s křesťanskými temy.* W Praze u Mik. Pštroša 1594 we 4. (w Raudnické knih.)

331. Z ležení u *Gokerna zpráva.* W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

332. Prohlášení a *wyprawení se do pole* proti Turkům mimo zpráwu o diwné historii, jež se w Constantinopoli dne 11 Máje 1594 zběhla (z něm.). Počiná se: Jakož nejmilejší křesťané, jednomu každému dobře známo a wědomo jest, kterak ten ukrutný tyran atd. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

333. Nowiny dvoje o smrti sultána *Amurata* a wítězství křesť. w Charwátích. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

334. *Nowiny z Charwát,* z Bělehradu a Rábu, z Widně, z Košic a z Grácu atd. o porážce Turkůw. W Praze u Woldř. Waldy 1594 we 4.

335. *Kronika nová o národu tureckém* na dwa díly rozdělena. W prvním wyprawuje se o původu, začátcích, zrostu, správě, moci, wálkách, ctnostech i nešlechetnosti, a poslaupnosti knížat osmanských od prvního Osmana Chana až do sultána Selima Chana, a do l. p. 1550. Jakož to vše sami Turci jazykem swým sepsali. W druhém doplňuje se kronika o věcech tureckých, které se zběhly od léta menšího počtu 50ho až do léta 90ho. Wydaná od *Jana Lewenklaia* z Amelbrunu, w jazyku latinském a německém, a teď nyní w jazyk český přeložená od Jana KOCÝNA z Kocynetu, a Dan. Adama z WELESLAWÍNA. Na zad přidány jsau dvě jízdy Augeria Gisenia z Busbeku (jedna z Widně do Constantinopole a do Amasie l. 1554 wykonaná; druhá jízda do země thracké aneb do Constantinopole l. 1555.) Též napomenutí jeho a zpráwa, proč a jakby se křesťané k wálce proti Turkům hotowiti měli l. p. 1594. w Praze 4. stran I. díl 448, mimo předm. a registr. II. díl 385. Užito jí od Rulika w historii turecké atd. w Praze w 8. I. díl 1809 str. 236, II. díl 1810. str. 160.

Latině wyšla 1588 a 1596, německy 1595 fol. Frankfurt am Main. Matěj Hosius jí lat. sepsal, *Lewenklaia* do něm. přeložil.

336. *Nápomenuiti* potěšitedlná všechněch křesť. potentátůw proti pohanům. Z polské řeči přel. 1594. b. r. a tiskare.

337. *Wypsání* právního *ortele* nad Ferdin. hrabětem z Hardeku, generalem na Rábu atd. a nad Mikulášem Perlinem de Forli. W Lito-myšli u Ond. Graudenca 1595 we 4.

338. a) *Zpráva* co se s knížetem Sigmun-

dem Bathory w Sedmihradské zemi zběhlo. W Praze u Woldř. Waldy 1595 we 4. z lat. přel.

b) O dobytí Gokernu. W Praze u Bur. Waldy 1595 we 4.

c) Nowiny z Košic, kterak jsau Walaši, Moldawané a lid sedmihradský dwa haufy Tatarůw porazili. W Pr. u Bur. Waldy 1595 we 4.

d) O dobytí dwau pewností, Plindenburku a Petrinu w zemi charwátské, w Praze u Jana Šumana 1595 we 4.

e) O dobytí pewnosti Fagyátu, w Praze u Šumana 1595 we 4.

f) Nowiny o wítězství u města Kaparye, w Praze u Bur. W. 1595 we 4.

g) O dobytí města Jeny i země sedmihradské, w Praze u Jana Šumana 1595 we 4.

h) Nowiny ze Zyseku, Kašy, Tokaye a z ležení od Ostřehoma, w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

i) Partikulář o dobytí pewnosti Torgewistu, a pewnosti Gorgice w zemi walašské, w Praze u J. Šum. 1595 we 4.

k) Nowiny z země sedmihradské z ležení polního, w Pr. u Bur. Waldy 1595 we 4.

l) O dobytí Otřehoma, w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

m) Nowiny ze sedmihradského Bělehradu, w Praze u Wold. Waldy 1595 we 4.

339. *Psaní sultána Amurata* k Sigmundowi Batorowi, knížeti sedmihradskému, w Praze u Buriana Waldy 1595 we 4.

340. *O porážce Tatarů a Turků* nowiny, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 we 4.

341. *Nowiny z Krakowa* a z Tokaye, co se již na dile mezi lidem křesť. wálečným a Turky tohoto 1595 r. zběhlo, w Praze u Bur. Waldy we 4.

342. *Nowiny* dvoje, první weliký diw a zázrak božský, kterýž p. bůh w čas drahoty w Niderlantu ukázati ráčil, tak že na mnoho místech *obilí s nebe přšelo*, 25 Dubna 1595. Druhé: z země uherské jakau škodu *powětrí* we Wostřehomu učinilo, a co Turkůw přitom zahynulo (z něm.) w Praze u Bur. Waldy 1595. we 4.

343. *Nowiny z Košic*, o wálečném lidu sedmihradském a walašském, w Praze u Bur. Waldy 1595 we 4.

344. *Nowiny o dobytí* města *Bytiče* w Praze u Waldy we 4. 1595.

345. *Nowiny* jisté a prawdiwé, jak *Turci* od města *Bukarestu odehnáni*, w Praze u Šum. we 4. 1595 Též u B. Waldy.

346. *O dobytí* města *Babuče* (w dolejších Uhrích), w Praze u J. Šumana 1595 we 4.

347. *Kvult na pohany* ke všem křesťanským pánům, králům i knížatům, a zvláště nejncpře-

mož. král. polskému. Od Bart. **PAPROCKÉHO** z Glogol a Paprocky Woly 1595 we 4. listů 20 (přel. do českého a sněmu podáno. Pobuzení proti Turku).

348. *Nowá sedmihradská Viktoria nad Turky* (z něm.) w Praze u Sedlčanského we 4. 1596.

349. *Nowiny z uherské, dalmatské, sedmihradské země*, w Pr. u Sedlčanského we 4. 1596. Též u Bur. Waldy.

350. *Nowiny jisté a prawdiwé o žádostiwém wyswobození z moci turecké křesťanů w st. Budině*, w Praze u Waldy we 4. 1596.

351. *O některých weselých a rozdílných křesťanských wítězstvích proti Turku* (z něm.) w Praze Walda we 4. 1596.

352. *O šťastném wítězství a rozeznání mnoho tisíc Turkůw a Tatarůw*, w Praze u Šum. we 4. 1596.

353. *Partikulář o dobytí Hatwanu*, w Pr. Sedlč. we 4. 1596.

354. a) Pořádné wypsání o dobytí města i zámku Hatwanu, w Praze u Dan. Sedlčanského 1596 we 4.

b) O dobytí tří pevností Wacen, Klaudu a Kosty Nowico, w Praze u Anny Šuman. 1596 we 4.

c) O dobytí města Chyanádu a Kaštelu, Noghlak u země sedmihradské, w Praze u A. Šumanowé 1596 we 4.

d) O wzetí města Wacie, o hlawním šturmu k Temeswáru učiněném, w Pr. u A. Šuman. 1596 we 4.

e) Kratičké wypsání pevnosti Erly, w Praze u Dan. Sedlčansk. 1596 we 4.

f) *Nowiny o dobytí pevnosti Pápy*, w Pr. u B. Waldy 1597 we 4.

g) O dobytí pevnosti turecké Slatina; w Pr. u A. Šumanowé 1597 we 4.

h) *Nowiny o wítězném Rábu dobytí, a slawném nad Turky wítězství, kteréhož bůh křesťanskému lidu 1598 w noci na prowodní neděli propůjčiti ráčil*, w Praze u A. Šumanowé 1598 we 4.

355. *Prawdiwá, jistá a gruntowní relací, jakým rytířským prostředkem a ponuknutím uroz. pána z Pernšteina na Towačowě a Litomyšlí atd. hraničná pevnost Dotis, 23 Máje 1597 nenadále wzata, a J. M. C. zas w moc uwezena jest. Sepsaná od jednoho, kterýž wždycky spolu přítomen byl*, w Praze u Wold. Waldy (1597) we 4.

356. *Prawdiwý partikulář o šťastném wítězství a žádostiwém dobytí mocné a dobře opatřené pevnosti města Rábu atd. spolu s jinými nowinami z Prešpurku, Otřehoma a Constantinopole*, w Praze u Buriana Waldy we 4. (1598) čtyry listy.

357. *Šťastné a prawdiwé nowiny z Uher o dobytí w dewiti dnech 7 pevností tureckých atd. w Praze Dačický we 4. 1598.*

358. *Nowiny z Fileku, z Košic, z Prešpurku*, w Praze u Dač. we 4. 1598.

359. *Nowiny o slawném wítězství křesťanůw nad Turky*, w Praze u děd. Šuman. we 4. 1599.

360. *O ukrutném tyranství Begga tureckého*, w Praze u děd. Šuman. we 4. 1599.

361. a) *Jisté nowiny o způsobu osoby bašete Budinského, kterak w ruce křesťanům přišel, a jat jest*, w Praze 1599 we 4.

b) *Nowiny z Uher a Sedmihradské země, kterak jsau křesťané u Setštínu Tatory z ležení jejich wyhnali, je porazili, a praporce tatarského cíara dostali. Též jak jest Mich. walašský wejwoda, téměř všecku Sedmihradskau zemi k ruce J. M. C. podmanil*, w Pr. u Dan. Sedlč. 1599 we 4. (w Raudn. bibl.)

c) *Nowiny znamenité o obdrženém u města Tolny slawném wítězství nad Turky od křesťanů*, w Praze u děd. Šumanských 1599.

362. *Prostředkové a wýminky*, podlé kterýchžto mezi císaři Rudolfem druhým Římským, a Hehomatem (Achmetem) prwním, tureckým, příměří a pokoj 20letý zawřin a wyzdwižen jest w Uhřich, w ležení polním, mezi Dunajem a řekau Sytwau 11 Listop. léta pomínulého 1606 w Praze u J. Ottmara Jakubowa we 4. A—B.

363. *Exemplář smíření a spokoje se s stawy králowství uherského a obzwláštne se panem Štefanem Bočkajem atd. již knížetem sedmihradským atd. kterěz se stalo w Widni 23 dne měsíce Čerwna l. p. 1606, přičemž jsau také i artikulowé a wýminky příměří a pokoje tureckého, vše z lat. řeči na česko přeložené*, w Praze u Jana Ottmara Jakubowa l. p. 1607 we 4. A—D.

W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. jsau *Conditiones pacis inter Rudolfum et Sultanum Mahom.* [1607 lat. a jiné listy lat. i něm. z r. 1608].

e) Uherská.

364. *Querela*, t. j. nařikání žalobné s zjewným osvědčením se *králowství uherského* a zwláště těch, kteříž jsau w Hořejších Uhřich (proti cís. Rudolfowi) rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. num. 1.

365. *Prawdiwá a krátká zpráva processu, kterýž nejw. heitman lidu polního w hořejších Uhřich p. hrabě Jacobus Belliogiosa při wzeří kostela w městě Kašowě a při měšťanech před se wzal 1604, 3 Ledna w témž rkp. weř. bibl. XVII. D. 20.*

f) *Tatarská.*

366. Bartoloměje MACERY z Letošic *historia o Tamrlanowi* králi tatarském z lat. přeložená, w Praze u Jiríka Nigrina 1598 w 8.

g) *Babylonská.*

367. *Wypsání o královně Semiramidě* Babylonské, manželce syna krále assyrského, kteráž weliké a nákladné město Babylon wystawěti dala, též i o zahradě wisuté a mistrowsky dělané, kterauž za žiwobyti swého s welikým nákladem také wystawěti dala. Jaké pak slawné skutky táž Semiramis králowna provozowala, jakž list 506—9 w kozmografii české w sobě šíře obsahujíc zawírá, w Praze u Woldřicha Waldy 1603 we 4.

h) *Franská, anglická, španielská, portugalská, wlašská.*

368. *Přípis listu* poslaného jednomu zvlášt-nímu muži, kterak při swatbě Henricha krále navarského stalo se jest pozdwižení l. 1572. wyt. l. 1619 we 4.

369. *Hrozně nowiny z Paříže*, totižto jaci mordowé lidem, kteří tělo a krew pod obojí přijímají, se dějí we 4. 1572.

370. *O zradě a trestu Karla Guntaulta* z Biron od Jindřicha IV krále franc. [sfat byl r. 1602] 1 $\frac{1}{2}$ listu we werších: „Já Karel Guntault z Biron pán, knížecí titul byl mi dán, atd. Pak w prose sama historie 5 $\frac{1}{2}$ listu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

371. *Wěcný a stálý Edikt* zawřeně a swolené smlauwy mezi panem *Joanem de Austria*, rytířem towaryšstwa zlatého rauna na místě krále hišpanského s jedné a obecnými stawy zemskými w Nidrlantu s strany druhé pro spokojení neswornosti a wybojůw, kteréž se skrz lid wálečný, jenž w též nidrlanské země z jiných zemí uwden jest, zdwihli. Publikowáno w Bryslu 17 Unora 1577. Z něm. přel. we 4. listů 7.

372. *Portugalská bitwa* s jistým wyswětlením nowin z Madril (?) a Lissabonu, o žalostiwém zahynutí krále z Portugalie 5 dne Srpna 1578, w kteréžto bitwě tři králi zahynuli, a přitom wíce než 20000 branných mužůw, w Praze u Jiř. Dačického 1578 we 4.

373. *Pařížské nowiny*, I. žalostiwé psaní jednoho katolického pána o obtížnosti a saužení města Paříže a weliké drahotě w něm. II. psaní z ležení králowského před městem. III. psaní J. M. krále k wrchnímu správci do města Langres. IV. psaní doktora *Gwarnera* do města Langres raddě 1590 we 4.

374. *Prawdiwá gruntowní zpráwa a wypsání,*

z jaké příčiny Jan *Šatele*, městský syn w Paříži, krále zamordowati umínil. Z něm. přel. w Praze u Wold. Waldy 1595 we 4. (w Museum).

375. *Artikule a wýminky pokoje* a priměří upewněného mezi knížaty Jindřichem IV, králem francauzským, a Filipem II králem španhelským atd. w Holomauci 1598 u Jiř. Handle we 4. listů 8.

376. *Zpráwa jistá o spuntování* a zradě hraběte *Gaurye* proti Jakubowi IV králi šot-skému w městě Perthu l. p. 1600; rkp. bibl. weř. XVII. F. 38. num. 2 listů 19.

377. *Historia věcí w Frankraichu* zběhlých za příčinau náboženstwi. Z řeči lat. do česk. přelož. 1605. (w bibl. Herrenhetské).

378. *Jana Aventrota* epistola, aneb psaní králi hišpanskému o tajemstwi wálky od 17 provincií a krajin nidrlanských wedené. Z lat. přel. w Praze u Pawla Sessia 1620 w 8.

i) *Německá.*

379. *Jisté nowiny o wítězstwi* cis. welebnosti Karla V w Tunyzu 1535 we 4.

380. *Nowiny nowé, jak císařská welebnost s králem franským* porownati a smluwiti se jest ráčila. — Wytisťeno w Menším městě Pražském u Bartoloměje Netolického 1544 we 4.

381. *Rozepsání císařské Jeho Milosti Karla V s strany některých w swaté Mši neposlušných* 1546 we 4.

382. *Weypis psaní ohradního*, kteréž korfírst a knížata, též hrabat, panoše, města a stawowé k Augspurskému wyznání priznawatelé z příčiny nynější. . . weyprawy k J. C. Weleb. odeslali 1546. Z něm. na česko přel. 7 listů. Tisťena 1547 w Prostějowě we 4.

383. *Pořádek císařůw Římských* od cis. Julia až do J. M. C. Matiaše pána našeho toho jména Iho 1 arch. tišť. Obsahuje na 3 listech 151 císařůw w 7 rubrikách: jméno, z kterého národu pošel, léta panování, čas úmrtí, jak a kde který sešel, kde pochowan, stáří.

384. *Nowiny jisté o wítězstwi* knížete *Hanuše* kurf. saského we 4. 1547.

385. *Nowiny z Wlach*, z nichž každý člowěk bude tomu swětlo moci wyrozuměti, že P. . . s swými duchowníky císaře k nynější wálce pohnul, proti Luteranským kurfírstům 1547 we 4.

386. *Nowiny*, které se mezi *císařskau Welebností* a *papežem* před zámkem tak řečeným Belliano we Wlaších zběhly (ku konci): Jan Kosořský w Praze 1562 we 4.

387. *Krátký a gruntowní spis*, kterak najjasnější a welikomocný *Maximilian* atd. w Frankfurtě při řece Maynu 24 dne měsíce Listop. 1562 na králowstwi Římské korunowan býti

ráčil. Ku konci: Nákladem Seb. Oksa z Kolow-
wsi, z něm. jazyka w český přeloženo a wy-
tištěno w Starém městě Pražském (1562?) w 4.

388. Nowiny o Jeho Římsk. Císařsk. Maje-
státu atd. *wálečném lidu w Špiské zemi*, a což
toho času okolo a proti Jeho Majestátu atd.
protiwného způsobeno l. 1565. Tlačeno w městě
Holomauci u Šeb. Oliwetského z Heřmani 1565
we 4.

389. Krátký spis o porážce a *zajetí Maxi-
miliana*, woleného krále polského a arciknížete
rakauského 1588 z rkp. tištěno w Čas. Mus.
1834 str. 191.

390. Zpráva, kterak *Anna arcikněžna* ra-
kauská do Krakowa přivezena jest, w Praze
u Bur. Waldy 1592 we 4.

391. Výpis *psaní* jednomu přednímu poten-
tátu od p. *stawůw* náboženství *ewang.* w ar-
ciknížetství rakauském učiněného, w němž se...
omlauwají, proč jsau J. M. K. dědičné podda-
nosti slibowati nemohli atd. w rkp. weř. bib.
XVII. D. 20. num. 5.

392. Wypsání, kterak J. M. C. 1594 18.
Máje do města *Řezna* na sněm přijeti ráčil, w
Praze u Mik. Pštroša 1594 we 4.

393. Nowina o šťastném příjezdu arciknížete
Arnošta rakauského do města Brussel, w Praze
u J. Šumana 1594 we 4.

394. Historie kurfirsta *Kristiana* saského,
z latiny přeložena 1595 (w Žitawě w bibl.)

395. *Pohřeb císa. Max. II.* Z rkp. weř. bib.
(od r. 1574—1596) tištěno we Kwět. 1843.
č. 97.

396. *Odstaupení od spráwy* a gubernací *cí-
sařské zemi uherské, morawské a rakauské* l.
1608 w 8. (Boček).

397. Nowina o *zkáze* města *Plurs* w šwejc-
carské zemi 25 Srpna 1618 w Now. m. Praž.
u Dan. z Karlsperku 1618 we 4.

398. Spis o věcech *graubundských*, kteréž
se léta 1618 zběhly, w Praze u D. K. z Karls-
perku 22 listů A—E.

399. *Zlatá Bulla* Karla IV od r. 1356 z
lat. w českém jazyku, w Praze u Jonaty Bo-
hutského 1619 we 4. str. 59 (w. Schönfeld
Journ. 1782. str. 97) též u p. Brožowského
z Prawoslaw.

k) Slezská, polská, mozkewská.

400. Nowiny hrozné, strašlivé i žalostiwé,
kterak *Neptalim*, weliké kníže Mozkewské, Jeho
Milosti králi polskému atd. s znamenitým počtem
lidu wálečného do země litewské wpadl, pá-
lením, mordowaním lidí obojího pohlaví, nekřes-
tanským a nestydatým zajímáním, měst a zám-
kůw dobýwáním welikau a znamenitau škodu
učinil. Wylíčeno w Starém městě Pražském u

Šebestiana Oksa z Kolowsi. Léta atd. LXIII.
(1563) 6 listů we 4.

401. Jisté nowiny z země *litewské* od kup-
cůw i jiných hodnowěrných lidí, co se stalo
při lidu wálečném s obů stran.. krále polského
i také wel. knížete Moskewského 1564 w Pr.
u Šeb. Oksa we 4. 1564 listů 6.

402. Nowiny strašlivé a hrozné
záhubě a škodě skrze *powěťri* u města *Opawy*
w slezské zemi z dopuštění božského w pátek
po božím těle l. 1578. Wyt. od Jiř. Černého
1574 we 4.

403. Listy knížetství *Opawského* se týkající
rkp. fol. weř. bibl. D. 35 listů 84.

Sahají do r. 1615, obsahujice spor neb bránění
se Opawských knížat Karlu z Lichtenšteina, proti
swobodám a nadáním od Matiaše Jiřího, a zvláště
Wladislawy je opanowati chtějícímu. Stawowé čeští
se jich jako knížetství k Čechám přiwtěleného uj-
mali.

404. Nowina prawdiwá a jistotná, čo se při
obležení města *Gdánska* dálo, od *Štefana* ny-
nějšího krále polského. Sepáno od jednoho
měštěnina města toho. Wyt. l. 1578 we 4.

405. Nowina jistá a prawdiwá o dobytí zna-
menitého zámku a pewnosti welikého města
hraničného *Polocka*, ležícího na pomezí litew-
ském atd. w Praze u Michala Petrle 1579 w 4.

406. *List odpovědaci* od J. M. *krále pol-
ského* Mozkowi mrzutému nepříteli a tyranu,
skrze jednoho předního zemana jménem Lopa-
činský ten list s obnaženau šawlí odeslán jest,
w Praze u Bur. Waldy 1580 we 4.

407. **SMIL OSOWSKÝ** z Daubrawic na
Třebíči; *Diarium* wztahující se na arciwěvodu
Maximiliana w čas jeho ucházení se o korunu
polskau r. 1587 rkp. (Boček).

408. Přípis *mandatu Maximiliana* woleného
krále polského k stawům král. polského s. l.
1587 w 8. [u p. Miltnera na Smečně].

409. Akta *wyslanství polského* Stanislawa,
biskupa Olomuckého r. 1587 a 1588 lat. a
česky, rkp. w Kroměříži fol. (Boček).

Rkp. od r. 1587 fol. 7 listů u p. Bočka obsa-
huje. a) Zdání a rozsauzení o wywolení krále pol-
ského. b) Předložení a žádost krále franckého o
král. polské žádajícího wznešena na korunu (sic)
toho králowství. S odpovědí. c) Jak se při wolení
krále polského w Polště zachowati má.

410. Wypsání historické a prawdiwé, kterak
skrze přediwé působení boží, welikomocné a
wysoce urozené weliké kníže w Mozkewských
zemích jménem *Demetrius* jakožto prawý dědic
po Janowi Basiliowi welikém knížeti Mozkew-
ském pozůstalý otcowského králowství swého
dosáhl léta 1605 w Praze u Kašpara Kargezia
1606 we 4.

411. **B. PAPROCKÉHO** a) Stambuch slez-
ský, w kterém hospodář s hostem o mnohých
věcech spásitedlných rozprávějí, pod erby a

rody starodávných pánův a rytířstva knížetství horních v Slézy. Na čtyry částky a dvě knihy sebrané a sepsané, ode mne atd. Wytlačeno v Brně u Bartolom. Albrechta 1609 fol. str. VIII. Přípis (p. Janu Kristofu Pruskowskému z Pruskowa atd.) Textu A—Www (3 $\frac{1}{2}$) po 4 listech.

První část té knihy jest nábožného věroučného obsahu we dwadecateru rozmlauwání hospodáře s hostem, připsaných dwadecateru rodů slezských, s předmluwy Paprockého o erbích každého z těch rodů. Na listu Rr α počíná teprw pauze genealogický „Strom z erbůw starodávných rodůw učiněný“ atd. s nowými přípisy a předmluwy.

b) Paralipomena genealogiarum slawicarum.

Co w předešlých historických spisech i w Diadoche wynecháno, zde se doplňuje, wětší pak částka k wyčtení Moskwanských rodů oddána. Posud newyšla tiskem ¹⁾.

l) Morawská.

412. *Knihy pamětní* markrabství morawského od l. 1475 až do 1588 rkp. fol. (w bibl. Hořowické).

413. *Zrcadlo* slawného markrabství morawského, w kterémž každý staw wzácnost i powinnost swau uhlédá w fol. 1593 w Holomauci u dědiců Milichthalerowých, listů 448 od Bartolom. PAPROCKÉHO z Glogol a Paprocké wúle. Wlastně polským nářečím sepsáno, a skrze Jana *Wodičku* w češtinu uweveno.

Spis dobrý a od stawů morawských wděčně přijatý. Paprocký w spisowání kroniky morawské první cestu prorazil. (knihá řídka) Obsah jest: a) historie země. b) genealogie šlechty morawské. c) popsání wětších měst.

414. *Lamentací* žalostiwá, pláč a taužebné nářikání země morawské na mnohé ohavnosti a trápení její, w němž se jistotně a prawdiwě wyprawuje wšecko, co, jak a kdy se tam dalo a stalo l. 1605 w Praze u J. Nigr. 1606 w 8. 14 listů.

Těž rkp. bibl. weř. XVII. D. 20. num. 2. Začíná: Ach, ach, ach, áuwe, běda mně na mne hoře atd. × Amen staň se tak milý pane 1605. W r. 1605 Turci a Uhři wpadli do Morawy pod Brod Uher-
ský atd.

1) Nepřeložené do češtiny zůstaly tyto knihy Paprockého: a) *Ogrod Krolewsky*, w kterém od počátku Cesarzow Rzimskich, Arcyknižat Rakuských, krolow czeských a polských etc. opisane náydzie, w Pradze 1599. fol. toliko polsky psáno. b) *Kronika*, abo krátkie zebnanie z rozmanitých kronik spraw potocznych ziemie z dawna slawnéy Pruskiey (necelá w bibl. weř.) c) *Pamięć nierządu w Polsce* przez dwie fakcy uczynionego w r. 1587. Napis. i wydano przez Bartosza Paprockiego 1588. (w Praze 4to. 8 archů. Knihá na nejwýš řídka. Dedikowána Panu Willmowi z Rožmberka, správci a wládarů domu Rožm. nejw. purkrabí atd.)

415. **MATIÁŠ Z TOPOLČAN: Paměti markrabství morawského XVI stol.** Rkp. sawwéký fol. (u p. Bočka).

m) Česká.

416. *Kronika o založení země české a prwních obywatelích země, tudíž o knížatech a králích, i jejich činech a přiběžích, welmi krátce z mnohých kronikářůw sebraná 1539 w Starém městě Pražském, 4. Spisowatel dle přípisu jest Martin KUTHEN z Šprinseberka.*

Kratičká, ale we wybórný pořádek uwevena, obsahujíc příběhy od počátku národu českého, až do času Ferd. I (1527). Má wyobrazení wéwod a králů českých, Žižky, Husa a Jeronyma Pražského. — Po druhé kroniku tu připojiw Weleslawina ku kronice Eneáše Sylvia od Konáče přeložené a oprawené, tak že oboji podlé příběhů w kapitolách sestawil, pod nápisem: *Kroniky dvě o založení země české atd. W Praze 1585 we 4. Po třetí w Praze u Kram. (mladšího) w 8. 1817. Jest i w rkp. weř. bibl. XVII. D. 6. fol. 586.*

417. *Odsudek wíry* (papežem Pawlem II. t. bulla jeho od r. 1466 proti králi Jiřímu a králi českému. Wyt. 1537 (česky).

418. **WÁCSLAWA HAJKA z Libočan a) Kronika česká.** (Ku konci): Wytlačeno w Menším městě Pražském, prací a mistrowstwím opatrných mužow Seweryna mladšího měšténina Starého města Pražského, a Ondřeje Kubše z Ziepuow, léta božioho 1541 w fol. 528 listůw.

Šla powěst o Kuthénowi, že chce wydati českau kroniku; strana katolická obáwajíc se, žeby Kuthén, kališník, jí w něčem zkríwdil, pobodla Hájka, katolika, k podobnému dlu, a přístup ke dskám zemským jemu zjednala. Nastaupil swau práci r. 1534. a skončil 1540, a na to hned zemské dsky shořaly (1541), při čemž i mnoho exemplářů již tistěné kroniky ohněm pošlo. Našli se lidé, kteří tu knihu potlačiti hleděli, předstírajíce, že w ní nejedněch lidí z národu pomluwili, a české jméno u cizozemcůw w hanbu uwedl. Ponaukali přípowědmí knihlačitele Wácsl. Halaše z Radimowic, jehož nákladem tistěna byla, aby ostatek exemplářů zmařil, aneb jich spisowateli wíce newydal. Žalowal Hájek Halaše u magistrátu, ale rozepře se na léta wlékla, až posléze přičiněním některých z panského stawu, Hodějowa, Jana Lobkowice a jiných pře na zemské práwo wznešena, a k prospěchu Hájka rozhodnuta jest. Wyprawuje příběhy od počátku národu českého až do r. 1527. Uznáwám, prawí sám Hájek, že toto mé psaníe wšem se líbiti bude; a tak jest, za jeho času rozdílnot náboženstwí trojiho, za našeho wěku zostřená kritika urážky nejedny w jeho kronice nalezla. Weleslawina o ní takto saudil: Mnozí z Čechůw toho času i potom málo jí sobě wázili pro některé přičiny, totiž žeby někde strany pod oboji dotýkal, mnohé bezpotřebné, časem i básniwé wěci wměšowal. Ale nyní (1585) když se již exemplářůw nedostává, a žádny po ta wšecka léta se newyjewil, ježto by něco lepšího a gruntownějšího na swětlo wynesl, nejedniby jí za dosti weliké peníze rádi kaupili atd. P. Dobr. saudí, že wnitřní cena její té cti nezaluhowala, aby po třikrát německy wydána byla, a wšak co půwodní práce první welikosti, že wždy wzácnau

našeho jazyka památkou zůstane, jakkoli periody w ní sem tam nucené jsou pro svévolné slovo zasazování. Tuším, že w částkách samých sloh rozdílný jest dle toho, jak Hájek buď něco z českých pramenů vypisoval, buď z latiny neb němčiny překládal, buď konečně sám wyprawoval. Přeložena byla německy od Jana Sandelia, městského písaře w Kadani. W Praze 1596. fol. Nürnberg. 1697. Leipz. 1718. připsána Rudolfovi králi. Do latiny p. Victorinus a S. Cruce ji přeložil, a Gelas. Dobner kritickými, chronologickými i antiquarskými poznamenáními opatřil r. 1761—1782 6 dílů w 4. W českém jazyku po druhé tištěna w Praze u p. z Schönfeldu r. 1818. fol. w témž, co půwodní, formátu i týmiž literami. Důkladné uwážení její w Würdigung d. alten böhm. Geschichtschreiber von F. Palacky 1830.

b) Kniha o nešťastné příhodě, kteráž se stala skrze oheň w *Menším městě Pražském*, a na hradě sv. Wácslawa i na Hradčanech l. 1541. Rkp. [oheň Malostranský] weř. bib. XV. D. 6. fol. 557. sld. O ohni Pražském rkp. mus. 716. Wytisťeno w domě Bartoloměje Netolického w 4.

Po druhé dal ji tisknauti Wawřinec Žezhule, měštinín Pražský 1614, připsaw ji p. Diwišowi Černinowi z Chudenic. W Praze u Sam. Ad. z Weleslawina.

419. Nové zřízení o *wyzdwižení desk* zemských pohořelých králowství českého. Léta p. 1541 w Praze 1542 w 8.

420. Křesťanské napomenutí doktora Jana *Bugenhagia* Pomerana k Čechům, Slezákům, Lužickým (aby proti Sasům nebojowali) w 4. 1546.

421. *Spuntování*, jaké jest se od některých osob w král. českém proti nejjasnějšímu knížeti a pánu p. *Ferdinandowi* Římskému, uherskému a českému králi stalo. W Praze u Bartol. Netolického 1547 w 4. w. následující čislo.

422. Psaní přátelské oswiceného knížete Hanušu Fridricha saského J. M. učiněné stawům a haitmanům některých krajůw koruny král. českého l. p. 1547. Též i psaní odpowědací a nepřátelské Šebestiana z Waitmille. dotčenému knížeti Hanušowi i jeho následowníkům. 6 listů 1547 w Prostějowě.

423. *Akta těch všech věcí*, které jsou se mezi najjasnějším knížetem a pánem *Ferdinandem* Římským, uherským, českým atd. králem atd. a některými osobami z stawoww panského, rytířského a městského králowství českého léta tohoto atd. XLVII zběhly tuto wytisťené (erb český). Jest i druhý nápis: Jaké jest se od některých osob w králowství českém spuntování atd. stalo atd. (Na konci) Wytisťeno a dokonáno w Menším městě Pražském atd. Léta božihó tisícioho pětistého, čtyřidcátého sedmého (1547) w 4. a—pppp po 4 listech qqqq 1 1/2 u Bart. Netolického. Něm. přeložena Prag 1548.

424. Tato akta aneb knihy památné, čili hi-

storie oněch dvou nepokojných let w Čechách 1546 a 1547, auplně sepsaná od SIXTA Z OTTERSODORFU leží w rkp. weř. bib. XVII. B. 1. a jest důležitý spis pro českou historii.

W Mus. num. 759 a 161 pod titulem: *Diarium, acta rerum gestarum* t. j. Dennopis z našeho času bauřiwých let 1546 a 1547 tak nazwaného králowého sněmu. Balbin Sixtu z Ottersdorfu připisuje: *Historia suorum temporum* sub Ferd. I et Maximiliano II usque ad Rudolphi II initia, kteréhož spisu Pelcel prawí, že nikde naleztí nemohl. Tištěno pod jménem: *Přiběhowé králowství českého* zběhlí za panování Ferd. I w Praze w 8. díl I. 1820. str. 435 II. díl 1821. str. 544. Pak: *Přiběhowé král. česk. za panování Maximiliana II.* w Praze 1822. str. 396 od J. Zimmermanna z rkp. weř. bib. wydána. Sepsání osob k snešení přátelskému r. 1547 (listů 30). W rkp. weř. bib. XVII. D. 20. fol.

425. Martina KUTHÉNA kronika welmi pěkná o urozeném a statečném rytíři Janowi *Žižkowi*, prawdy boží horliwém milowniku, w Praze 1564 w 8.

[Na předposlední stránce čísti: I pochowali jsou Žižku w Králowé Hradci, a tu leží. A Hradečtí jsou sobě kázali Žižku namalowati na korauhi na bílém koni w rytířské zbroji s palcátem w oděni tak, jak živ jsou jezdiwal.]

426. (*Kniha o nestalém štěstí*, ku kteréž připojena jest skrowná): *Knížka druhá* obsahující w sobě některá léta říšského císařství spravování slawné paměti císaře Karla IV. atd. 1579 w 8. w Praze.

Poslednější spisek toliko 9 str. obnáší, a jest dílo Lupáče Prokopa w latině, jež do českého přeložil PAW. LUCIN HELICONIADES.

427. O skonání císa. Ferdinanda [r. 1567. prodáwali dovoleno w Olom. od biskp.]

428. *Historie o císaři Karlowi* tohoto jména čtvrtém a králi českém sepsaná a w nowé wšbec wydaná od M. Prokopa Lupáče z Hlawáčowa. W Praze u Jiřího Nigrina (Černého) 1584 w 8. archů 11.

Zachawal nám zlomek staré básně o smrti Jana krále, kterýž tištěn odtud w Výboru st. lit. 1845. str. 1179 sld.

429. BOREGK česká kronika 1587. (Boček ex lat. lib.)

430. JANA RAKOWNICKÉHO, měštana Pražského *historie* česká od r. 1575 až do r. 1587.

Měl ji Dobner (1778) w rkp. dle Ungara (Balb. boh. doct.) vlastně spisowatel slowe Rakowský (Rakoviensis), na jehož analecta historica se často odwołává Berghauer w Protom. poěni, a jest, díl on, jedna a též osoba s Bakowským, kterýž psal o moru (1582).

431. Historické wypsání o *Sigmundowi* Římském císaři uherském a českém králi, o běhu žiwota jeho, od WÁCSLAWA RAMEŠE. W Praze 1589 w 8.

432. BYDŽOWSKÝ MAREK. a) *Žiwot císaře Maximiliana*. W Praze 1589.

b) *Diarium sub Rudolfo* rege, neb přiběhowé

království Českého a okolních zemí od l. 1575—1596, s. a. ve 4. Rkp. weř. bib. XVII. G. 22.

433. Hrdinské podniknutí arciknížete *Maximil.* II. v španělské zemi. Z rkp. starého tištěno v Čas. Mus. 1833. str. 371.

434. *Mustrunk lidu* válečného z království česk. wypraweného u města Znojma r. 1594. Rkp. sauwěký w Raudnici [w. Čas. mus. 1827. I. 136.].

435. Slavné witání a nowina o šťastném příjezdu arciknížete Arnošta. W Praze Šuman. we 4. 1594.

436. *Rudolphus rex* Bohemiae, aneb příběhové králow. českého od l. 1575 do l. 1596. Rkp. we 4. bib. weř. XVII. G. 22.

437. *Poselství Moskewské* r. 1595. Ze sauwěkého rkp. weř. bib. Tišt. w Mus. Čas. 1844. str. 305. (Pěčí W. Hanky).

438. **BART. PAPROCKÉHO** a) Památka Čechům u Kheredeš pobitým. W Pr. u Anny Šum. we 4. 1596.

b) Diadochos, id est successio, jinak poslaupnost knížat a králůw českých, biskupůw i arcibiskupůw Pražských, a všech tří stawůw slavného království českého, to jest panského, rytířského a městského, krátce sebraná a wydaná. W Praze u dědiců Jana Šumana 1602 fol. 836 listůw.

Tu knihu Paprocký, již powědomější českého jazyka, český sepsal, ale předeje prohlédnauti dal Rafaeli Soběhrdowi aneb později nazwanému Mišowskému z Sebuzína. Rozvržena jest na patery knihy α) po připsu Rudolfovi II traktáček o začátku erbu lva, předmluwa ke všem třem stawům království českého, kdež wyčítá prameny, odkud wážil: Kron. Eneáše Sylvia, Kozmasa, Dalimila, Petra opata Zbraslawského, Dubrawia, Hájka, knihy kostela Pražského (libri erectionum) a j. Potom poslaupnost a krátkaú historií knížat a králůw českých až do Rudolfa II; poslaupnost biskupů i arcib. až do Zbynka, o klášteřích w král. českém. β) Předmluwa k wyšším saudeům, wojna turecká (1593—1597), pořádek saudůw. γ) Třetí kniha (již on druhau nazývá nepočítaje předešlých, ačkoli počtem listůw a věcí oddělených) o stawu panském. δ) O stawu rytířském. ε) O stawu městském s předmluwau k Pražanům a s historií o Praze. Registrík na konci ač neaupný. Kniha ta má sice mnoho poklésků, kterých již Balbin w swé stemmatographii dotekl, a však i mnoho dobrého, zwláště z jeho časůw. Jsau w exemplářích rozličnosti, o kterých zprawuje Dobrowský w Čas. Mus. 1828. II. 119.

439. **PŘIBISLAWA** z Radonina kronika česká. Rkp. stol. XVII fol. (w Museum).

440. *Pernšteinská kronika* w rkp.

W spisowně zámku Pernšteina, českým jazykem psaná, z níž 217 listůw uwodí Rupprecht (we swé Gesch. über den Ursprung der Klöster Dom- und Collegiatstifter in Mähren, na str. 103.)

441. *Rozmlawání mládence rytíře se starým Čechem* o příhodách a proměnách w král. českém (1348—1604). *Počíná:* Milý starý Čechu, byl jsem žádostiw atd. *Koneč:* a tam

bez přestání na wěky radowati a těšiti mohli. Amen. (list 308—344.) Rkp. fol. bib. weř. XVII. D. 20.

Jiný rkp. w Herrenhutě we 4. Při něm: historia o původu jednoty bratrské atd. Meč Hosiusa k obránění lidu božii atd. listowé a jednaní bratří s Luteranij (1533—42); poznamenání některých artik. . . kterak p. bůh rušil a kazil rady těch, kteříž se proti wili dílu jeho (1541—46). Na ten spis odwolává se Jafet w hist. br. fol. 37 a 66.

442. *Smluwa*, kteráž se stala mezi cis. *Rudolfem a Matiašem*, arcikn. rakauským w ležení polním mezi Štěrboholy a dolními Měcholupy l. 1608. Tišt. z rkp. w Mus. Čas. 1845. str. 292.

443. *Přitažení* arciknížete *Matiáše* rakauského, za jakau příčinau do kr. českého s lidem wálečným wtrhnauti, co řiditi a jak zase z Čech odtrhnauti ráčil 1608 w 8. (Boček).

444. Psaní kurfirsta saského arciknížete *Matiášowi* 1608, 6 Řijna. Rkp. weř. bib. XVII. D. 20. num. 4.

445. Kniha tato obsahuje: *jakau příčinau se Rudolfovi II sprotiwili*. Rkp. fol. (Boček).

446. *Jessenii* epistola comitalis ad Ungaros, exhibita statibus Posonii. Mense Dec. 1609. fol. Vid. Formy rozličných listůw XVII. D. 26. num. 2.

447. *Kronika* od r. 644—1529. Začíná: Český národ s knížetem swým Čechem přišli do Čech atd. W rkp. XVII we 4. kdež napřed stojí wýtahy sněmů atd. (Boček).

448. *Wácslawa BUDOWCE* z Budowa *akta* a příběhové, kteří se dáli od tří stawů král. českého tělo a krew pod obojí přijimajících od r. 1608 až do 20 Máje 1609, též odtud až do 23 Unor. 1610 we 4. rkp.

449. *akta a kopie některých psaní*, listůw posilacích, instrukci, proposici, resolući, poselství atd. mezi J. M. C. panem *Rudolfem II* uherským a českým králem atd. a *Matiášem II* králem uherským, čekancem království českého, arciknížetem rakauským a markrabí morawským atd. w příčině lidu wojenského *Passowského* prošlých. Z něm. přeloženo od Fridr. *LITWINA* z Hlinné. W Praze u Jonaty Bohutského 1611 w 4.

450. *Naríkání žalobné* země české 1611 Rkp. bibl. weř. XVII. D. 20. num. 5. (Po wpádu lidu *Passowského*.)

451. *Wyprawování o wpádu lidu Passowského* do Prahy 1611. Tištěno w Čas. Mus. 1830 str. 443.

452. *Wyznání France Tennogle* troje, dobrowolně před autrpným trápením, autrpné a po autrpném práwě o původu a příčinách wpádu *Passowského* do Čech l. 1611. Rkp. (XVII wěku) fol. weř. bibl. XV. C. 4. num. 1. fol. 11.

453. **JIRÍHO ZAWĚTY Z ZÁWĚTIC.**
a) *akta těch wsech věcí*, které se zběhly mezi *Rudolfem* a *Matiášem* léta 1611.

b) Wypsání slavného příjezdu krále Matiaše krále uherského atd. 1611 we 4. w impres. Šumanské listy 4.

c) Korunování Jeho Milosti Matiaše krále uherského atd. toho jména druhého, na království české l. p. 1611 w pondělí swatodušní na hradě Pražském w kostele sw. Wita šťastně wykonané atd. w Starém m. Pražském w impr. Šumanské we 4. 119 str.

Na listu liij počíná: knížat a králůw království českého, za kterého času, kdy který panoval a kralował, kratičké poznamenání od téhož Jiřika Závěty sepsaná. S podobiznou krále Matiaše na dřevě rytau.

d) Odjezd z hradu Pražského Jeho Milosti Matiaše krále uherského a českého atd. toho jména druhého, a příjezd skrz markrabství lužické do hlawního města Wratislawě knížetství slezských s poznamenáním věci některých na též cestě wykonaných, summowně sepsaný od Jiřika atd. w St. m. Pražském w imp. Šumanské str. 43.

e) Wypsání šťastného příjezdu, a slavného witání, též swadebního královského weselí Jeji Milosti nejjasnější arcikněžny rakauské, a již velikomocné králowny Anny uherské a české atd. toho jména druhé, kteréž se na zámku w městě Widni w druhau neděli adventní, jinak 4 dne m. Prasince l. 1612 šťastně konati začalo atd. (obrázek) W Praze w impr. Šumanské, we 4. A—J. po 4 list. K. 1 $\frac{1}{2}$.

f) Wolení a korunování Jeho Milosti císaře Matiaše toho jména prvního, pána našeho nejmilostiwějšího. Též korunování J. M. císařowé, jakožto uherské a české králowny Anny, za králownu Římskau, kteréž se stalo w městě Frankfurtě nad Meynem léta tohoto 1612 summowně sepsané atd. w impr. Šumanské we 4.

g) Wjezd první Římského císaře Matiaše toho jména též prvního na první říšský za správy a císařství Jeho Milosti do města Řezna sněm. Léta tohoto 1613... 4 dne Srpna šťastně wykonaný. S poznamenáním některých věci před a potom stalých we 4. 7 str.

h) Korunování Jeho Milosti Ferdinanda toho jména druhého krále českého atd. na království české, l. p. 1617 w kostele hlawním s. Wita na hradě Pražském na den památný swatých Petra a Pawla apoštolůw páně atd. we 4. 28. str.

i) Korunování Jeji Milosti císařowny uherské a české králowny, Anny za králownu českau, které se stalo na hradě Pražském l. 1616 w neděli po památce sw. tří králů, jinak desátého dne měsíce Ledna, sepsané od Jiřika Závěty z Závětic, w Praze 1616 we 4.

454. Sebrání historií některých wíry a paměti hodných, o rozličných proměnách a při-

hodách, jak o jiných národech a zemích, tak obzvláště o slavném národu a království českém zběhlých od l. 1572 do 1616. sepsal M. TOBLÁŠ ADALB. WODŇANSKÝ, správce školy sw. Martina w Star. a Now. městě Pražském. Rkp. w bibl. Fürstenberské.

Jest to přidawek ku kronice Hájkowě 20 listů fol.

455. Akta týkající se *dějůw českých a uherských* l. 1608. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. num. 7. fol. 90. Česky, některé částky lat. a něm.

456. Zpráva o smrti nejosw. p. Rudolfa II čís. 1612 w Praze u děd. Šum.

457. a) Zpráva, jak nowě wywolený král Fridr. na hranicích král. českého od stawů přiwítán byl 1619 we 4. b) Wypsání toho všeho, co se od 9 Břez. r. 1618 až do korunování Fridricha w Čechách přihodilo w Praze 1620 we 4.

458. Poznamenání toho, co se w král. českém stalo od l. 1612, zvláště když páni na hradě Pražském z *oken shozeni* byli. Rkp. fol. w Museum.

459. O počátku, zrostu, běhu, cili starožité *akademie Pražské*, od SAMUELE MARTINA Z DRAŽOWA, w Praze 1612 we 4. (Též w latině we Wittenbergu 1624 w 8.

460. Jana JAKUBA HEILMANA gruntowní relací, kterak se při dobývání města Plzně dalo, s kázáním. W Praze u Dan. Karl. z Karlsperku 1619 we 4. A—G.

461. Fridricha z boží milosti krále českého, falckraběte při Reynu a kurfiřta naše *otewřené rozepsání*, proč jsme korunu království českého a zpráwu přiwtělených zemí na sebe přijali, w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1619 we 4. 25 stran.

462. LEW Z BROZÁNEK ZIGMUND: *Witání* aneb winš k šťastnému příjezdu Fridricha falckraběte při Reynu — do měst Pražských 31 Října 1619, 4 listy we 4. w Praze u děd. Jiř. Dačického.

n) Míst jednotných.

463. Paměti *Hustopečské* rkp. fol. XVI století (w bibl. Rejhradské.)

464. Kronika města *Třebíčského* rkp. z XVI století (w bibl. Rejhradské.)

465. *Memorabilia* t. j. poznamenání některých událostí w *Čechách*, pořádem let od 1578 do 1620 fol. česky. Rkp. weř. bibl. LIV. A. 61.

466. Historie o založení... města *Klatow*... sepsaná od ROTOMANA, jinak Radimila, prvního opata kláštera Klatowského... na swětlo wydaná od Jana Klatowského, měšťenína

města Pražského 1533. Rkp. veř. bibl. XV. D. 6. str. 565—584.

467. a) Zápisy panství *Pardubského* od r. 1357 do 1536. Arch. česk. IV. str. 173 slđ.

b) Poznamenání rybníků panství *Pardubského* od 1568. Rkp. pap. w Mus. 756.

468. *Ortel* welebnosti císařské na oby-watele w městě *Gentu* l. 1540 učiněný, 2 listy 1547 w *Prostějově* we 4. (u p. Bočka).

469. *Paměti* (kratičké) města *Strážnice* od r. 1528—1570. Rkp. sawěký fol. (Boček).

470. Kniha pamětní města *Chrudimě* od **DUCHOSLAWA TUGURINA**, notáře *Chrudimského*. Ms. fol. 1579 (w *Chrudimi*).

471. Krátké poznamenání z register latin-ských, co jest se za držení pánůw z *Rosenberka* a *Šwamberka* zámku *Zwikowa* wynaložilo na panství 1573. Rkp. fol. na *Strahově*.

472. *Kronika* král. wýsadního města *Plzně* a jeho okolí. Rkp. we 4. as 15 archů, na začátku porauchaný. Počiná popsáním české země wábec. (Byl rkp. u prof. Sedláčka).

473. **JAN BĚLKOWSKÝ Z RONŠOWA**: Knihy pamětní města *Prostějowa* dokonané ok. r. 1582. Rkp. fol. (u p. Bočka).

474. Wýsady a jiné písemnosti města *Rokycan* se týkající, jmenowitě zastawení statkůw proboštwí od *Ferd. I* l. 1546. prodání týchž statkůw od *Max. II.* l. 1575, privilegium čili oswozobení města od *Rudolfa II.* l. 1584 atd. fol. rkp. veř. bibl. II. D. 18. fol. we 4. sq.

475. Wýpisowé privilegii král. městu *Nowému Bydžowu* nad *Cidlinau*, přeřsané r. 1752 (listy od l. 1407—1584) na 23 listech. Rkp. veř. bibl. XVII. E. 38.

476. Žalostné wypsání ohně a od zemětře-sení na *Horách Kutných* zbořených domůw, w *Praze* u *Dan. Sedlčanského* 1592 we 4.

477. *Registra* wšelíjakých příjmůw města *Třebeřowic* l. 1597. Rkp. w Mus. 754.

478. **BZENECKÝ WÁCSLAW**: Paměti města *Kyjowa*. Rkp. XVII stol. při témž městě (Boček).

479. *Kronika* města *Welké Mezřiče*. Rkp. XVII věku fol. (Boček).

480. *Knihy pamětní* města *Wel. Mezřice*, w níž i opisy nadání všech téhož města. Rkp. XVII věku fol. (Boček).

481. **WEPŘEK D.** *Kalendář historický*, příhody a památky w městě *Slaném* a okolí od l. p. 1600. Ms. Copie u p. *Miltnera* na *Smečně*.

482. *Wypis* obdarowání obce města *Mladé Boleslawě* od králůw českých, wypsání ze starého exempl. r. 1603, a w nowě 1707. Rkp. veř. bib. XVII. F. 39. we 4. od *Jana Rira*.

483. *Historie* (zrušeného nyní) kláštera *Smilheimského řádu Cistercienského* (1616—1630),

a řeč tam w r. 1616 držená. Rkp. (w *Monum. Dobn. T. IV.* p. 192, 270 et 274.)

484. *Weypisowé obdarowání*, kteréž obec *Mladobolesl.* od králůw a mnohých pánůw sobě nadané má 1334—1595. Rkp. veř. bib. XVII. E. 47. fol. listů 67.

485. *Weypisowé weysad* král. města *Bydžowa*. Rkp. bib. veř. XVII. E. 38.

486. *Registra* wydání a důchodůw města *Hradce nad Labem* l. 1605. Rkp. w Mus. 752.

487. *Zřízení bratrstwa literátůw* w Česk. *Budějowicích* stwrzeno králem 1615.

Sděleno od *Josefa Umlaufa* c. k. poručíka dělostřelců. Z rkp. tišt. Čas. mus. 1845. 114.

488. *Cedule* dílejší první statku *Doběšského* od r. 1611. Rkp. Mus.

489. O ohni *Jičinském* r. 1620, kdež prachem podloženým mnoho lidu w *panském domě* za swé wzalo. W rkp. veř. bib. XV. D. 6. na str. 556.

o) Rodůw.

490. *Pře rodopisná* pánů ze *Šternberka*, z *Waldšteina* i z *Kaunic* r. 1546. Z rkp. tištěna w Čas. Mus. 1839 str. 399 s poznamenáními p. *Palackého*.

491. *Hynka KRABICE* z rodůw *WEITMILE*. O rodu pánů z *Weitmile* a *Krabice*. Rkp. (w. *Ungar. Balb. Boh. doct.* p. 118).

492. *Lobkowického* domu spořádání od *JANA Z LOBKOWIC* 1550.

493. *Rodoslowi* některých *panských rodůw českých*, jmenowitě pánůw *Leskowcůw*, *Wratislawůw* z *Mitrowic*, z *Řičan* atd. saec. XVII. 4. Rkp. veř. bib. XI. E. 16.

494. *Paměti* rodu p. *Škrbenských* z *Hřiště XVI* a *XVII* věku připsané w *Kancionalu* r. 1576 u p. Bočka.

495. **PISTOLACIA VINC.** *Spis* neb orací ku poctiwosti sňatku swadebního p. *Wiléma* z *Rozemberka*, w *Praze* 1577 we 4.

496. *Erby* některých *panských rodin* králowstwí českého 1603. Rkp. bibl. veř.

497. *Poznamenání některých rodin* stawu *panského*. Rkp. veř. bibl. XVII. F. 35. Též stawowé králowstwí českého dle rozdělení krajůw seřsaní. Rkp. veř. bib. XVII. G. 14.

498. Wýwod rodu starožitného uroz. p. *Lukáše Dembinského z Dembině*. Rkp. fol. w *Olomúci*.

499. *Lorence KAUTNĚHO* z *Zářečné* jména a titule osob těch všech, kteréž jsou po shorení desk *zemských* 1541, jak do stawu *panského*, *rytířského* i do země za obywatele přijati až do l. 1610 we 4. Rkp. Mus. 794.

500. *Jistá a prawdiwá zpráva* o wswobození *dwau synůw Wratislawu* i *Ferdinanda*

uroz. p. Floriana *Kryspeka* od zamordování w Paříži l. 1572. Tišt. w Čas. Mus. 1844 str. 553 podal W. Hanka.

501. Mat. **WALKENBERSKÉHO** z Walkenberka Výklad erbovní piktury podle allegorického smýšlena p. Hertwika Zeidlic z Schönfeldu fol. [Catal. Pelc.]

502. Processus aneb wypsání slawného pohřbu p. *Wacslawa Smiřického* ze Smiřic, když život swůj dokonal, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615 w 8.

503. **JANA PRAWDY LITOWANSKÉHO** apologia neb wypsání welikého a těžkého neštěstí, w které p. z Waldšteina původem zlych lidí uведен byl, wytisčena 1618 dne 7 Maje rkp. w 8. bibl. weř. XVII. G. 8.

504. *Wartemberková paní*. Zpráva o zapálení jejího domu panského w Jičíně skrze ručníčný prach r. 1620 dne 1 Unora. Rkp. weř. bibl. XV. D. 6. pag. 556.

505. **BREZAN WÁCSL.** a) Padesátní letopis t. j. poznamenání některých věcí paměti-hodných p. Wiléma z Rozemberka za 57 let zběhlých počítajíce od času narození téhož pána až do léta 1592. Rkp. weř. bib. XVII. F. VI. 127 listů 316. Tišt. od Mus. 1847 w Praze str. 327 w 8.

b) Registrum listůw na pány z Šwamberka se wztahujících. Rkp. fol. weř. bib. XXII. C. 14. Léta p. 1616 a čistě přepsáno 1617.

c) Rozemberské kroniky krátký a summowní wýtah sepsaný na konci l. 1609 w Třeboni od W. Březana, posledního archiváře Rozemberského. Rkp. w Archivu Jindřichohradeckém. Tišt. w Čas. Mus. 1828 IV. 39.

Sepsal týž autor rodopis Šternberků atd. chowaný w Třeboni. W. Böhm. Lit. 1779. S. 44.

p) Církwe a náboženství.

506. **BŘEZINA WAWŘ.** historia de bello hussitico saec. XVI. 4. latine, insertis nonnullis bohemicis quae vid. . . Spisowé rozliční. Rkp. weř. bib. XI. D. 8. num. 1. fol. 59. v. sq.

507. Zpráva bratří, tišt. r. 1527 w Boleslawi, wábec *dekret bratrský* se nazývá we všech jejich spisech. [Por. Šturm Rozsaz. II. 62.]

508. *Paměti* všech věcí, které se při náboženství w Čechách za kr. *Ludwika a Ferdin.* I, 1524—1530 dály. Rkp. wěku XVI we 4. u p. Bočka. Kronika to dosti obširná, 102 listy we 4. obnášející.

509. **BURIAN Z KORNIC**, kronika bratrů českých a morawských od r. 1482—1532.

510. *Artikulowé a snešení kněžstwa pod obojí spůsobau* l. 1539 lat. a česky we 4. 2¹/₃ archu. Týká se kázně kněžské.

511. *Sněm duchowní* r. 1537. Rkp. 12 listů we 4. u Ribaye, toliko zlomky. (Boček).

512. *Historie jednoty Pikartské* l. 1530 do 1547. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 3 fol.

513. *Historie o původu jednoty bratrské*, a oddělení se jejím od církwe zavedené atd. Rkp. we 4. w Herrnhutě [s jinými kusy, w. doleji.]

514. *Historie jednoty bratrské* od r. 1458 do 1535. Rkp. we 4. u p. Brož. z Prawoslaw. Díl II té historie w Raudnici od r. 1536 do 1549, s některými přidawky od r. 1570 do 1630. Rkp. fol. na pap. Nowější opis u p. Brožowského.

515. Bohuslaw **BÍLEJOWSKÉHO** *kronika česká spůsob wiry křestanské* pod obojí spůsobau těla a krwe pána Jesu Krista. I také pod jednú w sobě obsahuje. Opět Waldenských náboženství, též i jiných sektáruow u wiry zpletených obyčeje ukazuje vše pořádně dáwající znáti čtaucím i posluchajícím, příběhy w české zemi u wiry hned od počátku až posawád w spůsobě kroniky prwní, kterak a kdy se počala wira křestanská w české zemi, a že i hned bylo přijímání pod obojí spůsobu; opět o odporu přijímání tomu z oswozobení, a epištola k stawům přijímajícím pod jednú země české a země morawské. Druhá knížka o nakažení kacířstwem utěšené církwe české, a o pojiti Pikhartuow, a co se z toho zlého dalo, a kterak to bylo přetrženo, s předmluwau spůsobem epištoly žádosti dobromyslného čtení. Třetí knížka, jak se ta rota pikhartská zase wyzdihowati počala, a až dosawad nepřestává a w mnohé roztržky se množí. (Na konci): Excudebat Normbergae has historias breviter accumulatas regni Bohemiae Venceslaus Austinus (z Austí) impensis honorabilis viri domini magistri Joannis Chocensis collegii et studii Pragensis annorum 1537, 6 die Maji 10 archů w 8.

Nalézali se toliko dwa exempláře, z nichž jeden maje prof. Ditricha, wydal opět w Praze 1816 w 8. s mapau Klaudiana pod titulem: *Kronika církewní*, w níž se příběhy církwe české od jejího počátku až do l. p. 1532 wyprawují, sepsané před 300 léty od Bohusl. Bílejowského, kněze strany pod obojí. Nyní pak wydaná s předmluwau a mnohými zaznamenáními... od Jos. Skalického, kněze strany pod jednau str. 150. Připojena mapu podle originálu od r. 1518, w Litoměřické biskp. bibliotece chowaném wykreslil p. F. J. Kraibich, D. Phil. kanovník a farář Žitenický.

516. **JANA DUBČANSKÉHO** zpráva prostá a prawá o bratřích starších jednoty.

517. **JANA AUGUSTY** o wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského, stalém skrze Jana Augustu, w Litomyšli Alexander we 4. 1544.

518. *Bulle* . . . *Antikrista* proti prawým křestanům wydaná w Římě 1546 tišt. w Prostějowě 1547, 4 listy.

519. Deklaraci wěčného b. . . Majestátu na

acht proti papeži Pawlowi třetímu d. . náměstků w Římě, a jeho všem... pomocníkům 1546. w Wittenberce u Jos. Kluga we 4.

520. O té nekřesťanské atd. . *Inquisitii* . . . hispánské, která se wíry dotýče. Z něm. přel. 1547 we 4. w Prostějowě 3 listy.

521. *Historie jednoty Pikhartské* l. 1530—1547 fol. Rkp. weř. bibl.

522. *Husitského w Čechách kacírství* počátku, zrostu a pádu weytah w Praze (bis) 1547 w Praze 1777 w 8.

523. *Mandat krále Ferdinanda o Pikarty*, kteří se bratři jmenují 1547. Rkp. w bibl. weř. XVII. A. 16. str. 167. 1).

524. *Psaní bratří králi Ferdinandowi na sněm říšský do Augspurka i císaři Karlowi bratru krále Ferd. I.* 1547. [Jafet hist. br. 15.]

525. *Artikulové strany náboženství* od krále Ferd. administratorowi, konsistoři a kněžstwu pod obojí podání, kteří jsau od nich přijati, potom i před stawy na hradě Pražském při obecném sněmu vyhlášení l. 1549. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. list 170 do 180.

526. *Martina Lutera výstraha* k swým milým Němcům . . . kdyby nepřátelé . . . wálečně přitáhnauti chtěli atd. w Prostějowě 1547 we 4. A—Kij Předml. od Melanchtona.

527. *WODŇANSKÉHO* (řádu bosáckého) *snášení Satanáše*, aby si wystawil Babylonskau věž w Sasích. Scriptum per me Ad. Polonum cantorem Budinensem 1549. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII. G. 13.

528. *Privilegium o kšaftování kněžském*. Rkp. bib. weř. XVII. A. 16 str. 200. Počíná: Ferdinand z boží milosti X l. 1552. Psáno od Jiřího Račenského l. 1612.

529. **BLAHOŚLAW JAN.** Historia prawdiwá o některých zvláštích věcech a diwech božích . . . obzvláště pak při jednotě bratrské stalých r. 1554 psaná. W opisu u p. Bočka.

530. Pamět snešení o počátku sjednocení s některými ewangelisty w králowství polském l. 1555. [cituje Šturm w Rozsauzení II. 33.]

531. **ČERNÝ JAN.** *Wyzdwižení původu w jednotě* od l. 1467—1559. [Uwádí Jafet w hist. br. str. 111.]

532. *Narišení* od Pražské obce *proti Pikardům* ustanowené 1559. Rkp.

533. *Mandat cis. Ferdinanda* strany *pikardských* a *sektářů* 1560. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 180.

534. **ČERWENKA MATĚJ,** bratr. Zpráva

krátká o původu bratrském, tišt. 1561. [Jafet w hist. br. 116.]

535. *Mandat Ferd.* s strany mistra *Hawla Gelasta* a jiného kněžstwa pod obojí 1562. Tamž str. 184.

536. *Mandat cis. Ferd.* o wysazení a narišení *arcibiskupa* Pražského r. 1562 tamž str. 182.

537. Na toto milostiwé J. C. M. poručení *auřad* *administratorský* a konsistoř strany naši pod obojí jest obnowena feria 3 post Dionysium 1562 tamž list 188 do 191.

538. *Historia konsistoře Pražské* od l. 1436—1562. Rkp. we 4. (někdy u Ribaye).

539. *Mandat cis. Ferd.* s strany *ženění* a zlého obcowání *kněžského* l. 1563 tamž list. 191.

540. *Mandat Ferd. I.* kněžím Janowi Mystalowowi a Martinu Mělnickému, administratorům Pražským pod obojí, aby nepořádné a nehodné kněží trestati dali, a pořádné na fary (do Morawy podávali 1563. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. list 194.

541. Weřejné prohlášení cis. Ferdin. a krále Maxim. s strany *prijímání pod obojí*. Tištěno 1564.

542. **MILITECKÉHO** zpráva o bratřích z Pecinowa 1564. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 6. num. 3.

543. *Artikul* wytažený z *sněmu* obecného l. 1567 o wynechání kompaktát při potvrzování privilegií a netrpení jiných sekt krom pod jednau a obojí l. 1567 list 195 do 197 w rkp. weř. bib. XVII. A. 16.

544. Zpráva *Antorfské bauřky*, kteráž se mezi Řimany a Kalwiány zběhla 1567 13 a 15 Řijna u Jiříka Nigrina b. r. we 4. listy 4.

545. *Mandat cis. Maximiliana* strany schůzí *pikardských* a *sektářských* 1568. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 198.

546. Synodus w Praze l. 1575 w středu po první neděli postní (23 Unora) 1575. [Štelcar o původu kněžstwa uwodí.]

547. O řádu cirkewním t. j. o správě duchowní, jenž konsistoř slowe — w straně nebo cirkwi pod obojí. Ms. w 8. Descriptum Pragae in collegio Mathiae Laudae a Chlumčan 1576. 18. Octob. (Boček).

548. *P. Ladislawa Seidlice z Šenfeldu*, sbírka důležitých písem, jednání a pamětí, weřejných králowství českého z XV a XVI stol. Rkp. z počátku XVII stol. w Raudnici. W témž rkp. jsau a) mnohá psaní bratří Českých. b) O nespůsobech w obcowání starších bratří od l. 1577. c) řád cirkewní w děkanství Brodském. W Čas. Mus. 1827. I. 135.

549. *Knihy weřejného jednání bratří českých.*

1) R. 1548 Bratři Ferdinandem I. wyhnání, několikrát set w počtu do Polska a do Prus se wystěhowali, kdež wíru swau širili. Regensvolsc. list. Eccl. p. 58.

Dílů osm. Osmý díl, obsahující léto 1570—1580. Rkp. w Mus. num. 374. Ostatních sedm dílů jest w sakristii kostela Poznaňského w Welké Polště.

550. O nové newidané a neobyčejné *monstranci*, s kterauž jeden praedikant l. tohoto 1580 w Rakausích a w Štyrsku se procházel, a lidem posluhowal a we Widni popaden a do wězení wzat jest. Z něm. w 4. čtyři listy (bez místa a r.) Německy sepsal *Georg Scherer*, přeložil Maximilian BIBER Dr. AWERBEKCIUS. Horaždějowský lékař, mnohými spisy bratrské od jiných církwí se trhání zastawiti usilowal 1590. Diskurs toho Dr. Auerbeka psaný 1593 [Ohlášeni bratří w Lešně 1635 str. 128. 129. 163.]

551. *Historia* welmi utěšená a radostná, o rozšíření wíry křestanské w východních krajinách (t. w Japanu.) Nyni z wlské řeči přeložená a pro potěšení všem wěrným křestanuom na swětlo wydaná. Wytisťeno w Litomyšli léta páně 1581 w 8. díly dwa. Ku konci připsáni stojí: Dr. BALTHASAR HOSTAUNSKÝ. Připsána jest Wilému z Rožmberka, kterýž mu rok před tím ji z Říma we wlském jazyku odeslal. W Holom. w 8. 1585, 3 díly. (Cat. Pelc.)

552. Řád swatý církewní na panstwich Swětlowském, Weselském, Strážnickém a Slawičinském, 1584. W rkp. Mus. num. 374.

553. Zdeněk z Waldšteina, heitm. mark. mor. list nejwvyššimu kancléři. K obraně jednoty bratrské r. 1585. Rkp. (u p. Bočka.)

554. Zpráva toho všeho, co se jest dalo w Římu w obecné konsistoři papeže a kardinalůw, když jest nejswětější w bohu otec a pán, pan *Řehoř XIII papež* slyšení dával poslům králůw japonských, 23 den měsíce Března, to jest: w sobotu před zwěstowáním panny Marie díwky čisté 1585 (bez místa a tiskaře) w 4. Wytisťeno nákladem wysoce důstojného knížete a pána p. Stanislawa Pawlowského, biskupa Holomauckého. 18 listůw. b. r. [w Olomauci.]

555. J. M. C. *Rudolfa II list* otwřený všem třem stawům a obywatelům měst Pražských o rozšířeně nepravé powěsti, jakoby o wánocích t. r. wšecky kostely pod obojí přepadnuty, a náboženství jejich zkaženo býti mělo 1590. Rkp. (bib. Lobk.)

556. Nowiny z města Štraspurku, s strany snešení a smlawy biskupské, w Praze u J. Šumana 1593 we 4.

557. Pawla MATHIADESA Hradeckého artikulowé, podlé kterýchž nawštěwowány a zkušowány býwají církwie w Sasích w 8. 1593. (Index).

558. *Historia církewní Ewsebia* přijímá *Pamfíla*, biskupa Caesarienského w Palaestině na knihy desatery rozdělená, též o žiwotu nejswětějšího císaře Constantina Welkého knihy čtywery. Z latiny přeloženy od Jana KOCÍNA Z KOCINETU, w Praze u M. Dan. Adam. z Weleslawina 1594 fol. str. 394 mimo 13 listů předmluwy, registříku atd. Připojena jest pod zvláštním titulem: *Historia církewní Cassiodora Římského senatora nazwaná tripartita*, ze tři historikůw řeckých, Sozomena, Sokratesa a Theodoryta sebraná, a na dwanáctery knihy rozdělená. Nazad přidáni dwa traktatowé: Jeden o sněmu Efesském proti kacířství Nestoria biskupa Constantinopolského: Druhý o sněmu Chalcedonském proti kacíři Eutychesowi a následowníkům jeho, obsahující w sobě krátkau historií od začátku té sekty, až do císaře Justiniana Welkého. Z latinské řeči w českau wše s pilností přeloženo od Jana Kocína z Kocinetu, a wytlačeno prací a nákladem M. Dan. Adama z Weleslawina w Starém m. Pr. l. p. 1594 fol. str. XII a 624 regstř. XIX.

559. *Hieronymi Plati liber* de bono statu religionis e latino in bohem. versus an. 1599. (Schmiedl hist. soc. Jes. Prov. Boh. P. II. lib. 2. N. 110 pag. 202).

560. *Pia druhého list* poselací k tureckému císaři. Z latiny přeložený od ŠIMONA LOMNICKÉHO, w Praze u Jiřika Nigrina 1604. we 4.

561. JAFET JAN správce bratrský: a) Hlas strážného t. historie bratrská w Rkp. we 4. 1605 listů 266.

Sepsal ji na napomenutí B. Jana Lanecia r. 1599 učiněné. Obsahuje čtyry rozdíly: 1) Jakým úmyslem se bratři oddělili od kališných kněží i od Římanůw. 2) Proč a pro které zejména věci a přičiny k zprávě těch, kteříž toho žádostiwí jsau, a na bsvědčení i zahanbení těch, kteříž smyslí, mluwí i píší, že to učinili z wšetečnosti a beze wší potřeby, tělesně, osobně a místně se oddělilwše. 3) Kdy a kterak půwod z sebe wyzdwihl t. kněží swé a swěcení neb řízení jich sobě doma w jednotě. 4) Že pán bůh tomu všemu jako dílu swému vlastnímu požehnání dával a dává po dnes proti wší wůli ďablowé i lidské neb antikristowé.

Důležitý spis obsahem pro historií církewní i pro literaturu českau. [Porow. Pilarz et Morawec. Hist. Moraw. P. II. 70—193. — Rkp. u p. Bočka].

b) O půwodu jednoty a služebníkůw w ní. Psaní k bratru Janowi Laneciowi, otcí milému t. biskupu jednoty. [Připomíná té práce sám Jafet w předmluwě na Meč Goliášů 1605.]

c) Meč Goliášů k bránění lidu božího před nepřátely jejich t. j. wypsání zřízení, pravé a stálé successí a poslaupnosti biskupůw a kněží w jednotě bratrské.

Bratr Jan Jafet bratru Bartoloměji Němčanskému biskupu jednoty bratrské připsuje r. 1607. Rkp. [Zlomek u p. Bočka].

562. Ponížená *probsa furárů* Pražské konsistoře pod obojí 22 Aug. 1608. Rkp. (bib. Lobk.)

563. a) *Majestát cis. Rudolfa* stavům pod obojí na swobodné provozování náboženství daný 1609. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 16.

b) Rudolfa krále resoluce stavům strany pod obojí 1609. Rkp. bibl. weř. G. 12. N. 6.

c) Nejjasnějšího a velikomocného knížete a p. Rudolfa druhého... cis. a krále atd. Na swobodné provozování náboženství podle Augšpurské konfessi v knížetství slezském milostiwé potvrzení atd. Z něm. přeložené 1609 we 4. w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic, listů 9.

564. *Oddání moci defensorům* od dolejší konsistoře protestací stavů proti Slawatowi a Smedařskému (sic) 1609 w 8. (Boček).

565. *Přípis* majestátu J. M. C. Rudolfa II krále čes. všem třem stavům král. česk. pod obojí daného. Wyt. w Pr. w impr. Šumanské we 4.

566. *Přísaha kněží pod obojí* dolejší konsistoře Pražské od arcibiskupů svěcených 1609. (Boček.)

567. *Poznamenání rodůw Pražských pod jednau.* Rkp. Mus. č. 160. (Wiz Rozbor 1842.)

568. Tyranské a ukrutné hispánské *inquisicí* tejnost, obzvláštním božím jednáním wyjewená a w těchto posledních časech světu odkrytá, od Joachima *Berinkera* l. 1611. Z řeči německé španielské (sic) přeložena a na swětlo wydaná. Rkp. w 8. str. 362. (u Bočka).

569. *Historia aneb zpráva o wojácích Pasowských r.* 1611. [Mus. Čas. 1830. 443.]

570. *Psaní* potěšitelné J. M. C. *Matiáše II* atd. stavům kr. českého w času protiwenství a nebezpečenství jejich z Widně učiněné atd. w Holomauci u Jiř. Handla 1615 we 4.

571. *Přípis listu* wyslaného z *Düsseldorfu* 18 Čerwna l. 1614... z kterých příčin Wolfgang Wilh. pfalckrabě nad Reynem atd. od Augšpurské konfessi k staré katolické Římské církwi se oddati ráčil (z něm. přel.) w Holom. u Jiř. Handla 1615 we 4.

572. *Kardinala Glezle* přičinění, pro kteréž jest od kr. Ferd. a hrab. Max. do wězení wzat, z něm. 1618 we 4. s písní 2 archy.

573. *List p. Adama SLAWATY* z Chlumu 1620. (Index).

574. *Vera narratio de statu religionis in Bohemica gente, addito aliquot doctorum Eccl. catalogo ex praefatione Matthaei Collini.* Rkp. (český) w bibl. weř. XVII. D. 26. Num. 1.

575. *Dialog* neb historické rozmlauwání o dlouhých *protiwenstwach*, kteréž ewangelikowé w *Frankreichu* snášeli. Rkp. weř. bib. XVII. D. 23.

576. O křesťanských pádech a truchliwostech a potom o *turecké sekty* zahynutí we 4. (Necelé w Museum).

577. *ŽALANSKÝ.* Spis o protiwenstwach církwe a o stálosti mučedníků církwe prwotní našich českých, franských, nidrlandských atd. 1619 w Praze u Dan. K. z Karlsberku.

578. *Akta kalwinistská* s katolickými Nowoměstskými, jak se s nimi zacházelo w raddě Nowého města Pražského skrze nejedno obsilání, co k nim od purkmistra a jiných spulradních mluweno, co od nich žádáno, a co proti tomu od katolických za odpověď dáwáno bylo l. 1620 s. a. (sacc. XVII.) Fol. Titulus exterior: *Actio calvinistica cum catholicis Neopragensibus* A: 1620 w rkp. weř. bib. XV. E. 5. num. 2.

579. *Zápisky* kněze pod obojí JANA JIŘ. RAČENSKÉHO 1618 do 1623 jeho a manželky se týkající 4 listy w rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. (wyprawuje, kterak se mu wedlo ty časy.)

q) *Biskupstwi, řádů a far atd.*

580. *Poslaupnost biskupůw Olomauckých* od začátku až do r. 1575. Rkp. pap. fol. w knihowně Rejhradské.

581. [*Kladrubského kláštera listiny*]. Documenta abbatiam ord. s. Benedicti concernentia 1457—1528. Rkp. český fol. weř. bib. II. A. 12. num. 3. pag. 181—192.

582. *Prague in Zderaz* documenta praepositarum custodum s. sepulcri Hierosolymitani concernentia ab an. 1238—1541, boh. et lat. Rkp. weř. bib. II. A. 26. num. 5. pag. 459.

583. *Liber privilegiorum supra bona eccl. in Karlstein* manu Wenc. cancellistae V. consistorii 1745. Rkp. weř. bibl. XI. D. 12. we 4. obsahuje nadání záduší Karlotýnského od r. 1357 až do 1564 [k. p. we wsi Hudlicích wykázáno dvě kopě grošů a tři gr. a 17 strychů obilí].

584. *Series abbatum inclytae Rosensis canoniae Trebonensis* ord. s. Augustini 1389—1563. (lat. germ. boh.) Rkp. fol. weř. bibl. XV. D. 4.

585. *Řád klášterní* pro klášter Brněnský s. Anny jeptišek řádu sw. Dominika, udělaný skrze Felicianu Ninguarda, s. písma Dra. legata wyslaného apošt. a místodržícího nejw. českého, morawského, ruského atd. řádu predikatorůw, když jest ustanowowal klášter ten r. 1576. Rkp. fol. 4 listy u Bočka.

586. *Řád* církewní w *děkanstwi Brodském* od r. 1577 w rkp. Raudnickém p. Ladisl. Seidllice z Šenfeldu (Por. V. 768^{1/2}).

587. *Contractus monasterii s. Georgii*, man-

data et decisiones regum (lat. a česky). Rkp. veř. bibl. XV. C. 6. z XVI stol. fol.

588. *Aquaviva* (Claud. S. J.) *Psaní k otčům a bratřím tovaryšstva Ježišového o obnovení ducha*, w Řimě 1583 w 12.

589. *Apographum scripturae* in membrana exaratae et post restaurationem ecclesiae S. Wenceslai Neo-Prague ad nodum turriculae a. 1587 repositae ac demum a. 1738 repertae. Rkp. b. r. věku XVIII. fol. veř. bibl. XI. A. 3. num. 5.

590. *Snešení a dobrowolné swolení literátů* záduší sw. Wojtěcha menšího w Podskalí, potvrzeno od magistrátu Now. města Pražského dne 8 Dubna 1591. Rkp. veř. bibl. XVII. B. 25 listů 6.

591. *Chotěšowského kláštera zápisy někt.* (1272—1597) veř. bibl. IV 207.

492. BALT. HOSTAUNSKÉHO a) *Pravidlo, aneb krátké zawření ustanowení těch, jimž se tovaryšstvo pána Ježiše řídí a spravuje, w Praze 1600 u Štrausa, w impr. akad. 1667, 1724 w 8.*

b) *Epistolae indicae patrum S. J. česky přelož.* (w. Balb. Boh. d.)

593. *Pinella Lukáše* spis o powinnosti řeholní, knihy IV přel. od JAK. COLENSA w Praze 1607 w 8.

594. *Corona* (Goldenkrone). *Documenta abbatum ord. cister. concernentia ab an. 1509—1616.* Rkp. český fol. veř. bibl. II. A. 12. pag. 193—342.

595. Odbojní stawové vydali 1618 tištěný dekret a strany wypowiedzení Jesuitů ze země, na apologii latinskou Jesuity Adama Tannera w Ingolstadtu bez jména wydanau; načež Wilhelm hrabě SLAWATA sepsal *apologii* w české a německé řeči, která se w rkp. mezi jeho spisy nachází, w. Schmid hist. S. J. P. III. N. 139. pag. 141.

596. *Weypis praesentací knězi Wácsl. Subulowi* na kaplu Betlemskau daný l. 1531. Rkp. veř. bibl. G. 12. num. 3.

597. *Register záduší a osadních sw. Hawla* w Starém městě Pražském, do kterýchžto pilnější některé věci, a témuž záduší náležející pro budoucí paměti se zapisují od l. 1559, 1642. Rkp. bibl. veř.

598. *Doksanského kláštera a) Knihy záduší* 1522—1588. Rkp. veř. bibl. XVII. B. 14.

b) *Knihy záduší kláštera Doxanského, obsahující smlauwy, prodaje, kaupě atd. od l. 1561 až do 1619.* Rkp. veř. bib. fol. XVII. C. 38.

[Jména míst, kdež co činiti měl klášter, jsau: Doxany, Dolanky, Brňany, Baušowice, České Kopisti, Německé Kopisti, Nowý dwůr, Chwátin, Rohatce, Libotěnice, Woleško, Nučnice malé, Wražkow, Dušníky, Hostěnice, krčma w Jámách, Litoměřice].

599. *Písek*, documentum e monast. Dominicanor. transsumptum e Barth. Paprocky chronico bohémico (1602. F.) de erectione monasterio-

rum in Regno Boh. s. a. Fol. bohémice. Rkp. veř. bib. II. A. 12. N. 10. pag. 673—676.

600. Užítkové z stawu řeholního pocházející, vybrání z knihy *Jeronyma Plata*, a z lat. jazyku na český přeložení 143 listů. Rkp. ze začátku XVII věku (Boček).

601. *Wýsady kláštera Doxanského w pozdějších přepisích dilem též půwodní w jaz. českém od r. 1457—1604 saec. XVII fol.* Rkp. veř. bibl. XV. D. 8.

602. *Děkana a seniorůw t. kněží pod obojí powinnosti. Dwa listy od r. 1612.* Rkp. veř. bib. XVII. A. 16. str. 203.

603. *Urbář kláštera sw. Anny 1615.* Rkp. fol. bibl. veř. XVII. C. 34. idem 1652. XVII. E. 44. fol.

604. *Wytah duchowních statků z desk zemských (stol. XVII) rkp.* veř. bibl. XVII. H. 15. b. r.

605. *Slowany* (jinak Émaus) klášter sw. Jeronyma řádu sw. Benedikta w Nowém m. Pražském, auřední pisemnosti a listiny jeho se týkající, od let 1395, 1435, 1600, 1601, 1603, 1605, 1613, 1617 w přepisích XVIII stol. fol. Rkp. veř. bib. XV. C. 3 fol. 31 sl.

606. *Desiderius z Frydberka: Cíl a praktiky papeženců t. j. krátký hist. a prawdy důwod, kterak p. bůh Jesuitů proti stawům ewang. požíwané praktiky jim k škodlivému a ewangelistským k radostnému skončení říditi ráčí.* Sepsaný od atd. b. m. 1618. we 4. A—F.

607. *Wypowězení Jesuitů z Čech 1618.* Ms. u dir. Miltnera.

608. *O Jesuitích: Co jsau, jaká sekta neb řehola, kým půwodem a kterého času wylhnuta a na jaký konec wyzdwižena.* 6 listů 1619. b. m. we 4.

609. *Zrcadlo Jesuitůw.* Spis, w němž se ukazuje o tovaryšstwa Jesuitského půwod, počátku, zmocnění, wzrostu atd. nad to i o účincích, skutcích w končinách swěta půwodem jejich wykonaných, w Praze 1619 we 4.

610. *Krátký wýtah některých artikulůw učení Jesuitského.* Z něm. we 4. 1619.

r) Papežská.

611. *Roberta Barusa kroniky o žiwotůw sepsání nejwvrchnějších biskupůw Římských, jinak papežůw od sw. Petra až do Alex. III. Mezi tím také děje se zmínka o mnohých konciliích atd. Plně, jak dí Balbin, jizliwosti, wydány po smrti jeho. Z lat. w Normberce u Woldř. Neybera 1565 we 4. přel. ŠIM. ENNIUS CLAVOVINUS. Opět 1576.*

612. *Zpráva jistá a dokonalá, jestli prawda, žeby . . . jeden w Řimě dítě poroditi měl.* Sepsaná od Jiř. Šerera S. J. přelož. od B. T.

A. P. 1587 we 4. w Litomyšli u A. G. (Graudence). A—H. a 2 listy.

s) *Životopisy.*

613. *Martin Brucer*, služebník sw. ewangelium w cirkwi Štraspurské. Wytisťeno w Litomyšli 1545.

614. *Život Jana Augusty*, prwního biskupa českých bratří, od JANA BLAHOŠLAWA.

Z toho Pelcel wýtah učinil něm. w knize: *Abbildungen böhm. und mähr. Gel. II. B.* Tisťen pod nápisem: *Život Jana Augusty*, staršího a správce jednoty bratrské. Sepsal J. BLAHOŠLAW, vydal Jos. Franta Šumawský, w Praze 1837 w 8. str. 124 u Josefy Fetterlowé.

615. *O wězení dlahém Jana Augusty* a jiných správců bratrských, zvláštní kniha 1548 [Jafet hist. br. 164].

616. *Zprávy o některých osobách z jednoty bratrské* mezi r. 1542 a 1551. Z rkp. necelého p. Čelakowským dáno do Čas. mus. 1843 str. 191.

Snad to zůstatek spisu Blahoslawowa: *Vitae praeceptorum in unitate fratrum. ministrorum. V. Regenwolscius hist. eccl. pag. 319.*

617. K životopisu *Jana Aupického*, kněze. Tisťeno w Čas. Mus. 1828 I. 104.

618. a) Pohřební památka *Petra Codicilla* z Tulechowa, akademie Pražské rektora, od WÁCSL. DOBRENSKÉHO w Praze 1590.

b) Pro památku Danielowi Přelaučskému, w Praze Černý fol. 1579. [werše?]

619. ŠIM. LOMNICKÉHO Knížka o životu a dobrém chování filosofůw pohanských k nawedení mravůw křesťanských. W Praze u Jiř. Nigr. w 8. 1591. Po druhé s nápisem: *Filosofský život*, aneb historický spis o mravích a šlechtném životu mudrců a filosofů starých pohanských atd. w Praze 1595 w 8. Zlomek w Tomsowě Chrestom. str. 176.

620. *Historia kurfirsta saského Kristiana*. Z lat. *Kazabrola* markraběte 1595 w Žitawě při gymnas.

621. PAPROCKÝ. *Vitae clarorum virorum*, česky. Dedic. pánům z Hazemburka. (Boček 10 opera latina etc.)

622. *Počíná se život M. Jana Husi* sw. člověka, jenž jest upálen w Konstanci pro pravdu boží. Také jeho písnička od Jana TROJANA BYLANSKÉHO, w Praze 1597 w 8.

623. *Počíná se život* a skonání slavného *M. Jeronyma*, jenž jest upálen w Konstanci pro pravdu boží, w 8. 1598. (Týž) život mistra Jeronyma sepsal ŠIM. VALECIUS, w Praze 1611 (dle Pelcl. Catal. 1612) w 8.

624. Paměti p. *Pawla Korky z Korkyně*, wyprawující život jeho a příběhy na wojnách atd. I. 1539 do 1593. S přidawkem k r.

1602. Rkp. w Raudnici. Tisťeno w Čas. Mus. 1829, II. 29. 1830 str. 438.

625. *Apologia* neb obrana p. *Karla Žerotína* ku p. Jiříkowi z Hodic. Rkp. od r. 1606 tisťen w Čas. mus. 1834 str. 239.

626. *Historia* o doktorowi Janowi Faustowi, čarodějníku, w Praze 1611 w 12. od MART. CARCHESIA, jinak Krausa z Krausenthalu.

627. *Poslední wále p. Jana Matiaše ze Sudetu*, profesora někdy akademie Pražské, od r. 1613. Rkp. tisťen w Čas. mus. 1828 II. 115.

628. *O Janu Žižkovi*. Z rkp. weř. bibl. tisťeno-pěči W. Hanky w mus. Čas. 1844 str. 303.

629. *Parallelismus*. Kratičké srownání *Eliáše a Jana Husa*. W Praze 1620 w 8. od KAŠPARA ARTOPAEA Pardubského, děkana w Slaném.

t) *Nowiny.*

630. O porážce, kteráž se stala u Budína I. 1541 m. Srpna, kteráž *Matiáš z Laužnic*, s dopisem p. Jiříkowi z Waldšteina a na Hostinné, pánů swému, zaslal, tišť. (u p. Bočka.)

631. *Nowiny* některé od r. 1544. *Wiz: Kroniku tur. Ostrowie* [weř. bibl.]

632. *Nowiny z Wlach...* že papež s swými duchowníky císaře k nynější wálce pohnul a že oni půwod jsau té wálky proti Luteranským korfirstóm. a stawóm říšským atd. 1546 8 listů, w Prostějowě 1547 we 4.

633. *Nowiny o jednom zemanu* w Pr. u Šebest. Oksa we 4. 1564.

634. *Nowiny o Antikristu*, synu zatracení. Psaní, kteráž weliký mistr z Malty učinil w wlašské zemi atd. o nowém narození Antikristowu atd. Rkp. 2 listy fol. XVI stol. (u Bočka.)

635. *Čtvery prawdivé nowiny*, což se vše stalo I. tohoto 1586, wyt. w St. m. Praž. od Buriana Waldy 1586 we 4. 8 listů.

636. *Strašlivá a hrozná nowina* o jednom nešlechtném mordýři jm. Kristman. Z něm. w Praze u Bur. Waldy 1582 we 4.

637. *Nowina* o nějakém obru, w Praze 1587.

638. *Nowiny* pořádné celého měsíce Září I. 1597, w Praze u Dan. Sedlčanského.

639. O bitwě Sigmunda Batory s Michalem wéwodau walašským a Jiřím Baštaw, w Praze u Šumana 1601 we 4.

Ostatní nowiny rozdělenu jsau podle předmětu, k. p. w historii turecké, diwech přírodných atd.

u) *Wědy.*

640. *Jessenia Dra*. s strany wzdělení a wzdwžení akademie Pražské učiněné ohlášení 1619 we 4.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

641. *Putování sv. Pavla*, s chronologickými tabulkami na skutky apoštolské, od SIXTA Z OTTERSORFU 1549. Při bibli od Jiř. Melantricha v Praze 1570 vydané.

642. *Šebast. Münstera kosmografia* česká, to jest vyspání o položení krajín, aneb zemí i obyčejích národův všeho světa a historii podlé počtu let na něm zběhlých, prvé nikda tak pospolu v žádném jazyku newydaná. Přeložená od JANA (A ZIKMUNDA) Z PUCHOWA. V Praze 1554 u Jana Kosořského z Kosoře fol.

Ze dvou předmluv Jana a Zikmunda mladšího z Puchowa, obrácených ke králi Ferdinandu I. na jehož pobídnutí to dílo vzniklo, viděti, že Zikmund vlastně překladatel, Jan pak nakladatel a pomocník jest. Přeložen jest 1 díl z latiny s mnohými přídávky z rkp. Pražské kapitolní knihovny a z jiných spisů a knih v 4 a něco více létech. U popisu země české připojena jest mapa toho království na dřevě rytá, s erby neb štíty těch pánův, kteříž k nákladu na tu knihu přispěli. Mapa Münsterova praví se býti první česká mapa, a již 1518 rytá nepochybně od nějakého Čecha, poněvadž jména všech míst česky vyryta jsou.

643. *OLDŘICHA PREFÁTA* z Wlkánova cesta z Prahy do Benátek, a odtud po moři až do Palestiny atd. na kterauž se vydal r. 1546 před božím tělem, a kterauž 1547, 4 Dubna dokonal. Tištěna jest v Praze 1563 v fol. 81 archů, s obrázky na dřevě rytými, a připsána Wacslawu Zajici z Hasenburku. Po druhé vyšla od Faust. Procházky v Praze 1786 v 8. u J. J. Diesbacha 38^{1/2} archů. 1).

644. *Putování do Jerusalema*, v Praze 1577 v 8.

645. *Psaní JANA FÖLKA* (Hansfolka), kupce a měštěnína Starého města Pražského, (kdež slowe u Wlčihrdlů), k urozenému vládyce, p. Pawlowi Grynmlerowu z Střebska, nejw. prubíři zemskému král. českého, o židovském neřádném pokolení, r. 1577 listů 22 ve 4. v rkp. Vyšehradské kapituly. (Maluje mrawy, obyčeje u českých Židů nepřiznivě.)

646. *Obyčeje, práwa, řády* anebo zvyklosti všech národův. Skrze Jana Aubana, příjmením Čecha, sic Němce, z mnohých nejwznešenějších scribentůw, neb wypisowatelůw takových věcí v hromadu sebrané: každému upřímnému čtenáři v tom oblíbení majícímu, k čítání netoliko potřebné, ale také velmi užitečné a potěšitelné. Z latinské řeči v českau přeložené skrze JANA MIROTICKÉHO v Kroměříži, wytištěno v Holomauci u Jana Olivetského 1579 na fol. malém A-li po 4 listech, Kk. 5 listů. Překladatel články o Češích

proměnil, a o Morawanech nový k tomu přičinil. Čestina dobrá.

647. *Turecká obřízka*. Prawdiwé a krátké sepsání, kterak Amurat... císař syna svého Machometa... obřezati dal. S poznamenáním některých věcí diwných v Constantinop. 1582 we 4. listů 6.

648. *Wypsání krajín země ruské* od MATĚJE HOSSIUSA, Wysokomeytského, kteraužto práci po smrti spisowatele, zmouzenau putováním Zikmunda Herberšteina, a historii o tyranství Jana Basilida Moskwanského wévody, vydal Weleslawina v Praze 1590 v 8. Po druhé s nápisem: Kronika Moskwská atd. u děd. Welesl. 1602 v 8. Po třetí: Wýtah z kronik Moskw., v Praze od Faust. Procházky 1786 v 8.

649. *Historie o plavení se do Ameriky*, kteráž i Brasilie slowe, od Jana Lerya z Burgundie nejprw francauzsky sepsaná, potom od něho do latinského wyložena; nyní pak l. 1590 z lat. do českého přeložená. Bratři čeští PAWEL SLOWÁK a MATĚJ CYRUS přeložiwše ji připsali panu Bohuchwalowi Berkowu z Dubé z Lipého a na Laukowci nad Jizerau, s předmluwau zvláštní, s mnohými obrazy, v čistém jadřném slohu, listů 317 we 4. (W. Čas. mus. 1827 IV 139.)

650. *Itinerarium sacrae scripturae*. To jest: Putování swatých na všecku swatau bibli obojího zákona, rozdělené na dvě knihy atd. To všecko wydáno v jazyku německém od M. Henricha Buntinga, faráře v Grunowě, a nyní v českém od M. Daniele Adama WELESŁAWINA l. p. 1592 fol. I díl str. XXIV a 530 registř. 35 str. II díl str. 199 registř. 20 str. S mnohými mappami a obrazy na dřevě rytými.

Obsahuje pak I díl cesty sw. otcůw, patriarchůw, saudecůw, králůw atd. spočítané na míle něm. a české, s wypsáním zemí, krajín, měst, řek a wod, hor i audolí, o nichž písmo sw. zmiňuje. II díl cestu panny Marie, mudrcůw od východu přišlých, sw. Jana Křtitele, p. Jesu Krista, a každého, kdo kam w nowém zákoně putowal neb šel. Čtení hodný přepis p. Karlu z Žerotína, w kterém o užitku takových cest, o slavných Češích, kteří do oněch zemí putowali o nechuti Čechůw učených k českému jazyku atd. jedná podlé swého způsobu uslechtilé. Kniha ta k čtení písem sw. přeužitečná.

651. *Wypsání města Jerusalema* i předměstí jeho. W jakémž způsobu bylo za času Krista P. w své celosti a sláwě, prvé nežli je římané do konce wybojowali a zkazili atd. Nyní w nowě z jaz. latinského w český přeložené od M. Daniele Adama z WELESŁAWINA l. p. 1592, w St. m. Pr. w fol. listů V a stránek 64, s wyobrazením města Jerusalema.

To wypsání od Christ. Adrichomisa složeno, a na žádost Jiřího Fuňky z Oliwetu k komory se-

1) Cesta z Čech do Jerusalema 1564 w 8. [w Olom. prodávána 1567] zdá se býti táž.

kretáře, jemuž i připsáno jest, Weleslawinau přeloženo. Mnohé věci, praví sám Welesl. budou se snad mnohým zdáti bezpotřebné, neužitečné, pověrné a nepravé. Aníž já sám komu radím, aby vše za pravé přijímal, a všemu věřil, což se tuto mimo sv. písma připomíná. Lidská to věc, aneb raději lidský neduh, k skutkům božím a slowjeho přidávati a přičiniti toho, cožby se zdálo slaužiti k zvelebení předpodiwných skutkůw božích atd.

652. Gruntowné wypsání o náboženstwi tureckém, w Pr. u Bur. Waldy we 4. 1594.

653. Rudimenta cosmographica Joannis Honteri, kterau wydaw Martin Bacháček vlastně latinsky w Praze 1595 nazwáním jmen vlastních krajín w českém jazyku zásobil.

654. *Itinera Constantinopolitanum et Amasianum Angerii a Busbequio.* Cesta z Widně do Constantinopole a do Amasie wykonaná a wypsána l. p. 1554 w. Z latiny přeložil Jan KOCÍN z Kocinětu. Rkp. we 4. Mus.

655. Ondřeje *Modestina* cesta Moskwanšká.

656. *Přihody WÁCSLAWA WRATISLAWA*, swobodného pána z Mitrowic, kteréž w tureckém hlavním městě Constantinopoli widěl, w zájetí swém 1591 zkusil, a po šťastném do vlasti swé se nawrácení sám léta 1599 sepsal. Rkp. weř. bibl. XVII A. 17 we 4. Rkp. w Mus. num. 373 pak od r. 1679 num. 995. Z rkp. léta 1727 od Hynka Wratislawy k tisku přichystaného wydál Mart. Pelcel w Praze 1777 w 8. str. 232. Po druhé Kramerius w Praze 1805 w 8. str. 256 opraweněji.

Tu cestu, a mnoho o zvyku a obyčejích tureckých wyprawuje přirozeně, prostě, jadrně, čisté a zmužile.

657. *Geographia universalis et titularis liber bohemicus-germanicus continens supremorum provinciae officialium nomina tempore Stanislai episcopi Olomucensis* we 4. Rkp. stol. XVI (Zlob.)

658. KAREL swobodný pán z ŽEROTINA sepsal swau cestu do západních zemí latině a něco česky, na způsob denníka r. 1588—90, však neauplně. Rkp. jest w Hořowicích.

659. KRISTOFA HARANTA z Polžic a Bedružic: *Putování* aneb cesta z králowství českého do města Benátek, odtud po moři do země swatě, země judské, a dále do Aegypta a welikého města Kairu, potom na horu Oreb, Sinai a sw. Kateřiny w pustě Arabii ležící. Dwa díly w Praze 1608, 1668 we 4.

Wyprawuje swé a swých společníkůw přihody obšírně a učeně, s geographickau a historickau zpráwau, a s dokládáním se mnohých spisowatelů, vše s duchem neobyčejné pozorliwosti a wtipu. Přeložil tu knihu do němčiny jeho bratr Jan r. 1638 pod titulem: *der christl. Ulysses, oder Reisebeschreibung Christ. Harant von Pölschitz in die Morgenländer mit K. von Sandrat, a syn jeho Kristof* wydál w Norمبرge 1678 we 4. W rkp. weř. bibl. XVII G. 12 naléztí: *Wěci některé pěkné a paměti hodné* wybrané z knížky Haranta b. r.

660. *Cestování* FRID. Z DONINA, se-

psaná po r. 1608. Rkp. s obrázky. O němž wiz Čas. Mus. 1843 str. 354.

661. *Cesta patriarchy Jakuba* od JIRÍHO DIKASTA z Mětkowa 1610, 1611.

662. WÁCSLAWA LEBEDY Z BEDRŠTORFU knížka obsahující w sobě kratičké poznámenání měst, zámkůw, hradůw, twrzí i jiných sídel, w tomto slawném králowství českém ležících, w kteréžto se najde, w kterém kraji a kolik mil které sídlo od hlavního města vzdáli jest, po zprávě posláw přísežných, a w tomto králowství českém dobře powědomých. W Praze u Wácslawy Stříbrské 1610.

Těž w rkp. weř. bibl. XVII G. 18, též XVII G. 12 w 8. Opět w Praze 1622 we 4. Pak l. 1681 we 4. w Starém m. Pražském u Dan. Michálka pod nápisem: *Knížka obsahující atd. Předěše léta 1622 od neb. Wácslawy Lebedy z Bederštorfu sepsaná.* nyní pak w nowé od společních komorníkůw při králowských dskách zemských w též králowství českém... w lepší a snadnější způsob uwezená, a na jich' společní náklad na swětlo wydaná, za úřadu urozeného a statečného rytíře pana p. Arnošta Rottenberga z Ketře a z Drslawě, J. M. C. raddy a starosty komorního w králowství českém atd. 15 archů. Od Matěje Steyra 1682 w Praze. Potom s nápisem: *poznámenání měst, městeček, zámků, hradů i jiných sídel w slawném králowství českém ležících, s oznámením, w kterém kraji a kolik mil každé sídlo w dáli jest od hlavního města Prahy, již po druhé s rozmnožením mnohých míst tlačenó, které Fidelis Weibl wládyka a spoluauřadní Nowého města Pražského, tlačití dal w Praze 1687 we 4. Pak 1692 w 8. W Praze u Karla Rosenmüllera w Plotaiském domě 1706 w 12. Posléz od Tábořského, bosáka, w Praze 1778 rozšířená, neb raději cele předělaná.*

663. *Wypsání* krátké ostrowa Islandu od r. 1613. Rkp. přepsaný od Augustina Streyce Kutnohorského w Žitawě 1701 w 12. [u p. Blechy].

E. FILOSOFIE.

a) Naučné spisy.

664. FILOMATESA MATAUŠE DAČICKÉHO. a) O wywýšení a vysokém důstojenství lidského pokolení i o diwné fabrice, o způsobu spojení a usilowání audůw w těle, z autorůw anatomických wybrané. Rkp. od r. 1574. Připsán wysoce urozen. p. p. Janowi z Waldšteina a na Hrádku slawného králowství českého J. M. C. ... raddě a místodržícímu w králowství českém 12 listů we 4.

Praví w připsu: *Mnozí... mne nabízeli, abych, poněwadž w jiných jazycích dobrá pobožná naučení pro mládež z umění filosofie na swětlo wysílám, za jazyk přirozený se nestyděl, a pro snadnější i wyššího stawu i nižšího lidu obecního wyrozumění to, coby se uznáwalo býti potřebného k vzdělání i církwe i obecného dobrého, na jewo wydál... že tedy psal tento spis, aby ukázal, že člověk k střidmosti od boha stworen jest — též kterakby každý swjůw temperament poznati, a zdraví zachowati mohl; praví též, že tuto knihu w mladém a zeleném věku swém sepsal. Datum 20 Září,*

42 let po korunování Maximiliana I. p. 1574. Obsah knihy té dle šesti dnů stvoření seřádaný jest: O stvoření světa, de astronomia, cum figuris (list 22—50). O panování zvířtí. O větrích, o zemi, o planetách, o dnech a hodinách (50—113). Položení země pod znamenímí nebeskými. O stvoření člověka. O ráji (113—165) anatomia. O stránkách a audích zevnitřních těla lidského (cituje Vasalia 106.) Tělo zevnitř, kůže. O panštění krve. O stránkách vnitřních těla lidského. O žaludku. O střevách. O jatrách. O komplexi. O slezině, ledvinách, měchýři (191). Příčiny neduhu. O početí a narození člověka. O stavu manželském, jaké povinnosti jsou rodičům k svým dětem a opak. O stavu wdovském, panenském. Proč slzavě a těžce chleba dobývati musí člověk. Co činiti, aby se v bidách potěšovati (261) II. O srdci. Plíce. O hradu a domku srdce. O lůžkách srdce (ventriculi). Špičky neb swršky (lobi pulmonis). O jazyku (302). III. O hlavě. O mozku. O zraku a očích. O uších a organu slyšení. O vonění. O vnitřní čitelnosti (347). Jak se má zdraví zachovati. O zažívání. O šesti kusech nepřírozených, kterýmiž zdraví lidské zachováno bývá (povětrí, pokrm, práce a usilování, případnosti mysli (affectus), o plnosti a práznosti, o spaní a bdění) 411. Dva listy poslední (437—8) obsahují slovo k čtenáři, kdež praví... že wyspal, pokudž jeho vtip, rozum a mladý věk k tomu postačoval: Wyvýšeni a důstojenství lidského pokolení. Wyprawoval (praví) jsem o divné fabrice, o spojení prací a usilování všech audůw w těle, kterak oni žilami krevními, životními, průdušními, klaubními a nerwy i rozličnými mázdříčkami řemeslně od boha všeho přirození nejvyššího mistra složení a spojení jsou... A to z nejkušenějších a nejdospělejších anatomických autorůw že wybral, a z mnohých dlouhých širokých spisůw w jeden pro obecného lidu lepší wyrozumění a snadnější... uweď... že w pěti dnech pořád wykonanau tuto práci skončuje, an den se welice nachýlil... ráno že k wyprawování o duši, o jejích povinnostech a nesmrtedlnosti... přistaupí; a to jest nepochybně w Indexu zaznamenaná:

b) Filomatesa Matauše Dačického druhá knížka o wyvýšení nesmrtedlné a věčné duše rnzumně, jinak duchu života, kterého bůh při prwní fabrice w twář člověka wdechł 1574.

665. *Sepher Rasiel*, to jest sedm traktatůw o sedmeru umění a 7 mocnostech I. p. 1595. Rkp. we 4. weř. bibl. XVII F. 23.

(cf. J. A. Fabricii codex pseudepigraphus V. Test. Hamb. 1713, 1722 pag. 26 sq. w. Wachler's Handbuch d. G. d. Lit. I. S. 60.)

666. Spis, jakby se měly líti zvoný, děla, kaule; o stawení wodním, o kašnách, o pálení cihel. Rkp. weř. bibl. XVII B. 7. fol. z XVI století.

b) Mrawoučné spisy.

667. MIKULÁŠE KONÁČE a) Prawidlo lidského života, jinak podobenství starých mudrcůw. Z lat. řeči w českau přeložené a obrácené, kterážto také *Dymnowy* a *Kelilowy* knihy slouwí, a byly nejprw jazykem napsány indickým, potom perským a pak arabským, potom židovským, a naposledy z židovského w latinský

obrácený. W Praze u Bílého Lwa L. B. 1528 fol. listů A—R. po 6 × 2 pak u wdowy Welslawinowé 1600.

Jsau to knihy tak nazvané Kalilah a Dimnah půwodně indické, odtud do jiných jazyků přeložené, z hebrejského pak w latinský na konci XIII stol. skrze Janá de Capua, pod jménem Directorium vitee humanae (tišt. 1472) jeden z nejlepších spisůw Konáčových. Wydány jsou nowě přeložené od Frant. Třebowského (Klácela) pod jménem: Bajky Bidpajowy sw. I. w Holomauci 1846 w 8. str. 115.

b) Kniha o hořekování a nařikání spravedlnosti králowny a paní všech ctností atd. sebraná a složená. Wytíštěno a dokonáno jest toto dílo na Nowém městě Pražském atd. 1547 fol. u J. Kosorského.

Po spisowatelowě smrti († 1546) vydána s Juditau a Bokaciowau hrau. Obsah jest tento: Spravedlnost prochází wšeccky stawy duchowní i swětské, vysoké i nízké, a nikdež prawých swých ctitelůw nenalezá, nad čímž hořekuje. Tam zde mravy toho světa hodnau satyrau tresce. Balbin nazývá ten spis božského i lidského umění přeplný. Řeč smělá a wybórná.

668. O rádném manželstwu. W Plzni u Jana Pekka w 8. 1528 listů 16.

669. Počíná se *Instrukcí pana Hanuše z Šworcperku*, s předmluwami, artikulemi a rytmy, jakž tu pořád předstaweny jsou. (Na konci): Excusum Pragae in aedibus Pauli Severini a Monte Cuculi, die prima Febr. Anno 1537 opět 1538. (Jedná o opilství) we 4. A—H.

670. *Šebest. Francka z Werdu*. O ukrutném a hanebném hříchu *opilství*, z něm, přeloženo od Jana PETŘÍKA z Benešowa. W Starém městě Pražském atd. 1537 we 4. A—O. (1556 w Indexu).

Též pod nápisem: *Sedmilicový drak opilství* 1632. Pak: *Potworný drak Apokalyptický* t. j. hanebné a ohavné opilství živými barwami w sedmi knihách vydané. W Praze impress. akademické 1642 str. 256 w 8. [Dle p. Bočka *Hlynek Krabice* z Weitmile přel. w Hradci 1537? w Praze 1538.]

671. L. 1540 učiněn tento spis o tom, že jistotu swého poslání náleží míti každému tomu, jenž se knězem neb poslem božím oznamuje, a chce učiti lid cestám spravedlnosti, musí je, naučen jsa od boha, sám nejprwě uměti atd. Psaný 1541. Přepsaný r. 1610. Rkp. w 8. 64 listů u p. Bočka.

672. *Anton. de Rampigolis biblí zlatá*, starého i nowého zákona w nowě z lat. jazyka w českú řeč přeložena (od WÁCSL. HAJKÁ z Libočan.) Každému čtúcimu w starém neb nowém zákoně welmi užitečná 1543. (Na konci: Wytíštěno w Star. m. Pražském 1543. W domě páne Špetlowě Ondřej Kubeš we 4. listů 174.

Jsau mrawná poučení sňežená pod jistými nadpisy, jako: O zdržlivosti, o lenivosti atd. Jméno biblí zlaté odtud wzato, že tu nic jiného není psáno, než to, co se w biblí nalézá.

673. **WÁCSLAWA DOBŘENSKÉHO** a) *Pramen vody živé*, t. j. naučení a výstraha před cizoložstwem, w Praze 1541. Po druhé 1581 u Jiř. Černého w 12.

b) *Koruna šlechtné a krásné panny* ctnosti 1581 bez místa a tisk. w 12.

c) *Srdečná stížnost* na hříchy: Summowní oznámení, proč bůh ráčí ránu morowau dopaustěti, w Praze u Dan. Ad. 1582 we 4.

d) *Wrtkavé štěstí*, to jest: historické rozjímání, w němž se ukazuje, že co se koliwěk w tomto swětě widí, nic stálého není, než všeco časem miji, w Praze 1583, w 12. Po druhé obnovené a wydané od Wácsl. Radimíra Štěpána. W Praze u Mart. Neureutra (knihkupce) 1824 w 8. str. 112.

e) *Běh swěta*, t. j. historické wyswětlení a wypsání, jaký jest swět w swých spůsobích, zwyklostech, wášnjích, powahách a posuňcích z rozličných starých kněh pospolu sebrané od Wácsl. Dobřenského, 2 díly, w Praze Jiř. Černý 1583 w 12. 114 listů. (Cerroni).

f) *Wěnik fíkový* t. j. zastření aneb wýmluwa wšelikého opilce. W Praze 1587 w 12.

674. *Okolek swěta*, kterýž w sobě šest wěcí zawírá, t. j. pokoj, bohatstwi, psychu, wálku, chudobu a swornost, w Praze u Jana Hada cantora b. r. we 4. (w polowici XVI století) potom w Litomyšli u Adama Graudence 1620 w 12.

675. *Spis o zraku*, jak člověk zrakem, to jest widěním a hleděním sobě nebo jiným škoditi může. W impr. Šumanské w 8. 1550, 6 archů.

676. *Rozmlauwání společné čtyř bratří* (radostného, smutného, středného a pokojného) o prawém a jistotném požíwání dokonalého spasení, w pokoji swědomí dobrého. Tlačeno ponejprw u Šebestiana Olivetského, a pak u Jiřika Dačického. (Ku konci): Léta wyswoboditele našeho Ježiše Krista 1563, dne 7. m. Máje w 8.

677. Knížka pěkná a potěšitelná, pokud dobří a křestanští *rodičové swých milých dítek smrti žalostiti* a oplakawati mají atd. skrze Izáka *Třibawského* w jazyku něm. wydaná. Nyní přeložená od J. B. Ž. (Jiřika **ROSY ŽAMBERSKÉHO**) 1565. Pak 1607, w Praze u Sam. Ad. z Welesl. A—Dd. po 6 listech.

678. Roku 1567 w Olomauci dowoleno prodawati: a) O hře a o hráčích.

b) Knížky o wěcech, které se w ožralstwi přiházejí.

c) Rada služebníkům při dwore.

d) O nekřestanském lání.

e) O lichwě a lakomstwi.

f) Knížky o mrawích lidských de civilitate morum [snad to Eras. ?]

g) Rozmlauwání služebníka s pánem.

h) Rozmlauwání Johany a Reginy.

679. O wyznamenání a připodobnění *slunce*, od Bakaláře praeceptora dítek hraběte z Waldšteina, z rkp. 1574 tištěno we Wtele české 1843 str. 74.

680. *Jana Mathesia Oeconomia de Matrimonio*. O stawu manželském přel. z lat. od **TOM. REŠÁTKA** 1574 w 8.

681. **BAWOR RODOWSKÝ** z Hustířan: *Řeči starých filosofů*. Rkp. pap. we 4. w Museum 415.

Obsahu mravného s alchymii.

682. *Kniha o nestálém štěstí*, připsaná Adamowi Nowodomskému atd. od **PAWLA LUCIČINA** 1579 w 8.

683. **MATAUŠE WOLKENBERGERA**

a) Knížka o libé ctnosti naději, rozmlauwání mezi Mistrem Rozumem a Filelpem. W Praze u Jiř. Jakobeusa Dačického 1580 w 8. Připsána stawu městskému w Čechách i w Morawě; dle Balbina znamenitý spis. b) *Spekulář ctnostného žiwota*.

684. **WAWŘINCE RWAČOWSKÉHO** *Masopust*. *Kniha o uwezení w prawau a bohumilau pobožnost skrze kratochwilné o dwanáci synech masopustných rozjímání*. W Praze u Jiř. Melantr. 1580 we 4. listů 290 mimo registr. a předml.

W přípisu p. Wácslawu purkhrabí z Donína a na Bílém Aujezdci, prawi spisowatel, že před léty byw farářem w Budějowicích morawských z přicin některých toho času masopustních rozpustilostí, od dobrých přátel požádán byl, aby něco o masopustě sepsal, ... že z písem swatých i rozličných historii církewních i swětských sbíraje ... (to) dohotowil a wydal. Jedná o masopusta začátku, wyznamenání, moci, a 12 synech, jenž jsau: soběhrd, lakomec, nádherný, ožralce, wzteklík, pochlebník, záwistník, klewetník, wšetýčka, lenoch, darmotlach, lhář; potom o saudu masopusta s postem, a wypořádání mezi nimi, t. aby se masopust hned od auterka po neděli Quinquagesima až do radostného hodu wzkříšení nedal widěti, a jako wypořáděnac mezi Turky a pohany bydlel. Naposledy o pohřbu masopusta.

685. *Křestanských pobožných panen wěncek poctivosti*, w němž se wšecny jejich ctnosti pod obyčejným kwítečkem k wěncům náležitým připodobňují, a na jawo wykládají skrze Mistra **LUKÁŠE MARTINOWSKÉHO** sepsané s předmluwwu od D. Jana *Habermana* wydané, a s pilností na česko přeložené 1581 w 12. u Michala Petrle w Praze A—P.

686. O swornosti manželské, knížka wšechněm wěrným a křesf. manželům obojho pohlawí welmi užitečná a potřebná. Z německého přeložená od **MAT. ROSACIA** Soběslawského Rešátka, a wydaná od Jana Rosacia Sušického. Wytisťená w Praze u M. D. A. z Welesl. 1583 w 12. 4 listy, 449 stran; připsána M. Ma-

tiášowi Gryllowi z Gryllowa a Janu Pacheowi Budyňskému.

Jazyk správný, místy velmi smělý, prostoreký. Podruhé s nápísem: Bič na zlé ženy, jinak deset důkladných přičin, v kterých se mravná naučení obsahují, jakby ony budaucně k manželům svým se chovati měly. W Praze 1787.

687. *Konrada Hosa* rozmlauwání Petra swatého s pánem o obyčejích a powahách nynějšího lidu na světě. Z něm. přeloženo, w Praze u Bur. Waldy 1585 w 8.

688. *Jana Ireneá: Čest a newina pohlawi ženského* w Praze u Adama WELESLAWÍNA 1585 w 8. Připojena jest abeceda pobožné manželky.

689. *ŠIMONA LOMNICKÉHO a) o sedmi řetězích* dábských, s kterýmiž wukol obchází, a swozuje wšecken swět, začíná se pro wýstrahu šťastně, w Praze 1586 w 8. str. 101, w Praze u Jiř. Nigrina 1606 w 8.

W této p. Wilému z Rožemberka nejvyššimu purkzabí Pražskému připsané knize, jedná o newěře, nesnadnosti, zlém příkladu, swětské radosti, wšetečném daufání, dlahowěkosti, zaufalstwi. I ta podlé jeho způsobu wšelikými werši nejwice z latiny přeloženými, a rozliěnými ač někdy nepodobnými powídkami ozdobena jest.

b) *Kupidowca střela* aneb knížka užitečná, w níž se wšeliká chlipnost a bujnost těla zapowídá, potupuje atd. (na díle w proze, na díle we werších). W Praze 1590 w 8.

Wýjimek z ní tištěn w Rozmanitostech. O. 53—4.

c) *Tanec*, aneb traktat skrowný o tanci, jak škodliwý a pohoršliwý, w Praze 1597 w 8.

d) *Utrhačů jazyk* aneb knížka krátká... o utrhaní... w Praze u Jiř. Nigrina 1598 w 8.

e) *Peycha života* aneb pobožná knížka proti wšelijaké nádhernosti a peyše wnitřní i zewnitřní, w Praze 1615 w 8. u Jon. Bohutsk.

f) *Tobolka zlatá*, aneb lakomá žádost peněz nenasyčená, a proti hříchu lakomstwi... wýstraha... w Praze 1615 w 8.

Podruhé w Praze 1791 w 8. nákladem Fr. Tomsy 16 archiw méně dwau listů. Prawí spisowatel, že z knihy: speculum exemplorum, ex diversis na wětším díle tyto historie a příklady bral.

690. *Joannis Ludovici Vivis Valentini ad veram sapientiam introductio, libellus doctus et elegans etc. Navedení k maudrosti* od Ad. z WELESLAWÍNA w Praze 1586 w 12. s latinským půwodním textem listů 116, pak Sattellitium animi od list. 117—156.

691. *Jana STELCARA ŽELETAWSKÉHO a) O marnosti žen a panen* 1586.

b) *Rytířský staw manželský*, w Praze 1592.

c) *Zpráva o lichwě*, lakomstwi a bohatstwi. O křestanském a pobožném užíwání časných zboží, z swatých, starých učitelůw wybráno atd. Z řeči latinské na česko přeloženo 1596 (bez místa) 102 str. Připsána p. Wáeslawowi Plakwicowi z Plakwic.

692. *Petra Glasera* neb Glasora čelední dábel 1586 w 12. wydán od Welesl.

Podruhé od J. Hlybla r. 1834 w Táboře a Jindř. Hr. u Landfrasa str. 92 pod titulem: *Čelední wádec*. Knížka krásná obsahující utěšená prawidla a laskawá napominání, kterakby čeládka wzhledem swých hospodářů, tito pak zase wzhledem swých čeledinů se chowati měli atd. Pořetí pod tit. Čel. Wádec, čili upřímná a spasitedlná rada všem we službě stojícím atd. od D. Ad. z Welesl. W Praze 1843 u Anny Špinkowé, péči Jos. Wotypky s wynecháním některých míst. [Porow. Čas. k. duch. XV 321.]

693. *O neplodnosti* manželské od M. REPANSKÉHO z Chočně w 12. (okolo 1587).

694. *Prawidlo křestanského života* podlé pořádku desíti božských prikázání, přeloženo 1587 w 8. 1600 w 8. (od WELESL.)

695. *Tabule* aneb obraz *sedmi zljích* a *sedmi dobrých* věcí, w Praze 1588 w 12. (od WELESLAWÍNY).

696. *PAWLA WANISE* Zrcadlo panenské, přidán jest též traktat o čtwerém životu panenském 1589 w 8.

697. *O potupení* swětských *marnosti* knihy tři, w Praze Burian Walda wytiskl 1589 w 8.

Didacus Stella lat. z hispanského [Balb. Boh. doct. III. 184] a do češtiny první knihu přeložil *WILÉM Z WALDŠTEINA* Štěpanský, jsa ještě pod pěstaučtstwím Adama z Winofře; druhau a třetí knihu nebo částku přeložil *ADAM Z WINOFŘE*, a wšecy tři wydal s připsím Marii z Waldšteina, mateři Wilémowé, rozené z Martinic. Pak w Praze 1596 w 8. Předmluwu podepsal w Berauně 1589.

698. *TOB. MAURENÍNA* Zrcadlo *dwau boháčůw*, rozmlauwání smrti s jedným bezbožným a s druhým pobožným boháčem, w Holomauci 1594 (Index 1694).

699. *Vita honesta*. Žiwot poctiwý nebo ctnostný; přidáno jest naučení křest. člowěka *Adriana Barlanda* připowídky a skutkowé *Alfonsa*, přeloženy do něm. od Šebest. Leonharta, a do češtiny od M. *TROJANA NIGELLA* z Oskořina, latině a česky, w Praze 1597 w 8. u Anny Šumanowé.

Spisowatel té knihy jest vlastně Hermannus Schotten Hessus; k ní připojena jest institutio christiani hominis od *Adriana Barlanda*, též průpowědi a skutky některé *Alfonsa* křále aragonského a Neapolského z 4 kněh *Antonina Panormity* wybrané. To wšeccko náš *Nigellus* sličně do češtiny přeložil, a jak o sobě česky, tak i s latinským, ano téhož roku i s německým textem wydal k prospěchu mládeže školní. *Balbin* prawí, že i řecky ty spisky wydal. *Dobrow. di*, že řečého textu newiděl.

700. *Propowědění králůw a mudrcůw* we 4. w Praze 1597 s několika sty obrazů na dřewě rytých.

701. *BARTOLOMĚJE PAPROCKÉHO*

a) *staw manželský* ku příkladu a naučení mladým manželům sepsaný 1601, w Praze u dědice *Jana Šumana* we 4. A—C po 4, D I list (připis *Bořitowí z Martinic*).

b) *Třinácte tabulí wěku lidského* krátce se-

psaných a vydaných r. 1601 ve 4. W Praze u dědice J. Šumana A—Mij.

c) Panna. U děd. Šuman. ve 4. 1602 g. 3. (česky a latinsky).

d) Rozmlauvání, aneb hádání chudého člověka s bohatým, z kteréhož se-jeden každý muž naučil dobrých a pobožných skutkůw, vybrané z písma sw. a wydané od Bartolom. Paprockého z Glogol. Wytisťeno w Brně 1606 24 Decemb. Přípis p. Debinskému z Debině, ve 4. A—Hz.

702. Wysvětlení o *stawu manželském* artikulů některých, jako: o původu, příčinách, požehnání a kříži stawu manželského atd. od JANA THAD. MEZRICKÉHO, faráře w Hradišti nad Jizerau, 1605 w 8. archůw a—x. W Starém městě Pražském w impressi Šumanské.

703. HAWLA ŽALANSKÉHO a) *O ctnosti andělské*, totiž o čistotě duše i těla . . . we všech třech stawích, panenském, manželském i wdowském welice potřebné: W Šumanské impr. 1605 w 12. 1 díl str. 149, 2 díl str. 87.

Nawrhuje naprosto pěkné prostředky k zachování čistoty, mezi jinými zvláště práci. Někdy nešváry přísnau satyrau kárá. W druhém dílu chwálí manželstwu a haní bezzenstwí dosti hodnými důwody. Řeč jest dobrá, ač sem tam nedbalá, zvláště w spojování slowes.

b) *O pokoji a wálečném nepokoji*, o původu a účincích wálky i pokoje, a o jiných věcech k oběmu tomu příslušejících. Spis z swatých písem a z kněh theologůw i historikůw atd. složený od Hawla Žalanského služebníka slowa a swátosti Kristových u sw. Jiljí w Starém městě Pražském 1608 w 8. w impr. Jana Othmara str. 200.

Podruhé wytisťeno w Starém městě Pražském u Daniele Sedlčanského (1611) w 8. A—L po 8mi. M 4 listy, úplně. Přísáno páním Joach. z Těchenic, Melich. Haldiowi z Neyenperku, Hawl. Štyrskému z Radostína a Jan. Behemowi z Bawenberku. Jedná o pokoji duchowním, a w druhém oddělení o pokoji křesť. tělesném. První pokoj zakládá na wíře a ctnosti, druhý na upokojení mysli i věci lidských, wálek a roztržitosti přetržení, wespolek se w lásce snášení atd. k čemuž prostředky uwáděje na pismo sw. zhusta se odwołává. K přání byloby, aby z té knihy (jako wůbec z knih Žalanského) jádro mravnosti se wybralo wycištěné od bludů a zcestností, jako že dvě swátosti toliko klade (křesť a wečeři p.) katolíky k Dažonitským přirouaná, dábla za rušitele pokoje časného wypisuje atd. Čeština dobrá, obsah dosti dobře se předkládá.

c) *O dítkách křesťan.* živých i mrtvých, o jejich weliké a důstojné wzácnosti před bohem, o weliké k nim dáblové nenávisti, w Praze w impressi Šuman. 1608 w 12.

d) *Spis ku poctivosti pohlawi ženskému*, w Praze u Dan. Sedlčanského 1612.

e) O starosti a náhlé smrti (w 18 člancích), wěnowáno starším Horním m. Kutné Hory) 1609 w Praze J. Nigriņa (Boček).

f) *Knížka o starosti*, aneb wěku sešlém a šediwém, co a kolikerý jest. Jaká jeho wzácnost a důstojnost, jaká zase bída a starost. W Praze w impressi Šumanské 1610 w 8. A—H.

g) *Knížka o nemocech* duše i těla, w Praze u Dan. Sedlčanského 1612.

h) *O ctných manželkách* těhotných a o rodičkách křesťanských, w Praze 1615 w 8. u Dan. K. z Karlsb.

i) *O pohřbích* lidí mrtvých (Index).

704. JIŘÍKA TESÁKA *knížka o přátelstwi* w 8. Index (1608?)

705. ADAMA KLEMENTA a) *Traktat o powinnostech* pána a služebníka 1608.

b) *Rozkoš a zwále panenská*, k zvláštnímu rozjímání, naučení a potěšení . . . pannám i jiným pobožným obojího pohlawi lidem. W Praze u J. Stříbrského 1613 w 8. archů 10.

706. *Řeči boží* starého zákona a propowědění wysoce učených mužů a pobožných lidí pohanských a křesťanských 1608 w 8. (Boček).

707. J. ZAHUMENSKÉHO o stawu manželském naučení wšechněm těm, kteří w něj wstoupiti míní 1609 w 8. w Praze Šuman.

708. *Zrcadlo potěšení* bohem samým a jeho řízením snaubeným a spojeným manželům. Wytisťené w impr. uroz. p. Hynka z Waldšteina na zámku Dobrowice 1610 w 8.

709. *Sententiae aneb dicta z písem swatých* obojího zákona. Na zámku Dobrowici (od Hynka z Waldšteina?) 1610.

710. *Knihy o powinnostech* křesťanských, z písem sw. shromážděná, každému pobožnému člověku, wšelikého stawu, řádu, wěku a powolání welmi užitečná, kteráž wučuje wšecy, jaky wůle boží při každém powolání, i při obchodech a žiwnostech lidských šetřiti, swědomí dobré zachowati a požehnáni božího i odplaty žiwota wěčného dojíti mohli. Sepsaná a podruhé wydaná od MATAUŠE KONEČNÉHO I. p. 1612 w Star. m. Pr. w impr. Šumanské w 8. malém str. 349.

711. Tři otázky o stawu manželském ku poctivosti uroz. p. Jana Čížka z Jenšteina atd. w Praze w impr. kněze JIŘÍHO HANUŠE Landškronského 1612 we 4.

712. WÁCSL. KLEMENTA *kratičké sepsání* slaužící k potěšení rodičům, jimž pán bůh prostředkem smrti časné dítky z tohoto swěta powolati ráčil. Na zámku Dobrowici w impr. p. Hynka z Waldšteina w 8. 1612.

713. *De mutua et civili conversatione*. O ctném a chwalitelném w swětě obcowání knihy čtyry od Štefana Gwazy wlašským jazykem nejprw sepsané, potom do latinské a německé řeči a nedáwno do české od urozeného a wysoce učeného mistra pana BARTOLOMĚJE

HAWLIKA Z WARWAŽOWA přeložené. A nyní k žádosti mnohých poctivých lidí, nákladem Daniele Karla z Karlsperka. Wytiskné w St. m. Pr. u Matěje Pardubského I. p. 1613 w 8, str. XVI a 53.

714. *Knížky dvě*, zrcadlo poctivé ženy, a naučení manželům od **JIRÍHO STREYCE**, w Olomauci 1613.

715. *De dignitate hominis* (o důstojnosti člověka) utěšená knížka, w Praze 1613 (w Balb. boh. doct. 296).

716. Kratičké a sprosté správy světské wysvětlení, že wšelijací správcowé, knížata i páni střídmost zachowávali, a *opilství* se wysřihati mají, a **JACOBO ACANTHIDO-MITE**, Mega-Polomaeo, Scramnicci a scriis, w Praze u Mat. Pardubského 1614 we 4.

717. Traktat welmi platný a užitečný o *správě jazyka*, nejprwé w anglickém jazyku wedlé slowá božího sebraný od *Wilhelma Perkinsa* muže oswiceného. Potom zase do latinského přeložený od *Tomáše Draxa*, swatých písem učitele. Nejposléze pak w českém jazyku prostě pro wzděláni obecné, jest wydaný od **SIMEONA VALECIA**. Wytiskné w Star. m. Pražském u Matěje Pardubského I. 1616 w 8. A 4 listy připisu (p. p. Joach. z Těchenic, Sim. Kohautowi z Lichtenfeldu, Sim. Wokáčowi z Chyš a Spicberku a Lorencowi Kautnému z Zerečného); text B—F po 8mi, G. 3 listy obojstranné.

718. Naučení, kteréž se může předkládati každému křesť. a pobožnému člověku, jenžby dle nařízení božího rádně a pobožně w *staw manželský* wstupowal, odkudžby spasitedlného prawidla nabýti, tak aby křesťansky a pobožně w témž stawu žiw býti mohl, od **WÁCSL. WIDEMANA**, (b. m.) w 8. 1619, 3 archy. Připis rytíři p. Burianowi Šlibovskému ze Skřivan, w staw manžel. wstupujícímu, s pannou Marií dcerau Jan. Jiř. Wachle z Pantenowa.

719. *Jana Spinaea* spis o lakomství, přel. od **TOB. ADAL. WODNANSKÉHO** 1619 w 8.

720. **Jeronyma Stríbrského** *zrcadlo stawu ženského*, w Hradci 1619 w 8.

721. *Listowé do nebe*, w kterých chudí a bohatí před Kristem žaloby a stížnosti na sebe wespolek wedau, a rozeznáni býti žádají, 1619 w 8. (bez místa a tisk.)

722. **MATAUŠE HOLECKÉHO** spis kratičký o *užitcích dobročinnění*, w Králowé Hradci 1620.

723. Historie některých králůw a císařůw příkladně předstawená. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 28.

724. Naučení mnohé chwalitebné z mnohých filosofů a doktorů písem wybraná. Rkp. weř. bibl. F. 12.

725. Naučení, mázeli býti kaupeníu platn bez břichu a bez lichwy, rkp. weř. bibl. XVII. E. 19 n. 2.

c) Politické spisy.

726. *Sententiae philosophicae* t. J. Naučení mudrcůw o spravování a saudech lidských, knížatům a všem správcím užitečná od **BRIKČÍHO Z LICSKA**. (Ku konci) Wytiskné w Starém m. Pr. skrze mne Sewerina Mladšího atd. 1540 we 4. archůw 8. Připsána Pražskému magistrátu na jedné straně lat. na druhé německy 1541, impressum per Barthol. Netolicensem notarium minoris civitatis Pragensis. Po druhé w Olomauci pod t. *sententiae sapientum ethnicorum* lat. boh. et germ. lingua 1558 w 16. u J. Günthera 1563 w 8.

727. *Politia historica*. O wrchnostech a správcích světských knihy patery, w nichž se obsahují mnohá užitečná naučení, jakby se králowství, knížetstwi, země, obce i města buďto w času pokoje aneb wálky pobožně, šlechterně, chwalitebně a užitečně řiditi a spravowati mohla: sebraná z mnohých starých i nowých, řeckých, latinských, českých i německých historií a spisůw maudrých lidí o správě světské. Nyni pak w nowě ku poctivosti všech dobrých, ctných a šlechterných wrchností, správcůw, saudecůw, pánůw a úředníkůw zemských i městských, slawného a dalece rozmnoženého národu slowanského z jazyka latinského a německého w český jakž nejwlastněji býti mohlo, přeložená, a wúbec wydaná pilností, prací a nákladem M. Daniele Adama z **WELESŁAWINA**, wytiskné w Starém městě Pražském léta páně 1584 fol. listů VII nápisu, erbu a předmluwy, textu 732 str. registr. listů XV.

Po erbu králowství českého postaweni erbowé některých pánů a rytířů českých z Rožmberka, z Lobkowic, z Waldšteina, Bořity z Martinic, z Kollowrat, Spanowských, z Lisowa, Trčky z Lippy, Wehynských z Wehynic, Kapauna ze Swojkowa, z Malowic a z Weleslawina, následuje připis a předmluwa týmže, jakožto najvyšším té doby auředníkům zemským král. českého, w níž oznamuje, že knihu tu z německého spisu Jiřího Lauterbeka Regentebuch nazwaného pomoci některých přátel swých přeložil, a na mnohých místech pěknými historii rozhojnil a rozšířil. Opět w Praze 1592, 1606.

728. *Jeronyma Wellera* kniha o powinnostech všech úradů duchowních i světských. Z lat. přeložil **MIKULÁŠ DWORSKÝ** r. 1591. Připsáno p. Bohuslawowi Hawlowi z Lobkowic.

729. *Ondřeje Hyperia* traktat aneb knížka o obecném *opatování chudých* lidí w městech a obcích. Přitom šestero kázání sw. Jana Chriostoma jinak Zlatoustého. Z lat. přeložil **TRAJAN NIGELLUS** z Oskořina, w 8. 1592.

730. Knižka obsahující: *star městský*, kterakby w trwanliwé podstatě zachován býti mohl, co k němu přináleží, i jakým způsobem zase k zkáze a zahynutí přichází: S přidáním všelijakých k městskému životu potřebných příkladůw, naučení a řeči, s některými důwodnými otázkami: Na tři částky lidem w témž stawu a powołání zůstávajícím, i budoucím mladým měšťanům w auřadech postaweným, k užitku kratičce sepsaná, w český jazyk s pilností přeložená a wydaná cum gratia et privilegio Sac. Caes. Majes. Od MARTINA CARCHESIA atd. 1602 w 8. mal. Nápis, přepis (wýsada císaře Rudolfa) a předml. 2 archy. Textu str. 515, registr. atd. 10 listů.

Jedná o tom všem, co k zrůstu a prospěchu městům čelí, jako položení, školy, obchod, powinnosti osob atd.

731. JIRÍHO ZÁWĚTY *schola aulica* t. j. dvořská škola, w níž se obsahuje naučení a výstraha dvořanům a všechněm těm slaužící, ježto králůw, knížat a pánůw se přidržejí, jich dotýkají, při nich zůstávají, a s nimi jako obecnstwí swé nějaké mají. Též čím jest to, že dvořeninowé a všickni ti, kteříž při králích atd. zůstávají, zřídka kdy až do konce w milosti a lásce při nich setrwají. W Praze 1607 w 8. Přípisu a předml. 12 listů, textu str. 164.

Učí maudrému chování při dvoře velikých pánůw. Balbin praví, že kdyby ta kniha přeložena byla do latinského (tenkrát obecného) jazyka, nebalaby se nižádné kritiky.

732. Krátká zpráva o řádu *politickém* z rozličných autorů od HYNKA Z WALDŠTEINA wybraná, a wytištěná na zámku jeho Dobrowici 1610 w 8.

733. *Wiktorina WRBENSKÉHO* wzácného *Compelle intrare* poručení, 1616.

734. Jirího B. faráře na Wysoké o *příčinách wálky*, 1619 w 8. (Index).

d) *Wychowací. Spisy pro mládež.*

735. JAN PETŘÍK Z BENEŠOWA a) *Poctiwé a nábožné rozmlauwání dítek*, z knížek *Erasma Roterodamského* latinských w řeč českau přeložené od Jana Petříka z Benešowa. Wytištěno w Starém městě Pražském w 8. 1534.

b) *Erasma Roterodamského* knížka utěšená o mrawích dítek, wyt. w Star. m. Praž. l. 1537 w 8. od Jana Petříka z Benešowa. Též w Kralicích (exempl. b. r. a t. u Bočka). Též lat. a česky: *Civilitas morum* etc. w Prostějowě u J. Günthera okolo r. 1567.

736. *Matthaei Colini liber de educatione puerorum. Práwo o mravích a wedení domácím we škole obzwláštní.* Praeg apud Joannem Cantorem colubrum anno 1550 w 8.

Text latinský, ale částky některé české, a sice

abeceda, desatero přikázání, modlitby školní i písně k narození páně. Měl spisowatel ústaw, jako konwikt saukromný. Udává celý plán a řád učiliště swého, z něhož wychowání školní oněch časů zřejmě widíme. Co se týká češtiny, o té zákon byl u něho: Čechům, prý, jazyk český, Němcům německý owšem hned zapowídáme. Dopaušti se však pro naučení jiných aneb sebe samého promluwiti něco, Němci německy s Čechem, a zase Čechu česky s Němcem. Při stole Čechowé latině, Němci česky toliko at mluwí, jestližeby co chtěli. Každému, kdožby swého přirozeného jazyku užíwal, at se dá wosel, od kteréhož menší metlau, wětší pak penízem se wyplatí atd.

737. *Postilla dítek*, naučení na ewangelia nedělní a swáteční, wydané od *Křištofa Fischera* 1); přeložena od TOMÁŠE SOBĚSLAWSKÉHO ŘEŠÁTKA. 1578, 1589, 1601, 1617.

738. ŠIMONA LOMNICKÉHO o *dítkách* křesťanských. (Dětinský řádek aneb čisté a křesť. naučení atd. Boček) w Praze 1609 w 8. w impr. Nigrinské.

Obsahuje powinnosti rodičů a dětí jedněch k druhým. Na posledním listu obraz spisowatelůw s opisem: Simon de Budecz poëta czechicus aetatis LIII anno 1605.

739. JIRÍKA NIGRINA kwitkowé z písem sw. star. i now. zákona k nawedení dítkám, w Praze u K. z Karlsperku w 8. 1617.

F. MATHEMATIKA.

a) *Počítárstwí a měřictwí.*

740. *Nowé knihy o počtech* na cifry, a na liny, přitom některé welmi užitečné regule, a exempla mince rozličné, podlé běhu kupeckého, krátce a užitečně sebraná skrze práci a náklad Wondřeje Klatowského, w Normberce 1530 skrze Frid. Peypusa, w Praze 1558 u Jana Kantora w 8. Z prwního wydání zlomek tištěn w Toms. Chrest. na str. 133.

741. JIŘ. MIKULÁŠE BRNĚNSKÉHO knížka, w níž obsahují se začátkowé *umění* matematické, to jest počtůw na cifry neb liny poznání pro pacholátka a lidi kupecké sebraná. W Praze 1567 u Jana Hada Kantora 8 listůw A—N 3.

742. JAN KOBÍŠ Z BYTÝŠKY. Zpráva aneb naučení o mirách winných sudůw, wedlé ceny žejdlíka, aby wěděl, jaká summa za který sud přijde, též coby se každého roku J. M. C. králi českému s každé winnice na summě dáti vyšlo, wytištěno l. 1596 w Star. m. Praž. u Jiř. Nigrina w 8. [Ded. podepsal Jan Kobiš z Bytýšky a w Now. m. Pražském]. Starší wydání 1574.

743. *Jirika Görla z Görlsteina a) Arith-*

1) Fischer tento z Joachimsthalu w Čechách, luteranský kněz, mistr we Wittenberce, 1544 pastor a superintendent † 1597.

metica, to jest knížka počtů neb umění počtů na línách a cifrách skrze exempla a mince rozličné, všem w handlech, w auřadech a w hospodářství se obírajícím velmi užitečná a prospěšná. Jiří Černý vytiskl w Praze 1577 w 8. Po druhé u Jonaty Bohutského 1610 w 8. mal. titul, přips (purgmistru a raddě města Litoměřic) a registř. VII text 87 listů.

W připsu prawi, že tu knížku sepsaw německy císaři Rudolfowi obětowal, a nyní do české řeči přeložil. Rozdělena jest na pět traktatůw, a jedná o počtech na línách (jakýchž posud někteří, zvláště neučení užívají), o počtu na cifrách, o lámání, o regule zisku a ztráty, o wexlu (směnném listu) o srownání wáhy, loktu, též míry na wína i na obilí atd. Dle Balbina často ta knížka s welikau pochwalou tištěna byla, jsauc jakž on dí, vlastními a výbornými slovy neb výrazy sepsaná.

b) Spis o mírách, nádob picích.

c) *Vinitorium* t. j. zpráva neb naučení, kterak se mají winohradové měřiti, wysazowati, wína sbíratí, sudy šychrowati, w Praze 1591 w 8.

744. *Arithmetika* česká a wýtah z *Frisia: Arithmetika practica*. Rkp. weř. bibl. od r. 1580 XIV K. 84.

745. **SIMEONA PODOLSKÉHO** knížka o *mírách* zemských, a wyswětlení, od kterého času míry a měření zemské w králowství českém swůj začátek mají. Podlé artikule w sněmu léta 1615 držaném se nacházejícího, sepsaná w r. 1617. Nyní na swětlo wydaná nákladem Samuele Globiče z Bučina, w Praze u Jiřího Černocho 1683 we 4. A—D., (též německy).

Samuel Globič měřič zemský uptal se na tuto od wystěhowance některého do Míšeň zanešenau ještě netištěnau knížku, zadal na místodržci auřad J. M. C. Leopolda I představení, že w obnoweném zřiz. zem. G. 27 toliko o prowazci zemském a měřách zmíněno, ale jakby se jich užívati mělo, doloženo není, a žádal o powolení wydati dotčenau knížku, přidaw k ní něm. přeložení, což auřad k J. M. C. dne 7 Zář 1682 zaslal. Od císaře šel potaz na stawy české tenkrát sněmující o tu wěc (7 Října 1682), kteříž německy odpověděli, že jí pro auřady netřeba, a tudy že zůstawují J. M. C. chceli jí jako jinau knihu privatní powoliti. Což se stalo, ano druhý na to rok wydaná jest. Rkp. weř. bibl. XVII G. 21. Znowu s wyswětlením měřických slow opatřená (a wydaná) od Jos. Fr. Dewotyho atd. w 8. str. 64. W Hrad. Kr. u Posp. 1828.

746. *Arithmetika*... Knížka počtů přeložena do řeči morawské od **PAWLA ŠRAMA**, wyř. w Holom. u Pawla Šrama 1613 w 8. (Připsána Ladislawowi Welenowi z Žerotina) (Boček).

b) *Hwězdářství, kalendáře, prognostiky* ¹⁾.

747. Pranostika nowá s diwnými proroctwými od r. 1541 až do konce roku 1550, w Praze u

Ondřeje Kubeše 1543 we 4. S předmluwau Mikuláše ŠUDA Z SEMANINA, kterýž ephemeridy a prognostiky od l. 1520 až do r. 1557 wydal.

748. Nowiny odeslané z Constantinopole do Benátek o dwau *kometách* s ohniwými welikými ocasy, w Praze u Jana Kantora we 4. 1556.

749. **THADEÁŠE HAJKA** spis o *kometách*, w Praze 1556 u Jiř. Melantr. we 4.

750. *Planety, pod kteraužby se člověk narodil, a co mu se budaucího buďto dobrého neb zlého skrze planety a 12 znamení nebeských wyznamenáwá*, 1565 w 8. w Holomauci u Jana Günthera l. p. 1558 w 8.

751. *Praktika sedtská* po wšeka léta přihodná, počíná se jich patření časůw, z nichžto budaucí časy a aurodu předpowídají. Rkp. z první polowice wěku XVI 3 listy u p. Bočka. Tišť. též r. 1558 w 8.

752. *Temporale* o přirozeném wléwání hwězd mistra *Jana Kynigspergera*, w Olom. u Jana Günthera 1558 w 8.

753. *Astronomisch taffeln* auf alle Tage des Jars in deutscher, lateinischer vnd böhmischer Sprach etc. gedruckt zu Wien in Oesterreich 1562 4. Český tu toliko na 4tém listu jména měsícůw a asi 20 jiných nepatrných slow.

754. *Wyznamenání a zjewení prawého wléwání nebeského* totiž zatmění, kteréž w těchto 7 létech zběhnauti se mají, od mistra *Mikul. Caesarea Leukopetra*, w Olomauc. u J. Günthera 1559 we 4. w Praze 1563 we 4.

755. *Pranostika* nowá wztahující se na let 20 pořad nastawajících, totižto od l. 1564 až do l. 1584 z spojení a na proti sobě hořejších planet patření; též také z zatmění swětél nebeských i jiných hwězd paprskowání, kteréž w těch létech se třetiti mají. Sebraná a na swětlo wydaná od *Cypriana Lcowitského z Lwowic*. A nyní z lat. jazyka do českého přeložená a to pro wýstrahu a wzděláni lidu obecného l. p. 1564, w Praze u Šebast. Oksa z Kolowski we 4.

756. M. doktora **FRANTY** pranostika nowá bez r. a m. w Olomauci r. 1567 od biskupa dowolena prodávati.

757. *Mínucí* a pranostika Krakowská mistra *Jana Muscenia* Kirelowého (?) k létu 1568 w 16.

758. Traktat o nové hwězdě w Kassiopeji od **BAWORA RODOWSKÉHO** mladšího z Hustiřan († okolo 1572). Dle Balbina wydal wice spisů hwězdářských w českém jazyku.

759. O kometě od *Tomáše Petrkowského* (1567 powoleno w Olom. prodávati).

760. **PETRA CODICILLA** z Tulechowa
a) O hrozně podiwné kometě, w Praze 1572.
b) O hrozně a přediwné kometě, kteréž spa-

1) O pranostikách a kalendářích zvláště XV století w pojednání Fr. Palackého w Čas. mus. 1829 III 33.

třena jest na obloze nebeské w auterý po památce sw. Martina l. 1577 in fol. s obraz.

c) Spis o kometě wlasaté, w Praze u Bur. Waldy 1582.

d) *Kalendáře* vydával drahně roku týž Codicill dle Balbina tak hledané, že pod presem takorka je rozbírali a kupowali, 1578 we 4. 1579, 1581. N. p. minuci a pronostika z učení Pražského wydaná k létu páně 1576 přestupnému a hrudnému, w 12. w Praze u Bur. Waldy.

Wynechaw při uwezení nowého kalendáře opraweného Gregoriánského w r. 1585 Husůw swátek uběhl w pronásledování, a utekl se w ochranu katolických pánůw, z nichž dvěma bratřim Bořitům z Martinic byl onen kalendář připsal. Při té příležitosti udělány naň ony známé werše: Stal se Čechům protivný kus, wylétěla jim z Prahy Hus, Prodral ji mistr Codicillus.

761. *Minuci a pranostika* od JANA STRANĚNSKÉHO, swobodných umění milownika wydaná l. p. 1573 Hrudnému w 16. (w Mus.)

762. M. WÁCSL. ZELOTIN z Krásné Hory. a) Kalendář hwězdárský k psaní ku položení slawné země české, wyd. 1572, w Praze u Tom. Taubmanna we 4. (Cerroni).

b) Křestanské, potřebné a pobožné napomenutí a uvažování nowé té a zázračné hwězdy, kteráž pod hwězdnatostí Kassiope se okozowala, w Praze u Mich. Petrla 1572 fol.

763. BAWORA mladšího RODOWSKÉHO z Hustřana a na Radostowě a) Krátké sepsání o diwné a božskau moci na obloze nebeské oswícené swětlosti jedné hwězdy z hwězd, jenž slowau Fixae atd. wylitšeno w St. m. Praž. od Jiř. Černého 1574, 20 mēs. Unora we 4.

b) Nowé praktiky dvě: 1 od léta 1580 až do l. 1600, druhá od l. 1580 až do l. 1588, w nichž se dokonale a jistotně oznamuje, co se w těch létech státi a wykonati má, skrze Jiř. Ursina Plawenského, mathematického umění milownika sepsané, a ode mne (spisowatel) w jazyk český uwezené a předmluwau křestanskau ozdobené, (w Praze) u Jiřika Černého 1580 we 4. A—F.

Oznamuje zatmění slunce, měsíce, počasí, mor, wojny a jiná astrologická nálezti.

764. THADEÁŠE HÁJKA Z HÁJKU *tabule dlauhosti dne i noci*, východu, poledne i západu k spravování orloje obojho celého i polowičného, w Praze u Jiř. Černého fol. 1574.

765. JANA MAKOWSKÉHO z Makowé *pranostika*, kteráž se od l. tohoto 1575 začíná, a trwati bude až do l. 1580, w nížto se gruntowně a prawdiwě pod způsobem wýstrahy oznamuje, jaká se weliká zarmaucení a neštěstí w zemích našich státi mají, skrze Mik. Weisa mathematicka sepsaná, wylitšena w St. m. Pražském od Jiř. Černého 1575 we 4.

766. M. PETRA CODICILLA wyšetřená

a ohledaná kometa r. 1577 (s rytinau na dřewě na welikém archu a barwami ozdobená).

767. *O kometách*, kdy a kterých let jsau se ukazowaly, a jaké účinky a proměny w swětě sebau přinášely. Od Matěje GRILLA Z GRILLOWA, w Praze 1578 w 8. u Jak. Dačického, 54 listy (Cerroni).

768. *Thurneiseru kalendář* w Praze 1579.

769. *Zpráwa o kometě*, o moru w Čechách r. 1581. O utonutí w Moldawě nešťastných lidí toho roku (s rytinau).

770. *Zpráwa oprawdowá o starém kalendáři Římském atd.* Z něm. přel. od ŠTASTNÉHO OPATOWSKÉHO, w Praze u Buriana Waldy we 4. bez roku (dle připsu 1584) listů 10.

771. *Petra Constantina* o nowém napraweném kalendáři, zpráwa jistá a gruntowná. Z němčiny přeložená, w Litomyšli 1584, w 4. (bez tisk.) listy 4.

772. *Wýstraha* aneb praktika ze *Wlach* od wysoce učených lidí wydaná, co by se budawcího léta 1587 zlého státi a wykonati mělo, w Praze u Bur. Waldy we 4. 1586.

773. ADAMA HUBERA MEZEŘICKÉHO z Rizenbachu a) *Minuci* wydaná ku poctiivosti a jménu p. Woka z Rožemberku k orloji celému Pražskému fol. 1590.

b) *Prognostika* 1595?

774. * M. WÁCSLAWA DASYPODIA *Calendarii perpetui pars prior continens introitum solis in duodecim signa zodiaci.. it.* Zpráwa na kalendář hwězdárský o naprawení jeho pomínulém, a ukázání přičiny proměny roku Římského atd. W Pr. u Jiř. Nigrina l. p. 1591 we 4.

Připsáno p. Křiřtowi Želinskému z Šebuzína, místokanclíři král. česk. ... „Já.. rudimenta nápodobně kalendáře neměnitelného na tabulky uweďse, o způsobu roku i jeho případnostech, a prvé zřídka, zvláště mezi krajany země české wydaného, k užívání obecnému literatorům jsem summowně sepsal, a jeho teď přednější částku, i s tau spráwau ... na swětlo wydati chěl...“

775. *Kalendář hospodárský* na r. 1593 w bibl. weř. XVII. D. 801.

776. Nowé předpowězení o milostné hwězdě, kteráž w Hořejších Uhřích měsíce Srpna spatřowána byla. O jednom dětátku, o třech křižích, w Praze u Dan. Sedlčanského 1594 we 4.

777. Pronostikování neb proroctwí o znamenich den saundý předcházejících od JANA ROZACIA Sušického w 8. (Index). Index také Tomášowi Soběslawskému tu knížku připsuje.

778. *W Museum nacházejí se*: a) *Hroma* (Anton.) kalendář hospodárský a cancell. k létu p. 1598 ku poctiivosti jména Jiřiho staršího Bořity z Martinic atd. wyt. w Star. m. Praž. w impressi Jana Othmara we 4.

b) Téhož 1599, ku poctivosti jména Ladislawa ze Šternberka atd. ib.

c) Stehlika z Čenkowa kalendář k létu p. 1603, ku poctivosti kněze Šeb. Chotěbořského atd. w Star. m. Pražsk. w impressii Šumanské.

d) Mollera z Štraupic hosp. a cancell. k l. p. 1616 u Mik. Pštrosa we 4.

e) Minuci 1617.

f) Horkého z Lochowic (Mart.) k l. p. 1615 ku poctivosti purgm. a pánům města Domažlic, wyt. w St. m. Pr. u Matěje Pardubského we 4. ¹⁾

g) Kalendář hosp. a cancell. k l. p. 1612, ku poctivosti jména pana Buriana Kapliře atd. wyt. u Dan. Sedlčanského we 4.

h) Též 1613 ku poct. jména Joach. Ondř. Šlika atd. ibid.

779. W Raudnické bibliothece: a) *D. Ant. Hroma* Kalendář hospodářský a cancellářský . . k l. p. 1601 . . . W Pr. u Jana Otthmara . . . — „wydaný ku poctivosti a jménu uroz. p. p. Zdenka z Lobkowic, . . nejw. kanceliře“ atd. (*Bibl. Raudn.*)

b) *M. Kašp. Lad. Stehlika z Čenkowa* Kal. hosp. k l. p. 1602 . . w Pr. u děd. J. Šumana. (Připsán p. Petrowi Wokowi z Rožmberka) (ib.) id. k l. 1611, u K. Kargezia (připsán p. W. Slawat.)

c) *M. Albina Mollera* kal. hosp. a kanc. . . k l. p. 1605, w Pr. u Mik. Pštrosa. (Připsán p. Zdk. Ad. z Lobkowic (ib.))

d) *M. Alb. Moll. Štraupického*, id. k l. p. 1606 . . . it. l. 1608 . . . it. l. 1609, 1610 (u Mik. Pštrosa) 1617—18—19—21—25.

e) *Řeh. Žaluda Görlického* kal. hosp. a kanc. . . k l. p. 1609 . . . w Pr. u J. Otthmara (Přips. p. P. Wok. z Rožmberka).

f) *Šeb. Köstnera*, kal. nowý i starý pospolu pro hospodáře, cancelláře atd. k r. p. 1602 . . u Jiř. J. Dačického. (Přips. pánům Španowským z Lyšowa).

780. *Mistra Petra Constantina z Břehu*, kal. hosp. a kanc. . . k l. p. 1604 . . u Dan. Sedlčanského, (přips. p. Přechowi z Hodějowa. Též kalendář s pranostikau na rok 1607 připsaný p. Pertoltowi Bohubudowi z Lippého a na Morawském Krumlowě od Dan. Sedlčanského, w St. m. Praž. (wiz dedikací tragedie o Samsonowi 1608).

781. Zpráva krátká o kometě neb hvězdě s ocasem, kteráž roku tohoto 1607 měsíce Září ponejprvé pod roku větší nedvědice spatřina byla. Z něm. *Theodora Maja* na česko přel. w Praze u Dan. Sedlčansk. we 4. 1608.

782. *Nowý kalendář* k psaní s pronostikau hwězdářskou ku potřebí kr. českého od *M. Albina Millera* Straupického w mark. Dolejších Lužicích starého hwězdáře, 1609 w 8. w Praze u Mik. Pštrosa w Kaprowé ulici.

783. Pranostika sedlská 1612 w 12. w Pr. u Mik. Pštrosa.

784. *Wojt. Mišia z Freiberku* s pranostikau hwězdářskou *Kalendář* hospodářský a kancelářský k l. p. 1616 w impr. Mart. Kleinwechtra we 4.

785. *Calendarium perpetuum* oeconomicum. Kalendář každoroční hospodářský, obsahující w sobě kalendář starý i nowý podlé jistého srovnání s jeho případnostmi dwanaće měsíců wypsáno. Item: paměti historické *SIMEONA PARTLICIA* Trěstského, w Praze 1617 we 4. (Obsahuje také historické a literární zpráwy toho času). Též na r. 1616 téhož Kalendář hosp. a kanc. u M. Pardubského.

786. *Saud* hwězdářský o kometě, která se po welkém proti sobě patření slunce s Hladoletem 28 Listop. 1618 wyskytla. Od *Bazilia z Deutschenberka*, w práwích doktora a w učení Pražském hwězdářského umění profesora, wytisťeno w Praze u Jana Štříbrského.

787. *Daw. Orikana* krátký wýtah o kometě, kteráž se léta téhož ukázala, we 4. 1618.

788. *Tractatus Cometographicus* o dwau nových hwězdách aneb kometách, které se spatřowaly na konci r. 1618 od *SIMEONA PARTLICIA* mladšího, w Král. Hradci 1619, 8.

789. *Judicium astrologicum* neb *saud* hwězdářský, o nových domnělých hwězdách měsíce Března spatřených, od téhož *SIM. PARTLICIA* 1620 we 4. w Hradci nad Labem wyt. J. Arnolt 4 listy.

790. *Complementum astronomiae* to jest: *Dáwod* a wyswětlení pětileté pranostiky l. 1619 w Hallu wytisťené všem wúbec před oči položená skrze *M. Paw. Nagelia* Lipského, matematika a hwězdáře, w český jazyk přeložené od kněze *MICHALA LONGOLIA* Kralowického, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1620 we 4. A—E.

c) *Proroctwí, hadactwí, widění* atd.

791. Spis neb wýtah listu prstem pána Ježíše, 1545.

792. *JAN BECHYŇKA*. Widění mládence nemocného. Rkp. z polowice XVI stol. w Hus. num. 1021 w 8. str. 168. Zawírá 3 částky: Předmluwu, we kteréž paní jakés wracuje knížku s pobídnutím, by jí čtla, ač se jí zdá diwná býti, jako by půwodce její opilý aneb trzený byl; pak samu knížku obsahující život přenábožného mládence nemocného u widění býwalého

1) O tomto Horkém psáno w aktách decan. Phil. num. knihy 26 str. 250, že na r. 1619 sepsal kalendář, a že byl člověk neusedlých mráwů n. p. šnupky dáwal prorektoru pod nos atd.

[widěl totiž tresty pekelné]. Knížka ta hrůzu a strach plodící zdá se býti nejina než: *Proroctví jednoho mládence* tištěna 1550 w 8. Třetí částka rkp. jest napomenutí kněze pod obojí ke swým jednowěrcům, aby při wíře stále trwali, w. Rozbor I. str. 183.

793. Proroctví *Jakuba Hartmanna* z Dur-lachu r. 1528. Rkp. weř. bibl. XVII D. 20 listů 546.

794. THAD. HÁJKA Z HÁJKU a) *Wýklad proroctví tureckého*, w Praze 1560 w 8.

b) *O některých předešlých znameních nebeských a úkazích w powětří*, a o kometě roku tohoto 80ho wypsání, w Praze 1580 we 4.

795. Diwná nowina, co se zběhlo a stalo při jednom mláďenci we wsi Pinfertu, w Praze 1567 we 4.

796. *Summa proroctví diwného*, počínajícího se od tohoto nynějšího roku LXVI až do toho léta velikého moru, kterýž bude 1568. A wy-dáno jest toto proroctví skrze *Mistra Nostradamus*, z franc. řeči w česku přeložené, w Praze u Wácl. Hada 1566 we 4. 1 arch.

797. O nastávajícím zřetelném *hněwu* a spravedlivé *metle všemohaucího* p. boha . . . Přitom jest traktatek . . . předzwědění a *widění* těch věcí, které se státi mají: Jednoho pobožného a velikého muže, wytřtěna na žádost a náklad pana Wácl. z Wřesowic l. p. 1578 we 4. listů 14 mimo píseň 3 listů.

798. *Sibyll desíti* proroctví, w Praze 1579 w 8.

799. Wýtah z dwanáctera *Sibyliného* proroctví w píseň uведенá o předpowěděné změně česk. králowství k ustrnutí a výstraze všemu lidu — 1 arch b. m. a r. (často až do dneška se tiskne.)

800. TOBIÁŠE MAURENÍNA *Chiromantia*, ruční knížka, umění na ruce komplex (1518 w 8. Index). Zdá se býti chybný rok místo 1598.

801. Krátká zpráva o *dwanácti Sibyllách*. Rkp. weř. bibl. XVI stol. fol. sign. XVII D. 18 fol. 273. Jest to kratičké poznamenání historické o známých *italských* Sibyllách.

802. [Prodávati dowolen w Olom. 1567]. a) *Snář rýmy sepsaný 1564 we 4.*

b) *Snář* velmi pěkný p. Wilimowi z Wickowa hofrychtěři připsaný.

c) *Snář* větš.

d) *Snář* menší.

e) Proroctví Sibyllino Šalomaunowi.

f) Proroctví Sibyllino w 8.

g) Proroctví sw. Methodia.

d) *Úkazy, powětří* atd.

803. Nowiny odeslané z Constantinopole do Benátek, urozeným pánům Fukaruom, kteréž w sobě zawírají a wyprawují veliké zázraky

a *strašlivá znamení*, kteréž jsau widina býwala w Constantinopoli i w jiných okolních krajinách. Též o dwau *kometách* s ohniwými velikými ocasy, a znamenitě velikém powětří, a jak s nebe padaly veliké ohniwé střely, w Pr. u Jana Kantora 1556 we 4.

804. *Welmi diwná i hrozná widění a zázraci*, kteříž na obloze nebeské widini jsau w zemi marecké atd. l. 1562, w Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu we 4. 1 arch.

805. *Jana Garcea* o nakažení powětří neb moru, kniha meteorologická, přeložena od WÁCSL. ZELOTINA Pražského 1568 w 8. w Praze.

U p. Čelakowského jest téhož *Garcea* exemplář o hromobití (díl) na česko přeložený od dobré paměti kněze Jana Semina Turnovského atd. *Praví Stelcar* w předmluwě na listu 3 knihy o čarodějnicích. (V. 614) Byla kniha ta od Turnovského [přeložena, čili půjčena?] Zdá se to býti jiná kniha.

806. *Welici diwové* zjewení a widění w Nowém městě w zemi německé, w Praze 1570 r. u Šebest. Oksa z Kolowsi.

807. *Wýklad na ten diw* a zázrak nad Horrau Kutnau na obloze nebeské od p. boha ukázaný w noci w oktaw tří králůw l. 1570 od kněze JIŘÍKA KUTENA složený we 4. 1570 u Šebest. Oksa z Kolowsi.

808. *Diw veliký* od p. boha ukázaný, kterýž se stal w knížetství slezském při městech těchto jmenowaných, totiž: Lemberku, Hirsperku a při městě Lubinu, kteréžto města náležejí k koruně české. Při kterýchžto městech *pršelo obilí* všelijaké, a na pohledění velmi diwné, z kteréhož obilí J. M. Cis. s některými pány a raddami swými ráčil jest jisti chléb, a to se stalo l. 1571, wytřtěno s powolením J. M. p. arcib. Pražského we 4. w Praze (1571).

809. *Widění . . .* na obloze 1572.

810. *Nowiny* o záhubě a škodě skrze powětří u města Opawy we 4. 1574.

811. *Nowiny* neslýchané *strašlivého powětří* a oblaku prolomení okolo města Kremže a Kamence w Bakausch 13 Máje 1580, w Holomauci u Šeb. Oliwetského w 12.

812. *Wymalování diwu* a zázraku: totiž *tří slunci* a tři duh na obloze nebeské, což w městě Normberce i jinde widino a spatřino bylo, w Praze u Michala Petrlé fol. s fig. 1583.

813. MATĚJE JAHODKY *Sepsání* o nowém země třesení, kteréž se l. 1590 w král. českém stalo, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1590.

814. *Nowiny* *prawdivé* o *weliké powodni* w městě Řimě 23 Prosince 1598, w Praze u Wácl. Sříbrského we 4. 1599.

815. *Traktat o moru, o země třesení*, od PAWLA SLOWACIUSA, 1600 we 4.

816. **WÁCSSL. ŠTEFANA TEPLICKÉHO** de meteoris, de terrae motu. Knižka, w níž se kratičce o úkazích a rozličných hnutích w powětří ukazuje a z písma sw. wysvětluje, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1604.

817. Prawdiwé a jisté nowiny o diwích a zázračích božích, pak o strašlivých, lekawých a hrozných, tak zase o potěšitelných.. wěcech, kteří spatřini jsau.. na obloze nebeské atd. Z něm. w Praze u Buriana Waldy 1611 we 4. listy 4.

818. **BLAŽEJE BOROWSKÉHO Z BOROWA.** Knižka o powětří země české, w Praze 1613.

819. Knižka o powětří země české na den 18 Pros. 1612 od **WÍTA JAKŠE**, w Praze 1613 w 8. A—E.

Z příležitosti powětří nebo bauře píše o ráně na Jobowu rodinu došlé a o pobožném Joba w tom se chování; přimásv zprávy o powětří bauřiwém z kron. české, jakožto boží metly.

820. Tonitrua et tempestates. Spis o strašlivém powětří od **JIRÍHO TESÁKA** Mošowského, 1613 w 8.

821. Widění hrozné a diwné, kteréž na nebi widěny byly w Pamberku a Lichtenfelsu atd. w Praze u Buriana Waldy we 4.

822. **JAKUBA PETROZELINA** Kunštatského, far. w Třebíči, spis o bauřkách tělesných i duchowních, w Praze 1616 w 8. (nejvíce mravného obsahu).

e) *Wojenství.*

823. **JANA ACHILLESA** Beraunského knižka o polním heitmanu a jiných správčích wojenských w Praze 1595 w 8.

824. Diskurs o běhu wálečném a auřadech wojenských od Lazara Šwendy, wádec Maxim. II proti Turkům w Uhrích sepsaný, a z něm. přeložený od **M. BART. HAWLÍKA** Srnowce z Warwažowa, w Praze u Karla z Karlsperku w 8. 1618.

Wydal syn Jan Hawlík a připsal Albert. Janu Smiřickému.

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Přírodopisy, diwy přírodné.*

825. Spis o hrozném, strašlivém i přediw-ném zázraku, kterýž se stal w Platně při nějaké děwečce od dábla posedlé l. tohoto 1559 z něm. přeložen od uroz. p. **PAWLA GRINMILLERA** ze Střebska na žádost mnohých dobrých lidí, w Praze u Jana Kantora we 4. 2 archy.

826. Nowiny strašlivé o žalostiwé a hrozné

záhubě slezské zemi z dopuštění božého l. 1574 učiněné, w Praze u J. Černého 1574 4 listy we 4.

827. Wypsání potwory dítěte, které se narodilo l. 1577, 20 Pros. Tištěno 1578.

828. Zpráva o jednom potworném srnci, kterémuž s malými růžky peří narostlo, w Praze u Jiř. Dačického fol. s figurami 1581 1 list (Cerroni).

829. Hrozné a strašlivé nowiny, které se w durynské zemi l. 1581 staly, nebo kámen veliký z oblakůw.. na zem upadl, w Praze u J. Nigrina 1582 (Boček).

830. K wíře nepodobná a nad přirození diwná nowina o nějakém velikém obru atd. w Narrowské řeči sepsaná a nyní do české přeložená a wúbec wydaná l. 1587 we 4. Datum w Smyšlenowě za Rumpulowem w Štětetowě pod Klewetowem.

831. První a druhá stránka knižky o čarodějnicích a hromobití od Jana **STELCARA ŽELETAWSKÉHO** w Praze 1588 w 8. u Jana Jitěnského.

Obsahuje wysvětlení, mohauli čarodějnice a čarodějnice sami od sebe powětří, krupobití, bauře a hromobití wzbuditi atd.

832. Wymalování vlastní a opravdowé způsobu charakterůw a liter, kterýž se na jedné rybě w jezeře u města Rostoka w zemi pomorské l. 1588 lapené ukázal a našel, w Praze u Jiř. Nigr. fol. s figur. 1588.

833. Kniha duchowní o velikých skutcích p. boha všemohaucího, 1588 w 8.

834. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) O čarách. b) O obludách nočních.

835. Kniha o stwoření swěta, mezi Michalem a Wácslawem rozmlauwání od Jana **STELCARA** atd. 1591 w 8. menší 21 archů.

836. Veliký zázrak, kterýž p. bůh w Čechách we wsi Chrtěnici při jednom chudém člověku učinil, nebo když manželka jeho chleba napekla, třetího dne, když jej krájela, krew se z něho wyrazila, též l. toho 1592 we 4. w Praze u Dan. Sedlčanského.

837. Hrozné a strašlivé nowiny, o velikém dopuštění božském, kteréž se w městě Fridberku a Špandawě přihodilo, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 we 4.

838. Prawdiwé a kratičké wypsání o zázračném, podiwném skutku páně, kterýž se stal blíž Wysokého Meyta l. 1595 dne 23 Prosince, w Praze u Dan. Sedlčanského 1596 we 4. (w Raudn. bibl.)

839. Historie dvě, první o diwném a temném audolů, w kterémžto welmi hrozná a strašlivá hlawa jest, na kteraužto Mandiwilla rytíř se swými towaryši patřil, druhá o jednom císaři

perském (řečeném Sarmas, na něhož p. bůh, když lid křesťanský honil, tmu dopustil, w Pr. u B. Waldy 1596 we 4., (w Raudn. bibl.)

840. Nowiny prawdiwé o welikých hrozných zázračích a diwích, kteréž se staly w polské zemi, w Rusích i jinde, se spatřením osob, a rozličných znamení na dvěřích 5 Čerwna 1598. Též o zázračném porodu, kterýž jedna žena téhož léta a dne we Waradínu porodila. Přitom kterak na jiných místech zemětřesení bylo, oheň a sira s nebe přšela, w Praze u Waldy 1598 we 4.

841. Nowiny prawdiwé a prwé nikdá neslýchané o sowách, které do Sedlec nedaleko Prahy kwapně a w množství přiletěly, w Praze Walda we 4. 1598.

842. M. *Kyryaka Šlichtenbergera* superintendenta diw weliký, jenž se při jedné sprostné děwečce stal, w Praze u Waldy we 4. 1612 (z něm.).

843. *Theatrum mundi*, aneb kniha o skutku wšeho swěta stwoření podlé písem sw. sepsaná s wyswětlením potřebným, co by při kterém stwoření wěrau spatřowáno, k čemu jeho užíváno, i co k naučení z něho bráno býti mělo, tak aby p. bůh stwořitel wšech věcí skrze wšhecko stwoření poznáwán a weleben byl, poněwadž wšhecky věci pro chwálu a sláwu swau stwořil, w Praze u Sam. Ad. z Weleslawina 1615 we 4. (dle Cat. Pelc.) Jest buď prwní wydání, buď pokažený titul následující knihy:

844. *Theatrum divinum*. Diwadlo boží, angelům i lidem žádostiwé, w spatřowání diwného skutku božího, wšeho swěta stwoření, co který den i proč jest učiněno, i jaké naučení z kterého stwoření má býti bráno, podlé sw. písem swětle wypsáno, ke cti a sláwě stwořitele wšech věcí, také pro poučení, potěšení a k chwále boží wzbuzení, každého upříмого ctitele božího, w nowé sepsáno a wydáno l. 1616, wtyštěno w Praze u Samuele Adama z Weleslawina 1616 we 4. stran 440, mimo rejstřík. Archâw Kkk.

Kniha ta od MATAUŠE KONEČNÉHO sepsaná, učenosti plná, jedná o stwoření swěta šestidenním: držel se tuze biblí, sbíraje wšhecky wšudy werše, a pobožným okem wšhecko zhlížeje, fysiky a historie o přirozených věcech méně šetře n. p. Welryba wypsál dle Joba atd. Od některých učených připisuje se ta kniha Komenskému; ale již Regenswolscijs jí mezi spisy Konečného Mat. položil [Hist. eccl. 321.]

845. Nowina o zázraku, který se stal w dědině Wodrawci, nedaleko Nowého města, na gruntech pana Wiléma Dubského z Třebomyslic 11. Čerwna 1619. Od Šebest. Anton. Želechowského z Želechowa, auředníka panství Nowoměstského w Morawě, wtyštěna w Litomyšli u Adama Graudence.

b) Lučba.

846. Rkp. *Alchymie Jana Těšinského kněze* (Tetschinensi sacerdote), žiwšého w XV století, kteráž potom tislěna byla. Na zadu jmenuje wšhecky milowniky alchymie za času Rudolfa. Ano tehdaž nejwětší část šlechtly alchymii peníze promrhala, w Museum.

847. Počínají se knížky o rozličných wodách krátce wybrané z mnohých knih mudrcůw, kterak a z kterakého koření máš je páliiti, wedlé swého rozumu a naučení w 8. od A až do D. (Na konci): Wtyštěno w Starém městě Pražském u Jana Hada Kantora 1544. Připojeno jest ku knize: Lékařské knížky atd. od r. 1544 a má jeden tisk i papír.

848. „Hieronyma Rubea Ravenského o distillowání.“ Rozdílowé dwa. Rkp. XVI století we 4. w bibl. Raudnické.

849. *Liber de arte distillandi*. Knihy o prwém umění distillowání aneb wod pálení. A kterak nowé a obecni pecky k distylowání a pálení wod, se wšemi příslušejícími potřebami strojeny, a wody ze wšech zelin a kwětůw páleny a dystylowány býti mají. Skrze mistra *Jeronyma Braunšweyka* sebrané, o rozličných pálených a dystylowaných wod mocech a užitcích, proti wšelijakým celého těla nedostatkuom w Olomauci 1556 (Pelc. Cat.). Nyní w nowé rozmnožené a opravené jednomu každému k užívání welmi potřebné a prospěšné. MDLIX w 8. malém A—Z, a—g—31 archů (Na konci): Konec o wodách pálených, wtyštěno w Holomauci u Jana Günthera léta p. MDLIX (1559).

Mimo předmluwy dvě jedná w prwních knihách o dystylowání wšelikých jeho způsobich a nástrojich atd. W druhých knihách o přirození a způsobu zelin, a wodách pálených proti wšelikým neduhům. Má spolu herbát, počínající od Černobeyle s truskawcem a posléze cukrem skončující, a to nejwětší část celého spisu. K závěrku o jiných z rozličných věcí pálených wodách, n. p. stračí woda, kačerowé krwe woda atd. W předmluwě, aneb přípisu p. Janowi Güntherowi, impressoru w Holomúci jmenuje se překladatel JAN JEWICKÝ ČERNÝ, měštěnin w Zábřezě. Kniha věcí i jazykem znamenitá, ač k našim časům málo přiměřena, leč s strany jmen bylin, jichž wšude české, latinské i německé názwy uvádí.

850. *Knížka přáběřská*, w Prostějowě 1552 w 16. u J. Günthera.

851. Knížka o přípravowání *barew* 1561 w 8.

852. BAWORA RODOWSKÉHO z Hustřan o alchymii nalezá se w knize: Řeči starých filosofů rkp. w Museum we 4. (okolo 1572).

853. Alchymie česká z XVIII stol. we 4. str. 408 (weř. bibl.) zdá se býti opis starší některé.

854. *Alchymie česká*, dokonaná a přeřpsaná od JANA ČERWENKY, maliře w Hranicích l. p. 1578, a nyní znouwu přeřpsaná 1680, we 4. Rkp. Mus. 416.

c) *Wody hojitelné.*

855. **TOMÁŠE JORDANA Z KLAUZENBURKU** doktora a lékaře zemského w markrabství moravském kniha *o wodách hojitelných* neb teplicech moravských, slavným čtyřem stawuom markr. mor. připsaná 1580. (Na konci): Wytlačena jest kniha tato nákladem urozeného a wys. učeného muže doktora Tomáše Jordana z Klausenburku atd. w městě Holomúci u Fridr. Milichthaleru we 4. Předmluva napřed a připamatování Ondřeje Zborského jsau čtení hodné. Latinsky wysla ta kniha teprwa 1586 Francofurti w 8.

Spisowatel dle města sedmihradského, z něhož pocházel, jmenovaný. (nar. 1539 † 1585 w Brně) sepsal ji latinsky w 10 létech, že českého jazyka mocen nebyl, a dal ji přeložiti Ondřeji Zborskému (Zborskému?) Byl za ni od stawůw moravských na rytířství pasován. Jedná také o Markomanich až do přítští Slowanů w tu zemi morawskau, jest tedy i historicky důležitá. Popsání Brna a kraje Brněnského se tu též nachází.

d) *Řemeslnictví. (Technologie).*

856. Spis jakby se měli liti zwoy, děla a kaulé; o stawení wodním a kašnách, o pálení cihel. Rkp. (stol. XVII) w bibl. weř. XVII. B. 7.

857. O nemocech, též o barwení kůží a pláten, w Prostějowě 1556. Rkp. (u p. Brožowského z Pr.)

e) *Hospodářství.*

858. Knížka tato dvě stránky w sobě drží, o způsobu a životu křesfanském; o pořádku s strany hospodářství od **JANA BRTWÍNA** z Ploskowic w 8. 1535.

Po druhé impr. in min. civ. Pragen. per Barth. Netolic. 1540 w 8. Po třetí Jana Brtwína z Ploskowic a Mikuláše Černobýla *Hospodář před l. 47* wábec wydaný, nyní z nowu wylitěný u D. Ad. z Welesl. w 8. 1587, též pod názvem: *Hospodář*. Knížka welmi užitečná, zawirajíc w sobě předně nawedení života křesfanského, jakby ti, kteříž w swětě nad jinými panuji, samy sebe i sobě poddané spravowati měli: Potom gruntowní spráwu a pořádek wšelijakého hospodářství, zwlastě při panstwich a zbožích, potřebný pánům, kteříž weliké statky na zemi mají. Wydaná wuobec před léty XLVII a nyní opět s přidáním jiné kratší zpráwy o témž, znouwu wylacená od M. Daniele Adama z Weleslawína léta p. 1587 w 8. str. XVI a 270. Zawirá w sobě tato kniha a) Jana Brtwína z Ploskowic pojednání o hospodářství, tislěné 1540 (str. 1—188).

b) Mistra Mikuláše Černobýla, měšténína Zateckého: *Spráwa a způsob hospodářství* (str. 190—259), ještě dříwe nežli Brtwínowa sepsaná a však nikdy netištěna.

c) *Traktat o odumrtí*, písmo přiwodí mistr Jan Hus (str. 260—270). Připsaná tato kniha p. Labaunskému z Labauně a na kláštere Hradišti nad Jizerau. [O hospodářství, kniha r. 1567 w Olomauci k prodeji dowolená zdá se táz býti.]

859. Naučení uroz. a statečného rytíře p.

JANA DOBŘENSKÉHO heitmanům dané o řízení poddaných a sirotkůw. Rkp. od r. 1550 w Hradci Král. Výjimek tislěn w Čas. Mus. 1843 str. 426.

860. Rozmlauwání člowěka stawu rytířského s pánem J. M. o hospodářství a důchodech piwowárských l. p. 1554. Po druhé wylitěno u Dan. Sedlčanského 1604 w Praze. Po třetí wydáno od Fr. Al. Wacka atd. 1818 w Rozmanitostech L. str. 3—31.

861. Knížka o štěpowání rozkošných zahrad. W Holomauci u Jana Günthera 1558 w 8. Po druhé 1604.

862. Regiment spráwy owěšho dobytku w dwoje knihy rozdělený od **ALŠE KNOBLOCHA** z Pirnsdorfu a w Litoměřicích, w Praze Bart. Netolický we 4. 1561.

863. O malých bylinných zahrádkách (necelá u Dobr. nyní w Museum. Zdá se býti u Jana Hada tislěno.)

864. O štěpowání mnohých a rozličných štěpowu, kterak a kterého času máš s užilkem je štěpowati, o tom tuto najdeš příhodná, wyborná i zkušená naučení w 8. w Praze skrze Jana Hada Kantora A—C4.

865. Winice w jakém položení má býti, a jakým způsobem člowěk má ji dělati, aby z toho hodný užitek mohl míti. Přitom také jak se wíno chowati a opatrowati má. Skrze Jana Hada w 8. A—E2. Též w Holomauci u Jana Günthera l. p. 1558, 1563 w 8. men.

866. Instrucei hospodářská *Wiléma biskupa* Olomuckého r. 1570 u p. Bočka. Rkp.

867. *Floriana Griespeka* z Griespachu naučení auředníkům hospodářským dané 1588. Tislěno z rkp. w Čas. Mus. 1835 l. 43.

868. W knize Görla z Görlšteina: *Vinitorium etc.* (1591) jest také zpráwa o chowání a zachowání wína. U exempláře p. archivara Bočka stojí přidawky psané sawěké: a) Winičné dílo hospodářské 8 listů. b) Když se wíno zdwihá 4 listy. c) Spis o wíně 1 list. Item d) rozwržení grošůw.

869. **JOŠTA Z ROZUMRERKA** knížka o štěpowání, w Praze u Buriana Waldy 1598 w 8. Byl tento Jošt (Jodocus) otec Wiléma a Petra z Rosenberku a připsal tu knihu synu Petrowi. Výjimek z ní w Tomsowě Chrest. str. 183.

870. *Poleziny z Lobkowic* zřízení r. 1608 přede wší obcí přečtené. Z rkp. podal prof. Stárek w Čas. Mus. 1844 str. 176.

871. *Collis vinaria*. O winohradech a horách winničných též i o winích, otázky i s odpowědmi přitom i kratičké naučení dle písem sw. k těmto časům potřebné od Jiříka Tesáka Mošowského, w Praze 1611 w 8. u Jiř. Hanuše Landškranského.

f) *Kuchařství.*

872. Knížka jenž slowe kuchyňská 1569 w 8.

873. Kuchařství o rozličných krmích, kterak se užitečně s chutí strojiti mají. Jakožto zvířina, ptáci, ryby a jiné mnohé krmě v všelikém kuchaři aneb hospodáři knížka tato užitečná. A ocet jak se dělá, také zadu najdeš, v mal. 8. W Praze u Jana Kantora A—Q7.

W předmluvě praví: Někteří sobě krmě poznamenávali: kteréž já v jednom místě našedši pořádně s dostatkem, z jiných rozličných vybrané ty jsem pro lidské pohodlí... imprimowal. Nazwaw tu knížku Kuchařka proto, že, co výborná kuchařka umí, to zde najdeš atd. jiné něco starší vydání též knihy jest v témž formatu silně A—Dd po 4 listech a sice rozmnožené vydání.

874. Kniha kuchmisterská a kuchařská od p. **BAWORA RODOWSKÉHO** z Hustiřan. Připsaná paní Kateřině rozené Přepické z Lichumburka wdově po panu Wilémowi starším Malowci z Malowic na Walečowě a Kolodějích. W Starém městě Pražském u Jiřího Nigrina 1591 w 12.

Praví w předmluvě: Poněwadž té knížce w kuchynské správě nikdá prwé w českém jazyku podobné nebylo atd. — W Holomauci u Jos. Hirnowé (w nowě rozmnožená) A—D.

H. LÉKAŘSTVÍ.

a) Bylináře.

875. Slowář bylinářský w přidatech věku XVII ku knize: Hieronymi Tragi de stirpium in Germania nomenclaturis Argentorati 1552 (u p. Bočka).

876. Herbář jinak bylinář velmi užitečný a figurami pěknými, zřetelnými, podlé prawého a jak živého zrostu bylin ozdobený, i také mnohým a zkušeným lékařstwím atd. Od doktora Petra *Ondřeje Matthiola* Senenského nejprw w latinské řeči sepsaný, a již na českau řeč od doktora **THADEÁŠE HÁJKA Z HÁJKU** přeložený w Praze u Melantricha atd. fol. 1562.

Spisowatel tohoto herbáře P. O. Matthiolus byl rodem Wlach, životní lékař arciknížete Ferdinanda, učený muž, kterýž swé botanické známosti do všech živých jazykůw uvéstí se snažil, ač sám toliko wlascky a latinsky psal. On se sám staral o rytiny k vydání herbáře českého, na něž mu stawové na sněmu (1558) 250 kop grošů českých dáti uzawřeli. Do češtiny však jeho spis uwedl Thadeáš Hájek z Hájku. Podruhé wyšel pod titulem: Petra Ondřeje Mathioly herbář aneb bylinář, spravwený od Joachima Kameraria. Z němčiny přeložený od Adama Hubera z Riesenpachu a Dan. Adama z Weleslawína, též u něho tištěný 1596 fol. wel. s rytinami na dřewě.

877. **ADAMA ZALUŽANSKÉHO** a) Methodus herbaria Pragrae 1592 we 4. u Jiřího Dačického, sice latinsky psaná, ale zawírá též česká jména bylin.

b) Řád apathekářský, kterýžby při prodaji všelijakých lékařstwí jak w těchto slavných městech Pražských tak také i jiných w krá-

lowstwi českém... držán a zachowán býti měl 1592.

c) Cena neb wyměření všech lékařstwí, tak skladných, jak chymických, tak galenických a w městských apatykách Pražských ku prodání se nacházejících w Praze u Jana Šumana we 4. 1592, též 1596, we Frankfurtě na Meině r. 1604 we 4. Pak u Urb. Goliáše 1659 we 4. u Arnolta z Dobroslawína 1699 fol. Pak lat. něm. a česky 1737 w 8. w Praze.

b) Léčitelské a ranné.

878. Najjasnějšímu knížeti a pánu, panu Ferdinandowi Římskému, uherskému a českému atd. králi, Jeho Králowské Milosti ku poctiwosti. A jiným všem obywateluom králowstwi českého, též i příslušejcím k těmž králowstwi zemím, k užitku a dobrému. Gruntowní a dokonaly *Regiment*, neb zpráwa, jak jedenkaždý člověk we všech věcech *zdraví* swé z boží pomoci uměním wždycky opatrowati, a mnoho těžkých nemocí i také nečasnú smrt předcházeti má a muože. Skrze urozeného a wysoce učeného *Jana Koppa* z Raumentalu, sedmera swobodných umění a w lékařstwi doktora, w šest dialogůw aneb šestero rozmlauwání pořádně sepsaný. A skrze urozeného **HYNKA KRABICE** z **WAITMILLE** w češtinu přeložený. (Na konci): Dokonány jsú knihy tyto we středu po sw. Řehoři. Léta páně MDXXXVI (1536) a jsú wytištěny w Starém městě Pražském skrze Jana Hada: Nákladem doktora Jana Koppa atd. fol. listů 187, 4 listy nápis, obsah, předml. neb přípisy, 15 listů registř.

Praví Kopp w zawření řeči, „že sám dostatečně... české řeči nerozumí, že ale má tu naději, poněwadž wykladači, jichž dwa měl, (tedy Krabice sám nepřekládá) jsau mu za nejlepší a w té věci nejzwyklejší, jichž se na onen čas dopati mohl, schwálení a oznámení, a poněwadž jest jim podlé jich wší wůle, nemalý a poctiwý úplatek, i přes swau možnost a ne bez obtížení za to učinil, žeť jsau se w tom bez pochyby, jakožto na dobré a ctné lidi náleží a sluší, slušně zachowali, a wěrně knihu jeho přeložili.“ Jan Kopp byl životní lékař císaře Ferd. I. Na některých wýtiscích přípisy králi Sigmundowi.

879. O krwe pauštění žilami a baňkami, spis z mnohých učitelůw wybraný, w Praze u Jana Hada w 8. 1538, po druhé 1597.

880. Knihy rozličného lékařstwi od r. 1545. Rkp. we 4. pap. w Museum.

881. Zlé užívání hojidelného lékařstwi, kteréž se k nenabyté škodě lidského žiwota a statku wztahuje. Toho k uwarowání všem wůbec křesťanské lásky wystraha. Podlé toho také obsaženo jest, kterak náš žiwot prawě a pořádně má dokonán býti, abychom k dokonale starosti přišli, a žiwotu našemu uloženého cíle dosáhli.

Skrze *Molleriana* obojího lékařství a filos. doktora. W Prostějově u Jana Günthera 1550 we 4. archů 7.

[Připsáno Wolfowi staršimu z Krajků nejw. purkrabimu.]

882. Knihy lékařské, kteréžto s velikú práci skrze *Jana* přijmím *Nawitu*, z mnohých knih lékařských w jedno jsau shromážděny. Léta Kristowa 1551 we 4.

883. Lékařské knížky z mnohých knih lékařských vybrané, mistra **KŘIŠTANA** i jiných proti neduhům a nemocem rozličným, w jistých kusích zprubované, každému potřebné i užitečné, XLIV. w 8. (Na konci): Wytisťeno w Starém m. Pražském u zlatého Prstena ten pátek před nalezením sw. Kříže 1544. A—K. W Holomauci u Jana Günthera w 8. 1553 w 8. 1565.

884. Lékařství proti nemocem wnitřním a zewnitřním celého těla, kterakby se mohly nemoci na wodách poznati 1554. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 42.

885. Kniha výkladůw na traktát dewatý slawného a wysoce wznešeného lékaře *Rasisa* k Almansorowi o nemocch a neduzích všeho těla člověčího atd. Od mistra **JANA ČERNÉHO** w lékařském umění muže slowutného atd. sepsaná z mnohých a rozličných předních dobře zkušných lékařských doktorůw a mistrůw atd. (Na konci): W auterý před očistowaním Panny Marie, jináč Hromnicemi, léta páně 1480. W Praze w kolleji Reyčkowě. (Čtyry listy jsau přidány z Bertrucia Bononienského roku 1496). Kniha wěrně z latinské řeči do české přeložena jest ode mne **MIKULÁŠE WRÁNY**, jináč Adelffi, bakaláře, a spolu sauseda při městě Litomyšli, na žádost slowutného Jana Zborského, spolusauseda tutěž lékaře umělého. Dokonána šťastně léta páně 1566, w auterý památný moudrosti boží... Rkp. weř. bibl. XVII. E. 25. 121.

886. Kniha lékařství ženských, 1558 w 8.

887. Kniha lékařství w stawu manželském (před 1567).

888. *Kniha školy Salernitanské* o zachowaní dobrého zdraví, w rkp. weř. bibl. XVII. D. 4. fol. b. r. [Snad z tištěného ten opis, jakž saudil Dobr.]

Jsau to weřiky, obsahující prawidla způsobu žiti s obširným výkladem každého prawidla. Rkp. ten obsahuje též recepty rozličných likůw proti všelijakým nemocem; ne bez powěry onoho věku, k. p. Cedula dětem pro psotník na hrdle nositi: ✕ **HABER** † **HEBER** † **NAH** † **DAB.** † — Tištěna w Olomauci u Fr. Milchthaler 1584 w 8. pod titulem: O zachowaní dobrého zdraví, knížka školy Salernitanské ku králi englickému, s výklady Arnolda Novikomského, z nowu woprawenými skrze

Jana Curiona a Jakuba Crellia. [Milchthaler dle předml. ji přeložiti dal.] Item

a) O wybirání lepších prostých bylin. Rythmowé *Otyy Kremonského*.

b) O mírnosti pokrmu a nápoje též spaní atd. od *Dr. Filipa Melanthona*.

c) O způsobu žiwota zdrawého lidí obecných, knížka *Polybia* — od *Andernaka* z řecké řeči w latinskau přeložená. A—EE. (Boček).

889. *Henricha Rancowia regiment zdrawí*. Z latiny přeložený od **ADAMA HUBERA Z RIESENBACHU**. Nazad přidání jsau versus scholae Salernitanae. Rhytny českými prostě wyložení od M. Dan. Ad. z **WELESŁAWINA** 1587, w Praze w 12. str. 371. Od Faustina Procházky wýtah z něho, w Praze 1786 w 8. wydaný, str. 180.

890. *Apoteka domácí*, w kteréž se zawirájí a wypisují rozličná lékařství, snadná k přistrojení, proti všelikým neduhům těla lidského i audů jeho od hlavy až do noh wnitřním i zewnitřním i také některým nedostatům howadským, a jiným wěcem k hospodářství náležejícím, z německého herbáře doktora Petra Ondřeje *Mathiola* sebraná, a nyní w jazyku českém wůbec wydaná od **D. AD. HUBERA** z **Riesenbachu** a **M. Dan. Ad. z WELESŁAWINA**. Léta páně 1595 w 8. archůw Ddd. Potom w Praze u děd. **Welesl.** 1602 w 8. 1620 ib.

Jest to wlastně wýtah z velikého herbáře 1596, od týchž dwau wydaného, od Hubera z R. učiněný pro chudší lid, kterýž sobě velikého herbáře zjednati nemohl.

891. *Kniha lékařská* o rozličných neduzích a nemocch z mnohých knih wybraná a welice prospěšná. Rkp. od r. 1623, w bibl. weř. XVII. E. w 4. na pap. str. 163.

Obsah: a) O nemocch od hlavy až do pat. b) Lékařství proti ženským nemocem atd. c) O syropích i také trancích proti neduhům wnitřním. d) O flastích. e) O mastech. f) W času morním zpráva. g) O cukřích. h) O nemocch dětinských. i) Na str. 114 počínají se knížky lékařské o moci rozličných wod z rozličného koření wypálených. První jest o wodě pelynkowé, a poslední z *Celidonic*. k) Na str. 133 počínají se wychwalowání příprav antydotare (t. antidotaria Nicolai praepositi Salernitani, kterýž byl žiw w 16. půli XII stol.) První z těchto lékařství jest aurea Alexandrina, jméno mající odtud, že mezi jinými wěcmi zlato se k němu běfe, a že nalezeno jest od mudrce *Alexandra de Tralles*. Druhé slowe *Adrianum*, že od cis. *Hadriana* užíwáno bylo. Poslední jest zázwor. l) Na str. 161 jest pronostika *Ippokratosa* t. předwědění stawu nemoci ze znaku, jako potu, moči atd. m) *Registřík*. Jiný rkp. weř. bibl. XVII. G. 9 též H. 23.

c) *Morní*.

892. Spis, že člověk může před morem ujiti, složený od **WOLDŘ. WELENSKÉHO** z *Mai-*

chowa 1531 a vytištěný u Sewerina mladšího, w Praze 1538.

893. Krátký spis o morové nemoci od Jana **ORĚCHOWSKÉHO**, 1552 w 8. W Prostějově u J. Günthera.

894. Lékařství přednější a zkušena proti mornímu nakažení. Z něm. w jazyk český od **JANA LITURGA** z Turska přeložena u Jiřika Melantricha Rožďalowského, w 8. 1557.

895. Krátký výpis o nemocech morních. Od **ŠEBEST. OKSA** sepsaný a vydaný 1562.

896. Sedlák powyewičený maje rozmlauwání s doktorem lékařským, že od morových bolestí žádného nakažení není, dowozuje, w Praze u Jiř. Černého 1582 w 8. Spisowatel jest **JAN BAKOWSKÝ** (Bacoviensis u Balbina). Výjimek w Tomsow. Chrest. str. 170. Post dedicationem: Kněz Jan farář w Bakowě.

897. Rozmlauwání o moru: Jestli mor neduh nakažující, s předmluwau **JANA KOCÍNA** z Kocinetu, w Praze u Dan. Ad. z Weesl. w 8. 1582.

898. Krátké naučení, kterak se lidé pobožní w čas moru chowati mají, w Praze u M. Dan. Ad. z Weesl. w 8 1582.

899. *Bartol. Šwalba z Jisic* Gorlického narižení a zpráva, jakby se času morního lidé chowati měli, w Praze u Weesl. we 4. 1598.

900. Knižka o moru od **M. ŘEPANSKÉHO Z CHOČNĚ**, 1599 w 12.

901. Lékařství w čas rány morové duši i tělu užitečné, w Praze u Weesl. 1599, w nowě wydané skrze **M. PROKOPA PAEONIA SWĚTNOWSKÉHO**, probošta kolleje weliké, 1614 w 8.

902. Traktat o moru od **PAWLA SLOWACIA**, 1600 we 4.

903. Jana Herynka O zlém a škodliwém powětrí, 1615 w 8.

904. O ráně morové paterá zpráva upřímná k životu wěcnému každému křesťanu wěřícímu prospěšná. Skrze kn. **JANA CAMPANUSA**, w Praze u Jana Stříbrského we 4. 1617.

905. Wíta Jakše zpráva o moru w 8. (Index).

d) Porodnictwí (babictwí).

906. Knižka potěšitelná wšechněm těhotným a rodičím manželkám, w český jazyk přeložena a wydaná u Jiřika Melantricha z Awentinu 1567 w 8. str. 151.

Jest to *Tomáše Günthera* nawedení ku křesťanskému chowání se těhotných před porodem, při porodu, a po porodu: kterauz **JIRÍ RYBÁK**, měšťan Strakonický do češtiny přeložil.

907. Růžowá zahrádka žen plodných o početí, puosobení, zplození, složení a rození člowěka atd. W Praze 1576 (w Museum) 1577 u Jiř. Jakobeha Dačického w 8. archû A—W.

Opět 1581. Spisowatel její jest Matauš Wolknberger.

908. Kniha lékařství mnohých w stawu manželském potřebných těhotných žen, a porodných bab *Ruoženná zahrádka*. Doktor *Eucharius Reslin*, lékař někdy městský w Frankfurtu §. Lékařství ženská. Doktor *Jan Kúba*. §. O tajnostech ženských, *Albertus Weliký*. §. O nebezpečných případnostech těhotných žen. *Ludwik Bonatiolus*. §. O chowání dětí, doktor *Bartoloměj Merlinger*. (Na konci) 1558 wytištěno w Holomauci u Jana Günthera w 8. mal. 140 listů. Pak w Holomauci skrze dědice *Milichthalerowy* 1597 w 8. mal. 131 listů, s rytinami na dřewě.

Nápis má některá slova černá, některá červená. Po druhé tamže u Jana Milchtálera 1609 w mal. 8. listů 81 skrze Matauše Březinu impressora.

e) Koňské lékařství.

909. Knižka užitečná proti wšelikým nemocem, wadám, wášnjim i jiným koňským nedostatkům atd. podle které knihy p. Jan Šembera Černoohorský z Boskovic atd. koňům swým pomáhati dával, w Praze u J. Nigrina 1608 w 8. 100 listů. Koňské lékařství 1564 w 8.

910. Zpráva o dobytku koňském, sepsaná statečným ryt. **JANEM DOBŘENSKÝM** od r. 1550 až do 1580. Tišt. z rkp. w Čas. mus. 1843 str. 499.

911. *Z Wlašimě Hynek*. Apateka koňská na tři díly rozdělená atd. od Hynka z Wlašimě na Jemnici, Dolní Slatině, Skalici a hradě Bitowě, cis. raddy. — Psaná od **JIRÍKA ADALBERTA LAGONIDES** 1615 na hradě Bitowě (Vettau). Rkp. fol. (Boček). Jiný rkp. weř. bibl. (Bibl. Kinsk. F. 2. 309] kdež stojí datum: 3 Jul. 1650. (?)

912. *Knihy koňských lékařství* přeřpsané uroz. a statečným rytířim p. Petrowi Mitrowskému z Nemyše a na Jetřichowicích. Pán bůh rač jich Jeho Statečnosti dáti w dobrém zdrawí užíwati l. 1617 ode mne *Petra Weykharta* z Karnowa. Rkp. we 4. listů 160 a stran 74 na pap.

Nyni u Ex. p. hrab. Mitrowského, praesidenta zemsk. práw. Na listu 1. koňské lékařství z mnohých jiných wybrané a přeřpsané a zkušené: O znamení dobrého koně; o srsti a způsobu koňském; ohyzda na koních; naučení rychtáři; lékařství, který kůň by se wyplecil a neb jinak urazil, že by mu od toho plece schlo; kterému koni roh w hromadu jde; který kůň se zašlapí; proti krticím; proti uchwácení koně; pro raupy neb čerwy w životě; pro zájem koní; na podzubek lékařství; pro odražení jadra, když se kůň odrazí atd. Od listu 160 jest sebrání w něm. řeči o též věci. [Ještě také žehnáním léčí některé neduhy, k. p. pro wzteklinu člowěku nebo howadu: Napiš na chléb tato slowa a dej po dewět dní tomu což pes zkusal, † Yron † Kyron † Kyryon † Kafan † Kapamado † streben. †

I. PRÁVNICTVÍ.

a) Řád soudní.

913. Zřízení o komorním heitmanském a dworském saudu; actum w Praze tu středu před božím na nebe wstaupením we 4. 1534.

914. Nowé zřízení o wyzdwižení desk zemských pohořelých w 8. 1541. Též u Sewerina Mladšího we 4. 1542.

b) Zřízení zemské.

a) České.

915. Zřízení zemská Ferd. I (na konci): wytištěna a dokonána jsau tato práwa a zřízení zemská w Starém m. Pražském 1530 u Pawla Sewerina we 4.

Exemplář u Schönherra. P. Kopitar uwádí 1534 we 4. Tomsa uwádí výjimek z wyd. od r. 1538 w Chrest. str. 143.

916. Práwa a zřízení zemská králowství českého. (Ku konci:) Tato práwa ... dokonána a wytištěna jsau nákladem pana Woldřicha z Prostiboře ¹⁾ a na Lochowicích ... skrze Jana Kosořského z Kosoře l. p. 1550 fol. Předmluwa Woldřicha Humpolce z Prostiboře 1 list. Wýsada na 10 let od Ferd. I, aby nikdo jiný krom téhož Wold. z Prostib. těch práw netiskl, pro práci, kterauž při napravowání práw těch měl (od r. 1548) a ostatek listůw 219 mimo Registrum 58 listů.

Tohoto wydání první tisk má titul bez rámce, zadu jedno registrum, a ku konci českého lwa; druhý tisk má na těchto 58 listech dvě registra, ku konci znak Jana z Kosoře, a titul jest w ozdobném rámcí. Wšec čtvero rozdílné wydání bylo téhož roku. Potom 1564, 1565, 1579, 1594 w Brně 1701.

917. Práwa a zřízení zemská král. českého (wýtah z velikých 1550 Ferd. I) od Krist. z Koldína w Praze w 12. 1583 archů Ff. u Jiřika Nigrina.

918. Práwa a zřízení zemská králowství českého. Léta MDLXiii. (1564) (Před rejstříkem:) Tato práwa a zřízení zemská králowství českého dokonána a wytištěna jsau nákladem urozeného a statečného rytíře pana Wolfa z Wřesowic na Daubrawské Hofe, Teplice a Krupce atd. J. M. C. raddy, nejvyššího písaře w králowství českém a praesidenta w zřízené komoře w témž králowství českém. (Na konci): Wytištěno w Starém m. Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu w středu po stěti sw. Jana, jinak xxx dne měsíce Srpna l. p. 1564 we fol. 6 stránek nápisu, erbu, připsu králi Maximilianowi,

1) Rytíř český, místopisatel králowství českého, wydal tato práwa s powolením krále Ferd. jakž dí Balbin.

obrazu saudu zemského; textu 493 str., rejstříka 57 stránek.

Po druhé s týmž nápisem u Dan. Ad. z Weleslawína 1594 s regist. auplným. Na jehož počátku stojí, že jest sebrány od S. z O. (t. Sixta z Ottersdorfu) na konci pak písmena l. p. 1594 D. A. z W. (t. Daniel Adam z Weleslawína. W připsu prawi pěkně o proměnnosti všech we světě věcí, tak také práw, že tato práwa na rozkaz Ferd. I od jeho syna arciwěwody Ferdinanda s jistým počtem od stawůw tohoto králowství s plnau mocí k tomu woleným w jistý řád a spůsob uwedena byla, a tato práwa Wolf z Wřesowic na svůj náklad wydaje cíś. Maximilianu obětowal. Že on sám nejwětší podíl na sebrání jich měl, to zjewno, a Balbin dokládá, že jsau od něho spořádána s zvláštní pilností, bystrým saudem, a s welikau w právě zběhlosti. Do něm. je přeložil Starba Kadanský 1617.

919. Artikulowé práw a zřízení zemského léta p. 1569 w přiční 8.

920. *Jafet Jan*. O stupních přátelství krewního i příbuzného, okolo r. 1590—1600 psaná kniha, již sám spisowatel připomíná w předmluwě na Meč Goliášůw. Dedikowána jest otcí t. biskupu Jednoty bratru Jakubowi Narcissowi. [Rkp. u p. Bočka.] Arbor consanguinitatis lat. et boh. 1 list. Rkp. XVI stol. (u Bočka).

921. Kratičké summowání sebrání zřízení zemského všech artikulůw od A I. až do Z III. králowství tohoto českého. Rkp. perg. 1614 w Museum num. 979.

922. Knížka zawírající pokuty zřízením zemským w nowě wydaným obsažené. Wyd. w Starém městě Pražském, G. iij (w Museum).

β) Morawské. ¹⁾

923. Zřízení markrabství morawského, o saudu zemském, kteréž jest učiněno w Znojmě léta 1535 w 12. (Ku konci:) Wytištěno .. in monte Liliorum. Nákladem... Otmara z Nepomuku. W Olomúci r. 1545, 1546, 1562. Item rkp. nejstaršího zřízení m. m. 1520 (Boček).

924. Zřízení zemská markrabství morawského, w Praze u Jana Hada w 8. 1544, w Olom. u J. Handle 1604 we 4.

925. Práwa a zřízení markrabství morawského 1545 we 4. Též w Holomauci u Jana Günthera 1562 we 4. a tamže u Handle 1604 we 4. W rkp. w Hořowicích w fol. a we 4. Jiný rkp. Práwa morawská fol. we 4. wáz. tamže.

926. Akta sněmowní w markrabství morawském r. 1490—1534. Rkp. fol. sauwěký. Též zřízení neb snešení sněmowní markrab. mor. od r. 1493—1599. Rkp. fol. (u p. Bočka).

1) W archivu Smečanském nalézá se wyborná sbírka práw morawských, w rukopisoch četných.

7) Slezské.

927. Zřízení zemské knížetství Opolského a Ratiborského i jiných krajův k nim příslušejících, vytištěno v Holomauci u Jana Günthera 1562 ve 4. Podruhé v Nysy u Ign. 1671 ve 4. Rkp. z tištěného, v Mus. 787.

928. Zřízení Těšínské 1573.

929. Práva a zřízení zemské knížetství Těšínského, v Holomauci skrze dědice Milchthalerovy 1592 ve 4. Též rkp. v Museum ve 4. num. 785, 786.

c) Práva městská.

930. *Práva městská* (následuje druhý titul): Knihy městských práv Starého města Pražského a jiných měst království českého vedlé gruntovních císaře Justiniana knih, obecných starých krátce sebrané, na česko vyložené od **BRIKČÍHO Z LICSKA** fol. 1536. (Na konci:) Hoc opus juris impressum in Litomyšl per Alex. Plznensem. Mense Aprili anno millesimo quingentesimo XXXVI.

Jsau to první práva městská. Připsal je vydavatel Brykci z Lieska Ferdinandovi I. Ten připsal jest s titulem čerweně tištěným, jiné připsání jest s černým titulem Purkmistra a radě Star. města Pražského. Datum tohoto jest v pondělí po novém létě, onoho feria sexta post festum Trinitatis 1536. Pro tu knihu (dí Stránský), že někde od zemského zřízení odstupovati se viděla, mnohé nesnadnění se powstalo na sněmích zemských, až pak zlepšená a určitější nejprve Maximilianu (1569), potom jeho synu Rudolfowi (1579) od měst podána, a nálezem sněmu, pak potvrzením královským mocí širší opatřena byla; a to jsau: Práva městská království českého. (Na nápisu podé lwem českým): Anno Domini MDLXXIX (1579). (Na konci:) Wytisťeno v Starém městě Pražském u Jiřího Melantricha z Awentfnu a M. Daniele Adama z Weleslawina. Léta páně MDLXXIX. Připsal císaři Rudolfowi II od purkmistra a radě Starého města Pražského 3 listy fol. Potom předmluva mistra Pawla Kristiana z Koldína, kancléře Star. města Pražského, a pořádek titulův práva městského, spolu také tři listy s nápisem a rytinou saudu zemsk. všeho před textem 8 listů; text listů 226, registrum 60 listů vše ve fol. W předmluvě praví Koldín: Jak velikau práci a snažnosti tato práva městská král. českého, od lidí rozumných a v právích zběhlých sepsaná, a v jistý pořádek uведенá, potom s jakau těžkostí, a jak v prodlouženém času, k wytisknutí podána jsau, o tom není potřebí mnoho psáti. Nebo kdež se má co platného a prospěšného všem wůbec wydati, to bez práce nikdá nepřichází, a přijíti nikoli nemůže. Čehož jsau předkové naši i někteří z nás, wyše nežli před léty padesáti, tak jakž sněmovní sněšení ukazují, žádostiwi byli, a na mnohých sněmích oč snažně pracowali a připomínali, toho jsme bohda ke všemu dobrému stavu našeho městského dočkali, a práva městská král. česk. všechněm wůbec wydaná spatřili. Začíná všeobecným pojednáním: „O spravedlnosti a právu wůbec, od čehož teprwa ku právu konšel-skému atd. přistupuje. Čestná wyborná, jedrná i zřetelná. Nowější wydání pod nápisem: Práva

městská království českého a markrabství morawského 1701 w Brně u Fr. Ign. Sinápi fol. str. nápis atd. 26, text 452, rejstř. 123. Připsal Cis. Leop. I od raddy Brněnské, pak jako w předešlém wydání všecko. Též w Praze 1755 fol. práwa městská král. českého atd.

931. Zřízení krále J. M. o posudném ve 4. 1546.

932. **JANA STRAKONICKÉHO** Wyklad na Donata o práwách. L. p. 1547. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 24. fol. [cf. II. 88.]

933. Práva městská království českého w krátkau summu uведенá skrze mistra **PAWLA KRISTIANA Z KOLDÍNA** a na Martinicích, kancléře Star. m. Pražského. Rkp. weř. bibl. XVII. 4. 39. fol. b. r. Tištěna w Praze u Jiř. Nigrina 1579 w 12.

Znowu wytisknutá a na mnohých místech oprawená 1582 w 8. Připsal císaři Rudolfowi od purkmistra a raddy St. m. Praž. 1579; pak připsal Burianu Trčkoví z Lipy atd. podkomořimu král. českého od Pawla Kristiana z Koldína na Martinicích dán 1582 25 Ledna, pak předmluva pod datum 1579 2 Září. Pořádek titulův práwa městského, a wystraha od Jiřika Nigrina jinak Černého, t. že wysadu má l. p. 1581, w pátek po památce stěti sv. Jana sobě udělanou, aby nikdo jiný těch práw netiskl, než on, všeho toho 18 listů, samých práw 195 listů, registř. 22 listy. (Na konci:) Wytisťeno w Starém městě Pražském u Jiřika Černého léta MDLXXXII (1582). Připojeny jsau: Pokuty práwy městskými obsažené, a w jistý pořádek uведенé skrze Jana Krist. z Koldína, listů 5. Poslední list zvláštní má s jedné strany Motto (sw. Pawla k Tim.), na druhé straně štít Koldína. Potom wydáno 1583 (Cat. Pelc.) 1691, pak od J. F. z Wrby wýtah práw městských král. českého. W Praze 1691, 1700. Přidána: Krátká obsažitelnost procesu práwního. Opět w Praze u Jos. Ant. Šilharta 1725 w 8.

934. Pokuty práwy městskými obsažené, w Praze u Nigrina w 8. 1582.

935. Práva městská král. českého a markrabství morawského, w Brně u Fr. Ign. Synápi fol. 1601.

936. Wýtah z práw městských. Rkp. w Mus. 824.

937. O mezích, hranicích, saudu a rozepři mezní i příslušenství jich w království českém od **JAK. MENŠÍKA Z MENŠTEINA** na Mokropsech a Wonoklasech atd. W Pr. w impressi Šumanské 1600 w 8. Balbin praví, že za jeho času práwníci tu knihu chwálili. W ýjimek z té knihy jest w Chrest. Tomsowě na str. 195—202. Rkp. z tištěného jest w bib. weř. XVII. H. 7. b. r. w 8.

938. Srownání práw městských, novel a zřízení zemských dle abecedy. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 13. Mus. rkp. 722.

d) Práva Děwínská.

939. Extrakt hlawnějších a přednějších artikulůw z práw *saských* a nebo Magdeburských J. M. C. Maximilianu II podaný od Litoměř-

řických i jiných měst týchž práv užívajících 13 Unora r. 1571. Rkp. fol. listů 29. (*Přípojeno*.) Srownání práv Pražských s právy Magdeburskými 6 listů, (jenž se stalo na poručení Max. II a radilo k zrušení těch cizích práv). W mus. rkp. 735.

e) Nařízení rozličná.

940. W r. 1547 od deputovaných stawů řád služebníků, nádenníků a řemeslníků wyhotowen a wtělen do desk zemských lit. D. 16.

941. Statuta k hašení ohně p. WÁCSL. HAUGWICEM z Biskupic a na Litomyšli stwrzené r. 1564. Čas. mus. 1844 str. 602 (zaslal prof. Stárek.)

942. J. M. C. instrukcí a nowé nařízení o vybírání . . posudního w městech w král. českém, w Praze u Melantr. 1567 we 4. listů 7.

943. Nařízení král. impressorům 1567. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 23.

944. Artikulowé pořádku pasířského Star. m. Pražského 1586 perg. rkp. w Mus.

945. Jeho Milosti Římského císaře, uherského a českého atd. krále atd. Nařízení a usazení, jaký řád při tomto sjezdu a J. M. Cís. dworu nyní i napotom w městech Pražských ode všech držán a zachowán býti má, 1570 we 4. 11 listů. Nařízení policejské bez udání tiskárny. Mandat od 8 Unora 1570.

946. Akta r. 1571 w příčině zapovězených knih u knihkupců Pražských. Z rkp. tištěno w Mus. Čas. 1833 str. 375.

947. Nařízení císař. Maximiliana o dani z winie Fol. 1573.

948. Císaře Římského, uherského a českého atd. krále atd. J. M. atd. Nařízení mezi řemeslníky a některými jinými obchodníky s strany drahot w tomto králowství českém, podle kteréhož se jedena každý zachowáwati powinen bude, počnauce od pondělího po sw. Matauši I. 1578, wylíst. w St. m. Pražském u Jiřího Melantricha z Awentínu, Fol. 13 listů.

949. Císaře Římského, uherského a českého krále atd. (Rudolfa II) J. M. řád a ustanowení, jaky se napotom w městech Pražských s strany jistých a w témž řádu ze jména obsažených artikulůw jedena každý chowati měl, I. 1598. Nowé wydání I. 1601 fol. 7 listů.

950. Nejjasnějšího a nejnepřemoženějšího knížete a p. pana Rudolfa druhého atd. Pána našeho nejmilostiwější (sic) s stawy králowství českého nařízený řád, jak se řemeslníci, handléri a obchodníci i jedena každý jiný w prodajích a kupowání všelijakých věcí, nieméně i w placení čeledi nádenní w témž král. českém chowati má, wylaceno w St. m. Pražském w impressi Šumanské 1605 fol. 21 listů.

951. Instrukcí J. M. C. purkmistra a raddě St. m. Pr. při obnowení raddy I. 1608 w pondělí den památky sw. Jiljí opata I dne měs. Září dána s. a. (saec. XVII) fol. rkp. weř. bib. XV. C. 15. num. 1. fol. 28—30.

952. Instrukcí Janowí Albrechtu z Trnče, richtáři w Starém m. Pražském, od krále Matiaše. Rkp. 1617, w bibl. hrab. Mitrowského.

953. Práwidlo konšelské w daru nowého léta 1620 presentowané pánům města Jaroměře radním skrzé rytíře Jindřicha Ottu z Losu, králowé české měst wěnných podkomořiho. Andreas Fryštadský, primas města Jaroměře, daruje. W Hradci nad Labem u M. Kleinwechtra.

f) Mincowní.

954. Zřízení Jeho Milosti Ferdinanda Římského, uherského a českého atd. Nowé o mincech w králowství českém, markrabství morawském, knížetství slezském a markrabství Horních a Dolních Lužic wuobec wydané a wylášené léta božího 1561. Přitom jsau proti české minci zlaté i stříbrné cizí mince, jaky w swé hodnosti brány býti měly, walwowány, w Praze u Jiříka Melantricha z Awentínu fol. též 1577 w Praze u Mich. Petrle.

955. Jeho Milosti císaře Římského, uherského a českého krále Rudolfa II mandat a nařízení s strany mince, která w králowství českém a zemích k němu přináležejících, podle sněowního w pondělí po hromnicích léta tohoto 1577 na hradě Pražském wylášeného snešení, jíti, a která podle wyměřeného času a terminu, totiž po swatém Martinu brána býti nemá, wylístěno na Nowém městě Pražském u Michala Petrle, na široké ulici; w přibýtku Brikcího Zwonáře, léta 1577 we 4. A—V.

Jsau samé rytiny peněz berných a neberných, a tudy k známosti peněz spis důležitý. Jiný mandat o mince od r. 1588, jak přijímány a wydávány býti mají w Čechách a přiwtělených zemích, obnowen r. 1593 tiskem.

g) Horní.

956. Smlaua krále J. M. s stawy tohoto králowství o kowy učiněna na hradě Pražském w pondělí po neděli Kwětné léta božího 1534 (wiz práwa a zříz. země 1550 X. XIX). Tato smlaua mezi Ferd. I a stawy králowství českého rozdílná jest od smlauwy mezi Maximilianem II, a týmiž stawy r. 1575.

957. Narownání o hory a kowy, též jich pawowání w králowství českém, kteréž se od slawné paměti J. M. C. Max. III spolu s stawy téhož králowství w létu 1575, 18 dne Září na hradě Pražském stalo, a wuobec publikowáno bylo.

Wiz práw. a zříz. 1594, též obnowené pr. a zříz.

1627. Téhož r. se smlauwau Swatowácslawskau zwlastě w impressi Šumanské fol. 32 listů. Rkp. w bibl. weř. XVII. D. 24 fol.

958. *Jan Hynconius*: Jus montanum regale i. e. Wenceslai regis II, w něm. a českém přeložení, jež Johannes Hynconius raddě města Jihlawy wěnowal r. 1589. Přeložení z druhé polowice wěku XVI a docela rozdílné od přeložení Sewerina notáře r. 1505. Rkp. ozdobný r. 1539 fol. (Boček).

959. Císaře Rudolfa II řád horní w českém i něm. jazyku. Rkp. w knihowně Fürstenberské uwádí Pelcel w I. wydání swé Geschichte der Böhmen str. 646.

h) Manská.

960. Manské dsky biskupstwí Olomauckého w Kroměříži. Počínají rokem 1536 takto: Léta páně 1536, w čtwtrek po božím wstapení držán jest saud lenní w Kroměříži atd.

961. *Práva manská*, léta pána našeho Jesu Krjsta syna božího 1538. Tlačeny jsau tyto knihy w slawném městě Olomauci skrze Jana Oliwetského z Heřmaní. Nákladem... Stanislawa (Turza) biskupa Olomuckého atd. kapitol 52. (*Přípojeno*): Práva zemská, na kteráž se práwa manská wztahují. W Litomyšli 1538 u Alexandra fol.

Erb biskupa Turza jest i při druhém spisu, ano i propowědi z písma sw. atd. z čehož patrno, že u téhož tiskaře tlačen jest, ale ne celý, anobřž w Litomyšli u Alexandra Plzenského, wše nákladem biskupa Turza. W knihowně Rejhradské jest rkp. z XVI století fol. táž sama práwa manská biskupstwí Olomauckého obsahující. Pan Cerroni má je w rkp. jednowěkém s tištěnými (Zlob.)

962. Práva čili zřízení medařská jinak lešacká a brtařská, brtnická — rozličná se zachowala. Nejdůležitější z nich saudí p. Boček býti města Litomyšle r. 1578 a Walašské Mezříče z wěku XVI. Rkp. (Boček).

963. Práva manůw a mlynářůw kláštera Třebického, od opata Matiaše potvrzená. Rkp. z XVI století fol. w knihowně Rejhradské.

í) Sedlská.

964. *Floriana Griespeka* z Griespachu řád sedlský, čili artikulowé saudní r. 1588. Tišt. Čas. mus. 1835 II. 153.

965. Práva horenská — winných hor Diwáckých na Morawě z XVI wěku rkp. fol.

966. Potvrzení práv horenských, též řízení se při horách wjas-hradních atd. města Strážnice r. 1611. Rkp. fol. 12 listů (Boček).

k) Wýsady a swobody.

967. Zřízení privilegií koruny a králowstwí českého. Rkp. od *Matauše z Chlumčan* r. 1501

zhotowený, w r. 1608 psaný a swázaný we 4. s předmluwau ku králi Wladislawu.

968. Registrum na privilegia králowstwí českého. Rkp. pap. we 4. též we fol. w Museum.

969. Paměti o Morawě welmi potřebné některé staré privilegia. Též kniha Towatowska Rkp. w bibl. Rejhradské.

970. Obdarování a privilegia markrabstwí morawského w opisích a přeložení z lat. řeči. Rkp. XVI. fol. [Jeden rkp. w Cerronských; druhý u p. Bočka].

971. Tito wýpisowé z privilegií krále J. M. a králowstwí českého z originálůw přepsání, skorrigowání a wyřizení jsau z zwlastního J. M. králowské a stawu panského a rytířského směowních poručení skrze nás: Ladislawa Popela z Lobkowic na Chlumci, krále J. M. dworu w králowstwí českém maršálka, Jana mladšího z Waldšteina na Točnice, Ludwika Bezdruzického z Kolowrat na Buštěhradě, krále J. M. Nowého m. Pražského heitmana, Petra Bechyni z Lažan na Pitčíně, Sigmunda Robmhappa z Suché na Pažowě s podepsáním rukau našich, léta bož. 1547, w auterý po sw. Martině (w. Pelcel Vorbericht zu Karl IV. I. Th. S. 8).

972. Wýsadní list pořádku pekařského w Dokzích (Hirschberg) od r. 1585. Z rkp. perg. tištěno w Čas. mus. 1840 str. 160. Od *Karla Brantla* c. k. cestowniho tamže.

973. Swobody a zřízení zemská markrabstwí morawského. Přepsáno z rkp. od r. 1592. Rkp. Mus.

974. Inventář všech privilegií králowstwí českého, kteréž na Karlštejně jsau a léta 1598 inventowány býly.

Jeden rkp. uwádí Pelc. im Vorber. zu Karl IV. str. 9. Jiný nachází se w Žitawě při gymnas.

975. Wýsady university Pražské, w jaz. českém od r. 1501—1614, w pozdějších přepisech. Incip. Exscriptum ex chartaceo codice, coepto a 1545, dein per plures continuato, qui asservatur apud Clar. D. Zeberer Cancellarium Novo-Urbensem s. a. (saec. XVIII) fol. Rkp. weř. bibl. XV. A. I. p. 50 sq.

976. Naučení z saudu čili od práwa wyššího města Brna (Rechtsbelehrungen) městům k témuž práwu se přihlašujícím od r. 1471 až do 1616 rkp. fol. (w arch. Brněnském).

977. Registrum wšeljakých listůw, privilegií, majestatůw a obdarování císa. a král. českých, item smluw rozličných w příčině statkůw, dědin na pány ze Šwamberka se wztahujících, w pořádek uwedeno skrze Wácl. Březana 1616, přepsáno 1617. Rkp. w bibl. weř. XVII. L. 14. Rkp. Mus. 731—2, z něm. přel. num. 733.

978. Instrukcí krále českého na weliké zleh-

čení o všecky swobody vydaná, w Praze u Samuele Adama z Weleslawína 1618 we 4.

979. Klíč do práv králowství českého Ms. we 4. (u hrab. Mitrowského.)

D) Sněmy a jednání státní.

α) České.

a) *We sbírkách.*

980. U zemských desk sbírka jest sněmů všech od r. 1541, až do 1805.

981. Wýtahové ze sněmůw zemských českých, to jest králowství českého, bez titulů. Z začátku: Poslušnost knížat a králůw českých, kteříž dsky zemské uwedli, pak všechno ostatní sami wýtahové sněmští, fol. ternionůw 58. rkp. z bibl. hrab. Gianini w bibl. Wid. (Zlob.)

982. W kwaternu pamětním wýpisůw červeném l. 1543 we čtvrtek po přenešení sw. Wácslawa sub lit. H. 23. Páni a vládky swolili: non obligari Iglavienses stare in iudiciis Bohemiae regni. Nalézá se w swazku, kdež jest rationarium temporum Balbini, w rukau p. Pubičky. P. Candidus a s. Theresia in Boh. doct. toho na 80 archů počítá, ale jsau mezi tím také jiné věci. (Zlob.)

983. Extrakt ze všech sněmů král. českého od l. 1542—1615. Rkp. we 4. w Hořowické knihowně.

984. U p. Brožowského z Prawoslaw a) Sněmy stawů král. česk. od r. 1440 do 1598. Rkp. we 4. b) Wýtah sněmůw od r. 1529 do 1600. Rkp. fol. c) Sněmy rkp. 1541—1590, w archiv. univ.

b) *Po rúszu.*

985. Akta a kopie některých psaní, listů poselacích, instrukcí, proposicí, resolucí, poselství atd. mezi J. M. Cis. Rudolfem II... a mezi J. M. K. p. Matiašem II, králem uhers. w příčině lidu wojenského Passowského prošlých, w Star. m. Praž. u Janoty Bohuckého 1611 we 4. (stran 155).

986. Wiléma Dyruxa wýtah sněmůw a sjezdůw král. českého od r. 644 až do r. 1611. Rkp. Mus. 761, 762. Item od r. 644 až do 1561 dwa exempláře we 4. Rkp. Mus. 809, 810.

987. Pořádek sněmů w Praze držených od r. 1585—1730. Rkp. weř. bibl. fol. XVII. A. 21.

988. Wýtahy sněmů českých od r. 1529—1606. Item registrum všech sněmůw českých od r. 722—1606. Rkp. z počátku XVII stol. we 4. (Boček).

989. Sněmy králowství českého o náboženství 1527—75, rkp. w Olomuc. bibl. (Boček).

990. W r. 1527 sněm obecný o sw. Alžbětě, w 23 artikulích. Rkp. (bibl. Lobk.)

991. W r. 1528 a) Dne 19 Máje sněm stawů pod obojí we weliké kolleji (w. Wel. kal.) b) Sněm obecný od swátku sw. Bartoloměje až do sw. Wácsl., kdež 29 artikulů zawřeno. Rkp. (bibl. Lobk.) c) O sw. Lucii sněm obecný z 22 artik. Rkp. (bibl. Lobk.) Sem náležejí d) Listowé Ferdinanda krále českého k stawům s odpovědí jejich we 4. Index. e) Berně, která Ferdinandowi za krále zwolenému dána byla. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 5.

992. W r. 1529 a) Sněm w Budějowicích we čtvrtek po sw. Oswaldu (5 Srpna), kdež administrator pod obojí wypořádán. Rkp. (bibl. Lobk.) b) W neděli na nebewzetí p. Marie (13 Srpna) w Praze sjezd držán o věcech náboženství. Rkp. Přitom c) Snesení kněží pod obojí od r. 1529, w rkp. (bibl. Lobk.) d) Sněm na sw. Františka držán na hradě Pražském o pomoc Widni obležené, 29 artik. Rkp. e) Sněm o sw. Lucii držený w rkp. měl p. radda dworský z Rosenthalu.

993. W r. 1530 a) O sw. Matěji na hradě Pražském sněm obecný, kdež 21 artik. snešeno. Rkp. b) Sněm všech tří stawů pod obojí na hradě Pražském w neděli po sw. Trojici 14 artik. Rkp.

994. W r. 1531 a) To pondělí po prwní neděli po weliké noci sněm obecný, 40 artik. Rkp. b) W auterý po rozeslání sw. apoštolů w Budějowicích král se stawy 14 artik. ustanowil. Rkp. c) Prwní neděli po sw. Trojici (14 Unora) stawové pod obojí we welké kolleji sjezd drželi, kdež mezi jiným ustanoweno, aby nikdo ani panského ani rytířského stawu poddaného swého z umění, na něž se oddal, nestrhowal. Rkp. K tomu náležejí: d) Swolení všech 3 stawů pod obojí w 10 odstáwkách. Rkp. e) Oznámení far, z nichž kněží pod jednau wyhoštění jsau. Rkp. f) Prosba od strany pod jednau podaná králi za příčinau sjezdu strany pod obojí w prwní neděli po sw. Trojici, Rkp. g) 11 Čerwana na sněmu uwedeno jest komorní, dworní lenní práwo. Tištěno.

995. W r. 1532 Na sw. Filippa a Jakuba sněm obec. na hradě Pražském držán u přítomnosti krále, obsahující 14 artik. tištěn w Praze u Paw. Oliwetského we 4. (Rkp. téhož sněmu zawirá 24 artik. w Lob. knih.)

996. W r. 1533 a) Skrze nebezpečenství na toto králowství odpovědníky a jinými škůdci uwedené, z předešlých sněmů a ze starých i nowých zřízení zemských proti takowým osobám wydaných článků 21 wytaženo a tiskem wydáno. b) Artikulowé sněmu králowství českého a mezi legací Basilejského sboru 1533.

c) Artikulové z starého i nového zřízení i z předešlých sněmův vybrání, vyt. v Praze Pawel Sewerin w pátek po rozeslání apoštolův božích we 4. 1533.

997. W r. 1534 a) Druhé pondělí w postě (2 Března) na hradě Pražsk. sněmem obecným daň z obilí, piwa, dobytka a koní powolena, nowokřtěnců netrpěti uzavřeno, a porownání o hory s Ferd. I sjednáno (w. Welesl. kal. str. 122) tišt. w Praze we 4. 1534. b) W neděli po sw. Jiří sjezd strany pod obojí w kolleji welké, kdež konsistoř obnowena. Rkp. c) W pondělí po druhé neděli postní sněm na hradě Pražském rkp. (w. Wel. kal. str. 121).

998. W r. 1537. a) W pondělí po přenešení sw. Wácslawa, 5 Března sněm obecný, o kaupi Brandeysa od Konráda Krajíře z Krak-
jek, 16 artik. mimo jiných 13, o které ještě jednáno býti mělo. Rkp. b) Artikulové sněmu obecného w pondělí po neděli Oculi, w Praze Kosoršský 1537 we 4. c) Dwojí odpověď stawům pod obojí ze strany náboženství, jedna we středu po božím těle, druhá w Čerwnu rkp.

999. W r. 1538 a) Na den sw. Vincence sněm obecný na hradě Pražském o pomoc králi na Turka. Rkp. b) Wypsán sněm na středu po druhé neděli postní, odložen pak na pondělí po prowodní neděli, kdež 20 artik. uzavřeno. Rkp. c) We středu po sw. Wawřinci u přítomnosti krále sněmowáno na hradě Praž. a sepsáno 7 artik. Rkp.

1000. W r. 1539 a) W pondělí po sw. Jiří obecný sněm na hradě Praž. 4 artik. Rkp. b) W křižových dnech 11 Máje strana pod obojí we welk. kolleji sjezd měla, kdež na některých artik. zůstáno. Rkp. w bibl. weř. XVII. A. 16. str. 145. c) Tiskem vyšli: Artikulové a snešení kněžstwa pod obojí způsobau (o zachování dobrého pořádku w náboženství, kteríž ustanoweni jsau w kolleji Karolinské na sjezdu 24 Srpna) 1539 we 4. Rkp. weř. bib. XVII. A. 16. str. 148.

1001. W r. 1540 we středu po sw. Fabianu a Šebestianu sněm obec. na hradě Praž. 18 artik. tištěn we 4. t. r.

1002. W r. 1541 1) a) Po shořelých dskách prwní sněm držen w pondělí po narození p. Marie na hradě Praž. Rkp. b) Pondělí po neděli Laetare sněm obec. proti Turku zaražen

jest. Rkp. c) W pondělí po sw. Barboře sněm obec. stawů českých, slezských a lužických; tišt. we 4. Čerw. kw. A. 7.

1003. W r. 1542 a) 11 Ledna sněm stawů Nižších Rakaus s českými a stawy zemí k Čechům přiwtělených. b) Sněm obec. we čtврtek po sw. Sigmundu. Čerw. kw. A. 16.

1004. W r. 1543 a) Pondělí po neděli Laetare nebo we středopostí sněm stawů českých, morawských, slezských a lužických Čerw. kw. A. 20. b) W pondělí před sw. Filippem a Jakubem w Praze u Bart. Netolického we 4. Čerw. Kw. A. 24. (O tažení proti Turku a jednáni se stawy pod obojí, jimž troji králowská odpověď dána, jedna we středu po sw. duše, druhá w pátek po sw. Witě, třetí w sobotu před sw. Maří Magdalenau). Sem náleží c) Recess Pražskému administratoru pod obojí, w sobotu po swátku sw. Petra w okowich, vše w rkp. d) W pondělí po sw. Kateřině na hradě Pražském. Rkp.

1005. W r. 1544 W pondělí po sw. třech králích. Čerw. kw. B. 7. Tišt. u Bart. Netolického. Artikulové na sněmu obecném na hradě Pražském 1544, w pondělí po sw. 3 králích při přítomnosti J. M. K. pánů Morawanůw atd. swoleny. A—C. we 4. Sem náleží: Odpověď měšťanům Starého i Nowého města Pr. s strany náboženství, dáno we čtврtek po sw. Julianě rkp.

1006. W r. 1545 a) Sněm obecný we středu po sw. třech králích. Čerw. kw. B. 20. tištěn u Bart. Netol. we 4. b) Jiný w pondělí po nanebewzetí p. Marie Čerw. kw. C. 2. tištěn u Bart. Netol. we 4. Artikul wytažený ze sněmu obecného 1545. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 16. str. 166.

1007. W r. 1546 a) Artikulové sněmu obecného, kterýž držán byl w auterý po sw. Jakubu apošt. Čili po Jubilate Čerw. kw. C. 12. w Praze we 4. po Jubilate. Odpověď pánůw a rytířstwa z kraje Boleslawsk. z sjezdu, kterýž jest byl z wále J. M. sněmem obecním we všech krajich král. českého k mistrům ku weřejné hotowosti atd. položen, na mandat do jmenowaného kraje a sjezdu od J. Kr. M. poslaný 1546 we 4.

1008. W r. 1547 a) w auterý po sw. Valentinu stawowé čeští z několika krajů w Praze snešení učinili. Tištěno. b) Sněm w pondělí po neděli bílé, rkp. c) Tito artikulové na sněmu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském léta 1547, w pátek po na nebe wstaupení pána Krista swoleni jsau atd. we 4. tišt. 4 listy. d) W auterý před sw. Bartolomějem Čerw. kw. D. 1. tišt. dwakrát we 4. archů 2¹/₂. e) We čtврtek po sw. Bartoloměji, který se však ke

1) S tímto rokem počíná se druhá perioda sněmů českých, od kteréž doby jich zachování celejší jest, jak w zemských dskách, w kwaternu sněmowním čerweném 1541 a bílém (na něž tuto potahují se A. 7. atd.) tak jinde, k. p. na radnici Pražské, we sbírce knížete z Lobkowic atd. Pročež tuto jen kratičce se podotkna.

třetímu počísti může. Jednání na těchto sněmích v rkp. (w knih. Lob.)

K tomu roku náležejí tato jednání veřejná: a) Odpověď obce Pražské purkmistru a raddám Star. a Now. města na mandát krále stawů českým s strany tažení na pomoc wéwodě Moricowi saskému, proč to činiti nelze, tišt. *β*) Psaní knížete Fridr. Hanuše saského učiněné dne 17 Unora 1547 stawům a heitmanům král. českého, též i odpověď Šebestiana z Weitmile we 4. 1547. Nato: Odpověď knížat saského a hesského na psaní od stawůw král. českého jim učiněné. Z něm. přel. we 4. 1547. *γ*) O nařízení veřejné hotowosti ode všech tří stawů při času středopostí w Praze shromážděných, mimo list týchž stawů k p. z Weitmile, w Praze 21 Března 1547, tišt. po druhé we 4. *δ*) Třetí rozepsání do krajůw království českého, jímž se všickni wúbec napomínají k spěšné a rychlé pomoci proti nepřátelům království česk. W Praze we středu po neděli kwětné we 4. 1547. *ε*) Prátské a upřímné napomenutí listem ke všem p. stawům we všech krajích. We středu po wzkříšení p. tišt. *ζ*) Mandat J. M. K. z Litoměřic do všech krajů král. česk. z příčiny jich tejného puntování. W pátek po sw. Duše tišt. *η*) Decretum aneb jisté a konečné snešení všech tří měst Pražských o wina hostinská i také domácí, jakby se měšťané a všickni jiní obyvatelé týchž měst Pražských při takových winích chowati měli. b. r. a m. 4 listy we 4. *θ*) Artikule o čeledi 1547, u Bartol. Netolického, we 4.

1009. Sjezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obojí, u přítomnosti Ferd. na hradě Pražském 1548. Rkp. bibl. weř. XVII. D. 25. Dle opisu 1576 u p. Bočka byl sjezd ten r. 1549, w středu den památky sw. Barbory.

1010. W r. 1549. a) We čtvrtek po sw. Školastice Čerw. kw. D. 26. w Praze u Netolického we 4. b) 3 Pros. sněm z příčinou strany pod obojí rkp. c) Patero listin sem náležejících, též rkp. d) W témž roce o řádu čeledním rokováno, a nález w sobotu po sw. Sofii prohlášen: Nařízení a snešení s strany čeledi, w Praze Netolický we 4.

1011. W r. 1552. a) W pondělí po nowém létě otewřen sněm obecný, skonany u přítomnosti krále we středu před sw. Antonínem Čerw. kw. E. 7. tišt. b) Listiny sem náležející: Privilegium s strany poslední wúle kněží, dáno w Praze po sw. Fab. a Šeb. 1552. Powinnosti děkana a starších a všeho duchowenstwa w rkp.

1012. W r. 1553. a) První neděli postní, jinak před stolováním sw. Petra sněm obec. Čerw. kw. E. 19. tišt. b) Listiny sem náležité w rkp. c) Mandat arciknížete Ferdinanda, syna krále Ferd. I a téhož mistodržícího w král. českém. na hradě Pražském w anterý po sw. Hawle 1553, kterým podle uzawření sněmowniho stawůw krajůw Kauřimského... hotowost k veřejnému tažení proti náběhům cizozemského wojska nařizuje. Rkp. (u p. Brož. z Praw.)

1013. W r. 1554. a) Sněm w pondělí po

sw. Bartoloměji, Čerw. kw. F. 1. tištěn; w desk. zemsk. čerw. kwatern. F. 1. b) Listiny sem swěděčící w rkp. jako: list královský arciwéwodě Ferdinandu: některé artik. od králowé Isabelly, poslané s strany syna jejího Jana Sigmunda atd.

1014. W r. 1556, we středu po rowodni neděli sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. F. 9. tišt.

1015. W r. 1557, w pondělí po neděli Oculi sněm stawů českých, morawských, slez. a lužických, tištěn. Listiny sem swěděčící Čerw. kw. F. 23.

1016. W r. 1558. a) Artikulowé při generalním sjezdu, kterýž byl držán 1558, w pondělí po nowém létu. Čerw. kw. G. 1. w Praze u Šebestiana Oksa 1562 we 4. b) některé listiny rkp. c) We čtvrtek před sw. Martinem jiný sněm Čerw. kw. G. 18. tištěn.

1017. W r. 1559 Pražských měst usnešení w 16 punktích. Rkp. we 4. (u p. Brožowského z Prawoslaw.)

1018. W r. 1561, we čtvrtek po sw. Jeronymu Čerw. kw.-H. 4. tištěn.

1019. W r. 1562. a) We středu po narození p. Marie z příčiny koronování Maximiliana II a daně, sněm obecný Čerw. kw. H. 20. u Jiřika Melantricha we 4. b) Listiny jako a) Obnowení Pražské konsistoře pod obojí. *β*) Mandat Ferd. I o wysazení a nařízení arcibiskupa Pražského (rkp. weř. bibl.) *γ*) Poučení a ohlášení s strany přijímání pod obojí od dítek podle wyřknutí sněmu Trident. (dáno 26 Čerwn. 1562) *δ*) Mandat Ferd. s strany mistra Hawla (Gallusa) a jiného kněžstwa pod obojí. *ε*) Decretum na žádost o powolení kalichu podle Trident. sněm (12 Září 1562.) Rkp. weř. bibl.

1020. W r. 1563. Mandat Ferd. I s strany ženění a zlého obcowání... Rkp. weř. bibl.

1021. W r. 1564. a) we čtvrtek po sw. Pawlu na wíru obráčení Čerw. kw. H. 22. dwakrát tišt. b) Některé listiny sem swěděčící w rkp.

1022. W r. 1565, w sobotu po sw. Petru a Pawlu apoštol. Čerw. kw. H. 43. tištěn.

1023. W r. 1567 w pondělí po neděli Oculi sněm obec Čerw. kw. J. 5. tištěn.

1024. W r. 1569, w pondělí po maudrosti boží sněm stawů českých, mor., slez. a lužických w Praze Čerw. kw. J. 20. tištěn. Jiný t. roku w pondělí po božím těle rkp.

1025. W r. 1570. Nařízení a usazení, jaký řád w městech Pražských býti má, we 4. 1570.

1026. W r. 1571, w pondělí po swátosti sněm obecný w Praze Čerw. kw. K. 12.; .. L. 10. ib.

1027. W r. 1573. a) we středu po sw.

Pawla na wíru obráčení sněm obec. Čerw. kw. L. 17. tištěn, k čemuž *b)* dwamecítma listů všelikých náleží, w rkp.

1028. W r. 1574, w pondělí po božím těle Čerw. kw. M. 1. tištěn. K tomu 28 listů všelikých, mezi nimiž však toliko 7 českých, ostatní něm. w rkp.

1029. W r. 1575, *a)* w pondělí po neděli Invocavit. Čerw. kw. M. 18. *b)* W pondělí po na nebe vzetí p. Marie o wolení krále Rudolfa N. 1. *c)* w auterý po sw. Matauši ewang. N. 18. všecky tři tištěny, mimo *d)* dwa listy w rkp. *a)* zdání stawů o confessi podané císaři. *β)* psaní administratora k císaři. Též: Jednání stawů králowství českého na obecném sněmu Pražském l. 1575, pod cis. Maximilianem. Rkp. sawěký obšírný w bibl. Raudnické (w Čas. mus. 1827, I. 135). Též rkp. w bibl. weř. XVII. F. 35. fol.

1030. W r. 1576, we čtvrtke po neděli Jubilate, sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. P. 1. tištěn.

1031. W r. 1577. *a)* w pondělí po hromnicích Čerw. kw. Q. 1. tištěn u Melant. we 4. *b)* we čtvrtke po neděli Jubilate, rkp. *c)* w pondělí po sw. Wawřinci Čerw. kw. R. 1. tišť.

1032. W r. 1578. *a)* Sněm w sobotu po sw. Petru w okowách Čerw. kw. R. 8. tištěn. *b)* Listiny k tomu tři, w rkp.

1033. W r. 1579, w pondělí po hromnicích, sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických Čerw. kw. S. 1. tištěn.

1034. W r. 1580, w pondělí po třech králich Čerw. kw. T. 1. tišť.

1035. W r. 1581, w pondělí po Invocavit Čerw. kw. V. 1. tišť. u Melant. we 4.

1036. W r. 1582, w pondělí po hromnicích Čerw. kw. W. 1. tištěn.

1037. W r. 1583. *a)* w pondělí po neděli Exaudi Bílý kw. A. 1. *b)* w pondělí po sw. Martinu. Bíl. kw. A. 23. oba tištěny u Dan. Ad. z Welesl.

1038. W r. 1585, w pondělí den sw. Štastného Bíl. kw. B. 18. u Dan. Ad. z Welesl.

1039. W r. 1586, w pondělí po sw. Martinu Bíl. kw. C. 20. u Jiř. Nigrina we 4.

1040. W r. 1588. we středu po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. D. 15. tištěn.

1041. W r. 1589, w pondělí po sw. Metardu Bíl. kw. E. 6. tištěn.

1042. W r. 1590, w pondělí po sw. Matěji, tištěn.

1043. W r. 1593, w sobotě po sw. Lukáši Bíl. kw. F. 4. tišť.

1044. W r. 1595, w pátek po sw. Dorotě sněm obec. stawů českých, mor., slez. a lužických, Bíl. kw. G. 7. tištěn.

1045. W r. 1596, *a)* we středu po dewítníku, zawřín t. l. we středu po neděli Reminiscere. Bíl. kw. H. 14. w Praze u Wáclawa Mariny z Jenče dwakrát tištěn. *b)* We středu po narození p. Marie. Bíl. kw. J. 14.

1046. W r. 1597, w pondělí po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. J. 23. tištěn.

1047. W r. 1598, *a)* w pátek den swátosti Bíl. kw. K. 14. *b)* W pátek maudrosti boží. *c)* Před sw. Šimonem a Judau tištěn.

1048. W r. 1599, w auterý po neděli Laetare Bíl. kw. L. 21. tištěn.

1049. W r. 1600. Sněm obecný w pátek sw. Štastného. Bíl. kw. N. 1. W Praze u J. Othmara Jakubowa.

1050. W r. 1601, *a)* Sněm obecný w pátek po obráčení sw. Pawla Bíl. kw. O. 4. tištěn u J. Othm. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 46. fol. listů 40. *b)* Mladý sněm we čtvrtke po proměnění Kr. p. s strany weřejné hotowosti Bíl. kw. P. 15. u dědiců D. Ad. z Welesl. we 4.

1051. W r. 1602, *a)* Sněm obec. w pondělí po sw. Antonínu Bíl. kw. P. 24. *b)* Mladý sněm w auterý po sw. Maři Magd. (o weřejnau hotowost) Bíl. kw. Q. 30 u děd. M. Ad. z Welesl.

1052. W r. 1603, we čtvrtke po 3 králich u dědiců Ad. z Weleslawina.

1053. W r. 1604, *a)* Sněm obec. po swatě Školastice, u děd. Ad. z Welesl. we 4. *b)* Mladý sněm w pátek po sw. Petru a Pawlu (tištěn).

1054. W r. 1605, *a)* Sněm w pátek po hromnicích, u děd. Adam. z Welesl. we 4. *b)* We středu po seslání Ducha sw. tamž we 4. *c)* We čtvrtke po neděli Jubilate, tamž *d)* W auterý po sw. Bartolom. tamž.

1055. W r. 1607 sněm obec. w pondělí po nalezení sw. Kříže u děd. Ad. z Welesl.

1056. W r. 1608. *a)* Sněm obec. w pondělí po neděli Oculi (tištěn). *b)* W pondělí po neděli Exaudi. w Praze u Ferd. Arnolta.

1057. Psaní kurfirsta saského arciknízeti Matiašowi 1608. Rkp. (weř. bibl.)

1058. Wypsání stížnosti pánůw stawůw raskauské země 1608. Rkp. weř. bibl. w Nařikání žalob. num. 4.

1059. W r. 1609, *a)* sněm obec. w pondělí po neděli rogationum, zawřín r. 1610 w auterý masopustní, w Praze u děd. Ad. z Welesl. 1610 we 4. *b)* K tomuto důležitému sněmu o náboženství pod obojí jednajícímu náleží 99 listů všelikých, mezi nimiž českých 81, a z těch tré tištěných. ostatek w rkp. w Lobk. bibl. (Sem náleží sbírka jiná: Akta sněmu o náboženství od r. 1608, 1609, 1610 fol. rkp.)

u p. Brož. z Praw.) Mezi tištěné listiny počítá c) Tento artikul o defensi po obhajování pod obojí od pánův, rytířstva, Pražan, horníkův a jiných vyslaných z měst všech tří stavův království českého, tělo a krev K. p. J. pod obojí přijímajících a k confessi české se přiznávajících v plném sněmě v pátek po sw. Janu Křtiteli 1609 vyhlášen, v Praze děd. D. Ad. z Welesl. 1609 we 4. 18 listů. d) Notule Conjurati neb sjednocení, (co se artikule náboženství dotýče), mezi slavnými ewangelitskými třemi stawy království českého s jedné, a knížaty i stawy Hořejšího i Dolejšího knížetství slezského s strany druhé, kteréžto sjednocení stalo se na hradě Pražském, při obecném sněmowním shromáždění 25 Čerwna l. p. 1609 we 4. listů 7, osmý erb. Sněmowé l. 1608 a 1609 w Praze od stawův král. česk. držaní, s mnohými jinými veřejnými písemnostmi a listinami i přílohami rkp. věku XVII český, něco též lat. a něm. weř. bibl. XV. C. 16. Co jest se při sněmu obecním držaném na hradě Pr. l. 1609 i na rathauzích Star. i Now. m. Pražského předně o náboženství, potom i o politické věci jednalo atd. 1609. (Boček).

1060. W r. 1611, a) sněm obec. 9 Března zawřín 8 Čerwence, w Praze u Urbana Goliáše we 4. b) W pondělí po neděli swatodušní u děd. Ad. z Welesl. we 4. c) W pondělí po neděli proudní, zawřín t. l. po ned. swatodušní tamž. Sem náleží d) List Matiaše k stawům král. česk. těšitedlný, (tištěn). Artikulowé na sjezdu obecním, kterýž držán byl na hradě Pražském l. p. 1611, w pátek po památce s. Pawla na wíru křest. obráčení. Rkp. weř. bib. XVII. A. 22. Týž tištěný nalezá se tamže pod sign. LIV. C. 152, we 4. listů 13.

1061. W r. 1614, a) Sněm obec. we středu po sw. Pawlu, a zawřín po sw. Matěji, w Praze w impr. Šumanské we 4. (dwakrát tištěn). b) Sněm w Budějowicích.

1062. W r. 1615. a) Sněm obec. w auterý po sw. Trojici, zawřín w sobotu po sw. Jeronymu w impr. Šum. (dwakrát tištěn). K tomu náleží b) listin 33, mezi nimiž 29 českých, vše w rkp. (Bibl. Lobk.)

1063. W r. 1616 sněm obec. w pátek po sw. třech králích (tištěn). Pořádek sněmu od l. 1616. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 19. we 4.

1064. Artikulowé na sněmu obec. ode všech stawů na den sw. Dobrotiwé, w Praze 1617 we 4.

1065. W r. 1618, a) w auterý po Inwo-cavit (16 Března) sjezd strany pod obojí. [Řídký k nalezení].

b) W pondělí po neděli Křížowé 21 Máje (tištěn). Sem náleží: Pobožný začátek sjezdu

Jich Milostí pánův třech sjednocených stawův království českého: Pod obojí... kterýž se stal w pondělí po neděli křížowé 21 Máje 1618 w kolleji... za příčinau nátiskůw činěných náboženství křest. pod obojí přijímajícím, w Praze u Matěje Pardubsk. 1618 we 4. 18 listů.

Jest to Jana Rosacia Hořowského a o dotčeném sjezdu, sestávající z ohlášení jřawa, z kázání a písní před ním.

c) W pátek po na nebe wstaupení p. (25 Máje) od stawů pod obojí jisté obranné artik. a první apologie na hradě Pražském sepsaná.

Wydáno: a) Tento artikul o defensi pro obhajování náboženství pod obojí, jest od pánův, rytířstva, Pražan ze všech tří měst, horníkův a jiných vyslaných z měst, všech tří stawův království českého, tělo a krev p. J. K. pod obojí přijímajících, a k confessi české se přiznávajících, při sjezdu a shromáždění na hradě Pražském, l. 1618, w pátek po památce na nebe wstaupení K. p. zawřín atd. A—B. we 4. K tomu náleží: β) Apologia, neboližto osvědčení všech tří stawův království českého tělo a krev p. našeho J. K. pod obojí přijímajících, z kterých příčin jsau jistau defensi a hotowost naříditi musili. (Na konci) Stalo se na hradě Pražském... po slavné památce wstaupení na nebe p. K. l. 1618 C—E. γ) (Připojení jsau): Dáwodowé, že lidé poddaní k duchowenstwím neb klášterům w králowství českém náležející wedle majestatu... práwo mají, že sobě... kostely k boží službě wystawěti a wolně pánu bohu slaužití mohau. (Na konci): Wytisěno w Starém m. Praž. u Sam. Adama z Weleslawína 1618 we 4. δ) (Konečně přidáno powovědní Jesuitů takto počínající): Páni, rytířstwo, Pražané, horníci a jiní wyslaní z měst atd. 1 arch we 4.

d) W pondělí po sw. Janu Křtiteli jeden artikul smluwen. Tento artikul o defensi jest od pánův, rytířstva, Pražan ze všech tří měst, horníkův a jiných wyslaných z měst... pod jednau i pod obojí při sjezdu a shromáždění na hradě Pražském l. p. 1618 w pondělí po památce sw. Jana Křtitele zawřín, we 4.

e) Wice artikulů sjednáno w auterý po sw. Bartoloměji, a druhá apologie snešena.

a) Tento artikul o defensi jest od pánův atd. na hradě Praž. w auterý a we středu po památce sw. Bartoloměje l. p. 1618 uwažen atd. we 4. Sam. Ad. z Welesl. A—C. Připojeno 5 listů defensorů ode dne naroz. p. M. až do 29 Sept. 1618.

β) Druhá apologie stawů království českého tělo a krev p. J. Kr. pod obojí přijímajících atd. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic we 4. 1618 A—Pij; potom allegata A—Kkkkij listy, u Dan. K. z Karlsperku 1619... „Legat librum boemicum manuscriptum, cujus titulus est: Refutatio Apologiae secundae regni Boemiae, autore Sebastiano Berliczka z Chmelče, cujus verus autor fuit P. Sebastianus Scipio Pilsnensis; sed hic liber mihi non est ad manum.“ Vid. (Riegger) Archiv v. Böh. 11. 577. (Též do něm. přeložena a rozmnožena). Dále sem náležejí:

γ) Krátká zpráva a odwod stížností, kteréž stawům ewangelitským w král. českém, k zoškliwění jich, přisopowati se chtějí. A podlé toho dobré zdání stawův Hořejších Rakaus J. M. C. odeslaná a J. M. C. na ně dána resolučí 1618 we 4. A—J.

δ) *Kopie některých psaní* Jich Milosti ewangelitských sjednocených kurfirštů, knížat a stawů sw. Říše, kteráž jsau w přičině nynějšího způsobu a nepokoje w kr. č. 3. (Na konci 13) Řijna z města Rotenburku učiniti ráčili J. M. Cisařské, J. M. kurfirštu sasskému, páním direktorům atd. w kr. českém, Dolejšímu sasskému kraji 1618 we 4. listů 14.

ε) *Proposici J. M. C.* knížatům a stawům Hořejšího i Dolejšího Slezka k Augspr. konf. se přiznávajícím při minulém obec. sjezdu we Wratislawi přednesená, kteraužto jim w mysl wkładáno bylo, že stawům českým pod obojí... pomoci činiti... nemají. (Pak) Odpověď J. M. knížat atd. u Sam. Ad. z Welesl. we 4. A—G. (1618).

ζ) *Patent J. M.* knížat a pániů stawů Hořejšího i Dolejšího Slezka, podlé jistého sňesení, jakáby sbírka peněžita... a jaká... hotowost a weřejnost w zemi naříditi se měla. Z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka we 4. listů 8.

η) *Napomenuti*, které na poručení všech tří stawů král. českého dne 20 Máje r. 1618 we všech ewangelických chrámích česky a něm. čteno bylo we 4.

θ) *Některá nařízení direktorů* (bez vlastního titule). a) O rychlé poslání peněz dle umluwy w defensí. Dat. W sobotu po b. wstapení 1618. b) O rozhlášení defensí s apologií a hotowost w pondělí po neděli Exaudi t. r. c) Modlitba k časům přiměřená. d) Powolání k sněmu na pondělí po neděli po sw. Trojici s strany hotowosti. Datum čtvrtek po památce sw. Trojice t. 14 Čerwna t. r. e) O rozhlášení powolání k sněmu a patentu s strany Jesuitů, čtvrtek po sw. Trojici. f) O hotowost a peníze, w sobotu po sw. Janu Křtíteli t. r. g) Zápowěď střílení w Praze 11 Čerwna 1618. Wšeho 10 listů we 4. (bez udání tiskaře). h) Dávají zpráwu o swém přičinění se o zachování pokoje, napominají k držení a umluwy a k hotowosti, 4 listy od 26 Juli 6 Aug. 10 Aug. 16 Srpna 1618 we 4. (bez udání tiskárny) 18 listů.

1066. W r. 1619, a) W pondělí po neděli Judica sjezd stawů pod obojí (tištěn). b) Artikulowé při generalním sjezdu, kterýž byl držán 1619 w auterý po sw. Maři Magdaleně, zawřin t. l. w sobotu po stěti sw. Jana, w Praze u Sam. Dan. z Welesl. we 4. c) W pondělí Šimona a Judy (28 Řijna) stawowé pod obojí sněm drželi za zimního krále Fridricha (tištěn dwakrát.)

Sem náleží a) Swolení na obec. sjezdu w Praze 27 Aug. čím každý k obraně swobody, náboženství a wýsad přispěti powinen (tištěn). β) Nařízení direktorů král. českého o wybrání w nowě zwolených berní a sbírek k obraně král. českého od l. 1619 24 Září fol. 5 listů. γ) Sňesení pana purkmistra, raddy pániů desíti saudcůw a starších obecních Starého města Pražského, jakby jedenkaždý z měšťanůw a obywatelůw téhož města w čas nynějšího nebezpečenství, w kterémž králowství toto české, wlast naše milá postawena jest, w hotowosti státi, k mustručkům a lermplacím k tomu obraným, kdyžby toho potřeba nastávala, s zbrání hodnau sám osobně i s čeládkau swau k bránění spůsobnau se nacházeti dáti, a tak města tohoto před všelijakými nepřátely chrániti a zastáwati měl. Wytštěno w l. p. 1619, opět 1620 fol. 4 listy.

1067. W r. 1620, we čtvrtek po neděli Oculi na hradě Pražském sněm obecný držán od stawů českých, mor., slez. a lužických, a

oznámen w pondělí po Jubilate. [Při přítomnosti Fridricha krále atd. str. 145 we 4.]

K tomu roku náležejí: a) Sedmdesáte důležitých přičin, prochy se J. M. král polský též panstwo a rytířstwo jeho proti Uhrům a Čechům za přičinau důležitě a newyhnutedlně potřebné od nich wyzdwižené defensí postawowati, a těchto wěcí se ujmati neměli atd. přidána i rada králi francckému daná (w témž ohledu). W Praze u Sam. Adam. z Weleslawina 1620 we 4. A—Hij. β) Odpověď a resolucí J. M. K. w Čechách a jiných ewangelitských w Normberce na uložený den shromážděných stawůw na cisařského wýslaného přednesení učiněná l. p. 1620 we 4. listů 7. γ) Martina Hořkého z Lochowic uwázení kurfirštských sasských theologůw w Wittenberce na otázku, zdaliby stawowé Říše Římskému cisaři w této nynější české válce napomáhati chtč... to činiti měli. Z něm. 1620 we 4. listů 8. δ) Copia. Jakým způsobem nejvyšší páni auřednici českého králowství kurfiršta sasského wyhledáwali, aby ani moci své k službě papeže a Špaňhele k nejvyššímu nebezpečenství všech stawů ewangelitských newynakládá 1620 we 4. listů 6. ε) Punkta rozličná z poručení a wydání J. M. pániůw místodržicích král. městům wydaná, jak se chowati mají 1620? w 8. (bylo u Herrle na prodej).

β) M o r a w s k é.

a) *We sbírkách.*

1068. Sněmy morawské, jak Olomaucké, tak Brněnské atd. od XV stol. až do nynějšího času (?) we 4. Rkp. w Rejhrad. bibl.

1069. Jednání sněmowní manská čili manu kostela Olomuckého z XVI stol. [Skrowná částka se jich jen zachowala w archivě arcibiskupském w Kroměříži.]

1070. W Hořowické knihowně nalezi. a) Jednání na sněmích obecních 1525—1546 w markr. moraw. fol. Rkp. b) Sněmy založené a držané w Olomauci 1526—1583 fol. 3 swaz. Rkp. c) Sněmy držané w markr. mor. 1535, we 4. Rkp. d) Sněmy od r. 1547 až do 1570 Ms. w bibl. hr. Mitrowského. e) Sněmy obecní w markr. mor. 1571—1593 fol. Rkp. f) Sněmy Olomaucké 1584—1611 fol. 2 swaz. g) Sněmy mor. 1610—11 we 4. h) Kniha o sněmowních wěcech za auřadu Karla Žerotina l. 1608—1613 fol. 2 swaz. i) Sněmy držané w Olomauci 1614 fol. (s jinými listy rozličními.)

1071. Sněmowé l. 1554 a 1556 w Olomauci držaní. Rkp. fol. z XVII věku weř. bib. XVII. C. 14. num. 4.

1072. Sňesení stawů morawských od r. 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604 (Wid. bibl.) Podobně od 1605, 1606, 1607, 1608, 1609 od Wiléma Zaubka z Zdětina (Wid. bibl.)

b) *Po různu.*

1073. Sněm morawský od r. 1546 a druhý od 1556, we 4. tištěné má p. Cerroni.

1074. Čtyři artikulowé na sněmu, kterýž

byl držán v Olomouci 1584 v pátek po sw. Kilianu, v Holomouci u Fr. Milchhalera 1584 we 4. vydal Stibor Syrakowský.

1075. W r. 1587, *a*) v pondělí po neděli jenž slowe křížová, v městě Brně držán jest sněm obecní, v Holom. u Frid. Milchhalera we 4. 1587. *b*) we středu den sw. Jana Křtitele v městě Holomouci držán jest sněm obecní, v Olom. we 4.

1076. W r. 1588 v pondělí po neděli Judica v městě Brně držán byl sněm obecní, v Olom. u Fridr. Milchhalera we 4. 1588.

1077. W r. 1589 v pondělí po památce sw. Trojice v Brně sněm obecní, v Olom. Frid. Milchthaler we 4. 1589.

1078. Artikulowé na sněmu, kterýž byl držán v Brně 1590, v pondělí po neděli Misericordia domini, v Olomouci u Frid. Milchhalera 1590 we 4.

1079. W r. 1593, v pátek před památkau zwěstování p. Marie v Brně držán jest sněm obecní v Olom. u děd. Milchthalerových we 4. 1593.

1080. W r. 1594 v pondělí po sw. Štastném, v Olom. sněm obecní, v Holom. u děd. Milchhalera 1594.

1081. W r. 1595, v pondělí po neděli Miseric. v Brně držán sněm obecní, v Olom. u děd. Milchhalera we 4. 1595.

1082. W r. 1596, *a*) we středu po neděli postní Invocav. sněm v Brně, v Olom. u děd. Milchthal. we 4. 1596. *b*) v auterý po sw. Wácsl. v Brně sněm obecní, v Holom. u děd. Milchhalera we 4.

1083. W r. 1597, we středu po neděli Invocavit v Brně sněm obecní, v Olomouci u děd. Milchhalera we 4.

1084. W r. 1598, v pondělí po ned. Cantate, v Brně sněm obecní, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1085. W r. 1599, v pondělí po ned. křížové městě Olomouci sněm obecný, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1086. W r. 1600, v pondělí po neděli dewitník sněm v Znojmě, wyt. v klášteře Lauckém pod Znojmem we 4. 1600, 40 listů. [Jediná to česká kniha tam tištěná. Boček].

1087. W r. 1601, *a*) v pondělí po swatém Matěji v Brně tamž u Bart. Formana we 4. 35 listů. [První to český tisk z Brněnských tiskáren. Boček.] *b*) v auterý po sw. Kunhutě sněm obecní, v Brně, u Bart. Formana we 4.

1088. W r. 1602, v auterý po sw. Dorotě sněm držán v Brně u Bart. Formana we 4.

1089. W r. 1603 we středu po neděli prowdní sněm v Brně, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1090. W r. 1604, *a*) v pondělí po neděli první postní sněm v Brně, v Brně u B. Form. we 4. *b*) v pondělí po sw. Anně sjezd obecný v Brně, v Olom. u J. Handle we 4.

1091. W r. 1605, v auterý po neděli první postní sněm držán v městě Wyškowě, v Olom. u J. Handle we 4.

1092. W r. 1606, *a*) v pondělí po nowém létě, sněm v městě Olomouci, v Olom. u J. Handle we 4. *b*) we středu po swat. Kilianu sněm v Brně, v Olom. u Jiř. Handle we 4.

1093. W r. 1607, *a*) po nawšt. p. Marie sněm v Olom., v Olom. u J. H. we 4. *b*) we středu den obětování p. Marie sněm v Brně, v Olom. u J. H. we 4.

1094. W r. 1608, *a*) při času sw. Bartol. sněm v Brně, v Olom. u J. Handle we 4. *b*) we středu po rozeslání sw. apoštolů v městě Olomouci, v Olom. u J. H. we 4. *c*) w sobotu před neděli kwětnau sněm v Brně držán, v Olom. u J. H. we 4. *d*) v pondělí po neděli Quasimodo sjezd w Ewančicích, w Olom. u J. Handle we 4.

1095. W r. 1609 při času sw. Jana Křtitele sněm v Olom. držán, v Olom. u J. Handle we 4. Wěci sněmů 1608 a 1609 se týkající široce a důkladně obsaženy jsau w rkp. weř. bibl. XV. C. 16. listů 286 fol. [kdež mezi jiným i řeči Karla z Žerotína slowně se uwádějí].

1096. Sněm obecný při památce na nebe wzeti p. Marie držán v Brně 1612 u přítomnosti arciwév. Maximiliana a Matiaše císaře, wydaný od Jana Čejky z Olbramowic w Olom. u J. Handle we 4.

1097. W r. 1614, we čtvrtek po sw. Kilianu sněm v Olomouci držán, v Olom. u J. Handle we 4. 1614.

1098. W r. 1615, v pondělí po sw. Alžbětě sněm držán w Brně, w Olom. u J. Handle we 4.

1099. W r. 1617. w pátek po sw. Bartol. sněm v Brně, v Olom. u J. Handle.

1100. W r. 1618 při památce na nebe wzeti p. Marie sněm w Brně w přítomnosti Ferd. II držán, w Olom. u Matěje Handle we 4. též w Praze u Dan. Karla z Karlsperku, 16 listů. Sem náleží: *a*) Snesení a sjednocení p. stawůw a obywatelůw markrabství morawského s notuli listu přiznawajícího w r. 1618. *β*) Ewangelitských páňů stawů markrabství morawského při pomínulém w Brně držaném sněmu. l. 1618 15 Prosince shromážděné a odewzdané pro náboženství obtížností, kteréž snášeti museli. A přítom: Od páňůw stawůw pod jednau na to daná odpověď; w St. m. Pr. u Mat. Pardubského we 4. listů 8.

1101. Léta páně 1619 we středu po pa-

mátce proměnění p. Krista držán jest sjezd obecný w Brně ode tří stawůw mark. m. z něhož někteří artikulowé tištěni w Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. listů 5. Sem náležejí: *α*) Přípis psaní p. p. stawůw markrabství morawského pod obojí . . p. p. stawůw král. česk. učiněného, we 4. 1619. *β*) Snesení a sjednocení atd. 1619 we 4. *γ*) Psaní p. p. Olomučanům od p. stawůw ewang. téhož markrabství morawského učiněné, we 4. 1619. *δ*) Patent wypowiedění Jesuitůw z téhož markrab. morawského we 4. 1619 listů 8.

m) Kancelářství.

α) Půhony a nálezy.

1102. Nálezowé práv zemských tohoto slawného král. česk. od mužow mnohých a w práwích této země známých sebraní. Imprimovaná l. 1536 b. m. w 8. archů 14. Jest 655 nálezů we wýtahu krátkém s registrum abecedním.

1103. W Hořowické knihowně w rkp. nalezejí se *a*) Půhonowé a nálezowé 1464—1560 fol.

b) Nálezowé 1475—1516 fol.

c) Nález. 1475—1578 w 8.

d) Nález. 1494—1540 fol.

e) Půhonowé a nál., kteréž jsau se staly při práwě Brněnském 1503—1547 fol.

f) Nález. 1528—1552 fol.

g) Nálezy na pře postranní též wypowiedi rozličné paměti i jiná wšelijaká zapsání, též naučení do knížetství Opawského 1535—1556 skrze Pawla Katharyna z Katharu sepsané fol.

h) Půhonowé a nález. mark. morawského 1535—1609 fol.

i) Nálezowé l. 1568 fol.

k) Saudowé zemští w Mor. za auřadu Karla z Žerotína l. 1594, we 4. 2 swaz.

l) Nález. a půh. 1595 fol.

1104. Nálezowé z desk zemských wytažení, jichž jest 655 rkp. w 8. od r. 1536. Na posledním listu jest morawský štít.

1105. Nálezowé saudů zemských. Rkp. 1542—1558. (Druhdy u Kramer.)

1106. Hrdelní příběh český od r. 1571 sepsaný od kněze Mikuláše Dworského. Z rkp. starého tištěn w Čas. Mus. 1832 str. 314.

1107. Registra půhoná hřebíčková od r. 1583—1590. Rkp. fol. pap. (w Museum).

1108. Nálezowé z saudu zemského wětšihó i menšihó král. českého 1595. Rkp. bibl. weř. XVII. D. 1. a. od r. 1491 do 1582 XVII. C. 30. [Fol. 552: Léta 1610 tato práce šťastně dokonána.]

1109. Nálezy apellací dle abecedy. Rkp. bib. weř. XVII. D. 25.

1110. Wýpisowé z desk zemských, najwíce

Hradce nad Labem se týkajících, z počátku XVII stol. we 4. rkp. pap. w Museum. 741.

1111. Registra domu Rožmberského, rkp. fol. pap. z XVI stol. w Museum.

1112. Registra podkomorská králowství českého, kdy a kterého času neb léta císařští J. Milosti konšelé atd. w městách obnoweni býwají, 1603 fol. rkp. w Museum.

β) Listy auřední.

1113. Wýpis praesentací knězi Wáclawowí Subulowi na kaplu Betlemskau daný l. p. 1531, w rkp. weř. bibl. XVII. G. 12. num. 3. „My Ferdinand atd.“

1114. Registra majestátůw a jiných listůw z powolení najjasnějšího knížete a pána Ferdinanda Římského, uherského a českého atd. krále, infanta w Hyspanii, arciknížete rakauského, markrabí morawského atd. pod welikú Jeho Král. Milosti pečeti wyšlých 6 swazků na regalním archu (rkp.) *a*) od r. 1531—1538 *b*) od 1539—1544 *c*) 1545—1552 *d*) 1553—1559 *e*) 1560—1570 *f*) 1564—1566.

W prwních pěti swazcích jsau rozličné listy mocné, wýsadné, do stawu powýšowací, smlauwy mezi stranami w Čechách, w Morawě a w slezských wéwodstwích, Opawě, Opoli, Ratiboru, Těšíně, Kladsku. W šestém nalezá se registrum neb Index missiv za času kralowání císaře Maximiliana II t. dekrety, na auřady zemské w Čechách, Morawě a Slezku neb na osoby jednoliwé. Mezi majestáty není některých, k. p. schází tam wýsada k tištěni práv zemských w Litomyšli 1536 na Hájkowu kroniku a j.

1115. Registra listůw poselacích pod menší pečeti wyšlých od Ferd. II woleného Římsk. císa. od začátku l. 1554 až do posledního měs. Čerwence r. 1556. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 27. fol. listů 433.

1116. Sbirka weřejných listů stol. XVI rkp. weř. bibl. XXII. B. 3.

1117. Registrum desíti truhlic s privilegii zemskými od r. 1501—1576, rkp. weř. bibl. XVII. E. 26. we 4.

1118. Registrum na privilegia králowství českého, w rkp. Mus. 732.

1119. Listy posilací čili psaní p. p. Jaroslawa a Wratislawu z Pernšteina. Rkp. z prostředku XVI wěku we 3 dílech fol. (Boček).

1120. Tomáše Albina z Helfenburku, kancléře p. Wiléma z Rožmberku zpráva Prachatickým o poselství k Passowskému biskupu s strany dowážení soli z Passowa, saumarům jejich stizeného. Rkp. r. 1562 listy 4 archowé.

Widěti z listu toho, že Prachatictí máslo, sýr, obilí atd. do Passowa wywázeli a za sůl měnili — po zlaté stezce přes lls. Z Prachatic ji do Čech a Morawy rozsiláno. Brzo na to sjednotili se Prachatictí s domem Rosenberským a s Passowem proti Baworům, chtějce tam odtud dowážení soli zameziti.

1121. List auřední (právní zwání) r. 1583, w. Čechoslaw 1820 č. 7.

1122. Wysadní list pořádku pekařského w Dokzích od r. 1585. Sdělený od K. Brantla Čas. Mus. 1840 str. 153.

1123. Připisowé psaní poselacích a jiných k auřadu děkanskému akad. Pražské 1571—85 (některé latině). Rkp. bibl. weř. XVII. C. 1. fol.

1124. Psaní rozličná císařů a král. Maximil. a Rudolfa a arcikn. Ferdin. k abatyši kláštera sw. Jiří na hradě Pražském a k raddám komory královské od l. 1565 do l. 1614 fol. Rkp. weř. bibl. H. A. 1. num. 1—11. 14.

1125. Psaní některá císařůw a králůw Maximiliana, Rudolfa a Matiaše, arciknížete Ferdinanda a knížete Karla Lichtenšteinského arcibis. Pražskému, abatyši u sw. Jiří, opatu Chotěšowskému a jiným od l. 1564—1622. Rkp. weř. bibl. H. C. 19. num. 3, 4, 6, 7, 10, 12, 13.

1126. Chronicon Holessoviense 1615—1644. Ms. u Bočka.

1127. Diarium Walacho—Meziřicense 1568—1648. Ms. u Bočka.

1128. W rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol. nalézají se listy úředníkůw a stawůw morawských k císaři, a odpovědi, mimo jiné z r. 1608.

1129. Připis p. proboštu Wyšehradskému, že jest nějaký dām wzal po úmrtí bez práwa 1604. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 12. „Jakož jest na J. M. C. Mandalena Hromádkowá wznesla atd.“

1130. Připisy a listy (zvláště auřední) KARLA swobodného pána z ŽEROTINA, heitmana markrabství morawského atd. (nar. 1564 † 1636.)

Zachowáno w rkp. několik swazků fol. takových listů w knih. Hořowické a sice a) od l. 1592 b) od l. 1598—1606. c) od l. 1605. d) l. 1609—1620. e) Dopisowé Diwíse z Žerotina 1600 we 4. Jeden list auřední daný raddě města Holomance (1610), jehož original má p. Cerroni, wtyštěn jest w Slovensnosti 1820 str. 241. W Čas. Mus. tištěno a) Powolání do saudu zemského w Morawě. b) Sněm Brněnský. c) Wzetí do saudu zemského p. kardinála z Dirichšteina l. 1600, w. Čas. Mus. 1829 IV. 84. d) Wedení pře u saudu l. 1598. Tamže r. 1830 III. 275.

1131. Zatykače rukojemství, smlauwy, auwody, porownání, swody, připowědi atd. w Hradci od r. 1617—1624. Rkp. pap. fol. w Museum num. 753.

1132. Smlauwa trhowá na zboží Kralické Jindřicha Kralického z Kralic Janowí staršimu z Žerotina a na Náměstí, w Dolešicích den sw. Jiří 1572. Rkp. w Mus.

γ) Tituláře a formule listů.

1133. Titulowé stawu duchowního a swětského, totiž: Papeže, císaře, králow, knízat,

hrabat, kardinálow, kurfirstow, arcibiskupuow, biskupuow, opatů, proboštů, administratorů atd. pánuow, rytířow, wládyk, měst některých, kdo se jak a odkud píší w králowství českém, w markrabství morawském, w knížetství slezském, a což se jich shledati od jinud z jiných přisedicích zemí na tento čas mohlo. Tuto pořád po abecedě najdeš. Wtyštění jsú titulowé w Starém m. Pražském, w středu před sw. Jiřim léta p. 1534, Pawel Sewerin, we 4. Tento první titulář jest od **BRIKČÍHO Z LICKA**.

1134. Psaní biskupa Stanislawa Holomauck. Rkp. od r. 1535 (u p. Bočka).

1135. Formy obecné listů wydané od ŠUDA z SEMANINA, w Praze u Ondřeje Kubeše 1547 w 8.

W bibl. weřejné sub XVII. E. 123 jest wýtisk bez titule. Též w Museum exemplár bez titule s připisem p. Byšickému z Byšic. Pak s titulem: Formy a notule listuw všelijakých, jichž stawowé w tomto králowství českém wuobec požívají. Přitom také jest wtyštěn: Titulář stawuw, duchowního i swětského. To obě od mistra Mikuláše Šuda z Semanina, podlé privilegium od Jeho Milosti králowské jemu daného, wydané, a nyní w nowě pořádně spravené. (1556) MDLvj. (Na konci): Wtyštěno w Starém městě Pražském, u Jiřika Melantricha Rožďalowského w 8. 22½, archů po 8 listech. Připsaná p. Wilému z Rožmberka. W připisu a spolu předmluwě prawí spisowatel mezi jinými: Kterézto listy a formy jsem pracně sebral, užiw k tomu osob w práwích zběhlých. A též titulář pracně jsem sebral a wydal s pomocí mnohých dobrých lidí a přátel; že se pak wšecy osoby whledati nemohly, odkud se kdo píše, jest po každé litere zanecháno spatium, aby sobě každý mohl sám připsati osobu, kterábý tuto postawena nebyla atd. Podobné formy a notule atd. wyšly také l. 1567 w 8. w Praze od Jana Jičinského A—Z. (jest jen opravení a rozmnožení Šudowých Forem od r. 1556). Též formy a notule listuw všelijakých, jichž jeden-každý w potřebách swých rozličných potřebowati můž. Přitom také jest i titulář stawuw duchowního i swětského, w nowě sebraný a wyt. atd. r. 1572 w St. m. Pražském od Jiřika Černého w impr. dědicůw J. Jičinského w 8.

1136. Příklad *wedení pře* u starého saudu zemského w Morawě (1598) z paměti p. Karla z Žerotina w Mus. Čas. 1830 str. 275.

1137. Registrum všelijakých listůw, privilegií, majestátůw a obdarowání . . císařůw a králůw českých. Item smluw rozličných w příčině statkůw, dědin. na pány z Schwamberka se wztahujících. w pořádek uwedeno skrze Wácl. Březana l. 1616 přepsáno na čisto r. 1617. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 14. fol.

1138. Registrum zápisůw aneb listůw králowských. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 15.

1139. Kopiář psaní p. Jaroslawa z Pernšteina. Rkp. u p. Bočka.

1140. Diarium Pernsteinense 1645. Rkp. u p. Bočka.

1141. Kopiář listin, nadání, smluw atd. fi-

skupa Holomauckého Wiléma Brusinowského z Wiczkowa od r. 1565—1571. Rkp. orig. u p. Bočka.

1142. Copiarium missivarum civitatis Olom. 1617—1621, ab archigrammataeo Olomucensi D. Ant. Lomnický. Ms. u Bočka.

1143. **ALBRECHTA ČERNOHORSKÉHO** z Bozkovic a na Černé hoře, nejvyššího komorníka markr. moravského: Přípisové všelijakých listů k stavům panskému, duchovnímu, rytířskému, též náředníkům, poddaným l. 1569 vypsaných. Rkp. fol. (u p. Bočka).

1144. Žlutý kopiář listů posilacích čili dopisů města Brna r. 1589—90. Rkp. fol. — Item zelený kopiář 1578. — Item červený kopiář 1599 — Item kopiář r. 1521—1541. Item zelený 1603 (w Brně).

1145. **ŠEBASTIAN FRAITAG Z ČEPIROHU**, opát kláštera Lauckého, psaní lat., vláská, španělská, něm. a česká od r. 1575—1585 wesmés předůležitá. Rkp. fol. 3 tomy (Boček).

1146. Kopiář všech listů vyšlých z kanceláře p. *Zachariáše z Hradce*, heitmana a nejw. komorníka m. moravského. Rkp. z druhé polovice XVI stol. we 4. w Telči w archivě hrab. Potstatského.

1147. Kopiář listů posilacích zemských a obzvláště města Olomauce w zemských potřebách za krále Wladislawa, ze začátku XVI věku. Rkp. sawvěký fol. neauplný (u Bočka).

1148. Extrakt některých pořízení kšaftowních, w rkp. weř. bibl. XI. E. 15.

1149. Poslední wůle p. Jana Matjáše ze Sudetu, prof. práw od r. 1613, w Mus. Čas. 1828 II. 115.

1150. Formulář, t. j. sbírka zápisůw, nařízení, listůw poselacích atd. Rkp. z XVII věku fol. weř. bibl. XVII. D. 16.

1151. Přípisové a formy listůw rozličných, podlé notule kanceláři markrabství moravského 1558. Jan Tišňowský z P., w Olomauci (u Jana Günstera).

1152. Formy listů rozličných podlé notule kanceláře markrabství moravského, wtištěno w Brně skrze Bartoloměje Albrechta.

1153. Přípis listů neb notule markrabství moravského 1585 w 8. w Litomyšli Andr. Graudenc.

1154. Titulář obsahující w sobě formy listůw všelijakých w potřebách lidských, a titule stawů duchovních i swětských **ŠEBASTIANA FAUKNARA** z Fauenšteina, wtištěno w St. m. Pr. u Jana Šumana 1589 w 8. 42 archy.

Obsah širší jest *a)* Formy listůw, jichž stawové w potřebách swých wůbec požíwati mohau, a sice: Hlavního listu na pergameně s rukojměmi i s úroky, na papěře, listůw wěnních a zápisůw i smluv

swadebních; smlauwa s wýpovědi, list podpůřei, spráwní, zástawní, dobrých woli, žádající, příznawající, list dluhu, formy řezaných cedulí, kwitancí, listowé wěřei, půhonní, swědomí, gruntowní rozliění, zachowací, wýhostní. *b)* Titulowé stawu duchowního, papeže, kardinalůw, kurfirštůw, arcibiskupůw, biskupůw, opatůw... děkanůw, farářůw, kaplanůw, mnichůw atd. *c)* Titulowé stawu panského w králowství českém, rodu starožitného, i těch, kteříž w nowě do téhož stawu... přijati jsau, k. p. první jest Aleš Berka z Dubé a z Lipého na Kuřichwodech a Bělé J. M. C. truksas. *d)* Titulowé některých měst atd. *e)* Zpráwa krátká... o slawných saudech král. českého, kteříž se každého roku na hradě Pražském držíwají (česk. a něm.) *f)* Wýtah všelijakých pokut z Zřiz. zem. léta 1564 wydaného (česk. a něm.) *g)* Léta 1543 aurokové nowí nařízení (česky a něm.)

1155. List Šimona Lomnického k Jindřichohradeckým od r. 1618 o pomoc po wyhoření z rkp. list. w Kwětech 1842 č. 5.

K. B O H O S L O W Í.

a) Biblické spisy.

a) Přehledy písem swatých.

1156. *Pandekty* aneb srownanie písem starého i nowého swědectwie od Ottona sepsané XII knih, w jazyk český wyložené 1537. Přepsáno w Mezeříči skrze Petra Knedle z Přibislawic 1537. Rkp. w 8. (u Bočka).

1157. *Šebastiana Kastoliona* rozmlauwání společného z písem swatých starého i nowého zákona sebraných knihy IV z latiny (summa scripturae) přeložené od kněze **MIK. PENTHAMERA** Ledeckého, w Mezeříči u Štěp. Šafránka w 8. 1558.

1158. Biblická losní knížka: kratičký swatých biblických písem wýtah, složená od *Tomáše Staude*, přeložená od **JANA ADAMA SUŠICKÉHO**, w Praze 1589 w 12. (Index).

1159. **JANA ZAHUMENSKÉHO** abecední wýtah z now. zákona we 4. 1607.

1160. *Henrika Agrikoly* knížka srownawající starý i nowý zákon, w Brně 1611 (w Indexu 1661).

1161. **VIKTORIN WRBENSKÝ** *Chiragogia sacrorum biblicorum*. Biblí swaté knihy starého i nowého zákona kanonizowané w sobě obsahující a o tajemství wůle boží spasení člověka každého w Kristu učei. Pilně a sprostě k počtě jména božího s potěšením a prospěchem bohobojných jazyku našeho milowných rozebrání, od l. p. 1618 fol. w Král. Hradci u Mart. Kleinwächtra str. 438.

Práwi w předmluwě, že přewelikau pilností tu knížku sepsal. Balbin mu wystawuje, že, co katol. straně k lepšímu čelí, wynechal ¹⁾.

1) Samuel Martinus w Obráně atd. dokládá, že sedm let pořád w spisowání jí stráwil, a na

1162. *Methodus sacrae scripturae*. Pořádek písem swatých starého i nowého zákona od WÁCL. STEFANA archidiak. na Horách Kut. w Hradci 1620 w 8. w impr. Kleinwechterowé wyt. Jan Arnolt Lehnický.

β) Biblií celé.

a) *W rukopisu*.

1163. JAN WARTOWSKÝ Z WARTY († 1559) přeložil z hebrejštiny biblií na česko, kteráž dle Welesl. (Kalend. 3 Čerwna) za dědici jeho zůstala. Má býti w bibliot. Wídenské, čemuž však Dobr. odpirá.

b) *Tištěné*.

1164. Biblií česká w Starém městě Pražském wytištěna. (Při konci zjewení stojí): Léta božího tisícioho pětistého dwacátého dewátého: W středu před božím wstapením. Starý tento i nový zákon ke eti a k chwále bohu všemohacimu, a všem wěrným jazyku a národu českého k spasitedlnému wzdělení, s welikau prací a znamenitým nákladem: skrze mne *Paula Seawerina* z Kapihory; měštěnáina Starého města Pražského, jest wytištěna a dokonán atd. 1529 listů 569 fol. Po druhé w Starém městě Pražském wytištěna 1537 listů 607 fol.

1165. Biblií česká. W slawném městě Nornberce wytištěna 1540 u Linharta Milchthalera, nákladem Melichara Kobergera měštěnáina staw. města Nornberka fol. Starý zákon obsahuje listů CCCCI srownání ewangelistů II. předmluwa sw. Jeron. k now. zák. I. a now. z. CV. listů rejstř. 6 listů.

1166. Biblií česká 1549 w Menším městě

wytlaceni přes 300 kop z vlastního statečku wynaložil. Dále týž Martinus uwádí jeho jiné spisy, jako: a) Srownání všech 4 ewangelistů. b) Summowní biblií swatých w tabulích rozwržení. c) Wyswětlení artikule o předřízení božím. d) Wyjádření figur a prorocství starozákonních o narození p. n. J. Kr. e) Nowé léto křesťanské, pěkně a platně wymalované. f) Utrpnosti a umučení p. n. J. Kr. podle wypsání ewangelistů swatých. g) Rozmlauwání theologické z kap. 3 zjew. s. Jana horkého, studeného a wlašného. h) Konfessi česká na otázky rozebraná. i) Sněm Niniwetský a něk. jiné. — Proti spisu předposlednímu ozwal se doktor lékařství Borbonius, titul a prefací pérem zkomentowal atd. načež Wrbenský wydal spis tento: Obrana konfessi české, prawě Augspurské, na otázky s odpověďmi od M. Viktorina Wrbenského, služebníka ewan. božího w m. Brodě Německém rozebrané od D. Borbonia, na lehkost prawdy boží neprawé komentowy potupeně, sepsané od autora knížky. W obraně Martinusowě celá wytištěna str. 348 a sld.

Pražském u Bartoloměje Netolického, nákladem téhož Bartoloměje a Jiříka *Melantricha* Rožďalowského fol. 629 listů.

Předmluwa na 3 knihu Machabejských, z latiny, a putowání swatého Pawla před skutky Apošt. z něm. od *Sixta z Ottersdorfu* přeloženo. Přípis wolenému králi Maximilianu ještě za žiwota Ferd. I. Naučil se Ottersdorf řecky a podle půwodního textu n. zákon opravowal. Protož Sturem a jiní potom prawili: že Melantrich biblií zmelantrichowal. (D.) Opět 1556, 7 Prosince podle přípisu w zadu, aneb l. 1557 podle nápisu na listu prwním, wytištěna u Jiříka Melantricha Rožďalowského w Starém městě Pražském, jeho vlastním nákladem fol. 605 listů. Před novým zákonem stojí dokonalejší srownání čtyř ewangelistů, kteráž *Jan Straněnský* z něm. přeložil. Připsána Maximilianowi. Po třetí l. 1561 podle listu s nápisem, a wedlé připsání na konci l. 1560, w Praze u Jiříka Melantricha z Aventinu. Připsána Maximil. Po čtvrté s nápisem: Biblií česká, to jest všechna swatá písma obojího, starého i nowého zákona. Wytištěna w Starém m. Pražském, prací a nákladem Jiříka Melantricha z Aventinu 1570. Na listu 13tém začíná se text, jenž w sobě obsahuje 637 listů fol. Jest obnovené wydání předešlé, s novými a hojnějšími figurami. Připsána Maximilianowi. Po páté wysla léta 1577 a připsána od Melantricha cisáři Rudolfowi fol.

1167. Od léta 1579 do 1593 wydala *Jednota bratrská* biblií českau na šest dílů rozdělenau bez poznamenání místa (Kralice w Morawě) we 4. aneb jak jiní ten formát jmenují w velik. 8. s wyklady a summariemi knih i kapitol pod nápisy:

a) Biblií české díl prwní, totiž patery knihy Mojžišowý w nowě wydané. MDLXXIX listů 342 textu atd. b) B. č. díl druhý w nowě wydaný l. p. MDLXXX zdržuje w sobě knihy od Jozue až do knihy Ester 441 listů c) B. č. díl třetí l. p. MDLXXXII, obsahuje knihu Job, žaltář, příslovi, kazatele a písně Šalomaunowy 233 listů. d) B. č. díl čtvrtý l. MDLXXXVII. Obsahuje proroky od Izaiáše až do Malachiáše 424 listů textu. e) B. č. díl pátý, w němž se knihy ty, které jsau nazwány Apokryffa, pokládají. l. MDLXXXIII 294 listů. f) B. č. díl šestý totiž nový zákon w nowě wydaný l. p. MDXCIII 481 listů textu. Tento šestý díl wysel znouw léta 1601 s nápisem: Biblií české díl šestý, totiž nový zákon w nowě přehlednutý l. p. MDCl. Textu 498 listů mimo rejstř. a Errata.

Wykladači té biblií byli: M. Albert Mikuláš, Lukáš Helic, z otce Žida pokřtěného zplozený, Jan Eneáš Izaiáš Caepollá, Jiřík Streyc aneb Vetter, Jan Efraim, Pawel Jessenius, a Jan Kapito. Náklad pak činil na tuto biblií Jan Zerotín, Baron z Náměst. Dobropisemnost této biblií a řeč pro čistotu swau za prawidlo napotom přijatý od samého Weleslawiny a Jesuity Steyera. Wysla pò druhé s nápisem: Biblií swatá, to jest kniha, w níž se všechna písma swatá starého i nowého zákona zdržují, w nowě wytištěná a wydaná léta p. 1596, 1162 stránek w velikém 8. Jest to vlastně nowé wydání předešlé bratrské biblií, tuto na šest dílů w jedné wazbě rozdělené; text však místy welmi změněn a mnohým wyswětlowáním zanešen. Učinili bratři to wy-

dání pro pohodlí obecního lidu v jednom dílu. Neb sprostý lid rozpůjčil díl po dílu, tak že všekera bibli zřídka se kde spatřovala. Zapomenauce pak bratří, že člověk sprostý, když stár jest, nejraději bibli čte, a v té samé pro skrownost písmen zraku již mdlého čísti nemůže, vydali ji tedy po třetí větším písmem pod jménem: Bibli swatá. To jest kniha, v níž se všekca písma sv. starého i nového zákona obsahují, v nowě vydaná MDCXIII (1613) fol. bez poznamenání místa Kralic, textu 1200 str. Nejkrásnější exemplár na výborném pergamenu Žerotínovi náležející chová se we Wratislawi w bibl. městské u M. Magdaleny wazba stříbrem okovaná.

1168. *Wáclaw Mathiades*, far. Starobydžowský wydal starý i nový zákon w Brně 1611.

1169. Bibli česká, to jest všekca swatá písma, obojiho starého i nového zákona, opět v nowě vydaná a wytištěná, w Starém m. Pražském, prací a nákladem Samuele Adama z *Weleslawina* 1613 fol. Připsaná urozeným a statečným páuům z rytířstwa i páuům defensorům nad akademií a konsistoří pod oboji. Této bibli užíwali také katolici (pod jednau).

γ) Nowý zákon.

1170. Nowý zákon wedlé toho pořádku a přímé prawdy, jakož jej sw. Jeroným z prznílosti starých bluduow... otištil atd. 1527 w Plzni nákladem Jana Pekka we 4. listů 225.

1171. Nowý testament, všecek již nejposléze a pilně od *Erasma Rotérodamského* přehlednutý atd. 1533 w 8. mal. od kněze **BENEŠE OPTATA** z Telče a **PETRA GZELE** z Prahy, wytištěn w Náměšti u Matěje z Dworíšť.

To wydaní nade všekca starší i některá potomnější předčí. Připsán Johanně z Boskovic, jep-tišce w královském klášteře w Starém Brně.

1172. N. zákon od l. 1534 mal. 8. w Normberce u Fridr. Peipusa, nákladem Hektora Šefflera měšténína Normberského.

1173. Now. zákon 1538 w 8. w Starém m. Pražském u Jana Hada. Po druhé 1545.

1174. Nowý zákon pána a spasitele atd. w Normberce, nákladem Linharta Milchthaler 1538 (Ungar klade 1542) w 8.

1175. L. 1549 w Prostějowě u Jana Günthera, mal. 8.

1176. Nowý zákon w Menším m. Pražském imprimowaný u Bart. Netolického 1551 w 8.

1177. Nowý zákon léta 1555 w 8. w Holomauci u Jana Günthera.

1178. Nowý zákon 1558 w 8. w Starém městě Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu. Též 1564 w 8. 1570, 1576, pak 1582 po smrti Jiřika Melantricha staršího († 1580) wydan od Jiřika Melantricha mladšího.

1179. Nowý zákon 1563 mal. 8. w Starém m. Pražském u Jana Kantora.

1180. Nowý zákon w nowě do češtiny (z řeckého) přel. l. p. 1564 od Jana Blahoslawa w

12. Po druhé 1568 we 4. (na Ostrowě blíž Strážnice w Hradištském kraji w Morawě.)

1181. Nowý zákon, w nowě do češtiny přeložený, wytištěný l. p. 1596 w 12. (w Kralicích) s čerweným titulem.

Text jest podlé Jana Blahoslawa. Wyswětlení a poznamenání jsau vypuštěna. Na listu 299 jsau lity S. H. (t. Simon Halicaeus, jenž byl Morawec a wypowieděnc).

1182. Nowý zákon 1596 we 4. w Starém m. Pražském u Jiřika Jakuba Dačického.

W rejstříku po nawštíwení p. Marie nalézá se swáték Jana Husa, kterýž se jindy toliko w wydaních jednoty bratrské nalézal, též 1597 we 4. ib.

1183. Nowý zákon 1597 w 8. w Starém m. Pražském u M. Daniele Adama z Weleslawina. Srownává se cele s wydaním Jiř. Melantricha od r. 1564 a 1576.

1184. Novum testamentum Dni. Nri Jesu Christi Siriace, Italice, Ebraice, Hispanice, Graece, Gallice, Latine, Anglice, Germanice, Danice, Bohemice, Polonice studio et labore Eliae Hutteri, Noribergae 1599 fol. W češtině podložil Hutter Melantrichůw nowý zákon od r. 1570 neb 1577, a však i ke škodě jazyka měnil k. p. místo : tyto věci psal jsem wám (1 Ep. Jan V. 13) položil: toto psal wám, bez pomocného jsem; místo které, lidské atd. vždy které, lidské atd.

1185. Bibli české díl šestý, totiž nowý zákon w nowě přehlednutý l. p. 1601 (w Kralicích na Morawě).

Toto jest vlastně 4té wydaní n. z. od bratrské jednoty; totiž od Blahoslawa pro ně přeložený r. 1564, 1568, pak 1596, w 12. a nyní. Zachariáš Aston, wážený theolog, kazatel a senior w Ewaněcích přidal k annotacím ještě mnohé jiné, z kterých patrnó, co bratří tehďáz věřili, a čemu učili.

δ) Části bibli.

a) *Knihy Mojžišowý. Tobiáš.*

1186. Patery knihy Mojžišowý, w Normberce skrze Jana Günthera w 8. 1541.

1187. Tobiášowý knihy, w nichžto se čte o jeho příkladném žiwotě, o zkusení, jimž ho bůh zkusil, o služebnosti andělské a poctiwém manželstwí, kteréž jest anděl Rafael mladému Tobiášowi božím spůsobem zřídil a starému Tobiášowi zase zrak nawrátil, a jest kap. XIII. w 8. 1538.

b) *Žalmy.*

1188. Žaltář Dawida sw., w nowě do češtiny přeložený 1529 w 8. bez místa.

Potom 1562 w 12. u Melantricha 1571 w 8. 1579 w 8. a 12. (w Kralicích, s krásným písmem, s výklady drobnými), též 1581, 1583.

1189. **MATEJE STRÍBRSKÉHO**: *Žalmy*. (Index.)

1190. Auprawa wojenská aneb žalowé Da-

wida sw. 19tý a 120tý k nynější hotowosti a wálce křesťanské proti národu tureckému připadní, w Praze u děd. Welesl. w 8. 1604.

c) *Jesus Syrach.*

1191. *Jesus Syrach*, podle wydání Dr. M. Luthera z něm. řeči w češt. přeložený u Alexandra na hoře Oliwetské, (w Litomyšli) 1537 w 8.

1192. **RESEL JAN** *Jesus Syrach*, jinak knihy *Ecclesiasticus*, o dobrých mrawích a chwalitebném obcowání: všem hospodářům, dítkám a čeládcé k čítání welmi užitečné, w jistá místa obecná a hlavní artikule křesťanského učení pořádně sebrané, wytištěno w Starém m. Pražském u J. Melantricha z Aventina 1557, 1561 fol. 1563 w 8. [též w Olomauci u Günthera 1563 we 4.] 1574, 1575 fol. listů 313, a 1597 w 8. u D. A. Welesl. listů 179 regist.

1193. *Maudrost* Jesusa syna *Syrachowa* atd. lat. a česky, u M. Dan. Ad. z **WELESŁAWINA** 1586 w 12. listů 202, mimo titul a předmluwy latinské.

1194. *Ecclesiasticus* atd. kniha duchowních mrawůw a ctností a—s. (b. tit. exempl. u Božka) Item. Modlitby pobožné, jenž jest druhá stránka této knihy atd. W Praze u D. K. z Karlsperku 1615 w 12.

d) *Přísloví.*

1195. *Přísloví* Šalomaunowa: *Salomonis regis sapientissimi libri duo proverbialia et Ecclesiasticus. In gratiam studiosae juventutis, verae sapientiae appetentis, seorsim editi et Bohemica versione, ut et versus versibus, et pene verba verbis respondeant, explicati atque illustrati.* Praegae exudebat M. Daniel Adamus a Veleslavina 1586 w 12. listů 143.

1196. Šalomaunowy první knihy, jenž latinské slovní proverbialia . . . česky přísloví, ty jsau o naučení a kázni těch, kteří počínají bohu slaužití, o trestání zlých mrawůw, a o naučení ctností, a maji kapitol XXXI, w Praze u Jana Hada bez roku. A—H. po 4 listech malých jako w 12.

e) *Ewangelia, epištoly, pašije.*

1197. Pašije ze všech čtyř ewangelistů (necelý), w Boleslawi 1544 we 4. (u Božka).

1198. Počíná se pašije, kterauž jest sepsal sw. Matauš 1551. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 27. we 4.

1199. Čtení a epištoly nedělní, w Praze u bílého Lwa we 4. (bez roku) (Konáě?)

1200. [Ewangelia]. *Na konci*: W Starém městě Pražském u Matky boží na Lůži. Mikuláš Konáě w 12.

1201. Epištoly na neděle a swátky, w Prostějowě u Kašp. Aorga 1557 we 4.

1202. Ewangelia a epištoly, jenž se přes celý rok w každú neděli i w jiné swátky w kostelích čítawají ty pašije, w Olomauci u Jana Günthera 1566 w 16.

1203. Epištoly a ewangelia nedělní a swáteční přes celý rok, opět znou figurami pěknými a summariemi, wytištěné w Holomauci u Günthera w 8. 1561, w Praze u Jiřího Melant. 1567 w 8. W Praze (od *J. Straněnského*) 1574 w 8. Též 1597, 1615 w 8. 1616, w Žitawě 1618 str. 754 u Mich. Hartmana 1688. W Trenčíně 1645. W Žitawě 1698 str. 754 u Mich. Hartmanna.

1204. Čtení a písně w 16. 1580.

1205. Epištoly a ewangelia i pašije, w Holomauci 1580 w 12. w Brně 1736 w 12. w Žitawě 1642 w 12. w Praze 1759 w 12.

1206. Řeči boží, kteréž se we dny nedělní, střední, páteční, w slawnosti výroční i w jiné swátky w shromážděních společných čítawají w 8. 1592, 1597. W nowě přehlednuté 1604 mal. 8. str. 486. Registřík písní duchowních str. 24 b. m. atd. též 1616 w 8. (w Kralicích).

1207. **JANA GRILLA** z Grillowa staršího ewangelia na neděle a swátky s figurami a s rytmy. W Praze u Jiř. Nigrina w 8. 1595.

1208. Walentina Šubara Landškronského summy krátké na epištoly a ewangelia, na neděle a swátky s písněmi (okolo 1613) Index.

1209. Pašije sw. Matauše a Jana 1615 (tisk a známky jako w kancionalu Kralickém) Božek.

1210. Ewangelia et epistolae, quae diebus dominicis . . . in ecclesiis unitatis fratrum . . . explicari solent, graece, bohémice, germanice et latine cum analysi difficiliorum vocum grammatica et populari textuum divisione, in usum scholarum, cum parvo catechismo in iisd. linguis. Breae typ. Thomae Valeriani 1616 w 8.

f) *Zjewení sw. Jana.*

1211. Zjewení sw. Jana od Paw. Bydžowského, w Praze u Sewerina mladšího 1538 w 8.

b) *Dogmatické a polemické.*

1212. O znamení a prawdě, proti Habrowským 1526.

1213. **JANA DUBČANSKÉHO** neb **HABROWANSKÉHO** Listowé bratřim Boleslawským poslaní, i také jich odpovědi zase psané, tuto spolu jsau wytištěni k žádosti uroz. p. p. Janowí z Lipého a na Krumlowě, najw. maršálku král. českého, p. Dobešowí z Bozkowice a na Rosicích, p. Kristofowí z Bozkowice a na Třebowě, w Prostějowě 1527, (w Indexu 1537).

1214. Traktat o mukách pekelných. Rkp. veř. bibl. XVII. H. 11.

1215. *Augspurská konfessi* aneb vyznání víry nejjasnějšímu císaři Karlovi Vtému, od knížat a měst Německé Říše čistého učení ewangelického se přidržejících, na sněmě Augspurském l. p. 1530 podané (bez m. a r.)

Za Ferdinanda I vydána: Tato víra učení a náboženství starých wěrných Čechů těla a krev páne pod obojí přijímajících (b. m.) 1562 ve 4. ¹⁾ totiž vyznání víry sw. křesť. všech tří stawůw král. českého těla a krev pána n. J. K. pod obojí přijímajících 1575 ve 4. též 1576 nákladem p. Aleny Berkowé z Lomnice; pak 1579 ve 4. od Wáclawa z Wřesowic [ku konci báseň s podpisem W. z W., též na konci erb půl měsíce s týmž podpisem.] — W r. 1608 w Draždanech u Jeronyma Šice; 1609 ve 4. w impr. Šumanské a opět 1610 ve 4. tamže. Přitom majestát Rudolfa II. Porovnání mezi stranou pod jednau atd. Artikulowé a sňešení atd. Řády církewní 148 str. Wydal Mich. Španowský z Lisowa a na Pacowě. — [Ta konfessi hned po sepsání 1575 do němčiny, pak r. 1619 teprwa do latiny přeložena, a Fridrichu od Pražské konsistoře a university podána byla. Tisťena potom: Confessio bohemica vere Augustana česky a latinsky w Praze 1620 ve 4. též 1620 w 12. w Holomauci u Krist. Kutče, opět přeložena a opravená. Připsána Těšinským, nákladem Jiřího Tranowského. Pak w Normberce 1621 ve 4. — L. 1630 w tiskárně M. Samuele Martiniusa z Dražowa církwe Perenské slowa božioho kazatele, týž Mart. z Draž. jsa 1625 w Nidrlandu konfessi českau tisknauti dal. [W. Ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 42.] — L. 1720 w Žitawě od W. Kleycha; r. 1783 w Praze u Jana Tom. Höchenbergera w 12. — L. 1808 we Wacowě znou přehlédnutá a s některými přídawky u Ant. Gotliba w 8. archáw 17. ²⁾.

1216. Kniha o klekání před swátostí oltární 1530 [cf. Šturm Rozsauzení II. 62.]

- 1) Chtěli někteří na sněmě 1575, aby Augsp. konfessi byla přijata od Čechůw, než dle wůle většiny sepsána jest od zřizených k tomu osob všech stawůw (w. Obrana Sam. M. z Draž. str. 73) tak nazwaná česká konfessi.
- 2) Sam. Mart. z Draž. w Obrane str. 171 píše toto: Želeti by se mělo, že konfessi česká při poslední edici swé léta 1610 bez naprawení na tituli anebo nápisu swém zůstati nemohla. Nebo když jsau milí předkowé 1575 císaři Maximilianowi II.. konfessi swau w českém jaz. sepsanau podali, takowý nápis jsau nad ní položili: Vyznání swatě křestanské všech tří stawůw králowství českého, k kšaftu těla a krwe p. našeho Ježíše Krista se přiznawajících, tím titulem také 1579 léta ponejprw k swému wytištění přišla. Přitom i kněžstwo z jednoty bratrské w edici swé léta 1608 bez wšelijakého dowolení stawůw, jakoby sami nějakými stawy w tomto králowství byli, publikowaně zanechali a w ni ani jednu literku nezjinačili; ale to hic dáleji nežli do roka trwalo, potom zase exemplár od n. pana Henricha Kurcacha l. 1583 zfalšowaný (co se však nápisu dotýče) léta 1609 wytištěn a podobným způsobem l. 1610 na místě a jménem stawůw pod obojí w českém i něm. jazyku wytačen jest.

1217. Katechismus, w Boleslawi w 8. 1530 (w Dobr. Reise 138).

1218. JINDŘICHA ŠTURMA a) Konfessi česká. Na Karmelu w 8. 1532. b) Odpowěd a zpráwa té jednoty, kterauz z omylu pikhartstwím nazývají, na třetí spis proti nim od starších Lileckých neb Habrowanských, w Mladém Boleslawi 1533 w 8. od Jindřicha Šturma.

[Šturm w Srownání str. 34 jmenuje spis ten obdlaužný, a na 2 strany rozdělený.]

1219. Třetí spis (proti bratřím) od starších Lileckých neb Habrowanských l. 1533.

1220. Spis z písem sw. sebraný, o prawém a wěčném bohu otcí, synu i duchu sw. w osobách rozdílném ale w podstatě božského bytu jediném. Přitom i o p. Kristu prawém bohu a člověku, w počtě a pokloně bohu otcí rovnému. Proti těm w nowě powstalým bludům, kteréž nyní směji někteří přewrácení lidé mezi mnohé wtrušowati, zapírajíce Kr. p. býti prawým bohem, kterýžto smysl že je bludný a scestný, i také obecné wíře křesť. odporný, to se písmý sw. zjewně ukazuje. Od bratří a starších de Monte Liliorium l. 1534. Předml. Aij—E. kniha E—O. Kašpar Prostějowský.

1221. Jestli to prawda, by to jistotně člověk wěděti mohl, že spasen bude 1534 [od bratří česk.] w Šturm Srow. str. 306.

1222. *Wyznání víry bratrské.*

Dle předmluwy na konfessi (1607) a) nejprw některých artikulow Rokycanowi (1468) podali. b) Psaní Jiřímu králi učinili. 1468 c) Městům wübec, plněji a swětleji sepsané konfessi swé podali 1507. d) Králi Wladislawowi II dvě konfessi předložili, kratší 1504, širší 1507. e) Psali krátke wyznání víry králi Ludwikowi 1524 (w. odd. III). To wše česky. f) W r. 1532 wysla w Boleslawi na Karmelu: Z počtu wydání atd. Téhož roku Jiřímu Brandenburskému něm. konf. napsali, potom od Lutera 1533 we Witemb. tisťenan, (kdež i 1568 nádherne wysla) ano později 1538 lat. pod titulem: Apologie prawého učení, kteréž wübec Waldenskými jmenují atd. wydána. g) W českém jazyku opět podaná Ferd. I 1535, 14 Listop. Kteráž po druhé hned rok na to tisťena byla pod nápisem: Confessio aneb počt z víry, z učení i náboženství křestanského králi Jeho Milosti we Widni podaný, od pánuu a rytířstwa králowství českého, kteříž jsú z jednoty bratří zákona Kristowa. Po druhé wytištěny a spraweny: Léta p. 1536 (Na konci): Wytišeno po druhé w Litomyšli na hoře Olivetské a dokonáno w úterý po sw. Stanislawu atd. w 8. A—L po 8 listech. Táž lat. přeložena a w Wittenberce tisťena. od Lut. schwálena. h) L. 1564 tatáž konfessi obnowena, doplněna, a wyswětlena nejprw w jaz. českém, a potom hned něm. od bratří přeložena a Maxim. II s písněmi bratrskými též něm. přeloženými podána, a že i w král. polském bratři zde onde záštitu nalezli, táž konfessi w polský jazyk přeložena a králi Zykmondowi Augustowi na sněmu obecním we Waršawě podána byla. Obnowená ta konfessi opět latinsky 1573 we Wittenb. wydána i w něm. přehlédnuta. (W knižce: Ohlášení, stojí: že konf. Maxim. II podané mezi spisowateli bratrskými byli D. Paw. Pressius, a Jiří Streye). Potom

pod titulem: *Confessio* aneb počet z wiry atd. z učení i náboženství křesť. nejjasnějším atd. králi Ferdinandovi: Od pána a rytířstva kr. česk. kteříž se čistého učení v jednotě bratrské přidržejí, v Wídni 1533, 14 dne Listopadu podaný atd. A potom nepřemoženému císaři Maxim. II atd. Též nejj. králi polskému Zikmundovi Augustovi atd. 1608 (dle 1575) Znowu přehlédnutý l. 1607. Jest také nazad z některých znamenitých mužů, o této *confessii* saud a svědectví, z latiny do češtiny přeložené v mal. 8 stran 287 a 63 (předml. a regist.) bez udání místa. Potom v Amsterdamě od Komenského u J. Paskowského 1662 v 12. v Berlíně skrze J. Boh. Elsnera u K. Fr. Henninga 1748 v 8. Uvádějí se mimo to vydání latinské od r. 1573, české od r. 1547 a 1575 str. 142 předml. 24. (V Indexu též 1557, 1561 v 8. 1564, 1567).

1223. *Jana Čecha* kazatele w Bayrutu knížka křesťanských pohádek. 1536 w 12.

1224. **WÁCSLAWA TURNOWSKÉHO** knížka o trojím příchodu pána našeho Ježíše Krista, w Praze 1536 w 12.

1225. Otázky (bratří) o rozhršení zpovědi, o přijímání těla a krve atd. 1536 w 8. skrze Alexandra (w Litomyšli) Šturm Srow. 181.

1226. *Jana Kalwina a)* dvě epištoly o věcech tohoto času znáti velmi potřebných we 4. 1536. Po druhé w Basiliu 1546 we 4. listů 75. *b)* Epištola J. Kalwina dána w Genowě 8 Ledna 1537.

1227. *Apologia*. Zjavné dosti učinění, aneb všem vůbec vydání počtu z wiry, z učení i ze všeho pořádku, kteréhož w náboženství křesťanském užívají bratří a starší, kterýmž někteří Habrowanští neb Lylečtí říkají 1536 w 8. In Monte Liliorum Kašpar Prostějowský 1537. (Index str. 35), též 1538 (Index str. 10).

Confessii vydání počtu wiry křesťanských služebníků, že ne Habrowanští, ne Cwinglianové, ale křesťanové jsau. Ms. we 4. b. r. u Miltnera na Smečn. Kniha ta přeložena do latiny pod titulem: *Apologia verae doctrinae eorum, qui vulgo appellantur Waldenses vel Picardi.* Oblata D. G. Georg. Marchioni Brandenburgensi. Vittenbergae per Georg. Rhau 1538 we 4. Též w rkp. Grolmusowě od r. 1567.

1228. **PAWLA BYDŽOWSKÉHO**, faráře u sw. Hawla *a)* Traktat s křucifixem, pod titulem: Čechové milí, jenž žádáte býti věrní, tuto najdete, kterak M. J. Hus, a M. Jakaubek jeho tovaryš milý atd. Tisťena u Jana Hada w Praze 1537 w 8. (Index 1535).

b) Tyto knížky třě w sobě drží, prwní, že močí slow božích w prwní způsobě poswátne jest tělo boží, a w druhé toliko krew boží atd. w Praze 1538 w 8. (Index) dle Štelcara r. 1539.

c) Knížky o přijímání těla a krve pána našeho Ježíše Krista pod oboji způsobau w Praze 1539. (Na prwním listu stojí kalich) w 8.

d) Tato knížka toto třě okazuje, *a)* že pán bůh a člověk Ježíš Kristus jest w swátosti *β)* že tu jemu věrní klaněti se mají. *γ)* že se mu tu modlití mají we 4.

e) Děfátka a newiňátka i hned po křtu tělo a krew boží že přijímali mají, w Praze 1541 w 8. skrze Bartol. Netolického. Po druhé 1586.

f) Tento spis ukazuje, že biskupové biskupa, a biskup kněží, a kněží od řádných biskupůw swěcení, těla a krve boží poswěcowati mají, w Praze 1543 (1534?) we 4.

g) Křesťanské wiry upřímé o těle a krwi boží wyznání podlé způsobu wší swaté boží církwe, z které žádnému křesťanu wen vycházeti nesluší. W Praze 1546 we 4. 1¹/₂ archu. (Na druhé straně:) Důstojnému a ctihodnému knězi Janowi panu administratorowi arcibiskupství Pražského a děkanowi kostela sw. Apollinariše, správci poctiwého kněžstwa božioho pod obojím posluhujícího. kněz Pawel Bydžowský atd.

1229. Bratří obecné všech křesťanůw naučení starodávné wiry prikázani, a modlitby s wyswětlením jich, w Litomyšli 1537 w 8.

1230. *Jirika Maška* otázky theologické Luterovi do Wittemberka poslané. Z něm. přeložil **WÁCSLAW RAKOWNICKÝ** 1539 w 8. (Index).

1231. *Martina Lutera* o církwi swaté, a znamení její knížka, kterauz wydal o konciliích we Wittemberce 1539 w 8.

1232. *Dialog*. To jest dwa formano rozmawání, Perky a Walaucha, přepotřebné: O učení a wíře, kněze **WÁCSLAWA** děkana na Horách Gutnách, (sic) nyní w nowě od jednoho učitele jednoty bratrské k potřebě wěrných wydaný (bez místa a r.) A—M. (1542) we 4.

1233. **JAN AUGUSTA a)** Zrcadlo kněžské, pro ty, kteříž jině za odřezance církwe sw. býti lehce ukazují.

Z knihy M. Lutera proti kněžeti Brunewickému, což Antonín Kotwín z němčiny w latinu přeloživ dal wytisknauti. Augusta z něm. w češtinu přeložil a wydal pod tím jménem Zrcadlo atd. načež se sám w dialogu dwau formanů odwołává str. 3 1540? Proti tomu zrcadlu Wáclaw děkan Kutnohorský psal spis: Knížka proti zrcadlu kněžskému. [Wiz pře Augusty C. 11.]

b) Proti Habrowanským. W Litomyšli u Alexandra Plzenského 1540.

c) O záwazcích křesťanských zákona Kristowa. Spis ten psán byl l. 1537 k žádosti nějakému Řehořowi mydláři městěninu w Nowém městě na Morawě pod Pernšteinem. (Ms. hist. frat.) Wytisťen však teprw 1540 u Alexandra na Hofě Oliwetské (w Litomyšli) s. l. také kázání Augustowa o Jidášových dětech, na řeč Actor. 1. „w těch dnech powstaw Petr“.. wytisťeno bylo atd. Proti této knize (o záwazcích atd.) psal Petr farář Litoměřický w Zásadí (předměstí), jež Balbin jmenuje Catholicus, a připsal jí Karlowi Dubanskému z Duban; pánu w Liběšicích a Raudnici 1541. Načež Jan Augusta opět wydal:

d) Ohlášení a ozwání proti knížce Petra w Zásadí u Litoměřic. W Litomyšli 1541 w 8. Nato opět vyšla: *Petra far.* velmi powolná, pokojná a upří-

mná odpověď na dosti prudké, bauřlivé a velké zchytralé bratra Augusty Jana, staršího správce sboru Litomyšlského ozvání a ohlášení, a přitom list kněze Jakuba *Wolynského* děkana Litoměřického všem vůbec bratřím náboženství Boleslawského swědčící, w Praze 1542 we 4. Přípis Janu z Pernšteina. Proti knize o závazcích psal též Wáclaw děkan na Horách Kutnách a kněz Bartoš [w. Sam. Mart. z Dráž. Obranu str. 151.]

e) Spis jménem celé jednoty (bratrské) k J. M. Cís. do Augspurku poslaný od Jana Augusty. U Alexandra Plzenského na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1541 we 4.

f) Psaní třetí Jana Augusty sboru Litomyšlskému učiněné s vyswědlením epištoly s. Pawla k Galatům 1547. Rkp. we 4. u Bočka.

g) Jana Augusty a kněžstwa kališného pře od něho samého wěrně a práwě sepsaná, všem vůbec k saudu podaná. (Ku konci): Datum onde i onde, a wytištěno léta páně 1543 we 4.

Na to Martin Klatowský, kališník a silný odpůrce Jana Augusty vydal: Rozsuzování upřímné artikulů některých z pře Jana Augusty, kterauž pod jménem kněžstwa proti všemu křesťanstwu, krom sekty Waldenské, vydal 1544, w Praze we 4. u Kubeše.

h) Spisek o pokušeních. U Alexandra na Hoře Oliwetské (w Litomyšli) 1543 w 8.

i) Registrík a řeči atd. Obsahuje učení českých bratří. Ta kniha od něho we wězení psána, a od jednoty s proměnou vydána.

k) Sepsal knížku, dáváje příčiny, pročy bratří do kostelůw choditi neměli. [Šturm w Rozsauzení II. 41.]

l) Wypis artikulůw Janowi Augustowi 1560 podaných, chtěl-li by wězení prost býti, coby podniknutí a slibiti měl, pak odpověď J. Augusty. Tož replika; pak zpráva J. M. knížecí s strany Jana Augusty wězně. Dále: Odpověď na artikule jemu podané a zase: Odpověď na nedostatky wyhledané w artikulích přiznání J. Augusty 1561.

m) Příčiny přiznání mého (Augusty) k straně pod obojí.

n) Swědectví otcůw s. starých Čechůw o Antikristu.

o) Příčiny J. Augusty, proč při nynějších kněžích českých kolleje Pražské není. Rkp. XV stol. we 4. u Bočka.

1234. **BARTOŠ Z BÍLINY.** Spis, w kterémž učení a zachování bratří veliké strany neb Boleslawských zřetelně šťastné.. býti dokazuje b. m. 1540 we 4.

1235. O wíře a dobrých skutech z starého i nowého zákona krátce sebrané řeči. Z něm. *Kašpara Huberina* přeložené. W Starém městě Pr. skrze Jana Hada 1541 w 8.

1236. *Martina Lutera* o mši obzvláštní neb samotné, a o pomazání kněžském z něm. a latinského jazyka do českého s pilností přeložená atd. 1541 (bez místa?)

1237. Proti alchoránu totiž zákonu tureckému a saracenskému a falešným jich náboženství. Od kněze **BARTOL. DWORSKÉHO**, w Praze Severní mladší we 4. 1542.

1238. **JAKUBA WOLYNSKÉHO** list všem vůbec bratřím náboženství Boleslawského swědčící, w Praze 1542 we 4.

1239. Listové a psaní kněze **WÁCLAWA** pana děkana nyní na Horách Kutnách, a Kašpara Saukenika měštěna Litomyšlského, kterážto tehdáž (1532) se mezi nimi sběhla, když byl farářem w Litomyšli atd. tlačen o l. 1542 we 4. (bez místa) A—D. Nepochybně vydal Jan Augusta.

1240. List neb spisek starých bratří, dáwno udělaný, s předmluwou obšírnou však potřebnou, kterýž se nyní znouwu přitín nynějších proti bratřím... vydává 1542 we 4. A—G. (ku konci): Alexander (t. j. Oliwetský w Litomyšli), wydawatel nepochybně Jan Augusta.

1241. *Erasma Roterodamského* Spis o ustanowení w církwi, přel. od **JIRÍKA ANDĚLA** Kralohradeckého, w Praze 1542 we 4.

1242. Dwanácte artikulůw wíry křesťanské, kteréž slují symbolum dwanácte apoštolůw, gruntowně wyslowené, a z řeči německé w česko wyložené. Přitom troje symbolum s pěknými figurami, lidu obecnímu a hlupému wydané 1542 (na konci): Jan Günther w 8. Překladatel jest **JAN STRANĚNSKÝ**. Připsána bratrům Janu a Zachariáši z Hradce (t. Jindřichowa). Pak w Prostějově 1553 w 8., pak 1593.

1243. Bludy bratří Boleslawských. Rkp. od r. 1443 we 4. w Olom. bibl. (Boček).

1244. **BENEŠ BAWORINSKÉHO** z *Wlčího pole* kniha o *prawém náboženství* křesťanském atd. w Starém městě Prostějově skrze Jana Oliwetského z Oliwetu 1543 we 4. wydána skrze Michalce Martina. A—H.

1245. O wečeři páně, kázání, k žádosti Jana Lékaře w Mladé Boleslawi wydané od **MARTINA MICHÁLCE**.

Proti tomu vydal kněz Bartoš Bilinský: Psaní proti kázání Mart. Michálce 1544. Načež opět onen wyslal: Odpověď na psaní kněze Bartoše Bilinského, proti kázání atd. 1544.

1246. Jiříka Štyrsy spis, 1544.

1247. *Jana Špangenbergera* Perla písma sw., zawírajíc w sobě hlavní artikule a články křesť. učení (dedit. 1544) tisk w r. 1545 w 8. od **JANA STRANĚNSKÉHO** přel.

1248. Troje symbolum aneb wyznání wíry Kristowy w církwi jednosworné užíwané. *Mart. Luter* doktor w Wittenberce 1534. Tištěno 1545 w 8. b. m. [w Prostějově.]

1249. *Jana Špangenbergra* Loci communes Melanchtona Filipa. Otázky i katechismus přel. od křižowníka Kašp. W Prostějově nákl. Mart. Pražáka, u Jana Günthera 1545 w 8.

1250. Najvětší a najpřednější rozdilowe mezi čistým a nepoškwrněným učením ewangelium swatého, a mezi tím modlářským... ským učením. Z něm. přeloženo (ku konci): Wytištěno a dokonáno l. p. 1546 we 4. listů 14.

1251. Katechismus aneb naučení člověka

křesť. k užítku netoliko mládeže ale i lidem dospělejšího věku obšírněji sepsaný a znovu vytištěný 1546, w Praze u Jana Kantora w 8.

1252. Pokorné a ponížené napominání k nejnepřemoženějšímu císaři Karlovi V, a stawům nyní w Špeyru sněm . . . držícím, aby se o naprawenie cirkwe snažně a opravdowě starali, wydané 1544. (Na konci): Skonává se šťastně pře p. n. J. K. wedená od učeného muže a dokt. J. *Kalwina* přeložením z lat. a nákladem Zik. Zígy měštěniná Pražsk. w Normberce skrze Krist. Gutknechta 1546 we 4. listů 87.

1253. *Katechismus Urbana Rhegia* atd. Z latiny přeložil JIRÍ ROŽDALOWSKÝ, w Praze 1547, u něho wydan w 8. min. A—X.

1254. *Literae magistrorum Pragensium ad Ferdin. de punctis quibusdam religionis.* 1549 Rkp. w bibl. weř. (česky).

1255. Rozmlauwání člověka s rozumem, w Praze u Bartol. Netolického 1551 w 8.

1256. *Katechismus* neb nawedení křesťanské křatiče sepsané od doktora Henr. Scribonia, probošta Pražského (praepositi), w Prostějowě u Jana Günthera 1552 w 8.

1257. Psaní učiněné od bratří, kteréž někteří z omylu a záwisti Pikharty nazývají, w němžto oznamují se přičiny, proč to býti nemůže, aby od náboženství swého pustiti, a k kněžím buď pod jednu, buď pod obojí přistoupiti měli. 1554 w 8. bez místa A—N.

1258. *Jana Bosáka z Chyše* (Chyšského):

a) *Enchiridion.* To jest skrowné a krátce složené knížky, a ukázání míst artikulaw. obecných o swátostech a jiných všech cirkwe sw. pořádcích, [w níž najde křesť. člověk naučení, kterak má býti stálý u wíře křesť. při pořádcích cirkwe sw. obecní, a bludný kterak se má naprawiti a k cirkwi sw. obecní zase přistoupiti. Boček 2 exempláře bez titule.] Pod ded. stojí: Bratr Jan Bosák z Chyše, kazatel Plzenský 1554. Tišt. w Plzni 1554 w 8. w Praze u Jana Kosořského 1555 w 8. b) O moci boží a cirkwe jeho. W Praze r. 1555 w 8.

1259. *Almanach duchovní ze star. i now. zákona 1555 w 8.*

1260. Knížka o andělich, w nowě do české řeči přeložená 1556 w 8.

1261. Doktora *Jindřicha probošta* kost. Praž. *katechismus* aneb naučení člověka křesťanského k užítku netoliko mládeži, ale i lidem dospělejšího věku obšírněji sepsaný a znovu vytištěný 1556. (Ku konci): Wytisťeno w Starém městě Pražském u Jana Kantora w 8.

1262. *J. Arndta anatomia et laboratorium veri Christiani.* To jest: Čtvery knihy o prawém křesťanstwí spasitedlného pokání. Z německého jazyka w český uведенý skrze MI-

CHALA LONGOLIA, faráře w Bořeslawi, w Praze 1557 we 4. item 1617 we 4. u Dan. Karla z Karlsperka.

Po třetí s připojením páté knihy milosti boží všem křesťanům atd. pod titulem: *Jana Arnda* patery knihy o prawém křesťanstwí spasitedlného pokání přel. M. Longolius 1715 w 8. W Prešp. 1783 we 4. (obstaráním Mich. Institorisa) Jan Arnt, general-superintendent Luneburského a Brunšwitského knížetství.)

1263. Jisté a prawé widění na nebi s spůsobem tím, když p. Kr. poslední den soudný držeti má, w Praze 1556 we 4. (u Miltnera).

1264. Psaní kněze . . . ke swým jednowěrcům pod obojí, w Praze. Rkp. XVI stol. při spisu *Bechynkowě* w Museum. Napominá k stálemu setrwání we wíře pod obojí, zastáváje ji proti jednuškám a pikhartům, jizliwě a fanaticky. *Wiz Rozbor* 1842 str. 183.

1265. a) Přičiny některé nesrownání mého s bratřími, jenž Waldenští slowau, w smyslu. Z kterýchžto i o jejich obzvláštnosti poněkud porozumino býti může. W dedikací podepsán: **WOJTĚCH Z PERNŠTEINA** I. p. 1557 4 archy. Malý 8. w Prostějowě u Kašp. Aorga.

b) Oswědčení a očištění se jednoty bratrské zákona Kristowa (kterauž mnozí z omylu Waldenskau, jiní z nenáwisti pikhartskau a někteří i Boleslawskau nazývají) proti nářkuom nestřídmyím a neduowodným knížky w nowě wydané od uroz. pána, pana Wojtěcha z Perštajna a na Plumlowě, a wytištěné w Prostějowě I. p. 1558 24 Čerwna skrze Alexandra atd. impressora A—K.

1266. *Linharta Kulmana* instrukcí o hříších otcowských synů i cizích 1558 w 8. w Prostějowě u Kašp. Aorga.

1267. Odpowěď proti spisu kněze Wácslawa we 4. 1558.

1268. *Petra Canisia* a) *Katechismus* katolický poprwé wydan w Pražské kolleji Jesuitské lat., česk. a něm. jazykem 1559. (w. *Schmiedl Hist. S. J. P. I. lib. II. num. 86*).

Potom častěji 1572 w Praze s přípísem arcibiskupu. Opět obrázky w ypodobněný, w Augšpurce w 8. 1615. Item s wyswětlením ceremonií mše sw. a slawností přes celý rok. 1633 w 8. Opět od Wácsl. Čerwenky (1669?) českým jazykem u sw. Klem. 1671 w 12. Z latiny do něm. přeložený od Jakuba Destages, pak do češtiny od *Šim. Hliny*, w Praze u sw. Klimenta 1715 w 8. 1717 w 8. w Holomauci 1726 w 8. W Praze 1733 w 8. u Matauše Speyera arc. impressora str. 235 (w otázkách a odpow.)

b) Téhož malý *katechismus*, nebo *summa* prawé křesť. kat. wíry, spolu s kalendářem w 12. 1584. Opět malý kat. obecnému lidu i mládeži welmi užitečný a nyní w otázkách uведенý a wábec wydaný w Praze u p. Ant. Beneka 1708 w 12. Též w Praze u Mat. A. Högra 1736 w 12. str. 32 w Znojmě 1741

w 12. tamž u J. Preisa 1748 w 12. 1759 (dwa archy.)

1269. *Jana Brencia a)* Slova z kšaftu jeho, s odpovědi na to od služebníků cirkwe Tygurské. (Hádka o wečeři páně). *b)* Arcetia problematum (o wstaupení Páně). *c)* Nemojewského diatriba s kněžimi Jesuity Poznanskými (přel. z polského). *d)* Obecni a hlavní artikulowé učení křest. w jednotě bratrské 1564. *e)* Historická zpráva z božihó slowa o wečeři páně 1591, od Isaiáše Konečného we 4. Rkp. w Mus. 576.

1270. **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO** *zrcadlo* onoho wěčného a blahoslaweného žiwota, w kterémž se wedlé jisté zpráwy písma swatého spatřiti a widěti může, jakým žiwotem, a w kterých místech swatí po smrti zůstávají. Anno Domini 1561. Wytisťeno w Starém m. Pražském u Jiřika Melantricha z Aventinu we 4. Pak w Praze 1822, wel. 8. skrze Jos. Ditricha u Fetterl.

1271. Jana Riwia Arthendorfienského knížka o titulich kříže 1561 (Index).

1272. Naučení a wyhlášení o přijímání pod obojí způsobau a podávání dítkám, wyhlášené na sessi, t. j. zasednutí pátém sw. obecného concilium Tridentského za nejw. biskupa otce sw. Pia IV 26 Čerwence 1562, w Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu we 4. též 1564 we 4. listů 8, 1568 we 4. (u Miltnera na Smečně).

1273. Katechismus wíry, učení a wyznání swatých starých učiteluow a mučedníkůow od časů apoštolůw, nepochybně až do čtyř set let časůw nynějších... 1562. (Ku konci): Wytisťeno w Holomauci u Jana Günthera w 8. Z cizích jazykůw wyložil **TOM. REŠEL**, wydal Jan Straněnský, měšťan Počatecký.

1274. Rozmlauwání boha s Ewau, z epistolý Filipa Melanchtona wyspané, od **PAW. LUCINA** přeložené w Praze 1562 w 8. (Index).

1275. Smysl a úmysl Kristůw jeho vlastní swatosti wečeře jeho w 8. Rkp. listů 93 we Wid. bibl.

1276. **BLAHOŠLAW JAN.** O původu cirkwe atd. [Wětší i menší spis častěji se uwádí w Jafetowě hist. brat. Titul menšího. Summa křatičce atd. tam str. 84.]

1277. Hádání bratra **MIKULÁŠE** prawého Čecha s knězem Římským o krwi p. n. J. Kr. že rozdávána býti má lidu obecnému i newinným dítkám. Rkp. XVI stol. w 8. (Boček).

1278. Katechismus menší bratří 1564 w 16. [1563 u Bočka].

1279. **PAWLA LUCINA HELIKONIADA** *a)* Kniha o rozdílu a powinnosti starého i nowého zákona w 8. (Index). *b)* O z mrtvých wstání Krista i našem: O žiwotu swatých a

ztracení bezbožných, s některými písněmi, w Praze w 8.

1280. Obau dwau Antikristůw Constantino-politanského a Římského jednohlasné a jedno stejné, učení wíra atd. w Norمبرce skrze Wold. Neybera 1565 we 4. listů 47.

1281. O osprawednění hříšnika, jak a kudy ten hříchůw swých zbeywá a k milosti boží přichází, knížka z něm. přel. w Prostějowě 1565 w 8. u Wácl. Kompositora 1567 w 8. (Boček).

1282. **NOŽIČKA BLAŽEJ** z Wotina *a)* Proti bludům některým před tisíci léty odsauzeným [w 4 částkách. Dedic. Maximilianowi II napřed w latině wydaná], w kteréž tyto čtyry věci slowem božim a písmem sw. se prowozují: *α)* že netoliko z wíry ale také z dobrých skutkůw sprawedliwí učinění býwáme *β)* že p. Kristus pod způsobem chleba a wina swé vlastní tělo a krew nám wydati ráčil. *γ)* že obět těla a krwe p. od samého Kr. jest ustanowena. *δ)* že služebnosti... z moci slowa božihó jsau nařízeny. W Praze u Jana Kantora we 4. 1566 listů 40. *b)* Rozmlauwání mezi otcem a synem tamže t. r. *c)* Wyznání o poctiwosti wzywání přímluw swatých a o modlitbě za mrtvé, w Praze 1568 we 4. [Exempl. u p. Miltnera na Smečně.]

Grollmusa, w němž obsaženy:

a) *Šestero napomenutí* jednoho každého křesťana k wečeři páně, kteráž důtkliwá a welmi kausawá jsau, po kterýchž následují kázání až do neděle čtyřmécítmé po sw. Trojici. K závěrku: Tato knížka jest přepsána skrze **Wácl. Zimu**.. w sobotu w ochtab sw. Matěje.. I. tisícého pětistého šedesátého šestého.

b) *Confessí.* Wydání počtu z wíry kristianských služebníkůw, že ne Habrowanští, ne Cwinglianowé, ale Kristianowé jsau, a že ničemuž jinému neučí, než což skrze písma sw. wydáno jest... Nato následuje XII článků wíry, wečeře páně s obšírnými wyklady.

c) *Katechismus Wernerůw* nowý prawý... na XII článků wíry atd. Též rkp. na Smečně u Miltnera we 4.

d) List kněze *Petra z Zawřeští* odwołání bludůw, kteréž držel o swátosti těla a krwe Kr. ... r. 1577, též rkp. u Miltnera t. r. we 4.

e) Kázání na den památky božihó těla.. od B. O. (*Beneše Optata*) 1577.

f) Kázání od kněze *Benedikta Optata* z Telče na 1 list sw. Pawla 11 kap. ke Korintům učiněné 1577,

g) Dlauhé sepsání z písem sw. o Antikristu 1578 (nececlé).

h) List bratra *Matěje Paustewniku* poslaný

knězi mistru Hawlowi Caherowi, administratoru dolejší konsistoře Pražské, pro kteréž i hned wsazen byl do vězení 1525.

1284. Základ wíry katolické s příčinami . . . proť člověk ne nějaké sekty, ale Římsk. církve se přidržeti má. Datum w Ingolštátě 1568 we 4.

1285. Prawé a jisté wysvětlení z písem swatých. O dvojím přirození, powěnosti (?) a poznání Kr. pána a spasitele našeho. W Prostějowě od Wácsl. Kompositora 1567 w 8. O dvoj. přir. Kr. p. wedlé těla a ducha tamž 1572 w 8.

1286. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23. a) *Traktat křesf. z písem sw. wybraný a ku poctivosti urozenému pánu Lipoltowi Častolarowi Dluhoweskému z Dlauhé wsi a na Kotauni z jiných psaných knih wypsáný. In fine: Dokonány jsau l. p. 1573 we středu po slawném hodu . . . z mrtvých wstání. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23. pap. we 4. Obsah: o zpowědi, rozhřešení, důstojenství kněžském, o přímluwě Krista a swatých, o kněžích křesfanských, o křtu atd.*

b) *Traktat o těle božím Fridricha biskupa Wídeňského.*

Obojí traktat jest polemický; prwní proti straně pod obojí, jedná o zpowědi, rozhřešení, moci a důstojenství kněžském atd. druhý proti Luteranům . . . o těle božím. [Autor: *Nausea Blancampianus* i. Ekel von Bleichfeld und Weissenfeld, kazatel dworský † 1550].

1287. Spis bratří Tábořských w Praze 1574. (Dobrow. Reise 139.)

1288. **TOMÁŠE SOBĚSLAWSKÉHO ŘEŠÁTKA** a) O dni saudném. b) Summa učení křesfanského. c) Řebřík Jakoba.

1289. **WÁCSSL. HERMANECIA** Štítek wíry proti bludům nynějších časůw, w Praze 1570; u Jiř. Nigrina 1584 w 8.; u Pawla Sessia 1628 w 12. str. 285. Pak w Praze w staré kolleji 1638 w 12. A—M. Předmluwa podepsal K. P. S. S. G. (z něm.)

1290. Knížka o jednotě wíry, složená od **PETRA ILLICINA**, doktora obojího práwa, kanownika Olomauckého 1574, w Olomauci.

1291. Kněze **BENEDIKTA OPTÁTA** z Telče.

a) Otázky z 6té kapitoly sw. Jana, jaký rozdíl totiž jest mezi chlebem w Kafarnaum Židům oznámeným a mezi chlebem při poslední wečeři.

b) Otázky o wečeři Páně.

c) O poručenství Pána a spasitele našeho Jesu Kr., kteréž jest učinil při poslední wečeři Ms. 1577 we 4. kázání na den památky těla božího u Miltnera na Smečně.

1292. Předmluwa s prwním artikulem o ná-

boženství a swátosti wečeře Páně od J. M. C. Maxim. stwrzeným (1575.) Rkp. w 8. Boček.

1293. Jeho Mil. Ř. Cisaři jakožto králi českému ponížené ohlášení a přiznání u s. staré a obecné wíře, pod obojí spůsobau přijímajících (okolo 1575). Rkp. w 8. (Boček.) Wyznání wíry křesfanské pod obojí Max. na hradě Pražském na sněmu obecném podané l. p. 1575. Exscriptum Pragae in collegio Laudae seu apostolorum 13 Octob. 1576. Rkp. w 8. (Boček.)

1294. J. Č. Milosti na předložení wyznání wíry p. stawůw w něm podepsaných ponížená odpověď s radostným ohlášením administratora a farářůw arcibisk. Pražského pod obojí (cum notis marginalibus) patrně od r. 1575. Rkp. we 4. (Boček.)

1295. P. *Jindřicha z Waldšteina* S. Br. F. K. na Karmeli 1576. Rozmluwek (sic) Ms. we 4. [apud Rybai quondam].

1296. Patrní důwodowé z starých sněmůw a z učení předkůw našich pod obojí w králowství českém ze slowa božího sebrání, kteréžto zřetelně ukazují, že předkowé naši o těch artikulích wíry křesf. tak jsau učili, smeyšleli a wěřili, jakž wyznání w sobě obsahuje. Joh. Civilius propria manu scripsit a. 1576. Rkp. w 8. (Boček.)

1297. **PETRA CODICILLA** o artikulích wíry w 12. (Index).

1298. a) Malá biblí, to jest wyučowání mládeže i lidí sprostných pobožnosti křesf. w němžto se obsahuje kratičce summa wšeho křesf. náboženství atd. od **PAW. KYRMEZERSKÉHO** 1576 w 8. 1579 w Holomauci skrze Šeb. Oliwetského, též 1604 w 8. w Praze u Dan. Sedlčanského. b) Téhož otázky 1578 (lat. a česky) w. Rozbor II. str. 17. c) Kyrmezerus, děkan w Uher. Brodě wydal knihu proti bratřím 1580. [Šturm Srown. 167, 229.]

1299. Psaní ku p. Wácslawu Čejkowi od **MARTINA WOLNICKÉHO**, administratora pod obojí, 1576 we 4.

1300. Krátké sepsání písem sw. o Antikristu a jak se po čem poznává Antikrist 1578 we 4. Ms. u Miltnera w Smečně.

1301. Swerinenský (Simon Pawlůw) spisowé aneb traktatowé některých artikulůw učení církwe boží, wydání od atd. l. 1579 fol. cod. chart. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 13.

1302. *Pawla Rostochy* Sewerinenského spisowé aneb traktatowé některých artikulůw učení církwe boží, na česko přelož. od **MIK. ČECHA PRAŽSKÉHO** 1579. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 13.

1303. Katechismus, to jest kratičké obsazení a wýklad předních článků wíry a nábo-

ženství křest. *D. M. Lutera* w Bardiowě u Daw. Gutgesella 1581.

1304. Katechismus starších a kněží jednoty bratrské 1581, 1604 w 12. Též bez r. místa w 12.

1305. *Laeta Jana a)* Otázky křesťanské pro mládež a sprostý lid 1582 w 8. *b)* Naučení o pokání. (Index).

1306. *Salviana* o prozřetelnosti božské. W Praze w 8. 1582.

1307. *Srownání wíry* a učení *bratří* starších, kteří sebe sami zákona Kristowa, a jiní je Waldenskými a Boleslawskými, jiní pak Pikharty jmenují, w němž se o jejich oddělení, nestálosti a wrtkawosti, o některých bludných artikulích vypisuje. K lepšímu vyrozumění w způsob rozmlauwání pro sprostý lid sepsané a wábec wydané skrze *D. WÁCLAWA ŠTURMA* z Teyna Horšovského. W Holomauci (dle Bočka w Litomyšli *Andreas Graudenc*) 1582, 428 stran, čeština prostá a čistá. K té knize náleží Index a poznamenání všech knih a spisůw, kteří w srownání wíry atd. se přiwozují, stránek 200.

1308. *Ant. Possewina a)* křesťanské odpovědi na otázky pobožného muže w půlnočních krajinách obýwajícího. W Praze u *Nigrina* 1584 w 8. Přeložil *BALT. HOSTAUNSKÝ*. *b)* Téhož *Possewina* znamení církwe katolické. Z lat. přel. ýž *Hostaunský*.

1309. Kratičké ohlášení jednoty bratrské na důtkliwá psaní, proti nim w těchto časech wydaná 1584. Na to wyšlo :

1310. Krátké ozwání doktora *WÁCSLAWA ŠTURMA* proti kratičkému ohlášení jednoty Waldenské neb Boleslawské. W Praze 1584 we 4. u *Jiřika Dačického* w Starém m. Pražském str. 198.

1311. O dobrých a zlých andělich od *J. ŠTELCARA ŽELETAWSKÉHO* 1584.

1312. *Wincence Lirynského* o poznání církwe swaté. Knížka velmi pěkná z latinského přeložená. W Litomyšli 1584 w 8. Po druhé w Praze u *Schönfelda* 1784 w 8. od slowa k slowu wytištěná, 10 archů str. 156. Přeložil ji *BALTHASAR HOSTAUNSKÝ*.

Spisowatel její kněz, *Francauz*, na *Lirynském* ostrowě za císařowání *Theodosia* a *Valentiniana*, složil ji k wywracowání powstalých tenkrát nových kacířských bludů, nazwaw ji *Peregrinus* proti kacířům. Překladatel týmž aumyslem proti kacířům swého wěku ji na swětlo wydal s připisem *Stanislawa Pawlowského* biskupu *Olomauckému*. Čeština dobrá až na některé zvláštnosti n. p. dostanau se ten spis w ruce některých atd.

1313. *ONDREJE PÍSECKÉHO*: Otázky okolo r. 1584.

1314. *Napomenutí* učiněné všechněm wěrným, we všech stawích a po všech sborích w jednotě, k naprawení se skutečnému každého

z nich, w prawdě křesťanstwí i powolání jeho, w nynějších náramných pokušeních a nebezpečnostwích 1584 w 8. str. 159. — Pak 1589 a 1591 w 8. (*Kralic*).

1315. *Sepsání dáwní* učiněné we jménu páně *od bratří* starších, w němžto se pokládá o mnohém a rozličném pokušení, totižto božském, dábském a lidském, mal. 8. str. 248 bez r. a m. (okolo 1584). (Exempl. u p. *Bočka* necelý).

1316. Krátký spis o jednotě *bratří* Waldenských, jestliže z boha jest, sebraný z knihy wysoce učeného muže doktora *W. ŠTURMA* z Teyna *Dobrohostowa*, doktora písem sw. od *Jiřika Dačického*, w Starém městě Pražském 1585 str. 49 we 4. (Jest to wýtah ze *Srownání wíry* *Wácl. Šturma*.)

1317. *Kašpara Kwerthalia Labyrinthus Lutheri*. Šest a třicet míst, w nichž jedině *Martin Luther* w jednom toliko artikuli o přijímání swátosti oltární pod jednau a pod oboji způsobau sobě odporný jest, wedle nich někteří ortelowé a wýpowědi, které *Luther* sám proti sobě wynesl. S doložením božské wýpowědi z písma sw. proti nestálosti téhož *Luthera* z něm. přel. od *B. F. P.* (*Bart. Flaxia* *Plzenského*). W Litomyšli u *A. G.* 1585 w 8.

1318. *Katolické Glozy* a wyswětlení na list a psaní *predikantůw* *Lutheranských*, sekty ubi-quitářské a profesorů *Thubinských*, kteréž k řeckému patriarchowi do *Constantinopole* poslali... K tomu od str. 42 zpráva jistá a prawdiwá z *Constantinopole* od *Jeremiáše* nynějšího patriarchy, coby on i wšecy církwe wýchodní smeyšleli o artikulích *konfessi* *Augšpurské*. Z něm. přeložený, w Litomyšli u *A. G.* 1585 we 4. str. 69. Připsáno magistrátu *Plzenskému* od *Bartol. Flaxiusa* děkana *Litomyšského*.

1319. (*Sine titulo*) *Katechismus* *latinsko-slowenský* od *Jana Pruna*, přidány modlitby a písně některé.

1320. *WÁCSL. MARTINIDESA* *Turnowského*, far. w *Hradišti* nad *Jizerau* spis krátký o stawu manželském 1586.

1321. *Claud. Vieumontii* o pokání naučení krátká přel. na radu arcib. *Berky* a jemu připsaná od *BARTOL. FLAXIA* w Praze u *Jiř. Nigrina* 1586 w 8.

1322. *a) Rozsazení* a bedliwé uwážení *welikého Kancionalu* od *bratří Waldenských* jinak *Boleslawských* sepsaného a léta 1576 wytisknutého od *WÁCSL. ŠTURMA*. W Praze u *Bur. Waldy* a *P. Jičinského* 1587 we 4. Nato wyšla:

b) *Obrana* mírná a slušná *kancionalu* *bratrského*, kterýž *Šturem* neprávě zhaněl. W Litomyšli 1588 we 4. Načež opět:

c) *Odpověď* slušná a důwodná na velmi

hanliwau a rauhawau obranu kancionalu bratrského, w Litomyšli A. G. [1589 dle Bočka] 1590 we 4.

1323. a) *Důwodů šest pěkných a krátkých ale však podstatných, kterýmž se důwodně prokazuje, že jednota bratří Boleslawských z boha není, a že žádný w ní spasen býti nemůže, od dokt. W. ŠTURMA* we 4. 2 listy bez r. (1587), w Praze u J. Jakuba Dačického (weř. bibl. F. 28). W Litomyšli u Andresa Graudence 1591 we 4.

Připojeny jsou prvnímú vydání listy dwa od Uberina a Šturma k impressoru Dačickému. Na čez:

b) *Odpowěd na šest důwodů podwodných jakéhosi doktora Wácslawa Šturma, sepsaná od SYLVIA UBERINA* 1587 we 4. W Praze u Jiř. Jakubea Dačického A—G. (weř. bibl. Rkp. we 4. u p. Bočka, kdež autor Huberin slowe, s datum w Lowčicích nad Morawau.)

c) *Apologia* t. j. obrana proti nedůwodné a nestřídme odpovědi Sylvia Uberina na místě bratří Boleslawských, kterau dává na šest podstatných důwodů doktora Wácsl. Šturma, w Praze 1587 we 4. u Jiřika Nigrina A—Rij.

d) Spis proti churawé a hubené apologii neb obraně D. Šturma Wácsl. již wšecky z jednoty bratrské odsuzowati nepřestává od S. U. we 4. (Index).

1324. Ozwání starých Čechůw a Morawcůw před léty 80, kteréž učinili proti těm, kteréž o nich mluwili, že jsou odřezanci cirkwe swatě atd. od Wácsl. Benešowského 1588.

1325. O dni soudném wyhledání a sepsání toto z mnohých písem sw. zákona božího I. božího wydaná 1570. Wytisťeno w Praze u Daniele Sedlčanského 1588 w 8. A—H.

1326. *Jiřika Šerera: a) Chodcowský plášť* Pikhartského, Lutherianského a jiných nowotných sektářůw učení. Z něm. přeložený 1585 (Boček) 1588 bez roku a tisk. we 4. listů 8.

b) Zpráwa jistá o Antikristu, kdy a odkud přijiti má, přeložená skrze kněze BART. FLAXIA, archidiakona Plzenského. W Litomyšli 1589 w 8. Připsána p. Jiřimu mladšímu z Lobkovic, praesidentu appellaci.

1327. WÁCSSL. SLOWACIA far. w Střenicích, o věčném manželství Krista a cirkwe, w Praze 1589 w 12.

1328. Rozmlauwání duchowní o stůl wečeře páně: slušili nemluwňátkům a dítkám nerozumným swátostí oltární posluhowati od kn. PETRA JOHANIDESA KOŠETICKÉHO, far. w Náměti, na Horách Kutnách u Jiř. Dačického 1589.

1329. Kaule Dawidowa, kterauž podává draku Pikhartskému, jinak Waldenskému, w Litomyšli 1589 we 4. listů 6. Podepsán Wytolid Poskok. (proti bratřím) (weř. bibl.)

1330. Knižka o prawé a falešné cirkwi od JANA ŠTELCARA Želetawského 1589.

1331. Katechismus welmi pěkně wyswětlené důwody písem sw. a mnohými příklady.. ozdobené od DAN. STODOLIA z Požowa 1589 w 8. na Horách Kutnách podepsána předmluwa.

1332. WALENTINA POLONA PELČICKÉHO Pomni na mne. Knižka obsahující w sobě kratičké spasitedlné naučení a sebrání o duchowním podstatném wyswětlení křesfanského učení a prawé pobožnosti 1589 w Star. m. Pražském u Buriana Waldy w 8. též 1600.

1333. M. WÁCSLAWA BROSIUSA wystraha všem wěrným Čechům i jiným prawého náboženství milowníkům, aby mohli znáti, jaký jest rozdíl mezi učením mistra Jana Husi a učením bratří Boleslawských, w artikuli o wečeři páně wzata z příčiny pátého bludu, z kteréhož dotčené bratry doktor Wácsl. Šturm w swé knize proti jejich kancionalu w 33 kapitole winí. W Litomyšli 1584, 1589 we 4. 10 listů.

1334. MIK. KRUPĚHORSKÉHO a) O jménu božím 1590 w 8. b) O pokání. c) Kterak se člověk má k smrti strojiti. d) O welbné swátosti wečeře p. coby byla, a co w ní rozdáváno a přijímáno býwá. Rozmlauwání Philologa a Timothea 1592 w 8. (Spisowatel jest Mik. Selnekr; jest tedy přeložení).

1335. *De expresso Dei verbo.* O zřetedlném slowu božím: Knižka těchto časůw welmi užitečná, nyní w nowě z latinského jazyka na český přeložená. Wytisťena I. p. 1590 w 8. W Litomyšli Andreas Graudenc str. 248. Spisowatel jest Stanislaw Hosius, kardinal Waršawský, překladatel D. BALTHAZAR HOSTAUNSKÝ. Připsána Adamowi z Hradce. Čeština dobrá. Spis polemický proti protestantům.

1336. a) *O pokloně jména Jesus* máli kónána býti? kdež se klade odpor na spis nějaký tu poklonu lehčící mezi lidmi od WÁC-SLAWA SLOWACIUSA (Turnowského, faráře Rožďalowského) 1590 w 8. Item s. a. u Jana Jičinského w Praze listů 73.

b) Téhož: Deset artikulů sebranych ze slow nařízení wečeře Páně, o přítomnosti a užívání těla a krwe Kr. p. při jeho s: wečeři. [Podepsáno u dedic. Datum w městis Strýnicích (?) 1590. Jest to i epístola k spisowateli od Albrechta Zdenka Kaplíře z Sulewic na Brodcích a Welikých Horkách w 8. (Boček).

1337. ISAIÁŠE KONEČNÉHO historická zpráwa z božího slowa o wečeři Páně 1591. Rkp. mus. 576.

1338. *Jiř. Šerera* rozmlauwání křesfanské o ceremoních a řádích poswátých křtu sw. mezi farářem a babau Lutherianskau, která díky

ke křtu nosiwáwá, w Litomyšli 1591 we 4. str. 98.

Napomíná, aby děti kněžím nekatolickým křtiti nedávali.

1339. a) *Štít wíry* prawé katolické a křesťanské, otázky na wšecy přední a hlavní artikule učení křesť. s dostatečnými odpovědmi od Dan. Adama z WELESŁAWINA, w Praze 1591 we 4. (z lat. přel.) str. 487 mimo přips a předml. A—H. (wýb. čeština).

b) O řízení a opatrowání božském. Z lat. přel. W Praze u M. Ad. D. z Weleslawina 1592 w 8.

1340. Jana Želetawského ŠTELCARA a) Kniha nowá o půwodu kněžství Krista pána, patriarchů, prorokůw a apoštolůw a že dítky jak za patriarchůw duchowně wírau, tak nyní w křtu sw. přijímali tělo a krew Kr. p. W Praze w 8. 1592. (Předmluwa této wzácne knihy důležitá pro literaturu českau. Pelc.)

b) Odpověď na psaní a dvoje kázání bratří Pecinowských, darowaná léta nowého 1593.

c) Psal dvě apologie wýborné.

d) Knižka proti ošemetné počtě a pokryté swatých, od kněze Mart. faráře u sw. Jindřicha w Praze, sepsaná i kázána okolo léta MDXVII a nyní obnowená a na swětlo wydaná atd. l. p. 1593, k níž jsau staré písně přidané. (Bez místa) w 8. 95 str.

1341. Jistá a patrná církwe sw. znamení, po kterýchžby člověk, w těchto nynějších u wíře roztržitostech, prawého náboženství, prawé wíry, a tak i prawého základu spasení své duše se doptati a dojiti, aneb w již došlém posilniti a utwrditi se mohl. Skrz K. PETRA LITOMĚŘICKÉHO z P. W Litomyšli 1593 w 8. str. 349. Připsána Woldřichowi Felix. z Lobkowic.

Proti wšem protestantům atd. Čeština dosti dobrá. Opět w Praze 1725 w 8. u Wolfg. Wickharta str. 372.

1342. JAKUBA SOFIANA WALKENBERGERA kořen Jesse rozkwětlého spasení lidského w ráji duchowním, z něhož owoce církew sw. při památce adwentu páně přijímá. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594 (Index).

1343. Kašpara Franka základ wíry katolické, w němž 63 příčin se obsahuje, pro něž wšickni křesťané při Římské církwi setrwati powinni jsau. Z něm. přeložil BARTOLOMĚJ FLAXIUS a připsal P. Petrowi Wokowi Šwihowskému raddě a komorníku král. 1594. Knihu tu vydal děkan Přeštický Konrád Plzenský w Praze w kolleji weliké 1636 we 4.

1344. Papežský wětrník, od *Eptichia Miona* 1594. (W Žitawě jest exemplář při gym.)

1345. BALTHASARA HOSTAUNSKÉHO a) Wýklad prawého křesťanského apoštol-

ského katolického pod oboji spůsobau těla a krwe Krista p. přijímání. W Praze u dědiců Kašpara Kargezia.

b) Kniha o wyučowání křesťanském.

1346. Skladu welikého zboží maudrosti nebeské, to jest zpráwy a wyswětlení artikulů celého učení a náboženství křesť. kniha první o známosti boha stwořitele, druhá kniha o známosti boha wykupitele (Institutiones theologicae Joan. Calvini) skrze kněze Jiřika W. (t. j. Wetera, nempe STREYCE, ut in titulo II partis expositum-est). Wydaný od Jana Opsimatea s. l. fol.

[Rkp. wlastnoruční Streycůw u p. Bočka. Jest ozdobjně psán a dokončen w Židlichowicích dne 10 Října anni ultimae patientiae Dei 1595 fol.]

1347. Obecní křesťanské krátké a summowní naučení jestiž toto: Deset božích přikázání, dwa nácte článkůw wíry a modlitba p. Kristem wydaná w 16. 143 listy (nepochybně w Prostějowě XVI wěk. Boček).

1348. BARTOL. FLAXIA Krátké naučení o pokání. W Praze u Jiřika Nigrina 1596 w 8.

1349. Adwent a štědrý den wšemohaučho . . o čemž rozmlauwají dvě osoby, kazatel . . a wěrný křesť. od JAKUBA SOFIANA WALKENBERGERA 1596 w 8. w Praze u Buriana Waldy 23 listů.

1350. Knižka o zřetedném slowu božím těchto časůw welmi užitečná 1596 w 8. w Litomyšli u And. Graudence.

1351. Rkp. w bibl. Herrenhutské, obsahující: a) Historická zpráwa a naučení z slowa božího atd. Nyní w nowě z něm. na česko přeložena.

b) Příčiny jednoho pána mladého . . proč jest od wíry ewang. kteráž pod oboji slowe, odstaužil atd. Jest při tom i odpověď na oboje příčiny sepsaná od *Nikodema Philadelfa* léta 1597.

c) Kratičké a důwodné dokázání prawého učení katolického proti kacírům, wydané od *Jana Bilsteina*, w tytišt. w Bazilei l. 1589, nyní pak z lat. jaz. w český přel. l. 1593. Též rkp. Mus. 983.

d) Toto sepsání, kterěz učinil *Mathias Flaccius Illiricus* Wlach w Magdeburce l. 1550, jest wyloženo z něm. exempláře do čes.

e) Tragedia. nowá kupce' (?) aneb saud řečená atd. skrze *Tomáše Naogeorga* Straubinského složená i wydaná a nyní w nowě z lat. do češtiny přel. a w češtině pooprawená 1597 cf. 183.

1352. JINDŘICHA KLEBELSATEL z Milhausu a) knižka obsahující w sobě utěšené naučení o prawě počtě a o prawém wzywání pána boha, s catechysmusem s modlitbami i písněmi 1597, 1598, 1698 w 8.

b) Otázky o modlibě a o wíře (Index).

1353. Zpráva o večeři páně, od Wácslawa Hussonia Pacowského. W Praze 1598.

1354. WÁCSLAWA SLOWACIUSA *a)* o dvojím přirození osoby Krista. W Praze 1598.

b) Rozjímání auřadu o osobě a skutech syna božihó 1598 w 8.

1355. SIXTA PALMY *a)* o přijímání těla a krve páně. W Praze u Wácsl. Strěbrského 1598 w 8.

b) Swědectwí starých sw. otcůw o přijímání pod obojím, od Sixta Palmy Modličanského. W Praze 1598.

1356. WÁC. BROSIUSA *a)* o přijímání swátosti těla a krve Páně, rozmlauwání mezi dvěma osobami, prosté, krátké, důwěrné, a pokojné. Osoby rozmlauwající Pawel a Jan 1598 (bez místa a tiskaře).

b) Ohlášení se proti Pikhartskému netopýři 1599 we 4. W Litomyšli u Andr. Graudence.

1357. Hádání prostého muže Mikuláše s kněžmi 1600 (Index.)

1358. JOAN. PISTORII *Enchiridion*, neboližto wručka o požíwání welebně swátosti oltární pod jednau neb obojí spůsoban, sebraná z prwní částky theologií wysoce učeného Dra. Jana Pistoriusa a z němčiny k náprawě všech hlaukých Pikhartů na česko přeložená. S přídawkem: kde aneb která jest církew Kristowa zde na zemi, w Olomauci u Jiř. Handle 1600 w 12.

Téhož Pistoria Plzenského rkp. vlastneruční chowá se w bibl. Raudnické, obsahující *a)* Spůsob žiwota pobožného w Plzni 1598. *b)* Laučení, když se z Plzně do Karlšteina odbíral. *c)* Cwičení duchowní o přítomnosti boží, u Karmelů 1608.

1359. Summa Katechismusu. Přidání jsau mrawowé, jak ditky hned z mládí mrawy a obyčeje dobré... wyučowati se mají. Item modlitby a písničky 1600 u děd. Dan. Ad. z Welleslawina w 12.

1360. MATĚJE POLIČANSKÉHO *a)* Rozmlauwání hosta s paustewníkem 1600. K tomu wztahuje se: *b)* Obrana prawdy hospodiny a poražení křiwdiwé knížky „Hádání aneb historia o jednom paustewníku a knězi, kterak se o 7 artikulů wiry křest. hádali, složené od Mat. Poličanského, plačtiwého bratra“ učiněná od kněze Samuele Wirgii 1602. Pod předmlauw: „dt. z Hostina w domu farním.“ Rkp. we 4. (Boček).

1361. DAN. SOLNICKÉHO *compendium*, to jest kratičké wšak těchto časůw užitečné obzazení některých přednějších artikulůw prawě wiry a náboženstwí Římského kat. a samospasitelného. W Praze u Pawla Sessia 1600 w 8. 1625 w 8. 1630 w 8. (weř. bibl. XVII. F. 196,) též 1652 w impr. akadem.

1362. Antikristůw sand od ZDÈNEČKA OTTY Z LOSU 1601 fol.

1363. *Jeremiáše Parlagia* počátek učení 1601.

1364. *Edmunda Kampiana* spis krátký, wznešeným doktorům Mist. učení Oxonienského a Kantabrig. podaný (z lat.) W Praze 1601 w 12. A—G. 3.

1365. *a)* *Církew sw. obecná* w swé wzácnosti krátce sepsaná a ukázaná jistým swědomím písma sw. skrze Bartol. PAPROCKÉHO we 4. 1601, w Praze u dědice J. Šumana. Připis p. Zbihněwowi Berkowi z Dubé. 4 listy, pak A—Kij. (Jsau sebrané myšlénky o církwi sw. ze sw. otců, s rozmlauwáním o též církwi mezi kacířem a katolíkem.

b) Téhož půst tělesný, jak nám jest potřebný k nabytí.. žiwota wěčného, z now. i starého zákona i písem doktorůw sw. poznamenany 1601 we 4. tamže A—G. Připis důležitý pro wyčtení p. p. z Šternberku, u děd. J. Šumana.

c) O poslední a nejswětější wečeři Páně (Boček) 1606?

1366. *Edmunda Kampiana* všech Pikartských, Lutherianských i jináč zrotilych prewitkantů Hostides. W Olomauci 1602 w 12. (bez tisk.)

1367. Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním sauđu. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38. we 4. num. 4. listů 10.

1368. *Onď. Jurgiewického*, kanowníka Wilenského pátého, ewangelium wywoláwači nejstarší a nejwznešenější Někdos a Žádný, kteří se w poběhlé, skryté, neznámé a newědomé protest. církwi až do Martinka Cwinglia a Kalwina pokrýwali, 1602 w 8. (bez m.)

1369. *Arnošta Ferd. Hessa speculum Judaeorum*. Zreadlo židowské, w kterém se... ti bezbožní ruhači a potupníci slowa božihó Židě spatřiti a najiti mohau, že J. Kr. syn boží a p. Marie jest prawý potlačitel hada starého atd. W Praze 1604 w 8. w impr. Šumanské.

1370. Zlatý spasení lidského řetěz. Na konci stojí: Finitus feliciter 10 Martii hora 20 a Matthaeo Theodoro Krototinsky. Rkp. w 16. w Herrenhutě.

1371. List poselací k tureckému císaři, aneb traktat, w kterém se wíra naše křest. proti Turku obsahuje. Z lat. přel. od ŠIM. LOMNICKÉHO. W Praze u Jiř. Nigrina 1604 w 8.

1372. KRAUSA Z KRAUSENTHALU *Flagellum Judaeorum*, biě židowský t. j. nowé welmi užitečné dokázání, že J. Kr. jest boží a blahoslaw. p. Marie syn. W Praze 1604 w 8. z lat. Arnošt Ferd. Hessa, w impr. Šumanské.

1373. Kniha o wečeři Páně od kněze TOBIÁŠE SMICHEUSA, jinak Libockého, círk. správce we Woticích, připsána Kašp. Kupliři

z Sulewic. W Drážd. 1606 u Jeronyma Šice dworského impressora.

Přidáno rukopisné: Tuto knížku sepsal a vydal dvojit-ctihodný kněz Tobiáš Smicheus jinak Libocký, správce církevní v ten čas Woticích a nyní na Kamenici, a připsal jí mně Kašparowi Kaplíři z Sulewic J. M. C. Římského raddě. Ale impressor ztratil předmluvu i jméno téhož kněze Tobiáše; jest vytištěna na můj náklad téhož léta nahoře dotčeného. (U far. Hausera, nyní na Strahově).

1374. **HAWLA ŽALANSKÉHO** o 2 posledních a nejpotěšitelnějších wíry křest. artikulích, w radostném w mrtvých wzkršení a životu wěčném spis. 1606 we 4. A—F. W Praze impr. Šumanské dedik. Jindřichowi Mirkowi, Woldřichowi, Janowi Adamowi bratřím Mirkům z Solopisk.

1375. Synopsis neb tabule jak summowní tak po částkách čtení wýročních ke dnům nedělním ze 4 ewangelistů k rozjímání a částkám katechysmu .. přiwlastněných atd. od **WIKTORINA WRBENSKÉHO** 1606 we 4. bez místa.

1376. **JANA CIKADY** o bohu prawém (1607?)

1377. *Artikulowé někteří přední z písma sw. wybraní ... kterak a kdyby blowěk we dnech swých prawé dobré věci wěděti a wěčně spasen býti mohl.* W Praze u Dan. Sedlčanského (Index).

1378. Spis o wečeři, umučení a wzkršení Páně od **JANA LEDECKÉHO**. W Pr. 1607.

1379. *Rozmlauwání kolatora s furářem.* W Brně u Albr. Formana 1607 we 4.

1380. Katechismus, to jest: Summowní obecné křesťanské učení pod otázkami a odpověďmi starších kněží ewangelitských w hořejším podkrají Brněnském markrabství morawského 1608 w 8. 1613 a w nowě přehlednuté a wyt. 1. 1616 w 8. men. A—Eliij; tisk zdá se býti welko-německý.

1381. *Confessio česká* t. j. Wyznání wíry sw. křesťanské všech tří stawůw králowství českého ... těla a krwe pána našeho J. K. přijímajících a pod obojí se přiznawajících. W Brně 1608 we 4. [Podáno Rudolfu II]. Též w Praze 1610 we 4.

Přitom: a) Majestát cis. Rudolfa II na tůž confessi konsistoře a akademii Pražskou se wztahující. b) Porownání stawůw pod jednau a pod obojí. c) Artikulowé a snešení mezi stawy atd. d) Řád církevní konsistoře. W Praze 1610 we 4.

1382. Sprostý traktat o wečeři Páně 1609 od **JANA HERYNKA** Nimburského, w Praze u Paw. Sessia w 8. A—D.

1383. O welebné swátosti 9 otázek, od **JANA LEBÁ** Klatowského 1609 w 8. A—D4.

1384. *Confessio katolická*, totiž: Wyznání prawé wíry křesťanské všeobecné o nádeji, lásce, sprawednosti křesťanské, též o swátostech a o jiných církwě sw. řádích a kostel-

ních ceremoních, od **JAKUBA HOŘČICKÉHO Z TEPENCE**, jinak *Sinapiusa*. W Praze 1609 po druhé w Praze 1677, po třetí 1782 nákladem dědictwí sw. Wácsl. w 8. archů 31¹/₂.

1385. Confessio, zpráva potřebná o bratřích, saudeích, panownicích, při zborích páně w jednotě bratrské 1609 w 12. (bez místa a tisk.)

1386. **ZIKMUNDA CRINITA** Spis kraťický o osobě Krista pána, o křtu swatém, a o wečeři páně. W Praze u Šumana 1609 we 4.

1387. **JAN OPSYMATES**: Zrcadlo wšeho křest. náboženstwí.

[Dle Sam. Martiniusa w Obraně str. 171; když Eliáš Šud r. 1609 administrator wolen a stwrzen byl, vydal Opsym. na patentu welikém w českém jaz. tento spis, a w něm artikul o wečeři p. proti znění confessi české zjinačil a stawům připsal.]

1388. Rozmlauwání dwau osob o horách s duchowním wyznamenáním aneb dialog **WÁCSL. ŠTEFANA TEPLICKÉHO**. W Praze 1610.

1389. **WÍTA JAKEŠE** a) Důwodů šest o nemluwňátkách. b) Obrana kalichu. c) Spis o swatém manželském stawu 1610. d) Tractatus de apostasia. O hrozném odstawení a odwráčení se od p. boha zákona a slowa jeho. (Index).

1390. Odpor proti spisu Adama Klementa, který nazwal *placetus haereticorum* 1610. Rkp. bibl. weř. XVII. fol. 41.

1391. **MARTINA SWORNICIUSA** wyswětlení historie Cornelia Caesarienského s apoštolem sw. Petrem o božskau a spasení swého wěc jednajícího. W Praze 1610 w 8. Dan. Sedlčanský.

1392. *Linharta Lessia* z towar. Ježíšowa rada o wíru a náboženstwí; potom z lat. w češtinu uwezená w Brně u Bartol. Alb. Formana 1610 w 12. w Praze 1622 u Štěp. Biliny, w Praze u Joach. Kamenického 1716 w 12.

1393. Deset zaslibení božích o mesiášowí **B. JIŘ. HANUŠE LANDŠKRONSKÉHO** 1610 w 8. w impr. téhož kněze Hanuše Landškranského.

1394. **K. ADAM PROCHÁZKA**, farář sw. Hawelský učinil spis hanliwý, wtrausil jej mezi lidi (ještě před zawřetím sněmu při počátku l. 1610), w kterémž stawy obwiňowal, že sobě do konsistoře nasázeli kudařů a kaciřů. [Ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 59.]

1395. **MATĚJE STRÍBRSKÉHO** o čtyrech posledních wěcech (de 4 novissimis) Index.

1396. Štít wíry a základ křesťanského žiwota .. přeložený z lat. od kněze **SIMEONA WOJT. GALERITY** Ledeckého l. 1610. Rkp. půwodní we 4. bibl. Raudnické. [Čas. Mus. 1827 str. 136]

1397. Psaní přátelské denemarských i norwedských studentůw, w cizích krajinách za

příčinou umění švobodného se zdržujících, kterým obnovení náboženství křesťanského skrze ewangeliky učiněné uwržují. W Praze u Kašp. Kargezia 1610 w 8.

1398. Křesťanského náboženství wyznání summowni. Kněz WÁCSL. WIDEMANN Jičínský, w Praze u Sessia 1610.

1399. SIXTA PALMY Modličanského rozmlauwání lwa českého s králem Matiašem. Přitom píseň o Kristu a na žaln 85. Též píseň Beránkowa 1611 w 8.

1400. Spis o wečeři páně od Jana JIRÍHO MATHYADESA.

1401. WÁCSL. MATHYADESA Brodeckého, pobožný spis o slawné a předústojné wečeři páně 1612, 1616 w 8. (Index 1516).

1402. Otázky katechysmusu křesťanského, w Praze 1612 (Index).

1403. Jiřika Šerera katechysmus křesťanského náboženství, z něm. přel. od J. PEYTA HOSTAUNSKÉHO. W Praze u Kašp. Kargezia 1612 we 4.

1404. Zlatý spasení lidského řetěz, z lat. jaz. w český uведенý od JANA ARNOLTA LEHENŠTEINA, w Hradci nad Labem 1612, 1628.

1405. ALBRECHTA JIR. KLUSÁKA, jistota žiwota věčného 1612 w 12.

1406. Katechysmus D. M. Lutera ode tří superintendentů (Eliáše LÁNIHO, Isáka ABRAHAMIDESA a Sam. MELIKYUSA) wydaný, w Lewoči 1612. Po druhé skrze Dan. Prýbiše w Lewoči 1634 dwakrát, nejprw s otázkami M. Balt. Fišera, potom s jinými spisy (t. rosarium animae, o způsobu modlení, písně duchowní Eliáše Lániho a Prýbišowy půwodní i z něm.)

1407. MIK. KRUPĚHORSKÉHO, far. w Chyšech, o dni saundném, w Praze 1612 w 8. 6 dílů u Jiř. Hanuše.

1408. Krátká zpráwa o přijímání welebné swátosti pod jednau způsobau, od PETRA LINTEONA, jinak Litoměřického z Pilzenburku, w Praze 1613 w 8.

1409. WÁCSL. WIDEMANNA Naučení troje, kteréhož muž požíwati správce církwi k wečeři p. w Praze 1613 w 8. Matěj Pardubský.

1410. O očistci prawém a jistém i plném a o druhém nejistém kn... po smrti w pekle 1613.

1411. O Kristu rozmlauwání dvoje I. O osobném spojení dwau rozdílných přirození. II. O přijímání těla a krwe p. n. J. K. 1613 w 8.

1412. O osprawedlnění člověka 1613.

1413. Pokuty a trestání přestupníkům božích příkázání od MATĚJE POLIČANSKÉHO 1613 w 8. w Pr. u Dan. Sedláčanského 178

listů. W této knize na str. 23 odwołává se na jinau knihu, kterau wydal, a sice pod titulem *Kaule wšeho swěta*. (Boček).

1414. WÁCSL. SLOWACIA Wyswětlení každodenních, celoročních řečí, wšedních z starého i now. zákona 1613 we 4.

1415. CRINIT STRÍBRSKÝ SIGMUND. Spis o artikuli wíry: Wstaužil do pekla Kr. W Praze 1613 w 8.

1416. Krátké a potřebné wyswětlení některých artikulůw náboženství křesťanského, o kteréž w církwi mnohé rozepře vznikly, jenž jsau: O Kristu. O věčném wywolení božím. O zawrzení bezbožných a o předzwědění božím. Pod otázkami a odpovědmi učiněné l. p. 1613 (w Kralicích) u Bočka.

1417. ZACHARIÁŠE BRUNCWÍKA a) Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. j. starožitnost kšastu wečeře páně swatá 1613 w Praze w 8. u Matěje Pardubského str. 231.

b) Srownání dwau tyranů církwe: Goga a Magoga, Antyocha Epiphanesa a Antikrista p. w 8. 1613 (Index 1631).

Též s latinským titulem: Gog Ezechielani et Magog apocalypťici collatio.

1418. JIRÍHO STREYCE a) pobožná duše knihy 4 skladu welikého zboží maudrosti nebeské, to jest: Zpráwy a wyswětlení artikulů celého učení, a náboženství křesť. o známosti boha stwořitele a wykupitele fol. (bez m. a r. okolo r. 1616. Na tituli neb raději w promluwě k pobožné duši tento sklad (Magazin) připisuje se knězi a sw. paměti Jiřimu V. (=Vetter, Streyci).

Opsymates wydawatel jeho welice chwálí spis ten. Jest vlastně přeložená kniha Calvinowa institutiones pro české bratři, a protož schwalně jméno zamlčeno. W 1ní knize jedná o stwořiteli, w 2hé o wykupiteli, w 3tí o oswětiteli, w 4té o církwi.

1419. JAN OPSYMATES wydal: a) Traktat o modlitbě w 8. (Index).

b) Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích. Sepsal J. Taffinus 1613 w 8. bibl. weř. E. 153.

c) Wečeře páně podlé sw. písem prwotní církwe a starých otcůw znamenité wypsání a wyswětlení w 8. 1613.

1420. ADAMA KLEMENTA krátký spis o manželstwu we 4.

1421. De apostatis t. o odpadlých od wíry křesťanské 1614 we 4.

1422. ZACHARIÁŠE BRUNCWÍKA zrcadlo kacífství, 1614 w 8. u Mat. Pardubského.

1423. JANA PEYTY HOSTAUNSKÉHO wýklad prawého Kristowého apošt. kat. pod oboji způsobau těla a krwe K. p. přijímání, w Praze u Kašp. Kargezia 1614 w 8.

1424. Harmonia ewangelistarum totiž spisů čtyř ewangelistů sw. na částky rozebrání a

srownání od **WIKTORIÁNA WRBENSKÉHO** 1614 ve 4. archů 20 vytištěna na zámku Dobrowici od Ondřeje Mizery Jaroslawského.

1425. **WIKT. WRBENSKÉHO** a) *Konfessi česká pravá Augšpurská*, w otázky uwe-
dená 1614 w 8.

b) *Obrana Konfessi české téhož.*

Na jeho konfessi Dr. *Borbonius* lékař skomentoval, a Wrbenký tisknutým traktatem [hned brzo w témdni, ačkoli w Ném. Brodě byl, odpověděl. W. ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 74] Ms. z XVI stol. u Bočka.

1426. (Sine titulo) Wyznání Pětiměstské (t. j. měst Košic, Prešowa, Sabinowa, Bardiowa, Lewoče) w latinském, německém, uherském a slowenském jazyku. W Košicích u Fišera we 4. 1614. Konfessi ta mnohem dříve (okolo 1583) sepsána a do slowenského přeložena od **ŠTĚPÁNA TREBNICKÉHO**.

1427. Wysłwětlení pěkné o umluwě s Abrahamem od K. J. B. P. 1614.

1428. **WÁCSL. BUDOWCE Z BUDOWA**

a) *Antialkoran* t. j. mocní a nepřemožení důwodowé tobo, že Alkoran turecký z ďábla posel a to půwodem Arianů atd. w Praze u Šumana we 4. 1614. Téhož

b) *Horologium lunare* t. j. měsíčný kompast. Zrcadlo z Mojžiše a prorokůw wzaté.

c) *Horol. solare*, t. j. slunečný kompast. Zrcadlo z nowého zákona.

d) *Kontrfekty* dwa, prwni: zaslibeného Me-
siaše, druhý antikrista.

e) *Harmonia* na dvě částky rozdělená o starém a nowém zákonu.

f) O přediwých proměnách w swětě.

g) O odpadcích od wiry křesfanské.

h) O rytíři křesfanském. Wšecky tyto spisy w jednom swazku tištěny. Balbin prawí, že spisowatel náboženství mohametanské mezi Čechy uwěsti chtěl, ale tomu již nápis knihy odporuje. (Kniha řídká).

1429. Prawda wítězíci, to jest odpověď přímá na spis hanliwý w jednotě bratrské z rozličných psaní Šturmowých 1613 shromážděný a wydaný 1614 od **MAT. KONEČNÉHO**, teste Regenvolscio Hist. eccl. p. 321.

Prawda wítězíci atd. (od starších jednoty bratr.) tišt. r. 1614 w Kralicích. [Vid. ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 71].

1430. *Math. Method Nephaetius* Miglicensis Mor.: Traktat o swátosti atd. 1614. Rkp. (Boček).

1431. **ŠTĚPÁNA OLOMUČANSKÉHO** při osadě sw. Petra na Nowém městě prawdowost nejslawnějšího wzkršeni pána n. J. Kr. W Praze u Jana Stříbrského 1615, 1619 w 8.

1432. a) O manželství kněží, od **ADAMA KLEMENTA** 1615, w Praze u Pawla Sessia we 4. (proti bezženství). Na to: b) Bezženství kněžské proti nedůwodné ženitbě kohosi

Adama Klementa Anjezdeckého; hlasatele u sw. Wácsl. nad Zdarazem, od **WOJTĚCHA SCIPIONA** (Berličky, Jesuity.) W Hol. 1617 we 4. Naěž opět: c) *Odpowěd* na bezženství kněžské Scipiona Wojtěcha Jesuity, 1618, we 4. d) *Replika* aneb obrana pokojná a prawdiwá o rádném manželství od kněze Klementa sepsaná, kteréž Scipio Šebestian Wojtěch Soc. Jes. nenáležitě zlehčil a zhaněl 1618, we 4. Poslední dwa spisy zdají se jedno býti (Index).

1433. Mumraj Zbornické prawdy wymaškařený t. j. sto nestydatých klamůw, které staří zbornici prawdau zastřel, odkrytych, a na swětlo wydaných od K. M. **JANA CTIBORA KOTWY** z Freifeldu w 12. 1615.

Balbin prawí, že ta kniha psána jest nowým psaní způsobem, jakýmž Kotwa ukázal, že by se česká řeč zbohatiti mohla. W druhé apologii str. Q. 4., o ní stojí, že lehkými slowy tak naplněna, žeby dosti bylo, aby nercili kněz, ale stupka nějaký autorem býti měl.

1434. **JIR. TESÁKA** spis křesfanský o slawném p. a spasitele K. J. od mrtwých wzkršeni, w Praze u Jana Stříbrského w 8. 1615.

1435. Sněm Ninivetský od **WIKTOR. WRBENSKÉHO** 1615 (Index).

1436. **WÁCSLAWA SLOWACIA** Traktat, rozjímání o předzwědent a wywolení božim lidí k wěčnému spasení, w Praze 1615 w 12.

1437. **JIR. TESÁKA** Spis kratičký o smrti těch, kteréž p. bñh mimo pomyšlení pojímá, 1615 w 8. w Praze.

1438. *Löbrina* (Lobeyna?) *Daniele* Nowoměstského z Hofějšiho Slezska, kazatele w Li-bochowě nad Labem *pohádky duchowní* aneb řeči w podobenství powěděne, z něm. w Dobrowici od Ond. Mizery 1616 w 12. 1617, w Trenčíně u Laurence Wodhaje 1660 w 12. 1675, 1695, w Brně 1722, 1726, 1729 w 12.

1439. **ŠIM. LOMNICKÉHO** Wítězství wiry proti kacířství. Wypsání kratičké o wirě swaté, křesfanské, kat. a o snešení apoštolském 1616 w 8.

1440. **JIRIHO TESÁKA** požehnání kněžské po službách božích, 1616 w 8.

1441. *Jana Thaddea* o manželství nařízeném. (Index).

1442. **JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO** obrana putowání křesfanského w krátkých důwodích písma sw. zawřená, w Praze u Tob. Leopolda, 1616 w 8.

1443. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Knižky dwoje o angelích dobrých i zlých w 8. 1616, 1618, w Praze u Dan. K. z Karlsperku. b) O beránku božim (Index).

1444. *Aurea catenula verae catholicae ac christianae religionis etc.* Zlatý řetizek prawého katolického a křesfanského náboženství z tříd-

ceti dvou článků způsobený, i dokonalým písmem svědectvím stvrzený, a k dobrému mládeže školní, Augšpurské konfessi se přidržející, vydaný od JIRÍHO TACITURNA Hájského, l. 1616 w Star. m. Pr. w impressi Matěje Pardubského w 8. latině a česky A listy 4. B—L. po 8mi. M. 10 listů. Jest to ewang. katechismus Augšp. wyzn. Připsán p. Janowi Bernhartowi Fünfkircherowi z Fünfkirchu, Kašparowi Kapliři z Sulewic, Křištof. Woračickému z Paběnic, Adam. Streyčkowi.

1445. MICHALA LONGOLIA Kralowického, far. w Bořislawi, čtvery knihy o pravém křesťanství spasitelného pokání srdečné lítosti a žalosti nad hříchy a pravé wíře. Z něm. J. Arndta přel. w Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1617 we 4. 1715.

1446. JANA OPSYMATESA Wečeře páne podle sw. písem a starých otcůw wysání... w Praze 1617 w 8.

1447. Narození Mesiáše w přirození božském a lidském, w jedné osobě z nepoškrvnené, w plnosti času zjeweného, z zaslíbení, figur a swědectví swatě prawdy proti Židům božství narození z panny, a jisté zjeweání jeho popírajícím, dokázané atd. od M. KASP. RHA-COPOEA Wodňanského w 8. b. r. a m. (z počátku XVII stol.) str. 40. Spis nepatrný.

1448. Rozmlauwání přátelské ělowěka katolického s podobojim o přijímání pod obojí. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 41.

1449. Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním saudu. Rkp. weř. bibl.

1450. Spis o pravdě a pravé jistotě božího spasení i připravení a způsobení jeho dostatečné a hojně milosti otce nebeského w skutcích J. Kr. též i o docházení jeho jistém a zřizeném skrze dary ducha sw. w jednotě církwe sw. bez r. a místa we 4. A—S. po 6, T. 5 listů bibl. weř. F. 40.

1451. Summa religionis verae ex confessione bohemia excerpta. Summa náboženství prawého z konfessi české wybraná: Item, examen komunikantůw, totiž: Zkušení wečeře páne požívajících, od D. Martina Lutera sepsaná, a pro vzdělání mládeže do češtiny přeložená. W Star. m. Praž. u Pawla Sessia (1618) w 8. latině a česky. Spůsob katechismu 8 archů a 6^{1/2} listů. Připsána dítkám pana Fridr. Smolika ze Slawic od S. ABR. RUSSINA Nowohradeckého.

1452. Summowní priznání k učení křesťanskému, od JANA JAK. SEDLČANSKÉHO, w Praze 1618.

1453. MATĚJ KROCÍN a) Spis o wečeři páne 1618 w 8. w Hradeč.

b) O dáwodích přítomnosti p. n. J. Krista při sw. wečeři.

c) O opravdowé potřebné Krista wěmu stwoření přítomnosti w 8. (Index).

d) Harmonia confessionis bohemiae et Augustanae. Konfessi česko-Augšpurská w 12.

1454. Katechismus od WIKTOR. WR-BENSKÉHO.

1455. Zpráwa a prawdiwé wyprawowání onehdejših colloquium neb rozmlauwání, kteréž se mezi Ferdinandem z Kolowrat a jemu přisedícím p. Lukášem Faninem a dokt. Helwíkem Garthiem a jemu přidáním Fabianem d. 28 Ledna 1618 zběhlo. A dostatečné wyswětlení 3 punktůw, o kterých strana odporná na dile jednati sobě na rozmýšlení brala, na dile pak řeč odpornau proti mši sw. wedla, w Praze u Tobiáše Leopolda 1618 we 4.

1456. ADAMA WOLFA Benešowského exegesis catechismi D. M. Luteri t. j. summowní a sprosté prawdy boží proukázání menših a w církwi boží obwyklého katechismu D. M. Lutera. W Praze u Mat. Pardubského w 8. 1619.

1457. Marka Ant. de Dominis Spalatského arcib. ohlášení a zpráwa, w kteréž příčiny pokládá, proč náboženství p. ského opustil a ze Wlach se odebral. W Praze u Dan. Sedlčanského we 4. 1619.

1458. JIŘÍKA MALÝHO, jinak Swobody sauseda Now. m. Pražského, o slawném a radostném wzkříšení páne 1619.

1459. Catechesis verae religionis Christianae: Katechismus náboženství prawého křesťanského pro dítky, od JAKUBA AKANTIDO MITISA. W Praze 1619 w Krosně 1723 w 8.

1460. W. WIDEMANNA Naučení křesťanů, 1619.

1461. Krátká zpráwa o modlářských obrazích od ABR. SKULTETA. W Praze u Dan. K. z Karlsp. we 4. 1619.

1462. Apologia, to jest: Dostatečná obrana wíry a náboženství církwi englických proti všelijakým neprawým nářkům a haněním všechněch nepřátel učení ewangelického, od Jana Juella, biskupa Sarisburgského sepsaná, z latin. přeložena. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 1619 we 4. A—Yüj.

1463. Traktatec o sedmi obecných swěta saudech. Wydaný skrze Jana Frigewillea Gantia l. 1588, a na česko téhož léta z lat. jazyku přeložený. W Praze u Dan. K. z Karlsperka we 4. 1619.

1464. Apologia neb obrana ode mne Karla Starsiho z Žerotína ku p. Jiřikowi z Hodic. Rkp.

Dobner, kterýž ten rkp. měl, připsal po kraji ta slowa: Est pure amicabilem expostulatio tempore illo utraqüístico facta.

1465. J. ADELFA ohlášení se proti psaní

jenž slowe acta concordiae etc. kněze Kyrmezeře, děkana uherského we 4. (Index). Byla i česká píseň s počátkem: Jan Adelf Kyrmezere wzkazujet da pacem etc. dle které zpíwala se píseň na Plzeň: Nařikání taužebné atd.

1466. **MAKARIUS JOSEF**. Prawdiwé zdání naproti Hawla Žalanského (?). W Praze 1621 we 4. (Boček).

c) *Biblická historie.*

1467. Spis o Kristu Nazaretském a jménu jeho, w Prostějowě 1561 ?

1468. O nápisu sw. kříže (před 1567).

1469. **HALECIA JAKUBA** z Dobrohostowa Teyna, far. Klecanského, otázky, kteréž syn boží Kristus Ježíš wydával na doktory a zákonniky, když byl w létech 12. 1593 w 8.

1470. **JANA CADAVEROSA** jinak Kauřimského historia, život Tobiaše, a Jana Hasa traktat o manželství. Item sw. Augustina kázání manželům učiněné, 1594 w 8.

1471. **JIRÍKA MÍŘKOWSKÉHO** cesta swatého patriarchy Jakuba z Bersabee do Bethel, kdež we snách báh se jemu zjewil. W Praze w impr. kněze Jiríka Hanuše Landškronského 1610 w 8. w Prostějowě 1610 w 12. 1611 w 8. ib.

1472. **MATĚJE POLIČANSKÉHO** knížka o wyjiti Noe z korábu, o stawení wěže Babylonské, o rodu Noe, o rozdělení krajín, o modlářství posléz z nich. W Praze 1603 w 8.

1473. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) O swatých ženách, kterým p. Kristus nejprwé swé wzkříšení zwěstowati ráčil, 1606 we 4. 1612 w 8. w Praze.

b) O slawném přenesení a wzetí neb wtržení na nebesa za žiwa w duši i w těle sw. patriarchy Enocha a welikého proroka Eliáše, kdy, kam a do kterého nebe, kterak a proč jsau přeneseni. W Praze w impr. Šumanské 1610.

1474. Nowé léto totiž nowého krále Emanuele Krista Jež. wtělení, početí a narození, od **M. WIKTORINA WRBENSKÉHO**, w Praze u Dan. Sedlčanského we 4. 1609.

1475. *Jana Kerner*a krátké wyswětlení trpěliwého Joba, w Praze u Jir. Hanuše w 8. 1611.

1476. Cunaetheantropi mundo nati (chronog. 1612.) Spis kratičký a sprostý o narození Krista atd. od **JAK. AKANTHIDO MITISA A—E5**. w 8. w Praze w impr. kněze Jirího Hanuše L.

1477. **J. OPSYMATESA** a) Rod wěčného nebeského a všemohaučícího krále nad králi, prostředníka a smírce prawého boha a člověka, ze sw. patriarchůw, z králů atd. podlé těla po-

šlého a z čistě p. Marie narozeného, 1612 fol. (bez místa).

b) Bible sw. historie pěkný pořádek we 4. (Index).

1478. **JOS. COLUMELLY STRÍBRSKÉHO** historia o Isákowu ženění, w Praze u Mat. Pardub. w 8. 1614.

1479. **WÁCSL. SLOWÁCIA** historie o utrpení a smrti newinné syna božího 1615 we 4.

1480. **SIM. WALECIA** Žiwot autrpný patriarchy Jakoba. W Praze 1616 w 8.

1481. Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly příchod a narození Mesiáše prawého Krista, od **MATAUŠE PAČUDY** 1616, w Praze u Mat. Pardubského.

1482. **JIRÍHO DIKASTA** a) Historie p. n. J. Krista w některých artikulich sebraná, w Praze 1617 w 12. b) Historie o proměnění pána Krista 1617 w 12.

1483. **TOBIAŠE ALBERTA WODŇANSKÉHO** Witězství nebeské skrze anděla, jenž nad Senacheribem králem assyrským swítězil. W Praze u Pawla Sessia.

d) *Milostiwé léto.*

1484. Léto milostiwé, a list božských odpustkůw po wšeckna léta, dokudž jsme žiwi trwající, z kancelári pána Krista toho swrchowáncho mistra, a wysokého kněze wydaný, 1541 u Jana Hada w 8.

1485. **JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO** Zpráwa patrná a upřímná o Jubileum, o milostiwém roku l. 1617, w Pr. u Tob. Leop.

e) *Wýklady.*

1486. *Korwina Antonia* Wýklady na čtení nedělní w St. m. Pražském u Pawla Sewerina z Kapí hory l. p. 1531 we 4.

[Na stránce druhé jest obraz Husůw, předmluwa od **ZIKM. ANT. Z HELFENBERKA**, um. sw. mistra, kterýž přeložil ten spis.]

1487. Obecné wšech křestanůw naučení starodáwné wíry, přikázání a modlitby s wyswětlením jich atd. W Litoměřicích 1537 w 8.

1488. Kniha Jobowa od sl. muže *Jana Oekolampadia* jazykem latinským w slowa rozšířená, smysl její jasně wyswětlující, uwedená, nyní w nowě w jazyk český přeložená. S předmluwau Alexandra impressora w Litomyšli. Wyt. u téhož 1540 we středu před sw. Bonifacem w 8.

1489. **ŠTURM ADAM** bakalář, krátcí wýkladowé na ewangelia atd. U Alexandra Plzenského w Litomyšli 1540 we 4.

1490. *Ant. Korwina* a) Wýklady na čtení nedělní a swáteční, (ku konci): Wytisťeno a dokonáno w Litomyšli l. 1541. Alexander. we 4. Po druhé 1542 we 4. w. w Praze skrze Bart.

Netolického. Přeloženo od **ZIKM. ANTOCHA Z HELFENBURKU**, umění swob. mistra. Dán w kolleji cis. Karla 1539.

b) Krátcí wýkladowé na epištoly nedělní celého roku z lat. přeložené. Ded. Bohušowi Kostkowi z Postupic a na Litomyšli. Adam pisař městský. W Litomyšli Alex. 1541 we 4.

c) Wýkladowé na čtení swátkáw weyročních z lat. přeložené atd. (ku konci): Wytisťeno a dokonáno w Menším městě Pražském u Bartol. Netolického l. p. 1542, we 4. Překladatel jest **JAN RAČEK HRADECKÝ** pisař radní Menšího města Praž.

1491. Ewangeliium J. Krista syna božího podlé sepsání sw. Matauše, kteréž *Erasmus Rotterodamskay* w širších slowích a jako s wýkladem pro lepší a dostatečnější wyrozumění slow a skutkáw Kristowaych i toho všeho, což w sobě též ewang. obsahuje, buďto podlé lierního rozumu, buďto podlé duchowního w latinském jazyku wydal, a **JAN WARTOWSKÝ** z Warty, pro Čechy a Morawany na českay wyložil 1542. (Konec): Wytisťeno skrze Ondřeje Dušika, měšténina w Litoměřicích atd. léta XLII (1542) we 4.

1492. Wýklad wýborný na žalm 127. Nebudeli pán wzděláwati domu, nadarmo pečují, kteříž jej wzděláwají. Nyní z latinského exempláře w češtinu přeložený a s pilností skorrigowaný a na mnohých místech pilně změněný od **M. JANA FORCIUSA** z Kauríma. W Star. městě Pr. skrze Jana Hada 1543.

1493. Doktora *Urbana Regia* rozmlauwání s Annau manželkau jeho o krásném kázání, kteréž Kristus . . . od Jerusalema až do Emaus dwaum uředníkům na welikau noc činil. Přeložil **JIRÍ ROZDALOWSKÝ**. Tištěno a dokonáno w městě Prostějowě . . . skrze Jana Günthera 1545 we 4. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1571 w 8. item 1573 w 8, listá CCCXX, item 1583 w 8. u Melantricha.

1494. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Žalm 50tý s wýkladem. Též písničky, w Praze 1558 w 8. b) Téhož žalm 80. w Praze 1558 w 8.

1495. Wýklad na žalm 50tý u knihy: Modlitby pobožné a prawé křestanské 1536 w 12. od **Jiř. Wicelia** (Index).

1496. Kniha Jesusa Syracha, jinak Ecclesiasticus, w kteréžto zawřina jsau utěšená napomenutí, a předkládají se všechněm lidem prospěšná naučení, jakby se jeden každý w swém powolání . . . chowati měl atd. Z něm. (*Kaspara Huberina*) přeložená od kněze **TOM. REŠELA**, a k prospěchu i k wzděláni všechněm wuobec wydaná (zjednáním Jana Straněnského), od Jiřika Melantricha z Aventinu imprimowaná 1561 fol. stran XII a 607.

Opět w Holomauci u Jana Günthera 1563 we 4. W Praze u Melan. 1574, 1575 fol. 1580 w 8. Reč dobrá, místy wýborná. Rečel často twoří sobě nowá slowa, nowé obraty a mluwení spůsobu wětším dílem šťastně.

1497. *Baltaz. Prohla z Sibenhirtu* Wýklad na žalmy w spůsob modliteb. W Praze 1562.

1498. Wýklad krátký dwanácte článkůw wiry apoštolské z písem sw. sebraný, jednoho muže w písmích sw. zběhlého. W Normberce u Jana Montana a Ulricha Neybera 1563 fol.

1499. *Erasmus Rotterodamského* Wýklad na ewangelia a epištoly nedělní. W Praze 1571 w 8.

1500. Křestanské a pobožné rozjímání na ewangeliium sw. Jana. W Praze u Šeb. Oksa z Kolowski 1567 we 4. listá 11. **J. ŠTURM** z **GREIFENBERKU** podepsán u předmluwy.

1501. Wýklad na žalm 28. **MATAUŠE WALKENBERSKÉHO** (w Klíči).

1502. **ŠIMON BRODSKÝ**: Wýklad na desatero boží 1573 (Cerroni).

1503. Wýklad na žalm 128, kterýž se k podstatě manželstwu wztahuje. W Praze 1581 w 8. (Index).

1504. Wýklad na Agnus Dei, spolu hádání člověka hříšného s pokušením, a o moru zpráwa, od **PAWLA LUCÍNA** Helikoniadesa z Helikonie 1583.

1505. Wýkladowé na epištoly sw. Pawla. Rkp. stol. XVI fol. w Museum.

1506. Wýklad modlitby páně welmi utěšený od Wawřince **RWAČOWSKÉHO**, s předmluwau **M. PETRA CODICILLA** z Tulechowa, w Praze u Jiř. Nigrina 1585 w 8.

1507. **KOCINA Z COCINETU** abeceda pobožné manželky atd. t. j. wýklad 22 weršáw o ctnostech dobré a šlechtné ženy, pořádkem liter abecedy hebrejské w posl. kap. Příslowí šalomaunowých. W Praze u Weleslawiny 1585 w 8. str. 120. Opět 1823 w 8. str. 110 (u Neureutra.) Ostaráno to wydání od A. Hanykýře.

1508. **JIŘ. DIKASTA** a) Modlitba páně s wýkladem krátkým, delším a nejdělsím. W Praze 1586 w 12.

b) *Tilemana* wýklad sedmi žalmůw přeložil. W Praze u Dan. z Welesl. 1598 w 12.

1509. **SIXTA CANDIDA** a) Wýklad na modlitbu páně, w Praze 1573 w 8.

b) Wýklad vlastní na žiwot Tobiáše, též diurnal, jinak celodenní uředníka s mistrem rozmlauwání pobožné, w Praze u Jiř. Jakoba Dačického 1588 we 4. 1589 we 4.

1510. **JANA ACHILLES** a) Wýklady na nedělní a swáteční ewangelia (Lukáše Osiandra) přel. 1588, 1589 (u Jiř. Dačického) 1595, 1611 w 8. w Praze.

b) Wýklad na Daniele, w Praze 1590 we

4. listů 166. Ded. p. Adam. Slawatowi z Chlumu a Košumberka, a p. Jindřichowi, p. Albrechtowi, p. Zachariášowi atd. bratřím. — U Jiř. Jakubea Dačického.

c) Výkladové kratičky na epistoly nedělní a sváteční, v Praze 1595 w 8. u Jiř. Dačick.

d) Jeronyma Wellera krátký výklad historie ewangelické o umučení p. přel. 1612.

e) Kratičkový výklad na troje zaslíbení p. boha našeho o Kristu 1613 w 8. u Mat. Pardub.

f) Krátký a sprostný výklad některých písem swatých 1616.

g) Krátký a sprostný výklad na dvě kapitoly zjevení sw. Jana 1617.

1511. Výklad na věřím pána boha. Škola neb ewičení křesť. a věrné duše dle pořádku článků, u Dan. Adam. z Weleslawína, w Praze 1588 w 8. str. 411 a 13 listů.

1512. Výklad rozdílů 21ho zjevení s. Jana b. r. we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6. num. 4.

1513. Výklad knihy zjevení sw. Jana, 1589 Rkp. bibl. weřej. XVII. G. 26. též XVII. F. 40.

1514. Výklad na skutky apoštolské, w témž rkp. weř. bibl. XVII. G. 26. r. 1595 (na konci).

1515. Rozjímání aneb výklad pobožný a křesťanský na žalm 32 swatého Dawida, w Praze 1589 u M. D. A. z Welesl.

1516. Modlitby páně krátké a velmi pěkné wyswětlení, 1589.

1517. Výklad křesťanské věci k náboženství, w Praze we 4. 1591 (Pelc. Cat.)

1518. ZIKM. CRINITA STRÍBRSKÉHO
a) Rozjímání žalmu 31 a 80, 1594 w 12. b) Spis o artikulích: Wstoupil do pekel atd. c) Výklad na žalm 91 (Index).

1519. TOBIÁŠE MAURENINA výkladové na ewang. sw. Jana, w Praze u Dan. Sedlčanského 1595 w 8. u W. Stríbrského 1598 w 8. archů 6 s titulem: S. Jana čtení s pěkným výkladem na částky rozdělené, též 1605.

1520. Na desatero přikázání boží kratičkový výklad neb wyswětlení, w Žatci 1597 we 4. Rkp. (Index).

1521. Výklad pobožný na žalm 91ní sw. Dawida. Nazad přidáno jest kázání sw. Cypriana o moru a modlitby některé sw. otců... za... šťastné wyjiti z tohoto swěta od M. D. A. z Weleslawína 1599 w 12.

1522. SIXTA PALMY a) Výklad na žalm 78. W Praze 1600.

b) Na ewang. sw. Jana 1600.

c) Skreyše zlatá boha nejvyššího; s rozjímáním žalmu 90. W Praze 1612 w 8.

1523. WÁCSL. ŠTEFANA a) Výklad na Jonáše u Dan. Sedlčanského w 8. 1604, 1606 w 8.

b) Na Nahuma tamže 1601, 1604 A—D4, pak 1604 w 8. u Sedlčanského.

c) Na Joele 1606.

d) Na Abakuka 1606 w 8. tamž.

e) Na Sofoniáše 1612 w 8. A—E.

f) Na Aggea (1606) A—C3.

g) Na Abdiáše 1612 w 8. A—H2.

h) Na Malachiáše A—D4.

i) Scala Jacobea. Wyswětlení a wyznamenání řebříka sw. Jakuba 1612 w 12.

k) Na Micheáše u Mat. Pardub. 1614 w 8.

l) Na Zakariáše u Dan. z Karlsperku 1615 A—O. w 8.

m) Na Amosa tamž 1616 A—L3.

n) Na Ozeáše tamž 1617 A—V.

1524. WÍTA JAKŠE a) Decalogus Dei, nebo přikázání deset slow summowní wyswětlení, w Praze 1602.

b) Wyswětlení na sedm slow Kristowych.

c) Výklad na žalm 122.

1525. Wojenská auprawa krále Dawida: žal-mowé 9 a 120, s wyswětlením proti národu tureckému, 1604 w 8.

1526. Výklad kapitoly 53 Izaiáše, od WÍTA PHAGELA Píseckého, w Praze 1605 w 8. u Dan. Sedlčanského. Ded. Hedwice Smiřické z Hazenburku.

1527. Výklad prostý na nejsvětější modlitbu pánem Kr. wydanau Otče náš, od ŠIM. LOMNICKÉHO, w Praze 1605 w 8. str. 455.

1528. JEREMLÁŠE DENHARTA Skytořinského angelika mornímu neduhu odpirající, výklad na žalm 91, w Praze 1607 w 8.

1529. CYPRIANA PESSIA a) Výklad na Agnus Dei 1607 w 8.

b) Kratičké wyswětlení slow sw. Jana křtitele: Ai beránek boží, kterýž snímá hříchy swěta, w Praze u kněze J. Hanuše w 8. 1612.

c) Unguentum fraternae concordiae, výklad a wyswětlení žalmu 133, w Praze u Dan. K. z Karlsperka 1616 w 8.

d) Privilegia pie defunctorum, výklad mandr. 3. sprawedliwých duše atd. 1616 w 8.

e) Výklad na žalm 2. w 8. (Index).

f) Turris fortissima. Kratičkový spis wyswětlení slow Šalomaunowych 1616 w 8.

g) Divinum somnium Jacobi Patriarchae t. j. výklad snů, kterých měl sw. Jakub patriarcha, když šel z Bersabe do Hاران, w Praze u Dan. K. z Karlsp. w 8. 1618.

1530. KAŠPARA ARTOPAEI Synopsis ps. 22, o Krista pána snižení a w auřadu messiáškém powýšení při památce umučení a z mrtvých wstání 1610 we 4.

1531. Via patrum. Cesta otcůw buď pobožných, buď bezbožných, pod wyswětlením žalmu 94 w Praze 1611 w 8.

1532. **JANA HERITESA** a) Kratičké wysvětlení 2 a 3 artikulů wíry 1612.

b) Adwentní na oráté wýklad dwau artikulů o wtělení (1612?)

1533. **JAKUBA PETROZELINY** a) Pastor t. j. wýklad žalmu 23, w němž Dawid boha swým i wšech wěrných pastýřem wyznává i z něho se těší, w Praze u Jiř. Hanuše w 8. 1612.

1534. Asylum piorum. Traktátek skrowný o prawém autočišti lidí pobožných, pod korauhwí kříže Kristowa, pod wyswětlením žalmu třetího od **JAK. AKANTIDO-MITISA**, 1613 w 8. W Praze w impr. kněze Jiřího Hanuše L.

1535. **PAWLA NONNIA** Heřmanoměstského far. w Náchodě, rozjímání krátké žalmu Dawidowého osmého atd. w Praze 1615 w 8.

1536. Rozjímání aneb wýklad pobožný aneb křestanský na žalm 112, w Praze u Dan. Karla z Karlsperku 1616 w 8.

1537. **ŠIM. WALECIA** wýklad žalmu 22, w Praze 1616 w 8.

1538. **WIKTORINA WRBENSKÉHO** Wýklad listu Kristowa od ewangelisty jeho sw. Jana psaného, a do Laodicee poslaného, 1616 w 8.

1539. **MATEJE JANDY** Victoria ecclesiae triumphantis. Církwe wítězitele přerozkošný způsob, podiwné sw. Janowi od boha zjewení, 1617 w 12. (Index).

1540. **BARTOLOMĚJE JAWORSKÉHO** sceptrum. Berla Ježíše Krista 1617 w 8. Při též knize spolu wýklad na žalm 28. (Index).

1541. Hypomnema epistolarum. Wýklad řeči epištolních nedělních, kteréž se od adventu až do památky sw. Trojice čtau, dle konfessí české, jinak Augšpurské, sepsaný od **BLAŽEJE BOROWSKÉHO** z Borowna far. w Holohlawech, 1617 we 4. dwa díly, w Hradci (nad Labem a Orlicí) w impr. Mart. Kleinwechtra Pilinkowského.

1542. Wyswětlení žalmu XX w Waldsaxu toho dne, když Fridrich za krále česk. přijmán byl. Od **ABRAH. SKULTETA**. Z něm. W Praze u Dan. K. z Karlsper. we 4. 1619.

1543. Exegesis catechismi D. Mart. Lutheri. To jest summowní o sprosté prawdy boží prokázání, menšího a církwi boží obwyklého katechismu D. Martina Luthera atd. učiněné od kněze **ADAMA WOLFIA** Benešowského, ew. Krist. w městě Polně služebníka, l. p. (w chronostichu 1619) s powolením p. administratora. Wytisťené w Starém městě Pražském u Matěje Pardubského l. p. MDCXIX w 8. A—O. po 8 list. P. 6 $\frac{1}{2}$. Připis dítkám wábec.

1544. **WÁCSL. TROJAN** kněz, wýklad ze zjewení s. Jana o veliké ohavnosti bludu Antikrista. Ms. w 8. (Boček).

1545. Wýklad na modlitbu páně od **MATEJE KROČINA**, far. Ryehnowského, 1620.

1546. **Galli (DAWIDA ŽLUTICKÉHO)** Rozjímání potěšitelné z textu sw. ewangelium k neděli 4té po třech králích přepsaného 1620 w 8. (bez místa a tisk.)

1547. **MARCHIO KAMENICKÝ WÍT.** Čtwerý wýklad na nejswětější modlitbu páně, weleb. otce bratra *Jeronyma Savaneroli* z města Ferrarie rádu praedicat. — Též kázání jeho, kteréž učinil u wigilii naroz. p. a spas. n. J. Krista před bratřími swými. Z lat. jazyka do česk. přeložený od Wíta Marchio Kamenického, měštěnina a služebníka pořádku nákladnického w Star. m. Pražském, w Praze 1620 w 8. tamž 1627.

f) Postilly.

1548. **JANA STRANĚSKÉHO** a) Postilla česká k užítku mládeži křestanské, w způsob otázek od neděle adventní až do welikonoci složená, podlé exempláře německého *Jana Špangenbergského* na česko wyložená, w Prostějowě u Jana Günthera 1546 we 4. b) (*Jako II. díl*): Postilla česká na obzwláštní swátky celého roku k užítku křest. mládeži. Skrze Jana Špangenbergského, kazatele Northauzského w způsob otázek složená 1546. Potom (celá postilla) we 4. 1553.

Pak pod titulem: Postilla česká, anebo waykladowé na epištole a ewangelia nedělní i také swáteční přes celý rok, z lat. a něm. jazyku w český přeložená, uyní pak w dobrý pořádek a w jednu knihu uwedená. Tak jakž tazý pořádek církew křestanská od prwní neděle adventní až do poslední neděle po swaté Trojici zachowává. K užítku mládeži křestanské. W způsob otázek složená a sepsaná od Jana Špangenbergského, někdy slawného kazatele w cis. městě Northauzu. K nížto přidáno jest patnáctero kázání o mrtwích tělech, i také LX příkladůw z písem sw. wybraných, že se těla mrtwá mají pochowawati. Wše od téhož Jana Špangenbergského sepsáno, figurami pěknými ozdobeno a wytisťeno w slawném městě Normberce u Jana Montana a Woldřicha Neyberga l. p. 1557 fol. téhož léta 1557 dvoje wydání (w Museum). Silná (142 † 230 † 161.) 540 listů. (Tohoto wydání jest wlastně titul hořejší); pak 1566 tamže w fol. u Woldřicha Neyberga a Ditricha Kerlacena 3 díly. Rozwřžena jest na tři strany: od neděle adventní až do prwní ned. welikonocní; odtud až do prwní adventní; pak wýklady na epištole a ewang. o swátcích přes celý rok. Předmluwa jedna od Lutera, druhá Jana Straněnského, kterýž ji český přeložil. Jest místem jízliwá proti katolíkům, čeština dobrá, dobropisemnost špatnější. b) Jana Hofmeistra postilla česká, totiž kázání na ewangelia, kteréž se w nedělské a jiné swáteční dny přes celý rok čtau, a téměř wšecka na říšských sněmích w Wormsu a Rezně kázána. Skrze Jana Hofmeistra rádu swatého Augustina. Na česko přeložil Jan Straněnský w Kr. Hradci. W Prostějowě skrze Jana Günthera 1551 fol.

1549. Postilla česká totiž kázání na ewan-

gelia. W Prostějowě skrze J. Günthera 1551 we 4. (Boček, snad Baworowského? J.)

1550. Postilla česká aneb kázání a výklady na ewangelia, kteráž se w nedělské dny přes celý rok čtau, wěrně sepsaná i kázaná, od **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO**. Wytisťeno a dokonáno w slavném městě Holomauci u Jana Günthera 1557 fol.

Z též postilly vyšel: a) Výklad sw. čtení na veliký pátek, wytažený skrze Jos. Klíče (Ditricha). W Hradci Král. 1822 w 8. str. 94. b) Kázání o manželství. W Praze 1822 w 8. str. 16 od Jana Ditricha, u Ant. Straširypky w 8. c) Kázání na ewang. sw. Jana. na den sw. Trojice, tamže 1822 w 8. str. 22.

1551. Výkladové řeči božích. Dwa díly 1575 we 4.

Postilla Kralická, krásným tiskem.

1552. *Jana Fera* (Wild), Mohutského kazatele, postilla na čtení a epistolů nedělní a swáteční přes celý rok, aneb kázání ewangelické prawdy, a prawého obecného apoštolského učení 2 díly, w Praze. Nedělní i swáteční, letní i zimní díly. Z lat. a něm. přeložená nákladem Jiř. Melantricha z Aventinu 1575 fol.

1553. **JANA KAPITY** postilla, t. j. kázání, kteráž na řeči boží ke dnům swátečním přináležející přes celý rok činěna býwají, od J. Kapity, dwa díly 1586 we 4.

Opět w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615 we 4. (dle Indexu obsahuje na neděle a swátky ranní i veliké kázání s nešporem). W Mus. jest rkp. od l. 1605 num. 357. Rkp. druhého dílu od r. 1607—12 we 4. u p. Bočka.

1554. Postilla aneb výklad na ewangelia nedělní i swáteční od adventu až do welikonoci, sepsaný od *Egidia Hunnia*, písem sw. doktora a Wittenberské akad. prof. w českau řeč přel. Wytisťeno w Drážďanech 1588. Opět 1628 u Krist. Megandra fol. str. XII a 578 mimo X registr.

1555. **MART. PHILADELFA ZÁMRSKÉHO** postilla česká na ewangelia nedělní a swáteční přes celý rok. W Jezdkowicích (Jeschendorf blíž Opawy) r. 1592 w fol. 2 díly. Po druhé w Lipště u Mich. Kapihorského 1602. Po třetí w Drážďanech nákladem Dan. Sedlčanského knihlačitele a měšťana Star. m. Pražského, s připsím od pastýřůw ewang. w Čechách a Morawě Kristianowi II wéwodě a wolenci saskému r. (také) 1602. Akta stranau zákazu a pobrání prwního wydání této postilly w Jezdkowicích chowají se u konsistoře Olomaucké.

1556. *Jakuba Wolfganga Wujka z Wagrowce*, postilla aneb kázání ewangelitská na neděle a swátky celého roku z polského do českého přeložena od **ONDŘEJE MODESTINA** we 4. W Litomyšli u Andr. Graudence 1592, w Praze u Pawla Sessia 1629 we 4.

1557. Postilla neb kázání na ewangelia nedělní i swáteční od adventu až do neděle 27 po sw. Trojici. Rkp. we 4. z konce XVI wěku na Strahowě.

1558. Postilla ewangelická, výkladové na ewang. nedělní, swáteční epistolů a dni wšední, střední a páteční, od **BOHUSL. BEPTY** Wysokomeyského, faráře w Miletíně na Bystřici 1594 fol.

1559. **JANA ACHILLESA** Beraunského postilla z latiny přeložená. W Praze u Jiřika Dačického 1595 w 8.

1560. Postilla každodenní pobožná od **JIRŮHO DIKASTA** z Mirkowa, dwa díly, 1 díl 1612 we 4. str. 515, druhý 1612 str. 366. Pak w Praze u Matěje Pardubského 1614 w 8. str. 205 por. V. od r. 1708.

1561. **JAKUBA PETROZELINY** Kunštatského postilla aneb kázání summowní a krátké na epistolů ke dnům páně nedělním přes celý rok... z samého slowa božího... sepsané a wydané. W Praze u Mat. Pardubského 1613 we 4.

1562. **WÁCSLAWA SLOWACIA** a) Díl postní výkladůw řeči celoročních, wzatých z písem zákona obojího, starého i nowého, činných skrze (jméno spisow.) Na zámku Dobrowici u Ondřeje Mizery Jarowského 1613 we 4. A—Mmm, a 2 listy.

b) Wyswětlení prosté bibli malé, jinak řeči z obojího zákona božího na každý den nedělní i wšední celého roku. Nákladem p. Johanny Krínecké z Budowa. W Praze u Mat. Pardubského fol. I díl od adventu až do sw. Trojice 1615—6. II díl nákladem p. Albr. staršího Kríneckého z Ronowa. W Praze u Jana Ctibora Kbelského 1620 fol. od sw. Trojice až do adventu (wydal Jan Rozacius Hořowský).

1563. Postilla katolická, jak kostelní tak domácí, to jest: Potom toho co se z ewangeliem každau neděli, každý swátek přes celý rok čte, krátké však důwodné a jadrné, w otázkách rozwedení a wyložení, k wzdlání ctých... mrawůw, jako i k wywráčení wší... nešlechtnosti sepsaná prací dvojiceti. kněze mistra **ŠEBEST. WOJ. SCIPIONA** Plzenského. W Praze 1618 we 4.

Po druhé s nápisem: Jak kostelní tak domácí postilla, to jest: Potom, toho co se z ewang. každau neděli přes celý rok čte atd. W Praze u sw. Klimenta skrze Jiřiho Černocho l. p. 1667 fol. VIII a 517 str. (druhý díl) swáteční postilla, jak kostelní tak domácí. To jest: Potom, toho, co se z ewangeliem každý swátek atd. tamž 1668 fol. textu 188 str. Po třetí w Praze w koleji sw. Klimenta skrze Wojt. Jiřiho Koniáše factora l. p. 1695 we 4. 1 díl (neděle obsahující) mimo předml. 464 str. 2 díl 187 str. Po čtvrté 1776 w 8. w Praze. Dobrá věc i jazykem; r. 1779 vyšel zvláštní spisek, jakby se té postilly užiti mohlo a mělo; od Lenharta (školastika) atd.

1564. Kazatel domovní, to jest: naučení potřebné, jakby hospodářové v domích... svých spolu s domácími svými každého dne, zvláště ráno a večer... sebe k dobrému slovem božím napomínati měli od K. M. KONEČNÉHO, w Králové Hradci 1618 we 4. u Mart. Kleinwechtra str. 415, též 1625 w 12. w Brně u Siedlera 1783 we 4.

Klade na každé ráno: píseň, řeč, napomínku, modlitbu, weršičky; na každý večer tolikéž kromě řeči na dwa týdny. W druhém dílu na zvláštní časy, k. p. půst, wojny, sucho atd.

1565. WIKTORINA WRBENSKÉHO Po-stilla na ewangelia nedělní we 4. (Index).

1566. Neznámé mi jsau: a) *Postilla domovní* w 8. b) *Wýkladové řeči adventních fol.* (Index).

g) Kázání nedělní a světeční.

1567. Káz. nešporní na epístoly, od BE-NEŠE OPTATA. (1533?)

1568. *Rhegia Urbana*: Kterak falešné proroky každý poznati, anobřz je hmatati může. Kázání w Mindě w Westfalii učiněné skrz doktora Urb. Rh. léta p. 1540. A—N. w 8. [w Olomauci J. Oliwetský z Heřmanic.]

1569. JANA AUGUSTY a) Kázání o Jidášových dětech, na řeč Actor. 1 w těch dnech powstlaw Petr, okol. 1540 tištěno. b) Kázání o ustanowení na biskupství sw. Matěje, místo Jidáše. Stalo se 1540 w 4 neděli po sw. Trojici w Boleslawi mladé. W Litomyšli okol. 1540 —2, A—Jij. we 4.

1570. Rozjímání o umučení Krista pána velmi pěkná, od *Antonia Korwina* psané. Z latinské řeči přeložil M. ZIKM. ANTOCH z HEL-FENBERKA, w Praze Pawel Sewerin 1541 we 4. listů 33. Jest vlastně 6 kázání o utrpení páně. Opět 1543.

1571. PETROWROZSKÝ HYNEK, bratr český: kázání w neděli 8 po sw. Trojici, učiněné w Mladé Boleslawi, w kterém mnohými důwody doučuje, kterak žádný nemá se hned we všem učení od cirkwe Římské dělití a od ní se laučiti atd. (Šturm Srown. 295.)

Kázání to celé klade kněz Matěj z Laun, děkan Žatecký we své knížce 1542.

1572. DITRICHÁ WÍTA kázání o mytí nob, w Normber. 1543 we 4.

1573. *Zikm. Zigy* Wojenské kázání, z něm. 1544 w ozdobné compendium uwedl kněz MATAUŠ HRADECKÝ, na ten čas děkan Žatecký.

1574. *Michala biskupa Sidonienského* a) kázání na velký čtvrtek o přeswaté swátosti těla a krwe páně. Též druhé kázání na den božího těla... na říšském sněmu w Augšpurku učiněné l. p. 1548. Přitom jest téhož kněze Michala napomenutí při sw. mši k přistojícím.

(Ku konci) Wytlištěno w menším městě Pražském u Bartol. Netolického 1549 we 4.

b) Téhož Mohutského suffragana kázání patnáctera o přeswaté mši w Augšpurku na říšském sněmu l. p. 1548 kázána. Wytlištěno w Prostějowě u Jana Günthera l. p. 1549 we 4. archů 22. W Holomauci 1567 we 4. Na žádost urozeného p. p. Joachima z Hradce a na Hradci.

1575. Trináctero kázání o umučení páně, rukau Martina Primusa psáno r. 1550, w Prostějowě 112 listů. Rkp. (Boček).

1576. TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO a) Desatero kázání o sw. pokání, z mnohých učiteluow sw. wěrně sebraná a se wší pilností sepsaná, w menším městě Pražském u Bartol. Netolického (wydal J. Straněnský) 1552 we 4. A—Hhij. Též w Praze nákladem Neureutra 1822 w 8.

b) O umučení p. n. J. Kr. křesfanské a pobožné rozjímání (w Plzni kázané). W Prostějowě u Jana Günthera w 8. 1552.

c) Dwoje kázání při slawnosti nové mše 1557. Znowu od J. Ditrichá 1822 w 8. w Praze u Ant. Straširypky str. 43.

1577. Řeči psané na příkázání šestero páně nowego zákona 1554 (bez místa) we 4.

1578. Kázání nebo řeč napominající w připomínání wečeře páně a umýwání noh, Doctoris *Henrici Scribonii* etc. 1554 w 8.

1579. Kázání dwoje r. 1554 w Opawě kázané 9 listů od *Matěje*, kazatele tamž. Rkp. we 4. a od r. 1554.

1580. MATAUŠ HRADECKÝ: a) Kázání učiněné l. 1556 na Horách Kutnách u vysokého kostela, o hromobiti, krupobiti a bauřech, skrze kněze Matauše z Králové Hradce ty časy děkana. W Prostějowě 1556 w 8.

b) Kázání učiněné troje a w jedno shromážděné, kteréž kázal na den sw. božské Trojice na Horách Kutnách u vysokého kostela kněz Mat. Hradecký, ty časy děkan (1554). W Prostějowě u Kašp. Aorga 1557 w 8.

1581. První díl knih služby slowa božího: Počíná se na šest nedělí před adventem a zdržuje w sobě památky prawd wíry w boha otce, a skutkůw p. n. J. Kr. prwních, dětinstwí a mladosti jeho, též i památku všeho celého žiwota jeho fol. (Na konci): První den po sw. Wítu dokonáno l. p. 1557. (Jsau kázání a čtení nedělní) Druhý díl počíná se od neděle, kteráž slowe dewítník fol.

1582. Kázání oswíceného muže *Erasma Roterodamského*: O nesmírném milosrdenství božském, w Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8. S tím snad jedno jest: Kázání pobožné a křesf. o nesmírném a newyprawitedlném bož-

ském smilování. W Praze u Jiřího Melantricha 1573 w 8.

1583. *Jeronyma Sawanaroly* z Feraří *a)* kázání na žalm 50tý. W Prostějově u K. A. 1558.

b) Sedmero krásné a potěšitelné kázání o žalostech, bidách a souzeních člověka. W Holom. u Jana Günthera 1559. W Praze u Jiř. Melantricha 1565, 1573, 1576 w 12.

1584. **MATĚJE HRUŠKY** kázání na ewangelia, kteráž se w církwí boží přes celý rok w neděli čtau. Rkp. fol. 1561.

1585. Kázání křesťanská s krátkými výklady Fridricha biskupa Wideňského na ewangelia přes celý rok, z lat. přel. od **TOMÁŠE REŠELA** 1561 we 4. 1574 a vydané od Straněnského 1578 we 4. W Praze u Jiř. Černocho a Mich. Petrla 300 listů.

1586. **PETRA PERISTERIA** z Tayna Horšovského kázání w neděli dewátou po sw. Trojici w kostele na hradě Pražském, o přijímání welebné swátosti oltární pod obojí způsobou tak jakž nyní wúbec žádajícím od concilium sw. Tridentského dowoleno jest... we 4. w Praze 1564 listů 34.

1587. **JIRÍHO NETOLICKÉHO** Šestnácte kázání o bidě nynějšího našeho žiwota. W Pr. u Jiř. Dačického 1568. Přípis p. Zdeňkowi z Šternberka A—R4. Opět w Praze u J. Jakoba Dačického 1588 w 8.

1588. **JANA STRANĚNSKÉHO** *a)* Jana Fera kázání XII o pokání a o podobenství, o synu marnotratném; z něm. W Praze u Jana Jičinského we 4. 1569. *b)* Kázání atd. 1577 fol.

1589. **ONDŘEJ ŠTĚPÁN**, starší brat. jedn. [Kázání na neděle a swátky celého roku]. *Conciones didacticas, juxta articulos symboli apostolici sive locos communes, illis comprehensas dispositas, super usitatos ex sacra scriptura textus dominicarum et festivitatum annuarum an.* 1575 in lucem miserunt et publico usui dedicarunt seniores fratrum Bohem. an. 1575. [Regenvolsce. hist. eccl. p. 319.]

1590. Kázání wayborná na wšecy swátky na ewangelia, kteráž se čtau w chrámích páně přes celý rok. Nyní w nowě sepsaná l. 1575. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 13. w 8.

1591. Mistra **WÁCSLAWA FRANTY** Argumentum s krátkau apologií kázání na den sw. Wíta učiněného w kostele na hradě Pražském 1575. W rkp. 374 Mus. na listu 231 sld.

1592. **JANA BOLESLAWSKÉHO** Kázání o bohatí pekelníku a Lazarowi nebeském měšťanu. W Praze u J. N. we 4. (bez r.) A—T2.

1593. Kázání o brozné kometě, kteráž se začala ukazowati ten den po sw. Martině s wečera l. p. 1577... od kněze Walentina Šubara Landškronského... kazatele w Domažli-

cích. W Praze u J. Melantricha z Awentínu a M. Dan. Adama Pražského 1578 we 4. listů 24 (s modlitbau a 2 písněmi).

1594. Kázání **KYRMEZEROWO** 1578. (Rozb. II. r. 1843—4.)

1595. Kázání o třesení země w 1 neděli postní na Horách Kutných 1580 we 4.

1596. *Jiřika Šerera* Sedmero kázání o Antikristu, ů A. J. 1585 w 8. (bez tit.)

1597. **SIXTA CANDIDA** kázání o země třesení 1588.

1598. **JANA ŠTELCARA** Želetawského *a)* Kázání o zlořečenství, lži, krádeži, wraždě a cizoložstwu.

b) Kázání dvojce na 4tau kapitolu Ozeáše, a o hrozném porodu. (Index).

1599. **WÁCSLAWA BROSIA** *a)* *Jakuba Feychta* pět kázání na dwadeceti neslušných příčin a zjwných klamůw od Pikhartůw... proti katolickým smyšlených. Z něm. přel. W Litomyšli 1589 w 8. 1591 w 8. W Praze u Pawl. Sessia 1628 w 8.

b) Kázání o slawném swátku těla božího. W Litomyšli Andr. Graudenc 1594 we 4.

c) *Jiřika Šerera* S. J. křesťanská wojenská kázání, přel. z něm. W Litomyšli u And. Graudence 1596 we 4. A—H.

Jsau tři kázání lid wojenský proti Turku wzbuzující.

d) Jisté umění a zaklínání proti stílení, bodení, sekání, laupeži, pálení, proti pádu a zahynutí w boji aneb zajetí od nepřátel... w něm. řeči wúbec wydané a na troje kázání rozdělené od Jiř. Šerera S. J. a nyní w český jazyk přeložené od K. W. B. D. H. 1596 we 4. Andreas Graudenc (w Litomyšli).

1600. *Ludwika Lavatera* kázání troje o drahotě a hladu, přel. **PAWEL SLOWACIUS** 1591.

1601. *Jiřika Šerera* S. J. kázání o slawném swátku těla božího a processí, (přel.) w Litomyšli u Ondřeje Graudence 1594 we 4. archůw 6.

1602. Celoroční řeči boží z star. i now. zákona k každému dnu nedělnímu i wšednímu rozdělené a rozšířené. W Praze u Jiř. Jakobeusa Dačického 1594 we 4.

1603. **JANA ZAHUMENSKÉHO** z Wolyně *a)* Kázání o swaté trpěliwosti 1596 w 8.

b) Kázání potěšitelné wšechněm pod obojí přijímajícím. W Praze 1619 w 8.

1604. *a)* *Jana* staršího *Mathezia* historie pána spasitele našeho J. Kr. Přeložená od **BENJAM. PETRKA** z **POLKOWIC**, 2 díly. W Praze u Dan. Sedlčanského 1596 fol. (Jest 32 kázání).

b) **JAKUBA MELISAEA** Krtského o powodni škodliwé l. 1598 na rozličných místech

stalé, kázání troje před pohřbem, při a po pohřbu těl lidí ztopených činěné na Horách Kutných. W Praze u Dan. Sedlčanského w 8. 1598.

1605. JANA SUCHEHO (Suchius) čtvero kázání nedělní l. 1596—1599. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 2. b. r. fol.

1606. POLIA LUKÁŠE sedm kázání o životu věčném. W Star. m. Praž. w impr. Petrowské, nákladem Mik. Rydle z Nayenperku w 8.

1607. JANA ACHILLESA a) Kázání kratičké o moru we 4. 1599. b) Eortologia. To jest kázání swáteční aneb výkladové . . . o životu, práci a smrti sw. apoštolůw atd. W Pr. u Jiř. Hanuše Landškronského 1611 w 8.

1608. Kázání na tři stránky rozdělené kněžím a správčům duchovním náležející l. 1579. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 5. we 4.

1609. Kázání nedělní z XVI stol. Rkp. bibl. weř. XVII. H. 21.

1610. JANA HERITESA z Král. Hradce, 5 kázání o hanebném a mrzutém opilství neb ožralství, kázané w Kníně hor zlatých 1600 w 12.

1611. MARTINA TRIBALIA a) Jedenáctero kázání pohřební, všem křesťanům k rozjímání užitečné a potěšitelné, l. p. 1600 we 4. A—T5. (Jsau kázání o smrtelnosti lidské jednající, nepravě pohřební nazwaná, k nimž 3 kázání o moru připojena jsau.)

b) Kázání o setrvání wolených božích u wíře 1602, we 4.

1612. Kázání na nový rok šestnáctistý k křesťanům a Čechům. W yd. 1612 (Boček).

1613. JIŘÍKA TESÁKA Mošovského (děkana w Kauřimě) a) Heptalogus Christi. Kázání na sedm slow Kristových 1601 a 1605 (u Balb. 1609).

b) Gallicinium etc. O kohoutovém zpívání w domu Kaifášowém 1604.

c) De avaritia. O lakomství w 8.

d) Genethliacon Christi theanthropi. O narození Krista, kázání, kteréž měl u p. Marie na Lauži, w Praze 1606 w 8. 1611. (Balbin držel toto káz. a ono o sedmi slowech Kr. za nejlepší.)

e) Stella nova et cometa t. j. křesťanské a pobožné wysvětlení, co hrozného komety . . . předzvěstují a s sebou přinášejí. W Hradci nad Labem kázané w 8. 1607.

f) Christi ad mulieres concio 1607 w 8.

g) De hierologia. Kázání první w Kauřimě učiněné, 1608 w 8.

h) Te Deum laudamus, o veliké přízni národu českého pod obojí přijímajícího. Spis křesťanský 1609 we 4. (kázání?)

i) Nowé léto (kázání) 1610.

k) Collis vinaria. O winohradech, w Praze 1611 w 8. (kázání?)

l) Martinianus auser. Swatomartinská hus. 1612 w 8.

m) Potus angelicus. Angelský traik.

n) Christi duo miracula 8.

o) Encoenia perpetua, t. o ustawičném p. boha poswícení. W Praze 1613 w 8.

p) Tenebrae Christo patiente factae. O zatmění slunce (při umučení páně), w Praze 1614 w 8.

q) Salvus conductus. O šťastném tři stawů jeti k sněmu do Budějowic. Kázání dle žalmu 121, u sw. Haštala 1614 w 8.

r) O nejsvětějším a nejtěžším kříži a utrpení p. J. Kr. 1615 w 8.

s) De fatalibus temporibus, kázání na nowé léto 1616 w 8.

t) Philadelphia etc. O swornosti bratrské, kázání na žalm 133, w Praze 1616 w 8.

u) Zlý a nemilý host; o ohni.

w) De s. Joanne Praecursore. O slavné památce sw. Jana Předchůdce, kázání 1617. W tom chwálí Hawla Žalanského; hlawního; jak prawí Klíč, kacíře.

1614. Jana Oxiopa Sabbatena Kázání o duchovním a poswátém těla a krwe páně požívání 1602.

1615. JIŘ. HANUŠE Landškronského a) Soli Deo gloria, amen. (Chron. 1602). Na odchodné kázání poslední učiněné w chrámě p. u sw. Jindřicha w Nowém městě Pr. . . s písní českau a lat. Valedictio etc. W Praze w impr. Šumanské we 4. 1602 A—G. (Šel do Postolport za kazatele.)

b) Deset zaslibení božích o Messiášowi (na způsob kázání) w 8. 1612.

1616. Nejprvnější kázání w Žamberku učiněné w neděli 4 po welikonoci 1603 we 4. (Index).

1617. BLAŽEJE BOROWSKÉHO a) Dewatenácte kázání o sw. pokání. W Hradci u Mart. Kleinwechtera 1603 a 1616.

b) Troje kázání o umučení a wzkříšení w 8.

c) Řeč učiněná atd. w 8.

d) Valete etc. w 8. (Index).

1618. Sedmero kázání o životu věčném, sepsaná od Lukáše Pollia, přeložena z něm. od MIK. RIDLA z Nayenperku. W Praze w impr. Petrowské 1604 w 8.

1619. JIŘ. ZABILLANSKÉHO Horského a) Kázání swadební při oddawcích p. Wácsl. Michka z Radostinu. W Pr. u Jana Sedlčanského w 8. 1604.

b) Kázání o stawu sw. manželském we 4. 1611.

1620. ZACHARIÁŠ BRUNCWÍK wydal:

a) *Limodis epidemica*. Kázání o morové ráně žilivé, w Praze 1606 we 4. w impr. Šumanské.

b) *Ecclesia catholica christiani agminis* (chronogr.) Kázání o církwi sw. katolické, w Praze 1607 we 4. u Woldř. Waldy.

c) *De incarnata verbi D. massa* (chronogr.) Kázání o wtělení, w Praze 1607 we 4. Šuman.

d) Kázání o zemětřesení, kteréž se stalo léta dobihajícího we čtvrtek w oktáb sw. Ondřeje. Připsáno raddám města Wysokého Meyta, w Litomyšli u Andr. Graudence w 8. 1608. (Důležitě).

e) *De saCra atqVe Veneranda trlaDe*. Kázání o jediném bohu w podstatě a trojim w osobách, w Praze 1611 we 4.

f) *Idolorum supplantatio* (chronogr.) Kázání, že obrazové trpění býti nemají (1612) we 4. u Matěje Pardubského.

g) *Ascensionis Jesu mediatoris nostri assertio*, (chronogr.) Kázání o na nebe wstoupení (1612) w 8.

h) Kázání o Michalowi archandělu 1612 w 8. (bez místa), w Praze A—C7.

ž) *Mediatoris nostri Jesu Christi assertio* (chronogr.) O jediném prostředníku (1612).

k) O weselo radostném z mrtvých wzkříšení. Kázání, u Dan. K. z Karlsperku 1618 w 8.

l) Kázání o prawém a jediném očistci křesťanském, w Praze 1613.

m) Kázání o ospravedlnění ělowěka před bohem 1613.

n) O smrti útrpné prostředníka našeho Kr. pána, složené den welik. pátku, w Praze u Mat. Pardubsk. w 8. 1613.

o) Kázání o postu prawém křesťanském w neděli první postní, w Praze 1613 w 8.

p) *Zrcadlo kacírství* 1614 w 8.

q) Kázání o hrozném zemětřesení w kraji Bechynském i jinde stalém, w Praze 1615 u Dan. z Karlsperka w 8.

r) Kázání o kalichu útrpnosti wezdejší 1613 w Praze u Mat. Pardubského w 8.

s) Káz. o hrozném zemětřesení 1615 Unora 19 w kraji Prachenském a jinde stalém. W Praze u Dan. K. z Karlsp. 1615 w 8.

1621. Kázání o lásce 1605 od JANA SIXTA z LERCHENFELSU.

1622. JANA WÁCSSL. CIKADY a) *Cesta k životu věčnému*, z mnohých autorůw sebraná, a na způsob kázání, na jisté roční ewangelia složená. W Praze w impr. Šumanské 1607 we 4. Jsau vlastně 4 traktaty w způsobu kázání. α) O wíře, naději a lásce. β) Autočiště křesťana wěrného t. j. kázání ukazující cestu, co by w nynějších zarmaucených časech měl činiti atd. W Praze (1606) w impr. Šumanské we 4. A—Q. γ) Bezpečné a prawé křesťanského ělowěka rozweselení a jisté očekávání

neomylného spasení. Kázání na ewangelia roční. W impr. Šumanské we 4. 1607. δ) *Hody křesťanské*, na které bůh otec skrze syna swého záwe, a na nichž wěřícím slawné pokrmy na wěky trvající připravuje. W Praze w impr. Šumanské we 4. 1607. b) Kázání o těle a krvi páně we 4.

1623. *Wyswětlení křesťanského katechismusu w osmi kázáních zawřeně*, w němž se sprostně ukazuje, w kterých artikulích jeho Kalwini s ewaagelitskými na odpor jsau a jej zfalšowati chtějí od *Polik. Layzera*. Z něm. přel. od TOBIÁŠE MAURENINA a wyt. w Drážďanech 1606. we 4. A nyní zase z nowa nákladem Wácslawa Záworky Lipenského impresora w Welkých Němčicích l. 1615. Wel. Němčice na p. (Židlochowském w Morawě.) 1).

1624. ZIKM. TRIBULECIUSA Pražského, kázání o tajemství swato swatě wečeře pána spasitele n. J. Kr. 1606 we 4. A—E.

1625. WÁCSSL. STEFFANA TEPLICKÉHO *Genealogia Christi: Rod Krista p.* w kázáních obsažený. W Praze 1607 w 8.

1626. WÁCSSL. WIDEMANA Jičinského kázání s napomenutím. O našich bidách a těžkostech. W Praze u Dan. Sedl. 1607 w 8.

1627. WÁCSSL. KRIST. AUNHOŠTSKÉHO a) Kázání o narození páně 1607. b) káz. o těžkosti dlahué. W Praze u Jonaty Bohutského we 4. 1612.

1628. *Řeči celoroční boží z starého a nowého zákona*. W Praze Jiř. Dačický we 4. 1607.

1629. *Řeči boží starého zákona, a propowědění wysoce učených mužů a pobožných lidí pohanských a křesťanských*. 1608.

1630. WÍT JAKES wydal: a) *Dwě kázání z třetích králowských*.

b) *Kázání troje o wojně*, w Praze 1608.

c) *O zadržowání a wyléwání deště* (z 3 k. Moj. kap. 5 etc.)

d) *Kázání troje w čas nastawajícího zlého, u prostřed a po sproštění zlého*. W Praze u Pawl. Sessia 1618 w 8.

e) *Encoenia perpetua*. O ustawičném poswícení, neb o Huse (bez r. a m.) Index cf. 1613.

f) *Zrcadlo rodiny bezbožné*. W Praze u Matěje Pardubského w 8. 1615. (kázání?)

g) *Kázání při prwotínách nowého služebnika církewního w chrámě sw. Jindřicha na Now. měst. wykonané*. W Praze u Mat. Pardubského w 8. 1618.

1) Proti knize té traktat jakýsi důtkliwý a štíplawý, psaný bez podpisu místa i jména wyšlý, hájili muži učení. mezi nimi M. Wiktorin Wrbenský jak w swých knihách, tak i w odpowědi jádrné directe ten odboj porážející. Sam. Mart. z Dráž. Obrana 215.

1631. **JAK. PETROZELINY** a) Rozjímání napomenutelné o pokoji lidu božimu w městě Třebíči předkládané. W Praze u Jana Otmaru w 8. 1608.

b) Vivens disce mori (chronogr.) kázání o tom, jakby měl člověk žít, aby dobře a šťastně mohl umřít. W Praze u Mat. Pardubského we 4. 1613.

c) Lazarus redivivus t. j. Wysvětlení a výklad historie swatě o nemoci, smrti a wzkršení od K. P. Lazara Betanienského w sedmeru kázání obsažený 1617. Wyt. u Dan. K. z Karlsperka w 8.

1632. **WÁCSL. SLOWACIA** a) kázání, neb rozjímání o bídnosti a nestálosti wezdejšího života, o radosti a slávě věčné nebeské. W Dobrowici 1610 w 8.

b) Historie o utrpení a smrti newinné J. Kr. syna božího pána našeho, ze všech čtyř ewangelistů w jeden způsob shromážděná, a z swědectwí obojího zákona, též z spisůw některých starých otcůw a upřímných učitelůw swatého ewang. ač prostě, však upřímně a pobožně pro lid obecný... wysvětlená a w kázáních postních hlásaná. fol. men. (Index uwodí we 4.) 1615.

c) Výkladové řeči adwentních, Item masopustních w Praze u Mik. Pardubského 1613. Fol. Sunt in eodem: Dil postní tamž 1616. Item kázání na slavnost wzkršení. Výklad řeči proudních. (Boček) Snad ty samy, cf. postilla.

1633. O nejsw. wečeři p. n. J. Kr. od něho pod obojí způsobau nařízené. Prawdívé a upřímné kázání, w 12. 1610.

1634. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Spis neb kázání prwní o sw. mučedlnících českých Janowi z Husince a Jeronymu z Prahy, kázané w Betlemě 1611 w 8.

b) Kázání o drahém božím těle w Praze 1618. Spis o velikých, těžkých a krvavých protivenstwach církwe, o veliké stálosti mučedlníků českých, francských, nidrlandských, kázaný 1619, wydaný w Praze w 8. (Index).

c) Spisowé o mučedlnících českých, kázání 2, 3, a 4té, w Betlemě a u sw. Jilji činěné. 1619 w 8.

d) Ku památce mučedlníků našich českých, spis neb kázání 5té w Betlemě 1614 kázané, a wydané 1619.

e) O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi káz.

f) O velikých modlářských bludích, jimiž w církwi odporce nejsvětější wečeře páně se zlehčuje. Na den božího těla kázání w chrámě sw. Jilji w Star. m. Pražském Rkp. weř. bib. XVII. H. 33 [z počátku 17 stol].

1635. Kázání utěšené o slavném proměnění p. J. Kr. od **SIXTA PALMY** Modličanského

w 8. 1611. Wyt. w impr. kněze Jiřího Hanuše Landskronského.

1636. **WÁCSL. MATHIADESA** Kázání na odchodné (Index).

1637. Kázání k výstraze nezřízeného lakomství, od **JIRÍKA SEKWENIDESA** Chotěborského, faráře w Litomyšli. W Praze 1612 we 12. W impr. kn. Jiřího Hanuše.

1638. **CYPRIANA PEŠINY** a) Lumen ad revelationem gentium 1612 w 8. (Index).

b) Kázání o wdowách. 1612 w 8. w impr. kněze Jiř. Hanuše A—H. (wlastně 6 kázání neb otázek).

c) Kázání neb zpráva o morowé ráně. 1614 w 8.

d) O ohni Žateckém, kázání w 8.

e) Kázání o pádu dobytka. 1616 w 8.

f) O posvěcení chrámu.

g) Kázání dvoje o posílání k nám angelůw sw. w 8. 1618.

1639. **JANA WALEŠE** Hlas Boží wola-jící k swobodě otrokůw mamonowých, kázání w neděli 15 po sw. Trojici. W Praze 1612 w 8.

1640. **ŠIM. WALECIA** Kázání krátká a sprostá o naprawení života křesť. o lakomství, opilství, smilství, cizoložství, přísahání, lání, hromování, špinawém mluvení, tancích, o pokání. W Praze 1614 w 8.

1641. **JANDA MATĚJ ČECHTICKÝ** kázání o narození syna božího w Praze 1615 w 4.

1642. **JOHANIDESA DANHELA**: Neděle smrtní. List apoštolů nádoby wywolené 1 k. Korint. XV. a 35. 51. v. W Holom. u Krist. Kutce 1616 we 4.

1643. O hladu pokutě boží hrozné kázání od **J. ROZACIA** Hořowského 1616 w 8. W Praze u Mat. Pardubského.

1644. **IZAIÁŠE CAMILLA WODŇANSKÉHO** Kázání patero o slowu božím. W Praze 1616 w 8.

1645. Oprawdowý kontrfekt odporného boje a potýkání bojownikůw rytířujících pod praporcem Krista pána, od **MAT. ONDŘEJE KRA-COWSKÉHO** z Hradce Jindř. W Praze w 8. 1616 jest kázání 12 w prwním, a 3 w druhém díle, u Dan. Karls.

b) Výkladové a kázání na ewang. sw. Jana kap. 1. o božství a člověčenství Kr. p. w chrámě starobylé obci města Domažlic učiněné, wyt. w Now. m. Praž. u Dan. Karla z Karlsperku 1616 w 8.

1646. **JAN HERTWICIUS** a) Nobilitas et gloria t. j. důstojnost a wywýšenost sw. manželství mezi Přemyslawem z Žerotína.. a Mar. Šlikownau z Holeje. W Praze 1617 we 4. listů 13.

b) Wdowství křesťanské w Praze w 12.

1647. **JANA CAMPANIA** kázání strašlivé

o zkáze města Jeruzaléma. W Praze Jan Štíbrský w 4. 1617.

1648. **JANA JAK. HEILMANA**, Mansfeldského polního kazatele, Dikčinně kázání, kteréž při dobytí města Plzně w kostele sw. Bartoloměje konané bylo. W Praze 1618 w 4.

1649. **MATĚJE KROCINA** Ars bene beateque moriendi. Kázání o dobrém skrze tašnou smrt vykročení, w Hradci nad Labem. 1618 w 8.

1650. **JANA FLAXIA** mladšího z Čenkowa n) troje kázání ku výstraze všem wěrným křesťanům o třech nejhlavnějších hříších, o hodování, o smilstwu a swáru. W Praze u Dan. Karla z Karlsp. w 4. 1618.

b) Kázání o postu 4té kázání. (Index).

1651. Kázání o nejsvětější večeři p. n. J. K. w 8. 1618.

1652. **JANA LOCIKY** a) Káz. o utrpení K. p. 1618.

b) O posledním saudu 1618.

c) Jiná káz. od swojich, jak dí Balbin, welmi chwálená.

1653. **AUGUSTINA MITISA** kázání o powětří, kteréž l. 1619 na den sw. Jana křtitele na mnoha místech bylo. W Hradci nad Labem u Mart. Kleinwecht. w 12. 1619.

1654. Kázání proti kostnicím a reliquiím papežským, od **MATHIÁŠE KULTRARIUSA** far. w Rokycanech. W Praze 1619 w 8.

1655. a) **ADAMA KLEMENTA** kázání.

b) Kázání několik Matěje Plzenského. (w Balb. Boh. doct.)

1656. **BARTOLOMEA KUTNOHORSKÉHO** Kázání krátké ku potěšení a napomenutí pobožným wojákům. W Král. Hradci u Mart. Kleinwechtra 1619.

1657. **WÁCSSL. KNOBELIA** Čáslawského Nativitatis J. Chr. salvatoris nostri assertio. Kázání o předivném narození pána J. Kr. W Král. Hradci 1619 w 8.

1658. **JERONYMA ŠTŘÍBRSKÉHO** z Českého Brodu far. w Lewčicích kázání o metle sucha. (1619?) Index.

1659. **JANA PROKOPIUSA** Litoměřického a) Kázání napomenutelné o třesení země w kraji Hradeckém. W Hradci Král. 1620.

b) Slow božích o sw. Anně prorokyni wysvětlení, kázání na den sw. Anny, w Praze 1620.

1660. Řeč o částém rozjímání Lodičky Krista p. a wlnobití jejím, od **DAWIDA HAWLOWA** Žlutického, far. Mukařovského. 1620.

1661. **ABRAH. SKULTETI** a) Krátká... zpráva o modlářských obrazech (kázání). W Praze u D. K. z Karlsperka 1620 we 4. listů 14.

b) Wysvětlení žalmu XX w Waldsaxu 24 Října 1619 učiněné. Item: Kázání druhé w

kostele Všech swatých na hradě Pražském konané, z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka we 4. A—F 4. (1620).

1662. **ZAHUMENSKÝ JAN**, far. Hostaunský. Kázání potěšitelné, otázka, jestli to nové učení celé staré a od Krista Pána vydané, přijímání pod obojí od kněze atd. W Praze u Pawla Sessia 1620 w 8.

1663. Kázání nedělní. W rkp. w 8. ze 17 stol. weř bibl. XVII. H. 24.

1664. Kázání swáteční b. r. w rkp. weř bib. XVII. H. 27.

1665. Kázání nedělní a swáteční b. r. we 4. Rkp. weř. bib. XVII. E. 30.

1666. Kázání nedělní a swáteční b. r. w fol. weř. bib. XVII. C. 40.

1667. Kázání jiná w rkp. fol. b. r. weř. bib. XVII. C. 26.

1668. Paw. Primus ze Zwěretic. Rkp. kázání o umučení p. Krista (u Bočka).

h) Kázání pohřební.

1669. **JANA AUGUSTY** swědectví pobožné o uroz. p. Justině z Kunštatu, manželce p. Bohuše Kostky z Postupic a na Litomyšli, při pohřbu jejím, w Litomyšli 1544 we 4.

1670. **Jana a Cyriaka Španenberga** kázání pohřebné třidcatero a čtvero z ewangelisty sw. Lukáše sepsané w Prostějowě u Jana Günthera 1559. b. m. [přel. zdá se od **STRANĚNSKÉHO**].

1671. Kázání nad tělem mrtvým Ferdinanda Římského císaře, uherského a českého krále, učiněné w 9tau neděli po sw. Trojici skrze **MATHIÁŠE CITHARDA**, kazatele dworského. W Praze u Šeb. Oksa we 4. 1564. 7 listů.

1672. **JANA CHRUDIMSKÉHO** kázání při prowázení těl lidských k hrobu l. 1576. Rkp. Mus. 579.

1673. **Frant. Firlinga** Pohřební kázání o křesťanském žiwotu a blahoslaweném skonání Pollia Lukáše 1583 učiněného; W Praze w imp. Peterlowské. 1604 w 8. Poll. Lukáš byl kazatel we Wratislawi něm.

1674. **JANA STELCARA** Želetawského nad tělem uroz. paní Johanny z Waldšteina w Koceradech kázané 1584 w 8.

1675. **Jiřka Šerera** kázání při pohřbu udatného reka a wysoce urozeného knížete pána p. Karla hraběte z Mansfeldu, pána w Holderingu. Z něm. přeložený. W Praze u Jir. Nigrina. 1595 (MDXC) we 4. A—D.

1676. **WÁCSSL. SLOWACIUS TURNOWSKÝ**, kázání pohřební nad tělem p. Jindř. starš. Kríneckého z Ronowa (kterýž w 1602 3 Listop. před Budínem padl, wúdece 1000 reitharů). W Praze 1. Šumanská 1603 w 8. 28 listů.

b) Druhé kázání nad uroz. p. Wiktorinem Kríneckým od Wácl. Slowaciusa 1602. (?)

1677. Kázání pohřební nad uroz. p. Sigmundem Onešem z Břesowic, u Karla kn. a vládaře domu Lichtenšteinského raddau: od kn. MARTINA SWORNICIUSA Richnowského, toho času w církwi Prostějovské služebníka. W Holomauci u Jiř. Handle 1603 we 4.

1678. Kázání při pohřbu uroz. rytíře Jindř. Kunráta Wencelika z Wrchowišt od MELICHARA LUŽSKÉHO, faráře w Cethorazích. W Praze 1604 we 4.

1679. JANA ZAHUMENSKÉHO a) Kázání pohřební na památku rodu p. z Wřesowic. W Praze u Pawla Sessia w 8. 1606.

b) Kázání nad tělem p. Mathiáše Kaplíře z Sulewic. W impr. Šumanské we 4. 1610.

1680. JIRIHO TESÁKA a) pohřební kázání nad uroz. p. Wácl. Jiskrau z Sobince rodičem, primatorem města Hradce Králové 1607. W Praze u Dan. Sedlánského we 4. listů 10.

b) o smrti uroz. P. Trubky Wácl. z Rowin. w 8. (Index).

c) Funeris exequiae etc. O smrti a slavném pohřbu wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického. W Praze 1618 we 4. listů 20.

1681. WÁCSL. FABRICIUSA far. Hoříckého Monumentum wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického. W Praze 1618 we 4. listů 14.

1682. Kázání při pohřbu . . . Anny Košetické jinak Žabky, Řečické wdowy po uroz. p. Janowí starš. Košetickém z Horek † 1606 atd. od kn. JANA JACOBIDESA BENEŠOWSKÉHO, správce w staré Čerwené Řečici 1618 Pr. Sedláčanky we 4.

1683. Kázání nad mrtvým tělem uroz. p. Popela z Lobkowic, nejvyššího hofmistra a kamrmistra král. česk. kterýž umřel 1609 24 Máje, od JANA SIXTA Z LERCHENFELSU. (Řeč ta dle Balbina císaři Rudolfowi a všem shromážděným z vyššího i nižšího stawu welice se líbila.) W Praze u Mik. Pštrova we 4. A—D2.

1684. Monumentum uroz. a statečného rytíře p. Jana z Proseče a na Jirnách, raddy saudu nejw. purkrabství P. 1612. W Praze u J. Hanuše we 4. (Jsau 3 kázání) A—F.

1685. JIRÍK. DIKASTA Z MÍRKOWA a) Pohřeb Jaroslawa Kristofa Trčky z Lipy, pána na Smiřicích, Opočně a Āřimburce, kterýž w bitvě proti Turku u Bělohradu postřelen, 12 Řijna umřel, a slavně od Rudolfa Trčky z Lipy, streyce swého, w neděli Invocavit na Opočně 1602 pochován jest. Wytíšt. w Star. m. P. u Jiřika J. Dačického 1612 ku potěšení Weroniky Waldšteinské, rozené Trčkové z Lipy na Zahušicích . . sestry Jaroslawa . . we 4. listů 8.

b) Kázání pohřební při pohřbu paní Nostico-

wé z Belowič. Připojeno jest k postille jeho 1612 we 4.

c) Kázání pohřební nad p. Albrechtem Wáclawem Smiřickým 1614.

d) Kázání pohřební při pohřbu p. p. Barbory Floktowy we 4. 1612.

1686. WÁCSL. STEFANA TEPLICKÉHO

a) Kázání dvoje pohřební nad těly . . dwau pacholátek Matěje a Samuele . . synůw Cypriana Pešiny Žateckého . . W Praze 1612 u J. Hanuše we 4.

b) Kázání po pohřbu uroz. p. Adama Slawaty w 8. 1616.

c) Homilia pohřební nad smrti p. Alžběty, manželky p. Samuele Fontina Klatowského, radního Chrudimského w 8. 1617.

d) Čtyry rozjímání nad smrti p. Pawla Štyrského z Radostina 1616 w 8.

e) Kázání při pohřbu Jak. Uzeneckého Horníka. W Praze u Sam. Ad. z Welosl. 1617 w 8.

f) Kázání pohřební při pochování Adama Jenikowského mládence we 4. 1617.

1687. JANA WÁCSL. KODEDY a) Kázání nad mrtvým tělem Anny dcery p. Wácl. Samce z Stráže we 4. W Praze u Jind. Hanuše 1612.

b) Kázání nad mrtvým tělem Alžběty z Waldšteina, w Praze u Matěje Pardubského 1614 we 4.

1688. MATĚJE CYRA Artium universarum . . aneb kázání o tom, kterakby člověk křesť. dobře, šťastně . . umřiti mohl, při pohřbu kníž. Petra Woka Ursina z Rožemberka. W Praze u Jiř. Hanuše 1612 we 4. listů 19.

1689. JANÁ ROSACIA HOŘOWSKÉHO

a) Powěst dobrého jména uroz. p. Wratislawa z Mitrowic. Trojí kázání pohřební, w Praze u J. Hanuše we 4. 1613. b) Kázání pohřební nad tělem mrtvým uroz. a poctivé paní Polexeny Šternberkové roz. z Waldsteinů atd. 6 Března 1620. W Praze u Jana Ctibora we 4. (Na konci): Tato knížka wytištěna . . MDCXXI str. 24. (s psíni).

1690. PASCONIDES, kněz MATĚJ. Pohřební kázání při smrti Kateřiny Sracowé z Warwažowa. W Praze 1613.

1691. BARTOLOMĚJ MARTINIDES PRAŽSKÝ, kázání při pohřbu počestných panen, sester vlastních deer Jak. Tichého Mělnického 1613 učiněné od kněze atd. Accedit. Památka pohřební dcery p. Jana Piharta. U Wácl. Kalusa w 8. (Boček).

1692. BLAŽEJE BOROWSKÉHO z BOROWA a) Processus aneb wypsání slavného pohřbu . . p. Albrechta W. Smiřického z Smiřic . . též i kázání pohřební. Wyt. u Matěje Pardubského 1614. b) Manipulus concionum funebrialium. Kázání pohřebních snopček swázaný a sepsaný z písma sw. a učitělw cír-

kewních. Dwa díly. W Hradci Králowé u Mart. Kleinwechtra w 8. 1616. c) Kázání nad Jiř. Zárubau.

1693. **SIXTA PALMY** Modlitčanského monumentum. Piseň a památka pohřební o životu, smrti a pohřbu p. Albrechta Smiřického 1614 w 8. Přidána jest zpráva o rodu, životu a skonání jeho.

1694. **WÍTA PHAGELA** Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1695. **TOBIÁŠE UŠTWÁNIA** Mezeříckého, děkana Náchodského, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1696. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **WÍTA JAKEŠE** 1614.

1697. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **JANA CARCHESIA** (faráře w Kostelci blíže Náchodu) 1614.

1698. **MATĚJE PLZENSKÉHO** Kázání při pohřbu uroz. paní Alžběty Waldšteino-wé, manželky p. Adama mladš. z Waldšteina, pána na Hrádku, w Lobosicích atd. nejvyššího purkrabiho země české od Matěje Plzenského kazatele w Poříčí nad Sázawau 1614.

1699. **WÁCSL. CARIONA** kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1700. **WRBENSKÝ.** Kázání pohřební nad tělem mrtvým paní Johanny Daubrawnické, manželky .. kněze Jiřího Posthuma w městě Měřině, pastýře církwe boží 1614, 9 Máje učiněné. Wyt. na zámku Dobrowici od Ondř. Mizery (1614) we 4.

1701. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým od **JAK. AKANTIDO MITISA** 1614 w 8.

1702. **WÍTA FALCKRAB. KLATOWSKÉHO**, far. Skalického, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1703. **BOHUSLAWA KLATOWSKÉHO** z Žatče, děkana Hořického, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1704. **WIKTORINA AD. MARTINSKÉHO**, far. w Slušticích, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1705. **ADAMA SPACIERA KAUŘÍMSKÉHO**, far. w Říčanech, kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1706. **J. ŠTEFANIDESA CHRUDÍMSKÉHO** far. w Městei Král., kázání nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1707. **ŠIMONA ŠTEFANIDESA HUSINSKÉHO**, far. Libunského, kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým 1614 w 8.

1708. Kázání pohřební nad synáčkem rytíře p. Ctibora Witanowského z Wlěkovic od kn. **MATĚJE ETESIA**, jinak Chládku Sušického. W Praze u Mat. Pardub. we 4. 1614.

1709. Kázání pohřební při doprovázení těla

mrtvého k hrobu paní Woršily manželky p. Šim. Šudy z Semanina, činěné od kn. **ŠTĚP. OLOMUČANSKÉHO**. W Praze u Matěje Pardubského we 4. 1614.

1710. **JIRÍKA ADOLFA** Zdaunského při sepultuře dětátka Bohusička z Zástřízl 1614. W Welkých Němčicích w Wácsl. Záworky we 4.

1711. Kázání pohřební nad paní Dorotau Primskau, rozenau Čechtickau z Kranichfeldu w Prostějowě, od kn. **MARTINA SWORNICIUSA** Rychnowského, toho času též církwe zřízeného služebníka. W Holom. 1614 we 4.

1712. **ŽALANSKÝ a)** Homilia nad smrtí p. Alžběty manželky p. Sam. Fontina Klatowského, radního Chrudímského (exempl. neúplný u Bočka) w 8. **b)** Čtvero pohřební rozjímání nad smrtí p. Hawla Štyrského z Radotina 1616 w 8. [Titulus scriptus mancus].

1713. Památka pohřební o životu a smrti urozeného a statečného rytíře p. Tomáše z Proseče na Jirnách od **BART. KOŽLANSKÉHO** (bez m. a tisk.) 1615?

1714. **LUKÁŠE HANZELIUSA** dvoje kázání pohřební nad tělem paní An. Magd. Wencelikowé z Malowic, w knížce: Spis o proměnách atd. 1615 (w. Wzdělau.)

1715. **PAWLA NONNIA** pamět pohřební pobožné matrony paní Doroty Špátowé, manželky p. Jakuba Špáty, purkrabiho Náchodského, we 4. 1615. W Hradci M. Kleinwechter.

1716. **WEREŠ MELICHAR:** Památka poslední služby t. j. kázání a swědectví při pohřbu těla paní Kateřiny, manželky p. Wácsl. Topinky, senatora a primasa města Chočně l. p. 1616. Wyt. w Králowé Hradci w impr. Mart. Kleinwechtra.

1717. **Jakuba HRABA DOBRŠÍNSKÉHO**, děkana w Hradci: **a)** Kázání pohřební nad tělem uroz. p. Jana Čenwice z Libína l. 1616. W Hradci u Mart. Kleinwechtra we 4.

b) Kázání nad mrtvým tělem poct. mládence Jana mladšího Činowského z Žatce († 1617). Wyt. w Hradci u Mart. Kleinwechtra 1618 we 4. listů 6.

1718. **CYPRIANA PEŠINA** adolescens resuscitatus. Dvoje kázání pohřební o wzkříšení mládence w Naim při pohřbu uroz. a stat. rytíře p. Jana Chotochowského z Nebowid a na Hostačowě. W Hradci Král. u Mart. Kleinwechtra 1616 w 8. A—F4.

1719. Ars bene moriendi. Pohřební kázání nad uroz. p. Apolenau Hornateckau 1616 w 8. (Index).

1720. **JANA THADDEA** starš. **MEZŘICKÉHO a)** Pohřební promluwení při pohřbu p. Adama Slawaty z Chlumu a z Košumberka, 1616 w 8. **b)** Kázání některé pohřební o nešťastné a

welmi žalostiwé příhodě, pádu, zařicení a zbití některých pánůw i jiných mnohých. (Index).

1721. Řeč na pohřbu hrab. Jiřího Turza († 1617 19 Un.) držaná od ELIÁŠE LÁNIHO, wytištěna w St. m. Pražském.

1722. **ONDŘEJE KRACOWSKÉHO** Káz. pohřební. Index.

1723. **JANA HERTWICIA** a) Tumulus horrendi homicidii. To jest pohřeb slowútného a počestného muže p. Jana Šmejdiře měštěčina Now. m. Pražského.. od newážných soldatůw w šwé zahradě na Botiči pod Wyšehradem.. postřeleného. W Praze u Paw. Sessia 1618 we 4. listů 10.

b) Funebre officium, to jest: Služba počestného pohřbu poslední wážností křesťanskau nad tělem.. počest. a bohab. mládence p. Martina Budygera z Hohenšteina. W Praze 1619 we 4. listů 11.

c) Nuptiae neb swadba ženicha nejžádostiwějšího p. J. Krista s poswěcenau w duchu sw. newěstau, milostným dětátkem a rozkošnau pannau Kateřinau, dcerkau. p. Luk. Karbana z Wolšan 1620 we 4. listů 8.

1724. **JOHANIDESA DANHELA** Řeč Izaiáše proroka w 26 kap. w. 19 nad mrtwým tělem. W Holomauci 1619 we 4.

1725. **JANA CYRILLA** kázání pohřební při provádění mrtvého těla pana Albrechta Jana Smiřického 28 Jan. 1619 w 12.

1726. Káz. pohřeb. nad uroz. paní p. Pollexenau Šternberkowau, roz. z Waldšteina a na Pátku atd. od **KRIŠTOFA MEGANDRA**, kaz. ewangelického w městys Postoloprtech 1620, w Praze u Jana Ctibora we 4. listů 16.

i) Služebnosti církevní.

1727. K kazatelskému auřadu se oddati chtějícímu mládenci krátká zpráva 1541 (Index).

1728. Ukázání w dvojí stránce. 1. Najprw pořádku služebného tak w věcech podstatných jako nápadních, kteréhož za řád prawý a bohu wzácný užíwali od počátku lidského pokolení až do příchodu Kr. pána. Druhé o původu jednoty i také o všem pořádku služebném, kteréhož w swém shromáždění užíwají podlé příkladu Krista p. a naučení apoštolského. Bratří a starších de monte liliorum jináč z Hory Lilecké l. 1533, Kašpar Prostějowský. A—Z et aa—ss quaterni.

1729. Umění práce, díla páně služebného atd. wydané od bratří starších. Wytisštěno MDLX. (w Prostějově u J. Günthera) w 8. Rkp. nalézá se w Herrenhutě.

1730. W těchto knihách položeny jsou po pořádku zpráwy při službách úřadu kněžského w jednotě bratrské. W Boleslawi skrze J. Štyrsa 1527. we 4.

Tutoknihu bratří nazýwali *Dekret*; obsahuje mimo agendu též sněmy bratrské. Srown. Sturm Srownání 314 a jinde.

1731. Letanie, kondukt a některé antifony české 1558 w 12.

1732. Agenda česká, to jest spis o ceremoniích a pořádcích církewních, kterak se slowem božim českým a swátostmi prawdu ewangelium sw. majícímu a milujícímu posluhowati má. W Lipště skrze Jiříka Defuera 1571 we 4. 1581 we 4. ib.

1733. **TOMÁŠE GÜNTHERA**, kazatele w Glauchowě artikulowé o porodu a křtu děti w 8. a 12. (okolo 1567). Index.

1734. Naučení krátké slova božího: kterak zarmaucení, nemocní a umírající wyučowání a potěšowání býti mají 1573 w 12.

1735. Práva a nařízení řádu a kážně církewní, podlé kteréhožto se říditi a spravowati mají a chtějí we wší upřímnosti a wěrnosti, jakž při wyučowání posluchačůw swých, tak také we všem swém žiwotu a obcowání wšickni správcowé a služebníci obnowených církwí na děkanství urozeného p. p. Jetřicha z Konowic a na Brodě Uherském atd. i také J. M. páně syna pana Jana z Kuowic a na Hranicích atd. Jiní také k témuž děkanství připojených církwí správcowé, sebrané podlé prawdila slova božího skrze kněze **PAWLA KYRMEZERSKÉHO** atd. děkana téhož děkanství 1578.

1736. Služba křtu swatého, 1580 w 12. (tisk Kralický). Pak r. 1612 w 8. min. 24 stran s tit. Agenda při křtu swatém.

1737. Agenda aneb způsob oddávání k stawu manželskému, 1580 w 8. (Kralic.) Opět 1612 w 8. 22 stran s nadpisem: Agenda při oddávání aneb potwrzování k stawu manželskému, též tiskem Kralickým.

1738. Agenda Hussitica, we 4. (bez r. a místa) (Index).

1739. Naučení mládencům k službě Kristu a církwí jeho se oddávajícím w jednotě bratrské 1585 w 12. str. 182, tiskem Kralickým.

1740. Agenda spráwy a posluhowání církewního na Horách Kutných. Rkp. (1589) we weř. bibl. XVII. G. 26. we 4.

1741. **ŠIM. LOMNICKÉHO** postní zvyk t. j. krátký spis a křesťanské naučení o zvyklém a starobylém křesťanském postu. W Praze u Jiř. Nigrina w 8. 1589.

1742. Pawla **MATHIADESA HRADEC-KEHO** artikulowé, podlé kterýchž nawštěwowány a zkušowány býwají církwie w Sasích, 1593 w 8.

1743. Výklad mše swaté od **BARTOL. FLAXIA**.

1744. Agenda křtowa 2 listy. Rkp. na konci XVI stol. w 8. (u p. Bočka.)

1745. Agenda při křtu dorostlých 1 list. Rkp. z konce XVI stol. w 8.

1746. Agenda při oddávání. Rkp. z konce XVI stol. w 8.

1747. Agenda při rozlučování manželů, 2 listy. Rkp. z konce XVI stol. w 8. (u p. Bočka).

1748. Pravidlo služebnosti církevních t. j. shromáždění všeho spolu, čehož se při služebnostech páně v církvi sw. od starodávna užívalo a užívá, od těch, kteříž v jazyku českém služebnosti boží konají... shromážděné, spravené a složené od kněze **TOBIÁŠE ZÁWORKY** Lipenského. (t. z Lipníka), děkana Daubrawického l. p. 1607 fol. 150 archů, (bez místa a tisk.). Přípis Jan. Zeidlicowi z Šenfeldu.

Rozvržena na 3 díly. a) Nedělní oběti mešně na celý rok. b) Správa služebnosti swatých. c) O jiných služebnostech: o křtu atd. čeština dobrá.

1749. Zpráva potřebná o bratřích, saudcích, pomocnících při sborích páně v jednotě bratrské od starších též jednoty vydaná 1609 8. min. (Kralic.) 79 stran.

1750. Agenda aneb způsob přijímání k swátosti večeře páně. Tiskem Kralickým 1612 str. 48 w 8.

1751. Agenda při večeři páně, 1612 w 8. (Kralic.) str. 40.

1752. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Knižka o služebnosti a služebnících swatého ewangelium. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615 w 8. str. 186.

b) Napomenutí pro knězi, zvlášt mladší, kterakby se při swé práci doma, při božích službách, w chrámě i wšbec mezi lidmi míti měli, w 8. archů Cijj.

1753. **JANA PEITA HOSTAUNSKÉHO** a) Knižka první de Benedictionibus. O posvěcování všelijakého tvorů, které w kat. k. ap. církvi přes celý rok knězi vykonávají. W Pr. u Tobiaše Leopolta 1616 w 8. (na způsob rozmlauování).

b) De consecrationibus et benedictionibus episcoporum. O posvěcování a požehnání, které sami biskupové vlastně w církvi katolické vykonávají, na způsob společného rozmlauování. W Praze u Tob. Leopolta 1617 w 8.

k) Swatí otcové.

1754. **PAWLA BYDŽOWSKÉHO**, faráře u sw. Hawla, kniha s titulem: Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w český a něm. jazyk přeložený ukazuje, co dobrého dobrý člověk od pána boha nabývá, když hodně tělo a krew boží přijímá. W Praze 1545 we 4.

1755. *Sw. Augustina enchiridion* (knižka ruční) přitom i nejlepší řeči otců swatých, kteréž vždy při sobě nosil. W nowě wylit. w Praze u Jana Hada w 12. 1546, (přeložená

z lat. od **JANA MAKOWSKÉHO** z **MAKOWÉ**. W Boh. doct. II. 194 a III 183). Opět w Praze u Jana Kozla 1559 w 8. Přípis W. Albinu z Helfenburku, též 1563 u Jana Kozla 1591 w 8. bez udání místa.

1756. Kniha welmi utěšená a lidem všeckněm na tom swělě zarmauceným welmi prospěšná i užitečná, rozmlauání rozumu s člověkem, někdy od *sw. Isidora*, arcib. Hispalského sepsaná, nyní pak w jazyk český přeložena od **SIXTA** z **OTTERSODURFU**. W Pr. 1549 w 8. písmem Bartoloměje Netolického. Pak 1551 w 8. ib. item w Praze 1607 u Jana Ottmara. Též w Praze nákladem J. Pospíšila 1830 w 8. str. 99. [Pos. Čas. p. k. duch. 1829]. Řeč spanilá, kniha plná mravného učení, a wydání nowého hodná.

1757. *Sw. Cypriana* kázání o důstojnosti wečeře páně atd. Přeložil mistr **JAN HORICKÝ**, far. u sw. Štěpána Welikého, w Starém m. Pražském u Jana Kantora 1558 w 8.

1758. Traktat sw. Bernarda o mládenci (před 1567).

1759. *Sw. Cypriana* epištola k městu Siberis, w Prostějowě u Kašp. Aorga 1558 w 8.

1760. Žaltář od *sw. Hieronyma* krátce slóžený (před 1567).

1761. *Sw. Augustina* pobožné dvoje kázání času adwentního, w český jazyk přel. Přitom... krátké kázání... Norberta arcibiskupa Magdeburského, též z lat. přel. 1567. (Na konci). Wylitěno... u Jana Kantora měst. St. m. Pr. 1566 we 4.

1762. *Epištoly swatého Ignatia*, arcibiskupa Antiochie a mučedníka božího, které psal k Marii jménem Rasobolité a k mnohým obcem, z latinské řeči nyní w nowě na českau přeloženy. S powolením oswíceného knížete pána p. Antonína p. arcibiskupa Pražského Jeho Milosti (bez roku a místa) we 4. 96 str.

Podobno w Praze mezi r. 1562—1580 t. arcibiskupství Antonína atd. Překladatel **MATAUŠ BENEŠOWSKÝ** připsal je knězi Wácl. Benešowskému, faráři w Auhonětích, uci swému. Po druhé w Praze u Diesbacha 1786 w 8. od Faust. Procházky str. 128.

1763. *Sw. Methudia* knižka o počátku i o skonání swěta, w Praze u J. Melantricha 1571 w 8.

1764. *Sw. Augustina* traktat, w němžto wypisuje, že všecky věci na swětě jsou marnost, od **BALTHAZ. HOSTAUNSKÉHO**. W Pr. 1573 w 12. u Jana Hada Kantora.

1765. *Symbolum* neb wyznání s. *Athanasia*, s předmluwou **PETRA KODICILLA**. Wyt. w Praze u Jiř. Černého 1574. Též 1583, po třetí b. r. w 24. (Boček).

1766. *Sw. Augustina historia* žalostiwá o zkáze někdy slawného města *Jerusalem*. Z lat.

přel. od JANA JAHODKY z Turowa 1576 (bez míst. a tisk.) w 12.

1767. Knižka obsahující w sobě naučení křesťanská s písmý zákona božího se srownávající, z knih sw. *Augustina* doktora a *Cypriana* mučedlníka božího krátce wyobrazená a k užítku všem spasení dojíti žádajícím w nowé wytištěná. K níž na zad přidané jsau některé pobožné modlitby atd. L. p. 1583, u Buriana Waldy w 8. A—F.

1768. *Sw. Augustina psaní Donatistům*, w němž jich napomíná, aby od swé obzvláštnosti pustili, a k jednotě církwe sw. katolické se nawrátili, přel. od Adama z Winoře, wydaná od Wäesl. Šturma. W Praze 1584 w 8.

1769. *Sw. Augustina* biskupa Hipponenského kniha o městě božím, z lat. přeložena od Ad. z Winoře. W Praze u Buriana Waldy 1589 w 8. Po druhé w Praze u Widtmána příčiněním Faust. Procházky 1786 w 8. str. 142.

1770. *Sw. Augustina o dni posledním* saudném kázání čtvero, z lat. přel. od Adama z Winoře. W Praze u Buriana Waldy 1589 w 8.

1771. *Řehoře Nazianzena* naříkání a žalostná úpění nad swau zdejšího žiwota bídau w 8. 1590.

1772. *Sw. Bernarda a)* Kázání o umučení páně, přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. 1593 w 8.

b) Řeč, kteráž slowe řebrík kajících 1599. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6.

1773. Kázání *sw. Augustina* manželům učiněné při Jana Cadaverosa historii atd. 1594.

1774. *Basilia* Welikého epištola o žiwotu samotném. Rkp. od r. 1599 weř. bibl. XVII. G. 6.

1775. *Jana Zlatoustého* řeč proti lakomcům. Rkp. 1599 weř. bibl. XVII. G. 6. num. 2.

1776. Kázání *sw. Ambrože* o užítku smrti, přeložil TROJAN NIGELLUS z OSKORINA. W Praze u Jiř. Jakobeusa 1601 mal. 8. listů 40, jest wíce traktat.

1777. Rozmlauwání *sw. Řehoře* Welkého o žiwotech a zázracích swatých atd. od kněze ŠEBESTIANA BERLICKÝ Plzenského. W Holomauci u Jiřika Handle 1602 we 4. Dedik. kardinalowi Frant. z Dietrichšteina, bisk. Olom.

1778. *Kšaft sw. Jeronyma*, sepsaný od Ewsebia, jeho žáka. Z lat. přel. ŠIM. LOMNICKÝ. W Praze 1613.

1779. *J. S. Chrisostoma a)* Řeč s. J. Chrisostoma Zlatoustáčka o modlitbě zwlášť noční, i o pekle. Wyt. nákladem Sixta Palmy l. p. 1611 w 8. b) Kázání *Jana Zlatoustého* jinak sw. Chrisostoma, w kterémž se nestálost štěstí a marnost swěta ukazuje, na česko přeložené od PAWLA PISTORIUSA z Lužska. W Praze u P. Pardubského w 8. 1616.

1780. *Sw. Augustina* žaltář, kterýž matec

swé Monice z celého žaltáře Dawida sw. ku potěšení sebral. (Na konci): Wytištěno w St. m. Pražském u Daniele Sedlčanského bez r. w 8.

1781. O sw. Marii Magdalenské u hrobu Krista p. stojící, řeč Origena, učitele slawného, přel. z latiny od PAWLA ŽATECKÉHO w 8. Též w rkp. weř. bibl. XVII. E. 36. fol. z XVIII stol.

D) Žiwot Krista i swatých.

1782. Pašije ze všech čtyř ewangelistůw we 4. 1544.

1783. Žiwot p. našeho Jezu Krista, kterýž Ammonius Alexanderský sepsal. Přeložen od SIXTA z OTTERSODRFU. W Praze 1547 w 8.

1784. O Kristu Nazaretském a jménu jeho. W Prostějowě 1561 w 8. (Boček).

1785. *Vita Christi*. Žiwot a celá ewangelitská historia o pánu Ježíši Kristu, božím a Marie synu, našem jedinkém wykupiteli a spasiteli. W pěkné kratičké řeči ewangelitské a figury welmi ozdobně obsažena, s užitečnými modlitbami lidu křesťanskému složena od Jana Habermanna D. Wytištěno w Praze u Michala Petrla 1579 w 12. Po druhé w Dobrowici 1614 w 12. u Ondřeje Mizery Jarowského (weř. bibl. XVII. F. 267).

1786. JANA STRANĚNSKÉHO O útrpné smrti p. J. Krista a 7 žalů kajících. W Praze 1581 w 16.

1787. JIRÍHO BARTHOLDA z Praitenberku žiwot sw. Iwana, jehožto tělo w kostele sw. Jana w Skále pochowané w pánu odpocívá. Wyt. w Praze u Jiř. Nigrina 1592 we 4.

1788. Historie o křesťanském odjíti s tohoto swěta sw. Jeronyma. Přeložil M. Dan. Ad. z WELESŁAWÍNA. W Praze 1593 w 8. Přidáno k num. V. 1482.

1789. *S. Antonia Florentského* žiwot sw. Kateřiny Senenské, od KAŠPARA z PALATINU přel. z lat. Rkp. 1596 weř. bibl. XVII. H. 8. listů 116.

1790. Žiwoty swatých od Petra Skarga sepsané. Přeložené z polského skrze ŠEB. SCIPIONA. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 9. fol.

1791. *Diakona Jana*: Žiwot sw. Řehoře. W Holom. 1602 w 8.

1792. W. WRBENSKÝ a) Nowého krále Emmanuele Kr. Ježíše wtělení, početi a narození tajemství plné z tři ewangelistů jeho Janá, Matauše a Lukáše sw. sepsané, w jeden pořádný spis.. uведенé.. od M. W. WRBENSKÉHO, služebníka ewang. Krist. w Náchodě. Wyt. w Praze u Dan. Sedlčanského 1609 we 4. 18 listů.

b) Historia a umučení p. n. J. Kr. ze spisů čtyř ewangelistů w jeden pořádek uведенá, na

česko přeložená a výkladem skrowným vysvětlená. W Star. m. Pražském u Pawla Sessia we 4. b. r.

1793. **ŽALANSKÝ HAWEL** a) Knihy dvojce o skutech pána našeho Ježíše Krista. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1617 we 4. Dwa díly stran 564. [Připsány Jindřichowi Zahradeckému z Zahradek na Wišňowém, Křhowě, Hobzi, a na Jamnici]. b) O druhém Eliášowi totiž o Janowi křtiteli, proroku velikém spis. A—VIII. W Star. m. Praž. u Matěje Pardubského 1614 w 8. c) O nádobě boží wvolené, totiž o Pawlowi sw. služebniku Kristowu velikém, a o jeho k wíře obrácení, swatých skutcích, pracech i žiwota skončení, 1615 w Praze 16. A—J. u Dan. K. z Karlsperku.

1794. **JANA SIXTA z LERCHENFELSU** a) Historie o žiwotu a smrti sw. Jana apoštola a ewangelisty miláčka p. Připis Jan. Loheliowi arcibiskupu Pražsk. 1613, w Praze u děd. Kašp. Kargesia w 8.

b) Žiwot w těle angelský sw. panny Kateřiny Senenské. W Praze u děd. Kargesia w 8. 1614.

1795. Žiwot autrpný Jakoba, od **SIMEONA WALECIA** 1616.

1796. *Petra Rybadeneyry* swatý swatého diwy a zázraky schváleného obcowání žiwot Ignacia Lojoly, řádu towaryšstwa jména Ježíšowého zakladatele 1616 w 12. (1617 Cat. Pelc.)

1797. Žiwot sw. Ignacia z Lojoly a Františka Xaveria, od **JIRÍHO FERA**. W Praze 1617, též 1629 w 12.

Žiwot sw. Ignacia a Františka Xaveria, od *Jakuba Colense*. W Praze. Stejný s předešlým?

1798. Žiwot sw. Prokopa, dědice a patrona českého l. 1618. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 26. fol. oblongo.

m) *Wzdělawatelné a nábožné.*

1799. Lékařství duše a připrawení mysli člověči k smrti od dokt. *Urbana Regia* složené. Z německého od **KAŠPARA HUBERINA** 1539 w 8. (Dobrowský uwodí je we swé Reise nach Schweden etc. též w Indexu). Po druhé w Praze u Jana Hada 1541 w 8. Pak w Normberce 1543 w 12. u Jana Günthera. Též přeložená od **JANA PIŠKULE** Sušického, opravená od Jana **ŠTELCARA** 1592 w 12. 1608 w 8.

1800. **JANA STRANĚNSKÉHO** a) Almanach duchovní z starého i now. zákona k zdraví duše a k nawedení žiwota křest. sebraný, w kterém wedlé způsobu oněch, jenž kalendáře hwězdářské spisují, z star. i now. zákona, čo každého dne dělati užitečno neb škodno, položeno. (Připsáno p. Diwiši Slawatowi.) W Praze skrže J. Hada 1542 w 8.

Opět 1560 w 8. (Takových almanachů duchovních více vydal).

b) Zahradka duchovní ku potěšení všem wěrným w zármutech, z písem sw. sebraná. W Holomaci u Jana Günthera 1557 w 8. W Praze 1576 u Jiř. Černoča w 8. A—V.

Jest tu čtvero rozdílných spisků: α) Zahradka o kříži a trápení. β) Těšitedlné řeči k potěšení lidem k smrti pracujícím. γ) Studnice žiwota, z kteréž se preyší lík a potěšení všem hříšným na mysli ztrápeným. Krátké sebrání z písem sw w Pr. J. Černý 1576 (Cerroni). δ) O žiwotu křestanském, obsahuje artikule wěděti potřebné o wíře a mrawnosti.

c) O připrawení k smrti a o rytíři křestanském, jakým způsobem wšeliký křestanský člověk k smrti se připrawiti má (přel.) W Praze u Jiř. Dačického 1570 w 8., 1577 w 8.

d) Prognostika křestanská, (připsána Petru Wokowi z Rozenberka) 1581.

e) Jana Špangenbergera potěšitedlné otázky a naučení o připrawě k smrti. W Praze 1601.

1801. **JAN BECHYŇKA**. Rkp. u p. rytíře Neuberka na papíře z II polowice XVI století (as 1550) w 12. listů 225 *křestanský mrawného* obsahu, w způsobu pojednání nebo poslání rozličným osobám. Spisowatel jest *Jan Bechyňka*, kaplan u sw. Apolináře w Praze, kněz pod obojí, nepřítel jedušek a Pikhartů. Užívá na wětším díle allegorie nebo podobenství k. p. O správě duchovního žiwota w obraze korbelíku; o 7 hříších smrtedlných a božích přikázáních pod podobenstwím 2 seyrů, sceliwého a zkazilého; o swátosti oltární pod obrazem wečeře, kdež paní Řehowau nabízí k přistaupení wíry pod obojí; o stawu manželském pod obrazem stawu tkadlcowského; o wíře, naději a lásce pod obrazem Prahy; o králowstwí nebeském pod figurau raucha; o ctnostném zdrželiwém žiwotu pod obrazem ryby. Mimo to piše o pokoji církwe, o křtu zwonu; o prawém užívání bohatství w rozmlauwání mezi *chudobau* a bohatstwím. Mnoho wtipu tam zde.

1802. Knižka nowá welmi utěšená: O wzdělání swědomí dobrého a o rozmnožení wíry spasitedlné křestanskému žiwotu pro sprostné od znamenitého a učeného muže *Kašp. Šweinkfelda* wydaná atd. 1540. Z řeči něm. na česko přel. od uroz. p. **WILÉMA KUNY z KUNŠTATU** a na Hrádku atd. Též i nákladem J. Mil. jest w Olomuci tlačena. Předml. Janowi K. z K. na Lukowě M. M. p. Smilowí, p. Zikm. a p. Jindř. K. z K. bratřím. A—K. Přitom tištěno:

1803. Potěšení jednoho, kterýž pod křížem Kristowým stojí, aby se smrti, ďábla a pekla nebál, *Kašpar Šweinkfeld* K—Q. Na konci: Jan Olowetský z Heřmaní.

1804. LINIHARTA KULMANA, o přípravě k kříži a smrti atd. W Prostějově 1552 w 12.

1805. Rozjímání o umučení pána našeho J. Kr. z učitelůw písem sw. vybrané od **TOMÁŠE BAWOROWSKÉHO**. W Prostějově u Jana Günthera 1552 w 8.

1806. Studnice života od **JIRÍHO MELANTRICHA** z Aventinu 1554 w 8. Připojeno jest: Lékařství duše atd. od téhož. Připis Zikmundowi Helthowi, místopisari král. českého. Obsahují propovědění z písma sw.

1807. Zpráva a naučení křesťanům věrným (jednoty bratr.), jakby se w těchto časech nebezpečných při spasení božím říditi, spravovati, a w něm růsti měli, ano i při těžkostech nynějších, přicházejících od násilí tureckého jak se míti a zachovati mají. S přídawkem modliteb a písniček. Malý 8. bez r. a m. stran 207; 1555 w 8. bez místa a tisk. 1566 w 8. typus in Ostroh. Exempl. u Bočka.

1808. Rada ducha sw. proti radě ďáblowě, 1555 w 8.

1809. *Erazima Sarceria* knížky křížové: proč pobožní učitelové a všickni věrní bez kříže, trápení a protiwenství býti nemohau 1556, w 12. (Index).

1810. Hádání smrti s člověkem. W Prostějově u Kašp. Aorga 1557 w 8.

1811. Zahrádka duchovní ku potěšení všem věrným. W Holomauci, 1557 w 8.

1812. Rkp. u p. ryt. z Neuberka w 12. na pap. z XVI století. Obsah: a) *Consolatio cujusdam afflictissimi et variis tentationibus obruti hominis scripta ante natalem Christi an. 1557* (česky). Kapitól neb rozdílů 36, z nichž první počíná takto: Apoštol sw. Pawel w epístole své k sboru Římskému bratřím w rozdílě 15 mezi jinými věcmi napsal takto atd. Na konci: Přepsáno l. 1581, listů 76.

(Potěšuje zdá se nějaký duchovní přítel koho welmi zarmauceného důwody z rozumu a z písem sw. wzatými, slohem čistým, důstojným, k věci přiměřeným, světlým).

b) Napomenutí všech věrných w nynějších pokušeních a zarmauceních k dowěrnosti w prawdě spasení svého, k dojitíe jeho zřízení w jednotě atd. i k stálosti w též prawdě pro naději jistau k životu radostnému w slávě nebeské (listů 34).

Jest ohlas kněze jednoty k bratřím, aby u wíře dotrwali. Dán pohostinu a na cestě 20 den Dubna 1555.

c) Otázka, kterak z wíry Jesu Kristowy sprawedliw býwá učiněn člověk (listů 23). Dogmaticky jedná o wíře, naději a lásce, tauž rukau co num. 1. tedy r. asi 1581.

1813. Knihy losní 1561 w 8.

1814. **TOMÁŠE REŠELA** o nekřesťan-

ském a brozném lání, rauhání, bohem zlořečení, hromování a klnutí, věrně a dobrým úmyslem sepsané napomenutí a výstraha. W Praze u J. Melantricha z Aventinu 1562 w 8. A—J4. Z něm. *Andr. Muskula* přelož.

1815. Kniha *Erasma Roterodamského*, w kteréz jednomu každému křesťanskému člověku naučení se dáwá, jakby se k smrti hotowiti měl, 1563 w 8. u Jiř. Melantricha, též 1564. Překladatel jest p. **JAN** z **LOBKOWIC**. *Sixt* ji předmluwau opatřil a wydal. Po druhé od F. Faust. *Procházky* w Praze 1786 w 8.

Při starých dwau wydáních jest připojen: *Smrti taneč* s obrázky a werši, což *Proch.* wše wynechal. W. Rozbor staroč. literatury na r. 1843 a 1844 částka II. str. 15.

1816. **PAWEL LUCÍN**. Přerokošná zahrádka plná ušlechtilých bylin a stromowí, kteréz zdravé a welmi libé lékařství lidem we všelijakých zármutcích postaweným wydávaují, od *M. Linhartu Jakobi*, faráře Northuzského. Přel. od Pawla Lucína. (Připis Janowi Čabelikowi z Sautic na Teyně Wltaw.) Wyt. w Praze u Jana Kozla 1563 w 8. listů 26 1/2.

1817. Potěšitelný spis a prostá, ale však gruntowní zpráva z slowa božího, jak se prawí křesťané w případnosti neb příhodě smrti, kteří z tohoto swěta odjíti, z takové spasitelné smrti své těšiti, a za to držeti má míti, jistě mají, že neumírají, než toliko na odpočinuti a na spaní odcházejí, ba nýbrž že před p. bohem wždycky žiwi zůstawaují atd. Wyt. w Praze u Šebest. Oksa z K. 1564 w 8. 52 listů.

1818. Knížka jenž slowe německy *Jagteufel*, česky lowří čert. Od mistra *Cyriaka Špangenbergského* sepsaná, z něm. řeči w českau přeložená, 1564.

1819. Klenot o potěšení a pomoci we všelijakých zármutcích, kázauý skrze *Ottu* z *Werdmilleru*. Z něm. řeči w českau bedliwě přeložený. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1566 w 12. a opět 1578 w 8. ib.

1820. **JANA AUPICKÉHO** a) Knížka tato slowe swítědnice duši, kterážto duše jest w srdci a w krwi každého člověka, a jest znamenitě potřebné w ní čísti, neb čtaučího poslouchati, zwláště těm lidem, jenž odpor drží s jinými lidmi, a prawí, že již není na swětě lidí swatých, a též že toho žádný nemuoz wěděti, kdo jest swatý a kdo bude spasen anebo zatracen; o oběm se w této knížce dočteš. Důwodně sebraná z hojných písem swatých zákona božího obojího, a z kněh učiteluow swatých, w spuosob rozmlauwání dwau bratří. Léta 1571 (bez místa) w 8. 63 str.

b) Knížka, jenž slauti muoze obziwujcí kořen uwadlý, zemdený a na poli umrtwený, to jest srdce člověka welkými auklady buď od ďábla

neb zlých lidí, jako: zármutky, nemocmi, smutky, wězením, pokušením a jinými těžkostmi těm podobnými sewřeného atd. Z muobých důwodůw písem swatých s pilností sebráno od kněze J. Aup. u wězení sedícího na rathauze Starého m. Pražského l. p. MDLXXI. (Na druhé stránce): Druhá knížka při té jest o smlauwě boží s otcí swatými atd. 1571 w 8. (bez místa) 240 str. (Wětším dílem nábožná rozmlauwání).

1821. **JANA AUPICKÉHO** Rozmlauwání Jana s Bartolomějem, aneb knížka, kteráž slowe boží aumluwy s lidským pokolením skrze 10 příkázání... b. m. 1571 w 8.

1822. Rozjímání od **BALTHAZARA HONSTAUNSKÉHO** wydaná, jsau dle Ungara od Adama z Winoře. W Praze 1573.

1823. Krátké naučení pro nemocné a umírající 1573.

1824. O žiwotu křesťanském krátké sebrání z písem swatých. W Praze u Jiř. Černého 1576.

1825. Knížka zlatá, w nížto předkládá se člověku křesťanskému, jakauby zbrání měl se hotowiti proti nepříteli ďáblu. Od **WAWRINCE RWAČOWSKÉHO**. W Holomauci u Frid. Milchthaleru nákladem města Raudnice 1577 w 8.

1826. Ruční knížka potřebná, združjic w sobě spasitedlná naučení wyňatá z písem sw. zák. b. W Praze w 8. *Walent. Polona Pelčicena*.

1827. **JANA NETOLICKÉHO** z Turnowa křesťanský regiment, zpráwa, kterak wěrný křesťan modlití se má. W Praze 1577 w 12. 1580 w 12.

1828. **KRISTOFA**, far. Hranického a) Kratičký spis o wýborném a křesťanském se přípravování k smrti 1579 w 8. b) *Rudolfa Gwaltera*, kazatele w Cyriehu, zrcadlo žiwota křesťanského a powinnosti křesťanské w 12. 1593.

1829. Nowé léto s podělením potěšitedlných jmén w nowé narozeného dítěte p. Jež. Kr. wšem křesťanům čisti potěšitedlné a milé. Nyní w nowé z německé řeči na českau přeložené. Léta 1581 a 1582 w 12. (w Mus.)

Tomáš Soběslawský Rešátko přeložil, syn jeho Ján Rosacijs Sušický wydal u Melantricha.

1830. Rkp. na Strahowě, w němž obsaženo: [mimo dialog ducha s duší]. a) Krátké sepsání a poznamenání o náramné krátkosti a nestálosti žiwota zdejšího a o hrozných a newýmlywných bidách a trápeních w něm na člověka přicházejících. Při čemž ukazuje se, proč pán bůh dopuští takowé bity a auzkosti na lidi atd. Při dokonání l. božího 1582 w 8. (84 list.) b) Potěšení w zármutcích a pokušeních atd. 1593, w Zlonicích w 8. (51 list.) c) Zpráwa o člověku wěrně pracujícím k smrti.. w jakowé naději mělby umřiti, a jaké prawdy k ní potřebí w 8. 1594, w Zlonicích (15 listů). To vše w jedné wazbě a od jedné ruky čistě

psáno. Spisowatel jest nekatolik, nepřipauští očištěe atd.

1831. **JIRÍ DIKASTUS**: Dialog aneb rozmlauwání pobožné ducha s duší, w kterémžto duše nařiká nad swými bidami, těžkostmi a pokušenými, kteréž ji zde na swětě obkličují, a k bohu w swém úpění o pomoc se obrací; duch pak ji potěšuje a w dauvání prawém při bohu ustawuje, pokojí a těší. Což vše z písem sw. i příkladůw předešlých otců se dowozuje. Rkp. z konce XVI stol. na Strahowě (listů 54). Tištěno r. 1602 w 12. Pak 1609 str. 248 w 12. u děd. Dan. Ad. z Weleslaw.

1832. **ONDŘEJE PÍSECKÉHO** a) Rozmlauwání těla rozkošem oddaného a duše kající. (Dáno w Dobrowici a připsáno pánu z Waldšteina). W Praze u Jiř. Černého w 8. 1583. b) Boj člověka hříšného s pokušením. W Dobrowici w 8. 1584.

1833. Poklad duše jináč žádostiwý, w kterémž každý křesť. člověk pod způsobau přiwětíwého a welmi utěšeného rozmlauwání wy-naučen a naweden býwá, kterak má boha poznati, jeho se báti a z celého srdce milowati. Z něm. přel. od **TOMÁŠE** far. w Blanském. W Praze u Jiř. Melantricha z Aventinu 1554 w 12. 1585 w 12. w impr. akad. 1697 w 12.

1834. *Konrada Hosa* (Hesa?) Rozmlauwání Petra s. s pánem o obyčejích a powahách nynějšího lidu na swětě. Z něm. přel. W Praze u Buriana Waldy 1585 w 8.

1835. Rozjímání spasitedlné o winici páně, kdoby byla a jakau žalost proroci boží nad ní mají, že jest pána boha swého rozhněwala. W Praze u Jiř. Nigrina fol. 1585.

1836. *Mik. Hemmingia* Cesta žiwota wěčného, přeložená od **JANA ACHILLES**A Be-raunského 1587 w 8.

1837. Zrcadlo wěčného žiwota, který se křesťan do něho wzhledne, spatří w něm čtyry budauci a poslední věci, totižto smrt, den soudný, muku pekelní a radost nebeskau. W Praze u Buriana Waldy 1587 w 8. A—D4, též w Praze u Dan. Sedlčanského 1607 w 8. W Holomauci u Jindř. Ettela. W Praze u Petra Ant. Benka 1700 w 8.

1838. Knížka o potupě swěta, přel. od **MART. REPANSKÉHO** z Chočně 1587 w 8.

1839. Stezka k boží milosti sepsaná od K. P. Ž. (kněze Pawla Žalanského?) W Praze u Jana Jičmského w 8. 1588.

1840. Marností swětských.. knihy tři. W Praze 1589. (Boček).

1841. **JANA ŠTELCARA** kniha duchowní o welikých skutcích p. bohá wšemohaučio. W Praze w 8. 1588. b) Zahrádka duší nemocných. W Praze 1597.

1842. **ADAMA z WINOŘE** Proti moru atd. W Praze 1599. Jsau to duchowní prostředky w čas moru. Přidáno jest Zbynka, arcibiskupa Pražského napomenutí k lidu o moru tehdáž Čechy hubicím. Příklady historickými z moru předešlých věků snažuje se spisowatel pobuditi lid k užívání duchowních prostředkůw a připravení se k smrti. *b)* Knižka pobožná o nebeském na zemi obcowání, od *Alberta Welkého*, přel. skrze **M. ADAMA z WINOŘE**. W Praze u B. Waldy 1598 w 12.

1843. Knižky dvě I. o zármutech *D. Wolfganga Muskula*, (přeložil **JAN HENRICH**), II. *Jana Rivia Arthendorienského* Knižka o ustawičném potýkání pobožných s tělem, světem a ďáblem. W Praze 1591 w 8.

1844. *Providentia Dei*. O řízení a opatrování božském, spis pobožný, z lat. přel. od **JANA KOCÍNA z KOCINETU**. W Praze u M. D. A. z Weleslaw. 1592 w 8. též u dědiců 1603.

1845. *Quatuor novissimorum*. Knižka srdečná o čtyrech budaucích věcech; od **HAWLA LSTIBORSKÉHO**, jinak z Železné. W Praze 1592 w 8. A—N. Zrcadélko 7 dušw připojeno A—H a 1 list.

1846. Škola křesťanská aneb cwičení křesť. a věrné duše, přitom výklad na věřím w boha od M. D. A. z **WELESL**. 1592 w 8.

1847. Rozmlauwání pobožná o věcech k spasení. (1593) W rkp. mus. 983. Traktat o tanci w témž rkp.

1848. *Martina Mollera*, kazatele w Sprotawě († w Hořelici 1606.) Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, t. j. kterak jednkazdý křesťan umučení a smrt p. n. J. Kr. rozjímáti má. Na zadu: Kázání *sw. Bernarda* o umučení páně, pak historie o smrti *sw. Jeronyma*, kterak se k smrti swé strojil. Wše to z něm. a lat. jazyka přeloženo a vydáno. W Praze u Dan. A. z **WELESLAWÍNA** 1593 w 8. str. 621 předml. 16 Připsáno paní Magdaleně Zylwarowé, rozené z Waldšteina a na Dubenci atd. Dle Pelcla. (Abbild. b. Gel. III. 32) we 4. 1594? Též 1600.

1849. Přemýšlowání o náramné kratičkosti a nestálosti wezdejšího žiwota 1594, 1599, 1617 w 12.

1850. Smrt a žiwot, jinak srownání žiwota a smrti, w kterémž se skrze pěkná podobenství smrt žiwota lidskému ukazuje. Z něm. přel. od *Tob. M. L.* W Praze u Jana Sedlčansk. w 8. 1594 (dle Index. spisowatel jest *Fil. Mornay*, překl. **ŠTEFEK TOBIÁŠ z KOLODĚJ**).

1851. Wdowa křesťanská *Erasma Rotodamského*, přeložená a rozšířená od **JANA KHERNERA** Plzenského. W Praze 1595 we 4.

1852. Oprawdowé swětlo duchowní od **JANA GRILLA z Grillowa**. W Praze 1595 w 8.

1853. Zpráva a naučení křesťanům wěrným, jakby se w těchto časích nebezpečných při spasení božím řídití, spravowati a w něm růsti měli: ano i při těžkostech nynějších přicházejících od násilí tureckého, jak se míti a zachowáwati mají. S přidawkem některých písem (?) a modliteb swatých i písniček příhodných (od bratří morawských). Wyd. I. 1595 8. min. 207 stran. Tisk Kralický.

1854. **ZIKMUNDA CRINITA** *a)* Amuletum christianum proti moru 1595?

b) Radda spasitedlná s pěknými modlitbami a výklady potěšnými prospěšná, kterakby pobožný křesťanský člověk u wyznání swých hříchůw se chowati, jak se siliti a těšiti měl, aby se ani hněwu božího, ani smrti, ani hrobu a wěčného zatracení nebál, z písem sw. wydaná a nyní poprawená. Wytisťeno 1597. Opět u Mat. Pardub. I. 1616 w 8. A—L. po 8mi listech. Připsáno paním uroz. Anně Wostrowcowé, a Žofii Šarowcowé atd.

c) *Diarium christianum*, křesťanské dilo denní, to jest: Spasitedlné naučení a jako jasná swice dwaanácti hodin dne, jakby se s pánem Ježíšem opravdowé začítí, dobře konati, i spasitedlně wyřídití mohli. S přidánými nábožnými modlitbami, na každau hodinu pro prubzení člověka a wšš položeného naučení atd. Wytisťené s powolením wrechnosti od pánůw defensorůw k tomu zřízené I. p. 1613. W Starém m. Pražském u Matěje Marynka Pardubského w 8. str. 296.

Připis paním Alžbětě z Waldšteina (manž. Adama mladšího z Waldst.) a Weronice z Šternberku, pak dvěma pannám šlechticnám Waldšteinským z Waldšteinu. Spisowatel slibuje, že má od něho wyjiti *Valedictorium christianum* a pak *Diversorium christianum*.

1855. Rozložení pašije swaté 1505. (B. N. H. dispositio).

1856. **ADAMA KLEMENTA** *a)* Rozmlauwání křesť. člověka s p. J. Krist. na kříži, práci a nákladem Adama Klementa Plzenského, kazatele w městě Wraním. Wytisť. w Praze u Jiř. Jak. Dačick. we 4. 1597. *b)* Rozkoš a zwále panenská 1619 w 8.

1857. **ŠIM. LOMNICKÉHO** *a)* Pád swěta, aneb knižka skrowničká atd. w Praze 1597 w 12. *b)* Pohřeb Krista pána. Rozjímání o newinném umučení K. p. W Praze u Jiř. Nigrina 1605 w 8. *c)* Rozmlauwání Krista p. s křesťanem w 8. *d)* Ržzenec obsahující tajemství Krista p. a Marie w 8.

1858. **ZIKM. TRIBUCELIUSA** Pražského, far. Petrowického rozjímání o ráně meče pobožné a spasitedlné. W Praze u Wold. Waldy. w 8. 1597.

1859. **TROJAN NIGELLUS** z **OSKORINA**: Život poctivý neb ctnostný, kterakby jeden každý živ býti měl w každém věku. Od Hermanna Schotena Hessa, přel. od Troj. atd. [Titul i text něm. a česky], w Praze u Anny Šumanové 1597 w 8.

1860. **MOLLERUS JAKOB**. Zrcadlo zatvrzeného světa, z něm. přeloženo. [Sepsal je *Sigismund Suevicus* Freystadiensis]. Tišt. 1597. [Exempl. u Bočka bez tit. a konce].

1861. Mandat Ježíše Krista krále nebeského ... věrným křesťanům poslaný, w němž prikazuje všechněm, kteří jsau na křtu slibili a swatě se zawázali, aby ztraceného zámku, jenž jest wira k jeho slowům, a pewnost řetenau dobré swědomí, dāblu zase skrze jeho pomoc božskou dobyti hleděti atd. listů 9.

Jest to napodobení swětských králowských mandátů we formě této obyčejné; hříčka pobožná. Datum jest na prawici otce nebeského léta páně narození 1598. Podepsán (w prawo) Ježíš Kristus; (w lewo) Jan ewangelista, kanclér králowství Kristowa. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 38.

1862. *Zikm. Scevia* Speculum mundi indurati: Zrcadlo zatvrzeného světa, přel. od **JAKUBA MOLLERA**, senatora neb raddy w městě Austí nad Labem, w Praze 1598 w 8. u Wácslawa Maryna z Jenčic. (Připis Hawlowi z Lobkowic) str. 368.

1863. **SIXTA PALMY** Modličanského a) Rozjímání pobožné, kterak den páně swěcen býti má, wydal 1598 (dle připsu) w 8. W Praze. b) Dar nowého léta u Wold. Waldy 1609. c) Srdečné potěšení pobožných pod křížem postawených. (Index). d) Dar zlatý potěšitelný, obsahující w sobě rozjímání milosrdenství božihó 1612 w 8. e) O dobrotě a sladkosti ducha páně. Psaní učiněné slowútnému Ambrožowi z Holomauce l. p. 1606 we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 6. num. 5.

1864. **JAKUBA JAKOBIDESÁ STRÍBRSKÉHO** Budič otce čeledního, w Praze 1600, 1620 w 8.

1865. Knižka welmi potěšitelná w nemoci i při smrti, od **JANA RIWULA ŽLUTICKÉHO**, faráře Zwoleňowského 1600.

1866. **MARTINA CHLUMECKÉHO** pobožné a křesť. přemýšlowání o utrpení p. n. J. Kr. W Praze Dan. Sedlčanský w 8. 1602.

1867. **JIRÍHO DIKASTA** z **MIRKOWA** a) Rozjímání o milování boha 1617. b) Duchovní proti moru pawéza, w Praze we 4.

1868. Knižka welmi užitečná, která s právem *zrcadlem nemocných* lidí může se nazwati, w Praze u Jiř. Nigrina 1602 w 12. str. 96.

1869. **DAN. TOSSANA** a) přemýšlowání o smrti 1602 w 8. b) Prawé a pobožné vademecum křesťanského člowěka a pautníka towarýš. 1616.

1870. Knižka stará wýborná o milování božím. Z něm. přeložena od K. O. M. (*A. G. M.* [Boček]). W Praze u Jiř. Nigrina 1602 w 12. stran 227.

1871. O umučení a z mrtvých wstání pána našeho Jesu Krista rozjímání aneb přemýšlowání wlawským jazykem sepsaná od k. *Vincence Bruna*, a na česko přeložena od K. **PAWLA PISTORIUSA** z Lučska, děkana Karlšteinského l. 1603. Rkp. půwodní w Raudnici. (W. Čas. Mus. 1827 l. 136).

1872. Rūzenec neb žaltář blahoslawené rodičky boží, w Holomauci u Jiř. Handle 1604 w 8. str. 142 (od T. M. B.)

1873. *Theatrum mundi minoris*. Široký plac nebo zrcadlo světa, to jest živý kontrfekt nešestných bid wšeho lidského pokolení atd. z lat. přel. od **NAT. WODŇANSKÉHO** 1605 w 8. w Star. m. Pražském u Jiřika Nigrina.

1874. **HAWLA ŽALANSKÉHO** a) Troje rozjímání o nejsladším jměnu Ježíš, o důstojných příjmích Ježíšowých, o důst. a slawném narození p. J. — z pisem swatých a z spisůw učitelů církwe pobožných sebrané 1605 w 12.

b) O posluchačích swatého ewangelium, kterak se chowati mají jedno: k služebníkům božihó slowa, potom k samým téhož božihó slowa služebnostem. Spis složený a wydaný od atd. 1613 w 8. u Jonaty Bohuťského, stránek 195 mimo titul a připis (swým posluchačům) 1 arch.

c) O nejswětějším božím slowu a půwodu wzácnosti, důstojnosti a welikých užitečích, kterak a proč je máme slyšeti, s čím dobrým se potkávají ti, kteří je slyši, a s jakým zlým, kteří je tupí, 1613.

d) O počtě boží nejprřednější a oběti bohu nejwđěčnější, totiž o modlitbách swatých, co jsau, jaká jejich moc, hodnost a potřeba; komu, kdy, kde, proč a jak se máme modliti, w Pr. u Jana Bohuťského 1614 w 8.

e) O čtyrech věcech, kteréž se nejposlednější jmenují, smrti, posledním sauou, mukách, životu wěčném, w Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615 w 8. str. 216—136—157—176, mimo předml.

f) Přemýšlowání o smrtedlnosti a krátkosti sláwy zemské a života lidského. (listů 16 w malém 12). Pak: Některá prawdřiwá a z písma sw. předukázaná znamení o dni páně posledním soudném, kteří zázrakowé den páně poslední předjiti mají (str. 34). Na konci: W Starém městě Pražském 1615, kněz Hawel Žalanský. Rkp. u p. ryt. z Neuberka (koruna neuwadlá).

g) O sedmi ranách božích těžkých a welikých, w Praze u Dan. K. z Karlsp. 1620 w 8. (Jest 7 traktatů; o hrímání a hromobití, o

powodnich, o země třesení, o bauřliwém powětrí, o suchu, o drahu a hladu, o wálce metle boží nejtěžší, o smutném nepohodlí jejím.

1875. Autočiště křesťana wěrného od **WÁC-SLAWA CIKADY** 1606.

1876. **WALDA OLDŘICH**. Pranostika duchowní, 1606 w 8. 32 listy. (Božek).

1877. *F. Kostera* S. J. Čtyry poslední člowěka wěci, smrt, saud, peklo a ráj, s pobožným a užitečným jich uwážením 1606. W Olomauci u Jiř. Handle w 8. 201 list.

1878. Spůsob žiwota pobožného, kterýž sepsal **K. PAWEŁ PISTORIUS** z Lucska, doktor pisma sw. a praelat Plzenský l. 1606. Rkp. půwodní w Raudnici. (W. Čas. Mus. 1827 I. 136).

1879. Vinculum charitatis, t. j. swazek lásky a pokoje, dokonalé swornosti a upřímného milowání, kteréž má býti jak předně při duchowních správčích, tak i při jiných křesťanech wěrných, r. 1606 bez udání místa a stránek. [W bibl. p. děkana Zieglera].

1880. Angelica mornímu neduhu odpírající, w žalmu 91. kopaná, poslaná a presentowaná uroz. p. Danielowi Koralkowi z Těšina, městěninu a senatoru w Klatowech l. p. 1607 na den sw. Mich. archangela, od kněze Jeremiáše **DENHORTA SKYTORINSKÉHO**, děkana w městě Českém Brodě, w Star. m. Pražském u Pawla Sessia l. 1607 str. 24. [W bibl. p. děkana Zieglera].

1881. O dokonalosti zákonní, knihy čtvery *Lukáše Pinella*, přeložil **PETR LITOMĚŘICKÝ** z Pilsenburku, w Praze 1607 w 8. u Kašpara Kargezia.

1882. Jakuba Petrozeliny *a) Pax christiana*, t. j. rozjímání napomenutelná o pokoji, w Praze 1608. *b) Rozjímání a modlitby o umučení*. (Index).

1883. **MARTINA MOLLERA** manuale de praeparatione ad mortem. Rozjímání spasitelné a welmi potřebné, kterakby člowěk ze slowa božího učiti se měl křesťansky žiwu býti, a blahoslaweně umříti. Přel. od **TOBIÁŠE MAURENINA**, w Praze u Mik. Pštrosa 1608 w 8. Též 1727 w 12. W nowě w slowenský jazyk uwezené nákladem welikomožné paní Alžběty Reway (w Uhřích) 1727.

1884. Zrcadlo přehrozné, děsitedlné a wšemu swětu od boha před oči wystawené zkázy města Jerusalema, od **ZACHAR. BRUNCWÍKA**, w Praze 1610.

1885. *Wilh. Perkinsia* Knížka o opuštění božím, z engl. latinsky od *Draxa Tom.* z lat. na česko přel. od **JIŘ. OEKONOMA** 1610 w 8.

1886. Zrcadlo potěšení pánem bohem samým a jeho řízením snauběným a spojeným manželům od **HYNKA** z **WALDŠTEINA** 1610 w 8.

1887. **SIM. PARTLICE** ze **ŠPIČBERKA**

a) O přípravě k smrti.

b) Nařikání Krista pána na newděčnost lid-skau. Na konci přidán jest kontrfekt záwisti hříchu ohawného, w Hradeci nad Labem 1720 w 8.

c) Flagellum Dei. Bič nebo metla boží (wálka, hlad, a mor), kterau pán báh wšech časů swět pro wýstupky trestati ráčil u D. K. z Karlsp. 1620.

1888. **SIMEONA VALECIA** *a) Krátká zpráwa, kterakby člowěk pobožný k smrti se strojiti měl, aby z tohoto swěta šťastně wykročiti mohl.* Z latiny *Joachima a Beust* přel. W Praze w impr. Šumanské 1610 w 8. A—Nij. *b) Casmana Ottona* zpráwa krátká sw. žiwota křesťanského, wnitřního i zewnitřního wedlé prawidla slowa božího přel. w Praze 1613 w 8. *c) Wilh. Perkinsia* traktat troji ku potěšení zarmauceňých, do lat. od *Draxa Tom.* pak do češtiny přeložen 1613 w 8.

1889. **BRUNCWÍK**. Spis potěšitedlný rodičům pro odchod dítek swých zesnulých w této morní ráně 1613 složený. W St. m. Pražském u Mat. Pardubského w 8.

1890. **MATĚJE STRÍBRSKÉHO** *a) Knížka spasitedlných naučení, slaužící ku potěšení, napomenutí a wzbuzení wselikého člowěka.. k té nejpřednější čtnosti, jenž jest láska, z písem z. bož. obojho wybraná, w Praze u Dan. Sedl. 1610 w 8. Dwa archy. (Weř. bibl. XVII. F. 214).*

b) Cesta k žiwotu wěčnému. Utěšené, rozkošné, milé ano i pobožné křesťanské rozjímání té přewelebné swátosti těla a krwe Krista pána spasitele našeho. Wytisťeno w městě Litomyšli l. p. 1611 G. N. w 8. A—F. po 8mi, G 10 listů plných. Připsáno pánům města Stříbra.

c) Drahá perla, kdo chce dobře umříti a w žiwot wěčný wjiti, w Praze u Dan. Sedlčanského w 8.

d) Lamentací, horliwé wzdychání na celý žaltář sw. Dawida, w Litomyšli 1611 w 8.

1891. **WÍTA JAKEŠE** cesta otcůw buď pobožných buď nezbožných, žiwými barwami božího slowa wykontrfektowaná, w Praze w impr. kn. J. H. L. w 8. 1611.

b) Zrcadlo rodiny bezbožné, w Praze u Mat. Pardubského 1615 w 8. (Jsau z písem sw. wybrané příklady zlých synů a dcer, a pokut jejich.

c) Trivium, spis o třech cestách, zemské, duchowní, nebeské, w Praze 1620.

1892. **JIŘ. TESÁKA** Mošovského *a) Pautník duchowní, spis dle písem sw. o wěcech wšem platných a potřebných 1612, w 8. b) Homo foenum, to jest, křesťanské a sprostničné, wšak s božím slowem srownalé připomenutí o smrtedlnosti naši lidské, w Praze u J. Stříbrského 1616 w 8.*

1893. Knižka o soudném dni, w šestí dílech, sepsaná od kněze **MIKULÁŠE KRUPĚHORSKÉHO**, far, w Chyších, s pěknými historiemi z písem sw. W Praze u Jiř. Hanuše Landškraunského 1612 w 8. A—M7.

1894. **JANA OPSIMATESA** a) ustawičné w 3 věcech cwičení w 8. (Index).

b) Ráj rozkošného naučení o jistých znameních prawých synůw božích w 8. 1613.

c) Pobožná duše, jenž k známosti boha hoří. (W Pírně w bibl. se nalézá).

1895. **JANA ROZACIA HOROWSKÉHO** příprawa k smrti 1613 w 12.

1896. Jana Záviše rozjímání o jednom škodliwém pokušení w čas moru 1613 w 8. w Praze (u Miltnera).

1897. Potěšení křesťanské, w Praze 1613.

1898. Pokušení ďábelská wnitřní a duchovní, zewnitřní a tělesná 1613 w 12.

1899. **BLAŽEJE BOROWSKÉHO** hádání člověka s pokušením w 8. (Index).

1900. *Duchovní klenot*, to jest, zvláštní a welice potěšná z swatých písem wybraná propowědění, jimžby se každý w pokušeních, zvláště w nemoci i při smrti w pokušení Antikristowě potěšowati mohl 1613 w 12. 1714.

1901. **VATELIUS LAUNSKÝ ŠIMON**. Krátká zpráwa žiwota křesť. w Praze 1613 w 8. (u Miltnera w Smečně).

1902. **ZMISŁOWSKÝ ADAM** kněz. Malagma t. lékařství ztenčující zármutky pobožných lidí, w Praze 1613 w 8. (u Miltnera).

1903. **DAN. JOHANIDESA SKOČOWSKÉHO** neděle smrtelná. List apoštola nádoby wywolené Mesiášem K. pánem, w Olomauci u Kríst. Kutče we 4. 1614.

1904. O rytíři křesťanském plawícím se přes bauřliwé swěta tohoto moře k břehu wěčného žiwota 1614 we 4. (při Alkoranu Budowce).

1905. Padesatero duchovní přemýšlowání k prawé pobožnosti probuzující, od Jana Gerharda w lat. jazyku wydané, do českého přeložené od **PAWLA LYKAONA KOSTELECKÉHO**, w Praze u Jana Bohutského w 12. 1615 u téhož 1619 w 8. w Praze 1714 w 8.

1906. *Walentina Beglera*, kazatele Žitawského, o žiwotu wěčném a o pekle rozjímání, přeložené skrze **JANA MLEYNKA** Nowojičinského, w Olom. w 8. 1615 (Index).

1907. Zpráwa o potěšowání nemocných proti hrůzám a strachu hříchůw, smrti, ďábla, zlořečení zákona, hněwu a saudu božího, z lat. od Sam. Ad. z **WELESL**. 1615 w 8. A—O. (Bib. w. G. 70).

1908. Spis o proměnách žalostiwých žiwota wezdejšího, a o radostech wěčného, k tomu kázání pohřební dwoje nad tělem mrtwým uroz.

paní Anny Magd. Wencelikowé z Malowic na Kamenici a Cheynowě († 1615) b. m. léta BVD BohV našcMV čest. (1615) w 8.

Předmlawu latinskau podepsal Sigismundus Mathias *Wencelik* a Sarabitž in Camenitz et Cheynowic. Obsahuje rozjímání a píseň o marnosti, potom kázání od kn. Luk. *Hanzeliusa* Lisieckého, s písničkau na památku té paní od K. J. L. Kosteleckého. Pak jiné kázání od kn. Jiř. *Laurentiadesa* Kosteleckého a prosopopoeia defunctae česky ku potěšení pána z Wrchowist atd. od *Simeona Partlice*, mimo 9 listůw latinských weršů. Wšeho 7 archů.

1909. Knižka welikých potěšení plná, kteráž člověk při hodině smrti proti všem pokušením sobě předkládati, a nimi se potěšowati má. Wydaná nejprwé w řeči latinské, od *D. Gerharda* superintendenta *Held*. Přeložená do české od kněze **JANA BURDY PELHRIMOWSKÉHO** atd. Wytisťěna w Now. m. Pražském u Dan. Karla z Karlsperka I. 1616 w 8. XIV a 255 str. Připsána čtyřem auředním Žateckým od tlačiťele.

1910. **JIRÍHO TACITURNA** Hájského ostatek rozjímání o přediwčném wstělení *Emmanuele* w 8. Index.

1911. **ŠTĚPÁNA HOLOMUČANSKÉHO** a) Noc weselá s swětlem 1617. b) Potok z sedmi pramenů 1617.

1912. Škola kříže od **CYPRIANA PEŠINA**, 1616 w 8. Obsahuje kříže a sauzení synůw božích.

1913. *Casmana Ottona* *Nepenthes*: Bylinky léčící a hojící srdce a ducha ponížěného, w Praze u Jonaty Bohutského z Hranie 1617 w 8. s připojenými modlitbami.

1914. Budič křesťanské pobožnosti z sedmi knížek složený, od Jiřiho Bilka, w Praze 1617 w 8.

1915. *Antidotum desperationis*. Zpráwa potěšitedlná o lékařství duchowním proti jedu zaufalství, od **WAWRINCE ANDREAE** 1618 w 8. w Praze u Mat. Pardubského.

1916. Zlatý spasení lidského řetěz, w Praze 1618.

1917. Balzám duše atd. W něm. sepsal *Jak. Heilbrunn*, přeložil **ADAM JINDRICH z STRACHOWIC** 1619 we 4.

1918. Zlatá některá prawidla křesťanského člověka, od **BARTOLOMĚJE KOŽLANSKÉHO**, bez místa a roku (1619 ?)

1919. Posila k stálé trpěliwosti počestným auzkau cestau skrze strasti — za spasitelem násilně se protirajícím — skrze **JANA KAUPILIA** Tyjneckého, w Praze u Matěje Pardubského w 8. 1619.

1920. *Swědomí lidské* aneb pobožné rozjímání a wyswětlení swědomí lidského atd. Sepsáno od *Wiléma Perkyjsia* Angličana, z lat. přeložil **REGIUS ŽELETAWSKÝ JAN**, slu-

žebník církve w Žatci. [Dedic. Bohuslawowi z Michalowic na Rwenicich a Nowém Sedle, w Praze u Dan. K. z Karlspr. 1620 w 8. str. 455.

n) Duchovní romány.

1921. *Jana Efrema* knížka utěšená o sv. Josefowi patriarchowi a jeho příhodách, z lat. přeložena od Jana Straněnského, w Praze u Jana Jiěnského w 12. 1569.

Jest to historie Asenath při knize: Testamentowé atd. 1570, u Melantricha.

1922. Lament otcůw swatých, to jest: Žalostiwá kwilení jich w temnostech. Přeloženo od JANA STRANĚNSKÉHO. (Rkp. weř. bibl. XVII. F. 17. we 4. bez r.) W Praze u Jiřika Melantricha z Aventinu 1572 w 8. 1574. Opět pod tit. Kniha bohomyšlná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwilení a hořekowání otcůw sw. w temnostech atd. tamž w 8. 1576 w 8. Pak w Praze u Jiřika Jakoba Dačického 1588 a 1595. W Hradci Králowé u Martina Kleinwechtra 1613 w 8. W Brně pod nápisem: Lament neb pláč sw. otců, aneb kniha bohomyšlná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwilení a hořekowání otců swatých w temnostech před příštim syná božího pro tento swět wtěleného 1721 w 8. str. 248 u Swobodských dědicůw, též 1776 w Jind. Hradci u J. W. Hilgartnera.

Jest z lat. lamentatio ss. patrum in Limbo. Rozvržena jest na pět knih neb stránek (partes), obsahuje wolání s. otců, přitom poselství rozličných proroků k hospodinowí n. p. sw. Dawida, a kterak spravedlnost božská jim odporowala, milosrdenství ale jim přichýleno bylo, až poslední spasení zaslíbeno. Celá ta knížka jest nějaké dramatické popsání téhož wolání a radosti při vykauptení, w kterémž spravedlnost, milosrdenství, pokoj a radu božskou jako zvláštní osoby maluje. Wolání otcůw neb žádost pro spasení vybrána z proroků, a nejvíce ze žalmů.

1923. *Petra Měkla z Pfedersheimu* práwní pře wedení trojice swaté na žalobu Satanáše proti všemu lidskému pokolení 1609 w 8.

o) Modlicí knihy.

1924. Žaltář (welký růženc s modlitbami) perg. Rkp. od 1527 w 12. přepsaný od Šimona kaplana Petrlíkowského w. Dob. Lit. II. S. 378. Růženc neb žaltář blahoslawené rodičky, w Holomauci u Jiř. Handle 1604 w 8.

1925. Hodinky a jiné modlitby od r. 1527 w 12. na pergam. rkp. weř. bibl. XVII. H. 6. (necelé).

1926. Modlitby nábožné sw. otcůw a prorokůw z obojího zákona wybrané, w Plzni 1532.

1927. Modlitby na každý žalm. Rkp. z první třetiny XVI stol. w 8. nyní na Strahowě.

1928. Hodiny o umučení pána našeho J. K.

těž i jiné modlitby. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 3. z XVI stol. w 8. perg. s obrázky.

1929. Žaltář w způsob modliteb složený. Z něm. 1535, 1536 w 12. od PETŘÍKA JANA z BENEŠOWA.

1930. Modlitby křestanské k následowání žalmowému složené, způsob wnitřního náboženství wyprawující, z řeči něm. na českau wyložené, w Praze Jan Had w 8. 1539, 1609 w 8.

1931. Modlitba proti Turku, jména křestanského dědičnému nepříteli we 4. bez roku a místa (1545?)

1932. Modlitby dvě bratrské za králowství české l. p. 1547, w Prostějowě 1547 we 4. listy 3.

1933. Modlitba osw. knížete Hanuše Fridricha korfršta saského — proti ukrutné válce císaře a papeže. Také modlitby *Fil. Melanchtona* 6 listů 1547 we 4. w Prostějowě.

1934. JANA STRANĚNSKÉHO a) Modlitby nábožné z písem swatých 1548.

b) *Jana Habermanna* Chebského, far. we Falkenowě: Modlitby nábožné a křestanské za všeliké věci člowěku každého wěku, stawu i powolání potřebné a k každému dni celého téhodnu s ranním i wečerním modlením.. z písem sw. sebrané a wydané. Z něm. přel. 1573 w 12.

Potom (u Welesl.) 1586 w 8., 1600, 1602, 1603, 1608, 1619. W Hagu 1632 (připis Kinské a Slawatowé) maličký formát 1637, 1660. W Žilině 1678 w 12. (weř. bibl. L. IV. G. 194.) W Žitawě u Mich. Hartmana 1710 w 8. str. 176, 1715. Též s katechismem Luterowým a s písněmi, w Lewoči 1715 (podlauhlý formát). W Brně Siedler 1783.

1935. Modlitby nábožné proti všelikým obecním nedostatkům od učených lidí složené na dvě strany rozdělené, w Prostějowě u Jana Günthera 1549 w 8. a 1599 w 12.

1936. *Frid. Nausea* křestanská modlitebni knížka přes celý rok na nejmilostiwější žádost najjasnější a welikomocné kněžny a paní p. Anny Římské... králowny, arcikněžny rakauské z něm. řeči w českau přeložena l. p. 1550 (Ku konci): Wytřšteno a dokonáno w Menším m. Pražském u Bartol. Netolického w 8. mal.

Připis podepsal TOMÁŠ BABLER, farář města Budějowic českých. (Nausea biskup Widenický sepsal je pro Annu králownu českau, Ferdinanda I manželku).

1937. Modlitby na Otče náš, na žalmy, též písničky. Na konci stojí tiskář Jan Kosořský (okolo 1454) bez roku a místa.

1938. (Defekt) modlitby. W Praze u Jana Kantora (okolo 1556).

1939. Modlitby nábožné od pobožných mužůw z písmů sw. sebrané s wýkladem na žalm 50tý u Melantricha z Aventinu, w Praze 1554 w 12. listů 233 a registřík, pak 1558, 1564

w 12. 1581. [Ze Straněnského modliteb i z jiných sebral je wydawatel Melantrich].

1940. Žalm padesátý Dawida krále: Miserere mei Deus, od *Jeronyma Savanarole* z Ferarie, řádu řeholy kazatelůw, w způsob modlitby postaweny. W Prostějowě 1558 u Kasp. Aorga w 8.

1941. Modliteb proti všelikým obecným nedostatkům stránky dvě, w Prostějowě u J. Günthera 1559 w 12.

1942. Modlitba w čas těžkých a tuhých pokušení. Ms. (okol. 1588 w 8. u Bočka)

1943. *Sixta z Ottersdorfu*, rukau psané modlitby a písně do tiskového latinského žaltáře. Rkp. w Mus. 1030.

1944. Modlitby na žalmy, přel. od **BART. NETOLICKÉHO**, w Praze 1562 w 12. (Index).

1945. Modlitby na neděle a swátky *Mathiáse Citharda*, přeložené od **KRISTINA z WLČETINA**. Wydané od Jiřího Melantricha, w Praze 1565 w 8. 1582 w 12.

1946. Modlitby Litarďy (?) [1567 prodávány w Olomauci].

1947. Modlitby o swatoswatém kšaftu wečeře páně a přihotowení se k hodnému jeho požíwání b. r. w 12. (Wiz Catal. boh. lit. weř. bibl. Žaltář Dawida sw. num. 2.)

1948. Litanie česká fol. 1573.

1949. Modlitby nábožné z sw. písem sebrané od **PETRA KODICILLA z Tulechowa**, w Praze 1574 w 8. a 12.

1950. Modlitba pobožná dítkám každého dne říkati užitečná, w Praze u Jiř. Černého fol. 1574, 1 list.

1951. Modlitby a řeči pobožné některé z písem sw. jiné pak z naučení mudrcůw pohanských wybrané, které jsau nalezeny pod odjíti z tohoto swěta p. Jana z Waldšteina (bez místa) 1576 w 12.

1952. **TOBIÁŠ ZÁWORKA** w dedikaci swé knihy prawidlo služebnosti církewních praví o sobě, že písně a modlitby nejstarší shromáždil, epístoly a ewangelia z biblí české tiskové w Praze 1577 wytáhl.

1953. Modlitba krále Šalomauna, kteráž jest napsaná w přísloví w 30 kapitole, od **WÁCSL. DOBŘENSKÉHO**, w Praze u Jiř. Černého fol. 1579.

1954. **JANA MATHEOLA SEDLČANSKÉHO** modlitby na ewangelia všech neděl a swátků, w Praze 1580, 1582 w 12. (Skladatel jest Walentin Trocedorf).

1955. *Fišera* Roffenského biskupa Jana modlitby nábožné na způsob žalmů, to jest na 15 žalmů, přeložené od **J. RÁČKA z CHOTĚYŘINY** s výkladem wiry desatera na očenáš s jinými modlitbami a písněmi 1581 w 12. (Index).

1956. Modlitba hospodářská **DAWIDA CRINITA**, lat., česky a německy, w Praze u Petře 1581.

1957. **JANA LITTURGA z TURSKA** Liturgia sacra, lékařství duchowní tohoto času morního potřebné s písničkami a modlitbami pobožnými i s jistými důwody písma swatého i jiných mužůw učených wybrané a složené atd. W Star. m. Pražském u Jiřika Dačického 1582 we 4. (dle Kopit. w 8.)

1958. Zahrádka vonného koření pro duše nedužiwé a nemocné. **PEŠÍN MATHIÁŠ** měštěnin m. Žatče přel. z něm. w Praze u Dan. Ad. z Weleslawina w 12. 1583, 1585 w 16.

1959. **BOHUSLAWA OJÍRE z OČEDĚJIC** modlitby utěšené, w Praze 1584 w 12. W Trenčíně 1655 w 12.

1960. Modlitby ke dním suchým náležejici 1585 w 8. též: Modl. kteréž w suché dny w shromážděních swatých říkány býwaji 1609 w 8. 320 str. (Kralic).

1961. *Jiř. Wicelia* modlitby pobožné a prawé křesť. s výkladem žalmu 50, 1586 w 12.

1962. **JIRÍHO DYKASTA z MÍRKOWA**
a) Modlitby welikých a však kajících hříšníkůw. W Praze 1588.

b) Idiota modlitby pobožných a horliwých rozjímání o milowání boha a prawé trpěliwosti přeložené. W Praze w 12. 1598.

c) Modlitby aneb rozjímání pobožná z kněh sw. Bernarda a jiných sebraná (přel.) 1609 w 12.

d) Modlitby w čas žalosti, w Praze 1611 w 12. (s písněmi).

e) Modlitby ku p. bohu w tento zarmaucený čas 1611 w 12. (Snad jedno s předešlymi) Index.

f) Modlitby křesťanské pro pobožné paní a panny, w Praze 1617 w 12. (4 díly).

1963. **ADAMA TÁBORSKÉHO** Oltární knihy. Rkp. we 4. od l. 1588 (w Museum).

1964. Modlitby pobožné z epístol a na ewangelia celého roku, od **PAWLA AKWILINA** Hradeckého, w Praze 1598 (dle Klíče 1564). Opis od r. 1656 w 8. w rkp. u Bočka.

1965. **TOBIÁŠE MAURENÍNA** Litomyšlského a) Martina Mollera meditationes sanctorum patrum. Pěkné nábožné modlitby starých swatých otcůw přeložené z něm. w Praze 1593, 1602 w 8. b) Sedm částek modliteb těchto atd. W Praze 1599 w 12.

1966. **SIXTA PALMY MODLIČANSKÉHO** a) Perlička dítek božích, totiž modlitby nábožné na 12 perel t. j. článků wiry křesť. složené 1593, též 1612. W Žilíně 1667. W přípisu p. Henrichu z Waldšteina na Dobrowici atd. prawí podepsaný kněhař Daniel Karel z Karlsperka, že tu knížku již po druhé w impr. J. Milostí tlačiti a nowými figurami ozdobiťi dal, datum 1612. W Trenčíně 1663 w 24. Od Dan. Synapia, w Lewoči 1684. Též 1693 w 18.

(Index). Potom opět znova kajícími žalmy rozmnožené, jako písničkami nábožnými, z něm. přeložené a vydané l. p. 1697 w 12. str. 335 regist. Též 1701 w 12. W Puchowě s písněmi 1741 w 18. W Prešp. u Fr. Patzko 1774 w 12. W Praze u Ferd. Schönfelda 1782 w 12. Též w Kutné Hoře 1782, opět 1818 w 18.

b) *Vade mecum*. Modlitby nábožné, w Praze 1613 w 12.

c) Jiskřičky duchovní. Modlitby nové horlivé na ewangelia nedělní vytažené z postilly Jiříka Dikasta 1613 w 16.

1967. *Červená rážička* krví p. J. skropená, aneb modlitby ranní, večerní, při mši s. hodinky o nepoškrvněném b. p. bolestné početí a za mrtvé s některými písněmi o umučení páně, w Praze 1594 (Boček). W Brně u J. Fr. Swobody 1707 w 12.

1968. **STIPACIUS MIKULÁŠ STRAKONICKÝ** a) Modlitby obsahující milostná rozjímání a nějaká subtilná kázání w předních stránkách učení křesťanského, někdy od Dra. Joachima Kurea sepsaná, z lat. přel. od atd. W St. m. Pražském u Buriana Waldy 1599 w 12.

b) Modlitby některé pobožné a užitečné za rozličné věci, k nimžto přidány jsou mnohé písničky obecné, w Praze u Jak. Dačického 1598 w 12.

1969. Modlitby křesť. a nábožné z písem sw. 1600, 1695 w 12.

1970. Kněze **JAKUBA P. K.** modlitby o umučení 1602 w 12.

1971. Ruční knížka, w níž se zdržují nejvýbornější modlitby, prosby a žádosti, nejpronikavější lkání a vzdychání a nejrozkošnější písničky 1604 bez místa, přel. od W. J. A. Opět od *Kaš. Motěšického* 1687. Obnovené od J. W. a M. J. 1694 w 8. bez m. a tisk. Opět 1708 (bez m.) stran (modliteb) 360 (písní pod zvláštním titulem: Písničky nábožné) 170. Potom 1709, 1716, 1718, 1719 (od *W. Gleicha*) 1729, 1742, 1773 w 12. W Praze u J. F. z Šenfeldu 1782, w Kutné Hoře 1784 w 18. str. 141.

1972. **WÁCSSL. SLOWACIA** a) Každodenní modlitby pobožným pannám, paním a wdowám 1605 w 12. 1618. Opis od r. 1682 od P. F. H. C. R. Aujezdského, přešpané w městě Třebíči w 12. (Boček). b) Modlitby obecné, w Dobrawici 1610.

1973. **JAK. ZACHIA** Čáslawského modlitby pramen živý 1606.

1974. **JANA WÁCSSL. KODEDA** neb Církady modlitby 1617?

1975. Řehoře Rinichtera z Aldenberka modlitby utěšené a nábožné, w Praze 1607 w 8.

1976. Modlitby od **JANA ŠTELCARA** Želetawského (Index).

1977. **ELIÁŠE JAKOBI** Chrudimského, far. w Besně, modlitby křesťanské s písničkami 1610, 1620 w 18.

1978. Modlitby in natalem a písničky na den narození wys. uroz. p. Hynka z Waldšteina 1611 w 8.

1979. Modlitby církevní z agendy kněží ewangelických, w horním kraji Brněnském, 1612 w 8.

1980. **S'TRÍBRSKÝ MATĚJ.** Modlitby pobožné na ewangelia swatá, též i epištoly, k každému dni nedělnímu atd. wyt. w St. m. Praž. u Dan. Sedlčanského 1613 w 16. A—J. Dedic. hraběti Hendrichowi z Turna atd. na Letowicích a.. Regině Julianě roz. hraběnce z Hardeku.

1981. Modlitby, kterýchž podlé rozličných příčin a potřeb buďto we dny modlitebné neb i jindy w shromážděních sw. užíváno býti může, b. r. (okolo 1612) b. m. (w Kralicích) w 8. stran 64.

1982. Modlitby a písně **JAK. AKANTIDOMITISA** w 8. 1614?

1983. Modlitby kazatelské první: druhý díl 1613, 1615 w 8. (w Kralicích). Pak podruhé: Modlitby církevní neb kazatelské k nedělim a swátkům, středám a pátkům případně sformované, I díl od adventu do sw. Trojice. II díl od slavnosti sw. Trojice až do adventu 1618 w 8. [Druhý díl str. 352 mimo modlitby obecné 14 listů] b. m. (w Kralicích) weř. bibl. XVII. F. 172.

1984. Písně na každý den w týhodni (tém-dni) s modlitbami, od **JANA MARXIA HORAŽDOWSKÉHO**, w Trenčíně u Dor. Wokálowé 1615 w 12.

1985. **JANA ROSÁCE** a) Modlitby nábožné za všelijaké obecné i obzvláštní věci, w Praze 1615. b) Každodenní modlitby s přípravou k smrti 1616.

1986. **WOLDŘICHA WALDY** Nešpor český na každau neděli a některé žalmy, w Praze 1615.

1987. *Abrahama Bucholcera* knížka modliteb pobožných a horlivých, k ewangeliím nedělním a slavnostem weyročním i památkám některých swatých, přeložena od K. J. R. Ž. 1615 w 8.

1988. Každodenní ewičení se w pobožnosti velmi užitečné: Obsahující w sobě wyznávání hříchů, dikůčinnění, modlitby a prosby. Sepsané prací a snažností jednoho slavného theologa: nyní pak pro obecné dobré do češtiny přeložené, i vůbec vydané, nákladem uroz. p. Joachima z Těchenic, wtištěné w Novém městě Pražském u Daniele Karla z Karlsperka I. 1616 w 8. str. 278. Připsáno p. Karlowi z Žerotína, od J. z Těchenic. Opět w Praze 1714. Sepsal lat. J. Gerhard; přeložil **JAN CYRILLUS TREBICKÝ.**

1989. Modlitby některé nábožné z základů písem sw. a žalmů, w Hradci 1616 w 12.

1990. Sto padesáte žalmůw na způsob modliteb složených od **JIRÍKA CHOBOTIDESA** Mšenského, faráře Charwatského 1617.

1991. **WÁCSL. TROJANA** horliwé modlitby w čas wálek, též i písničky pobožné, w Praze 1618 w 12.

1992. **ALETINA ADAMA** a **ALETINA MIKULÁŠE** modlitby nábožné w 8. a 12. (Index).

1993. Pragensis academiae rector et cancellarius D. Joan. *Jessenius a Jessen* ludorum per Boëmiam et Moraviam nostrorum moderatoribus. Pragae typis Pauli Sessii 1618 4. arch.

Obsahuje modlitbu českou k okolnostem času přiměřenau s latinským rozkazem jí pobožně se žáky se modliti před jich rozpuštěním.

1994. **JANA NIMBURSKÉHO** far. w Bohumilicích, modlitby w čas tento nebezpečný, w Praze 1619 w 12.

1995. Modlitby pobožné a křesťanské z jiných modliteb, již prwé od mnohowázných...

mužů... vydaných, i také nyní od jednoho wzneseného autora z něm. jazyka na česko přeložených sebrané, prostými rytmy porozšířené, we 3 díly uwedené od **MATĚJE MILÍNSKÉHO**, w Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1619 we 4.

1996. Modlitby swaté, z žalmů sw. Dawida proroka božího, od ošwic. muže doktora *Pet. Martýra Wermilia* Wlacha.. složené. Z řeči lat. přel. od **M. JANA SUDLECIUSA**. Dedic. Bohuchwalowi Berkowi z Dubé a Kateřině manželce atd. A—Aa. W Praze u Anny Dačické 1620 w 12.

Přitisknuto: Kn. Viktorin Adami Mant. Verše dobré pam. M. Jana Chorina w rytmy čes. uwedené. *Počátek*: Wálky nejkrwawější atd. 5 listků. — Item kn. Jakub Acanthides: Píseň (prosící za pokoj) 2 strofy.

1997. Jana Fera modlitby (Index).

1998. Modlitby (horliwé), které w čas wálek aneb obležení od nepřátel atd. konány býti mají. — Nazad modlitby pro nejw. heitmany a jiné správce wojenské, w Praze u D. Sedlčanského 1619 w 12.

ODDELENÍ PÁTE.

Od přemožení nekatolíků až do uvedení něm. jazyka we školy a cancelláře t. j. od roku 1620 až do roku 1774.

I.

§. 26. *Politický stav.*

Ferdinand II panování nastupiw poslal (1619) Čechům po Adamu z Waldšteina podání, kteréž Thurn a Raupowský potlačili a w známost neuwedli. Nemoha tedy po dobrém pokoj způsobiti, chopil se zbraně. Čechy, Morawa a Rakausy, kdež se protestanti množili, cítili hrůzu wojny. Thurn na tom byl, aby Wídeň ztekl a Ferdinanda zajal, a však Mansfeldu poraženému do Čech ku pomoci spěchati musil. Ferdinand po odtažení Thurna do říše jel a za císaře wolen jest. Což tak mrzelo Čechy, že na sněmu uzavřeli nepřijíti jeho za krále, a sobě zwolili Fridricha falckrabě, hlavu jednoty protestantské a zetě krále anglického. Korunován Fridrich od administratora protestantského consistorium: ale císař posilen jsa Maximilianem, wéwodau baworským, a Janem Jiřím, saským wolencem, z nichžto prwnímu hoření Falci slíbil, tomuto Lužici zastawil, Čechy na Bílé hoře porazil (1620), načež Fridrich kwapně do Wratislawi utekl, Maximilian pak do Prahy wtrhnul, a knížete Lichtenšteina místodržitelem králowství ustanowiw, do Bawor se odebral, kamž 1500 wozů pokladů a skwostností českých zaweztí kázal. Učitelé Karolinští, sami nekatolíci, we třech dnech z Prahy wypowězeni, z obojné strany mnozí u radnice Staroměstské stínáni, jiní na statcích trestáni, wyhnáni; list majestátní zrušen, fary kněžimi katolickými osazeny, universita Jesuitům wrácena, nekatolíci všickni bez rozdílu ze země wypowězeni. Mnozí z nich na oko přešli k náboženství katolickému, ale 36000 rodin, mezi nimi 1088 panských a rytířských wyštěhowalo se do Prus, Brandenburku a do Sas, až i do Ameriky (Kwakerowé). Na prázdna místa hrnuli se cizozemci, a znamenitau část země osadili, kdež na dile po dnes bydlí. S wěže Teynské ponuknutím Jiřiho Fera, Jesuity, skrze studenty shozena (1623) socha Jiřiho a kalich, místo nich pak postawena socha Ferdinanda a obraz p. Marie. Kosti Rokycanowy i Augustina Luciana, biskupa pod obojí, z hrobu wyňaty a na hřbitowě Teynském spaleny, arcibiskup za primasa králowství, a duchowní staw w zemský staw powýšen s předností před panským a rytířským i městským. Tímto wykořeněním nekatolíků wzbudil sobě nové nepřátely Ferdinand (1626). Král danský s knížetem Dolních Sas wpadli do zemí císařských, a však Tillým a Albrechtem z Waldšteina přemoženi. W Lubeku o pokoj smlauwáno, ku kterémuž smlauwání Gustav Adolf, šwed-

ský král, nebyw připuštěn (1628), mstil toho pohanění pomocí wolencůw saského a Brandenburského, landhraběte hesského a jiných knížat (1630). Císařští poraženi u Lipska. Sasíci wpadli do Čech, s nimi mnozí ze strany pod obojí, kteří zmocniwše se Karolína, nasadili luterských professorů, jakož i farářů a kazatelů, a zahnali Jesuity. České bohatstwo a památky mnohé do Sas po Labi wozino. Waldštejn (1632) pod wýminkami náčelnictwí přijaw, wojsko sebral, Sasy z Čech wypudil a u Lycowa, blíže Lipska, s Gustavem se potkal. Gustav padl, ale Šwedowé swítěžili. Nepodaření bitwy, neučinnost wéwody, nepřispění obleženému Řeznu uwedlo Waldšteina w podezření, kteréž nepřátelé jeho zweličili. Zabit we Chbě (1634). Ferdinand císařowic ujaw kommando oswobodil Řezno, swítěžil u Nördlingu nad Šwedy, tak že uleklý Sasic o pokoj prosil. Dána jemu Lužice w léno (1635). K pokoji tomu Brandenburg a jiná knížata přistaupili. Ferdinand II umřel (1637), a pochowan w Hradci Štyrském. Ferdinand III vládu nastaupil. Šwedowé pod Bannerem Čechy plenili. Leopold, císařůw bratr, wyhnal je sice wojskem rakauským a uherským, ale Torstenson císařské opět do Čech zahnal (1642). Neučinnost některých regimentů příčina toho; pročež Madlonský regiment desátán w Rokycanech; Madlon a plukownik w Praze sfati. Gallaš přewzal kommando, ale nešťastně; swržen (1643). Hacfeld u Jankowa (1645) poražený a zabitý Šwedům opět Čechy otewřel. Königsmark zradau Ernesta z Ottwalda Prahy (Malé Strany) se zmocnil, bibliotheky a vše, co drahého nalezl, do Šwed poslal; Starého ale města, Jesuitau Plachým a měšfany bráněného, když dobýwal, přišla zpráwa o pokoji (2 Listop. 1648). Ferdinand napotom w Praze sídlil. On university obě w jednu spojil (1654), a na památku šwedské wojny statui matky boží na náměstí Staré Prahy postawil. Sešel pak s toho swěta r. 1657. Leopold I již r. 1656 korunowaný, též na císařstwí dosedl w osmnáctém wěku (1658). Za jeho panování wojna s Turkem a tři wojny s Francauzi wedeny. Paliči francauzští zapálili mnoho měst, i Prahu (1689). Sedláci tištění od některých pánůw zbauřili se; načež wydán robotní patent, kterým dni robotní ustanoweni (1690). Mor přes 100000 lidu pohubil. Petr Weliký jeda z Dráždan skrze Prahu do Widně (1698) skwostně čestowan od šlechty české.

Josef I panowal od r. 1705. On Čechy k německé říši aužeji připojil, zawázaw se ke všem platům jiných wolencůw, a jen některé sobě wyminiw swobody, začež říše Čechům ochranu před všelikými nepřátely slíbila. Wojny, které Josef wedl k dobrému bratra swého za příčinau koruny španělské, nedaly mu času ku korunování. Umřel 1711. Karel II (co císař VI) musil Španěly pustiti Filippu Andegawskému (Anjou) 1713. Bojowal skrze Ewgena, savojského prince, šťastně proti Turkům (1717) a proti Španělům (1720—5). Učinil pragmatickau sankcí t. j. smlauwu, dle které dcera jeho po něm vládu nastaupiti měla bez překážky (1720). Čechowé a ostatní země jeho i mocnárowé okolní ji přijali. Wywoliw sobě za zetě Františka z Lothringu (1736) umřel, a s ním rod Habspurský po meči wyhasl (1740). Za něho také byl mor w české zemi (od 22 Srpna 1714 až do 30 Března 1715), kterým přes 20,000 lidu a na dwa milliony howěžiho dobytka pošlo. Tím země tak wyhubena byla, jakoby welikau wojnu přestála. On se swau manželkau Christinau dal se w Čechách korunowati (1723), což se před tím nestalo již 67 let. Byl císař tichého ducha, přiwětliwý a sprawedliwý mocnář. Maria Theresia proti pěti nepřátelům nástupu swého brániti přinucena. Pruský král (1741) získaw bitwu u Molwic we Slezště, do Čech wtrhnul; Bawoři, Sasowé a Francauzi dobyli Prahy, kdež woleneц baworský Karel za krále wyhlásiti se dal, a na to za císaře wolen a korunowan. Prušanu opět swítěžilemu u Čáslawi (1742) Theresia Slezsko (kromě Opawy a Tešína) i Kladsko postaupila, a pokoj s ním zawřela, ku kterému saský woleneц přistaupil. Francauzi z Prahy wyhnáni (1743), pak do Bawor stiháni,

tak že wolenec baworský pruského krále o pomoc prositi musil. Tento opět do Čech (1744) wpadl, ale z Prahy i ze země vypuzen. Karel VII umřel, a nástupce jeho Maximilian pokoj učinil. František za císaře wolen. S Prusy ještě jednau do Čech wpadlými w Drážďanech pokoj zjednán. Maria Theresia Židy (50,000 hlav) z Čech wyhnati uminila, ale na přímluwu Hollandů a Engličanů toho neučinila. Po jedenácti létech nowá šestiletá wojna powstala mezi Francauzi a Engličany o meze. Prušané Engličanům, Rakausy Francauzům pomáhali (1756), a tak i w Čechách opět bojowano. Praha (1757) z části weliké od Prušanů rozstřílena. W Hubertsburku pokoj uzawřin. Arciwévoda Josef (1762) wolen za krále Římského, a po smrti Františka (1765) císařowání a spoluwládu w zemích rakauských nastaupil. Zwláštñi památnosti toho času jsau: (1766) Uwedení rakauské míry a wáhy w Čechách, wedlé níž se w obecném žiwotě posud staročeská zachowala. W r. 1770 popisem (Conscriptio) lid sečten a domy číslem znamenány. Nalezeno w Praze 77577 lidu obojího pohlaví; w celých Čechách 2,528.711 lidu, a sice mužského pohlaví 1,194.999, mezi nimiž k wojenské službě spůsobných bylo 218277. Načetlo se pak 244 měst, 203 městeček, 11284 wesnic, 389135 domů w tomto králowství. Neuroda dwauletá (1770—2) spůsobila w Čechách hlad a mor, jimž 250000 osob zemřelo. Pozdwižení sedlské pro robotu (1773) dalo příčinu nowému patentu robotnímu (1775).

II.

§. 27. Oswícení.

a) Za Ferdinanda II (1620—1637).

Nekatolíci wypowiedzení zůstawili předkům našim wlast sice s strany náboženství pokojnau, ale ostatek neslawnau, a z dřewního bohatství a dobrého stawu jako wyzutau. Celý národ w krátkém 15 let času předělán a obráčen. W roce 1620 wyjma některé pány a mnichy, ještě celé Čechy protestantské byly: při smrti Ferd. II aspoň podlé zdání opět naskrze katolické. To obráčení, ku kterémuž mnoho přispěl Arnošt hrabě z Harrachu, arcibiskup od 1623 do 1667, muž učený, a z mláde poëta latinský, připisowali sobě jediné Jesuité. Když se tím jednau honosili u přítomnosti papeže, řekl slowútný kapucín Valerianus Magnus, také podíl na obráčení českém mající: „Swatý otče, dejte mi wojáků, jaké měli Jesuité, já Wám celý swět na katolickau wíru obrátím.“ Země wystěhowáním nekatolíků, a třidcetiletou wojnau zpustla. Balbin, který se diwí, že po tolikých wypowiedáních, zábojích, autocích, pleněních ještě wždy obywatelů něco zůstalo, dokládá, že sedláci často nemajíce potahu, sami k pluhu se zapřahali, a že polonazi chodili téměř chléba žebrajíce. Stawové čeští až do r. 1620 dělali zákony, zawírali smlauwy se sausedními národy, ustanowowali daně, udělowali šlechtictví, chowali své wlastní wojsko, wolili krále, neb aspoň, když otec na syna korunu přenéstí chtěl, o powolení tázání a žádání býwali. Wšecky tyto přednosti ztratili w tomto čase. Wojenský duch cele utuchl. Čechowé, bywše až potud směli, neohrožení, ctižadostiwí, odważní, nyní mužnosti, národní hrdosti a odwahy pozbyli. Utíkali před Šwedy do lesůw jako owce, aneb se jim pošlapati dáwali. Tenkrát také Čechowé kroj swůj změnili. Dotud nosili dlauhé brady, bílé límce neb krajky okolo krku, krátké wlasý, krátké pláště, pás okolo těla, široké kalhoty, jakož na starých obrazích widěti; pomálu oblékli nynější oděw, a jako Čechy býti přestáli. — Osuda času nemálo učených mužůw zahrnula, buď na hrdle trestaných, jako Budowa, Harant a Jessenius, buď wyhnanstwím, jako Stránský, Troilus, Borbonius, Partlic, Martinius z Dražowa a jiní uměním i wtipem

wynikající. Jak vysoko Čechové za Maximiliana a Rudolfa ve vědách a umách vystoupili, tak hluboko nyní padli. Pelcel nenašel nižádného učeného, kterýby se byl w tomto čase výtečným učinil. Dne 30 Dubna 1622 rozkázal Adam Waldštejn, nejvyšší purkrabě, Karolín zapečetiti a všecky výsadní listy ke deskám královským přinesti. Na poručení papeže zastaveny jsau všecky promoci k důstojenstvím akademickým. Karolín osazen mistry katolickými, a zůstal nějaký čas oddělen od školy Ferdinandské, až do spojení obau universit za Ferd. III. W tom čase Jesuité nejvyššího stupně slávy w Čechách dokročili. Největší část škol w království spravována jimi a jinými zákonníky, kdež kromě špatné latiny ničemu neučeno. Jisto, že Jesuité měli mezi sebou učené muže *), ale oni žákům svým jen jako skořepinu podávali, zrno sobě zůstávajíce, čímž nad jiné mnichy stkvěti se mohli. Chodili od města k městu jako missionáři, pobírali lidu knihy, a pobrané pálili. Odtud staročeská kniha a řídká kniha jedno znamená. Oni památku předešlé vzdělanosti skoro cele zahladili, udávající, že před nimi samá newědomost panovala. Censura, která po smrti Ferd. I nějaký čas ulewila, nyní tím více zostřena. Balbin, (sám Jesuita) swau Epitome sedmkrát k posazení předložiti musil, a co o literatuře české sepsal, teprvé po zrušení jejich řádu tištěno býti smělo. O bohosloví ještě nejvíce pečováno. Seminarium sw. Wácslawa, založené w XVI století skrze Jana Popela z Lobkowic, za sto let wychowalo sedm tisíc žáků z 57 rozličných národů. Nejprvé slaulo dům chudých, potom od Ferd. II, který pro 20 žáků fundací přidal, seminář sw. Wácslawa od patrona místního jmenována. R. 1685 wychowanci jeho za prowozenau hru pod jménem sw. Wácslaw, od císaře Leopolda I počtění jsau tím, aby první vždy filosofie mistr, kdyby nebyl od stawu, šlechtictví a lauro dosáhl. Jiný dům wychovací byl konvikt sw. Bartoloměje. Ten nejprvé skrowný, slowůtným učiněn jest skrze papeže Urbana VIII, který dal tam chowati na své autraty 20 jinochů z rozdílných sausedních národů, mezi nimi osm domácích; Ferd. II přidal jiné k nim, po něm nazvané Ferdinandské fundace pro budaucí duchovní. Seminarium arcibiskupské založeno od arcibiskupa. Tomu Adalb. z Harrachu r. 1631 koupil dům (Kráľůw dwůr); dáni jsau tam učitelé hibernáci, a od papeže potvrzení, i swobody akademie Římské jim uděleny. Zde učeno všecko umění k náboženství potřebné, i práwo biskupské (juris pontificii disciplina) a mělo též swau vlastní tiskárnu od arcib. Harracha. Zvláštní seminaria i jinde byla, jako na Strahowě od Kašp. Questenberka opata založené, kdež se mládež k řádu tomu připravowala. Dwa praemonstráci tam z Nizozemě powoláni: Norbert Swertius, Frant. Lammeter, básnictví professor. Starý špitál od r. 1320 pod jménem Šimona a Jůdy u Wltawy dán jest milosrdným bratřím (1620), a dowolena jim sbírka po zemi. Mezi učené toho věku náleží Jesuita Gregorius a S. Vincentio, Nizozemec, od Ferd. II powolaný, kterýž matematice mnoho let učil. Zemřelí toho věku jsau: Adam z Šternberka († 1623) nejw. sudí zemský, potom purkrabí, rytíř zlatého rauna, muž katolíkům a kališníkům wážený, výborný český řečník. M. Jan Ctibor Kotwa († 1637), probošt Litoměřický, ježž Pešina we Phosphoro str. 591 nazývá českým Ciceronem. Jakob Pontanus Jesuita (nar. 1542 † 1626), latinský básník, historik a bohomluvec, Campianůw žák, odiw učenosti. Jeho učedník byl Matthaesus Radenus w Bawořích, toho opět Jakob Bidermann, kterýž umění pěkně wšlípil Janu Lupiowi, professoru řečnictví po mnohá léta w Praze, mezi jehož školáky Bohuslaw Balbin nejobzvláštnější, s kterým († 1688) pěknější doba li-

*) Když císař Ferd. II r. 1628 se swau manželkau kollej Jesuitskau nawštíwil, přiwítán byl w 30 jazycích, přičemž Tobiáše Arnolda (Morawan † 1645) slezským jazykem řečujícího nadě všecky pochwálil.

teratury latinské w Čechách w té periodě se skončila. Christophorus Crinesius († 1629) w orientálních jazycích zběhlý, Jan Černovicius a Lybeo Monte († po 1625) poeta latinský; Zacharias Theobaldus († 1627) bohomluwec, historik a přírody zpytatel. Daniel Basilius de Deutschenberg (z Lipy rodilý 1585 † 1628) poeta, astronom a přírodovědec, Wácslaw Pantabo Kirwitzer († 1626) matematik, Theodor Krallius († 1633) bohomluwec.

b) *Za Ferdinanda III (1637—1657).*

W tomto čase konečně opět o to pečowáno, aby se umění do Čech zase uwedlo. Ferdinand III hned při nastaupení swém Jesuitům Karolinské školy odňal. Již w r. 1638 ustanowil Jindřicha Libšteinského z Kolowrat, nejvyš. sudího, s některými raddami od appellací za kommissaře we věcech universitských, kterýmž rektor Jesuitský Jiří Meridies Karolín odewzdal se vším příslušenstwím, zanechaw sobě dowolení učiti bohoslowí a filosofii. Císař ustanowil Fridricha z Talenberka za ochránce vysoké školy Karolinské, a dal jemu moc professory w lékařstwí a w práwích jmenowati, a důstojenstwí akademické udělowati. Dowolení ale papežské, kteréž arcibiskup Pražský nedáwno byl na papeži wymohl, tworití doktory filosofie a theologie we swém domě duchowním, císař zrušil (1640). Poněwadž se pak Jesuité obávali, žeby po čase někteří nekatoličtí professori w Karolíně usaditi se mohli, obdrželi to na císaři (1650), aby každý professor před dosednutím na učitelskau stolicí přísahu složití musel, že panna Maria hříchem prwopočátečním poškwrněna nebyla; kterýž zákon Josef II (1782) wyzdwihl. Byly tedy jakoby dvě university, Karolinská a Jesuitská, kteréž pro uwarowání zlých následků w jednu spojeno (1653, 17 Listop.) pod jménem university Karloferdinandské, jakož se po dnes nachází. Té doby následující učení mužowé s swětem se rozlaučili: Ferdinand z Kolowrat S. J. († 1639) bohomluwec; Kašpar Questenberg, opat Strahowský, bohom. († 1640); Wojtěch Chanowský S. J. († 1645), učil slowesným uměním, hebrejštině a mathem. psal latině a česky; Jiří Francisci († 1645) Jesuita w slowesném umění znamenitý; Jan Lalemandet z Besançonu rodilý, paulán, († w Praze 1647), theol. a filos. Ondřej Stredonius, historik († 1651); Pawel Stranský, syndik w Litoměřicích, roz. w Zapích 1582 † 1657, historiků českých jádro, psal lat. Republica bojema; Jiří Schwertfer poeta latinský S. J. († 1654); Caramuel z Lobkowie, vikář arcibiskupa hraběte z Harrachu, benediktinů Monserratských opat, w Madritě rozen, ale půwodem a bytem Čech, jako samolet w Ewropě swítil se welikým wtipem a rozumem, a za diw držán. W mathematice již z mládi neobyčejně zběhlý, básník, latinských weršůw sto za hodinu dělával, uměl mnoho jazyků, i chinešský. (w. Proch. Lib. Art. 372). Biskupstwí Litoměřické založeno w r. 1655. Za toho císaře prwní sečtení duší w Čechách (1651) učiněno z ohledu na reformaci (w. Mat. z. Stat. B. 1 H.). 1655 založen klášter Ursulinek (Woršilinek) w Praze skrze hraběňku Lambua, roz. hrab. z Bubna; tu díwky každého stawu wyučují se ženským pracem a čtení, psaní, počtům i náboženstwí. Hudba získala po 30leté wojně zwelebením obřadu kostelního, kdež zpěwu a choru užíwáno. Tu se wywyciřili hudebníci, bráni potom do kaplí dworských atd. Na Morawě od r. 1642 počínají se nowé dsky zemské, jdaucí až do našeho wěku.

c) *Za Leopolda I (1657—1705).*

Za panowání Leopolda I založeno nowé biskupstwí w Hradci Králowé (1665). Od sprawení Karloferdinandské university počaly se opět wědy a umy w Čechách rozwiřeti. Nejwíce vlastenská historie wzděláwána, w kteréž wšecky zatemnil Bohuslaw

Balbín, (nar. w Hradci Králové 1621 † 1688), Jesuita, jehož we způsobu psaní, důkladnosti a hojnosti dějůw nižádný posud Čech nedostihl. W sedmém roce věku svého již po třikráte Hájkowu kroniku byl přečetl. Powěsti o diwech, které nacházejí se w jeho spisech, jsau výrostky onoho věku, a ne ducha jeho, anoby bez nich spisowé jeho ledwa byli směli tištěni býti. Tomáš Pešina z Čechorodu († 1680) přítel Balbinůw. Oba pracowali w historii české bez záwisti a wády. Méně znamenití jsau Jiří Cruger S. J. († 1671), Maximilian z Schleinic, biskup Litoměřický († 1675), Matauš Bolelucký († 1690), Alois Hackenschmied, praemonst. († 1683), Wácl. Čerwenka a dlahowěký Florian Hammerschmied († 1737) atd. — W mathematice slynuh Balthasar Conradus († 1660) S. J. w jazycích mnohých zběhlý, a w řečtině tak welice, že, co učitel jeho latině přednášel, on to řecky w rychlosti napisowal. Georgius Böhm († 1666), Albertus Curtius († 1671) hwězdář, Jan Klein († 1683), Valentinus Stansel († po 1694), Jan Czimerman (1701), všichni Jesuité. Filosofii nechwalno připomenauti, školní lapa-wostí, a přechytralými wýměry a rozdily naplněnou. Zde známi byli: Hieronym z Hirnheimu, opat Strahowský († 1679), Jiří Weis S. J. († 1687), Ondřej Fromm z Brandenburku příšlý, filosof a theolog († 1683). W lékařství znamenitý byl Marcus Marci a Kronland (n. 1595 † 1665), o němž uředník, nástupce a chwalitel jeho Jakub Dobřenský prawí, že byl křesťanský Euclides, český Plato a Pražský Hippokrates, ačkoli též we filosofii podiwností nepodobných a prorokowání hwězdárského se newystříhal. W práwích zběhlí byli: Christof Kyblin z Waffenburgu (kwetl 1663 — 9), Jan Proskowský z Krohenšteina († 1668), Jan Schambogen († 1696) a Jan z Weingarten († 1701). Bohomluwci: Alois Reichard, Morawan S. J. († 1681), Christian Augustin Pfalz z Ostric, Lužičan, kanownik († 1702). W slowesných uměních: Henr. Korn († 1676), Jan Widmann (1671), Melichar Guttwirt, lahodný básník lat. († 1705) všickni Jesuité. Malíři wýborní toho věku jsau: Karel Skreta w Čechách († 1674 pochován w kostele u sw. Hawla w Praze), Antonin Lubinský w Morawě. Wáclaw Hollar, Pražan, pěkně ryl na mědi († 1677). — Diwadlo w Čechách i té doby milowníky mělo. W r. 1685 prowodili wychowanci semináře u sw. Wáclawa hru Sw. Wáclaw před Leop. I (w. st. 242). Později (r. 1690) přijel wlašský fraškář na káře do Prahy, a jsa hospodau na Malé straně u černého Lwa, rok se tu zdržel a mnoho peněz získal. S ním pustil se w zá-wod jeden Němec u zlaté Hwězdy na Starém městě, jej z Prahy wytiskl, a za tři léta zbohatl. Potom brzo Němci, brzo Wlachowé potulowali se na 30 let s komediemi swými, až i Čechowé wystaupili. Pro nesda-nost zaraziti diwadelní spolek prowozowali hry lautkami nebo panáky, wůbec tatrmánky (z něm. Theatermännchen) neb taytrlíky (jakoby theatrlíky) pomoci drátů a nitek pohybowanými na způsob živých osob. Bez šaška, jenž se pimprle nazýwal, ani smutnohra neodbyta. Onde a onde někdy i prawá komedie prowozena; tak se stalo r. 1700 w Kutné hoře před hawiřským domem o bo-žím těle (w. Jandyt Gram. str. 62), ale pimprle hluboko přes druhau polowici XVIII století se udrželo, a teprwé vzniknutím nowého diwadla českého cele zmizelo. — Čím století wíce se nakloňowalo, tím nedbaleji wzděláwáno umění. Zmizely Musy z měst nejwíce již tehdaž, když ctitelé jejich se wstěhowali; we wětších předce poněkud zachowány, dílem od Jesuitů, dílem od katoliků ještě w předešlých školách wyučených. Jesuité od Campiana zachowali čistotu slohu latinského až po Balbina, potom jak w Čechách, tak w Morawě od prawé cesty se uchýlili, zanedbáwajíce pěkné umění a wzory starých Řeků a Latinů. Wycházely knihy latinské, které cit krásy wíce urážely nežli kochaly. Hledáno nowoty; řeči a básně ne podlé citu a rozumu, ale podlé práce a trudu sauzeny. Neobyčejná slowa, zatmělé mluwení spůsoby, ostrého wtipu směšné ukazowání, jinde opět řeči newázanost a jakoby ke zpěwu a k tanci uprawěnost schwalně

hledány. Nebyla po chuti historie sloh plynňý a jasňý chtějící, nebo báseň na wzor starých složená, anobř chwaloreči, plně chytrých domyslů na způsob nápisů, w dlouhých a krátkých werších skládané. Přišla ta nákaza z Italie k Jesuitům českým, a skrze ně wůbec rozšířena trwala až do časů Marie Theresie. Mezi latinské spisowatele toho wěku náleží Knittelius († 1702). R. 1659 založeny stawowské školy, w nichž učeno jezdit, šermowati, tancowati. W r. 1704 Martin Norbert Šimon, starší kanownik w Buděšíně založil w Praze Wendické seminarium pro Lužičany, kteréž posud trwá, toliko že wyučenci jeho w cis. rak. zemích za faráře ustanoweni býti nemohau.

d) Za Josefa I (1705—1711), a za Karla II (1711—1740).

Za těchto panowníků česká země mocněti opět počínala. Šlechta česká byla bohatá. Při korunowání Karla (1723) wozlo se panstwo naše na tisíci wozích o šesti koních u welikém blesku a skwostnosti. Obchod kwetl. U Lowosic 20 i 30 lodí saských stáwalo, kupujících české obilí, owoce, wíno atd. Pole pilně wzděláwána, lesy plny zwěři. Umělec i řemeslník měl wýdělek. W r. 1718 dům nemocných u Alžbětinek založen; císař Karel (1720) zaplatil autraty stawení jich domu. — Národní památnost, která Čechy nad míru zanáwala, jest, že Innocentius XIII 7 Čerwna 1721 na přičinění J. C. M. Karla i Alžběty čest wěřejnau Janu z Nepomuku, která se jemu na 4tý wěk wůbec od lidu prokazowala, potwrdil, a Benedikt XIII jej 10 Března 1729 za sw. wyhlásil. — Na počátku XVIII století pokažení chuti wždy ještě rostlo. Místo Ciceronowých listů w školách jsau čteny epistolae Caroli Kolczawae (1709), oněm w prawdě wěci i slohem naproti čelící. Kterěž bezchutenstwí na českau literaturu w plně míře působilo. Na příklad toho uwodíme začátek kázání na nowý rok, od Bilowského (1724). Průpowěd jeho jest: „Nazwáno jméno jeho Ježíš.“ Přístup následuje tento: „Requiem aeternam dona ei Domine. Odpočinutí wěčné dej mu (t. roku předešlému) Pane, a swětlo wěčné swěť jemu. Requiescat in pace, ať odpočiwá w pokoji se wšemi swými zemřelými rok 1722hý, rok starý, jenž dnes asi před desíti hodinami, práwě in puncto o půl noci poslední konec wzal: cursum consummavit! Kdožby se nadál, že tak náhle umře atd.“ Potom chwálí dále ten rok, že p. boha nerozhněwal, ale dokládá, že newí, zdaliž mu kdo rozhřešení dal, a zdali poslední pomazání dostal atd. Obsah toho kázání jest: „W tom jménu Ježíš dosti lékařstwí.“ Nemyslí on wšak, jakžby se kdo domníwati mohl, mrawného lékařstwí duše, ale w vlastním smyslu lékařstwí proti ráně šípové, proti hlizám, moru atd. — Filosofie též w smutném stawu se nacházela. Řeholníci, učitelé její, jestliže koho w swém řádu mudrce měli, jeho následowali, přísahajíce w slowa jeho. Neptáno, co prawda w té neb oné wěci, anobř co o ní sw. Tomáš Aquinský, Suarezius, Scotus wynesl. Wycházely weliké knihy k wyswětlení nebo raději k zatemnění jejich průpowědí. Jen někteří příjemnějšími někdy wěcmi se zanášeli (k. p. Bernard Raschdorf S. J. w knize: anima corporis philosophici, naturae artis et morum spiritu animata 1722 w Praze). Jiní způsobem starých sofistů pro wěc a proti wěci té samé mudrowali (k. p. Jo. Car. a Waldštein philosophia scholastica 1726). — W bohosłowí jako jinde w Ewropě toho wěku, tak u nás dáwáno wíce wíry Suarezíu, Tomáši Aquinskému, Skotowi, než Kristowu učení, než staré církwe ustanowením, sw. otců wýkladům, náležům sněmůw církwních, pročež rozdílní byli wůdcowé, rozdílné sekty, mnohomluwné a swářliwé hádky w akademiích, w školách, w chrámích. O maličkosti mnoho křiku. Skaumáno wěci, jichž wědění nemožné anebo neužitečné jest, jako: W kolíku hodin bude poslední saud, a jak dlouho trwati bude? jesli andělé w nebi také slawí swátek božího těla? atd. Učení w wě-

cech k bohomyšlivości náležejících toho věku: Jan Jiří Středowský, Morawan *) Benignus Sichrowský, augustinian (roz. na Zbirowě 1675 † 1737), Žid Dawid Ben Abraham Oppenheimer († 1737) w hebrejštině wýtečný. Zaslaužilým netoliko wůbec ale zvláště o bohoslowí mravné učinil se toho času Frant. Ant. hrab. z Sporku (nar. w Hermanoměstei 1662 † 1738), který mnohé německé i české knihy tlačití dal. On r. 1680 putowal po Ewropě, a kde co dobrého nalezl, to do swé vlasti uwésti snažer byl. Založil tři knihowny bohatě nadané w Praze, w Lysé, w Kukusu. Cokoli nábožného a mravného we francauzských knihách našel, to německy přeložil a wydal, w čemž mu dvě dcery jeho pomáhaly. Tiskárnu měl w Lysé, a knihy lidu darem dáwal, což mu owšem veliké pronásledowání wzbudilo (w. Puchm. básně 1798. Abbild. b. u. m. Gelehrten II. 116). — Jediní matematikowé a práwníci zachowali se we swé míře a chwále staré. Matematikowé znamenitější byli: Zikm. Ferd. Hartmann († 1701), Jan Hanke († 1713) oba S. J. Augustinus Thom. a S. Josepho, piarista, Morawan (naroz. 1646 † po 1716), který we velikém stáří rozřesil úlohu sobě danau od Leibnice ($bx + 1 = yy. .$), Ferd. Ernest hrabě Herberštejn, předstawený saudu appellaci; Jakub Křesa, Morawan († 1715), Chris. Heinrich († 1715), Kašpar Fliieger, Vitus Scheffer († 1717), Georgius Thomas S. J. Bernard Gruber, cisterciák, Jan Ferd. Schor a j. Byl toho věku obyčej mezi matematiky dáwati a posílati sobě úlohy wšeliké, jako činil Leibnie Augustinu, též Herberštejn, Hartmann a týž Augustin. — W práwích slowútní byli: Wácl. Neumann z Buchholce, ježž Karel VI, zamysliw (1738) nové práwo zemské pro Čechy wydati, mezi muže k tomu wywolené pojal. Nechwálně týž práwník počínal sobě proti hraběti z Sporku (nar. 1670 † 1743). Jan Ad. Besnecker, Hein. Pet. Broichhausen, Zach. Jos. Am-Ende, Fr. Ferd. Schwartz de Lauro, Mik. Ign. Königsmann. Lékaři sem náležející jsau: Jan Fr. Löw z Erlsfeldu († 1725), Alexander Schamský, Morawan, († 1715); Florian Hammerschmied, historik, až do té periody zasáhl († 1737). Malřstwí w hraběti Sporku nejwětší tehdáž podporu mělo; on pobádal hojným odplacowáním umělce, jakož byli: Mathias Braun de Braun (z Tyrol) † 1738, Petr Brandel † 1739; Jan Kupecký † 1740. Obrazník Jan Ferd. Prokof (nar. w Praze 1688, † 1731) zůstawil mnohé sochy kamenné k. p. na mostě (w. Abbild. böhm. u. m. Gel. II.). Spork z Paříže nowě tenkráté nalezené trauby lesní (Waldhorn) do Čech přinesl, a dwa ze swých lidí na ně wyučiti dal. — Týž hrabě opery a diwadelní hry weřejné, kterými se potud jen školští učení wyráželi, z Italie do Čech přistěhowal. R. 1723 při korunowání Karla VI w Praze dána opera pod širým nebem, při které 100 zpěwáků a 200 hudebníků z celé Ewropy se nacházelo. Diwadlo spravowal Bibiena, hudbu Fux wrechl c. k. kapelmistr, rozený Čech. Prowozowány od té doby wšeliké opery w kollegiích, seminářích a klášteřích: oratoria w chrámích. Jesuité latinské hry skrze studenty předstawowali, majíce zvláštní k tomu theatr w kolleji Klementinské, tu kde nyní fysika se přednáší. W r. 1768 komoedie při latinských školách prowoditi zapowězeno. I české hře něco přízniwější bylo XVIII století, ačkoli ona neprawau cestau kráčela. Tu bylo widěti hry: Umučení páně, Genowefu, tři krále, Meluzinu, Bruncwíka a p. s mnohým odporem prawdě básnické. Pilát, na příklad, wystaupil s křížkem na prsau, na důkaz swé důstojnosti: tu Ježíš jako Františkán oblečený modlil se w Getsemaně na růženci; tu čerti se Židy na pilno měli atd. (w. hist. diwadla J. Hýbla 1816). W některých zpěwohrách z tehdejšího času nalezi jadrnu a líbeznu hudbu; jediný wážený zůstatek

*) Roz. 1679, umřel co farář w Pawlowicích u Přerowa 1713. Psal latině pojednání o přednostech jazyka slowanského we spisu Mercurius Moraviae Olom. 1705, kdež užitečnost, potřebnost, rozšířenost a bohatost jeho wynáší.

té doby. — W r. 1729 1 Ledna prohlášeno po Čechách pozdrawení: „Pochválen buď Ježíš Kristus.“ Morawa přijala je hned r. 1728, když je Benedikt XIII nařídil. W r. 1732 stalo se korunování obrazu Mariánského na Sw. Hoře nad Příbramí. — Dsky zemské staré w Morawě, že písmo staré čísti neuměli, přepsány a schowány jsau (1727).

e) *Za Marie Theresie (1740—1774).*

Postupem toho století všecika umění w Čechách a Morawě lepší twárností nabýwati počala. Maria Theresia wúbec školy opraviti umínala. Již r. 1745 Jan Ant. Scrinici (nar. 1697 † 1773) prof. lékařství, který byl Němce i Wlachy prošel, welikau proměnu na universitě spůsobil, učiw swé umění dle Boerhawových základů, a počaw učiti fysice zkušebné a chymii. On provozowal zkaušení swá weřejně, maje mezi diwáky šlechtu vysokau, ano jednau i císaře Františka s Marií Theresií. Za něho založena mathematická komora, z níž powstal fysikalní kabinet 1752 od Mar. Theresie zlepšený a nadaný. Druhá hvězda lepšího učení byl Josef Steplink S. J. (nar. w Řezně 1716 † 1778), který mathematice a zkaumání přírody celý se obětowal. Z jeho školy vyšli učení muži Jan Wendlingen (nar. 1715 † po 1786), napotom učitel matematiky w Madridě (1753), odkudž se později do swé vlasti nawrátil, a w Liběšicích žiwot dokonal; Jakub Heinisch († 1771) téhož umění učitel w Praze, pak filosofie a slowesných umění ředitel w Olomauci; Kašpar Sagner († 1781), který filosofii pro školy podlé nauky Newtonowy sepsal; Jan Körber († 1762), Štěpán Schmidt († 1783), Josef Bergmann (kw. 1765 † po 1786), onen w Olomauci, tento w Praze matematiky učitel, a oba spisowatelé; Siekerzinský, Bohomelec a Szebrowský, Jesuité polští, kteří umění mathematické a lepší filosofii na zkaumání přírody založenu, z Prahy do swé vlasti přinesli a j. m. W r. 1753 zřídila Mar. Theresia direktory fakult, mezi nimiž w Praze Steplink nejznamenitější, ten auřad až do swé smrti 1778 spravowal. On filosofii Gremnerowu, poslední dle Aristotela školní knihu, wyhostil, a Sagnerowu dle Wolfa a Newtona složenau uwedl, sám mnohé částky w ní wyhotowiw (k. p. de motu). Znamením wzrostajícího oswícení jest i to, že (1755) zapovězeno snáre loterní tisknauti, nebo dowážeti z ciziny, což i později (1801) opětowáno. Působením Ign. z Borna (1769) zaražen jest učený spolek, w jehož měsíčních schůzkách učená pojednání z matematiky, fysiky a někdy i metafysiky čítána pod správau Steplinkowau. Tak powstaly mnohé spisy, zwláště od něho a od Jos. Tesánka, o umění a matematiku zaslaужilé. To též dalo se na Morawě, kdež čítajícímu Ignaci Franciowi S. J. často weliká pochwala dána. W roce 1771 direktorat theologický a filosofický Jesuitám wzat, a toliko mathem. a fysiky Steplinkowi ponechán; od kteréž doby spolek učený přestal, ale pojednání po různu wydávána, jako od Ant. Bolla, Jana Polanského, Cosmy Schmalfusa a Petra Chládká. W r. 1747 založen ústaw englických panen hraběnkau Karolinau z Asseburka; názwem od Angličky Marie de Ward sem z Angličan skrze pronásledování katolíků uteklé, a prwní toho ústawu příčiny. W r. 1783 přeložen do kláštera karmelitánek. Zde 14 dívek ze šlechty a měšťanstwa se wychowává a škola drží nyní pro 291 dívek. Téhož r. 1747 začala se w Praze půjčovna nebo zástawní auřad, založena předárna, jakožto trestní weřejný ústaw. W r. 1751 začato silnice poštowské náležitě dělati, a slaupowé na míli neb 4000 wíd. sáhů od sebe stawěni. W r. 1753 loterie od Neapolitana jménem Cataldi w Čechách založena, kterauž Josef II (r. 1787) Wlachům přewzaw do cis. komory wtělil. R. 1754 Mar. Theresie založila ústaw pro šlechtičny, w kterém podlé stawu swého až do zaopatření wychowány a učený býti mohly. K tomu část hradu Pražského postaupena, kdež přes třidcet dám pohodlně bydliiti může. Založeny jsau ústawy k opatření wdow a sirotků: medicínské fakulty

w Pražské univer. 1761, jenž opraven jest 1811; druhý podobný juridické fakulty 1765. W r. 1772 swátky některé zrušeny. R. 1773 w Praze založení chudých a na sirobu narozených dítek počátek wzalo w Petřské ulici, odkudž (1780) přenešeno do nowé zřízeného sirotčího domu u sw. J. Křtitele, kdež posud jest. W r. 1752 duchovní otcové pobožných škol, nebo piaristé, osadili se w Praze, kaupiwše w Celetné ulici dům, posud piaristickým nazýwaný, odkudž na Nowé město do nynějšího se přestěhovali 1766. Rozmáhající se na ujmu sedlského a městského stawu klášterníky obojího pohlawí na jistý počet uvedeno, totiž aby co jich toho r. 1765 bylo, tolik zůstalo, a wíce přijímáno nebylo, kromě Jesuitů a piaristů vyučování mládeže oddaných; až pak konečně i Jesuité (1773) od Klementa XIV wyzdwiženi byli, majíce tehdáž 1130 osob w Čechách a Morawě w 20 kollejiích a 9 residencích, a statků přes 8 millionů w ceně. Tu již proměny we školách walem šly, při čemž výborný van Swieten weliké zásluhy měl. Již 1771 rozkázáno, aby ze solních důhodůw 1500 zl. k ustanowení aneb lepšímu nadání učitelů školních obráceno bylo, a r. 1773 jmění Jesuitů na wychování wůbec určeno, s ohlášením nejvyššího aumyslu, aby každý poddaný podlé stawu a povolání swého vyučowan byl, schopní učitelé wšude dosazowani a připrawowani byli, aby se školy na jeden způsob zřídily, konečně w pozemských školách, aby mimo náboženství také známosti čtení, psaní a počítání až po dělení sprosté, w městských školách ale umění k řemeslům a umám potřebného mládež lépeji než potud nabýwala. Pročež we školách municipalních měst aby učeno bylo křesf. náboženství, powinnosti člověka i křesfana, něco z biblické historie, dále čtení a psaní a to s ohledem na pěknost, také něco z německé mluwnice, počítárství, historická známost um a wěd, něco z vlastenských letopisů a z nowějšího zeměpisu, w hlawních městech nadto ještě skládání wšelikých listů a písem užitečných (dworský dekr. od 9 Října 1773 a 12 Unora 1774). Na to we školním řádu od 6 Pros. 1774 ustanoweny jsau trojí školy německé: normalní neb prawidelné, které za prawidlo jiným slaužiti mají, takowá jen w Praze jediná jest; hlawní školy we wětších městech a klášterích, kde příležitost k tomu jest, w každém kraji aspoň jedna; posléze obecní neb trivialní školy w malých městech, městečkách a wesnicích, kde farní neb filialní kostel jest. — W gymnasiích též oprava stala se, a wydány některé počáteční knihy pro pauhé Čechy.

Známost a historie přírody a děje vlastenské zaměštnáwaly nyní mnohé učené, jichžto spisowé i od cizozemců chwalně přijati. Wydáwala je společnost mající na čele Ignáce Borna, rytíře učeného, a audy učeností wůbec známé, jako Jo. Thad. Peithnera a j. — Hospodářská společnost w Praze powstala r. 1769 na poručení králowé, (od r. 1767) we kteréž také Steplink nejwíce slynul. Mezi zpytatele přírody zwláště toho wěku mimo dotčené náleží lékař Jan Bohacz (nar. 1724 w Praze † 1768), člen společnosti Florentské, Londonské a baworské, kterýž prošel Němce a Itálii, a spisowal swé nálezky latinsky a německy. Prokop Diwiš, řádu praemonstratského, (nar. w Žamberce 1696 † 1765) nalezl hromowod (r. 1754) týmž časem jako Franklin, jeden o druhém newěda. W mathematice slawní byli Jan Klein S. J. (z Kamenice roz. 1684, † 1762) Jan Tomasini de Concordia, Pražan (1724 † 1765), později J. Tesánek † 1788 a Stanislaw Wydra. R. 1720 založil hwězdárnu w kolleji rektor Jos. Fr. Retz, ale teprwé 1748 J. Steplink ji zřídil, daw sám 4000 zl. a od Stawů přijaw 400 zl. na potřebné nástroje. R. 1751 prwní hwězdářská pozorowání činěna. Z lékařů jmenujeme výborného J. Thad. Klinkoše, (nar. 1734 w Praze † 1778) spisowatele lat. a něm. Na slowo wzati též byli Jan Hynek z Maiersbachu J. C. M. radda a žiwotní lékař (1749), Wilhelm Mac-Neven, Dawid Becher, Jos. Mikan, W. J. Langschwert, Ign. Ruth, J. Zauschner, Jiří Procházka, Jos. Plenčič. Právní učení na rozkaz Marie Ther. 1754 zlepšeno,

kanovnícké od přísadků Římských cízeno, J. Lothar Schrodtr sepsal *institutiones juris canonici*, tenkráté chtiwě čítané; podobně učinil Štěp. Rautenstrauch, prof. w akademii Pražské a Wídeňské. Mezi professory práw jméno měli Ferd. Woldřich, Jos. Schuster, Jos. rytíř z Riegeru, kterýž mezi jinými spisy vydal *materialie k statistice české německým jazykem*. W bohoslowí opravu činiti zůstaweno Jesuitům, a že ti wáhali, připuštěno i jiné řeholníky (1759) k učení této wědy. Zrušením řádu Jesuitského překážky oprawení toho najednau přestaly, a tak bohoslowí, w čemž Rautenstrauch velikau zásluhu měl, uwedeno na prawau cestu, na známost písma a sw. otců, děje církewní a pastýřské powinnosti. Poručeno též wydání nové písem sw. německým a českým jazykem, kteréž poslední podnikli Fortunat Durich a Fr. Procházka s ohledem na půwodní text; ale wydali teprwé r. 1778—1780. Ostatní znamenitější bohomluwci, jichžto smrt w tuto dobu padá, jsau: Thad. Schwaiger († 1743) praemonstrák; Magnoaldus Ziegelbauer, rodem Šwáb, benediktin († 1750), Jan Tom. Berghauer z Chebu rod. († 1760), děkan na Wyšehradě, psal lat. a něm. Bonaventura Pitter, benediktin (nar. w Třebechowicích 1708 † 1764), Oliver Legipont, benediktin (rodem ze Soyron w Limburště 1698 † 1758), theolog a filosof; psal lat. a francauzsky. We filologii hebrejské znamenitý byl Adolphus a S. Georgio, piarista, a potom biskup w Rábu, Morawan r. w Kroměříži 1681 † 1743; potom Jonathan Eybeschütz, Žid (1696 † 1764). Historie česká počala také libější twárnost přijímati. Báchory a básně pomíjeny a z cizokrajných historiků swětla vypůjčowáno. Nejzaslaužilejší spisowatelé jsau: Gelasius Dobner, nar. 1719 † 1790, Adauctus Voigt, Fr. Pubička, Karel J. z Bienenberka, Raf. Ungar, jehož Balbini boh. doct. w 3 dílech tištěna r. 1776—1780, Magnoaldus Ziegelbauer (*de Scriptoribus rerum bohemicarum*), J. Semler (1756), J. Gottlob Böhm (1758), Stan. Wydra a jiní. Z nich někteří až do XIX století sahají. Zwláště pak Frant. Pöcel, Josef Dobrowský, a na Morawě Jos. Wratislaw z Monse o děje národní jak pilně tak důkladně se přičinili. Básnictwí latinské, kteréž jako zamilowané dítě naši předkové celowali a pěstowali, nyní cele téměř zanedbáno. Nepomuceneis a jiné menší plody jako: *Sermo de hodierna Prag. Viennensique literatura etc.* jsau ovoce staršího ještě kwětu. Latinský a německý básník Jos. baron Petraš, ze Slavonie pošlý, (n. 1714 † 1772) celau téměř Ewropu projel, a jazyky mnohé uměl, též i řecký a hebrejský, byl w spojení s učenými společnostmi Koppenhagské, Altorfské, Augšpurské, této i ředitel po tři léta. On w Olomauci (1746) zarazil spolek (*societas Incognitorum*), mající audy wznešené, kardinály atd. a wydával měsíčně spisy latinské. *Historia literarní, pěkného umění a mravné filosofie* dostala wýborného učitele K. Hein. Seibta (1764), kterým čistější němčina k nám přinešena, tak že pokusy akademiků, jím wůdcem wydané, sám Wieland pochwálil. Wůbec nyní německá literatura a básnictwí w Čechách zkwětati počaly. Mezi prwnějšími německými básníři, co do času, byli Ignác Cornova S. J. a Expedit šlechtic z Schönfeldu S. J. Hudebníci: Šantel Wít † 1750, Stamitz † 1768, Werner † 1768, Černohorský † 1740, Zelenka † 1745, Eustach Grund † 1755, Jos. Christ. Neruda † 1763, Brixí 1771 J. B. Neruda 1772, Zach † 1773, Florian Leop. Grassmann, nar. w Mostě 1729 † 1773, Frant. Tuma, n. w Kostelci 1704 † 1774. Burney zjezdil celé Čechy (1771) swědčí, že w každém městečku a wesnici, kde se děti psáli a čísti učí, spolu také cwičení w hudbě se děje. Malíři: Antonín Kern nar. 1710 † 1747, Wácl. Reiner (1686 † 1755), Mich. Hein. Rentz malíř a rytec w mědi (1701 † 1758) Pražan, Reiner od hrab. Sporcka powolan z Normberka do Kukusu. Stawitelé: Ignác Dienzenhofer, Pražan (1690 † 1744), Jan Ferd. Schor z Inspruku (1686 † 1767).

III.

§. 28. *J a z y k.*a) *J a z y k a s t a w.*

Zde počíná se smutná doba jazyka a literatury české. Ten jazyk, který nedávno u všech saudů obyčejným, a chlaubau urozenstwa byl, nyní w potupu wešel. Vyššího stawu lidé přijali německý jazyk, jemuž se i měšťané učiti museli, poněwadž mniší w kostelích německy kázali. W městech počali se stydětí za češtinu, kteráž udržela se jen w chatrčích, a nazvána sedlským jazykem. W kancelářích od r. 1627 wedlé českého uweden také německý, do státského jednání pauze německý. Obnowené zřízení pro Čechy a Morawu w německém jazyku wydáno, a však patenty na regálním archu w hoře česky, dole německy tištěné vycházely; od Ferd. III až do Marie Theresie w každém jazyku pro sebe. Wšeka dworská nařízení od r. 1621 až do 1644 překládal do češtiny Rafael Soběhrd, kterýž Ferd. III českému jazyku učil. Tento csař český jazyk milowal. Kdykoli w Čechách a službám božím přítomen byl, píseň staročesku Swatý Wáclawe atd. se zvláštní nábožností, a tak hlasitě zpíwal, že ho nad jiné všesky slyšetí býwalo. We školách však w celé té periodě česky se neučilo; toliko kazatelé a missionáři, aby cíle swého dosáhli, přinuceni byli, jeho co prostředku k tomu sobě všimati, ačkoli oni s druhé strany jemu welice škodili, pozůstalé z předešlého wěku knihy lidem pobírajíce a pálice, poněwadž dle 21 prawidla Pražského registříku we všech knihách od r. 1414 až do 1635 kacírství čenicháno. Balbin, sám Jesuita, swědek nepodezřelý, žaluje na nezaslaužený osud českých knih: Přewzácné, prawí on, jsau české knihy; bylo za mého pacholetství, brzo po wítězství na Bílé hoře, že všesky napořád české knihy, proto samé, že české, za kacírské a od kacírů psané jmíny jsau, neumělostí lidí některých, a bez rozdílu, dobré-li čili zlé, užitečné neb neužitečné, z kautů domowních wytahowány, neb z rukau lidem wydírány (třeba o náboženství ničehož neobsahowaly), trhány, zde onde na hranice kladeny (jakož w Praze na weřejném náměstí toho pamatujeme), a tak ohněm zahubeny byly. Chwálím péči (tak prodlužuje Balbin) o náboženství, ale ne co příliš a z míry. Mámf to zajisté od lidí, kteří tenkráté účastni toho byli, že bez rozvahy, často bez podíwání se na knihu, jaká jest, všesky spisy w plameny metány. Tako i pilně činili wojáci, zvláště walonští. Než pozdní to po čase žaloba! Coby řekl (dokládá Dobrowský) Balbin, ten ctitel mateřského jazyka, k neřádu českými knihami brzo po jeho smrti od towaryšůw jeho tropenému! Trojí klíče (Králowéhradecký 1729, 1749 a Pražský 1767) wěčným zůstanau důwodem hrubé těch lidí neumělosti, kteří spisy, na poručení králů sepsané, a knihy od arcibiskupů schwálené mezi zapowězené wložili. (W. Akta těch všech wěcí mezi Ferd. a Čechy str. 8: a J. Fera postillu str. 48). Samého Římského papeže knihu (historii Eneáše Sylvia) Jesuité do rejstříku zapowěděných knih, pod jménem a ochranau Pražského arcibiskupa, potáhli, a jemu cosi tosi wytýkali. Kdyby aspoň o naprawení zjednané té škody byli se dosti přičinili. Wycházely sice od r. 1620 rozličné spisy, ale nejwice přeložené z latiny a němčiny, přetisky starších dogmatických a polemických nebo mrawnoascetických knížek, jakowěž wydáwali Jesuité Jak. Colens, Jak. Beskowský, Jak. Drachowský, Jiří Ferus, Šfast. Kadlinský, Christ. Lupius, Fr. Brydel, Jak. Malobický, J. Kořínek a j. ano i někteří z nich, jako Ferus, Drachowský, zvláště pak J. Constanc a M. Steyer se zpytowáním jazyka českého se obírali. Wyhledáno prostředky udělati z Čechů wíce než katolíky, o čemž mezi jinými důwody jest Rozdrážowem psaný žiwot sw. Antonína Paduanského, pak Fera a jiných Jesuitů

spisy *). W r. 1670 založeno dědictví swat. Wácslawa, t. jistina, z které auroky ustanoweny byly k zjednání a vydávání duchowních knih w českém jazyku w kolleji Jesuitské na Nowém městě. První zakladatelkyně byla Maria Steyrowá, měšťanka Nowoměstská (1669), která k tomu odkázala 1300 zl. W r. 1672 umřela Ludmila Benigna hraběnka z Šternberku, rozená Kawkowna z Řičan, která kodicillem odkázala 1000 kop grošůw na vydávání kněh českých nábožného obsahu. Léta 1692 Pražský arcib. Frid. hrabě Waldstein 2100 exemplářů nowého zákona (1677) sem darowal s tím aumyslem, aby i starý zákon podobnými výklady opatřený od Jesuitů wydán byl. W potvrzení swém arcibiskup chwálí ten ústaw, poněwadž k odstranění a zahubení všech kacífských kněh určen byl, jakožto *pium et prudentissimum S. J. inventum et statutum, quo millenos iam haereticos libros e manibus rudis plebeculae per modum eujusdam commutationis vidimus excussos*. Dále: *quod tempore opportuno valde accidit, quando extirpata super hussiticam haeresin exustosque libros acatholicos, librorum ejusmodi catholicorum, qui in locum haeticorum substituantur, magna in bohemia est penuria*. Obsah těchto knih musel býti týkající se katol. náboženství a wzbuzování k pobožnosti (*sacra scriptura, opera SS. Patrum, scripturistici, catechetici, controversistici, concionatorii ascetici, vitae sanctorum, piae aut ecclesiasticae historiae, piae cantilena, preces; nullo modo vero scholastici aut profani*). Na čele takových kněh vždy stojí: „Nákladem dědictví sw. Wácslawa.“ Pod kterým obmezením toto založení, jehož jistina při zrušení Jesuitů obnášela 16000 zl., napotom stálo, o tom zpráva auplná w knize: *Material. z. Statistik von Böhmen, 4 swaz.* Nyní k normalnímu fondu jistina ta přiwtělena. Tak českému jazyku poněkud přispěno, a duchovní potřebě čtení wyhowěno jest nejwíce tištěním týchž samých knih čas od času. Bibli tiskla se zde r. 1769 — 1771 fol. a 1733 now. z. w 8. Steyrůw kancional (1764) po šesté, a nejhroznější ze všech knih: *Wěčný pekelný žalář (1701) po čtvrté*. — Jiné spisy od r. 1627 wycházely již hauštěji latině a německy, zřídka česky. Jen někdy paprsek lásky na češtinu uvržen. Tak r. 1654 w Morawě, při ustanowení advokata Mat. Isid. Zablatského nařizeno, aby w Morawě toliko dwanáct advokatů zemských, šest německého a šest českého jazyka powědomých ustanoweno bylo, což i r. 1763 potvrzeno. W Morawě až do sklonku XVIII stol. vlastenský jazyk vždy některé přízniwce měl, k. p. slavné paměti Frant. hrab. z Kolowrat okolo 1690 **); a však dalším klesáním w rodech šlechtických, wymizením ze škol, wymizel znenáhla z wyjednávání sněmowniho i saudního, tak že se w něm nyní o sněmu ani postulata wíce nečtau, jako se to w Čechách děje, aniž řečí w něm drží. We Slezsku až do r. 1744 dsky zemské česky psány byly. (W. Česk. Wčel. 1845 str. 139, 161). — Na počátku XVIII století Antonín Phrosinus, měšťan Plzenský, nastaupil (1700) třiletou cestu po Čechách, vyhledáwaje, coby českého a co německého obywatelstwa bylo. Nalezení to wydal w předmluwě na *Obrowišťe Mariánské (1704)*, odkudž je Pelcel do swé historie wzal, (w. *Rul. kal. II. 17*). W tomto XVIII stol. vždy ještě wíce český jazyk mizel a se aužil, zwláště mezi wyššími stawy; naproti tomu německý se rozširowal. We školách až do Marie Theresie jeho téměř slychati nebylo. Filipp hrabě z Kolowrat, nejw. purkrabí, wydal dekret 28 Čerwence 1763, w němž potřebnost jaz. českého k úřadům a práwům uznána, a učení jeho do

*) Legendy, w nichžto mnohých swatých životowé toliko smyšleni, jsau dle Zlobického (rpk.): *Kochema život Kr. p.; zlatý prsten; Beckowského truchliwá hrdlička; sedm čerwených koralů (modlit.); modlitby Gertrudy a Mechtildy; knížka sw. wyslání.*

***) Dle swědectwí J. Weimanna, kterož uwádí *Středowský w swém Mercurius Moraviae. Olomucii 1705, p. 9—29.*

gymnasií uwedeno, a tak knihau: Krátká pravidla k latinské řeči (1764), kteráž také pravidla českého jazyka obsahuje, týž jazyk od r. 1620 poprvé opět, ač jen na krátký čas, do škol zawítal. W r. 1759 Ign. Ruth babcitwí tenkrát založené něm. a česky w Praze učiti počal. Mimo Čechy wystěhowanci nekatoličtí zde onde tiskárny české zarazili, posílající odtud někdy do Čech nějaké spisy, kteréž kapucíni a Jesuité odpory swými poráželi, n. p. z Rozdrážowa, a j. Nejwíce knih takových tisklo se w Lešně polském, w Amsterodamě a zvláště w Žitawě, později pak w Berlíně. Mezi těmi Komenského spisy jsau nejdůležitější. W r. 1732 král pruský Fridrich Wilhelm I wystěhowané přijal do Berlína, wystawěl jim (1735—1737) kostel we Fridrichowě (Fridrichsstadt) a platil sám na jednoho, pak na dwa kazatele. W r. 1737 12 Máje tam po prvé služby boží konány. Odtud powstal český sbor Berlinský, při jehož padesátiletém jubileum 13 Máje 1787 kazatel Jänicke českau řeč držel. W knize Bojislawa Ignatia od r. 1754 (die reformirt gesinnt böhm. Brüder) uwodí se w pruské zemi wíce sborů české jednoty. Audowé církwe české bratrské (prawí Elsner w předmluwě na Praxis piet.) w Brandenburské zemi na rozličných místech se nacházejí: w Berlině, w Ryksdorfu u Šynberka, w Nowé wsi u Potsdamu, i u Kepníka; na Slezsku 4 kolonie jejich jsau: w Husinci, we Wel. a Malém Táboře a we Fridrichowě Hradci.

b) Jazyka proměny.

Bídny staw jazyka českého té doby nemalé jeho wnitřní pokažení za sebau potáhl. Již Stránský (1633) nad jeho zkázau wzdychal: „Předkowé, dí on, naši o jazyka swého ozdobení, uhlazení, rozšíření a dochowání potomstvu snažně a šťastně pečowali, ano, by se nezanedbával, zákonem wyhowěli. Ale jak oni o jeho wzdělání a w přirozené čistotě zachowání starostliwi byli; tak tento wěk w jeho kalení, nešwáření, umalení a zadání wěčné nepaměti jest nestydatý. Neboť jakož za zlé nepokládají přemnozí, aniž nezdobným mnějí býti w mateřském jazyku k smíchu chybně mluwit (*σολοιμζειν*), tak ozdobno a utěšeno we snách saudí k českému lidu co nejhojněji cize mluwití (*βαρβαριζειν*). Sedlská domněním jejich jsau ústa i péro wšeliké, kteréžby cizích mluwení spůsobů nahrnutých odrámkami až k nechutenstwí se nezaneslo. K uhájení se před těmito jazykosmělci (*θρασνηλωτοις*) a kazičechy (*φλοσολοικοις*) ne jednoho bychom opravdu potřebowali Čechowé Vally a Linacra. (Resp. boj. c. IV.)“ Někteří wšak spisowatelé, zvláště w prwní polowici XVII století, majíce ještě w českých školách nabytau, neb po otci zděděnau známost přirozeného jazyka, lépeji česky psali. Mezi wystěhowanými nejwýbornější jest J. Amos Komenský. On jak latinského tak českého jazyka stejně mocen jsa, aupný slowník w obojím jazyku sepsal, kterýž k nenabyté škodě w Lešně plamenem zničen jest, a o kteréhož dokonalosti z Brány jazyků poněkud domysliti se možno; ale i w mnoholicných spisech swých spůsobilost w češtině až po jeho časy neobyčejnau wyjewil, uměje přiměřená slova k mysli pokaždé woliti, jiná šťastně tworití, wšeka pak libezně, plynutě, austrojně wázati. On o prosodii metrickau pečowal w swém kancionalu, a český jazyk k časoměrným weršům schopný býti uznával. Bohemica lingua, prawí on na listku posud zachowaném [w. Mus. Čas. 1842 str. 454], suaviter accentibus verba sua varians, addere metrum idonea est pari prorsus elegantia t. jakož Virgil, z jehož eklogy IV částku uwádí. Aniž nescházelo lidí newoli swau nad kažením jazyka jewících. Proti takowým ohražuje se Tob. Marnicius w swé Winici boží (1682): „Takowj *), prawj on, Mudrlantj vždy chtegj, aby

*) Podáváme schwalně slova jeho bez oprawy prawopisu a chyb mluwnických na ukázkú psání toho wěku.

se všicknj Jazyky gegich srownawali, bylby y zagjkawj byli: ano wice sobě wažj gednoho slowa wýrknautj, podle zdanj sweho, nežli snad cełego Članku Wjry, pro zanedbanj pak některého punktu, směgj celau pracy pohrdnautj: Protož y gá tym wyborně gist gsem, že sprosta tato prace ma, krasomluwnau řečj gich, aneb slowmi řemeslně složenymi neoprawena, ale slowmi obwiklymi obsažena, posunku a přetřepowanj takowych licomernych lapačku nemine... Pakly Slow mych stjhati libugj, nechť powažj, že negsem zawazan z gegich wycpawanau a slibnau, netak sdwořilau gako přetwořilau řečj se sprawowali.“ Jak dalece ten dobrý Slowák příčinu měl proti střelám saundných jazyka znatelů se zaštitowati, příklad uwedený sám ukazuje. Nejwice ale spisowatelé XVIII století jazyk špatnými slowy, neprawidelnými a cizími mluwení spůsoby nešwářili, což k politowání nebo k smíchu jest člaucímu. Hlavní chyba jejich byla ta, že nešetřice gramatických prawidel ani příkladů z lepšího wěku, jediné sprostý jazyk za wůdce měli. W přestupném spůsobu slowes zhusta se mýlili. Tak již Krínecký (1632) píše: „Do králowstwí se dostal, a widauce, že obywatelé atd.“ Jinde wšak tžj dobře: „přebýwaje pomoc činil.“ Michna takto: „aby nowé struny natáhnauc, zahrál (1661).“ Jiný: „On dostawše knížetstwí, usilowal (1669) atd.“ Dlahé *y* již hauštěji rozwaděno w *ey*, jako: sheybati (1661), weystrahu (1729), weyšeji, smeysšejíce (1632); *é* w *eg*: nalėwawati w nalegwati (1755). Proti skloňowání hřešeno, jako: od božské twáře (1669), wznešenyma ctnostmi, w určitém čase, po plným měsíci (1703), aby kořenowé rosu a dešť k pěnu (ke pni) stáhli (1763); knihy se wynachází (na místě wynacházejí) 1729; zajisté (1729). Slowa špatně twořena, jako: z wrchnostliwého, ano i z samowrchnostliwého měšce (1723). Protýkání latinskými slowy zwláště některým se líbilo. Dlahých a krátkých hlasic ne wšude šetřeno, jako: „nesmírné chutí nabył (1632), miní (míni), af panuji (panují), řizení, wjítí, s uctiwosti (1661). Po *š* opět psáno *y*, jako: se wšy ib. slušy, našy (1729). Weliká písmena kladena jako w německém, k. p. „k Wíře Křesfanské, některé Kněží (1632), s chatrným Dárkem (1661) atd.“¹⁾

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

(Okolo 1630). Žádný zagisté od wjry neodpadá darmo, ale w naděgi fláwy a zylku: t. aby láfky w wyžlých, aby auřadu a statku doffel, aneb nabytého neftratil. Ale w té a takowé naděgi welmi zhusta zmeglenj býwagij odpadley atd.

Apostasia.

1632. A mohliby se swěta fynowé, gež Apostol Swatý Petr pofněwaci nazýwá, lépegi wpamotowati, kteřjž wšlecko gen za báfně a sfabule neb rozprávky magj, cokoli se o Dni faudném poslednjm z Slowa Božjho mluwj, káže, wýštraha dáwa y napomjná atd.

Boh. Kríneckého z Ronowa historie králowstwí Kristowa atd.

1654. *Farář.* Odkud s Děštem milj Saufedj. *Ofadnj.* Gdeme z nalfých Domůw. Chwála Bohu gešně Sfýdla neprřfeli, ač gíme trochu zmokli. *Farář.* Ale některi, když w Swátek prřly, magj obyčeg w Hofpodě wředěti, wy pak, gakž porozumjwám, ehcete se w Síkole wěti. *Saufedé.* To se nám zdá užitečněšlj, poňewadž Naděgi múme, Žjžeň

nalfý, kterauž po prawém Křesfianském Wěenj cytjme, zde lépe wřafyti atd.

Katolická rozmlauwání, přel. z něm. od Jana Benedikta Smolika.

1658. Sedmkrát padá sprawedliwý, wřak zafe powřtává. Kdyžby padł nepřitel twěg, neradug se, a nad poklefnutjm geho neplėfeg. Neboby se to neljbilo Hofpodinu, a obrátiłby hñew z něho na tebe. *Manualník Komenského.*

1669. Weliký byl Swatý Wácslaw w Bohu y w lidj w swém dětinstwj, wětlj w mládenectwj, neywětlj při smrti, a po smrti. Był zagisté wěrný a maudrý, prawdomluwný, w flowjch, w faudu sprawedliwý, w radě prožřetedlný, w dobrotě podiwný, a we wřli mravně počestnosti wzneřený atd. *Felixa Kadłinského Žiwot a Sláwa sv. Wácslawa.*

1677. Rjzmané powofali sobě Ladislawa krále Polfského do Rjzma. Před njmž Jnnocencyus VII. wtýcti muřel. Brzo Wřafly se proměnil, Ladislawa wypudje, Papeže zafo dořadili.

P. Pučálky Lodi cirkwe sic.

IV.

§. 29. *Literatura.*

Literatura toho věku v celosti počtem i dokonalostí spisů daleko za předešlou zůstala. K mluvozpytu mimo některé syllabikáře z pozdnější doby několikero navedení k dobropřemnosti zůstaveno, mezi nimiž Žáček Steyrův (1668) nejznamenitější jest. Z dewatera rozdílných, větších, menších mluwnic nejstarší jest Drachowského (1660), nejmladší a nejšpatnější Pohlwa (1756), nejlepší Rosowa (1672). Sem náležejí dílem i grammatiky latinské školní, pokudž wysvěllení české obnášely, jako Donatus latino-slavicus P. Doležall (1748), zvláště pak: pravidla k latinské řeči (1764), jakož i jiné pomůcky t. Komenského brána jazykův (česká 1633), přísloví Horného (1705), mluvení způsobu z Corn. Nepota (1754) atd. Mezi jmenovateli (nomenclatory) podle věci sestavenými jest Widenšský (1629) nejstarší, Rohnův (1764—8) nejauplnější. O slovník Rosa veliké zásluhy má, vyhotowiw slovník podle kořenů spořádaný český s latinskými a něm. významy ve 4 dílech, jímž sebe sám přewýšil *). Wussinův třídilný lat., český a německý (1700) také pojmenování zasluhuje. Mezi návody k slowesným uměním počítáme Rosův spisek o prosodii časoměrné podle starších grammatiků sepsaný, a Komenského umění kazatelské teprwé 1823 tištěné. Básnictví české v předešlé formě i nyní trwalo w kancionalích katolických i nekatolických, dílem staré, dílem

1682. Odpůrcy nemoha fwjce zhafty: vtrhanjm, přetwarěnjm, zlym wykladem a osočowanjm, zastawiti a zaltjniti swěto wfylowali: Ale, tataž Swjce, obrany dostala, nebo do Lucerny wložena, a zhůru pozdwjžena, nic marneho dutj Wetrů se neobawala.

Tob. Masniciusa Wywolená Boží Winnice.

1699. Mladá Kněžna Dcera vkrutného Boleflawa a Seftra Boleflawa Miřostiwého, welmi nábožná Panna, w swatém Pjfině od swé Mladosti welmi wywčená, a w Latinským gazyku dospěla.

Jiskra sláwy Swato-Prokopské.

1703. Y nepodařje se gemu ten Sturm dle wůle geho, z nowa na druhý den fylně do těch Wěžj z Kufů stjjeti dal, tak že kamenjm a rumem swé pobité Sfweydy w Sfancy Brány Horřké zasypal, že ho ani Obležení ani Sfweydowé wjce k Obráně wjwati nemohli atd.

J. Norb. Zatočila Leto- a Dennopis.

1705. Když dvě sedlácy w správce se faudili, geden z nich, totiž ten který měl sprawedliwý faud, darowal správce džbán olege, druhy fwini; a ták když správce při dagicýmu fwini přifaudil, odfauzený wykřikl: Rozlila fwine džbán olege!

Prísloví České Horného.

1705. Hrách, aneb na stnjliti gečném, aneb žitném mařněglým w poslednjch dnech měřyce sege se,

a gest wwarčliwěglý, a fylněgi odolá mrazům. Sytý w plněm měřyce wřawičně kwete s malým wžitkem atd.

J. Barnera knihy hospodářské od K. Fišera. Díl II. str. 264.

1725. Dobrotiwý Čtenáři, když tuto w nowě přetlačenau knjzku čjti budeš, a w ni na Leta a Starožitnost Čyrkwe (a neb giného) natreffiš, znameneg, že Leta ty a Starožitnost, ne od tohoto nowého, ale od starého wydánj a tlačenj té knjzky počtati mufys atd.

Napomenutí k now. wydání knihy Petra Li- toměřického: Jistá a patrná znamení atd.

1726. Již gest Zyma pominula,
Hawránek se nawracy,
Giž gest řudenost zhynula,
Giž zas zpjwagj Ptácy,
Dřwjw fe listem pomalu
Giž zase přiodjwá

Máž wzdat člowěk Bohu chwálu,
Když fe jen na to djwá.

F. Kadinského Zdorostawiček II wydání.

1753. Kdo chce wnitřnj Pokog mji,
Z Celly zřidka hled wygji.
W swé Komůrce Knihy čjteg,
Odtud w Srdecy Pokog mjweg.

Život Tomáše Kempenského.

*) W bibl. weř. nalézá se jiný rkp. slovník třídilný latinsko český a českolatinský podle abecedy spořádaný také Rosowi nepravě připisowaný. Zdá se, že Rosa nějaký návrh etymologický Komenského w rukau měl.

nowé neb obnowené, půwodní a přeložené, a někdy počtem mnohé písňě obsahujících. Skladatelé mezi katolíky byli Steyer, Plachý, Koniáš, Michna a j. Mezi nekatolíky Komenský, Tránowský, Kleych, Krman a j. Saud, který Tablic (Pocz. II. 12) wynesl o básnicích slowenských z XVII století, platí také o českých. „W poetickém ohledu, dí on, na větším díle tito zpěwowé malau cenu mají, wyjmauce některé lepší. Wětším dílem pospolitá a obecná, a z husta, jakžto i tehdejší wěk sebau nesl, mystická myšlení, prostočistá a pauhá někdy prostomluwa (prosa), rýmem na větším díle planým, nedbale přiodína, jsau jich znamení. Onen duch, který člověka od země jakoby wzhůru pozdwihuje, málo w které z nich wěje; odkudž ani w srdci člověka, když je zpiwá, nebývá onen oheň nábožnosti zážžen, který tak welmi wzdělání duše napomáhá.“ — Wyniká nad jiné ač přeložený Kadlinského Zdoroslawiček (1665), nejlepší jeho práce. Oblíbené rymowání dále cwičilo se uwedením do weršů křesťanské wiry skrze Brydela (1681) a Sartoria (1742), summowníku z biblí (1745), historie církewní, posledních čtyř wěcí, ano i žiwota Luterowa. Podobným weršowaním některé historické zprawy sepsány, jako: Ziwaldy zběhnutí 67 let (1668), o Uhřích (od Markowice), zemětřesení Lissabonské (1755), žiwot Waldsteinůw (1638), Jos. Pilařika (1666). Rýmowní knížka náučná (1626) zdá se pocházeti z předešlé doby. Z písni swětských Wolného, wíce než prostředního básníka prstonárodního, a některé z příležitosti dělané nás došly, jakož i kratochwilné o krásné Mageloně (1685), i satyra někdy se ozýwala. Utěšené anekdoty w Chrastinowých kalendářích (okolo 1758) také sem náležejí (w. Tabl. Star. Weršowce slow. 1805 — 9). O diwadelních hrách třech Jandyt w grammatice zpráwu dává, kteréž ale se pohřešují. Operetky hanácké Schreyer a Mauric na konci periody skládali, kterým časem lepší doba diwadelstwí českému nastáwala, a z které doby čtyry hry tištěné ještě sem počisti dlužno (w Odd. VI.) K wyrazení čtenářů některé starší romány přetištěny, ačkoli wždy w horší změnowané, jako Fortunatus, Popelka atd. Z Římské literatury celý ten wěk ničeho nepodal, kromě Katonowa naučení mrawného přeloženého Komenským, a sice časoměrně; neboť i w té periodě wždy někteří o zdokonalení prosodiky ač bez welikého aučinku myslili. Drachowský († 1644) w swé gram. jednal o prosodii, a w 3. k. tento příklad uwodí: „Na tenké štěstí swěta jest zawěšeno nitce, prwé než se člověk naděje, často hyne.“

Felin, bratr český, w Lešně knihu psal proti Martiniusowi z Dražowa (okol. 1634). U něho nalezti werše elegické. Jednali o též prosodii J. Konstanc w Brusu (1667), a Rosa jak w grammatice, tak w dotčeném zwláštním spisu. On Komenského werše poněkud změněné s jinými příklady wystawil, z kterých pastýřská rozmluwa o narození páně častěji tištěna. Z čehož widěti, že časoměrná prosodie welmi neprávě Rosowau od některých se nazýwá. — Historie neauhořila docela. Weliké události času z některé aspoň strany zaznamenali W. Nosidlo, J. Ond. Hofmann, J. N. Zatočil a j. O jednotlivých městech spisky na díle také w historii celé země zasahují; důležitější ale jest Pešiny Předchůdce Morawopisu (1663) a Beckowského česká kronika (1700). Wšebecná historie we Wýtahu swěta (1742) nepatrna jest. Církewní dílem na katolickau wiru zřetel měla, jako: Mappa katolická (1630), Lodi církwe (1677), wíra od F. Scharfa (1677), země dobrá (1754), Beckowského Diokletian atd. (1697) a j. dílem na nekatolickau, jako Skály rkp. Kríneckého historie (1632), Masiciusa (1682), zwláště pak na jednotu bratrskau, jako: Lasitského zčeštěná (1649), o protiwenstwích církwe (1632), kšaft umírající jednoty atd. dílem konečně na pojediné kostely a kláštery; jako: Wyšehradský, Sedlecký, i na řády některé a osoby činy nebo zbožností žiwota památné. Nowiny až do r. 1719 jako prwé po různu vycházely u Štěp. Byliny, Pawla Sessia a j. Od r. 1719 Karel Fr. Rosenmüller prwní stálé nowiny wydáwati počal, obdržew

k tomu i privilegium w r. 1720. Náučného a mrawného obsahu jest spis o zdvořilosti mrawů J. Fera, o ctnostech wrečnosti křesfanské (1678), o cwičení a chování mládeže (1715), všeobecné obsahy pro dítky (1771) atd. O počítárství psali Podolský a Tuma, o měřství Swětecký a Weselý (1734) vše ještě neauplně, nesaustawně. W. Dobřenský po 15 let vydával discursus sphaericos česky a něm. Kalendáře z hospodárství a historie času, Chrastinůw také z básnictwí ozdoby swé přijímali, nemohauce se ještě planetárství a prognostik odlaučiti. Hojitelných wod šestero popsáno. Hospodárství polní od Barnera přeložené mnoho powěr zawírá. Jiné spisky sem patřící jsau neznamenity. Umění lékařské poskytlo několiko spisků o morowé ráně, prostředky domácí w rozličných nemocech člowěka i dobytka. Porodnictwí Krancowo dwakrát přeloženo, dříve, snad již w předešlé periodě, Albert Weliký o nemocech ženských (1623). Jména česká nemocí jsau také w knize: Alex. Schamsky promtuarium parvum etc. sumtibus Georg. Lehmanni bibliopolae Norimb. Brun. et Viennens. 1714 4. K práwnictwí počísti Ferdinanda II obnovené práwo (přel. 1627), nowé vydání Koldínowych městských práw, Josefa I práwo autrpné, patenty a sněmy z oněch časů. Kancelárství w Žerotínowych listech auředních, z části do této periody sahajících, výborné příklady nachází. Toto jaké také množství knih číslem bohoslowných přewáženo. Summownik, a jádro celé biblí usnadňují přehlednutí písem swatých, wydaných, později pro katoliky s obšírnějšími wýklady ode tři Jesuitů, pro nekatoliky podlé bratří, w Halí, oboji dwakráte. Nejsilnější stránka wždy ještě dogmatická a polemická zůstává, mající za obsah uwezení a utwzení katolictwí w Čechách a Morawě, konečnau záhubu kalicha, kostelní obrazy, církew Kristowu, očistec, zpowěd; s druhé strany jinowěrců odpory a nswornost jich mezi sebau, kamž zvláště náleží daremné usilowání ewangeliků přiwělití k sobě bratry (W. Mart. z Dražowa), posléze mnohočíslné spisy wíru wyznávající a učící, jak od katoliků tak od druhých wydané. Klíč dvoji, (Index nazwáno třetí wydaní) jest jediná mnohých zahubených spisů pozůstala památka. Wýklady w oboji církwi, kat. i nekatolické, a historie biblická swé dělňiky měly, zvláště pak postilly a kázani, kterých wětší sbírky mnohé se nalézají, jako K. Račina Weselého, Bilowského a j. Kázani owšem jak ostatní, ráz wěku swého pronášejí, a často hádkám více než naukám mrawnosti a wíry se podobají, jsauce na mnoze slohem nedůstojným, ač někdy opět dosti jadrným sepsána. Na spisy sw. Otcůw přeložené ten wěk welmi chudý, ale tím bohatější na legendy, popisy sw. ostatků, zázračných obrazů, na ascetické a liturgické knihy k weřejné i domowní pobožnosti oboji wíry, katolické i nekatolické.

V.

Spisowé oddělení pátého.

A. SLOWESNOST.

a) *Jazyk.*

a) S l a b i k á ř e.

1. JIŘÍ J. DAČICKÝ: Slabikář český [wydal, jak prawí Sam. Martinius z Dr. w Obrané str. 171, jej nedáwno t. před 1636, w nějž prý otázky proti konf. české wlepil].

2. *Slabikář 1724 w 8. (Index).*

3. *Slabikář slowenský.* W Trnawě w 8. 1725. Zdá se jedno býti s num. 9.

4. *Slabikář český*, t. j. krátký způsob slabikowání a čtení pro dítky s některými modlitbami, w Žitawě (r.?) W Drážďanech u J. Konr. Stössla 1731 w 8. W Praze podlé Žitawského wyd. u J. T. Höchenbergera, 1782 w 8. str. 20.

5. *Slabikář* pod titulem *sw. Jana Nep.* W Brně 1733 w 8.

6. První začátek čitání atd. Podlé Lewočského 1752 w 8. (Wid. bibl.)

7. *Abecedář*, slowkář neb sněmkář, 1752. Ms. mus.

8. Žáček škol pobožných neb krátký způsob, kterak ditky známky znáti, i pořádně skládati, a dobře česky čísti se učiti mají. W Praze w královském dvoře u Fr. Hladkého, 1755 w 8.

9. Slabikář slowenský, ku kterému jsú wěil znouw přidáně některé modlitby a naučení wřy křesťanské. W Prešporku u Jana Mich. Landrera w 8. 1762.

10. Sama učící abeceda a tak sporádaný slabikář, že podlé něho i nejmenší žáček k čtení písma snadno přiveden býti může atd. Druhé vydání 1756 od *Pawla Doležala*.

Tento slabikář obsahuje obrázky těch věcí, kteréž se w něm při každé litéře jmenují, k. p. Adam, bečka, cep, dům atd. vždy s weršemi k. p. na R. Ryba vždy jen wodu pije, duše slowem božím žije.

11. Abeceda česká w Břehu od *J. Ern. Trampa*, 1767 w 8. 1 arch.

12. Nowě zhotowený syllabikář a jiní křesťanského náboženství začátkové. W Uherské Skalici w 8. 1771

13. Slabikář w Znojmu. Z časů Mar. Ther. we Wid. bibl.

β) Dobropísemnost.

14. Wýborně dobrý způsob, jak se má dobře po česku psáti neb tisknauti atd. W Praze u sw. Klimenta 1668 w 12. str. 103. Opět 1730, 1781, w Praze u F. z Šenfeldu w 12.

Tato dobropísemnost wytažena jest z biblí bratří českých od Jesuity *MATEJE STEYRA*. Wübec známa pod jménem žáčka, proto, že w ní učitel se žákem rozmlauwá. Pan rytíř *Jan Neuberger*, muž jazyka českého welice milowný, dal jí (1781) tisknauti, ničehož, ani let nezměniw, tak že se strana se stranou srownává.

15. Brevis instructio de orthographia.

Při Janua linguarum Comenii 3tím vydání r. 1694 w 8. nazadu 3 stránky.

16. Zpráva písma slowenského, jak se má dobře psáti, čísti a tisknauti, sebraná a na swětlo wydaná od *TOBIÁŠE MASNICIUSA* I. 1696. Wyt. w Lewoči u Samuele Bewera w 8. obl.

17. *PAULI DOLESCHALII* orthographia bohemo-slavica perspicuis ac maxime necessariis regulis a quodam magni nominis viro olim explicata IOCCXVII w 12. bez místa a tisk.

18. *MATAUŠE MICHALOWICE* Swětlnosť český cestu do češtiny ukazující, t. j. ukázaní summowní, jak se jazyk český má práwě čísti, wyřikati a psáti: sprawený pro národ slowenský w uherské zemi bydlicí, w rkp. K němuž *DAN. KERMAN* werše hexamet. předstawil (w Tab. Po. II. 25).

19. Alphabetum bohemicum, in quo singularum litterarum proprietates nova et facili methodo proponuntur. Pragae typis Caroli Rosenmülleri 1718 w 8.

Spisowatel jest neznámý; prawidla nejwíce neprawá, negrammatická.

20. Orthographia bohemo-slavica, 1742 w 12. Opět Pestini 1795 w 12. 1 arch.

Tuto knížecku připisují jedni *Pawlu Jakobeimu*: druzí *M. Belowi*.

γ) Mluwnice.

a) České.

21. Grammatica bohemica in V libros divisa a quodam patre soc. Jesu jam pridem in gratiam tyronum bohemicae linguae composita. Olo-muc. apud Vitum Henr. Ettel, 1660 w 12.

Spisowatel byl *JAN DRACHOWSKÝ*, Jesuita († 1644), po jehož smrti wydána jest od *Matěje Steyera*.

22. Lima linguae bohemicae, to jest, brus jazyka českého, neb spis o poopravení a zostření řeči české atd. Wytisťeno w impressi akademické, 1667 w 12.

JIRÍ KONSTANC sepsal tuto na dobrých základech ustanowenau grammatiku, aby Čechy na cizomluwné wyrazy pozorny učinil, vlastně dle *Drachowského*.

23. Čechořečnost seu gramm. linguae, boh. quatuor partibus: Orthographia, etymologia, syntaxi et prosodia constans, autore *WENCESLAO ROSA* Micro-Pragae. Typis Joan. Arnolli a Dobroslawina, 1672 w 8.

24. Prima principia linguae bohemicae. Pragae 12. (b. r. asi 1678 D.) item, w Praze 1783 w 12. jest welmi krátká.

25. Grammatica linguae bohemicae methodo facili per regulas certas et universales explicata—specialiter insertae sunt regulae orthographicae et accuratissimae R. P. Constantii de S. J. Pragae Ign. Nep. Konias impr. 1704 w 12.

Item 1705 ib. 8. Pragae apud Casparum Wussin, Typis Joan. Wenc. Helm 1743 w 8. Od *WACSL. JANDYTA*. Kašp. Wussinem způsobeno nowé wydaní, rozmnožené německým wyložením příkladů a rozmluw 1715 w 8. Potom apud Casp. Zachar. Wussin 1732, 1739 ib. 8. 1753 8. Sumtibus Fr. Wernerin, (w Praze) vždy bez *Jandytowa* jména.

26. Při 1 dílu Wussinowa lexica od r. 1742 stojí: Nebst diesem Lexikon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen die böhm. Sprache, Altstadt gedruckt in Königshof bei Johann Norb. Fitzky etc. (Snad *Jandytowa*).

27. *Doležal Pawel*. a) Elementa linguae Slavico-Bohemicae, Leutschoviae 1752 w 8.

b) Grammatica Slavico-Bohemica, in qua praeter alia, ratio accuratae scriptionis et flexionis, quae in hac lingua magnis difficultatibus laborat, demonstratur. *PAULUS DOLESCHALIUS*, Szakolcza-Hungarus. Posonii 1746 8. (cum Belii Math. praefat.) str. 321.

28. Grammatica linguae bohemicae, oder die böhmische Sprachkunst bestehend in vier Theilen, von *JOH. WENZ. POHL*. Wien 1756 8.

Item 1764, 1773, 1783 vždy we Widni w 8. Pohl byl učitelem císaře Josefa II w českém jazyku, a sepsal podlé *Rosowy* grammatiky tuto swau, kteraž we dwau posledních vydáních rozmnožil velikým množstvím nowé natwořených neb raději někdy zptowřených slow.

29. Rudimenta grammaticae slavicae, quibus... literarum affectiones... legendi, scribendi ratio, declinationum et conjug. conspectus... constructionum, rythmorum et carminum methodus traditur (DAN. KERMAN) w rkp. (Tabl. Poe. II. 25). 4. u p. Bočka.

b) *Latinské.*

30. Klementa začátkové latinského, českého i německého jazyka, u Math. Rosenmüllera w 8. okolo 1660.

31. Grammatica latina (s českým vysvětlením). W Lewoçi, 1717 w 8.

32. Pomůcka novému záku latině se učícímu. W Praze u Karla Frant. Rosenmüllera, 1709 w 8. (bez místa).

33. *Amadei (a S. Josepho) Institutio syntactica Emmanuelis Alvari.* Pragae typis Wlfg. Wickart, 1725 w 8.

34. *Emm. Alvari e S. J. Grammaticae institutionum libri I. epitome, pro provincia bohemica.* Prag. 1727 w 8. 1729 w 8. 1736, 1738.

Item: Principia s. rudimenta gramm. Alvari Cassoviae 1772, Brunae 1774 w 8. (interpret. boh. et germ.) Item Tyrnaviae 1762 cum interpret. hung., boh. et germ. Item Pragae 1763 cum interpret. boh. Z. té Tomsa w chrest. na str. 212 zlomek malý přijal na ukázkou slohu. Alvari instit. grammat. liber II. Pragae 1727 w 8.

35. *M. J. Rheni Donatus latino-bohemicus* 1745 w 8.

36. *Donatus latino-slavicus, (PAULI DOLEŽALII)* Poson. 1748.

37. *Latinitatis ars brevicula, seu syntaxis ornata, interpret. bohemica.* Prag. 1762 w 8.

38. Krátká pravidla k latinské řeči, jakož přiložená některá poznamenání na českou slovníku. Díl I. w Praze 1764 we 4. u sw. Klimenta skrze Jana Jiřího Šneidera Faktora.

Mimo úvod k lat. jazyku, jsou tu též pravidla českého. Pak 1775. Tau knihau od r. 1620 po prvé opět český jazyk do škol poněkud uveden.

39. Uvedení krátké k latinské řeči s některými z české řeči přísazenými pozorujícím, w Praze w 8. 1766.

40. *Elementa declinationum et conjugationum pro classe ultima.* Pragae (Wid. bibl.)

c) *Řecká.*

41. Krátká pravidla k řecké řeči k prospěchu veřejných škol na nejvyšší nařízení vyhotovená. W Praze u sw. Klimenta 1772 w 8. str. 128.

δ) *Příslowí.*

42. Příslowí česká — některá přewýborná. Rkp. r. 1645, 7 stránek [u p. Bočka].

43. *Neo-forum latino-slavonicum.* Nowý trh

latinsko-český od Daniele Synapiusa, někdy správce církve Radwanské r. 1678 w 12.

Zdá se, že ta knížka nic jiného w sobě neobsahuje, než 30 desetin t. j. 300 přísloví, ze Srncowoy knížky vybraných. W předmluwě mluví o řeči a literatuře slowanské.

44. PAWEL DOLEŽAL z Uherské Skalice k swé grammaticae (1746) přiložil skrowničkau sbírku slowensko-českých přísloví, o kterýchž sám swědčí, že jen jiným tudy příležitostí dáti chtěl, aby jeho příkladem wzbuzeni více jich shledali a w lepší pořádek uwedli. Po něm je zase s některými novými rozmnožená a po slowensku (podlé sprosté řeči Slowáků w Uhřích) přednešená w swé grammaticae slowenské (1790) kněz Anton Bernolák wytisknauti dal, pod nápisem Porekadla slowenské. Oba ti Slowáci, neznajíce Srncowých a Horného, sami drahný počet přísloví z spisů Weleslawinových a jiných nasbírali.

ε) *Mnohojazyčné spisy. Spůsoby mluwení.*

45. *Georg Pistorius Maurer,* Pfarrer zu Turas: *Das Vaterunser in 40 Sprachen.* Olmütz 1621 12.

Má také český, lužický, moskowský, slowanský, horwatský, krainský a dalmatský Otče náš.

46. *Janua linguarum reserata aurea* etc. Zlatá brána jazykůw otevřená, aneb planiště všech řečí a umění t. j. Krátký způsob z latinského atd. jazyka spolu s začátky všech umění swobodných pochopení pod stem titulůw w tisícich propowědích obsažený. Od Jana Amosa KOMENSKÉHO. Předně w latinské řeči složený (1631) a od téhož w českau, od jiných na německau atd. řeč přeložený.

Pauze český text wyšel w Lešně r. 1633, Amster. 1661, bez českého, pak latinsky, česky, německy. W Praze 1667, 1669 w 4. Typis archiepiscopilibus per Paulum Postrzechacz. Po třetí lat., italsky, česky, německy, w Praze u J. Koniáše 1694 w 8. *Leutschoviae apud haeredes Brewerianos* 1715 w 8. též w Praze 1716 w 8. a 1718 vše s rejstříky. Lat., něm., uhersky a slowensky 1722 w 8. a léta 1805 w Praze w 8. lat., česky, německy skrze Karla Thama bez rejstříků. První obraz pojal Komenský z knihy w Salamance w Španělich wyslé pod nápisem: Collegii Hibernici Janua linguarum, latinsky a španělsky, potom též jinými jazyky wydané. Komenského důkladnější a plnější hned po wyjiti swém do škol uwedena a wykladem německým, polským, francauzským, anglickým opatřena byla. Na dopisování některých přeložil ji z latiny sám, a wydal w Lešně Polském 1633. Není snad mimo sw. písmo, knihy we swětě, kteréby tak rozšířena a oblíbena byla jako Janua tato, kteráž mimo dotčené jazyky také w arabském, tureckém, perském a mogolském se nachází. O přeložení jejím do těchto řečí máme swědectví učeného Petra Golia, kterýž bratrowi swému Jakobowi Goliowi, professoru řeči východních w akademii Leydenské l. 1641 z města Halepu w Syrii tu zpráwu dal, že přeložiw tu Komeniowu bránu na arabsko sám, učeným Mahomedanům takové w ní zalíbení spůsobil, že ji nejen již ku přeložení do ostatních swých jazyků (na boře jmenowaných) mezi sebau rozdělili, ale i po jiných spisech téhož spisowatele

pilně se doptávají (w Čas. mus. 1829 č. 30). Rukopis tureckého přeložení nalézá se w Paříži w král. bibliot. Stalo se prací Wojtěcha Bobrowského okolo r. 1650, který se po turecku Ali-Beg či Hali-Baig nazývá (w. Adelung). Morhof první byl, který w své polyhistorii L. II. c. 4. nepořádek, mylnost, nepravau latinu tomu spisu předhazoval, a jej poněkud snížil, ale podle výborného Herdera nic posud sebe lepšího newidí, nic takového, co by našim časům tak sloužilo, jako sloužil on tehdejší. [Por. Winařického slova we Wěle 1845 str. 227.]

47. JOH. AMOS COMENII orbis sensualium pictus quadrilinguis. Hoc est: omnium fundamentalium in mundo rerum et in vita actionum pictura et nomenclatura latina, germanica, hungarica et bohémica cum titularum juxta atque vocabulorum indice. Die sichtbare Welt in vier Sprachen etc. Svět widitedlný namalovaný, to jest: všech nejlawnějších na světě věcí a w životě činů atd. Leutschowiae. Typis Sam. Brewer. An. 1685 we 4. str. 313 rejstř. str. 133.

Rejstříky jsau w lat., něm., uherském a českém jazyku jako při Janua lingu. spraweny. Český text podle slowáckého, maje dílem ř dílem jsa bez něho, tobe místo tobě, powedem místo powedu atd. Po druhé tamže r. 1728 w 8. str. 261 bez rejstříků. Potom pod nápisem: Joan. Amos Comenii orbis pictus. Svět w obrázkách, w 82 odděleních, k užívání nejmenší studující mládeže w c. k. zemích w hromadu stažený. W Widni wytištěno u Jana Tom. urozeného z Trattneru, c. k. dworského knih-tlačitele a knihkupce 1779 w 8. str. 167. Pak od prof. J. Chmely latinsky, německy, česky, polsky a francouzky, w Král. Hradci r. 1833 w 8. str. 454, s 153 obrázky. Opět w Praze u J. Pospíš. 1846 str. 144 we 8. lat., čes., něm., franc. Přidána: Krátká známost národů ewropejských. U čitánky Kollarowy (1844) sestawil W. D. L. s mapau.

48. Phrases Cornelii Nepotis e libro de vita excellentium imperatorum maxime ad ductum editionis Emmanuelis Sinceri addita interpretatione bohémica, ungaricaeque excerptae et ad usum popularium suorum tironum linguae latinae propositae a quodam aptante odiosa. Posonii literis Joa. M. Landerer 1754 w 12. stránce 336.

49. Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vorgestellt (deutsch, lat., franz., ital., ungr., böhm., illyrisch, griechisch). Aus der Wiener Oriental-Akademie, 1769 4. Wien mit Schulzischen Schriften.

50. Ephraimi Klein Phrases ex Langianis colloquiis latinis excerptae, atque germ., hung., bohémica versione donatae. Posonii literis Fr. Aug. Patzko 1774.

51. Formulæ puerilium colloquiorum per Sebaldum Heiden quondam conscriptae: nunc vero mutatis passim omissisve quibusdam insuper addito idiomate hung., illyr. et slavico, appendiceque perquam utili itidem quinqueplici scholis patriae suae accomodatae. Posonii sumptibus Mich. Landerer, 1774 w 8.

§) Slowníky.

52. Dictionarium quatuor linguarum, lat., hung., bohém., germ. Viennae 1629 12. ib. 1641 apud Greg. Gelbhaar 12.

Jest vlastně jmenowatel nebo vokabulár podle věci spofádaný. Cap. 1. substantiae spirituales cap. 96. Regionum etc. nomina, str. 472 3/2 listu rejstř.

53. *Gazophilacium copiosa synonymorum phrasiumque tam latinarum, quam etiam graecarum gaza e probatis auctoribus etc.* Prag. 1671 8. str. 415, mimo registřík německý weř. bibl. XLV. F. 35. Potom pod jménem: *Quadrilingue dictionarium* videlicet bohemo-germanico et latino-graecum una cum phrasibus... ex probatissimis authoribus collectis: In gratiam studiosae juventutis iterato typis excusum Pragae typis universitatis Carolo-Ferd. in collegio S. J. . . 1683 8. Česky na před. str. 222. Potom německé napřed toliko s latinau, a s poukázáním stránky českého dílu, kdež všecky 4 řeči od W2. až do F17. obsaženy jsau.

54. ČERNOHORSKÉHO Dictionarium latino-bohemicum, cum indice bohémico-latino. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 1. čtyry díly.

55. WÁCSLAW ROSA, doktor w práwích a radda při appellaci w králowství českém, wyhotovil Slowár etymologický we 4 dílech na 4., kdež pořádek abecední s kořenovým spojen jest, as jako w latinském Welslawiny dle Fabra. Rukopis w Museum. Opis we weř. bibl. XVII. B. 24. fol. (Schází litera M. a polowice lityry N.) P. rytíř Jan Neuberk celé to dilo vlastní rukau přepsal, a p. synu swému zústawil.

56. *Thesaurus linguae bohemicae.*

Rkp. nacházel se w Rosenmüllerowě tiskárně, z něhož FRANT. KOZURI (Kosoriz zwaný), překladatel tehdáž nowin Rosenmüllerowych, wyhotovil wýtah we 3 dílech we 4., kteréž dílo r. 1796 zemřelý mlynář Řepický měl. (W. Předml. Dob. k Lexiku Tomsowě.)

57. *Hudriani Junii medici nomenclator omnium rerum propria nomina tribus linguis explicata continens, lat., bohémica et germ.* Prag. 1686 w 8.

58. KAŠPAR WUSSIN Dictionarium von dreien Sprachen, deutsch, lateinisch und böhmisch. Prag bei Kas. Wussin 4. díl německo-česko-latinský má na konci: Gedruckt in d. Hamplischen Druckerei durch Jos. Mattis 1700; na konci II dílu lat. něm. českého: Vetero-Praegae typis Arnolti de Dobrosławina, 1706, kdež i III. díl česko-lat. německý vyšel, (ač bez r. a m.)

Druhé vydání we 4. I. díl u Jana Kamenického 1722 II. (a III. zdá se též) apud Mat. Höger 1729. Třetí vydání pod titulem: *Lexicon Tripartitum, oder deutsch, lateinisch und böhmisches Wörterbuch etc.* I. díl 1742 b. J. N. Fitzky, erzbischof. Buchdrucker II. a III. díl 1746, typo archiepiscopali per Godefredum Lange.

59. HÜBNER (J.) *Dictionarium latino-čechicum*, continens voces et phrases tum latinas tum čechicas seu boëmicas paene innumerás: voces tum simplices, tum compositas proponuntur ordine alphabeti: verborum ac nominum latinorum et boëmicorum regimen accurate per constructiones exhibentur, citatis auctoribus probatis pro utraque lingua.

Opus studio ac diligentia annorum sedecim concinnatum. Pro faciliori ejusdem usu ad calcem separatim ponuntur. 1) Nomina regionum, populorum, urbium, fluviorum etc. 2) Compendium grammaticae čechicæ. 3) Tabulæ consanguinitatis et affinitatis. 4) Nomina propria virorum et mulierum Boëmis usitata et in martyrologio boëmico frequentiora. Rkp. XVII stol. we 4. na papíře v 3 kwartech na 357 arších. Nyní u Jana Wlěka. Čerpal z dobrých pramenů, zvláště z Wel. a Com. atd.

60. *Compendium verborum maxime necessariorum*. Pragaë typis Adal. Koniaš, 1704 w 12.

61. Slovář český. To jest slova některá česká, jak od Latinářůw tak od Němcůw vypůjčená, zase napravená, a w vlastní českau řeč obrácená atd., w Praze u Jiř. Labauna 1705 w 12. item 1716, u K. Wussína, mal. 8. archy 2.

Jest k cídění jazyka od německých a j. slow ustanowen, z nichž některá podařila jsau, n. p. obchod (Handel); ale více zle tvořených.

62. JOANNIS AMOS COMENII *Vestibulum cum versione germ., hungar., slavica, Leutschoviae*. 1702, 1714 w 8. a 1722 (bez obrázků), pak cum versione interlineari germ., hung. et slavonica. Posonii 1747 w 8.

63. *Christ. Cellarii Liber memorialis latinitalis probatae et exercitae, naturali ordine dispositus, plurimis vocibus latinis atque interpretatione hungarica et bohémica locupletatus cura M. Belii, Noribergae* 1719 w 8. Editio Iida cum indicibus germ., hung. et bohémico Leutschoviae apud Joan. Breverum 1735 8. Editio tertia Posonii impensis Jo. M. Landerer, typographi et bibliopolae, 1777.

64. *Gradus ad Parnassum sive novus synonymorum, epithetorum et phrasium poetiarum thesaurus*. Pragaë apud S. Clementem 8. 1714, 1721, 1727, 1732, 1746. Tyrnaviae cum signif. ungar., germ. et slavonica, 1771 w 8.

65. *Nucleus grammaticae seu breve latino-bohémico-germ. dictionarium*. Prag 1729 8. Typis Univers. 1744, 1746.

66. *P. Wagner Phraseologiae latinae corpus, interpretatione hungarica et slavica locupletatum*, Tyrnaviae 1750. Item 1755, 1762 8. cum interpret. germ. et boh. Tyrnav. 1775 8. maj.

67. *P. Franc. Kropfi S. J. Index locuples latinarum dictionum pro germanicis et bohémicis vocibus delectarum*. Prag. 1753 8.

Jest to vokabulár podlé materií sestavený.

68. *Nomenclator*, to jest jmenowatel aneb

rozličných jmen, jak w české a latinské, tak i w německé řeči oznamitel. W Pra. I. 1764 díl II. 1765 III. 1766 IV. 1768 we 4.

Každému dílu připojen registřík německých slow. od Jana KARLA ROHNA. W roce 1780 Schönfeld, w Praze nový titul nadepsal: Johann Karl Rohns classificirtes Wörterbuch der böhm., deutschen und lat. Sprache, a prodával staré vydání za nowé.

69. *Analecta grammatico-historica idiomatici triplici, bohémico, latino, germanico adoptata fol. 2 dily*. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 23. od Jana KARLA ROHNA.

Mimo slova obsahuje také registřík historický. Náramná to práce, ale pro obšírnost tisknuta býti nemůže, a čo slovář nedostatečná jest.

70. *WÁCSLAWA WIDEMANNA z Plzně Neufferfasstes deutsches, böhmisches Wörterbuch*. Wienerisch Neustadt 1768 8. bei Jos. A. Fritsch. Z Welesl. Sylva Quadr. snešeno.

b) *Návody.*

71. *JANA AMOSA KOMENSKÉHO* umění kazatelské (1651) jež po stu sedmdesáti dwau létech z rukopisu wybral i poprvé vydal Jos. *Liboslav Ziegler* atd. W Praze 1823 w 8. str. 196. Rkp. weř. bibl. z wěku XVII we 4. pod sign. XVII. F. 40. (To samé?)

72. *WÁCSL. ROSY* o spůsobilosti české řeči k vyražení latinských, elegických weršů, w. Boh. doct. Pars II. p. 306.

c) *Básně.*

a) *Duchovní.*

a) *Pisně.*

73. *Pisně duchovní w církwi i doma*. W Praze 1621 w 16.

74. *JIŘ. HLOHOWSKÉHO* *Pisně katolické k výročním slavnostem, památkám božích ss. k rozličným časům pobožnosti křesťanské*. W Olomauci u Math. Handle 1622 w 12.

75. *Pisně křesťanské, též pisně a modlitby pocestných*. W Olom. u Math. Handle w 8. 1622.

76. [*Pisně pobožné k narození páně*] w rkp. weř. bibl. XVII. J. 3. (1629). Na listu 53. „Witej pane J. Kriste, narozený z panny čisté, witej laskawé dětátko, roztomilé pacholátko atd.“ List 71. Kolibejme dětátko atd. Poslední: Maria pole wznešené atd.

77. *Kancional*, to jest sebrání zpěwůw pobožných. W Praze u Pawla Sessia 1631 we 4. str. 552 rejst. (s notami hudeb.)

78. *KASSIUS P. J.* *Wysokomytský*, písnička o diwném a milostném božim člověka bohu oddaného wedení, složená po přečtení Labyrintu [při kom. Lab. w Amster.]

79. *MATĚJ KROCINOWSKÝ* a) *Zpráva o weřeři od p. našeho Jež. Kr. prawého boha*

a člověka, píseň 3 listy obnášející, přidaná k harmonii jeho 1631.

b) Téhož: Píseň exulantů českých: „Ach nestihlý v svém milosrdenství atd.“ 2 listy. (Boček).

80. Píseň o vyhnání a vyhnaných. Jako: Hlas svůj ku pánu z vlasti. — Počíná: Pomni pane na vyhnání v bidě, psotě postavené atd. 3 listy. Rkp. věku XVII [u p. Bočka při Herinkově traktatu].

81. M. SAMUELE z DRAŽOWA a) Rorate. Zpěvy adventní ve 4., 8. a 12. b) Zpěwové o slavnosti a památkách weyročních křesťanských.

82. Píseň nové k wezdejšímu jich užívání w Lešně 1631 w 12. (u Bočka).

83. Píseň o wtělení a narození p. a spas. n. J. Krista, 1634 w 18.

84. JIŘ. FERA (Plachého) žaltář pro wojáky, w Praze w 12.

85. Píseň protestantské rozličné, 1 a 2 sbírka. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 32., listů 149 w 8. z věku XVII.

Některý z wyhnanců českých ty píseň sebral. Jsau pak nejwice nábožné, některé mravné ano satyrické. Které ze starších wzaty, jsau dobře české, nowější méně. *Počátek*. Kniha rodu Antikristowa syna pokrytce, syna (snad wnuka?) dáblowa. Dábel splodil mrákotu, mrákota splodila neznámost atd. ze starších jest: Prawdo milá, ptám se tebe, proč od nás wstoupila w nebe, komus ty nás poručila, ptám se tebe prawdo milá atd. Nowá jest n. p. tato: Co jsau páni, to jsau páni nad zemskýmá skutkama (sic), nad lesami, rybníkami též také nad dworami atd.

86. Cithara sanctorum neb žalmy a píseň duchovní staré i nové, kterých církev ewangelická... užívá atd. shromážděné a wydané od kněze JIŘÍKA TRANOWSKÉHO.. W Liptowě 1635.

Toto první wydaní obnášelo jen 400 písní, z nichž 25 z Luterowých, 43 z jiných něm. a lat. přeloženo. 150 od samého Tranowského půwodních a přeložených, ostatní z českých kancionalů wzaty. Potom (dle zpráwy Tablicowoy) jest též cithara w Lewoči a Trenčíně 9krát (k. p. 1659 w 12. u Nik. Čížka), w Prešpurku 6krát, několikrát w Laubně, jednau w Lipsku, we Wídni, w Pešti pod zpráwau Rybayho, 2krát w Banské Bystřici skrze Sam. Ambrosia kněze, wždycky nowými písněmi rozmnožená. Wydawateli této literatury známa jsau, mimo první wydaní: W Lewoči 1642, 1684, 1696 w 8. W Lipsku 1737 u Sam. Waltera w 8. s pilností z několika starých bratří českých, kněze J. Tranowského, také z Žitawského i jiných kancionalů shledané, dílem z německého přeložené atd. Předml. str. 48 písní samých stran 1467. Přidan jest celý žaltář proroka a krále sw. Dawida w rytmy uwezený, 1736. Opět w Laubně skrze Sam. Hruškowice 1745. We Wídni u Tom. z Tratnerů 998 písní. W Praze u Schönfelda 1784 w 8. Druhá kniha žalmů a zpěwů duchovních tamže, jakožto druhý a třetí díl citharae ss. W Prešpurku 1787 w 8. W tom wydaní Mich. Institoris krom těch písní, které místem napravil, 58 téměř cele předělal, dvě pak z Gellertowých

přeložil. Zde jsau též 4 podařilé písně Matěje Šuleka, 2 písně Mich. Semiana. Opět w B. Bystřici 1788 u J. Jos. Tumlera ponapravené a rozmnožené Ondřejem (1006 písní). W Prešpurku z nowu 1812 w 8. nákladem Kašp. Snížka, stránek 1162, a písní 998. Opět tamže 1823.

87. Harfa Davidowa, od ŠTĚP. PILAŘÍKA w Trenčíně (před rokem 1648).

88. Český Dekachord neb kancional na deset dílů rozdělený přes celý rok. W Praze u Jiř. Šipaře 1642 w 4. Opět u Urb. Goliáše 1669 w 4. bibl. weř. E. 31.

89. Píseň pohřební rukp. stol. XVII w 4. w Museum.

90. Kancional český. Rkp. stol. XVII fol. w Museum.

91. ADAMA MICHNY Z OTRADOWIC a) Česká Marianská muzika radostná i žalostná na 3 díly rozdělená. W Praze Impr. Akadem. 1647 4. Opět 1747.

b) Swatoroční muzika, aneb: Swáteční kancional ke eti a chwále swatých milých božích w nowě složený a wydaný. Wytisštěný w Staro-Pražské kolleji, w Imp. Akademické. I. p. 1661 4. str. 275 kromě přípisu. S hudbau na každau píseň.

92. Píseň o powětrí a krupobití l. 1654 11 Maje stalém, 3 listy. Na konci: Složena od JANA ŠPATY Bělského, toho času kantora Rostockého. Rkp. XVII věku (u Bočka).

93. Píseň o sw. Josefu k milostiwému J. M. cisare Ferdinandu III zalíbení. Složená 1655 (bez m.) 8.

94. KOSMUSA KROMĚŘIŽSKÉHO pěkné pautnické píseň, aneb poklad skrytý w poli pobožným pautníkům odkrytý a odewřený atd. w Olomauci u Witá Jindř. Ettle. 1655 w 12.

95. W nowé narozenému králi K. Jež. Betlemskému za dar nowého léta přinešené jesličky, staré nowé písničky. W Praze 1658 w 12. w kolleji.

96. Kancional, to jest kniha žalmů a písní duchovních. W Amsterdamě u Kristofa Kunrada 1659 w 12. KOMENSKÝ jej wydal, s TRANOWSKÝM a některými jinými jej wyhotowiw. Opět w Praze 1746 w 8. též u Házů Cens. 1834 wysel-li?

97. Kancional aneb zpěwové poet a chwal božských, kteréž se jak o slavnostech weyročních tak i we všelijakých potřebách... zpíwati mohau. w 8. W Žitawě u J. Kašpara Dehna 1668. Tamž u Michala Hartmanna 1681, 1685. ib.

98. J. HYNKA DLAUHOWESKÉHO a) Ager benedictionis. Požehnané pole, na kterémžto šwitorný podletní jarní ptáček skřiwánek se proletuje.. a sobě nad kostelem rodičky boží w Staré Boleslawi wesele a radostně prospěwuje.. 1670 bez m. w 12. str. 84.

(Jsau písně ke cti p. M. Boleslawské w Arcibisk. Impr.) Po druhé w knize: Koruna česká 1673 (w. Modlitby).

b) Díl druhý Zdoro-slavíček na poli požehnaném atd. (w. sw. obrazy). Obsahuje též písně k p. M. Staroboleslawské 1670. W Praze arcib. Impr. w 12. Písně od str. 114 až do 228. ostatek modlitby jsau.

c) Duchovní Recipe proti morové ráně a všelikému nakažení, neduhům, jak duchovním tak tělesným praeserva. Dar nowého léta, obětował spisowatel w Praze u Jiř. Černocho 1676 w 8. Opět w Praze u Jana Arnolta 1680 w 12. 1½ archu, písně a modlitby.

99. **MATĚJE STEYRA** kancional český, více než 850 písní obsahující. W Praze u Jiř. Černocho 1683 w 4. Opět více než 900 písní w sobě obsahující. W Praze u J. K. Jeřábka 1687 w 4. tamž 1697, 1712. Po páté do tisíce písní . . u Joach. Kamenického 1727 w 4. Po šesté u J. K. Hrabý 1764 w 4.

100. **KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO** a) některé písně duchovní 1673, 1718, 1719, 1746.

b) Písníčky nábožné w nowě složené i přeložené k zpívání w 12. Index. (w. dole Modlitby téhož.)

101. **WÁCSLAWA KARLA HOLANA** Rowenského kaple královská zpěvní a muzikální w řeči a w jazyku českém Swato-Wácslawském t. j. kancional a kniha zpěvní na všechny swátky a slavnosti weyroční. W Praze u Jiř. Labauna fol. 1693 (s předmluwau J. H. **DLAUHOSKÉHO**).

102. Píseň ranní, jako: „Ich dank dir, lieber Herr — Děkujít pane milý atd.“ 1 list. Item jiná, jako: „W náramné swé auzkosti atd.“ „O slunce spravednosti atd.“ 1 list. Item píseň obecní: „U tebe jest darůw dosti.“ 2 listy. Item píseň: „Jako na boha spolehám atd.“ Počíná: „Kam se uteci mám atd.“ 1 list. Píseň, jako: „Es ist gewisslich an der Zeit“ — „Již nastává ten čas.“ 1 list. Pospolu 6 listů. Rkp. w 4. z konce XVII věku u p. Bočka. (Předchází: Pohřeb Trěky.)

103. Píseň nowá pobožná, křesfanskému člověku w hříších postawenému zpíwati užitečná a potřebná. Nyní w nowě složená a wytištěná. W Star. m. Praž. u Jiř. Labauna 1694. „Smutnau píseň zpíwát budu atd.“

104. Písně duchovní každému pobožnému křesťanu užitečné atd. w Lewoči 1704 w 18. (Index.)

105. Některé písníčky nábožné, w nowě z něm. přeložené. W Žitawě 1706 86 stran.

106. Písníční knížčka od **ELIÁŠE MLI-NAROWÝCH**. W Kežmarku 1707 w 12. W Laubně 1731 w 12.

107. Písníčky ranní, před kázáním atd. 1708 w 12. (V. Postilla t. r.)

108. Štít křesťanůw t. j. Swatý křest. Píseň w nowě složená. 8 stran. 1709. w Žitawě.

109. Kancionalík, neb písně katolické od adventu až přes celý rok na weyroční swátky při službě boží, pautích, processích, ráno a i večer, i jiné obyčejné. W Praze u Wojtěcha Jiř. Koniáše 1709 w 12. Potom w Praze u Karla Fr. Rosenmüllera w 12. (bez r.) str. 315.

110. Písníčky pobožné při mši sw. před a po kázání, všem wěrným křesťanům k potěšení. *Počíná:* „Weselte se o duše, wám se radost zjewila atd. W Praze u Kar. Rosenmüllera 1711. str. 16 w 16.

111. Píseň velmi pobožná o umučení našeho Jež. Kr. k spasitedlnému rozjímání w nowě wytištěná. W Hradci Králowé u Wácsl. J. Tybely 1715.

112. **WÁCSLAWA GLEYCHA** a) některé písníčky nábožné 1729, 1742. (Index.)

b) W. G. P. Písně anebo zpěwové duchovní atd. 1715, 1723 w 16. str. 192. 1724, 1725, 1734, Index. 1745. w 12. str. 172. (bez m.)

c) Kancional ewangelický, obsahující w sobě písně duchovní staré i nowé; wydaný od Wácsl. Gleycha po druhé w Žitawě 1722 w 12. po třetí w Žitawě 1727 w 8. (nejmenowán tiskař) w Lipště 1737, a dle toho w Praze bez oprawy rozličných tiskařských omylů 1784 skrze Jana Šenfelda tiskaře, pak s mnohým oprawením slow nečeských atd. opět w Praze 1819 a 1820 w 4. u Bohum. Háze skrze Jiř. Opočenského, ewang. kazatele h. w. w Klášteře.

d) Při modlitbách jím wydaných také mnohé písně duchovní se nacházejí (viz dole Modlitby).

113. Poklad zpěwů duchovních, w kterémž se nacházejí staré i nowé písně nábožné (nákladem J. Tobiadesa a Jak. Jakubice) atd. od Johannessy Millera, cirkwe české Žitawské kantora atd. w Žitawě u Hartmanna 1710. str. 1452 a registřík. Přidány jsau modlitby od Jana Habermanna ze Hbu . . nyní z nowu wytištěné w 8. str. 176.

Dobrá čeština, dobropisemnost prostřední.

114. Etan hlasitě prospěwující, aneb písníčky nábožné k rozličným potřebám, k rozličným časům celého roku, z nichžto jsau některé z německé řeči na slowenskau obráceny, jiné w nemalém počtu znowu slozeny, a z těch mnohé i nowými melodiemi obdařené, nyní pak již všecky wydané skrze Jafetowého jednoho Potomka (Jana Glozia Pondělského) bez m. a r. (mezi rokem 1711 a 1719.) w 12. Pak w Prešpurku u Fr. Aug. Patzko.

115. Písně duchovní w Trnawě 1716 w 16. (Index.)

116. PEŠEK M. KRISTIAN (M. K. P.)
Tři písně postní nyní v nově p. Kristu na
kříži trpícím ke cti a slávě z něm. řeči do
české přeložené a vydané od M. K. P. 8 stran.
W Žitawě u Mich. Hartmanna 1716 w 8. Po
druhé 1724, po třetí (čtyry) 1740 tamž. Pří-
davek tři písní od Augustína Štricia Hung. a
kn. Mik. Kincla.

117. Slawiček Rajský na stromě života slá-
wu tworeci swému prospěvující. To jest: Kan-
cional aneb kniha písební rozličné náb. písně
s mnohým spásitelným přemýšlováním obsa-
hující . . . od J. JOZ. BOŽANA far. Chrau-
stowského. W Hradci Král. u Wácsl. Tybely
1719 fol. str. 843 mimo rejstř. a přepis hráb.
F. A. z Šporku w 8.

118. WOTAWA (Pawel Ildefon) Slawiček
Swato-Prokopský neb pěkné, nábožné jak v no-
vě složené tak od jinud s pilností shledané
písně o sw. Prokopu, l. 1720 w Star. m. Praž-
ském u Karla Fr. Rosenmüllera w 8 podlah-
lém. Wýtisk weř. bibl. XVII. E. 49.

119. JANA BLAZIUSA a) Každý duch
chwal Hospodina. Pobožného zpívání libé jádro
obsahující w sobě 77 vybraných zpěwů ewan-
gelických, swátečních a tolik též . . . powšed-
ních . . . ku kterému připojeno jest z modliteb
jádro. Nákladem Wácsl. Kleycha 1720 bez
mista.

b) Rozkoše domu božího t. j. Arie na vše-
cka ewangelia nedělní i swáteční, z něm. W
Prešp. w 12. 1773.

c) W knize: Apatečka duchovní i domovní
jsau též písně nábožné Jana Blaziusa 1739.
(cf. num. 562).

d) Jesu benedicente! Milovníku písní ducho-
wních rozkoše nové pod libeznými titulmi dwa-
nácte drahých kamenů náprsníka Aronowa, a
tolikéž podobných téměř základů duchovního
Jerusalemu s milostí a s pomocí boží jak w no-
vě složené tak pilně přeložené 1743 w po-
dlahlém 12. str. 509. Připojeny některé mo-
dlitby a rejstř. písní. Též w Chrudimi wyti-
štěné u Josefa Košíře 1812 8.

e) Jesu benedicente! Rozkoše aneb okrasa
domu božího, to jest, duchovní nábožné a pro-
nikawé arie, aneb písničky na všecky ewang.
nedělní i swáteční atd. Z wětší částky složené
w něm. jazyku od P. Beniamina Šmolka též
jiných . . . nyní pak k rozšíření Boží slávy a
k wzdělení bližního do . . . sloweněny přelo-
žené 1745 bez m. w podlahl. w 12.

f) Jazyk slowo boží zpívající aneb libezné
a pronikawé písničky k času rozličnému a k
zvláštním potřebám spořádané a na wětším díle
w nově složené (od Jana Blaziusa mladšího)
1756 str. 272 w 12. Obsahuje písní 69. (Pří-

pojena ku knižce: Celé srdce milosti boží w
Modlitby t. r.)

120. JIRÍHO LABAUNA Pašije s notami
na kwětnau neděli a veliký pátek. W Praze
fol. 1721.

121. a) Modlitby rytmowní kratičké, i pí-
sničky. Korunka dítek malých. W Pauchowě
1727, 1737. (Index).

b) Písničky pobožné k slawnostem ročním
i obecným časům spořádané 1727. (Index.)

122. Nové písně o sw. Janu Nep. obzvláš-
tním patronu proti utrhawému jazyku dobrého
jména. W Hoře Kutné u Jiř. Woj. Kincla l.
1727.

Počínají a) Já na světě zarmaucená atd. —
b) W mých auzkotech a žalostech atd.

123. Cítara nowého zákona prawého boha
w předrahých Kristowé wíry tajemstwich, a w
swatých jeho libo-spěwně oslawující . . . aneb
písně celoroční, nimiž wěrná duše každý čas
Boha chwáliti, při weyročních slawnostech mi-
lostně syna božího wtělení a přediwné swěta
wykaupení sobě potěšitelně připominati, we
wšech potřebách zkormaucenau mysl obweseliti
může. W Hradci Král. u W. J. Tybely 1727
w 8. str. 579, tamž 1746 str. 658. W Praze
u Ign. Pruši w 8. 1752, 1762 str. 692.
W Král. Hradci u J. Pospíšila 1808 w 8. str.
608. Opět 1820 w 8 tamž.

124. Nowá píseň velmi pěkná ke cti a
chwále nejsw. rodiče boží panně Marii Lau-
retanské, všem Marianským ctitelám na swětlo
vydaná. W Hoře Kutné l. 1728.

Počíná: Sem pospěšte zarmaucení k Lau . .

125. (*Sine titulo*). Píseň k P. Ježíši. W
Hradci Král. u Wácsl. Jana Tybely 1728.

126. Píseň o moci, diwich a zázracích sw.
škapulíře, kterak mnozí w velikých nebezpeč-
stwich a auzkotech postaweni jsauce a skrz
moc sw. škapulíře jak podiwně ze wšelikých
těžkostí k wyswobození přišli; všem bratrům
a sestřím sw. bratrstwa Sodalmů k duchovnímu
potěšení. W Hrad. Král. u W. J. Tybely 1728.

127. JANA LIBERDY *Α και Ω*. Klíč Da-
widaw k otewření pokladů králowství božího
w tajemstwi skrytých. Od jednoho, kteréhož
pomocník jest Immanuel (Jan Liberda). W Lau-
bně 1725, 1727, 1729, 1731, w Berlině 1737
w 12. str. 306.

128. Písničky nové k nejsw. rodiče boží
p. Marii, všem Marianským ctitelám k pobož-
nému jí uctění předstawené. W Hoře Kutné u
Jiř. Kincla 1729.

Počín. a) O Maria, moje radost, o Maria atd.

b) Twá milost Maria swatá at nás atd.

129. Nové pěkné písničky k nejsw. rodiče
boží M. p. všem Marianským ctitelám k zpívání
předstawené. W Hoře Kutné u Jiř. Kincla l. 1729.

Počín. a) Maria, Maria, nad slunce jasnější atd.
b) Ach já zarmačená od všech opuštěná atd.
c) Stotisíckrát, milionkrát, budíž ty atd.

130. Písně nové k vzdělání církve boží Hennersdorfské, w Laubně 1730 w 8.

131. Harfa nowá na hoře Sion znějící atd. W Laubně u Mik. Šilla 1732 w 12, str. 166. (Z něm. přeloženo od JANA LIBERDY, ceny prostřední.) Po druhé s přidawkem na světlo vydaná 1735 w 8. b. m. str. 232.

132. DANIEL KRMAN, Slowák, přeložil mnoho písní neb hymnů z německého, a sepsal předmluvu na kancional Kleicha. Od něho nepochybně pocházejí: Nábožné arie, které podlé swého obsahu jednak při wyročitých slavnostech a památkách, jednak při rozličných zvláštních případnostech o slově boží a roznění wraucnosti při službách božích w církvích křesťanských zpívány býti mohau, práci a nákladem Daniele Krmana atd. W Baňské Bystřici w 4. str. 34. s nápěwy. (Oznam w Kal. Fejerp. 1831. Rozl. Pr. 1831 č. 39.)

133. Roráte, radostní zpěwowé Rkp. Mus. 572 též od r. 1735, num. 571 a 364.

134. Roráte obdlauní, w Mladé Boleslawi 1735 w 4. (Index).

135. Žaltář celý proroka a krále sw. Dawida w rytmy ucedený, w Lipsku 1736 w 8. u Sam. Ber. Waltera. W Praze w 8. u Schönfelda (1784?)

136. W knize *Jirího Ambroziusa* příprawa k smrti roku 1742. Písně duchovní str. 296 zaujímají, mezi nimiž jedna od něho z něm. přeložena, a jedna ponaprawena; též we funebrału Jakobeiho jedna jim přel. z něm.

137. Zwuk ewangelium wěného a prawdy nebeské hlasité zwěstování . . to jest, písničky nábožné jak na ewangelia a epistoly nedělní a ewang. swáteční podlé textů obyčejných zporádané, tak i jiným potřebám obecným i zvláštním přináležející, s připojenými modlitbami . . roku p. 1743 w podlahlém 12. str. 375 a registř. 4/1₂ listů (od MATEJE BODA) obsahuje 253 Bodových písní.

138. Serafinský slawiček aneb nábožné písně na slavnosti wyroční z mnoha set wybrané. W Praze u J. Norberta Fického 1743 w 8.

139. Ku knize: Přemyšlowání w modlitbách přidány jsau písně aneb zpěwowé duchovní w Žitawě r. 1745 str. 172 (špatná čeština).

140. Kancionalík we jménu ukřižowaného p. n. J. Krista, obsahující w sobě písně duchovní, 1745 w 8. (bez místa a tisk.)

141. WÁCSLAWA TROJANA písnička swatá, prawdiwá o wečeři Páně, 1745 w 12.

142. Jelen dychtící po tekaucích wodách aneb swatý otčenáš, s přidawkem písní od MAT. MARKOWICE 1746.

143. Žaltář a rozličné písně swa. od WÁCSL. WORLICKÉHO 1747. Rkp. weřej. bibl. XVII. C. 11. fol.

144. Sebrání některých wzdělawatelných písní 1747 w 8. (bez místa a tiskare) (w Indexu 1744).

145. Hospodina srdcem i rty chwálení neb písně duchovní staré i nowé od JIRÍHO PE-TRMANA shromážděné, přeložené a wydané. W Drážďanech u Jana Wilh. Harpetera 1748 w 8. str. 745 s modlitbami str. 47.

146. We jménu pána Ježíše ruční kancional domovní a pocestný, jádro písní duchovních . . nejwice z *Tranoscia* wybraných w sobě obsahující. W Laubně 1749 w 12. (bez tiskare) str. 448. registř. Křesťanské modlitby připojené str. 85. W Prešpurku u Jana Michala Landera 1773 w 8. Tamže u Frant. Aug. Patzko 1775 w 8. W Jindřich. Hradci 1783 w 8. W Prešp. 1787 w 12.

147. Spasitedlné skrz libezný zpěw s duši rozmlawání o križi wšelikého stawu a powolání lidí, kterýžto sám Kristus pán k spasení duši nám k spasitedlnému potěšení zanechatj ráčil. W Litomyšli 1749.

Počíná: Probudte se ze sna lidé atd.

148. Kancional, to jest kniha žalmů i písní duchovních. W Berlíně u Krist. Ludw. Kunsta 1753 w 8. od ELSNERA.

149. Kancional český bratrský, w Berlíně 1754 rozmozžený písněmi nejedněmi od JANA BOHUM. ELSNERA.

150. a) Písně jednoho prawdiwého milovníka muk Ježíšowych 1758 w 8. str. 40. (Weř. bibl. XVII. F. 177) (k té náleži:)

b) Přidawek některých církewních a kúrowých písní. W Berlíně u Kristiana Frid. Henninga 1758 w 8. str. 42, registřík.

151. Knížka litaní jednoty bratrské podlé nynějšího u bratří obyčejného způsobu zpíwaní do českého jazyka přeložená w Berlíně u Krist. Fridr. Henninga w 8. 1758 str. 168. Opět pod názwem: Litanie a písně chwály církwi bratrských w nowě naprawené. W Berlíně 1774 w 8. str. 48. (Připojeny) Litanie swobodných bratří w církvích bratrských str. 14. (Předml. od 1770.) (Weř. bibl. XVII. F. 177.)

152. ANTONÍNA KONIÁŠE a) Písničky o tajemství wíry, dílem ze starých rukopisů wzaté, dílem od něho složené, (w Král. Hradci 1730 německy, potom) w Praze 1760 w 8. česky.

b) (Česky a něm.) u Ign. Prušy str. 792.

c) Písně na ewangelia nedělní celého roku spolu na ewangelia w pondělí a w auterý welikonoční, a swatodušní, jakož i na ew. w den slawný na nebe wstapení. W Praze u Ign. Prušy 1760 w 8. str. 182 rejstřík. (Snad wýtah z predešlé.)

153. Kancional wšeoecný swaté církwe na

celý rok k větší cti a chvále boží, k potěšení všem prawověřícím, zvláště pak slavného bratrstva nejsvětějšího a nejsladšího srdce Ježíše ctitelům. Vydaný od duchovních pastýřůw, o spasení lidské horliwě pečujících, téhož slavného bratrstwa předložených w knížetství Těšínském w Horním Slezsku. Wytíšť. w Opawě u Jana W. Šindlera, 1761 w 8. str. 640 a rejstříku 7 listůw.

Obsahuje 349 písní českých, 15 písní polských.

154. Učení kat. náboženství k užívání před cwíčením křesť. w spěwovní rytmy uweveno. W Praze u Jana Karla Hrabý 1764 w 8.

155. Prospěšná knížka obzvláštních pobožností k božské prozřetelnosti aneb pěkué ranní, wečerní písně, též spůsob mši sw. slyšeti, se zpowídati atd. 1756, w Praze u J. K. Hrab. w 8. (tamž) 1766, w Litomyšli 1808 — w Praze b. r.

156. WADCEK JAN, kostelník [zlomek]; 1 list od r. 1763 we 4. napřed: Wyznání 1579. Čím se odplatím Hospodinu atd. Žalm 116, notau: Kdož se wáží atd. — Spasiteli.. celého swěta atd. (u Bočka).

157. Píseň nowá k sw. Janu Nep. chudých wdow a sirotků obzvláštnímu patronu, w Praze u Jos. Ep. Diesbacha 1769.

Poč. O srdce mé, swatý Jene atd.

158. Kající písně k pěti ranám p. Jež. W Hradci Král. u J. Kl. Tybely, 1769 2 listy.

159. Nowé sebrání některých starých a nowých písní a wersičků, 1774 w 8. b. m. str. 93 rejst.

b) *Idyllické.*

160. Zdoro-slawíček w kratochwilném háječku postawený. Z něm. *Frid. Spee* ¹⁾ přeložil ŠTASTNÝ KADLINSKÝ, w Praze 1665 w 12. též 1726 w 8. (s hudebními notami). Nábožné předměty dílem pauze lyricky, dílem a to častěji idyllicky představuje. Tato jest nejlepší práce jeho. *Wáclaw Thom* w swé sbírce: „Básně w řeči wázané“ 1785 přijal některé z Kadlinského zpěwy, daw jim směr swětský s proměněním jmen swatých n. p. Ježíše w Melíse atd.

161. Pustiny Swatojanské, od M. JANA PAUKARA, děkana Pardubsk. 1670 (selanky).

162. Při grammatice *Rosowé* (1672) jest mezi jinými básnickými pokusy též ekloga o narození p. tištěna, také w *Hlas. II.* 649. W Doležal. gramm. (1746), w Čechoslawu (1821 num. 92).

c) *Kantáty.*

163. Čtyry studně hlavních ctností, totiž: Maudrost, střídmost, sprawednost, statečnost a

silu, w kterýchžto se shlížeje narcisek Nepomucký do obličej Krista se zamilowal atd. Působau Ignatia Jana Nepomuckého Hubatky, kantora Bydžowského (chron. = 1730). W Hradci Král. u Wácl. Jana Tybely we 4.

Jest to kantata duchovní ke cti sw. Janu Nep. w níž maudrost canto, střídmost alto, sprawednost tenore, statečnost basso zpíwají s instrumenty. Obětowáno magistrátu Bydžowskému.

164. Ostrotupý meč s wítězitedlnau korunau okrášlený (chron. = 1743). To jest swatý, a až posud neporušený sw. Jana Nepomuckého jazyk s Wáclawem králem w boji prawdomluvnosti... se potýkající, a proto meč ostrý atd. od J. Jiř. HLAWY kněze cirk. W Král. Hradci u Wácl. J. Tybely (1743) we 4. listů 8.

Jest to kantata duchovní ne bez ceny poetické.

b) Pravé pokání a zaufalstwi, zrcadlo Petra a Jidáše apoštolů na veliký pátek w kostele Náchodském skrze musikalní oratorium předstawené, působau Jana Jiř. Hlawy, kaplana Náchodského, w Hradci Králowé u Wácl. J. Tybely (ho) 1739 we 4.

d) *Biblické.*

165. Historické obsažení o Danielowi pro roku božím SaLVs BoJeMlae atqVe perennis JVbLlatlo In Deo Ipso sIta est (1624) we 4. we wersích.

Začíná se: Daniel jméno hebrejské atd.

166. ADAMA TRAJANA z Benešowa a) Paul Betlemská aneb o pastýřích Bellehemských, jenž nechawše věci zemských i stáda swého na straně s chwátáním šli k jeslím páně. Rozjímání utěšené w pěkných rytmích obsažené, 1632 w 12. 2^{1/2} archu. b) Senectutis incommoda. Starých kmetůw nepohoda t. j. wýklad milostný a nowý té řeči Šalomaunowy: Pomni na boha w mladosti atd. w 12. str. 72 bez roku a místa, (zdá se též 1632).

167. ADAMA SIMONIDESA: a) Zralé jablěčko. Rytmy na weyroční ewańgelia (1719) w 12.

b) Druhé sladaucké a zrnaté jablěčko (na epištoly) 1720, w Žitawě u Michala Hartmana w 12.

168. Bibli swatá rytmowními summowníky předstawená, jichž slowa w tom pořádku se nalézají, že litery na místě jistém postawené. počet kapitoly neomylně, a kde newyhnutedlně potřeba toho wyhledáwá, i knihu, z níž rytm takowý wzat jest, dosti zřetelně ukazují: čím všem milownikům písma sw. obzvláštně školní mládeži, k pamatowání na řeči a skutky boží Příležitost dáwá Sc. (t. j. Paulus DOLEŽAL. Sakolcensis) 1745 bez místa, str. 97 a příd. listy 2 w 12.

Co werše bez ceny, co pomůcka ke čtení bibli

1) Trutz-Nachtigall (Cöln 1649) tak nazwán, weil en das Büchlein trutz allen Nachtigallen süss und lieblich singet. W. Gesch. d. altd. Lit. v. Scholl, 1844 II. 167.

dobré; jest dle M. Widemanna biblischer Gedächtniss-Redner str. 101.

169. J. N. J. Historia církevní starého i nového zákona, z původních důvodů sepsaná summowně v rytmech obsažená, i k obecnému církevní prospěchu na světlo vydaná od **MATEJE MARKOWICE**. We Wratislawi 1765 4 archy w 8.

Tu knížku tlačití dal Ond. Škulteti kaz. s předmluvou, chválu slova jazyka obsahující.

170. Čas bolestného umučení a nevinné smrti pána a spasitele našeho Ježíše Krista na čtyry a dwadacet hodin... od jistého milovníka spasitele (t. j. **MICHALA SEMIÁNA**) rozdělený. W Jeně vytiskl Jan Kr. Strauss 1773 w 8. str. 70. (Wýjimek w. Tab. Poe. IV. 50).

e) *Životopisné.*

171. Gottfrida Jos. **BÍLOWSKÉHO**, faráře Letowského, ecclesiasticus cherub, církevní cherubin; aneb slavný a stálý w ohni a mukách wíry a sw. zpovědi zástupce Jan Sarkander, děkan Hollešowský atd. W Brně u Mart. Alžb. Synápowy 1703 w 8. A — C. kromě předmluvy.

Jest to život Jana Sarkandra 1620 mučeného w šatlawě w Olomauci od kacířů, we strofách čtwer weršů, z nichž dwa prwní stejné jsau. Takto se počíná: Do Morawy přicházím, k tobě Jene boží, w Holomauci nacházím tě u matky boží, Sarkander twé jméno, dávno zweleboeno, po světě se množí.

172. Kapucin aneb o životě slawu a skutcích prawého kapucína. Z wlského *Capateona* na česko od **SAMUELE z PILSENBURKU** obráceno. W Praze w 8. 1646.

Jest we werších, a přítěšeno k životu sw. Antonina od téhož auktora.

173. Historia o sw. Ewstachiowi (w rytmech). W Holomauci 1770.

f) *Wěroučné (dogmatické).*

174. Křesťanské učení weršemi wyložené (při katechismu katol.) od **FRIDR. BRIDELA**. W Praze 1681 w 12. (po smrti spisow.)

175. Wýtah učení křesť. Modlitba p. pozdravení ang. srownání apoštolské, 10 boží příkázání, patero příkázání církevní, sedmero swátosti atd. s nápěwy 16 listů; pak: Rozličné kající myšlénky hříchůw swých litující duše, obzwláštní o lidské smrtednosti atd. w české rýmy uведенé a na předloženau melodii spořádané. W Praze u K. Jana Hrabý 1721 w 8.

176. Jiřího Ant. **HANUCHNY**, děkana Dobruského, dialogus aneb rozmlauwání Wita s Wáclawem na setkání o věcech k spasení potřebných, w českých werších na světlo wydané, w Praze u Jiř. Labauna 1695 w 8.

177. *Šim. Meyera* katolické swědomí a odpowědi na jedenkaždý luterianský smysl. Z něm.

na slowanský jazyk přel. W Trnawě w 8. obl. 1715.

Snad jedno s tauto knížkau: Katolické naproti werše o sprawedliwém upokojení swědomí a odpowědi. Z něm. tamž a téhož roku w 12.

178. We jménu páne! Florilegium biblicum aneb kwětná zahrádka biblická, w kteréžto hlawní článkové učení a náboženstwi křesť. na swé náležitě summowní částky, cō nějaké tabule kwětné, rytmowně rozdělení, důwodnými řečmi a... swědectwimi písma sw. jako libezně wonnými... kwitky se ozdobují atd. od **DAN. SARTORIUSA**, 1742 str. 500 a dwa rejstř.

Hlawní článkové učení křesť. w 1122 rýmů uведенi. Wiz průbu jich w Tab. Poe. III. 14. Předmluwa též weršemi sepsána.

179. Pisničky (k wzdlání welmi užitečné) obsahující w sobě nejhlawnější naučení a částky prawého křesťanstwi (w Břehu 1745) 118 str. w 16. oblong. Předchází: Škola (křesťanská) modlení atd. (u p. Bočka).

180. O čtyrech posledních věcech, o smrti, wzkřišení, posledním saudu, o životu wěčném a mukách pekelných (we werších) od Pawla Strečka, w Puchowě w 12. (1750?)

181. Pořádek spasení, do něhož wzkročiti musíme, chemeli život wěčný míti, od **JANA ČERNANSKÉHO**, 1 arch w 12. (bez roku a místa, okolo 1755?)

Jsau to hlawní částky wíry křesť. pro dítky w rýmy uведенé s pěti modlitbami w rýmích a prose.

g) *Modlitebné.*

182. Modlitby rytmowní krátké. Přidawkové někteří k této knížce. (Cwičení se w pobožnosti). Wzdychání nábožná 1641 w 8.

183. Manuale latino-hungarico-slavonicum ad praxin pietatis ordinatum ac ex variis devotionum libellis collectum opera et sumtu generosi ac nobilissimi D. **PETRI HRABOWSKY** de **HRA-BOWA** etc. Bartphae (w Bardiowě) u J. Klösa 1657, též Barthphae excudebat Georg Sambuch 1663 w 12.

Český díl na 352 stránkách obsahuje modlitby w samých rýmích.

184. Rozjímání duchowní, jakbychom bohu slaužití... měli, w werše české uведенá, w Hradci Král. u W. J. Tybelý w 12. 1722.

185. Křesťan wždycky se modlíci aneb modlitby sw. k času celého roku z wětší částky z nowu složené skrz Jafetowého jednoho potomka (t. j. **JANA GLOZIUSA PONDEL-SKÉHO**) l. p. VstaVICně se ModLte: nebo to jest **WVLE Boží** (1727) w 12. Modlitby w této knize se nacházející jsau rýmem, ač někdy planým, přiozdobeny.

186. Sw. *Karla Boromaea*, wyznawače božího a arcib. Mailandského tak řečené protestaci

neb snažné prosby a žádosti na milého anděla strážce, složené k prospěšnému téhož swatého následování a tím snadnějším a potěšitelnějším dotčených protestací užívání v české rytmy uvedené skrze jednoho z klientů Boromejských a znova na světlo vydaná v roce, v němž se psalo: aCh oDWrát o KarLe oD bIDné Wlasti, jIž hnĚW a trest božI Wojenské strastI. Wytisťeno w Praze u Jana Julia Jeřábka 1745, str. 16 w 12. [Prawopis špatný].

β) Swětské.

a) Smišené.

187. JIRÍHO WOLNĚHO weselé písně. W Hradci Král. 1822 w 12. str. 70. Sebrány od Fr. Wawáka, wydány od W. Hanky.

b) Čestné.

1) K swatbě swětské i duchowní.

188. ŠIM. LOMNICKÉHO Naučení manželské aneb rytmy prosté a krátké o sw. manželství... ku poctivosti swad. weselí a sňatku uroz. p. Zikm. Kropáče z Krimlowa a na Letkách 1622 we 4. u Tobiáše Leopolda we 4.

189. Nowomanželům. K sňatku swadebnímu uroz. p. Samuele Jirího Trmana z Ostrawy s uroz. pannau Martau Anna Millerkau z Wildenberku, dne 11 Ledna l. 1682, w Praze tiskem Jana Arnolta. Podruhé w Čas. Mus. 1828 č. 97. (Báseň časoměrná). Zpředu se nalézají naučení mravná: Máli maudrý a mladý se ženiti atd.

190. Swadební winš Samuelowi Korilimu w lat., něm. a slowenském jazyku pod titulem: von einer verkehrten Jagd etc. psal M. Dan. Jesenský 1703 1 arch (fol. w Tab. Poe. III. 5).

191. Pranostika radostná šťastného manželstwa při swadebním weselí Karla Fr. Rosenmüllera s paní Helenau Klarau Klokotskau fol. 1722 (werše ?)

192. Přátelstwím Hygey s teologií towaryštwím, Hermann Leidenfrostske swadebné weselí, které roku 1726 8 Ledna slawně swęceno bylo, ozdobiti chtěl nových manželůw bedlivý ctitel, (t. MATHIAS BELIUS compater), w Prešp. u J. P. Royera na 1 archu (w. Tab. Po. II. 19.)

193. Když Pawel Walaský při církwi Konclowské n. b. služebník s pannau Kateř. Palumbini 1771 w Prešpurku swadební weselí slawil. Jonas Palumbini, w Prešpurku fol.

194. Přátelský winš k druhému wejlowání D. C. H. panně Joachimě Mikowé, sw. praem. řádu w Doxanech professae, (léta, kterého welebná panna Mikowá požeňnaný weil dostala, chron. = 1731 32 werše. Antonín Chyšecký a Magd. Chyšecká podepsáni, 1 list archowý s rytinami po krajích.

2) K nowému roku, k swátku.

195. Discursus Lipirona t. j. smutného kawalíra de amore aneb o lásce per potentias et passiones animae suae wedený, w nowě na rozličné melodie a zpěwy složený od W. J. ROSY. Panně Anně Ludmile Benolowé wázaného darowaný r. 1651. Rkp. weř. bibl. XI. F. 1.

Skládání to důkaz tehdejšího wksu pokaženého. Ukázka tištěna w Čes. Wěce r. 1834 str. 233.

196. Noworoční dar poetický (p. Janu Balhasaru, kterýž mu obětował Kristian Pešek) we Wittenberku u Jana Háka 1700. Spisowatel jest vlastně DAN. KERMAN (w. Tab. p. II. 27.)

3) Ku pohřbu.

197. ŠIM. LOMNICKÉHO: Mrtwé památka aneb píseň krátká o poctiwé p. Katerině Pruškové z Mšen. 1621 we 4.

198. In subitum obitum nobilis ac strenui equitis etc. to jest: Na pohřeb uroz. a statečného rytíře p. Henricha Straky z Nedabalic... † 1634 22 Prosin. W Litomyšli u Matauše Březiny 1635 we 4.

Jsau to werše lat. a české od MIKULÁŠE a WÁCSLAWA JEREMIÁŠE, JANA KRUPIA, WIL. JENKOWSKÉHO, JANA KARCHEZIA, MARTINA PŘEŠTICKÉHO, WÁCSLAWA FALCO PÍSECKÉHO, listů 8. (elegicky).

199. Poslední rozžehnutí Samuele Martinia z Drážowa, od MATĚJE JANDY Čechtického, w Pirně 1639 we 4. listů 10. (Elegie).

200. Carmina nad smrtí synáčka p. Andr. Siwého lat. a česky od M. JOSEFA HELI-ADESA, sauseda města Trenčína. Wyt. w Trenčíně w domě J. M. hrab. Hieskazy u Vokalia, 1639 w 8.

201. Taužebné nařikání nad rychlau smrti uroz. p. Ewy Fabriciusowé atd. 1640. W Litomyšli u M. W. Březiny, 1 arch we 4.

(Píseň elegická: Usnula že jsi na chwítku atd. s latin. elegidion.)

c) Pochwalné.

202. Píseň o chwále stawu sedláckého, z něm. w slowenskau řeč uведенá i také porozšířená, 1752 1/2 archu w 8. (připisuje se MATĚJI MARKOWICI).

d) Historické.

203. Písnicka žalostiwá zdržující w sobě. summovní wyprawování některých příběhů zarmaucených, kteříž se od l. 1620 až do l. 1625 w král. českém dáli.

Začátek: Ej již čas přichází prorocwtí dáwného, swět skončeni dochází cíle posledního atd. Ms. u Miltnera w Smečně.

204. Píseň o popravě atd. 1621 21 Čerwna od **WÁCSLAWA JILENSKÉHO**. Rkp.

205. Exekucí aneb wykonání ortele na těch, kteříž nejprwé králi Mathiášowi a pak Ferd. Ilmu se sprotiwili, w píseň uwedeno we 4. 1621.

206. **ŠIM. LOMNICKÉHO** a) Píseň žalostiwá o zkáze a plundrowání země české we 4. 1621.

b) Píseň nowá o táboru, 1621 we 4. (u P. Brož. z Prawoslaw).

c) Téhož o pokoji uherském t. kterak jest s Uhry pokoj stály učiněn. Píseň 1622 u Tobiáše Leopolda we 4.

207. České přesmutné rozžehnání pro opuštění milé vlasti wztahující se na r. 1622, kdežto pastýři wěrní w 1628 weřejně všickni následovníci kalicha páně z král. č. wypowiedění byli.

Začíná: Bůh tě žehnej česká země, s tebou se smutně laučím atd. Ms. (u Miltnera).

e) *Wojenské.*

208. Písně (české) vojenské — jichž skladatel K. M. Z. H. w Slawkowě r. 1634 žiw byl. Rkp. we 4. 8 listů (Boček).

f) *Životopisné.*

209. Písničky o smrti dwau králů, Gustava Adolfa šwedského a Fridricha českého l. 1632 [w. Obrana Sam. Mar. z Drač. str. 418] (od bratří).

210. Historie o žiwotu, smrti a pohřbu oswie. p. p. Albrechta Wácslawa z Waldšteina w rkp. od r. 1638.

Počíná: Smutný hlas se zas rozlívá, druhá rána prwní stihá atd. obsahuje 207 strof čtyrweršowých.

g) *Rozprauné.*

211. Obrazy z metamorfosi Ovidiowých s českým textem čili obsahem. Rkp. u malíře Machka.

Jest vlastně malování z něm. knihy u Johanna Wilh. Baura, we Wídni 1641 w širokém 4. Nějaký Čech na místo něm. textu wepsal sobě český, welmi zlaú orthografii. Začíná takto: Chaos, neb Zmazení bylo Před Stwořením Swieta, to jest, že všechny žiwli a hwgezdi, všichni w romadge Pospolu w gednom kundalu byli atd. listů 160.

212. Sors Pilarikiana. Los **PILARÍKA ŠTĚPÁNA** atd. W Žilině u Jana Dádana tištěna 1666 w 12. Po druhé s nápísem: Pamětné přihody Štěp. Pilařika Senického někdy kněze l. 1663 od Tatarůw jatého, ale zvláštním řízením božím ze zajetí wyswobozeného — wydal Boh. Tablic atd. 1804 w 12, w Uherské Skalici u Frant. Škarnicla.

Wypisuje Pilařik své přihody weršem osmyslilabným, ač slohem na mnoze prosaicckým, předece pro swau prostotu a srdečnost dosti příjemně. Tablic

opatiil to wydání přípísem, předmluwau, žiwotem Pilařikowým, krátkým wypsáním žiwotu ewangelických kazatelů w Uhřích a wypsáním smutného losu zajatých od Turka křesťanů z lat. hrab. Emerka Turza z Orawy, r. 1805 P. Tablic tu samau (nepřetištěnau) knihu k I. dílu slowenských weršowců připojil, a II. díl wydal 1809, kteráž sbírka sem z wětšího dílu náleží.

213. **WÁCSLAWA JIND. ZIWALDY** Zběhnutí šedesáte sedm let od l. p. 1600 až do léta 1667, (krátce) a rytmowně dowedené a skončené, w Praze w impr. akad. 1668 w 8. (lat. a česky). Rymování lehké ceny.

214. Píseň neb radostné prospěwování w zemi české o oblehnutí a oswobození měst Pražských skrze 7 neděl r. 1757. Rkp. fol. 1 arch u pana Starowského z Prawoslaw.

215. Staročeský Fridolin (powěst we werších), wyňato z katechismu 1684. Tištěno opět w Čas. mus. 1831 str. 277.

216. Písně dvě o milostiwém wyswobození národu českého z wel. potlačení, které Čechové we vlasti swé i na cestě do Berlína snášeti museli. Nepochybně jedno s tímto spiskem: (Sine titulo) písně dvě, jedna o probuzení, přenásledování a wycházení Čechů z vlasti strof 130 po 4 werších. Druhá o církwi české (Berlínské), strof 140. Wytíštěn. w Berlíně u Doroty Luise Bosse, 1773 w 8. str. 47. (Werš. bibl. B. 135).

217. Leopold císař pán Římský (chron. 1704) tenkrát milé posilnil hezky; však Josef prwní císař náš pán již nimi potwrdil všeho nám, wívat Josef (chron. 1709). (Na konci:) Wytíštěno w St. m. Pražském u Anny Kateřiny Arnoltow, 1710 we 4. A—E3.

Jsau to písně wyprawující powstání pořádku owčáckého, jež owčáci wolní skrze hrab. W. Chynského u cis. Leopolda I. wymohli, a od Jos. I. potwzení dostali. Dvě jsau od Lukáše Wolného, (Skladatel Lukáš Wolný w ten čas hospodář owčina Kratonoského léta welice teskliwého, chron. 1709) jedna od Wácslawa Wolného.

218. Lamentací po spáchaném skutku Jana Kučery, kantora Radborského (swau ženu zabiwšího). W Hoře Kutné u Jiř. Kincla, 1736 w 8. listů 5. (Píseň).

219. Kratičká historia králowství uherského we werších od **MATĚJE MARKOWICE**: Rkp. we 4. 4 archy (okolo 1745).

220. **JANA CHRASTINY** rozprávky. W. Tablice slowenští weršowci, 1805 a 1809.

221. Píseň o krásné Mageloně, w Praze 1685 w 8.

h) *Popisné.*

222. Žalostné diwadlo neb píseň o welikém rozwodnění w Čechách a we Slezsku 1736. W Kutné Hoře u Jiř. Wajt. Kincla, 1736.

223. **MATĚJE MARKOWICE** Wypsání

stolie kráľowstwi uherského a kratičká historia kráľowstwi uherského we weršich. Rkp. 3 archy we 4. (okolo r. 1745.)

224. Žalostné wypsání pádu a wywrácení předního a nejhľawnějšiho w zemí portugalské města Lissabony, skrze nesľýchané zemětřesení. (1755, 1 Listop.) k probuzení a wýstraze ľidí bezpečných... we werše uwedené atd. od JANA ČERNANSKÉHO, 1757 w 8.

W 7. Šich o zemětřesení wúbec i obzľwáštňe o Lissabonském poučuje, a potom o něm weršuje.

i) *Proroctwi.*

225. Wýtah z dwanáctera Sibylliného pro-roctwi w píseň uwedený o předpowěděné změně českého kráľowstwi k ustrnutí a wýstraze všemu ľidu pro polepšení žiwota na swětlo wydaný w 8. Wytisťeno roku tohoto, 1 arch (bez místa a roku). Píseň 117 strof čtyřřádkowých po 8 syllabách.

Počíná takto: We jměnu twém nejswětějši náš pane Kriste Ježíši začnu teď toto zptwánf a Čechům ku polepšení atd. Předpowídá mimo obyčejné pohromy: krupobití, hlad, wojny atd. (wše wúbec) také zľwáště: krále z národu cizího, strich žita zrn stoklasných za 100 grošů, owsa za 50. Praha že přijde k zmaření, powodeň až k obrazu pozľacennému na kostele Teynském! bitwu pod Bláníkem atd. Tisťeno často k. p. w Kosmonosich, w Litomyšli, w Příbrami, Jindřichowě Hradci atd.

k) *Mrawné.*

226. Knížka rýmowni jest tato: jeden každý wěz; měj zato, žeť není z jiných poslední, mnohá w ní najdeš naučení, z nichžto užítku nabudeš, jestliže ji pilně čísti budeš. Ku kterěžto přidáno jest rozmlauwání otce s synem o hospodářstwi, w Litomyšli 1626 w 8. Opět 1720, w Praze u Jiř. Labauna. — W Holomauci 1772 w 12.

227. Nadpisy we dskách zemských.

Nacházejí se tam některé werše mrawného obsahu od mistopisářů kwatery zakľádajících wľoženě. A. *Musiľ*, ingrossator, žweřejnil odtud w Čas. mus. 1842 na str. 611 sl. a) Od Wil. Malowce Kosoře z Malowic od r. 1576 weršů 41 takto počínajících: Pane bože rač pomoci. Wíra, láska utuchla, neprawost se rozmohla atd. b) Weršů časoměrných 68 z pěti rozľičných kwaternů od r. 1672, 1676, 1677, k. p. z Kwaternu smluw swadebních tento počátek: Láska a wíra slowem, jak spolčila manžely swazkem, tak sobě wěrně slowo držte a platfe wěno atd.

228. Rozmlauwání mezi sprostákem a málomluwem o řemeslnících. Pridána abeceda o wadách ženských. Wše to weršemi, kterých jest 8 neb 9 tisíc na listech fol. Rkp. četl p. Čelakowský.

l) *Mrawokárné (satyrické)* ¹⁾.

229. Postilion extraordin. pošta w nowě nařízená a do řiše wyprawená hledati krále nowého minulý rok ztracenoého we 4. 1621, w Praze u Tob. Leopolda, listů 14.

230. Allegoria. Proteus felicitatis et miseriae čechicae od FR. JANA FLOR. HAMMER-SCHMIDA, w Praze 1715. Po druhé od Hýbla wydán, w Praze 1817 we 4. str. 15. 1829? (Michl). Jest to obraz satyrický neb wypsání mrawů českých, w latinskočeských makaronich tak nazwaných, počínající: O staročeská země! fueramus Pergama quondam etc. Aleš Pařízek některé werše přidělal.

231. Panenský počet hlawní, na příjem a wydání panen, braků, zubkyň, mazľiků, též sklepowý wšelikých jak krásy, listí, studů, tak zubůw a koží panenských w sobě obsahujících a 1 Jan. usque ad 31 Dec. 1712 (Index).

m) *Dramatické.*

232. Sigmund mučedľník, král burgundský. Drama newkusné purkrabímú pánu z Martinic připsané co přizniwci towaryšstwa Ježíšowa, a w Klatowech prowozené r. 1655. Další zpráwu wiz w Č. Wěle 1845 str. 263. Wšech sedm planet čili sedm českých sw. dědiců, hra k oslawení ženitby p. Adolfa Wratislawu Šternberka s Lucí Slawatowau atd. daná na diwadle w Jindřichowu Hradci. W. zpráwu Wľekowského we Wěle 1845 str. 267. [Potworný to wkus].

233. Potýkání mučedľnické, skrze kterěžto Gervasius a Protasius bratři witezstwi nad tyranstwím obdrželi, když smrt podstauřili. K diwadlu předstaweno od šlechtně mládeže páté školy s. a. Rkp. weř. bibl. z počátku XVIII stol. XI. A—5. num. 7. fol. 84.

234. Zasaubení duchowní prawého Šalomauna Ježíše syna božího s swatau Sekundinau (to jest Druhoslawau) pannau a mučedľnici Řím-skau na jejím slawně z kostela wšech sw. do kostela sw. Ignacia kolleje Tow. J. w Jičíně nad Cidlinau sw. těla přenešení, od... mládeže w Zpěwo-komedii wúbec wydane l. 1658 14 Čerwence we 4. W Praze w kolleji blíž mostu, 2 listy.

Jest toliko obsah dramy we 3 aktách.

235. Winice pána zástupůw od dělníků židowských spuštěná... při obnowení auřadu Mariánského wel. bratřstwa... w bolestném diwadlu na swětlo daná w kapli Betlemské 15 Března 1665. W Praze w kolleji we 4. čtyry listy. Jest toliko obsah diwadla, mimo jměna auředníků Mariánských.

1) Při jiných spisech zde onde jednotlivě satyrické zpěwy neb stati se nalězají, k. p. Při písňich protestantských w rkp. weř. bibl. XVII. H. 32.

236. Obnovení auřadu Mariánského wele-slavného bratrstwa českého pod titulem na nebe wzetí blahosl. Panny Marie w slaw. městě Pražském na ten čas w kaple Betlemské shromážděného, w krátkém diwadle představené l. p. 1670 27 Čerwence, w Praze u sw. Klím. we 4. 1 list.

Jest toliko přehled nebo obsah diwadla, w pěti wýchodech a zawírce.

237. W přidawku o českém básnictwí u Wácslawa Jandita grammatica linguae boh. methodo facili etc. Pragae 1705 w 12. na str. 62 stojí:

a) Příklady českých komedií mnohým se lhbějí ty, které jsau o božím těle w Kutné Hoře, jako léta 1700 před hawiřským domem produkowané, a na str. 63. Následuje dvojí příklad českých komedií w Čechách nedáwno udelaných. Wypis jich jest tento, jakž následuje slowo od slowa.

b) Žalostné Vale, aneb Wlastislaw rodu a vlasti swé w cizích zemích rek slawný ku poctiwosti wysoce urozeného p. p. N. et titul. z králowstwí českého na wojnu odjždějícího při žalostném s swými rozlaučení na diwadle představený. Wýtah komedie. Nyní následuje obsah předhry, každého z dewíti aktůw, choru a závěrku. Pak kdo byli herci, totiž nejmladší syn wys. uroz. pána N. se třemi jinými mladými pány nižšího stawu, jich panoše, a služebníci na hradě, kdež se ten kus provozowal. Náradí diwadelní měli z Prahy, a místo kulis španhelské stěny a opony.

c) Na str. 68—70 wyčítá jiný kus: Bellum religionis, aneb rozličná hádka a pře mezi dvěma hlawníma městy, Prahou a Gnězdnem o tělo a swatě ostatky swatého Wojtěcha b. Pražského. Tento kus provozován byl u přítomnosti jednoho polského magnata o rodinách jistého českého pána jménem Wojtěcha, na diwadle w Praze.

238. Králowna Esther Mariae na nebe wzaté znamenitý obraz, při obnovení auřadu Mariánského weleb. bratrstwa českého pod titulem na nebe wzetí blah. p. Marie při kolleji tow. Jež. wyzdwiženého, od dotčeného wel. bratrstwa k pobožnému diwadlu představen w Mariánském oratoriu kostela Betlemského l. 1722 dne 19 Dubna. Wytiskl w Pr. Joach. Kamenický we 4. 1 arch.

Jest to vlastně jen zpráwa o obnovení osob auřadních bratrstwa Mariánského s wýtahem dramatické básně Esther, s jmény hrájících studentůw z rhetoriky až do principie.

239. Charistus, rozpuštělý mládenec, prawící nejvyššího.. na cestu kázně.. přiweden, od akad. třetí školy t. J. na Now. m. Pražském, 1730.

Obsah toliko hry fol. 1 list.

240. Witězství bez boje a potýkání od školy druhé T. J. na Now. m. 1733.

Těž obsah hry fol. 1 list.

241. Swěta marnost, od třetí školy T. J., w Král. Hradci 1730.

Těž jen obsah hry fol. 1 list.

242. Jméno vlastní kwětu Nazaretského kwítku newinnosti Edmundowi... učiněno, na lešení přednešeno od menší školy mládeže při akad.

koll. t. J., w Praze u sw. Ignacia k diwadlu předstaweno, 1740 1 Čerwna we 4. 2 listy (toliko obsah).

243. Liliu uirginitate candidum... in s. pelagio a rudimentorum schola Jičinií 1741 propositum we 4. (obsah toliko).

244. Slunce we dne Maria.. mysl oswěcující... w Arettowi, (w Jičíně w koll.) 1742 we 4. list 1 (obsah toliko).

245. Společnost angelská w kautečku s knížečkau od s. Opilia šťastně získaná... od mládeže 4té školy w koll. T. J. w Jičíně 1744 předstawená (obsah) we 4. 1 list.

246. Sw. Stanislaw Kostka w utíkání wítěz na lešení wyobrazený, w Praze u sw. Ign. od mládeže 1ni školy 1745 we 4. 1 list (obsah).

247. Josephus benedictus a Maria Anna nej-
osw. arciknižátka rakauská k nebeskému koru-
nowání se chystajice skrze pilné učení. Na
hlawním křest. učení w slaw. chrámě před Tey-
nem 1746 4 Září od mládeže (obsah).

248. Od swěta wábený, od boha jatý Aloisius, w Praze u sw. Ign. 1747 we 4. (obsah) 1 list. Z udeření hromu spawitelně omráčený Karofil, od 5té školy akad. koll. T. J. u sw. Ign. 1747 we 4. 1 list (obsah).

249. Školní učitel Schreyer w Morawě okolo 1760 několik operet w hanáckém nářečí s hudbau wyhotowil, kteréž w morawských klášteřích tam zde provozowali. Jedna dána jest we Widni w domě knížete Kaunic-Rittberka od vlastencůw, ale tiskem newyšla. W jedné arii, kterou zpíwá Hanák, jakosti Hanáka žiwě se wypisují. (Zlob.)

250. Podobné dvě operety od Mauricia prae-
monstrát. řádu, přijal P. Fričej do Muzy morawské
na str. 431—449, kteréž také z těch časů býti se
zdají.

251. Kníže Honzík, činohra od jednoho zá-
tahu, z něm. wzatá, w Praze 1771 u Hechen-
bergera w 8.

Herzog Michel jest jméno německé od Krugera půwodní; českau wydal P. Zeberer kancléř městá Pražského. Ta komedie a b) Ponočný několikráte se provozowaly na Pražském diwadle.

d) Zábawné spisy.

252. Knížka welmi kratičká a kratochwilná o smrti a mládenci, kterýž na poswícení jda atd. w nowě wytištěno, w Holomauci u J. Hirnlowé 1765 w 8.

253. Prawdiwá báseň o tak nazwané krásné a jednom ošklivém zwířeti, wyt. roku tohoto w 8. 3 archy.

Počíná: Téhož času, když bohyně Arle swé panowání nad jinými obdržela atd. Řeč i wěc pod kritikau.

B. ŘÍMSKÁ LITERATURA.

254. J. A. KOMENSKÉHO maudrého Ca-
tona mravná poučowání, w češtinu uwedená
W Amsterodamě 1662.

Po druhé od Rosy s nápísem: Dionysii Catonis disticha moralia, latino et bohémico metro edita. Maudrého Catona mravná poučování, od něho latinskou, pak od J. A. Comena českou zpěvotčností sepsaná a w Amsterdamě 1662 vytištěná, nyní zase s povolením duchovní vrchnosti přetištěna, w Praze w impressi Univ. Carolo-Ferd. w kolleji sw. Klimenta S. J. 1670 w 8. Po třetí týž Rosa při swé grammaticce (1672) je vytiskl ale změněné, jakž sám powídá na str. 487: Cum autem illa carmina bohémica a me immutata et potiori ex parte aliter composita sint etc. Opět s nápísem: Učení dobrých mravů od mudrce Catona vydané, aneb moralia Catonis seu doctrinae ethicae omni hominum statui accomodatae etc. Pragae anno 1672 impressae, (totiž w grammaticce Rosowě) nec non anno eodem honori celissimii principis archiepiscopi Pragensis Matthaeo dedicata. . et nunc denuo recusa. Přidána jsau obyčejná pravidla, dle kterýchžto se dělají české komedie a karmina w 8. (bez roku a místa). Opět: Příslowí česká, k nim připojena jsau mravná naučení Catona w českých zpěvohrádkách. W Praze w 8. 1705. Také při grammaticce Janditowě toho r. Doležal w swé grammaticce 1746 je z nowu ač ne celé vydal, spolu s předmluwau Komenského, na str. 302. Podlé půwodního Amsterodam. wydání, w Praze 1842 wel. 12. u Špinkowě. Počátek těch weršů jest: Kdožkoli swůj bezpečně život zde stráviti žádáš, w zlych a nemíti wěcech wážnauci škodliwě myslí; to čemu já tě učím, teď bedliwě wážiti pomni atd.

b) P. Virgila některé básně přeložené.

Voigt act. lit. 1774 str. 167. Wlastnoruční lístek jeho w Museum od r. 1655, 15 Febr., w němž Komenský na ukázkou, kterak český jazyk spůsobilý jest k weršům časoměrným, asi 15 weršů z Virg. eklogy IV přeložil, s tímto počátkem: Ultima Cumaei venit iam carminis aetas. Ostatní swěta wěk jest již tu Sibylly Cumanské atd. W. Čas. mus. 1842 str. 454.

255. Ovidia metamorphoseon 15 knih. Rkp. z XVII neb XVIII stol. w 8. (newázanau řečí), w Museum.

C. HISTORIE.

a) Wšeobecná.

256. *Wawřince Suria* commentarius rerum in orbe gestarum do češtiny z wětšio dílu přeložil JAK. BESKOWSKÝ. Rkp.

257. Příkladové z wšeobecné historie sebrání 1624. Rkp.

258. Wýtah swěta, to jest skrowná powědomost historie swětské neb politické z obšírných historiích sebraná, a k snadnějšímu pochopení a k paměti mládeži školní w otázkách a odpovědích postawená. Léta páně 1743 školním žáčkům w Libeznicích w kraji Kauřimském k cwičení podaná.

Tento wýtah potom tištěn byl w r. 1765, w Praze u Fickowských a Hladkowských dědiců w 8. (Na konci uwedení stojí písma: J. W. P. F. L. a Vic. F. to jest: Jiří Wáclaw Parabek, farář Libeznický a Vic. Foraneus.

259. Krátké uwedení k wšeobecným příběhům starých i nowých časů dil Iní. Příběhowé

lidu židowského. W Praze u sw. Klím. skrze Ad. Hagen faktora, 1770 w 8.

b) Říšská.

260. Co se s panem generalem Dilli (Tilli) a markrabětem z Durlachu zběhlo 6 dne měsíce Máje. W Praze u Štěp. Biliny we 4. 1622.

261. Dikûtinění křestanské, kteréž w celém kurfirštwtí saském, w příčině slawné wiktorie proti hrab. Tyllymu Janowi nařizeno jest, 1631 w 12. (Index).

262. Hermana Franka kontrfekt pokoje weřejného mezi okršlku křestanského králi a knížaty a stawy papežůw a stolice Římské obstaráním od léta 500 až do 1635 we 4.

263. Wýtažní neb summowní zpráwa, jak nedáwno císařo-kurfiršto-baworská říšská armáda. . 24 -- 5 Listop. 1643 dvě francauzsko-weymarské armády. . zbila atd. W Praze impr. akad. we 4. listů 6.

264. Pokoj německo-šwedský, skrze nařizené k tomu jak Jeho Cís. Welebnosti a král. též koruny šwedské atd. w Münstru we Westphali dne 24 Října 1648 podepsaný a spečetěný. W Praze u Jiř. Šipaře we 4. 1648.

265. Supplicati pokorná sw. Římské říše poddaných králům, kurfirštům, knížatům atd. — w Frankfurtě při wolení Římského krále podaná we 4. 1658.

266. Gruntowní zpráwa o wolení a korunování Římského krále aneb císaře, též o slawnostech a ceremoniích, kteréž se při tom zachowáwaji, w češtinu uwedená od WÁCSL. JOS. PELIKÁNA, w Praze u K. F. Rosenmüllera we 4. 1711.

c) Polská.

267. Confœderatio aneb smlauwa pánůw stawůw polského králowstwí a J. M. krále polského wojskem k J. M. K. krále polského cti a wywýšenosti též i obecného dobrého wyzdwižení učiněná, w Praze u Lidm. Sedlčanské, 1656 we 4. arch.

d) Rakauská.

268. *Jana Frid. Matenesia* berla králowská a císařská nejoswicenějšího a katolického arcidomu rakauského, z lat. přel. od Joachjma Alex. NICOLAIDES (a) Lišowského. W Praze 1635 we 4. (Autor chybně psal *šestmectímého*, nerozuměje tomu slownu.)

269. Sláwa nejstarožitnějšího arcidomu rakauského na každý den přes celý rok wyswětlená, k šťastnému Ferd. III tažení do českého králowstwí atd. z lat. Mik. Wernulea přel. Wácsl. Frant. *Coelestinus* (t. *Ferus*) we 4. 1628, w Praze. Opět 1635 we 4.

270. *Jana Tannera* legací císařská, kterou na poručení císaře Leop. I k portě ottomanské... vykonal vys. uroz. p. Walter hrabě z Leslie. W Litomyšli 1669 w 8. u Hrabošta z Dobrosławina.

271. Diarium hodnowěrné, aneb wypsání toho, co se w čas tureckého dobývání císař. hlavní residenci města Widně zběhlo, od jednoho císař. oficira, který od začátku až do konce téhož dobývání w téměř městě přítomen byl, w Praze 1683 we 4.

e) Uherská.

272. Relací aneb prawdiwá zpráva o uherském hlavním městě a králůw uherských residenci Budini, kterážto w r. 1686 od císař. a jiného křesť. lidu wálečného obležena... a dobytá jest we 4. (1686) bez místa a tisk. listů 6.

273. Actus inaugurationis vexillorum, to jest: poswěcowání zástaw, když p. Urbanus Celder p. Rakoczy Ferencu jednoho regimenta oberštr wojenskau expedici konati maje osm nových zástaw do chrámu Žilinského přinesti dal 1707 w Březnu učiněné. Wytiskněné w Žilině w impr. Dadanské. Sepsal DANIEL KERMAN (mladší.)

f) Morawská.

274. Prodrum Moravographiae, to jest: Předchůdce Morawopisu, obsahující summowní wýtah všeho toho, co w téměř Morawopisu, kterýž na swětlo se hotowí, obšírně položeno bude, zatím napřed wyslaný od swého autora M. Tomáše JANA PEŠINY z ČECHORODA, w Litomyšli u Jana Arnolta 1663 w 8. (bez čísla stránek).

g) Česká.

275. Bitwa u Jankowa dne 6 Března 1645 mezi našimi a Šwedý nešťastně swedená a od samého hrab. z Hacfeldu., popsaná.

[Dle listu půwodního w archivu na hradě Náhodském chowapého, od Jos. Myslimíra Ludwika]. Tiskněno w Mus. Čas. 1845 str. 43.

276. a) Poznawenání písemně dluhů, které J. M. C. Ferd. Ilmu w pokutě a prawem odumrtním přišly. Rkp. fol. (Cat. Pelc.) b) Extract do fišku potažených statků w Čechách za Ferd. Rkp. 1686 bibl. weř. XVII. E. 28. we 4.

277. Obšírná gruntowní zpráva onehdejší prošlé Fridlandské a jeho spolu puntowníků ohawné zrady. Wyt. w Praze we 4. 1634.

278. WÁCSLAWA KOZMANECIA krátké wypsání 30leté wálky. Rkp. necelý jde až do r. 1645.

Odtud do r. 1668 doplněný a wydaný Vinc. Zahradníkem w Čas. mus. 1833 I. 92. II. 123. (řeč pěkná).

279. Diarium neb poznawenání zběhlých se wšelikých příhod počínaje od r. 1640 až do r. 1657. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 41. fol.

280. Repartici aneb rozwrzení od r. 1652 z rkp. tisk. w Čas. mus. 1844 str. 375 (od Erbena).

281. WÁCSLAWA NOSIDLA z Geblic kronika, která pamětihodnosti od r. 1626 až do 1658 wyčítá. Rkp.

282. Leto- a deňopis, to jest celého králowského Starého a Nowého měst Pražských léta 1648 patnácte neděl dnem nocí trwajícího obležení šwedského prawdiwé a ubezpečliwé wypsání, od JANA NORBERTA ZATOČILA z Löwenburku atd. w Starém m. Pražském u Kateřiny Černochowé wdowy I. p. 1684 we 4. s figurami.

Po druhé w Praze u Jana Arnolta z Dobrosławina 1703 we 4. Též w Praze 1819 w 8.

283. Šetrná obrana a defensí relací Kolo-wrato-Papenheymské J. M. Císařské připsané pod ochranau wydané fol.

284. Hrabě WILÉM SLAWATA sepsal historii wěku swého w Čechách dílem českým jazykem.

Balbin chwálí jeho českau wýmluwnost, a dokládá, že knihy jeho posud proto se netiskly, poněwadž prawda nepřizeň plodí, a on zhusta zasazuje se proti straně nekatolické. Rkp. fol. 9 a 10 swaz. w Hořowické, weř. a jiných bibl. Rkp. w Mus. num. 109 má nadpis: Slawaty z Chlumu a Košumberka Wiléma, de regno Bohemiae memorabilia. Příběhowé w králowství českém od času dwau z oken wyhozených atd. Jiní rukopisowé z XVII wěku num. 368, 369, 370 tamže slowau: Slawaty Wil. krátké poznawenání toho, co se w král. českém stalo od léta 1612, zwláště při též rebellii, když páni na hradě Pražském z oken wyhozeni byli. Jeden rkp. z XVII století u p. ryt. z Neuberka (wýtah ze spisů Slawatowých) fol. Z něho podán wýjimek do Čas. mus. 1845 str. 190 od J. Malého pod jménem: Příspěwek k historii české XVII stol. atd. Příběh wyhozených dwau hrabat z okna r. 1618 též w rkp. weř. bibl. XVII. B. 26. a D. 29.

285. Wýjimky z kroniky rukopisné od r. 1688. Podal prof. Stárek do Čas. mus. 1845 str. 335.

286. Poselkyně starých příběhůw českých, aneb kronika česká, od prwního do nynější země české přichozu dwau knížat charwatských, Čecha i Lecha, wlastních bratří, až do šťastného panowání císaře Římského, krále českého atd. Ferdinanda prwního, wždycky wítěze slawného. K rozmnožení obecného dobrého, k zwelčení jazyka českého a k prospěchu bližního od kněze JANA BECKOWSKÉHO, křižowníka s čerwenau hwězdu na swětlo wydaná. Díl prwní, w němž se někteří cizí příběhowé nacházejí, kteří k domácím přináležejíce od nich se od-ciziti nemohli. S powolením wrchnosti, w králowském Starém m. Pražském u Jana Karla Jerábka. Dokonalo se jednáctého Ledna (1700)

fol. str. XXIV, přípisu swatým patronům českým atd. textu str. 1040, rejstříku str. XLVIII 1).

Po 9 let spisowal kroniku, užíw Hájka a mnohých jiných kronik a spisů, ano osobně nawštíwil všech míst w Čechách, Morawě a w Uhřích, kdež se něco důležitého přihodilo. Čestina má sice stopy wěku swého, a však dosti příjemně se čítá. Díl druhý posud w rukopisu ležící u p. p. křižovníků w Praze, jde od Ferd. I až do smrti Leop. I 1705. Má mnohé přidawky k prwnímu. Z toho tištěno: Dobytí Prahy od Šwedů r. 1648. W Čas. mus. 1829 a. 100.

287. *Miscellanea personas seculares et res potissimum civiles concernentia, ex archivis suppressorum in regno Boh. monasteriorum collecta ab a. 1426 usque 1720 (česky). Rkp. weř. bibl. II. A. 27.*

288. Žalostný hrad, bolestný sklad wznešený swěta poklad (chron. 1720) t. j. slavné paměti nejjasnější a nejmoc. p. p. Eleonora Magdalena Tereziá, owdowělá korowaná Řím. císařowna, uherská, česká králowna atd. w slavném panowání, w skraušném pokání, w Kristu milowání, w swatém skonání, na smrtoslawném 16 loket zwýší, několika sty woskowými swětly a lampami oswíceném lešení. . w chrámě w Rakownice předstawená, w Praze 1720 we 4. listů 6 (popsání toho lešení).

289. Korunowání císařowny a králowny české Alžběty we 4. w Praze 1721.

290. Nowá sláwa králowstwí českého, skrze nejšťastnější příjezd, nejjasnější slavně panující Římské císařowny, španhelské, uherské a české králowny Alžběty Kristiny. W Praze u K. F. Rosenmüllera 1721 we 4.

291. Zpráva o poslední nemoci, smrti a pohřbu J. K. W. kněžny III Welikého knížete Toskanského 1/2 archu [1723.] U Rosenmüllera.

292. Slavné korunowání. . Karla VI w neděli 5 Sept. 1723. U Rosenmüllera.

293. Slavné korunowání nejjasn... kněžny Alžběty Kristiny. . 8 Září 1723 na hradě Pražsk. U Rosenmüllera.

294. Troji popsání, předně slaw. wjezdu králowského Marie Theresie do kr. měst Pražských, za druhé slibu dědičné poddanosti, který stawowé... složili, za třetí její korunowání w Čechách od J. Jindřicha Ramhofskeho (1743) fol. s obrázky, w Praze u Karla F. Rosenmüllera (bez r.)

295. Země dobrá, to jest země česká, do které semeno z dobroty božské hojně wsaté učinilo užitek stý. Luk. 8 kap. 8 w. Takowého

užitku krátké předstawení. Předně odkud, a z jakého národu má počátek národ český, a kterak se w této zemi osadili, též o začátku s. katolické, a nikdy w české zemi nepřemoužené Kristowé wíry, stále horliwosti, též i jiných chwalitebných činech a skutcích, též o klenotech, bohatstwí, wojnách a českého národu udatnosti; item o mnohých přihodách a kacířstwí w české zemi, všechno z hodnowěrných spisowatelůw a knih sebráno, a ku potěšení slawného národu a kě zwelebení jazyka českého, od upřímného vlastence sebrané a sepsané anno 1754, w Hradci Králowé 1754 w 8. str. 467.

296. Diarium, to jest každodenní poznamenání toho, co se skrze pruské... obležení města Prahy w r. 1757 každodenně stalo. W Praze u Ign. Prušy 1758 we 4. str. 40.

297. *Boh. Balbina* Epitome aneb wýtah knihy historické, obsahující w sobě paměti české, z lat. přeložen od PAWLA PUČÁLKY, far. Kar-dašowé Řečice. Rkp. fol. na konci uhnílý w Mus.

h) Měst jednotných, panstwí atd.

298. Paměti rytíře MIKULÁŠE DAČICKÉHO z HESLOWA. Rkp. fol. w Museum.

Jest vlastně letopis horního města Hor Kutén, w němž oba Dačičtí Ondřej otec a Mikuláš syn. jeho žiwi jsauce 1510 — 1626 mnoho zaznamenali. Nejwice zpráv wztahuje se na Hory Kutny a okolí jejich, však též hist. česká, zwláště za panowání Rudolfa II, Mathiáše a Ferd. II obsahuje se na mnohých místech. Rkp. Mus. 367. Wypisy tištěny w Čas. mus. 1827 d. 77; 1828 a. 39; b. 81, c. 25; 1829 b. 76.

299. Písek město; některé listiny jeho se týkající od r. 1431 do 1617. Rkp. weř. bibl. XI. A. 15. et B. 2.

300. Paměti města Mezříče pod Rožnowem (Walachisch Mezeritz). Rkp. obsahující zádawy a náitisky toho města w 30leté wálce od r. 1622 až do 1629.

Prwní tam kat. far. byl r. 1627 Petr Wlak, za něhož nechťející přistaupiti ku kat. náb. wězením trestáni byli.

301. Kronika města Laun od l. 1490 až do 1631, sepsaná od PAWLA MIKŠOWICE. Rkp. půwodní w Duchowě.

302. Rozdělení statkůw Litenského a Lochowského na 2 díly. Díl druhý Lochowský l. 1640. Rkp. mus. 750.

303. FLEŠKYN z AUERSPACHU MIKULÁŠ, heitman hradu Pernšteinského: Diarium obležení hradu Pernšteina od Šwedů r. 1645. Rkp. vlastní rukaw psaný we 4. od r. 1645, u p. hrab. Mitrowského Wilh. přeřpsaný 1828 u p. Bočka 2 fol.

304. Baptista a Gera kancl. památky o městě Mezeříči. Rkp. W. Wochenblatt 1826. Num. 40 (Boček).

1) Zlomek z Poselkyně této nalézá se w rkp. weř. bibl. XVII. D. 41. — Jiný zlomek téhož díla od r. 1596 — 1608, w rkp. weř. bibl. II. A. num. 4.

305. **SIWÝ ONDŘEJ**, měšťan a spoluradní m. W. Mezříče: Poznomenání některých purkmistrů a rychtářů v městě Mezříči nad řekou Bečvou, za kterých paměti hodné věci se staly.

Jest to kronika m. Mezříče od r. 1539—1648 pro moravskou hist. důležitá. Výtah z ní u p. Bočka.

306. Registra hlavní všelijakých příjmův Pražských mlynářův od l. 1653; počet tovaryšův, starších řemesla mlynářského měst Pražských od l. 1654; registra pánův mlynářův starších přísežných v král. českém od l. 1658. Rkp. Mus. 757.

307. Wýsady králův českých od Karla IV až do Ferd. III (1353—1649) Starému m. Pražskému dané. Rkp. (saec. XVIII exeunte) fol. weř. bibl. XV. C. 11. fol. 9. squ.

308. Privilegia a swobody města Pardubic, až do Karla VI. Rkp. fol. u P. Brožowsk. z Prawoslaw.

309. Mistra Jiřího Bydžovského kronika Mladoboleslawská od l. 894 až do l. 1654 sporádaná. Rkp. na Wyšehradě a w Museum.

310. Deym Kauřima města atd. od *Jindřicha Wacslawa ZYWALDY* Kauřimského, kněze Lomnického, w Praze 1659 w 12.

311. Paměti města Kojetína. Rkp. XVII wěk. [tam we farní knihow.]

312. Paměti m. Lipníka. Rkp. XVII stol. tam w kanc. wrchnost.

313. Kniha památní m. Přerowa z první polow. XVII stol. obsahuje všeliké příběhy a opisy všech listů téhož města. Rkp. fol. při témž městě.

314. **HANKE von Hankenstein**: Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz v. J. 1642—1650 něm. a česky. Rkp. w Mus. moraw.

315. Černé knihy práwa loweckého na hradu Buchlowě 1562—1654. Rkp. fol. we sbírce Čerroniho.

316. Privilegia pánův Nowoměstských od Ferd. III. Rkp. Mus. 693. Instrukci. k hospodářství, též při saudech atd. [od hrab. Waldšteina w Hradišti] Rkp. weř. bibl. XV. E. 16. fol. listů 99 r. 1656 [pro kancelářství důležitě].

317. **BISATTO MIKULÁŠ**, písař města Třebíče, 1660. Paměti města Třebíče. Rkp. fol. (tamž).

318. Instrukci a informací hospodářská pro panství Hradištské (Münchengrätz) s. a. (c. 1663) fol. Rkp. weř. bibl. XV. E. 16.

319. Černá kniha kr. města Hradiště, do níž se všelijaké výslechy a ortele zločinců wpišowati mají.

Wýslechy r. 1663 jsau pro historii morawskou z ohledu strašliwého wpádu Turků a Tatarů do Morawy r. 1663 důležitě. Rkp. XVII stol. fol. (Wýtah u p. Bočka).

320. Paměti některé starožité wyhledané

w příčině města Brodu Uherského, jakby dáwno a od koho založeno bylo. Rkp. (psaný od **TOM. PEŠINY** z **ČECHORODU**) w Duchowě, knihow. hrab. Waldšteina. Na konci psáno: Actum w městě Brodě Uherském die 15 Julii 1666. Dobner w monum. inedit. wýtiskl ten spisek latinským jazykem.

321. **JANA KOŘÍNKA** staré paměti Kutnohorské, pod figurau dwaceti drahých rudních kamenů wyobrazené práci Jana Kořínka, w Praze u J. Černocho 1675 w 8. str. 376. Z nowu vydal J. Devoty, w Praze arc. tisk. 1831 w 8. str. 268.

322. Registra obnowování raddy Menšího města Pražského od l. 1630 až do 1680. Rkp. Mus. 482.

323. Urbář panství Pardubského od l. 1680. Rkp. w Museum.

324. Dějiny města Plzně až do r. 1680. Rkp. weř. bibl. fol. XI. chybný A. 15. (česky a něm.)

325. Manual aneb registra památek tovaryšův řemesla mydlářského od l. 1560—1683. Rkp. Mus. 583.

326. Některé památky wytážené z knih městských horního města Příbrami 1686. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 28.

327. Lamentaci ohňowá, pláč a naříkání král. města Klatow, 8 dne Juli 1689. Rkp. Mus. 488.

328. Descriptio činůw čtyr potentatůw francozského, brandenburského, saského a baworského, kterým maršem a všelikými nehodami a s krvawým potýkáním mezi král. uherskočeským lidem král. město Čáslaw potřeřilo, sepsaná od **FRAN. BOSANA**, městěna Čáslawského. Rkp. Wochenblatt 1825. 76 (Boček) prawopis chybný.

329. **JANA FLOR. HAMMERSCHMIEDA**
a) Historie Klatowská w sedm dílu rozdělená. W impressi arcib. Semin. l. 1699 we 4. silná 52 archy a 3 listy.

Jedná o pohanstvu Klatowském, o původu a zrůstu křesťanstwa, o sw. obrazu p. Marie Reyské, o záračném obrazu p. Marie Klatowské krwí se potíci l. 1685, a o diwích a záračích tam stalých. Má také důležitě zpráwy o Klatowech a české zemi wůbec. Čestina prostřední.

b) Praha stará pod figurau krásného mládence předstawená při renowaci magistrátu. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 37. fol.

c) W Praze blaze kdo má peníze. Uroz. a statečným p. wládkám J. M. C. purkmistru a raddě kr. m. Praž. při obnoweni l. p. 1715. 20 Máje sl. magistrátu obětowáno. W Praze u Jiřího Labauna we 4. listů 14.

Řeč historickými zprávami naplněná.

330. **WRBĚTICKÝ MIK.** Paměti městečka Slawičina od r. 1453—1708. Rkp. XVIII stol. fol. (Boček).

331. Plzeň, starokatolické, bohu, císařům a králům vždy věrné město. W Praze u sw. Klimenta 1716 we 4.

332. ČAPEK WOJT. WÁCSL.: Starobylá lázeň Mikulášská blíž wsi Wraclawi u Wysokého Meyta. W Litomyšli 1731. w 8.

333. Kronika města Brodu Uherského od r. 1019 — 1731. [Rozdílá od wydané J. Dobnerem w Mon.] Rkp. XVIII stol. u p. Bočka.

334. Wypsání privilegii města Bydžowa nad Cidlinau psané r. 1732. W rkp. weř. bibl. XVII. E. 38.

i) Rodů.

335. Nápisowé w kostele matky boží před Teynem od r. 1589 sld. saec. XVIII. fol. Rkp. weř. bibl. XI. A. 3.

336. Erby některých panských rodin král. českého l. 1633. Rkp. weř. bibl. XVII. A. 8. fol.

337. Rod pánů Čabelických ze Sautic, dáwaje zpráwy od l. 1448 až do l. 1648. Rkp. s obrázky štítůw w weř. bibl. XVII. D. 34. fol.

Jeden Čabelický byl při wpádu Jiřiho do Prahy; Wácslaw Čab. za Ferdin. (1648) komorník a woženská radda, při ztečení Prahy raněn, zemřel a w Teyně pohřben.

338. Splendor et gloria domus Waldsteini-anae t. j. muzy wraucnosti božskau literním uměním oswiceny od KAŠP. ZÁRUBY. Rkp. weř. bibl. XLVI. A. 127 a XVII. D. 42. b. r. fol.

339. Jména rodin stawu panského z rozličných knih sebraná. Rkp. weř. bibl. (bez r.) z XVII stol. sign. XVII. F. 36. we 4.

340. Vincentii ord. s. August. genealogia regum, principum, comitum dilem český. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 16. 1659.

341. Ms. weř. bibl. XI. E. 16. we 4. listů 90 od r. 1683. Farrago collectaneorum genealogicorum et aliorum, obsahuje tabule rozličných rodůw českých s formulemi listůw lat., něm. i českých.

342. Památka rodůw rozličných pánůw 1686. Rkp. weř. bibl. E. 28.

343. Rodopis některých rodin panských č. genealogia Kapliřůw, Waldšteiniů, Běšiniů a j. atd. Rkp. 1698 fol. weř. bibl. XI. A. 13.

344. Nápisowé w kostele matky boží před Teynem tamže.

345. Nejvyšší a poslední všech hodností i důstojností stupeň w řebříku Jakoba wyobrazen (chron.) ke cti a sláwě J. Exc. w. u. p. Heřmana Jakoba, hrab. z Černína a z Chudenic nejw. purkrabího.. na hradě Pr. w hlawním kostele sw. Wita 1710 4 Září wyzdwižen atd. W Praze u sw. Klimenta fol. listů 11. Popsání žalostného stawení (neb castrum) s nápisy jeho.

346. Karel František Rosenmüller: Registřík

aneb poznamenání všech wzácných rodů českých. Wydával od r. 1710; pak od r. 1722 obecný titulář všeho panství a rytliřstwa w Čechách, při kalendářích Swato-Wojtěšských.

347. *Swětecký Petr* býwalý vicearchiwář knížecí w Třeboni, chystal k tisku a tištěným nawěštím r. 1767 oznámil spis pod titulem:

Rafika česká stawu duchownímu a náboženství, jakož i také nejvyšším, vyšším a nižším rodům, kostelům, klášterům, špitálům, městům, též budaucím kronikářům a zvláštních rodů spisowatelům atd. na bezpečné a dokázané historicko-genealogické paměti ukazující, co jich jest na tento čas největším dílem z někdy pánům z Roženberka w Třeboni zanechaného J. W. O. K. M. z Šwarzenberku nyní patřícího archiwu wyhledáno a w pořádek uwedeno w 13 knihách sepsáno.

348. Rod panský ze Šternberka w Čechách, některé písemnosti jeho se týkající, poručenství, zápisky o statcích atd. s. r. (saec. XVII) fol. boh. Rkp. weř. bibl. XV. C. 18. fol. 5 sld. 37 sld.

349. Woračického (Frant. Helfrida hraběte) rodoslow a erby nejstarších a nejpřednějších rodůw českých s. a. (saec. XVIII incunte) fol. lat. boh. germ. Rkp. weř. bibl. XV. E. 1.

j) Životopisy.

350. ŠAROWEC JAN JAKUB z ŠAROWA: Gruntowní a prawdliwá zpráwa strany osoby mé 1645. Rkp. jeho vlastní rukau 2 1/2 fol. Přidawek k historii morawské w čas šwetsk. wojny (u p. Bočka).

351. *Dreser Ant. Jos.:* Žiwot nesmrteláý p. kněžny z Lichtenšteina. W Holomauci 1741.

352. Wězení a wyswobození Tobiáše Marniciusa, církwe llawské kaplana. Ms. XVII saec. 4. (Boček).

353. Běh žiwota *Paula Doležala* od něho samého sepsaný. Ms. we 4. (Boček).

k) Denník.

354. *Denník Widenský* od 1 Dubna až do 27 Čerwua 1761 we 4. Přestal pro nedostatek odbíratelů.

l) Nowiny.

355. Při kalendářích kladeny býwaly nowiny věci nedáwno zběhlých. Takowé jsau k. p. W Staré Boleslawi w bibliotece Swatowácslawské při knize latinské následující tištěné l. 1683 — 7. a) Summowní relati neb jistá zpráwa všeho toho, co při obležení cis. residenci města Widně, jakž w témž městě tak i wen z něho t. w ležení tureckém... se zběhlo (1683).

b) Krátká zpráwa, co se pod kommandau J. O. p. kníž. z Lothingu mezi křesfanskau a tureckau armádau u Ostřehoma l. 1685 dne 16 Sept. zběhlo.

c) O dobytí znamenité pewnosti Nowých Zámkůw od lidu cis... kterau Turek 22 let.. w swé moci měl.

d) Wypsání s dílem armády císař. p. generala Leslie k městu Oseku a Mostu jeho tažení l. 1685.

e) Pravidlá zpráva o dobytí.. Budína w Uhřích. Z Wídně od 5 Zář 1686.

f) Pravidlá zpráva o wítězství... nad armádou tureckou 1687. Též wypsání pewnosti Patrasso a Lepanto, které Benátčané w království Morea Turkům odňali. Též o dobytí pewnosti zámku Malpo a Esku.

356. Na r. 1719 a) Swadební hospodářství, které tyto poslední dni masopustní při dvoře J. M. C. we Wídni držané býti má skwotně, we 4. list 1. (Jest popsání maškárady dworské r. 1719. b) Hrozný a nikdy slýchaný příběh.. W Hallu (1719) t. zabití čtyř newinných lidí Jiřím katem we 4. 1 list. c) Species facti aneb zpráva o jistém podwodníku, který na wrchu Dirhoffen 9 mil od Prahy blíž Dauby wyzdwihowáním pokladu lidí šáčil we 4. 2 listy. d) Přehrozná, pravidlá a dokonálá zpráva o nešťastném marši armády šwedské 1 list. e) Wýtah slaw. wjezdu tureckého legata do Wídně 1719 1 list. Též legata cesta do Wídně 1 list. f) Wypsání průvodu pohřebního p. J. W. hrab. z Gallas 1719 28 Čerwence we 4. 2 listy. g) Wypsání cesty od hraničné Turka pewnosti Nissa až do Constantinopole císař. legata p. hraběte z Wirmontu; též audienci tureckého legata we Wídni 1719 we 4. 6 listů. h) Práwod pohřební p. Ludwíka H. Bechyne z Lažan 1 list we 4.

357. Rosenmüller Kar. Fr.

Pražské poštorské nowiny auterní a sobotní we 4. Počaly vycházeti 4 Unora 1719 a psány od něho až do úmrť jeho 9 Čerwna 1727. W bibl. weř. IV. B. 95 jsau roky 1720—1727 mimo 1721. a částku 1723. Označení zní takto: Předchůdce českého Postilliona a neb předmluwa na nowiny české, jenž se u mne Karla Fr. Rosenmüllera impressora w kr. Starém městě na Uhelném trhu w domě u zlatého Kříže tisknauti, a dwakrát do týhodnu w auterý a w sobotu se rozdáwati budau... Nowiny ponejprw se budau wydáwati w tu středu po hromnicích t. j. 4 měs. Unora léta přítomného 1719. Kdežto w prwních nowinách tak říkáje grunt založím mého budaucího předsewzetí. Staw celé Ewropy laskawému čtenáři před oči postavím; posledního pokoje tureckého smlauwy w pamět uweđu, dobytá jakož i odcizená místa jmenowitě doložím, vše císař. wojsko s rejstříkem všech nynějších regimentů náležitě poznamenám. Jedním slowem ničehož nepominu atd. Datum na Uhelném trhu u zlatého Kříže dne 25 Ledna 1719. [Celý ročník za 8 zl. číslo za 6 kr.]

358. Na r. 1721 a) Nowá sláwa král. českého skrze nejšťastnější příjezd... císařowny Alžběty Kristiny z Wídně do Karlowých Warů we 4. u K. Fr. Rosenmüllera 1721 str. 37 (popisuje příjezd a každodenní konání královniny. b) Nowiny prawdivé strašlivé spojány tohoto 1721 roku, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera w 8. (bez r.)

359. Wýtah historický z celoročních nowin, co se od měs. Srpna 1741 až do konce měs. Zář 1742 stalo we 4. (bez místa a roku).

360. Nowiny od r. 1761, 1770, 1771. (Wíd. bibl.)

m) Církwe a náboženství.

361. Spis morawských kněží o sjednocení 1620. [Ohlášení bratří, w Lešně 1635 str. 163 we 4.]

362. Dekret knížete Karla Lichtenšteinského

proti predikantům l. 1621 dne 13 Prosince. Rkp. weř. bibl. (saec. XVIII) we 4. XI. D. 14. fol. 65 též XI. A. 12, kdež také: Patent o wyhlášení pokoje 1650, a zpráva o podání města Wyškowa rebellantům (saec. XVII.)

363. JANA ROSACIA a) Koruna neuwadlá mučedlníkům božích českých atd. bez r. a místa w 12. (Německé wydání z českého přeložené jest od r. 1621). Opět 1756, 1844 w Hříberku.

b) Přiwitání pobožné bohu wěrným a milým Čechům 1628 (Index).

364. Truchliwý t. j. smutné a truchliwé a tesklivé člowěka křesťanského nad žalostnými wlasti a církwe bídami nařikání, dwa díly w 8. 1622.

365. Epitome aneb krátký wýtah a zpráva z rozličných kronik učiněná o tom, kdy která a jakou pomocí.. w těchto krajinách wíra neb náboženství protřzení nastalo. W Olomauci u Math. Handle 1623 we 4. (Boček).

366. Compelle intrare t. j. o násilném lidi k wíře moci tělesnou přidržování w 8. 1625.

367. Paměti lidí na wiru katolickau obráčených. Z rkp. 1627 tištěno w Čas. mus. 1843 str. 197. (S uwedením p. Fr. Al. Wacka).

368. Retunk duchowní wěrným a mnohými pokusemi zemdleným křesťanům ku posilnění podaný. Inc. Ach ewangelitští křesťané wedle národu našeho českého krajané nejmilejší atd. — [aby neodstupowali od wiry ewang.] Rkp. weř. bibl. XVII. H. 31.

Nowý opis 1825 ze staršího 1626. Rettunk proti Antikristu (Index), snad též jest kniha?

369. List (starších) bratří (z Polska) k rozptýleným posluchačům l. 1630 poslaný. (Wýjimek z něho w Obráně Mart. z Dráž. 1636 str. 63). Il. 1632.

[Uwáží se w Ohlášení bratří, w Lešně r. 1635 str. 93.]

370. Listy dwa Bartoloměje Mitysky a Kašpara Hlawacia l. 1634 z Hollandu psané. [Ohlášení bratří, w Lešně 1635 str. 193].

371. Rozjimání potěšitelné o jistém a brzkém exulantům, w zemi cizí pohostinu bydlících, do wlasti se nawracení (Index).

372. Mathiáše Hoe zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraučí, aby učení papežské přijali, přeložené od WIKTORINA MEZŘICKÉHO. W Drážďanech 1629 w 8.

373. a) Instrukcí a nařízení Jana Jiřiho, knize zetského, kterak w jeho zemích léto milostiwé ewangelické držáno a slaweno býti mělo. W impr. Sam. Martiniusa w 8. 1630. K tomu náleží b) Modlitba, kteráž se na milostiwé poručení J. M. Kurfirstské po wyznání a absoluci w ewang. milostiwém létě na kazatedlnicích říkati má w 12. (Index).

374. SAM. MARTIN z DRAŽOWA a) Reformatio Hussi et Vindiciae Žižkianae we 4.

b) O předivném cirkwe Kristowé zachowání.

c) Collatio Hussi et Lutheri, srownání těch sw. otců we 4. Poslední spis psal r. 1619, maje dowolení nahledati w biblioteku akademie. Wiz acta academ. B. 26. str. 117 (w arch. Fil.)

375. JIRÍHO FERA mappa katolická, neb obrácení národůw všeho swěta, kterého wěku a času, a skrze které kazatele k poznání swaté wiry katolické jsau přiwedeni. S dowolením wrchnosti wytištěno w Starém městě Pražském u Pawla Sessia léta páně 1630 w 8. archůw 32, připsaná na 5 stranách podlé nynějšího způsobu mladšímu pánu Janu z Talenberku na Jankowě, Bedřichowicích a Postupicích, c. raddě.

Oddělení má tato: O obrácení Ewropy, prwního dílu swěta. O Russacích. O Mozkwanech. O Slowácích, jež Latini Gazaros jmenují. O Dacích. O Slowácích w Pannonii. O Kraňských a Korytanských. O Slowácích půlnočních. O Meklburšských. O Bulgařích. O obrácení ostrowa Rugia. O Charwatích. O Bosniacích. O Rácích. O Morawanech. O Česích. O Polácích. O Slezku a Lužicích. O Prusácích. O Liwonii. O Pomeraních. O Litwě. O Samojtské zemi. O Němcích a jiných půlnočních krajinách. O Britanii, Hybernii atd. o jiných ostatních zemích a krajinách Ewropy, Azie, Afriky a Ameriky. (W bibl. weř. XVII. F. 63).

376. Auřad powinnosti duchowní služebníků křesťanských ... Mělnickému bratrstwu literátskému těla božího... w 1631 létě rozdávany, od K. Ondřeje Bart. Fixárka z Jindř. Hradce, J. M. K. p. p. kardinala toho času vicariusu w kraji Boleslawském a děkana Mělnického. W Praze na St. městě u Pawla Sessia 1631 w 8. str. 517.

377. Cirkwi ewangelických w Čechách nynějších způsob. Rkp. od r. 1632 (w Žitawě).

378. Historie králowství Kristowa, to jest gruntowní wypsání podiwného rozšíření, wrtkawého nestalého štěstí, a jistého uloženého času cirkwi Kristowé w nowém zákoně, kterak ona we všech místech po swětě štípena býwá a od Židů, pohanů, Turků, papeženců, kalwinistů a jiných nepřátel, hrozné protiwenství trpí atd. Skrze Filippa Nicolai latině wydaná, odtud skrze J. Artus z Kdánka do německého přeložená, do češtiny uwedená od BOHUSLAWA KRINECKÉHO z RONOWA atd. u wyhnání pro prawdu boží zůstawajícího. Wytlačená s powolením konsistoře Drážďanské w impressi M. Samuele Martiniusa z Dražowa l. p. 1632 we 4. str. 456, mimo předml. a rejstř. Čeština dobrá.

379. JAN AMOS KOMENSKÝ. a) Řád cirkwe jednoty bratrské. W Lešně 1632 w 8. b) Obojí cirkwe, prawé i falešné, základ a starožitná trwanliwost prawé na hlauwu Kristu hned w ráji založené slowem božím a swátostmi

zřizenyými až do skonání swěta se wzdělawající A. Dij. w 12. Připojeno řádu cirkewnímu jednoty, wyl. w Lešně 1632.

Oba tyto spisy zdají se býti od Komenského dle saudu p. Bočka; následující ale jsau beze wší pochyby jeho, a sice:

c) Urozeného pána p. Jana Lasitského historie o půwodu a činech bratří českých kniha osmá od Jana Am. Komenského (z lat.) přeložená. Rkp. w Hernhutě 1649 w 8. Opět 1660, Pak u J. Urbaná 1763, též 1765, w Hali Magdeburské.

Jan Lasitský sepsal auplnou historii o českých bratřích, z kterěz Amos Komenský osmau česky a latinsky wydal:

d) Historia o těžkých protiwenstwich cirkwe české hned od počátku jejího na wiru křesťanskau obrácení w l. p. 894 až do l. 1632 za panowání Ferd. II W Lešně 1655 w 12. w Amsterdamě u Jana Paskowského 1663 w 12. a w Amsterd. (Žitawě) 1756 w 12. (bez m. a tisk.) W Hirberku u Jana Samuele Landolta 1844 w 12. Na konci: Historia o bratru Palečkowi.

Jest vlastně přeložení knihy od Komenského a jiných některých Čechůw sepsané latinsky, pro Martyrologio Jana Foxa, pod nápisem: Historia persecutionum eccl. Bohemae etc. w Leydeně 1648, učiněné knězem Adamem Hartmanem jakž wěditi na str. 8 posledního wydání, kteréž spolu auplnější jest než latinské. Německy wyšla we Šweječarích 1650 w 12. pak 1669 w 12. Zürich; konečně od Elsnera w Berlíně 1764, 1766, wždy w 12.

e) Kšaft umírající matky jednoty bratrské, kterýmž (w národu swém a obzwláštnosti swé dokonawajíc) swěřené sobě od boha poklady mezi syny a dědice swé rozděluje l. p. 1650 J. A. K. Znowu w Berlíně 1757 w 12. str. 28

f) Smutný hlas zaplašeného hněwem božím pastýře k rozplašenému hynaucímu stádu atd. W Amsterdamě 1660, w Berlíně 1757 w 12. str. 80.

g) Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho (jinotajitelné?) W Hoře Kutné u Korce w 8. 1785.

h) Srdečné napomenutí k nawrácení se na prwní opuštěnau lásku jednoty bratrské, někdy rozptýleným jejich ostatkům z Čech a z Morawy .. učiněné. A nyní pro upamatowání bídne roztržené cirkwe české, Berlínské a jiných jejich pozůstalých potomků při nowém wydání konfessi bratrské, také znowu s předmluwau wydané. W Berlíně u Kristina Frid. Henninga 1748 w 8. str. 56.

i) Poslední wíle neb kšaft, w němž upřímně Komenský o sobě i wěcech swých činí wyznání, jakož též i užitečné krajanům swým dáwá napomenutí. Od něho lat. sepsaná: pak do češtiny přeložená. Rukop. w Herrenhutě při Lasitském, kdež i agenda. Při knize: Útočiště atd.

w Hali Magd. 1765, též při umění kazatelském (1823) ¹⁾.

380. PAWEŁ SKÁLA ze ZHOŘE. a) (Wšeočecná) historie cirkewní, ze spisůw a z paměti hodnowěrných historikůw w krátkau summu uweđená a sepsaná. Deset dílů welikých we fol. rkp. půwodní. Wyprawuje historii cirkewní od časůw apoštolských až do l. 1624, již w dílu třetím počíná historii nowější od l. 1516. velmi obšírně. Jest to nejobšírnější dílo české literatury.

b) Chronologie cirkewní, w níž rozmanitá a paměti hodná přiběhowé w cirkwi boží od stwoření swěta až do těchto posledních časůw zběhli s jistau poslaupností let se wypisují (w Duchowě). Rkp. we fol. půwodní.

Wypisky některé tistěny w Čas. mus. a) Charakteristika králowé anglické Alžběty. b) Jindřicha IV krále franského 1831 str. 408. c) Obležení Malty od Turkůw l. 1565, tamže 1834 str. 257. — Tažení Karla V proti wolenci saskému 24 Dubna 1557 w rkp. weř. bibl. XVII. D. 26. num. 2.

381. Psaní učiněné lidu božimu w jednotě bratrské zůstáwajícimu od starších kněží též jednoty 1633 (w Lešně) w 8.

382. Jednání náboženství se týkající za Ferd. III česky a něm. Rkp. 1650 we 4. (bibl. Horowická).

383. O půwodu a wíře Mahometa, od SAMUELE ČÁSLAWSKÉHO r. 1671. Rkp. w 12. listů 6 (u Bočka).

384. Lodi cirkwe swaté rytěžující, na moři swěta tohoto, wlnobitím semotám se zmitající, však nikdy neutupná. W třech dílech popsána: 1. od stwoření swěta, 2. od narození syna božího, 3. od začátku křestanstwa w zemi české. Wydaná od dvojčetihodného kněze Magistra PAWLA PUČÁLKY atd. Wytistěna w Menším m. Pražském u Jana Arnolta z Dobrosławina l. p. 1677 w 8. menším str. 309 mimo rejst. Přípis arcib. Pražskému hrab. z Waldšteina.

385. Staročeská wíra po zawrzení pohanského bludu a modlářství wždycky swatá Římská katolická. Od FRANT. ANT. SCHARFA městys Bohdánče faráře. W Praze 1677 w 8. W Králowé Hradci nad Labem u W. Tibelly 1730. Lehčí ceny, než díla Pešiny a jiných z toho wěku. D.

386. Wywolená boží winnice obnowená, to jest: Prawdiwá historia: kterak cirkew boží, slowem páně, skrz dokt. Luthera obnowená,

w mnohém saužení: Národu se zdwihání a w twrdém přenásledowání, jako růže w trní wzrostlá a rozšířená jest atd. Na swětlo wydaná od K. TOBIÁŠE MASNICIUSA, cirkwe Illawské w Uhrích kaplana, a tehdáž exulanta. W Dražďanech u Kristofa Baumana l. p. 1682 w 12. str. 360, kromě přípisu paní Kateřině Sidonii Reway z Rewu atd.

387. Prawdiwá a krátká zpráwa processu, kterýž . . p. hrabě Jakobeus Belliogifofa (?) při wzetí kostela w městě Klašowě a při městanech před sebe wzal z XVII stol. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 20. fol. num. 2.

388. JELÍNEK TOMÁŠ. Florimunda remunda historia o počátku, zrůstu, zkáze wšelikého kacířstwa těchto wěkůw, nyní w českém jazyku wydaná od kněze magistra Tom. Jelínka, počta laureato, faráře města Dačic. l. 1680. Rkp. [In der Auction nach Otto Steinbach. Wochenblatt 1825 76.]

389. Krwe newinné žizniwí wleci Diokleciana a Maximian císařowé Římští. Nalézají se také wšeliké památky kostela s. Wita na hradě Pražském se dotýkající atd. od JANA BECKOWSKÉHO u J. K. Jerábka. W Praze 1697 též 1751 w 8. w impr. w kolleji Tow. J. u sw. Klimenta.

390. M. KRISTIANA PEŠKA dwaustoroční cirkwe ewangelické památka, kteráž se l. p. 1717 strany obnowení cirkwe apoštolské aneb reformacie, a l. p. 1730 strany wyznání wíry křesť. w Augšpurku před J. M. C. Karlem V učiněné w cirkwi české Žitawské připomínala. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. (bez roku) 8 listů.

391. FRANTIŠKA RÜHRA u sw. Jana při cirkwi české a něm. kazatele slawnost jubilaum ewangelického dne 31 Října po druhé držená na památku obnowení cirkwi ewang. skrz službu D. Mar. Luthera. [S písní M. Kr. Peška] 46 str. W Žitawě 1717 w 8. u Mich. Hartmana.

n) Papežská.

392. Pořádní přiběhowé Hildebranstwí aneb pap. mocnářstwí atd. od far. Foity (z XVIII stol.) Rkp. weř. bibl. XVII. A. 33. fol.

393. Ernesta Šalamauna Cypriani naučení o půwodu a zrůstu papežstwa. Z němčiny přeložil THEODOR de HYBLA. W Wittemberku u Jana Kristofa Tídelcha 1744 w 8.

o) Biskupstwí.

394. Krátké wyspání o processu slawné . . m. Litoměřic k ingressu p. Max. Rud. sw. P. z Šleincie Iho biskupa Litom. W Praze 1763 u J. Jos. Klausera fol. 2 listy.

1) Sam. Martinus z Dražowa we swé obraně proti ohlášení bratří 1636 w předmluwě praví, že již drahný čas shromažďuje, spisuje a spravuje historii cirkwi ewangelických českých, i dává krátký přehled toho díla swého. Stáwáli kde rukopisu toho?

p) Kláštera, kostelá, špitálá.

395. Potvrzení, nadání, obdarování a swo-
bod kláštera Zarážanského od Ferd. II 1629.
Rkp. bibl. weř. XVII. D. 28. fol.

396. Historia kláštera Sedleckého, řádu swa-
tého cistercienského. Sepsaná a vydaná prací
K. SIMEONA EWSTACHIA KAPHOR-
SKÉHO, téhož řádu cist. na ten čas děkana
panství Chlumeckého. Wytlačena w Starém m.
Pr. u Pawla Sessia I. p. 1630 fol. str. VII.
připisu (knězi Jiřimu Urattowi, opatu kláštera
Zbraslawského), textu str. 114.

Historie jeho od roku 1143 až do 1628 může se
mezi obecné české počísti. Balbin jej chwálí, že
prostě pravdivě o swém klásteru píše, a že Háj-
kowitzu kroniku až do r. 1630 (wlastně 1628) do-
wedl. Ungar prawí, že wšecky poklesky swých
bratří opatů odkrývá, a protož někteří tu kroniku
nějakému nekatoliku toho jména připisují.

397. Sbírká notulí aneb wýpisůw listůw klá-
štera Doksanského se týkajících l. 1556 — 1623
fol. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 3.

398. Listiny kláš. panenského řádu prae-
monst. w Doksanech od r. 1336 — 1628. Rkp.
weř. bibl. II. A. 12. num. 6. str. 351 sld.

399. Listiny kláštera panenského s. M. Mag-
daleny w Mostu (Pons) r. 1454 — 1628, w
rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 12. str. 697 sld.

400. Ocularia, aneb oči skleněné starého
Čecha, od kněze Jindř. Ondř. HOFMANA,
w Praze 1637 w S. Ukazuje horliwost starých
Čechůw w stawení kostelů, klášterů podlé abe-
cedy wyčtených.

401. Registra záduší a osadních sw. Pawla
w Starém m. Pražsk., do kterýchžto pilnější
některé věci k témuž záduší náležející pro bu-
daucí paměti se zapisují od l. 1559 — 1642.
Rkp. weř. bibl. XVII. B. 4. fol.

402. Listiny kláštera Paulánského, w Praze
1627 — 1642. Rkp. weř. bibl. II. A. 26. num.
2. str. 245. b) Kniha památní špitálu s. Pawla
w Praze. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 10. (od r.
1549 — 1681).

403. Listiny opatství řádu cisterciens. w Pla-
sích 1386 — 1643 II. A. 12. num. 11. str.
677 sld.

404. Chotěšowský klášter. a) Annales mo-
nasterii Chotěšoviensis. Tom. 1. rkp. weř. bibl.
XV. B. 4. Tom. 2. tamž VI. C. 13.

b) Documenta monasterium monialium ord.
praemonstr. concernentia ab an. 1197 — 1644,
česky, něco lat. Rkp. weř. bibl. II. A. 12.
num. 2. pag. 47 — 180.

c) Registrum robot a poplatkůw týká se též
toho kláštera.

405. Privilegia monasterii Doxanensis (lat.
germ. boh.) Rkp. od r. 1646 fol. weř. bibl.
XV. D. 8.

406. Annales monasterii s. Coronae, ordinis
Cisterciensis (lat. germ. et boh.) Rkp. z XVII
stol. weř. bibl. XV. D. 7. et II. A. 12 num. 4.

407. List týkající se kláštera karmelit. ho-
sáků w Pacowč, (we při opata s hraběnkau
z Wřesowec r. 1648) fol. Rkp. weř. bibl. II.
A. 12. num. 9. str. 669.

408. Wýsady kláštera sw. Jiří. Rkp. weř.
bibl. XVII. E. 41. lat. a česky přepsané a
srownané r. 1652 listů 31 (od r. 1224 až do
Ferd. II). K tomu: Inventář w rkp. weř. bibl.
XVII. E. 48. et II. A. 14 — 25.

409. Listiny kláštera Karmel. u sw. Hawla
w Praze 1542 — 1665. Rkp. weř. bibl. II.
A. 26.

410. Adversaria canonie Carloviensis 1666
(lat. germ. boh.) Rkp. fol. weř. bibl. XI. B. 7.
Acta et conclusiones capituli Carloviensis saec.
XVIII. Rkp. fol. weř. bibl. XV. E. 7. Confir-
matio caes. super documentis canonie Carlo-
viensis 1702 fol. rkp. weř. bibl. XV. E. 14.
boh.?

411. Manuale monasterii s. Agnetis (Anežky)
an. 1667 (boh. lat.) Rkp. weř. bibl. XV. E. 11.

412. Manualnik, kniha pro klášter s. panny
Anežky w Star. m. Pražském, w nížto se na-
chází wypsání fundací, potvrzení, nadání, wý-
sad císařůw Římských pro klášter w Teynci;
celé příslušenství jeho a mnohých pamětí sta-
robylých l. 1667. Praemittitur in separato folio
confirmatio an. 1410 donationis Plichtae Žero-
tini de anno 1385; sequuntur copiae chartarum
et instrumentorum ab an. 1410 usque 1667
boh. et lat. Rkp. weř. bibl. XV. E. 11.

413. Listiny kláš. Paulánského w Nowé Pace
1667 — 1675. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num.
7. str. 463 sld.

414. Acta první biskupské konsistoře Lito-
měrické, w rozepři faráře Třebnického s mě-
šťany téhož města l. 1668 — 1678. Fol. česky,
lat. a německy. Rkp. weř. bibl. II. D. 14. [acta
juridica].

415. Listiny týkající se opatství Benediktin-
ského u s. Mikuláše, za starodáwna u sw. Je-
ronyma, w Praze 1465 — 1679. Rkp. weř.
bibl. II. A. 26. num. 1 str. 139.

416. Vallis virginum (Frauenthal). List opat-
ství jeptišek řádu cisterciens. se týkající, na
summu 1000 kop mišen. r. 1680. Rkp. weř.
bibl. II. A. 12. num. 15. str. 987 sld.

417. Štěpánského kostela w Praze na ryb-
ničkách staré paměti, sepsané od p. Vincencia
a S. Quilielmo. Rukopis we 4. 1687 (widěl
Pelcl).

418. Třebnice město, wýsady a listiny téhož,
kláštera sw. Jiří na hradě Pražském náležejí-
cího města se týkající od r. 1299 do 1632,

- w přepisu l. 1692 potvrzeném, též některé jiné písemnosti od 1550—1692 k témuž městu a klášteru se vztahujících (někt. lat.) Rkp. weř. bibl. XV. C. 6.
419. Písek, klášter u sw. Kříže, přepisy smluv a jiných písemností téhož kláštera se týkající od r. 1640 do 1695. Rkp. weř. bibl. XV. E. 13. et II. A. 12 num. 10.
420. Kniha řádu bratrství a řeholy kůru literáckého měšťanů města Žebráka l. 1695. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. E. 22.
421. Listové a písemnosti kláštera s. Kříže řádu kazatelů w městě Písku se týkající od r. 1434 do 1699, w pozdějších přepisech (z částky lat.) Rkp. weř. bibl. XV. C. 1.
422. Krátký výťah slávy swato-swateho královského a výhradního kostela Vyšehradského swatých apoštolůw Petra a Pawla od J. FLOR. HAMMERSCHMIEDA, w Praze 1700 we 4. w arcib. sem. u Wolfganga Wikharta str. 22.
423. Wácslawa sw. klášter w Now. m. Praž. řádu sw. Augustina reformatorůw čili bosákůw — fundace jeho se týkající od r. 1623 do 1704 w pozdějších přepisech. Rkp. weř. bibl. XV. E. 4.
424. Wýpis listu čís. a kr. Leopolda I klášteru Karlovskému na jisté grunty l. 1704 daného. Rkp. weř. bibl. XV. E. 2. list. 46.
425. Wýsady, zápisy a listiny kláštera Třeboňského ř. kanowníkůw regulárních se týkající od l. 1402—1524 (z částky lat.) Rkp. 1708 fol. weř. bibl. XI. D. 5. str. 115 sld.
426. Listiny opatství s. Prokopa w Sázawě se týkající, od r. 1552 do 1708. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 13. str. 761 sld.
427. Vidimatiões quorundam documentorum ad canoniam Trebonensem ord. s. Augustini pertinentium 1708 (lat. germ. bohem.) Rkp. weř. bibl. XV. D. 5. Jeden list (prodej zboží od Jana Zubka z Samošel) jest w rkp. weř. bibl. XV. E. 14.
428. Liber copiatorum instrumentorum monasterii s. Joannis in insula cum subordinatis s. a. fol. (lat. boh. germ.) Rkp. weř. bibl. XI. B. 9.
429. Akta týkající se založení kláštera panenského řádu sw. Dominika w městě Plzni l. 1709 sld. fol. dílem původní, dílem popisy vidimované i sprosté. Vide weř. bibl. II. D. 16. num. 5—8, 11, 12, 14.
430. Ostrow aneb u sw. Jana pod Skalau. Listiny opatství řádu sw. Bened. se týkající od 1232—1710. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 8. str. 471 sld.
431. Kladruby, klášter řehol. s. Benedikta. Wýsady a listiny téhož kláštera se týkající od 1404 do 1719 w pozdějších přepisech (česky mezi latinskými.) Rkp. weř. bibl. II. A. 10. Tom. I. str. 108—160. Tom. II. str. 1—703 Tom. III. str. 206—550 et II. A. 12. num. 3.
432. Třeboň, Listiny kláštera kanown. regulárních Lateranen. se týkající od 1439 do 1719. Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 14.
433. Žádost almužny pro zachování od Františkánů swatých míst s obrázkem na archu česk. dole něm. W Starém m. Pražsk. wýtisk Jan Wácslaw Helm 1721. Rkp. w Mus.
434. Acta conventus fratrum Theatinorum 1667—1721 (lat. germ. et bohem.) Rkp. weř. bibl. XV. A. 4.
435. Kniha zápisůw i jiných písemností týkajících se záduší kostela s. Kříže velikého w Star. m. Pražsk. od 1558 do 1730. Rkp. weř. bibl. XV. C. 5.
436. Listiny kláštera Augustinánů u sw. Wácslawa w Praze se týkající 1586—1732. Rkp. weř. bibl. II. A. 26.
437. Třeboň. List na zakaupení statku Doňswa od kláštera kanowníkůw ř. s. Augustina r. 1402 w přepisu od r. 1732. Rkp. weř. bibl. XV. E. 14. str. 14.
438. Inventář kaple s. Jana Nepom. we wsi Radlické, wel. panenskému konventu u sw. Anny a sw. Wawřince patřící od r. 1734 fol. Rkp. weř. bibl. II. A. 11.
439. KHELLA *Jana Jos.* Nepomucena mater o klášteře Zdiarském 1735.
440. Prospěšný potok wod na pahrbcích panství Náchodského hojně se preystíci od *Daw. Ant. Nywella*, direktora na panství Náchodském 1736, w Praze u Jana Norb. Fického w 8.
- Jest historie o kostelu sw. Bartoloměje, kdež zámek a panství Náchodské spolu se popisuje, čemuž ale p. Bienenberg (Alterthümer des Kön. Böhm. I. str. 166. II. str. 130) w mnohém odporuje.
441. Wácslawa sw. klášter ř. s. Augustina w Now. m. Praž.; přepisy písemností téhož kláštera se týkajících, jichž originaly w archivu jeho se našly od 1606 do 1739. Rkp. weř. bibl. XV. E. 15.
442. Listiny kláštera Trinitarů w Praze od 1692—1746. Rkp. weř. bibl. II. A. 26. num. 3. str. 249.
443. List Kartusianů we Waldeku (Valdicium) Instrumentorum concabii fundorum an. 1749 fol. (česky). Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 16. str. 999.
444. Spisowé kláštera s. Maří Magdaleny řádu s. Františka w městě Stříbře se týkající, t. listiny a zápisy od r. 1420 (lat. od 1363) do 1751. Rkp. weř. bibl. XV. E. 9.
445. Kniha památní kláštera s. Wácslawa 1626—1753. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 23. fol.
446. Ostrow klášter u sw. Jana w Skále,

řádu s. Benedikta; přepisy listin, smluv, trhův z desk zemských, z urbáře atd. téhož kláštera se týkajících od r. 1084 do 1755. Rkp. weř. bibl. XI. B. 9.

447. Listiny opatství kanown. regul. Lateran. w Praze na Karlově od r. 1407 — 1761. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 3. str. 785 — 1030.

448. Liber memorabilium parochiae Pauschoviensis eccl. s. Procopii et Nicolai 1603 — 1761 (lat. germ. et boh.) Rkp. weř. bibl. XI C. 10.

449. Registra záduší Baušowského 1603 — 1764 (něco lat. a něm.) Rkp. weř. bibl. XI. C. 10.

450. Listiny kláštera s. Anny w Praze ř. s. Dominika r. 1313 — 1764. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 1. str. 25 — 764.

451. Borwan (Forbes) documenta monasterii canonicorum regularium Lateran. concernentia extractus Bullarum in sacro Paschatis etc. ab an. 1412 — 1769 fol. (česky) Rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 1 pag. 27 — 46.

452. Aula regia (Zbraslaw) Documenta mon. ord. cister. concernentia ab an. 1460 — 1770 Fol. orig. et copiae česky. Rkp. weř. bibl. II. A. 12.

453. Listiny kláštera sw. Kříže většního, křižovníků s červeným srdcem se týkající 1637 — 1770. Rkp. weř. bibl. II. A. 13. num. 2. str. 765. sld.

454. Listowě kláštera u s. Jiří panen řádu s. Benedikta se týkající od r. 1145 do 1778. Rkp. od r. 1791 weř. bibl. II. A. 14 — 25.

455. Krumlowský klášter w. rkp. weř. bibl. II. A. 12. num. 5.

456. Acta circa monasterium Dobřanense ab anno 1260 ad 1780. Rkp. weř. bibl. XV. A. 3. fol. Vol. 7.

q) Ř á d ů.

a) S w ě t s k ý c h.

457. Zřízení nejjasnějšího a nejvyššího řádu Růna, neboližto beránka zlatého, z franc. řeči w latinskau, a potomně z lat. w jazyk český před lety přeložené. Wytisštěné w Starém m. Pražském u Štěpána Byliny 1622 we 4.

458. Rytířská sláwa wys. uroz. p. Adama Bořity hrab. z Martinic... skrze obdarování zlatého rauna atd. W Praze impr. akad. 1646 we 4. 46 (o zakladateli rytířůw zlat. rauna).

459. Okolostojící wypsání, w který čas, kde a od koho... řád zlatého rauna začátek wzal atd. (1721) we 4. bez místa 5 listů.

β) D u c h o w n í c h.

460. JIRÍHO FERA Slavnost prvního století tovaryšstwa Ježíšowa 1640 we 4.

461. Jubilná radost stoleté sw. Ignacia Lojoly pod nejsvětějším jménem Ježíšowým řeholi obzvláštní pobožností prokázaná. Wyt. w Praze w kolleji T. J. we 4. 1640.

462. Obyčejowé české kongregací. W Praze 1640 w 8.

463. Pořádkowé, obyčejowé, zachowávání atd. kongregací s. Isidora — založené w residenci Turanské 1666. W Brně Synapius 1690 w 24. (u p. Bořka).

464. Cwičení duchovní každodenní w tovaryštwu obyčejné kolleje Jičínské S. J. léta 1657, vlastní rukau Jana Kořticiusa rkp. weř. bibl.

465. Mikuláše Lancicia spis o powinnosti bratří řeholních. Přeložený od JIR. CONSTANTIA. W Praze w kolleji 1665 w 8. pak 1669 w 8.

466. Koruna knížecí aneb wěneček nebeský z dwadecíti hvězd spletený t. j. 20 hlasy zvolená abatyše s. Jiří Anna Mechtýldis 1672. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 34.

467. Prawidla bratrůw tovaryšstwa p. J. kteří obzvláštní auřady mají, w Praze u sw. Klimenta 1684, 1724 w 8.

468. Rosenmüller, krátká zpráwa o dáwnosti a starožitnosti kanowníkůw de poenitentia 1697. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 11. w 8.

469. Jarolima Veita regule aneb způsob žiwota bratrůw a sester třetího řádu sw. otce Františka, z něm. přel. W Praze u Anny Wor. Hamplowé, 1708 w 12.

470. Zvláštní tajnosti a skrytí pokladowé tovaryšstwa p. Jež. pro obecné dobré zjewení. W Praze u K. J. Hruby we 4. 1731.

471. Začíná se regule blahoslaweného Augustina biskupa. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 23.

472. Krátká obsaha na tlačenu předce pak nepotlačenu a od marného swěta opowrzenau reguli a žiwot třetího řádu kajících od s. Serafinského otce Frant. ustanowenu, z něm. Romualdo Oenipontenského kapucína přel. W Král. Hradci u W. Tybely, 1742 w 8.

473. Ustanowení neb konstituce sester řádu kazatelského. Rkp. na perg. weř. bibl. XVII. G. 24.

474. Potwření wolené abatyše kláštera s. Anežky, 1743. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 45. fol.

475. Guidona Bleiweisa Cistercium, t. j. swatý řád cistercienský w Sedlici slawný, w Praze 1701 fol., w Pr. u K. Fr. Rosenm. 1743.

476. BENNONA kapucína: Náležitá zpráwa regul atd. 1743, w Praze. Jerábek w 8. II. w Praze 1784. Hladký.

477. Řehola aneb zákon swatého otce Benedikta opata, též jeho žiwot od BONAWENTURY PITRA. W Brně 1760 w 8.

478. Bulla neb ustanowení Klementa papeže

toho jména XIV mocí které potlačen jest řeholní řád vůbec nazwaný towaryšstwa Ježíšowa, w Praze 1770 (?) w 8. u Joh. Prušowé wdowy 1773 we 4.

D. ZNÁMOST ZEMĚ A NÁRODŮ.

a) Cesty.

479. *Ignacia z Šternberka* výjezd z Bechyně do cizích zemí, 1664—5. Rkp. bibl. weř. XVII. A. 25.

480. Cesta tureckého velikého legata, Ibrahim Bassa z Constantinopole 12. Března skrze hlavní města až do Widně, kdež 14 Srpna 1719 svůj veřejný wjezd držel we 4. (b. m. a r.)

b) Zeměpis.

481. Registrum k mappě král. česk. náležející, w Normb. 1666 w 12. 3 archy. Náleží sem, jak dalece česká jména měst, wesnic atd. obsahuje.

482. Zpráva nynějších časů k čtení nowin. Wytisknauti dal K. F. Rosenmüller (chron. wytisknauti dal Karel Rosenmiller 1719) 6 listů we 4. Jest statistický přehled Ewropy.

c) Obyčeje národní.

483. Anekdoty a památnosti ze starých i nových spisowatelů wybrané. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 25. od r. 1624.

Jsa to rozličné příklady ctností a nectností neb jinák památných příhod, na mnoze i smyšlených zázrakůw. [Na str. 51 praví: Čteme anobř mnozí pamatujeme, kterak l. p. 1574, 25 Listopadu po západu slunce chasma neb ohnivé a jako hořícího nebe znamení widino bylo, a tak celau noc až do rána trwalo atd.]

484. Kratochwilné a welmi weselé swadební smlauwy, aneb způsob řečí, kteréžto při swadbách hostem družba a jiní mládencowé přednášeti obyčej mívají. Wytisřeno roku toho, když bylo swadeb mnoho w 8. 1 arch (bez r. a místa). Jiné wydání: Smlauwy aneb řeči při swadebních slawnostech pro družbu, mládence a panny družičky. W Hradei Králowé w 8. str. 80 (bez roku) cf. Wawák.

485. Krátké zwání na swadbu, též wydávání newěsty, a děkowaní rodičům ode všech pozwaných panů hostů. W Král. Hradci w 8. 1/2 archu (bez roku).

486. Desatero připjení mládenecké o wěnce pannám družičkám, při weselí swadebním, aneb cwičení, kterak mládenci pannám družičkám, jedné každé zvláště připjeti při swadbě mají. Nyní zase na swětlo wydané, ku kterému jest přiloženo, jak zase družičky mládencům odpowídati mají. W Hoře Kutné u J. Wojt. Kincla 1738 w 8. 1/2 archu. W Holom. 1775 w 8.

E. FILOSOFIE.

a) Mrawné spisy.

487. JAN AM. KOMENSKÝ a) Spisek o sirobě 1624 z božího slowa sebraný a sepsaný a l. 1634 w čas rány boží morowé w Lešně Polskem wytištěný. Jest od Komenského, jakž on sám doswědčuje in Catalogo scriptor. suor. b) Labirynt swěta a ráj srdce t. j. swětél wmalowaní, kterak w tom swětě, a wěcech jeho wšechněch nic není než matení a motání, kolotání a lopotowaní, mámení a šalba, bída a tesknost, a naposledy omrzení wšeho a zauřání: ale kdož doma w srdci swém sedě, s jediným pánem bohem se uzavírá, ten sám k prawému a plnému mysli upokojení a radosti, že přichází, od Jana Amosa Komenského. Rkp. we Wratislawi w bibl. gymnas. sw. Magdaleny od r. 1623. Tištěn jest: bez místa (w Lešně) 1631 we 4. W Amster. 1663 w 12. W Berlině 1757, nákladem W. Taužila w 12. W Pr. u Jana Sama 1782 w 8. nákladem W. Stacha, (obě poslední s obrázkem spisatelowým). Poslě w Praze podlé Amstelodamského (druhého wydání) nákladem Jana Nejedlého 1809 w 12.

Jedna z nejpěknějších knih celé literatury české. Přeložena do němčiny w Berlině 1787 w 8. (Philosophisch-satyrische Reisen durch alle Stände der menschlichen Handlungen etc.) W rkp. weř. bibl. XVII. G. 17. we 4. přepsán od Pařocky w r. 1659. Maďarsky přeložen: Vilag Labirintusa etc. w Prešpurku 1805.

488. Brausírna lidského jazyka celau abeceda u na skrze wyswětlena, w Praze w staré kolleji 1637 we 4. (z lat. *Jer. Drexelia*) str. 703. Mrawného a wzdělawatedného obsahu. Připis p. Jiř. Ad. Bořitowí hrab. z Martinic, kancléri w král. českém.

489. JIŘÍHO FERA Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů. Latine, germanice et bohemice w 12. Nákl. děd. sw. Wácsl.

490. Communis vitae inter homines scita urbanitas. Šlechtnost, neb mrawnost w společném s lidmi obcowání. Wohlstand täglicher Gemeinschaft mit dem Menschen, w český jazyk uwezená a wyláčená w Praze 1629 w 8. oblong. u Pawla Sessia, 10 archů. Nyní w nowě wytištěná a wübec wydaná. W Praze w impr. akad. 1645 w 8. str. 211 regist. Wytiskl (patrně i přeložil) Zikm. Lewa (poněwadž jak di w připsu, jí se na mále nacházelo).

491. Hádku duchowní mezi mlčenliwostí a wýmluwností, w Praze 1729.

492. *Jeremiáše Drexelia orbis phaeton* t. j. podpal celého swěta jazyk lidský, kterýžto rozpaluje kolo narození našeho, jsa roznicen od ohně pekelného. Z lat. přeložený (od J. FERA) a wydaný 1637 nákladem děd. sw. Wácsl.

W Praze w Karlodworské impressi u Jana Jos. Klauzera 1762 we 4.

b) Řád a správa obecná.

493. *Kaspara Šopia* královská rada hispánskému králi, kterakby všelijaké války vykonati mohl, we 4. 1621 od PAWLA PISTORIUSA z Lucka přel.

494. Tetradiion historico-politicum we 4. od M. SAMUELE z DRAŽOWA (Index).

495. Popis vězňůw w Nowém městě Pražském. Wykonán 1677. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 9.

496. Ornamentum magistratus politici. Ozdoba wrchnosti swětské, aneb kterými ctnostmi křesťanská wrchnost má ozdobena a okrášlena býti atd. wydaná od JANA MILOCHOWSKÉHO atd. w Draždanech 1678 w 12.

Té knížečce Dan. Synapius slowenské werše předstawil.

497. Zpráva krátká nařízení pro zdrawé a nemocné chudé. W Praze u J. Labauna w 8. 1692.

c) Vychování dětí.

498. De educatione juvenutis, to jest: Mrawné a spráwné jednání, o mládeže cwičení a wychování, w kterémž skrze napowěd a odpowěd se dokazuje, co mládencům ctnostným přináleží a je okrášluje. Z francauzské řeči... w německau uweđené, a nyní... na česko přeložené, rozmnožené a předložené. Od JANA LIBERTINA... rodiče Rakownického... Wyt. w Praze w Plotajském domě, u Karla Jana Hrabý. Léta 1715.

(Na konci stojí): „Uctiwě se láskawého čtenáře žádá, jestliby se jaké chyby proti nynější ortographii našli (jakož se státi mohlo), aby takowé trpělivě naprawené byly.“ W 12. XII. listů připsu; pak textu A—H. po 12ti J pak 5½ listů. We připsu auředním pánům města Rakowníka jest pochwalná historie téhož města. Čestina chatrná. Opět w Praze u Jana Prušy w 8. 1753.

499. Pokladnice domovní pro dítky křesťanské. Rkp. (Sepsal JAN BLASIUS) (před r. 1719 ?)

500. Praktika cwičení mládeže w 12. Nákladem děd. sw. Wácsl.

501. a) Knížka lozunků pro dítky na r. 1759, w Berlíně str. 51. b) Jiná pod jménem: Wyučující texty církwe bratrské, a obzvláštěně dítek na r. 1764, w Berlíně w 8. str. 63. c) Jiná na r. 1765. d) Na r. 1770; tištěna 1769 w 8. tamž. K tomu náleží. e) Poznamenání, kterak wyučující texty církwe bratrské a obzvláštěně dítek užíwané býti mohau. W Berlíně u Heninga w 8. 1763 str. 52.

Jsau texty osobliwé s nějakau propowědí k. p. Neděle po nowém roku: „Staré věci pomínuly, a

nowé všecko učiněno jest. 2 Kor. 5, 17. Děkujem Ježíši, jenž stwořil nás, že nás powolal w nowozákonní čas“ atd. Jméno lozunků, jakoby hesel, jest wzato z wojenského obyčeje, dle něhož na každý den nějakau propowěd z znamení a k ohlášení se svojím užíwáno. Podobné sbírky textů také pro dospělé lidi wydány jsau.

502. Psaní zdržující w sobě slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenstwi takových dítek a mladých lidí, jenž se časně k bohu obracují. W Berlíně u Kr. F. Heninga 1763 w 8.

503. Duchovní škola křesťanské mládeže. W Holomauci 1768.

504. Kniha pro dítky, nebo všeobecné obsahy a wyjádření o věcech, které dítky wěděti mají, a pochopiti mohau. Z něm. přel. ANT. SELISKO, w Praze (1771) w 8. str. 130 u F. A. Höchenbergera.

Jest to franc. knížka: Livre des enfans. Mnoho tu zle kowaných slow nových z grammat. Pohlowsy.

F. MATHEMATIKA.

a) Počítárství a měřičtví.

505. Knížka aneb tabula, w kteréž se obsahuje, jakým způsobem auroky wedlé nowého nařízení spočísti se mohau. Wypsáno z jedné tabule od WÁCSL. PETRŽILKY Sušického 1621. Rkp. weř. bibl. XVII. J. 14.

506. KARLA JAK. FERD. TUMY kniha počet hlawní interesní. W Praze w Hamplowé impr. skrze Jan J. Hošekera 1706 w 8.

507. Gruntovní počátek mathematického umění, geometria practica, skrze který všecken hlaušky, délky, šírky, pole, lesy, rybníky, lauky, zahrady, města, kraje atd. wyměřiti se mohau s připojeným nivelirowaním, neb wodním měřením, ponejprw w českém jazyku wydaná od WÁCSL. JOSEFA WESELYHO, přisežního zemského mlynáře a geometra; wytisťeno w Praze, w Králowém Dwoře, u Matěje Adama Högra, arcibiskupského impressora 1734 w 8. archůw 41.

Obsahuje toliko některá řemeslnická rozhodnutí úloh k délkoměřičtví, plochoměřičtví, tělesoměřičtví a trojhranměřičtví náležejících, bez uměleckého spojení, bez uwozowání důkazů, a málo k názwoslowí mathematickému přispěti může.

508. PETRA KAŠPARA SWĚTECKÉHO prw hrubě wážený, (sic) nyní ale zawržený nebolizto reformirowaný falešně zemoměření podlé nějzto mnozi obzvláště w české zemi měření se ujímající p. p. auředníci, mysljwci... ne bez malých chyb pokračowali a až posuwád pokračujau. W Jindř. Hradci u F. P. Hilgartnera 1738 w 8.

509. Krátké wyswětlení počtárského umění, w kterémžto nejpřednější základ a regule s při-

pojenými exemply se vyjádřuje. Wytisťeno l. p. 1761 we 4. archû A—E. po 4 listech F. 3 listy.

b) *Hvězdárství, planetáře.*

510. **JAKUB WÁCSLAW DOBŘENSKÝ** Černomostský vydával asi 15 rokû discursus sphaericos w českém a něm. jazyku, kdežto mnohá pěkná pravidla o zachování zdraví, prácech hospodářských, a nebi hvězdnatém atd. nalezi.

511. Planety pod kterau by se člověk narodil. W Litomyšli 1722 w 8.

512. Spůsob rejsování hodin slunečních. Rkp. od r. 1741 weř. bibl. XI. D. 11.

c) *Kalendáře, prognostiky.*

513. **D. ŠIM. PARTLICE** ze Špicberku kalendář hosp. a kanc. k l. p. 1622 též 1625 k poctivosti Wiléma z Wchynic a z Tetowa. Wytisťen u Dan Karla z Karlsperka. Též na r. 1637, w Praze u Jana Byliny. Též na r. 1638.

514. Nowý a starý kalendář hospodářský, kancellářský k l. p. 1623, ku poctivosti Adama z Waldšteina atd. Wytisťen w Praze u Jana Stříbrského (w Mus.)

515. *Fil. Aug. Rhecia* z Grawbündu nowý kal. hosp. a kanc. k l. p. 1624 (přípsaný hraběti Wil. Slawatowi), w Praze u Paw. Sessia.

516. *D. Link. Mylgisera* kal. hospod. a kanc. k l. p. 1629, w Praze u Zikm. Lewy.

517. *Maur. Huberina Silencienského* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1630 u Zikm. Lewy.

518. *Jiř. Jana Aichelmana* z Pryxu (Mostu) nowý kal. hosp. a k. k l. p. 1631 u P. Sesse. (Příps. p. Ad. z Waldšteina).

519. *M. Wawř. Jakobeusa KUŘELOWSKÉHO* kal. h. a k. k l. p. 1632 k poct. p. rychtáře, purgm. a raddy města N. Kolina. Wytisťen w Litomyšli u Mat. Březiny we 4. (w Mus.)

520. *Jiř. Jana ŽALUDA* kal. hosp. a kan. k l. p. 1633. Wyt. u Jiř. Sedlčanského.

521. *M. Jiřího DACHNOWSKÉHO* z Dachnowa kal. hosp. a kanc. k l. p. 1634. Wyt. u Jiř. Sedlčanského (w Mus.).

522. *M. Hendricha Winklera* kal. hosp. a kan. 1634, w Praze u J. Byliny.

523. *Huberina Maurice* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1635, w Praze u Jana Byliny we 4. (w Mus.)

524. *D. Daw. Herlicia* kal. hosp. a kanc. k l. p. 1636 u Jiř. Sedlčanského.

525. *Wolf. Sigm. Espicha* kal. h. a k. k l. p. 1643. Wyt. w Praze u Jiřika Šipaře we 4. (w Mus.)

526. *Dr. Tom. Fridbergera* Městeckého kal. hosp. a kanc. k l. p. 1644 u J. Šipaře. [Přípis p. Krist. Wratisl. z Mitrowic].

527. *Jana Kristofa Daisignera* s pranostikau hvězdářskou kalendář hosp. a kanc. k létu 1644, item 1645, w Praze u J. Šipaře. 1650 we 4. W Praze u Jiřího Šipaře. Item 1654 a 1657, 1659 u Urbana Goliáše.

528. *Hermannu de Werwe* s historiemi kal. hosp. a kanc. k l. p. 1646, w Praze u Jana staršího Byliny. Item l. 1647 u Jiř. Šipaře. Item s pranostikau hvězdářskou na r. 1653 u Lidmily Sedlčanské, wdowy. Na r. 1654 tamž r. 1660 (Wid. bibl.)

529. *Jeronyma* staršího *Gablera* kal. hosp. a k. k l. p. 1646 a 1647, w Praze u Jiř. Šipaře. Item s pranostikau hvězdářskou k l. p. 1654, w Praze u Urbana Goliáše.

530. Kalendář k l. p. 1649 weř. bibl. XVII. A. 84.

531. *Matauše Orlinského* nowý kal. hosp. a kanc. na r. 1654, w Praze u Urb. Goliáše we 4.

532. Krakowský kalendář hospod. a kancellářský 1654. **M. JANA ONDR. ČERMÁKA** Ph. D. a hvězdáře w Krakowě. W Holom. 1654 we 4.

533. **MICH. IGN. KRÁSNÉHO** kal. h. a k. k létu p. 1660. K poct. p. Jana Frid. hrab. Trautmansdorfa. Wytisť. w Litomyšli u Jana Arnolta we 4. (w Mus.)

534. Pražský nowý kal. hosp. a kan. od **ZIKMUNDA ČARNOWSKÉHO** na r. 1660. W Praze u Urbana Goliáše we 4.

535. *Mart. Holborera* Wyrpcurského kal. hosp. a kan. k l. 1662 u Urb. Goliáše we 4. Též na r. 1663, též s pranostikau hvězdářskou tamže na r. 1668. Též r. 1677.

536. **GOSTUMIOWSKÝ (JAN)** Nowý kalendář hospodářský a kancellářský na r. 1675 w Holom. we 4.

537. *Mich. Krygnera* roční kal. hosp. a kan. k l. 1677. W Praze u Jana Arnolta, též w Litomyšli na prodej we 4. Též r. 1681, 1692, 1704, 1714.

538. Kalendář hodin přes celý rok. W Praze u Jiř. Černocho w 8. r. 1684.

539. S pranostikau hvězdářskou nowý kalendář od **JAKUBA JANA DOBŘENSKÉHO** z Černého Mostu we 4. na l. p. postupné a hrudné 1688. Práce dwadecátá třetí. W Praze u Kat. Arnoltowé wdowy.

540. Kalendář hospodářský a kancellářský ku potřebě pánûm auředníkûm, pisaiûm, prokuratorûm, měšťanûm, kupcûm a obchody wšelijaké wedaucim: Na rok p. 1694. S pilností sepsaný a wydaný od **M. KRISTOEA KRIKAWSKÉHO**, filosofie doktora, w sláwné aka-

demii Krakovské nařízeného hvězdáře. W Holomauci u Jana Jos. Kiliána we 4. Podobné vycházely do r. 1727 a snad déle.

541. *Titulární (nowý) kalendář ke cti s. Wáclawa k létu od Kr. Joach. z Chotěšowa 1703 a násled. u Jiř. Labauna (a j.)*

De zprávy z téhož kalendáře na r. 1713 císař Leop. I. Labaunowi tiskaři privilegium dal dne 28 Máje 1702, by též od něho jak k obecnému dobrému, tak i jednoho každého dobrému vynalezení a w impressi jeho tlačený a wyhotowený kalendář w české a něm. řeči vydávati mohl, kterážto privilegium jemu po smrti Leopoldowě císař Josef I dne 22 Března 1708 po wyjítí tohoto decennium opět na jiných 10 let prodlaužil. Privilegium to rescriptem od 20 Března 1713 synu jeho Jiřimu od Karla VI dědičně se uděluje. — Spisowatel byl některá léta KRISTIAN JOACHIM z CHOTĚŠOWA. Vycházely takové kalendáře něm. a česky (každé o sobě), až do r. 1769 t. do prodání wdowy Kat. Labaunowě za pekaře, čímž tiskařské právo pustila. 1770 J. Jos. Klausner pod tímž jménem je vydal; od r. pak 1771 pod jménem: Nowý titulární a hospodářský kalendář, vydávan u Ant. Elsenwangeru něm. a česky až do oddělení titulární částky od hospodářské a uvedení Schematismu něm. W Mus. nacházejí se kal. ty od r. 1712, 1713.

542. Kalendář na r. 1706 we weř. bibl. XVII. A. 84 1).

543. Nowý hospodářský cancellářský kalendář pod jménem *Abrahama Fišera* od jednoho umění hvěz. milownika.. na horizont český a jiné okolní krajiny a země sepsaný spolu s praktikau a některými hospodářskými wěmi. W Pr. u Karla Fr. Rosenmüllera we 4. Dostal privilegium na kalend. 1 Dec. 1720.

W *Museum nacházejí se r. 1729—45; 1747—50; 53—60; 64—70; 75* [r. 1751 u Žof. Rosenmüllerowě, 1767 a 1768 u Jos. Klausera]; r. 1757, 1758 we 4. we weř. bibl. XVII. A. 84.

544. Filipa Jak. *Oswalda* nowý kal. na r. 1729—1741. Wytluštěn w Praze u Karla Arnolta we 4. *chybí 1735* (w Mus.)

545. Nowý kalendář církewní u Kaudelkowě wdowy skrze fakt. Šmolke 1745, w Praze w 8. 5 archů.

546. JAN CHRASTINA mnohé roky w Prešpurce kalendáře vydával (od 1758) ozdobené weršemi, fabulemi, Taubmanowými žerty, Jelowými fraškami, zběhlými celého roku příhodami, mravnými propowídkami atd. (w. Tab. Poe. II. 69.)

547. Praktika sedlská neb knížka o powětří a správě, nyní znou přehlídnutá. W Praze u K. J. Jauernicha w 8. 1766.

548. Sedlská pranostika, aneb knížka o powětří a zprávě, kterak spůsobnost času přes

celý rok předzwědětí a poznati se může, rok od roku trwající w 8. w Jindřich. Hradci 3 archy b. r. (a často jinde).

d) *Wojenské umění.*

549. Prawidlo wojenského řízení atd. w hrab. Khewenhillerowu regimentu. W Brně 1733 w 8.

550. TROJAN ADAM z BENEŠOWA. Historie o wálkách. Rkp. [Wýtah z ní opatřil Dobner].

G. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Powětrné kamení.*

551. Nowiny hrozné a strašlivé, kteréž se w skutku a w prawdě w durynské zemi léta 1681 staly, nebo kámen veliký s hrozným hřmáním dolůw na zemi upadl fol. s figurami, bez roku a místa.

b) *Žiwočísstwo.*

552. Náležitá zpráwa a wypodobnění... bílého nedwěda s 2 hlavama 1 list we 4. u K. Rosenmüllera 1719.

c) *Hojitedlné wody.*

753. *Walentina Kirchmaiera z Raichwic* Ph. a M. D. starodáwní Kukus studnice, nyní nowě wyzdwižený, Hradištský žiwý pramen, jehožto počátek, příležitost, starodáwnost, hojitedlné mineralie, aučinliwost, užitečnost a náležitě užívání w krátkosti sepsána jsau. W Praze w veliké Karlowě kolleji u Jiřiho Labauna 1696 w 8. str. 91.

554. *Jána Frant. Löwa z Erlsfeldu* hydriatria nova, t. j. krátké wypsání o nowě nalezené Hlubecké lázni od starodáwna smradlawá woda nazwané atd. W Starém městě Pražském w impressi univ. Carolo-Ferd. w kolleji S. J. u sw. Klimenta (bez roku).

Zdá se r. 1721, protože toho roku též spis německy tam wyšel. Opět w Jindř. Hradci u J. W. Hilgartnera pod nápisem: Opakující wypsání oné hluboké lázně skrze J. Fr. Lwa sepsané od Jos. Ant. Lintze w 8. 1767.

555. *Jana Adama Veita* M. D. thermae Podolenses aneb zdravá Podolská neb sw. Wáclawa lázeň. W Praze u Labaunských dědicůw w 8. 1728.

556. Uzdrawující studničný pramen král. města Hradiště hory Tábor jehož počátek, wlastnost, aučinliwost a užívání předstawané jest od *Josefa Hynka MICKY* Ph. et M. D. W Hradci Jindřichowém u J. Frid. Jakše 1732 w 8.A—C.

557. *Ferd. Jos. ČÁSTKY z Šternšteina* a) Čest a sláwa Wysokomeytská z rozhlášené studně wypreyštěná, to jest krátká zpráwa a weypis

1) J. Fr. Swoboda w Brně měl privilegium na vydávaní kalendářů titulárních od r. 1708, 25 Novemb. Z nichž něm. od r. 1711—14 u p. Norb. Waňka jsau. Českelí též vydával, mně neznámo.

rozhlášené lázně. W Hradeč Král. u Wácl. J. Tybely w 8. 1698. b) Wypsání Swatoňowských lázní od M. D. Ferd. Částky — o moci, vlastnostech, aučinliwosti, dobrotě a užívání jich jednající, 1736.

558. **BALT. PETRŽILKY** fons ruber aneb čerwená studánka pod titulem Salvatora w městě Chrudimí. W Hradeč Král. 1744 w 8. (Wid. bibl.)

559. Lijboch corde pio fontes offero Mariae (chronog.) Ošťastněný Ljboch! též prospěch nemocných! aneb zdáwna skrytá, nyní ale wyjewná k uzdrawení lázeň atd. od *Ant. Fil. Jana KRÁLE* Ph. et M. D. Litoměřického kraj. physika. W Praze u Karla Josefa Jauernicha w 8. 4 archy (1754).

560. Sedmpramenitá studnice na panství Náchodském blíž Swatoňowic, všem zdrawí žádostiwým a potěšení skrze p. Marii hledajícím, wody hojně prýštící, w Král. Hradeč u J. Klimenta Tybely 1755 w 8. str. 168.

Jest popsání hojitelčné wody Swatoňowické blíž Náchoda w Kralohradeckém kraji spolu se zázraky Marii pannau tam činěnými.

d) Hospodářství.

561. Při knížce rýmowní w Litomyšli 1626 a později bez roku a tiskaře tlačené jest na str. 20.

Rozmlauwání otce s synem, w kterémž otec syna, jakby se syn při swém hospodářství i čeládcé spravowati měl, wyučuje.

562. Regiment neb spravování owěho dobytka, dedikowané ryt. Woldřichu Dubanskému z Duban a na Libiších. Rkp.

563. Mandát hraběnky Frant. Hyp. Euseb. Berkowé okolo r. 1620—1626. Z rkp. tištěn w Čas. mus. 1843 str. 163 poddaným panství Richeburského, Rosického a Slatinenského [týká se více policejního wedení].

564. *Štefana Hynka* kniha hospodářská w pořádnost uwedená r. 1658. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. B. 22.

565. **PETRŽILKY** knížka, kterak se winice, štěpnice spravowati mají 1631. Rkp. bibl. weř. XVII. G. 20. we 4.

566. Gruntowní zpráwa o celém hospodářství, jednomu každému w hospodářství se cwičímu potřebná, a od jistého w hospodářství zkuseného sepsaná l. 1697 fol. Rkp. na Strahowě.

567. Oko páně, aneb dobře spořádané hospodářství polní. Wydané w latinském jazyku od dvojí ctihodného kněze *Křištofa Fišera* Soc. J. Na česko přeložené od dw. ctih. kn. **JANA BARNERA** z téhož towaryšstwa. Dwa díly w Praze u sw. Klimenta 1706 we 4. str. 446 nimo předml. a rejstřík.

Má i jiný zvláštní titul, tištěný: „Knihy hospodářské skrze dvojicthodného kněze *Křištofa Fišera* z tow. Jež. sepsané, díl první, o hospodářství polním nejprwé l. 1679 s. powolením wrechních, a

s obzwláštním obdarowáním J. C. M. w lat. jazyku na swětlo wydaný: Nyní pak na česko přeložený od ctihod. kn. *Jana Barnera* z téhož tow. Jež. atd. 1706 we 4. Díl druhý l. 1683 w lat. jaz. na swětlo wydaný atd. Čestina poněkud latinau páchne; wěc jen prostřední, sem tam powěrčiwá.

568. J. exe. p. Wincenciusa hrab. z Waldšteinu atd. Společných šafářůw naučení, dle čehož pokračowati mají, w Praze u K. Labanowé 1761 w 8. str. 29.

569. Instrukci aneb pravidlo, podlé kteréhožto poddaní k obei král. wěnného města Poličky we wesnicích se říditi a neřádůw všelijakých wystřihati mají, jinak slowe: Potaz. Oprawen a obnowen l. p. 1719. Wytuštno w Čas. mus. 1846 str. 452 atd.

570. **BALT. ROSTA**: O hospodářství, rkp. od r. 1758, dwa díly u prof. F. Šira.

571. *Wieganda* hospodářská ruční kniha pro rakauskau mládež k naučení o dobře spořádaném polním hospodářství z něm. na slowanský jazyk přel. w Prešpurku 1773 w 8. u Fr. Aug. Patzko str. 274 a rejstř.

e) Kuchařství.

572. Kniha kuchařská, w které se pro pamět lidskau o rozdílných krmích masitých, tak také... postních, jich, kaší a poliwek rozdílným způsobem wypisuje. Ponejprw wytištěna, w Praze u Kateřiny Koniášowý w dowy 1712. W nowé rozmnožená (z něm.) W Praze u K. J. Jauernicha w 8. 1763.

H. LÉKAŘSTWÍ.

a) Morní.

573. Zpráwa kratičká o morním nakažení z příčin zvláštních w čas přimoří w Lešně Polském od církwe české u wyhnanství učiněná w 12. 1632.

574. *Jana Webera* apatykáře Prešowského zpráwa o moru. W Lewoči 1645 w 8. (dle tabl. 12). Wiz předml. k Tyssotowi 1788 w Uhersk. Skalici wydanému str. 10.

575. Rozliční dobří prostředkowé, kteříž se w čas morowé rány atd. w Praze u Jiř. Černocho užíwati mohau 1679, 1680 str. 85 z něm.

576. Apatyka duchowní i tělesná, t. j. o zapuzení rány morowé modlitby, též i k zachowání žiwota prostředky a léky. W Praze z něm. přel. a wytiskl **JAN ARNOLT** w 8. 1679.

577. **JAK. JANA WÁCSL. DOBŘENSKÉHO** z Černého mostu weřejná a přirozená před nemocí obrana. W Praze **Jan Arnolt** 1679 w 8.

578. *Ezechiele Bantschnera* krátká rada,

kerakby se sprostý člověk a chudí lidé v čas morové rány zachováti měli. W Holom. Jan Kylian w 8. 1680.

579. *Jana Frant. Polentzi* krátká však gruntowná zpráva a naučení o moru, w Praze u děd. Jana Karla Jeřábka, 1708 we 4.

580. Pražské nakaženosti rád atd. w Praze u Jana Wácl. Helma 1713 w 8. str. 112.

581. Krátké nawržení k poznání a zahlazení nyní obáwaného morního nakažení, které na wys. poručení od J. C. K. M. w věcech zdraví zřízené dworské kommissi všem strany odvrácení moru pěti majcím w 1738 roce na ruku dáno atd. W jaz. něm. od *Jana Petra z Ghelen* psáno, do českého 1739 r. od **KARLA FRANT. ROSENMÜLLERA** uwedeno. W Pr. (1739) w 8. A—C4.

582. Jesu benedicente! Apatečka duchowní i domowní zdržující w sobě výborná lékařství pro zachování duše i těla, w čas obecné pokuty a rány morové (i. r. 1715 w Trenčíně); poučující, kerak se w takovém zarmauceném stavu... k bobu, k sobě, i k bližnímu chowati sluší... k tomu ještě některými modlitbami, nábožnými písničkami, též gruntowním potěšením *D. J. G.* (doktora *Jana Gerharda*) opalřená 1739 (w Pauchowě) od **JANA BLAZIUSA**, w nichž 9 písní od něho se nachází. (Z části sem, z části wětši ke vzdělawat. a pobož. náleží).

b) Léčitelské.

583. O čarách. O lékařských prostředcích. Rkp. XVII věku w 8. (u p. Bočka).

584. Recepty proti rozličným neduhům s. a. (circa 1683) w 12. Rkp. weř. bibl. XI. F. 13. num. 1.

585. Zpráva krátká aneb nařízení pro zdravé a nemocné lidi. W Praze u Jiř. Labauna 1692 w 8. 4 listy.

586. Kniha lékařská s. a. (saec. XVIII) w 8. Rkp. weř. bibl. XI. F. 4. (Recepta medica).

587. Herbář aneb lékařství, které z nowu z kněh wytažené a při rozličných nemocech lidí, kraw, owcí a drábeže... zkušeno býwá atd. w 8. w Praze u Wácl. Šerera str. 63 (b. r.)

588. W knize *Alex. Schamsky*... Promtuarium parvum medico-practicum etc. 1714 we 4. jsau také česká jména neduhůw.

589. (**JANA TONSORIS**), jinak Barwíře kazatele sl. božího w Jistebném w Orawské stolici) sana consilia medica, aneb zdravá radda lékařská, podávající z křesťanské lásky, užitečné lékařství, na wětším díle domácí, z hodnowěrných doktorůw lékařských proti rozličným nemocem lidského těla, s připojenau domowní apatečkau atd. W Skalici Uherské u Jos.

Ant. Škarnicla 1771 w 8. str. 226, od str. 227 — 260 přídawek ze školy Salernitanské we werších mimo 5 listů předmluwu a 1½ archů registř. Po druhé též w Skalici 1806 w 8.

c) Porodnictví (babičtwí).

590. O ženách a jich nemocech; o tajnostech ženských *Alberta Welkého*, od **JANA LIPSKÉHO**. W Praze 1623 we 4.

591. Výborné naučení pro báby a jiné při porodich, pomáhající osoby od *Jindřicha Jana Nep.* Krance w jazyku německém sepsané, nyní ale k prospěchu vlasti od **FRANTIŠKA HYNKA KIRCHNERA** král. dwor. impressora w češtinu uwedené a wytištěné w Starém m. Praž. I. p. 1756 w 8. a 1770.

592. Wysoce důstojné arcibiskupské konsistoře Pražské naučení, pro báby a jejich pomocnice, jakož i pro ty, které w čas nauze při rodících matronách se najiti dáti smějí, jak totiž oni při nebezpečném a truchliwém porodu pro udělowání křtu w čas nauze chowati se mají, w Praze u Fr. Höchenbergra w 8. (1770) 1 arch.

593. *Jindř. Jana Krance* wedení k pravému a dokonalému babímu umění z němčiny na jazyk český od **JOSEFA ZLOBICKÉHO** obrácené. W Widni s Šulcowým písmem 1772 w 8. (Rozdilné přeložení od předešlého).

d) Dobyťčí lékařství.

594. Podstatné wyšetření příčin, prostředků a lékařství při všeobecným pádu howěžiho dobytka w králowství českém, na vysoké poručení wys. slaw. gubernium atd. od *Jana Hynka z Maiersbachu* atd. I. p. 1749. W Praze u Žofie owdow. Rosenmüllerowé we 4. str. 91 mimo rejstřik.

595. Lékařství koňské, w Holomauci 1772 w 12.

e) Apatekářství.

596. Cena neb wyměření všech lékařství. Z nařízení rektora univ. w Praze *Arnolt* z Dobroslawína 1699 fol.

I. P R Á W N I C T W Í.

a) Práva a zřízení.

597. Císaře Římského, uherského a českého atd. krále atd. *J. M. Ferdinanda Druhého* atd. Obnowené práwo a zřízení zemské dědičného králowství českého. (Orel císař.) 1627. Cum gratia et privileg. S. C. M. speciali ad decennium w fol. Tištěno jest toliko str. 135, ostatek přerem doplněn. W bibl. weř. Rkp. 1627 sub

sig. XVII. C. 29.; pak od r. 1628 pod XVII. F. 22.; od r. 1641, též b. r. XVII. D. 22. fol. též D. 7. C. 8. C. 39, D. 24. Též w Museum 6 exempl. N. 171. 694—700 a 1628, 1641.

598. O dětech z lidí swobodných ms. 1652 (při exempl. Ferd. II obnov. práwa 1628 u p. Bočka).

599. Klíč do práv král. českého ms. XVII stol. (u Bočka).

600. Ferd. II obnovené práwo Morawy. Rkp. 1632 w bibl. weř. XVII. E. 32, též r. 1641 fol. XXII. C. 27. 1660 fol. XVII. C. 37. C. 25. C. 32. Též w Mus. rkp. 1676. Zřízení zemské obnovené markrabství morawského. Též rkp. XVII. zřízení m. mor. (obnovené Ferd. II.) u p. Bočka.

601. Ferd. III deklaraci a novelty na obnovené zřízení zemské. Rkp. 1640 w bibl. weř. XVII. E. 27. též C. 35, C. 10, C. 39, též XV. E. 18, et XI. A. 17. Též novelty a deklaraty králův českých Ferdinanda II a III a Leopolda I od l. 1623—1662 saec. XVII exeunt. Fol. w rkp. weř. bibl. VI. B. 6. p. 149, 96, 321. Též w Mus. Rkp. fol. Též od r. 1652 XVII. C. 36. od r. 1675 XVII. C. 27. a C. 7. tamže.

602. Registrík na obnovené zřízení zemské podle abecedy. *První*: Akta publikování swědkůw.. mají irrotulována a do saudu odeslána býti atd. C. 21. *Poslední*: Žid na základ... půjčiti může atd. Q. 69. Rkp. weř. bibl. b. t. XVII. C. 13. str. 188 fol.

Na konci stojí: Quae sub quavis littera in novis constitutionibus regni continentur. A regnat, jurat, statuitque statum, atque diaetat, judicium format terrestre. B procuratque. C procedit, agit, testes producit id ipsum etc. 1664 27 Martii.

603. Extrakt z obnovného práwa a zřízení zemského král. českého a na též publikovaných kr. deklarací a novel, jako i práv městských, narownání hor, kowů a smlauwy Swatowácslawské do alfabety w celém smyslu uweden a w jedno spojen. Rkp. fol. 1684 (u Pelela býwal). Jiný rkp. w 16. podlaublé na pap. u ryt. Neuberka.

604. Krátký wýtah práv městských králowství českého pro snadnější nalezení, w čem se tak táž práwa městská s obnovným zřízením zemským, novellami declaratoriemí atd. srownávají. Od *Jak. Ferd. Ant. WRBY* Nimburského, měštěna Now. m. Pražského w l. p. 1691. Pridána krátká obsažitelnost processu práwního, instrukcí městská... wýtah pokut z práv městských. W Praze u Jiř. Labauna 1700 w 8. str. 117.

b) Hrdelní.

605. Process inquisitorní, který w hlawním

J. M. C. residenci králow. Starém městě Pražském, w král. českém od slawného králowského appellací tribunálu za příčinau z nenáwisti wíry křesfanské od Lazara Abelesa a Löbla Kurzhandla Židůw zamordowaného 12letého syna téhož prwního Žida weden byl. W Praze w velké Karlové kolleji, nákladem Jiřího Labauna 1696 we 4. str. 90 mimo předmluwy 5 listů.

606. Josefa I nowé práwo útrpné a hrdelní. W Praze u dědicůw Jana Karla Jeřábka 1708 fol. (česky a německy).

607. Marie Therezie hrdelní práwní rád, we Widni u Jana Tomáše urozeného z Trattnerůw 1769 fol.

c) Rád saudní, instrukcí.

608. Instructio, aneb artikule, kteréž J. M. Římského císaře, uherského a českého krále atd. Tejná i jiné raddy atd. z milostiwého J. M. C. poručení, wedlé nichž se w tomto J. M. C. dědičném králowství českém, ... též Jeji M. císařowny, jakožto králowé české měst wěnných, wšickni a jeden každý obzwláštne J. M. C. rychtářowé, purkmistři a konšelé w úřadech a powinnostech swých wždycky a každého času chowati mají, w Praze dne 2 Března 1651 wydati ráčili. W Hradeci nad Labem 1673 w 8. Dan. Kamenického.

609. Instructio appellatorní atd. w Hradeci nad Labem u Dan. Kamenického 1673 w 8.

610. *Jana Jak. z Weingarten* (nar. w Komotowě 1629 † 1710). Manuductio, aneb cestowádec, kterak při práwich stawu městského w král. českém saud weden býti má, ex Vindemia judiciaria aneb sbirky práwní wytažený. Rkp. od r. 1683 w 8. potom tištěn w Praze nákladem K. Arn. z Dobroslawina 1683 w 8. item 1689 w 8. str. 59.

611. Poznamenání wšech jak duchowních tak swětských dikasterií práwních instancích na r. 1723 až 1726, pak na r. 1736 až 1742 we 4. (Bibl. weř. D. 204).

d) Práwo manské.

612. Karlšteinské manské práwo. Z rkp. desk dworských od r. 1732 wydáno J. Chmelenským w Čas. mus. 1835 č. 255.

e) Policejní nařízení. Patenty.

613. Lichtenšteinůw rozkaz z ohledu čistoty w městech Pražských od r. 1621. Tištěno we Wčele 1844 str. 27.

614. Jich milostí nejwyš. p. auřednikůw a saudeůw zemských J. M. C. místodržících w králowství českém... nařízený rád w městech Pražských, jak se řemeslníci, handlěři, obchod-

nfcí, i jeden každý jiný v prodajích a v kupování všelijakých věcí, nicméně i v placení čeledi nádenní chowati má. W Praze u Štěp. Byliny, 1626 fol.

615. Patent od Ferd. II r. 1630. Podepsán jest Slawata (w bibl. Wid.)

616. Instrukcí Ferd. III hospodářská. Rkp. XVII. saučasný fol. w knih. Mikulowské.

617. Instrukcí Fridlandská o všelijakých k hospodářství náležitých věcech, heitmanům auředníkům i jiným k správě potřebná—za rytíře Adama Chwala Kunáše z Machowic, nařízeného nad hospodářstvím—w knížetství Fridlandském r. 1638. Rkp. fol.

Spis rozumně spořádaný a k ponaučení w hospodářství výborný. Zaslужuje, aby vytištěn byl. [Boček.]

618. Zřízení Nedvědické, někdy Jana z Pernšteina, obnovené r. 1660. Rkp. we 4. 16 listů.

619. Taxa trhu Jana z Wartemberka, šenka království českého. Rkp. 1668 fol. w Museum.

620. Řád hašení ohně pro Malé město Pražské, od Weingartena, 1677.

621. Kniha generál-hlavní, všeobecně potřebného zrna obilí placení. Od K. J. Tamy w 8. w Praze 1700, 1706.

622. Od Leopolda I česky a něm. (w bibl. Wid.) Jedno ?

623. a) Universalní aneb všeobecní řád akcisůw, všech wysoce wzácných p. stawůw w království českém. Jak takové dne 20 měs. Ledna přišitího 1709 léta začátek míti mají. W Praze u Karla Ferd. Arnolta we 4. bez roku (1708). b) Řád akcisůw, jak takowí dne prwního měs. Srpna běžícího l. 1710 začítí se mají. W Praze u K. J. Arnolta we 4. 1710.

624. Obnovený robotní patent 1738 20 Ledna fol. listů 19 (weř. bibl. A. 75).

625. Patent myslivcům se protiwićích zwěře zlodějů týkající, 9 Pros. 1745 fol. 2 listy.

626. a) Pat. 8 Unora 1746 proti hrám fol. 3 listy b) od 6 Máje 1746 základní neb tázní auřad (Versatzamt) fol. 4 listy.

627. a) Pat. od 3 Čerwence 1747 o hrách fol. 4 listy b) 7 Dubna 1747 s strany daně fol. 8 listů. c) o daň na wálku w Wlaších a Niderlantu 1747 fol. 3 listy.

628. a) Pat. od 5 Pros. 1748 daň na karty, kalendáře atd. fol. 4 listy. b) 5 Pros. 1748 štemplování papíru, fol. 6 listů. c) 6 Sept. 1748 daň k zaprawení nowého wojenského systemálního wychování na 10 let požádaná fol. A—P. (Weř. bibl. A. 75.)

629. a) Pat. 23. Ledna 1750 štemplování papíru fol. 8 listů. b) 28 Čerwence 1750 o štolách fol. 2 listy. c) 3 Srpna 1750 strany příze a plátna. W Praze u Žofie Rosenmülle-

rowé fol. 11 listů. Přidawek k tomu 1 Břez. 1753 fol. 8 listů.

630. Pat. 13 Listop. 1751, založení loterie skrze Oktavia z Cataldi fol. 4 listy.

631. Pat. 1 Unora 1752. Daň zJustin, fol. 4 listy. b) 12 Čerwna 1752 proti pranicem a nepokojnému chowání fol. 4 listy. c) 30 Čerwna 1752 o wystěhowání fol. 2 listy; o též věci 6 Čerwence 1752 fol. 3 listy. d) 17 Srpna 1752, o wystěhowání dělníků z skelných hutí fol. 2 listy. e) 4 Listop. 1752 zasiwání na třetinu fol. 2 listy. f) 23 Pros. 1752, o pytlářích (archowá plachta;—w takowém formátu ještě jiných 6 patentů w bibl. weř. pod A. 75).

632. Shromáždění zápisů, nařízení a listů poselacíh. Rkp. z XVII stol. weř. bibl. XVII. D. 16. b. r. fol.

633. a) C. k. pragmatica wedení právní rozepře se týkající, od 13 Ledna 1753 fol. 8 archů. b) Pat. 12 Máje 1753 o handlu (plachta archowá); detto o minci. Též 12 Břez. 1753 fol. 7 listů. c) Ustanowení všeobecného lékařství, 24 Čerwence 1753 fol. 18 listů. d) Pat. 4 Srpna 1753 o regrutowání fol. 8 listů. e) Pat. 27 Září 1753 šrankowní meyto fol. 3 listy. f) Modi procedendi in causis subditorum contra dominos se týkající, 18 Prosince 1753 fol. 4 listy. g) Pat. 13 Listop. 1753. Papežská dispensací na jisté swátky fol. 4 listy.

634. We Wídeňské bibl. a) 29 patentů českých. b) 1 patent český od r. 1767. c) od r. 1771. d) Jiný od Marie Theresie. e) Dwa jiné od M. Ther. česky a něm. f) Patent český, polský a něm. g) Jiný český a něm. (Kopitar).

f) Sněmy.

635. Od r. 1621 až do 1626 w Čechách pro nepokoj tehdejší žádných sněmů držáno nebylo, a daně zvláštními patenty wypisowány. S rokem 1627 opět sněmy drženy býti počaly, jichžto až do r. 1774 počítá se 162, téměř každoročně jeden, málo který rok žádný, některý opět rok wíce. Z těch jediný (1632) w rkp. ostatní všechny tištěné, a sice 146 česky a německy, 14 jen německy, 2 jen česky nalezají se w knihowně kníž. Lobk. a jinde po rúžnu i w sbírkách. Pořádek sněmů w Praze držných od r. 1585 až do r. 1730. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. A. 21. Na ukázku slohu vydal částku sněmu od r. 1723 Tomsa w Chrestom. na str. 208—212. Nápis sněmů těch podlé starého způsobu zachowán, k. p. artikulowé na sněmu obecném, kterýž držán byl na hradě Pražském 1629, 10 Prosince, a zawřín téhož léta 20 Pros. W Praze u dědiců Štěpána Byliny, 1629 we 4.

636. Morawští sněmowé, též dílem w sbírkách zde onde, i po rúžnu se chowají. Wydawateli jsou jen títo známi: a) Artikulowé sněmu w Brně držaného 1628. Jan Čejka z Olbramowic vydal. Nejprwé w Holomauci u Handla, nyní w Praze u Dan. Karla z Karlsberka. b) Krátký extrakt sněšení obecního sjezdu w Brně 1640. Vydal Bernard Diwiš

Petřwadský, w Holom, u Mik. Hradeckého 6 listů we 4. c) Snešení stawů morawských od r. 1738, 1744, 1745, 1756, 1759, 1769, 1771. W bibl. hrab. Mitrowského jsau tištěné nálezy sněmowní od r. 1630, 1638, 1641, 1644, 1649, 1655, 1658, 1661, 1686, 1687, 1788, 1791—1795, 1797, 1799, 1801, 1802, 1804, 1807, 1808, 1810, 1812—1821, 1823—5; 1829, 1835—6 (česky a něm.)

g) Listowé auřední.

637. Extrakt z kwaternů některých pořizení kšaftowních od r. 1624 do 1695 s. a. Rkp. (saec. XVII) w 8. weř. bibl. XI. E. 15. num. 1. fol. 139.

638. Kopiář z XVII stol. jednotných důležitých písemností od času krále Sigmunda až do r. 1629. Zdá se však z originálů prawých opsán. Rkp. w Mus. (w. Čas. mus. 1827 č. 31).

639. Wýtah z desk zemských domůw w Menším m. Pražsk. ležících, a dskami zemskými se řídících, z kwaternůw trhowých od r. 1542 do 1671 s. a. saec. XVII exeunte fol. boh. partim germ. Rkp. weř. bibl. XV. E. 10.

640. Formy rozličných listůw shromážděných od polow. XVI věku až do r. 1629. Rkp. fol. weř. bibl. XVII. D. 26. listů 194.

K. p. list zachowací, o řádném manželství, smlauwa swatební, list podpůrcí atd. Náležel pánům z Lippé. — Jiné formule listůw, přísah atd. w rukop. weř. bibl. XV. E. 16. fol. Z druhé polow. XVII stol. (asi 1664). — Jiné některé při rkp. weř. bibl. XVII. D. 27. [Gradual].

641. Sbíрка formulí, listů, rozličných smluw, listů dlužních, dopisů dworských a jiných z konce stol. XVII fol. něm. a česky. Rkp. weř. bibl. XV. D. 2.

642. Formulae juris, contractus, obligationes, missivae, correspondentiae aulicae et aliarum instantiarum saec. XVII fol. (germ. et boh.) Rkp. weř. bibl. XV. B. 6.

643. Formule rozličných auředních písemností, jmenowitě: dopisůw, wyswědčení atd. I. 1666—1672 we 4. Rkp. weř. bibl. XI. E. 16. fol. 22. sq.

644. Kwitanče od berníkůw zemských a kraj-ských na rozličné berně, sbírky a podatky klášteru s. Jiří na hradě Pr. od l. 1537 do 1698 wydané, dílem tištěné dílem psané. Fol. in origin. Rkp. weř. bibl. II. D. 46.

645. Listář historický od Jana Schoena [30 listin od r. 1409—1663, s historickými poznámenánjimi]. Tištěn w mus. Čas. 1832—1834.

h) Listy saukromné atd.

646. KAREL SWOB. p. z ŽEROTINA. Listy rozličné w Hořowické knihowně naleza-jící se w rkp. a sice; a) Dopisy od r. 1616—1636 fol. b) od r. 1628—1629 fol. c) od r. 1630 fol. d) od r. 1632—1633 fol. e)

od r. 1634—1635 fol. Tištěn jeden list úřední od r. 1634 (?) w Čechoslawu r. 1821 č. 34. Z psaní Žerot. tištěno 7 od r. 1628—31 w Čas. mus. 1831 str. 393, též 15 tamže 1836 č. 123. Wypisy z paměti p. Karla z Žerot. Čas. mus. 1829 IV. 81, 1830, III. 275.

647. Katerina z Waldšteina, manželka Karla z Žerotina: Psaní od r. 1631—1635. Rkp. w Mus. moraw.

K. BOHOSLOWÍ.

a) Přehledy biblií.

648. Parwa biblia, aneb kratičké rozebrání biblií, zdržující w sobě summu všech písem swatých nowého i starého zákona. W Hradci Král. 1621 w 8. od MATĚJE KROCINA, faráře Rychnowského.

649. Komenský J. Am. manualník, aneb jádro celé biblií swatých. Summu všeho, co bůh lidem I. k wěření wyjewil, II. k činění poručil, III. k očekávání zaslíbil. Plně a jasně obsahující. Místo nowé swíce sedícím ještě w temnostech zpuštění swého cirkwe české ostatkům podané I. 1658 w 12. W Amsterdamě u Gabriele a Roi 912 str. titul, připsání s předmluwau 24 str. Jest to wýtah z biblií praci J. AM. KOMENSKÉHO.

Některých knih se tu nenalézá, jiných jen summa neb jádro, a co se kde w písmě opakuje, to jen jednau položeno.

650. Zpráwa potřebná, jakby se upřímný a pobožný křestan k tomu míti měl, aby prawé powědomosti a oswicení z biblií sw. dojití a z čítání jí nabýwati mohl — aneb jakby sw. biblií s prospěchem užitečně čísti měl, 63 listů. Rkp. XVII stol. w 8. (Boček).

651. JOAN. TONSORIS otwření písma sw. s připojenau jeho summu i historii k prawému biblií p. užíwání. We Wittenberku u J. Krist. Tsidricha 1746 w 8. str. XVI a 96. Připojili české básně: Matěj Pruni f. XIII. Josef Dlhany f. XV. a Martin Kučera f. XVI.

b) Biblií celé.

652. Od r. 1677 do 1715 wyšla biblií swato-Wácslawská wel. fol. we třech dílech:

a) Druhý díl biblií: totiž nowý zákon, podle starého obecného latinského textu od samospasitedlné Římské katolické cirkwe schwáleného, a až posawad w též cirkwi užíwaného. Z milostiwého poručení duchowní wrchnosti s obzwláštní pilností přehlednutý, a nyní w nowé na swětlo wydaný I. p. 1677, wytištěný w Starém m. Pražském w impr. univ. Karlo-Ferd. w kolleji towaryšstwa Ježíšowa u s. Klimenta str. 512.

b) Prorokowé a knihy Machabejských atd.

skrze faktora Joachima Jana Kamenického I. 1712 str. 470, pak třetí a čtvrtá kniha Ezdrašowa na 59 str. Dwa registří.

c) Bibli česká, to jest, swaté písmo podle starožitného a obecného latinského .. přeložení, na milostiwé ustanowení a nařízení dwau slavné paměti p. p. arcibiskupů Matauše Ferdinanda z Bilenberku, též Jana Frid. z Waldšteina, nyní pak s milostiwým dowolením nejdůst. a wysoce oswiceneho knížete a pána p. Ferdinanda z boží milosti arcib. Pražského, s. Řím. říše knížete a hraběte z Khünburku wydaná .. nákladem dědictwí s. Wácslawa .. w kolleji skrze Joach. Jana Kamenického faktora I. 1715 str. 1263, dwa registří.

Jesuité Konstanc, Štayer a Barner zřízení byli k tomu od arcib. z Bilenberku, aby písmo sw. podle obecného lat. s přirovnáním je k biblí Benátské (1506) a k exemplářům před časy Lutero-wými tištěným. Užívali oni však i bratrské biblí, ač o tom zmínky nečiní. Figury w starém zákoně jsau ty, kterých před sto lety Melantrich užíwal. Výklady jsau obšírné z sw. otců. Po druhé w Praze u Jana Hrabý, nákladem dědictwí sw. Wácslawa, na poručení knížete a hraběte Přichowského z Přichowic arcib. Pražského, fol. 3 díly od r. 1769 — 1771, týmž titulem.

653. Biblia sacra, to jest biblí swatá, aneb wšecka swatá písmo starého i nowého zákona, s možnau pilností opět přehlídnutá, krátkými summowniky a mnohými konkordancími zaopatřena a w nowě wydaná prací, wynasazením a nákladem lidí o zrůst církwe boží upřímně pečujících I, p. 1722. W Hale Magdeburské w Kanšteinské impressi sirotčího domu.

Jest to biblí podle bratrské od r. 1613 s proměnou místy učiněnou skrze Matěje Belu, kazatele Prespurského w Uhřích, kterýž předmluwu obšírnau k ní sepsal. Daniel Krman, superintendent uher-ských církwi ewang. kratičkau swau předmluwu w ní ukázal, kterak před tím již mnohé biblí české na světlo vyšly, a kterak to wydání k wytištění přišlo, když se l. 1658 i 1700 darmo snažnost wedla, aby biblí česká wydaná byla. Registřík jest trojt: písem swatých, kteráž se we dny nedělní a w slavnosti wyroční čtají; jmen některých, zvlášť hebrejských a kaldejských wyswětlení; pak poznámenání obzvláštnějších článkůw wíry křesťanské. Přidány jsau některé modlitby z Jana Arndta. Po druhé s týmž nápisem vyšla ta sama biblí (w Hale) r. 1745 nákladem Samuela Trautmana w Bryku, kterýžto Trautmann, Břežský knihkupec w Slézstě, dal jí pro Čechy tisknauti. Do toho wydání ne-umělosti wydawatelů mnoho chyb se wlaudilo, jichž po zadu veliký registřík stojí. Po třetí s nápisem: Biblia sacra, to jest biblí swatá, aneb wšecka swatá písmo starého i nowého zákona, se wší pilností opět přehlednuta, a na mnohých místech podle starých wydání bratrských ponaprawena i w nowě wydaná. W Hale Magdeburské w Kanšteinské impressi nákladem sirotčího domu I. p. 1766 w 8. Jest toto třetí wydání Halské biblí (podlé 1722) opravene bez předmluw Bely a Krmana, za to maje spráwu o wydáních biblí českých, podle Kley-chowý k now. zák. (1720) předmluwý od Jana Theof.

Elsera. Na konci pak jest konkordancí česká z Weleslawinowa wydání l. 1613 atd.

e) Nowý zákon.

654. Nowý zákon nákladem děd. sw. Wácsl. fol. W Praze 1675. (Pelc. Cat.)

655. Písma swatého nowý zákon pána a spasitele podle rozličných wydaných exemplářůw w českém jazyku s welikau bedliwostí přehlídnutý a nyní w nowě wydaný. Wytištěný w Halle u Štěpána Orbána I. p. 1709 na dluhém 12. S předmluwou od MATEJE BELY.

(Dle Indexu od Jana Koglera z Baňské Bystřice ponaprawen.)

656. Nowý zákon ... 1720 nákladem Wácslawa Kleycha, w Žitawě u Michala Hartmanna w 12. W předmluwě wypisuje wšecka jemu známá wydání biblí i nowého zákona. Tento pak tištěn jest dle biblí jednoty bratrské od 1613 a připsán otcům duchowním a kazatelům při chrámě ewang. před městem Těšínem w Horním Slézsku, Janowi Adam. Steinmetzowf .. Gottfr. Schmidowi atd. W exempláři weř. biblí připis jest otcům duchowním atd. w Uhřích a w Horních Lužicích, Dan. Krmanowi a j. Snad dvojí připis učiněn k témuž wydání.

657. Nowý zákon pána a spas. atd. 1722 (w Hale) w 8. w. Jest vlastně část biblí toho r. w Hale vyšlé, jen že nowého zákona wice exempl. pro sebe také tištěno.

658. Nowý zákon pána atd. 1730 bez poznámenání místa (w Laubně w Horních Lužicích), wel. 12. (Tento podle bratrského wydání tištěný nowý z. dal Jan Liberda, český pastor w Grosshennersdorfu pro nowé wyprawědence z Čech tisknauti, poněwadž exemplářowé Halští od Slowáků w Uhřích a od českých wyhnancůw w Žitawě, Gebharsdorfu, Hennersdorfu, Gerlachsheimu, Berthelsdorfu, Ulbersdorfu atd. skaupeni byli.) str. 308 žalmů str. 72:

659. Nowý zákon podle starého obecného latinského textu, od samospasitedlné Římské kat. církwe schwalénoho ... na milostiwé poručení nejdůstojnějšího .. pana Dan. Josefa arcib. atd. 1733, w Praze w Králowu dvoře u Matěje Adama Högra, arcibiskupského impressora S. wel. (podlé wydání 1677).

660. Nowý z. atd. ku kterémuž žaltář a Jezus Syrach přidány jsau. Opět s welikau pilností přehlídnutý a w nowě wydaný nákladem Samuele Trautmana w Briku I. p. 1744 w 12. w Hale (welmi chybné wydání). Též w Hale 1745 nákladem téhož Samuele Trautmana.

661. Nowý z. pána a spas. našeho J. Kr. atd. k wzdělání církwe .. české bratrské ewangelické atd. Přidány jest žaltář sw. Dawida. W Berlíně u Kristiana Ludw. Kunsta I. p. 1752 str. 581 w 8. (podlé Halského od l. 1722)

od J. Bohu. Elsnera w 8. n. z. s žaltářem i Syrachem, w Hale 1764 w 12. Jest dle wydání r. 1744 s naprawením omylů.

d) Částky biblí.

a) Jesus Syrach.

662. W. Fr. Flaišmana z Tumpachu ozdoba maudrosti, wybraná z knihy Ekkleziastika. W Praze u J. Černocho 1676 w 8.

663. Ecclesiasticus, aneb kniha Jezusa, syna Syrachowa, opět s možnou pilností přehlíduta atd. w Hale Magdeburské 1764 w 12. nákladem sirotčího domu. W Prešpurku u Augustina Packo 1781 w 12.

664. Jesus Syrach malý atd. 1728 w 8. w 16. W Hradci Král. u W. Tybely (Index).

665. Ecclesiasticus: Kniha Jezusa syna Syrachowa opět krátkými summowníky a konkordancíjení zaopatřena 1744 w 8.

β) Žaltář.

666. Žalmy církevní na rok 1760 w 8. bez místa a tiskaře, listů 10 (w Berlině).

667. Žaltář celý krále a proroka Dawida, opět s velikau pilností přehlídutý a w nowě wydaný, w Hale 1722 w 8. 1730 (s nowým zákonem) w 8. 1736 tamž, w Břehu 1744, w Berlině u Krist. Kunsta 1752, w Hale 1764 w 12. (nákladem sirotčího domu) 1775 w 12. w Prešp. u Packa 1781 w 12. w Praze u J. Fr. z Šenfeldu 1782. We Wídni u Baumeistra 1783. — Rkp. 1748 w 12. u p. Bočka.

γ) Ewangelia, epištoly.

668. Ewangelia s epištolami a jinými swatými písmý na neděle a swátky přes celý rok 1622, w Praze w 8.

669. Ewangelia nedělní a swáteční s epištolami přes celý rok, i postní na každý den, podle Římského řádu. W Praze w impr. akad. 1651 w 8. U Urbana Goliáše 1654 w 8. Opět 1675, 1699, 1706, 1731, 1749 w 8. u J. J. Klausera 1770 w 16. W kolleji 1772 w 8.

670. Ewangelia a epištoly na neděle a swátky přes celý rok. W Praze u Dan. Michálka 1676 w 12. w impr. akad. 1731 w 8. W Brně u Swobody 1736 w 16. 1748. W Přibrami 1745 w 12. W Praze u F. H. Kirchnera 1759 w 12.

671. JANA BARNERA S. J. summarie na všecka čtení a ewangelium jak nedělní tak i swáteční přes celý rok, aneb krátký wýtah toho, co se w nich obsahuje. W Praze u sw. Klimenta skrze fakt. Joach. Jana Kamenického 1711 we 4.

672. W. G. T. S. (WÁCSLAWA GLEYCHA) ewangelia tak též i epištoly, w Žitawě 1713 w 16. 1742 w 12.

673. Ewangelia s epištolami atd. řecky, česky, německy a latinsky, 1716 w 8. 1718.

674. Summaria aneb ewangelia celoroční nedělní a swáteční s modlitbami 1744 w 8.

e) Dogmatické, polemické.

675. Parvus catechismus pro pueris in schola. Katechismus we školách. W Hradci nad Labem 1620 w 8. tři archy lat. a česk. (w Mus.)

676. Proti Pawlu Žalanskému, knížka od r. 1621 w Museum.

677. Rozmlauwání o kostelních obrazích aneb zpráva a odpověď na hanlivé kázání proti obrazům kostelním od nějakého Skulteta kalwina učiněné. Od doktora JOSEFA MAKARIUSA z MERŠELIC Scholastica. W Praze u Tob. Leopolda w 8. 1621.

678. JANA KAUPILIA o prawém ukřížowaného Krista poznání. W Praze 1621 u D. K. z Karlspr.

679. FRANT. KAJETANA NETWORKSKÉHO, kněze Theatinského řádu: Legatio mortuorum ad vivos, t. j. Poselství mrtvých k živým, w kterém sice w Pánu usnulé duše však ještě w očisťujícím ohni náramně se trápíci svůj bídný a bolestný staw všem živým wěrným křesťanům představují atd. *Počátek*: Všichni necht je král anebo poddaný atd. *Konec*: K swobodě nebeského králowství propustí. Rkp. weř. bibl. XVII. B. 5. fol. b. r. stran 444 z XVII století. [Špatná orthografie].

680. Sedmdesáte příčin, proč žádný wěrný Čech a církwe Kristowy prawý aud jak nizádným násilím protiwenstwi, tak troštem blesku sláwy, úradůw swěta až i falešným domněním žachowaní hrdla, státku, práwa městského ujití Gerdona (?) neb z vlasti wyhnání od užívání kalicha a krwe beránkové se odwěsti a Krista w celém kšaftu wečeře nejswětější zapirati nemá w 8.

681. Křesťanské otázky a odpovědi, co se tři nejhlawnějších artikulůw wíry dotýče, t. o sw. oltární, očistci, orodowaní swatých, z kněh *M. Luthera* atd. sebrané a něm. sepsané skrze *J. Šerera*: potom pak w jazyku českém mnohými dáwody starých Čechůw pod obojí rozšířené a wydané od *J. SIXTA* z *LERCHENFELSU*, a nyní zase w nowě nákladem *M. Jana Wácsl. Celestina* z *Kronenfeldu* 1623 (na konci): u Pawla Sessia 1624 w 12. 7½ archu.

682. Napomenutí lidu božímu w náboženstwi čistém postawenému 1624. (Index).

683. Antidotum apostasiae w pokušeních wšelijakých skušené a jisté lékařství, kteréž duše

lidské při čistém náboženství zdržeti a proti zemlení víry posilniti může w 8. 1624.

684. Christi theantropi mediatoris nostri ejusque nativitatís assertio (chron. = 1625), to jest: O nejsvětějším jediném . . prostředníku . . Kristu od **ŠTILFRIDA BRUNCWEIKARA** Podhorského, 1625 w 8. listů 10.

685. *Jindřicha Lancelotta haereticum quare per catholicum quia*, t. j. Otázky kacířské a na ně odpovědi katolické. Z lat. do češtiny přel. od **M. JANA WÁCSL. CELESTINA** z Krogenfeldu, děkana města Hradce Králové. Wyt. w Hradci Král. u Arnolta we 4. 1625.

686. Obranné zastání kalicha, neb apologia Calicis, že všechněm posluhováno býti má, 1625 w 8. Index.

687. **MATAUŠE KONEČNÉHO** o swátostech w 8. 1625. Index.

688. Traktat o hříchu největším proti duchu swatému w 8. 1625. Index.

689. Odpověď na odpory od strany pod obojí w způsobu maličké knížky předložené. Wytisštěno w Raudnici nad Labem w impr. P. Sessia 1626.

690. Rozbroj o kalich, w kterém artikuloŭ, jimiž se zastávají ti, kteří od kalicha upustiti, a k náboženství pravému katolickému přistoupiti nechťejí, podwod na swětlo se přednáší. W Raudnici nad Labem 1626 we 4. Sepsal jej lat. *Frant. z Rozdražowa*, kapucín a missionář, do češtiny přeložil **SAMUEL z PILSENBURKU** a wyliskl na autraty J. Petra Swošowského, probošta Raudnického.

Wywračuje tu 70 odporů kališnických potřebu swátosti pod obojí zastávajících. Čeština nepravdělná, plná latinismův.

691. Rozjímání o pravém božství a pravém člověčenství w jednotě osoby syna božského. Při slavné památce jeho narození, 1626 w 8. Index.

692. Pomoc utvrzení při víře o pravém pod obojí těla a krwe páně užívání sepsaná k poražení spisu od kněze **ŠIMONA KAPIHORSKÉHO**, rodiče z Kutné Hory, mnicha w klášteře Sedleckém 1626. Rkp. w 8. (uBočka).

693. Obrana křesťanů pokrytých, při učení ewangelickém; příčinou nynějšího pokušení od Krista pána k Antikristu odpadajících, podstatně i užitečně důwody a příklady wzácnými písem swatých, obojího zákona zawřená, a na nejvyšší od ducha božského zhaněná. L. p. 1626 w 8. mal. (Bez místa a spisowatelowa jména) str. 55. W Praze u Pawla Sessia 1629 w 8.

Téhož obsahu, týmž slohem prudkým a fanatickým psané, týmž písmem a w týmž formátu tlačené, bez udání spisowatele (kněze pod obojí) roku a místa, jsau i následující dvě knížky: a) Apostazia (odpadlství) k wýstraze člověku křesťanskému wykonterfektovaná, str. 134 w mal. 8.

(Wit Jakš?) b) Modla věku nynějšího: kdežto I. Ohawnost její poodkryta. II. Spůsob wystřihání se jí. III. Příčiny k utikání jí wzbuzující, člověku křesťanskému se předstawují, str. 381 w 8. mal.

694. *Triumphus Christi regis redivivi* (chron. 1627) t. j. triumf wítězný a wěčně trwalý Jubilaeus nejsw. monarchy krále a hlavy církwe Kr. p. od **SEWERINA ZIANDOWSKÉHO** z Budešína w 8. listů 10.

695. *Matiáše Hoe* ewangelická ruční knížka . . že wira tak řečených Luteranůw jest prawá kat. . . přel. od **KRISTOFA MEGANDRA** 1627, 1630 str. 440 w 16. mimo předmlwy 14 listů. W Drážďanech w 8.

696. **DAN. SOLNICKÉHO** a) Traktat první o Kristowé církwi na swětě widitelné a swětlé. W Praze u Pawla Sessia w 8. 1628. Druhý traktat t. r.

b) Kratičká historie o welebné swátosti oltařní. W Praze u P. Sessia w 8. 1628.

697. Naučení o zpovědi. W Praze u Pawla Sessia, 1629 w 12.

698. **M. SAM. MARTINIUSA z DRAŽOWA** a) 4 symbola oecumenica. Čtewero wyznání víry obecné křesťanské. W Drážďanech 1629 w 12.

b) O náboženství českých ewangelikůw we 4.

c) Confessio. Wyznání víry sw. křesťanské, neb hlavní artikuloŭ, 1630 w 12.

d) Tricet pět důwodůw neb příčin, pro které všickni ewangeličti Čechowé za jedno býti mají 1635 we 4. (Summowní opáčení těch 35 artik. jest w Obranně jeho str. 415).

Jest vlastně proti českým bratřím, kteří za odpověď wydali: Na spis proti jednotě bratrské od M. Sam. Mart. z Dražowa sepsané. Starších kněží též jednoty bratrské na ten čas, w Lešně Polském w exilium zůstávajících *ohlášení* l. 1635 we 4. str. 220 bez pochyby *Komenského*. Proti tomu ohlášení čelí jeho:

e) Obrana křesťanská proti ohlášení starších kněží bratrských, na ten čas w Lešně Polském se zdržujících, 1636 we 4. str. 462 a 1 arch. neznam. pochwaly auktora lat. jaz. u dědiců Jana Ctibora 1638.

f) Promluwení o swornosti církwe, we 4.

g) Oswědčení proti odpadlcům Čechům we 4.

h) M. Sam. Martiniusa induciae Martinianae, anebo zpráva . . proč odpovědi se nedává na ty dwa . . hanlivé spisy od starších kněží bratrských w Lešně polském pod titulem *Cesty pokoje*, a rozebrání obrany r. tohoto 1637 wydanych. U děd. Jana Ctibora (bez místa) 1638 we 4.

699. *Jiřika Miliusa* gruntowní zpráva, že M. Luther we všech artikuloŭ, o kterých s Římskými papežníky rozepře jest, tak wěřil a učil, jakž i hned po časích sw. apoštolů w 600 letech wěřeno a učeno bylo. Přeložená od **WIK-**

TORINA FACILIDES Mezřického. W Draždanech 1629 w 8.

700. Pokojné rozmlauwání pro nawrácení těch, jenž od prawé wíry odstoupili. Od **KARLA PAWLA ŠWANCARA** far. Wodolského. W Praze w 8. 1629.

701. Wyznání wíry sw. křesťanské. Wytišt. u M. Samuele Martiniusa w 12. 1630.

702. Rozmlauwání dwau osob w náboženství sobě odporných o artikulich wíry křesťanské člověka katolického a ewang. 1630 (bez místa) w 8.

703. **M. KRUPIA**, Pawla Pacowského: Katechismus menší *D. M. Lutera*, muže božího, pro mládež mnohými otázkami porozšířený. Wyt. u M. Samuele Martiniusa 1630 w 12.

704. *Bellarmini*. Umění křesťanské atd. w Praze Bylin. 1630 w 8. Udělená rada; Proč dobrého smyslu se přidržející k nynějším Luteranům choditi nemají ku posluhování. Jináč: Šest příčin neb rada dobrého smyslu se přidržejících atd. Spis z počátku XVII stol.

Uwádí se w Ohlášení bratří w Lešně 1635 str. 93, 96. Není od bratřů. [Boček].

705. **FULVIA ANDROTIA** Hody duchovní, to jest knížka o nábožném a bohu milém přijímání wel. swátosti oltární a zpovědi. W Praze u Jana mladšího Byliny 1631 w 8. (Připsána slečně Ewě Šwihowské z Ryžmberka).

706. **ALBRECHT KRÍNECKÝ z RONOWA**. Napomenutí (wěrné a upřímné) slaužící k tomu, abychom se náboženství papeženského wystřihali, naproti tomu pak náboženství Luterianského stále se přidrželi, 1631 we 4. w impr. M. Samuele z Dražowa.

707. *Mik. Wedelia*, far. w Jenewě Panacea apostolicae: Lékařství proti odpadlwtví. W Lešně 1631 w 12.

708. **J. CYRILL Bartol. Bitnera** Enchiridion consolatorium. Knížka potěšení pro ty, kteří časů těchto těžká pokušení pro prawdu sw. ewangelium podnikají, přeložena od J. Cyrilla b. m. a r. (w Lešně 1631) w 12. (Ind.)

709. **WÁCSLAWA NUCELLA** Strakonického regule zlaté prawého a skutečného křesťanstwí, 1731 w 12.

710. **JOKASSIA WÍTA** Přerowského: Obrana kalicha s. neb historia spisu cirkewního o založení, wzrostu, způsobu i losu jak prwošní, tak i w králowství českém cirkwe Kristowy, tělo a krew K. p. pod obojí přijímajících od času Boriwoje až do roku 1631. Wyt. u Jana Ctibora w 8. (Boček).

711. **MATĚJE KROCINOWSKÉHO a)** Harmonia confessionum bohemicae et augustanae, to jest: Swětlé a patrné z zákona božího provedení, že confessi česká jest prawá Augšpurská, na pewném gruntu písma sw. založená,

w nowě wábec osvědčené od kněze Matěje Krocínowského, na onen čas w městě Řehnowě ewangelium sw. kazatele. Wytišt. u M. Sam. Martiniusa w 12. 1631 str. 296 a 7 listů znamen. b) Promluwení ku p. mistru a knězi Samuelowi z Dražowa we 4. b. r. c) Každodenní přemyslowání a w pobožnosti s. cwičení každého křesťana, 2 listy.

712. Rozmlauwání dwau kněží, Simplicia Pawla, a Prchlicia Petra držané w Pirně 1632 we 4. (Index).

713. Palinodia apostasiae. Příklad odwolání odpadlwtwí a nawrácení od Antikrista, 1633 (Index).

714. Krátké otázky na katechismus Petra Kanizia S. J. s wyswětlením ceremonií mše sw. W Praze 1633 w 8. od **WÁCSL. ALOIS. KLAUDIA NEPOMUCKÉHO**, cis. alumnusa.

715. **JIRÍHO FERA a)** Křesťanské učení 1636 w 12. Jest katechismus.

b) Martina de Roo o stawu duši w očistci, přel. w 12.

c) De iudicio particulari.

d) Matěje Nennichen de traditionibus. přel. w 12.

e) De coelestibus gaudiis, z lat. Jer. Drexelia.

f) Nuncium mortis, z lat. J. Drexelia.

g) Štít wíry, 1638.

h) De poenis inferi.

i) Pomoc katolická dušičkám w očistci. W Praze u Zikm. Lewy w 12. 1641.

k) Jana Eusebia Normberského. O všudy-přítomnosti božské 1647 w 12.

716. Sprostnost katolická, to jest: Pohádky křesťanské rodičůw s dětmi, učitelůw s mládeží, hospodářůw s čeledi, W Praze w Staré kolleji 1636 w 12. (Otázky a odpovědi.)

717. **BARTOL. MARTINOWSKÉHO** kněze Pražského nowé léto, o obřízce a podniknutí ji od Kr. p. i o duchowním obřezání z nowu zrozených, 1636 w 12.

718. Otázky kratičké a sprostné z písem sw. ku potěšení a we wíre utwrzení lidí křesťanských, náitisky a sauzení w příčině náboženství snázejících sebrané a k těmto časům nynějším velmi pohodlné a potřebné w 8. bez r. a m.

719. Kde jest to psáno, aneb důkladná a důležitá zpráwa neb odpověď z bibli na otázky nynějšich w sw. wíre bludníkůw. W Praze w kolleji 1638 w 12. 1673, 1686 u Jana Kamenického 1719 w 8. 1728 w 12. ib.

720. **MATĚJE KROCÍNA** Summowní předložení o umučení p. n. J. K. w 8 otázkách, 1639 w 12.

721. Píte z toho všickni, to jest krátká zpráwa w způsob rozmlauwání ewangelika a

katolika uwedená, zdaliby proti ustanowení pána Krista bylo welebnau swátost (pod jednau) podáwati aneb přijimati. W Praze w imp. akad. 1642 w 12.

722. Katechismus slowenský od **JOACH. KALINKY** (okolo 1645). Rkp.

723. **J. AMOSA KOMENSKÉHO** a) nábožná přemýšlowání o wečeři p., co totižto prawí ewang. křestan před, při a po užívání swátosti této činiti má; k tomu připojeno 14 artikul z konfessi starých Čechů. W Praze u J. Tom. Höchenbergera, 1784 w 12. listů 72. Weř. bibl. XVII. F. 120.

b) O wymitání němého a jakéhokoli dábelství. (Index).

724. **FRIDRICHA BRIDELA** a) Stůl páně, welebná boží předrahá swátost wečeře p. na poušti tohoto swěta všem pocestným pokrm welmi laciný. W Praze w koll. S. J. 1659 w 8.

b) Zástupce duší zůstávajících w očistci. Z lat. u sw. Klím. 1674 w 12. str. 124.

c) Katechismus katolický s nowými obrazy w nowě na swětlo wydaný, též křestanské učení weršemi wyložený, w Praze 1681 w 12. (po smrti jeho wydaný) u Jiř. Černocho. R. 1684 wydala jej kollej Jesuitská Kutnohorská.

d) Duše w očistci skrze Josefa w žaláři a Daniele w jámě.. předstawené atd. W Praze 1694 w 12.

725. Dialogi catholici R. P. **Christoph Pflaumer** S. J. To jest: Katolická rozmlauwání o jedné prawě dobré wíře atd. Z německé řeči přeložená.. od **JANA BENEDIKTA SMO-LIKA**. W Praze w impr. císařsko-akademické l. p. 1654 w 8. str. 562, mimo předmluwu a registř.

726. **CHALÚPKA SAM.**, církwe Kebynské farář: Zpráva o otázce, mželi a powineni je kněz dobrým swědomím člověka nesminého (nesmírného?) k rozhřešení a užívání wel. swátosti weř. p. připustiti. Wyt. w Trenčíně u Laurence Wodhaje l. p. 1657 we 4. (Boček).

727. Zrcadlo žiwota wěčného z rozliěných sw. písma propowědění složené od **P. J. ANASTASIA** kapucína. W Praze u Urb. Goliáše w 12. 1660.

728. **JOHANNIDES JIŘÍ FRIDECKÝ**: Dwoji spis — clangor tubae; druhý spis o poslaupnosti učení ewangelitského i kněžstwa jeho, w Žilině 1667 w 8. (Boček).

729. Bohabojný pastucha: Předíwné rozmlauwání owčáckého pacholka s jedním knězem. W Praze u Urbana Goliáše, 1663 we 4. A—Gij, dle Indexu w Praze 1684 w 12.

730. **Wácsl. Šwertfery** pohromy hříchu smrtedlného. Z lat. přelož. **JIR. KONSTANTIUS**. W Praze u Urbana Goliáše w 12. 1664.

731. Katechismus aneb naučení krátké o prwním přijímání welebné boží drahé swátosti 1666 w 8.

732. Duchowní praktika křest. kat. chowání, t. j. jadrný z nejpotřebnějších kat. artikulůw výborných pobožností wýtah. Z něm. W Holom. u Wita J. Etele 1667. W Praze u Jiř. Černocho 1679 w 8. též w Praze u Joach. Kamenického, 1726 w 8. u sw. Klím. 1734 w 8.

733. **Ondřeje Froma** smysl a zdání sektářůw a Lutera učení následownikůw. W Praze w impr. uniwers. 1669 w 8.

734. **Jakuba Marchantia** podstata wíry křestanské aneb otázky, kteréž se mohau mládeži s prospěchem předkládati od **WÁCSL. ČERWENKY** přel. z lat. a rozmnoženo. W Praze 1669 w 8. pak 1673 w 8.

735. Swětlo katolického učení užitečné těm, kteří w temnostech newěry a stínu smrti sedí, aby w jejich srdcích wzešlo slunce sprawedlnosti p. J. atd. 1670 w Praze. Nyní přetlačené od Joach. Kamenického 1729 w 8.

736. Rozmlauwání sprosté katolické na weliké tajemství spasedlné oběti nowého zákona p. J. K. podlé řádu Melchisedechowa o jejím ustanowení a trwání. W Praze u J. Arnolta z Dobroslawína 1672 w 8.

737. Otázky o přijímání wel. swátosti ol-tářní těla a krwe páně pod jednau způsobau. W Klementín. koll. 1676 w 12.

738. Naučení wíry křestanské, katolické z starého a nowého zákona sebrané prací kněze magistra **JANA IGN. HEINŠMIDBERSKÉHO** z Třebechowic atd. W Praze u Urb. Goliáše, 1676 w 8.

739. Katechismus s nowými obrazy na místě daru nowého léta 1684 w nowě na swětlo wydaný r. 1684. [Při něm jest báseň Staročeský Fridolin].

740. **Mart. Lutera** katechismus český i německý, wydaný od Pawla Galli w Drážďanech kazatele. Nákladem Matěje Kohauta, exulanta českého, 1685 w 12. W Drážďanech u Christ. Baumana.

741. Katechismus od towaryšstwa Jež. Kutnohorského, 1687 w 12. s obrázky.

742. **JANA PAZDĚROWSKÉHO** Služba boží neb powinnost dwojí farního osadního, totiž w nedělní a swáteční dni mši swaté nábožně, a kázání.. w swým farním kostele slýchat. W Praze w impr. akad. 1691 w 8.

743. **MAT. ŠTEYRA** Instructio acatholici t. j. wynaučení nekatolika, aneb přátelské rozmlauwání mezi nekatolíkem a katolíkem, o jedné prawé wíře k wěčnému spasení wedaucí, přel. W Praze w impr. univ. Carol. Ferd. u sw. Klímanta 1691, též 1727 w 8. ib.

744. **MIK. TOMAŠIHO** pravá kat. ruční knížka, kterážto ruční knížce ale lewé doktora *Matiáše Hoe* na odpor vydána jest, že náboženství luter. není ewangelické, není katolické opravdiwě. W Trnawě u J. Ad. Fridl. 1691 w 8.

745. **J. FR. RYWOLY** knížka o zpovědi a o přijímání wel. swátosti oltární (z něm.). W Praze u J. K. Jerábka 1692 w 8.

746. *Martina Luter*a katechismus přeložený od **FR. RÜHRA**. W Dráždanech 1693, 1709.

747. Půhádky duchowní t. j. ukryté otázky z písma sw. wytažené. W Holom. w 12. 1695, w Brně 1722, 1729. W Jind. Hradci (b. r.?)

748. *Curiosus tolerabilis* t. j. všezwěd nesitedlný, jemužto z mnohých latinských učitelůw na sto otázek odpověď se dáwa. Od **LEOP. BENED. ČERWENKY**. W Praze u Petra Ant. Benka w 12. 1697.

749. Knížka pobožná o swatých angelich, w níž se wyswětluje, co jsau swatí angelé, jak jsau na lidi laskawí, jak mnohá dobrodiní lidem činí, a jak mají býti od lidí wázeni a ctěni. W Holomauci u Jana Jos. Kiliana 1699 w 8.

750. *Pomoc sw. Angela Strážce*, aneb angelská dobrodiní, kteráž swatí angelowé strážcowé po wšecy časy lidem prokázali, w příkladích a historiích jak ze star. tak i nowého zákona sebraná. (z něm.) W Praze u sw. Klím. za J. F. Stárka faktora, 1700 w 8. str. 390 a registř.

Jedná o přirozenosti, kráse, moci, powinnostech, a řízení angelů s příklady a zázraky skrze ně učiněné z rozl. spisowatelů a legend.

751. **DAN. SYNAPIUSA** Perlička dítek božích. Pokladnice duchowní z pěti částek katechismusu složená. W Lewoči 1701 w 12.

752. Zpráva o swátosti pokání, obzwláštne ženskému pohlaví ku potěšení složená. W Praze u J. S. Beringera w 12. 1701.

753. Radostné příhody o zpovědi, to jest šťastné skončení dobře se zpowidajících a kajících od *Wolfganga Geiba*. W Praze u Wojt. Jiř. Koniáše, 1701 w 8.

754. **JANA SIMONIDES** a) Wyswětlení křesť. učení podlé pořádku malého katechismusu Luthera. W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. 1704, w Tyrnawě 1710 w 8.

b) První litery křesťanského učení, bez kterýchžto žiwé známosti žádný spasení nedojde. Wůbec wšem dítkám a sprostným a zwláště sirotčímú domu k dobrému dobrau myslí předložené od *Martina Grünewalda*, nešporního kazatele u sw. Petra a Pawla, a nyní w český jazyk dítkám i sprostnému lidu českému k užítku od *Adama Simonides* k. c. Ž. e. (kazatele církwe Žitawské ewangelické). Wytíštěné podruhé w Žitawě u Michala Hartmanna w 12. oblong. 4 archy (sine anno). W. weř. bibl. XVII. F. 199.

c) *Summownik* aneb krátké učení křesťanského obsáhnutí, w kterém se předkládají otázky na katechismus O. M. L. na tabuli domovní, o knihách sněmowních, o Luterowém narození, naučení, mnišství, manželství, smrti, těla pohřbení atd. od Jana Simonidesa bohu k sláwě, a mladým k užítku sepsané a roku b. u. MDCCV wytlačené w Lewoči u Žofie Sam. Brewerky w 12. str. 294, mimo předml. a registřik.

Jest to katechismus w otázkách a odpovědích. W předmluwě prawi: Máme i my Čechowé otázky pro děti dostatečné M. Františka Rühra w dvojím způsobu předstawené; potom M. Jana Jiřého Dolanského malau bibli w krátkých otázkách, pro církew českau Žitawskou, a pro dítky její sebranau atd.

755. Jádro naučení křesťanského, aneb neomylný wýklad wiry dle způsobu Bernardína Mercatoris z latiny do češtiny přeložená od **JANA MAURICIA MARTYNY**. W Praze u Barb. Frant. Beringowé 1706 w 8. Opět 1726 a 1739 u Norb. Fického w 8.

756. Základ žiwobytí katolického, aneb tři slaupy we wíře katolické, jenž jsau wíra, nádeje a láska od **J. BECKOWSKÉHO**. W Pr. u dědicůw J. K. Jerábka 1706—8 we 4.

757. Rozmlauwání přátelské dwau krajanůw o náboženství ewangelickém a papežském; spolu modlitby a písně od N. K. P. S. 1707 w 12. bez místa a tiskaře.

758. **JANA JIŘIHO DOLANSKÉHO** dítek křesťanských bibli malá: Otázky podlé menšího katechismu Mart. Luter. W Žitawě 1709, 1710 w 12.

759. **VALENTINA JESTŘÁBECKÉHO** Katechismus domácí pod titulem a způsobem rozmlauwání hospodáře s hostem. W Holomauci u Alžb. Rozenburk. w 8. 1713.

760. Padesáte příčin, ku poznání, proč sama wíra Římská katolická má býti wywolena. Psáno latině 1702, nyní 1716 přeloženo atd. w Tyrnawě (slowáckým nářečím).

761. *Malí corvi malum ovum, seu confutatio libelli cujusdam apostatae, nomine coracis* (česky) od **JANA LIBERTINA**. W Praze 1717.

762. *Anti-Dubnicai. Manhu? Co jest to za mannu skrytau, kterauž P. St. Dubnicai plebán Teplanský na swětlo wydal, 1718.* Od **DAN. KERMANA**.

763. Křesťanské učení starých Římských katolických křesťanů atd. od **KARLA MAGETA**. W Praze 1721. W Hradci Král. 1725 w 8.

764. **J. ST. PETŘIŽILKY** duo minuta t. j. dwa šarty neb dwa peníze malý k wywedení z bludu newěry atd. (o mši a očistci). Dwa díly. W Praze 1721—3 w 8.

765. Pořádek neb cesta k spasení, z písma sw., nejprw w německém jazyku ukázaná atd. s přidawky krátkými l. p. 1722 str. 33 (na Strahowě).

766. Katechismus arcibiskupství Pražského na milostivě poručení nejd. a nejosw. p. Ferdinanda... arcibiskupa Pražského... knížete a hraběte z Khinburku... W Praze u Wolf. Wickharta, arcibiskupského a J. M. p. stawów... impressora 1723, 1725, 1737 u Kašp. Zach. Wussina a Korn. Pet. Wernera knihhandlěřů w 8. str. XVII. 336 pak 1755, 1766, 1784 w 8.

767. *Henricha Milde a)* swatá a bezpečná cesta wíry ewangel. křesťana; z něm. FRANK AUG. přel. 1723 w 12. listů 6.

b) Pět otázek, w nichž pořádek spasení zúčastníkům se ukazuje, 1722, 1723 w 12. bez místa a tisk. listů 6.

768. Znamenité řeči písma sw. k vysvětlení katechismu d. M. Lutera od PAWLA JAKOBEHO (bez místa) 1723 w 12. str. 196.

769. Jiřího Frant. Procházky de lauro trojice nerozdílná. W Praze u Karla Jos. Jerábka we 4. bez roku.

770. KONST. KRIST. BIDONESÁ z BIDENTHALU: Výstraha proti Římsko-katolické náboženství ubíhání, všechněm k Augšpurské neb české konfessi se přiznávajícím Čechům potřebně zpravená, 1724 w 8.

771. Katechismus w lat., českém a něm. jazyku, od MAXIM. WÉTROVSKÉHO, w Praze 1724.

772. Pohádky duchovní, aneb řeči w podobnosti powěděné. Z něm. 1726 w 12. (bez místa a tisk.)

773. Dokt. M. Lutera W. J. S. T. Katechismus, wydaný od WÁCSLAWA KLEYCHA. W Žitawě u Mich. Hartmana 1727 w 12.

774. ANT. KONIÁŠE a) Rozmlauwání o pochybné artikule zvláště w Čechách. W Praze 1728 w 8.

b) Jediná choti Beránkowa... všeobecná Římská cirkwe... od jednoho kněze z tow. Jež. (Ant. Koniáše). W Král. Hradci 1733 w 8. W Praze 1755 u Ign. Prušy w 8. str. 552, mimo předmluwu a wýtah celé knihy. Na konci: Skrze tWaV přIMLVWV sWatl Antonine! At bLVD kaClřskí zahIne (1756).

775. Dennice zlatá neomylně Římská katolické prawdy. W Praze u Joach. Kamenického 1728 w 8.

776. Břímě uwalené na hospodina, aneb obrana proti falešnému obwinění Štěpána Dubniczay. Rkp. (JANA BLASIA).

777. Mik. Kausina přátelské napomenutí ke všem nekatolického náboženství. W Praze u Jana Kamenického w 12. 1729.

778. Prawidlo nejsvětější wíry apoštolské i prorocké z písem swatých sebrané, w němžto se nejpřednější artikulowé wyznání křesť. kra-

tiče a srozumitelně předkládají. K wzdělání cirkwe boží Hennersdorfské. W Laubně u Mik. Šilla 1731 w 12. W Berlině 1748 w 12. tam u Jana Boše 1770 w 12.

779. Angelské křesť. kat. naučení mládeže všem učitelům a dítkám w 52... naučení rozdělené... přidán wýklad na wěřím boha. W Praze u Joach. Kamenického 1733 w 8. — U Johanny Prušowé wdowy 1770 w 12. str. 104.

780. B. JOS. PRETLIKA wečeře weliká aneb dokazowé žiwého těla a krwe Kr. Jež. u welebné swátosti. W Praze u J. K. Hrabý w 12. 1733.

781. Katechismus D. M. Lutera, kterýž slowe menší w nowě přehlednutý a krátkými gruntnovními otázkami a odpowědmi rozebraný a wyložený k cwíčení sprostě mládeže w spasiitelné známosti a bázni boží... wydaný atd. od SAM. HRUŠKOWICE 1735 w 12. W Prešpurku 1778 w 12. a w Štáwnici 1791. W Prešpurku 1810 w 8.

782. *Henricha MILDE a)* M. Lutera katechismus menší bez a s wýkladem i s otázkami a tabulemi domowními pro cirkwe křesťanskau 1735 wydan od Heinr. Milde. Wyt. (bez místa) w 8.

b) Naučení o počátku křesťanského žiwota w čtyrech částkách obsažené (z něm.) W Halli u Jana Justina Gebauera 1736 w 12. (II. wydání).

c) Krátký wýtah učení křesťanského o bohu a člověku. W Halli u Jana Justina Gebauera 1736 w 8.

783. Obhájení učení ewangelium swatého, od jednoho swědka prawdy. W Halli u J. Justina Gebauera 1736 w 12.

784. O obłudách nočních. Učení ewangelium sw. od jednoho swědka prawdy. W Halli 1736 w 12.

785. Katechismus učení křesťanského pro mládež wětši i menši s připojením knížečky modlitebné a písni 1738 w 12. (bez místa). Pak w Uherské Skalici 1782 w 12. str. 467 (od DAN. KERMANA, ostaráním Jiřího Ambroziusa).

786. *Jana Bohum. Hillingera* práwo neb saud osprawednění, ježto jedenkaždý pokání činící a wěrný hřšník projiti musí. Z něm. w Weimaru 1739 w 12. (bez tisk.) str. 60.

787. *Rabina Samuele* welmi utěšené rozmlauwání otwírající blud a slepotu židowskau stranu Mesiáše, kterého očekawají. Knížka zlatá, hodná čtení, sepsaná w jazyku arabském okolo l. p. 1050, připsaná jinému Rabinowi jménem Izákowi. Z řeči arabské do latinské (1339) přeložená, pak w češtinu uwedená. W Praze u sw. Klimenta 1740, 1749 w 8. (do mnohých jazykůw přeložená).

788. Wyznání srownání apoštolského we 12 članech wíry, w otázky a odpovědi uvedené. Wytiskl Matěj Kaudelka. W Praze 1740. Sepsal JAN ANT. CHOCHOLKA.

789. JIRÍHO AMBROZIUSA a) Gruntovní wysvětlení katechismu s připojením řečí písem swatých potěšujících (bez místa a roku).

b) Rozebrání částek katechismu D. Martina Lutera 1742.

c) Jádro křesťanského katolického učení we 4. l. p. 1745 (bez místa) str. 1668 a rejstr.

790. Pastwa duchowním swým... owčičkám, od WÁCSL. M. PELIKÁNA děk. Soběslawského 1743, w Král. Hradci w 12. 1 arch katech. s modlitbami.

791. Krátký wýtah knížky pod titulem Skála Kristowa. W Holom. w 8. 1743.

792. MARADA BARTOLOMĚJ farář, politicus, aneb zběhlý a učený člověk a Idiota, to jest: Sprosták... o jedno spasit. wíře rozmlauwající. W Trnawě 1744 w 8.

793. Potřebné otázky w wečeři páně (bez místa a roku) w 12. str. 24.

794. Otázky katechismusowé, w nichžto gruntovní prawdy křesťanského náboženství propowídkami písma swatého potvrzené se nalézají 1745 w 12. bez místa a tisk. W Berlině 1748 od J. ELSNERA.

795. Obrana křestan. náboženství. Sepsal MATĚJ BODO. Rkp. necelý okolo 1745? W. Tabl. po. II. 54.

796. Kniha naučení a příkladůw, která představuje celý katechismus aneb křesťanské kat. naučení s mnohými pěknými příklady, od Mart. Pruggera něm. sepsaná, od JANA KRÍSTOFA TREBONSKÉHO (kapucína) přel. 1745 we 4. str. 745, též w Praze 1758 we 4. u J. K. Hladkýho.

797. To od samého Ježíše přesvědčené dnešní falešné křestanstwo. Z něm. od D. A. F. (w Wittenberku) 1745.

798. Catechismus, neb naučení Římskokatolické s kontrowersialním diskursem; a o počátku pietistických kacířů 1732 na Opočenském panství. Od welebného kněze WÁCSL. KLU-GARA, faráře we Skalici nad Upau, w Praze w arcib. impressi skrze faktora Fr. K. Hladkýho 1746 we 4. str. 877 předml. a Index.

799. Karla Gottloba Hofmanna wysvětlení křesťanských zpowědních otázek Lutherowých. Z něm. přel. od JANA KRÍSTOFA WODÍCKY 1746 w 12. (bez místa a tisk.)

800. Mart. Luthera Enchiridion, malý katechismus 1746.

801. Mléko čisté prawdy boží, to jest: Katechismus aneb nejprwnejší počátky křest. učení s kratičkým wysvětlením k vzdělání mládeže

církwi božích česk. bratrských. W Berlině 1748 w 12. archů 5. Po druhé w Hali Magdeburské. Wyaný od THEOF. ELSNERA 1763 w 12. bez udání tiskaře. Po třetí u Jana T. Höchenbergera, w Praze 1782 w 12 str. 150. W Litomyšli 1783 str. 142. W Brně 1806 w 12.

802. Mich. Elfena Katolická sprostoprawda anebo učení křest. kat. církwe. Nyní na česko přel. W Praze u J. K. Hraby 2 díly w 8. 1749.

803. Křtu sw. sprostičké a krátké wysvětlení swatých slow ustanowení i wečeře páně, podle pravidla samého slowa božího; beze všech nálezků lidských. W Berlině 1750.

804. Taužebné proukázání newinnosti těch, kteří se k Augšpurskému wyznání připojují w 8. 1750.

805. Prawda wíry Kristowy katolické aneb všeobecné obsahující w sobě summu sprawedliwého a spasitedlného učení křest. 1752 w 8. w Košicích w impr. akademické. Pod přípisem stojí: Unižený služebník N. N. S. J.

806. Maudrost katolických rodičů atd. w Praze 1753 w 8.

807. Katechismus biskupství Králohradeckého. Z poručení atd. W Praze 1755 w 8. u Ign. Prušy str. 184.

808. Tříhranné školního žáčka srdce, neb sprostá pro křestana knížka na tři díly rozwržená (katechismus, modlitby, písničky). W Hradci u J. Klim. Tybely 1756, w 8. od P. W. D. (t. pátera WÁCSLAWA DUŠKA).

809. Starožitnost katolické wíry od prwního počátku až po dnes atd. od jednoho duchowního řádu Petrinského w m. morawském missionáře 180 stran. W Znojmě u Ant. Prayza (1761) u Bočka.

810. Křesťanské naučení o swatém písmě a jeho prawém smyslu. W Trnawě 1764 w 8. w impressi kollegia akademického.

811. BYDŽOWSKÝ FRANT. VIKTOR: Dwojnásobné králowství Ježíše atd. w Praze 1765 fol.

812. Duchovní koleda s přidawkem, všem milým vlastencům, obzvláště Drškowským a Zlatowolešnickým laskawým posluchačům udělená, neb... základní cwičení... u wíře, naději a lásce atd. W Praze u Jak. Schweigera 1766.

Podepsán DAN. JAN METELKA, kterýž zemřel co farář w Drškové.

813. FAB. NĚMEC, Professus Zabrdov. Katechismus neb jediné spasitedlné, křest. katolické wíry wýklad a cwičení, w Holom. 1771 mal. 8. stran 120.

f) Dogmaticko-historické.

814. Clavis haeresim claudens et aperiens. Klíč kacířské bludy k rozeznání otwírající k wykořenění zamykající, aneb registřík některých

bludných, pohoršlivých, podezřelých neb zapověděných kněh, s předcházejícími aučinnými prostředky, kterými pohoršlivé knihy wyskaumati a wykořeniti se mohau. Na swětlo wydaný w Králowé Hradci u Jana Tybely 1729 w 12. Titul, přepis (divo Antonio Pad.) a quaestiones de libris haereticis 9 listů; příčiny k wykořenění bludných kněh atd. stránek XCIV registřík sám stránek 200.

Po druhé též w Hradci Králowé 1749 rozmnožený a opravený w 12. archů 22½ obsahuje zapovězených lat. českých a německých kněh dle abecedy a formátu zpořádané poznamenání. Wěčná kněhorušeťwí památka. Sepsal jej Ant. Koniáš S. J.

815. Index bohemicorum librorum corrigendorum ordine alphabeti digestus. Pragae sine anno (1770) w 8.

(Od téhož Anton. Koniáše). Jest to poznamenání českých knih jindy zapovězených, kteréž po smrti spisowatele na rozkaz arcibiskupa Pražského tištěno bylo. Podobná sepsání něm. lat. francozských, wlašských, anglických, řeckých atd. knih zůstawił též Koniáš, kteráž w rkp. leží. Od r. 1782 ten Index cis. nařízením zrušen, a instrukcí papežské wytrhány. D.

g) Biblická historie.

816. Historické obsažení o Danielowi pro roku božím, jeho jménu, rodu, do Babylona zawedení atd. sebrané a z Němec odeslané 1624 4 listy (u p. Bočka).

817. Theatrum, aneb diwadlo božího řízení, swatý Job. W Praze 1673 str. 267 w 8. 1679 w 8. též 1701 w 8. opět 1761 we 4. Z lat. *Jer. Drexelia* přeložil KRISTOF LUPPIUS.

818. *P. z Royaumontu* přewora w Sombravallu příběhové písemní starého i nowého zákona s užitečnými wýklady a naučeními swatých otcůw. Z franc. přelož. od JANA BARNERA. W Praze 1697 we 4. Potom w Praze 1777 w 8. str. 612, náklad. c. k. pravidelní školské tiskárny.

819. Rachel w Rámě oplakawající syny swé. W Praze u Petra Ant. Beneka w 12. 1704.

820. We jménu páně! Diarium biblicum aneb historie biblická starého i nowého zákona, wedlé počtu dnů celého roku wybrané, a na pořád trojím summowním učením wyswětlené s přidawkem historie o konečné zkáze města Jeruzalema, na swětlo wydané od DAN. SARTORIUSA 1744 bez m. s obrázkem str. 996, mimo předmluwu a regist.

Ku každé historii přemýšlowání we werších připojeno. W. prábu w Tab. Poez. III. 16.

821. Krátký wýtah historie písma sw. k učením a k užítku menších učencůw pobožných škol w rozmlawování, díly dwa. W Praze u K. J. Jauernicha w 8. str. 63 (1760). W Litomyšli u Ant. Kamenického r. 1765 malý 8.

První díl obsahuje historii církewní star. zákona, str. 125; druhý díl historii církewní nowého zákona str. 61.

h) Wýklady.

822. Pres boží, t. j. kratičké rozwážení slow Jeremiáše proroka: Tlačil pán presem pannu dceru Jádskau w 8. 1624.

823. M. SAM. z DRAŽOWA sedm listů apokaliptických wyswětlení we 4.

824. Sprostý wýklad žalmu 83. TOBIÁŠE CICHOREA (Čekanky?) faráře Rozhonického w 16.

825. MOTĚŠICKÝ KAŠPAR kněz český w Žitawě. Wýklad na 7 slow p. K. Ms. we 4. u Miltnera na Smečně.

826. *D. Rudolphi Gualteri* wýklad otčenáše (paraphrasis in orationem dominicam, česky). Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

827. Prorocťwí wánoční Izaiáše wyswětlené r. 1645, (w Trenčíně) od JOACH. KALINKY (Index klade 1673).

828. Jana Prwotinka, to jest: Jen summowní a krátká o knize zjewení sw. Jana zpráva od jednoho z národu českého čistého učení následowníka jménem Jana, wytištěna 1726 w 12. bez místa a tiskaře. Též w Berlině 177(?) w 12.

829. *Karla Jugla* wýklad řeči židowských. Rkp. 1745 w Museum.

830. Čtvrtý élanek wiry: Trpěl pod Pontským Pilátem, wyložen a od TOMÁŠE LAŠTOWKY z Hulčina přeložen. W Trnawě 1748 we 4. Jedno s num. 658.

831. Wýklad summowní a gruntowní celého písma swatého starého i nowého zákona, k tomu i knih, jenž slowau apokripa s užitečným naučením, jakby se k spasitělnému užítku u wiré, w žiwotu i w kříži potřebowati mohlo. Před některým časem jak obecnému církewnímu užívání w knížetství Würtensberském, i w jiných také ewangelitských krajinách, tak také k zwláští nábožnosti jednoho každého otce čeledního pro domácí chrám sepsány. Z něm. přeložený na 4 díly rozdělený. W Tubingu 1730 we 4.

832. Wýtazní naučení a wýkladowé na všechny nedělní a swáteční epištoly též ewangelia. Nákl. děd. sw. Wácslawa.

833. *Michala Chmely* obzwláští písma sw. řeči starého i nowého zákona, podlé nedělních a swátečních některých ewangelií, pro mládež školní. W Prešpurku u Frant. Aug. Patzko (17..?) w 12. str. 116 mimo registřík.

i) Postilly.

834. Postilla aneb kázání na ewangelia dní swátečních, blahoslawené panny Marie, swatých

apoštolůw, mučedníkůw a wyznawačůw, která obyčejně od sw. Ondřeje apoštola až do sw. Jana křtitele w církwí sw. všeobecně se čtou, aneb káží: prvního dílu částka druhá 1629.

835. Salomonea postilla *Joannis Gerhardi* (od ŠTĚP. PILAŘÍKA) w T. žiw. Pilař. str. 35.

836. Swáteční postilla od P. K. M. S. W. S. P. II díly. W Praze 1667, 1668 fol.

837. Křesfanská domovní postilla od KÁŠPARA MOTĚŠICKÉHO, nejprw na nařízení knížete saského w něm. řeči wydaná, nyní pak w česku přeložená a na 2 díly rozdělená 1619 stran. Wyt. w Drážďanech u Kristofa Baumana, 1682 w 8.

838. Postilla katolická na dvě částky rozdělená nedělní a swáteční, aneb výkladové na ewang. přes celý rok, od MATĚJE ŠTEYRA. W Praze u sw. Klím. 1691 nákl. děd. sw. Wácl. Tamže 1695. Opět tam r. 1702. Pak u Joach. Jana Kamenického 1719 we 4. I. díl str. 592 II. díl str. 402. Tamže po páté r. 1731. Též u Mat. Ad. Högera 1737 vždy we 4.

839. *Jirího Šerera* postilla t. j. výkladové na nedělní ewangelia z něm. přel. JAN BARNER. W Praze 1704 fol. u sw. Klimenta.

840. Sancta curiositas t. j. swatá všetečnost atd. Postilla katolická od ŠTĚP. FR. NÁCHODSKÉHO. W Praze u Beneka 1707 we 4. str. 697.

841. Postilla každodenní pobožná k modlení rannímu i večernímu na všech sedm dní přes celý týden nápomocná, 1708 w 12. bez místa a tiskaře, (w Lipsku?) str. 429. Přidáno: Písníčky ranní, před kázáním a po kázání, před přijímáním a po přijímání těla a krwe p. J. Kr. též před jídlem a po jídle atd. b. m. 1708 w 16.

842. Kazatel domácí proti sedmi hříchům. Přidáno o sedmi hříších do nebe wolajících, také o čtyrech posledních věcech člověka. Sepsáno nákladem jednoho faráře diec. Olomaucké. W Brně u Jos. Swobody 1709 we 4. 356 str.

843. *Kristiana Langhause* kazatele w Königsberku w Prusích, křesfanských dítek ruční a domovní postilla, od KRIST. PEŠKA přel. W Žitawě u Michala Hartmanna 1712, po druhé w Žitawě u J. Krist. Stremela l. p. 1734 w 8. str. 912, též 1738 w 8. ib.

Sem náleží: Zpráva potřebná, kterak tuto ruční postillu hospodářové užíwati mohau. Nákladem Wácl. Kleycha w 8. 1712.

844. *Martina Mollera* postilla, přeložil a předmluwami a propozicemi opatřil JAN BLASIUS († 1749). Jest ještě w rkp.

845. Postilla: gruntovní učení o člancích wiry křest. na obyčejná nedělní a swáteční ewangelia 1729 w 8.

846. *Mikuláše z Zinzendorfu* krátké obsa-

žení některých ewangelických řečí. Z něm. přel. 1743 w 8. bez místa a tiskaře.

847. We jménu páne postilla summovní na wšecky dni nedělní a swáteční w roce, dwojím kázáním ewangelickým i epístolským k ranní i nešporní nábožnosti domovní zaopatřena, 1746 w 8. bez místa a tiskaře. Též w Prešpurku 1779 u J. M. Landerera. Též w Preš. 1807 w 8. Spisowatel jest *Dan. Sartorius*.

848. Poruční postilla t. j. výklady na nedělní a swáteční ewangelia. W Král. Hradeci u Jana Klím. Tybelly(ho) w 8. Sepsal něm. *P. Gofne*, přeložil JAN ZLATOUSTÝ TÁBORSKÝ.

849. Postilla aneb wyložení nedělních i swátečních epístol a ewangelií na celý rok atd. w Praze 1750 w 8.

850. Postilla aneb celoroční výkladové na wšecky nedělní a swáteční epístoly, též ewangelia, na tři díly rozdělení od K. ANT. KONIÁŠE. W Praze w 8. u Ig. Fr. Prušy 1756 (třetí wyd.)

851. Skrowná postilla na ewangelia celého roku spořádaná w mrawo-katolickém učení sepsaná, dříve w něm. jazyku od jednoho kněze z t. J. wydaná, nyní na česko přel. Nákl. děd. sw. Wácl. w 8. w Praze u J. Hraby 1767 stran 354.

852. Nedělní výkladové rkp. stol. XVII 3 díly we 4. w Mus.

k) Kázání.

a) We sbírkách.

853. *MIKUL. WEDELIA* dvoje potěšné kázání z 1 kapit. Zachariáše pro potěšení wěřících. Dedic. Friderico Bohemiae regi. W Janowě 1625 w 12.

454. Kázání w rkp. z XVII století, we wěřné knihow. Pražské H. 24, 27, E. 30, C. 40, 46.

855. *JAN AM. KOMENSKÝ*: a) Kázání XXI. O tajemstwich smrti, wzkříšení a na nebe wstapení Krista spasitele swěta, učiněná w Lešně Polském 1636. Rkp. a wytlačená w Amsterodamě 1663 w 12. Pak wedlé téhož exempláře wytištěná w Berlíně 1757 w 12. Wydal posléze Taužil.

b) Dwójí kázání. První wánoční, druhé postní. W Berlíně u Krist. Frid. Heninga 1763 w 8. str. 96.

856. *HALLÉHO* (*Pawla Petra* kněze) kázání nedělní a swáteční r. 1649—1650 fol. Rkp. weř. bibl. XVII. C. 40.

857. Kázání wýroční nedělní i swáteční (mimo latinská themata) na r. 1655. Rkp. weř. bibl. XV. C. 19. fol. list 1—86.

858. **PELTA (JIRŮHO)** kázání nedělní 1654. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 29. [Toliko čtvrtá část.]

859. Nowý Cherubin, t. j. swatý Ignacius, kázání, 1659 od **BÍLOWSKÉHO Gottfrida Hynka**, děkana Píseckého.

860. **KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO** Suscitabulum poenitentiae. Budič pokání t. j. XXVI kajících kázání 1683 w 8. str. 750 (bez m.) Čeština ještě dobrá.

861. Pěknická kázání z sw. písma. Rkp. stol. XVII w 8. w Museum.

862. Kázání přes celý rok. Rkp. stol. XVII w 8. w Museum.

863. Semen verbi Dei. Semen slova božího, aneb kázání na swátky skrz celý rok, od **JANA KLEKLARA**, w Praze u W. J. Koniáše 1702 we 4. str. 450. Obsahuje 69 kázání hraběnce Černínové připsaných. (Málo se k našim časům hodí).

864. **JANA BARNERA a) Jiř. Šerera** kázání na nedělní ewangelia z něm. w Praze 1704 fol.

b) Summarie na všeecka čtení a ewangelia, jak nedělní tak i swáteční přes celý rok, w Praze 1711 we 4.

c) Jiř. Šerera kázání na swáteční ewangelia a umučení páně z něm. w Praze u Joach. Kamenického 1724 fol.

865. **KARLA RAČINA a)** Čtyry žiwlowé proti hříšné duši bojující a k spravedliwému pokání dohánějící, to jest postní diskursy w pořádnost uwedené a na celý půst rozdělené. W Praze u sw. Klím. 1698 we 4.

b) Operae ecclesiasticae. Roboty církewní w nedělní den netoliko dowolená ale také od církewe sw. kat. přikázaná; t. j. nedělní kázání dle spisů sw. ewangelistů zhotowená, kdežto hojnost rozličných písma sw. obojího zákona a sw. otcůw, též duchowních i swětských historií s mnohými symbolis a nápisy, ku pomoci všem duchowním pánům správěm i také k užítku a potěšení všem starobylé Swatowácslawské řeči milowníkům se wynachází, od Karla Račina Theatinského, kněze řádu kazatelského 1706. Po druhé 1720 z nařízení Ferd. arcib. W Praze u Wolfg. Richarta we 4. str. 773.

c) Sněm nebeský swatých a swětic božích, to jest swáteční kázání, kdež jejich sw. žiwot, hrdinští skutkové, diwowé a zázrakové se předstawují. W Praze u Kat. Alžb. Koniášowé 1712 we 4.

866. Berla králowská Jesu Krista, to jest slowo boží, jehožto mocí a právem Kristus w srdcích našich wládne, w ročních nedělních kázáních dwojím wýkladem předstawené, od **DAN. NIČE**. W Praze 1709 fol. u Koniáše str. 256.

867. **BOHUMÍRA J. BÍLOWSKÉHO a)**

Salus sanctuarii anebo šestka duchowní swatému Liboriowi w Morawě na Jesenci ofěrau položené, to jest šestero ne tak kázání atd. W Olomauci u Ignáce Rosenburka 1713 we 4.

b) Cantator cignus funeris ipse sui atd. Hlas duchowní labuté atd. W Holomauci u J. Awingera 1720 we 4. (Káz. od sw. ducha až do adwentu).

c) Hlas duchowní labuté t. j. kázání nedělní a swáteční skrz celý advent. W Brně u Jak. M. Swobody 1720 we 4. též w Olomauci u J. Ad. Awingera 1720 we 4.

d) Doctrina christiana animabus inservitura (chron. 1721).. Křestanské cwičení dušem k spasení, potěšení a k naučení spůsobně a pilně složené (chronog. 1721). W Holomauci u J. Ad. Awingera we 4. mimo tit. a dedic. str. 101 (na konci:) Wytřštěno w Brně u Jak. Max. Swobody 1720 (jest tedy toliko dedikací lat. [sw. Janu Nepomuckému a Janowi Sarkan-drowi 9 listů], w Holom. třštěna). Neděle I. po 3 králích.. Neděle II. po dewitniku A—Z2.

e) Doctrina et veritas justis animabus per-necessaria.. pars posterior a pentecoste, str. 521, mimo Index we 4.

f) Pia quadragesima... Ježíš Nazaretský král židowský swěta spasitel, to jest prwní postní rozwažowání duši křest. utěšené, platiné a welmi užitečné (chronog. 1721) str. 99 mimo Index 6 listů.

g) Passio D. N. J. C. ... druhé rozwažowání postní bolestné matce pro náležitou autrpnost... str. 195.

h) Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté atd. Kázání swáteční, ke cti a sláwě nejsw. rodičky boží a všech milých wywolených atd. Anno quo electus est Sanctiſsimvs pontifex Benedictvs (1724) w Opawě u Wácsl. Šindlera we 4. listů 510. Cena těch kázání jest pod prostřední.

868. Kázání o sw. Norbertu s. a. (saec. XVIII) fol. Rkp. weř. bibl. XV. C. 2. list 50.

869. *Alexandra Maczayho* chleby prwotín neb kázání na neděle celého roku. W Trnawě we 4. 1718.

870. *Pawla Jos. Axlara* nábožný horliwý wůdce do města sw. nebeského Jerusalema, aneb kázání wýroční. W Praze u sw. Klimenta za Dominika Pfliegera faktora 1720 we 4. (Weř. bibl. 50) wydal Math. Jos. Hájek, rektor seminar. arcib.

871. **FABIANA WESELÉHO a)** Quadragesimale primum seu conciones in singulas ferias sextae quadragesimae et in dominicam resurrectionis. Kázání na každý pátek w postě a na neděli wzkrřšení páně. Prae in colle. ad s. Clem. 1723 we 4. (tom. 3). Opět tam 1728 w 4.

b) *Conciones festuales et dominicales totius anni.* Kázání světeční i nedělní přes celý rok 4 díly. W Praze u Joach. Kamenického I. 1724, II. díl 1725, III. 1730, IV. díl u Jana Norb. Fického 1738 fol. (Iní díl obsahuje kázání na svátky přes celý rok, jakož i některé obzvláštní slavnosti sw. božích. Ilhý díl na neděle přes celý rok, a řeči postní. III. díl na svátky přes celý rok. IV. díl na neděle od adwentu až do swatodušních swátků).

872. Kázání bratrské od **JANA MOCE** přel. W Laubně 1727.

873. *Marka Damascena* trojí chléb nebeský pro laěný lid český, od písma sw. snešení nábožného učitelůw církevních a s. otcůw vypůjčený a k nedělnímu občerstvení všem milým vlastencům představený t. na každau neděli troje kázání atd. w Praze u K. Jana Hrabý we 4. Iní díl 1727, II. díl 1728.

874. *Christ. Pflaumera* zlatá neomylně Římsko-kat. pravdy dennice.. w epistolních řečích.. světlými písma sw. důwody se vysvětlující. W Praze u Joach. Kamenického 1728 w 8.

875. **ANT. KELSKÉHO** a) *Conciones festuales in totius anni festa.* Praga apud Ad. Matthaeum Haeger 1732 4. (Kázání světeční) též 1734 apud Casp. Wussin.

b) *Conciones dominicales* (kázání nedělní), Praga apud J. Kamenický 1736 we 4.

876. Chwálorěči neb kázání na některé svátky a obzvláštní roční slavnosti swatých božích. Wydané od **ONDŘEJE DEWALDA.** W Pr. u Matěje Högra 1736 we 4.

877. **JANA CHRISOST. TÁBORSKÉHO** a) *Tria tabernacula etc.* 61 kázání o swatých. W Holomauci u Ant. Hirne 1738 we 4.

b) *Mons Thabor evangelicae veritatis,* kázání na neděle celého roku, a obzvláštní slavnosti spasitele našeho. W Hradci Kr. u Jana Tybelly 1747.

878. **MICH. PELLIŠOTY** a) *Trinitas dominicalis,* t. j. Trojice nedělní, troje kázání na každau neděli přes celý rok. W Praze 1741 —3 fol. dva díly. b) *Unum, binum, trinum,* t. j. jedno, dvojce, troje kázání světeční. W Praze u Frant. H. Kirchnera I. díl 1751. II. díl 1753 fol.

879. *Mikuláše Ludw. z Cínzendorfu,* biskupa ewang. bratrských církwí krátké obsažení některých ewangelických řečí: to jest 16 řečí na wysvětleení druhého artikule wíry křesť. z něm. přel. 1738 držené; 1743 wytisťené w 8. (zdá se w Berlině).

880. *Wilhelma Stanihursta* S. J. čtvrtý článek wíry kat. Trpěl pod Pontským Pilátem.. obširně wyložený od **TOM. XAW. LAŠTOW-**

KY z **HULČINA,** skrz 12 let na postním kázání každý čtvrtěk předložený. W Trnawě w impr. akad. 1748 we 4.

881. **LEOP. FABRICIA** a) *Smutná pauš opuštěného pána Ježíše při hořkém umučení a autrpném wzdychání na postních kázáních představená.* W Praze díl I. 1760 we 4.

b) *Mrawná naučení na swátky celého roku.* W Praze 1761.

c) *Mrawná naučení na wšecky výroční neděle a na den posvěcení chrámu páně.* Kniha I. w Praze 1726. Kniha II. 1763 fol.

d) *Syn pobožný matere bezbožné, bratr ti chý bratra ukrutného atd. S. Wácslaw ...* při obzvláštní slavnosti chrámu páně na Proseku před osmy sty lety wyzdwiženého přiběho-pamětnau kazatelskau řečí wychwálený. W Praze J. K. Hrabá 1770 fol. (Boček).

882. *Fr. Ign. Gregoria* alphabetum Joanneum seu sermones rudes. Kázání o sw. Janu Nepomuckém. Praga typis archiep. per J. Schweiger 1762 we 4.

883. **TUČKA (ŘEHOŘE),** řádu kazatelského generalního kazatele a přewora kláštera Nimburského, *benedictio de rore coeli et pinquedine terrae,* t. j. Požehnání z rosy nebeské a z tučnosti zemské, aneb chwálorěčné kázání. W Hradci Král. u Jana Klím, Tybelly 1768 we 4. archů 70.

884. Padesátý kající žalm w ýborných a pohnutedlných historických kázáních, jako domáci knížka k wzbuzení ducha w 8. w Praze 1773.

β) P o r ů z n u.

885. **KAŠPÁRA ARSENIUSA** z **RADBUSY** kázání in reconciliatione hlavního kostela Pražského a swěcení oltáře sw. Wita, držené 28 Unora 1621.

886. Krista osoby spásitedlné wznání, píseň sw. Ambrože s strany wtělení, početi, narození i všech dobrodiní jeho skrze **WOLFA ADAMA BENEŠOWSKÉHO,** na spůsob kázání wybraný 1625 w 18.

887. *Gratulatio ...* Přiwítání pobožné bohu wěrným a milým Čechům z wlasti milé pro pravdu ewangelium J. K. do exilium sw. a křesťanského přestěhovaným, s napomenutím a potěšením... některým austru, jiným w spisu učiněné od kněze **JANA ROSACIUSA** 1628 w 8. archy 4 (wlastně kázání).

888. **JANA WIGANDA** kázání, Dominica II post Epiph. Při agendě. Rkp. 1638 w 12. (U Bočka).

889. **JANA IGN. DLAUHOWESKÉHO** a) *Zrost aneb prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele Krista Ježíše t. j. řeč o*

zwětšení a rozmáhání se vždy víceji a víceji w ctnostech, (kázání) od Jana Dlauhoweského de longa Villa 1672, w Praze u Jana Arnolta z Dobroslawína w 8. A — C. (připojen jest wýtah o řádu sw. Benedikta w Čechách.

b) Duchovní pozdvižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wáclawa z příchodu nejslaw. processí Kutnohorské k hrobu jeho swatému 1673. W Praze u Jana Arnolta z Dobroslawína w 8. 4 listy.

c) Podiwin s Přibislawau, kdo se dívá, se podiwi!... t. j. všech kostí těl sw. a reliquií wyznamenání, nimiž sláwu swau... rozhláshuje sw. hlavní kostel Pražský... 1673 w Praze u J. Arnolta z Dobroslaw. w 8. listů 8.

d) Wýchod a západ slunce na hoře Sionské. W Praze w impr. arcibiskupské r. 1676 we 4. a — cj.

890. Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice w jednotě a jednoty w Trojici, při šťastném a veselém na vrch dědičný Richumburský wstoupení a přijezdu w. uroz. p. Frant. Ant. Berkowi, hraběti Howoru z Dubé a Lipé... jakož i spolu p. Loisea hraběnce Berkowé, rozené Montekukulowé... od TOM. BERN. JELINKA poëta laureato etc. (1673). W Litomyšli u Jana Arnolta we 4.

891. Stálost a setrwanliwost král. starokat. krajského města Plzně... důstojnému W. J. Alexiusowi Čapkowi, arcipřistu dedicirowaná... w kostele sw. Bartoloměje... přednesená od kn. JANA HOCHA, řádu kaz. 1673. W Praze u Urbana Goliáše we 4. listů 8.

892. Lux mundi et societatis (chron.) Swětlo swěta a towaryšstwa p. J. jest sw. otec Ignatius Lojola... od JANA HEINSCHMIDBERSKÉHO z *Třebechovic*. W Hradci Král. (1673) we 4.

893. Swědectwí prawdy wydané ku poctiwosti a sláwě w. důst. p. Tomáše Jana Pešiny z Čechorodu... na den nowého swátku od JANA WARINA, bosáka 17 Máje 1676 w Plzni. Wytisštěno w Praze u Jiř. Černocho 1677 we 4. listů 10.

894. Město na hůře wystawené... Plzeň na den památní wítězství atd. od DAMASA STRNADA, řádu sw. Frant. 1679. W Praze u J. Černocho A — C3.

895. Jubilate, aneb veselé prospěwování a plesání ku poctiwosti slaw. kr. města Plzně na den nowého swátku, kterýž padl na neděli Jubilate řečenau r. 1685, 13 Máje od Františ. W. HYNKA KULIKA, far. Jezenského. W Praze u J. K. Jeřábka 1687 we 4. A — F1.

896. Prah, milostiwého léta w slavných třech městech Pražských skončeného atd. poznamenáný od JANA KONST. KOSTANECKÉHO

z Hossinu a Sulmowa 1690. Wytiskl Jiří Labaun we 4. 8 listů.

897. Humilitas exaltata... Poníženosť wyzdwižená a ctnost korunowaná, při slawnosti korunování a šťastného uwádění w. uroz. kněžny... p. Františky Heleny Pirony z Galliano z boží m. kněžny a abatyše kláštera sw. Jiří (řeč) od AD. IGN. MLADOTY z *Solopisk* 1691 w 8. w Praze listů 12.

898. KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO a) Kázání o ustawičné ochraně a stráží sw. angelů nad dítkami. W Žitawě 1678 we 4. b) Kázání swatodušní w l. 1684 w městě Žitawě konané. W Žitawě u M. Hartmanna w 8. 1691 A — C3.

899. JANA JIŘ. DOLANSKÉHO, kazatele exulantů kázání w neděli první po veliké noci, jež léta 1693 w Žitawě držel. Rkp. we 4. listů 12 (w Žitawě rkp.)

900. Duchovní zasnauení dwau wzácných a starožitných rodůw slečen t. Anny Mar. Terzie Audrické z Audric, Anny Kat. Barb. Hložkowny z Žampachu. Od KARLA RAČINA. W Praze 1696 u J. K. Jeřábka we 4.

901. První a nový farář sw. Josef bobalčowěka pěstau, aneb kázání o sw. Josefu. W Praze u Jiřího Labauna 1696 we 4. listů 12.

902. Vox clamantis in deserto, aneb hlas wolajícího na poušti, t. j. na někdy jmenowaný vysoký před léty pustý w kraji Čásl. na panství Malešowském ležící, nyní pak slavným chrámem a paustewnickým příbytkem ozdobený a sw. Jana Křtitele řečený hoře prohlášená chwála téhož sw. Jana Křtitele. Od PETRA ŠTĚPÁNA, rozeného z Teyncle. W Praze 1697 u Jiř. Labauna we 4. listů 10.

903. Exercitia octidua an: 1705 peracta ad Maj. Dei gloriam. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 39. *Jsou to rozjímání nábožná neb řeči držané jep-tiškám od jesuity.*

904. Kráľowské kněžstwo nowého kněze D. C. H. P. MICHALA HRUZY, praemonstr. řádu, (kázání na primicii, w Pelhřimowě). W Praze 1698 u Sam. Berinkra we 4. listů 12.

905. BILOWSKÝ JOS. Rogus incombus — seu Sarkander. W Brně 1705 (kázání? Boček).

906. Apotheosis s. Benedicti sub auspiciis R. P. D. Bennonis... monasterii Rajhradensis praepositi ab JOS. IGN. JANOWSKÝ. Brunae 1707 we 4. listů 8 (kázání české).

907. Vexillum salutis aneb praporec spasení, t. j. kříž sw. w kázání wykládaný w Prostějowě. Wyt. w Holomauci u Ign. Rosenburka 1709 we 4. listů 8.

908. Slavná powěst král. kr. a starokat. města Plzně od WÁCSL. J. FICKLSCHERA. W Praze 1710 u J. Wácsl. Helma we 4 listů

14. Chwálí kazatel Plzeň, že vždy katolická byla. Rkp. na Strahově.

909. **FR. JANA SWOBODY** a) Lněný provázek plný tajemství Ezechiele vidění aneb růženec sw. hojností milosti naplněn od růženecké královny Mar. panny (káz. w Klatowech) od 1710, w Praze u Barbory F. Berinkerowy we 4. listů 10.

b) Princeps pacis t. j. kníže pokoje učením svým . . s. Tom. Aquinský. W Praze u J. W. Helma we 4. 1715 listů 8.

c) Novus Cruciger t. j. nový křížovník s červeným srdcem sw. Jan Nepomucký na výroční slavnost jeho u p. p. křížovníků s červeným srdcem w kázání představený od Fr. J. Swobody. W Praze w koll. t. J. 1736 we 4.

910. **J. WÁCSL. MEZLECKÉHO** a) Winšovaný auplněk měsíce w temnostech noci nebezpečný hříšníkům wyšel t. j. přemilá p. bohu panna a mučednice sw. Barbora šťastné smrti mocná orodownice hor Kuten stříbrných autočistě, od F. W. Mezleckého z Palmo-Lewu, far. Šellakowského. W Praze u J. Labauna 1710 we 4. listů 6.

b) Thymiaia pietatis Pii V t. j. prawá podstata wlně májowé pocty boží, ze 4 hlavních ctností složená k wětší cti a slávě sw. Pia V na den slavnosti swatopohlášení atd. od Wácsl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze u J. W. Helma we 4. 1713 2 archy.

c) Lucerna ardens et lucens, t. j. swice hořící a switící sw. Jan de Regis, od Wácsl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze u J. Jul. Jeřábka 1738 fol. 5 listů.

911. Palma honoris et sacerdotalis venerationis (chronog.) t. j. Palma počestnosti a posilnění kněžské důstojnosti, neb ctichwalné kázání při P. J. Mokřého první mši atd. od **JANA PROCHÁZKY** ř. s. Pawla. W Praze u W. J. Koniáše 1710 we 4. A—D.

912. **F. MATAUŠE KRUMA** a) A. M. D. J. Sacro sanctae ac individuae trinitatis honorem et venerationem. K wětší cti a chwále nejsw. a nerozdílné trojice boží při weyroční její swatoslawnosti na Křemešiku atd. W Praze u Wolfg. Wickharta 1712 we 4. dwa archy.

b) Pastorella Betlemská atd. per Franc. Matthaeum Krum 1722, typis C. F. Rosenmülleri (české káz.)

c) Candidus et rubicundus (chron. 1722) dilectus dei filius (kázání české) od Fr. Matauše Kruma. W Praze u K. F. Rosenmüllera 1723 we 4. listů 15.

913. **JIRŮHO PROCHÁZKY** de Lauro a) Nový welikomocný nebeský Kralomoc t. j. sw. Pius V toho jména papež. W Praze u K. J. Jeřábka 1713 we 4. listů 8.

b) Trojice nerozdílná w hlubokosti nepochopitelného tajemství od wěčnosti skrytá 1715 we 4. w Praze u Karla Jeřábka 9 listů.

c) Sw. Jana Nepomuckého mučedníka božího a patrona českého veliká wznešenost 1735, w Praze u J. J. Jeřábka we 4. listů 8.

d) Apoštolský uředník a slavný Kristůw mučedník sw. Apollinariš biskup Ravennátský od J. Fr. Procházky. W Praze u J. J. Jeřábka 1736 we 4. listů 8.

914. **JIRŮ. J. LIBERTINA** a) Sladký trojlístý jetel w jasném audoli zrostlý, t. j. Bernard medotekauci cirkwe pčitel Clarae Vallis opat. W Praze w kolleji t. J. 1713 we 4. listů 10.

b) Počestná hádka pobožná wádka o sw. otce Bernarda (chronog. 1720), kterémuby rádu patřil. Od J. J. Libertina děkana Rakownického, (w Praze u Joach. Fr. Kamenického).

c) Swatý jeden mnohonásobný, t. j. blahosl. Bernard sw. rádu cistercienského rozmnožitel atd. W Praze u Joach. F. Kamenického 1721 we 4.

d) Plášť w plášti od Wladislawa II krále českého l. 1142 nazwaný, l. 1144 wyzdwižený . . na den weyroční slavnosti sw. Bernarda při rozdáwání rozličných plášťůw . . 1724, w chrámě rodičky boží kláštera Plaského schwálený. W Praze u Joach. Fr. Kamenického we 4. 1724 3 archy.

e) Weloslawná cesta w l. 1678 začatá a 50 let bez ustání konaná, w l. 1728 skrz wel. pannu Petronillu Wratislawownu z Mitrowic rádu praemonst. při professi druhé (káz.) na hradě Pražském kanownika. W Praze u J. W. Helma 1728 dwa archy.

f) Jan celého swěta nejen samého Nepomuku ochranu swau a milostma(i) ke všem patřící. Od J. J. Libertina 1729. W Praze u J. Hruby fol. listů 6.

915. **AUG. J. WÁCSL. SAUKUPA** a) Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetowá mocného země české diwotworce sw. Prokopa, někdy mezi horami Szawskými . . ukrytá atd. W Praze w kolleji t. J. 1713 we 4. 12 listů.

b) Lilium convallium anebo wonná konwalinka někdy l. p. 1000 mezi polma Chotaunskýmá wzešla, t. mocný u boha orodownik . . sw. Prokop, od Aug. W. Saukupa. W Praze 1719 u Wolfg. Wickharta.

916. **ŘEHOŘE JOS. WLASATÉHO**: Wěrná panna, králowské, krajské a starokatolické město Plzeň, na den výroční slavnosti slující: Nowý swátek. W Praze 1713 u Jana W. Helma we 4. listů 11.

917. (Deest tit.) Kázání na porciunkuli s textem: Dnes se stalo spasení domu tomuto, we 4. listů 8 (zdá se 1714? w koll. t. J. w Praze).

918. Archa umluvy nov. zákona sv. panna a mučednice Barbora na Horách Kutných. Od **WÁCSL. JOS. BROTCÉ**, děkana v Počátkách, we 4. W Praze 1715 w kolleji t. J. listů 6.

919. Nowý starý Simeon ne podlé zákona Aaronského ale podlé řádu Melchisedech kněz na věky při sl. památce druhé prwní mše swaté, kterau D. C. H. P. *Tomás J. Haulíček*, obětuje skrzě **KAJETANA BURGERA** w chrámu p. Ledenickém 1715 10 Září, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 9.

920. Starokatolické bohu, císařům a králům vždy wěrné město Plzeň, od Izaiáše proroka dáwno předpowěděnému a . . . město slunce nazwanému připodobněné. Od jednoho kněze z t. J. W Praze u sw. Klím. 1716 we 4. listů 10.

921. Swaté dcky Kauřimské počténé (chronog.) podlé liter abecedy wystawené a spořádané (chron. 1715) t. j. krátké kázání o velikých sw. patroních, jejichžto sw. ostatkové. . . w Kauřimě se wynacházejí . . . od **PROK. DIETRICHA** řádu sw. Bened. W Praze u K. J. Hraby 1716 we 4. listů 10.

922. Vox clamantis sine voce: Aneb Jan mlčící, plod nebeský atd. Od **FR. JOSEFA HEDLA**, děkana Čelakowského. W Praze u Barbory Fr. Berfinkerowé we 4. 1717 listů 11.

923. **J. IGN. LIBERTINA** a) Diva Ludmila vera vidua t. j. sw. Ludmila wdowa opravdová při slawnosti weyroční . . . 1718, w Hoře Kutné u Jiř. W. Kincla 2 archy we 4.

b) Divus Ignatius verus in eccl. rom. operarius, t. j. Hynek sw. a církwi p. s tovaryštwem swým dělník opravdový. Od J. Ign. Libertina, w Kutné Hoře u Jiř. W. Kincla 1720 we 4.

c) Sw. Antonín Paduanský, muž mnohých titulůw wznešených hodný, (káz. w Plzni) od J. Ign. Libertina. W Praze u K. J. Hraby 1722 we 4. listů 8.

d) Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetelný 1727 we 4. listů 6.

e) Swatý Jan Nepomucký muž swatý a nepřemožený . . . při slawnosti třídenní w Rakownice uctěný Iní neděli po sw. 3 králích od J. Libertina far. Meytského 1730 8 Ledna, w Praze u K. J. Hraby we 4. listy 4.

924. Nowý koráb Noemowý, který uprostřed bauřky kacírské se wznášel, město Plzenské. Od **AD. KRATOCHWILE** řádu kazat. W Praze 1718 u J. W. Helma we 4. listů 11.

925. Adama Hynka Hlawy: Strom spanilý pod Zelenau Horau w městě Nepomuku zrostlý, teď w Radnicích uwadlý . . . Daniel Fran. Claudius, farář města Radnic, 1718. W Praze w tiskl J. W. Helm we 4. listů 6.

926. **J. Wácsl. Zikm. Fridr. STEYDLA** z *Greifenwehru* a) Slunce ustawičné na poledne switící sw. otec a patriarcha Dominik řádu kaz. a růžence sw. zakladatel 1718, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 9.

b) Lauretanský domeček w sw. lese, dvě míle od Prahy za Bílau Horau ležící, nejprwnější w tomto králow. českém a okolních krajích r. 1623 wyzdwižený . . . skze J. Nep. Wácsl. Steydla z Greifenwehru. W Praze u J. K. J. Hraby 1723.

c) Dostatečný dokonale swatosti: Prawý člověk . . . sw. otec a patriarcha Bernard atd. w chrámě páně . . . kláš. Plaského r. 1764 chwalořeči předstawen. W Praze u J. K. Hraba 1764 fol.

927. **ADAMA SIMONIDESA** Kázání přistupující, kteréžto w nowě k auřadu powolný, wykoniwal, W Žitawě u Mich. Hartmana w 8. 1718 2 archy.

928. Dwa halíři měděni do pokladnice uwržení t. j. dvě zhotowené kázání ke cti sw. Aurelia Augustína Hypponenského w Africe biskupa. Od **WÁCSL. ANT. GRUBERA**. W Praze u Wolfg. Wickharta, 1719.

929. Serafinský Šalomaun František přemáhaje maudrost krále Šalomaua (káz. na den porciunkule), w Praze u Jiř. Labauna 1719. Skladatel jest **JAN AD. PAULÍN**.

930. **MICHALA PELIŠOTY** a) Dwa spolu jak w prococtwi a narození tak swatosti a smrti sobě rowní t. sw. otec Dominik . . . a sw. otec František. W Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1720 we 4.

b) Lidumila aby byla Bohumila t. wys. uroz. slečna Mar. Lud. Antonia z Řičan . . . w den oblačení jejího u sw. panny matky Kláry (chron. 1720), w Praze u Karla F. Rosenmüllera we 4. listů 8.

c) Sw. Jan Nepomucký kanownik Pražský mučedník boží atd. 1723, w Praze u Karla Jos. Jeřábka we 4.

d) Láska boha k Peregrinowi, láska Peregrina k bohu, w Praze u K. J. Hraby, 1727 we 4. listů 10.

e) Jazyk boží mučedníka páně Jana Nepom. kanownika Pražského, 1728 w Praze u K. Jos. Jeřábka.

f) Hwězda ranní, denní, wečerní diwotwořce . . . Jana Nepomuckého, po slawnosti Sdenní sw. wyhlášení. Od Mich. Pelišota, 1730 w Praze u J. Emlera fol. 10 listů.

931. (*Deest titulus*) Kwítkowé na paušti Emmautinské sebrání atd. kázání, 1720.

932. **WOJT. DOBROHLAWA** a) Quaestio de voce t. j. otázka o hlasu před časy sw. Janu křtiteli od kněží a jahnůw Jerusalemských

podaná. Nyní o sw. Janu Nep. w Hradci Král. předložena (chron. 1721).

b) Cti ochránce podivný jazykůw skrotitel sw. Jan Nepomucký w chrámě swém, w Král. Hradci . . . oslawený dne VII měsíce Čerwna roku tohoto (chron. 1723). W Hradci Král. u W. J. Tybelly we 4. listů 14.

933. Phoenix redivivus . . . od pát. Adalberta a s. Tobia Karmelit. W Praze 1721 we 4. listů 14, pak 1732 we 4.

Jest kázání při slavném přenešení statue Marie panny do obnoveného kostela s. Petra a Pawla na Zderaze.

b) Téhož: Regia excelsa campana, královský veliký zvon sw. Bartoloměj w k. k. městě Rakowníku, 1734 we 4. listů 11.

934. Blahoslavenství očí lidských od králůw a prorokůw zdáwna widěti žádané, od křesťanůw skrze prawau a sw. maudrost na kříži K. J. šťastně spatřené, které před slavností powýšení Kříže sw. . . w Litomyšli předložil P. *Hyacinthus a s. Philippo Nerio schol. Piar.* W Litomyšli u J. Kamenického 1722 fol. listů 7.

935. FERD. K. REISSMANA a) Neuhasitedlný oheň lásky při chrámu páně sw. Kříže (chron. 1722) t. j. sw. Jan Nepomucký ustawičně hojně dary a milosti všem swým wěrným ctitelům od boha wyjednawající.

b) Dvě sprotné kázání o čisté a sprotné lásce jak k bohu tak i k bližnímu w pravém a lewém oku sw. Martyra biskupa a wyznawače . . . od Ferd. K. Reissmana. W Praze u Joach. Kamenického. (Když se slawilo milostiwé léto chronog. 1724) we 4.

c) Dvě kázání o sw. Martinu. W Praze u Jonaty Kamenického we 4. 1725.

936. IGN. SIGM. KARDIANA Oheň nebeský od nejmocnějšího boha na zem s nebe wyslaný, t. sw. Ignatius z Lojoly (1722), w Praze u Barb. F. Beringerové we 4. listů 16.

937. JAK. FELIXA J. PACHRA, far. Měřinského, wys. důst. a wys. učenému p. Frant. Julianowi, hraběti a Breyda, biskupu Hypponenskému, kardinála z Schrattenbachu biskupa Holomauckého Generali Vicario Joannes a Nepomuk, na zelenau Horu blíž Žďárského kláštera uведенý 1723 bez m. we 4. A—K.

b) Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, quae monasterio et populo Sarensi fecit. R. et illus. D. Fr. Julianus D. G. episcopus Hipponensis etc. Brunae typis J. Max. Swoboda, 1723 we 4. A—K. Jest mimo latinský úwod a závěrek káz. české od Jak. F. J. Pachra při posvěcení chrámu Žďárského sw. Janu Nepom.

938. Vigiliae Joanneae festum ejusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nepomuceni floridissimae virtutum aetates (české káz.) a

Wenc. Ign. Blowsky. Praeae typis haeredum Labaunianorum, fol. 1724 listů 11.

939. JIRÍHO FRANT. PROCHÁZKY: Hortus voluptatis, t. j. Zahrada rozkoše nad růj prwních rodičůw zwelebenější. Wšemohaucího prawící w swatém Hájku štipená, cti a sláwě boží matičky od sta let zcela odewzdaná, 1724. W Praze u Karla J. Hruby we 4. listů 16.

940. Kříž sw. jak někdy potupně zatajen. tak zase slawně wyjeweň . . . w chrámu p. sw. Wácslawa w J. M. C. oboře Kladrubské od JOS. J. STRELSKÉHO far. Wosického 1726, w Litomyšli u J. Kamenického we 4. listů 8.

941. Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Kříže prwotního Serafinské panny a panenské matky Terezie duchowního syna prwního . . . řádu karmelit. otce. W Praze u K. J. Hruby fol. 1727 listů 6.

942. Krasospanilá hwězda hojnými paprškami rozličených ctností . . . se stkwaucí, totiž sw. Norbert sw. kanownického a wýhradního řádu prem. otec a zakladatel. Od BERNARDA GRUBERA řádu cisterc. 1727, w Praze u Jos. Šilharta we 4.

943. Newinnost kající velikost swátosti swatých Aloisia Konzagy a Stanislawa Kostky z J. J. od Bened. XIII za swaté wyhlášených. Od JAK. WÁCSL. HETTYGA 1727. W Hradci Jindřichowém u Jana Ferd. Jakše we 4.

944. Norbertinské sedmistwo w létu 1085 začaté w postupnosti swé, sedmi paprškami wyswětlené w l. 1127 k arcib. důstojenství wywýšené, po wykonaném sedmerém sedmistwu w l. 1134 dokonalé a na to w l. 1627 wyzdwižené, nyní ale 1727 jakožto stým obnwené a na kazatednici chrámu p. Hory Siou od JOS. MIKY praelata Doxanského předstawené. Wytíšť. w Litoměřicích u Fr. Jiř. Škrochowského, 1727 we 4.

945. KARLA ČERNÉHO: Medotekauci sláwa na Hůře Libanu, t. j. diwotworče Nepomucký, sw. Jan . . . dne 16 Máje na Hoře prwe Černé, nyní Zelené, nad klášterem Žďárským, 1727. W Hoře Kutné u Jiř. Wojt. Kincla fol. 4 archy.

946. Nowá všeho swěta wojna proti tělu, swětu, dáblu pod praporcem sw. Kříže . . . slaw. bratrstwu sw. Kříže, w Litomyšli (káz.) od WIKTORINA OD SW. KRÍŽE téhož bratrstwa praesida. W Praze u Joach. Kamenického, 1728 we 4. listů 14.

947. Oko swíce těla t. j. sw. Martin stáda Kristowého bedliwý pastýř, při installaci d. w. p. Jana Budin(a) při sl. kostele sw. Martina w Starém městě Pražském w nowě dosazeného far. Od FAB. WESELY(HO) t. J. 1728. W Praze u Joach. Kamenického fol. listů 12.

948. **DUBRAVIUS ANT. FERD.** a) Hlahol osádní slawnosti swatořečení Jana Nepomuckého w Žďáre atd. Kázání 1728. W Znojmě u děd. Swobodowých fol. b) Maria virgo regiae urbis Brunensis a Succo obsessae patrona, 1747 fol. 5 listů.

949. Ctnosti a swatosti prwomučedníka sw. Štěpána dokonalý následovník . . . sw. Jan Nepomucký. Od **ZDENKA JIRÍHO CHREPICKEHO** z **MODLIŠKOWIC**, 1729 we 4. bez místa listů 8. Opět w Praze u Rosenmüllera 1730 fol. w Praze u Jana Wácl. Holera 8 listů.

950. Duchovní hádka mezi wýmluwností a mlčenliwostí od diwotworného a neporušeného jazyka pocházející, při weyroční slawnosti sw. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře blíž kláš. Žďárského řádu cistercienského ležící. W Praze u K. Rosenmüllera, 1729 fol. listů 8.

951. Znamení na pravé ruce znamení k dobrému sw. Jan Nepomucký. Od **J. MATEJE HOLLANA**, 1729, w Praze u J. W. Helma we 4. listů 6.

952. Archa páně na trůn králowství nebeského donešená, též i korunau radosti neskonale obdařená, nebo sw. Jan Nepomucký atd. od **JA. MELICH. ČECHA**, far. u sw. Ducha 1730, we 4. b. m. připsáno magistrátu Rakownickému.

953. **IWANA KNOBLOCHA** a) Dům zlatý na horách zlatých t. j. Maria panna na Horách Jilowských (káz.) W Praze u Jana Emlera, 1730 we 4.

b) Požehnaná mezi ženami panna, totiž matka nejsw. Maria panna všech panen čistota, která podle swého newinného početí wyobrazuje se skrze swětla nebeská . . . skrze čtyry žiwly od lw. Knoblocha, 1731 we 4. str. 149. (Jest pochwala p. Marie na kapitoly rozdělená o nepoškvrněném početí s kázáním o nawštíwění p. Marie.

c) Pomocnice křestanůw nejsw. rodička boží Maria p. w obraze Staroboleslawském zázračném rozhlášená. W Praze u W. Urbana Suchého, 1733 we 4. listů 8.

d) Stoletá památka pomoci užitečné pomocníkůw wěrných kapucínůw, kterak někdy okolo l. 1633 ku pomoci kankole kacířského po tomto sl. králowství českém rozsitého, k wykořenění powolání byli, kterážto památka na oktáv 8 Listop. léta 1733 jest rozhlášena. W Praze u Labaunských děd. we 4. listů 8.

e) Angel w těle hřišniky přijímající k bohu na milost přiwádějící Antonin Paduanský, 1735. W Praze u J. J. Jeřábka we 4. listů 11 (weř. bibl. XXXIV. C. 329).

f) Dwa spolu stojící towaryši upřímní celého

swěta ochranitelowé Dominik swatý a František Serafinský. W Praze u J. Norberta Fického, 1735 we 4.

954. Gruntovní kámen král. Karlovského Now. m. Pražského za času Karla IV založený sw. Jan Nepomucký. Od **JOS. BEN. SCHÖN-PFLUEGA** z **GAMSENERGU**, 1730. W Praze u Matěje Ad. Högra fol. listů 7.

955. Fidelis patriae pater, t. j. Weliký diwotworec pro tejnost sw. zpovědi, prwomučedník a wlasti sw. otec s. Jan Nepomucký, předstawený w katedralním kostele w Litoměřicích od **FR. JOS. z WLKÁNOWA**, děkana města Melníka 1730. W Praze skrze Norberta Fického fakt. we 4. listů 8.

956. Hortus conclusus. Zahrada skrze mlčenliwost zawřená sw. Jan Nepomucký. Od **PATRICIA AUSPITZER(A)**. W Praze u K. J. Jeřábka, 1730 fol. 7 listů.

957. Kazatel průrocký w skutku i w řeči sw. Jan Nepomucký (od **JANA KRASLA**). W Praze u Labaunských dědiců, 1730 fol. listů 10.

958. Plast strdi a roj wčel w zákoně starém sw. Jan Nepomucký. Od **WOJT. BURGERA**. W Praze u K. J. Hřaby (1730) we 4. listů 7.

959. Podíwné pozdwižení po stupních mnohých ctností a diwných zázraků k swatořečení a mezi swatě wyhlášení sw. Jana Nepomuckého. Od **J. ALEX. MALCE** 1730. W Praze u sw. Klím. fol. 5 listů.

960. Růže zlatá od J. S. papežské Bened. XIII l. p. 1729 19 Břez. posvěcená . . . s. Jan Nepomucký. Od **J. RITTERA**, w Praze u M. Ad. Högra (1730) fol. 10 listů.

961. Swatý Jan Nepom. příkladná sůl pro zatajení tajemství neporušená. Od **J. J. WIL. KHOPPA** we 4. W Praze u K. F. Rosenmüllera, 1730 listů 11.

962. Sw. Jan Nepomucký zlatý Agnusko k horliwému srdci přiwěšené, od **ROBERTA** a **S. LUDMILLA** řádu karm. w Praze u Labaunských dědiců, 1730 we 4. listů 9.

963. **ALBERT. REBMANNA** a) Wšecho troje dokonalé aneb swatá dokonalost a dokonalá swatost Jana Nepomuckého . . . we třech barwách, t. j. w tolik ctnostech, w Praze u Jos. Jeřábka, 1730 we 4. str. 29.

b) Sara pět set let stará, ačkoliw staroletá wšak předce celá spanilá a krásná . . . aneb welebný a starožitný klášter studnice matky boží blíž města Žďáru od založení swého (1234) . . . kwětauci, od Alberika Rebmanna, kláštera Zbraslawského professa (1734), bez místa a tisk. fol. 11 listů.

964. **MATEJE LYNKA** a) W tisících

létech dvojí česká sláva, jedna světská na Wyšehradě; druhá duchovní na Pražském hradě, světská patriici Přemyslowi knížeti, duchovní.. Janowi Nep. 1730, w Praze u Labaunských dědiců fol. listů 7.

b) Sedlo tajné a právě swaté spícího Miroslawa, od kteréhož... w Sedlci pochází všechna sláva... skrze zachování wel. swátosti oltární, která přes 400 let od horlivých katolíkůw... poctěna byla, w Praze u K. J. Hraby 1734 fol. listů 8.

965. **MATĚJE KRÁTKÉHO** a) Památka w chrámu p. atd. w Praze fol. 1730 (káz.?)

b) Místo ohně skrze kněze ctitele boží z oltáře oběti vzatého a skrytě schráněného, totiž hrob swatý... sw. Jana Nepomuckého, (1735) w Praze u M. Högra we 4. listů 14.

c) Memoriale in templo domini. Pamětné znamení w chrámě p. sw. Jana Nepomuckého. Od Matěje Krátkého, far. u sw. Štěpána, w Praze u Žof. Kirchnerowé (1761) fol. 17 listů.

966. **HUBATKY (JANA IG.)** Kázání o sw. Janu Nepomuckém, w Hradci Král. u W. Tybelly we 4. 1730.

967. *Arcana almae societatis J. juris publ. facta.* Aneb zvláštní tajnosti a skrytí pokladowé wel. tow. p. J. pro obecni dobré zjewení, od J. AD. SWOBODY, w Praze u K. J. Hraby 1731 we 4. listů 13.

968. **FRANT. J. BARTONA** a) *Catulus leonis rugiens.* Lew řwaucí, z jehožto ust wysel roj wcel a plast strdí Norberta sw. Iwa dílem proti neřestem řwaucího, pohádka Samsona w chrámě kláš. Doxanského dokázaný od atd. w Praze u J. Kamenického, 1731 we 4. listů 17.

b) *Coelum novum*... Nebe nové, kteréhožto pozdwižena jest sláva nad všechna nebesa, totižto: Norbert swatý, 1732 w Praze u Joach. Kamenického we 4. listů 14.

c) Winice w krvi wštipená, proto že zwolelá... na den instellací d. c. h. p. Pawla Fabiana Čechury, far. městysu Wraného (káz.) 1734, w Litoměřicích u F. J. Škrochowského we 4. A—E3.

d) *Fidelis et prudens dispensator*... Wěrný a opatrný vládař, kterého ustanowil pán nad čeledí swau sw. Josef Krista otec nejwěrnější, nejurozenější panny a ženy mezi všemi ženami nejwznešenější ženich, w Praze u J. J. Jerábka 1736 fol. 9 listů.

e) Kazatel podiwný, proto že stoletý atd. t. krew Ježíše... Salvatora Chrudimského... z obrazu jeho w městě Chrudimi z newážnosti šwedské r. 1648 wylita atd. (kázání) Wyt. w Praze u F. K. Hladkého, 1748 fol.

969. **ANT. J. WOKAUNA** a) *Pulchri*

gressus in calceamentis filiae principis; pulchri gressus in laceramentis filii comitis. Aneb roztrhaný šat sw. Bernarda slawně se stkwějící. w Praze u Jana K. Hraby, 1731 we 4. listů 14. Opět u Fr. Hladkého, 1754 we 4.

b) Kázání o sw. Bernardu, přetištěno w Praze u Fr. Hladkého we 4. 1754.

970. **LEOP. SWOISKÉHO** a) *Regina saeculorum* králowna wěků stoletím bleskem milosti a zázraků oslawená... Maria paní... na sw. Hoře, w Praze u J. K. Hraby (1732) fol. listů 9.

b) *Sedlecensis Cistercii religio.* Sedleckého cistercu řehole nejswětější před wěkem 600 zrozená, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1743 fol. 19 listů.

971. **FERD. ANT. GRIMA** a) Sw. Jan Nepomucký, Pražský kanownik patron český, l. 1722 na Horu Zelenau starožitného kláštera Žďárského za zlatého hospodáře uwezený l. 1732 na weyrotní slawnost jeho dne 16 Máje za wěrného přítele a obranu silnau postawený. W Litomyšli u J. Kamenického, 1732 fol. 9 listů.

b) *Divus Joannes Nepomucenus quasi florens oliwa* (chronog. 1734) t. j. sw. Jan Nepomucký kwětná a plodná oliwa (chronog.) na Žďárskou Zelenau Horu při weyrotní slawnosti postawený od Ferd. Ant. Grima, w Král. Hradci u W. J. Tybelly fol. (1734) listů 7.

972. **BIRKEL JOH.** Jan jménem i skutkem, kázání, w Holom. Hirnle, 1732 fol.

973. **EUGEN. RADLA** a) Česko-slawa dokonalosti králowské wznešené ctnosti... aneb sw. Wáclaw mučedník p. w Praze u Matěje Ad. Hegra, 1733 we 4.

b) Nejswětější krwe mzda aneb wznešený poklad přehrozného zadosti učinění Kr. swatému otci Františkowi za sladkau porciunkuli neb částku daný, w Praze u Mat. Adama Högra, 1733 we 4.

c) Přátelské echo neb jekot od Zelené Hory slawné mlčenliwosti a slawné wýmluwnosti na nebi i na zemi t. j. sw. Jan Nepomucký, w Praze u Matěje Högra we 4. (1735) A—D.

d) *Vale w zapomenutí marného swěta a swoboda synůw božich w klášterském ráji zamknutá t. uroz. stat. rytíř P. Joannes Ernestus, nyní w řeholi R. Frater Edmundus Goltě skrze swau professi... wyobrazen, w Praze u M. A. Högra (1735) fol. listů 9.*

e) Kázání na den slawné mše po dokonalých 50 létech P. Frid. Winše, w Praze u Matěje Högra we 4. 1737.

974. **MATĚJE BARTYSA** a) Růže nad potoky wod wsazená bílá i červená aneb sw. Jan Nepomucký... na Skalce káz. W Praze

1659. Item 1728 a tamž u Matěje Adama Högra (1730) fol. 12 listů.

b) Pugna felicitatis Moravicae cum infelicitate . . t. j. vojna štěstí moravského s neštěstím, w Praze u Matěje Högra, 1734 we 4. listů 12.

c) Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia eccl. Polessoviensis . . t. j. Znameníť matky chrámu Welehradského znamenitá dcera chrám Polešowský . . na den w nowě posvěcování, od Matěje Bartysa, přewora klášť. cisterc. Welehr. w Praze u Matěje Ad. Högra we 4. (1740) 11 listů.

975. Sw. Jana Nepomuckého weliká wznesenost a wážnost při weyroční slawnosti spřostau řečí předstawená, w Praze u J. J. Jeřábka, 1733 we 4.

976. Hic datus, est vobis superabundans thesaurus sine defectione, t. j. Důležitý cti a powěsti i wší potřebnosti poklad bez nedostatku, totiž: tři sta a padesáte roků stkwějící se jazyk sw. Jana Nep. od WÁCSL. IGN. HENNETA. Pragae typ. haeredum Labaunianorum (1734) fol. listů 6.

977. Z sprutka (zprudka) táhnauci do žiwota wěčného magnet (chron. 1734) t. j. sw. Kříž . . . od M. WÁCSL. J. KUPSCHINY, far. Kruhského, w Praze u K. F. Rosenmüllera we 4. listů 11.

978. Dobrý pastýř dlouhého wěku . . kterého w pamět uwedl J. 1735 1 Máje na den slawné mše sw. po 50 létech kněžství d. c. h. p. Fridr. Winše, kněz EWGEN RADL, w Praze u M. Högra we 4. A — C2.

979. J. JOS. KHELA a) Panna nebeská Cisterciensko-Nepomucká na Hoře Zelené kl. Žďárského atd. kázání w den weyroční slawnosti. Nepomucena mater aneb Nepomucká matka, když dcera její Žďárská . . ad ter secundas nuptias . . pospichá; w Litomyšli 1735 u J. Kamenického fol. listy 4.

b) Novus virgineus pontifex Virgo Maria aneb nový panenský biskup panna Maria newěště Žďárské aneb weleslawnému s. weyhradního cisterc. řádu klášteru fons Mariae, studnice Marie nazwanému, když ona po 5 wěku od swého prwního založení k štému šťastně ad ter secundas nuptias k šťastné swādhbě pospichá, a dne 28 Aug. 1735 s. řádu w osobě s. Bernarda se zasnuhuje (jak malovaná wítězná brána ukazuje) přistojící; od atd. předstaweny, w Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. 8 listů.

980. Nejwyšší cedr na Hoře Libanské štipený t. Jan Nepomucký diwoťworce . . pobožným pautníkům na Zelené Hoře Žďárské . . od MART. JOS. ZAURKA, děkana Telechého předstaweny. W Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. listů 9.

981. Žena krásná náramně Sara u zrcadla t. j. Starožitný a slawný tēhož jména klášť Žďárský sw. weyhradního řádu cistercienského studnice Marie nazwaný; od KAR. BORROMEA od sw. REMIGIA řádu bosáckého sw. otce Augustina klášť. Německo-brodského, w Litomyšli u J. Kamenického, 1735 fol. 12 listů.

982. Krásná Sunamitys welikomocná w síle swé Maria, jako hauf wojenský dobře spřádaný všem nepřátelům strašiwá a proto de Victoria nazwaná. Od ANGELA ŠTĚPÁNKA minority předstawená 1735. W Praze u Jana Norb. Fického we 4. listů 10.

983. Na hory Judské s chwátáním se ubírající králowna nebeská w starožitném, přemilostném a zázračném obraze Staroboleslawském předstawená od JIŘ. FR. PROCHÁZKY, 1736, w Praze u Jana Jul. Jeřábka we 4. listů 12.

984. ELIGIA od sw. JIŘÍHO a) Nebeský wādcé hwězda za onoho času tři krále wedaucí ku Kristu, nyní množství Swatojanských ctitelůw wedaucí k sw. Janu Nepomuckému, w Litomyšli, 1736 fol. 10 listů.

b) Kristus Ježíš od trní swých smrtedlných aukostí jemu od hříšných člowěka žádostí nasitých w zahradě Getsemanské krvawým potem zbarwený, a čo rúže mezi trním se čerwena jící r. 1741, w Praze u J. Labauna fol. 10 listů s obrazem.

985. JOŠ. HÁNA S. J. kázání w Plzni držené, w r. 1736 we 4. (dowozuje, že po zkáze Jerusalema bůh sobě Plzeň za nový Jerusalema wywolil) (s. tit.)

986. Mater aeterni luminis . . Matka swětla wěčného Maria na wýsosti wítězující cirkwe . . w starožitném Rušanském obraze oslawená, w Hrad. Král. u W. J. Tybelly, 1737 fol. listů 6.

987. FR. IGN. GREGORA a) Nova et gloriosa . . Nowá a slawná w rytěrující cirkwi Judith heroina nad modloslužebností pohanskau swítězitelkyně sw. panna Barbora kr. swob. horního města na Horách Kutných patronka, 1737, w Hoře Kutné u J. W. Kincla we 4. listů 9.

b) Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše atd. u Jiř. Kincla, w Hoře Kutné we 4. 1737.

c) Pretiosa in conspectu Dom. mors S. S. ejus. Předrahý před obličejem p. smrt swatých jeho . . w Sedlicí welesl. bratrstwu pod titulem Ježíše, Marie a Josefa, též 14 sw. pomocníků, (1737), w Kutné Hoře u J. W. Kincla, 1738 listů 9. we 4.

d) Prowázek tří praménkůw k nesnadnému roztržení, nýbrž k záwazku dosáhnutí swobody sláwy synůw božích t. swato swatý rázenec trojnásobného tajemství, radostného žiwota, bo-

lestného utrpení a smrti p. J. K. a nejsw. matky Mar. p. 1738 we 4. w Kutné Hoře u J. W. Kincla.

988. Řebřík Jakoba Maria panna Swatohorská, pod kterým bůh stoupil na zem, aby po něm lidé zasloužili wstoupili na nebe. Od **JANA JOS. HUBATIA z KOTTNOWA**, far. Dobříšského 1737, w Praze u Jana Norb. Fického we 4. listů 10.

989. Od věčnosti za manželku boha neskonaleho wywolená Maria panna, kteráž w záračném obrazu, w dědičně hrab. Millesimowském patřící atd. Od **WÁCSL. FR. HANZELI**, 1737 w Kutné Hoře u J. W. Kincla we 4. listů 17.

990. Golgothejský ze všech země křowin nejpodivnější, nade všechno cedrowi nejwznesenější božského tajemství plný winný kmen nejsw. kříže, na kterém K. J. wisel, od **NIVARDA CERVELY** řádu cisterc. W Lito-myšli u J. Kamenického, 1738 fol. listů 8.

991. Moře pro plnost wód, t. j. milosti Maria od angela proto nazwaná milosti plná od **J. NORB. PLATZERA**, w Praze w arcib. imp. 1738 we 4. listů 13.

992. Nomen et omen patris in filio t. j. Jméno s skutkem otce w synu, totiž blahoslawený Serafinus z Hory Granario tak prawené řádu menších Serafinského poníženy bratr od **FR. XAW. ČAPKA**, kaplana Hradišského, w Praze u dědiců Hrabowských (1738) fol.

993. Pokorná služebnice podlé své veliké paní matky páně we všem se spravující sw. Juliana Falkonina služebnic třetího řádu rodičky boží zakladatelkyně, od **WOJTĚCHA** u swat. **TOBIÁŠE** řádu karmel. W Praze u dědiců Hrabowských, 1738 we 4.

994. Weliko swatý Jan Nepomucký diwotworec wyznáwát a mučedník páně na Zelené Hoře w Morawě nad sl. klášterem Žďárským sw. řádu cisterc. poetěný. Od **ZDENKONA WALCERA**. Wytiskl nehodný ctitel téhož s. Jana impressor Kutnohorský (chronog. 1738) fol. 9 listů.

995. Radostné narození nejbhloslawenější králowny nebes Marie p. Od **TOM. GIRTHA**, kanow. reg. lateranenského, 1739 w Praze u J. J. Jerábka we 4.

996. **BEN. JOS. PRETLÍKA** a) Lingua trium saeculorum, t. j. Weyřečný trojiho wěku jazyk, nimžto netoliko obnowen jest okršlek swěta, nébrž i umění oswiceno, kunst nad jiné kunsty knihotiskárna při wefejně tristaleté slawnosti od wynalezení swobod. kunstu typografického, které se stalo l. p. 1440 snažností a schopností Jana Guttenbergia, rodiče a vlastence Kutnohorského, od B. Pretl., křižowníka

s čerweným srdcem, w Praze u J. K. Hrabý, 1740 fol. 8 listů.

b) Liber scriptus, intus et foris. Kniha pospaná wnitř i zewnitř, t. j. swatý kříž atd. bez m. we 4. listů 9 (1744).

997. Májový kwitek před obličejem králů zwelebený, t. j. sw. Jan Nepomucký. Od **PROK. J. SCHUCKNECHTA**, kaplana w Kostelci nad Labem, w Praze u K. J. Rosenmüllera, 1740 we 4.

998. Medicum: non modicum sed gloriosum. Maličko: ne maličko nýbrž slawné.. w Plzni kázani od **WÁCSL. PRAŽÁKA** řádu kazat., 1740 w Praze u J. K. Hrabý fol. 10 listů.

999. Nowý Simeon podlé řádu Melchisedech při slaw. památce první mše sw., která u w. p. Marian z hrab. řodu hrabat z Wěžník řádu křižowníkůw reg. přám. bohu obětuje, od **DOMINIKA NOWÁKA** řádu kaz. (1740) fol. w Praze u J. K. Hrabý 8 listů.

1000. Slawný a radostný wáz 10,000 mnohonásobný, t. j. Maria nepoškrvněná počatá, ctitelu též bratrů a sester sw. růžence rychlá a hojná spomocnice (chronog. 1738). Od **MAX. RUDOLFA STOSS(A)** far. Nadějowského, w Praze u Norb. Fického (1740) we 4. A—D3.

1001. **QUIDONA BLEIWEIIZE** Cistercium, t. j. sw. řád cistercienský po šestém wěku w sw. audoli Sedlickém slawný, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1741 fol. 14 listů.

1002. **KRIST. J. FORŠTA** a) Čistá hoblubička čistého ženicha K. Jež. sw. panna Školastika, 1742 w Praze u J. Norb. Fického fol. 7 listů.

b) Kněz weliký w zásluhách sw. biskup Mikuláš s pěti hřiwnami biskupských ctností dobře hospodařící w chrámu w Benešowě 12 Pros. 1751 představowal kněz malý Krist. J. Foršt. W Praze u W. Urb. Suchého, 1752 fol. 7 list.

1003. Chwaloslawa čím starožitnější tím nowější weleslawného a starožitného kláštera Sedleckého. Od **J. SWOBODY** t. J. 1743, w Praze u sw. Klim. fol. 12 listů.

1004. **ANT. JAROM. DWORÁKA** z **BORU** a) Diwotworné wítězství medotekaučih učitele a Claravallenského opata sw. Bernarda, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1743 fol. 13 listů.

b) Kázani šestisteleť památky Sedlecké fol. 1743.

1005. Eucharistica Sedlecensis Cistercii. Diwočinná pobožnost kláštera Sedleckého swat. řádu cisterc. 1743 18 Srpna po vyplnění 600 let. W Hoře Kutné u J. W. Kincla, 1743 fol. 8 listů.

1006. Eucharisticon saeculare Deo.. Stoletní díky bohu wěkůw páně složené, w Lito-

měřicích od **WÁCSL. STARÍMSKÉHO S.** J. 1743, w Praze u sw. Klím. fol. 6 listů.

1007. Sw. Jan z Nepomuku w mladosti swé ku kříži se utíkající, pak kazatel, posledně mučedník, 1743, w Praze fol. 13 listů.

1008. Funiculus triplex, t. j. Prowázek trojnásobní věčné čistoty, dobrowolné chudoby a dokonalého poslušnosti při profesi Terezie z Wilkanowa w řádu sw. Worsily, w Kutné Hoře 1743, w Praze u J. J. Jeřábka fol. 8 listů.

1009. Sw. obora čisté radosti a jisté bezpečnosti zwirátkům p. připravená (chronog.) káz. z příležitosti wkročení do řádu s. Worsily, w Kutných Horách uroz. slečny Terezie z Wilkanowa, w Praze u Johanny Kaudelkové, 1743 fol. 7 listů.

1010. Applausus urbis Brunensis... aneb plesání města Brněnského skrz obdržení od hlav. šwedského nepřitele wítězství. Od **PATERA HUGONÁ OTMANSKÉHO**, (1745) fol. b. m. listů 5.

1011. Recessus Martis Suecici. To jest památka stoletá, co Šwejda od panování, kteréžto nad Brnem skrz těžké obležení pohledával, r. 1645 odstoupiti a... odtáhnouti přinucen byl. Od **FRANT. SCHUPLERA**, (1745) bez místa a tisk.

1012. **FR. MENŠÍHO**. Weliký swatý Jan Nepomucký, w Hoře Kutné, 1744.

1013. Korauhew křesťanstwa triumf J. Kr... kříž swatý. Od **BERN.** hrab. z **WĚŽNÍKŮ** 1746, w Praze u Johanny Kaudelkové we 4.

1014. Sanctitas coronata. Swatost korunovaná sw. Fidela z Sigmaringu a sw. Josefa z Leonissy ze sw. Seraf. kapuc. ř. na slavnost jejich, 1747, w Praze u K. Hruby fol.

1015. Jasné světlo sluneční sw. panna a mučednice Apollena, na den slavnosti její od P. A. J. nejmenšího z Konventu sw. spasitele, ten čas philos. lect. W Praze u Ign. Prušy, 1748 we 4.

1016. Trojí čest od trojnásobní zásluhy zplozená 1748, w Praze u Ign. Prušy we 4. listů 11. 5. (kázání při 50 leté primicii P. Frant. Brodského z Žilowa, křížovníka s čerw. srdcem, od **FRANT. RAFAELE KOLIANDRA**).

1017. Welká panna sluncem oděná s 12 hvězdami korunovaná nad měsícem stojící, w ráji spatřená, aneb klášter papenský sw. Jiří ráj zemský, kterého druhá žena apokalyptická sw. panna Školastika, jejížto zjwění uzřel atd. **FRANT. W. KYBA**, kaplan u sw. Wácsl. W Praze u Žof. Rosenmüllerowé, 1748 we 4. (jest kázání na weyroční slavnost sw. panny Scholastiky w chrámě sw. Jiří).

1018. **TOM. XAV. LAŠTOWEKA** z Hul-

čina čtvrtý díleček wíry katolické na postním kázání předloženy, w impr. akad. we 4. 1748.

1019. Čest a chwála, kterau blahosl. Josefowi Kalazanskému pobožných škol fundatorowi od nejsw. otce pap. Bened. XIV odewzdał... **JOAN. IVANOVICZ**, vice-archidiacon Lip-towský a far. Swatomikulášský, z příležitosti první mše sw. W Trnavě impr. akad. 1749 we 4. listů 8 (zatrhuje slowačinau).

1020. Winařka nebeskú Maria panna Budislawská, při hlawní arcibratrstwa růžence slawnosti představená skrze **BAR. AUG. HLAUW** Chersorského (?) děkana 1750, w Praze we 4. listů 13.

1021. Horliwé zůwíci pokání sw. kazatel k welikému milostiwému létu sw. Jan Nepomucký při slawnosti bratrstwa pod jménem téhož sw. wyzdwiženého w kostele sw. Wita, w Praze, 1751 u Fr. K. Hladkého fol. 4 listy.

1022. Prawy den a zázrak božské milosti sw. J. Nepomucký, w Praze u Fr. K. Hladkého 1752 fol. 6 listů.

1023. Kříž w rozkošech wštipený nad zlato a topas dražší sláwau obwinutý, aneb rozkoš, poklad a sláwa od boha wtěleného prw na kříži hledaná a nalezená. Kázání na den slawnosti nalezení sw. kříže, od **LUDW. NORB. KOLDINSKÉHO**, w Praze u W. Ur. Suchého 1753 fol. 8 listů.

1024. Silná krása totižto Maria panna přemožitelkyně kacířstwa nepřemožená a proto de Victoria... při weyroční památce z wítězství nad kacíři l. 1620, w Praze u J. J. Jeřábka, 1753 fol. 6 listů.

1025. W obrazu Kristowém Jan Nepomucký wyobrazený, 1753, w Praze u F. K. Hladkého fol. 4 list.

1026. **JOSEFA KAUKOLA** a) Rubus incombustus sw. Jan z Nepomuku, 1754, w Pr. u F. K. Hladkého fol. 9 listů.

b) Fortior armatus quam Sema. Silnější oděnc nezli Sema bojující na poli izraelském t. j. sw. Jan Nepomucký, w Praze u Fr. Kirchnera, 1757 fol. 9 listů.

1027. Učitel nebeské maudrosti naproti maudrosti tohoto swěta sw. Jan Nepomucký, 1754, w Praze u F. Hladkého fol. 4 listy.

1028. Zajaty rozum w rozjimání nejsw. trojice božské, od **WÁCSL. FR. WALLPRECHTA**, w Praze 1754 u Ign. Prušy fol. 6 listů.

1029. Vas in honorem sanctificatum. Náboha cti poswěcená t. j. od boha počténý sw. Jan Nepomucký, 1755, w Praze u F. K. Hladkého fol. listy 4.

1030. Weleslawné arcibratrstwo... sw. Jana Nepomuckého, wšem spoluauďím s přiloženým duchowním uapomenutím spasení a požehnání

winšuje 16 Máje 1758, w Praze u F. K. Hladkého fol. 3 listy. (Jest napomenutí duchovní bratrstwu Swatojanskému na způsob řeči, aby se modlili za duše spoluandů w očistci, jako wáz vydávána býwala k poznamenání zesnulých andů téhož bratrstwa).

1031. Wůle lidská w nešení swého kříže s wůli a prozřetedností božskou sjednocenu býti mající.. totiž sw. kříž na ramenách swých ne-sauc.. od **PAWLA WIKT. KEPERTA**, w Praze u F. H. Kirchnera, 1758 fol. 6 listů.

1032. Prawý čas k mluwení dle příkladu mlčenliwého řečníka sw. Jana Nepomuckého k následowání wel. bratrstwu s. J. Nep. představený, 1759, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 list.

1033. Prawy čas k mlčení dle příkladu mlčenliwého dobrořečníka sw. Jana Nepomuckého k následowání bratrstwu... 1760, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 listy.

1034. Regnum purpuratum, králowství nejdrazším šarlatem ozdobené, 1760, w Praze u Žof. Kirchnerowé fol. 17 listů (historicky-chwalné kázání ke cti dwau nových kanovníků Staroboleslawských).

1035. Pilný dělník pro čest a sláwu boží sw. Fr. Xaw. Indiánský apoštol z t. J. Od **HIACINTHA FABRITIUS(A)**, w Praze u sw. Klimenta, 1761 we 4. listů 6.

1036. Prawy čas k mluwení a prawý čas k mlčení dle mlčenliwé dobromlwnosti mlčenliwého dobrořečníka a diwotworného mučedníka sw. Jana Nep. 1761, w Praze u J. Šweigera fol. 5 list.

1037. Prawy čas mlčení a prawý čas mluwení w přeswatém saudu pokání dle pod tajnau zpowědí newyjewitednosti hájené mlčenliwosti... s. Jana Nepomuckého, 1762, w Praze u Jak. Šweigera fol. 6 listů.

1038. Wítězná Debhora nad Zizarau t. Maria panna... wítězitelkyně kacířstwa.. de Victoria.. nazwaná, při weyroční památce na wítězství 1620 na Bílé Hoře, od Ant. Solnaře, w Praze 1762 u Fických a Hladkowských dědicůw we 4. listů 10.

1039. Prawy čas k mlčení a prawý čas k mluwení neporušeného jazyka diwotworného mučedníka sw. Jana Nep. 1763, w Praze u Jak. Šweigera fol. 4 listy.

1040. Nejhodnější milovník Ježíše ukřižowaného sw. Jan Nepomucký s Kristem na kříž zawěšený.. 1764, w Praze u Jak. Šweigera fol. 7 listů.

1041. Nejhodnější miláček Ježíše ukřižowaného ku příkladu následowání sw. Jan Nepomucký, 1765, w Praze u Jak. Šweigera fol. 8 listů.

1042. Centifolia rosa mystica. Růže stolistá

tajemství plná z Monserratu ze Špaňhel do Čech přesazená na wrchu Bezděz, ke cti a chwále p. Marie Monserratské, 1766, w Praze u Jak. Šweigera we 4. A—H. (kázání s popsáním wrchu Bezděského).

1043. Nejhodnější miláček Ježíše ukřižowaného w sláwě stkwaucí dšwotworec a mučedník sw. Jan z Nepomuku, spolu s Kristem ukřižowaný w swatopočestnosti atd. 1766, w Praze u Jak. Šweigera fol. 9 listů.

1044. S. Jan z Nepomuku wěrný bohu a wěrný lidem, 1767, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů.

1045. Pevná naděje wěřících w čas obecné úzkosti, kterau w kajícím kázání z příležitosti strašliwého ohně w Baňské Bystrici w neděli XII po sw. Trojici z poradného sw. nedělnjho ewangelium, a s ním spojených řečí Ozeáša VI. 1. s pomoci milosti božské w slowenském shromáždění předstawił **SAMUEL LISCHOWINI** církwe Bystrické obojí nací Sl.. Připojeno jest i historické toho strašliwého ohně wypsání z německého jazyka přeložené. Nákladem Sam. Qwendl. měštěnina a kniháře w Baňské Bystrici, 1767 w 8. str. 70.

1046. S. Jan Nepomucký sůl země a swětlo swěta, 1768, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů. (Příklad zlého způsobu psaní a plno germanismů.)

1047. Ant. Fordiše chwalořeč na den poswěcení chrámu p., když swatá těla mučedníkůw božích sw. Florida a sw. Aurelia do slaw chrámu p. nejsw. rodičky boží Marie panny na nebewzetí sw. a weyhradního řádu cisterc. panenského brány nebeské blíž Tišnowa k weřejné uctiivosti wnešena byla, w Brně u Eman. Šwobody, 1769 fol.

1048. Kněz oko církwe, oko boží s. Prokop opat Sázawský, od **FRANT. BENED. KHUNA**, křížowníka s čerwěným srdcem, 1769, w Praze u Johanny Prušowé we 4.

1049. Neporušený dosawáde jazyk sw. Jana z Nepomuku, jakožto swědectwí lásky jeho žiwobyti k bohu, 1769, w Praze u Jak. Šweigera fol. 5 listů.

1050. Swatý Jan Nepomucký w auřadu pobožného kněze, horliwého kazatele a wěrného zpowědníka, 1770, w Praze u Kateriny Šweigerowé fol. 6 listů.

1051. Wěk osmý od založení osadního kostela na Proseku, ku poctiwosti sw. Wáclawa, w Praze u J. K. Hrabý w 8. 1770 (kázání?)

1052. Memorabilia imperatorum S. R. imperii Josephi II, Mariae Theresiae et Augusti, quae ex gratia Dei atque Mariae Theresiae solenni die nati Servatoris mundi Dni nostri Jesu Christi ex B. Maria virgine in Ecclia articulata

Ew. Istebnensi inclusa Inelyto comitatui Aruensi auditoribus suis commemoravit, aneb pamětné věci císaře sv. Římské říše Josefa II, Marie Theresie i Augusta, které z milosti boží a Marie Teresie w slavný den narození pána našeho Jesu Krista z blahoslawené panny Marie w církwi artikulárské Istebnánské w slavné stolici Orawské, posluchačům svým připomenul **JOHANNES TONSORIS** anno 1770 we 4. 3 archy.

1053. Swatý Jan Nepomucký ohněm lásky boží a bližního swého hořící, 1771, w Praze u Fr. Aloj. Jelínek (ita) fol. 7 listů.

1054. Neporušený jazyk sw. Jana Nepom. jakožto nástroj jeho nebeské odplaty, 1772, w Praze u Fr. Alois. Jelínka fol. 9 listů.

1055. Sláva kostela sw. Matěje apoštola p. po 800 létech od založení na Šárce za Pruskau branau. Od **MATĚJE WÁCSL. KONRÁD(A)**, 1772, w Praze u Johanny Prušowé wdowy fol. 15 listů.

1056. Slavné wítězství s. Jana Nepomuckého nad světem, 1773, w Praze u Fr. Aloj. Jelínek fol. 8 listů.

1057. Chwaloreč o sw. a wítězném mučedníku sw. Jiří(m) na jeho slavnost, w kostele na hradě Pražském, 1774, w Praze u Fr. Jerábka we 4. od **FRANT. HEILMANA** str. 31.

1058. Sw. Jan Nepomucký jakožto wěrný svědek p. J. Kr. 1774, w Praze u Fitzkých a Hladkowských dědicůw fol. 12 listů.

1059. (*Deest titul.*) Kázání. Pomoc lidská wríkawá, swat. 14 pomocníků pomoc stálá na text: Tito sami jsau pomocníci moji w králowství, 6 listů.

1060. (*Deest titul.*) Kázání ke cti sw. Fran-tiška Serafinsk. (poraučí jemu kazatel p. hraběte Frant. Arnošta Her. z Waldšteinu a mladého panáčka hraběte Wincenciua z Waldšteinu) fol. listů 7.

γ) Pohřební.

1061. **SAM. MARTINIUS** z **DRAŽOWA**

a) Kázání pohřební při průvodu mrtvého těla uroz. a stat. rytíře Bobuslawa staršího Růta z Dirného, někdy pána na Borci, kteréhož bůh 14 Jan. 1630 w létech věku jeho 81 w zemi mišenské z pohostinnosti zemské do vlasti nebeské převéstí ráčil. Wyt. w impr. M. Sam. Martiniusa 1630, w Drážďanech we 4.

b) Káz. pohřeb. paní Ludmily Kubicowé, manželky p. Pawla Kubice, měšténina někdy St. m. Praž., kteráž 1630, 26 Juni usnula. Wyt. w impr. M. Sam. Martiniusa (1630) we 4.

c) Wzácná pohřební pamět mládence Jana Jindřicha Pomnitce, syna p. Kiliana Pomnitce w městě Pirně, měšténina předního a purkmistra

1632. [Wyt. w impr.] (sic) Jana Ctibora Kbel-ského l. 1631 we 4.

d) Káz. pohř. při průvodu mrtvého těla p. M. Mikuláše Troila Hagiochorana, někdy w akademii Pražské 20 let professora, kterýž naplniw let věku 60, w pohostinnosti Pernenské 25 Febr. 1631 život swāj dokonal, učiněné. Wyt. u M. Sam. Martiniusa (1631) we 4. [Přidán život jeho dvojí; w druhém od sawvěkého připsána díla jeho wydaná i newydaná. Boček].

e) Kázání při pohřbu jednoho českého studenta we 4.

f) 10 pohřebních kázání w shromážděních církewních učiněných we 4.

1062. Cupressus regia, t. památka nesmrtelná Gustava Adolfa, krále šwedského, kterýž w pánu usnul l. 1632. Od kněze **MATĚJE JANDY** s. l. w 12. (U Miltnera).

1063. Funerea cupressus, a nebo pohřební památka p. Jana Černowického z Liběhory, kterýžto l. 1633 Sept. 23 w létech věku 64 z šestiletého exilium do nebeské vlasti se odebral, jehož tělo w městě Pirně w zemi mišenské naproti epitaphium pohřbeno jest. P. 2 rytmy z lat. weršůw: Quum mihi fatales, kterežto sám sobě před smrtí swau sepsal. Cfr. Pelzel Abbild. III 104. et I. 447.

1064. a) **JANA HODIKIA** superintendenta Trenčinského kázání pohřební, 1637 w 8.

b) Lachrimae Boczekianae abstersae. Promluvení pohřební k setření slzi p. Martina Bočka Lipnického a Kateřiny Šťastné manželky jeho, smrt rychlau dítek swých oplakáwajících, učiněné od mistra Jana Hodikia w Trenčíně kazatele a w krajích Lipt. a Orawském Trenč. superintendenta, 1638 w 8. w Trenčíně.

c) Aqua apopleptica. Kázání pohř. nad mrtw. tělem p. Martina Bočka Lipnického, 1639 u Srpan. Od mistra Jana Hodikia atd. w Trenčíně w 8.

d) Pohř. káz. nad synáčkem p. Ondřeje Siwého, 3 Pros. 1638 od Jana Hodikia atd. w Trenčíně w 8.

e) Káz. pohř. nad deerkau Justinau atd.

1065. **SOPORIA** kněze Theodora spolupomocníka w církwi Trenčinské, kázání pohřební, 1637 w 8.

1066. **JAKUBA ŠTEFANIDESA PŘIBISLAWSKÉHO**, paraclesis Christiana. a) Kázání pohřební, 1637 w 8.

b) Káz. pohř. nad synáčkem Dánielem p. Andr. Siwého z m. Mezříče pod Rožnowem s. t.

c) Káz. pohřební nad paní Katerínau Předmířskou, manželkau p. Andreáše Siwého, 22 Března 1633, w Záměstském kostele Trenčanském učiněné a sepsané od K. Jak. Stephani-desa Přibislawského, toho času kaplana zámku Trenčanského, w 8. w Trenčíně.

d) Pohř. káz. nad panenkaú Anninkau, dcerkaú p. Martina Bočka Lipnického, w Trenčíně pohostinnosti a bytu požíwajícího učiněné od kn. Jakoba Stephanidesa atd. 14 Juni, 1635 w 8. w Trenčíně.

e) Káz. při pohřbu paní Anny p. magistra Heliadesa, někdy senatora a měščenina w Brodě Českém, dcerky a manželky p. Tob. Jona Služinského, od Jak. Steph. atd.

f) Káz. řetě nad dcerkaú Kateřinaú od Jak. Stephanidesa Přibislawského, t. času w horní Drytomí cirkwe Krist. služebníka, 1637.

1067. ADAMA WOLFIUSA BENEŠOWSKÉHO, faráře Nizno-Motěšického. a) Kázání pohřební, 1637 w 8. In fine Elegia latina.

b) Lucrum ex morte. Zisk z smrti lidí w p. Kr. umírajících předložený k potěšení p. Mart. Bočka Lipnického a p. Kateřiny Štastné manželky jeho, smrt dítek oplakávajících, zpravené od kn. Adama Wolfiusa atd. 1639 w 8. (w Trenčíně).

c) Breviarium humanum. Žiwota lidského krátkosti ukázaní ku památce p. Martina Bočka z města Lipnice w král. českém rodiče, a od léta 1629 až do 1639 exulanta, od kn. Wolfiusa atd. w 8. (w Trenčíně).

d) Funus christianum. Památka pohřbu pána Butowského, učiněná od kn. Ad. Wolfiusa atd. (1639) w 8. w Trenčíně.

1068. Vale Tranoscianum, aneb káz. pohř. dvoje, učiněné při pohřbu D. C. H. kněze Jiřika Tranowského, služeb. p. při cirkwi sw. Mikulášské w Liptowě. Wyt. w Trenčíně, 1637. MELCHIOR SOMPTNIK Bodicensis et JOH. LOCHMANN Teuto-Lipensis ecclesiarum ministri parentabant. [Žiwot tu též jest Tranowského] we 4.

1069. Pohř. kázání ku potěšení rodičůw Andreáše Siwého a paní Kateřiny manželky jeho w Trenčíně bydlících, 1638 učiněné od THEOD. ŠOPITIA, kaplana Trenčanské cirkwe w 8. (w Trenčíně).

1070. JANDA K. MATĚJ ČECHTICKÝ. Ultimum vale M. Sam. Martinii de Dražowa, t. j. Poslední křesf. a pobožné rozžehnáni atd. mistra Sam. Martinia z Dražowa atd. † 1639 27 Ledna. Wyt. w Pirně, 1639 A — Cij.

1071. PAWLA KRUPIA PACOWSKÉHO Poslední tůžebně křesfanské a pamětní kázání nad smrtí nenadálau p. M. Samuele Martiniusa z Dražowa. W Praze u dědiců J. Ctibora, 1639 we 4.

1072. Monumentum funebre. Památka pohřební ku potěšení rodičů p. Martina Bočka L. a p. Kat. Štastné manželky jeho od kn. **JANA ROMANCE** Německo-Brodského, ewang. Kris. a

swátosti jeho na ten čas w Dežericích (w Uhřích) služebníka (1639) w 8. [w Trenčíně].

1073. Kázání při pohřbu Johanny Čabelické rozené Woračické z Paběnie, Wytřštěno w St. m. Pr. u Jiřika Šipaře 1641. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 43. num. 2. 1641. Rkp. weř. bibl.

1074. Poslední odchod k wěčnému bytu J. M. wys. uroz. paní Anny Magdaleny Oppřstorowé, rozené Robmhapowé z Suché, paní na Častalowicích atd. † 1644 23 Března. W Litomyšli u Mat. Březiny we 4. listů 10.

1075. SAPORA, kněze Jana, kázání pohřební ku poctiwosti p. Kateřiny Zahradecké z Choltic, kteráž w Trenčíně žiwot swůj dokonala 18 Prosince 1645 učiněné w městě Puchowě 4 Unora 1646 S. L. w Trenčíně. [In fine: Elegia Nicolai Fabricii Trentschinensis] we 4.

1076. Pohřební kázání uroz. paní Barboře Markowé z Pauchowa, Mikuláše Hrehusa, měščenina Hlawského manželce držané od JOACH. KALINKY. W Trenčíně, 1648 w 8.

1077. In subitum obitum, na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic († 1634). W Litomyšli u Mat. Březiny, 1655 we 4.

1078. Mathusalem, to jest o daru dlouhověkosti w 8, 1656 (kázání pohřební).

1079. Honor exequalis, aneb kázání pohřební při pohřbowání kněze Jana Efrona Hranického w Pěchowě konf. helw. správce, 1658 2 Čerwna w Puchowě w kostele helwetském pochowaného, učiněné skrze Čecha JABÍNA MEZRICKÉHO. Wytřštěno w městě Trenčíně w impr. Nikod. Čížka, 1658 w 8.

1080. Kázání při pohřbu newinného mládence Jarolima—pana Jiřiho Poka synáčka, držané od LAUR. MOLITORIS, děk. Žateck. Wyt. w Praze we 4. 1660.

1081. Jasná zlatá hwězda Šternbersko-Lažanská, aneb pohřební kázání nad nebožkaú wys. uroz. p. Marii Max. Aurelii hrabinkau Lažanskau, rozenau hrabinkau z Šternberka † 1665 14 Unor. Od WÁCSL. PLEWŇOWSKÉHO z tow. J. W Praze w impr. akadem. 1665 we 4. listů 11, s wyobrazeným castrum doloris.

1082. Wýchod a západ slunce na hoře Siqnské, nebo kázání pohřební nad smrtí Vincent. Macaria opata, 1670, od JANA DLAUHOVESKÉHO we 4. listů 10.

1083. Vale aneb poslední žehnání a laučení wys. uroz. paní Kateřiny Anny, roz. šlechticny z Řičan † 25 Září 1674. Od AD. HYNKA MLADOTY z SOLOPISK, w Bystřici administratora. W Praze u sw. Klimenta 4 listy we 4.

1084. KAŠPARA MOTĚŠICKÉHO Kázání pohřební na Kateřinu Foratyn, wdówu po Janowi Milesiusowi, kazateli exulantů českých w Žitawě. W Žitawě 1678 we 4.

1085. Kwítek májový uwadlý, t. kázání pohřební nad wys. důst. p. Kandidem Šwendau, řádu praemonstr. Od FRANT. FRID. ŽAL-KOWSKÉHO z ŽALKOWIC, 1698, w Pr. u J. K. Jerábka.

1086. (*Sine titulo*). Pohřební kázání ke cti uroz. paní Marie Magd. Heluersenowé, roz. hra-běňky z Dobrše (manžel její heitman kraje Ra-kown.) w 4. A — F2. (XVII stol.)

1087. Kniha života, t. j. řeč zjew. sw. Jana kap. III. 5, w pohřebním kázání nad. p. Janem Dadanem, měšténinem Žilinským, knihtlačitelem držaná. W Žilině 1704 (DAN. KRMAN spis.)

1088. Líbitina yndicata, zastání smrti aneb řeč pohřební, kteráž smrt ospravedlňuje, když Leopolda I cis. nám wzala, od FRANT. DUB-SKEHO t. J. 1705 kázání držané na Horách Kutnách. W Praze u sw. Klimenta, 1705 fol. listů 7.

1089. Truchlivý západ nejjasnějšího celé Ewropy slunce w žalostné smrti. Leopolda I od Frant. Daudlebského t. J. na Horách Kutnách u sw. p. Barbory držené, 1705 19 Srpna fol. 4 listy bez místa a tisk.

1090. Strom spanilý pod Zelenau Horau w městě Nepomuku zrostlý, teď w Radnicích uwadlý dvojcitihodný kněz Daniel Franc. Klaudius, far-řář města Radnic atd. Wyswětlil kněz ADAM HYNEK HLAWA, far. Drahoaujezdský atd. 1718. W Praze wýtiskl J. Wácl. Helm w 4. listů 6.

1091. Časné a nenadále swěta opauštění wys. uroz. p. Ondřeje Stupawského z Holiče, a kr. města Pezinka obywatele † 1726, rozjímá PAU-LIUS JAKOBAEUS, w Prešp. u J. P. Roiera.

1092. Služebník boha žiwého uroz. a mno-howážený pan Dan. Knogler měšténin, kterak z jámy lwové, t. j. z mnohonásobného, kříže skrze smrt 12 Okt. 1736 wyweden atd. od MAT. AUGUSTINIHO s elegií slowenskau od J. TURZA atd.

1093. Bolestná žalost a žalostná bolest nad smrtí dobrotiwého otce, J. Kniž. Emin. p. Wolfganga Hannibala, kardinála z Schrattenbachu, biskupa Holomauckého 27 Srpna 1738 (káz. pohřební) od JOS. DRESERA. W Holomauci u Fr. Ant. Hirnle fol. listů 10.

1094. (*Sine titulo*). Pohřební kázání na pohřeb p. Josefa Pestvármegye z Nemügye, J. J. K. General-Feldmaršal-laitnanta † 16 Juní 1743 w 4. listů 13. W Trnawě (poloslowácké).

1095. Obraz člověka spráwedliwého, t. j. wys. uroz. p. Hunyady Istwan slaw. stolice Telekowské a Samogiské atd. skrze pohřební kázání we farském kostele s Ladislawa w městečku Urmine w 4. 1743 17 Listop. před-nesený od IGN. FR. HOLZPEK, biskupského

sekretaria a ceremonariusu. W Trnawě w impř. akademické, 1744 w 4. listů 20 (poloslowácké).

1096. HAUF JOS. ANT. Smutné žchnání člověka podlé krwe a ctnosti urozeného do daleké krajiny se ubírajícího — neb zarmutné kázání při exequiech Wolfganga hrab. Sereny. na Luhačowicích, w Holomauci, 1744 Hirnle fol.

1097. JOSEFA NEJEDLÉHO: Žena silná. Pohřební chwalofeč Teresii Madočany, w Trnawě 1766 fol.

l) Swatí otcowé.

1098. *Soliloquia*, manuale, meditationes et regnum s. Augustini, w Praze 1736 w 8. Wydal jej česky BENIGNUS SYCHROWSKÝ.

1099. *Swatého Jeronyma a) Žaltář* krátce složený, w němžto wšesky modlitby a žalmowé wypsání jsau w 8. b) *Horliwé rozjímání z žalmu LI, o milostiwém odpuštění hříchů.* — Před léty od sw. Jeronyma sepsané a nyní zase po znou wypsané r. 1737. Rkp. w 4. Připojeno: a) Modlitba, w níž se obsahuje wyznání z hříchů p. bohu otci nebeskému s wyčítáním trestání a trápení; přitom wzywání mi-losti boží. — Item wýkladu na zjewení sw. Jana, některé slowička pro pamatování. (U p. Bočka).

m) Milostiwé léto.

1100. Žikm. Gdowského poklad církwe sw. otewřený, t. j. krátke wyswětlení milostiwého léta, w Praze u dědiců Štěp. Biliny, 1626 w 8.

1101. Studnice milostiwého léta moci klíčů stolice apoštolské, otewřená w kostele blahoslawené Marie panny před Teynem w kazatel-ském diskursu předstawaná, w Praze 1677 w 4. Wydal JIRÍ REKTORIS str. 28.

1102. Wypsání krátke wšak prawdiwé wšech swatořimské kat. církwe ceremonii a obyčejůw, které při otwírání, jakož i w trvajícím čase, a při skončení milostiwého léta zachowané bý-wají, a celý tento 1700 rok trwati budau. Z něm. přel. W Praze u Wojt. J. Koniáše, 1700 w 4. str. 30.

1103. Zpráva o jubilaem aneb milostiwém létě 1721, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera w 12.

1104. Jubilaem neb wšeobecní milostiwé léto, jenž od Bened. XIV propůjčeno jest. W Praze u Frant. K. Hladkého, 1751 w 8. (s modlitbami) 1 1/2 archu.

n) Služebnosti církewní.

1105. Pastwa duchowní powinnosti jak pa-stýřů, tak owcí, 1626 w 8.

1106. Slaupek mešní, to jest wyswětlení ta-jemství swatě mše a wšech ceremonii, které se při takowé službě boží užíwají, s přidáním

užitečných modliteb. W Praze u dědiců Štěp. Byliny, 1630 w 12.

1107. Agenda. Zprávy a posluhování církevního na Horách Kutných 263 listů. Rkp. 1638 w 12. z Lešna polského donešený. Při ní: Oratio constans *Λοξολογια* et precatione *D. Joh. Grynaei* in concione antemeridiana, český. (U p. Božka).

1108. Farář, to jest zpráva a způsob, který netoliko od správceův duchovních, ale i také od domácích při nemocných a umírajících k spasitelnému jejich z smrtedlného těla vykročení užíván býti může atd. Sepsal p. *Jan Polánek*, přeložil **ŘEHOR ČICHOWSKÝ**. W Litomyšli 1639 w 8. u Matauše Wácslawa Březiny.

1109. Zrcadlo náboženství, t. j. původ, způsob, smysl, výklad a užitek všech ceremonií w církwi katolické, od **JINDŘICHA ONDŘEJE HOFMANA**, děkana w Německém Brodě, 1642 w 8.

1110. Katolické exercitium anebo pobožné cvičení při nemocných a umírajících lidech, velmi užitečné. *Inc.* Předmluva k duchovním nemocných neb umírajících správceům. — Rkp. weř. bibl. XVII. G. 11. listů 70 w 12. od r. 1669.

1111. Duchovní těšení všem lidem stonajícím též welebným p. p. farářům i jiným správceům duchovním velmi potřebné a užitečné. W Praze u Urb. Balt. Goliáše, 1664 w 12.

1112. *Albrechta Chanowského* z tow. Jež. Zpráva křesťanská s krátkým výkladem podstatnějších věcí, které každému křesťanu vědění přísluší. Přípis správce dědiectví s. Wácsl. probostům, děkanům, farářům atd. prawi, že již dávno sepsána jest od Alb. Chanows., kterýž podle příkladu Martina Strakonického, faráře w Strašici, wesnice a městečka obcházal, a to, co učil, sepsal. W Praze 1676 w 8. Též r. 1678 w 8. 1697, 1699 w 8. u Rosenmüllera, 1710 w 8. u Kamenického, 1733 w 8.

Jedná o věcech církevních, jako o masopustu, popelci atd. Čeština dobrá.

1113. **ČASLAWSKÝ FR. SAMUEL**. O ceremoniích sedmi swátostí — a církevních o kráse kostela a věcech w něm; o pautích, o posvěcení menších věcí atd. Fr. Sam. Čáslavský sepsal na zámku Buchlowském l. p. 1681. Rkp. w 12. 30 listů (sawěký u p. Božka).

1114. **WÁCSL. PANKRACIA WYCHAEUSA** O nejsvětější nowého zákona oběti mše swaté knihy na 11 dílůw rozdelené díl 1, 2, 3, 4. W Praze u sw. Klimenta za Jana Fr. Starka faktora, 1699 we 4. Díl 5, 6, 7, 8 tamže r. 1701 we 4.

1115. Kratičky výtah pobožného cvičení, potřebný umění před woddawkami sprostým že-

nichům a newěstám, w Praze u Barbory Fr. Seringerowé, 1707 w 12. str. 21.

1116. (*Sine tit.*) Agenda we 4. listěna w Lipště skrze Jiříka Defnera str. 228.

1117. Agenda ecclesiastica Slavonica, t. j. Práce církevní, kterau ewangeličtí kněží a učitelowé w království uherském při službách božích vykonávají (bez místa) 1734 od **DAN. KERMANA** (pod správau Jiř. Ambrozijsa).

1118. Ewangelický pořádek k milosti boží, w Břehu u Samuele Trautmanna, 1746 w 12.

1119. O potřebě nawštěwování domů, od Matěje Markowice 1747.

(Spis ten w pietistických rozepřích wydaný, jakž Horáni připomíná; w. Tabl. poe. III. 23.)

1120. Poznamenání všech swátků, processí, zpívaných mši sw. a jiných pobožností, které se za živý(é) a mrtvý bratry a sestry skrz celý 1758 rok konati budau, pod rektorátem J. hrab. Excell. Frant. Wratislawa z Mitrowie. W Praze u Ign. Průšy 4 archy.

1121. Výkladowé sw. ceremonií, řádůw, swátkůw, památek, obyčejůw a nadání w církwi boží spasitelně zřízených a vykonávaných. Sepsáni r. 1772 a.. wydání od **FERD. SEELISKA**, katedralního kostela sw. ducha w Hradci Královém kanowníka residentialního atd. W Hradci Kr. u J. K. Tybelly 1774.

Na konci: Tato kniha psána r. 1772, potom ale po nějakém čase do impressí k wytisknutí dána a na ní práce impressorská s pomoci boží dokonána jest dne 18. měs. Srpna 1774 w 8. str. 364 regist.

o) Bratrstwa a jich pobožnosti.

1122. **SIGISMUNDA GDOWSKÉHO** katřka aneb poklad karmelitůw duchovních milosti výklad a odpustkůw, též patrná zpráva, co jeden každý přijatý bratr a sestra w tom sw. bratrstwu činiti powinen jest. Z něm. W Pr. u Pawla Sessia, 1626 w 12.

1123. Regule neb ustanowení bratrstwa sw. Isidora oráče a woláka, při kolleji tow. J. w Holomáuci založeného, 1635 w 12. Opět bez m. a tisk. W Olomáuci u Anny Alžb. Ettelowé, 1670. W Opawě 1743 w 12.

1124. Ctiwěník ke cti a sláwě rodičky boží do nebeské sláwy vzaté; k užitku Staroměstského bratrstwa pod týmž titulem založeného. W Praze u Jana Pawla Dworského w 8. 1637.

1125. Zpráva ctné a chwalitebné kongregací wěřících Kristowých za swaté a blahoslawené smrti uprošení, pod titulem narození rodičky boží p. Marie w kostele sw. Benedikta kanowníka praemonstr. při kolleji sw. Norberta w Starém m. Pražském založená a wyzdwižená 1641, w Praze (s modlitbami).

1126. Hora zlatá Serafinská aneb naučení spolubratřůw a sester arcibratrstwa sw. Frant.,

v němž se odpustky, regule, dovolení a modlitby obsahují atd. Dedik. u. p. Anně Marii sw. paní z Wenceliku a Anně Karlové z Swarowa — od konventu Jindř. Hradeckého. W Praze w impr. akadem. w 8. 1646; item 1660 u Urb. Goliáše w 8.

1127. Ustanoweni nowého bratrstwa pod titulem Marie všech wěrných umřelých a umírajících milosrdné patrony, které při nowém obrazu Marie bolestné matky w Prešpurce s oblibením a schwálením Ferd. II (III?) nejdůst. p. Jiř. Lippai arcibiskup Ostřehomský založiti ráčil 1646. W Praze w impr. akad. 1647 w 12. str. 45.

1128. Generalní u všeobecní regule a pravidla bratrstwa nejsw. rodičky boží Marie panny z Hory Karmelu, k užitku bratrstwa sw. Škapulíře (LEONARD KOMINEK). W Praze u Urbana Goliáše, 1654 w 8.

1129. Ovoce z růží nejsvětějšího arcibratrstwa sw. růžence blahoslawené panenky a orodownice hříšníků Marie, wydané od TOM. NIGRINA, řádu sw. Dominika, kazatele u sw. Jiljí. W Praze u Urb. Goliáše w 8. 1672 str. 636, též u Wácl. Helma w 8. 1710 str. 632 regist.

1130. Pole aurodné Serafinského vzdělání atd. meub naučení spolubratrůw a sester arcibratrstwa Serafinského otce sw. Františka, w němž o bullich papežských, o založení a starozitnosti poswátneho pásku wyznamenání téhož regulich a odpustcích, též hodinky u Serafinském otci, modlitby, litanie i písně atd. (u sw. Jakuba w Praze). Wyt. w Praze u J. Černocho 1674 w 12. stránek 174.

1131. Záře nowá jména Mariánského na vrchu Chlumka wzešla, aneb weleslawné bratrstvo nejsw. rodičky boží pod titulem jejího přesw. narození, při jejím zázračném obrazu wyzdwizené (s modlitbami). W Praze u Dan. Michulka w 12. 1676 5 archů.

1132. Obyčejowé české kongregaci w Star. m. Pražském pod titulem panny Marie we 4. b. r. a m.

1133. Zpráva krátká o slaw. bratrstwu s. Worsily w 12. 1679.

1134. Officium B. V. Mariae, aneb hodinky blahoslawené panny Marie na způsob řádu karmelitánského, všem panům bratrům a p. sestrám arcibratrstwa sw. Škapulíře nejsvětější rodičky boží z hory Karmelu k užitku wytištěné w 16. W Praze u Jiř. Černocho l. p. mimo předmluwu 140 stránek.

1135. Bratrská růžička obsahující w sobě počátek zwelbení odpustků, modlitby a písničky arcibratrstwa sw. růžence. (Po druhé). W Praze u Jiř. Labauna, 1691 w 8.

1136. Kniha řádu bratrstwa a řeholy káru literackého-města Žebráka 1695. Rkp. weř. bibl.

1137. Autočistě k čtrnácti s. s. pomocníkům, aneb: Pobožné bratrstvo pod titulem Jesu, Mariae, Joseph. U Labauna 1703 w 8.

1138. JAKUBA JANA LENKA Propugnaculum aneb bratrstwa Mariánského a Swatowáclawského w Staré Plzni bašty zbrojné. W Praze u H. Fr. Rosenmüllera w 8. 1706.

1139. Škapulířského bratrstwa poznamenání všech swátkůw, u J. K. Hrabý we 4. bez roku.

1140. Rylířstwo křížowé aneb weleslawné bratrstvo pod titulem sw. Kříže l. p. 1722. W Litomyšli w nowém kost. škol pobožných.. mocí papežskou i arcibiskupskou wyzdwizené a potvrzené. W Litomyšli u Jana Kamenického w 8. str. 218 (pravidla toho bratrstwa, modlitby atd.)

1141. JIŘ. JANA LIBERTINA Trojí pramen, t. j. arcibratrstvo nejsw. Trojice od wyswobozování zajatých křesťanů w 12. W Praze 1723 u K. J. Hrabý, též 1738 w 12.

1142. Krátký wýtah arcibratrstwa Černokozého pásku sw. matky Moniky, kteréžto .. w řádu w. p. Augustinianů.. paustewníků w Brně u sw. Tomáše.. jest slawně uwezené. W Brně u Jak. Max. Swobody, 1724 w 8. item w Praze u J. Wácl. Helma bez r. w 8. (na mnohých místech uwezeno bylo).

1143. Wýtah welikých milostí.. bratrstvo sw. Moniky. W Brně u Jak. Swobody, 1724 w 8. (Snad jedno s předešlým).

1144. Knižka bratrstwa, obsahující w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loretě. W Praze u Leop. Kamenického w 12. 1734 (II. wydání).

1145. Pokojné žiwobyti a šťastná smrt, nebo nábožný záwazek časného a wěčného dobrého jména t. j. nábožné bratrstvo.. sw. Jana Nep. které.. w Litni, starozitném chrámu p. sw. apoštolů Petra a Pawla 24 Čerwence 1735 uwezeno jest. W Praze u W. Suchýho w 8.

1146. Krátká zpráva o bratrstwu obojho pohlawí za obdržení dobré smrti pod tit. p. n. J. Kr. a blahosl. p. Marie w chrámě Jičinském 1737. W impr. akad. w 12. A — 3. (s modlitbami).

1147. Stý a sw. rok weleslaw. bratrstwa českého pod titulem na nebewzětí nejsvětější rodičky boží Marie p. W Praze u Norberta Fického, 1737 w 12. str. 124. (Weř. bibl. XVII. F. 238).

1148. Welesl. bratrstvo české nejsw. rodičky boží Marie p. pod titul. archangelského zwěstování w koll. tow. J. w Král. Hradci.. p. sodálům mariánským: požehnání.. přeje. Jest

pozwání k slavnosti na 25 Března 1738 1 list archový.

1149. Pod rektorem J. h. exc. wys. uroz. p. Fr. Karla Libšteinský, hrab. z Kolowrat., poznamenání w p. usnulých p. sodálw welesl. bratrstwa českého r. 1737. až do 22 Unora 1738 1 list fol. Jiné pod rektorem hrab. Fr. Norb. z Trautmansdorfu na r. 1739 — 40 fol. 1 list. Též 1762 — 8 fol. 1 list.

1150. Wel. bratrstvo. Marie p. pod tit. nanebewzetí při koll. t. J. w Jičíně (zwe k slavnosti) 1740 fol. 1 list.

1151. Lékařství duchovní aneb krátká zpráva regule bratrstwa Apolonského. W Praze u Jo. Kaudelkové wdowy w 12. 1746.

1152. Lodička Mariánská, hojně zboží k užitku bratrstwa s. Škapuliře nesabčí. W Holomauci 1751 w 12. archy 3, též 1762 w 12. tamž.

1153. [Bratrstvo w Nowé Pace]. Exemplář bez titule. Následuje registřík, pak naučení, že poněwadž w témž městě Nowé Pace posawad žádného bratrstwa nebylo, l. p. 1752 tato knížka na swětlo wydána byla, w které wyzdwižení tohoto bratrstwa atd. obšírně se dokazuje. Pak následuje: Milosti a nadání a odpustky tomuto bratrstvu od stolice apoštolské od Benedikta XIV udělené. Potom pobožnosti téhož bratrstwa. Wýtah odpustkůw atd. Na to díl I. počíná s pozdravením angelským w 8. str. 274.

1154. Weleslawné arcibratrstvo welikého diwotworec a mučedníka božího s. Jana Nep. w hlavním kostele sw. Wita založené 16 Máje 1758. W Praze u Frant. K. Hladkýho, 1758 fol.

1155. Krátká zpráva starobylého, milosti plného arcibratrstwa nejsw. růžence Ježíše a Marie, kdežto jeho půwod milosti a odpustky od církwe sw. propůjčené též některé. . . písně. . . se obsahují. W Praze u J. K. Hrabý bez r. w 8. str. 98 (1760?) (Weř. bibl. F. 187).

1156. Pomoc umírajících aneb weleslawné bratrstvo s. Marie — pro obdržení šťastné smrti w kapli w městys Hrochowé Teynici (potwřz. 1725). Pod ochranau opata Hradištského blíž Olomauce. A—K. W Litomyšli Anton. Kamenický, 1764 w 8.

1157. Wel. arcibratrstvo blah. p. Marie od potěšení w chrámu p. řádu paustewníků sw. otcé Augustina a sw. Kateřiny w Now. m. Pražském. (Zwe k slavnosti na 4 Září 1768).

p) *Swaté obrazy, ostatky, zázraky.*

1158. Pobožná knížka o blahoslawené panně Marii a o diwích, kteréž se dějí před jejím obrazem w Staré Boleslawi. W Praze 1629 w 8. u Pawla Sessia A — O. Spisowatel jest KASPAR ARSENIUS z RADBUSY. Z této

třem z okna shoženým pánum připsané knížky wzal Balbin předmět swé historie Boleslawské lat. sepsané (1673). W Mus. 532 rkp. Balb. epitome aneb Boleslawská historie česky.

1159. Hodinky a některé pobožné modlitby k rodiče boží, w jejím nejstarším obrazu Staroboleslawském. Rkp. weř. bibl. (bez roku).

1160. JIRÍHO FERA a) Horacia Turse-lina sláwa nejsvětější domu Lauretanského, z lat. W Praze 1630 w 8. str. 184. (Weř. bibl. F. 196).

b) Trůn milosti Mariánské. W Praze 1640.

c) O španielském križi, 1641 w 12.

d) Zázraky p. Marie Swatohorské. W Praze w 12.

e) Pauť nejsw. panny Marie k boží krvi w Neukirchu w Bawořích. W Praze w 12. 1641.

f) De veritate et praestantia reliquiarum eccl. Metropolitanæ, cum anno 1645 Pragam fuissent delatae (česky?)

1161. Spis o předíwné věci, která se stala s jednau duší w Prešporku, w jakým způsobu se ona od 24 dne měsíce Čerwence roku 1641 až do 29 dne měsíce Čerwna roku 1642 z očištee ukazowala jedné panně rozmlauwající s ní, a pomoc žádatice, i jak wyswobozena jest, Wytažený z přísazních swědkůw a actis publicis, které jsú při welebné kapitole Prešpurské, wyhlášení z moci a rozkazu oswicého pána, pana Jiríka Lippai, arcibiskupa Ostrihomského, přeložený z latinského jazyku na slowenský w Bojnicách, wytačeny spolu s dennicí, to jest s wyswětlením deset článkůw wiry katolické, tohoto času nejpotřebnějších. W městě Prešporském léta páně 1643 in 4.

Pauze 46 stran až k desáté kapitole, ostátek chybl. Na druhé straně titulu jest dřeworytina, a w knize ještě tři rytiny, představující ruku ducha, který se zjewil, matku boží bolestnau, a pána Ježíše Krista. Exemplář w univers. knihowně we Lwowě.

1162. Zpráva historická o všelijakých poswátních reliquiis Karlo-českých, někdy na Karlšteině zachowaných we 4. 1645.

1163. JIR. STENGELIA S. J. wýtah reliquií panny Marie. W Praze w impr. akad. 1645 we 4.

1164. Poznamenání mnicha sw. Augustina o přihodě l. 1651 s. a. in 4. lat. et boh. Rkp. weř. bibl. XI. E. 12. fol. 38 — 43.

1165. Knížka o rozličných věcech a zázracích božích, kteréž se staly při městě Holešowě i okolo Holešowa. [Kronika od r. 1613 — 1650 dosti obšírná. Půwodní rkp. w mus. Moraw. opis u p. Bočka.]

1166. Succurre miseris, t. j. historie o swaté hoře w Čechách, spolu se způsobem putowání

na sw. Horu, od Jiřího Konstance. W Praze 1652 w 12.

1167. Swatohorská panna Maria w Čechách nad Příbramí autočistě. W Praze w Semin. sw. Norberta w 12. 1655.

1168. FRANT. DAN. DOLEŽALA Vera effigies, totiž: Prawý kontrfekt králowny nebeské. Item zárazkové při nešporním obrazu jejím w kostele sw. Jakuba na Star. m. Pražském. W Praze u Urbana Goliáše, 1656 w 8.

1169. Zpráva o velikém triumfu ku poctivosti sw. Františka Xaveria w městě Neapolis držaném. W Praze 1658 w 8.

1170. Rok Mariánský všem p. sodálům přednesený, sebraný z kalendářůw Balinghen, Majer, Colveneria atd. W Praze w kolleji, 1661 w 12. str. 70.

(Na každý den nějaká zpráva o p. Marii, neb zázrak).

1171. Audoli Křtinské. W Litomyšli 1665 w 12. Porow. num. 952.

1172. Přepodivná matka swatohorská Maria w zázračích a milostech swých na Hoře swaté nad Příbramí. se stkwějíci. W Litomyšli 1666 w 8. u J. Arnolta. Z Balbinowy lat. přeloženo od Jesuity MATEJE ŠTEYERA.

1173. Historie o Hoře Oliwetské na Morawě blíže Šternberku. W Praze 1666 w 12. od MATEJE TANNERA.

1174. JIND. WÁCSL. ZYWALDY Celenská w Štyrsku zahrada, to jest najswětější panna Maria Celenská, nemocným a w auzkostech postaweným jistě autočistě. W Praze w impr. ak. w 12. 1667 str. 279.

1175. Čerwená sedmera Trébanská Mariánská růže bratřstwa panny Marie bolestné. W Praze 1667 w 8.

1176. JANA IGN. DLAUHOWESKÉHO
a) Ager benedictionis a zvláště Zdoroslawicek mimo písně a modlitby též obsahuje: Dokonalejší zpráva o zázračném obrazu Mar. panny Staroboleslawské (1670) str. 240.

b) Podiwin s Příbislawau, to jest wypsání všech reliquií hlavního kostela Pražského. W Praze J. Arn. z Dobroslawína, 1673 1 arch. Jest jen předmluva k následující:

c) Swatých těl ostatkůw reliquií swátosti, které w kostele hlavním sw. Wita. se chowají, registřík. od Tom. Pešiny z Čechorodu spořádané, w česko přel. skrze Jana. Ign. Dlahoweského. W Praze u J. Arn. z Dobroslawína, 1673 w 8. A — D. Jest historické popsání ostatkůw.

d) O panně Marii Teynické, 1678.

e) Historie blahoslawené panny Marie Klatowské, s písněmi. W Praze 1690.

f) Sřmow žiwota u prostřed raje českého králowství, ukřižowaný p. a s. w. zázračném

obrazu w Staré Boleslawi. W Praze u Jiř. Labauna, 1690 w 12. A — C.

1177. Krátké sepsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze pobožnau a swatau modlitbu střelní. Z wlského přel. W Praze 1672 w 12.

1178. MICHALA KRUIZIUSA Pobožné wítání, rozmlawání, processí k hrobu swatého Wáclawa. W Praze u Jiř. Černocho, 1678.

1179. Hwězda ranní aneb zázračný obraz blahoslawené p. Marie na hoře Kulmu w Loketském kraji, z něm. přeložená. W Praze u Dan. Michálka, 1678 w 12.

1180. De miraculis ad fontem s. Wenceslai in Bavaria, od FRID. BRIDELA z něm. W Praze w 12.

1181. Swatá cesta z Prahy do Staré Boleslawi k panně Marii (latinská, česká a německá) w 8. Nákladem děd. sw. Wácl. česká, 1679, 1692.

1182. Krátký wýtah aneb poznamenání všech powinných skutkůw, rozličných odpustkůw a milostí, které pod jménem. nejsw. Trojice. w kostelečku. blíž českého Dubu založenému bratřstwu. udělené byly, 1680. W Praze u K. F. Rosenmüllera w 12. listů 20 (s modlitbami).

1183. Mons pietatis, to jest dáwodné popsání swaté a milostmi mnohými se stkwající Marie Hory. W Holomauci 1680 w 8. od NORB. ŽELECKÉHO z POČENIC, opata Hradištského.

1184. Mons praemonstratus neb předukázaná Hora, t. j. prawdiwé a dokonalé sepsání sw. Hory, kterau p. Maria. w markrabství morawském, panství kláštera praem. míli od Holomauce sobě wywolila. W Holom. u J. J. Kiliana 1680 w 8. s obrázky ded. Fr. Kar. Libšteinském hr. z Kolowrat heitman M. M. W Hradei Král. u W. J. Tybely, 1732 w 8. od Norb. Želeck. atd.

1185. Arca foederis, archa úmluw aneb zpráva o obraze matky boží u sw. Tomáše w Brně. W Litomyšli 1686 w 8. (obsahuje zpráwu a modlitby). Z německého *Alphonsi Arborel* Glatz 1684 přeloženo.

1186. Postaupení zázračného obrazu blahoslawené panny Marie kostelu Klatowskému I. 1685. In fine: Haec copia desumta ex libro transactionum civitatis Klattoviensis fol. 293 — 294 s. a. (saec. XVIII) we 4. Rkp. weř. bibl. XI, D. 14. fol. 68.

1187. Obrázení zázračné jednoho Turka na křestanskau wíru, kteréž se s pomocí diwotworce sw. Františka Xaveria stalo w Římě w nowém žaláři 19 dne Listop. 1687, bez místa a tisk. we 4. listy 2.

1188. JIND. LABE a) Hájek swatý milostí boží a velikými dobrodiními p. Marie

krásně se zelenající, aneb historie Lauretanská p. Marie w swatém lese dvě míle od Prahy za Bílau Horau ležícím, sebraná a w dvojí díl uwedená, w Praze u Jiř. Labauna w wel. kolleji 1690 w 12.

b) Historie o třech swatých obrazích, totiž: Ukřižowaného p. Jež. Krista, a dvojnásobného františkánů jsou vystaweny (roku?) Po druhé nowými diwnými příběhy rozmnožená a wydaná, w Praze u J. Karla Hrabý, 1746 w 8. str. 406 a 2 listy. Špatná čeština.

1189. Růžička bratrská.. odpustky bratrstwa sw. růžence, w Praze u Jiř. Labauna 1691 w 12.

1190. Smutné příběhy, aneb welmi užitečné jednání o sw. zpovědi, w Praze 1692 w 12. Jsau to Christophori de Vega casus tragici, přeložení skrze J. KLEKLARA.

1191. Prohlednutí páně, dobrým k potěšení, zlým k přestrašení, všem k spasitedlné výstraže slaužící, aneb jistá zpráwa o dřewěném obrazu božího umučení, který w chrámě sw. Wáclawa w Staré Boleslawi l. p. 1689 za sedm dní pořádk, totiž od 2 Čerwence až do 8. t. m. w přítomnosti množství lidu a rozličnými časy widin jest někdy na twáři se měniti, někdy jedno, a někdy obě oči otwíratí a zawíratí, ponejprw na swětlo wydaná l. p. 1692, nyní zase tištěna, w Praze u Wolfg. Wickharta, arcibiskupského a J. Milosti p. p. stawůw král. českého impressora 1723.

1192. *Mart. Kochema* Knižka odpustkůw, w kteréžto zřeteldně se wyswětluje, co jsou odpustky, jak užitečné atd. s wysáním milostiwého léta, z něm. přel. w Praze u Jos. Ant. Šylharta, 1693, 1698 w 12.

1193. Křížek požehnaný sw. otce a patriarchy Benedikta, aneb wysání o původu, výkladu, moci a ctnosti a užívání jeho, s modlitbami za šťastnou smrt, w Praze u Sam. Beringera, 1694 w 12.

1194. Příklad čerstvý a jistý o jistém zatwrdilém w hříších člověku, a nesmírném nad nim milosrdenstwí božím, w Praze w impr. arcib. skrze Jiř. Sam. Beringera, 1698 we 4. 1 arch.

1195. Jiskra sláwy Swatopropokské w weliké pustině řícenin kláštera Sázwawského přes dvě stě let skrytá, nejprw w l. 1662, pak 1689 w české řeči na jewo se wyskytla. Nyní pak w Praze u W. J. Koniáše w 8. 1699.

1196. Poznamenání zázrakůw konaných w klášteře u sw. Prokopa nad Sázwawu s zázračným a starožitným obrazem sw. Prokopa opata strany uzdrawení pobožných etitelůw téhož swatého a mnohých milostí obdrženě s. a.

(saec. XVII et XVIII) in 4. Rkp. weř. bibl. II. E. 5.

1197. Rachel w Rame oplakávající syny swé a nebo: Zázračný obraz bolestné p. Marie w chrámu nejsw. kříže wětšého w St. m. Pr. ku počtě předstaweny, w Praze u Petra Ant. Benneka, 1704 w 8.

1198. *Wilima Kumpenberka* S. J. obrowiště Mariánského Atlanta, swět celý Mariánský w jedné knížce nesaucího, t. j. knížka o obzwláštích Mariánských obrazích od ANT. FROZINA PLZENSKEHO přeložených. Desítka prwní, w Praze u J. Labauna, 1704 w 8.

1199. *BÍLOWSKÝ JOS.* Putování.. nábožné k sw. Cyrillowi a Strachotě, w Holom. 1709 w 8.

1200. Kalendář pobožný na celý rok k weleb. oltární swátosti, lat. od *Gab. Hevenosi* S. J. a skrze JANA SPĚWÁČKA t. J. w češt. uwedený 1712 (bez místa). Na každý den jeden zázrak z legend o weleb. swátosti, s krátkým poučením, na zad modlitby.

1201. Obzwláštní odpustky, kteří z přičiny l. 1712 22 Máje w Římě stalého slow. swatopohlášení blahoslaweného Piusa páteho.. rozdáwany býti můžau, 1 list na archu s obrázkem Pia V (1713) (weř. bibl. A. 73).

1202. Ostrow, poswátne místo w Čechách na panstwí.. Zbirowském.. zázračným obrazem též tělem sw. panny a mučednice Dobrotiwé.. weleslawné, w Příbrami u Joach. Frant. Prachynusa w 12. 1712, w Praze 1750 w 8. u F. A. Höchenbergra str. 48.

1203. JANA KRAUSE S. J. nigra sed formosa! (Černá ale sličná) libellus de thaumaturgia Jičiniensi B. V. Prag. 1713 w 12. (též lat. a něm.)

1204. Silná obrana města Pelhřimowa Maria panna bolestná, od JIR. FERD. SMUTNÉHO, děk. Pelhř. w Praze u K. Fr. Rosenmüllera we 4. 1714.

1205. Stráž a poklad král. města Pražského ano celého králowstwí českého, t. j. krátká zpráwa o tělech, hnátech a jiných poswátných ostatech těch sw. dědicůw a patronůw, jenž w Praze w hlawním s. Wita kostele na hradě sw. Wáclawa odpocíwají, w Praze u Wolfg. Wickharta, 1714 w 8.

1206. *ADALB. EREMIÁŠE a)* Blahoslawená p. Maria Cellenská w těch milostech, které.. od 1370 až do 1645.. prokazati ráčila, wyt. u Barbory Fr. Beringrowé w 8. 1715. Item w Trnawě 1726 we 4.

b) Diwotwornice nebeská, blahoslawená panna Maria Cellenská, w milostech od l. 1645 až do l. 1666 prokazanych. W Praze 1715 w 8. w Trnawě 1726 we 4. tři díly.

1207. *Karla Řehoře Rosignoli a*) Zázrakové boží w swatých jeho, z jejich životů wylázení, z wlsk. na něm. z něm. na česko, 300 we třech dílech we 4. I. 1718 první sto, II. 1720 druhé sto, III. 1723 třetí sto. Nákladem děd. sw. Wácl.

b) Zázrakové boží o nejsvětější swátosti oltární. Nákladem děd. sw. Wácl.

1208. Do Hájků swatého wádce cesty, w Praze 1718 w 8.

1209. Prut Jessejský w prostřed země české w Staré Boleslawi wyrostlý a hojným květem libezné wáně po wší zemi wonicím rozkwětlý, neb nejstarožitéjšího obrazu zázračného nejsvětější Marie panny Staroboleslawské půwod a sláwa... práci kněze JANA WÁCSL. STADLA z GREIFENWEHRU AA. LL. et Phil. magistra, písma sw. bakaláře a na ten čas kaplana Staro-Boleslawského, w Praze u Jiř. Labauna 1718.

1210. Cesta swatá z Prahy do Staré Boleslawi [exempl. u p. Bočka b. r. a m.]

1211. PETRŽILKA JOH. Druhý šart neb čtvrtá částka penize na weyplat duší křesť. z žaláře očišcowého, w Praze 1721 w 8.

1212. Dokonalost sláwy, kterou bůh všemohaucí sw. Jana Nepomuckého.. jak na nebi tak na zemi oslawiti ráčil, při veliké oné slawnosti, kdežto jemu po weřejném sw. Římské církwe potvrzení přináležející s. s. nebešťanům čest ponejprw prokazowána byla (4 Čerwence), w Praze 1721 u Wolfganga Wickharta fol. listů 14.

Popisuje tu slawnost a ozdobení chrámu s. Wita na ten čas.

1213. Wypsání té w hlawním kostele na hradu Pražském strany slawného 19 Března 1729 w Římě wykonaného swatořečení sw. Jana Nepomuckého, dne 9 Řijna a přes celý octav.. u sw. Wita držané slawnosti, a nákladného.. wítězoslawného lešení, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera listů 27 we 4. (1729).

1214. Nejsvětějšího w Kristu otce a pána našeho papeže Benedikta XIII ustanowení, w kterém blahoslawený Jan Nepomucký w Římě l. 1729 w počet sw. Krista mučedníků se wnáší fol. 7 listů, w Praze w arcib. impressi.

1215. Agnus Dei, jako wosk bílý beránek boží skrze panenské.. orodowání w neplodném rodičůw věku nebeským bleskem oswícený a na Zelené Hoře na swětlo daný.. sw. Jan Nepomucký atd. W Praze u sw. Klimenta (1729) fol. listů 13 s 4 obrazy.

Jest to popis wítězného oblauku a lešení před kost. sw. Wita w Praze při wyhlášení sw. Jana Nep. za swatého.

1216. Trojstrané lešení sláwy trojnásobního wěnce hobkowského.. kterým sl. mučedník

Jan z Nepomuku.. korunowaný atd. 1730, w Litoměřicích u Fr. Škrochowského 2 listy we 4.

Jest wyswětlení wystaweného lešení statuí sw. Jana, Norberta a Jucundá, w Doxanech 16 Julii 1730.

1217. Wzácnost a wáznost audolí Ročowského, chrámem podiwně založeným, obrazem blah. p. Marie milostiwým kamenem, hrobowním rodu Kolowratskému weystražným oslaweného, 1731 w Praze w 8.

1218. Odražená záře z nejsvětější rodičky boží Marie panny.. a její mnohými zázraky oswícený obraz.. na sw. Hoře.. skrze wítězný stawení w společnosti kunstowných ohňow.. w srdci města a rynku 22 Čerwna 1732. Wytíšť. w Příbrami u Anežky Pileciusowé, skrze faktora Petra Hilgartnera, 1732 fol. (Popsání slawnosti).

1219. Krátké wypsání o nalezení a stoletní slawnosti a slawném korunowání zázračného obrazu M. p. na sw. praemonstratské Hoře blíž Holomauce, w Hradci Král. u W. J. Tybelly, 1733 w 8.

1220. Starobylost obnowená, t. j. starodáwní pobožnost k sw. arciocti Benediktu, w Praze u W. Suchého w 12. 1735.

1221. Nebeský lékař Kristus Ježíš w zázračném a milosti plném obraze swém w kostele farním nanebewzetí nejsw. rodičky boží Marie panny w král. wěnném a krajském městě Chrudimě se stkwějící a rozličné milosti žádaícím sebe udučující. Z nichžto některé w krátkosti w přítomné knížce na swětlo se wydávají všem wěrným ku potěšení skrze W. B. P. [WÁCSLAWA BALTHASARA PETRŽILKU] Phil. et Med. doct. Wytíšťena w Hradci Králowé nad Labem u Wácl. Jana Tybelly, 1735 w 8. Dedic. Norbertowi Umlauf, opatu Hradištskému w m. mor. Prwé dedl. Benediktowi Könischowi, opatu tamž. Díl II. Některé pobožnosti s hodinkami, 180 stran (u p. Boč.)

1222. Krátká zpráwa o sw. černém škapuliři a růženci sedmi bolestí Marie panny z wlské řeči 1736 přeloženo, w Praze u Hrabowých dědiců w 8.

1223. *Gerarda Petschachera* Blahoslawená panna Cellenská nesčíslnými zázraky a newyważitedlnými milostmi bez přestání se stkwaucí, z lat. přel. od NORB. MATHEIDESA z ZÁWĚTIC, w Praze u Jana Julia Jerábka, 1738 we 4. (u Bočka 1737).

1224. Bl. p. Maria Křtinská, mezi horami w blesku nebeském wyjewená. JACOB. TIEHAN ord. praemon. Zabrtovicensis, w Litomyšli 1738 w 12.

1225. První wěk rodičky boží Rušanské, neb kronika zpráwa o počátku ctění atd. Rušanského obrazu Marie matky boží, w Praze 1743 we 4. od JOSEFA LAURICE, w Hr.

Král. 1743 we 4. Tu historii týž Laurič dříwe (r. 1741) lat. vydal.

1226. Poznamenání zázrakůw a milostí konaných w klášteře canon. reg. lateran. na Karlowě k obrazu nejsw. panny Marie od l. 1719 do 1743, fol. Rkp. weř. bibl. II. B. 11.

1227. Devotio etc. Dikočinná pobožnost kl. Sedleckého, w Kutné Hoře 1743.

1228. Lékařství duchovní proti bolesti zubůw w nowě wynalezené, neb krátká zpráva, regule a odpustky weleslawného bratrstwa Swatoapollonského ke cti sw. Apollonie, w Praze u Johanny Kaudelkové, 1746 w 8.

1229. PITER BONAVENTURA. Hlas na wýsosti, nařikání, žalosti a pláče Rachel plačící synůw swých. Kniha bratrská bratrstwa bolestné matky panny Marie na wýsosti hory Kalwarské stojící u Benediktinůw, w Polici 1592 začatého. Sepsaná od jednoho kněze (B. P.) řádu (Bened. kl. Břewn.) W Hradci u J. Tybelly, 1748 w 8.

1230. *Emerica a s. Stephano* Carmel. Pražské weliké a malé, t. j. wýtah příběhůw... w milostech welikého, z wosku obrazu malého Jezulátka u Karmelitanů, w Praze u K. Hladkého, 1749 w 8.

1231. Hodinky ke cti a chwále sw. Norberta, w Praze u Fr. K. Hladkého w 8. 1749.

1232. Krátká zpráva o zázracích a obrazu neb statui nejsw. panny Marie, který w Koryčanech blíž Hradiště w Morawě z Uher přenesený pobožně se ctí. (z lat.) w Brně u děd. Swobodových, 1752 w 12.

1233. Hvězda milosti, zřítelnice k břehu nejšťastnější wěčnosti w nowě wzešlá pod jménem a ochranau sw. Benedikta, w Praze 1754 w 12. str. 143.

1234. Radostná cesta w tomto plačiwém audolí, to jest: každodenní pobožnost putujícího k zázračným obrazům, totižto do Marie Cell, k nerozdílné trojici boží na Sontagberk, a k bolestné Marii panně Tafelrské, kterážto pobožnost w městě Ewančickém w markrabství morawském wyzdwižena r. 1753, nyní pak zase všem horliwým pautníkům českým a morawským na swětlo wydaná. S dowolením c. k. censury w 8. bez roku. (Na druhé straně jest censura: Decretum in curia episcopali Olomueii die 2 Apr. 1756, w Litom. 1781 w 8. str. 264, w Brně 1803, 1804, w Jihlawi b. r. w 8. str. 283.

1235. Keř hořící nezhořelý, t. j. krátký wýtah podiwného nalezení a w ohni zachování obrazu p. a matky boží na Wranowě. [Následují: Regule bratrstwa a modlitby], w Brně, 1756 w 8. Eman. Swoboda 100 str. (u Bočka).

1236. Weřejná památka zázračného uzdra-

wení s pomocí diwotworného Indianského apoštola sw. Frant. Xaweriusa učiněného w Sicilii r. 1762 7 Ledna (bez místa a roku) we 4. listy 4 (z lat.)

1237. Lékařství duchovní proti bolesti zubů, neb krátká zpráva, regule a odpustky weleslawného bratrstwa sw. Apollinarského, w Praze 1772 w 12. 1½ archu.

1238. Maria matka umírajících. Příklady těch, kteří p. Marii pobožně ctíce, šťastně z swěta vyšli, w Praze w impr. akad. w 12. bez roku.

q) Životy.

α) K r i s t a.

1239. Krista pána a panny Marie životowé, též nejobzwláštnejších swatých, w Praze fol. 1625.

1240. Život pána našeho Jezu Krista, když pro lidské pokolení na swětě pracowal, welikými božskými skutky oslawený, 1630 w 12.

1241. J. A. KOMENSKÉHO Historie o umučení a smrti, pohřbu i wzkříšení p. J. Kr. ze 4 ewangelistů sebraná a w jistý pořádek uведенá, w Lešně 1631 w 12. w Amsterodamě 1663 w 12. w Berlině u Karla Frid. Rellstaba, 1757 w 12. w Praze u Jeřábka, 1832 w 12. str. 116 pod názvem: Srownání a w pořádek uведенí čtyř ewangelistů, wypisujících utrpení páně w XV rozwržení a toliko powyučujících a k horliwé pobožnosti wzbuzujících modliteb, které po částce na všechny středy a pátky postní k pobožnému rozjímání neb na místě křížowé cesty užíwati se mohau.

1242. Zrost a prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele J. Kr. W Praze u Jana Arnolta z Dobroslawína, 1672 w 8. od JANA HYNKA DLAUHOWESKÉHO.

1243. Život pána a spasitele našeho J. Kr. též přelaboslawené panny a matky jeho Marie, podlé sepsání sw. Bonawentury, skrze Adama Walošera, a z něm. přel. 1603 skrze jednoho patera S. J. Wydán nákladem p. Křištofa Chanowského S. J. 1625. Tišt. 1647, w Praze akad. w 8. — též 1754 w 8. w Praze u sw. Klimenta skrze J. Kašp. Muxle, 1689, 1693, 1748 w 8.

1244. *Martina z Kochem*: Weliký život p. a spasitele našeho Kr. J. a jeho nejsw. a nejmilejší matky Marie p. z něm. přel. od EDELBERTA kapucína, w Praze u sw. Klimenta, 1698, 1729, 1759 wždy we 4.

1245. *Wilhelma Stanihursta* s. J. Boha nesmrtdelného w těle smrtdelném trpícího historie mrawaým naučením wyswětlená, w Praze w kolleji, 1708 w 8.

1246. Žiwotné předstawení Ježíše Krista s připojením audolí Josafat, w Kladsku 1710 w 8.

β) Swatých a nábožných lidí.

1247. Krátký výklad výprawy a slawné processí z kostela sw. Jakuba St. m. Praž. a sw. Tomáše Menšího města do kostela Salvatora s. J. na památku weselé kanonisačij sw. Frant. Xaweria 19 Čerwna držená, 1622 u Štěp. Biliny we 4.

1248. JAKUB BESKOWSKÝ počal překládati z lat. Wawřince Suria životy swatých, ale umřel (1624) nad tou praef. (Pelcel Jesuiten).

1249. *Wawřince Suria Vitae sanctorum*, t. j. životowé, skutkowé a mučedlnictwí též i zázraky swatých a swětic božích, na každý den celého roku rozwržené. Přel. od ALBRECHTA CHANOWSKÉHO, w Praze, 1625 fol. též w Praze 1696 we 4. dwa díly.

1250. Humilis Segali nové poselstwí, kteréžto zwěstuje celému swětu hodnosti, wznesené ctnosti a vysoké privilegia, nímžto všemohaucí bůh swau nejmilejší rodíčku pannu Marii obohatici ráčil. Z wlastiny přel. od SAM. GREIFENFELSA z PILSENBURKU, w Praze u Pawla Sessia, 1625 w 8. str. 848.

1251. K. Štěp. Olomučanského Tabita Jop-penská, učednice páně, 1627. (Index).

1252. JANA SIXTA z LERCHENFELSU

a) Život s. Norberta arcioctce praemonstratského, w Litoměřicích, 1627 we 4. A—Lij. Od M. J. S. A. L. (Sixta z Lerchenfelsu).

b) Přenešení sw. Norberta, w Litoměřicích w domácí impr. we 4. 1628.

1253. Kanonisačij s. otce Ignacia Lojoly Jes. řádu zakladatele, sw. Františka Xaw., oba z tow. Ježišowá, 1629 w 12.

1254. JIRÍHO FERA a) Mik. Lancia chwála sw. Ignacia, 1630 w 8.

b) Život sw. Isidora . . sedláka, w Praze, 1630 w 8. též 1641.

c) Život sw. řemeslníkůw, w Pr. 1630 w 8.

d) Životy sw. dwanácti apoštolůw, dwanácti mučedlníkůw a dwanácti panen atd. w Praze 1630 we 4.

e) Život sw. panny Barbory, Anežky, Maří Magdaleny, w Praze w 12.

f) Životy sw. patronů českých (sw. Wáclawa, Wojtěcha, Lidmily, Jana Nepomuckého, Anežky české králowny, Amabilie atd. w Praze we 4.

g) Fama posthuma s. Joannis Nepom. český, latinsky a německy, s obrázky od výborného Skrety rytými, 1641 typis academicis. Připisowáno tu knihu Kašparu Petru Drauskowi, ale ten dle Berghauera toliko některé wěci poskytl, a spisowatel jest Jiří Ferus.

h) Život sw. Ludmily. Připsán Ludmilě z Talemberka, paní manželce Přibíka Jenížka, nejvyššího písaře Pražského.

i) Život sw. Jana Nep. vysokého učení Pražského magistra atd. Item swatí wlastení a patronowé české země. Item počet biskupůw i arcibiskupůw Pražského arcibiskupstwí w českém králowstwí, w Praze w impr. akad. 1641 we 4.

1255. (*Deest tit.*) *Dan. Hussonia* Pacowského dwanácte historií o sw. pannách p. bohu posvěcených a oddaných (1ni: Adalgunda, 12tá sw. Školastika) A—E. Druhých dwanácte historií o sw. pannách swětských ex Zachar. Lippel. (1ni: sw. Anežka, 12tá sw. Lucie) F—K2. Třetích dwanácte historií o sw. mládenčích (1ni: sw. Wawřinec.) defect. w 8. dedikaci od r. 1630. Od DAN. SOLNICKÉHO, w Praze u Pawla Sessia.

1256. Bohabojní a swatí cechowé, t. j. ze všech cechůw a řemesel a obchodůw lidských wybrání bohabojní muži. Z něm. přel. w Praze 1630 w 8. u Zikm. Lewy 3 archy. (Weř. bibl. XVII. F. 196).

1257. Dwanáctero řádů rytířůw božích obojího pohlawí w rozličných stawích jmenowitě: Apoštolském, mučedlnickém, biskupském, kazatském, králowském, knížecím, řeholním, paustewnickém, kajicím, swětském, manželském, wdowském atd. rozdílne swatostí žiwota a všelikau ctností w sw. církwi se stkwících atd. w St. m. Pražském u Pawla Sessia, 1630 we 4. Pod přípisem podepsán: JERONYM ZIKMUND FIALA Budinský. Jeho sw. papežské alumnus. A—L12.

1258. TOM. IGN. PLACALIA a) Martyrologium neb passional sw. Římské církwe, t. j. weyroční památky swatých, kdy, kde a jak se z toho swěta k blahoslawenému žiwotu dostali, w Praze 1634 we 4. Podepsán Tom. Placalius alumnus, w Litomyšli u Jana Arnolta z Dobroslawina, 1676 we 4. w Praze 1760 4 weliký. Nákladem děd. sw. Wáclawa, u sw. Klim. za Jana Jiř. Šneidra, fakt. (z lat.)

b) Obora panenská, t. j. životowé slawnějších panen z rozličného stawu přes celý rok ze Suria Metafrasta a j. wybrání, w Praze 1634 we 4.

c) Životowé swatých panen we 4. 1634.

d) Životy swětic, w Praze we 4. 1634. Dvě poslední knihy (z Pelc. Kat.) rozdílne od Obory panenské?

1259. Sláwa sw. Ignacia tow. p. J. zakladatele, ku památce založení kostela při městě Březnici téhož sw. w Praze 1639 w 8. str. 227.

Připojen wýtah žiwota sw. Isidora, s regulemi jeho řádu a modlitbami k němu.

1260. Koruna panská, knížecí, swatá, křestanská, mučedlníka sw. Wáclawa rytíře božského, k weyroční slawnosti kostela w Bubo-wicích, bliž města Březnice od residenci s. J.

w témž místě zřízená a na světlo vydaná, w Praze w akad. impr. 1642 we 4. (t. žiwot sw. Wácslawa s hodinkami, písněmi, modlitbami k němu) A — N.

1261. Zrcadlo prawé udatnosti pannám, ženám, wdowám Kateřinám, ano všem křesť. rytířům z žiwota sw. Kateřiny mučednice Alexandrinské k následování představené, 1642, w Praze w impr. akad. we 4. A—H.

Jest wýtah z žiwota jejího s hodinkami, též něco o jiných Kateřinách Senenské a Šwedské.

1262. Žiwot sw. Lidmily, kněžny české od residencí sw. Ignacia w městě Břežnici s. J. we 4. 1642.

1263. Weleslawná památka sw. Wojtěcha (jináč Adalberta) hraběte a dědice českého, biskupa Pražského atd. W Praze w impr. akad. 1643 we 4. A—J. Přípis p. Frant. Matiašowi Karlowi z Šternberka podepsal KASP. PETR. DRAUSCHOVIUS, decanus Nepomucensis.

Jest to žiwot sw. Wojtěcha s hodinkami a modlitbami k němu. Též w Praze u Joach. Kamenického, 1724 w 8.

1264. D. Wenceslao bohemo duci ac martyri in cyto sertum etc. Wěneč blahoslawenému a wěně oslawenému knížeti českému . . sw. Wácslawowi ze 32 rúží, jeho narození žiwota a smrti uwitý atd. Ehren-Kränzlein etc. Po nejprw toliko česky r. 1643 w 8. 7¹/₂ archů, (w Praze) weř. bibl. F. 96. Retextum denuo in typographia Urbani Goliae, 1661 (od bratří Bosáků) w 8. s obrázky (weř. bibl. F. 190).

1265. *Jiřka Stengelie* reliquií panny Marie nejsw. rodičky boží, jakož jejího žiwota wýtah. Z něm. přel. w Praze w impr. akad. 1645 we 4.

1266. Žiwot sw. a bohu milého wyznawače Mikuláše z Tolentinu, w Praze 1646 w 8. (z wlsk.)

1267. Žiwot a zázraky sw. Antonína Paduanského s wypsáním prawého kapucína, od FRANT. z ROZDRAŽOWA, česky přeloženo, w Praze 1646 u Jiř. Šipaře w 8.

1268. Žiwot sw. panny Rozalie, z rozličných autorůw wylažený w čas morowé rány ku potěšení obywatelůw měst Pražských na světlo wydaný, w Praze w impr. akad. 1649 we 4. listů 6.

1269. FRID. BRIDELA a) Žiwot s. Jana, prwního paustewníka w Čechách, w Praze 1657.

b) František sw. Xawerius z tow. Ježišowého obywatelůw Potamských zázračný patron í. j. zázrakowé, které sw. František Xaw. w Potamu, městečku w Kalabrii působil. Na česko přel. W Praze 1659 w 8. w Staré kolleji.

c) De sancto Liborio patrono contra calculum, z něm. w 12.

d) Jiskra sláwy Swato-Prokopské, z roz-

ličných autorůw sebraná od Fr. Bridelia s. J. W Praze w kolleji, 1662 w 12. W Litomyšli 1689 w 8. (Bridel lat. jí složil i česky přeložil), též 1699 w 12. W. Jiř. Koniáš.

1270. Wěčná čest, sláwa a chwála Josefa sw. otce a pěstaua spasitele n. J. Kr. W Pr. u Urbana Goliáše, 1658 w 8.

1271. Zpráwa o welikém triumfu ku poctivosti sw. Františka Xaweria držaném w městě Neapolis, z wlsk. a něm. na česko přel. W Praze w 8. 1658.

1272. Žiwot sw. Wácslawa. Rkp. od 1659 bibl. weř. XVII. F. 37.

1273. Summowní zpráwa o ctnostech, swatosti žiwota atd. sw. Tomáše Willenewského, z wlské řeči, 1659 we 4. (w Mus.)

1274. *Natolius Frant.* Swatý František Xawerius z tow. Ježiš. W Praze w st. kolleji, 1659 w 12.

1275. *De Govea* biskupa Cirenenského: Zrcadlo milosrdenství a swatosti, aneb krátký wýtah žiwota blahoslaweného Jana božího, otce lidí chudých, zakladatele bratří milosrdných, přel. z lat. W Praze w kolleji, 1663 w 12.

1276. Žiwot Alfonsa Rodriguez rozeného Španiela, řeholníka z tow. J. W Praze u Urbana Goliáše, 1665 we 4.

1277. Žiwot blahoslawené Anežky panny, řádu sw. Kláry, w Praze u Urbana Goliáše, 1666 we 4. A — Gij. Wydal Plachý podle starého rkp.

1278. FELIXA KADLINSKÉHO a) Zrcadlo bolestné matky boží panny Marie z útrpností Kristowých zformowané. W Holom. u Wíta Ettle, 1666 w 8.

b) Jana Tannera: Žiwot a sláwa sw. Wácslawa, z lat. w Praze 1669 w 8. též w Praze 1702 str. 147. W Praze 1710 w 8. str. 147. (Weř. bibl. XVII. F. 190).

c) Žiwot sw. Lidmily rodičky, mučednice a patronky české dvojí sláwau, totiž zemskau a nebeskau ozdobený, w Praze 1702 w 8.

1279. JANA DLAUHOWESKÉHO a) O sw. Janu Nepomuckém, prwní mezi všemi spis o témž swatém, r. 1668. Nalézá se u kapitoly Pražské (česky?) w něm. jazyku wyšel r. 1680.

b) Lékař počestný a pocestný swatý František Xawerianský, w Pr. blíž mostu, 1672 w 8.

c) Jana Ewzebia de Niremburg žiwot a zázrakowé swatého Isidora, w Praze w impr. universitatís, 1673 w 8. str. 112.

d) Podiwin s Přibyslawau, w Praze 1673 (u Bočka).

1280. Poklad předrahý, pokladnice českého králowství, to jest přemilá pánu bohu panna a mučednice swatá Barbora, w Praze u sw. Klí-

menta, 1679 we 4. též tam bez roku str. 92 a regist. Opět od Fr. Wawáka 1801.

1281. Kratičký wýtah činůw a života sw. Ludwika Bertranda řádu kazatelského, kterého Kliment X l. p. 1671 12 Dubna w počēt sw. uwedl, w Praze w koll. s. J. w 12 str. 89. (s modlitbami) bez roku (weř. bibl. G. 201).

1282. Wýtah života sw. Frant. Borgia. W Praze u sw. Klimenta w 12. 1671.

1283. Koruna dwanácti hwězd aneb dwanácti chwal sw. Wáclawa, w Praze w impr. Universit. 1672 w 8.

1284. Sw. Ignacius z Lojoly zakladatel towarýštwa pána Ježíše před i po smrti zázraky slawný, w Praze u swatého Klimenta, 1673 w 12.

1285. Sw. Ignacius z Lojoly wěrný následownik a prawý towarýš p. Ježíše w 8. bez místa a tisk.

1286. FR. WENCESLAUS, prof. Welehradensis: Sw. Bernard oslawený, aneb: život sw. Bernarda opata Clariae-Vallis. Item písně a modlitby z spisůw téhož sw. sebrané, w Holomauci u J. Jos. Kiliana, 1673 w 12. str. 256.

1287. Pobožný a swatý život Marie Bonawentury panny řádu sw. Benedikta, z lat. přeložil KRISTOF LUPIUS, w Praze u sw. Klimenta, 1673 w 12. Sepsal Mik. Lancicius

1288. Zalíbená Swato - Jindřišská dcerka, panna a mučednice sw. Barbora, w životě a diwích představená. Po třetí wydaná a w nowě wytištěná, w Praze u Jiř. Černocho, 1675 w 8.

1289. Ingenuus adolescens, zwedený mládenec swatý Wit dwanáctiletý mučednik, patron český, jehožto uctiti chtěl... Zach. Aug. Kletzar z Růžokwětu u sw. Wita, (w Praze) Sakristan, w Praze u Jiř. Černocho, 1677 mal. 8. str. 68.

1290. Zrcadlo swaté. Aneb životowé swětic milých božích, po třech na každý měsíc přes celý rok rozdělení, w Praze u sw. Klimenta, 1678 w 8. od MATEJE ŠTEYRA.

1291. Muž apoštolský, aneb život a ctnosti ctihodného patera Albrechta Chanowského, od J. TANNERA, w Praze 1608 w 8.

1292. *Claudii de Vivier* charitas. Předíwný život, obcowání a přeřastné skonání nejsw. otce Františka Paulanského na česko přel. w Praze u Dan. Michálka, 1684 we 4.

1293. MAXIMILIANA WRATISLAWA
a) Kwítek w církwi swaté wykwellý, totižto wýtah diwotworného života blah. Ondřeje Avelinu, řádu Theatinského, w Praze 1684 w 8. u J. Arnolta Dobrowslawina.

b) Diwotworný řeholního kněžstwa patriarcha sw. Cajetanus králowství sicilianských a baworské krajiny plnomocně wywolený patronus, jehožto swatý život w zlawské, lat. a něm. řeči

jest na swětlo wydaný prací Max. Wratislawa aid. w Leopoli 1693 apud Adalbert. Milcewský we 4.

1294. Drahá perla w temnosti pohanské zrozená aneb wýtah nábožného života sw. Ludmily, mučednice a patronky české, w Praze u Joach. Kamenického bez r. w 8.

1295. Sláwa zjewnější neb obšírná wypsání krajín, rodu života sw. Jana wyznawače. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. Bohemia bellante, BorVssso CaDente (1706).

1296. Život obcowání a skonání Františka Paulanského, w Praze u Dan. Michálka, 1684 we 4. str. 318.

1297. Život sw. Jana Nepomuckého hlavního kostela sw. Wita kanownika, w řeč českau uwedný, w Praze u Jiř. Černocho w 12. 1684.

1298. *Roberta Nuti* život služebnika božího Josefa z Kopertina, z wlastiny přeloženo, w Praze u Jana Karla Jeřábka 1687 we 4.

1299. *Thomae Dillinger* idea sanctitatis. Zrcadlo swátosti, to jest diwotworný život velikého patriarchy sw. otce Dominika, zakladatele dalece rozhlášeného řádu kazatelského, jakož i arcibratrstwa nejswětějšího růžence, w pěti knihách rozdělení, w Praze w Welké Karlowé kolleji u Jiř. Labauna, 1689 w 8.

1300. JANA BECKOWSKÉHO a) Matěje Viera Christoslaus aneb život Kristoslawa knížete, z něhož každý křesť. člověk welmi pěkný příklad, wýstrahu a naučení sobě wzíti může, z lat. přel. w Praze u sw. Klimenta skrze Jana Kašp. Muxle, 1689 w 12. W Praze u Joach. Fr. Kamenického, 1725 w 12.

b) Palma milosti, palma šfastnosti sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký, arciotcowé řádu křižownikůw sw. trojice we 4. W Praze u dědiců J. Ad. Cecinkara faktora.

c) Apoštol páně sw. Judas Thadeus, w Pr. u J. K. Jeřábka, 1693 w 12. s hodinkami k němu str. 90.

d) Milá choť nebeského miláčka blahoslawená Anežka panna (t. j. život sw. Anežky, dcery Ottakara I krále českého), w Praze lat. a česky, 1701 w 12. Pak jen česky, w Praze u Kat. Labaun. 1758 w 8. u J. K. Jeřábka, 1761 w 12.

1301 Summowní život sw. Jana a sancto facundo od wlasti swé přijímim Sahaguntského, w Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1691.

1302. Wýtah života a zázrakůw dwau sw. františkánů, totižto sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala Baglona, w Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1691.

1303. Wádcé k blahoslawené wědnosti swatá

Barbora. Od **OND. KOŠINY**, w Weliké Karlowé kolleji u Jiř. Labauna w 8. 1691.

1304. *Danielis a s. Barbara* Krátká zpráva o žiwotě a činech Josefa a matre Dei prv Calasantia, w Litomyšli u J. Dan. Kamenického, 1692 w 8. (z lat.)

1305. **GOTTFRIEDA HYNKA** Nowý Cherubin léta 1491 od boha všemohaucího stwořený n léta 1539 před rájem katolické cirkwe postawený, to jest: Swatý Ignacius z Lojoly, 1695 we 4. (bez místa a tisk.)

1306. Žiwot nejblahoslawenější panny Marie matky boží, w Praze 1695 w 12.

1307. Choť milá atd. blahoslawená Anežka atd. w Praze 1701 w 12.

1308. Růže duchovní libeznosti t. j. obzvláštní wýkladowé na jeden každý titul, kterýžto cirkew sw. kat. blahoslawenau rodičku boží Marii pannu ctíwá, w Praze u sw. Klimenta, 1696, 1706 we 4.

1309. **R. D. BRENDLA**, žiwot sw. Petra mučedníka, řádu kazat. W Praze u Jiř. Labauna w 8. 1703.

1310. Nábožné putowání k swatým, Cyrilowi a Strachotowi neb krátký wýtah jejich žiwota, w Holomauci u Ign. Rozenburka w 8. 1709 (s modlitbami) 3 archy. Weř. bibl. F. 230.

1311. *Bok. Balbina* žiwot Jana Nepomuckého pro wyjewení swatě zpovědi uwrženého do řeky Wltawy, přetištěný, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1710 w 8.

1312. Krátký wýtah žiwota sw. Felixy z Cantalio, řeholního bratra p. p. kapucínůw sw. Frant. (1713) w 8. bez místa a tisk. 4 listy s modlitbami.

1313. (*Jiřika Davida s. J.*) Medicus hercinus, to jest: Welko-lesní hojitel a uzdrawitel.. aneb žiwot sw. Wintře jináé Gunthera, s. Štěpána a s. Jindřicha, w Praze w kolleji s. J. 1713 w 8.

1314. Nábožná swátost neb swatě náboženství w krátkém wýtahu weleslawného žiwota Piusa V, w Praze u J. W. Helma, 1713 w 12.

1315. Papspek swátosti, to jest wýtah z podiwného žiwota Jana Frant. Regis, od **JANA LIBERTÍNA**, w Praze u Joach. Frant. Kamenického, 1716.

1316. Wýtah žiwota blahoslaweného Bernarda z Korleonu, řádu kapucinského (bez místa a roku) w 8.

1317. Kráľowská pauřt krále charwatského sw. Iwana, o klášteru sw. Iwana. Rkp. 1717 w bibl. weř. XVII. F. 24.

1318. Památka slawná neb menologium jak přednějších mužůw tak zmužilých krwe swědkůw Kristowých z tow. Ježišowa w nowě sepsané k pohodlnějšímu užíwání čtenářům kolleje

Jičínské téhož tow. 1719 30 Ledna we 4. Necelé, pérem dopsané w bibl. weř. LIV. C. 87.

1319. Památka pátérůw a bratrůw, kteří od založení tow. Jež. žiwot swatě dokonali. Na dni každého měsíce. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 16. b. r. we 4.

1320. **TOBIÁŠE ČAKERTA** a) Wýtah žiwota a ctností sw. Josefa wěrného pěstaua Ježiše Krista atd. s malým přidawkem některých pobožností, w Znojmě u J. W. Swobody 1719.

b) Wýtah žiwota a ctností s. Anny, přediwné matky Marie rodičky boží a slawné báby J. Kr. W Kutné Hoře 1720 w 8. U Jiřiho Wojt. Kypla.

1321. Žiwot sw. Jana Nepomuckého, od **KARLA MAGETA**, w Opawě 1722.

1322. Kwítek majalni zpomeň na mne!.. sw. Jan Nepomucký.. (žiwot a za sw. wyhlášení) od p. Victorina a S. Cruce, piaristy, w Litomyšli u Jana Kamenického, 1722 w 8. též w Brně u J. W. Swobody, 1722 w 8. str. 66.

1323. Potěšení Čechůw, t. žiwot swatý.. sw. Jana Nepomuckého w češtině wydaný od jednoho kněze řádu karmelitanského 1723, w Praze u Barb. Fr. Bringerowé w 8.

1324. *Karla Stradiotti s. J.* žiwot welebného pátera Františka de Hieronymo, z t. J. nyní do češtiny přeložený od **WÁCSLAWA ALEXIA SCHMIDTA**, w Král. Hradci u W. J. Tybely, 1723 w 8.

1325. S. Benedikta žiwot, wiz řehola aneb zákon téhož sw.

1326. Welké wáznosti perla w malé škořepině, t. j. sw. Wolfganga biskupa žiwot atd. w Praze u K. Fr. Rosenmüllera, 1724 w 8.

1327. Phoenix morawský aneb žiwot Jana Sarkandra děkana Holešowského w Morawě od **JAK. J. DUKÁTA** w 8. w Litoměřicích, 1725.

1328. Žiwoty swatých, zvláště s. Jana Nep. we 4. (za 1 zl.) Ohlášeno k prodeji w nowinách Rosenmüllerowých r. 1725.

1329. Pobožnost každodenní k nejsvětějšímu lidského pokolení wykupiteli Ježiši ukřižowanému. Na každý den jest krátký obsah žiwota swatého aneb swěťice boží přes celý rok, w Král. Hradci w 8. 1727.

1330. Wýtah žiwota swatého Stanislawa Kostly, w Praze u sw. Klimenta, 1727 w 8.

1331. Wýborná winní ratolest, sw. Anežka Policianská, w tomto krátkém sepsání jejího sw. žiwota k počestnosti wydaná, w Praze wyt. u J. W. Helma, 1727 w 8.

1332. Krátký wýtah žiwota sw. otce Peregrina Latiosa, řádu služebníkůw rodičky boží, w Praze u K. J. Hrabý, 1727 w 8.

1333. Krátký život swat. otce Jana od kříže serafinské panny sw. Terezie prvního v duchu syna věrného jejího nápomocníka k uvedení řádu karmelitánského nové reformací (s žalmy a modlitb.) v Praze u K. F. Rosenmüllera, 1727 w 12.

1334. Krátký wýtah života sw. Aloisia Gonzági z t. J. jakožto i také hodinky, litanie a jiné modlitby, v Praze u sw. Klim. 1727 w 8.

1335. Pozvání některých wywolených skrze hlas boží do království nebeského, jejichžto životy zkrátka se vypisují, aby tím pohodlněji kazatelům pro kazání slaužiti mohly. Rkp. we 4. psaný od *Pawla Kostróšice* praděda Wácslawowa (1727) u Bočka.

1336. ČERNÝ KAREL. Medotekaucí sláwa na Hoře Libánu, t. sw. Jan Nepomucký, 1727 na Kutné Hoře.

1337. S. Vincentius Fererius, veliký diwoťworec a orodownik, t. j. sedmipátečná pobožnost k tomu sw. W Litoměřicích u Fr. J. Škrochowského, 1728 w 8.

1338. Krátký wýtah života, ctnosti a zázrakůw Serafina a monte Granario řádu sw. otce Františka, o němž Bened. XIII r. 1729, dne 18 Čerwence mši sw. slaužiti a se modliti dowolil, v Praze u J. Jul. Jerábka bez r. w 8.

1339. Wypsání w hlavním kostele na hradě Pražském strany swatořečení swatého Jana Nepomuckého držené slawnosti a wítězoslawného lešení atd. w Praze u K. Fr. Rosenmüllera we 4. bez r. (1729) A — G3.

Připojeno wypsání ceremonií, které w Římě na sw. Josefa při swatořečení sw. Jana wykonané byly, 2 listy we 4.

1340. Krátký wýtah života a smrti, jakož i zázrakůw sw. Jana Nepomuckého s obšírným popsáním skwostné ozdoby, šlitůw, slawné processí a swatořečení jeho, w Praze u Labaunských dědiců, 1729 we 4. listů 8.

1341. Fidelis usque ad mortem. Wěrný až do smrti. Blahoslawný Fidelis z Sigmaringu řádu sw. Serafinského atd. život, ctnosti, mučednictví i zázrakowé atd. w Praze 1729 w 8. str. 74 u K. J. Hraby.

1342. Nejswětějšího w Kristu otce a pána našeho papeže Benedikta XIII ustanowení, w kterém blahosl. Jan Nepomucký w počet swatých se wnáší, w Praze u Matěje Adama Högra, 1729 fol. listů 5.

1343. Starého tow. Jež. životowé swatých na každý den. Rkp. bibl. weř. D. 9.

1344. Zpráwa historická o životě mučednictví a zázracích sw. Jana Nepomuckého, kawnownika Pražského pro swátostní tajnost utopeného, w Praze u Karla Jana Hraby pánuw stawůw kr. česk. impressora we 4. str. 253 (bez r.) zdá se r. 1730.

Na konci uwádí list papeže Benedikta od r. 1729 19 Března, a welebí arcibisk. Pražsk. Ferd. hrab. z Künburku, že o swatowylášení skrz mnohá léta pracowali.

1345. BEATILLUS ANT. s. J. (1570 — 1642) Krátký život a zázraky s. Mikuláše. Přel. Benediktini kláštera sw. Mikulášského, w Praze 1731 w 8. 279 stran. (Boček).

1346. BIRHEL JOHANNES. Jan jménem i skutkem atd. w Holomauci u Hirnle 1732 fol.

1347. Krátký wýtah podiwného života blahoslawné panny Kateřiny z Ricci třetího řádu sw. otce Dominika, w Praze 1733.

1348. Obnowená starobylost, t. j. starodáwní pobožnost k sw. arciotci Benediktu skrze podwzižené jeho slawné bratrstwo obnowená w chrámě Emauzském, w Praze u W. Suchýho, 1735 w 12. 108 str.

Život, zpráwa o bratrstwu a modlitby.

1349. JANA ADAMA SWOBODY, faráře w Zlonicích: Nowý křížownik s čerweným srdcem, a nowý mučedník od prolité w srdci krwe swatý Jan Nepomucký, w Pr. u s. Klim. 1736 we 4.

1350. NEDOMAN FRANT., děkan Přerowský a) Dennice šťastnějšího dne předchádce, t. j. w rozličných ctnostech a pobožnostech cwičení, w českém a něm. jazyku. W Holomauci u Hirnle, 1736 w 8. stran 328 se třemi přídawky.

b) Swaté jednáni, w Trnawě 1746 w 8.

1351. *Andryes Jodocus*: Truchliwý Tullius, úpěnliwú řečí swú srdce wšech wěřících k útrpnosti wzbuzující, w Praze, Höger 1737 w 8.

1352. Krátké popsání narození, života a smrti sw. mučedníka weywody a patrona král. českého, kterak se takowé w rozličných historických popsané a w Staroboleslawském kostele sw. Wácslawa malowané spatřuje. Z něm. w Praze 1738 w 8.

1353. Dobrý den nábožného křestana, w Holomauci 1740.

1354. Wýtah (krátký) života atd. s Fidelis z Sigmaringu atd. w Brně Swobod. děd. 1747 w 8.

1355. Wýtah života a zázrakůw sw. Petra Regalata, w Praze u J. K. Hraby w 8. 1747.

1356. Boj switězující slawného s. Jana. w Praze u Fr. K. Hladkého 1748 fol. LV a 17.

1357. *Nierembergii Joh. Eus.* Život sw. Isidora, w Brně 1748.

1358. Sepsání ctnostného života sw. paustewníka Wendelína atd. z něm. přesazené (!) a písní rozšířené od Em. Frant. Duchoslawa Wendelína řádu praemonst. I. p. 1753 w 12. str. 75. (bez místa).

Cenzurowaná w Litoměřicích a tam nepochybně tištěná. Špatná čeština němčinau páchnoucí.

1359. S. Josefa z Kupertinu krátký výťah žiwota, w Praze 1753 u J. Jul. Jerábka 1754.

1360. Wiktoría Setabenského kanowníka (Wincenc.) žiwot a zázraky sw. Wincenciusa Ferreria z řádu kazatelského, od Alberta Hubáčka, w Praze 1758 u Ign. Prušy w 8.

1361. Milá choť nebeského miláčka, blahosl. Anežka panna, Přemysla II krále dcera, w Praze Kateřina Labaunová w 8. 1758 též 1761.

1362. Zjewnější sláwa neb obšírné wypsání krajin, vlasti, rodu, žiwota .. paustewníka sw. Iwana, wznawače a patrona české země 1758. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. (necelý).

1363. Sepsání (krátké) žiwota matky Marie Electae a Jesu, bosy karmelitánky .. s přísazením paměti hodných věcí po smrti její, w Pr. u Ficky- a Hladkowských dědiců, 1760 w 8.

1364. Kněze *Hugona Fabriciusa*, požehnaná památka welikého swěta diwotworce sw. Prokopa, opata kláštera Sázawského, w Praze u Joh. Prušowé wdowy, 1764 w 8.

1365. *Amadeus a s. Antonio* piar. scholarum: Z něm. w češtinu přel. S. Josefa Kalazanského žiwot škol pobožných zakladatele, w Litomyšli w 8. 1768. Ant. Kamenický 413 stran.

1366. Historie .. o žiwotu sw. Marie aegyptské, w Holomauci u Jos. Hirnlowé w 8. 1768.

1367. **MICHAL INSTITORIS MOSSO-TZI**, wydal passionál český k užítku a potřebě swé církwe sprawený, w Prešpurce u Landerera, 1773.

1368. Šestý den Listopadu. Žiwot sw. Linhartá wznawače (s modlitb.) w 12. 7 listů, bez místa a roku.

1369. Žiwot sw. Dominika (bez tit.) w 8. A—X4. weř. bibl.

r) Wzdělawatelné a nábožné.

1370. **LOMNICKÉHO ŠIMONA** Cesta do nebe, aneb knížka katolická o čtweré trpělosti, křiwdě, škodě, nemoci a dobrowolném mučednictwí, w St. městě Pražském u Tob. Leopolda, 1621 we 4.

1371. a) Zlatá některá pravidla, podlé kterýchžto žiwot každého křest. člověka weden býti má. Od **BARTOL KOZLANSKÉHO**, 1622.

b) Dar zlaté ruky aneb potěšitelný, obsahující w sobě rozjímání milosrdenstwí božího z písem sw. wybrané (S. L.) 1627.

Pod předmluwau stojí: Bart. Kozlanský z Lito-mětic w 8.

1372. **J. AM. KOMENSKÉHO** a) Nedo-bytedlný hrad jméno hospodinowo, k němuž kdo se koli utíká, zachowán býwá. Datum při odcházení mém 10 dne Října 1622 w 8. (Hrad

nedobytý jména božího druhá stránka. Index). Opět.

b) Pod titulem: Dwojí spis: 1) Nedobyt. hrad. 2) Přemýšlowání o dokonalosti křestanské, w Hali Magd. w 12. 1765 od Jana Elsnera wydaný. Pak w Pešti 1843, tiskem Trattnera-Karolýho, str. 72 w 12. s obrazem Komenského.

c) Praxis pietatis, to jest: O cwičení se w pobožnosti prawé; knížka milostná kterakby křest. člověk w prawé a spasitedlné známosti jak boha tak i sebe samého platně prospíwati, a žiwot swjž w bázni boží dobře spořádaje, potěšeně w swědomí pokojném strawiti, i naposledy jej po dokonání blahoslaweně zawřiti mohl.

W Lešně 1630 w 8. [u dílu II. stojí dole 1631]. Pak 1640; přídawkowé atd. Wzdychání nábožná, t. j. krátké rytowní modlitbičky; z knížky o následování Kr. p. wybraní kauskové; regule žiwota křestanského každodenní; modlitba za čistotu srdce atd. 1641 8. min. — Po čtvrté w Amsterodamě u Paskowského a J. Theof. Kopidlanského, 1661 w 12. dle Indexu 1674 w 12. Opět w Berlíně u Krist. Lud. Kunsta, 1754 w 12. str. XXII. a 540 od J. T. Elsnera, kterýž ji nowau předmluwau a některými přídawký rozmnožil (t. z kazatele domowního a z napomenutí l. 1584 od starších bratří daného, jako sám Amos Komenský k Amstel. wydaní druhý díl t. umění swatého přemýšlowání i některé přídawký připojil. Potom wyšla w Berlíně 1782 w 12. W Praze u Schönfelda, 1786 w 8. Jest vlastně anglicky od *Ludwika Bailiho*, biskupa Bangotského, [cf. ohlášení bratří, w Lešně 1635 str. 136] psána, a we francský, něm. a český jazyk přeložena, w českém raději předělána, s mnohau věcí i jazyku proměnau od Komenského.

d) Centrum securitatis. Hlubina bezpečnosti, t. j. swětlé rozmlawání, jak w samém jediném bohu wšeka bezpečnost, pokoj a blahoslawenstwí záleží, w Lešně w 12. 1633, w Amsterd. 1663 w 12. w Kutné Hoře 1785 w 8. Připojen

e) Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho, w Hoře Kutné u Korce, 1785 w 8.

f) Útočiště w sauzení i nebezpečenstwí, aneb boj s bohem modlitbami, 1655, 1763, w Hali Magd. 1765 w 8.

g) Weyhost swětu, w Amsterodamě, 1663. w Kutné Hoře, 1785 w 8. Opět w Hlasat. IV. str. 520. (r. 1818).

1373. Ignis fatuus, kratičký spis o ohni blázniwém, od **TOBIÁŠE CICHOREA** (Čekanky) faráře Rozhonického, 1624. (Index).

1374. *Marka Matula* Kniha o ustanowení a zřízení pobožného žiwota wedlé příkladu z starších spisowatelů, a z některých jiných, kteří žiwoty sw. psali. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 14.

1375. Obrana aneb praeservativum proti moru. Ani bylina, ani flastr nezhojí jich, ale twé pane slowo, u Pawla Sessia (w Praze) bez roku w 12. 2 archy.

Učt, že mor jest metla boží, a toliko modlením odvrácen býti může.

1376. *Mikuláše Jelenia* Pražsk. Přemýšlování dvoje o na nebe wstaupeni Krista, a o seslání ducha sw. 1626 w 8. (Index).

1377. *Humilisa Segala* kapucina praktika obzvláštní pro ty, kteří chtějí z duši swých zlé obyčeje a zvyklosti vypuditi a wykofeniti, místo pak těch dobré a swaté ctnosti wsaditi a wšlípiti a to všecko snadně a w krátkém čase. Z wlsk. přel. od P. SAMUELE z PILZENBURKU. Wytisťena w městě Raudnici, 1626 w 8. u Pawla Sessia, item 1629 w 8. tamže.

1378. Polehčeničko smutným srdcím, dlahu w protiwenstwi postaweným ze žalmu 55 summowně wyňaté proti pokušení wnitřnímu i zewnitřnímu, l. 1626 položené od jednoho exulanta w 8. bez místa a tisk. 2 archy.

1379. *MATĚJE JANDY* Čechtického angelus pestilentialis. Posel boží, o moru w 8. 1626. Index.

1380. Pastwa duchowní powinnosti jak pástýřů tak owcí w 8. 1626. Index.

1381. Křesťanské mysli, jakby každá hodina měla stráwena býti. W Žitawě u Joach. Klementa w 8. 1629. (WÁCSLAW. KLEICH).

1382. *Fr. de la Croix* Zahrádka Marie matky boží, t. j. rozliční způsobowé, jakby křesťané náležitě ctiti mohli pannu Marii. Z lat. přek. w Praze 1630 w 8.

1383. *JAKUBA COLENSE* a) Lukáše Pinella rozjímání o sedmi ctnostech Krista, na 7 dní týhodně rozdělené. W Praze.

b) Umění křesťanské aneb příprawa k dobré smrti, z lat. Roberta Bellarmina z t. J. Na česko přeložené, w Praze u Jana Byliny 1630. (Přípis rytíři p. Petrowi Jiř. Přichowskému z Přichowic, c. raddě, komorn. a saudei zemsk.) w 12. str. 421.

c) Lud. Blozia instructio ad perfectionis studiosos. W Praze.

d) Roberta Bellarmina nebeský řečník, t. j. wstupování mysli lidské od země do nebe atd. (Přípis podepsal Jan mladší Bylina, u něhož tištěna), w Praze 1630 w 8. str. 475.

1384. Wždycky a nikdá, to jest wěčnost vždycky trvající a nikdy se neskonávající. W Praze u dědiců Štěp. Byliny, 1630.

1385. *JIRÍHO FERA* a) Rozmyšlowání o čtyrech věcech posledních člověka. Z lat. Lukáše Pinella na česko přel. od Jiř. Fera, w Pr. u Zikm. Lewy w 8. 1630 listů 20.

b) Katolické prostředky pomocné duším w 12.

c) Duchowní almanach. W Praze 1641 w 12.

d) Pauf k swaté krwi, 1641 w 12.

e) Leonarda Lessia kšaft člověka křesťanského w 12.

f) Proroctwí o utrpení p. Krista, 1641 w 12.

g) Jana Nadasi Maria matka boží umírajících, přel. w 12.

h) Mik. Sfondrata praxis spiritualis, přel. w 12.

i) Špiže postní, anebo duše kající w 12.

k) O přípravování se k smrti.

l) O sedmi smrtedlných hříších, 1642 w 8.

m) Alex. Kawetana tužebná a srdečná supplicací lidí po všem světě umírajících ke všem.. spolubratřům, sausedům.. na česko přel. W Praze w impr. akad. 1643 w 12.

n) Úřední křesťanského člověka starost, t. j. časná a blízká příprawa k dobré smrti, z lat. přel. W Praze w impr. akad. w 8. 1644.

o) Spůsob a kontrfekt prawé křesťanské lásky, we wšelikých bidách strastného toho žiwota se u křesťanů ukazující. W Praze w impr. akad. 1644 w 12. z lat. přeložený.

p) O lásce k bližnímu, zvláště o těch, kteří w čas moru nemocným přispívají, od Jiřiho Fera. W Praze 1644.

1386. *Anton. Suquet* Kšaft křesťanského člověka, z lat. od JANA PIHAWSKÉHO, děk. Rožďalow. W Praze u Pawla Sessia, 1631 w 12.

1387. O žufničku masopustním, po něm o kyselou postním. W Litomyšli 1631 w 8.

1388. *TOM. IGN. PLACALIA* a) Postní potrawa, kterau se duše žiwiti může. W Praze 1633 w 12.

b) Pobožný soldát, t. j. naučení, modlitby, příkladové soldátskému žiwotu příslušní. Z polského Petra Skargi (s. J.) w český jazyk přel. (Přípis Zdenkowi Lwowi Libšteinskému hrab. z Kolowrat). W Pr. 1634.

c) Weliký slunečný kwět jináč nebeský kolowrátek, t. j. lidská vůle we všem a vždycky božskau vůli se řídící, sepsaná od Drexelia lat. (heliotropium) a přeložena, 1635 w 8. 1762 w 8.

d) *Jer. Drexelia* orloj neb budič anděla Strážce k modlení wzbuzující, 1636 přel. W Praze w kolleji.

1389. *BRUNCWIK ZACHARIÁŠ*: Pharmacopoeia seu myrhotecium psychocorporeum; apateka a sklad lékařstwi duchowního i tělesného z slowa božího a jak církewních tak phlochemico-galenitských wíc než sta doktorů wyňatý od kněze atd. Nowopražského, 1633.

1390. *KOMENSKÝ*. O sirobě, t. j. o potracování milých přátel, ochránců a dobrodinců, co a jak žalostná jest ta přihoda. Odkud a proč přichází. Co w ní činiti a čím se těšiti, a jak se k smutným a osiřelým chowati náleží. Spisek pro potřebu přítomných žalostných česů z božího slowa sebrany l. 1624. Wyt. 1634 w Lešně polském w 16. s. 8 min. [Zdá se býti Komenského. Boček].

1391. Wšeho swěta wojna, t. j. bedliwé a

rozkošné rozmlauvání o boji rozumné duše. W Praze w 12. 1634, 1660, 1675, 1706, **BARNER** Jesuita sepsal.

1392. *Jer. Drexelia* Křížová škola, neb křesťanské trpělivosti posilnění, pomoc a potěšení, z lat. wydaná skrže **JOACHYMA ALEX. NIKOLAIDESALIŠOWSKÉHO**, 1635. Nyní z nowu wytištěna nákladem děd. sw. Wácslawa, wytiiskl Jan Karel Hraba, 1762 w 4.

Jest to Drexelia gymnasium patientiae, (dle Pelcia od Jiř. Fera).

1393. *Jer. Drexelia a)* Herolt smrti neb předposel wěčnosti pro spráwnau k smrti přípravu wyslaný, 1635 w 8. w Praze w koleji. Přel. od **J. ALEX. NIKOLAIDESALIŠOWSKÉHO**, alumna.

b) Rozjímání o wěčnosti, z lat. od téhož, a tamž 1635 w 8. Ded. Ferd. Šwihowskému z Ryžmberku.

c) Wěčná neuhasedlná zatracencůw mučirna; druhá částka wěčnosti. Přípis podepsal **SAMUEL PETR FORTUNATUS KAURÍMSKÝ S. Th.** alumnus. W Praze 1636 w 8.

d) Saud poslední člověka. Třetí částka wěčnosti. Přel. od **K. MARKA SALERA**, děkana Blatenského. W Praze 1637 w 8.

1394. **ANT. KONIÁŠE** Pravá katolických rodičů, wrečnosti, hospodářů, dítek, čeládky maudrost t. j. spasitedlná zpráwa, jakby rodičowé, wrečnosti a hospodářowé nábožně měli celý dům a sebe spravowati. W Praze 1636 s dowolením arcib. wydané. Opět w Praze 1738 po čtwrté u Fr. Karla Rosenmüllera. Nyní po dewáté doložená s modlitbami rannimi i wečernimi, k zpowědi atd. str. 132. Opět 1756 w 12. česky a něm.

1395. Prawidlo swědomí, jak každý kající člověk.. pokání činiti má, všem farářům welmi potřebné. W Holomauci u Mik. Hradeckého, 1637 w 8.

1396. Čtyrydeatero srdečných wzdychání w přemýšlowání přehořkého umučení pána našeho Ježíše Krista. W Praze w impr. akad. 1641 w 12. A — H. Rozjímání a modlitby. Přípis Salomeně hrab. z Dobrše, podepsána kollej Klatouská J. tow.

1397. Zdrawé, jisté, spasitedlné rozwržení a uwázení posledního všech lidí winše.. spolu s worejnau pašijí všech lidí a spas. apatekau z knížky o násled. Kr. p. sebranau. W Praze w impr. akad. 1641 w 12.

1398. Duše kající pobožné přes celý 40denní půst každého dne cwičení, w Praze 1641 tamž u Jiř. Černocho, 1674 w 12. Maria matka umírající. W Praze 1642 w 8.

1399. *Lewa Zikmund*. První křesťanského člověka starost, t. j. příprawa k smrti (z lat.) W Praze 1644 w 12.

1400. Prowázek trojnásobný ze čtyřmécítma obzwláštních dobrodiní rod. b. panny Marie, z lat. w Praze u Jiř. Šipaře, 1644 w 12. str. 91.

1401. Prawé křest. lásky w wšelikých bídách strastného žiwota se u křestanůw ukazující (z lat.) W Praze 1644 w 12. str. 212. registřík.

Láska k wěznům, žebrákům, nemocným, umírajícím, dušičkám w očistci.

1402. *F. z Rozdražowa* Duchovní cwičení a naučení o sw. modlitbě, o přímé stezce k dokonalosti o dobrém aumyslu praktika jedné pobožné osoby. W Pr. u Jiř. Šipaře, 1646 w 8.

1403. *Jo. Eus. Nierenbergii* praesentia dei t. j. Přítomnost boží, jak ji kdo má před očima míti.. též utěšené rozličné modlitby, w Praze w akad. impr. 1647 w 8.

1404. **MIKULÁŠE DRABÍKA**, kněze Strážnického, nahlednutí do hrozné propasti saudu božích, wěčného předzwědění a předzwízení angelů i lidí, jedněch k spasení wěčnému, druhých k zatracení wěčnému. Z jedné strany k hrůze, bázni a třesení se před neproměnnau sprawedlnosti boží, z druhé zase ku potěšení, naději, radosti a plesání w přeslaském milosrdenství božím, 1650. Opět w Amsterdamě u Jana Paskowského; 1662 w 12. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 31.

1405. Tajemství sw. bičowání p. a spasiatele n. J. K. w sedmi rozjímáních na 7 dní týhodně složených. W Praze u Urb. Goliáše w 12. 1653 str. 80.

1406. Enoch, to jest o stálém lidí bohu odaných s bohem chození (bez m.) w 8. 1656.

1407. Nawrzení o prawdiwém wšech wěcí s Kristem sjednocení (bez místa) 1656. *Institor*.

1408. **JIRÍHO KONSTANCE a)** Knížka zlatá, jednomu každému stawu užitečné prospěšná, w níž bohmila a nebo boha milující duše na cestě k žiwotu wěčnému postawená atd. W Litomyšli 1657 w 12. 1454.

Jest to sw. Frant. Salezského Philothea, z lat. přeložena.

b) Bartholom. Salucia zrcadlo duše, w češtinu wvedené. W Litomyšli u J. Arnolta, 1662 w 8. W Praze 1700 w 8.

c) Cwičení w dokonalosti a ctnostech křesťanských přel. W Praze I. díl 1663, II. díl 1664, III. díl 1665 we 4. Jest to Alphonsi *Rodriques exercitium christianae perfectionis*.

d) Wincencia Karaffy Serafin, neb škola swatého milowání přel. W Praze u Urb. Goliáše, 1666 w 12.

e) Zrcadlo pašiwé, w němžto láska předstawuje holest na dwanaći obrazích deset nejprednějších tajemství umučného p. Jež. aby se w něm wzhlidla Kristimila, to jest, každá kře-

stanská duše. Z lat. Ludwika Crasia. W Pr. 1672 we 4.

1409. WÁCSLAW. CELESTINA z BLUMENBERKU a) Canon vitae spiritualis neb prawidlo žiwota duchowniho, t. j. odpočinutí bezpečné žiwota a duše křesťanského člověka. Sepsané w l. p. 1648, wydané w Praze u Urbana Goliáše w 12. 1657 str. 192.

b) Jer. Drexelia křesťanský Zodyak, t. j. nebeský cirkel a kolo, aneb dwanáctero znamení, po kterýchžto každý křesťan bližší poznati může, zdaliby křesťan k věčnému žiwotu byl předzřizen, čili ne, nyní na česko w staré kolleji wydán, 1636 w Star. m. Praž. w 12. Zik. Lewa, impressor dedikowal u. p. Magdaleně Malowcowé rozené Belwičce z Nostwic atd. Druhé wydání končí: Na česko přeložil Wácl. Celestin. Wydal Hynek Dlahoweský probošt Pr. po smrti překl. w Praze u Urbana Goliáše 1674 w 8. Opět pod jménem cesta nebeská běhu slunečného aneb dwanáctero znam. atd. W Praze u Jak. Šweigera we 4. 1761.

1410. Duchovní cwičení každodenní w tovaryštwu obyčejné kolleje Jičínské l. 1657, vlastní rukau Jana Košticiusa. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 42. we 4.

1411. *Dies christianus*, Den křesťanský, neb způsob pobožného žiwoty. Z lat. MIK. CAUSINA na česko přelož. W Litomyšli u J. Arnolta w 12. 1657 Fr. Brydel. W Praze 1662 w 12.

1412. *Tob. Arnolta* s. J. duchovní schránka t. j. rozličná a pěkná duchovní cwičení. W Pr. u sw. Klimenta w 12. 1657 druhé wyd. (Přepis Adamu Leopold. Wratislawowi z Mitrowic). Po čtvrté tamže 1677.

1413. Co bůh, člověk, kdokoliwěk, co já, co ty bože swatý w 12. 1659. Pak s titulem druhým: Bůh sám, aneb zřízení všech činů k větší cti samého boha. Z francauzského *Mar. Jindř. Boudona* přeložil KAREL ROSEN-MÜLLER. W Praze u Dan. Michálka, 1678 w 12.

1414. *Jana Nadasy* annus Christi crucifixi. Rok ukřižowanego boha Ježíše na každý páteční den přes celý rok, na česko přeložený od JANA ALEXIA ČAPKA. Wysokomeytského alumna, W Pražské kolleji w 8. 1660 (dle Pele. od Fr. Brydela; snad pod dohledem jeho přeloženo).

1415. Den bude ten, ne kde zlatý, než kde swatý. W Litomyšli 1660. (Boček).

1416. SLYWAR FRANT. Řebřík rajský. W Olomauci 1661 w 12.

1417. FRIDRICH BRIDELA a) Joannis Nadasi annus Marianus rok Mariánský, přel. z lat. W Praze 1661 w 12.

b) Téhož Nadasi divinum divini amoris, z lat. 1661.

1418. ŠTASTNÉHO KADLINSKÉHO a) Zlatá ctností kniha, t. j. skutkové a cwičení třech (tří) božských ctností, wíry, naděje a lásky, z něm. Frid. Spee přel. W Praze 1662 w 8. str. 912, registř.

b) Pobožná rozjímání na každý den přes celý rok i na některé swátky weyroční a slawnosti, sepsané od Mik. Lancicia, přel. atd. W Praze 1667 w 8.

c) Pauš swatomilá, aneb prawidlo, jakby bohabojný a křesť. dokonalostí žádostiwý člověk za osm dní pořád w duchowním cwičení se zaměstnáwati mohl, do češtiny přewrácená. W Praze 1674 w 12. Jest *Barriho* solitudo Hagiophili.

d) Pokladnice duchovní, t. j. prawých a spasitedlných pokladůw schránka. W Praze, 1698 w 8.

1419. *Filipa Kegelia* dwanáctero přemýšlowání duchowních, w nichžto se obsahují welmi pěkné modlitby. Z něm. přel. ADAM PLINOWIC z SKOCOWA.

Opět wydal J. Krompholz w Lewoči 1666. Potom w Žilině skrze impr. Dedana, 1669 a 1677. W Lewoči téhož r. 1677, 1707. Pak w Žitawě 1715 M. C. P. (Pešek) str. 356, též 1745 w 12. W Praze u Jana Höchenbergera, 1783 w 12. str. 374 (od M. W. Krameriusa).

1420. Pojednání o smrti. Wydal *Michal Lani*. W Žilině 1664 we 4.

1421. MATĚJE WÁCSL. ŠTEYERA s. J. a) *Ludwika de ponte* z t. J. rozjímání neb myslí modliteb o nejpřednějších tajemstwach wíry naší, žiwota a umučení p. n. J. Kr. a nejs. p. Marie i některých s nimi spoluwěkých swatých a ewangelium přes celý rok w církwi se čítajících. Auwod: W Praze u sw. Klím. 1669 we 4. str. 60. Částka I. (o hříších, o 4 posledních věcech atd.) W Praze u sw. Klím. 1668 we 4. str. 326. Částka II. (o wtělení a dětinstwí Jež.) w Litomyšli u J. Arnolta z Dobroslawina, 1669 we 4. str. 274. III. část. (žiwot a učení Kr. od křtu až do začátku umučení). W Praze u sw. Klím. 1671 we 4. str. 524. IV. část. (umučení p.) w Praze u sw. Klimenta, 1668 we 4. str. 489. V. část. (tajemství p. Kr.) w Praze u Jiřího Černocho, 1675 we 4. str. 210. (překladatel I. a IV. částky jest J. Konstanc. Ostatních, t. II., III. a V. Šteyer).

b) Wěčný pekelný žalář aneb hrozné pekelné muky, obrazy a příklady w jaz. wlašském po 40krát na swětlo wyšlými wypoďobněné, a nyní přel. a k spasitedlné bázni i wystraze všech bezbožných lidí na swětlo wydané. W Praze

1676, 1679, 1701 vždy w 12. Spisowatel jest *Joan. Manni*.

c) *Jana Malobitského* dům věčnosti, z lat. přel. W Praze u sw. Klím. 1681, 1682 w 12.

1422. Zrcadlo křesťanských skutkůw aneb sw. *Frant. Borgiaše* list . . . poslaný kláštera w Gardii abatýši, a swé podlé těla tetě (přel.) W Praze u sw. Klím. 1671 w 8.

1423. *JANA DLAUHOWESKÉHO* Hora pomoci aneb obnovení pobožnosti k čtrnácti sw. pomocníkům. W Praze u J. Arnolta w 12. 1671.

1424. *SAMUEL ČÁSLAWSKÝ*. W krátce sepsaná knížka o potupení světských marností. Sepsal jsem já frater Samuel Časlaviensis tuto knížku r. 1671. Rkp. w 12. u p. Bočka.

1425. *MICH. WOJT. KRUIZIUS* z *KRAUZENBERKU* všechněm věrným, pobožným a boha milujícím upřímným Čechům w střewách milosrdenství p. n. J. Kr. to obzvláštní lásky na díle do češtiny přeložené. . horlivé předložení, a jisté užitečné cwičení. . představuje. W Praze u Jiř. Černocho, 1672 w 8. str. 256 a registř. První díl knihy zawirá čtvero o věčnosti přemyslení, druhý o rozkoši rajske, kdež 26 kwítků, k. p. anemone mysticky považuje, někdy též rýmy přiměšuje.

1426. Bič Kristů na bezbožné w chrámu páně a rozpustilé při službách božích, z lat. přel. od *MATĚJE TANNERA*. W Praze 1672 w 8. u sw. Klímanta. Item ib. 1673 w 8.

1427. *Ambrože* od sw. *Ondřeje* krátké popsání milosti a dobrodiní dosáhnutých skrze pobožnou modlitbu střelní: Ježiši s Marií matkou twau atd. W Praze 1672 w 8. (Weř. bibl. G. 45.)

1428. Uzda duchovní aneb spasitelná přemyslowání o posledních věcech člověka, od *WOJT. MARTINIDESY*. W Praze u sw. Klím. 1672 w 12. str. 216, pak 1675 we 4. (též i německy). Po třetí w Praze u sw. Klímanta skrze Stárka faktora, 1702 w 8. Opět s nápisem: Uzda duchovní všem pobožným duším spasení věčného žádostiwým velmi prospěšná: z písma sw. a rozličných učitelůw duchovních spravená a sformovaná. W Praze w Höchenbergrowské tiskárně 1791.

1429. *Solamen aegrotorum*. Aneb duchovní těšení všem lidem stonajícím, též wel. p. farářům i jiným správčům duchovním potřebné a užitečné. W Praze u Urb. Balt. Goliáše, 1674 w 12.

1430. Všeho-swěta wojna, t. j. bedlivé a rozkošné rozmlauwání o ustawičném boji rozumné duše proti třem auhlavním nepřátelům; tělu, světu a ďáblu. W Praze 1675 w 8.

1431. *Jana Babbisty* s. J. Wěneč věčnosti, z něm. přeložený s písní o poznání boha a sebe samého, od *JAKUBA F. A. WRBY*. W Praze u sw. Klímanta za Daniele Michálka, 1676 w 12. 3¹/₂ archu.

1432. *Hortulus animae* piae. Zahrádka dušičky pobožné, w které se člověk křesťanský s užitekem procházeti může, wzdělaná a wydaná od *DANIELE SYNAPIA* atd. W Drážďanech u Křištofa Baumana, 1676 w 16. str. 408.

Obsahuje 12 procházek, a nalézají se w ní rozličné werše wzdělawatelné i modlitby a wzdechnutí we werších. Do němčiny přel. auktor sám wydal w Lešně polském 1680.

1433. *Deus solus*. Olomuc. Kilian, 1676 w 12. (Boček).

1434. *Prawá maudrost* aneb velmi potřebné rozjímání k nabytí bázně boží rozdělené na každý den w týhodni, z wlské, a nyní z něm. řeči na česko přeložené. W Praze ad s. Clem. 1677 w 12. str. 140.

1435. *P. Anastasia*: *Majestas* b. v. *Mariae*, to jest: O welebnosti a slávě nejblah. p. Marie wywolených 52 rozjímání, nimiž nejdiwnější matka boží na každau sobotu pozdrawena a zwelebowána býti může. W Praze u Urb. Goliáše, 1677 w 8. dwa díly.

1436. *Boudon Jindřich*. Zřízení všech činů ke cti a slávě samého boha. W Praze Dan. Michálek, 1678 w 12.

1437. *Poslední wíle* aneb duchovní kšaft pro osoby mužské, k němužto jsau přidané některé velmi nábožné modlitby. W Praze u Urbana Goliáše, 1678 w 24.

1438. *Rozmlauwání* mezi Kristem a člověkem o způsobu šťastné a blahoslawené smrti. W Praze u Jiř. Černocho, 1679 w 8.

1439. *Chof Kristowa*, aneb duše nábožná hledající swého milého p. J. Kr. od *MATĚJE VIERIA*. W Praze 1680 w 12. u Dan. Michálka. W Litomyšli u Jana Kamenického 1734 w 8.

1440. *Pobožný měsíček* nebo pobožná na každý den celého měsíce rozjímání. W Praze u sw. Klím. 1684 w 12. str. 79 a přepis bratrstwu panny Marie. W Hradci Jindř. od. G. D. s. J.

1441. *Jiskry milosti* boží křesťanskau duši rozjímáním roznecující, od *AUGUSTINA HUBKY* z *LILIENTHALU*. W Praze 1684 w 8.

1442. *Wůdce duchovní* a spasitelný, kterého duše křesť. každodenně následowati a k velikému duchownímu prospěchu velmi snadně dojíti může. T. j. zlatá a hrubě lehká cesta, po které člověk do kůrůw angelůw nebeských přijíti může atd. W Praze 1685 u Kat. Černochové w 8.

1443. *Snopček mirrhy* z paterého tajemství

bolestného nejl. a nejbolestnější rodičky hoží Marie svázaný... k hrobům božím na veliký pátek putujícím křesťanům. W Praze 1690 u Jiř. Labauna. A — C5. (rozjímání pobožná).

1444. Duchovní cvičení sw. otce Ignacia z Lojoly, zakladatele tow. Ježíšowa atd. z lat. w češtinu přeložená, a k spasitedlnému duši užítku a užívání na světlo wydaná (od *Karla Mageta*). Wytisťena w Starém městě Pražském u Joachyma Kamenického, 1721 w 8. str. 269. Nejprw 1692 w 8. w kolleji s mnohými rytinami. Obsahuje rozjímání a cvičení w křesťanském učení.

1445. **J. BECKOWSKÉHO** a) Studnice wod živých neb rozjímání a uctění pěti ran Krista. W Praze u K. J. Jeřábka w 12. 1694. (Připis Jiřimu Hynkowi Pospíchalowi, nejw. mistru křížow.)

b) Trojice nejsvětější atd. W Praze 1706 we 4.

c) Cesta milosti, cesta šťastnosti k šťastné wěčnosti, od Beckowského. W Praze w 8. 1724.

1446. Růže duchovní libeznosti, neb wykladowé na jedenkaždý titul Marie panny, od **FRANT. FRID. ŽALKOWSKÉHO**. W Pr. 1696 we 4. w impr. univ. za Wojt. J. Koniáše faktora. Weř. bibl. F. 6.

1447. Spůsob nábožný, kterého pobožní křesťané při pohřbu užívati mohau. W Praze u J. K. Jeřábka w 8. 1696.

1448. **ŠTĚPÁNA PETRA** z **TRINCLE** Hlas wolajícího na paušti. W Praze u Jiř. Labauna, 1697.

1449. Příklad o zatwrdilém w hříších člověku. W Praze w impr. arcib. we 4. 1698.

1450. **MILONA HUBACIA** a) Hwězdička růžencowá srdce bratrské oswěčující. W Praze w impr. arcib. 1699 w 8. skrze Jiř. Sam. Beringera.

b) Jarolima Hirnhaima, opata Strahowského kwití hory Sionské, aneb rozjímání duchovní na každý den přes celý rok rozdělená, z lat. přel. W Praze u K. J. Jeřábka, 1721 w 8.

c) Umíráček pobožný aneb žádost bohobojného křesťana chtítí pobožně a šťastně umřítí. W Praze u K. J. Jeřábka we 4. 1725.

1451. *Alexia de Segala* kapucína, bezpečná cesta do nebeského ráje, kterau mu spasitel náš J. Kr. ukázal skrz ona slowa u sw. Matuše 16, 24. Kdo mne chce následowati, ten at se sám zapře. Z wlašké řeči na něm. přeložená od *Jana Ludwika Uranského* kapucína, nyní pak od jistého duchowního téhož řádu na řeč českau přeložena. W Praze u J. W. Helma we 4. str. 300. b. r. téz 1718 we 4. dwa dily.

1452. *Mik. Causina* Dwůr swatý aneb křesť.

naučení we všelijakých duchowních cvičeních a ctnostech proti ošemetným základům a pravidlám marných swětákdw... z franc. přel. od **J. BARNERA**. W Praze w kolleji I. díl 1700 we 4. II. díl 1705 we 4.

1453. *Stellarium novum*, t. j. knížka pobožná o blahosl. p. Marii, w Holomauci 1701 w 8.

1454. *Františka Salezia* knížka zlatá, jednomu každému stawu užitečná a prospěšná. Z franciny přel. od **JANA IGN. SUMY**, w Praze u sw. Klím. 1701 w 8. str. 403 mimo registř. a předml. Těz u J. K. Hraby 1780 w 8.

1455. Zreadlo umírajících (bez tit.) w 12. str. 360. Chronogr. na konci ukazuje 1704 (čeština špatná).

1456. Křesťanská zpráva o wěcech.. které k dosáhnutí wěčného spasení potřebné jsau, w Praze u J. Arnolta z Dobroslawína, 1704 w 12. str. 24.

1457. *Exercitia octiduana* an. 1704 et 1705. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 39. fol.

Rozjímání některého z řádu Jesuit. w českém jazyku. Počíná: První práce a obírání w zahradě býwá \times konec schází. Wšeho 52 listy.

1458. *Jana Dyrckynka* a) Regule aneb pravidla dokonalosti, podlé kterých bohu oddané panny, jenž sobě uminily čistotu panenskau.. zachowati, jako i duchowní atd. říditi se mohau, w něm. 1700 wytištěné, nyní přel. w Praze u Wojt. J. Koniáše, 1706 w 8.

b) Duchovní hodinky, aneb rozwržení celého dne atd. z něm. přel. w Praze u Wojt. J. Koniáše, 1706 w 8.

1459. Řebřík 34 stupňů, t. j. kapitol, po kterém jedna každá křesť. duše.. p. Ježíše.. na horu Kalwarie.. wstupowati může, w Praze u K. F. Rosenmüllera, 1706 we 4.

1460. Přemyšlowání (nábožné) o učiněném pokoji 8 stran 1707, w Žitawě [Předch. poklad atd.]

1461. Pěče potřebná o duši, od kazatele jednoho w listu ku poslouchačům swým psaném předstawaná. Z engl. a něm. w 12. 1707 str. 38. [exemp. w Lipsku widěl Boček].

1462. *Paw. Praxla* s. J. Snadný a bezpečný spůsob, nimžto se čistotné duše bohu získati mohau, wšem jenž panenskau.. čistotu zamilowati k užítku, z něm. přel. **ANT. MARTINEC** s. J. w Praze u K. F. Rosenmüllera, 1708 w 8. Připis slečně Fr. Eufrazii hrab. z Trautmansdorfu.

1463. **JANA LIBERTINA** a) Memento mei. O srownání wále naší s wáli boží, w Pr. 1710.

b) Desítka apoštolská sw. Xaweria, w Praze 1723 w 12.

c) Dies amoris, z lat. Jakuba Boimana Jesuity, w Praze.

1464. Colloquium parhenium super canticum b. m. magnificat etc. to jest rozmlauwání duchovní sw. Josefa s blahosl. pannau Marií, cui accedit colloquium s. s. sentum super canticum Simeonis. W Brně 1710 a 1711 w 8.

1465. FRANT. SWOBODY různec swatě milosti. W Praze u Barbory Beringerowé w 4. 1712.

1466. S. Petra z Alkantary duchem sw. oswíceného františkána, knížka zlatá o přemýšlowání a ducha modlení w jazyku španielském sepsaná, w český uwezená. W Praze u K. J. Hrabý w 12. 1714 (druhé wydání).

1467. Jana Gerharda a) Lékařství duše, anebo krátké sebrání mnohého potěšení z písma sw. Něm. sepsané a nyní z polského na slowenský jazyk přeložené, 1714.

b) Potěšení plné rozmlauwání samého boha s duší wěrnau a nábožnau, w něm. jazyku sepsané a nyní z polského na slowenský jazyk přeložené, 1714.

1468. Poslední duchovní kšaft anebo pravé a spasitedlné přihotowení k šťastné smrti. W Praze u sw. Klimenta, 1714 w 8.

1469. Křesfanské rozjímání na každý den jednoho měsíce. W Praze 1716 w 8.

1470. JANA BLASIA a) Apateka duchovní w čas morowého nakažení potřebná.

b) Confessionale evangelicum, aneb knížečky zpovědní na celý týden (w rkp.)

c) Evangelicum conscientiosum, t. j. zpráva, kterak se ewangelický křesfan chowati má, aby swědomí dobré zachowal (w rkp.)

1471. WENC. WRATISLAWA řádu theatinského krawiv potůčkové prejšťející se ze školy ukřižowaného p. J. totiž řeči o přehořkém umučení jeho, bolestné p. Marie, s příložením na 15 tajemství 15 horliwých rozjímání. W Hradci Král. u W. J. Tybelly, 1719 w 8.

1472. Poklad ewangelického křesfana, t. j. Ježíš spasitel w Betlemě narozený atd. Čechům pobožným dar nowého léta 1719. W Lipsku u Ondřeje Ceidlera w 8. 2 $\frac{1}{2}$ archu. Přitisknuto: Swatá a bezpečná cesta wíry ewang. křesfana od str. 28 až do 38.

1473. Rozličná lítostiwá rozjímání lkající duše nad smrtedlností člověka, které na vrchu Bon repos. napsané se nacházejí. W Praze u K. J. Hrabý, 1720 w 8.

1474. Myšlínky kající hříchůw swých litující duše. W Praze u K. Hrabý w 8. 1721.

1475. Cesta k spasení, aneb pořádek z písma swatého, 1722 w 8.

1476. Jana Arndta informatorium biblicum. Naučení z písma o křesf. žiwotu a blahoslawené smrti, 1723 w 12.

1477. Duchovní zaopatření na cestu do

wěčnosti. W Brně u Šwobod. děd. za faktora Fiedlera okol. 1723. w 8. str. 208.

1478. WÁCSL. GLEYCHA Sto regul žiwota bez r. (Index).

1479. Pět Dawidowých kamenů Goliáše porážející, neboližto pět: pána a spas. n. J. Kr. tajemství, t. krwe pocení, bičowání, korunowání, kříže wlečení a ukřižowání, od p. Maxim. Antonina a Jesu, řádu sw. Augustina bosákůw. W Praze u J. W. Helma, 1723 we 4. str. 344 registř.

1480. Milowání dvojce: jedno druhému odporné, 1724 w 8. (t. swěta a boha).

1481. PAWLA JAKOBEIHO a) Welmi důležité příčiny proti hodowání a opilství, smilství a nestydatosti, swáru, záwisti a lakomství od Pawla Jakobeiho (w Puchowě) 1724.

b) Zahradka duší nemocných, w níž se nacházejí mnohé zdrawé, wonné a spasitedlné byliny, jimiž se zarmaucená srdce lidská a duše w bídě, nauzi, protiwenství a nemoci postawené, občerstwiti a hojiti mohou. Přidáno jest ku konci krátké naučení, kterak se člověk w každém neštěstí i při hodině smrti chowati a čím se w čas protiwenství a kříže těšiti má, 1733 (w Puchowě) w 12. str. 112.

1482. Halleluja zlatý dar nowého roku, 1724.

1483. Jiřího Iwanky: Vince te ipsum, přemoz sebe sám, welikých božích swatých Ignacia a Františka přísloví, w češtinu přeložené od T. ČERNOHORSKÉHO I. p. 1728 we 4. Rkp. weř. bibl. XVII. F. 15.

1484. Victorina od swatého kříže Nowá wšeho swěta wojna proti třem auhlawním nepřítelům, tělu, swětu, ďáblu. W Praze u Joach. Kamenického, 1728 w 12.

1485. TOBIÁŠE ČAKERTA a) Přemoz sebe samého, z latin. Jiřího Iwanka, přeložil Tobiáš Čakert. Rkp. od r. 1728 w bibl. weř. 4 díly str. 140, 192, 159, 141. Tišt. w Mladé Boleslawi, 1748 w 12. u Frant. Slanského.

b) Pawla Barriho tři dnowé Swatomila, aneb přes tři dni duchovní saukromnost k obnowení ducha. W Hradci u W. J. Tybelly w 12. 1728 přel.

1486. Kunst neb umění wěčné spasení sobě získati. W Praze u Joach. Kamenického w 8. 1731.

1487. Matěje Augustiniho a) Přemýšlowání swatě o trpěliwosti křesfanské a o tom, což jí na odpor stojí, totiž o netrpěliwosti; aby srdce křesfanské onauno na každý den se ozdobo-walo, ale této pilně wstříhalo, z písem swatých wywedl, příklady wyswětlil a předložil Mathias Augustini atd. 1734 str. 311 bez místa (w Pauchowě).

b) Přemýšlowání o smrti.

1488. *B. W. Marpergera* shromáždění jeh-
nůtek, kterak mládež ponejprw k večeri páně
přístupowati má, 1736 w 12.

1489. *Ignac. Frant. Gregora* Předrahá před
obličejem páně smrt swatých jeho. W Hoře
Kutné u Jiřího Wojtěcha Kincla, 1738 we 4.

1490. Přemýšlowání o sedmi posledních slo-
wich ukřižowaného Ježíše, 1738 w 8.

1491. Přemýšlowání o osmeru blahoslawen-
stwí s výkladem a naučením, 1738 w 8.

1492. Sladký nápoj, jak při trpké nemoci,
tak při hořké smrti duše posilňující, t. j. ně-
která užitečná a potěšitelná w čas nemoci,
čtení a modlitby od *Jana Siesu*. W Hradci
Král. 1738 w 8. též w Praze 1755 w 8.
u J. K. Hrabý.

1493. *Blažeje Palmy* (paulana) newywaži-
telný poklad, aneb wnitřní we wšelikých se-
ctnostech cwičení k saudnému dosažení prawé
pobožnosti prospěšně slaužící, z lat. W Praze
u K. F. Rosenmüllera w 12. 1739. Nákl. děd.
sw. Wácsl. Též w Holomauci u Mikuláše Hra-
deckého w 8. (b. r. XVII wěk. Boček).

1494. *Salubres morientis seque pro felici*
aeternitate disponentis affectus. Olomucii 1741
w 8. lat. něm. a česky. Sepsal *Bernard Minetti*.

1495. *P. Wilíma Stanihursta* Starého ělo-
wěka skrze uwažowání čtyr posledních wěcí
proměna, a nowého zrození (přel. do češtiny).
W Praze 1741 w 8. u sw. Klímanta. Nákl.
děd. sw. Wácsl.

1496. Den s modlitbau začatý. W Praze
1741. (Boček).

1497. Příprawa k smrti s připojením jiných
užitečných knižecěk, od *Jiřího Ambrosiusa*, w
8. 1742 (bez místa) potom w Prešporku 1778
u Pačka w 8. str. 443, pod spráwau *Michala*
Institorisa Mošowského, kterýž i předmluwu
přidal.

Knižecčky přidané jsau: *a)* Nepřepacené lékař-
stwí duše w pokušení atd. *b)* Přemýšlowání o mo-
rowém nakažení s modlitbami. *c)* Summowní zprá-
wa, kterak se křestan před, při i po zpowědi a
wečeře páně užíwání chowati má. Na konci jsau
písně.

1498. Sw. Ignacius z Lojoly každému k uctění
.. předstawen. Pobožnost snadnická.. na osmero
.. čtení přes celý ochtab rozdělená. Náklad.
děd. sw. Wácsl. W Praze u sw. Klímanta,
1743 w 8.

1499. *Haas Leonard* Wýtah krátký pod ti-
tulem: Škola Kristowa. W Holomauci, 1743
w 16. 1772 w 8.

1500. Laskawé lítosti aneb z milowání pů-
wod mající skrausenosti newyprawitedlný pok-
lad k užíwání každodennímu (přel.). W Praze
u Johanny Kaudelkové w 8. (1744) str. 179
(nábožné cwičení).

1501. Těsná bránu, aukzá cesta k žiwotu,
ukázaná w opravdowé reformaci srdce. Přidáno
také D. A. F. falešné křestanstwo od samého
Ježíše přeswědčené, 1774 w 12. (bez místa
a tisk.)

1502. Krista p. ewangelium, Izaiáše o na-
rození Kr. p. e. 9. 6. a jeho potěšení plným
jměnu Imanuel, w zwláštích přemýšlowáních
předložené, 1744 w 8. (Index).

1503. Přemýšlowání w modlitbách str. 356,
přidány jsau písně duchowní l. p. 1745 str.
172 (špatná čeština).

1504. Naprawená cesta k hoře Sion, města
žiwého boha, nebeskému Jerusalemu atd. S při-
dawkem ukazujícím způsob učení sw. Pawla
w epístole k Římanům str. 86. Item. Wyučo-
wání podlé pisma sw., jak probuzené duše se
maji shromáždowati a společně s užítkem se
wzdělawati str. 86—98 W Břehu 1746 w 12.
(u p. Bočka).

1505. Ewangelický pořádek k milosti boží
jak duše od wlastní sprawedlnosti a nábožnosti
odwedená, a k poznání swé hříšné bídy přive-
wedená, potom ale k odpočinutí w ranách Je-
žíše doprovozena býti, a tak skrze wiru k od-
puštění hříchů a k pobožnému žiwotu přijíti
má (w rozmlawováních). W Břehu u Sam. Traut-
mana 1746 wel. 12. A — K6. (weř. bibl.
F. 182).

1506. Pobožné přemýšlowání o přehořkém
umučení a smrti pána Ježíše, na wšecy dni
skrze celý půst rozdělené, s přidawkem někte-
rých pobožných modliteb k ukřižowanému p.
Jež., a bolestné jeho matce. Sepsané od jednoho
kněze z towar. p. Jež. Wytíštěné w Praze
w impr. tow. Jež. u s. Klímanta, 1747 w 8.
str. 189.

1507. Pautník, na způsob labyrintu J. Am.
Komenského složená kniha, od *MATĚJE BODA*.
W rkp. u děd. Bodowých, (w. Lad. Bartolo-
meidesa memorabilia prov. Csetnek, 1799 a
Tabl. Poe. II. 55).

1508. Zlatá pokladnička ditek božích, kte-
rých poklad w nebi jest w sobě mající wy-
brané wýpowědi písma sw. s přidaným wy-
swětlením a s rytmy wzdělawatelnými z něm.
Karla Hein. Bogatzkyho přel. od *AND. MA-
CHERA*. W Berlíně 1749 mal. 8. podlahlý
str. 366 u Kr. Frid. Henninga.

1509. Newyprawitedlný poklad z milowání
páwod mající skrausenosti. W Praze u Johanny
Kaudelkové w 8. bez roku.

1510. *ANT. KONIÁŠE a)* Reflexiones
sanctae singulis per mensem diebus salubriter
ponderandae. Latine, bohémice et germanice.
Pragae 1753 w 12.

b) Rozjíwání na každý den w týhodni (tém-

dni) s výkladem otčenáše, pozdravení angelského, od Ant. Koniáše. W Praze 1754 w 12. česky a něm.

1511. Swaté upamatování na každý den w měsíci k pobožnému powážení sobě a bližnímu ku potěšení a výstraze, sepsaná od jednoho kněze z tow. Jež. W Praze u Ign. Prušy w 12. bez roku str. 240 (1753?)

1512. Spasitedlný týhoden, aneb krátké věčného spasení upamatování. Na každý den w týhodni rozvržené, jakož i velmi prospěšné rozjímání k počátku neb ku konci každého roku aneb raději k začátku a ku konci každého měsíce s horlivým wzdechautím a cwičením nej-přednějších ctností ozdobené, od jednoho kněze t. J. W Praze u J. K. Hraby, 1754 w 8.

1513. Cwičení a rozjímání všeliké duchovní. (Tow. Jež.) Rkp. stol. XVII weř. bibl. XVII. H. 16. w 8.

1514. GATTY, KAJETAN JAN a) O powinnostech stawu manželského, w Olomauci u Škarniela, 1756 w 8.

b) Cesta k pravému štěstí, nebo krátký obsah wáše boží.

1515. a) Knižka lozunků církwi bratrských na r. 1759, w Berlíně u K. F. Henninga w 8. t. r. str. 56. b) Lozunky církwi bratrských na r. 1763 a 1766, tamže u Jana Jiřího Lose. c) Wyučující texty církwi bratrských a obzvláštně dítek na rok 1765, w Berlíně u K. F. Henninga, 1764 w 8. Též na r. 1770. Tamž u J. J. Bose 1769. Opět na r. 1771, obsahující pauhá slowa, která od našeho milého p. a spasitele wyřknuta byla, w Berlíně u J. J. Bose, 1770 w 8. str. 62.

1516. JOBA ZMEŠKALA z DOMANOWCE Škola Jobowa, w nížto w kříži a zármutku postavený křestan trpěliwosti a upokojení učiti se může, sepsaná r. 1764, w Prešp. u Mich. Landerera, 1770 w 8.

1517. Knižka . . o smrti a mládencowi. W nowě wyt. w Holomauci u Josefy Hirnlowé, 1765 w 8.

1518. Naděje božská spasitedlně daufající w naději upewnění přílišně se spoléhající a zaufanlivý k napravení, w Praze u sw. Klimenta w 8. 1765.

1519. Wýborné duše lékařství na tři díly rozdělené, první díl předzachowávající liky, totiž užitečné přes celý den pobožnosti, druhý díl spásob náležitě zpovědi, třetí díl spráwu pobožného a swatého přijímání w sobě obsahuje, nákladem P. Daniele Metelky w Drškové, w Praze u Joh. Prušowé, 1768 A—G. [Též nákl. děd. s. Wácl. 1741?]

1520. Spasitedlná zpráva a naučení, kterak křestan katolický u prostřed wezdejších starostí

bohu slaužiti, rozličné ranní, wečerní, při mši sw. též k zpovědi a přijím. užitečné modlitby konati může. Od KARLA JOS. KHUNA, w Praze 1769 w 8. w kolleji t. J. skrze J. J. Šneidra faktora.

1521. Zrcadlo časného i věčného žiwota neb knížka zlatá, sepsaná od kněze Wácl. Witališe, přel. od WÁCSL. PARAUBKA, 1770 w 8. w Praze w impr. arcib.

1522. Budíček nebeský duše křestanské w mrákotách hříchů hluboce spějící hříšničky budící, w Hoře Kutné, 1770 w 12. W Hradci Král. w 18. w Brně w 18.

1523. Patnácte tajných trápení, sepsané o s. Maři Magdaleně, w Holom. w 12. b. r. (1770?)

1524. Sw. Ignacia z Lojoly osm swatých dní ku pomoci a zprávě na cestě boží začínajících k pořádnému užívání zlaté knihy, z lat. přel. FRANT. MUŠKA (?) s. J. nákladem děd. swat. Wácl. w Praze u Fr. Al. Jelínka w kolleji 1772 w 8.

1525. Duchovní kuchařka, kteráž jistému paustewniku skrze angela předstawena byla, w Holomauci w 8. 1772.

1526. Krátký wýtah knížky pod titulem: Škola Kristowa, w Holom. w 12. (okolo 1774).

1527. Praktika křestanského katolického chowání w 12. Nákladem děd. sw. Wácl.

1528. S. Ignatii de Lojola verus imitator et socius Jesu, latine et bohemic. Nákladem děd. sw. Wácl.

1529. Pobožný spásob při wyprowázení k hrobu wěrných mrtvých. Nákladem děd. sw. Wáclawa.

1530. Sancta perseverantia, t. j. S. setrwaní každému pobožnému člověku k snažnému se w něm ostříhání kratičce wypsane w 8. bez roku a místa listů 12.

s) Modlicí knihy.

1531. Modlitby a písničky pobožné zvláště k narození páně rozličnau rukau psané pro nějakau šlechtičnu. Rkp. od r. 1629 weř. bibl. XVII. J. 3. Inc. Pobožnost pro den páně neb neděli atd. — Litanie o Josefowi, o sw. Benediktu — kterak má pobožná osoba kolébku strojiti dětátku Ježiškowi na den sw. Tomáše atd.

1532. M. SAMUELE z DRAŽOWA a) Desatero přemýšlowání s modlitbami kajícími we 4.

b) Modlitby, též přemýšlowání swaté, pannám a paním, wdowám a sirotkám i jiným k potěšení we 4. w Zilíně 1629, 1669 w 12.

c) Modlitby k časům tétomu posledním zarmauceným a welice strastným případné, k nimž připojené jsau krátké modlitby na ewangelia nedělní w nowě složené w 12. bez m. a r. (1630?) str. 213 a registřík w 12.

Uwodí lat. werše M. Troila w předu i w zadu str. 257. (w Mus.) Opět s titulem: Modlitby těchto zarmoucených časůw, z autorůw ewangelitských. W Žitawě 1685, w Laubně 1745. Index.

d) *Enchiridion precum sacrarum*: Ruční knížka modlitební s powolením konsistoře Drážďanské w 12.

e) Modlitby k slawnostem a památkám weyročním, 1630 w 12.

f) *Sacra anchora Boemorum exultantium*: skraušené k pánu bohu obrácení lidu ewangelitského českého, mezi cizími národy zůstawajícího. W Pirně 1638 w 12.

g) Skraušené modlitby, též přemýšlowání a rozjímání duši truchliwau občerstwující z zákona božího, 3 dily.

1533. *Simeona Weperea* Poklad duše, t. j. modlitby pěkné. W Praze u Pawla Sessia w 12. 1630.

1534. **TRANOWSKÝ JIŘÍ**: Phiala sanctorum etc. t. j. nábožné modlitby. W Lewoči u Wowria a Brewtra léta 1631. (Dedic. Annae Sungogianae natae Thurzoianae Joannis Sungogii uxori et Magdalena Raffagownae) w 8. (Boček). Též w Lewoči 1635 w 8. Též s předaným Kašpara Neumanna Jádrem všech modliteb, w Laubně 1745. W Prešporku 1812 w 8. str. 233.

1535. Utočiště k požeňnané matce boží, w Praze 1633 w 8.

1536. Modlitby na swátky některých swatých. Rkp. w 12. r. 1635 při agendě F. 238—254. (Boček).

1537. Rukowět z rozličných kat. učitelůw na žádost mnohých wzácných lidí nemocným a umirajícím užitečná při posledním pomazání, před i při smrti slauzící. W Praze w Staré kolleji, 1636 w 8.

1538. Rozkoš rajská aneb každodenní věčné maudrosti poklona od jitrní začnauce až do kompletu, na celý týden rozdělená. W Praze w staré kolleji, 1636 w 8.

1539. **JIŘÍ FERUS** a) Zlatý nebeský klíč (*Cyriaci Ricci*), aneb wraucné katolické modlitby na 16 dilů rozwržené, w kterýchžto se předně wynacházejí modlitby ranní a wečerní, při mši a nešporní, zpowědní a k přijímání; jakož také modlitby k nejswětější swatosti oltární, k sw. trojici, ku Kristu pánu a k jeho umučení, k matce boží Marii panně a jiným swatým, na wšecky weyroční slawnosti a jiné obzwláštní dni, w obecních a wlastních potřebách a důležitostech, za swětské a duchowní panny, za těhotné a kající ženy, za nemocné a umirající osoby, a naposledy za duše w očištei. A to k obzwláštnímu užívání a potěšení pobožného ženského pohlawí, 1637 w 8.

Přečasto tištěné brzo s některými proměnamí

brzo hez nich, a pod jménem Weliký nebe klíč, aneb Nebeský klíč známé. Wyšly w Uherské Skalici 1784. W Brně 1818. W Jind. Hradci u Landfrasa, 1822, 1827, 1832, 1834. W Praze u J. Jeřábka 1831. Pak: Auplný zlatý nebe klíč, od Jawornického (cens. 1837). — Opět: Zlatý nebe klíč křestana katolického, obsahujíc pobožné modlitby ranní, wečerní, při službách božích a jiné rozličné písně w 8. w Litomyšli u Jana Turečka, 1830, 1833. — Z. N. K. duše křestanská boha wěrně a dokonale milující, t. j. wraucné kat. modlitby na 12 dilů rozwržené. Pro pobožné pohlawí ženské w 8. w Hrad. Kr. u Posp. 1830. — tamž 1841 archů 52. Na 16 dilů rozwržené.

b) Pomoc katolická dušičkám w očištei. W Praze u Žikm. Lewy, 1641 w 12.

c) Modlitby k swatým patronům českým, w Praze 1642 w 12.

d) Tužebná a srdečná suplikací lidí umírajících. W Praze 1643 w 12. Sepsal *Alex. Cajetanus*, přel. Jiří Ferus.

e) Hora Sion, modlitby od Jiř. Fera.

f) Žaltář pro wojáky. W Praze w 12.

1540. **SOLNICKÝ Wáclaw Mat.** Modlitby člověka nemocného. Rkp. r. 1638 při agendě (u Bočka).

1541. **NONNIUS Pawel.** Šest modliteb w nemoci těžké postaweného člověka. Rkp. 1638. Agenda (u Bočka).

1542. Modlitby některé zwláštní w čas protiwstwi cirkewního. Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

1543. První srownání a odewzdání naši wůle s božskau, pak otázky, kteréž nemocnému mají předloženy býti a mnohé jiné, 18 listů w 8. b. r. a tit. Rkp. (weř. bibl.?)

1544. Modlitba exulantů w Lešně polském. Při agendě w rkp. 1638 w 12. (u Bočka).

1545. **STEFANIDES WÁCLAW TEPLICKÝ**: Modlitby celoroční nedělní a na swátky weyroční. [Na konci: perscriptum 14 Martii 1638 Albipolij. Při agendě rkp. od str. 184—237 (u Bočka).

1546. Živý pramen rozličných hodinek swatých s mnohými modlitbami. W Praze w arcib. impr. 1638 w 8.

1547. Hodinky k sedmernímu za dušičky říkání, to jest, nešpor za duše wěrných. Wyt. léta 1641 w 12.

1548. Duchowní zbrojnice k nynějším bídným, wálečným a nepokojným létům atd. W Pr. w impr. akad. 1642 w 12. str. 228 (ZIKM. LEWA na přípisu podepsán).

1549. Přední křest. člověka starost, t. j. časná a blížká příprawa k dobré smrti (z lat.) 1644. W Praze w impr. akad. w 12. str. 455.

1550. *Christus nobiscum.* Favus distillans. To jest: Střed tekaucí utěšených, srdečných a nábožných modliteb. Sepsaná skrz kněze Štefana

Pilařika.. kazatele cirkve Teplické. W Lewoči 1648 u Waw. Brewera w 12. str. 236.

Tento titul jest na částce, na 1ní scházel, w. Tab. Pamět. příh. Št. Pilařika 34.

1551. Litanie za dušičky w obistci, s připojením některých zpěwůw. W Praze w impr. akad. w 12. 1648 str. 56.

1552. Sedmero starodáwní officium, aneb hodinky a chwály o žalostech nejsw. rodičky p. Marie bolestné. W Praze w impr. akad. 1649, 1749 w 8.

1553. Modlitba pobožná k pěti ranám p. n. J. Kr. poznowu wydal a obnovil P. F. *Didacus Novatius* ř. sw. Frant. Menš. W Praze u Lidmily Šipařowé, 1652 w 12. 1 arch.

1554. JANA TANNERA a) Fons Marianus centum devotionis rivulis irriguus, lat. a česky. W Praze 1653 w 18. s obrázky.

b) Sw. paut z Prahy do Boleslawi wedauci skrze 44 stací. W Praze 1680 (též lat. a něm. wysla).

1555. Modlitby křesťanské, od JIR. JOHANIDESA, far. Ropického a Koštenského. W Trenčíně, 1654 w 8.

1556. Navis institoris, t. j. lodí kupecká, w nížto se nacházejí rozličné modlitby k panně Marii. Od kn. LINHARTA KOMÍNKA řád. karmelit. W Praze w 16. 1655.

1557. J. A. KOMENSKÝ. Každodenní modlitby křesťanské z písem swatých od J. A. Kom. wzdělané i s přemýšlowáním ranním a wečerním atd. W Prešpurku u Jana Schauffa b. r. 264 stran w 8.

1558. Litanie všech swatých a j. lat. a česky. Rkp. weř. bibl. XI. E. 13. fol. b. r.

1559. Modlitby exulantů. Rkp. weř. bibl. XVII. H. 1. mal. 12. listů 84 wěku XVII.

Scházi začátek. Na konci jsau některé písně jako: a) Budiž chwála a čest i sláwa bohu otci wěčnému atd. [w jedné strofě prawi se zřejmě: Nás wyhnáné, milý pane, rač do vlasti přiwésti atd.] b) Píseň wyhnáných: Pamatuj na nás pane pro twau prawdu rozehnané atd. c) Píseň z něm. Ach Gott und Herr. Wěčný bože, jak mnoze jest mých hříchů atd. Na konci: Začínají se otázky dítkám s odpověďmi zwlášť pro komunikanty. Co tě nutí a wede k tomu, že chceš jiti k stolu páně? atd.

1560. Modlitby w rkp. weř. bibl. XVII. H. 2. w 12. listů 48 XVII stol.

Poslední jest nadepsána: Proti Turku. „Wšemohací milostiwý bože a náš dobrotiwý otče, jenž dítky swé, kteréž wíle twé.. newykonáwají, morem, hladem a wálkau trestati ráčíš atd.“

1561. Hodinky zlaté, modlitby swatých mýtých božích ze zlata, z pauhé totižto lásky boží. W Praze w kolleji, 1661 w 8.

1562. FR. BRIDELA: Jodoci Kedd hortus Getsemani. W Praze 1662 w 12. (z lat.)

1563. Trojlístek jarní ke cti a chwále sw. Trojice, t. j. trojnásobné pobožnosti wyznání

na den sw. Trojice. W Praze w Staré kolleji w 12. 1662.

1564. JANA KOPIDLENSKÉHO z ROZENFELDU Budič duchowní, t. j. probuzení duše křesťanské k powinným a wděčným chwálám za mnohá dobrodiní boží. Modlitba i píseň na každý den w týhodni. W Šenowě 1662, 1725.

1565. WÁCSL. ŠARAUNA Hořického, modlitby nábožné, 1666. (Index).

1566. *Jeronyma Barbensi* duchowní dewitnik. To jest dewitidenní pobožnost, kteráž ku počtě slaw. patriarchy Cajetana zakladatele.. Theatinského řádu na 9 dnůw rozdělena, může wykonána býti, s připojením žiwota jeho, z wlské řeči do české přel. W Praze u Urbana Goliáše, 1667 w 8.

1567. Kytka Marianská z rozličných chwály Marianské liliowych kwitků swita, t. j. welmi pobožné k rodiče boží modlitby, z něm. W Praze u sw. Klimenta, 1669 w 12.

1568. Přepěkné a přeuzitečné modlitby za šťastnau smrt. W Praze w impr. arcib. u Pawla Postřihače, 1670 w 12. 1 arch.

1569. *Martina Wolfa* Modlitby každodenní horliwé, z písem sw. wybrané, všem stawům k užíwání potřebné. W Senici w 16. 1670. W Žilíně 1673, w Pauchowě 1729 w 12. (u Bočka). Pak w Brně w 12. b. r. modlitby atd. k nimžto přidané jsau některé modlitby w nowě připojené:

1570. Swatá jednomyslnot neb dokonale srownání wíle lidské s božskau 1671, w Praze u sw. Klím. w 12. (písně a modlitby), 1 arch.

1571. IGN. DLAUHOWESKÉHO a) Mons adiutorii, hora pomoci, to jest, obnowení pobožnosti starodáwní k 14. sw. pomocníkům.. u sw. Apollinariše w Now. m. Pr., mezi kterými Staroboleslawská p. M. nejswětější, w Pr. u J. Arnolta, (1670) w 12. A — K6.

b) Koruna česká, to jest pěkné a pobožné modlitby k přednějším dědicům, w nichžto co nejkratčeji jejich žiwotowé se obsahují, spolu i skřiwánek Boleslawský.. Přitom wýtah.. všech swátostí a reliquií w kostele sw. Wita na hradě Pražsk. W Praze 1673 u Jiř. Černocho w 8. 4 archy.

c) Wěneček neuwadlý z listí bobkowého, t. j. uctění prawé blahoslawené panny Marie, w Pr. u Arnolta z Dobroslaw. 1675 we 4.

1572. Pobožnost páteční ke cti sw. Frant. Xaveria w jeho chrámečku kolleje tow. J. na Now. m. Pražsk. wyzdwižená. W Praze u sw. Klím. 1672 w 8.

1573. Modlení weřejné we středu a w pátek

w městech Pražských za Ferdinanda arcibiskupa Pražského. W Praze w Královém dvoře u Jos. Aut. Šilharta w 8. bez roku (1673).

1574. Ustawičný kříž Ježíše Krista atd. (Modlitby). W Praze u sw. Klim. 1674 w 12. str. 84.

1575. *Jana Nadasia* rok nebeský aneb památka obcowání, jakož i wzywání swatých a swětice božích, 1667 w lat. a 1671 w něm. řeči wydaný. Nyni w českau uwedený, w Praze w kolleji w 12. str. 264, bez r. tež 1766.

1576. W. J. J. vstupování wrancei duše aneb wzdychání swatú k Ježíši trůnu milosti složená skrze *Ahaswera Fritša*, z lat. w český uwedená. W Rudolštátě stanna Freischmiediana a Fleischeriana 1676. W Münsterberce k nalezení při české církwi, formát w 8. malý jako 16. str. 352.

1577. Modlitby a písničky z autorů ewangelických. W Žitawě 1678, 1680 w 12.

1578. Modlitba welmi pěkná a horliwá k blahosl. p. Marii, 1678 w 12. bez místa, 6 listů.

1579. Každodenní pozdravení nejsw. rodičky p. Marie s připojenau písničkau na zázračný obraz Tuřanský w Morawě, bliže Brna bydlicí. W Hradci Král. 1679 u Dan. Kamenického w 12. 6 listů (modlit. a písně).

1580. Plast strdí z bylin a kwítků sebrany rozkošné zahrady nebeské a ráje duchowního atd. (Modlitby) od ŠIM. KŘENKA OLEŠNICKÉHO, 1679 sepsané, a nyni w nowě na swětlo přiw. od J. S. w exilium zůstawajícího. Wytisťeno w Krosně u J. Fr. Liskowiusa, 1723 w 8. str. 240.

1581. Hymnus de beata Virg. Maria. Nábožná modlitba k Marii p. proti morové ráně, lat. český a něm. 1679 w 8. 2 listy.

1582. KAŠPĀRA MOTĚŠICKÉHO a) Suffitus spiritualis. Kadění duchowní w čas moru. Modlitby a písničky. W Žitawě 1681.

b) Modlitby nábožné a horliwé s otázkami náboženství křesť. a písněmi. W Žitawě u Mich. Hartmana w 12. 1706 str. 427. Opět 1715, 1719, 1746. W Praze u J. Höchenbergera, 1783.

1583. *Jana Eichorna* Duchowní zbraně i pokladůw wěcných pokojík, plný překrásných modliteb, přel. MICHAL LÁNI, dwa díly. W Žitawě u Michala Hartmana, 1682-3 w 12. též 1718 we 4. 4 díly. W Prešp. 1780 w 8. W této knize se mnohé modlitby we werších nacházejí.

1584. *Pět čerwených korálůw* wpodobňujících pět ran Kr. spasitele ukřižowaného, prawého muže bolesti. Item perlowá koruna z třech zlatých a 15 stříbrných perel atd. W Praze

u Dan. Michálka, 1686 w 8. 1710 w 8. w Hradci Král. 1724 w 8. u K. J. Jauernicha 1719. W Kutné Hoře bez roku.

Opět: Pět čerwených korálů, aneb srdečné a lítostné rozjímání pěti ran Kr. p. ukřižowaného. K nimžto připojeny jsau modlitby ranní, wečerní, při mši swaté, před i po zpovědi a přijímání wel. swátosti oltární. Na obzvláštní výroční swátky. Litanie a modlitby k blahosl. p. Marii, k swatým patronům, a jiné wrancei modlitby ku potěšení horliwých duší wydané. Pro osobu ženskau w 8. w Jind. Hr. u Landf. 1826, 1830, 1833, 1834, 1836 str. 192. — W Příbrami 1728 w 8. W Litomyšli u Turečka w 8. 1826, 1829, též i pod dalším názvem: P. č. K. aneb nábožné rozjímání o přehořkém umučení p. J. Kr. kdež i také jiné modlitby obsaženy jsau. Pro obojí pohlaví. — W Praze u J. Spurného 1834. — Též w Somrowské kniht. w 8. 1832. „Modlitby k pěti ranám Kr. p. (1837 cens.)“

1585. Zpěwy a modlitby *Jiřího Zubojníka* wydal Štěpán Francisci Harhowský, w Lewoči 1686 u Brewera.

1586. Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Frant. Xav. W Praze u sw. Klim. 1688 w 8.

1587. WÁCSL. PRAŽSKÉHO Modlitby prawé pobožné, obsažené w dvojí stránce, 1688 w 12.

1588. Hodinky k sw. kříži s některými . . . modlitbami ku potěšení . . . putujících k obrazu ukřižowaného pána w Staroboleslawském . . . kostele, w Praze u Jiř. Labauna, 1689 w 12. 2 archy.

1589. Patnácte modliteb welmi pěkných s. Brigidy o . . . umučení p. 1 arch, bez místa a roku. (Bibl. weř. G. 220), též 1675 w 8. w Praze u Jiř. Černocho.

1590. Zdravý pramen preyšticí se k životu wěcnému, aneb pobožný způsob příprawy k šťastné smrti nemocným a umírajícím k užívání welmi prospěšný. Z rozličných pobožných kněh wybraný. W Praze u sw. Klim. 1635 w 12. Opět u Dan. Michálka, 1678 w 8. w kolleji Jes. 1693, 1702 w 12. w Praze u sw. Klimenta, též 1704 w 12. 1735, 1738 w 8. 1763 w 12. Přípis Wácsl. Bilkowi, scholastikowi podepsán M. S. (*M. Steyer?*) J. S.

1591. Swatá pobožnost patnácte-aterního přijímání wel. sw. oltární ke cti sw. Dominika, s modlitbami, officium. Rozjímání z něm. w Pr. w imp. arcib. skrze Jana Matyssa, 1693 w 8.

1592. Officium blahoslawené Marie panny za blahoslawenau smrti a nad nepřátely switězení z. s. Bonawentury složené, w Brně u Fr. Ign. Synapiho, 1696 w 32.

1593. Ráže bílé čerwená, pobožnost k nejsw. materi Marie panny sw. Anně w 12. str. 214 (bez titule). Jest to od *P. Maximiliana* knížka modlicí k s. Anně pro bratrstwo sw. Anny u Bosákůw, w Praze od papeže Innocent. VII w r. 1699 potwřzené. Přípis jest Mar.

Alžběte hraběnce z Šaffgotěu, roz. hraběnce z Waldšteinu.

1594. Duchovní poklad aneb kat. modlitby a písničky z rozl. pobožných knížek sebrané. W Praze u sw. Klim. 1700 w 12. Duch. poklad w Jind. Hr. b. r. (1826?) a častěji.

1595. Krátká zpráva o swátosti pokání atd. Po druhé u J. Sam. Beringera (příprava k zpovědi a modlitby).

1596. Modlitba proti protestantům w kurf. baworském, kterauž se w Minichu (sic) modlí. 1 list. Rkp. 1700 (u Bočka).

1597. Duchovní žiwota studnice, plná božského občerstvení, wyprýštěná w ráji písma sw. otewřená od ducha sw. a všem spasení žádostiwým, a milosti boží žižnicím srdcím jak každodenně ráno i wečer, tak we všelijakých potřebách, křížích. ano též při zpovědi, wečeři páně, nedělních a swátečních službách božích k potěšitelnému užíwání církwe Augšpur. wyznání dokonaleji wydaná skrze *Eliáše Mlynářových* atd. w Lewoči 1702 w 12.

W té knize pořádek duchovní žiwota studnice M. Salliskowiusa držán, mnohé modlitby w prose, a dílem w rýmích přeloženy. Wyšla opět 1736 (bez místa) w Prešpur. u Fr. A. Packa, 1775 w 12. str. 567 (s připojeným kancionalíkem, obsahujícím písne Tranowského Gloziusa, Eliáše Mlynářových a j.) Též l. p. 1788 w 12. str. 280 mimo regist. W Prešp. 1810 w 12.

1598. *Neumanna Kašpara*: Duchovní křestfiansko-katolické jádro všech modliteb pro wšecky lidi. Přel. od DAN. SYNAPIA, w Lewoči 1703 w 12. u Žofie Brewerowé.

Wydal je též Michal Institoris připojeně ku knize zpěwů Tranowského. [W. Tabl. poez. III. 56.] — W Žitawě u Mich. Hartmanna [od Dan. Stránského] 1706 w 8. Pak w Laubně 1745, w Prešp. 1779. W Praze u Fr. Jerábka, 1782 w 8. u Schönfelda 1787 w 8. W Pardubicích písmem Deckartských dědiců, 1809 w 8. W Král. Hradci 1818. W Jindř. Hradci u Landfrasa, 1825, 1827, 1831, 1832, 1835. W Praze w Šumanské impr. 1832. W Litomyšli u Turečka, 1826.

1599. Exercitia octiduanu anni 1704—1705. Rkp. weř. bibl.

1600. Exercitium katolických žen nemocných. Rkp. weř. bibl. (bez r.)

1601. *Mikuláše Kincla*, far. Šimbachského zrcadlo pobožnosti, modlitby ke všem časům a příhodám ženského pohlawí spořádané, 1708, 1745 w 8.

Po třetí s titulem: Zrcadlo pobožnosti, z příkladů oswícených a w písmě sw. poznamenaných panen, žen a wdow, ženskému pohlawí představené, t. j. modlitby od atd. l. 1745 str. 360. Předána jest písnička swatá prawdliwá z celého zákona wydaná od kněze Wácsl. Trojana 3 listy. (U p. Bočka).

1602. *WÁCSLAWA GLEYCHA* a) Hůl pocestného modlitby 1708.

b) Starých lidí koruna pobožnosti: Modlitby

a písne duchowní, 1713 w 12. 1715, 1724, 1725, 1734.

c) Obnowení smlauwy křtu s modlitbami i písni, 1723 w 16.

d) Wraucné a nábožné modlitby každému wěrnému křestanu přes celý týhoden, ráno i u wečer, též i w chrámě při užíwání wečeře páně, i k slawnostem weyročním, též i písničky i otázky pro mládež, 1734 w 18. (Index).

1603. *Hoffmanna Gottfrieda*, gymnasium Žitawského rektora, čtwerá nábožnost, s kterau před všemohaucího boha mládež školská w tyto nebezpečné časy přistupowati má. Z něm. přel. M. KRISTIAN PEŠEK při gym. jmenowaném učitel, 8 stran. W Žitawě 1709 w 8. (u Bočka).

1604. Rozkošné duchowní a welmi nábožné modlitby swatých dwau sester, Gertrudy a Mechtildy, w Praze 1713 w 12. 1715 w 8. w Jind. Hrad. 1733 w 8.

1605. Růže rajská modlitbami wykwetlá, 1713 w 8. Pod jinými nadpisy: Rajská růže spasedlnými a po slawě nebeské wonnými modlitbami naplněná, obrázkami okrášlená atd. w Brně 1767 w 12. též 1803. Jinak: Líbezně kwětauí rajská růže w zahradě milosti boží wsazená, s wonnými modlitbami pro rozdílnost času ku potěšení křest. duše okrášlená. Pro osoby ženského pohlawí w 12. bez roku atd. Duchowní r. růže spasedlné wůně IV. wyd. w Jind. Hr. u Landf. 1827, 1834, w Praze u Somra 1832.

1606. *Sigm. Lewa* Paut k boží krwi w 12. 1716.

1607. Prostěradlo hrobowé p. n. J. Kr. t. pěkné, skrausené a slzawé modlitby atd. w Hr. Král. w 12. (bez r.) listů 6; obsahuje modlitby za dušičky.

1608. Hodinky a některé pobožné modlitby k nejsw. rodičce boží panně Marii, ochranitelkyni našeho kralowství... w obrazu Staro-Boleslawském; pak hodinky o sw. Josefu, k Cyrillu a Methudowi, k sw. Wácslawu, Wítu, Wojtěchu, Zikmundowi, Prokopu, Iwanu, Norbertu, Lidmile, panně Anežce; wůbec k sw. patronům českým. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 2. pap. w 8. str. 434 z wěku XVIII.

Uwádí modlitbu tistěnanu r. 1718 t. historické představení o nejstarožítnějším a sw. zázračném obrazu p. M. Staro-Boleslawském.

1609. Modlitby welmi nábožné před a po zpovědi s duchowním rozjímáním a náležitau přípravau k swátosti oltární, w Praze u Jana Hrabý, 1719 w 8.

1610. *Wácsl. Alex. Schmidta* duchowní důl, dewět rozličných bohatých žil atd. k rozmnožení cti a chwály boží všemohaucího, duši spasení atd. W Hradci Král. 1719 w 12.

1611. Dies sacer, festus et profestus od *To-biáše Čakerta*. W Znojmě 1719.

1612. *Jana Arnda* rájská zahrádka plná křesťanských ctností, jenž skrze wraucné, nábožné a potěšitelné modlitby do duše wstípené býti mají, od *MATEJE BELA* přel. 1720 w 12. str. 624 a 4 regist. (bez místa); w Prešpurku u Fr. A. Packa 1777 w 8. W Praze u Šönfelda, 1782 w 12. též 1785 ib. též w Praze 1811 w 8.

1613. Snopů jedenáctero Josefowi se klanějících Gen. 37, t. w lat., českém a něm. jazyku vydaných modliteb jako z klasů sebrání atd. od *Karla Mageta*. W Praze u Joachim. Kamenického, 1720 w 8. w Hradci Králové 1722:

1614. Lékař duchovní sw. Jan Nepomucký, který hojí duši atd. (Modlitby s hodinkami), w Praze u K. J. Hrabý, 1722 w 12. str. 168.

1616. Kšaft aneb poslední wůle nejblahoslavenější na nebe vzaté panny Marie (z franc.) 1723, w Praze u Joach. Kamenického w 12. str. 36.

1615. Chléb každodenní aneb způsob pobožnosti, w Praze 1723.

1617. Modlitba srdečná k bohu všemohajícímu, psaná od Čecha, 1723, 1725 w 12. bez místa a tisk.

1618. Pobožné české meditací in 8. na celý rok. Ohlášeno w Rosenmüller. nowinách r. 1725.

1619. Pobožnost každodenní k ukřižowanému pánu Ježíši w 8. Nákladem děd. sw. Wácslawa. W Hradci 1727 w 8.

1620. Dobrý den s modlitbau začatý. Nákladem děd. sw. Wácslawa.

1621. Pobožnost Xaverianská w 12. Nákl. děd. sw. Wácsl.

1622. Štít Mariánské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a ďábla dobře a spasitelně od bohobojící se duše někdy užíwaný pro šťastné skonání, 1726, w Praze u Joach. Kamenického w 8.

1623. **PAWLA JAKOBEIHO** a) Duchovní domácí hodiny z německého jazyku přeložené, 1727 (w Puchowě).

b) Modlitebný poklad obsahující w sobě modlitby křestan, horliwé a nábožné jak swáteční a nedělní, tak též wšední, k wšelikému času a k rozličným potřebám obecným i obzvláštním slaužící. Nákladem W. Kleycha (bez m.) w Žitawě 1732 str. 1122 kromě registř.

1624. Pobožnost každodenní k nejsvětějšímu wykupiteli Ježíši ukřižowanému k wyžádání milosti dobrého žiwobytí a sw. skonání, z lat. w Hradci Král. u Jana Tyběly, 1727 w 8.

1625. Pobožnost wraucná k welikému swěta

diwotworci sw. Prokopu (officium sw. Prokopa), w Kutné Hoře 1730 w 8. u Jiř. Kincla 1740 w 8.

1626. Spůsob a manýra s bohem jednati. Z něm. přelož. w Hradci Jindř. u J. Petra Kincla w 8. 1730.

1627. Požehnaná mezi ženami p. Maria od Iwana Knoblocha, w Praze 1731.

1628. Modlitby nábožné, w Gdansku 1733 w 12.

1629. Výborné duchovní cwičení w prawém křest. obcowání dle nawržení Missionis. W Praze u K. F. Rosenmüllera, 1734 w 12.

Obsahuje modlitby, rozjímání nejpotebnejších článkůw wíry a písně nábožné str. 178, též w Brně b. r. w 8. Pak r. 1775 mal. 8. str. 211 u Zofie Klauserowé, král. dworsk. impressorky — W Praze w Somrowské knižt. 1832. — U Spurného 1834 w 12. W Jindř. Hradci u Landfr. b. r.

1630. Modlitby ženské, wraucné a nábožné s otázkami pro mládež, 1734 w 24.

1631. Desátek od dáwna schwálené pobožnosti ke cti sw. Františka Xaveria, w Praze u sw. Klimenta w 8. a 12. 1734.

1632. Modlitby ranní a wečerní welmi wraucné přes celý teyden, též k p. Marii a k sw. Janu Nep. z rozličných modliteb wybrané. Rkp. 1735 w 12. str. 334 (Boček).

1633. Nebeský towaryš w cestě, t. j. modliteb a písniček atd. w 12. 1737.

1634. Utěšená ruční knížka pro dítky křestanské, 1738 w 12.

1635. Modlitby nábožné každému w hrozných příhodách atd. w Elbingu, 1739, 1741, w Břehu 1743.

1636. Krátký způsob čtení sw. Aloisia Gonzagy z t. J. skrze šest neděl postaupných, pro kteraužto každau neděli Kliment XII plnomocné odpustky udělil, 1740 7. Ledna, w Praze u J. K. Hrabý b. r. w 12.

1637. Budič srdce ewangelický, záležející w 6 částkách, 1744 w 8.

1638. Modlitby školní pro mládež ke každodennímu užíwání, 1744 w 12.

1639. Mocný prostředek Marii na umučení jejího božského syna nejbolestnější matku každodenně skze celý týden pobožně ctíti a chwáliti, a tedy od Marie pomoc, milost, milosrdenství a potěšení we všech potřebách a důležitostech těla a duše žádati a obdržeti, znou na swětlo wydaný nákladem Matauše Drekslera, w Praze 1745, w Král. Dwoře skrze Gottfrieda Lange faktora, str. 56.

1640. Škola křestanská modlení w sobě mající nejpotebnejší modlitby na rozličné případy, w Břehu u Samuele Trautmana (podlauh.) 1745. Přidány: Písničky oíl str. 192.

1641. *Zrcadlo pobožnosti z příkladů oswi-*

- cených a w písmě sw. poznamenaných panen, žen a widow, ženskému pohlaví představené, t. j. modlitby atd. od *Mikuláše Kincla*, kněze Šimbašského l. 1745 str. 360. Přidána jest *pisnička swatá prawdiwá* z celého zákona wydaná od kněze *Wacslawa Trojana* 3 listy (Bož.)
1642. Modlitby těchto zarmaucených časů atd. (z auktorů ewang. wybrané), w Laubně u Mik. Scilly, 1745 w 12. str. 288.
1643. Modlitby a písně o pokání a o wečeři páně z rozličných ewangelických auktorů sebrané, 1746 w 8. (bez m.)
1644. Dewitidenní cwičení ctnosti ke cti a chwále swat. Fidela z Sigmaringu řádu sw. Serafinského otce Františka, jenž kapucini slují .. (z něm.) w Praze u Jana Jeřábka, 1747 w 8.
1645. Pobožné vzdychání k swat. Fidelu z Sigmaringu mučedniku a sw. Josefu z Leonissy, w Praze u Fr. Hladkého bez r. w 8. (1747 ?)
1646. Modlitby aneb kratičky způsob srdce swé wyléwati před obličejem božím, w Drážďanech 1748 w 8. (bez tisk.) str. 48.
1647. Modliteb kazatelských od slawnosti swaté, až do adventu díl druhý w 8. (bez místa, roku a tisk.)
1648. Modlitby wraucné a nábožné pro osoby mužského a ženského pohlaví, 1743 w 8. 1750 (bez místa a tisk.) w Prešpurku u Fr. Aug. Patzko, 1774 w 8. a 1781 w 12.
1649. Pobožnost welebného bratrstwa obojího pohlaví, pod titulem neb wzywáním p. n. J. Kr. a blahoslawené panny Marie za obdržení dobré smrti w chrámu p. t. Jež. w Jičíně, w Král. Hradci u J. Klim. Tyběly, 1752 w 12.
1650. Památka (požehnaná) sw. Prokopa opáta kláštera Sazawského, obzwláštního patrona králowství čes. — ku potěšení duchovnímu. . sepsaná a r. 1753 na swětlo wydaná, s. a. 4. Fol. 32. Rkp. weř. bibl. II. E. 5.
1651. Celé srdce milosti boží, aneb wrauci a nábožné modlitby k času rannímu (od J. **BLAZIUSA** mladšího), 1756 w 12. str. 161. Připojen jest: Jazyk slovo boží zpíwající (w. písně duchovní t. r.)
1652. Slaup ohnivý křestanské Israelyty na cestách zprowázející; neb modlitby a písničky duchovní a wrauci pocestným, zwláště pak kupcům, handlírům a řemeslníkům k dobrému z rozličných autorů sebrané, skrze **MATĚJE MARKOWICE**, 1756 w 12. str. 121 mimo předmluwu přes 2 archy dlahbau.
1653. Přidawek rozličných horliwých modliteb a písní atd. První: Prosba k duchu sw. za sedm darů začínající: *Přijď duše swatý; twau milostí těšiteli máj w aukosti atd. Končí*

s křížowau cestau, w Hradci Král. u J. K. Tyběly, 1764 w 8. str. 100.

1654. Dewitidenní neb nedělní pobožnost k uctění sw. Prokopa, w Praze u Fických a Hladkowských děd. w 8. 1766.
1655. Františka I nábožná modlitba umírajícího, 1767 w 8.
1656. Manuale Lauretanum, aneb Marianské Lauretanské modlitby atd. w Praze 1767 u J. S. Hraby w 12. str. 272.
1657. Hodinky (kratičky) o sw. Apollinariyi, w Praze u Fických dědiců, 1768 w 8.
1658. Písně mše-swatní a modlitby spolu s potřebnými wiry otázkami, we Widni u Jana Tom. Trattnera, 1769 w 32.
1659. Hodinky malé o sw. Brunonu w 8. b. m. a r.
1660. Hodinky o sedmi žalostech p. Marie, w Holomauci 1768 w 16. Pobožné a důwěrné cwičení neb krátké hodinky a litanie k božské prozřetelnosti, w Hradci Král. u J. K. Tyběly, 1769 1 arch.
1661. Hodinky (pobožné) o blahoslaweném Serafinowi a monte Granario řádu kapucinského, w Praze u Jana Jul. Jeřábka w 8. bez roku.
1662. Marianská pobožnost od jedné každé od boha plodem požehnané manželky, by šťastného plodu dojití mohla, před sw. obrazem těhotné rodičky boží Marie panny, kterýžto obraz w Now. m. Prazském na Karlowě etěný pobožně jest. Přetlačená w Praze (bez r.) w 8.
1663. (*Deest Titul.*) Modlitby k sw. Anně w 12. 3 archy (weř. bibl.)
1664. Obět božské chwály, w rozličných žalmích, modlitbách a litaních pánu bohu atd. w 8. w Praze 1770.
1665. Pobožnost k nejswětějším pěti osobám Ježíši, Marii, Josefu, Joachymu a Anně, w Brně 1770 w 12.
1666. Knižka pobožná nowá, w Holomauci 1774 mal. 8.
1667. Cesta křížowá, w Brně 1778 w 12.
1668. Hodinky o nepoškwrněném početi panny Marie, w Holom. 1778 w 16.
1669. Marie rozkoše zahrada atd. w Brně, 1779 w 12.
1670. Pobožnost k bohu za odwráčení moru, hladu a wojny, we Widni, Kaliwoda w 12. 1774.
1671. [Bez titule]. Duchovní potěšení a kterému se jedna každá křestanská duše těšiti může, w Hradci Král. u J. Klimenta Tyběly, 1770 2 archy.
1672. Pobožnost k nejsw. swátosti oltární obzwláštne na den božího těla a skrz celý

oktaw, w Hr. Král. u J. K. Tybely 1773 w 8. str. 40.

1) Zjewení, proroctwí atd.

1673. *Křištofa Kottera* jircháře Spratawského widění a zjewení, kteréž měl od léta 1616 až do léta 1624, III díly. Z něm. přel. 1625 we 4. bez místa. Též rkp. weř. bibl. XVII. E. 18. Opis 1813 we 4. u p. Bočka. Jest od **KOMENSKÉHO**.

1674. Snář, skrze kterýž bude moci jeden každý buďto sám sobě, nebo jinému, co se mu we snách zdálo, sny wyložiti, w 8. bez roku, místa a tisk.

1675. Krátké weyklady o důmělem (sic) zdání

snůw, skrze které jeden každý buď sám sobě, aneb jinému wyložiti může, jakož i numera, které dle wyznamenání snů do loterie se sázeti můžau. Wšem milownikům hry loterie wydané w 8. (bez r. a místa), 3 archy.

1676. Zaklínač aneb bič ďábla s obzvláštními zprávami na zlé duchy, kteříž se při pokladech nacházejí, jak se mají skrze tyto sw. modlitby odhánět pryč, při nichž se nachází wirgulář ukazujíc, kde se mají wirgule řezati. Nákladem Josefa Zelenky obywatela města Towačowa, 1733.

1677. Žehnání proti krupám a zlému powětrí s. a. (saec. XVII) w 8. Rkp. weř. bibl. XI. F. 7. fol. 124.

ODDĚLENÍ ŠESTÉ.

Od uwedení něm. jazyka we školy a kanceláře až do našich časůw, od roku 1774 až do roku 1846.

I.

§. 31. *Staw politický.*

Za ostatních let panování slavného Marie Theresie paměti hodno milostiwé léto (1776) a 10 měsíců trvající wojna s Prusy, která skončila se skrze pokoj w Těšíně (1779) dobytím na vždy části Bawor mezi řekami Innem a Salzau. W té wojně uznána potřebnost některých pevností proti Prušanům, a založen Terezín 10 Října 1780, a Plesy neb Josefow, dokonany 1787. Umřela weliká Theresia 29 Listop. 1780. Po ní nastoupil *Josef II* (30 Listop.) On dotčenými twrzemi českau zemi upewnil, a uwedením jednoho jazyka, práv a jako jedné národnosti k Rakausům pevněji připojiti se snažil; tělesnau poddanost zrušil (1781, 15 Čerwence), robotu w peněžný plat obrátiti, a dědičný nájem zobecniti, lid a sílu vládařství rozmnožiti usilowal, daň gruntowní nebo urbární (1789) ustanowil, a mnoho jiného w správě uwedl, co k prospěchu národu býti se widělo. Za něho smlauwa přátelská s Rusy učiněna, a obchod po Dunaji otewřen; Nízozemě odpadly (1789); francauzské pozdwižení se počalo (1788); s Turkem wojna wedena, jejíhož konce nedočkaw skonak 20 Unora 1790. Památný též za něho byl příjezd papeže Pia VII do Wídně (1782) a weliká woda w Čechách 28 Unora 1784. *Leopold II* nastoupil císařowání w Březnu r. 1790. Zawřel s Turky pokoj (27 Srpna 1790). Korunowán w Praze 6 Zátí 1791, při čemž koruna česká, která od korunowání Marie Theresie (1743) we Wídni se nacházela, opět do Prahy přiwezena, a tak Čechům wrácena jest. Na žádost stawůw berní system Josefůw zrušen, a starý uweden, i předešlá stawowská spráwa ustanowena. Při vypuknutí wojny s Francauzi umřel 1 Března 1792. *František II* (co rakauský císař I) korunowán byl w Praze 9 Srpna 1792. Hned od nastoupení na trůn wěsti musil wojnu francauzskau, která přes 20 let trwala, bywši jen krátkým několikráte pokojem přetržena, jako w Campo formido 1797, w Lunevilli 1801, Prešpurku 1805, we Wídni 1809, a w Paříži 1814 dwakráte. Rakausko na císařství powýšeno a zemská obrana (družina) zřízena (1804), kongressem Wídeňským (1815) německá říše nowau oprawu obdržela (spojení států něm.), k níž naše Čechy, Morawa a Slezsko přiwtěleny. Sešel císař ten w r. 1835, 2 Března, panowaw 43 léta. Po něm nastoupil nynější náš dobrý Ferd. I (co král český V), ko-

rúnován w Praze dne 7 Září 1836, kterýž Čechy potěšil tím, že J. C. Wýsost nejoswícenějšího pána arciwévodu Štěpána za správce země ustanowiti ráčil (w Lednu r. 1844).

II.

§. 32. *Oswícení.*

a) Za ostatních let Marie Theresie (1774—1780).

Patentem od 6 Pros. 1774 uwezeny jsau německé školy tři stupňů: normalní nebo pravidelné, hlavní, a obecné nebo trivialní w malých městech a wesnicích, kteréž pod správau školní komisse u zemského řízení, běh swůj počaly r. 1775. W latinských školách uwezen nový plán (1776). Pět let (na místě šesti) ustanoweno pro učení gymnasiální, do něhož bez wyswědčení z normalní neb hlavní školy nikdo přijat býti nemohl. Latinské klášterní školy w německé proměněny (1778), a kde zůstaly pro zpěwáky, dohledu direktora nejbližšího gymnasium poddány (1779), až konečně cele zrušeny (1782). Založena (1778) některými dobrodinci škola pro chudé Israelity, w níž jich 40 od 7 až do 13 roku náboženství, čtení a psaní učeno. Po zdwižení Jesuitů arcibiskupské seminarium z Králowa Dwora k sw. Klimentu přenešeno, alumnů pak do weřejných škol posíláno. Censura duchowenstvu odňata, a zvláštní komisse zřizena. Bibliotheka Jesuitská w Pražské kolleji, která při zrušení jich obsahowala 16000 knih, rozmnožena jest (1777) knihami ostatních bibliothek Jesuitských a universitě nechána. Hwězdárna stala se (1773) weřejným austawem pod správau Steplinkowau († 1778), po němž Zeno S. J. spráwu její wedl. W r. 1775 založen jest mineralní kabinet w Klementínu, snešením sbírek p. knížete Egona z Fürstenberku, p. hraběte Kinského, barona Borna a staré sbírky Klementinské. První direktor toho kabinetu byl sám hrabě Kinský, potom professori zvláštní historie přírodní ten auřad přejali, jež nyní náš J. Sw. Presl zastává. Téhož roku botanická zahrada založena. Až dotud botanika i chemie učena býwala professorem medicinských institucí: toho r. (1775) zvláštní stolice pro tyto dwa předměty zřizena a Josefu Gotf. Mikánowi († 1811) swěřena. W r. 1777 založena industrialní škola w Praze řízením probošta Kindermanna ze Schulšteinu, napotom biskupa Litoměřického, kdežto mládež mimo obyčejná učení také w hospodářských pracích, štěpařství, zahradnictví, wčelařství, hedbáwnictví, předení, pletení punčoch, dělání krajek atd. cwičena byla. Umnožily se ty školy do r. 1790 až na 200, ale zašly časem; čehož mimo jiné i ta příčina byla, že školy ty, německy zawedené, do národu ještě tenkrát wíce českého, ne dosti hluboko se wkořenily a takměř na cizí půdě stály *). K poznání mrawů onoho wěku slauží nejwyšší nařízení (1780), kterým noční modlení k sw. Křištofu, k sw. Koruně atd. jakož i zaklínání duchů pro poklady pod trestem zapowězeno; potom rozkaz lid poučiti, že dotýkání mrtwých, kteří sobě násilně žiwot odňali, anebo hanebnau smrtí sešli, cti a dobrého jména nepoškwřňuje.

b) Za Josefa II 1780—1790.

Powoleno (1781) příbuzným Augšpurského a helwetského wyznání, aby w Čechách a Morawě swé náboženství swobodně provozowati mohli bez ujmy katolického, panujícího náboženství (pročež taxa štolý farářům katolickým odwaděna býti musí). Tudy powstalo w Čechách 36 helwetských, 12 Augšpurských církwí, na Morawě 15 helwet.,

*) Viz Čas. mus. 1833 I. 113.

14 Augšp. a počítalo se r. 1788 w Čechách 44,700 příbuzných obojího vyznání. Tím způsobem přešelému pokrytství w náboženství a z toho vynikající škodě přítrž učiněna. Potomci kališníků hlásili se k ewangelickému, a wnukové českých bratří k helwetskému vyznání; kazatelé jim z Uher powoláni. Mnozí z wystěhowanců opět se do Čech nawrátili, smějice tu kupowati domy a statky, dosahowati mistrowského práwa atd. Klášterů do r. 1782 bylo w Čechách 154; zrušeno jich, mimo Jesuity 71; w Morawě ze 75 zrušeno 41. Naproti tomu duchowenstwo, církewní rozmnoženo tak, aby lid všude služby boží slyšeti mohl a příliš daleko do kostela choditi nemusel. W r. 1783 počalo všeobecné seminarium w Praze a zřízeno biskupství Budějowické, kdež první biskup ustanowen Prokop hrabě z Šafgoče (1785). Dům kněžský u sw. Jiří na hradě Pražském počátek wzal r. 1787, a dwadcet seminaristů do něho uwedeno biskupem Kriegrem. O prawau pobožnost pečowáno, proti powěrám wálčeno. Poručeno služby boží nepředržowati přes poledne (1780); nový jich pořádek uwedem (1783); postranní kaple a modlitebnice zrušeny (1782), fary w Praze nowě zřízeny (1787); zakázáno obrazy a sochy w domích a na ulici oswěcowati (1782), w kostelích malé swičky páliiti (1782), lěla mrtvých w kostele pochowáwati (1782), mezi službami božími nápoje prodáwati (1785), na ofěru w kostelích, a se zwonečkem při kázání choditi (1785) neb na koledu o wánociích; na mračna zwoniti (1783 a 1803), na swatě hroby a na oswobození zajatých křesfanůw z otroctwí (1781), a wůbec mnichům, kromě milosrdných bratří, žebřati zaporučeno. Bratrstwa všecká zrušena, toliko wyňato bratrstwo aučinliwé lásky bližního a chudého institutu. Poswěcení chrámů rozličná w jeden den swětiti rozkázáno t. 13 Října (1786). Zapowězeno klekati před J. C. M. s tím doložením, že ta pocta bohu náleží (1787). Pražská města pod jedním magistrátem spojena: radní zde i w králow. městech woleni od wolenců k tomu zřízených. W r. 1782 začal se nový pořádek hrdelních práw; wšecky šibenice, lešení, trdlice, šatlawy, hausličky, bití na kanceláři, místa poprawná všude zrušena, jakož i košowé nad wodau wisící, k potápení trestuhodných pekařů (1590) zřízení atd. Ustanoweni jsau justiciarowé w krajích a městech, práw a politických běhů powědomí, by se poddaným nátisk činiti nemohl. Uwedem nový řád saudný (1 Máje 1782), zemská práwa jakožto saud šlechtictwa, nowé městské práwo (1 díl r. 1786), čímž Koldínowa práwa z částky zdwižena; konečně všeobecný zákon o přečinění a trestu (1787). Morawské desky zemské (1783) proměněny jsau w morawsko-slezský zápisní auřad (Vormerkamt), ano Slezsko, což ho zůstalo, k Morawě přiwtěleno. Lenni saud Kroměřižský (1788) k morawskoslezskému práwu připojen, kamž i spisowna přenešena; w r. 1790 opět do Kroměřiže stěhowány dsky jeho, když lěna arcibiskupu nawrácena byla. Lidu znamenitě přibýwalo, cizozemci odevšad přijímáni. R. 1785 bylo w Čechách duší 2,528,111, w r. 1788 již 2,757.910, a w roce 1789 zase 2,852.463. Staral se Josef o zwelebení řemesel a umění, wůbec o dobrý staw národů. Fabřiky wznikaly. Od r. 1785 do r. 1788 počet tkacích stawů w Čechách od 37,438 do 51,935, dělníků pak we fabřikách od 86,829 do 121,799, prádelníků od 279,869 do 313,852 zrostlo. Nikdo připuštěn nesmí býti (od 1 Čerwna 1787) k mistrowskému práwu, lečby dříwe mistrowský kus udělal, ne nákladný ale prodajný. Wysazena odpłata (1787) na rozmnožení wčel atd. Hrabětem Janem z Bouquoi založen na statcích jeho (1783) ústaw pro chudé pod jménem: „Sjednocení z lásky k bližnímu“, kterýž *Josef II* we všech swých zemích uwěsti poručil. W Praze přičiněním gub. raddy swobodného p. Koce z Dobřše, k wyžiwění chudiny a k odstranění pouličné žebřoty dobré prostředky ustanoweny. Hrabě Jos. Malabaila z Canal založil ústaw k opatření ochudlých služebníků, wdow a sirotků jejích (1787), a zrušených špitálů městských jistiny obráceny jsau na ústaw obroční neboli

farní (Pfründleranstalt) 1788. Dům dělný kaupen od obce Pražské (1780). Dům porodní počátek vzal (1789), jakož i dům chorých, t. pro chromé, slepé, mrzáky. W r. 1790 zřízen jest dům bláznivých, a otevřena obecná nemocnice pro 300 neduživých. Pokautní školy zapovězeny (1782), veřejné zmnoženy; správa normalní školy skolaistikovi při kapitole svěřena (1784), a školní kommissari při auřadích krajských zřízeni, i založen fond normalní z rozličných pramenů. Chudé mládeži knihy zdarma dávány (1784), což i posud se děje z nádawku na zaplacené (1793, 1801). W r. 1775 bylo školních dětí 14.000: w r. 1785 již 117,733, a r. 1787 konečně 239,442 w 2249 školách. W r. 1789 nových škol zřízeno 79, učitelůw ustanoweno 198, žáků přibýlo 16000. Školní kommissari dohled měli nad školami (1786). Industrialní čili promyslné školy w Čechách přičiněním direktora školního a potom biskupa Kindermanna ze Schulsteinu a účinností českého gubern. wystaupily w sedmém roce swého wzniknutí (1787) na 100, a roku 1791 na 200, w nichžto mládež mimo obyčejné učení také předením, robením punčoch, děláním krajek, zahradnictwim se zanášela. Dívčí školy dvojce uwe-deny (1783), obecné w kraji, a pro wzdělanější stawy w Praze. Na gymnasiích opět mnohá oprawa učiněna, a latinská řeč we filosofii ustaupila německé (1784), též školní plat na stipendia chudším uwe-den. Ačkoli rozličných fundací pro studující mládež w Čechách jest hojnost, a Josef II zrušené konwikty w peněžné fundaci proměnil: předce od té doby a snad nejwíce odstraněním pauých Čechů od studií počet studujících umenšen, tak že r. 1790 jich o 691 méně bylo nežli r. 1784. Na universitě založena nowá učitelská stolice diplomatiky, heraldiky, známosti starobylosti a mincí (1784). Anatomický theater založen za profesora anatomie a fysiologie Procházky (nar. w Morawě 1749); chemické pak laboratorium (1785) za prof. J. Mikána. — Ostatní w tu dobu náležející zawedené ústawy školní jsau: učiliště neb škola wojenských dětí (1782) pro každý regiment na 48 jinochů, ústaw sirotčí zřízen (1783 — 9), a založený (1773) od privatních osob, od Mar. Theresie (1775) pak rozmnožený ústaw sirotčí w Praze také zachován. Ústaw hluchoněmých powstal (1786) dobročinností některých laskawců, od r. 1793 spojen s obecným ústawem pro wdowy a sirotky; byl nějaký čas (od 1795) w Chomutowě, nyní opět w Praze. Bibliotheka veřejná rozmnožena jest knihami zdwižených (1782) klášterů tak, že 100,000 knih a 1000 rkp. počítala. Rafael Ungar welikau měl o ni zásluhu. Od r. 1781 21 Pros. do ní každého tištěného spisu jeden wýtisk odváděti se musí. Strahowskau bibliotheku praelat W. Mayer zwelebil a rozmnožil, tak že 50000 knih a 1000 rkp. počítá, mezi nimiž mnoho českých spisů. Nápis její jest: Religioni, Patriae, Sineorum profectui an. 1783. Zdwiženy jsau (1781) wšecky Marii Theresii ustanowené censurní kommissee, a učiněna jest jediná we Wídni; w Čechách úrad rewisí, co důležitějšího, do Wídně posílající. W r. 1783 dána správa censury dworské kommissí nad studiemi, u kteréž do r. 1792 ostala. Ostatně wětší wolnost zjednána spisowatelům a k tisku wúbec než prwé byla, a zahájeno toliko to, co proti dobrým mrawům, proti náboženstwí, proti wnitřnímu pokoji a řádu, proti dobrému jménu osoby některé čelí, aneb čím oswícení a wzdělaní národu ničeho nezíská; násilné ale vyhledávání knih kacířských, jejichž za takowé uznání zemskému řízení zůstaweno, cele zapovězeno jest (1781), a poručeno Index, kterýž swau moc ztratil, do bibliotheky odewzdati. Tím wzbuzeno mnoho, nejwíce německých spisowatelů k wydávání rozličných knih. Společnost polního hospodárstwí w Čechách, založená w r. 1769, zřídila (1776) učitelskou stolicí hospodárstwí polního, a opravila se (1788) pod jménem vlastenské společnosti hospodářské, mající za fond inmatkulaci auředníků hospodářských a (od 1796) wydávání kalendářů wětších pro auředníky a měšfany, menších pro sedlský lid. Professura hospodářská spojena s universitou. Král. česká

učená společnost powstala z privatního spolku w r. 1769, ustawiła se pewněji (1784) a potvrzena jest (1787). Wydává až posud w německém jazyku učená pojednání. Učení mužowé toho wěku w theologii: Cornelius Kaiser (kw. 1781), František Pittrof křižownik, Placidus Presl (kw. 1781) a Cornel Stephan (1788) cisterciáci, Evermod Růžicka, Morawan, praemonst. (1711, † 1780), Jan Qualbertus Reidinger, dominikán (nar. we Wltawoteyně 1725 † 1778). W mathematice wýtečný byl J. Tesánek, professor matematiky a theoretické astronomie (1728, † 1788). Antonín Strnad hwězdárem od Josefa II učiněn. Rafael Ungar, praemonst. wydal Balb. Bohemiam doctam 1776 — 80 a j. Kašp. Royko, prof. historie církewní, pak (1791) gubern. radda, w historii círk. slynul. Z hudebníků toho času dožili Jos. Mysliweček (w Praze 1737, † 1781), Segert † 1782, Mara † 1783. Z malířů: Ant. Raf. Mengs (nar. w Austi 1728, † 1778) psal o malířství, wlsky.

c) *Za Leopolda II (1790—1792).*

Tento učený císař snašeliwost w náboženství zaštitil, seminarium wšeobecné zrušil, a wychowání mladého duchowenstwa biskupům nawrátil, pročež w Klementinu alumnat arcibiskupský počal (1791) a dům kněžský přestal. Konkurs duchowním kandidatům na fary ne co prwé tři léta, ale šest let platil. Studentům k duchownímu stawu jdaučím z důchodu duchowního titulus mensae dáwán, aby stanauce se neschopnými k úřadu opatření swé měli. Chudým žákům do latinských škol vstupujícím, aby školní plat odpuštěn byl (1791). Biskupům powoleno z důležitých příčin wěřejné processí a pobožnosti nařizowati. Obyčejná hudba při službách božích opět powolena (1791). Trest zločincům ulewen (1791), tak že tažení lodí neb odsauzení na galeje, krátké ukowání, pálení ceychů atd. zapowědino. Nestudowání poctiwí měšfané, k nimž lidé důwěrnost mají, za radní w politických wěcech woleni opět býti mohli (1790). Zapowěděny opět jsau knihy, kteréby na potupu kat. náboženství, církewním obyčejům a duchownímu stawu směrowaly, jakož wšecky, kteréby pořádek a pokoj obecný rušily, blud, omyl, neswornost a roztržku, neposlušenství k země pánu, chladnost w powinnostech oběana neb křesfana působily (1790). Wydán jest nowý řád studií (1791). Zrušena kommissi dworská w studiich, zřizeny sbory učitelůw při wšech fakultách, gymnasiich i hlawních školách, mající pečowati o zlepšení mrawů a umění, pod správau konsessu studijního, ze šesti přisedicích složeného, t. od theologie, práw, lékařství, filosofie, gymnasií a normálky, zemskému řízení a tak prostřeďečně nejwýšší politické wládě podřízeného. Spolu staráno se o wyhotowení a uwenění nejwýbornějších kněh školních. Císař sám (1791) wykázal 1000 dukátů do Sas, aby na vysokých školách Wittenberských a Lipských fundací založena byla pro mládež ewang. náboženství; přednost dána synům ewang. kazatelů Augšpurského a helwetského wyznání z národu českého. Dar, který jemu stawowé čeští (17 Září) dle obyčeje při korunowání podali w 145,000 zlatých, dobrý král na fundací pro chudá děwčata stawu panského a městského obrátil. K ponuknutí učitelů k pilnosti slíbeno jim remunerace, rozmnožení platu, kterýž na statky nemowité založen, aby s drahotau spolu růsti mohl, powyšowání k auřadům wýnosnějším; professori čtyř fakult mají stupeň důstojenství hned po c. k. raddách, a w Praze nejstarší prof. lékařství a práwích (od 1811 též bohoslowí a libomudretwí) jest c. k. radda. W latinském weršowání wynikl Wácsl. Oestreicher, který českau historii lat. hexametry až do Leopolda sepsal (Rkp.) Některé jeho werše wiz w Kal. Rulik. I. 121. Hudebník Košek † 1791.

d) *Za Františka I (1792—1835), a za Ferdinanda I (1835—1846).*

K wyobrazení mravů toho věku náleží nejeden důkaz oddanosti a věrnosti králi, a udatenství w době wojen francouzských n. p. r. 1796. S druhé strany láska k cizotě u drahné částky se wyjewila. Tak rozmáhal se (1799) zvláště w Praze podiwný kraj w oděwu, w obuwi a kadeřích, o kterémuž podobném Beneš z Weitmile (1360) zmiňuje (w. Rul. Kal. hist.) Spráwcowé měst (purgmistři) a městeček (rychtáři) do žiwota při auřadu zůstaweni (1802). Wydána všeobecná městská zákonní kniha (1811), čímž stará Koldinowa práwa městská cele přestala. Péče nejw. vlády obrácena na vše, což pokoj a dobrý staw národu utwrditi může. Silnice opraviti poručeno (1802); r. 1818 bylo w Čechách (na 956 □ mil) 924,000 sáhů, neb 241 mil silnic. Obchod po Labi nowě otewřen (1822). O hospodářství polním wydány spisy poručením vlády, jako: o chování dobytka, nemocech jeho, (1809) o píci, o cukru hotowení z domácích rostlin atd. Pomologický spolek nawržený hospodářskau společností a (1819) od dwora potvrzený stará se o zwelebení štěpařství. O zdraví lidu pečowáno nawedením (1809), očkowáním neštowic uwedeným (1801). Přičiněním M. D. W. Czardy powstal (1792) spolek k zachránění na pohled mrtvých a w nebezpečenství upadlých lidí, kterýž (1798) pravidla tabelární něm. a česky z poručení vlády wydal. Ústaw léčitelský nemoci venerické založen (1802). Dům porodní rozšířen 1824. K opatření chudých sjednotila se společnost Pražského obchodnictwa k podporowání wdow a sirotků (1796). Wlaský špitál, již w XVI století zřízený pro 1200 učenců k městským řemeslům, potom (1789) zrušený, obnowen jest (1802) pro 16 jinochů. Téhož roku 1802 Rumfordská poliivka uwedena. Založeno privatní ústaw Pražských hudebníků k opatření wdow a sirotků (1803), též jiných řemeslníků městských (1803); a společnost všeobecného ústawu k opatření bez winy vlastní ochudlých mužů, wdow a sirotků (1804); dům chudých u sw. Bartoloměje přičiněním Fr. Ant. hrab. Kolowrata, tehďáž heitmana městského, zřízen (1807) na přítrž žebrotě po ulicích, kterýž úmysl má i privatní jednota k opatření chudých w Praze (1810). Ústaw pro slepé založen (1808) od rytíře z Placeru († 1825) ze sbírek pro 10 hochů a 4 dívky. Jednota paní k podporowání ženské umělosti (1813) chudým ženským ze všech stawů dává příležitost pracowati a práce prodawati w skladu zvláštním (w Sirkowé ulici). Spolu o wychowání 8 osiřelých děwčat se stará. W r. 1821 ústawy pro sirotky a nalezence rozdělené jsau. Ústaw k pomoci pohořelým jest we vzniku a počítá (1824) přes dwadcet milionů zlatých na stříbře. Heitman městský Josef šlechtic z Hoch založil ze sbírek pokladnici w nauzi pro Čechy a Prahu (1824). K domu pracownímu císař František (1792) darowal 10,000 dukátů, a wystawěl (1822) dům provincialní trestný u sw. Wácslawa na dobytčím trhu w Praze pro 800 zločinců, kdež pracemi se zanášejí. Censura r. 1792 přešla na referat w studiích při politické dworské kanceláři, a r. 1801 na dworský úřad policie. Školní knihy a spisy direktorům studií censurowati zůstaweno, dokud k tisku určeny nejsau (1803). Kupectwí a tiskařství knih, aby prawému oswícení přispíwalo, lépeji zřízeno (1806); tiskárny knih w kraji znouu zarážeti zapowězeno (již 1793) a w Praze na jistý počet uwésti kázáno. Wšeobecné nařízení s strany censury (1795) wydáno; zapowězeno knihy w cizích zemích bez zdejší censury tisknauti (1798), a čtenárny domácí i půjčowny knih (1799), jakowýchž w Praze w Židech i křesfanech se nalezalo, držeti. Zakázány též (1800) knihy, w kterých nachází se zpráwa o tajných bratrstwich, rytířských románích, historie o strašidlech a šejdiřích, jakož i (1804) písně národní a modlitby bez ceny nebo slušnosti. Z ohledu, že lidé diwadelnými hrami od swých úředních, nebo řemeslních, obchodních nebo domácích prací se zdržují, a románskau

mysl přijímají, nehodící se k jich powolání, poručeno všemožně překážeti prowozování her w kraji. Bez dowolení krajského úřadu nikdo hráti nesmí, a dowolení má se řídití cele tím, co se we Widni nebo w Praze hraje (1801). Rytířské hry, w kterých přepiaté charaktery přicházejí, pro zlý aučinek na rozum a srdce na diwadlo připuštěny nebudte (1801). Podobně zakázáno (1802) hry s marionety, prowazolezců, keyklířů, figlárů, skákačů a těm podobných, wyjma mechanické umělce, a věci w prawdě řídké, ku poučení a wyrazení slauzící (1802). Aby ale přisnost s druhé strany zdokonalení w umění nepřekážela, we vlastně wědných knihách wolnější censura uwedena (1810). Náboženství a vzdělání mravné všeho lidu bez rozdílu vždy nejwíce země pánu na srdci leželo. Powoleno Pražanům (1794) na den sw. Jana Nep. statui jeho na mostě oswětliti, ač bez zpěwu a weřejných modliteb. W r. 1795 od papeže Pia VI na žádost císaře pro wšecky země domu rakauského milostiwé léto na 6 neděl propůjčeno. Staráno se o stejnost w církewních služebnostech neb obřadech, n. p. s strany hrobu božího (1801). Duchowenstwa řeholního nedostatku pomoženo rozmnožením audů a opravau řádů (1802); dowoleno jim domácí studium theologie, k čemuž prawidla dána (1805). Duchowenstwa pak církewniho nedostatek a zapadnutí napraweno a) ustanowením filosofických škol w Budějowicích, Mostě, Litomyšli: theologických w Budějowicích, Litoměřicích a w Králowé Hradci; dána jim instrukcí (1811). b) Zrušením školního platu na gymnasiích mimo Prahu; dowolením, aby zpěwáci w klášteřích neb od farářů domácně w latině až do syntaxí cwičení býti mohli. c) Přisnau censurau spisů wážnost duchowního stawu podrywajících, a otržením duchowního stawu od magistrátů a podřizením jich zemskému práwu t. práwu šlechty atd. (1802 2 Apr.) což poslední též nekatolickým pastorům uděleno (1808). Fundace z konwiktů zrušených (1785) pošle opět k prwotnímu cíli ustanoweny jsau (1801). Konečně biskupům swěren dohled na učení w náboženství we všech školách a Piaristickému řádu dán wětší okršlek wychowání weřejného (1808) i konwikt nový odewzdán. W r. 1792 12 Máje Dobrowský a Joachim hrabě Šternberg nastaupili cestu do Stockholmu, aby tam knihy a rkp. r. 1648 od Šwedů zawezené prohlídli, a wykaučili. Nawrátiw se Dobrowský (22 Unora 1793) wydal tu cestu w něm. jazyku. We školách staly se prospěšné změny. Zrušen jest konsess nad studiemi (1802), jakož i sbory učitelské, a uwedeni opět direktori fakult a gymnasií, zemskému řízení, a tak postředečně dworskému politickému auřadu podřizení. Spráwa nižších národních škol (1804) swěrena jest dohledu duchowních pastýřů místních, pod dozorcí školních okršlků, kteří krajským úřadům a konsistorem, jako tito zemské wládě odpowídati dlužni jsau. W r. 1808 zwláštní kommise dworská w studiích zřízena. Wšechn staw učitelský zweleben. Školní učitelé wübec mezi wzácnější lidu stawy počteni (1811), a professorům třídy důstojenství wyměřeny. Nejstarší professori jak prwé w práwích a lékařství, tak nyní též w bohoslawí a libomudretwí mají hodnost c. k. raddy. K aupné známosti plánu nowě uwedeného wydány jsau knihy zákonné, jako: Politische Verfassung deutscher Schulen (1806), (česky přeloženo 1822), a instrukcí učitelům wšelikým. W trivialních školách we wsech a městečkách učí se mládež náboženství, čísti, psáti a počítati. W hlawních školách (w každém kraji nejméně jedna) mimo predešlé přednáší se německá grammatika, kreslení, prstonárodní měřictwí, a zeměpis wlasti. Pro mládež škole odrostlaw zřízeny opakowací hodiny (1808). Realní anebo městské školy (w Praze a kdekoli toho žádá obchod) učí mimo náboženství, čtení, psaní, počítání, skládání pisemnosti, zeměpis a děje, také umění obchodnické a měnné práwo pro obchodníky; popsání a zpytowání wěcí přirodních, wedení knih hospodářských pro hospodáře polní; mathematiku, chemii, děje pro wyšší umělce, a pro wšecky jazyk francauzský, italský, englický. Politech-

nický ústaw w Praze od stawů spolu s učilištěm stawitelstwí založen (1802) k zwelebení fabrik, řemesel a umění. Zde od r. 1806 přednáší se matematika, mechanika, hydraulika, stawitelstwí, chemie, hospodářstwí polní, kreslení pro měřiče a stawitele, auředníky hospodářské, lesníky, umělce a řemeslníky ode 3 prof. po 3 léta. Počet gymnasií rozmnožil se tu dobu až na 23, nejwíce jich w německých místech se nalézá. Později, že počet studujících nad míru se rozmnožil, některé z nich zrušili kázáno (1824). W r. 1783 bylo jich 15 po celých Čechách. Dle zlepšeného plánu (1805) grammatika latinská učiti se má s ohledem na všeobecnau mluwnci, humanitní studium klasiky latinské a německé spojující od klasowních tak nazwaných professorů: geografie a historie států nowých i starých, řecká grammatika, náboženstwí a známost přírody, počítářstwí a měřictwí od zvláštních, a sice wúbec šesti professorů po 6 let. Od r. 1820 professori 4 grammatikalni a dwa humanitni *wšecky* do jedné třídy školní náležející *předměty* učí, kromě náboženstwí, pro které zvláštní katecheta již od 1804 ustanowen. Předměty filosofského opraweného (1805) umění jsau dle katalogu od r. 1807 následující: theoretická a praktická filosofie a upotřebená matematika, fysika se zkauškami, všeobecná historie, vyšší studium lat. klassiků, řecký jazyk a náboženstwí (1804); potom pro budaucí posluchače práw historie rakauské monarchie, pro budaucí lékaře všeobecná historie přírodná; pro theology a lékaře řecká filologie. Dobrowolně slyšeti se může aesthetika, historie libomudretwí, um a wěd, diplomatika, heraldika, známost starobylosti a mincí, wychowatelstwí, vyšší matematika, hwězdářstwí, technologie, hospodářstwí polní, český a wlský jazyk a literatura skrze 14 professorů we 3 létech. Nyní též francauzský a englický mimořádně z mírného platu se učí. Školní učené hádání nebo disputací opět uwedeno a poručeno (1807). K opatření nástrojů hwězdářských J. C. M. r. 1804 na stříbře 10,143 zl. wykázal. Zvláštní fysikalni kabinet (1815) prof. Halaškau zřízen. Předměty bohoslowí na universitě jsau: církewní historie s ohledem na patologií a theologickau literarní historii, hebrejský a řecký jazyk, hebrejské starobylosti, uwedení w starý a nowý zákon, wykládání jeho, církewní práwo, dogmatika, mrawoučné a pastýřské bohoslowí; od 7 prof. w 4 rocích. Lyceum Olomucké *) na universitu powýšeno (1827). Pro nekatolíky we Wídni založeny jsau theol. školy (1820). W práwích od 7 prof. we 4 létech přednášejí se w Praze: práwo přirozené, hrdelní, římské a kanonické; (práwo a historie něm. říše přestalo 1808) lenní a obchodní, rakauské privatní práwo a řád saudní, sloh kancelářský, statistika, policie, státské hospodářstwí, a známost rakauských politických zákonů, pak (libowolně) státské práwo české (až do 1824). Učení lékařské dle plánu (1804) obsahuje 4 oddělení *a*) pro lékaře a vyšší ranhojiče w 1ním roce: anatomie, chemie, botanika, specialní historie přírodná, powšechná i zvláštní chirurgie; w druhém: fysiologie s vyšší pýtwau (anatomii), nauka chirurgických operací, nástrojů a auwazů, pak porodnictwí; w třetím: pathologie a materia medica; w 4tém a 5tém: zvláštní terapie akutních a chronických nemocí, pak lékařsko-chirurgické-praktické nawedení při loži nemocných, konečně (od r. 1805) i lékařská policie a práwní lékařstwí. *b*) Pro ranhojiče w městech a wsech: anatomie, powšechná i specialní chirurgie, lékařská theoretická naučení, známost chirurgických operací, nástrojů a wazadel, porodnictwí, chirurgické a lékařské praktické naučení u lože nemocných, praktické naučení porodnictwí, a specialní terapie, w 2 létech pro wyučené lážebníky, we 3 létech pro ostatní. *c*) Pro báby: porodnictwí půl léta, a nejméně 2 měsíce prakticky w porodnici. *d*) Pro lékárníky (farmaceuty) spe-

*) Páwodně akademie Jesuitská (gymnasium a theologie) r. 1566 založena biskupem Wil. Prusinowským z Wičkowa. Wiz historii další toho ústawu w Kwětech Now. 1840 str. 18.

cialní historie přírodní, chemie a botanika. Lékařství dobytčí má zvláštního profesora, též oční klinika, jejíž první v Praze prof. Fišer jest. Anatomický theater lépeji spravěn professorem Rottenbergrem a pro školáky otevřen (1796); anatomicko-pathologický kabinet zřízen (1811); téhož roku Jos. z Freissmuthu učiněn professorem chemie, od toho času odloučené od botaniky; laboratorium chemické (1816) lépeji zřízeno. Botanika zvláštního profesora dostala. Lesní umění (dle dekretu kom. stud. od 23 Unora 1810) zavírá čistau matematiku, praktickau geometrii, fysiku, chemii, technologii a historii přírodnau. Semeništěm budaucích profesorů jsau (1811) ustanovení adjunktů dva na gymnasiích Pražských, tolikéž we filosofii a w bohoslowii, jeden w práwích, w lékařství 8 assistantů, adjunktů, prosectorů, praktikantů, secundárních lékařů a hojičů, assistantů a praktikantů w nemocnici a porodnici (1811 30 Září). Učené král. společnosti dáno (1799) práwo ruční knihy (schematismy) vydávati. Společnost vlastenského Museum w Čechách powstala ohlášením nejw. p. purkrabího hraběte Fr. Kolowrata Libšteinského (od 15 Dub. 1818) přičiněním hrabat Kašpara († 20 Pros. 1838) a Frant. z Šternberka, a potvrzením J. M. C. (11 Čerwna 1820) a prawidel jeho (14 Čerwna 1822). Sbírá plodiny přírodní a všeho druhu pamětnosti *). Bibliotheka universitní zmnožena jest knihownau hraběte Kinského a Waldšteina. Hudba znamenitě prospěla skrze spolek k podporování jejimu, kterýž založil (1810) hudební Conservatorium. Sem každá tři léta 39 školáků se přijímá, a po šest let w hudbě a umění jiném se cwičí. Mnozí z vyučeneů již nyní slavného jména w Ewropě sobě dobyli. Zřídila se též Jednota pro vzdělání hudby kostelní, majíc zvláštní školu warhanickau. Pro zpěw choralní a wúbec pro hudbu vznikly za posledních časů též dvě jednoty, Žofinská a sw. Cecilie, sbírkami peněžnými se udržující. Privatní spolek vlastenských přátel umění srazil se (1796) ponuknut jsa příkladem akademie Wídeňské, a hned z počátku wystawil sbírku obrazů, založil také (1800) školu uměleckau, k níž císař místo wykázal. Zowe se nyní akademie wýtworkých umění (Bildende Künste), s ní spojena každoroční *wystawa* uměleckých děl z oboru malířství, sošnictwí a rytectwí. Prof. Al. Klar založil (1833 2 Ledna) fundaci pro umělce t. malíře a sochaře rakauské w Římě se učící, (300 zl. C. M.) jichž powinnost jest po nawrácení se do vlasti obrazem neb sochau kostel swého místa obdařiti. I těsnopis (stenografie) k nám zawítal, w r. 1845 něm. i česky učen byw saukromně. Školy řemeslnické jsau také výjew nových časů. Na Zbraslawi kníže Oettingen-Wallerštejn založil první takowau školu w r. 1845. W Praze Dr. K. Amerling nedělní a swáteční vyučování řemeslníků a wúbec lidu začal 23 Prosince 1838, w kterémž roce i na Křiwoklátě škola pro řemeslníky, zvláště zedníky a tesaře otevřena.

Opatrowny dítek powstalé w Angličanech r. 1800, vznikly také w Němcích (1802) a powoleny jsau u nás 26 Unora 1832, w kterémž roce první školka podobná založena w Praze na Hrádku, pak na Hradčanech (1834) w Plzni atd. W Brně učiněna opatrowna w r. 1833, w Jihlawě 1837, ale německé pro české děti! —

*) Výbor společnosti této zřídil 1 Ledna 1831 zvláštní komitét (sbor) pro wědecké vzdělávání řeči a literatury české, kterýž ze zvláštního fondu (*matice české*) od r. 1832 vydáváním knih působiti počal. Týž výbor sestawil druhý komitét pečující o zachování starožitností vlastenských (1845). Podobně Ant. Hanikýř exjesuita a duch. pastýř w Čiměři († 15 Března 1833) odkazem znamenitým založil dědictwí sw. Jana, dekretem dworským 20 Října 1833 potvrzené, kteréž české duchovní spisy z úroků jistin sebraných vydává, pod dohledem konsistoře Pražské. Též na Morawě přičiněním prof. Šembery podobnau Českou Matici zřizowati počato (1846) a první kniha od ní (ještě saukromě) vyšlá byly Bidpajowy bájky.

Průmyslová jednota spojila se w Praze 1833, 5 Března; zmnožila pak činnost swau w r. 1845.

Školní konferencí w Kralohradecké diecezi již r. 1821 zawedeny jsau. Podobná wzájemnost učiněna mezi Orawským a Liptowským učitelským bratrstwem.

Arcib. Pražský slavné paměti Wacław Chlumčanský z Chlumčan a Přestawlk odkazem spůsobil založení dwau škol realních w Rakownice a Liberci, kdež národním jazykem umění šířiti se mělo; ale poručeno učiti toliko grammaticy a slohu českému, ostatní vše německy. [W. Obraz slowesn. od Michla str. 47].

Znamením prospělého oswícení a mrawnosti mohau považowány býti rozličné blahodějně ústawy pro chudé, nemocné, slepé, chorobné děti jakož i spolky střidmosti, zwlášť w Morawě podporu nalézající. Weliký účinek w národstwí wůbec připowidají železně dráhy, z nichž Ferdinandowa sewerní otewřena 7 Čerwence 1839, Pražská do Holomauce 1845 20 Srpna, obě parochodní. Železná silnice z Budějowic do Lince založená r. 1826 — 1832 koňmi jezdná, byla prwní w Rakausích toho druhu. Do Drážďan železná dráha nákladná nyní hotowí se.

III.

§. 33. J a z y k.

a) J a z y k a s t a w.

S tau dobau počíná se wzkříšení jazyka českého, kterému protiwníci jeho již takořka umíráčkem zwonili, a o kteréhož konečné záhubě otewřeně jednali. Příčina ta prospěšné změny nebyla w zewnitřních okolnostech, jemu w jistém ohledu ještě nebezpečnějších, ale we vznikajícím tehdaž wůbec úsilí o wědy a umy po celé Ewropě, a zwlášť w rakauské monarchii, ne we vlastním podporowání a jemu pomáhání, ale w odstranění tíhoty na literatuře české wšeho druhu ležící, potom w samém úpadku s jedné, a w potřebnosti jeho s druhé strany, an jsa nářečím téměř šesti millionů lidu w Čechách, Morawě, Slezsku a Uhřích, wždy potřebu sebe ohlašowal, a některé příčinliwé milowníky nalézal, kteří, čím bliže zkázu jeho býti se domníwali, tím horliwěji o zachowání jeho usilowali. Objewili dokonalost jeho wytasením některých starých památek literatury, ačkoli latině a německy píšice, Adaukt Voigt, Fort. Durich, F. Procházka, F. Pelcel, Středowský (w Mercuriu Moraviae), J. Dobrowský; potřebu pak jeho zřejmě wynesli nejprwé J. Osw. kníže Fr. Kinský, general a polní maršalůw zástupník a) slyšen i pohrobní hlas Balbinůw b) a později J. Aloisia Hanke z Hankenšteinu c), kterýž i spůsob učení tomuto jazyku zamýšlel d). Již při založení wojenské akademie we Wídeňském Nowém městě (1752) a wojenské inžinirské školy we Wídni (1754) ponuknutím mladého arciwéwody Josefa, který toho potřebu při cwičení nowáčků českých shledal, českému jazyku učiti poručeno. Auřad ten zastáwal některý čas Jos. Wersauzer, fil. doktor, učitel J. K. W. arciknížat, a (1805) děkan fakulty filosofské. Potom Šimek Maximilian, z řádu pobožných škol, Zdirad Polák, důstojník wojenský a básník český, Burian, též woj. důst. a spisowatel. Také na universitě Wídeňské od r. 1775 témuž jazyku učeno Josefem Zlobickým z Zlobic († 1810), po němž

1) a) Erinnerungen eines Böhmen über einen wichtigen Gegenstand. Prag 1774. b) Dissertatio apologetica pro lingua bohémica 1775, Pelclem wydaná. c) Empfehlung der böhmischen Sprache und Literatur. Wien 1783. d) Versuch eines Plans über die leichteste und nützlichste Lehrart der böhmischen Sprache und Literatur für einen Kurs von 10 Monaten.

nastoupil Norbert Hromádka, spolu w inženýrské akademii professor. Skrze školní knihu grammatickau od 1764 český jazyk od půl druhého sta let ponejprw zase do lat. školy uweden, a tak daleko okřiwati počal, že r. 1775 mezi německými pracemi žáků také české tištěny byly. Sama normalní škola (1774), ačkoli vlastně k uwedení německého jazyka w pauze česká místa ustanowená, nemohši mládeže české beze wší pomoci zůstawiti, mnohé knížky pro učení potřebné na swětlo wywedla. Ostatně německý jazyk i tam, kde se w lidu pauze česky mluví, od učitelůw žákům wštěpowati poručeno (18 Řijna 1776). Půwodem dworské raddy a praelata Rautenstraucha založena jest kathedra pastoralní theologie w českém jazyku w Praze (1778) a w Brně (1779); tamto Jiljí Chládek, zde Alb. Slawiček, regulowaný kanowník z Lateranu, professori byli. Mezi všemi jazyky (prawí Procházka) nejwíce německému snahy a času se obětuje, a německým naši spisowatelé spráwněji a bedliwěji piší nežli swým nebo latinským. Latina sice, když wzděláni wůbec vznikalo, také se lepšila; F. Procházka byl mezi prwními, kteří se k sprosté čistotě starého lat. slohu nawrátili; w celosti ale panowání swého, jakowým se za Jesuitů honosila, pozbyla. I na gymnasiích, poněwadž wíce německy se přednášelo, menší prospěch w latině činěn, tak že již od r. 1776 vycházení počínala často potom opětowaná nařízení, aby mládež w latinském jazyku snažněji cwičena byla. K rozmnožení lidnosti a žiwosti národní otewřen cizozemcům přístup do Čech a Morawy, čímž opět mnoho Němcůw přibýlo: nejwětši ale ujma stala se českému jazyku nařízením (1780 31 Prosince), dle něhož nižádný bez dostatečné známosti německého jazyka do latinských škol připuštěn býti nemůže, což i roku 1786 a 1805 potvrzeno. Pauze českým rodičům weleno, děti, chut a schopnost do lat. škol přijíti mající, do něm. míst posílati, aby se něm. jazyku naučili (21 Pros. 1780), a staráno se, aby také w českých místech, kdež to možno, učitelé něm. jazyka powědomí ustanoweni byli (22 Září 1788). Ujmy té nenahradila jiná nejwyšši nařízení, jako: uwedení swobodnějšiho tisku (1781), od kterého času některé nekatolické knihy, k. p. Labyrinth swěta, zde tištěny byly, tak že jich nekatolíci z Žitawy a od jinud kupowati nemuseli; dále aby krajští kommissarowé školní w českých krajích jazyka českého powědomi byli (1783), aby w Teifenbachském morawském ústawu pro šlechtice a w Teresianském českému jazyku učeno bylo (1784); poněwadž dle plánu školního učení w Čechách nejwíce německy diti se muselo. Pastýřské bohoslowí, mající od mimořádného professora učeno býti (1782), hned od r. 1785 německým se stalo: w ostatních naukách zůstáno zatím při latině. W práwích církewní práwo za příčinou theologických posluchačů latinsky přednášeno, (což r. 1804 potvrzeno) ale pro doktorát a hádky weřejné německy odbýwati se mohlo. We filosofii od roku 1784 wšeccko německy učeno. Římské práwo w Praze až do XIX století latině se přednášelo, nyní německy. Po wyšetřowání čtyř saudů zemských w knížetstwi slezském w Johannisberku, Těšíně, Bělci a Opawě skrze c. k. raddu při appellaci Michala Schnitzera, wyšel rozkaz, aby užíwání polské a české řeči zastaweno, a budaucně wšeccko německy jednáno bylo (9 Ledna 1786). Naproti tomu dworským dekretem rozkázáno, že wyšlé nařízení swůj průchod míti má, kterěz předpisuje, aby se při posluhowání swátostmi národního jazyku užíwalo (11 Dub. 1786). Téhož roku sněm hlučný w Praze držán, na kterém postulata purkrabě tehdejší hrabě Nostic česky četl, cisařští kommissari dostali dekrety české. Cisař Josef t. r. prohlížeje bibliotheku Pražskou, četl sám jedno místo w řádu wojenském Žižky, a swé myšlénky o jazyku českém prospěšně wynesl. J. M. C. p. Lachenbauera biskupem Brněnským ustanowuje žádal, aby kandidat také českého jazyka powědom byl. Poručeno (1787) také, aby wšeccka nařízení od appellaci prohlášená tiskla se na jedné straně německy, na druhé česky, jakož se od r. 1782

zachovávalo tam, kde pro uwarování opisů nařízení tiskem vycházela, zvláště na Moravě. Dále kázáno všem soudům v appellaci, aby při udělování dekretu k wywolení uschopňujícího též na potřebnou známost jazyka ohled brán byl (1787). Též právníci při úřadech wrchnostenských neb tak nazvaní justiciarové měli v jazyku českém zběhlí býti (1788). Dle rozkazu od 22 Čerwna 1789 obvyklé jazyky, w kterých listowé půwodní nebo písemnosti do desk zemských w Čechách a Moravě wtěleni býti mají, jsau německý a český. U kancelářů dworských wětším dílem registratori, jako Řeháček, neb kancelisté, jako Borowý, Welc, Pátek, byli čeští překladatelé; w Brně u tribunalu registrator Ant. Walenta, později gubern. tajemník Šostal; w Praze u Gubernium K. Tham, Čapek, Waněk (1819) ten auřad zastávali. Nyní w Brně prof. Dom. Kinský, w Praze Fr. Tomsa jsau veřejní překladatelé. Na sněmě při nastaupení J. M. C. Leopolda II držaném čeští páni stawowé mezi jinými žádostmi také českého mateřského a zemského jazyka se ujali, a J. M. C. žádali, aby, jakž to býwalo za předešlých panowání, on we veřejných jednáních w celém králowství uweden byl (w. Nowiny Kramer. 1790 N. 48, od 27 Nov. str. 384, a N. 50, od 13. Dec. str. 400). Když týže císař do Prahy ku korunowání (1791) přijížděl, u Pořické brány od správce města Ond. Steinera německy, na Staroměstském náměstí od rektora university latinsky, na hradě Pražském od purkrabiho, hraběte z Rottenhahnu, česky wítán byl, a každému týmž, kterým wítán jest, jazykem odpověděl. Též 4 Září 1791, když přísaha wěrnosti od stawůw českých skládána, nejw. hofmistr zemský hrabě Spork jménem J. M. C. k deputowaným stawům česky mluwil, a od nejw. pana purkrabiho opět českau odpověd dostal. Téhož císaře milostí zřízení stolice učitelské českého jazyka powoleno (28 Října 1791), a sice aby na universitě Pražské professor jazyka a literatury české ustanowen byl (8 Čerw. 1792), načež Fr. Pelcel prwní na tu učitelskou stolicu uweden (13. Března 1793). Potřebnost té stolice Dobrowský u přítomnosti J. M. C. a potom Pelcel při nastaupení swého auřadu též i nástupce jeho Jan Nejedlý (akademische Antrittsrede 1801 4.) dokázali. Za téhož císaře, slawné paměti, w Uhřích Plachý, Rybay, Bartolomeides, J. Glosius, M. Dendely a J. Černok spolkem skrze slowanského tiskaře, wazače a kupce lepší tisk a odbyť wymáhati chtěli, ale wojna wypuklá jejich aumyslu překazila. Učitel školní Waw. Amort při škole Swatoštěpánské w Praze ohlásil (1792) zdarma učení českému jazyku we dny prázdny; jak to wypadlo, o tom w Now. Kramer. 1792 str. 163. Karel Ign. Tham čtení česká počal na gymnasium Staroměstském tři-krát w týden podlé platu s powolením wys. řízení (1802), při čemž wydal řeč: Über den Charakter der Slawen. Prag 1803. Na gymnasiích posud učení českému jazyku wůbec dařiti se nechtělo, snad nowým plánem šťastnější mu nastane doba (?). Důležitější zdálo se býti založení slowanskočeské řeči a literatury w Prešpurku (1803) přičiněním J. Palkowiče, prwního též tam profesora. W r. 1802 Rautenkranc w seminári Králohradecké češtině wyučowati počal a pilné následowníky měl, jakož tam slawná konsistoř wždy o zachování a wzdělávání jazyka českého za našeho wěku chwalně se starala. W Budějowickém ústawu to učení některý čas professorem Juhnem wedené neudrželo se; w Plzni horliwostí prof. Sedláčka 1815 počato. W Báňském okolí w Uhřích wznikla snažením B. Tablice společnost k podporowání českoslowanské literatury, a zjednala to, že w Štáwnici prof. Royko českému jazyku wyučowal. Wšeka tato učiliště buď nedosti nadaná, buď od dobré wůle jediného člowěka wisící nejista jsau, a protož newšudy stejně a trwale se daří. — Že i wznešené osoby českého jazyka zde onde sobě wšímati počaly, důkazem buď Stwoření swěta (27 Října 1805) w Raudnici českým jazykem prowozené, při čemž J. O. kníže z Lobkowic sám osobu Rafeale přejal. Překladatel byl Jan Kruchyna, jeho úředník. Na universitě poručeno

pastýřské bohosloví latinsky přednášeti s cwičením německým a českým (1806); výkladné a mrawoučné čtení německy se děje. W lékařství (od 1804) fysiologie, pathologie, materia medica, specialni therapie a klinika učencům lékařství a vyššího ranhojictwí latině, ostatní nauky německy se přednášejí, kromě porodnického umění, kteréž také česky. We filosofii (od téhož r. 1804) matematika, fysika a theoretická a praktická filosofie latinsky uwedena, od r. 1825 opět německy. Práwo kanonické latině posud theologům i juristům, ostatní ale práwa všecka německy se přednášejí. We wojské Nowoměstské akademii po smrti výborného Kinského dle nařízení (1806) místo českého jazyka polský nastaupil; ale w kadetních školách k učení českému jazyku oficír od kompagnie, a kde není, jiný z městského stawu učitel potřebován býti má (1808). Děkan fakulty medicinské w Praze musí českého jazyka dokonale powědom býti, pro zkaušení bab (1810). C. k. wojská radda žádá k auditoriatům zwlášť jinochy w uherském nebo některém slowanském jazyku znalé, což se na universitách ohlašowati má (1 Břez. 1811). Protokoly w jazyku wyslýchaného (práwa trest.) a wůbec tam, kde český jazyk samotný w obyčejí, na lewé straně česky, a na prawé německy psáti poručeno (1809), kteréž německé přeložení wždy připojeno býti musí (1 Apr. 1812). Poslední wůle může česká býti, a toliko swědkowé rozumějící jazyku odkazowatele mohau swědectwí wydati (M. Pr. X. §. 591). Stawitelem zednickým a tesařským nikdo ustanowen býti nemá, kdo při politechnickém institutu zkaušen nebyl (1812), čímž pauzí Čechowé od takowého mistrowství wylaučení. Tak mezi přízniwými a nepřízniwými okolnostmi zachowala se w jisté míře čeština. S rokem 1816 zdála se počínati, ba w prawdě i počala pěknější její epocha, ano (od 23 Srpna 1816) rozkázáno, aby pro gymnasia w místech pauze českých aneb kde spolu rodilí Čechowé se nacházejí, praefekti a professori w jazyku českém zběhlí se předstawowali; w týchž gymnasiích žáci, kteří známost jazyka českého z trivialních škol aneb domowním wychowáním s sebau přinášejí, také w českém překládání a w českých spisech se cwičili; při počátku každého školního roku posluchačům práw aby se ohlašowalo, že w přijímání k politickým auřadům zemí českých těm, kteří česky umějí, při stejné jiné schopnosti předeck udilen bude; kteréžto poslední stužilo se (13 Unora 1818) tak aby při dosazování na krajské auřady šetřeno bylo, by auředníci jazyk krajin, w kteréž se ustanowují, dokonale uměli. Známost a umění jazyka českého (dokládá nejw. zákonadárce) jest politickému auředníku, kterýž neprostředečně s poddaným mluwiti a na něho s aučinkem působiti má, na nejwýš potřebná. Pročež mládež studující nyní i budaucně k důkladnému naučení jazyka českého se wzbuzuj, a s tím dołożením jí to se wší moci w mysl wštípno buď, že ode všech, kdož k praxí konceptní hlásiti se budau, důkaz jako newyhnutedlná wýmínka se pohledáwati bude, že dokonalau známost a zběhlost jazyka českého mají. Jiným nařízením (20 Pros. 1816) bohomluwectwí učencům má se i vlastními učiteli, kdež ti se wyskytnau, k dosažení známosti jazyka českého napomáhati; lékařství pak a ranhojictwí posluchačům oznámeno, že ti, kteří krajskými lékaři, ranhojiči, městskými fysiky a wrchnostenskými lékaři w těch krajinách, kde jediné neb z částky českým jazykem se mluví, pak ti, kteří lékaři a ranhojiči w špitalích aneb nemocnicích, konečně ti, kteří professory lékařské a ranhojické kliniky aneb porodnictwí ustanoweni býti žádají, nemajíli českého za swůj mateřský jazyk, jediné pod tau wýmínkau takowého auřadu dosáhnauti mohau, když w stawu budau s wyswědčením weřejného učitele se wykázati, že jazyku českému se naučili. S ohledem na toto nejw. nařízení, a pobídnutím gymnasialního direktoratu sepsána i J. C. M. předložena chrestomathie česká, mající býti pomůckau humanitní mládeži, o kteréž dekretem c. k. dworské kommissí w studiích (dne 30 Břez. 1818) roz-

kázáno, že budauc wytištěna znowu se předložiti, a dle uznání c. k. kommissí studujícíim poručena býti může. Nedorozuměním některých professorů příčina dána k následujícímu dekretu c. k. dworní kommissí nad studiiemi od 16. Unora 1821: „Znamenáno, že na některých gymnasiích učení českému jazyku jako řádný předmět vykládáním české grammatiky a chrestomathie profesora Jungmanna (Slowesnost 1820) se děje, což proti nejw. ustanowení od 30. Břez. 1818 čelí, kterým se dowolilo. chrestomathii tu dle uznání nejw. kommissí studujícíim poručiti, ne však jako řádnou školní knihu w gymnasiích uwěsti, proto žeby žáci, kteří toho jazyku neumějí, trpěli ujmu času weřejnému učení zakonně wyměřeného.“ Tím vlastně w nejvyšších nařízeních předešlých, zvláště od 23. Srp. 1816 ničeho nezměněno, ale chladnost a necht k národnímu jazyku, bohužel široko daleko rozlezlá, to k swému pohodlí obrátila, tak že w prawdě pro český jazyk na gymnasiích českých wíce se neděje, než před r. 1816 se dalo t. j. že málo který ušlechtilejší vlastenec několik wedlejších hodin do roka z vlastní wůle tak důležitému učení národního jazyka, často ostatním kollegům a jiným lidem newděk, obětuje. W r. 1819 potwřzena w Plzni česká trivialní škola. Magistrát toho města wyjewil swůj staročeský smysl důkazem wážnosti pronešené k panu Sedláčkowi a W. Nejedlému, obětowaw prwnímu znamenitý dar, oběma práwo měšťanstwí (1820). W Pešti založena též snažením Kollára slowenskočeská škola (1822). W r. 1836 žádali někteří měšťané Pražští, aby we školách městských a hlawních náboženstwí w obau jazycích učeno bylo, w čemž ale odkázáni byli nejw. dekr. dw. kom. 10. Října 1836. Wždy pak ještě wyskytující se uwádění německých škol w pauze české obce, taulání se německých diwadelních spolkůw po českých místech, řízení práwní českého lidu w německém anebo naskrze pokaženém českém jazyku, nemírné oblibowání franštiny již i w prostředních lidu třídách a úplné zanedbáwání češtiny, nepřizniwí a nad míru smělí hlasowé proti věci naší we spisech weřejných ¹⁾ a p. jsau smutní posud úkazowé naší hluboko kleslé národnosti, s kterýmiž newím, w rovnéli wáze stojí tam zde wznikající čtenářstwa, z nichž dvě, Radnické a Spálenopořické, wyššímu potwřzení se radují — ozýwající se hlasy o potřebě českých promyslowých učilišť a vlastenského diwadla i prowozowané zatím zde onde od ochotnikůw hry, držené besedy ²⁾, koncerty, bály a jiné wýjewy české názwy na čele nesaucí. Tím se poněkud kojiti musí český vlastenec, že i wyšší stawowé zřetel swůj obracejí k jeho vždy ještě důležité řeči ³⁾ a posud owšem nebohaté ale předce powšimnutí hodné literatuře, o jejížto wzdělání množící se časem učenci ano i šlechetnější vlastenkyně snažně pečují. Tolik aspoň snažením společným našim wymoženno, že to dnes žádná wíce chlauba není česky w Čechách neuměti, ale nechwalno špatně česky mluwiti a psáti.

1) Wystaupili zvláště posledních těchto časů jízliwí nepřátelé Slowanstwa jak domácí tak zahranieňi proti wšemu wznikání národnosti slowanské a jmenowitě české, což s druhé strany některým obranným spisům příležitost zawdalo. Jmenujeme zde: Über den gegenwärtigen Stand der böhmischen Literatur und ihrer Bedeutung von Leo Graf Thun. Prag 1843. — Der Slawismus in Böhmen, von Graf Jos. Math. Thun. Leipzig 1845. Worte eines Čechen etc. Leipzig 1845.

2) Stálá beseda měšťan Pražských wznikla r. 1846.

3) Podlé katalogu duchowenstwa od roku 1823 nalezlo se w okrsku arcibiskupstwí Pražského osad českých 340, něm. 190, obojetných 44; w okrsku biskupstwí Litoměřického českých 88, něm. 309, obojetných 26; w biskupstwí Hradeckém českých 293, něm. 84, oboj. 54; w Budějowickém českých 269, něm. 107, oboj. 48. A tudy wšech českých 990, něm. 690, obojetných 172, mimo 7 neurčených w Budějowsku; a tak se měly osady české té doby k německým, jako 33 : 23, aneb skoro 3 : 2.

b) *Jazyka proměny.*

Co wýtečný Procházka na začátku té periody o spisowatelích českých powěděl: „Nyní, prý, jsau i ti, kteří starau jazyka našeho čistotu zpět uwádějí, i ti, kteří jej němčinou docela zkaliti a zahubiti chwátají;“ to podnes opětowati o nich se může. Náleží to mezi wady literatury naší, že příliš mnoho, a to téměř ze samé němčiny překládáme, w které mimo to wychowání jsauce i mysliti jsme nawykli; odtud pochází, že majíce třeba známost newšední českého mluwení spůsobu, a pozornost na čistotu jazyka, wždy někdy w nečeské formy nechtíce uhodíme ¹⁾. Co wěk náš od předešlých znamenitě rozděluje, jest od několika let powstala nowá mluwa básnická a wědecká. První k velikému štěstí nalezla wýborný pramen w starobylých odkrytých památkách: druhá sobě cele zůstawena. Obecná prostomluwa, ježto vlastně sama literaturu naši posawad činila, k saustawným wědám nedostačuje. Bylo tedy aneb wěčně o nich nepsati, aneb nowau w nich mluwu uwésti. Osmělili se někteří ten led prosíci, a užili dílem zastaralých, dílem nowě twořených slowcí s nestejným dařením, z kterýchžto slowcí veliká část od té doby již do spisů rozličných i do mluwy obecné poněkud wešla. Práti musíme, aby filosofická mluwa ne z německých nowých škol na štíhlách k nám kráčela, ale pěším, přirozeným krokem hned z počátku choditi se učila! — I pěkná prosa wzdělána. W celosti starý jazyk zachowán, jelikož to za prawdu uznáno, že co se týká lexikalní a mluwnické wzdělanosti, on w přeře našich Weleslawinů, Komenských a j. vysoké dokonalosti a spráwnosti dosáhl, tak že každé od něho odstaupení naší češtině nebezpečným i záhubným se stává. Prawopis pod jménem analogického známý konečně po dlouhých rozepřích wrch obdržel, a nejw. dworským dekretem

1) UKÁZKY PRAWOPISU.

1. Starší orthografie.

Nenjt wčedlník nad mistra, ani služebnjk nad pána swého. Dostif gest učedlnjku, aby byl gako mistr geho, a služebnjku, gako pán geho.

Pismo sw. 1786.

2. Bernolacká.

Než potupugte mogích si Ňenáwistníci Rođencow, Nezmernu proti nim w Srdci pukagte Zlobú. Bar sa budú od wás wždy tupif, bar wzdicki há-
náwat:

Predca budu weřké Méno to Sláwi nosit.

Jan Holly 1841.

3. Analogická.

Slunce bledé se žalofně ukřywá,
W fmutku se oblohy modro kalj,
Rozpuzený mrak blefky wyzjwá
Chřestného hromu hrůzy walj.

Čas. mus. 1827 12.

4. Skladné.

Wlaštowičko oj ty rozmilá!
Ty jsi se k nám zas wrátila.

Powěz mi pak, odkud to wiš,
Že jaro zas tu máme již?

Padesáte bájek od W. Štulce.

Až jen Brit a Francauz o nás budau psáti,
Až i k nám je wšezwědawost zawede,
Snad nás lépe také budau znáti
Tu i onde naši sausedé.

Fr. Lad. Čelakowskj (1847).

Tam kde srdce láskou hoří,
Cnost kde s wirou bytuje,
Bratru oko w citu slzí,
Když se rmoutí, raduje —
Tam jest nebe, tam je slast,
Tam můj domow — moje vlast.

Wácl. Horák (1847).

Neb kde strana jedna druhou hněte,
Tu nižádné z obou prospěch nevykwěte.
Obě zvolna slabnou,
Seslabnuwše chřadnou,
Chřadnouce pak umdlévají,
Vadnou, schnou, až opadají. *Melichar 1847.*

1) Tím se překládání nezawrhjuje, ale žádá se, aby kdo překládá, přede wším na čistotu swého jazyka hleděl. Bodejž toho, co dobromyslní vlastenci w Lowci, Kazičechu, Napominateli a jinde k zlepšení jazyka nawrhli, spisowatelé naší více než posawad šetřili! —

ustanoweno jest, aby we školách (trivialních) uweđen byl ten způsob psaní, kterým slovník český (1835 — 9) sepsán jest. Neučinil ale zadosti všem literatorům prawopis analogický, a brzo na to (1842) wystaupil tak nazwaný *skladný*, jímž litera *g* za glagol, *j* za jota, *i* za dlouhé měkké *i* uweđeno, a přijat jest i od sboru musejního pro wědecké wzdělení jazyka českého. Žadostiwo jest, aby ta prawopisu změna poslední byla, a k platnějším wěcem w literatuře se hledělo ¹⁾.

Důležitější proměna neb raději rozdwojení jazyka spisowního stalo se w Uhřích. Zde učení někteří drží se jazyka českého pro weliké příčiny: že česká literatura již na skonání XVI a počátku XVII století byla wzkwetla, a mnoho klassických kněh pronesla, za našeho pak wěku nemálo prospíwá, potom že nelze z mnoha nynějších slowenských nářečí jedno bez nesnáze vybrati za spisowní, a že bez toho dosti jest nářečí slowanských, jež wíce ještě rozdrobowati nesluší atd. Jiná strana snaží se vlastní literaturu slowenskau zaraziti. Od r. 1790 Bernolák a po něm jiní někteří, mezi nimiž far. Jan Holý chwalně vyniká, psali w Nitranském podřečí. Ještě wětší odtržení od spisowného českoslowanského jazyka způsobil Ludowit Štúr (1845), wymoh sobě dovolení wydáwati nowiny slowenské a Orla Tatranského, kteréž w nářečí Liptowském spisuje k nenabyté společné naší literatury škodě ²⁾.

IV.

§. 34. *Literatura.*

Wůbec jak množstwím a rozmanitostí spisů tak i důkladností jejich tento wěk nad předešlý vyniká, dokonalostí pak jazyka k lepším wěkům aspoň na welikém díle se blíží. Bezpředsudná, mnohostranná wzdělanost německé i jiné ewropejské literatury i w naši zotawující se literaturu šťastně působila, kteréby nejwíce to wystawiti se mohlo, že posud nemnoho půwodního důležitého wynesla, ale powážímeli staw jazyka, w kterém ode dwau století se nacházel, odlaučenost literatury české od vyšších austawů učitelských, a to, že wznik její cele téměř připisowati dlužno jednotlivým, samopowstalým milownikům, a saukromým wzdělawatelům jejím, bez zisku, a často se swau nemalau škodau oběti na oltář vlasti kladaucím: tu již ne co a jak z náramné umění ewropejského zásoby swým krajanům podali, sauditi, ale že wůbec co podali, wděčně připomenauti musíme. Probuzení české národnosti, zwlášť w posledních létech, s jedné, chladnost k ní a nepřizeň doma i wně s druhé strany, pak různění se některých od spisowného jazyka zawdaly příčinu k rozličným pojednáním a obranám národní řeči. Příklad welikého němčiny zpytatele Adelunga, známost jinოსlowanských nářečí, bez níž českého jazyka wědomost wždy nedostatečná a kusá zůstává, powýšili Dobrowského nade wšecky předešlé skaumatele naší řeči. On jest důkladný opravitel nebo raději twůrce grammatiky české, která mnohým jiným jazykům za wzor postawena býti může ³⁾. Analogická jím podaná, ač malá dobropisemnosti oprawa s nehodným zwyku odporem se potkala. Jeho základů wíce méně užili w mluwnicích swých Pelcel, Tomsa, Thám, J. Nejedlý. W pozdější době zpytování jazyka načítě

1) Nejnowější pátku o literu *v* místo *w* a dvojhlasíku *ou* místo *au* atd. wiz w Čas. mus. 1846 a Kwěty t. r.

2) Nářečja Slovenskuo alebo potreba pisaňja v tomto nářečí vistavená od Ludevita Štúra. W Prešporku 1846 str. 86 wel. 8. [W tom spisku chce p. Štúr swé počínání před swými krajaný odůwodnití].

3) Nowější grammatiky české jen potud dobré jsau, pokud se jeho základů nepustily.

postauplo wyhledáwáním a na swětlo uwáděním starých řeči památek, čímž wladilě chyby a neleposti do spisů nowých staly se patrnějšími, ano již lepší spisowatelé, zvláště Sbor musejní, k čistotě jazyka bedliwěji hleděti počínají. W etymologii skaumáním p. Šafaříka nowá epocha nastává ¹⁾. O slowárství české pilný Tomsa, neunawený ačkoli ne vždy kritický Thám, nowěji Palkowič s Dobrowským a pomocníky jeho zásluhy jeho dělili. Auplnější předešlých jsau pětidilný českoněmecký námi wydaný a dwauidilný německočeský Frantůw. Málo kolikas teorií wyslých týká se hudby, řečnictwí, slohu wůbec a nejwíce prosodie. Škola hauslí, nawedení Försterowo k generalnímu basu, Knechtowy počátkowé hudby jsau s strany theorie podnes jedini; šťastnější jest hudební skladba, naležši w opere a w písniích wýborné pěstitele. K dramaturgii diwadelním ochotníkem Kaškowým a některými pojednáními w časopisech stala se příprawa. Spůsob weršowání téměř do polowice té periody zůstal předešlý, t. pauhé počítání syllab; někteří, jako Dłabač, Krman, P. Tešlák, Semian, S. Hruškowic a j. w maličkostech pokaušeli se o časoměrné werše. Od r. 1795 nejwětší částka básniřů držela se nawrženého Dobrowským dle příkladů Němecůw přízwuku, ne však bez odporu časoměry o swé wěčné práwo se zasazující, o jejímž konečném wítězství alespoň we werších k zpíwání ustanowených, ač wzneseli se kdy k možné wýsosti naše básnictwí, pochybowati nelze. Učedník básnický má již před sebau mnohé pěkné wzory weršů metrických. Wůbec básnictwí české w té době znamenitě postaupilo, obsáhši wšeccky téměř druhy a formy Ewropanům obwyklé. Dokonalostí k prwní a nejpěknější periodě swé w celosti se blíží, rozmanitostí pak ji, a hojností plodůw wšeccky předešlé periody přewyšuje. Mluwa básnická, které náš jazyk téměř jako řecký schopen jest, rozwijela se sice po celý ten wěk, zvláště přičiněním Puchmayera; nejwíce ale naležením starých českého básnictwí památek a známostí jinowlawanských poetických děl wykwetla. W písniích duchowních čistější nábožnost a ctnota wane, jichž weliký díl owšem buď ze starších kancionalů wypůjčen, buď z německého přeložen, jako Gellerowowy písně. Mezi půwodními w tom druhu Stach a Hruškowic předčí. Swětské lyriky pole skoro celé nějakými kwitky posazeno, hned we sbírkách, hned po různu se nalezajícími. Popisné, rozprawné, idyllické, naučné, mrawokárné (satyrické), jinotajné i konečně diwadelné formy básnictwí wíce méně wzděláwány. Mnoho tu owšem přeloženého, ale i nemálo půwodního; mnoho nezralého, ale mnoho též dospělého chutného owoce. Nejwíce prospělo lyrické básnictwí a sklonilo se posledního času k národství, dílem sebráním písnií národních w Čechách, w Morawě i w Slowanech, dílem šťastným jich následowáním, w čemž Čelakowský wrch drží. W r. 1823 prwní almanach český poetický (Noworočenka) wydan, po němž Zora, Hronka, Wesna, Nitra, Horník ač nemnoho let trwající wystupowaly. — W rozprawném a popisném básnictwí půwodní díla wydali W. Nejedlý, Wocel, Hněwkwowský, Holý (Slowák); přeložená Štulc, Kačer. Mezi jinotajnými vynikají Zahradnikowoy bájkky, Winařického Sněmy zwírat, Ferina lis (dle Göthe) od K. Satyrický básník ještě nepowstal, ačkoli jednotliwé mrawokárné pokusy někdy prawým humorem sepsané, nalezáme we Kwěttech a druhých časopisech. Wytkneme zde Taroky Winařického. — Z počátku druhé polowice XVIII století zaraženo po prwé stálé diwadlo německé w Praze, w tak nazwaných Koteich blíže sw. Hawla. Tu (1771) ředitel diwadla Brunian prwní pokusil se (mezi něm. a wlawskými operami) češtinu na diwadlo uwěsti, počna weselohrau Kníže Honzik (z něm. Herzog Michel) ale špatné přeložení té hry, a nedobré wyslowení cizowlawských hereců byly přičinau,

1) Wiz pojednání jeho w Čas. mus. 1846 a sld.

že to prozatím při tom jednom českém kusu necháno, a zase jako prvé něm. a wlastké hry provozowány. O několik let později tž Brunian učinil nowý pokus českau zpěwohrou: Ponocný, aneb česká Anička, která již byla šťastnější, a několikrát po sobě provozena. W r. 1781 7 Čerwna kámen základní položen k nynějšímu stawowskému neb národnímu diwadelnímu domu, kterýž hrabě Fr. Ant. Nostic, tehdáž purkrabě Pražský, wystawil r. 1784. Na Malostranském diwadle zatím sjednotila se herecká společnost (1785), jejíž audowé byli pán a paní Bulla, pán a paní Zappe, paní Sewe a panna Milden, pání Höpflerowé, Procký, Jeanmes, Kleefas, Turinský, Wappler, Emerich, Frühbach, Antong, Scheibel, Albrecht a Claudius, všichni od Bondinské německé společnosti. Provozowali 20 Ledna, pak 25 Ledna a 6 Unora 1785 hru od mladšího Steffaniho složenau, z něm. pak od Bully, bratra ředitelowa, zčeštěnau: Odběhlec z lásky synowské, kteráž poněwadž české herce měl, lépeji než někdy Brunianowi se podařila. Při druhém provozování swětli některí čeští wlastenci swátek českého jazyka w ödě rozdáwané. Bulla hrál sám osobu odběhlce, a získáno všeobecnau pochwalu, později ještě více českých her na diwadlo uwedl, mezi kterými žebrawý student (17 Apr.) a Štěpán Fedinger (16 Máje t. r.) nejvíce se libily. Po odstaupení ředitele Bully snažili se mnozí, aby žádných více českých her provozowáno nebylo; ale Höpfner, jeho nástupce, pořád české hry dáwal. Diwadlo bylo wždy plno, ano i z okolních wesnic a měst lidé na české hry chodíwali. To pohnulo některé, aby zarazili nowau společnost diwadelní, w níž Antong, Kerner, Sewe a Zappe se nacházel. Tito s powolením císaře Josefa wystawěli dřewěné diwadlo na Koňském trhu, wůbec *bauda* nebo wlastenské diwadlo nazwané, trvající od 6 Čerwence 1782 až do 29 Srp. 1790, a hráli zde německy a česky několikrát w témdni, což byli (12 Čerwna 1786) ohlásili jako zlatau epochu českého jazyka a herectwí. Nyní horlili spisowatelé a překladatelé o wypracování českých diwadelních her a zpěwoher, jako: Thámowé (zwláště Wáclaw), a Majober — též wýborní herci — Tandler a j. Od r. 1785 až do 1790 přes 300 (dle Dobrowského) dobře i špatně přeložených a několik w nowě zhotowených kusů učiněno. Dle Tháma (Vorrede zum Nation. Lex. S. 58) přes 1000 her zhotoweno, ale k tisku nepodáno, poněwadž to společnosti jako jistina byla. J. M. C. Josef II s generalem Laudonem a Lascim (1786 19 Září) přítomen byl provozowané hře: Lautníci nebo weselá bída (z něm. die Lyranten von Schikaneder), a darowal hercům 30 dukátů odplaty. Táž zpěwohra do 20 Pros. 1787 r. 45krát provozena byla. Téhož nyní dotčeného dne zpěwohra: Zámek podvodí mistra, prowodila se před arciwéwodau Františkem, a 12 dukáty jim odměněna. W r. 1788, 27 Dubna měšfan Jirik počal nowé diwadlo za Pořickau branau Albertem a Lotau, ale brzo přestal, ano dvoje české diwadlo owšem mnoho bylo! W r. 1790 bauta na Koňském trhu stržena, a diwadlo do někdejšího (1786 zrušeného) kláštera Hibernů přenešeno, kdež prwní kus daný byla Bruncwikowa cesta do Prahy 29 Srp. 1791. Nejprvé zde častěji, potom jenom w neděli a we swátek od 4 hodiny od poledne před německým diwadlem po několika let hry české provozowány, mezi kterým časem jak toto, tak hlawní diwadlo rozličným podnikatelům často po sobě w nájem se dostáwal, z čehož takowý záwod mezi oběma diwadly powstal, že Pražané té doby nejkrásnější hry provozowati wíдали. R. 1791 16 Září J. M. C. Leopold II nawštíwil wlastenské diwadlo, kdež provozen byl českým jazykem Žebrawý student. Potřebný však náklad působil to, že podnikatelé příliš se utahowali, a zwláště w létě málo hostů majíce, přinuceni býwali do Karlowých Warů a do Teplice se stěhowati, tak že w Praze mnohé léto diwadlo ani se neotewřelo. Někdy obě diwadla jednomu nájemníku do rukau se dostala, jako: rytíři Steinsberku (1798). Té doby hrabě Nostic diwadlo weliké českým p. stawům prodal za 60000 zl

Šest pánů složilo hned tu summu, a každý z nich, tak jako hrabě Nostic zůstavil sobě jednu loži zdarma, kteréž se zakaupenými nebo rodinnými ložemi posud nazývají. Steinsberkowi nájem došel. On podržel jen vlastenské divadlo, a veliké bylo od p. stawů Dominikowi Quardazonimu pronajato; brzo i vlastenské Wárowi, a od toho Zappowi přepuštěno, pod jehož ředitelstwím provozowaly se české hry u Hibernů s německými až do r. 1802, w který čas to stawení po smrti hraběte Swertsy, jemuž náleželo, prodáno jest. Wlastenské divadlo stěhowalo se tedy na Malau stranu do Raymanského domu přičiněním ředitele Fr. Cerera. W r. 1804 páni stawowé od Zappe práwo to koupili, a vlastenské divadlo se Staroměstským pod ředitelstwím Quardazoniho uwedli. Za něho w neděli a swátek odpoledne w 4 hodiny české hry, a o 7 hodině německé se provozowaly; we wlských, na kteréž wázán byl, málo diwáků míwal. Dne 30 Září 1804 první český kus (Jan Dollinger) provozen byl. On některé zpěwohry do češtiny přeložiti, a od swých wlských herců na diwadle provozowati dal. W r. 1804 7 Října u přítomnosti J. M. Císařské provozeno tu bylo: Kašpárkovo žiwobyti a smutné skončení. W tom čase mnohé opět hry česky přeloženy a některé půwodně složeny byly, skrze Rausa, Štěpánka, Šediwého a j. Spisowatelé pro časté provozování nových českých her w spisování a překládání jich sotwa stačiti, neřkuli jim dokonalosti nějaké dáti mohli, a herci ani wybraní, ani všickni Čechowé nebyli. Raus, Swoboda, Sykora zasluhují z tehdejších časů chwalitebného připomenutí. Po smrti Quardazoniho (1806) stawowé čeští, za nejw. purkrabí hraběte Wallisa, ředitelstwím obau diwadel na ředitele německé diwadelní společnosti K. Libicha wznesli s tau wýslnau wýminkau, aby české hry na velikém diwadle wíce provozowány nebyly, proto že theater mezi odpolední českau a wečerní německau hrau dosti prowětrati nemohl. Aby tedy wýnosnějších her českých docela nepustil, dáwal Libich na Malostranském diwadle w neděli a swátky ode 4 do 6 hodin české hry. Ale milovníků welmi ubýwalo po ta nepokojná léta, tak že Libich diwadlo Malostranské zrušil, aby stawowské zwelebil (1809). Po tři celá léta spala česká Thalia. Haklík († 1816 8 Ledna), Kaupowský, Wild, Nigrin a někteří jiní ujali se znowa diwadla českého, a wymohli u městského heitmana rytíře z Mertensu a jeho nawržením u J. E. hrab. Kolowrata Libšteinského, nejwvyššího purkrabiho, aby se we dny tak nazwané normalní pro chudé ústawy česky hrálo od milovníků dobrowolných; což po nejprwé stalo se 26 Ledna 1812 provozem Fridolína. Aučastníci té dobrowolné společnosti byli: Hynek Brinke, Ant. Kaupowský, Fr. Klicpera, Fr. Kopřiwa, Čeněk Müller, Jan Nigrin, Wácl. Sykora, Ant. Šwanda z Zemšic, J. Nep. Štěpánek, Ant. Wild, paní Anna Karlowá a panna Lenka Lencowá. K pátému provození (Obležení Prahy od Šwedů) od J. M. C. powolení a příspěwek 1000 zl. pro chudý dům obdrželi. Na to rozmnožili společnost nowí audowé: Jos. Hawelka, Wácl. Klicpera, W. Machek, J. Mareš, F. Nebeský, F. Pleskot, W. Růžek mladší, W. Swoboda a J. Haklík; paní Antongowá a Šopowá, panna F. Gybowá, Anna Šwamberkowá, K. Ledererowá, Barb. Sukowá, i Anna Musilowá. Po šestém předstawení nabyla společnost zvláštní pochwaly od zemského řízení, a pomocí ředitele Libicha a j. provozowala až do r. 1815 osmmecitma předstawení, a odwedla k ústawům dobročinným 17,614 zl. 37 kr. Hry byly na wětším díle od J. Nepom. Štěpánka sepsané, kterýž od J. M. C. dekretem pochwaly a (1820) čestným penízem poctěn jest. Brzo na to wydáno poručení, aby se w normalní dny žádné diwadelní hry neprowodilo, čímž opět diwadlo české zmizelo. Ještě w r. 1820, (21 Máje) J. M. C. s císařowicem Ferdinandem arcikn. Rainerem a s dworem byl w diwadle, kdež na jeho wýslnau žádost hráli weselohru w české řeči, a první jednání z něm. hry. W r. 1821 toliko jednau hráno (25 Března), 1822 dwakráte, 2 Ledna a w Září; při po-

sledním provozeno Beraunské koláče u přítomnosti J. K. W. arcikn. Frant. Karla, kteráž mu i w Brně (28 Října 1822) předstaweny. Mimo hlavní diwadlo zde onde někdy hráno, jako r. 1818 we Wimrowých sadech od společnosti měšťan, některé starší hry z doby Steinsberkowoy atd. provozujících; dobře sprawené ač w malém okrsku bylo domácí diwadlo Teusingerowo w Hibernské ulici, kdež posléze opera Pražští sládcí s nowau od Bartáka hudbau provozena (1823). W jiných městech, i kde stálý theater mají, buď nikdy, jako w Litoměřicích, buď málo kdy, jako w Plzni, česky se hraje, tak že každé české předstawení mezi památnosti věku náleží. W Praze přičiněním Jana Uhlíře a některých jiných, nejvíce akademiků (1823) wymoženo opět dowolení k dobrému ústawu dáti několika her českých, jako: Diwotworný klobauk od prof. Klicpery (30 Srpna 1823) a j. Opery české na veřejném diwadle již na 20 let neslycháno. Potěšení to obnowil Sim. Macháček přeloženau Rodinau šwejcarskau (28 Pros. 1823) a Wodařem, w kterých zpěwem wýtečnými se učinili Krow, Hofmann, panna Komet, Králowá a j. Obě opery důkazem býti mohau, že werše časowau měrau sprawené k zpěwu nejwlastněji se hodí, a jazyku k libozwučnosti pomáhají, jakauž se toliko wlský honositi může. Střelec kauzedlný (čarostřelec) J. Štěpánkem přeložený dwakrát t. r. daný (po třetí 23 Kwětna 1824, jen dwa akty u přítomnosti J. C. M. dwora a jiných vysokých hostí), wděčně přijat jest od milovníků českého diwadla. Nyní přičiněním téhož p. Štěpánka (spoluředitel diwadla) powoleno dáwati každau neděli odpoledne před německým diwadlem hru českau; počato 28 Září Laupežníky na Chlumu, a hráno až do sw. Jana Nepomuckého kromě postu a masopustu. W letní době toliko německy se hraje. W nowějších dobách nějaký čas hrálo se w Štögrowě diwadle w Růžowé ulici. Weliké předsewzetí ustawiti zwláštňi diwadlo české posud newykonáno. O jednotlivých hrách w Praze i w kraji úplná známost nalézá se w časopisech, nejvíce w Kwětech a Wčele. Zásluhy o diwadlo kromě již jmenowaných nejnowěji dobývají sobě Tyl, Kaška, Püner, Kolár a j. — K řečnictwí českému málo příležitosti; pročež málo několika plodin sem náležejících počítáme. (O duchowním doleji). Množstwí denníků německých, dílem k nám docházejících, dílem zde wyhotowených, pobudilo Čechy k následowání. Od roku 1786 učitel lidu (z něm. Junga) wydáwán po tři léta. Nejmenowaný kdos ohlásil přítele českého a morawského národu z okresu hospodárstwí a mrawů, též cwičení mládeže, ale pro nedostatek čtenářů newydal. Podobně F. Procházka podniknutím K. Widtmana ohlášenau (1786) sbírku kronik českých a historie domácích skutků od Dalimila až do Beckowského, historie národů cizích, a kněh umění božího newydal, ale toliko částky: Dalimila, rytíře křesťanského a některé jiné knížky na swětlo wynesl. Téhož r. 1786 pokusili se Ondřej Plachý, Aug. Doležal, J. Hrdlička, J. Rybay a j. w Uhřích o wydání spisu téhodního, obsahujícího mnohé pěkné věci ze wšelikého umění, pod nápisem: Staré nowiny atd. ale nebylo dosti čtenářů, a tudy oni přestawše wydali swau zásobu po hromadě w knize: Spolusebrání rozličných spisů (1790—1). Tomsůw měsíčník po roce, pautník po půl létě, český pak lidomil s 14 swazkem přestali. Důležitější slohem jsau Hlasatel J. Nejedlého, kteréhož 4 roky, a prwotiny umění od J. Hromádky, jehož 5 roků wydáno. Powídatel a potom pod jiným jménem Kratochwilník jednoho spisowatele (Sychry) dílo jest. Rozmanitosti J. Hýbla uwázly swazečkem R. Hyllos jeho po třech pololetích. Při nowinách českých, jak to již W. Kramerius činíwal, wydáwáno též sbírky zábawných a naučných spisků pod rozličnými jmény: Dobrozwěst, Čechoslaw, Zwěstowatel, Rozličnosti, kteráž přešly do České Wčely od r. 1834 vycházející. Téhož roku počaly Kwěty. Dobroslaw prof. Zieglera, cestau půwodní Zdirada Poláka do Italie, a jinými spisy znamenitý po 12 swazku jméno změnil w Milozora. Jindy a nyní, Wečerní

wyražení, Čechoslaw (nowý) Wlastimil, Pautník slowenský, Swětozor, Dennice jsau jména ostatních posud vyšších časopisů nedlauho trvalých, jichžto aučel wůbec byla zábawa a poučení. Wyšší záměr mající Časopis musejní od r. 1827 wydáwaný naděje se delšího kwětu, jsa obdařen trvalými prostředky. Pautník Házowců redigowan od K. Zapa Dubnem r. 1846 cestu swau nastaupil, s nímž Tylůw Pražský posel téměř jednočasně jako o záwod wyslán. Wyššímu umění a vzdělanějším čtenářům odhodlán jest Krok prof. J. S. Presla. Z mnohých něm. románů a zábavných spisů, jichž po ta léta jiní jině z přízně čtenářů neustále vyháněli, vždy také některý česky promluwil, mezi nimiž ti, které Krameriusowau prací wydány, čistotau jazyka nad jiné jsau lepší. Za našich dnů nejwíce vzděláwáno pole zábavných spisů. Netoliko časopisy téměř wšecky podáwají powídky a báchorky, přeložené i půwodní, ale i sbírky jich pod jménem bibliotek se zakládají. Mnoho tů utěšeného pro srdce i rozum, wíce ale ještě takowého; ježto pokaženau krasochut od jinud k nám uwadí, obrazy třeštiwými nelibost a omrzelost působí. Jan z Hwězdy (Marek Jind.), Tyl, Malý, Ehrenberger, Sabina, Chochoლაუშეკ, Tomsa, Mikšíček, Pečírka, Šwihlík, Pohořelý a j. w tom poli pracují. Ze staré Římské a řecké literatury vždy ještě málo se přeložilo, ač toho možnost některé zdařilé pokusy dowozují. Homerowy Iliady pilný překlad od Wlčka, Odyssey prosaický od Lišky wydán, Virgiliowy selanky od Winařického, Aeneidy částka od téhož; Horaciowy ody od Šíra posud jen z částky tištěny. Sallusta Waněk, Aur. Victora a Flora Chmela, Marka Aurelia zápisky a Eutropiowu hist. Šír, Ovidiowy heroidy některé Sušil a Marek Ant. přeložili. Hájek Luciana část dilem wydal, dilem w rkp. zůstawil. Historie vlastenské znamenité sice částky máme, jako jest Pelclowa kronika, širší, důkladnější, pořádnější, a ke čtení utěšenější než jeho německá, ale jen až po Karla IV jdaucí, pak příběhowé za Ferdinanda I a Maximiliana Janem Zimmermannem z dobrých pramenů wydání; a však celé historie české jedním duchem a pérem kritickým psané posud se nedostáwá ¹⁾. Nejcelejší posud jest Pabstowa Hýblem zčeštěná. Stručná hist. české země konečně podána jest Tomkem a Malým. Tím méně se nám posud wšeobecné obšírnější historie dostalo. Širšího a na ten čas dostatečného obsahu historii wyhotowil nejnowěji prof. Smetana. Krátká wšeobecná historie nám dána od Šoltysa, důkladnější od Tomka. Nade wšecky posud wydané vyniká stará historie Slowanů pod jménem Starozitnosti slowanské p. Šafaříka do němčiny, polštiny i ruštiny již přeložená. K známosti jiných stran swěta některé spisy z německého slauží; půwodní cesta jest Zdir. Poláka (w. Dobrosław.), J. Kollára do Italie a K. Zapa po Haliči. Užitečná w historickém a zeměpisném ohledu jsau wydaná popsání některých měst, jako Králowéhradce, Mladé Boleslawi, Plzně, Krupiny, Wysokého Meyta, Prachatic, Rakownika a j. též osob a dějů některých znamenitých. Kronika Beraunská od děkana J. Seidla, Poděbradská od učitele školního Minettiho jsau posud w rkp. Nowiny, o něž Kramerius nejwětší posud zásluhu měl, od r. 1782 až do našich časůw také českým jazykem nepřetrženě, brzo jedny, brzo dwoje (oboje r. 1809 počítaly 500 odbíračůw), až i některý čas (1812 — 6) čtvery najednau, owšem jedny druhým na ujmu wycházely. Od r. 1783 až do 1786 wydáwaly se nowiny slowenské w Prešpurku, skrze Lešku. W r. 1824 F. z Šenfeldu oboje Pražské skrze dwa redaktory, J. Lindu a F. Tomsu wedl; rokem 1825 toliko jedny s Čechoslawem skrze F. Tomsu wydáwal, druhé stawowský tiskář Háze tlačil, maje to za powinnost přiwtělenau ku práwu wydáwání německých nowin, kteréž po Šenfeldowi najal, což od r. 1846

1) Naději máme, že p. Palacký swau wybournau historií, kteréž prwní díl w českém jazyku nyní se tiskne, nás budaučně zauplna obdaří.

Medau na se přewedl. Historie církevní a literární také některých přídawků w té periodě nabyła. Zeměpis všeobecný poprwé saustawně pojat Karlem Šádkem, nowěji Lukšem a nejdůkladněji Zapem. Také Balbi z franc. přeložen. Atlas český Merklasem zhotowen. Mapu ethnografickau Slowanstwa celého s výborným wyjasněním wydal p. Šafařík. Částeční opis země české a uherské již dříve dobré vzdělawatele nalezl. Topografi českau Dunder Plzeňským krajem započal. Stránka libomudretwí, jakož okolnosti od dáwna nesly, vždy toliko prostonárodní zůstawala. I w této periodě přes 40 let newyšlo nic saustawného, anobřz spisy pauze k lidu obecnému mluwící: nawedení k maudrosti a ctnosti, wzbuzování k lásce vlastenské a powinné země pánu wěrnosti, jakž toho potřeba času žádala, naučení některým částkám řádu politického, k. p. o hašení ohně, obstarání chudiny, zvláště ale wychowání dítek, ta oblíbená nowějších časů nauka; wydáno prospěšné nawody k wychowání učitele, a množství, owšem nejwíce přeložených, spisků pro mládež, mezi nimiž i lepší, jako Kampowy některé, Salemanowy se nacházejí. Příznivé češtině zákony (1816) posilily některé vlastence k smělejšimu u wědách a umách pokroku. Takž i wychowatelstwí prospělo. Od r. 1833 vychází časopis Přítel mládeže, překládají se na mnoze spisy pro mládež Schmiedowy, Niericowy a j. Činní w tom nad jiné shledání Wlasák, Tomsa, Sláma, Swoboda, Pečírka a j. Na filosofii, přírodopis a přírodozpyt zvláštní zřetel obráčen. Logiky 1820 poprwé wyšlé, druhé zmnožené wydání spolu s metafysikau 1845 ostaráno ¹⁾. Dušeslowí, základowé pýtwy, leboslowí, ssawectwo, rostlinstwo, nerostopis, lučba, fysika wědecky vzdělány; i prostonárodně a školám nižším o plodinách přírody psáno. Čelnější spisowatelé té třídy byly: Marek, Hyna, Presl, Staněk, Amerling, Smetana, Kodym. Fysiky Michálkowa (1819) a Šádkowa (1835) byly starší pokusy w té wědě. Arithmetika saustawná po Wydrowé (1806) opět ladem lehla. Pro školy dobré jsau pomůcky od Radla, Hyny, Michla, Přibika. Zindlůw úwod a Kuklowo umění počtářské také po česku hlaholí.

O hospodářstwí polním i domácím jednáno wúbec i zvláště, jako o wčelách, dobytku, štěpařstwí, lesnictwí, ano i o kuchařstwí. Jirí Wolný jest wzor idealní polního hospodáře, kterýž od spol. hosp. dostal wysazenau odměnu. Wznikly i časopisy hospodářské: Naučné listy od r. 1838 z něm. p. ryt. Kaliny a Žiwa, spis rolnický a lesnický od r. 1842. — Technologie pro nedostatek názwů dlaho pusta ležela, až newawený Presl překladem Poppe a časopisem technologickým vzdělávání její obtížné započal. Mnohé dobré naučení při kalendářích od společnosti hospodářské německy a česky wydáwaných se nalézají. Prwní kalendář tolerancí w českém jazyku 1789 na swětlo wyšel, r. 1799 pro uložení štempel na wšesky kalendáře, w kterých historické zpráwy, pohádky a podobné wěci se nacházejí, wydáwan býti přestal. Nicméně podobné kalendáře z počátku předešlého desítiletí na swětlo wystaupily a sice Fejerpatakého (1830), Spurného (1831), Medaua (1832), Gastla (1837). Lékařské a práwní umění jen z prostonárodní strany česky vzděláwáno, kromě porodnictwí, kteréž se saustawně w jazyku také českém přednáší. Ostatně lékařské spisy té periody wztahují se wúbec na zachowání zdrawí a některé jemu škodlivé předměty, zvláště pak na ochranné neštowice, cholera, konečně na nemoci dobytčí. Práwa a zákony wětší, jako řád saudný, všeobecné práwo městské atd. w obzvláštních knihách a sbírkách pro sebe tištěné, menší

1) Co od Museum w té wěci posud činěno, wztahuje se pauze na vzdělání mluwy filosofské, w té naději, že swým časem národní mudrcowé powstanau. Jest ale welice přáti, aby se toho ne systematičtí jedinowerci a cizími saustawami pomatení nedomodrci, nebrž bezpředsudně rozumující myslitelé prawoslowanbtí ujímali!

a běžná nařízení německým a českým textem wedlé sebe vycházejí. Trestní zákon w přestupcích aupadkových Čelakowským zčeštěn (1835). Palkowič a Tablic Slowákům některé zákony a sněmy uherské přeložili. K potřebě obecné w sepsání všelikých listů a spisů kancelářských Čechům nejedněmi příklady sebranými poslouženo. Právní sekretář od Fayla (1838) lepší češtinu uwěsti snažen byl. Neoceněný w tom ohledu jest Palackého archiv český, sbíraje psaní saukromná: státní, dopisy, zápisy, sněmowní věci, výpisy právní, nálezy atd. Bohoslowí s duchem snášeliwosti wětší než byla za předešlých wěků, spojené, více prawé pobožnosti a mrawopočestnosti než hádek pílilo. Biblí katolická měla učeného opravitele F. Procházku; nekatolická w Prešpurku a Berlíně, w Kyseku (1845) wydawatele nalezla, ano i českau konkordancí opatřena. W slowenském nářečí wyšla biblí 1829. Ze sw. otcůw přeložen Cyprian (1825) Augustin o městě božím (1829 — 32), Klemens, Ignác a Polykarp (1837). Wýborná pomoc wědám bohoslowným jest Časopis pro kat. duchow. od r. 1828 pod dohledem konsistoře Pražské vycházející. K němuž přidružiti se hodlá páně Štulcůw Týdenník (1847). Toliko odstupowání k nekatolikům po uwedené toleranci k některým spisům polemickým příčinu dalo. W dogmatických spisech nowých slyнау: Tomek, Král, Zahradník, Jirsík, u protestantů: Salatnay, Šulek, Šoltis, Leška. Biblická historie, wyučování we wíře dospělých i nedospělých, wykłady, postilly nejedny sepsány; zwláště ale kazatelstwí nad předešlé wěky wyniklo. Okolo r. 1775 powstala w Praze společnost kritiků, kteří kázání w chrámech držená posuzowali (prof. Chládek na čele jich); ale nalezli hodného jich zástupce w nejmenowaném Fr. Procházkwi. Kázání, zwláště posledních let, nejen přeložená, ale i půwodní w sbírkách i po různu k rozličným příležitostem sepsaná, na mnoze vycházela, z nichž některá jak věci tak slohem řečnickým chwálná. Stapfowoy rozwrhy kazatelské w češtinu Hyblem uwedeny. Wydawatelé kázání w nowější době jsau: Kučera, Šediwý, Rokos, Wambera, Dworák, Zimmermann, Hawránek, Martiny, Hora, Škoda, Trnka, Tupý, Jakaubek, Bláha; Čermák, Stránský, Kautský, Procházka, Marek, Kollár, Rešetka, Feigerle, Kosec, Zahradník, Čeněk z Wartemberka a j. Pastýřské bohoslowí saustawně i w částkách některých k prospěchu duchowního pastýře pojednáno; mnohem pak hojněji spisy wzdělawatelné, nábožné a liturgické pro lid sepsány, přeloženy a wydány.

V.

Spisowé oddělení šestého.

A. MLUWOZPYT.

a) Obrana českého jazyka.

1. KARLA THÁMA Obrana jazyka českého proti zlobiwým jeho utrahaům, též mnohým vlastencům, w cwičení se w něm liknawým a nedbalým sepsaná. W Praze u Jana F. z Šenfeldu, 1783 w 8. str. 48. Zlomek w Toms. Chrest. str. 216.

2. Sláwa a wýbornost jazyka českého od J. Rulíka, w Praze 1792 w 8.

3. Von den Vorzügen der böhmischen Sprache von Franz Tomsa, Prag 1812 w 8. (s českými příklady).

4. Apologia, to jest obrana, kterau se odrodilci, jenž od swé národnosti slowanské od-

stupují, bráníti chtějí, ti pak, kteří o ni stojí, posilniti se mohau. Sepsána od Ondřislawa z Prawdomluwic (J. KOLLÁRA), w Budíně, literami J. Gyuriana a Mart. Bago, 1841 w 8. str. 40.

5. Řeč o lásce k vlasti P. S. II wyd. w Praze 1845 str. 20.

6. Práva naší řeči a národnosti. Wydal Dr. Fr. Cyr. Kampelík, w Praze 1845 u Jar. Pospíš. str. 39 w 8. [Úwaha od Dr. Strobacha we Wdele 1845 č. 82].

7. Hlasowé o potřebě jednoty spisowného jazyka pro Čechy, Morawany a Slowáky. Spisů was. č. XXII. W Praze 1846 str. VIII a 224 w 8.

Proti tomu wydal Hurban: Slovenskje pohľady

na vedi, umejka a literatúru. Díl I. sw. 1 w Skalicí, 1846.

8. W časopisech: a) *Kram. Now.* Wolání k Slowanům, aby jazyka swého pilní byli, od Jiř. Palkowice, 1802.

b) W *Ilasateli. J. Nejedlého* O lásce k vlasti I. 5. k wlastencům IV. 3. *Rautenkrance* list III. 7. Řeč při uwezení přednášení češtiny I. 485. Pročby se mělo w hlavních školách také česky učiti IV. 72. *J. Jungmanna* Rozmlauwání dwoje o českém jazyku I. 43. 321.

c) We *Wid. listech: Antiboheemia* od J. J. r. 1813 listů 46.

d) W *Čechoslawu: O mateřské řeči wúbec, a jak národnost zachowati.* Z archiwu *Hornayerowa* přel. od *Slámy* 1824. Wšimání morawčiny od *Šembery*, 1831 V. 37. 40. Odpowěd na to od *Čecha Längera* 41 — 47.

e) W *Kroku. Kdo činí, kdo trpí křiwdu?* od A. J. I. 3. 64. Český jazyk z ohledu na bohatost s jinými porownaný, 1831 str. 623. Srownání spulhlásek a samohlásek atd. 624.

f) *Čas. mus.* Král *Ludwik* a řeč česká, od *Palackého*, 1828 IV. 114. O českém jazyku úsudek *Luk. Hornického*, *Poláka*, w XVI stol. od J. J. 1830 293. Jazyk český na dwoje litewským w XV stol. 1831 str. 280. O různění českého jazyka od J. J. 1832 str. 165. *Mluwnické přednosti řeči české w přirownání s jinými slowenskými sestrami* od *W. Hanke*, 1835 str. 163. O litérních swazcích *Slováků s Čechy a Morawany* w někdejší i nynější době, od *B. Tablice*, 1842 str. 579. Prostředek, jakby po gymnasiích českých a morawských i slezských, ohledem wyučowání w jazyku českoslowanském *Nejvyšší wůli* poněkud zadost učiniti se mohlo, od *prof. J. Chmely*, 1843 str. 532. *Slowo o české národnosti*, od *E. Wocela*, 1845 str. 258. O nowé písemné řeči na *Slowensku*, list p. *J. Záborského* k p. *Fejerpatakymu*, 1845 str. 123.

g) *Jindy a Nyní*, milownici slowenčiny u národů cizích, od *J. Kaubka*, 1833 II. 24.

h) *Hronka*. Předmluwa a domluwa od *Kuzmanyho* 1836 I. 8 — 19.

i) We *Fejerpatakého kalendáři* na r. 1836 — 7. *Slowenčina*.

k) *Plody* 1836. Řeč od *Hodži* str. 58.

l) *Květy*. Potřebnost jazyka českého pro lékaře a hojče, od *W. Staňka*, 1834 str. 113. Proč jsem Čechem? Od *Tyla*, 1826 příl. 53. *Wlastenkým* k nowému r. 1838 od *bar. Villaniho*. O jazyku českém, *Now. Kwětů*, 1842 str. 10. O společné mluvě českoslowanské, tamž str. 21, 25 od *Kampelika*.

m) *Česká wěcla*. Zdaž dokonalá známost češtiny Čechu, církwi a státu prospěšná a užitečná jest čili nic? 1839 str. 3. Z denníka mladé *Morawanky* (Marie * *) *Wěcl*. 1845 č. 24. Srownává se *wlastenství s náboženstwím*? č. 59.

n) *Rozličnosti Pražských nowin*. Krátkost jazyka českého, 1829 č. 54. *Walašský jazyk* č. 82. *Neustranná chwála slowenské řeči* z ust *Wlachů*, 1832 č. 51. O potřebě w zemi obecnému jazyku náležitě se naučiti, od *Ludwika*, 1833 č. 53. W jaké powěsti jest Čech a wlast jeho po cizině, od téhož č. 55.

o) *Wlastim*. 1842. *Slowo k pannám českoslow.* od *W. Št.* 45.

b) Prawočtení.

9. *Normalní školní knížky: a) Abecední tabulka. b) Dokonalá slabikowací tabulka. c) Slabikář*

obsahující w sobě způsob, jak se dítka mají učiti písmeny znáti, slabikowati a čísti, w *Praze* nákl. c. k. praw. školské kněhotisk. 1775, 1778, 1780 w 8. d) *Slabikář pro sedlské školy* w c. k. zemích. e) *Slabikář pro městské školy* w c. k. zemích. f) *Slabikář pro žáky helwetské a Augšpurské konfessí* w c. k. zemích, 1782 w 8. 1801 w 8. *Wšecky tyto knížky* posud se často znowu tisknau, asi 5000 wýtisků každého druhu.

10. *Slabikář český*, w *Litomyšli* w 8.

11. *Slabikář přirozenau a welmi snadnau nauku k čtení obsahující, dle které dítka w krátkém čase dobře čísti naučeny býti mohou.* We *Wacowě* r. 1801, 2hé, 3tí 1804, w *Prešp.* u *Š. P. Webra*, tamž 4té r. 1806 str. 48 nawedení k *latinsk. i k uhersk. čtení* krom *slowenského* obsahující.

Tento *slabikář* *Dan. Bocko* spisowatel jeho *Institutu Prešpurského*, jehož péčí se wydává, darowal. Přetiskěn w *Praze* 1816 w 8. s nadpisem: *Abecedář nejnowější aneb nauka k čtení.*

12. *Fr. Tomsa Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, Sylben und Wörter nebst Leseübungen*, *Prag* 1801 w 8. stran 80.

13. *Slabikář, z něhož se dítka litery znáti, slabikowati a čísti naučit mohou*, w *Prešpurku* 1804 w 8. str. 32 (od *ZIKM. PAULINIHO*). S *přidawkem uherským*, tamže u *Wiganda*, 1836.

14. *Elementární knížka k německému čtení a pojmenowání nejobecnějších wěcí a jejich wlastností pro mládež w českých místech*, od *JANA SCHMITTA*, w *Plzni* 1818 w 8. str. 47, též 1826 w 8.

15. *Slabikář pro školy welebného Baňského okolí*, wydaný od *literní společnosti téhož Baňského okolí*. *První wydání* nákladem *literní společnosti* b. o. We *Wacowě* 1820, *písmem Ant. Gotliba* w 8. tři archy. *Podepsán B. T. t. (BOHUSLAW TABLIC, tajemník)*.

16. *JANA JAWORNICKÉHO* *Kratochwilné poučení, jakby se dítka česky i německy slabikowati a čísti w krátkém čase naučiti mohli*, w *Praze* 1820 w 8. též 1830 u *B. Háze*.

17. *JANA KOLLÁRA: Slabikář pro dítka s přidawkem latinských článků k čítání, péčí a nákladem církwe ew. slowenské Pešťansko-Budínské*, w *Pešti* *písmem Mat. Trattnera*, 1826 w 8. str. 24.

18. *ANT. TRNKA: Uwezení k brzkému něm. čtení atd. pro české dítka*, 1826 w *Plzni* str. 52, w *Klatowech* 1833? *J. C. Braun* (w *Praze* u *Neurentra*).

19. *Česká abeceda w 26 obrázcích*, od *Machka*, 1829.

20. a) *Slabikář chlapecí od Fejerp.* w *Lewoři* u *Jana Werthmüllera*, 1830.

- b) Slabikář děvečí od téhož tamž 1830.
21. **J. N. SYKORA:** Poukázání k důkladnému poučení českého i něm. čtení jakož i praktické cvičení v rozumění a mluvení nejpotřebnějších poznamenání i průpovědi v obau jazycích. [Anweisung zur gründlichen Erlernung atd.] w Praze 1833 w 8. str. 116.
22. **FR. STUDENÝ.** Nejkratší nawedení ke čtení, w Praze 1834 w 8. str. 71 u W. Špinky. [Pos. od Franty we Wčele 1834 č. 5—7].
23. Slabikář německý a český, we Widni w 8. (b. r.?) 6 archů.
24. Slabikář něm. a český [Namenbüchlein etc.] pro městské školy, w Praze 1836 w 8. str. 160.
25. Slabikář (menší), s přídawkem uherským snadným způsobem sepsaný od **JANA FIZELE**, w Lewoči, 1836, též w Prešpurku u Wieganda 1836.
26. Česká abeceda aneb malého čtenáře knížka první. Sepsal K. Winařický, w Praze, 1838 w 12. arc. impr. 3 archy. [Porow. Kwěty příl. 1838 str. 93].
27. Malý čtenář, aneb čítanka pro malé dítky od **JANA SWOBODY**, w Praze u Pospíšila, 1840 w 12. str. 75. [Prw. Kwěty 1841 str. 6].
28. Tri sta šedesát pět propovědi z učení o mrawích, powinnostech, ctnosti a náboženství atd. 1 a 2 díl, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1835 w 8. od **K. FEJERPATAKYHO**. Též 1 díl s uherským, něm. a lat. přídawkem, 1840 str. 72. Též 1 díl po třetí, 1842, a II díl po druhé 1845, 6 $\frac{1}{2}$ archu tamž.
29. Malá čítanka s několika abecedami, jakož i nawedení ke čtení a k prawopisu od J. W. Šumawského [FRANTY], w Praze u Pospíš. 1841 w 8. str. 104.] Por. Now. Kwětů 1841 str. 63; 1842 str. 69, 74].
30. Jaromirowa první kniha ke čtení, od **JANA Č. FORMÁNKA**, ku prospěchu opatrowny pro malé dítky, w Klatowech, w Praze 1842 u synů B. Háze w 8. str. 87 a 25 wyobrazení na tabulích. [Por. Now. Kwětů 1842 str. 36].
31. Slabikář a čítanká pro menší dítky, w Ratiboři 1844 u Bognerowých dědiců wel. 8. str. 112. [Por. Kwěty 1845 str. 16].
32. Nawedení ku čtení bez abecedy a k prawopisu bez psaní, aneb: Opozdíly předchůdce, od **JOS. FRANTY ŠUMAWSKÉHO**, w Pr. 1845 u J. Spurného str. 18 w 8.
33. *W Časopisech a) w Rozmanitostech:* Prostředek, když děti místo g a k wyslowují t neb d, od F. ŠPINKY, J. 79.
- b) *Přítel mládeže.* Saustawný náwod k rozumnému čtení, 1828 I. 92. Pouučení, jak při poznání písmen, slabikowání a čtení učitel pokračowati má, 1828 IV. 3. 1829 I. 6. který způsob nawedení

dítek ke čtení zdá se prospěšnější? 1831 IV. 7. Připomenutí o čtení od W. Duška 1835 II. 101. Jak by se dítky k prawému a čistému mluvení uwoditi mohly J. Fr. Knížek (1839) — Illáskowání, čili nejkratší nawed ní ke čtení od *Kalendy W.* 1842.

c) *Rozličnosti Pražsk. nowin.* O čtení, 1826, 231.

d) *Čas. mus.* Slowo o rozdílu a wyslowení hlásek i a y od J. Krboe, 1844 str. 589. Rozepře mezi písmeny od J. J. 1842 str. 252.

c) Prawopis.

34. **Jos. Rosenthalera a)** Opella in 7 capita distincta, quibus errorum, qui in bohemia scriptione tum in typo fiunt, causae expendantur. Pragae 1779 w 8. str. 110.

b) Hvězdička pisaře k dobrému psaní českému wedaucí, ku prospěchu škol českých wydaná atd. w Praze 1781 w 8. Přidána jest Obrana knížky Opella atd. proti Dobrowskému. Recensí této hvězdičky w. Lit. Magazin von J. Dob. 1 Stück S. 93.

35. Čtyry gruntowní tabule ku prospěchu mládeži slowenských škol, w Trnawě 1780.

Jest část Josefinské grammatiky německé, na dobropísemnost slowenskau obrácené str. 3.

36. Orthographie česká, aneb naučení, jak se má dobře česky psáti, w Praze 1780, 1793, 1810 a často posud.

37. Přiwod ku dobropísemnosti slowenské, w Trnawě, 1780 w 8. str. 47.

38. **FR. TOMSY a)** Uwedení k české dobropísemnosti w e. král. zemích, w Praze 1782 w 8. 1784.

b) Ueber die czechische Rechtschreibung. Prag 1802 w 8. str. 32, (připojeno 13 českých básní).

c) Grössere czechische Orthographie. Prag 1812 w 8.

39. Čechořečnost, tauž řečí mluwícím složená a we dwau dílich obsažená, totiž w dobropísemnosti a zpěwomluwnosti, skrze Jiřika Petrmanna, českého kaz. w Drážďanech, w Prešpurku, 1783 w 8. str. 48 u Š. P. Webera. Pod správau Štěpána Lešky toho času kantora a warhaníka. W dobropísemnosti příliš mělký.

40. Prawopisnost řeči české (též něm. Wahre gegründete Rechtschreibart etc.) od Wácl. Pohla, we Widni 1786 w 8. u Tom. z Trattnerů. (Chybná).

41. **ANT. BERNOLÁKA a)** Dissertatio philologocritica de literis Slavorum, Posonii, 1787 w 8. (prostoslowácky).

b) Linguae slavicae, per regnum Hungariae usitatae orthographia ib. (připojena k první).

42. **K. THAMS** Methode in kurzer Zeit ächt böhmisch auszusprechen, zu lesen und zu schreiben. Prag 1800.

43. Nejhlawnější prawidla slowenské dobropísemnosti, kterážto spolu sebral Sam. Čerňan-

ský, w Štáwnici u J. F. Sulcera, 1802 w 12. str. 24.

44. Českoslowenská grammatika (liternice) od PAWLA ŠRÁMKA, w Prešpurku 1805 w 8. Jest toliko dobropisemnost, dobře psaná, str. 32.

45. Prawopis ruskočeský od ANT. PUCHMAYERA. W Praze 1805 w 8. str. 68.

Učí česky psáti ruskau literau, a srownáwá mluwníky obau těch jazyků, stručně.

46. Prawidla české dobropisemnosti od ALEŠE PAŘÍZKA. W Praze 1813, 1815, 1819 w 8. str. 94 1831 str. 94.

47. Německá dobropisemnost od JANA JAWORNICKÉHO. W Praze 1817 welk. 8. str. 94 u Boh. Háze.

48. Prawopis český podlé základu grammatiky J. Dobrowského od WÁCSL. HANKY. W Praze 1817, 1821 w 12. 1833 pooprawené str. 84, 1835 u Špinky str. 94, 1839 w 16. str. 93. Po šesté 1844 w Praze.

49. Auplná dobropisemnost německá po německu i po česku sepsaná od J. ŠMITTA. W Pisku 1819 w 8.

50. Orthografia aneb prawidla prawopisemnosti morawsko-slowanské řeči od FRYČAJE. W Brně 1820 w 8. (chybná).

51. Prawidla české dobropisemnosti atd. od JANA JOS. FILCÍKA. W Hradci Králowé, 1822 w 8.

Na způsob Möswrowy německé psaná, s příklady mnohými, ostatně dle prawidel Pařízkových. Druhé opravané a rozmnožené vydání s připojeným diktováním atd. tamž 1827 w 8. str. 290.

52. O počátku a proměnách prawopisu českého a w čem tak nazwaná analogická od bratrské posawad užíwané orthografie se rozděluje atd. w Pr. 1828 arcib. tisk. w 8. str. 16.

Tento spis dal příčinu k následujícím brošurkám. a) Widerlegung der sogenannten analogisch-orthographischen Neuerungen in der böhm. Sprache. v. J. Nejedlý 1828, Prag S. 20. b) Beleuchtung der Streitfrage über die böhm. Orthogr. v. J. Jungmann, Prag 1829 S. 83, 8. c) Bestreitung der Neuerungen in der böhm. Orth. v. J. Palkowicz, Pressburg 1830, 8.

53. Saustawa jazyka česk. z hledistě prawopisného, od J. JUST. MICHLA. [Podlé Hanky]. W Praze u B. Háze, 1836 wel. arch.

54. AUSOBSKÝ KAREL. Pojednání o výslovnosti syllab *di, dí, ni, ní* atd. [Michl str. 348].

55. Německý prawopis pro Němce a Čechy, mimo cwičení prawopisné w stejně a podobně znějících slowech, w 570 průpowědích, od K. ŠÁDKA. W Hradci Král. 1839 česky a něm. w 8. str. 214.

56. Česká dobropisemnost, anebo: Nejkratší způsob naučiti se dobře česky psáti, zvláště ku prospěchu školní mládeže. W Praze arc. impr. 1840 w 12. str. 24. Od FR. ČELAKOWSKÉHO.

57. Böhmische Rechtschreibung von A. ŠEMBERA etc. Olmütz b. Alb. Skarnitzel, 1841 w 8. str. 63.

58. Česká dobropisemnost od WLASÁKA, 1741. [Posudek w Now. Kwětu 1841 str. 66].

59. Nejkratší způsob dobropisemnosti české dokonale se naučiti. Wyňato z mluwnice, kterauž složil J. ZIEGLER. W Čúslawi 1842 w 12. str. 34.

60. Grundzüge der neuen Orthographie der čech. Sprachē, sammt Uebungsaufgaben zum Diktandoschreiben. Wien 1846 (1845) [Posudek w Kwět. 1845 str. 444].

61. Prawopis českoslowanské řeči co příruční knížka s mnohými příklady pro učitele, pěstauuny, rodiče ku prospěchu mládeže tak sestawený, aby se mu snadným způsobem naučiti mohla. Od Dr. FR. KAMPELIKA. W Praze w kněž. K. W. Medaua, 1845; tr. VIII. a. 70. Dílek II. 1847 str. 91.

62. Prawidla českého prawopisu, praktickými příklady wysvětlená pro učitele českých škol, zvláště pro kandidaty stawu učitelského, w Pr. 1846 w c. k. skladu norm. školních knih.

63. *W Čusopisech.*

a) *Kwěty.* Máli se psáti byste čili by jste? 1834 w 24. Stenografie (rychlipsis), od D. KOPECKÉHO, též 157. — Jak psáti máme jména místní? Od Zapa, 1836 příl. 9. O hrubém I atd. Now. Kwět. 1840 str. 75. O psání jmen českých we spisech jinojazyčných. Now. Kw. 1842 str. 17, 27—9. Důležité slovo o psání českých jmen, 1843 č. 16. Opět slovo o psání českých jmen. Now. Kwět. 1843 str. 34.

b) *Přítel mládeže.* Prawé psání liter w slabiky a slowce složených, 1834 III. 78 — 94, 1835 I. 73 — 90. Sbíрка sauhlasných slow od A. Wacka 1842.

c) *Čas. mus.* Český prawopis, dle E. Raska, od R. (P. J. Š.) 1833 str. 434. Slovo o českém prawopisu od P. J. ŠAFÁRIKA, 1843 str. 3.

d) *Předpisy (hrasopsáni).*

64. W. HANKA. České předpisy 1. a 2. swazek u B. Háze b. r. J. J. Küssel. Řecké, hebrejské, polské, ruské, srbské a uherské předpisy, mimo cwičení se w rozličných tazích. W Praze 1822 u Calve 18 listů we 4.

65. Linkowané knížky ku psání pro začátečníky a dospělejší, w Praze 1835 we 4. u Pospíš.

66. Zásoba ku předpisům a diktování, čili rozmanité, užitečné wědomosti z historie, geografie, přírodopisu atd. od J. PŘIBÍKA, w Pr. 1844 u Pospíš. str. 174 w 8. [Porow. Kwět. 1844 str. 164].

67. *Rádce* w hodinách k spasení, aneb nawrzení pro učitele k předpisům od J. J. Rainhardta, přel. a rozm. od JANA URBANA, škol. uč. w Zlonicích. W Praze, 1841 str. 120.

68. W. KRÁTKÝ. Praktická nawedení k

prwopočátečnému psání pro učitele a pěstauny. Praktische Anleitung kleiner Kinder im Schreiben etc. (16 předpisů) přičiní wel. 8. 1846.

e) Mluwnice a slowozpyty.

a) Česká řeči.

69. **FR. TOMSY** *a)* Böhmsche Sprachlehre, Prag 1782 w 8. (chtěl z Infn. wyhostiti literu *ä*). *b)* Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czechischen Zeitwörter, Prag 1804 w 8. str. 224 (s 11 českými básněmi). *c)* Ueber die Veränderung der czechischen Sprache nebst einer czech. Chrestomathie seit XIII Jahr. bis itzt, 1805 w 8. str. 263.

70. **KARLA IGN. THÁMA** *a)* Kurzgefasste böhm. Sprachlehre nebst böhm. deutsch. und französischen Gesprächen. Prag und Wien, 1785 w 8. Opět s nápisem: Böhmsche Grammatik zum Gebrauche der Deutschen, wodurch sie diese Sprache auf eine leichte Art in kurzer Zeit gründlich erlernen können, nebst verschiedenen böhmisch-deutschen Gesprächen, Erzählungen, Fabeln, Prag 1798 w 8. 1800, 1801. Potom s nápisem: Erster gründlicher Unterricht in der böhm. Sprache, mit Leseübungen in 8. Prag 1804 str. 333. Posléz od Wácl. Hanky na žádost nakladatele (Endersa), 1821, w Praze w 8.

b) Kunst in drei Monaten böhmisch lesen, verstehen, schreiben und sprechen zu lernen, nach den Kästnerischen Sprachgrundsätzen, Prag 1815 w 8.

71. **FR. M. PELCLIA** *a)* Typus declinationum linguae bohemicæ nova methodo dispositarum, Praga, 1793 (dle nawrzení Dobrowského). Po druhé: Typus declinationum ex grammatica Pelcliana, 1795.

b) Grundsätze der böhmischen Grammatik, Prag 8 wel. 1795, 1798.

72. Naučení kratičké, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od **JILJÍHO CHLÁDKA**. W Praze, 1795 w 8. (Z dobrých pramenůw).

73. **JOSEFA DOBROWSKÉHO** *a)* Slowo Slawenicum, in specie Čechicum, Praga, 1799 we 4. 1½ archu.

b) Bildsamkeit der slawischen Sprache an der Bildung der Subst. und Adjektive in der böhm. Sprache dargestellt. Prag 1799 in 4. (Připojeno k jeho: Wörterbuch etc.)

c) Lehrgebäude der böhm. Sprache, Prag 1809, 1819 8. wel. str. XX a 326.

74. Böhmsche Grammatik von **JOH. NEJEDLÝ** I. B. Prag 1804. II. praktischer Band, 1805 w 8. Po druhé w jednom dílu oba spojil, pod nápisem: Praktische böhmische Gram-

matik für Deutsche. Prag 1809 w 8. str. 367. Po třetí. Prag 1821 w 8. str. 384 (7000 wýtisků). Po čtvrté 1830 bei Widtmann in Commiss. S. VIII a 416.

75. Grammatika česká, aneb učení, jak se česká slova uchylowati, spojowati a psáti mají, od **J. ŠMITTA**. W Praze 1816 w 8. str. 208.

76. Prawidla řeči české, od **FR. NOWOTNÉHO** z Luže. W Praze, 1818 w 8. str. 190 a registř.

77. Böhmsche Übungen von **J. L. ZIEGLER**. Königgrätz 1818. Na 1 archu (dle Nejedlého grammatiky).

78. Elementar-Unterricht in der böhm. Sprache zunächst für die deutsche studirende Jugend nach den besten Sprachlehren entworfen von **ANT. LISCHKA** etc. Neuhaus, 1821 J. Albert Landfrass w 8. str. 238 a registř.

79. Mluwnice, čili saustawa českého jazyka podlé Dobrowského, od **WÁCSL. HANKY**. W Praze 1822 w 8. str. XXXII a 312. Jest vlastně přel. Dobrow. (II. wyd.) s dosadky rozličnými, též 1831 dílem skrácená, dílem rozšířená w 8. str. 287.

80. Tabule poučující a wedaucti k náležitému poznání dewatera částek české řeči; složená od **JANA ČERNÉHO**, duchowního pastýře w Chodowicích. Tištěno w Jičíně u Frant. Kastránka na celém fol. 3 listy.

První tabule obsahuje přehled 9 částek řeči. Druhá uchylky jmen a místojmen. Třetí skloňování slowes. Předmluwa na zvláštním listu fol. tištěna, 1825.

81. **F. DREWENÝ**. Wýtah nejpotřebnějších dílů řeči, totiž podstatných a vlastenských jmen a časoslowes atd. Auszug der nothwendigen Redetheile etc. 1829 w 8. w Jičíně u Kastránka.

82. **J. W. FRANTA**. Zastaralé formy českého slowesa, wyswětlené. W Praze u Pospíš. 1829 w 8. str. 31.

83. **KAREL KYSELO**. Nejnowější mluwnice česká, sepsaná a vzdělaná Karlem Kyselau (Kyselau), kaplanem Swatowojtěšským na Nowém městě Pražském. W Praze u J. Spurného, 1830 w 8. str. 132.

84. **FR. TRNKA**. Uebersicht der böhm. Declinationen und Conjugationen, mit den erforderlichen Anmerkungen und Beispielen, nebst vorläufiger Darstellung des böhm. Alphabets, dann einem Anhang über die unbiegsamen Redetheile, entworfen von etc. Brünn, 1829 b. J. G. Trassler w 8. str. 32.

85. **Norbert Waněk** a **J. Franta** *a)* Kleine Grammatik der böhm. Sprache zum Selbstunterricht mit beständiger Rücksicht auf die deutsche Sprache etc. Prag, 1836—7 w 8. 12 archů.

b) Praktischer Theil zur böhm. Grammatik 1. Abtheilung, Sprachübungen, Prag b. Spurný, 1840 w 8. str. 116. Opět: Česká i německá mluvní cvičení. Böhmisch-deutsche Sprachübungen. W Praze 1846 nákl. Bed. Krečmara str. 96 w 8. 2te. Abtheil. Uebersetzungsaufgaben str. 216.

86. Ausführliches theoretisch-praktisches Lehrbuch der böhm. Sprache für Deutsche, von *Thomas Burian*, k. k. Oberlieutenant und Prof. der b. Spr. in der k. k. Militär-Akademie zu Wienerisch-Neustadt, Prag und Königgrätz b. Pospíšil, 1839 wel. 8. str. 500. [Por. Kwěty, 1839 příl. str. 72] Ilte verbesserte Auflage, 1844 b. Jar. Pospíšil.

87. Malá chrestomatie, wyňatá z mluwnice prakt. T. *BURIANA*. W Praze u Posp. 1844 wel. 8. str. 58.

88. a) *J. N. KONEČNÝ* Theoretisch-praktische Anleitung zur schnellen und gründlichen Erlernung der tschechisch-slawischen Sprache nach einer leicht fasslichen Methode. Wien 1842 b. P. Rohrmann w 8. str. 276.

b) Theoreticko-praktické nawedení k rychlému a důkladnému naučení se jazyku českoslowanskému podlé nové, lehké pochopitedlné metody. Druhý díl, obsah. Českoslowanskou krestomatii aneb wybranau sbírku prosaicých pojednání a básní z nejlepších spisowatelů všech časů s mluwnickými výklady. We Widni 1846 str. 248 w 8.

89. Böhm. Sprachlehre für Deutsche v. *VINC. PAUL ZIAK*. Brünn, 1842 w 8. b. Rohrer's Wittwe str. VIII a 440. [Por. Čas. mus. 1842 str. 468].

90. Krátká mluwnice německého jazyka. K wyučování žáků nižších tříd na normalních, hlavních a wenkowských školách, w Praze 1840 w 8. str. 126. [Srownává s českým jazykem něm. na rozkaz nejw. sepsána od *F. ČELÁKOWSKÉHO*].

91. *FR. CYR. KAMPELÍK* a) Českoslowan, čili národní jazyk w Čechách, na Morawě, we Slezsku a Slowensku. W Praze, 1842 u J. Pospíšila. [Por. Kwět. Now. str. 77].

b) Částky českoslowanského jazyka w obrazích pro mládež vyšších a nižších škol. Sestaweny od atd. W Praze 1842, nákladem J. H. Pospíšila. [Por. Now. Kwětů, 1843 str. 83].

92. *JOS. LIBOSLAW ZIEGLER*. Mluwnice česká, kteraužto ku prospěchu mládeže školní složil atd. W Chrudimi 1842 u Jos. Košiny, nákladem W. Wáši w 8. str. 175.

93. Kurzgefasstes Lehrbuch der böhm. Sprache und Rechtschreibung zum Selbstunterricht für Deutsche, von *J. N. SYKORA* etc. Prag 1844 b. Jar. Pospíšil str. 151 w 8.

94. Počátkowé staročeské mluwnice, od *P. J. ŠAFARÍKA*. W Praze 1845. [Co úwod k Wýboru star. literatury] str. 110 wel. 8.

95. Krátká mluwnice česká pro Čechy. Sepsal obzwláště ku prospěchu studující mládeže *J. B. MALÝ*. W Praze 1846 u synů B. Háze. Díl II. Příkladowé české mluwy tamž (něm. a česky), 1846 str. 153 w 8.

β) Slowenské (slowácké).

96. Příwod k dobromluwnosti slowanské, ku prospěchu mládeži normalských škol. W Trnawě, 1780 w 8.

97. Anton. Bernoláka a) Grammatica slavica ad systema scholarum nationalium in ditionibus C. R. introductum accomodata. Editio prima in Pannonia. Posonii impensis Joach. Mich. Landerer, 1790 w 8. str. XVI a 312, mimo Index 4 listy. Učí vlastně nářečí slowáckému. Má na zadu knihy mnoha porekadla (t. přislowí) slowácká z Doležala a vlastní sbírky, neznaw Srnce a Horného. Též něm. Schlowakische Grammatik etc. Ofen 1817 str. 318 a IX. w 8. b) Etymologia vocum slavicarum, sistens modum multiplicandi vocabula per derivationem et compositionem. Tyrnaviae (u Jelínka) 1791 w 8. str. 180.

98. Slowanská grammatika od *GILLI*, 1791.

99. Nauka řeči slovenskej. Vistavená od *LUD. ŠTÚRA*. W Prešporoku, 1846 str. 214 wel. 8.

γ) Slowensko-církevního.

100. Počátky poswátneho jazyka slowanského. Od *WÁCSL. HANKY*, w Praze u synů B. Háze 1846 str. 48. [Týž spis rusky].

δ) Ideální slowanské.

101. Elementa universalis linguae slavicae e visis dialectis eruta et sanis logicae principis suffulta. Auctore *J. HERKEL*. Budae 1826 w 8.

ε) Polské.

102. *W. HANKY* Mluwnice polského jazyka podlé Dobrowského saustawy. W Praze u synů B. Háze, 1839 w 8.

103. *D. SPACHTA*: Pokus naučiti Čecha počátkům grammatiky jazyka polského, s příklady. W Praze u W. Špinky, 1837 w 16.

ζ) Latinské.

104. Uwedení k latinské řeči k užívání studující mládeže w c. k. zemích. We Widni díl I. r. 1779 w 8. str. 262 u J. T. z Trätnerů. Díl II. we Widni 1780. Díl III. tamže 1779?

105. Latinská grammatika od ŠULEKA. W Báňské Bystřici, 1801 w 8.

η) Ně m e c k é.

106. NOWÁK JOS. a) Ruční knížka pro ony Čechy, Morawce a Slowáky, ježto německau řeči nejsnadnějším praktickým způsobem wynaučiti se chtějí. W Opawě, 1788 w 8. str. 112. b) Praktisch-theoretische, deutsch-böhmische und böhmisch-deutsche Sprachlehre. Troppau und Olmütz, 1808 w 8.

107. HYNKA WÍTKA Uvedení k německé řeči. Čechům k snadnějšímu pochopení w témž jazyku aupně wysvětlené. Na Horách Kutnách u Fr. Korce, 1789, 1800. Nowé a weskrz opravené vydání. W Hradci Král. u Fr. Pospíšila, 1822 w 8. 1827, tamž 1835 str. 190, w Hradci Král. [Posudek w Kwětech 1835 str. 330].

108. Praktická českoněmecká grammatika pro Čechy atd. dle způsobu Meidingra od IG. SIESSLERA. W Praze 1812 w 8. 1820, 1839 w 8.

109. Malá grammatika německá, od J. ŠMITTA. Na Horách Kutnách, 1813 w 8.

110. Praktická slowensko-německá grammatika, od MART. DIURGALA. W Prešpurku, 1817 w 8.

111. JANA JAWORNICKÉHO Německý mluvník aneb malá grammatika, přednešená w jazyku českém, a k potřebě učitelůw, jak k veřejnému tak i domácímu wučování pravidelnému něm. mluvení. W Praze u Boh. Háze, 1817 w 8. též s německým titulem str. 152. Po druhé tamže 1821 str. 143.

112. ANT. BIŠICKÝ. Německá mluwnice, neb základowé něm. řeči pro vlastenskau mládež, připrawence a učitele. W Praze 1826 wel. 8. u B. Háze.

113. Malý Čech a Němec, čili prwopočáteční české i něm. cwičení a mluwení od J. SWOBODY II. wyd. w Praze 1846, nákl. Kronb. a Řiwnáče w 8. str. VI a 172.

114. Německá mluwnice pro Čechy s ohledem na jazyk český, spořádaná a w obau řečích sepsaná od J. N. SYKORY. W Praze, 1844 nákl. Pospíš. str. 196 w 8.

θ) M a ě a r s k é.

115. Praktická, uherská grammatika k dobrému slowenského národu w uherské krajině spísaná skrze KARLA L. BOBOKA, uroz. z Dežeric, církwe ew. A. W. Trnawské sl. b. kazatele, sl. stolice Zwolenské s. k. assessora, a skrze MARTINA ĐURGALA. W Trnawě 1835 u Fil. Wachtera, písmem Ant. Schmida w Prešpurku w 8. str. 142.

116. Maďarská praktická mluwnice pro Slowáky, od LUDWIKA MELCERA. W Pešti, 1838.

117. Očkowský. Praktický Uher. 1 díl. W Trnawě, 1840 w 8. str. 68.

118. Školka řeči uherské. Kniha k čítání a cwičení. Dle něm. prof. Ludwika Turčaniho pro Horáky wyprawovaná od JOS. PROCHÁZKY. W Kyseku 1846. Tiskem a nákl. Karla Reicharda a synů 8 str. IV a 132.

ι) S a m s k r i t s k é.

119. O samskritu, a wýtah grammatiky z Nála od ANTON. JUNGMANNA. W Kroku I. díl. 1 a 4 část.

κ) Z l o d ě j s k é.

120. Hantyrka oder čechische Diebssprache. Jest vlastně částka knihy: Románi Čib. d. i. Grammatik und Wörterbuch der Zigeuner-Sprache von ANT. PUCHMAYER. Prag 1821. w 8. Dopisy w řeči zlodějské Čes. Wšel. 1840 st. 106 [od J. Čibulky].

λ) Polyglottické spisy.

121. Possart (Frđ. Prof.), Lehrbuch der slawischen Sprachen oder des russischen, serbischen, illyrischen, slawonischen, polnischen, böhmischen und wendischen Sprachidioms. Zum Schul- und Privatgebrauche für Gelehrte und Geschäftsmänner bearbeitet etc. 1 Abth. Formenlehre, 2. Abth. Syntax. Stuttgart 1836 (S. Allgem. Bibliothek für Deutsche 1836).

122. Dankowský (Georg.) a) die Griechen als Stamm- und Sprachverwandte der Slaven, historisch und philologisch dargestellt. Presburg 1828 w 8. str. 80.

[Jest to mluwnice slowanská, přirovaná k řečtině, a Otče náš český řečtinau wyložený.]

b) Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca, seu grammatica cunctarum slavicarum et graecarum dialectorum in suis primitivis elementis et inde conflatis organicis formis exhibitae, gallicae, italicae et latinae linguae habita ratione etc. Posonii 1836 w 8. str. 146.

123. Polyglotton medicum, eine Anleitung zur Verständigung des Arztes mit dem Kranken in 6 Sprachen, deutsch, böhmisch, polnisch, ungarisch, italienisch, französisch etc. enthaltend eine systematische Zusammenstellung von Fragen und andern kurzen Aeusserungen nach den Forderungen der Diagnose, Prognose und Therapie. Von Dr. A. Masch. Wien, 1839 w 8.

124. Otčenáš slowanský we 4 nářečích, aneb krátké nawedení ke čtení slowanskému, t. ruskému, illirskému, českému a polskému. Od

J. W. ŠUMAWSKÉHO. W Praze 1840 5 listů u W. Špinky.

g) Pomocné spisy.

125. Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutschen, böhmischen und französischen Sprache (von **MART. PELZEL**). Prag 1775 in 8. detto bei Widtmann, 1792 8. maj. str. 141. Jest malý vokabulár, XII rozmlauwání a 30 powidek. Těch 12 rozmluw opravených (s 13tau) wydal potom při swé grammatice, 1795. Tomsa w Chrest. na str. 213 zlomeček z ní přijal. (Dítě bez hříček).

126. P. Athan. Spurného: České cwičení pro schowance c. k. kadetního domu pozůstávající (záležející) w exercitiu službě atd. sprostného muže. We Wideňském Nowém městě, 1783 a 1786 w 8. Obsahuje exercirku wojenskau, wýtah slow wojenských a hrdinských činůw z letopisů podlé abecedy, a začátky česk. jazyka t. grammatiku.

127. Elementarwerk der böhmisch deutschen und lateinischen Sprache von Fr. Tomsa. Prag 1784 w 8.

128. Příručka pro učitele české literatury od Maximiliana Šimka. We Widni, 1785 w 8. Zawirá také od str. 41 — 64 tabellární grammatiku českau.

129. Cwičení w mluwení jazykem německým, od Rautenkrance. W Praze 1808, 1809 str. 174 1819 w 8. od Jawornického rozmnoženě čtvrté wydání.

130. **KARLA IGN. THÁMA** a) Böhmsche und deutsche Gespräche oder gründliche Anleitung in der möglichsten Geschwindigkeit böhmisch sprechen zu lernen, über alle nur mögliche Gegenstände des gesellschaftlichen Lebens nach dem Muster der zu Strassburg und Paris herausgekommenen französische-deutschen Gesprächen eingerichtet. Prag, 1811 in 8. S. 260. Po druhé 1814?

b) Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache, in grammatischen und syntaktischen Uebungen, nebst den beliebten Langischen Gesprächen in böhmischer Sprache. Nach einem gleichartigen pohlischen Lehrbuche bearbeitet. Prag 1817 in 8.

131. **J. Šmita** a) Sokratická elementární kniha k německému čtení, rozumění a mluwení pro mládež w českých místech. W Praze 1818 w 8. str. 239. b) Elementární knížka k německému čtení. W Plzni, 1818 jest částka předešlé. c) Česko-německý přítel dětí, aneb uwezení, jaky se česká mládež, jenž se něměně naučiti chce, w nejkraťším čase příjemným způsobem k čistému a plynutému německému mluwu přiwésti mohla w 8. 1823.

132. Cwičení se w mluwení českým i něm. jazykem. Uebungen im Deutsch- und Böhmisch-Sprechen. Leitmeritz b. Medau 1832 (b. r.) w 8. str. 53.

133. **JOS. AL. DUNDER.** Malý Slowan, nebo sbírka nejpotřebnějších slow a způsobů mluwení se snadnými rozprávkami atd. Der kleine Slave u. s. w. W Litoměřicích u Medau, 1833 w 12. str. XII a 192.

134. **WOJTĚCH ŠOHAJ.** Smíšeniny aneb rozličné spisky k diktandopsání. W Praze, 1821 w 12. str. 78.

135. **FR. TRNKA** a) Sbíрка českých dobro- i vlastnomluwů s poznamenáním obyčejných chybomluwů i s oprawením jich. Sammlung böhm. Redensarten und Spracheigenheiten nebst einem Verzeichnisse gewöhnlicher Sprachunrichtigkeiten, und mit Berichtigung derselben. Brunn bei Trassler w 8. 1830 str. 84.

b) Kniha cwičná jazyka slowanského w Čechách, Morawě a uherském Slowácku. Theoretisch-praktisches Lehrbuch der slaw. Sprache etc. W Brně, 1832 w 8. str. 190.

c) Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, Mähren und Oberungarn. Wien.

d) Zweckmässige Uebungsstücke der gesammten Regeln der slaw. Sprache. Wien 1832 w 8.

e) Deutsche unregelmässige Zeitwörter nach Adelungs Grundsätzen mit Beifügung der böhm. Bedeutungen. Klattau, 1835 2. Aufl.

f) O českém jazyku spisowném, w prospěch mladým spisowatelům i na wýstrahu nedozralým recensentům. W Brně, 1831 u. J. Tasslera w 8. str. 45 II. část. w Olomúci u Škarnicla Al. 1832. Posudek od F. Palackého w Čas. mus. 1832 str. 352.

g) S. K. Macháček. Böhmsche Chrestomathie für Deutsche mit Erläuterungen und einem vollständigen Wörterbuche. Prag b. Geřábek 1830 w 8. str. 272 a 125.

136. **J. N. FILZIG.** Pisemnosti pro nejautlejší mládež českau a morawskau. W Praze u Fetterle, 1831 w 8. str. 64.

137. **J. JAWORNICKÝ.** Nowý klíč k náležitému wswolení němčiny, spolu sbírka významů k poznání slowcí, obyčejného wyjádření se w společném towaryšení a důwěrných rozmluw o zdrawí a nemoci, o procházení atd. Deutsch-böhmisches Taschenbuch etc. W Praze 1832 w 8. str. 202. Ilhé oprawené wydání. W Hradei Král. a w Praze u J. H. Pospíšila, 1843 str. 212.

138. **J. SYKORA.** Wýtah z něm. mluwnice, aneb pomocná knížka pro českau mládež, kteréz cíl jest německé řeči lebec, bruce a prawidelně se naučiti. Auszug aus der deutschen Sprachlehre etc. W Praze a w Hradei Král.

1833 w 8. str. 162. Pak rozmnožené vydání. W Praze u J. Pospíšila, 1835 str. 207. Třetí naskrz předělané a opravené vydání tamže, 1839 str. 215.

139. **J. TOBIÁŠEK.** Pomocní kniha k něm. mluvnici pro žáky 3. a 4. třídy. W Praze, 1839 w arcib. tisk. w 8. 12 archů.

140. **J. SWOBODA.** Malý Čech a Němec, čili prwopočáteční české a něm. cwičení k mluvení. W Praze, 1842 u synů B. Háze str. 192. Druhé vyd. tamž 1846 w 8.

141. Sbirka mluvnických a prawopisných pravidel jazyka českého, na ruku daná učitelům školním w městysích, městečkách a městech, w nichžto hlavních škol není, od nižšího duchowenstwa Sušického. W Jindřichowě Hradci, 1841 u A. J. Landfrasa.

142. Krátké cwičení, aneb: Užiteční začátkové k wyslowování a k učení německé řeči. S opravami nowě wydáno od J. H. Pospíšila. W Hradci Král. 1845 w 8. str. 44.

h) Přísloví.

143. **FR. TRNKA.** Porekadla Slovákow morawskouherských. W Brně, 1831 u Trasslera w 12. str. VIII a 48.

144. **FR. ČELAKOWSKÝ.** Přísloví slowanská w rkp. Částka jich tištěna w Mus. čas. 1837 str. 292.

145. **RIBAYHO (Jiřího)** Kniha přísloví českých a slowanských. Rkp. u Jiř. Palkowiče.

146. *W Časopisech a) Wlastimil.* Výbor halických přísloví od *J. Kaubka*, 1842 str. 129.

b) Č. Wčela. Přísloví turecká, 1834, 1838, arabská, 1834, 1839, tatarská, 1838; finská, 1839; česká, a propowídky, 1836 — 39. Též 1846.

i) Slowozpytná pojednání.

147. **JOS. DOBROWSKÝ.**

a) Entwurf zu einem allgem. Etymologikon der slawischen Sprachen. Prag, 1813 w 8. str. 86. Vermehrt und verbessert von W. Hanka. Prag 1823 w 8.

b) Slawin, Bothschaft aus Böhmen an alle slaw. Völker, oder Beiträge zur Kenntniss der slaw. Literatur nach allen Mundarten, 6 Hefte. Prag 1806 w 8. str. 479. [Dilem sem náleží].

c) Slowanka, zur Kenntniss der alten und neuen slaw. Literatur, der Sprachkunde nach allen Mundarten, der Geschichte, Alterthümer. Prag 1te Lieferung, 1814 str. 254. 2te Lief. 1815 str. 252 [z částky sem náleží].

148. Rozbor staročeské literatury, čítaný w schůzkách kr. společnosti náuk, sekcí filologické r. 1840 — 41. W Praze we 4. str. 216. Ná-

kladem k. společnosti náuk. Ilhý swazek 1845 [pojednání od Šafaříka, Jungmanna, Čelakowského, Hanky].

149. **M. KLÁCEL.** Počátky wědecké mluwnictwí českého. W Brně u K. Winikra, 1843 str. 123 w 8. [Úwaha w Kwětech 1844 str. 64].

150. *W Časopisech.*

a) *Mus. Čas.* Slowaui Slowané od sláwy čili od slowa? Od J. Dobrowského, 1827 I. 80. Topografická morálka. Žert od Winařického, 1828 II. 124. O pojmenování osad česko-slowanských, od W. Pelikána, 1830. Pokus o wyswětení českých jmen místních na *ice* a *wice* se končící, od Fr. Slámy, 1834 str. 394. Rozbor etymologický místních jmen, od Fr. Palackého, 1834 str. 404. O twofení jmen obywatelských od J. Chmely, 1835 str. 327. Jazykozpytné rozmlauwání o jměnu Slowan, od F. Čelakowského, 1837 II. 124. Čech neb Čechowé odkud slují. Od téhož II. 3. Objasnění zastaralých názwů we wálečném umění Čechůw XV stol. od T. Buriana, 1836 I. 40. Český Kazimluw. Sbirka prwní, 1837 I. 111 od F. Palackého. Ustrojnost řeči slowanské, od J. Kollára, 1838 str. 220. Odkud pochází Brno a Holomauc? od A. Šembery, 1838 str. 246. Máli se čisti *w lesu* nebo *w jezu*? Od F. Slámy, 1839 III. 92. Výklad některých názwů od Pawla Židka, 1839 str. 113. Týž od W. Hanky str. 240. Rozbor jměna přidawného od J. Chmely, 1842 str. 362, 551, 1843 str. 245, 366. Jazyk morawský w pruském Slezsku. Ms. 1842 III. 394, od A. W. Šembery. Napominatel t. omylá w písemní jazyk český se wluzujících, sbirka prwní, s předslowím J. Jungm. 1843 str. 395. Slowozpytné srownání slowanského jaz. s německým od Fr. Šira, 1844 str. 411. Několik objasněných obdow slowes, od W. Hanky, 1844 str. 549, 1845 str. 245. Přirownání česk. slowesa k latinskému, od F. Franty, 1845 str. 32. O přetwore časoslow středních w činná. Od J. Hulakowského, 1845 str. 250.

b) Čechoslaw. Wšmání morawčiny, od Šembery, 1831 V. 37. Odpowě od Langera 41. Mají-li se dáwati nowým wěcem w přírodě a umění jměna slawných osob? 1831 V. 33.

c) Česká Wčela. Wzdělanost čili ozdoba? — Zpráwa o rozličeném způsobu řeči na Morawě, 1842 č. 94 — 5.

d) *Jindy a nyní.* Promysl či průmysl? 1833 I. 103, od W. Hanky.

e) *Krok.* O jmenech vycházejících na *durum*, *dunum*, *budum*, *rigum*, od Šira, 1831 str. 42. Český jazyk s jinými jazyky w ohledu na bohatost slow porownaný, 1831 str. 623. Srownání spolu- a samohlásek w češt. a něm. tamž 624. Lowec od A. Marka t. sbirka chyblomluw. 1832 str. 27.

f) *Květý.* Slowo o wzdělení jaz. českého od W. Pelikána, Fingerhuta a Ludwika, 1834 str. 22, 107. Máli se psáti *byste* či *by jste*? 1834 24. Rozprawa o jmenech Slawořow, Bern, Beraun, Verona, od W. P. 107. *Wy* nebo *Oni*? od K. Tyla, 1836 příl. 14. O jmenech Uher a Madar, 1839 příl. 7, 10. Wplyw jazyků cizích na slowanský a jednoho nářečí na druhé, 1839 příl. 50. (Od Rosciszewského) Madaromanie. Žert od prof. Fähricha, 1845 str. 263. Bludy etymologické. Now. Kw. 1841 str. 12. Zblížení slowanských nářečí str. 11. Čechowé a Čechy od M. F. 1842 č. 71. *Wysoká* či *Wysoké*? 1845 str. 232 — 352. *Wančice* či *Ewančice*? od A. Š. 1845 č. 9. — *Lysá*, *Lysa*, čili *Lisa*? Otázka od J. L. Kendika č. 39. — *Wysoký* či *Wysoká*?

od Tomička č. 60, od Kauble č. 71, odpověď od Tom. č. 88.

g) *Monatschrift d. vat. Museum.* Netopýr, ein etym. Versuch v. J. Dobrowsky, 1828 Aug.

h) *Pautník.* Anjezd, lhotá, od J. Ludwika, 1826 IV. 105.

i) *Wýklad Slávy dcery od Kollára.* Pabeska a pabřesk, 1832 str. 280.

k) *Rozličnosti Pražsk. novin.* Krátkost česk. jazyka, 1829 č. 54. Walaský jazyk č. 82. Nestranná chwála slowenské řeči z úst Wlachů, 1832 č. 51.

l) *Hronka.* O článkovitosti řeči vůbec, obzvláště pak českoslowanské od J. Melcera a Kuzmanyho, 1836.

k) *Slowníky.*

151. Jana Zeberera německočeský slowník, posud w rkp. Ohlášen byl od Neureutra, ale newyšel.

152. Karla Ignáce Tháma a) Neues ausführliches und vollständiges deutsch böhmisches Nationallexikon oder Wörterbuch, mit einer Vorrede begleitet von J. Chr. Adelung. Prag 1788 8. 2te vermehrte Auflage. Prag, 1799 8. A — K. str. 576, L — Z str. 729. Dritte Auflage, bei Neureuter, Prag, 1814 8. 2 Bände. b) Kleines deutsch-böhmisches Wörterbuch oder Sammlung von Wörtern, Redensarten und Sprüchwörtern. Prag, 1799, 1802. c) Zeitungs-Anhang zu seinem Lexicon, 1800. d) Nejnowější auplný česko-německý slowník, aneb příhodný weyběrek slow k mluwení po česku, též po německu nejpotřebnějších a nejobvyklejších atd. dle Weleslawinowa Nomenclatora quadrilinguis zřízený atd. W Praze I. díl, 1807 w 8. str. 107, II. díl, 1808 (též s německým titulem) str. 108. e) Versuch eines böhmisch-deutschen juridischen und geschäftsmännischen Lexikons. Prag 1808 8. f) Neuester deutsch-böhmischer Nomenclator etc. Prag, 1815 8. g) Neuestes möglichst vollständiges.. böhmisch-deutsches und deutsch-böhmisches Taschenwörterbuch nach Aquensis, Cellarius, Komenius, Kropf, Loderecker, Reschel, Rosa, Tomsa, Weleslawin, Wussin u. m. and. frei bearbeitet. Prag. I. Theil deutsch-böhm. 1718 str. 744. II. Theil böhmisch-deutsch. str. 946. Knihupec Enders vydal jej po smrti spisowatele w 6 formatu. Znowa 1837 u synů B. Háze.

153. Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuches mit deutsch-ungarisch und böhmischen Bedeutungen. Von Joh. Matthias Korabinsky. Pressburg (1788) 8.

154. FR. TOMSY a) Malý německý a český slowník. W Praze, 1789 w 8.

b) Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutsch. und lateinischen Sprache. Prag, 1791.

Předmluva (od Dobrowského) str. 32, text překladiých str. 1240. Po druhé bez latiny I. díl od Tháma rozmnožený A—O wyšel w Praze, 1805

w 8. str. 340 s nápisem: Neuestes ausführliches und vollständiges böhmisch-deutsches, synonymisch phraseologisches Nationallexikon etc. Druhý díl str. od 341 až do 781. P—Ž vydal Tomsa, 1807 w 8. tamže.

155. Deutsch-böhmisches Wörterbuch, herausgegeben von J. Dobrowsky. Prag in der Herrlichen Buchhandlung I. Theil, 1802 we 4.

Vorbericht 5 listů. Von der Bildung der Nennwörter LXXVIII A—K. 344 str. II. Theil L—Z. ib. 1821. Vorbericht 1 list pak 482 str. Druhý díl s užitím zásob Dobrowského wypracowan jest od Ant. Puchmayera, a po jeho smrti dodělán od Wacsl. Hanky. Na prvním pracowal nejwice Štěp. Leška, potom J. Nejedlý a j.

156. Řecko-slowenský Slowár na nový zákon. Od Pawla Šrámka. Rkp. 3 hrubí dílowé w fol. (w. Tab. Poe. IV. 27). W bibl. hrab. Mitrowského.

157. Primitiva latina cum interpretatione slawonica, hung. atque germanica secundum partes orationis in usus patriae juventutis concinnata. Tyrnaviae Vinc. Jelinek, 1807 (od Ondřeje Plachého).

158. Böhmisch-deutsch-lateinisches mit Beifügung der dem Slowaken und Mährer eigenen Ausdrücke und Redensarten zunächst für Schulen bearbeitetes.. mit deutschem Wortregister versehenes Wörterbuch, von Georg Palkowitsch 8. I. Theil A—N. Prag, 1820 bei Josepha Vetterle von Wildenbrunn. Titul a předml. 1 arch textu archů Oo. 2ter Theil, Pressburg, 1821 bei den Belnayschen Erben Aaaa a 2 listy. (Mezi všemi posud nejauplnější). Užil Rybayowy a Leškowy sbírky).

159. Versuch einer böhmischen Phraseologie durch kurze, alphabetisch geordnete, den ächten Geist der českischen Sprache aussprechende, und der grösseren Gemeinnützigkeit wegen verdeutschte Sätze, vorgetragen von Mathias Jos. Sychra, Pfarrer. Erste Abth. A—L. Brünn, 1821 b. Jos. G. Trassler w 12. str. XXXIX a 254. Zweite Abth. M—Z. ib. 1822 str. 419, mimo Verbesserungen 2 listy.

160. Slowár slowenský česko-latinsko-německo-uherský: seu Lexicon slavicum, bohemico-latino-germanico-ungaricum auctore Ant. Bernolák nobili Pannonio Szlancizensi Tom. I. A—J. Budae. Typis et sumtibus typ. r. univers. hungaricae, 1825: w 8. str. XVI a 848.

Jest vlastně slowácký, české slowce sice také přijal, ale křížkem znamenal. Pro skauamatele slowenského jazyka dobrá pomůcka, bodejž jen nářečí to od českého cele neodlaučil!

161. Jmenoslow čili slowník osobných jmen sebraný od Pačice, rozmnožený od J. Kollára. W Budině, 1828 w 8. str. 113.

162. JOS. CHMELA a) Lateinisch-böhm. deutsches Wörterbuch nach J. G. Schellers etymol. Grundlage, vermehrt und herausgegeben.

Königgrätz b. J. Pospíšil, 1830 vel. 8. str. VIII a 790. b) Seznam slov a průpovědí českých ve slovníku latinsko-českoněmeckém, 1834 str. 336. c) Wortregister als Anhang zu dem lat. böhm. deutschen Wörterbuche, 1834 w 8. str. 216.

163. *Ignaz Seibt*. Neues lat. deutsch-böhm. verbessertes und vermehrtes Wörterbuch zum ersten Theile der lat. Sprachlehre, mit Rücksichtnehmung auf Etymologie und Zusammensetzung d. Wörter nach der Instruktion. Prag, 1830 w 8. str. 224.

[Český text od N. Waňka a Fr. Swobody] 4te verbesserte Aufl. Prag 1844, S. 230.

164. **WÁCSL. HANKA**. Sbíрка nejdávnejších slovníků latinsko-českých, s obsahem neznámých slov in abecedním pořádku českolatinském. Vetustissima vocabularia latino-bohemica. W Praze, 1833 w 8. str. XVI a 442.

165. **JOS. JUNG MANN**. Slovník českoněmecký, pomocí česk. Museum. W Praze u W. Špinky I díl 1835 ve 4. str. VIII 852. Díl II. 1836 str. 1032. III. díl, 1837 str. 974. IV. díl, 1838 str. 844. V. díl, 1839 str. 988.

166. Úplný německo-český slovník od **J. FRANTY** (Šumavského). W Pr. 1843—1847.

167. Slovník hospodářsko-technický pro úředníky, myslivce, stavitelce atd. českoněmecký díl, od **FR. ŠPATNĚHO**. W Praze, 1843 u An. Špinkové. [Pochvala w Now. Kwět. 1843 str. 30].

168. Úplný kapesní slovník česk. a něm. jazyka. Podlé nejlepších pramenů sepsaný od **J. N. KONEČNEHO**. We Wídni, 1845 nákl. Jos. Wenedikta. II. díl německočeský.

169. W *Časopisech* a) *Čas. mus.* Příspěvky ku glossári české řeči od F. Palackého, 1827 I. 68. Přehled národních jmen w jazyku slowanském, od P. J. Šafařika, 1835 str. 367. Popis staročeských osobních a křestných jmen od F. Palackého, 1832 I. 60. O pojmenování osad českoslowanských od W. Pelikána, 1830 str. 309.

b) *Květy*. Slawesky od Dr. Amerlinga. Now. Kw. 1842 str. 3.

B. P Ě K N Á U M Ě N Í.

a) *Náwody (theorie).*

α) S I o h.

170. Něco o Epigrammatech a nebožto Málorádkoch, od Ant. Bernoláka. W Žilině, 1794 (slowácky).

171. Slowesnost, aneb sbírka příkladů (weršů i prosy) s pojednáním o slohu, od **JOS. JUNG MANN A**. W Praze, 1820 w 8. str. CII a 231 mimo registr. II. opravené a rozmnožené wyd. 1845 u Spurného, a 1846 w arcib. impr. nákladem Čes. Mus. w 8. str. XXX a 836. [Posud. Č. Wě. 1845 str. 223].

172. *Figurae artis oratoriae in exemplum adornatae*. Neb: Výborní způsobové duchovní výmluvnosti k užitečnému přednášení slova božího, od J. Wernharda w 8. 1822.

173. Diwadelní ochotník. Kniha pro milovníky saukromných diwadel. Wydal Jan Kaška, w Praze 1845 u J. Pospíšila w 8. str. 98.

174. W *Časopisech*.

a) *Květy*. Národní básnictví Srbůw, 1835 str. 437. O národním básnictví vůbec a o českém zvláště, 1837 příl. str. 21.

b) *Čes. Wěsta*. Básnictví u Slowanůw až do XIV věku, od W. A. Maciejowského w Magaz. powšech. 1837 N. 26—8 přel. Michl. 1838.

c) *Čas. mus.* Malého: Saustawa slowesnosti. Ukázka, 1844 str. 222, 429.

β) P r o s o d i k a.

175. Harmonie a dobrozručnost jazyka českého. Rkp. 1806, od **WÁCSL. STACHA**. (Nejwice o prosodii jedná, porážíze přízvuč Dobrowským zamýšlený).

176. Počátkové českého básnictví, zvláště o prosodii. W Prešpurku 1818 w 8. str. 128. Proti tomu spisu čelí:

177. Zlomky o českém básnictví, zvlášt o prosodii, od **ŠEB. HNĚWKOWSKÉHO**. W Praze 1820 w 8.

Wiz posazení této knihy w Kroku I. díl část II. str. 141, kdež i krátký přehled prosodie indické a wěšesky z prosodiky české od J. J. pak o hexametru od P. Šafařika.

178. **PUCHMAJERŮW** Rýmowník aneb rýmowní slovník, jež wydal a žiwotopis připojil Josef Wojtěch Sedláček atd. W Plzni 1824 w 8. písemem a nákladem Leop. Rainera. Připis p. hrab. K. z Šternberku 1 arch XXXVI a 151 str. (dílo pohrobní).

179. W *Časopisech*.

a) *Čas. Mus.* Slowo o rýmu, od J. Malého, 1834 str. 283.

b) *Krok*. Ohledy metrického weršování illyrských Slowanůw, od P. J. Šafařika, 1833—35 str. 21—43.

c) *Wýklad Sl. dcery* od Kollára, 1832 6—10 342. O přízvučce 31. Libé řeči polské. 32. Slowácký zpěw 179—181. Milá řeč česká (časoměrau). d) *Nár. zpěw. od Kollára*. Díl II. 1835, 479—484.

γ) H u d b a.

180. Melodiatura aneb partitura, to jest: Kniha hlasozpěwů, obsahující w sobě nůty všech písní duchowních, které se we velikém kancionali a ewangelitském funebrali nalézají, jakowěžto z mnohých chorálních kněh bedliwě přepsal a w jedno uwedl **ADAM SKULTETI** fol. přitění 1798. W Brně u J. Sylw. Siedlera. Listů 10 titul a zpráva, potom str. 237 a registrík.

181. **J. RYBY** a) Počáteční a všeobecní základové k umění hudebnímu. W Praze 1817

we 4. Po smrti spisowatelowě wydáno. *b)* *W*eliký slownik hudební, téměř auplný w rkp.

182. **JAN FILCIK** *a)* *H*auslí škola, čili sbírka prawidel a rozmanitých příkladů, dle kterýchžto začátečník weden, zcela bezpečně w taktu se upewní a potřebných w hudbě známostí nabývá, 1832 we 4. str. 194 u *W.* Špinky. [Posud. w *Jindy a nyní*, 1833 I. 89 od *Tyla*].

b) *M*rawný kalendář s připojeným uwedením ke zpěwu, w *Praze* 1832 w 12. str. 96.

183. *F*örsterowo nawedení k generalnímu basu. Přeložením **EUG. K. TUPÉHO**. W *Praze* 1835 nákl. *Marka Berry*. [Posudek w *Květ*, 1835 str. 211 od *Pichla*].

184. *J. P. Knecht*. Počátkowě hudební, neb krátký obsah všeobecného učení w muzice. Z něm... přeložil **N. WANĚK**. W *Praze* 1834 tiskem *Spurného*. [Wiz *Květy* 1835 str. 211].

185. *C. Montala* Krátké a pochopitedlné nawedení k ladění čili sauhlasowání *Forte* a *Piána* atd. od **JANA P. PŘIBÍKA**. W *Praze* 1836 w 8. str. 36.

186. **KAREL WLČEK**. *Wyskaumané* a wyjádřené tajnosti hauslí, jak pro učence tak i pro cwičenější hauslisty atd. W *Praze* 1833 we 4. str. 21.

187. W *Časopisech*:

a) *Jindy a nyní* 1833 II. 62. Příspěwek k mudrtwí hudebnímu (dle *Fetiše*) od *Amerlinga*.

b) *Květy* 1834, 132. *Hudba*, od *Amerlinga*.

c) *Přítel mládeže*, 1828 III. 9. *Harfa Sionská*, aneb krátké pojednání o podstatě a historii katol. kostelních zpěwů.

d) *Rozl. pr.* 1828, č. 23. *Skřiwánčí zpěw* jest jako hláhol slowanský.

e) *Světozor* 1835. *Rozjímání o hudbě pro Slowany*.

f) *Č. Wčela* 1837, 356. O hudbě a powzbuzení k sepsání pragmatické dějeprawy o hudbě w *Čechách*, od *Amerlinga*, (dle *Kroka*) 1838, *Tomáškow* písne č. 20. *Duchowní písne* tamž. *Wýtah z pojednání jednoty kostelní hudby* č. 21. 1838. *Aforismy o hudbě* č. 12—5; *Mozartowo psaní* č. 19. *Aučinkowé hudby* č. 44.

đ) *Diwadelní umění*.

188. *Diwadelní ochotník*. *Kniha poučná pro milowníky saukromných diwadel*. *Wydal J. KAŠKA*, w *Praze* 1845 u *Jar. Posp.* str. 98 w 8.

189. *Skrownické návrhy stranu nowého českého diwadla*, od *L. R. z RITTERSBERKU*. *Wčela* I. 1845 č. 89.

190. *Slowo k diwadelním ochotníkům na wenkowě*, od *J. A. G. Kwěty* 1845, č. 17. *Cestující společnosti herecké*, od *Tyla* č. 61.

b) *Básně*.

P í s n ě .

a) *D u c h o w n í .*

191. *Nábožné písne*, které církew *Prešporská ewang.* při poswěcowání swého nowého uheršského chrámu w neděli první adwentní r. 1777 zpíwala od **MICHALA INSTITORISA** *Moš.* *W Preš.* u *Packa* str. 8. we 4.

192. *Jiskřička*, knížka nowé písne w sobě obsahující. *W Prešpurku* 1780 w 8.

193. **JIRÍHO PETRMANNA** *a)* *Celý žal-tář krále a proroka Dawida* w písne známými notami k zpíwání spřádány s předmluwau jádro žalmů zwelebující atd. *W Drážďanech* 1781 w 8. str. 212. *wytiskl H. W. Harpeter.* (*Nedosahují Streycowých*).

b) *Písne duchowní staré i nowé.* *W Drážďanech* w 8. 1784.

194. *Písne*, které se w první wánoční swátek při církwi české náboženstwí ewangelického zpíwati mají. *W Praze* u *Jana Tom. Höchenbergera* 1782 w 8.

195. *Ewangelický funebrál*, obsahující w sobě písne pohřební i jiné příhodné staré i nowé, které se zpíwati mohau netoliko při pohřbu kterýchkoli lidí wábec, ale také rozličného wěku, stawu... s připojením některých lat. písni. *W Prešp.* 1783. *Páté wydání* od **ONDR. PLACHEHO**, mnohými nowě složenými písničkami rozmnožené. *W Štáwnici* u *J. F. Sulcera* 1798 w 8. *Zde jest 15 písni* od *Plachého* samého, 10 od *Matěje Šuleka*. *Opět w Prešp.* 1820 w 12.

196. **JOSEFA PROKOPA** písne ke mši swaté. *We Widni* 1783 w 8. listů 8. (z něm.)

197. *Ruční kancional domowní i počestný s připojenau knížeckau modliteb.* *W Jindř. Hrad.* 1783 w 8. u *J. W. Hilgartnera*, písni str. 704 krom předm. a rejstř. *modliteb* str. 101. od **DAN. BOCKA** (nejwice z *Tranowského*.)

198. *Písne duchowní k společným službám božím církew ewangel.* *W Praze* 1783 w 8. u *J. F. z Schönfeldu*, str. 120.

199. *Spomocník w zármutcích* 2 listy w 8. w *Praze*, u *děd. Rosenmüllerowých* 1783 (písne).

200. *W. J. P. písne aneb zpěwové duchowní*, jichžto wěrný a pobožný křestan každého času jak při wýročních slawnostech a památkách, tak i we wšelikých křest. potřebách, každodenně, ráno i wečer, před jídlm a po jídle, w kříži i w zármutku užívati může. *W Praze* u *J. Tom. Höchenbergera* 1783 w 12. str. 173.

201. **JANA HRDLÍČKY** *a)* *Weselá nábožnost*, kterau při poswěcowání chrámu u prostřed sebe božiu 1783 w neděli XV. po sw.

Trojici plápolali křesťané ewang. Wsetinští. W Brně u J. F. Neumanna, 1783, $\frac{1}{2}$ archu w 8.

b) Radost Syona Maglodskeho ew. z nawraceného z boží a krále Leop. II. sněmem krajským stvrzené předrahe milosti sobě a bratřím svým času rozvlažené wysvědčovaná dne 1. Máje 1791, w 8. $1\frac{1}{4}$ archu.

c) Knížečka pro čeled křesťanskau. W Prešp. w 12. $1\frac{1}{2}$ archu (w. Tab. Poe. IV. 35.)

202. Nábožný zvučný hlas při posvěcení Pezinského chrámu atd. 1783 od MICHALA SEMIANA w Prešp. u Š. Webera (cf. kázání: Prwotiny 1783.)

203. Duchovní zrcadlo ženského pohlawí z písem swat. představené, do něhož se manželky i panny nahlédati mají. W Prešpurku u Šimona Pet. Webera, w 8. bez r. (1783?) str. 24. Jsau příkladové z písma s. wybraných příkladných žen. První Ewa, poslední Loida a Cunika weršem 12složným.

204. Písňe při mši swatě podlé nowého pořádku. W Praze, 1784 w 8.

205. Normální zpěwy, litanie a modlitby, kterak ony w Praze při tomto nowém nařízení ku konání služeb božích k všeobecné potřebě předepsané byly. W Praze u Jana Ferdin. z Schönfeldu 1784.

(Jest vlastně část knihy: Rozdělení hodin pro služby Boží.)

206. Písňe k nejsvětější oběti nowozákonné, jakž při nowém spořádání služeb božích k všeobecnému užívání předepsána jest. W Brně Swobodským písmem skrze J. Siedlera, faktora 1784, w 8. str. 16.

207. Písňe nowá k nejsw. Marii P. Swatohorské w 8. b. r. a m.

Začíná: Pozdrawena buď Maria.

208. Pořádek, podlé kteréhož se první služby boží církwe české ewangel. w Praze l. P. 1784, dne 9. Máje w jejím modlitebním domě wykonávaly. W Praze u J. T. Höchenbergera w 8. (1784) listů 8. (vlastně písňe duchovní.)

209. Recept boží proti krátkosti žiwota skrze nowau probu potvrzený na dlauhém totižto žiwotě W. Uroz. P. Juliany Plathowé atd. kterýžto . . . weršowně wyjádřil MATĚJ ŠULEK atd. ew. Paluzské círk. kaz. W B. Bystřici u J. J. Tumlera we 4. 3 archy a 3 listy. Na konci jest písňe duchovní.

110. Písňe k veřejné a k saukromné pobožnosti. První shromáždění. Ranní, wečerní, ke mši a ke kázání (bez m. a r.) str. 32, w 8. Zdá se 1784, w kterémž roce též německé půwodní wyšly w Praze.

211. Kancional aneb žalmy a písňe duchovní, podlé Lipského wytištěný. W Praze 1784.

212. WÁCSLAWA STACHA a) Písňe

křesťanské pro Slabeckau osadu, k veřejným a domácím sl. božím. W Praze u Rosenmüllerských dědiců. 1785 w 8.

b) Nábožné písňe pro katolického měšťana a sedláka k veřejným a domácím službám božím. 1791. W Olom. w 8.

c) Písňe na slawnost těla Kristowého atd. W Olomauci, 1799 w 8. str. 135.

213. Pobožné písňe do domu modlitby a čistéj oběti, k službě božskej přispůsobené. W Prešpurku u Fr. An. Patzko, 1785 w 8. str. 14.

214. Pawla Tešláka písňe nábožné. Wiz w knize: Křesťanské modlitby (1786).

215. Nábožné písňe, které w německém jazyku složil C. F. Gellert, někdy w Akademii Lipské učitel, pro jejich pak užitečnost w slowenčinu uwedl a k nim některé nowé připojil SAMUEL ČERNIANSKÝ atd. W Prešpurku 1787 w 8. u F. A. Patzko str. 160.

216. Písňe duchovní, obsahující písničky ranní při každodenních činech, wečerní, k oběti mši sw. atd. podlé německého kancionalu od T. F. (Tom. Fryčaje) kněze stawu Petrinského. W Olom. w 8. 1788 w oekonom. patriotické Impressi.

217. Kancional k užívání w církwach bratrských. W Berlíně 1789 w 8.

218. Plesání duše křesťanské, aneb malý ruční kancional. W Bystřici, 1790 w 8.

219. Kniha žalmů a zpěwů od WALENTY 1790.

220. Malý kancionalik. W Štáwnici 1790, potom w Bystřici 1806 w 8. W něm jest 26 písni JANA STRAKY (w. Tablic. Poe. III. 76).

221. Sedmero písni duchovních od J. DITRICHA. W Praze 1794.

222. Nowá kniha zpěwů křesťanských, s připojeným řádem ewangel. církwi A. W. w králowství českém sepsaná a wydaná od ŠTĚP. LEŠKY. W Praze 1796 w 8. str. 348 mimo rejst. a řád ewang. 70 str.

W tom kanc. nejvíce z Berlínského kanc. přeložených, drahný počet pak i starých, oprawených písni se nalezá (w Tab. Poe. IV. 59). Druhé písňemi a modlitbami rozmnnožené wydání w Praze u Boh. Háze 1815 w 8.

223. Radostné prozpěwování na skále spasení od círk. ewangel. w Skalici w den posvěcení chrámu od MART. LAUČEKA. W Skalici 1797.

224. Auplná kniha duchovních písni katolických k wzdělání a roznicení veřejné a domácí pobožnosti obsahující rozličné písňe ranní a wečerní na každý den — při všech skutech denních . . . k veřejným službám božím atd. a modlitby katolické z písma sw. wytažené, od TOMAŠE FRYČAJE. W Brně 1801 w 8.

1803, po třetí pod jménem Katolický kancional atd. 1805, 1808. Po páté 1815, 1822. Po sedmé r. 1830. [Posudek w Časop. kat. duch. 1831, III a IV.] Pak 1835 u Gastla.

225. **J. J. RYBY** a) Saudný den. Oratorium, od něho též w hudbu uwedeno. Rkp. 1801.

b) Oktáv neb osmidenní pobožnost k sw. Janu Nepomuckému atd. složil a w melodii uwedl atd. 1803. W Praze w 8. str. 85. (Hudba w rkp.)

c) Swatohorský kůr t. osm chwalozpěwů k nejd. královně Marii Panně. W Praze 1804. w 8. u Boh. Haase, str. 55. (Hudba w rkp.)

d) Pohřební písně. W Pr. 1805. w 8. Po druhé u Jos. Fetterlowé z W. 1822 w 8. str. 76 a rejstř.

e) Adwentní píseň od W. K. W. P. pro Rozmitálský chrámní kůr vydaná. W Praze 1811 u B. Háze 1 arch we 4. (Hudba w rkp.)

226. **DAN. BARÁNIHO** († 1802) zpěwy půwodní i přeložené, w rkp.

227. **DAN. BOCKO** obmýšleje nowý kancional wydati, mnohé duchovní písně w rkp. zanechal (w. Tab. Poe. III. 80).

228. Weselá nábožnost z rozšířeného při králi našem titulu císařského spojená s weselau nábožností při obnovení památky posvěcení chrámu božího dosvědčovaná od Siona Magoldského ew. w neděli 23 po sw. Troj. 1804 w 8. str. 8. (píseň?) w. Tab. Poe. IV. 34.

229. Te Deum Laudamus to jest: Chwály Boží za přičinau J. Jasnosti c. k. Františka II. dědičným Rakauským císařstwím zwelebení. W církwi ew. A. W. Skalické 1804 7 Října zpiwané. W Uherské Skalici u Fr. Škarnicla w 8. 1/2 archu.

230. Kůr angelský aneb nábožné písně k nejsvětější swátosti oltární. Wyt. w Olomauci u A. A. Škarnicla w 8. b. r. (Boček).

231. Kancional, aneb písně nowé historické na dni swáteční přes celý rok. W Praze 1805 we 4.

232. **M. HAMALJARA** a) Pašijowé weršiky. W Prešpurku 1805.

b) Dwě nábožné písně k vzdělawatelnému veřejnému čtení historie utrpení Páně neb Pašie atd. W Prešpurku 1806 w 8. (arch).

c) Obmýšlel wydati kancional. W něm od Sam. Čerňanského 13 wětším dílem z něm. přeložených písní (w. Tab. Poe. IV. 20).

233. Při počátku nowého roku, dle Denisa; od B. **DLABČE**, w Hlasateli III. 3. (1806).

234. Píseň k sw. Josefu, od **JANA SAUKUPA**. Tisťená w Mladé Boleslawi (1810?)

235. Píseň při mši swaté od **GALLAŠE**. W Brně.

236. **J. B. ZIEGLERA** a) Píseň při mši swaté, w Hradci Král.

b) Píseň postní ku křížowé cestě, 1817.

c) Píseň církewní pange lingua.

Přeložena jest také od Dom. Kinského, Fr. Nowotného z Luže a nejmenowaného.

237. Zpěwowé pohřební, které z něm, na česko wyložil **FR. DOSTAL**. W Brně 1817 w 8. listů 10.

238. **JOS. MIR. KRÁLE**: Modlitba Páně w píseň uwedená. W Praze 1817 w 8.

239. Katechismus w píseň uwedený mládeži k naučení a dospělým k rozjímání, podle dílu prwního knihy ke čtení w školách triw. w c. k. zemích. W Brně w 8.

240. Písně některé k sw. Janu Nepomuckému (po různu wydané) od **F. Starka**.

241. **FR. RAYMANNA** a) Píseň ke cti a chwále sw. Maří Magdaleny, 1819 w 8. W Hradci Král. 4 listy. b) Píseň ke cti a chwále sw. Jana Nepomuckého složená, w Praze 1819 w 8. 4 listy.

242. Kristus skrze swé umučení oslawen. Zpěw o utrpení Páně we 4 hlasích se zbory (chóry) s aupnau hudbau, kterau složil **August Bergt**, zčeštil dle hudby **WOJT. SEDLÁČEK**. W Plzni 1820 w 8. str. 33 (něm. a česky).

243. **J. JAWORNICKÉHO** Pobožnost kostelní pro mládež školní, pozůstawající w zpěwích, w čas adwentní, wánoční, postní, welikonoční, swatodušní, při mši za mrtvé, na slawnost Panny Marie a sw. J. Nep. W Praze u Bohum. Haase, 1821 w 8.

244. **PULÍNÝ N.** Weršowé k pohřební poctiwosti Samueli Pulinowi. W Budilowanech 1822 w 8. [Exemp. u P. Mihnara.]

245. Pohřební písně, které sepsal J. Ulrich, kněz círk. w Chrasti 1824 w Hrad. Kr. [s hudbau].

246. **TOMÁŠ PROCHÁZKA** a) Tři písně duchovní. W Těšíně 1824 w 8. b) Chwála boží a swatých jeho, aneb písně duchovní. Dle uwedení církwe katolické. W Těšíně 1824 w 8. (Boček) idem?

247. **JOS. HOLÁSEK** a) Sedm slow Pána našeho J. Kr. w sedm mravných písní uwedl a zvláště k postní pobožnosti zřídil atd., w Hradci Kr. 1828 w 8. str. 30 a 2 s rytinau.

b) Písně ke mši swaté. W Praze a Hr. Kr. u Pospíšila 1831 w 12.

248. **J. K. CHMELENSKÝ** Aloysia Klara píseň ke mši sw., přeložena z něm., w Praze u Sommra 1828, str. 10 a notní příloha. Wytištěna w Čas. kat. duch. 1828 II. 289.

249. Modlitba we zpěwu na den památky stoletého Jubileum kanonizací sw. Jana Nepomuckého, 8. čerwna 1829 w 8. str. 16. w Praze u J. H. Pospíšila.

250. Píseň při požehnání po mši sw. w 8. w Praze 1828, arcib. tisk.

251. **WOJT. PROCHÁZKA.** Píseň při mši sw. w 8., w Praze 1827 u Fetterlowé.

252. **PERNSTEIN JOS.** Píseň normalní ke mši [Gallaš v dopisu od 22 Dubna 1833].

253. **W. A. SWOBODA.** *Písně církevní*
a) Thomy Čelanského o posledním saudu, Dies irae. Čas. Mus. 1827 II. 80. b) Jak. Benedetti Tudertinského o pohrdání světem ib. 1827 III. 84. c) Téhož o Matce boží bolestné, Stabat Mater. 1827, IV. 95. d) Píseň při mši sw. w 8., w Praze w Šolowské impr. 1827 listů 6.

254. Nábožné arie k výročním slavnostem a památkám s melodiemi. ve 4. str. 34, w B. Bystřici u Zuzany Stefany 1829.

255. Jiří Opočenský. Písně nábožné k rozličným příležitostem pro křesťany ew. helw. wyznání. Wyd. II. w 8. str. 24. W Litomyšli u Turečka, 1832.

256. Písně při mši swaté: a) „Twůrce mocný nebes země.“ b) „Zde w skraušenosti padáme.“ c) „Začíná se obět prawá.“ d) „Bože před Twau welebností.“ e) „K sw. Janu Nep.“ f) „Uctění sw. Jana.“ g) „Muži swatý, bohu wěrny“ w 8. w Praze u Pospíšila [každá zvláště].

257. Duchovní písně k službám božím sebrané a wydané, w Praze r. 1835 w 8. str. 64.

258. **M. ESTERGALY,** křesťanský nábožný zpěvník, 1835 w 8. [w. kalend. Fejerpat. 1835].

259. **AL. JELEN.** Modlitba osadníků Sw. Dušských před nejsvětější obětí mše swaté w den slavné instellací důst. p. Frant. Karla Heřmana, faraře u sw. Ducha, w Praze (6 Ledna 1835) we 4. půl archu, tisk J. H. Pospíšila.

260. **EM. HERBEK.** Píseň s dějepisným důwodem k oslawě sw. Prokopa, w Praze 1836 w 8. str. 16.

261. **JOS. WLÁST. KAMARYT.** České národní duchovní písně. Sebrané od atd. Díl I. w Praze a Hr. Kr. 1831 w 12. str. XXIV a 156. Díl II. 1832 str. 168. [Mnohé z nich wýtečné].

262. Nábožné písně katolických křesťanů, jak k weřejným službám božím, tak i k domácí pobožnosti z rozličných spisů sebrané od kněze J. R[ůžičky] w 8. str. 47, w Praze tisk. Kat. Jeřábkové, 1836.

[Posudek w Čas. p. kat. duch. 1835, 703].

263. **JAN WLČEK.** Píseň ke mši sw. za zesnulé w pánu bratrstwa sw. Haštalského w 8. str. 8. w Praze u Tom. Tábora b. r. (1837).

264. **FEJERPATAKY.** Ruční kancionalík domovní i pobožný. Jádru písní duchovních, w Lewoči, 1836.

265. **JAKUB SRŠEŇ.** Národní Otčenáš císaři rakauskému Ferd. I králi českému V. Báseň od atd. w 8. 1/2 arch. w Praze u J. H. Pospíš. 1836.

266. Starowěký zpěw o umučení p. našeho J. K. z dáwního rkp. pro swau prostotu a milost (s připojeným starým nápěwem a přidáním hlasem warhanným) poprwé na swětlo daný od **JANA WLČKA** atd. w 8. 1 arch. w Praze u J. Spurného, 1837.

[Posud. od V. Zahradníka w Čas. theol. 1837].

267. Píseň duchovní k warhanám složená od **JOS. HOLÁSKA,** far. w Blansku na Morawě, w Praze 1838 u Spurného.

268. Ewangelický funebral, aneb: Sbíрка písní nábožných starých, znouwu oprawených a mnohých nowých k pohřebům křesťanům ew. atd. w Báňské Bystřici, 1838, tiskem Filipa Macholda str. 348 w 12.

[Pěti Karla Kuzmanyho. Wiz Kwěty, 1838 přil. str. 24.]

269. Kancional, čili sbírka církewních i domácích po celý rok takměř w každé osadě užíwaných písní; sebraná od Jos. Mirowita **POHORELÉHO,** kaplana Turnowského, w Pr. 1842 u J. Spurného.

[Posudek w Now. Kwětů 1842 str. 5]. w 8. str. 456. [500 písní, s modlitbami k zpowědi a přijmání].

270. Staročeské i nowější nábožné písně, wyňaté z Růže Sionské, modlitební knihy, od **EUGEN. K. TUPEHO,** w Praze 1844 nákl. Wilima Štastného str. 60 w 12.

271. Zpěwy duchovní k warhanám; dílem také s použitím jiných nástrojů hudebných pro swáteční slavnosti. Wydané od společnosti přátel hudby duchovní w Čechách. Swaz. 1—4. w Praze, 1838.

272. Nejobyčejnější písně pro nábožnou mládež, jak k weřejným službám božím, tak i k domácí potřebě. II. rozmn. wydání, w Praze 1838 wel. 12. 1 arch. Arcib. tisk.

273. **SUŠIL FRANT.** Hymny církewní, přewedl a wyložil atd. w Brně 1846 u Fr. Wimmera (F. Gastla) wel. 12. str. IV a 210 regist.

274. Duchovní poklad aneb sbírka duchovních písní, w Ratiboři u A. W. Fridricha.

275. W Časopisech.

a) *W Rozmanitostech:* Anton. Marka; prosba k bohu; píseň za aurodu F. 67—72. Fr. Tomsy: Ranní wzdechnutí k bohu F. 72. Jana Jandy k tworci, H. 87.

b) *Čas. Mus.* 1827 II. 80. Píseň o posl. saudu. [Dies irae] III. 64. Bl. Jak. Benedetti Tudertinského zpěw o pohrdání světem. IV. 95, o Matce boží bolestné [Stabat] od W. Swobody 1829 III. 3 zlomky z legendy o sw. Janu Nep. od téhož.

c) *Květy* 1838, 86. Na kříži makowice wežjí chrámu páně Tachlowického ozdobjet, od Rokosa: 1838, 38. Láska k bohu, od K. Tupého. Nowá

pišeň ke mši sw. 1845 str. 196. Bůh K. b. Villani, 1839, 149.

d) *Čas. pro kat. duch.* 1828, 461. Welebná prozřetelnost boží, od Kamaryta. 821. Buď vůle tvá, od Čelakowsk. 1829, 125. Narození sw. Jana Nep. od W. Swobody. 129. Slavný hod božního těla, od Holáská. 466. Otče náš, od Kamaryta, 614. Pišeň postní k panně Marii bolestné, od J. Kamaryta. 1830, 284. Pišeň o lásce, od Wacka. 610. Wzývání boha při wstoupení do bohoslowí, od téhož, 1832. 123. Postní pišeň. Láska k p. Ježíši. Taužení po ráji, od J. Kamaryta. 420. 1833. 94. Weneček uwitý w zahradě Dawidowě, od Raisa. Zpěw pastýřský ke dni 3 Března 1833, od Winařického. 295. Hymnodia, od Kamaryta. 615. Pišeň sw. Kazimíra. Omni die, přel. od W. Swobody. 1834, 1. Zpěw k slavnému přijetí duchovní správy, od J. K. M. p. p. Ondřeje Aloysia arcib. Praž. od Sedláčka. 644. Bezženství, od Chmelenského. 1835, 1. Zele wěrnych Čechů po w pánu zesnulém cis. a kr. Františkovi. 123. Dies irae, od Winařického, 126. Na neděli kwětnau: Gloria, laus, honor etc. od Kinského. 188.—636. Duchovní písně III. 1. Hlasy národu českého J. C. M. Ferdinandu I. II. 313. Fatum soc. Jesu. 1836, 334—338. Hymny církevní w neděli prowodní, na den wstoupení páně. Swatodušní, od Winařického. II. 384. Elegie při prvním nawštívení hrobu Sedláčkowa, od J. Marka. I. 98. Wíra Kristowa, od W. Rennerta. III. 1. Hlasy duchowenstwa při korunowání J. M. C. Ferd. V a Marie Anny. IV. 803. Na smrt V. Zahradníka od W. Rennerta. 1837. I. 117—120. Hymny z breviáře, přel. Winařický. II. 303. Swoboda, duše od téhož. 1838. Pišeň popeleční str. 113, od Winařického. Neznaboh, od Picka, 286. Bůh a příroda, od téhož, 659.—1839. Zkáza Sodomy a Gomorrhý, 9. K jmenowinám p. t. Nowáka, arcib. Zádorského, 135. Písně, 198. Slowo štědrosti, 355.—1840. Bůh, 141. Duch křestanstwa. Prawy pokoj duše, 525. Výraz radosti nad zpěwy J. W. Frant. Karla. Nesmrtelnost, 744.—1842. Powolání básníka. Hymna. Dobrý otec. Největší rozkoš. Ctnost. Náboženství. Myslenka. Praha. Králow. chrám sw. Wíta. Příroda. Člowěk. Prawda. Nepřítel. Přítel. Chrám sw. Wíta w dáli, od Picka. 1842. Služby kněžské od Dobicera, tamže str. 317. Chrám sw. Wíta od Jablonského, 1843 str. 133. Odpustění, od Dauchy 340. Kde domow můj, od Hronka, 521. Wánoční básně, od Sindeláře. Mocnost modlitby od Koppa Tom. W.—1844. Dobrý pastýř, 126. Pautník, 127. Wzývání boha, 1374. Sw. Wáclaw, 539. Welebnost boží, 750. Modlitba pěwcow, 752. 1845.—Otázka z Gr. od Winařick. 152. Doba wečerní, od Tichowského, 154. Žiwot pěwčw. Noční pišeň pautníka. Matre od Picka, 387—9. Modlitba duch. před prací. Chwalozpěw. Podpora ctnosti, od M. Beránka, 555—6.

e) *Přítel mládeže* 1829 II. Pišeň kající žáků k sw. zpovědi přistupujících. 1831 II. Pišeň na wzkřísení páně. III. 68. Zpěw školních žáků k jmeninám duchowního pastýře. IV. 108. Pišeň církevní [Dies irae]. 1827 I. 96. Ranní wzdechnutí k bohu, 99. Dítky u jeslíček. 101. Pišeň před a po školním cwičení. 104. Pišeň před cwičením w náboženství. 105. Pišeň po křestanském cwičení.

f) *Rozl. Praž.* 1831, 96. Pišeň kající za odvrácení rány, od Karla Horského.—1833. 50. Zlomky z Dawidowých žalmů, od W. A. Pohana.

β) S w ě t s k é.

a) *We sbírkách.*

276. Básně w řeči wázané, od WÁCSL. THAMA. Sebrání prwní, w Praze u Rosenmüllerowých dědiců, za J. Beránka, faktora, 1785 w 8. Druhý sebrání u Jana Ferd. z Schönfeldu, 1785 w 8. Podrahé spolu 1812 str. 182 u J. Ferd. z Schönfeldu.

Každé sebrání na tři částky rozděleno, z nichž prwní obsahuje werše z knih starších wybrané (z Kadlinského, Komenského a j.), druhý od wydawatele složené a přeložené (z Gleima, Weisse a j.) třetí od jiných 11 pomocníků.

277. Nowí čeští zpěwové pro krásné pohlawi ženské od WACSL. KRAMERIUSA, 1788 I arch w 8. (z Hallera a j.)

278. Sebrání básní a zpěwů od J. PUCHMAYERA w 8. w Praze I. díl, 1795 str. 150, II. 1797 str. 176, III. Nowé básně atd. 1798 str. 168, IV. 1802 str. 128, V. 1814 str. 156.

Těmito básněmi nowá epocha w básnictví počala. Mimo wydawatele více méně zde zásluhu mělo přes třidceti básníkůw. Jsau pak nejwice lyrické, ódy, písně, elegie, listy básnické, sonety, epigrammy rozpravné, jako balady, části z větších epických děl, bájky atd. Básně atd. wydané od Wojt. Nejedlého. Díl I. Fialky, w 12. str. 158. W Praze tiskem J. H. Pospíšila, 1833. Díl VI. Chrámy Gnidský. S připojením a) básní Jos. Rautenkrance. b) básní Jana Nejedlého str. 196, tamž 1836. [Díl I. obsahuje žiwot Puchmírůw od W. Sedláčka atd.]

279. Wlastenští zpěwové JANA NEJEDLÉHO, 1800 (z něm. Meinerta).

280. Můza ze slowenských hor, od JIŘÍHO PALKOWICE. We Wacowě 1801 w 8. str. 104.

281. WÁCSL. STACHA a) Starý weršowec pro rozumnuu kratochwili, wydaný od Karla Tháma, nákladem J. Diesbacha. W Praze, 1805. b) Diwný aučinek potěcha. Má wzbuzená chuť k zpěwu a obrana staročeského weršowství proti nowým nezákadným nápudům. Přidawek k nowé Koziškowě grammatice. Rkp. str. 473 w Museum.

282. BOHUSLAWA TABLICE a) Slowenští weršowci w 12. I. swazek, 1805. w Uherské Skalici u Fr. Škarniela str. 48 a 128, totiž sors Pilařikiana již 1805 tištěná, a tuto přiwtělená. II. swazek we Wacowě, 1809, u Ant. Gotliba str. 144.

Obsahuje werše českoslowensky psané starších slowenských (w Pannonii) básníků ze XVII a XVIII století, a sice Štěp. Pilařika, Jana Ondřeje Demiana, Jana Chrastiny, Jana Sabowa (sedláka) Aug. Doležala, a Neznámého (přibody Janoška Surowce) a tak wětší částka do předešlého oddělení náleží.

b) Poezie. We Wacowě u Ant. Gotliba w 8. I. díl 1806 str. LXXX a 128. II. 1807 str. LXXX a 112. III. 1809 str. 212 mimo předml. a rejstř. IV. 1812 str. LXXX a 128.

Při každém dílu předcházejí žiwoty starých slo-

wenských weršowců, a sem tam i částky z jich spisů, s velikau pilností vybrané a pořádně sepsané. Poesie jsou dílem půwodní, dílem přeložené. W prvním dílu hudba, od Zdražilka na některé písně přidána.

c) Anglické Muzy w českoslowenském oděwu, w Budině w univ. tiskárně, 1831 wel 8. str. 103.

[Obsah: Alex. Pope zkauška o člowěku; Jiř. lorda Littletona básně].

d) Boileaux (Despreaux). Umění básnické z franc. přeložil atd. tamže 1832 w 8. str. 43.

283. F. z Collin wálečné zpěwy pro české země obrance (přel.) od JANA NEP. ŠTĚPÁNKA, w Praze u Frant. Jerábka, 1809 w 8.

284. Muza morawská w patero odděleních obsahující duchowní, mrawní, polní, weskoobčanské a starowlastenské, hanácké písně atd. Složené od JOS. HERM. GALLAŠE, wydaná od Tomáše Fričaje, w Brně 1813 w 8. str. 456, mimo registřík atd. Díl druhý, obsahující parabole a paramythie str. 150, 1825, w Holomauci u Škarnicla.

285. Tatrská muza s lyrau slowanskau (od JOS. PAWLA ŠAFARÍKA). W Lewoči 1814 u Jos. Maiera knihlačitele, w 8. str. 80.

286. Písně českých bojowniků, od M. Silorada PATRČKY, w Praze 1815 w 8. (1 arch).

287. WÁCSSL. HANKY a) Dwanáctero písní. W Praze, malý přiční 4. s obrázkem I. díl 1815 6 listů, (jedna z těch 12 jest od M. PATRČKY) II. díl 1816, též 12 písní. Po druhé s nápisem: Hankowy písně, druhé rozmnožené wydání, swazeček I. w Praze 1819 w 12. str. 60. Třetí wyd. w Praze u Pospíš. 1831 w 24. str. 132. Čtvrté rozmnož. wydání, 1841 w 12. str. 144.

b) Prostonárodní srbská muza do Čech přewedená od W. Hanky. Částka I. w Praze 1817 u Jos. Fetterlowé atd. w 12. str. 34.

c) České historické zpěwy. Böhmische hist. Gesänge, od Wácssl. Hanky. W Praze 1826 w 8. N. I. str. 75. N. II. listů 15.

Obsah: Wácsslaw a Ratislaw, od W. Swobody. Drahomíry propadentí od téhož a přel. od Macháčka. Wojtěchůw návrat též od Swob. a přel. od Hanky. Oldřich a Božena, od P. J. Šafaříka, přel. do něm. od Swobody.

d) Krakowiaky, aneb písně národní polské s připojeným půwodním textem atd. w 16. str. 114. W Praze arcib. tisk. 1834(5).

[Pos. w Čas. mus. 1834, 445. Odp. 452 a Kwěty 1835, 9].

288. Písně (české a německé) pro mládež školní, od J. JAWORNICKÉHO, 1817. W Praze w 8. str. 44.

289. Hlas lyry české, od FR. BOHUM. ŠTĚPNÍČKY w 12. W Praze I. díl u Bohum. Háze, 1817 str. 300. II. díl w arcibiskupské knihtisk. 1823 str. 353.

290. ŠEB. HNĚWKOWSKÉHO a) básně drobné, w Praze 1820 w 12. u J. Fetterlowé str. 216. b) Nowé básně drobné, w Praze, 1841 wel. 12. str. 156.

291. Básně J. KOLLÁRA, w Praze w 8. 1821 str. 88. Druhé wydání pod jménem: Sláwy Dcera we 3 zpěwích od Kollára, w Budině 1824 w 12. 7 archůw, vlastně jen zněly rozmnožené na 150. [Pos. od Čelak. w mus. Čas. 1831 I. 39.] Po třetí: Sláwy dcera, lyricko-epická báseň w 5 zpěwích. Úplně wydání w 8. archů 20^{1/2}, w Pešti u Trattnera i Karolyho, 1832. K tomu: Wýklad čili přímětky a wyswětliwky ku Sláwy Dcere. S obrazy a mappau a s přidawkem drobnějších básní rozličného obsahu wel. 8. str. 530, tamže 1832. Po čtvrté w Budině, 1845. Díl I. 622 znělek II. díl 58 stránek. Bez wyswětlení. W Encyklop. pod artik. bohéme přel. od Poláka, Jaňského. Wiz Kwěty, 1838 příl. 32, 33 1839.

Přeloženy jsou některé zněly ku němčiny (od prof. Wenziga) některé do angličtiny, polštiny, ruštiny; jedna do franciny.

292. Wesna, či básně prwotinné FR. TRNKY, w Hradci Král. 1821 w 8. str. 55.

293. Básně JANA HERZOGA, w Praze 1822 w 12.

294. FR. LAD. ČELAKOWSKÉHO a) Smíšené básně, w Praze u J. Fetterlowé z Wildenbrunu, 1822 w 12. str. 108. II. rozmn. wyd. tamž 1830 w 8. str. 163.

b) Slowanské národní písně, sebrané, w Pr. u J. Fetterlowé z Wild. 1822 w 8. str. 232. II. díl tamže 1825 str. 224. III. díl 1827 tamž str. 231.

c) Litevské národní písně. Z půwodního jazyka, dle sebrání Dr. L. J. Rhesy přel. w Praze 1827 w 12. str. 132. Připojeno: Potok Michajlo Iwanowič, powěst staroruská str. 12. [W. Pautnik, 1826 I. 103 — 7.

d) Ohlas písní ruských. W Praze 1829 u Pospíšila w 8. str. 95. [Pos. od F. Palackého mus. Čas. 1830 I. 108].

e) Ohlas písní českých. W Praze arc. tisk. 1840 w 8. str. 106. [Pos. Kw. now. 1841 14.]

f) Růže stolistá. Báseň a prawda. W Praze 1840 u synů B. Háze w 12. str. 100.

g) Sbirka básní P. Čel. wydaná nákl. Mus. česk. 1847.

295. Smíšené básně Jos. Wlast. KAMARÝTA w Praze 1822 u J. Fetterl. z Wild. w 12. str. 120.

296. Slowenské werše. Wydal JAN ČAPLOWIČ, w Pešti 1822, wytištěné u Jana Tom. Trattnera z Petróza w 8. str. 104 (w slowáckém nářečí).

297. Krasořečník, aneb sbirka k deklamaci od SIM. K. MACHÁČKA, w Praze w 8.

u Jos. Fetterl. z Wild. 1823 str. 392. Obsahuje mnohé před tím netištěné básně, jak od samého vydawatele, tak od jiných, a některé pěkné přewody z Göthe, Collina atd. II. díl tamž.

298. Maličkosti w řeči wázané. Sbirka nápisůw, drobnůstek, wtipných nápadů atd. o které se pokusil SYCHRA, w Hradci Král. 1823 w 12. str. 81.

299. Písňe swĕtské lidu slowanského w Uhrích. Sebrané a wydané od Pawla Jos. ŠAFÁRIKA, Jana Blahoslawa a jiných (Kollára). Swazek Iní, w Pešti písmem a nákl. J. Tom. Trattnera z Petrůze, 1823 w 12. str. 150. Předmluwa čtení hodná. II. díl 1827 str. XXX a 168.

300. JOS. CHMELENSKÉHO a) Básně, w Hradci Král. písmem a nákladem J. F. Pospíšila, 1823 w 12. str. 216.

b) Kytka, dar umění zpěwu na r. 1836. Swil Dr. Jos. Chm. w 16. (str. 118 a 2 bez znam.) W Praze arcib. tisk. nákl. W. Špinky. Na r. 1837 str. 120. Na r. 1838 str. 116.

Skládali: Čelakowský, Chmelenský, Kamenický, Pícek, Šohaj, Winařický, Tomíček, Hanka, Macháček, J. Marek, Trojan. Posudek w Kwět. 1838 příl. 12.

301. Básně JANA JINDŘ. MARKA. W Praze 1823 w 12. str. 123. Pak: Romance, ballady a legendy, písňe a jiné drobné básně, zábavných spisůw Jana z Hwězdy díl I. a II. w Praze 1843 w 12. str. 110 a 106.

302. Okus w básněni českém, od Karla Sudimíra ŠNAIDRA. Sbirka první, w Hradci Král. u Pospíšila, 1823 w 8. str. 149. Sbirka druhá tamže, 1830 str. 166.

Objímá také básně od Žofie Jandowé: „Jan za chrta dán.“ Monatsch. d. vat. Mus. 1828 März S. 187.

303. Kwětenky kwětnému a čilému stáří obětowané od TOMÁŠE KUBELKY, knížecí arcibiskupské impressi faktora. Nápěwy notami wysazené a přiložené. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu, 1823 w 12. str. 192.

304. Básně JANA KOCIÁNA. W Praze w arcibisk. knihtiskárně, 1824 w 12.

305. Růžinky aneb spisky drobné pro dítky od Swob. D. TRNKY. W Hradci Králowé, 1824 w 12. str. 35 (nejvíce lyrického obsahu).

306. Hyacinty, od J. BAP. WLADYKY. Nákladem J. Pospíšila, w Hradci Kr. 1825 w 12. str. 76 (čestina zpotwořená).

307. WÁCSL. KLICPERA. Deklamowánky u Posp.

308. Ossianowy básně, dle anglického Jos. Macphersona přewedené JOSEFEM HOLMANEM, w 16. str. 276, w Praze u Jos. Fetterl. 1827. [W Pautníku 1826 II. 15. Karthon (zpěw Ossianůw) z angl. od Čelakowského.]

309. FR. AL. ROKOS. Básně w 16. str. 192, w Praze u Jos. Fetterl. 1827.

310. SAMUEL GODRA. Muzy dcera we třech zpěwích, w 8. str. 160, w Prešpurku u K. C. Snížka 1829.

311. M. A. PŘIBIL. Národní písňe obsahu romantického, w 12. str. 60, w Hradci Kr. u Pospíšila 1830. [Wlastní práce autorowa].

312. *Rahoni*. Kratochwilné písňe pro mládež. [Kal. Fejerp. 1831].

313. Hlasy vlastenců ke dni 1 Března 1832 na památku 40letého slawného panowání J. M. C. Františka I. Nákl. Museum u synů B. Háze 1832 we 4 str. 34.

Obsahuje 12 básní od Čelak., Chmelens., Malého, Štěpánka, Macháčka, Tomsy, Winařického, Storch, Langer, por. Čas. Mus. 1832. 477.

314. FR. JAR. KAMENICKÉHO (*Wacka*) a) Písňe w národním českém duchu, w Praze 1833 w 12. str. XII a 108. b) Sw. Wáclaw. Dwanáctero znělek (z Časop. kat. duch.) w Praze 1844. c) Lilie a růže, 1846, w 8. str. XC znělky.

315. FR. SUŠIL. a) Morawské národní písňe, w Brně 1835 u J. G. Trasslera, w 8. str. 128 a 94 nápěwy w Kamenótisku.

b) Sbirka nowá, s. 288 nápěwy, w Brně 1840 u wdowy Rud. Rohrera w 8. str. 214.

316. W. NEJEDLÝ. Básně. Díl první w 12. str. 192, w Praze u J. Hos. Pospíšila 1833. Díl druhý str. 171 tamž 1833. (Pos. w Kwětech 1835, 377 od Sabinského.)

317. Narodnie zpiewanky čili písňe swĕtské Slowáků w Uhrách jak pospolitého lidu tak i vyšších stawů, sebrané od mnohých, w pořádek uwedené, wyswětleními opatřené a wydané od JANA KOLLÁRA. Wydání hojně rozmnožené i prwe dwa tištěné swazečky w sobě obsahující. W Budině w univers. tisk. Díl první 1834. we welk. 8. str. 454. Díl II. 1835. str. 566 (w nářečích slowenských).

318. Hlasy vlastenců při radostném witání J. C. M. Ferd. I. a Marie Anny, w Praze dne 4 Řijna 1835. Od česk. Museum, we 4. str. 31 a 3 bez r. w Praze tiskem synů B. Háze 1835.

Od 12 básníků: Čelak., Chmelens., Malý, Štěpánek, Macháček, Tomsa, Winařic., Storch, Langer, Swoboda W., Klicpera, Hanka.

319. Hlasy wěrných Čechů k J. C. M. Ferd. I. a Marianě w Řijnu 1835, w Praze we 4. listů 16, s něm. přelož. od Siky.

Básnili: Winařický, Chmelenský, Sedláček, Marek (Jind.), Hanka, Macháček. Z Časop. pro k. d. wyňato.

320. Hlasy duchowenstwa k J. M. C. Ferdinandowi I a Marii Anně při slawnosti korunowání, we 4. str. 18, w Praze 1836. 7 a 12 Září. Obětuje W. M. Pešina, konowník atd.

Skladatelé: W. Procházka, Jind. Marek, Smetana, Šindelář, Štulc, Winařický, Hawelka, Fr. Wacek, Holásek a Klácel. Též vyt. w Čas. p. kat. duch. 1836, III.

321. **MATAUŠ KLÁCEL.** Lyrické básně, w Brně u Rud. Rohrera, wel. 8. str. 96. Díl druhý tamž 1837. str. 96. [Úwaha Wěel. 1836 str. 165.]

322. **WENC. RAB.** Smíšené básně, w Praze u J. H. Pospíšila 1836 w 12. str. 94.

323. Plody zboru učenců řeči českoslowanské Prešpurského, w Prešp. tiskem Landerera 1836 w II. str. 151 (werše i prosa.)

324. Pána Bohuslawa Hasisteinského z Lobkowic wěk a spisy wybrané. Od K. WINAŘICKÉHO, w Praze 1836, w 8. str. XLVIII a 232. (Obsahuje listy, básně přel. z lat. Posudek od Čelak. w Čas. mus. 1836, 219 — 223.)

325. Deklamowánky a písně od **FR. RUBEŠE.** w Praze, swazeček I. 1837, w 18. str. 54. Swaz. II. 1838. str. 51. III. 1839. str. 72. IV. 1839. str. 54. Druhé wyd. sw. I. 1841.

326. Hlasowé duchowenstwa k slawnému dosednutí na stolec arcibisk. J. K. M. Aloysia Josefa swob. p. Schrenka z Nocingu w den 4 List. 1838, wel. 8. str. XXV.

Psali: *Tupý, J. Marek, Pohan, Smetana, F. Wacek, Štulc, M. Pawlowský, J. Tutta, Jos. Holásek.*

327. Řeči, písně a básně ek swěcení 50letého milostiwého léta církwe ew. slow. Peštansko-Budínské, u Tratnera, 1838.

Řeči jsau od *Kollára a J. Melcera*; básně od *Jakubowice, Kuzmanyho, Hodžy, Chalaupky, Janowice, Straky, žáků Prešpurských.* (Kwěty 1838, přil. str. 15.)

328. Jitřenka čili výbornější práce učenců česko-slowanských A. W. Lewoškých, w Lewoči 1840 u J. Werthmüllera w 8. str. V. a 120.

329. Ohlasy od Slawomila **F. KORENATÉHO**, w Prešpurku 1840, str. 15 w 16. (Dvě básně mrawokárné.)

330. Básně od **JANA ŠL. TOMIČKA**, w Praze u Spurného 1840. mal. 8. str. 176.

331. Básně **AUGUSTA HORISLAWA ŠKULTETÝHO**, w Prešpurku u K. Wiganda, 1840, mal. 8. str. 79 (Posud. Now. Kw. 1840. 71).

332. **JOS. JUNGMANNA** sebrané spisy weršem a prosau. Nákl. mus. 1841, w 8. str. 397. (Nowo-české bib. Mus. Č. I.)

333. Básně **BOLESL. JABLONSKÉHO** (*Tupého*). W Praze u Spurného 1841 wel. 12. str. 190. (Pos. Kwět. now. 1841, 45. Wlastim. 1841, I. 297 od Nebesk. II. wyd. rozm. 1846. str. 353.)

334. Básně **KARLA SABINY**, w Praze

1841, w 12. str. 96 u synů B. Háze. (Pos. Kwět. now. 1841. 5. od Nebeského.)

335. Zlaté zápisy. Památka wděčnosti na obnowení a okrášení Karlowa Týna, na dostawení Beraunského mostu, na dostawení a zwelebení předměstí Karlina, na dostawení řetězowého mostu Pražského, silnice Wysehradské, Chotkowých sadů a přemnowých jiných ozdob a ústawů weřejných w milé naši vlasti vzniklých, učiněna dne 4 List. 1841 od c. k. měštanských ozbrojených zborů Pražských. W Praze arc. tisk. we 4. 10¹/₄ arch. s rytinau. (Por. Kwět. Now. 1842, str. 32.)

336. Bedřicha Šillera básně lyrické. Přeložil a wydal **JAN PURKYNĚ**, we Wratislawi u Ferd. Hirta, 1841. Díl I. str. XIV a 208. Díl II. XII a 192. (Pos od Nebeského w Kwět. now. 21.)

337. **JANA HOLÉHO** básně, widané od spolku milownikow řeči a literaturi slowenskéy we štiroch swazkoch. Sw. I. wel. 8. str. 261 w Budině 1841, obsahuje selanky, rozličné básně, žalozpěwy, písně (ody). Sw. II. 1841, str. 257 epické: Swatopluka a Cyrillometodiadu. Sw. III. 1842, str. 400. Sláv (epické), žiwotopis sw. Cyr. a Met. Bájoslowí pohanských Slowákow. Wyswětlení. Katolický zpěwník. Sw. IV. 1842, str. 414. Nowý kwítek. Prosodia. Básně přeložené Virg. selanky 10. Theokrit. jedna (IX). Iliady zp. I. Dvě heroidy Ovid. Tyrteowy písně; 17 od Horac. Virg. Aeneida. (Nejlepší dílo ze školy Bernolákowy.)

338. Pomněnky na r. 1841, u synů B. Háze w 16. [Sbirka to básniček od 20 skladatelůw ku počtě wlastenek.] Na r. 1842 — 1846 dílem u Pospíšila, dílem u Háze.

339. Písně národní w Čechách. Sebral Kar. Jar. *Erben.* S nápěwy. Sw. I. w Praze 1842 u Pospíšila w 8. str. 208. Sw. II. 1843 str. 228. Sw. III. 1845 str. 270. [Pos. Kwět. now. 1841, 93 od Nebesk.]

340. České besedy. W Praze u J. Pospíšila 1842 str. XXXIV a 176 w 8. [Obsahují werše i prosu, nejwíce ke čtení a deklamowání. Spisowatelé jsau: K. Erben, B. Jablonský, J. Líman, K. Mácha, Maria K. N. Slowanka, W. Nebeský, Wladislawa R. Boj. Pichl, Wl. Pizenský, Fr. Rieger, F. Rubeš, K. Storch, J. Tyl, J. S. Tomiček, E. J. Wocel. [Por. Kwět. Now. 1842, 34].

341. *Karel Winařický a)* Kytka, dárek malým čtenářům. W Praze u J. Spurného, 1842 w 12. str. 74. Druhá Kytka, w arcib. tisk. 1845 str. 80. [Obsah: bajky, písně, modlitby (weršem), pohádky atd. pro dívky]. Pos. Now. Kw. 1842 str. 93 a 1845 str. 239. od Dr.

Staňka. *b)* Warito a lyra, básně a písně, w Pr. 1843 u synů B. Háze wel. 16. str. 86 [výtečné libozwukem a metrikau].

342. *Adolf Jos. Wlček*, Konwalinka, básně, w Jičíně 1842 u F. J. Kastránka w 12. str. 145 a reg.

343. *W. Jar. Pícek*, Básně, w Praze 1843 u synů B. Háze w 12. str. 108. [Posud. Now. Kw. 1842 str. 86.]

344. *Ludvík Žell*, Básně, w Pešti u Trattnera-Károlyho, 1842 str. 82 w 8.

345. **VINC. FURCH**, Básně. Sw. I. w Holomauci u Al. Skarnicla, 1843 wel. 16. str. 94. Sw. II. tamž. 1844 str. 101. [Úwaha w Čas. mus. 1844 str. 611 a Kwět. 1844 str. 40; od Nebesk.].

346. *Drahotin Maria baron VILLANI*, Zábavné spisy. Swaz. I. Lyra a meč. W Praze u Jar. Pospíšila, 1844 wel. 16. str. 158. [Úwaha w Kwět. 1844 str. 272].

b) Spisy téhož. První díl. W Praze arcib. tisk. 1846 wel. 8. str. 216.

347. **KAREL ŠTUR**, Ozvěna Tatry, zpěvy a powěsti. W Prešpurku u Ant. Šmida, 1844 wel. 16. str. 135.

348. **WÁCSLAW ŠTULC**, Pomněnky na cestách života. W Praze 1845 arcib. tisk. str. 161.

349. Spisy **KARLA HYNKA MÁCHY**. Díl I. Básně díl I. W Praze arcib. tisk. 1845 wel. 16. str. CVIII (život jeho) a 20.

350. Jahůdky ze slowanských lesů, sebral Dr. J. P. Jordan atd. W Lipsku 1845 w 12. str. 166 [od M. Kl.].

351. **S. K. MACHÁČEK**, Drobné básně od atd. W Praze 1846 tisk. arcib. str. 219 w 8.

352. **JOS. BURGERSTEIN**, Deklamowánky a písně. W Praze 1846 u J. Pospíšila w 18. stran 58.

353. **SIGFRID KAPPER**: České listy. W Praze 1846, nákl. Calveského knihkupectwí str. 120 w 12.

354. **W. JAROMÍR PÍCEK**: Písně, w Pr. 1847 w 12. str. 85 u J. Pospíšila.

b) Po různu.

a) L y r i c k é.

355. Žiwota i smrti požehnaná památka, kterou úro. někdy a pobožné manželce matroně Kateřině Potocké († 1778) manžel její. Pawel Šramko . . . wzbuzuje. (W Prešově) w 8. str. 174 w alexandrińských werších (w. Tab. Poe. IV. 26).

356. Štěpána Lesky *a)* k swadbě Ondřeje Škulatěho, když si panu Mar. Kuzmowa zasnubowal r. 1781. Též k swadbě Jana Wiskydenského s Mar. Magd. Bayerowau r. 1785. Obojí w Prešpurku tlačené w. Tab. Poe. IV. 61. *b)* Jiskra lásky, kterauz w srdci swém měl poctiwý wdozec Karel

Wojtěchowský, saused Nowostrážnický, když sobě poct. pannu Dorotu Jiskrowu. . . zwolil 17 Ledna 1797, w Prešp.

357. Weselost rolí boží Hybské pod rakauským skřítwánkem: Zpěw při příležitosti wydané od cí. Jos. II tolerancií l. p. 1781, složený od *Aug. Doležala*. Tištěn w Slow. Werš. 1809, w II. dílu str. 92 — 100.

358. Swadební smlawy t. j. wěnowání statku jak od panny newěsty tak od pana ženicha, pro spás na swětlo wydané. W Jindř. Hradci u Hilgartnera w 8. 1782 (báseň).

359. Wácl. *Stacha a)* Něco pro českan literaturu milownikům básní obětowáno; od Podbělowského, 1782.

b) Swátek českého jazyka na den prowozování Štefanowého Odběhlce w Pražském vlastenském diwadle, dne 20 Ledna 1785. (Na konci): Obětowali W. S-h (Stach) K(arel) a W(áclaw) T(hám) w 8. dwa listy. Počiná: Plesej Praho atd.

c) Píseň pro český národ k wítání a korunování Leop. II, (1791).

d) Na opěwatelný Klopstocka od překladatele Messiaše (česky a něm.); 1801.

360. *Bohum. J. Dlabáče a)* Philoboga zpěw ke cti nejswětějšího otce Pia VI na slawný jeho příchod do Widně k cí. Jos. II. W Praze u Jos. Em. Diesbacha, 1782 we 4; str. 9.

b) Zpěw Wlastimila na obywatele Milewské, 1782 (w. Charwáta řeč o starosti).

c) Na důkaz wděčnosti a lásky welebnému a učenému muži P. Gerlakowi Pausowi, 1782 w 8. Jest to přání k nowému roku str. 4.

d) Obětowání témuž r. 1783, od děd. Rosenmüllerowých.

e) P. Heřmanowi Kotterowskému; str. 4; 1783 w 8.

f) Zpěw ke cti swých přátel Karla a Wáclawa Tháma, 1784 w 8; str. 8. u J. Ferd. z Šenfeldu.

g) Taužící mysliwček po hrdličce. (W. Wácl. Tháma básně, 1785).

h) Damon o swé Kloi. W Praze a Kutně Hoře, 1789 w 8. (w. nowí čeští zpěw. Kramer.).

i) Zpěw při korunování Leop. II, 1791. W Pr. u J. F. Šenfelda w 8. str. 8.

k) Zpěw na W. Raitolara za celých 50 let rychtáře Nebušického, w Praze 1793 we 4. str. 8.

l) Wítání wlastenské P. Dobrowského z cesty šwedské atd. 1793 w 8. str. 10. (Wiz Now. Kramer.)

m) Píseň při slawném dosazení na faru Plaskau p. Frant. Stöhra, 1801. W Praze we 4. str. 4.

n) Památka šťastného narození p. Xaw. Twrdého gubern. raddy, 1810.

361. Když přátelé naši Petrus, Ribbay, Munchart, Šmidaj, Hossu, Gazy z Jeny do Uher se nawracowali, toto jim požehnání dávali krajané. W Jeně u Jana Krist. Straussa, 1782 w 8. ¼ archu, (saphickým weršem).

362. Libé nabízení k radostnému plesání Pražských obywatelů dne 9. Srpna 1784 při začátku sjednocení prw rozdílných čtyř měst. W Praze w 8. dwa listky. (Začíná: Poskoč Praho! Pražské hory poskakujte! atd.

363. Pewná naděje blahoslawené nesmrtedlnosti, w kteréžto se wys. učený a d. cti hod. p. Pawel Fabri cirkwe ew. Artikulářské Necpalské sl. b. kaz. se slawným patronstwím, jak této cirkwe tak i z celého widěku (okolí) Turčanského, ano se všemi milými přátely atd při swém z tohoto žiwota odcházení skrze **ONDŘEJE PLACHÝHO** rozlučuje, 1785 4 Září. W. B. Bystřici u J. Tumlera 1. arch we 4. (pohřební werše).

364. FR. JANA WAWÁKA *a)* Uprmný weřejný wděk wěrnému a uprmmému Čechowi Fr. Faustinowi Procházkowi u wydávání českých kněh laskawě pracujícímu we 4. 1786.

b) Wlastenské wzbuzování k wděcnému očekávání Leop. II krále pána našeho. W Praze w 8. 1791.

c) Dvěce s růžovým wěncem ze wsi Owence na ožinky k J. M. Františkowi a Marii Terezií králi a královně české 12 Srpna 1792. W Praze u J. Gottfr. Kalwe (při korunowací cís. Frant. I) we 4. arch 1.

d) Sedlské wítání J. C. K. M. Františka toho jména druhého c. Řím. a jména prvního krále českého. W Praze u J. T. Höchenberg. w 8. 1792.

e) Krátké pozorování zlostiné a neprawé Wálki národV FranCaVzského na řími složené (1794) (w. für Böhmen von Böhmen 3. Abth. S. 94).

f) Gaudē et laetare. Gebhardowi atd.

g) Zpěw kwerků Kutnohorských, 1803.

365. ANT. JOS. ZIMY *a)* Znamení wlastenské wděčnosti na den prowozování české hry na Pražském Nowoměstském diwadle 8 Čerwen. 1786 fol. 1 list. Obětował wlastenec Ant Jos. Zima. Počíná: Slyš Chazone, slawný wděce atd.

b) Wděčnost a radost wlastenců z přítomnosti J. C. M. we wlastním nejvyšší milostí obdařených českých herců Nowoměstském diwadle r. 1786 19 Září fol. 1 list. Začátek: Již slunce plně jasností atd.

c) Na den prowozování české půwodní hry Břetislawa a Jitky atd. Počíná: „Ai dennice dnes vychází atd. fol. 1 list.

366. WÁCSL. MELEZINKA *a)* Dar nowého léta, 1787 všem pánům jazyka českého horlitelům p. p. Thámům . . wlastenského diwadla . . hercům atd. Obětował Wácsl. Melezínek, řemesla pernikářského starší towarýš. Počíná: Weselme se wlastencowé atd. fol. 1 list. *b)* Dar z lásky všem p. jazyka českého příznivcům . . hercům na diwadle w Praze na Koňském trhu fol. 1 list. 1787.

367. WOJ. KOŤARY *a)* Dík laskawému otcí wlasti Josefowi II, též jeho maudrosti chwála, od powinné wděčnosti jednoho práwě sprostého nehodného poddaného W. K. w píseň uwedené r. 1787. W Hoře Kutné u Fr. Winc. Korce.

b) Téhož na Kantány (kaplana) píseň pohřební.

c) Bolesná cítělnost a laučení poddaných od wrchnosti. Na Horách Kutn. 1808.

d) Radostná cítělnost neb přiwítání od poddaných své wrchnosti. Tamž 1808.

e) Zrcadlo utrhačů dílem i rauhačů, tamž 1812.

f) O žaláři, jenž se nazývá očistcem, tamž 1815.

368. Wersowní odpověď na otázku proč za času Josefa II, mnozí katolci ewang. náboženství přijímali. Od JANA BOGADI. Rkp. (w. Tabl. Poez. IV. 3).

369. Píseň o robotě sedlské, wytíštěná toho roku (1789). Prawí o sobě sám: Skladatel této písničky byl jen človíček maličký, nedaleko Sázawy, kudy dříví plawají.

370. Hlas Čecha zpíwajícího u hrobu Jos. II. W Praze u J. J. Diesbacha. 1790.

371. K. THÁMA *a)* Píseň na smrt cís. Josefa II, 1790. W Praze.

b) Poděkowání za laučení Josefa od jednoho starého wojáka obětowané. Přel. w Praze u Diesb. 1790.

372. Hlas truchliwého Čecha nad smrtí císaře slawného Josefa II, spolu s kšaftem jeho. Složil a w zpěw uwedl Františ. GOLSERT, far. Chomutický, 1790.

373. ANT. BERNOLÁKA: toto malúcké písmo naša panowi Ant. Fandly med do jeho wlastních ruk odewzdal. W Hale 1790 (słowácká básně?)

374. Chwalozpěw k příchodu cís. Leopolda II ke korunowání na král. české, kteréž se dne 6 Září 1791 roku welmi slawně držeti bude. W Pr. w 8. (JAN KALINA měšťan Strakonický).

375. Wítání české koruny, kteréž dne 6 Srpna r. 1791 do Čech z ciziny zase přiwzena byla. Přednešeué od weškerého národu českého w 8.

376. Uprmné mínění žáků Hradčiských při nawštíwení školy atd. od JANA HAJKA, 1792 w 8. 1/2 archu.

377. Truchlení Čecha nad smrtí Leop. II, 1792. W Praze w 8. 4 listy.

378. Truchliwý zpěw nad smrtí Lud. XVI. W Praze 1793 w 8.

379. JANA RULÍKA *a)* Plesání nad uwedením profesora jazyka českého, 1793 w 8.

b) Wěnc pocty Jos. Fr. Kosteleckého, když 50 letau památku swého kněžství swětíl, we 4. listů 6.

c) Na den uwedení král. prof. české literatury p. Jana Nejedlého na učitelskou stolicí w slawné učené Pražské universitě (universitě) 1. p. 1801 u Fr. Jerábka we 4. 2 listy.

d) Wlastenské plesání a díků činění atd. 1793.

380. Píseň ke dni narození cís. Frant. II, 1794 zpíwaná w arcib. alumbatu, od W. NEJEDLÉHO. W Praze u Diesbacha.

381. J. HOŠKA *a)* Chwalozpěw k 50. leté památce poswěcení na kněžství Wácsl. Jiskry 1795.

b) Chwalozpěw ku poctiwosti p. Em. Dawida, Šepmistra na Horách Kutensk. 1801.

382. Jos. Rautenkrance *a)* Zpěw ke cti Frant. II počínající: Zachovej nám bože krále atd. přel. z něm. Meinerta, 1796.

b) Radostné cítělnosti poddaných Pečických, 1800.

c) Zpěw plesajících Čechů o slawnosti pokoje, 1814 w 8. W Praze str. 8.

383. Frant. Tomsy *a)* Píseň lidu podlé řeči rektora vysokých škol, složená od Fr. Němečka atd. přeložená, we 4. (1796) 2 listy.

b) Karolině Klamowé Galašowé hraběnce, 1798 we 4. 2 listy.

c) Terezií, Alžbětě a Apollonii hrab. Wratislawownná z Mitrowic, 1798 we 4.

d) Leopoldině kněžně z Fürstenberku 10 Dubna 1798 we 4. 2 listy.

e) Aloysií dceří hrab. Kr. Klama Galaše atd. 1798 we 4.

f) Na památku Karla Jos. knížete z Fürstenberku, rozeného Čecha a generala českého atd., který byl 25 Března 1799 w bitwě u Štokachu w Šwabích zabit.

g) Josefowi Wratislawowí z Mitrowic, 1799 we 4. 2 listy.

h) K prospěchu řeči kr. wywých. arcik. Karla, 1800 we 4.

i) K zasnaubení Ludwika Szechenyi a Aloisie Clam. Galašowé, 1801 we 4.

k) Plesání města Turnowa, když Jeho bisk. M. nejdůstojnější p. p. Wácsl. Leop. Chlumčanský z Přestawlk a Chlumčan atd. ráčil duchowní věci w městě Turnowě přehlížet a swátosti biřmowání udílet, 7 Čerwence 1803 we 4. 2 listy.

l) Knížecí oswícenosti Alžbětě owdowělé kněžně w Fürstenberku, rozené kněžně z Turn a Taxis 13 Unora 1804, we 4. dwa listy.

m) Na den narození nejmocnějšího a nejjasnějšího cís. Řím. . . Frant. II, w Praze 12 Unora 1805 we 4. 1/2 archu.

384. *Pawel Tešlák* některé příležitostné zpěvy k. p. k sňatku D. P. Samuele Čerňanského a Pawla Jarošího atd. časopěrně složil, w. Tab. Poe. II. 79.

385. *Frant. Sacobody a)* Píseň dítek na den narození J. C. K. M. Frant. II, zpívaná při škole sv. Štěpána. W Praze 1797 w 8. 2 listy.

b) Píseň žákůw na den 25leté památky učitelského auřadu p. Wácsl. Lumendy při hlavní farní škole sv. Jindřicha od jeho bývalého žáka, 1801 we 4. 2 listy.

c) Píseň pánu p. Josefowi Wimmrowi vlastenci milému na důkaz vážnosti a šetrnosti, obětovaná 19 Břez. 1802 we 4. dva listy.

386. Jiskra lásky k swadbě Kar. Wojtěchowského, sauseda Nowostránsnického a panny Doroty Jiskrowé, od L. we 4. bez místa, 1797 dva listy.

387. Chwalozpěw o wysoce důstojném pánu p. Janu Rychlowském, kanowniku a kazateli na hradě Pražském. W Praze 1798 w 8. dva listy (jakž poznamenal Pelc.) s 32 chybami.

388. Hlas upřímného Čecha ke všem milým vlastencům, (píseň bojowná) od W. Neumanna (1799), w Praze w 8. 1/2 archu.

389. Chwalozpěw na slavného reka Suwarowa, k. ruského polního maršálka a udatné vojsko we Wlašich, od M. *Majbora*. W Praze 1799 w 8.

390. Píseň ke cti w. d. p. Josefa rytíře z Florentinu, od *Amorta*, 1799.

391. *Jana Nejedlého a)* Elegie na Karla z Fürstenberku, který w bitvě u Štockachu zabit byl, 1799.

b) Wálečný zpěw pro český pluk, 1800 přel. z něm. Meinerta. W Praze u Fr. Jeřábka.

392. Na Wácsl. Koce a Johannu Klam-Galašowu, 1800 we 4.

393. Píseň pro český wojský výbor (1800) w 8. 2 listy. (Wzhůru, wzhůru česká země atd.).

394. Dub Černohorský (ke cti knížete Šwarcenberka oda) od *Ant. Puchmayera*, 1800 we 4. Jest také w sbírce jeho básní dílu 4tém.

395. Když d. c. h. a výborně učený muž mládenec pan Jonatan Lauček, dne 6 Máje 1800 s uroz. pannau Zuz. Josefy do stawu manželského vstupowal atd. od *Mich. Semiana*. W Uberské Skalici we 4. Podobné swadební werše složil týž Mich. Semian k sňatkům p. Štěp. Lešky (w. Tab. IV. 53).

396. Wáleční píseň českých vlastencůw. W Hr. Králowé, 1800 u Albžety Tyběly w 8. 1/2 archu (něm. a česky). Počiná: Wzhůru k zbroji! vlastenost (!) wolá k nám atd.

397. Radosná obět na den jména urozené a wys. wážené p. Johannu Jeřábkowé, na důkaz powinowané vážnosti ode všech w její dílně se wynacházejících audů, daná 24 Máje 1802 we 4. 2. list.

398. *Bohusl. Tablice a)* Zpěw pierydských muž Skalickým Zuzanám. W Skalici 1802.

b) Dwa zpěwy panu Dan. Krudymu, 1802.

c) Lidomil weršemí wyobrazený. K oslawení Instalací nejos. a nejweleb. Alexandra knížete z Rudna a Diwácké Nowé wsi boží M. Ostřihomského arcibiskupa, Primáše atd. J. K. Oswícenosti 1. p. 1820 16 Máje jménem Slowáků Banského okolí s hlubokau pohněností obětowaný atd. W Štáwnici u Fr. Sulcera, 1820 fol. 2 archy.

d) Radosné jubileau aneb padesátiletý kazatelského auřadu wznešené d. c. hod. a wys. učen. p. Pawla Šrámka, cirkwí ewang. A. W. Liptowských Staršího atd. od Slowanů Banského okolí dne 4 Máje slawené roku kterého: Tiské zpraWce nowi zase řIDI CIRKWe losěfI rozkošné sWětLo

krásné MV swět zIWota (1823). W Báňské Štáwnici we 4. u Fr. J. Sulcera 3 listy.

399. W den dosazení J. Ditricha na učitelskou stolicí, od *Horácha*, 1803.

400. *Jak. Jan. Ryby a)* Truchlozpěw wěrných Rožmitalských osadníků při pohřbu dw. et. h. w. p. Kašpara Zachara, 1803 w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

b) Vivat František II atd. na slawnost wyhlášení dědičného císařství 9 Pros. 1804. Složil a w hudbu uwedl atd. W Praze u Boh. Háze w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

c) Winš k slaw. swátku J. K. O. knížete z Salm-Salmu arcibiskupa Pr. Složen a w muziku uweden. W Praze u Boh. Háze, 1805 w 8. 1/2 archu. (Hudba w rkp.)

d) Plesání knížecí arcibiskupsko-Pražského panství Rožmitála na přetěšenau slawnost wšeobecného pokoje. Složil a w hudbu uwedl. W Praze 1814 w 8. str. 30. (Obsah: Wlastenský cit' w prose, nápisy a kantata, k níž hudba w rkp.)

401. Trpěliwost jako nejjistější prostředek proti odporu a bídám zdejšího života: u hrobu wznešeného p. Pawla Ježowice atd. skrze J. *Kociána*, při Sobotiské cirkwi školního učitele předstawená dne 27 List. 1804 we 4. Při spisu: Poslední čest dwojicím. atd. W Prešp. 1805 we 4.

402. Na příjezd J. M. C. rakauského a krále českého Františka I a J. M. C. králowny české Marie Ludwiky do Prahy měsíce Máje 1810. W Praze u Boh. Háze we 4. dva listy.

403. Wtání nejjasnějšího císaře rakauského a krále českého Frant. I a nejj. císařowny... Marie Ludwiky do Prahy měsíce Máje 1810. W Praze u Bohum. Háze we 4. 2 listy.

404. Díků wzdání wys. učenému a wznešenému p. prof. Frant. Swobodowi od jeho žáků atd. 1811. W Praze we 4. 2 listy.

405. K swátku p. Jana Nejedlého atd. 1811.

406. Edm. Chwalowského kantate aneb chwalozpěw při slawném swěcení kaple Marianské nad městečkem Míškem (dne 5 Máje 1811). W Praze u Ant. Straširypky 1811 we 4. půl archu. (Jest píseň s notami).

407. *Ant. Marka a)* Radowaní Libunské cirkwe, když Jeho bisk. excellenci nejmilostiwější p. p. Wácsl. Leop. Chlumčanský atd. ji nawštíwiti a w ní birmowati ráčil. 4 Čerwna 1812. W Praze u Fr. Jeřábka we 4. čtyry listy.

b) K jmeninám J. bisk. M. wys. d. p. Jos. Frant. Hurdálka, biskupa Litoměřického, dne 19 Března 1816 (w. Slowesnost str. 17).

c) Úwítání J. M. wys. důst. p. Josefa Frant. Hurdálka, biskupa Litoměřického atd. do Libuně 19 Čerwna 1819. W Jicině tiskem Frant. Kastránka we 4. 2 listy.

d) Píseň k dosednutí na biskupskau stolicí J. M. B. Jos. Fr. Hurdálka dne 25 Unora 1816. W Praze impr. norm. we 4.

408. *Jos. Kramáře* Obět wděčnosti na slawný sňatek wys. uroz. pána p. Frant. W. Veita s wys. urozenau swobodnau slečna Amalií z Tritece a Deymu na Jeseným od wěrných poddaných panství Semilského 25 Čerwence 1812. Hudba od Jiř. Karáska, we 4. čtyry listy (kantata).

409. Wraučná píseň k srdečnému poděkowání za slawné wítězství 31ního m. Března 1814 obržžené a za hrđinské wzeti města Paříže od pro swatý pokoj společné armady, od Al. Alex. Uhla c. k. prof. we 4. 2 listy.

410. *Jan Šembera a)* Sluze wděčnosti Wácslawowi Pešinowi, 1814.

b) Pěsání srdce vraucího k installaci W. Pešiny na faru Krugburskau.

411. *Fr. B. Weckerly a)* Citové studujících Čechů k. Staroměstského akad. gymnasium při ustanovení .. p. Fr. Petříče.. na důstojnost praefekta, 1815 we 4. 2 listy. *b)* Na smrt wys. důst. šlechtěného, swob. pána p. p. Jakuba z Wimmru, 13 Led. 1822 nákladem šlechtomyslných vlastencův. W Praze 1822 u Ant. Straširypky we 4. 1/2 archu.

412. Na příští wys. důst. p. Jana Tachecího, kanovníka Lišoměřického atd. do Mcel. (od *Fr. We-tešnika*) bez místa a roku.

413. *Wácl. Swobody a)* Wítání nowě zasnaubených manželů: Jejich milostí pána p. Eugenia hraběte z Černína z Chudenice a Thezie, rozené hraběnky z Růže od jejich českých poddaných obětované 29 Kwětna, 1817 we 4. 2 listy.

b) Zpěv k welebnému obrazu našeho weleslawného císaře a krále Františka svých vlastí otce wystawenému w pokornau uctu mládeže gymnasia c. k. Malostranského při veřejném čtení klassů na konci r. 1823. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu we 4. 2 listy, (též lat. a něm.) Jest vlastně oda sapphická 16 strof.

414. Wítání Jeho knížecí Milosti.. p. Wácl. Leop. knížete Chlumčanského arcib. Pražského atd. k infulaci wel. p. Beneše J. Pfeiffera praem. rádu. opata LX, na Strabowě 16 Unora 1817 (od *Ant. Lišky*) we 4. listy 4.

415. Píseň zpíwaná od Staroboleslawské školní mládeže dne 22 Máje 1817 u přítomnosti J. kníže. Oswicen. W. Leop. arcib. Pražského. W Praze 1817 u J. Fetterl. z Wild. we 4. 2 listy (od *Jos. Jungmanna*).

416. Zpěv ke cti wys. učeného a důstojného pána Jos. Liboslawa Zieglera, rádného veřejného prof. atd. od Fr. Dobromysla *Trnky* 1817. W Hr. Král. we 4. čtyry listy.

417. *Wácl. Hanky a)* Wděčnost obywatelů Král. Hradce, 1817 we 4. 1/4.

b) K slavnosti J. O. p. Wácl. Leop. arcibiskupa Pražského, obětowáno od Jos. wdowy Fetterlowé, 1819 we 4. listy 2. Též r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824.

c) Nejjasnějším Františkowi a Karolině při wstapení we vlastenské Museum 1824. W Praze 4 1/2 archu.

d) K weleslawnému sňatku jasně osw. Rudolfa knížete Kinského ze Wchynic a Tetowa s wys. uroz. Wilhelminau hraběnkau z Kollaredo-Mansfeld. W Praze 12 Máje 1825 we 4. Pismem Sommerowským 2 listy.

e) K slavnosti jmenin F. Köllnera 2 Dub. 1824.

418. Nesmrtedlná wděčná vlastenská památka zwěčného.. p. Wácl. M. Krameriusa atd., od *Rudolfa Kwěcha* atd. W Prešp. pismem Belnayho dědiců, 1817 w 8. str. 24 (s životopisem a knihami ním wydanými).

419. W paměti pozůstawená ctnost, aneb smutnozpeč nad smrtí cti. p. J. Pawla Skály, školního direktora Strakonického, kněze řádu maltežského, od *Jana Plánka*, mistra trublářského, w Praze 1818 u Fetterl. z Wild. w 8. str. 29. Jsau dvě elegie, jedna od wydawatele, druhá od Jiř. Štěpána učitele w Strakon.

420. Píseň zpíwaná od Zapské školní mládeže r. 1818, když.. wys. učený a důst. p. Fr. Obstzierer.. děkanství Brandeyské nastupil, od *Fil. Procházky*, učitele Zapského. W Praze u Fetterla z Wild. we 4. listy 3.

421. *Jana Štěpánka a)* Řeč při příležitosti prowózené činohry Jaroslaw a Blažena w prospěch ústawu Pražskému k zachování náhle w nebez-

pečentwí upadlých lidí, 1818. W Praze u Fetterla z Wild. we 4. dwa listy.

b) Citové při weleslawném zasnaubení Její Jasnosti Ludmily, kněžny z Lobkowic wéwodkyně Raudnické a Jeho Oswícenosti Prospera Ludwíka, wéwody z Ahremerku, z Meppen a Reklinghausena 26 Ledna 1819 we 4. 4 listy. Též w Hlas. IV. 323 a w Slowesnosti tístěno.

422. *Fejerpataky. d)* Připomínání w Týdeníku Palk. 1818 č. 12. str. 142. *b)* Píseň na Máj, w kalend. Palk. 1819. *c)* W Čechosl. 1825. Láska č. 15. Na léto č. 30. Odbírka od Terinky č. 47. Laučení s milenkau č. 51.

423. *Jos. Mir. Krále a)* Píseň ke cti wys. uroz. p. Bernarda Ledwinky šlechtice z Adlerfelsu c. k. gubern. raddy a krajského heitmana w Král. Hradci we 4. listy 4.

b) Citové radosti při druhé zvláštní slavnosti, wlidnosti a lásky w Třebehowicích dne 10—12 měs. Čerwence, 1821. W Praze 1821 u Boh. Háze we 4. 1 1/2.

c) Žádost k nowému roku 1818, učeným Čechům m. Král. Hradce.

d) Píseň ke cti Jana hrab. z Harrachu a Rohrau. W Praze 1820.

e) Chwalozpěw při udělení zlatého menšího penize Petrowi Frankowi. W Brně 1821.

424. *Wojt. Sedláčka a)* Na Plzeň atd. We Widni 1818 w 8. str. 39 (s wyswětením atd.)

b) Hymnus na J. C. K. wysost nejjasn. arciknížete a p. Ferdinanda atd. w Jeho slawné přítomnosti w Plzni 18 Čerwna 1824 1/2 arch fol.

c) Přiwítání Jeho Ex. purkrabího p. hrab. Frant. z Kolowrat a J. W. p. Kašp. Sternberka u příležitosti nawštíwení škol českých na paunství Plzeňském 12 Kwětna 1819.

d) Hymnus na J. M. C. Alexandra I u příležitosti slawné přítomnosti. W Plzni 3 Ledna 1823.

425. Wítání od Hrubo-Bezenských osadníků swého now. duch. pastýře.. wel. p. J. Jos. Pawlíka faráře atd. 1818 we 4. dwa listy.

426. Zasnaubení Lindenkrona, 1818.

427. K jmeninám J. K. Osw. arcibiskupa Wácl. Leop. Chlumčanského, od *Jos. Lindy*, 1818.

428. Zpěv ke cti wys. uroz. a wys. učen. p. Jos. Kričky rytíře z Jádnu atd. řiditele juridického, obětowáný od posluchačůw práw atd. 12 Srpna 1819. W Praze u Boh. Háze we 4. listy 4 (jest kantata od *J. Hukala*).

429. *M. Šimáka a)* Píseň k slavnosti 50letých prwotín kněžských wel. p. Petra Prok. Frože atd. W Praze we 4. 1819 1 arch.

b) Uwítání J. Exčel. wys. uroz. p. Marie Anny hraběnky z Klam-Martinic atd. na Smečno (1820) we 4. W Slaném u Jos. Jeřábka 1 arch.

c) Uwítání J. K. M. p. Wácl. Leopolda knížete Chlumčanského arcib. Pražského atd. do Tuchlowic k udělowání sw. birmowání (1820) we 4. W Slaném 1 arch.

d) Zpěv k slavnosti sňatku j. w. u. p. Karla hrab. z Klam-Martinic atd. s w. u. paní Karolinou hrab. z Quilfort atd. (1821). W Slaném we 4. tři listy.

430. Píseň při dowezení z Widně na panství Chlumecké mrtvého těla J. Oswic. w. uroz. p. Kristiny, rozené kněžny z Lichtensteina, hraběnky Kinské, zpíwaná w chrámu p. Rasošském, 6 Kwětna 1819 we 4. W Hradci Král. u J. Pospíšila, arch.

431. Cantata zpíwaná od školní mládeže dne 9 Října 1820 při slawném poswěcení školy nákladem občanů kr. města Nimburka ustanowené, od *Jos. Dlabáče* atd. W Boleslawi pismem F. Jeřábka we 4. ar.

432. Zpěv ke cti nejdůstojnějšího a wysoce-oswíceného knížete Alexandra z Rudného a Diwácké Nowé-Wsi.. hlavní církve Ostřihomské arcibiskupa atd. k jeho w Ostřihomé 1820 16 Máje přeslavnému.. uwádění. W Trnavě fol. 1 arch (w. Krok IV. 10) od kněze J. Holého.

433. P. A. Šimka a) Rozmlauvání pastýřůw keď nejdůstojnější a wysoce osw. kníže Alexander z Rudného atd. k swému důstojenství přistupował 16 M. 1820. W Trnavě u Jelínka Jana Krstf. fol. 5 listů, zpíwal P. A. S.

b) Werše nejdůstojnějšímu a wysoceosw. knížeti Alexandrowi z Rudného atd. 16 Máje 1820. W Trnavě fol. 7 listů, zpíwal P. A. Š. (Šimko).

c) Smutný zpewohlas k chwále tovaryšstwa Ježíšowého od Michala Denis(a) jazykem latinským složené r. 1800, weíl ho ale na slowenský jazyk přeložil atd. W Trnavě 1824 w 8. dva listy.

434. Dom. Kinského a) Wítání jeho král. wyvýšenosti pána p. Alberta, wéwody Sasso-Těšínského atd. při slavném jeho nastaupení panství Židlichowského od jeho poddaných Blučinských. W Brně 1820 u Jana Trasslera we 4. 1/2 archu.

b) Wítání cis. wyvýšenosti arciknížete Karla a J. Jas. Henriety manželky jeho, rozené kněžny z Nassowa, zřízené od Wácl. Pešiny duch. past. w Blučině, 1823 we 4. 1 arch.

c) Výjew ucty a radosti, když J. Excel. wys. uroz. p. p. Ant. Fridr. hrabě Mitrowský z Nemyšle .. panství Židlichowské nawštíwil w Srpnu 1824 we 4. 1 arch u J. J. Trasslera.

435. Zpěw srdce wděčného, který urozenému a wys. wáženému wlastinci p. p. Emanuelowi Dawidowi, měšťanostowi.. w král. krajském.. městě Plzni obětuje Jan Hostiwit Pospíšil. W Král. Hr. 1 Unora 1820 we 4. 3 listy.

436. Citowé českých posluchačů při jmeninách wysoce důstojn. p. J. W. Sedláčka atd. 23 Dubna 1820 fol. 1/2 archu, (w Plzni).

437. Zpěw lidu Unhoštského zpíwaný 1820, 29 Čerwna.. když dvojí ctihodný atd. p. Jos. Pauli nejstarš duchowní ryt. řádu křižownického atd. 50letau památku kněžství swého obnowował. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. we 4. 1/2 archu 1820.

438. Ohlas lásky osadníků Unhoštských ke D. C. H. P. J. Hynkowi Paulimu atd. při 50leté památce prvovní kněžství jeho, 1820, od Jana Jungmanna atd. we 4. W Slaném u Jos. Jerábka 1/2 archu.

439. A. Wácl. Žitka a) Citowé osadníků Smečenských při installaci wel. a důst. p. Matěje Šimáka atd. děkana. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. 1821 we 4. 1 arch. Do hudby uwedl Jos. Lemoch. Jest kantata malá.

b) Citowé osadníků Slanských a Smečenských při obdržení velikého zlatého čestného peníze, kterýmž J. C. M. .. pana Mat. Šimáka atd. děkana počil dne 28 Října 1821. W Slaném we 4. 3 listy. Do hudby uwedl Frant. Mensi, far.

440. Elegie na Chlumu Mlikosrbském, kde w pánu odpočívá wys. urozená paní Kristina, roz. z Lichtenšteinu, owdowělá hraběnka Kinská ze Wchynic a Tetowa atd. W Praze u J. Fetterl. z Wild. 1821 we 4. 1 1/2, od Jos. Libom. Knera.

441. Hlas wděčnosti wys. wel. p. Josefowi Ant. Köhlerowi, bojowného řádu křiž. generalowi atd. od posluchačů Hbě humanitní třídy Nowoměstské wěnowán, složen od Winc. Höllriegla, do zpěwu uwedn od Fr. Wodrhanka. W Praze 1822 u Ant. Straširypky we 4. arch.

442. K jmeninám p. Jos. Ditricha, od jeho posluchačů. W Praze 1822 we 4.

443. *Nathanaele Pauliniho* Weršowé k poslední pohřební poctiwosti swému p. otcí, bez místa 1822.

444. Katince Kometowé při provozowání zpěwohry: „Rodina žweycarská“ jazykem českým atd. 1823 (sonet) w 8. listy 2.

445. Hlas k slavné přítomnosti J. C. M. Františka I, J. M. C. Karoliny Augusty, též J. C. K. W. Ferdinanda w hlavním městě Pražském, 1824. W Praze u Boh. Háze we 4. od Jos. J. Patočky 1/2 archu.

446. Památka slavného dne narození J. O. Alex. Rudného z Rudna a Diwácké Nowéwsí kníž. a primaža král. uherského arcibiskupa Ostřihomského 4 Října 1824, slawená od jeho ctitelů Slowáků. W Budině w král. univers. tiskárně 1824 fol. 2 listy (od J. Kollára).

447. W. Waňka a) Wěneć od společnosti wěrných poddaných podán knížecím manželům J. O. w. u. p. Radolfu knížeti Kinskému z Chinic a Tettauwy atd. s J. O. .. hraběnkau z Kollaredo-Mansfeldu při jejich příchodu na panství Zlonické, 1825. W Slaném we 4. 2 listy.

b) Zpěw ke cti a slavnému uwítání nejw. p. Frant. z Pauly Pištěka.. biskupa Azotského.. arc. Praž. Sufragana.. u příležitosti wisitací.. we Welwářích 1825 we 4. w Praze u F. Jerábka 1 arch (kantata).

448. Wýlew citů při přiwítání k apoštolskému konání jeho předúst. Milosti p. Fr. Pištěka, biskupa atd. do Tachlowic dne 10 Čerwence 1825. W Pr. u Jos. Fetterl. we 4. 1 arch. (Kantata složená od F. A. Rokosa. Hudba od Fr. Kauble).

449. Oda k jmeninám Ant. Worla, děkana w Litomyšli atd. od wděčných swěřenceů, 13 Růžna (Čerwna), w motto: z Lásky otče přijmi DJKV SaVhLasnaV, (1824). Prací J. L. Dauchy 1 arch.

450. Jos. Lib. Ziegler a) Píseň národní na den narození J. C. J. Frant. I 12 Unora 1827, w Chrudimi u Košiny, 1827.

b) Též C. K. Jasnosti Ferdinanda I dne 19 Dub. 1835, tamž 1835.

c) Radostní citowé Chrudimských, an Leopold hrabě z Stolberku za c. k. guber. raddu a krajského heitmana ustanowen byl. W Chrudimi 1829.

451. Wýjew důwodné radosti w přístí jeho bisk. Excellenci wys. důst. a urozen. p. p. Aloisia Jos. Krakowského z Kołowrat atd. při udělení swátosti bířmowaní dne 5 Čerwence 1828 učiněný Wáclawem Nowákem, kooperatorem na winici páně Mladočowské. W Litomyšli u J. Turečka 1828 1 arch.

452. Ke jmeninám J. Kn. M. nejd. wys. ur. p. p. Wáclawa Leopolda, arcib. Pražského atd. dne 28 Září 1828 obětowáno od Josefy Fetterlowé we 4. 1/2 arch.

453. Citowé společnosti česk. diwadla w den jmenowin .. p. Jana N. Štěpánka atd. dne 16 Kw. 1828. W Praze arc. impr. we 4. 1/2 arch.

454. Propěw na den umístění wys. důst. p. Wojtěcha Procházky, faráře Swatowojtěšského za kanowníka čestného na Wyšehradě atd. od jeho kaplanů. W Praze 1829 u Jos. Fetterl. we 4. 1/2 arch.

455. Wýjew citů při odchodu z Načeradce wys. důst. p. p. Wácl. Wil. Wáclawíčka, nowé zwoleného kanowníka kp. u sw. Wita atd. dne 4 Un. 1829 od Jos. Hochmanna, kapl. Raudnického. W Praze 1829 u J. Spurného we 4. 1 arch.

456. Wácl. Krolmus. K jmeninám Jos. hrab. Wratislawa a Jos. hrab. z Ditrichšteinu. W Praze 1829 we 4.

457. Žertowný zpěw o paní zimě, jenž si letošního roku 1830 w naší milé wlasti zahwizdala. Od

Chlad. Zimohřiva (R. Krameriusa?) w 8. W Praze J. Nep. Jerábek, 1830.

458. Plzeňské plesy w předwečír slavnosti narození J. Majest. . . Frant. I w Unoru 1830 od Plzeňské stud. mládeže atd. Pilsens Jubelgesang u. s. w. od W. Sedláčka. W Plzni 1830 we 4. 1 arch.

459. Hlas českých posluchačůw bohosloví k jmenowinám j. důst. p. Jana Körnera atd. 16 Kw. 1830. Prací J. Schweinera. Wytíšť. u M. Zdarsy, 1830 we 4. 1 arch.

460. Obět citů radostných, když nejdůst. atd. p. Aloys Jos. Krakowský z Kolowrat. . . Pražským k. arcibiskupem jmenowán byl, od Josefy Fetterlowé. W arc. tisk. 1830 we 4. 1/2 arch.

461. K. *Baligović*. Chwalozpěw ke cti oswíc. p. Josefa Belika, biskupa Spišského, w Lewoči u Werthmüllera, 1830 we 4. str. 7.

462. K swátku blahorodého, wys. wáž. p. p. Jana Host. Pospíšila atd. od společnosti knihtlačitelské. W Hradci Kr. dne 24 Růžena r. 1831 we 4. 1 arch.

463. Citowé wděčných srdcí při slavnosti dosednutí na arcib. stoličí J. K. M. nejd. p. Aloysia Jos. Krakowského z Kolowrat dne 17 Dubna 1831, obětuje Ant. Dworský, měšťan w St. m. Pražském we 4. 1/2 arch.

464. Píseň k dosednutí na arc. stol. J. K. M. p. Aloysia Krakowského atd. od Jos. Fetterlowé, 1831 we 4. 1/2 arch.

465. Citowé k sl. jmeninám Hynka Šaura, bisk. ředitele ústawu libomudrckého w Litomyšli atd. od posluchačů dne 1 Unora 1831, skrze *Mír. Jos. Pohorelýho*. W Litomyšli u J. Turečka 1/2 arch.

466. Slovo k uwitání dvoj. p. Jos. Swobody, far. Smichowského od školní mládeže předneseno dne 22 list. 1832. Složil W. Wlasák. W Praze 1832 u W. Špinky we 4. 1/2 arch.

467. City při radostném uwitání J. bis. M. nejd. p. Karla Bor. Hanla, z boží mil. biskupa Králové-Hradeckého, projeweny posluchači bohosloví. W Hradci Kr. u J. H. Pospíšila, 1832 we 4. 1 arch.

468. Radostní hlasowé wlastenců na den sl. installací za kanowníka na hrade Pr. weled. . . p. p. Wáclawa Pešiny, 29 Čerwence 1832. W Praze u J. H. Pospíšila we 4. 1/2 arch.

469. Hlasy wlastenců na památku 40letého panowání J. M. C. Frant. I (nákl. matice. čes. č. 1.) w Praze 1732 we 4. str. 34.

[Básníci: Winařícký, Chmelenský, Čelakowský, Šír, Jungm., Hanka, Swoboda (W.) Langer, Kamařyt, Macháček, Marek (A.), Wacek, Sedláček, Smetana, Klicpera].

470. Citowé wděčných srdcí při sl. veřejném poswěcení za bisk. Satalského, nejd. p. Fr. Tippmanna atd. 3 Března 1833, od Ant. Dworského. W kníž. arc. tisk. we 4. 1/2 arch.

471. Citowé radostní a wděční při uwitání J. bis. M. . . p. Karla Hanla atd. do farní osady Welšské dne 4 Čerwence 1833. W Hradci Král. 1833 u J. H. Pospíš. we 4. 1 arch. Skladatel *Jan Müller*, kapl. Welšský.

472. K swátku drahocenné matěři. W Praze dne 25 List. 1833, od wděčných dítek z Hradce Králové fol. 1 str.

473. City wděčných dítek, zpěwem pronesené drahocenné matince dne 25 List. 1833 fol. 1 str.

474. Welectěné, blahorodé paní p. Kateřině Pospíšilowé, od Králohrad. spol. knihtlačitelské. W Hradci Kr. dne 25 List. 1833 fol. 1 str. Tež w r. 1834. Wděční citowé ke danu slawn. jmenowin atd.

475. Nejsrdečnější uwitání J. C. M. Karoliny atd. do Hradce Králové. W nehlubší pokoré obětuje..

měšťanstwo. . . W Hradci Králové 1833 we 4. 1 arch u Pospíšila.

476. Přiwítání J. M. C. Frant. I a Karoliny do hlawn. m. král. českého od wěrných měšťanů atd. 1833. W Praze u s. B. Háze we 4. 1 arch.

477. Ku přichodu J. C. M. Frant. I a Karoliny do měst Praž. od wěrných Čechů. W Praze 1833 u synů B. Háze we 4. 1/2 arch. Od J. Jung., W. Hanky, K. Winaříckého, J. K. Chmelén.

478. Witání Jeho Maj. Frant. I atd. na cestě před Mladau Boleslawau od. . . obywatelů z panstwi a statků Bezenského, Krnského, Niměřického, Sowi-neckého, Skalského a Hronowského, dne 3 Zář 1833 1/2 arch we 4.

479. Oda wys. učenému muži, welectěnému příteli p. Pawl. Jos. Šafaříkowi. . . k Čechům do Prahy odcházejícímu, od J. Kollára. W Pešti 1833 u Trattn. Karol. we 4. 1/2 arch. [Po druhé w básních Koll. 1845].

480. Ku jmenowinám blahorodé, welectěné, wys. wážené paní p. Kateřině Pospíšilowé, obětowáno od společnosti knihtlačitelské, w Hradci Kr. 25 List. 1834.

481. Citowé wděčnosti na den jmenowin. . . pána p. Jana H. Pospíšila atd. podávají učenci impressí, w Praze 24 Čerwna 1834 fol. 1 str.

482. K přjezdu Karla a Amalie knížat z Fürstenberku do Podmokl. W Praze 1834 we 4.

483. F. W. *Kampeliik*. U hrobu uroz. p. Julia Urbana, rytíře ze Swabenowa. W Brně 1834 we 4.

484. W. *Sedláček*. Wěž Plzeňská w plamenu bleskem stráževán dne 6 Unora 1835 w 8. str. 7, w Praze u synů B. Háze [něm. od Schiesslera]. Nákladem arcid. Jos. Lindaura ku prospěchu ochrannowý dítek w Plzni.

485. Swadební hlas, radostník a ples, jimiž dvojicitih. a wys. učeného pana Jana Kollára atd. a jeho blahor. a blech. chof Wilhelminu Frideriku Schmidt w Sasko-Winařech dne 22 Zář 1835 swazkem manž. sjednocených Zwolensk i Biekské Slowáci a mladí Srbowé w Pešti přiwítali. W Pešti písmem Trattnera a Karolyho (1835) we 4. str. 10.

486. Zpěw muzy morawské k chwalám J. nejd. kníž. arcib. wznešenosti pána p. Ferdinanda Marie arcibiskupa Olomauckého, wéwody sw. Římské říše knížete atd. hrab. z Chotkůw w Chotkowě a Wojnínu při slawném dosazení J. K. M. na stoličí arc. ib. w Olomúci dne 13 Kwětna 1832, od Jana Tutty, titul. kons. rady, dozorce škol, děkana a faráře w Opatowicích na Morawě. W Praze (1831) w 8. str. 20 w arcib. tisk.

487. M. *Klácel*. Wys. důst. atd. pánu p. Cyr. Prant. Napowi, ryt. e. k. Leop. řádu, opatu a praelatu August. kláštera u sw. Tomáše na St. Brně atd. na slawnost padesátého dne narození 5 Října 1842 (na archu).

488. Založpěw k památce Štěp. Dugy, od učenčůw řečí a lit. česko-slowanské. W Prešp. 1836.

489. Kwítek na hrob J. C. K. wysosti Amalie Marie Herminy, arcikn. rak. atd. kterýž jménem Slowákůw zasadil Jan Kadawý, učitel školy ew. W Pešti tiskem Trattnera-Karolyho, 1842 we 4. dwa listy.

490. City wděčnosti a lásky k jmeninám. . . Jos. Jungmanna wděčných žáků gymnasiálních, 1843. W Praze (1843) we 4. 1 list.

491. K slawnému přijetí duchowní zpráwy blawního chrámu p. sw. Wita, od J. K. M. p. Ondřeje Aloys. hrab. Skarbek Ankwice z Poslawice. . . arcibiskupa Pražského atd. 1834. [Složil W. Sedláček, vydala redakcí Čas. theol.]

492. City radosti ke dni 19 Dubna 1841, jakožto

k slavnému svátku narozenin J. C. K. apošt. jasnosti Ferd. V. ochránce národů svých od ústavu slowenských na školách ev. A. W. v Uhřích projevené. W Prešpurku u F. K. Wiganda. [Por. Květu Now. 1841 41].

493. Básně k jmeninám p. prof. J. Palkoviče, 1841.

494. Svojím Wrstovníkóm na pamjatku Janko Rimawski. W Prešpurku 1844 str. 8 we 4. Dne 6 Března 1844 odešlo z Prešpurku w kruté zimě licho oděných 13 posluchačů bohosloví, 7 posl. filosofie do Lewockého lyceum, že jim L. Štúr, učitel slowenský, odíat.

495. *Fejerpataky*. Werše slowenské k installaci osw. p. Ant. Mjathénycho. Lipt. stol. Ispána. W Lewoči u Werthmüllera, 1840.

496. W Časopisech a) W Illasateli drahnu část obnásěj básně rozličné, překládané i půwodní, písně, elegie, ballady, kantaty atd. . . Podobně

b) W Rozmanitostech, a ještě více

c) Wid. listech, kdež mezi lepšími naleztí přeložené některé ballady Šillerowy, a půwodní Šafaříkowy. České básnictví w nowém rauše od W. Hřiba (1814) a J. Šimka (1817) nowé básně tu nejhojnější.

d) W Dobroslawu, mnohé ody, elegie a jiné lyrické básně. Z drobných tu Polákových některé již we Wid. listech tištěny.

e) W Příteli mládeže tři písně pro školní mládež.

f) W Čechoslawu, ody, elegie, listy básnické; též jedna dithyramba a kantata, znělky, písně světské, básně pochvalné, nejvíce ke jménu, ze Šillera a Götthe některé lyrické, a konečně některé žertowné básně.

g) W Kroku jak přeložené tak půwodní, metrické dokonalejší blízko dostupující.

h) *Čas. mus. Čelakowský*, 1829. Srbské národní písně. 1830. Kralewic Marko a Wila. Prostonárodní písně Slowanů w Lužici Dolní. Z ohlasu písní českých (též 1830, 1833, 1839). 1831. Pomněnky Watawské. 1832. Srbské swatební. Z básní Alex. Westonie: Chwála hudby. Jasně oswíc. Rudolfowi, knížeti Kinskému. 1833. Z anthologie ruské. (1837 sbírka druhá). 1839. Cizonárodní písně (též 1841). Jungmannowi po dokonání slovníka, 1840. Ilyrské nár. písně.

L. Daucha, 1840. Lužické nár. písně.

Vinc. Furch. 1845. Písně Hostýnské str. 267.

Sam. Godra. 1829. Sedmery znělky. Oči.

W. Hanka. 1828. Kwítiko na hrob Heleně Tělepušné. 1830. Slza na hrob J. E. hrab. Fr. Šternberka atd.

J. Holásek. Wenc. Urbanowi, rytíři ze Štufflerů, bisk. Brněnskému, 1828.

J. K. Chmelenský. Zahradník a tré radostí, 1827. Patery znělky půw. 1827. Osmero znělek z Mickiewicze, 1828. Má wlast. Šestero zpěwů rozměrem indickým, 1828. Slzy na hrob Rudolfa kníže. Kinského, 1836. Desetanakreontických písní Jakoba Vitorelli, 1838.

J. Jungmann. Wyněcenc Řeků dle Klopstoka, 1832. Trojí způsob, z franc. 1844.

Rážena K. (paní) Nárek a útěcha, 1843. č. 62.

J. S. Kačer. Na J. Kollára. 1827. Taužení po wlasti, 1836.

J. W. Kamaryt. Swata a potěšení, 1828. Žel 1830. Písně wesnicánů, tamž. Čtvery písně z pozůstalých jeho spisů, 1833.

J. P. Kaubek. Na musy, 1829.

F. Koči. K wlasti, 1838.

J. Kollár. K slávy dceri 1827—8. Slávy dcery zpěw, 1830.

F. K. Básně, 1840 str. 387.

M. F. K. Labě, 1841.

Jar. Langer. České Krakowiaky, 1835. Hra-bence *** na památku, 1844.

Jind. Marek. Starého pěwce smrt a útěcha nesmrtností, 1829 II. 4.

Simcon Macháček. Zpěw Walkýr, 1827.

J. Nowotný. Čas vše mění, 1831.

J. W. Pelikán. Swět můj, 1828. U hrobu swětice, 1829.

J. Pilnáček. Hlas po Slawii. Krajanům a Zima. Dwě znělky w wslak. od Marino, 1829.

M. D. Rettigová. Okus we znělkách, 1828—9.

W. Sedláček. Hlas Čechie k jmeninám J. M. C. Frant. I. 1829.

F. Sušil. Zahrada a pohled, 1827.

J. W. Šimko. Okus básní metrických, 1828.

F. Šir. Čtvery písně, 1829. Káwa, parodie na Šillerůw Zwon, dle Kuffnera, 1833 I. 79.

K. S. Šnaider. Odměna lásky, 1826.

L. Štúr. P. Janu Holému (Jaromír a Kwětoň), 1840.

J. L. Tomiček. Zpěw plawců a České niwy, 1828. Národní zpěwec, 1830.

B. Tupý (Jablonský). Wýjew citů pro uzdravení se J. C. K. Wýsosti nejosw. arcikn. Františka Karla, 1843.

Fr. Turjnský. Uctiwé přání na Morawě zdržující se Čechů J. E. hrab. Mitrowskému z Nemyšle, 1827. Jedna toliko wlast. Wdowa k bohu, 1828.

(A. Uhl). Písně o české wlasti w Polště zpíwané, 1832.

F. J. Wacek [Kamenický]. Písně w duchu prostonárodním, 1829—30. Z Pejarchowých znělek wýbor I. 1838. U hrobu mé matky, 1839. Budaucí milenka z Klopstoka, 1841.

K. Winařícký. Fantasí při plawbě od Ždákowa k Worliku, 1828 IV. 102. Básně tři: Warito mé. List J. Josefowiči. Plawba w Podolí, 1831. Lyr. (ody tři) 1835. Čechů nárek a útěcha na jaře. Bohusl. z Lobkowic žalozpěw, 1830.

J. E. Wocel. Zlomky z lyrickoepické básně Meč a Kalich, 1841.

Zpěwanky, čili písně swětské lidu slowenského w Uhřích, 1832—3.

i) Čechoslaw.

Č. F. Činoweský. Přátelstwí a láska k wlasti V. 32.

J. Erben. Rewniwý VI. 1.

J. W. Franta. Zlý osud III. 5. Plachá, 37. Pohružka 56. Teskno z daleka hleděti IV. 47.

M. P. Hawelka. Děwčec u spící matky II. Podobnost, tamž. Na wečer III. 6. Překážka w lásce IV. 30. Stálost V. 7.

J. Kamenický (Wacek). Písně IV. 49. VII. 17. VIII. 1. 24. 41. 60.

J. P. Kaubek. Na Kollára II.

B. Št. Klatowský. Hrobka V. 31.

J. Langer. Tauha děwci I. Slawie we snu tamž. Rewniwost III. České lesy V. 1.

J. Malý. Žádost VII. 19.

Myslímír. Čtvery krásy VI. 4.

Národní písně III. 51. IV. 5. 48. VI. 6. 29. VII. 1. Nejmenowaný. Láska k wrahům (z K.) III. 50. K Milodáru (z K.) 50. Žel na hrobě přitele A. J. [Ze Šolajského] VI. 28.

Pláček. Námilowy. Pokání I. Písně příteli w Máji zrozenému VI. 43.

Ilynek Riedel. Na dýmku III. 4.

Wácl. Sedláček V. 30.

Šweiner. Znělky V. 6. VI. 58.

Tomiček. Starochynecká básně II. Poslání lásky, tamž. Pastýřowa písně III. 35. Holáubek (z Kar).

36. Dar. IV. 1. Přítelkyně 2. Děva a růže 31. Polibení V. 5.
 Samo. F. Černhaus. Samowo wítězství, 1832 str. 54.
k Kwěty.
Adelshofen ryt. (swé paní) M. R. 1838 str. 343.
Amalie Aubková. Tauha. 1844 č. 108.
Austecký. (B. P.) Mé písně. 1845 č. 27.
Bedř. Bach. básně 1843 č. 8.
J. B. Starý hrad. 1844 č. 99.
B. Abeceda dívek. 1834 č. 30.
J. Bačovský. Opuštěná. 1843 č. 94.
J. Barwiř. Citové žáků II. hum. třídy w odchodu z gym. Král. Hradeckého. 1839 str. 263.
 Slza synowa. 1840 str. 158.
W. Bělský. Tauha u Labe. 1839 str. 157. Jitro po bauři, 223.
Brandeys. Z ohlasu písní litewských. 1838 str. 134, 199, 240.
Mar. Čácká † 1844. Sen. 1838 str. 65. Jinocha žel 351. Písně 1843 č. 15.
F. Čelakowský. Zpěw u hrobu slečny Johany Jungmannové. 1840 str. 6.
Č. Časné jaro dle Göthe. 1844 č. 94.
Iwan Čech. Kytka. 1843 č. 58.
Pawel Cendekowic. Krakowiaky. 1838, 167.
Fr. Daucha. Synowo přání. 1839 str. 413.
B. Dunajský. Pozdravení. 1842 č. 23.
Erben. W českém bále. 1842 č. 89.
J. Esop. Boj. 1836 č. 15.
M. Fialka. Dýmka (z polsk.) 1840 str. 272.
L. A. Frankl Dr. Píseň. 1845 č. 58.
J. C. Wýs. Frant. Karel. Přání nejjasn. císaři a králi Fr. I. 1840, 241.
Vinc. Furch. Jiřimu Palkowiči. 1841 č. 17 (z Zory). Plané růže. 1841 34, 42, 1842, č. 7. Mongolové u Holom. 1841 51. Píseň českých musikantůw. 1844 č. 127. Matice ilyrská bratrům Čechům a ostatním swým přátelům dle Pawla Stoosa přel. 1845 č. 84.
A. Gallat. Nářek školákům dle Castelliho. 1846.
J. H. Proste a bude wám dáno. 1839 str. 142.
K. H. Píseň. 1835 č. 32.
Fr. Hajniš. W zápalu hásník (deklam.) 1836 č. 30. Trunky. 1845 str. 426.
W. Hanka. Potůček. 1835 č. 3. Jeniček 4. J. C. M. Ferd. I, 1836 35. Krakowiáčky. 1839 str. 302. Tři dni w Terstu, od Pet. Něgoša, vládky Černohorského, přel. 1844 č. 102.
Šeb. Hněwkowský. Při mohyle Jana Nejedlého. 1836 přil. XVII.
Fr. Humhal. Rozkoše moje, 1842, č. 81.
Milosl. Jos. Hurban. Mladost. 1838 93. Jaká musí být. 1839 5. Slast str. 56 (přil.) Slowenka 181, Pomměny ze západní Morawy 276. Pautnická 359, též 1840 13. 19. M. Mildnerowi. 1841 str. 8.
Jarožir: Smrt Zábójowa. 1846.
Jos. Chmela w. Klicpera.
J. Chmelenský. Písně česk. národu. 1835 č. 12. *Samoslaw Ch* . . . a. Píseň w duchu národním slowenském, 1839 (přil.) 24.
Ladisl. Jesenský. Jitro milenců, 1838 str. 127.
J. Jungmann. Hvězdohora. 1845. č. 78. Umrleí tanec z Göthe. 82.
B. Z. K. Poslední píseň. 1838 70, 1841 32.
L. K. Zpěw Čechů při now. r. 1835 č. 1.
J. Kadavý. Kwítek na hrob J. C. K. Wýs. Amalie Mar. Hermtny. 1842 č. 29.
Fr. W. Kampelik. J. Jungmannowi slownik wydávajícímu, 1834 č. 29. Kwítek do wěnečku umě-

lectwí p. Leop. Jansowi. . po koncertách na hausle, w Brně 1836 č. 42.
S. Kapper. Z básni jeho. 1845.
Jos. Karasowá: Také já jsem Češka, 1846.
Jos. Prawosl. Kaubek. Běh časů (na zničení obchodu s otroky). 1834 č. 14. Odwážliwý milovník. 1835 č. 24. Hezká Liduška 27. J. Jungmannowi. 1836 20. Milostné proměny z Ad. z Rostišewa č. 41. Ušlechtilé Polce welm. p. W. J. ské w Lwowě. 1838 str. 183. Co máte dělati, až umru (z rusk.) 94. Mezi zemí a rájem, z polsk. 1839 161. Na příjezd J. C. W. Frant. Karla do Čech, 1840 str. 337. Kwítí na hroby hrab. Kolo-wratowy Libšteinské a Augusta Longina kn. z Lobkowic. 1842, č. 34. Monolog Matěje Kapky (deklam.) č. 67. Výjew citů po uzdravení se J. C. M. arcik. Frant. Karla. 1843 č. 32. K rozeninám Max. kníž. Fürstenberka, č. 34. K jmeninám J. C. kn. Šwarcenberka od poddaných panstwí Worlického, č. 101. Rozjímání křestana na weliký pátek (přel.) 1844 č. 40. Žalozpěw od Bedř. Bacha (přel.) č. 86. Zimní večer z A. Puškina (přel.) č. 96. Zříceniny Zwikowské. 1845 přil. č. 142. Oda na otwěření Holomaucko-Pražské c. k. železné dráhy dne 20 Srpna 1845 č. 101. str. 401. Obraz z domácnosti polské, přel. z pol. 1844 č. 107.
Jos. Lud. Kendík. Zpěwy polabské, 1845 str. 258. Slze muže 1846. Milenka nade wěscko. Zwonů znění. Lidobijce. Odkud se to děje? tamž.
M. F. Klácel. Hlas úcty k Pawlu J. Šafaříkowi, od M. F. Klácela a Jana Jodla. 1838 přil. str. 68. Kochanka. 1841 48. Starý boj 1842. Nowiny str. 57. Wys. důst. p. Cyrill. F. Nappowi č. 83.
W. Klicpera a *Jos. Chmela*. Básně do báně wěžní r. 1840 wložené. 1840 str. 7.
Fr. Kočí. Přátelství, 1834 č. 13. Smutek zpěw-cůw. 1836 č. 36.
Kopecký. Škoda wás. 1834 č. 24.
J. M. Král. Citowé w itání J. O. p. Fr. hrab. Harracha z Rohrowa. 1838 str. 399. Píseň u rakwí Arn. a Ser. w ur. dítek hrab. z Harrachu a Rohrowa. 1840 31. Citowé w den jmenowin J. O. w. u. paní Anny hrab. z Harracha a z Rohrowa, roz. kněžny z Lobkowic str. 294.
F. W. Krejčí. (†) Modlitba horníků 1838 str. 398. Opuštěný. 1839 62.
Jarosl. Křičenský. Wojenská, 1834 č. 51.
K. Kuzmany. Hlas z podslowanských Tater ke korunowání J. M. C. Ferd. I za krále českého, 1836 č. 50. Pláč nad smrtí K. H. Máchy, přil. XXVI. Ke slawnému wywolení wys. důst. p. biskupa Štěpána Stankowiče za metropolitu Karloweckého 23 list. 1837. Přil. 1838 str. 9. Na usnutí, z Puškina. 1839 přil. 43.
F. Kwět. Památka desítiletá Máchowa úmrtí. 1846.
Jar. Langer. Laštowicka, 1834 č. 48. Můj ho-laubek, tamž. Hlas vlastenců při wítauí J. C. M. Ferd. I do Čech ke korunowání, 1836 č. 38.
J. Lauschkann. Písnicka. 1834 č. 28.
D. Letinský. Písnicky Moslawské, dle Ludewíta Vukotinowic. 1844 č. 61.
Lhota. Elegie na zámek Pecku. 1834 č. 18.
J. Boh. Límán. Milenčina tauha. 1841 20. Kdy se Minka peyřiwá 33. Ohlas od Balkanu. 1842 č. 28.
Ludewit (Štūr?) Beleslawinowi. 1843 č. 22.
M. Winozpěw. 1838 9.
Kar. Hyn. Mácha. Písně. 1834 č. 2, 42. 1835 22.
J. Malý. Na smrt Jos. Jung. mladšího, 1834 č. 2.
Jindř. Marek (Jan s Hvěsdy). Mé žele. 1834 č. 38. Mysliwecká 45. Proslow k hudební akademii

w Rakownice. 1839 str. 189. Píseň česká. 1840 str. 100. Píseň májová 153. Dívěno pozdravení 167. Pochod kozácký 205. Při obžinkách 366. Na uzdravení Smetana. 1845 str. 91.

Jan Maróthy. Kwěty. 1838 81.

Jos. Melichar. Čas mění lid. 1842 č. 63.

Já jsem Čech č. 96. Wlastowicka. 1846.

W. Menceł. Lesní strom na silnici. 1846. Oklamáný jinoch.

S. L. Michalowič. Slza nad smrtí Jana Tomášíka. 1839 str. 87. Uwitání wys. uč. p. J. S. Pregla w Prešpurku 169. Sláwská řeč 197. Zpěw slowenský 256.

Minický. Tichým geniům. 1844 č. 94.

W. Bolem. Nebesky. Píseň hrobní 232. W noci. 1838 str. 382. Rada. 1839 31. W šeru 79. Welká kniha 119. Český máj 167. Swému srdci 183. W noci. 1839 216. Na rozlaučenau 303. Ohlasy noční 333, 366. Čerwíček w lipě. 1840 110. Na přírodu 134. Uhrančivé oči 246. Básně. 1841 2, 4, 6, 12, 22, 37. 1842, 49. Mraucí bojownik 73. Básník 75. Pannám 100. K now. roku. 1843 č. 1. Padneš 6. Sen. 1844 č. 111.

W. Nejedlý. Na smrt W. Sedláčka. 1836 příl. V. *Božena Němcová.* Ženám českým. 1843 č. 25. Moje vlast 99. Znamení 108. Zasnaubení, 1845 č. 89.

Bohusl. Nosák. Důst. a wys. uč. Pawlu Josefimu. 1843 č. 51.

Jos. Novák. Máj. 1838, 157. Podzim 349. Prostý Čech bratrům Morawanům a Slowákům k now. roku. 1839, 14.

P. Winek. 1834 č. 6. Militka na lunu, tamž. Proměna č. 8.

W. P—ský. Na památku slowutného botanika Wácl. Seidla. 1842 č. 16.

M. Sidorad Patrčka. Národní píseň. 1834 č. 16. Křepelicka 45. Píseň, 1835 č. 41. Dívěi zármutek. Woják 50.

B. Peška. Na jaře. 1844 č. 38. Čestí hudebnici 65. Pod širým nebem, 1845 č. 67. Příčina pláče. 1846.

W. J. Picek. Citové žalosti nad smrtí Jos. Jungm. mladšho. 1834, č. 3. Na lunu 15. Radosti žiwota. 1835 5. Píseň lowčí. 1836 č. 40. Jejť slzy. 1838 120. Co slast má? 1839, 79. Wystěhowanec, 140. Láska sanguinika. 1840, 105. Mína, 1841, 8, 10. Snaubencům P. M. W. a A. Z. 1843, č. 14. Políbení na čelo. Poselství 35. Básně č. 63, 81. Domow pravé lásky č. 141. Upomínka na Macháčka. 1846.

Bojisl. Pichl. Na plesu. 1834, č. 26. Plawec. 1835, č. 44. Zrádná máti, č. 2. Památka J. O. kn. Rudolffowi Kinskému. 1836, 8. Kwítka. 1841, 30. Pod širým nebem. 1845, č. 67.

B. P. Wěžňowé. 1842, č. 66. Na břehu tiché Orlice. 1844, č. 114.

Plaček. Hlas Boleslawský k pěwkyňím. Pommněk na r. 1843, 1843 č. 16.

Jar. Pokorná. Ku konci r. 1844, 156.

R. Elegie, 1835, č. 20. Jezdec před bojem dle Hauffa. 1843, č. 10. Píseň, č. 132.

Lad. R. Nowé české krakowiaky. 1835, č. 45. ... slawa (Rajská). Památce Marii Čelakowské. 1844, č. 58.

M. Dobr. Rettigowá. Wýjew radosti při obdarování p. Sedláčka čestným zlatým penízem, 1835, č. 51.

F. L. Rieger. Na smrti K. Máchy. 1836, č. 48.

A. Rivenaft. Mině N°. 1845, č. 92.

Fr. Al. Rohos. Na kříž wěže chrámu p. Tachlowického. Na kříž nad hl. oltářem. 1835 č. 19.

Fr. Jar. Ruběš. Paut žiwota (znělky). 1834 č. 22. Na hrobě Jos. Wácl. Kamaryta, č. 47. Šňupka (deklam.). 1835 č. 22. Dýmka 26. Památka mého milého strýce Jana Nejedlého [zesnul. 31 Prosince 1834], 1835 č. 30. Obraz wečerní 52. Písne při měsíčku, 1836 41. Slizky. 1838 55. Zpomněnky na Kolín str. 309. Pommněnky. 1839 103. Na swětě netrwá nic wečně, (deklam.) 1844 č. 91. Kdyby krasotinek nebylo (deklam.) č. 144.

Wlastimila Růžickowá. Má vlast. 1842 č. 35. Sen. 1843 61. Trojné kwítko 83. Pommněnka ze zázwisti. 1844 105. U hrobu Marie Čacké č. 27.

Sagawský. Ohlas Tatry. 1842 č. 37.

Samoslaw. Slowákům. 1842 č. 31.

Slowanka. Prání na konci r. 1840 str. 414. Slawení jara. 1841 č. 18. Tušení 27. Má vlast 46. Wyzwání (žert k deklam.) 1842 č. 27.

Jos. Smetana. Laučení. 1838 str. 175. Prolog (k diwad.) 1835 příl. III.

Karel Sabina (Sabinský). Žel. 1835 č. 5. K básníkům 6. Tažné ptactwo (dle šwedsk. J. Stagnelia) 9. Tajemství 12. Kwítetek 15. Zpěwec ráj 17. Fialka 23. Noční schůzky. 25. Slunce. 34. Zpěwec 39. Pommněnky 48. Starý a nowý rok, 1836 č. 2. Ku wzdělaným 3. Zpomnutí 6. Slawný dub 11. Procházka w saumraku 37. Památka na hrobě K. Máchy č. 46. Harfa sewerní. 1838 str. 337. Wýjew ze žiwota rytířského 353. Cizinec 385. Útěcha básnikowa. 1839 příl. 45. Zapomnutí str. 68 příl. Uwitání dědiny str. 317. Pommněnky str. 321, 337. Rozenec paustě. 1840 str. 36. Člun (z T. Moora) 131. Wálka (z Al. Puškina) 172. Žiwota paut 304. Přec koluj číše (z T. Moora) 400. Jedno zdání 1841 15. Hyacinty 26. Poslední slawík. 1844 č. 60. Na smrt Jana Pernerá. 1845 č. 110.

Leo ze Steinmetzu. Můj žel. 1843 č. 23.

D. M. Štembera. Útěcha. 1834 č. 51.

Fr. Sudil. Rohána Bojlawowi. 1834 č. 26.

M. L. Swoboda. Láska w starých letech. 1844 č. 71.

Bohunka Swobodowá. Bílá růže. 1844 č. 108.

A. Hor. Skulteti. Dvě slzy. 1840 125.

S. Šolthés. Příteli. 1839 str. 232.

Jers. Šolthés. Na wesnu 1839 str. 143. Můj ráj. 1840 222. Shledání, 1841 20.

Jos. Jar. Šrámkowá. Wlastenka, 1846.

Karel Storch. Pommněnky na r. 1843. Now. str. 13. Hwězda a hwězdičky č. 42. Z nesnázi lásky národní č. 47. Tam na horách 56. Když jen přítelkyní býti chtěla 69.

Wácl. Šulc. Na mladost (dle Mickiewiče) 1834 č. 23. Hwězda má 28. Ke cti J. J. wydávajícího slowník (od A. pols.) přel. 48. Noc 42. Pommněnky ze Slowenska. 1835 č. 3. Wečer 10. Znělky Krimské A. Mickiewiče přel. 18. Osamělec. 1836 č. 39. Plawba 40. Hlasowé k dosednutí. . . arcib. Aloys. atd. [w. Wacek] 369. Nowý rok. 1838 3. Kwítí sbráné na východě (z Herdera), str. 183, 199, 223. Na smrti kníž. Rudolfa Kinského, polsk. od A. Rošcišewského, přel. 1839 str. 350. Pommněnky ze Slowenska (1836) 1844 č. 43, 46, 53.

Ludowit Štúr. Ohlas zpěwů ze Slowenska. 1836 č. 49. Sokol. 1838 str. 209. Dumky wečerní 326, 329. Slowenský Krakowiák 383. Wýňatky z básní Alex. Podolinského. 1839 příl. 38. Pommník Poňatowského w Lipsku 276. Dumky wečerní 9, 105, 204, 265, 281, 393. 1840 164, 235, 257, 265. Uwitání 397. Nezabudky. 1841 40, 1842 č. 54.

P. Šwanda ze Seměic. Jiný, 1843 č. 21.

- B. T. U slunce západu, 1834 č. 35.
Ludmila Tichá. Zdálena. 1838 81.
Tichý. Tré kwitků mych. 1841 50. Na vlast, 1842 3. Má tauha 20. K jmenowinám uroz. p. Karoliny kněž. z Lobkowic 91.
Kat. Boh. Tlučařová. Česká řeč. 1846.
Tomáček. Čelakowskému. 1834 č. 6. Znělky, 1836 č. 16, 33, 43.
Trnka. Na hrobě Miromily. 1834 č. 47.
W. W. Trnoblanský. Ženichowy radosti. 1844 č. 121. Pes wenkowan (deklam.) č. 48. Čím dál tím hůř (deklam.) 1845 č. 93. Láska, (deklam.) č. 30. Nowá arkadie 1846.
Fr. B. Trojan. Sirotkové. 1835 č. 6. Prstének 7. Mé slzy 10. Zpěw na moři 21. Poslední zpěw 47.
J. Tuma. Děwa na Orlici. 1835 č. 47.
Eug. Karel Tupý (Jablonský). Na lásku. 1834 č. 15. Máj 21. Nawrat. Žádost č. 4. Obrazowé 38. Pospolitá 43. Úkaz. 1836 1. Bitwa 12. Powzbuzení ku zpěwu 14. Wojenská 15. Wesna 23. Wěžň 29. Písň. 1838 25, 57, 73, 281, 345, 401. Žalm 181. První kwitko. 1839 3. Báseň 89. Píseň 113. W Pátku nad Ohři. 1842 č. 70. Slawost nad Hostýnowem 87. Panna 89. Slowa k zasnauběncům 92. Tri doby. 1846.
J. K. Tyl. Kwěty české. 1834 č. 1. Listy z kroniky české. 1835 č. 31. Sbor bojownfků. 1838 47. Přítelkyni 153. Masopust. 1839 44. Pražané we Hwězdě str. 233. Starý komediant 281. To se nesluší. 1841 28. Granáty 47. Báseň k deklam. 1842 č. 46. Proslow o Prandlowské slawnosti č. 78.
K. bar. z Villani. Zpěw vlastencůw. 1838 65. Laučení s básněním 79. Laučení se wojina od milenky w čas wojny. (Z Danice ilyrské) 1839 17. J. 1842 č. 52.
J. W. Na smrt Jos. Černého († 18 Pros. 1834) 1834 č. 52. Památce Norberta Waňka. 1836 příl. 1.
Fr. Wacek. Hlasowé k dosednutí na stolec arcib. J. O. Aloys. atd. 1838 str. 369 (s W. Štulcem).
J. Ondř. Waněk. Sláwa železu. 1841 45.
Jan Wáwra. Plesání Prahy w příjezdu J. C. M. Ferd. I a Marie Anny Karoliny 1. Řijna 1835 č. 42.
P. M. Weselský. Píseň společní. 1841 21. Příroda a milenka. 1843 č. 100.
J. Wildmann. Wlasti. 1840 str. 412. Růže má. 1841 11. Z básní jeho 16, 38. Mezi nimi, 1844 č. 150.
Wilimek. Truchlozpěw při smrti Frant. I 1835 č. 14.
K. Winařický. Janu Holému, poslán. 1840 str. 273.
L. Wirsing. Přátelské upamatowání. 1836 č. 5.
J. Witek. Na Wyšehradě. 1834 č. 12.
Jan Wlček. Zjew žiwota nad mohylau K. Máchy. 1836 příl. 25. U lože zesnulého Jos. Wagenknehta. 1838 příl. 37. Úswit potěšení nad hrobem W. Rába 1839 příl. 1.
J. E. Wocel. Elegie Beskydské. 1839 str. 121, 129. Elegie. 1834 č. 52.
J. Wolék. Chwála žiwota wenkowského. 1839 str. 293.
W. Wojáček. Za jitra letního. 1845 č. 45.
Ant. J. Wrtátko. Naděje. 1835 č. 32. Máj. 1836 č. 19. Poslán. důst. p. Jos. Steigrowi. 1838 86. Jitřní (dle něm.) 102.
Bol. Záhorský. Wzpomenutí. 1840 str. 369. Tužba, 1841 14. Rozžehnání 43.
Jos. Zelínková. Na hoře Kunětické. 1846.
J. A. Zimmermann. Prává láska. 1836 č. 47.
Ant. Krasosl. Zuman. Wínek. 1838 str. 232. Wlastencům 237. Wšecko čas tráwí 247.
F. Zwěřina z Ruhwaldu. Z básní jeho, 1843 č. 8, 92. Kříž. 1844 č. 120.
L. Zell. Wzajemnost. 1839 70. Ohlas z Dolních Uher 249. On i ona. 1840 158.
Nejmenowaných.
 1835. Píseň A. z Rostišewa č. 1.
 Koho bych ráda (deklam.) č. 8.
 Znělky * ý *. č. 11.
 Píseň národůw J. C. M. Ferd. I č. 16.
 Znělka dle A. Mickiewice — sl — č. 23.
 Moje přání, dle Kastelliho č. 49.
 1836. Zpěwům č. 10.
 1838. Srđce na rozpacích, od Jiřiho Jana ze Staré Prahy str. 311. Zastaweníčka 380.
 1839. Pautnice dle G. H. 33. Milosti nowé 41.
 1840. Zpěw u hrobu slečny Johanny Jungm. 6. [Čel. ?]
 K uwitání J. C. Wýs. arciwěwody Františka Karla 1840 str. 313.
 1841. Na ryt. Ole Bulla 7.
 1842. Hlas díků a lásky hrab. Kolowratu z Libšteinských od kr. hl. města Prahy č. 71.
 1843. Nowonárodní č. 9.
 1844. Witání J. C. Wýs. arcikn. Štěpána č. 3. Žalozpěw písmen a, c, g, j, w, y č. 88 — 9.
 Třetí beseda podzimní č. 145.
 1845. Wýjew citů měšťanů Pražských k uzdrawení J. O. Karla Fil. kníž. z Šwarzenberka atd. str. 124. Za jitra letního 179.
 Píseň o botě. [Parodie na zwon od Šillera] 203 atd. též zvlášť tištěna. 1845 str. 32 w 16.
 Chudý uhř. Z ruštiny str. 318.
 1846. Národní písňe srbské od M. F. Závist od K. Strom, dle Fr. Bacha. Lásky čarowná moc od K. Píseň při otwěření Pražské besedy.
U Wlastimil.
J. K. Chmelenský. Plané růže z Morawy a Slezka, 1840 I. str. 107.
J. W. Kamaryt. Bůh (od Držawina) 1841 II. 5.
B. Pichl a) Na vlast, z D. Fr. Martinesa de la Rosa, 1840 IV. 226. *b)* Kwitka Fanince III 6.
Purkyně. Umělci, z Šillera. 1840 IV. 99.
Fr. Lad. Rieger. Wlasti, z anglick. Tom. Moora. 1840 I. 237.
Rubeš. Člowěk malá pohádka (deklam.) 1840 III. 70.
K. Sabina. Zawáté listí. 1840 II. 99.
K. B. Štorch. Paupata. 1841 I. 195.
B. Tupý (Jablonský). Báseň. 1840 I. 219. II. 71, 228 III. 32. Pražský dóm. 1842 str. 213.
 Cit wděčnosti p. W. K. Klicperowi od žáků atd. 1842 99.
m) Česká Wěla.
F. A. Uwitání J. K. M. p. Aloys. Jos. sw. P. z Šrenka arcib. Praž. atd. w Neweklowě. 1842 č. 67.
Bareš. Wěno. 1838 č. 3.
Jos. Barvič. Píseň Čecha. 1839 č. 96. Zpomínka. 1840 č. 60.
Bělský. Na M. 1841 č. 104. Báseň. 1842 č. 12.
Berger. Upamatowání. 1839 č. 82. Obraz 88. Wyplněná žádost 93. Růžowý keř 99. Kajcnost. 1840 č. 15. Malomyslný č. 21. Pompeji, Filip A. pozdrawení č. 31. Gamaliel 44. Přátelství 51. Zpytowaní č. 65. Odpowěd na Kočeb. Hal wer bin ich atd. č. 69. Wděčnost 78. Obraz 85. Kwití na hrobě kmeta 93. Obraz 96. Růžowý keř 101. Báseň. 1841 č. 3. Uletí jí holubička č. 9. Nad jiné se člowěk atd. č. 16. Šwádc 21. Wnitřní краса 37. Wesničanka 41. We swé člowěk zmužlosti atd. č. 44. Dítě 57. Pozdrawení pánům Benešowským 63. Slepý 74. Němý 80. Hluchý 88. Nowý řetězowý most Pražský na poděkowaní J. Ex. p.

- Karla hr. Chotkowi atd. 97. Z básní jeho, 1842 č. 28, 31, 38, 51, 63, 73, 95. První člověk 1843 č. 7. Abelard a Eloisa č. 88. Zaloba 95. (Bůh jest láska 104). Hra v šachy 100.
- Fr. Bezděha.* Na smrt hrab. Šternberka. 1839 č. 10.
- F. A. Blovský.* Básně lyr. 1842 č. 83, 87, 92. Na věčlčku. 1843 č. 34. Takli tomu atd. č. 84.
- J. W. Breiřel.* Matince. 1841 č. 23. Klučina jako dobrá nodina 36.
- J. Burgerstein.* Mlynářova Pepina. 1845 č. 79.
- Jos. Cibulka.* (Aklubic) Titěrky. 1840 č. 10.
- P. Cikanka.* Růžičky. 1843 č. 102.
- Č.* Ukolibavka, den Dilie Heleny. 1844 č. 102.
- M. L. Č.* na den sv. přijímání z Mickewiče. 1838 č. 37.
- Maria Čacká.* Básně lyr. 1838 č. 19, 25 1843. 39. Wesnické písně. 1838 č. 19, 26.
- Gorčinského na pochvalu Čech improvis. z pols. č. 35 (1834).
- Fr. Lad. Čelakovský.* Pomněnky Watawské. 1834 č. 4, 28. Maloruské č. 11. Píseň dle Shakespeara č. 14. Národní písně č. 22, 30, 50. Píseň národní. 1835 č. 18. Milenka má 238. Ubezpečeny. 1844 č. 64.
- Dr. Čejka.* Tři věnce, na památku úmrtí Chmelenského. Čes. Wěel. 1845 č. 3.
- Čermák.* Básně lyr. 1838 č. 37, 40, 42.
- Černhaus.* Báseň. 1842 č. 23.
- M. Černý.* Den a láska, 1843 č. 75. Láska 99.
- Aloys. Sud. Čínk.* Připomenutí na mladost. 1839. č. 68.
- Č-tov-ý.* Zrádný keř. 1840 č. 2.
- Fr. Daucha.* Příteli na rozchodnání. Bás. lyr. 1838 18, 1842 č. 7, 24, 37. Zasnauencům. A. T. a R. D. 1843 č. 9. Královna Mab, z Shakespeara 1846 č. 9.
- Fr. K. Drahoňovský :* Despotismus ženských. 1846.
- D—r.* Kdo jest pravý Slovák. 1842 č. 73.
- T. Divišovský.* Minulá slast. 1836 č. 11. Znělka 26. K J. M. C. Ferd. a Marii Anně w den národní slavnosti 14 Září. 1836 č. 41. Tauha. 1837 č. 34. Nina 45. 1838 č. 2, 7, 12. Láska 5. Marince 11. K příjezdu na panství Šternberské Adol. hr. Somssuh-Saard atd. od měřtana Divišovského 9. Upamatování 38. Můj jarní zpěw č. 52.
- Jan Dvořáček.* Ke dni slavnosti p. Aloys. Hanla, biskupa, vikáře a děkana w Hořicích. 1839 č. 56.
- Fr. Elis.* Wečer májový. 1846.
- W. Filipek.* S bohem buď. 1838 č. 26. Západ slunce 43. Shledání. 1840 č. 4. Slzy žalosti 61. Slzičky Nepomucenkau pěstované 87. Láska 92. Žádost. 1841 č. 75. Moje nebe 87. Společenská 105. Též. 1842 č. 13, 34, 42.
- G. F.* Na Jungm. 1840 č. 8.
- L. F.* Wesna 1840 č. 59. At žije má vlast 72. Na růži rannau 81.
- Vinc. Furch.* Básně lyr. 1842 č. 2, 9, 52.
- Jos. Filipí.* (kapl. Dačický). City ke dni sl. představení welesl. p. Ant. Sagassra za děkana a školního dozorce. 1842 č. 75.
- W. Janura.* Pomněnka. 1839 č. 48.
- Kristian Jiřinský.* Básně. 1842 č. 61, 72, 80. Opuštěný. 1843 93. Dumky 68, 69. Rozdělení swěta (z Sillera). 1844 č. 3. Ranní zastaweničko 79. Národ. písně pols. z Wojcického č. 13, 16.
- H. B.* Astronomie pols. Žida. 1846 č. 13.
- Jos. Mil. Hauchček.* Čtwerolistek. 1839 č. 92. Na hrobě otčowé 101 (improvis). Čtenářům Wěely. 1840 č. 1. Zel útěcha 17. Odírání se na věčnost 34. Má budoucí 55.
- Šeb. Hněčkovský.* Neslušný zvyk. 1839 č. 2.
- Milek umek* 6. Bol swěta. 1844 č. 51.
- J. Holejch.* Malá žena. 1844 č. 67.
- Jos. Holáček* (far. w Blánsku). Na fletnu Jan. W. Hrbkowi slepci od cíř. Fr. I darowanau. 1842 č. 44.
- Hradišťský.* Newěrná. 1843 č. 83.
- Lad. Hrářský.* Praha. 1840 č. 19. Má píseň. 1841 č. 39.
- Em. Hrobecký.* Zrušené blaho. 1843 72.
- Sam. Boh. Hroboří* (Slovák). Jaroslav. 1839 č. 6.
- Fr. Humbal.* Blaho. 1843 č. 81. Nespokoj 98. Čechy 103. Lumír. 1844 č. 10.
- M. J. Hurbán.* Hlas k Nitře. 1842 96.
- Jos. Chmelenský.* Česká Wěela. 1834 č. 1. Znělky 10. Píseň zimní. 1835 č. 7. Píseň česk. národu 11. Na smrt Frant. I č. 16. Slzy [z pol. J. Kochanowsk.] 1837 č. 30. Planá růže. Horalka. 1844 č. 65.
- Jan. Chwalčowský* (mlynář w Oslowanech). Lipka besídka má. 1844 č. 9.
- Jablonský W.* Tři doby. 1846 č. 6. Zlomky ze Salomona 20. Člowěka zem č. 31.
- Janura Wacsl.* Pomněnka. 1839 č. 48.
- Al. Jelen.* Má vlast. 1836 č. 39.
- Jarosl. Kalina.* Píseň z Portugalského Freira de Andrada. 1835 č. 30.
- Fr. D. Kamaryt.* Přiwítání J. M. cíř. Ferd. I do Budějowic. 1835 č. 38.
- Jos. Wl. Kamaryt.* Hoře. 1834 č. 27. Bůh jest láska. 1835 č. 2. Jediná (znělka) č. 14.
- J. Kaubek.* Sylwestrowá noc. 1846.
- Mat. Klácel.* Morawané Šafařikowi. 1838 č. 36.
- P. Cyr. Nappowi* atd. 1842 č. 88.
- W. Kokořinský.* Na Maxowu Wlastu. 1844 č. 8. Útěcha duše 14. Útěcha we výstosi 18. List otce zemřelého synu 20. Wausy. 1846 č. 8. Twé a m srdce č. 50.
- J. G. Kolár.* Blesky a plesky aneb ideal a žiwot. 1840 č. 9. Děwy největší sláwa. 1841 č. 33.
- Radomír Končel.* Růžička. 1838 č. 17. Na památku 20. Žel 25. Fialka 28.
- Dal. Kopecký.* Žiwot náš. 1834 č. 21.
- Fr. Kosteček.* Znělky. 1840 č. 58, 76.
- Fr. Kořatecký.* Česká země. 1839 č. 7. Znělka. 1840 č. 94.
- Ant. Mil. Krejčí.* Hlas nešťastné lásky. 1838. č. 49. Lyra česká 34. Mina 63. Má milenka. 1839 č. 2. Křepelka č. 11. Hospodinu 18.
- Fr. Kučel.* Milek poraněný, dle Anakreon. 1840 č. 97. Kwití moje. 1841 č. 65. Mé slze. 1846 č. 34. Wěž sw. Wita č. 41.
- D. K.* Slowa wděčnosti na den narození p. Wacsl. Hlawy. 1843 č. 54.
- J. K.* Černé a modré oči. 1842 č. 50.
- Labler.* Witání hrab. Chotka. 1839 č. 95.
- Fr. Sud. Lambl.* Oswícené družině J. hr. M. p. Erwinowi z Schönbornu a w. u. p. Christině roz. hr. z Brühlu dne 11 Čerwence 1839... wěrné poddanstwo. 1839 č. 104.
- Laučowský.* Wlastenkám w Sušici. 1843 č. 37. Babička s haubami 44. Panna růže. 1844 č. 6.
- Macháček.* Na Máj. 1839. č. 41.
- Jan Solín Ledecký.* Zasnauencům J. G. a E. M. 1843 č. 43. Moj. Eldorado č. 94. W první den roku nowého. 1844 č. 2. Nespokojenému. 1846 č. 52.
- J. Malý.* Píseň lorda Byrona. 1834 č. 17. Blaženost básnikowa. 1835 č. 20.
- Cyr. Mas.* Slunce. 1843 č. 89.
- J. J. Melichar.* Wřiwau. 1846 č. 73.
- W. J. Mencil.* Znělka. 1845 č. 2.

J. Michal. Masopust. 1843 č. 14.
Miroslav. Píseň česká. 1841 č. 69. Bratrská 89.
 Děvám českým. 1842 č. 6. Řeč matěřská 26. Pomněnky vlastenecké cizince věnované 39, 40. Obživení 53. Malý Mainota 66. Dívčina zahrádka 86. Práteleům na rozlaučenau 104. Laučení a wítání. 1843 č. 3. Dívčina wýhlídka 19. Tichost mořská 20.

Swobodina M. (panna). Žal. 1843 č. 74.
Š. M. Na Máj. 1839 č. 41.
Marek Mokrowúšký. Cit wděčnosti p. Wácsl. Klicperowi od jeho žáků. 1842 č. 69.

W. Nebeský. W noci. 1841 č. 49—52. W jeseni. 1845 č. 16.

W. Nejedlý. Ke cí Wácsl. Sedláčka. 1836 č. 5.
F. W. N. Zas, odpověď na dáwný čas. 1846.
Božena Němcová. Tauha. 1844 č. 71. Hwězda má č. 80. Slawné ráno. 1846 č. 89.

Zdenka Němečková. Viola. Wyšehrad. 1845 č. 27.
Jan Tom. Nowáček (kaplan Kumžatecký). K uwítání p. Jos. Nowáka, arcib. Zaderského w Jindřichowě Hradci. 1838 č. 48.

Jos. Nowák (hrnčič z Petrowic). Dary toho swěta. 1838 č. 30.

Budisl. Orlický. Náwrat Wesny. 1843 č. 73. Napomenutí č. 87.

J. Pawel. City radosti.. které po udělené swátosti s. biřmowání od J. K. M. p. arcib. Aloys. Jos. atd. wyjewil zástup wěrný w Podčepicích 11 Čerwna. 1842 č. 89.

W. A. Pelhřimowský. Děwa srdce mého. 1839 č. 16.

Bedřich Pešek. Z auzka. 1845 č. 54. Na Budči. 64. Stomek. 1846 č. 37. Rolnická č. 75.

Wácsl. Jar. Pícek. Znělky. 1834 č. 6, 16, 20, 26. Powšechná láska 31. Dětský wěk. 43. Žel 47. Slowo k wlasti. 51. Opuštěná. 1835 č. 14. Znělky tamž, a 45, též 1836 č. 13. Píseň na wlast. 1837 č. 18. Píseň pyšné dívčiny. 26. Na růži (znělka). 41. Pinka k jaru. 1838 č. 1. Stěžowání 5. Wečerní píseň Český. 12. Jějí hněw. 15. Poslední laučení. 19. Podiwné hubičky. 25. Člowěk 36. Přítel. 41. Lidumila zesnutí. 47. Žiwot. 49. Česká Wěla k Čechowi a nowém roce. 1839 č. 1. Památka hr. Kasp. Sternberka 3. Prawy vlastenec 8. Pěwcowo laučení. 14. Nejblahodějnějši papol 20. Mladá wdowička. 26. Krakowiaky. 30, 31. Prání ke dni nar. J. M. C. Ferd. I č. 32. Matka. 37. Kytka 46. Čech. 54. Odpowědi 69. Holubinky 77. Pěkný košíček. 81. Stálost. 87. Wýhost. 91. Stěští. 97. Kmet. 1840 12. Antonii Štěpánkové, operní zpěwkyňi Stutgartské. 18. Co jest člowěk. 23. K wzďalené. 41. Český wyslaužilec. 48. Pomněnky. 62. Lípový kwět. 74. Opuštěná. 82. Růže. 91. Moje láska. 100. Slza pěwce na hrob drahé sestry. 1841 č. 14. Prátelství. 24. Ohlas. 35. Moje slunce. 45. Upamatowání. 64. Myslenky o Slowanství. 76. Máje. 85. Píseň (za jezem atd.) 1842 č. 11. Na lípu. 27. Lebeda a slzičky. 64. Milenka w nejistotě. 70. Upomínky na Błowice. 78—9. Snaubencům P. M. W. a A—Z. 1843. 22. Oblažený milenec. 33. Wlastenec. 40. Tři Kwěty. 53. Sirotek. 66. Hlídač. 80. Čech. 1844 37. Naděje. 43. Utěcha. 44. Píseň. 1845 6, 32.

Jos. Bojisl. Pichl. Píseň sláwy J. Exe. Karlu Chotkowi atd. obci Pražskau za příležitosti Jeho sl. jmenowin a otwření mostu řetězowého dne 4 Listop. 1841 obětowáno. 1841 č. 91. Hlas díků atd. J. Ex. hrab. Frant. z Kolowrat Libšteinských.. od měšťanstwa hl. m. Prahy. 1842, 71. Ze špan. anthologie. 1846.

G. Plot. J. Ex. p. Fr. Ant. Gindlowi, knězeti biskup. Kereckému. 1841 č. 68.

Wácsl. Alex. Pohan (far. Pořický). K uzdrawení P. Š. děkana atd. 1841 č. 5. Píseň při pohřbu W. W. učitele P. 12.

J. Pohleisch. Deklamace o ničem. 1846 č. 23—5.
M. Polický. Člowěk. 1836 č. 41.

Pražák. Na postě. 1843 č. 79. Špás. Ubohý mládenec. 96.

Jan Příbik. U hrobu swého přitele. 1838 č. 21. Wzdechnutí na hrobě swé matky. 1840, 22.

Hyn. Prošek. Powěry srdce. 1846.
Kl. Püner. W cizině. 1837 č. 41. Nowý lékař. 1838, 2. Wzdálené dívce. 39. (?) Opuštěnec. 41.

Mé blaho. 1839 č. 5, 7, 44.

P—j. S bohem. 1842 č. 102. Krakowiak. 1843 č. 11.

L. P. Láhvice má. 1840 str. 185.

Sw. P. Wyhnanec. 1846. Tak sa časy meňa ib. č. 55.

W. P. Má kde wlast. 1835 č. 20.

Wenc. Ráb. Zpěw vlastenecký. 1838. č. 38.
Magdalena Rettigová. Wojt. Sedláčkowi u příležitosti obdarowání jej čestným prstenem. 1835 č. 51.

L. R. z Rittersberku. Moje chyše. 1844 č. 56. Ku kýtáře (ze Zaleského). 85.

Rubeš. Čtvero básní w. Tyl.
Wlastimila Růžičková. Hwězda. 1845 č. 5. Důwěra w boha. č. 95. Naděje. 99. Prání. 17. Anđel strážce. 44. Stesk. 73. Dnowé dětinstwí. č. 60.

J. S. Poslední noc sprawednosti; na smrt Frant. I (z portugalského). 1835 č. 22.

Antonía Saly (panna). Příteli. 1838 č. 17.

Karel Sabina (Sabinský). Tři věci. 1835 č. 10. Slzy. 20. Píseň. 21. Smíšené písně. 1837 4, 10, 12, 14, 18, 1838. 3, 9, 12, 20, 27, 30, 39, 46.

Snění básnické. 51. Wínek panenský. 1839 5. Písně. 15, 36, 50. Twé slowo. 1845 č. 37. We zříceninách. 1846 č. 32.

Wojt. Sedláček. Pokoj. 1835 4. Wěž Plzenská. 8. Na příjezd do Plzně J. M. C. Ferd. I s Marií Ann. Karolinau 7 Září 1835 č. 37.

B. S. Skalkowič. Elegie dle Matthissona. 1843 č. 45.

O. K. Sladkowič. Potěcha. 1843 č. 28.

Mil. Smolikowský. Znělky. 1834 č. 23.

Fr. Srbik. Při kaupání. Taučení. 1836 č. 23. Pospolítá. 25.

W. Staněk. Stálost. Wyjewení lásky. 1834 č. 12.

J. W. Strěbrný. Do památníku. 1840 č. 77. Láska, wlast a sláwa. 1841. 17. Fanatik. Duch času. Duch strážný. 22. Wíra, láska, naděje. 30. Píseň nemocného. 40. Šípy. 48.

Al. Studený. Slza upamatowání na A. Proskowce atd. 1839 č. 44. Píseň. 1842 č. 49. Českým wlastenkám. 1840 č. 25.

Onďrej Swoboda. Čekání. 1844 č. 4—5. Newinno-t. 1843 č. 41.

Wácsl. Swoboda (prof.). Oslawa zásluh J. Ex. p. Karlu hr. Chotkowi atd. obci Pražanů dne 4 Listop. 1841 věnowána. 1841 č. 94—5.

Šantl. Turkomanská píseň. 1846.

Zdenka Šantlová. Láska a lakomost. 1846 č. 86.

Johanna Š. (panna). Wlastenci neznámému. 1843 č. 6. Wlastenci mně wázenému. 24. Na harfu 38.

Antonie A. Šemerová (pani). Opuštěná. 1840 č. 70. Wýstraha. 79. Libání. 95. Dobrý lík. 103.

Milek. 1841. 28. Zastesknutí. 42. Rozkoš má. 46. Ples a prání. 66. Čech. 81. Prawy milenec. 1842.

č. 3. Základ lásky. 15. Wěčné jaro. 19. Sídlo

blaženosti (dle něm.) 62. Můj život mého. 81. Český zpěv. 1843, 10. Modlitba má. 18. Na skřivánka. 30. Na harfu. 38. Neswornosti dech. 63. Kanárek. č. 46.

Fr. Šír. Plawba. 1839 č. 23. Wyslání. 55. Zastawení. 64. Šťastný milující. 73. Piják. 98.

Šneider. Příteli na památku. 1843 č. 5.

Fr. Šohaj. Znělka. 1834 č. 20. Tauha. 24. Láska k vlasti. 38. Jitka. 1835. 10.

Jan Šollin Ledecký. Nábožné vzdychání. 1843 č. 29.

Gerson Šolthés. Tauha po vlasti. 1839 č. 22. Léta jinošství. 90. Lásky hněv. 102. Píseň. 1840 14. Wolání. 28. Můj ráj. 46. Prošba k duchu lásky. 54. Laučení se světem. 88. Labutí zpěv. 99. Na moji milau. 102. Laučení 1841 č. 6. Důvěra boha. 10. Na mau dýmku. 20. Proklet buď na věky. 31. Marinčina růže. 47. Na hřbitově. 54. Poslední schůzka. 67. Příteli. 99. Česká míra. 1842 č. 8. Oddanost. 25. Libice. 30. Na harfu mau. 59. Děwa má. 82. Poděbrady. 1843 č. 8. Na slepého. 16. Zrušení slib. 42. Swatební den. 65. Slza osíralého. 101.

M. Štembera. City wděčnosti atd. na den slavnosti stříbrné swatby nejjas. manželů Karla Egona kníž. z Fürstenberku atd. W Krušowicích 19 Dubna 1843 č. 47.

Wásl. Sw. Štulc. Má vlast. (z rusk. Jazykowna) 1839 č. 60—D. B. W. poslání didaktické. č. 25.

Jos. C. Suldowský. K jmeninám Marinčiným. 1836 č. 48. Wys. ctěné wlastenkyni p. Josefě Kl. 19 Března. 1838 č. 11.

Přednesení školní mládeže Chlumecké w den zkaušky. 1838 č. 50, též w r. 1839 27 Srpna.

Jiří Šveciner kaplan zámecký (katech.) Radostné uwítání do Čech J. C. M. Ferd. I od duchowenstwa biskp. Buděj. 1835 č. 39.

M. Taupatik. Nárek podagristůw. 1846.

Jos. H. Tichý. Znělky. 1835 č. 14, 30, 45. Mé přání W. P.—wi. ke dni 28 Září č. 38. K příjezdu do Prahy J. M. C. Ferd. I a Mar. Anny 4 Října 1835 č. 41. Na smrt J. O. Rudolfa kn. Kinského. 1836. 19. K příjezdu J. O. Jana K. kníž. z Lobkowic do Konopíst. 1836. W Máj. č. 20. Mé zpěwy. 23, 33. Přání weseł. p. Wawřinc. Šaufowi ke dni 10 Srpna. 1836 č. 33. Ke dni korunování J. M. Ferd. I 7 Září 1836 č. 36. Ke dni korunování J. M. Marie Anny, 12 Září 1836, tamž. Příteli swému. č. 38. K rodinám J. O. Karoliny kn. z Lobkowic, 11 Unora 1837 č. 7. Upamatování. č. 10. Swému příteli. 12. K odchodu p. far. W. A. Pohana z Poříče do Benešowa, 9 Un. 1837 č. 14. Co bych rád wěděl. č. 18. Swému příteli. 22, 26, 37. J. Jungmannowi. 49. Twůrce. 1838 č. 1. Do knihy památé. 5. Modlitba páně pro J. O. Karolinu roz. princeznu z Lobkowic. 20, 22, 32, 34, 36, 51, též 1839 č. 4, 9, 17. K příjezdu J. K. M. arcib. Aloysia Jos. 1838. 45. Matka a děti nezdráné. 1839, 58. Kdo nepřítel wlasti swé? 66. Pomněnka. 70. Wěrná diwčina, 74. Dobře čii. 80. Co dobře wím. 86. Na Máj. 1840 č. 35. Proslow před školní zkauškau. 90. Na Wělu k now. roku. 1841 č. 1. K rodinám J. O. Jana K. kn. z Lobkowic 14 Led. 1841 č. 8. Kde domow můj. Píseň pro J. O. Marii roz. princ. z Lobkowic. č. 62. K jmeninám J. wel. p. Hynkowi Časlawskému dne 31 Čerwence 1841 č. 71. J. Kn. M. Aloys. Jos. arcib. odškolní mládeže před zkauškau w Benešowě 1. Čerwna 1842 č. 55—6. Ke ctí J. O. Karoliny kněžny z Lobkowic, 4 Listop. 1842 č. 94. Kde wlast je má. Má wječerní. 1844

č. 96. Z' písní mých. 1845 č. 56. Wlastenecká. 1846.

Jos. K. Tobiášek (hlaw. škol. ředitel) w Telči. Wys. uroz. p. Leopoldowi hrab. Podstatskému Lichtenstěnowi atd. na den 3 a 15 Listop. 1842 č. 91. W Telči 10 Čerwence. 1843 č. 59.

Tomíček. Na hrobě přitele J. J.—če. 1834 č. 3. Znělky. č. 2. 8. 13. 29. 34. 37. 40. 41. 45. 46. 48. 1835 č. 4. 10. 14. 20. 48. 1836 č. 2.

Slowenské písně J. Kollára, w české formě. 1839 č. 28. 33. 40. 43. 47. 53. 57. 61. 67. 72. 78. 85. 89. 1840 č. 13. 20. 26. 32. 40. 53. 64. 66. 68. 75. 83. 1841 7. 58. 1843 5. 36. 78.

Fr. B. Tomsa. Opuštěný. 1838 č. 7. Bůh jest. 1841 č. 4. Wlast. č. 72—3. Ohlas wděčné wlasti za dnů Chotkowých. 98.

Fr. B. Trojan. Staroměstská wěž. 1838 č. 15. Odplata. 40. Luděk Miláď. 43. Zpěw krále lesů. 49. Raněný. 1839. 12. Ludmila. 51.

Anna Tukačowa. Potůček. 1839 č. 62. U hrobu mé matky. 71.

Jos. Tuma. Při wně. 1834 č. 18.

F. T(urěnský). Lilie. 1839 č. 21. Potěcha. 35. Lince. 49. Lince. 1840 č. 9.

Tyl.

a) S Rubesem: Čtvero básní k velikým plastickým obrazům Richard Lew na pahorku Swatojiřském a boj u diamantu na paušti dle Waltera Skotta. 1837 č. 13. 14.

b) Sám: Sboru německých přírody zpytatelů a lékařůw a jejich přítomnosti. w Praze 26 Září 1837 č. 40. Na Wělu. 1838 č. 1. Trní a růže sebrané Milotau Libenským. 14. Slze wlastenek (deklam.) 1841 č. 59—61. Koruna wšech lásek (deklam.) č. 77—8.

F. T...owský. Rozlaučení. 1842 č. 4. Přání ke dni 18 Ledna K. Š...wi. č. 17. Přání sirotka ke dni 19 Března J. H...wi. č. 21. Připetek ke dni 5 Březn. J. H...owi. č. 29. Mocnost modlitby (dle Fr. Schneidra). 35. Radostná důwěra w bohu lásky. 60. Wzpomínání. 68. Na přírodu (dle Stollberka). 93. Villani bar. K nowému roku. 1843 č. 1. Čechůw sláwa. č. 48.

Hynek Uhlř. Wyhnání. 1839 č. 75. Upomínka lásky Josefa Uhlře. 1846 č. 39. Prošba. č. 44.

Fr. Waněk. Plawba. 1844 č. 7.

Welenický. Slowo nejw. uctý k narození J. C. M. Ferd. I 19 Dub. 1841 č. 32. Naše krawička. 86. Lad. Budimír Welkeš. Opuštěná. 1840 č. 49.

Petr Milosl. Weselský. Ke sňatku p. J. E. Wolcela se slečnou B. J. Štětkowau, na Horách Kutných 12 List. 1843 č. 92.

J. Hynek Weselý. Hoře. 1843 č. 32. Matka a syn. 1846.

H. Wildmann. Wyhostětec. 1844 č. 38.

Karel (Drahotin) baron z Villani. Ptáčku kde jsi? 1837 č. 34. Na Kollára. 37. Wlastenec. 1838 č. 1. Wšeccky city pwyšuje láska k wlasti. 4. Wšem Čechům. 6. Swětan. 8. Sen, tamž. Wlastislaw. 10. Rozpálený Řek. 13. Hlas Čechů k narození. J. C. M. Ferd. I 19 Dubna 1838 č. 16. Na Jungmanna. 17. Jaro. 19. P. Burianowi atd. 26. Lhář (deklam.) 29. Popauzení. 32. Na smrt N. tamž. Přiznawci swému Karlu baronu z Villani atd. č. 37. Zármutek. 39. Matka milující wlast k synu. 42. Tajemství, tamž. Do pamětné knihy. 47. Blaho kde. 51. Ke konci roku. 52. Strašný sen. 1839 č. 4. Mělničina. 9. Kde wlast je má. 19. Wyznání swé lásky. 25. Bůh. 38—9. Odpowěd na dopis přitele. 105. Do pamětní knihy. 1840 č. 27. Zpěwy wojenské. 1842 č. 14. 16. 18. 20. 22.

Příroda. 33. Bojiště. 46—7. Wlastenka. 65. Nevěrná dívka. 77. Hvězda má. 85. Lásky bol. 97—100. Fragment z cestopisu. 1843 č. 12. Johanně Š. 15. Resignace. 21. Kytka. 23. Wojenské písně. 35. Wečerní myšlenka. 82. První čtení. 61. Pátý Máj (1821). č. 64. Píseň. 70. Růžně. 76. Při dohývání.. kovu. 90. K now. roku. 1844 č. 1. Lásky bol. č. 12.

Karel Winařický. Obraz Čech r. 1500 z listu Jer. Balba k Boh. Has. z Lobkovic. 1834 č. 36. Láska k vlasti Jer. Balba. 42. Na smrt J. C. M. Frant. I. 1835 č. 16.

Jos. Winter. Dárek. 1840 č. 5. Pod Baubinem (J. W.) 1845 č. 50.

L. Wiršing. Na Karla hr. Chotka kú slavnosti zasvěcení řetězového mostu, w Praze 4 list. 1841.

Ad. Wlček. Rozpomínka. 1841 č. 55.

Jos. Wocel. 1845. Plawba k vlasti. č. 70. Pod Baubinem. č. 50. Tiseň. 1846.

Jos. Wondra. To nám slast. 1835 č. 45. Elegie u wečer we zříceninách Helfenburgu. 1836. 22. Wýlew cití ke dni 16 Kwětna 1837. 22. Wesna. 37. *P. F. W.* Modlitba matčina (improvis.) 1841. 56. Rozhodnutí. 84. Switání. 90.

Mnohoslawca Zelinková. Na lunu. 1845 č. 28. Česká země. č. 51. Wily. 1846 č. 43.

Ant. Kras. Zuman. Radost we zpěwu. 1838 č. 31. Dívčí hněv. 28. Mocnost hubičky. 34.

Ant. Wácl. Žitek. Píseň při prádle. 1836 č. 37. Píseň na vlast. 38.

—*ý.* Ke dni 4 Prosince. 1843 č. 97. Pohled na Prahu. str. 5.

Nejmenovaných. Zlaté rauno (ke ctí hrab. Chotka). 1837 č. 5. Óhlas cití k příchodu J. K. M. arcib. Aloysia atd. na panství Řečice. 30 Dubna 1839 č. 42. Uwitání J. E. p. Karla hr. Chotka atd. z cestování.. Beraunem dne 10 List. 1839 č. 95. Na břehu Cidliny. 1840 č. 73. Báseň od měšťan Pražských J. E. hr. z Thunu, řediteli Praž. řetěz. mostu. 1841 č. 92. Zpěwy akademie Žofinské J. E. p. hr. Karlu Chotkowi dne 3 List. 1841 w předwečer sl. jmenowin jeho a otwření řet. mostu. č. 93. [City wděčnosti.. k jmenowinám J. J. od žáků 1843]. Trauba lásky. 67. Divadelní herec. 1846. Wyzwání ib. Dáwný čas od F. W. ib. Versus memoriales od Catona Hlaupětinského ib. Čas. od W. H. K. ib. Prawý básník od B...i.

β) Písně s hudbau.

497. Marš každého Čecha ctného, od *Fr. Wawáka* s hudbau.

498. *J. Ryby* a) Dwanácte písní českých s muzikau, 1800. Nowé wydání s titulem: Dárek pilné mládeži, obsahující 12 lehkých a příjemných písní pro jeden hlas na fortepiano. W Praze 1829 u K. z Mayeregga.

b) Radovánky newinných dítek, 1804.

c) Kancionálek pro českau školní mládež, obsahující nábožná, mravná, rozličná dobrá a užitečná naučení mládeži podávající zpěwy, 1808 w 8. Hudba w rkp.

d) Dobrá Bětolinka z Hölty, od Wojtěcha Nejedlého s muzikau.

499. Stwoření swěta w hudbu postawené od P. Josefa Haydn, w umění hudebním doktora,

z něm. přeložené k potěšení nejow. p. Frant. Jos. wýwodowi Raudnickému atd. od *Jana Kruchiny*, 1805 w 8. str. 29. (we Widni) u Hraschankyho.

500. *E. Jahna* nowá pobožnost školní s melodiemi. W Brně, 1813 w 8. (u *Fričaje*).

501. České písně w hudbu uведенé od *Doležálka*, we Widni 2 swazky b. r. Text od Wojt. a Jana Nejedlého, Palkowiče, Dlabáče, Rautenkrance atd.

502. *Wácl. J. Tomášek* a) Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu. I swaz. hraběnkám z Šternberka obět. Text od Hanky, W. Nejedl. Ant. Marka. II swazek opět šestero obsahující, obět. vlastencům, text od Hanky [sen, čekání atd.] b) Starožitné písně Kralodw. rkp. s něm. přeložením W. Swobody b. r. [Ozn. Kwět. 1838 příl. 63]. c) Laučení Stuartky, s česk. a něm. textem b. r.

503. Deset českých písní pro zpěw a kytaru od *Fr. Wewerky*, (1818). Swazek druhý (též) desíti písní dílem pro kytáru, dílem pro fortepiano, (1820?)

504. *Fr. Kníže* Písně pro jeden hlas při kytáře neb fortepianu I. a II. swazek, 1819. III. swazek: Šestero písní atd. z básní Hanky a Plačka b. r. [Pis. na Wyšehradě slohem starým].

505. Dewatero písní od *Ant. Žitka*, 1821 (při kytáře, časoměrně).

506. Osmero zpěwů *Jos. K. Chmelenského* pro jeden hlas při kytáře nebo fortepianu w hudbu uведенých Jan. W. Chmelenským. W Praze 1824.

507. Zpěw lowců a zpěw družiček ze Štěpánkowého Štelce kauzedlníka při fortepianu, 1824 u Boh. Háze.

508. *S. Macháček* a) Zpěwy české pro jeden hlas při Pianoforte obětowané hrab. Wratislaw. w Praze 1825. [Hudba Tomáška, Holmana, Mansingra, F. Škraupa, Haydena].

b) Zpěwy české atd. obětowané panně Šolcowé, 1825. Skladba: Tomáška, Krowa, Mansingra, Lemocha, Koželuha, Mozarta.

509. České národní písně. W Praze 1825 k dostání u K. Bartha. W půlarchowém formátu, listů 75. Obsahují 300 písní českých t. melodií s podloženým textem, 50 německých a 50 národních tanců. Poněwadž některé písně wíce slok nebo strof mají, pročez wydán text jak českých tak něm. písní zvlášť o sobě pod titulem: České národní písně, w Praze 1825 w 8. str. VI. a 144. P. rytíř z Rittersberku přewzal na se wydání těchto po celých Čechách shledaných nár. písní.

510. W Časopisech, jako w Hlasateli, Hyllosu, Dobrowěstu, Dobroslawu, Příteli mládeže, Čecho-

slawu atd. po různu některé písně s hudbou nalezi, wice méně hudebně dokonale.

511. *J. Adam.* Sbirka českých písní pro jeden hlas k pianoforte w hudbu uведенých b. r. [Obsahuje pět písní ze sbírek Čelak. J. W. Kamaryta, Kociana, Marka a Rokosa].

512. *Fr. Jan Škraup.* Patero písní od Jos. Chmelenského ze zpěwohry Dráteník atd. 4. w Praze 1826. Swaz. I.

513. *Dr. M. Szuchány.* Písně swětské lidu slowenského w Uhřích do muzických not pro klavír složené atd. W Pešti (1830). Objímají 12 písní.

514. *K. F. Pič.* Hrob od Salise. Přeložil Romanus Jeżowski. W Praze (1831).

515. Písně národůw: Gott erhalte Franz den Kaiser, w něm. pols. česk. rusinské, uherké, latinské a italské řeči. We Lwowě 1831.

516. *Jan W. Kočí.* Písně pro jeden hlas při pianoforte od atd. obětowané J. M. Wolfowi (1832). Obsahuje dvě zastawenička od Hanky, jednu píseň od Dlabáče a jednu od Čelak.

517. *Wašák a) Lumír.* Zpěwy čtwerohlasné. [Posud. w Jindy a nyní, 1833 I. 79. w Čas. mus. 1835]. Dílek I. A—D. po třech písničkách.

b) Nápěwy k písni F. J. Kamenického s průwodem fortep. Praze, kamenotisk Witka a Suchého. [Posud. od J. J. w mus. Čas. 1843 str. 450].

c) Národní zpěw a ples slowanský, s průwodem, w Praze 1844. Sešit 1. 2. 3. wel. 8. [Posud. Wčela č. 1845 str. 16].

518. *J. P. Martinowský a) Patero zpěwů čtwerohlasných atd. w Praze (1834) 4. šir.* Obsahuje 3 znělky od Kollára a 2 písně od Erbena.

b) Šestero zpěwů jednotlivých s průwodem kytary. Díl I. w Praze kamenopis. [1 znělka Kollára, 3 písně Kardašowského, 1 Chmel., Čelak., Tupého a Šohaje]. Srown. Kwět. 1835 192, 311. Posudek Č. Wčela, 1835, 255 od Chmelenského.

c) Dle Wčely 1836, 390 a Kwětů 1836 příl. 92. Swazeček písní a dílek quartet přichystal od spisowatelů: Chmelen., Kamenick., Erbena, Tupého.

d) Nápěwy písní národních w Čechách. Sbirka K. Jar. Erbena; průwodem fortep. opatřil atd. Swaz. I. Odděl. 1—4. w Praze nákladem J. Hofmanna. Sw. II. odd. 1—4. tamže. Sw. III. tamže.

519. *Jos. Worel a) Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu.* Obsahuje 5 písní od Kamenického a jednu z Ohlasu čes. písní od Čelakowského. [Srown. č. Wčela, 1834, 200].

b) Tři básně Chmelensk. a Erbena. W Praze 1842.

520. *J. W. Swoboda.* Sebrání čes. písní, od jednoho auda (Dr. Helda) dobroč. ústawu

w hudbu uведенých 4. šir. str. VIII a 42. W Praze u Špinky, 1836. [Oznam. Čas. mus. 1836, 377. Wčel. 1836, 302].

521. Wě nec ze zpěwů vlastenských uwitý a obětowaný diwkám vlastenským. S průwodem pianof. w Praze nákladem W. Špinky. *Ročník I.* 1835 w šir. 4. str. 96. *Ročník II.* 1836 str. 96. *Ročník III.* 1837 str. 96. *R. IV.* 1838 96. V. 1839 str. 96.

Redaktor 1. a 2. ročníku Jos. K. Chmelenský, ostatních Fr. Škraup. Jsau tu písně 30 básníků [jména jich: Čelakowský, Hanka, Hlawáč, Hněwowský, Jos. Chmelenský, Kamenický, Kamaryt, Klácel, Theresia Lichtenbergowá, Langer, Ludwik, Mácha, Macháček, Jind. Marek, Maria Antonia, W. Nejedlý, Nowotný, Opočenský, Pícek, Polák, Rettigowá, Rosenkranc, H. z Rostušewa, Sabinský, Šohaj, Tomíček, Trojan, Tyl, Winařický, Wladimír] od 33 skladatelů hudby [ježto jsau: Dolanský, Doležálek, Drechsler, Dreyschok, Drska, Fencel, Geisler, Homola, Horák, Chmelenský, Karas, Keikliček, Kittl, Leszetycký, Matauš, Nowotný, Rosenkranc, Růžicka, J. Škraup, Fr. Škraup, Skřiwan, Sokol, Storch, Tobiášek, Tomášek, Trnka, Veit, Wašák, Weinberger, Weselský, Witásek, Wocet, Worel]. Jsau zde též z oper některých zpěwy k. p. z Dráteníka atd.

522. Sbirka českých písní pro jeden hlas s průwodem kytary. (16) Složil hudbu: Jos. Čermák (sen, přosba) atd.

523. Sbirka čes. písní pro 1 hlas s průwodem fortepiana; hudba od Jos. Čermáka (Krajina mé diwčinky), Kasalický (na maliře) Pohl (na Botický potok. Tužba milenky).

524. *Al. Jelen.* Národní hymny ku korunování J. M. Ferd. I a Marie Anny. We sbory a při fortepianu složený s připojeným něm. přeložením. W Praze 1837 (Dirnbek).

525. *Jos. M. Soukup.* Wlastenka, báseň od Drahotína bar. Villaniho atd. s průwodem kytary aneb fortepiana w hudbu uведена atd. b. r.

526. *Fr. Škraup a) Zpěwy pro jeden hlas s průw. fortepiana.* [Kde domow můj. Z opery Libušin snátek. Dobrau noc. Tys bratr náš].

b) Wě nec. Sbirka čes. zpěwů. Redaktor Fr. Škraup atd.

Nowé pokračování swaz. I. nákladem Berry a Hofmanna, w Praze (1844) wel. 8. str. 119. [Skladatelé hudby tu jsau: Boieldieu, Janatka, Jirowec, Karas, Panseron, Pařížek, Schubert, Spohr, Stadler, Suchánek, Škraup, Er. a Jan Štátný, Wašák, Veit. Písní autorové: Furch, Chmelenský, Jind. Marek, Maria Čacká, Tichý, Nebeský, Macháček, Worliček, Pícek, Jablonský, Čelakowský, Kamenický]. Litérární příloha ku Wěnci. Swaz. I. obsahuje básně, od Pícka, Marie Čacké, Pichla, Nebeského, Máchy, Wl. Růžickowé, Boh. Swobodowé, Hajniše, Tichého, K. Štefana, Erbena, Šíra]. Myšlenky o slowanském zpěwu od Rittersberka. Česká poesie od Nebeského. Bláznivý hauslista od Tyla. Žiwotopis Pa-lackého s obrazem atd.

527. Píseň husitská z XV stol., pro hlas basowý se sborem a průwodem fortepiana. [Počiná: Těšme se blahau naději atd.] 3 listy fol.

b. r. u Hofmanna w Praze. Též co fantasie (Concertstück) od F. Liszta. [Kw. now. 1841 str. 20].

528. Národní zpěv a ples slowenský. W Pr. 1844. W Budči, sw. I. Sklad u J. Fišera w Karolině.

529. Písňe vlastenské s průwodem kytary a fortepiana w hudbu uведенé od Ludw. rytíře z Dietrichu. W Holomauci 1843, kamenotiskem Škarničla a Domka. [Oznam. Kwět. 1844 str. 16].

530. Zpěvníček pro dobré dívky s piano-fortem. Sebral a vydal Jos. Rudl. W Praze 1845, 1 swaz. (něm. a česk.)

531. W. A. Swoboda. Sbirka českých národních písni s rytinami a nápěvy. W Praze 1845. [skwostné vydání.. Pochwala w Wčel. 1845 str. 231 od Dr. Čejky].

532. Jana Orebského; Šestero selských písni od K. Šnaidra, pro jeden hlas s průwodem fortepiana. W Praze u J. Hofmanna, 1846 we 4. [s 6 obrázky]. Skladatel Dr. Jan Diepolt Held.

γ) Popisné.

533. Wyobrazení potopy světa z něm. Sam. Gesnera, přeloženo od Gottfr. J. Dlubáče atd. W Praze 1801 u Fr. Jeřábka we 4. str. 10 (welmi swobodně přel.).

534. Poslední saud složený od Wojt. Nejedlého. W Praze 1804 w 12. str. 83.

535. Chrám Gnidský, báseň od Ant. Puchmayera z franc. přeložená, w Praze u Fr. Jeřábka, 1804 str. 95.

536. Poslední den a saud, báseň we třech písniích, složená od FRANT. RAYMANA, děkana Častalowického, w Praze 1817 u J. Fetterle z W. w 12. str. 45.

537. Wznešenost přírody. Lyrická báseň w šesti zpěwích od M. Z. POLÁKA, w Praze 1819. u Jos. Fetterl. z W. 8. wel. str. 90.

538. Překlady klasiků wšech národů a časů, wěd a umění, číslo II. Thomsonowy počasy. W české werše uwedl FRANT. DAUCHA, w Pr. u Spurného, 1842 w 8. [Časoměrné zkausky již před tím zjewily se w Čas. mus. 1838. We Wlastimil. 1840 III. 41. 1841 II. 37. 141. Úwaha od Wocela w Čas. mus. 1843 str. 292.

539. W časopisech a) w Hlasatelí: Hra w šachy (z Ludowici) J. J. I. 568. Hanácký ráj od Šim. Wrány III. 354.

b) W Čechoslawu: M. Krále: Podzim, 1820 číslo 37 a 1821 18.

c) Čas. mus. Dvě metrické hříčky: Jaró, leto, jeseň, zima, 1828 III. 45. Winaříckého.

d) Č. Wčela. Slawnost na hore Kunětické, od Ad. J. Wlčka, 1841 č. 25—7.

e) Květy. Stupně stáří, přel. F. X. S. 1835 č. 28. — Wyjimek z básně popisné Há Dieł, od Samosl. B. Hroboně, 1840 3

δ) Rozprawné.

540. Památná celému světu tragedie anebožto weršowné wypsání pádu prwních rodičů, kdežto se téměř wšecky materie, nadházky a pochybnosti jak učeným tak neučeným se naskytávající přednášejí, wysvětlují a gruntowně odpravují, s připojeným hlasem krwe Abelowy, truchliwým Seta nad Abelem kwílením, hrobu Abelowého epitaphium, a pronikajícím hlasem krwe Kristowy, sepsaná od jednoho Skalického ADA MOVEHO SyNa (t. j. Augustinus Doteschal minister verbi ecclae Hybensis, Szutsanensis nunc. W Uherské Skalici, 1791 w 8. str. 392, krom předmluwy na 3 list. a registr. lat. slow. Na konci jsau 3 duchovní písňe a modlitbička we wersích; (recensí té knihy wiz Annal. Ambroziani II. pag. 115—124).

541. JANA NEJEDLÉHO a) Smrt Abelowa, od Gesnera sepsaná, a do českého přeložená, w Praze w 12. 1800, po druhé 1804 opravená, s čistým obrázkem u Fr. Jeřábka str. 191.

b) Dafnys a prwní plawec. Spisů Gesnerowých díł druhý, w Praze 1805 w 12. str. 202 mimo připsis.

542. ŠEBEST. HNĚWKOWSKÝ a) Děwín. Báseň směšnohrdinská w 12 zpěwích, w Praze u Fr. Jeřábka w 12. 1805. Díł I. str. 219. II. díł str. 184. Podruhé: Báseň romanticko-hrdinská w 18 zpěwích [naskrze předělána] díly 2 w 8. str. 403, w Praze arcib. tisk. 1829. [Slowo o Děwíně od W. Nejedl. Čas. mus. 1831, 290—6]. b) Doktor Faust. Starožitná powěst w 9 zpěwích, w Praze 1844 arcib. tisk. w 12. str. 186.

Powěst o Faustu, který aby w tajemství přírody hlouběji wnikl, wešel w spolek s dáblem, kterýž jej dle úmluwy po určitém čase za žiwa wzal. Myslenka powěsti té základem slaužící jest, že člověk vypínaje se nad sílu ducha sobě od boha danau; zblaudí a moenostem temnosti duši propadne. W něm. Klinger, Schink, Klingemann, Göthe, Lenau a j. tu látku poeticky wzdelali. Hněwkowský užiw powěsti, že Faust w Praze obýwal, jej Čechům znárodnil, a wítězství nad řasem jemu připsal.

543. Jana Miltona ztracený ráj. Přeložený z anglického jazyka do českého od JOS. JUNG-MANNA atd. w Praze 1811 u Boh. Háze w 12. I. díł str. XII. a 321. II. díł str. 307. Po druhé jakožto nowočeské bibl. wydáwané od Čes. Mus. č. III. 1843 str. 356 w 8. (opravené).

544. Mesiáš Klopstokůw přel. od Stacha hexametrem. W rkp. částky dvě w prose přeložením FR. MYSLIWECKA, wytištěný w Hlasat. I. 281. a II. 277.

545. FR. RAYMANA a) Maří Magdalena, w 5 zpěwích, w Praze 1816 w 8. str. 94.

Hexametry w té básni k časoměrným se poněkud blíží.

b) Josef egyptský. Báseň we dvanácti zpěvích. Složená atd. w Praze 1820 u Josefy Fetterlowé z W. 8. wel. str. VI. a 137.

546. Papašek, báseň směšnohrdinská P. Gresseta w čtyrech zpěvích. Z franc. wyložil (DOM.) KINSKÝ, (česky a franc.) w Brně 1817 u J. J. Trasslera, w 8. str. 72 předml. X.

547. Igor Swatoslawiů. Hrdinský zpěw o tažení proti Polowcům. Wěrně w půwodním jazyku, s připojením českého a něm. přeložení od WÁCSL. HANKY, w Praze u Háze 1821 w 8. str. XII. a 80.

548. Iwan. Báseň epická w pěti zpěvích, od FR. ALEX. ROKOSA, w Praze 1823 u Fetterlowé z Wildenb. w 8. str. 90 mimo wysvětlení slow.

549. Ossianůw Fingal a některé menší zpěwy (Kuthulinowa smrt atd.) přel. JOS. HOLMANN. W rkp. (1825).

550. W. *Wojáček*. Wácslaw (báseň) w Pr. 1845 u Jar. Pospíšila str. 45 w 16.

551. *Wojt. Nejedlý*. a) Ottokar, báseň epická. w Praze w 12. díl I. str. 210. II. 212, w r. 1835; díl III. str. 162, r. 1836.

b) Wratislaw. W Praze u J. H. Pospíšila. díl I. 1836. w 12. str. 200. díl II. 1836. str. 228. epická báseň w 17 zpěvích.

c) Wácslaw. W Praze 1837. u Jar. Pospíšila w 12. str. 285. Dějepisná báseň w 8 zpěvích. Na místě předmluwy stojí život Jana Nejedlého, psán Šeb. Hněwkowským,

552. *Fr. Lad. Čelakowský*. Panna jezerní. Báseň w 6 zpěvích Waltera Skota, z anglic. přel. W Praze 1828. u Jar. Pospíšila. 12. str. 188, mimo wysvětlení [Jest vlastně román we weršich.]

553. *Jan Holý*. a) Swatopluk. Wifazská báseň. W Trnawě u J. Jelinka. 1833. wel. 8. str. 196. Podruhé w Sbírce jeho spisů 1841.

b) Cyrillo-Methodiada. Wifazská báseň w 6 zpěvích. S připojeným životopisem swatých Cyrilla a Methoda, jako též bájeslowím pohanských Slowákow a wysvětlením některých slow. W Budíně univ. tiskárna. 1835, 8. str. 165. Podruhé w Sbírce spisůw jeho. 1841.

554. *W Štulc*. Konrad Wallenrod, powěst dějepisná z dějůw Litewských a Prusských, od Mickiewice pol. psaná, česky přelož. weršem časoměrným. W Praze 1837. mal. 8. str. 93.

555. *J. Erasm. Wočel* a) Přemyslowci, báseň (lyricko-) epická. W Praze 1839, wel. 8. str. 192. u Jar. Pospíšila. (Srown. Kwěty 1838 příl. 72.)

b) Meč u Kalich, tamž 1843: str. 226. [ja-

kožto druhý díl (Pos. Kwěty 1844. Posud. w Pautniku III. str. 95.)

c) Labyrint sláwy. W Praze 1846. wel. 8. str. 266.

556. *Jos. Kačer*. Arnošta Šulce okauzlená růže, w češtinu přel. We Wratislawi 1840 tiskem K. Günthera. 12. str. X a 105. Wydal J. Purkyně.

557. *K. Winařický*. Jana Lad. Pyrkeru perly poswátne, z něm. přel. W Praze 1840, wel. 8. str. 216.

558. *W. Nebeský*. Protichůdci; (lyricko-rozprawná báseň) W Praze 1844, u Jar. Pospíšila. [Posud. w Kwět. 1844, str. 192.]

559. W časopisech a) *W Hlasatel*. Wratislaw, epická báseň od W. Nejedlého. Iní zpěw tistěn (IV. str. 175).

b) *We Widen. Listech* α) Ossiana tři menší zpěwy (písně Selmské, wálka Inisth. Kroma) od F. Paclackého (1817). β) Mysiada (z polsk. Krasického) přel. od Rožnaiho, 8 zpěwů; dwa poslední zpěwy cele chybí, (1815).

c) *W Čechoslawu* některé rozprawné básně: Jind. Marka, Chmelenského (tři ballady Šillerowoy) Štěpničky, Rokosa, Rettiga, Klípcery, J. z Hwězdy (zpěwec z Göthe) a j. Přeložen tu též Ohenník z W. Skotta, a částky z Ossiana Macháčkem atd.

d) *Čas. mus. F. Čelakowský*. Kralowic Marko a Wila. 1830. II. 143.

W. Hanka. Zlomky z epic. básně Wlasta, od K. E. Eberta. 1828. III. 39.

Š. Hněwkowský. Šemík. 1834. II. 127.

J. Chmelenský. Wěneč a prsten. 1827. II. 48. Wlastislav a Neklan, historický obraz. 1829. I. 3. dvě romance. 1833, III. 248. Spitihněwůw saud. 1837. II. 139.

J. Jungmann. Kůň z hory (p. z Herdera). 1832. I. 14.

J. Kollár. Mstiwoj. 1837. IV. 58.

J. Langer. Starožitné básně ruské dvě. 1834. II. 138. Druhé dvě. IV. 373.

S. Macháček. Kurcius. 1827. I. 12. Trest. 1837. IV. 279. Klejba, 281. Hefman z Bubna, 285.

Jind. Marek. Jaromír a Weršowci. 1831. II. 124

W. Nejedlý. Zpěw IV z básně Ottokar. 1828. I. 7. Zpěw III z básně Wratislaw. IV. 10.

W. J. Píček. Swatba na Krásné Hoře a Ohnivý pluh. 1835. II. 131. 136.

B. Pichl. Ignacia de Castro, episóda z Camoensow- wy Lusíady. 1836. I. 6.

J. Purkyně. Torquato Tasso oswob. Jerusal. Zpěw XVI. 1834. I. 3.

W. J. Ráb. Wanda. 1831. 351.

W. A. Swoboda. Horimír a Šemík (od A. Müllera). 1827. II. 20. Kaša a Bítwoj. IV. 106. Karlůw awar. 1828. III. 49. Z legendy o sw. Janu Nep. 1829. III. 3.

Fr. Šohaj. Mé procházky. 1840. str. 323.

B. Trojan. Eliška, 3 romance. 1838, str. 150.

K. Winařický. Kochan a Milina. 1828. III. 45.

Aeneidy zpěw I. 1836, str. 237. II. 1829. I. 107. II. 45. Ze Swatopluka J. Holého zpěw. VI. 1833. 278.

J. E. Wočel. Z epic. básní Přemyslowci. 1835. 243. Zlomky z romant. básně: Labyrint sláwy. 1845. 271.

e) *Čechoslaw. Čech. Sámo*. J. S. Tomiček. Dluhowiů hrdina, č. 2. Bratrůwá smrt, č. 2. Raisa III. str.

57-60. Čech, powěst, str. 1-22. Samowa wítězství. Samo, str. 1-9.

Wác. Ráb. Křestislav syn. Čechosl. č. 2.

f) *Wlastimil. J. F. Krsowský*, dle národní powěsti. 1840. IV. 247.

Jind. Marek. Muromská korauhow. 1840. II. 5.

g) *Kacěty. R. Bn.* Dvě romanci čínských. Př. IV.

Dr. Čejka. Nowoarabská národní romance z Lamartinowey cesty na východě, přel. 1838, str. 30 (w prose).

Erben. Smolný war. 1834, č. 12.

J. Esop. Nešťastná. 1836, č. 13.

S. Hněvkowský. Prawdiwá historie o jistém ženi-chowí, jak na námluwy jeda ztratil botu. 1834, č. 50. Luboš. 1836, č. 36.

J. Chalaupha. Holub. 1834, č. 37.

J. Kalína. Noworoční noc. 1845, č. 85, Parisina z Byrona. 1841, přil. 17-74.

Jar. Kamenický. Widění, dle A. Mickiewiće. 1834, č. 4.

S. Kapper. Česká píseň. (Z *Sonntagsblätter* —k.) 1845, č. 106.

Kuzmany. Wywržená. Z Puškina př. 1839, str. 372.

J. Lauschmann. Kamenný kříž. 1835, č. 34.

J. B. Liman. Cikánka. 1843, č. 12. chycená smrt, powěst národní, č. 17. Upír, ballada morlaská, dle Alex. Chodžky. 1842, č. 14.

Jind. Marek. Wodníkowa newěsta. 1839. 118.

W. Nebeský. Odsauzenec. 1843, č. 11.

P. Agata. Škoworodníkowa. 1842, č. 43.

M. Sitorad. Patrěka. Bojownik. 1835, č. 13.

B. P. Chočlik (z Odynce) 1836, č. 21.

B. Pichl. Španielská romance z L. Gongory. 1835, č. 33.

Jar. Pospíšil. Hynek z Waldšteina, dle A. ze Zá-tora, přel. 1835, č. 29.

L. K. z Rittersbergu. Hetman Kosinský z pols. od J. Bohd. Zaleského, přel. 1843, č. 96. Zpívající jezero, z pols. Zaleského swobodně přel. 1844, č. 122.

Fr. Rokos. Swatě kopí, legenda. 1835, č. 40.

F. J. Rubes. Nešťastné ženy. Z Gellerta. 1836, č. 4. Horimírův skok. 1838, str. 260.

K. Sabína. Wěrnost jinocha, 1835, č. 26. Plawba utopencowa. 1839, str. 385. Mnich, dle rusk. J. Kozłowa. 1840. 65.

C. M. Swoboda. Złomek básně lyr. epic. 1842, č. 11.

J. Š. z Poděbrad. Chudý uhlíř, z ruštiny, 1845, č. 80.

Štulc. Duma o Žulkowském (podlé Němcewice) 1834, č. 46. Tři Budnysowé, ballada litewská, podlé A. Mickiewiće 1835, č. 49. (?)

Lidmila Tichá. Dvě kwitka. Wýjimek z epic. básně. 1836, přil. XIII.

F. B. Trojan. Pěwec 1834, č. 9. Cizinec 1835, č. 46. Błoboj Wršowec, pět romancí 1836, přil. XVIII—XIX.

K. E. Tupý. Sňatek. 1834, č. 18. Tři zlatí wlasowé, báchorka w 6 dějích. 1835, č. 35—7.

Tyl. Jezdec od F. 1840, str. 289. Starý komedi-ant, č. 36.

J. E. Wocel. Wýjimek z Přemysłowců. 1836, č. 17-8.

A. J. Wrtátka. Jiří Krokowín. 1835, č. 28. Newěsta 1836, č. 27. Hrudkowská lípa. 31.

W. Zloch. Dobrý knize. 1834, č. 8.

Fr. Zwěřina z Ruhwaldy. Wodník. 1844, č. 9.

Nejmenow. Wražednice, ballada wendická. 1836, č. 6. Tuhý práwod, dle Saphira. 1841. 44.

Č. Wěla. Barwíř Jos. Drahomira, powěst. 1840, č. 38.

Berger. Pyrrhus w Itálii (lyr. epic.). 1841, č. 13. César na procházce, č. 53. Dobročinný lakomec, č. 83.

Čelakowský. Kořist Litwinowa (z Odynce). 1834, č. 7. Chlauba zhauba (z rusk. starobyl. skl.), č. 9.

M. Černý. Čertowý wrch, národní powěst. 1843, č. 55—60.

J. Hanuš. Bludička. 1841, č. 101—2.

Fr. Humkal. Horimír. 1843, č. 85—6. Ohlas, č. 91.

Lumír. 1844, č. 10. Jan Tista (wýňatek z wětší básně), č. 19.

Kalína. Lázeň Libušina. 1845, č. 10.

J. J. K(olár). Balsazara widění, z Byrona přel. 1838, č. 22.

F. Košatecký. Založení Týnského chrámu. 1838, č. 31. Dalibor a Zdisława. 1840, č. 84.

W. Krátký. Diwčina láska k otcí. 1842, č. 43.

Fr. Kraužilka. Oreadka. 1839, č. 103.

A. M. Krejčí. Hulán a děwa (z polsk.). 1838, č. 46.

Fr. Kvcět. Powěst ukraínská. 1843, č. 17.

B. Liman. Balada dle Puškyna. 1845, č. 92.

J. Malý. Co jest nejsilnějšího. (Złomek z básně pod jménem: Zpěwcowá paut, lyr. epic.). 1834, č. 33.

Mirowslaw. Huniad (dle Vogla). 1841, č. 82. Bílá paní. 1842, č. 36.

Nebeský. Wydřiduch. 1845, č. 20.

Božena Němcová. Wodník. 1844, č. 60.

W. Picck. Diwka na břehu. 1837, č. 34. Běla u potoka, č. 49. Mílo a Běla. 1838, č. 7. Newdčěník, č. 11.

Č. R. Paupé. 1838, č. 42.

W. Ráb. Wýstražný zwon. 1838, č. 33. Wděk za wděk, 24. Jaroslaw Bukowec, 44.

Tomíček. Jury a Jela. 1834, č. 15. Ples lebek, 25. Šongor a Luboš, 44.

Trojan. Odplata. 1838, č. 40.

J. Weselský. Ballada w 4 odděleních. 1843, str. 193—205.

Winařický. Z Swatopluka J. Holého části. 1835, č. 13, 15, 23, 24.

ε) Idyllické.

560. *Gallaše* některé selanky: Tajemný dub: bukolické procházky s morawskau muzau; morawské prosaické idylly w rkp. (w. morawská muza, předml.)

561. a) *Gesnerowey* idylly, od **WÁCSLAWA HANKY**, w Praze u Boh. Háze, 1819 w 12. str. 245, mimo obsah a wyswětlení slow 4 listy. b) Idylly. Spisů Gesnerowých díl III. přel. *Jan Nejedlý* w 12. str. 192, w Praze 1829 u J. Jeřábka. [Posud. w Čas. mus. 1830 II. 210.]

562. **JAROSLAW LANGER.** Selanky w 8. str. 192, w Praze a Hradci Kr. u Pospíš. 1830. [Pos. Čas. mus. 1830 str. 210 od Čel.]

563. **JAN WLČEK.** Hanička s kurátky, idyllická básně od A. J. Eberharda přel. w Pr. 1840 u W. Špinky w 16. str. 48.

564. W časopisech a) W Hlasateli: Šest idyll půwodních od W. Nejedlého (Starausěk, Jitro, Odplacená dobrodini, Starosliwá matka, Miloslaw, Hnízdo): tolikěž od J. Nejedlého (Podzim, Zima, Lěto, Jaro, z Pope; Menalk a Eschines, z Gesnera, Ladislaw), B. Dřabače (Jarmil a Běla) a J. Kra-máře (Zabludilý).

b) W Čechoslavu některé idylly Rokosa, J. Marka a Kamaryta.

c) *Mus. Cas.* Selanky w kroji českém od F. Čelakowského. 1829 II. 17. Hněw, selanka, od Langer. 1833 I. 73.

d) *Wčela.* 1839 č. 102. Dobrosław a Hájemila č. 6. Jarosław od Hroboně.

e) *Květy.* Rozdrcená piksla od *Tupého.* 1837 str. 37. Lubor a Krasoň, od Langer. 221.

f) *Čechoslaw.* Pastvec V. str. 28, od Tomička. Jarní sen V. 52, od Langer.

g) *Zora.* Selanky od J. Holého. 1836. [Těz w sbírce básní jeho].

ζ) Naučné.

565. Psaní poetické P. Knoblochowi od Boh. DLABAČE, 1782.

566. Trpělivost jako nejjistější prostředek proti odporostem a bídám zdejšího života. U hrobu p. Pawla Ježowiče atd. w Prešpurku we 4. 1¹/₂ arch, (připojena tato řeč weršovaná jest ku kázání J. Podhradského, wiz káz. pohřební). Skladatel jest JAN KOCIAN.

567. *Edwarda Younga* kwílení aneb rozjímání noční, z anglického jazyka do českého přeloženo od JANA NEJEDLÉHO atd. w Praze 1820 w 8. str. 132 (dle staršího vydání, toliko čtyry noci).

568. Osmecitma prawidel hry mrawopocestné, která se wúbec nazývá: Šest a dwadcet, aneb trapulky do bulky s proslowem a doslowem, od FRANT. KLICPERY, w Hradci Král. 1822 w 12. (žertowného druhu).

569. Karel čtwtvý. Naučná báseň w 8 zpěwích, od W. NEJEDLÉHO. Zlomek z ní w Hlasatel IV. 52. Celá wysla w Praze u J. H. Pospíšila, 1835 w 12. str. 189.

570. W Časopisech a) W Čechoslavu: O cti od Štěpničky (1820). Jiné od Kociána (1822), Chmelenského (1823), Krále (1824), Fejérpataky (1825).

b) *Cas. mus.* Procházká dle Šillera. Purkyně. 1829 III. 71.

W. Stač. Drobnůstky ze star. Weršowce. 1829 IV. 82. České weršowání. 1830 I. 51. Ohlas lyry jeho. 1836 II. 162.

María Antonia. Dwa pozůstatky ze spisů jejích. 1836 II. 156.

c) *Česká Wčela.* Wčeličky. 1844 č. 99. B. W. od Štulce. 1845 č. 25.

d) *Květy.* Domáci lékař, (lyr. didact.) 1835 č. 27, od Jana z Hwězdy (J. Marka).

η) Jinotajitelné.

571. Jind. Brauna některé bájky a powídačky přel. FR. TOMSA, w Praze 1777 w 8. Některé z nich stojí w Chrestom. jeho na str. 214.

572. Wýtah dvojsmyslných libozpěwů z latinského a jiných jazyků do češtiny přeložený od jednoho staročeské nezličenosti mlowníka (WELEBY), w Praze 1797 w 8. str. 88. Jsou to čtyři z tak nazvaných lusus allegorií Patr. Sautel S. J.

573. Obnowený Ezop, nebo nowé Ezopowé bájky podlé rozličných básnířů sebrané a wypracované. Spolu s příloženým wyspáním Ezopowa žiwota. S osmi obrázky a wyobrazením Ezopa, od WÁCSL. RODOM. KRAMERY-USA, w Praze 1815 w 8. str. 164 (z něm. Meissnera a jiných).

574. A. J. Meissnera Ezopowé básně pro mládež, přel. od IGN. ŠIESLERA, w Praze 1816 w 8. Nowé s 150 rytinkami zaopatřené wydání.

575. *J. Ephr. Lessinga* bájky knihy tři, přelož. DOM. KINSKÉHO, w Brně 1816 w 8. str. 123 (něm. a česky).

576. Bájky pro dítky, přeložil i sepsal JOSEF CHMELA I. díl, w Praze u Boh. Háze, 1818 w 12. str. 159. II. díl w Hradci Králowé 1821 str. 124.

577. Podobenství, od Fridr. Adolf. *Krummachra*, přeložením FRANT. BOHUM. TOMSY w 12. w Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu. Dílek I. 1821 str. VIII a 192. díl II. 1821 str. 192. III. 1822 str. 208.

578. Listowé z dáwnowěkosti. Z něm. J. B. Herdera, přel. FR. L. ČELAKOWSKÝ, w Praze 1823 u J. Feterl. z Wildenbrunu w 8. str. 96.

579. Sto welmi naučných dwaňřádkowých bájek w řeči wázané, z něm. Jos. Müllera swobodně přel. pěči a nákl. J. H. Pospíšila w 16. w Praze 1829 str. 100.

580. SAM. GODRA. Páwodní mrawní bájky w 12. str. 154, w Skalici u Fr. Škarnicla, 1830.

581. VINC. ZAHRADNÍK. Bájky: Díl I. w 12. str. XII a 108. w Praze 1832, u W. Špinky. [Pos. Čas. mus. 1832 IV. 480, od Winařického]. Druhá sbírka s připojenými aforismy o bájce, censurowaná w r. 1834 posud newysla. Pětmecitma bájek, tištěno w Čas. mus. 1830. 282.

582. Zaklený chrt, aneb příběhowé Jaroslawa Werniše w chrta skrz (po) nějaký čas zakleného. Od něho samého, we 3 knihách, 150 ještě neznámých bájek obsahujících, léta 1462 sepsáni, nyní pak wydáni od A. F. K. Šiffnera w 8. w Klatowech 1833 u Jana Kr. Brauna. [Pos. w Kwět. 1834 38. Obrana tamž 142].

583. Bájky *Jonáše Tábořského*, w Lewoči u J. Werthmüllera, 1840. Wydal Fejérp.

584. Sněmy zwírat. Bájka i prawda od K. Winařického, w Praze 1841 w arc. tisk. str. 120. [Pos. od Nebesk. Kwět. Now. 1841 17].

585. Ferina Lišák z Kuliferdy a na Klukowě, čili kratičká historie zlopowěstných kausků starého Reineke, již wydal dle mnohých rukopisů slowanských Dr. J. P. Jordan, učitel slowans.

jazyků a lit. atd. w Lipsku 1845. [Jest to překlad swobodný básně staroněmecké, kteráž Göthe hexametrem předělal] w 12. str. 283. (Wlastně od M. Kl.)

586. Padesáte bajek a několik básniček pro naše milé malíčké, sebrané od **W. ŠTULCE** atd. w Praze 1844, (jakožto číslo I. Wšeučené bibliotcky pro mládež, nákladem učitelských Porad w Budči) u Karla Fetterla tišt.

587. **FRANT. TŘEBOWSKÝ** (Klácel). Bajky *Bidpajowy*, téměř do všech jazykůw dáwno již přeložené, po česku vzdělané od atd. Sv. 1ni. W Holomauci 1846 w 8. str. 115 tisk. Al. Škarniela [wiz IV. 667].

588. W časopis. a) *W Hlasatelí* od J. Nejedlého 24 bajek z Floriana a j. Ign. Šiesslera 3, Rautenkrance jedna.

b) *W Rozmanitostech* od J. Chmely potom w sbírce opět wydané. J. Lindy a L. Zieglera každého jedna.

c) *We Wid. Listech*, některé od M. Sychry a A. Pařízka.

d) *W Příteli mládeže*, od M. Patrčky 3. J. Jawornického 1.

e) *W Dobroslawu* Čermáka, Štěpničky, zvláště ale Patrčky (42) bajky.

f) *W Čechoslawu* bajky (přeložené) od Šiesslera, Patrčky, Kočího, Ebertowy [1824] od Hnojka atd. Jinotajitelka od Kociána (1821).

g) *Čas. mus. M. J. Sychra*. Ptáček a kámen a 3 přítelkyně, allegorie. 1827, III. 94.

L. Langer. Bajky. 1829, I. 70. Kopřivy. III. 11. IV. 3. 1830, I. 45. 1831, I. 24.

J. Chmela. Fedra Augusta Liberta bajky. 1844. 163.

h) *Česká Wčela*. Berger. Krůpěj a slunce. 1840, č. 11. Diamant a perla, 24. Lew a tygr, 29. Fík a trnka, 100.

W. Jiří. Čermáčkowa smrt. 1843, str. 231.

Hajnýš. Wyřiduch (parab.) 1845, str. 77.

F. Humhal. Allegorie. 1843, č. 77.

Fr. Kanka.. Osel, nemocný a wlk. 1838, č. 28.

A. Ml. Kr. Sojka a wewerice. 1839, č. 27.

J. B. Líman. Medwěd tanečnk (z Gellerta). 1841. č. 103. Pes (z Gellerta). 1842, č. 10.

Jos. Nowák. Podobenství 1840, č. 36.

Nejmen. Mrawenci. 1840, č. 37. Nemocný sultan čili košile šťastného člověka (parab.), str. 176. Liška a wrána. 1838, str. 8.

Fr. Šír. Bajky. 1834 č. 1836.

F. T...owský. Otec a tři synové (dle Lichtwera). 1843, č. 4.

i) *Kučety*. J. D. Různé stránky powah lidských w oděwu epické bajky. 1834, str. 80. Sen o lidech s osudem svým nespokojených; z angl. pozorowatele wyňal *Fr. Cernohaus*, str. 91. Obračky (holky) od *Bol.* str. 285. Spisowatelé přirgowání od *Přibíka* (z Jurend. kal.). 1835, str. 68. Člowěk sprawedliwý, str. 118. Jiskry od *Štorcha*, str. 119 slđ. Kterí jsou, od *Tyla*, 314. Malby Jiříka Lišky, 385.

Fr. Daucha. Paramythie Herder. (Jitřenka. Kwětena wolf si milence. Tworění hrdliček). 1838. str. 188. Člowěk a hauby, od *Gabriela*. 1844, č. 70 (besední čtení).

J. W. Kamaryt. Pomněnky trhané na procházkách zábavných (ze Sbirky průpowědí). 1834, č. 9.

Praw. Kaubek. Kamzik a medwěd. 1834, č. 22. Člowěk a weyr (z pols.). 1838, 101.

P. Wčely (alleg. satyr.). 1834, č. 11.

Silorad Patrčka. Slepice a kohout. 1835, č. 10. Wúz a kůň, 32. Wraucí list, str. 85. Skořepina a strom. 1837, 14. Kopřivy a plané růže, 20, 27. Řeka a potok, 22. Nesnadné a zlé wolení, 23.

Ročtowský. Zajiciada we 3 zpěwích. 1845, č. 105. *Smetana*. Něco z fysiky (podobenství). 1840, 120.

W. S. Štulec. Bajka podle Ant. Goreckého. 1835. 20. Bajky *Fr. Šnaidra*, přel. 1838, 31, 69, 94. Hwězda a jehla magnetowá. Z Dennice ilyrsk. 114. Podobenství, Z Denn. ilyrs. 1839, str. 13.

Trnka. Čas (dle polsk.), alleg. 1834, č. 27.

Nejm. Dwě sester (alleg. z rusk.), Now. 1843. str. 97. Lidský žiwot a železné dráhy (čtení). 1844, č. 80.

k) *Wlastimil*. Bajky (z rkp. P. J. S - ga). 1840, II. 232.

l) *Jindy a nyní*. 1833, I. 39. O bajce (z Herdera). II. 130, od Šira, od Fryce — 68, 101, od Štorcha (bajky pro české dívky). — 114. Od Michla (sen schudlého kupce).

m) *Plody*. 1836.

n) *Rozl. pr.* 1827, č. 15 — 1833, 30 od Tomsy (sen půdy české, podob.). — 56 od J. K. A. — 100 (podobenství).

o) *Přítel mládeže*. 1827, I. 109. — 1828, II. 95. — 1829, I. (průpowědi a podobenství). — III. 43 (podobenství ze zahradnictví pro rodiče a wychowatele). — 107, IV. 109 (báječky). 1831, III. — 1832, I. — II. 96. — III' a IV. — 1833, II. 104—106 atd.

p) *Wčerní uyr*. 1831, 390. — 1832, 337. — 1833, 89.

q) *Wesna*. 1837, od F. Rubše (Kwětinowálka).

ř) Mrawokárné (satyrické).

589. Utopia, od **BARTOLOMEIDESA**, w rkp.

590. Swadební smlauwy. To jest, wěnowání statku, jak od panny newěsty, tak od pana ženicha. Pro špás na swětlo wydané, w Jindřicho-Hradei w 8. str. 13 (spůsobem Lomnického).

591. Potěšitedlné psaní pro takowé dospělé panny, které již dáwno sobě winšowaly, aby wdané byly, w Jindřicho-Hradei u Ign. W. Hilgartnera, 1782 w 8. str. 8.

592. Důkaz písmem a zdrawým rozumem wyswětlený, že žádná ženská člowěkem není. W Praze 1782 (bez tisk.)

593. Dobrotы Smíchorada (**F. HEKA**): Řídili se swět nowým rokem? Noworoční satyra w rozmlawování tři bláznů. K šťastnému uzdrawení všech, jenž na mozku trpí, na oči mdlejí a na srdci pohromu berau. W šestiměřích (přizw.) w Praze 1816 w 8.

594. Kocaurowiady. Obrazy we 4. u Pospíšila, 1829. [Jsau to karrikatury malowané, jako: Jeden boháč se nadýmá; užívá swého bohatství; jeden měšťan chowá mnoho dobytka atd.]

595. **JAR. LANGER.** Böhdanecký rukopis w 8. str. 16. w Praze a Hradci Kr. u Pospíš. 1831. [Wyňatek Čas. mus. 1831 I. 10 — 23].

596. **FR. HAJNIŠ.** Trnky. W Praze 1841 u J. Pospíš. w 12. str. 53. [W Kwětech 1841 6—12.]

597. W časopisech: a) *W Rozmanitostech*: Satyra od J. Kamaryta (N. 79—85).

b) *We Wid. Listech*: Některé původní satyry méně znamenité.

c) *W Hlasateli*: Příběh satyrický, z rusk. Lazebnice z Pope, přel. od J. J. Rozjímání při těle mrtvého psíčka od Tom. Helcla.

d) *W Čechoslavu*: Satyra od Krále (1820); Krkonošská literatura od Čelakowského (1824).

e) *Čas. mus.* Patří dopisové nepatrných osob. 1830, I. 3. II. 123 od téhož. Taroky, kámen mudrců, od Winařického. 1834, IV. 359. Den w Kocaurkowě, od J. Langer. 1832, I. 18. III. 283.

f) *Čechoslav.* 1830, I. od LANGERA Lamentace zamilovaného mládence, I. od Zádneho.

g) *Čes. Wěsta.* 1836, 24. Zlomky z nejnovějšího satyrického slovníka. — 1837, str. 12. Saphirův pihovitý den. *Humorist.* F. B. Tomsa. str. 60. Opice a opičky w Čechách (kořalka, piwo; káva). 110. Muži w aukzostech a we ewiku (z boje ženského, od Tyla a Rubše). — 1838, č. 35. Hlasowé z Prahy, od téhož. — Nebohý básník Buchtoslawiandy, od Buchtoslawa Abywásdraka (W. Filipka). 1839, č. 65. Kašlawé písně téhož, č. 76, 81. Oswěta našich časů od Jos. Cibulky, č. 100. — Nepravý nátek od Horeckého. 1840, č. 13. J. J. K. Blesky a plesky, neb ideal a život. 1841, č. 11, 15. — Trnky od Buchtoslawa (Filipka), č. 18. Lichtwera podivní lidé, od Tomsy přel., č. 19. Pěnkawy. 1840, str. 56, od F. Č. — 1845, Matka perly Makassarského oleje, od Borowského. 45. Milenců hrob, téhož, č. 65. Jelikož jsme modisté, od téhož, č. 84. — Třetí říjen 1843, od W. Bol. Nebeského, č. 55.

h) *Jindy a nyní.* 1833, I. 141. O slovníku libomudrcům, 148. Nacion! 146. O sebesamotepcích (autosatyricis), II. 54. Poslání z wenuku, 191. Dátky (knihla a knihowník), 177. Druhé z wenuku poslání, 131. Moje pokání.

i) *Hronka.* 1836, I—III. Kocaurkowo od Chaulpuky.

k) *Květy.* 1834, 4. Komedianti, od Tyla, č. 7. str. 19. List p. Pisalowi začátku (druhé poslání z wenuku). 75. Wystraha střěstěncům a wětroplachům (dle Bulgarija). 87. Kopříwa. 100. Spisowatelství. 109. O Aprili k Aprili, 225. Řeč filosofického planžetu atd., 301. Spisowatelka a recensenti (báseň) od Kaubka. 377 (pak 1835. 73). Koho bych ráda (deklam.). 218. Šňupka (též) od Rubše. 239. Lkající Lila, od Patrčky. 18. Radosti masopustu Pražského, od Tyla. 37. Noha hezká i škaredá. 42. Obrazy ze spání mého, od Rubše, 50. Nowinka w Poličce, od Kopeckého. 259. Dýmka (deklam.) od Rubše, 268. Domácí lékař (wodička) od J. z Hvězdy, 289. Dopisy patrných osob, od Tyla. 319. Kopřivy od Patrčky, 337. Obrazy a kwěty snůw, od Sabiny. 422. Trisky, od Štorcha. — 1836, 122. Půlnoční rozjímání o šetrnosti městských a wenkowských děwěnt, od Filipka. 124. Wlastenci, od Tyla, 265. Půwod všeho zlého, od Krátkého. 277. Blahosti kněhkupecké. — 1837.

Psaní od Tupého a jiná od Filipka. — 1840, 129 — 173. České granáty, od Tyla. Sedlák na billiaru, od J. z Hvězdy, 404. — 1842, č. 25. Z brusu nowá theorie o letorách, od W. Plzenského. — 1843, č. 3 Newěsta, od P. Jos. Melichara. — 1845, Ponocný na nowém světě (deklam.), č. 42. Konšelowy nehody (dekl.), č. 125, od F. K. Drahoňowského.

l) *Rozl. pr.* 1826, 247. Slovník. — 1827, Zpráwy z Kocaurkowa. — 1833, 100, Dopis z Posuzowic na rozlaučenau.

m) *Wesna.* 1837, Obrana krásného pohlawí (deklam.), od Rubše.

l) Epigrammatické (nápísně).

598. Maličkost w řeči wázané. Sbirka nápisů, drobnůstek, wtipných nápadů atd. o které se pokusil M. SYCHRA, w Hradci Král. 1823 w 12. str. 81.

599. W časopisech: a) *W Hlasat.* 5 epigr. (od Šislera, Rautenkrance, W. Nejedl).

b) *W Rozmanitostech* 16, (od Turinského, J. Chmely, Wlasty Hekowé, Kamaryta a j.)

c) *W Wid. Listech* hojnost, zvláště od Heka, Rautenkr., Zieglera, Patrčky a j. nejvíce ceny prostřední.

d) *W Dobroslawu* od Patrčky, Krále, Wambery a j.

e) *W Čechoslavu* od W. Stacha a j.

f) *Čas. mus.* 1827, I. 15, od Kollára, III. 92. 1829, I. 23. 1832. IV. 402. 1337, II, od Čelakowského (Kwítí). — 1828. IV. 98, od N.— 1829, II. 16, od Pilnáčka. III. 80, od A. Šembery. 1830, II. 155, od Kaubka. II. 156, od M. Godry. — 1832. IV. 401, od Fejerpatak. — 1833. III. 247, od J. Kamaryta. — 1842. 611. Nadpisy starobylé w některých deskách zemských, od A. Musila.

g) *Čechoslav.* (II.) o *Čechu a Samě*, nápisy od Tomička, Hawelky, Plačka, Štorcha, Franty, Černhauze.

h) *Česká Wěsta.* 1834. str. 287. České nápisy w Berauně (na hrobech a zwonech) od Michla. 1835, 157. Nápisy dra. Prešerna. 1837. č. 41, od b. Vilianiho. (též 1838, č. 23. 25. 27.) — 1838. 23. od Hněwkowsk. 32. 37. J. Michl. (ze Šillera). 32. 31. Picek. 25. A. Slawiček. 47. Tichý. 52. K. W. — 1839, č. 94. J. M. Hěk. a A. Rhk. (Řehák). — 1840 č. 16, od W. F.; č. 29. 104, od L. F., č. 89, od Bergra, č. 33. Nejm. — 1841. 38. od G. Š., č. 70, od Picka. — 1842, č. 13. 76. F. T—owsky. 1843. č. 21. S. K. — 1844, č. 66. H. Borowský. — 1846, od 18 rozličných skladatelů.

i) *Dennice.* 1825, od Čelak., Chmelens., Šira.

k) *Jindy a Nyni.* 1829. I. 59. II. 4. — 1833. I. 23. 30. 96. II. 16.

l) *Krok.* 1831. II. 5. Nápís hrobový.

m) *Květy.* 1834. 118. 132, od Kaubka. 342, od F. Č. — Příl. 9, od Kauna. — 1836. 259. 269, od Kočího (o jazyku). [— 1837 příl. IV. na medalii r. 1831. 1834.]

n) *Patrník.* 1826. I. 160, od Sychry. II. 91, od Chmelenského.

o) *Přítel mládeže.* 1831. III. 101. Nápísně na hrobě malých dětek.

p) *Plody.* 1836, od Hodžy, Marottyho, Grossmanna, Šwehly.

q) *Rozl. Pr.* 1827, od Sychry, Lindy. — 1828. 47, od Wlasáka. — 1829, od Hofmanna (dle Gellerta), Sychry. 18. 31. 29. Nápís český na čestném penízi, 5 Dubna 1831. uděleném za odměnu výbor-

nosti a prospěšnosti wypracowanin w naší vlasti: „Wlast cti českau přičinliwost.“

- r) *Wlastinil*. 1840. I. 154, od Čelakowského.
 s) *Zora*. 1835. od Godry.
 t) *Polička*, k. böhm. Leibgedingstadt, von J. N. Eiselr Prag 1833. zawirá též nápisy české na hrobech, zwonech.
 u) *Grabschriften* atd. 1829 v. J. Stiebel. Prag. R. 1837. České sebral Michl.

z) Pohádky.

600. a) *W Rozmanitostech*. A. 78. B. 96. C. 91. F. 90. H. 93. M. 95. N. 96. O. 78. od Fr. Špinky, Solle, F. Pleskota, Hýbla, Kamaryta.
 b) *W Čechoslawu*, od Rokosa, Tomsy a j.
 c) *W Dobrozvěstu* od Dlabáče.
 d) *W Čechosl.* 1830. II. od Šembery VI. od Soba.
 e) *W Č. Wěle.* 1836, str. 287. od jedn. Pražana (w písmenech). 1840, č. 52. od Jar. J. Kotíka.
 f) *Dennice*. 1825 od Čelak. a J. Marka.
 g) *Jindy a nyní*.
 h) *Kal. Fejerp.* 1830—7.
 i) *Krok*. 1833 od Jachyma.
 k) *Květy*. 1835—1845, od Picka, Pichla, Patrčky, Teplého a j.
 l) *Pautník*, od Hawlíčka, Steinbigla, Nekwasila a j.
 m) *Přítel mlád.* 1831 I, 72. 1834. III. 111. IV. 110 a t. d.
 n) *Rozl. Pr. now.* 1826—1833 od M-la, Přibilowského, Sychry, Plačka, Petrowce, Lhoty a j.
 o) *Wečer. w yr.* 1831—2.

λ) Dramatické.

601. Pronásledované diwadlo. Předehra w 1 jednaní, od KAWKY. Rkp.
 602. Prawowec Patelin, neb saukenik z Přelauč. Weselohra w 2 jedn. přeložil PLUT.
 603. Pražské zimní ležení. Weselohra w 1 jednaní. Přeložil CHYLIK.
 604. Toby byl měl Fridl wědět. Weselohra w 2 jedn. přeložil HUBKA.
 605. Dwor** radda. Weselohra w 1 jedn. přeložil KASPARIDES.
 606. a) Odběhlec z lásky synowské, weselohra we třech jednan. w Praze 1785 w 8. přel. z něm. BULLA. b) Služebník lhář, weselohra w 2 jedn. od téhož.
 607. WÁCSL. THÁMA I. *w rukopisu*: a) Břetislaw a Jitka, anebo únos z kláštera, hra w 5 jedn. (půwodní).
 b) Martinský rohlík a martinská husa, weselohra w 1 jedn. (půw.)
 c) Mikulášowo nadělení, nebo punčocha za oknem, weselohra w 1 jed. (půw.)
 d) Wlasta a Šárka neb dívčí boj u Prahy, vlastenská hra w 5 jedn. se zpěwy a balletmi (půw.)
 e) Wlastenská láska a wděčnost. Předehra w 2 dilech, (dle Iflanda pracow.)
 f) Nádennik neb nálezek, weselohra w 1 jedn. (dle něm.)
 g) Hospodář, (dle něm.) weseloh. w 1 jedn.

- h) Strašidlo we wsi neb wojáci na dowolení, zpěwohra w 1 jedn. (dle něm.)
 i) Don Žuan aneb kamenná hostina, hra w 1 jedn. s balletmi (dle Molliera).
 k) Zámek podwádí mistra, nebo ptáček neni w kleci, zpěwoh. w 1 jedn. dle něm.
 l) Zamyšlení mudrci, zpěwoh. w 2 jedn. z něm. přelož.
 m) Seneka, hra w 1 jedn. z Kleista přel.
 n) Prawowec a sedlák, weselohra w 2 jednaních, z Rautenstraucha přel.
 o) Mlikařka a oba myslivci, zpěwohra w 1 jedn. z něm. přel.
 p) Streyček w Lisabonu, čelední wyobrazení w 3 jedn. z Schrödra přel.
 q) Nádennik od stawu, hra w 3 jednan. z něm. přel.
 r) Petrowští, hra w 1 jedn. z Erdmanna přel.
 s) Swárliwý, neb sprawedliwá dědička, weselohra w 3 jedn. z Ekerta přel.
 t) Nowý Řim, weselohra w 1 jedn. z Traučena přel.
 u) Julinka, neb otcowé hleďte swých dětí, hra w 1 jedn. z Mayera přel.
 w) Wenkowská škola, weselohra w 2 jedn. z Brauna přel.
 x) Wděčný syn, weselohra w 1 jedn. z Engla přelož.
 y) Lautníci neb weselá bída, zpěwoh. w 3 jedn. z Schikanedra přel.
 z) Silný Samson, soudce Izraelský, smutnohra w 5 jedn. přelož. z němčiny.
 aa) Hrabě Wipprecht z Groyč, vlastenská hra w 3 jedn.
 bb) Šwedská wojna w Čechách, aneb udatnost Pražských měšťanů a studentů, vlastenská dějohra w 5 jedn.
 cc) Krwawý duch pod Wyšehradem, vlastenská hra w 5 jedn. přepracow.
 dd) Dítě lásky, hra w 5 jedn. přelož.
 ee) Zámečník, komická opereta w 1 jed.
 ff) Lesník, aneb obět lidí w Indii, welká hra w 3 jedn. předělaná.
 gg) Čarodějnice Popelka, weselohra w 3 jedn. předěl.
 hh) Jarolím Držgrešle, komická zpěwohra w 2 jedn. z něm. předěl.
 ii) Masopustní blázni, fraška w 3 jedn. předěl.
 kk) Čech a Lech, aneb wywolení Kroka za wývodu českého, weliká národní hra w 5 jedn. předěl.
 ll) Poctiwý rolník, hra w 5 jedn. přelož.
 mm) Kalaunkář z Domažlic, nebo čarodějná rúže, powídka wolšebnická (Feenmärchen) w 4 jedn. přepracow.
 nn) Ponocný Brandeyský, opera w 1 jedn. přelož.

oo) Oba Kašpárkové, opera w 2 jedn. přel.
 pp) Brunčwikowa cesta do Prahy, vlastenskú weselohra we 2 jedn. (29 Srp. 1791 ponejprw prowozena u Hybernů).

qq) Albrecht Wáclaw z Waldšteina, wéwoda Frydlandský, vlastenskú smutnoh. w 4 jedn.

rr) Zkažený masopust, weselohra w 1 jedn.

ss) Štastné brání na wojnu, weselohra w 1 jednáni.

tt) Šewcowský swatwečer, opera w 3 jedn. přelož.

uu) Bublák, weselohra w 3 jedn.

ww) Oklamáný mudrc, opera w 2 jedn.

xx) Anežka Bernaurová, smutnohra w 5 jedn.

yy) Brunčwikowo neštěstí a smrt, vlastenskú weselohra w 3 jedn.

zz) Wáclaw nábožný, wéwoda český, vlastenskú weselohra w 4 jedn.

aaa) Paruka w Constantinopoli, weselohra w 3 jednáni. přelož.

bbb) Ludwik skočec, hra w 5 jedn. přel.

ccc) Chudoba a láska, hra w 3 jed.

II. *Tištěné*: a) Neslýchaná náhoda strašlívého bromobití, aneb žebrawý student, weselohra w 2 jednáni. w něm. sepsaná od Waidmanna, přeložená od Wácl. Tháma, w Pražském vlastenském diwadle představená dne 17 Dubna od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785 w 8.

b) Štěpán Fedinger neb sedlská wojna, hra w 5 jedn. w něm. sepsaná od Waidmanna, w češtinu uведенá od Wácl. Tháma, na Pražském diwadle představená dne 16 Máje od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785 w 8.

c) Fridrich rakauský, aneb wěrnost českého národu, vlastenskú činohra w 5 jedn. dle něm. P. Hflanda, vzdělaná od Wácl. Tháma, prowozená na král. Pražském Staroměstském diwadle dne 19 Srpna 1792, od vlastenských herců pod zprávou pana W. Mihule, w Praze 1792 w 8.

d) Zpěwy z nejwýbornějších 12 zpěwoher, 1799 w 8. Mezi operami těmito jmenuje se:

α) Kauzedlná píšťala. β) Kauzedlný buben. γ) Sluneční slawnost Braminů. δ) Wšudybyl, nikam nedošel. ε) Hezká markytánka. ζ) Kámen maudrosti. η) Rytíř Willibald. θ) Zrcadlo z Arkadie. ι) Pan streyček z Podskalí. Honza kolohnát z Přelauče, fraška se zpěwy w 2 jedn. z něm.

608. **PROKOPA ŠEDIWÉHO I. Rukopisné**: a) Přichoz Němců z Ameriky, weselohra w 1 jedn. přelož.

b) Lotrowská peleš, weselohra w 1 jednáni přelož.

c) Přijdeš mi tak, přijdu ti tak, weselohra w 3 jedn.

d) Poklad, weselohra w 1 jedn. přelož.

e) Zuzana aneb wyswobození krále Wáclawa z wězení, hra w 5 jedn.

f) Oliwie Amenuti a hrabě Manert, smutnohra w 5 jedn.

g) Kniže Brunčwik aneb všem hlawa dolá, vlastenskú hra w 2 jedn.

h) Low aneb štěstí poddaných, hra w 3 jedn.

í) Dědek, aneb padesátiletá swadba, weselohra w 3 jedn. s chorem.

k) Ignáz de Castro, smutnohra w 5 jedn.

l) Tridcetiletý abecedář, weselohra.

m) Král Lear, smutnohra w 5 jedn.

n) Milownik a sok w jedné osobě, weselohra we 4 jedn. přelož.

o) Kristofek a Markytka, weselohra w 3 jedn. s chorem.

p) Klariga, smutnohra w 5 jedn. přelož.

q) Kabala neb štěstí w loterii, weselh. w 1 jedn. přel.

II. *Tištěné*: a) Noční mûra, aneb zamilowaná strašidla, weselohra we 3 jedn. podle německé sepsaná, w Praze 1796.

b) Živé hodiny, weselá hra we 2 jedn. sepsaná w Praze 1796 w 8.

c) Masné krámy, aneb sázení do loterie, weselá hra se zpěwy w 2 jedn. sepsaná w Praze 1796 w 8.

d) Lesní duch, aneb Uhlíři w dubowém audoli, weseloh. w 3 jedn. podle staré rozprávky wypracowaná, w Praze 1799 w 8.

e) Hrabě a rytíř Milislaw, aneb Tepličtí kowáři, vlastenskú rytiřskou hra we 4 jedn. sepsaná w Praze 1800 w 8.

f) Tankred wýwoda Apulský, aneb láska a přátelstwo, weliká činohra w 5 jedn. od Wulpíusa, nyní z něm. přeložená, w Praze 1800 w 8.

g) Pražští sládcí, aneb Kubíček dostane za wyučenau, weselohra we 2 jednáni. w Praze 1819 w 8.

609. **WÁCLAW KRAMERIUS** přeložil z něm. Albert a Lotte, aneb ctnost w největší nauzi, weselohra we 2 jedn. w Praze 1785 w 8.

610. **KARLA IGN. THÁMA** a) Laupežníci, smutnohra w 5 jedn. od Frid. Schillera w češtinu uведенá, w Praze u J. F. z Šenf. 1786 w 8.

b) Makbet, truchlohra w 5 jedn. od Shakespeare dle Schillera w češtinu uведенá, w Pr. u Šenf. 1786 w 8.

c) Medea, hra hudební, od P. Gottera přel. w Praze 1787 w 8.

611. **STUNY**: a) Sedlské buřictwí w Čechách, zpěwohra we 2 jedn. půw.

b) Šediwé manželstwí, neb kobykári, wese-
lohra we 3 jedn. půwod.

c) Chytróst žádné čáry, zpěwohra w 1 jed.
půw.

d) Přání k nowému roku, weselohra w 1
jednání, půwodní.

e) Doktor Faust, weselohra we 3 jedn. půw.

f) Stará panna nebo koláčník, weselohra we
3 jedn. přelož.

g) Drawí ptáci, weselá hra w 3 jedn. přel.

h) Příhody hraběte Jindřicha, hra w 5 jedn.

i) Jindřichowa cesta okolo swěta, wlasten-
ská hra w 5 jedn.

k) Jindřichůw příchod do vlasti, wlasten-
ská hra.

l) Zlečení Rozenberského hradu, wlast. hra
w 5 jedn.

m) Škatule heybeyte se, weselá hra w 3
jednán.

n) Holofernus a Judith, hra w 4 jedn.

o) Radost poddaných o slawnosti rodin swého
země pána, přelož.

p) Karel z Sternberka a Jan z Chaustnic,
hra we 4 jedn.

q) Hlaupý Adam, weselohra we 3 jedn.

r) Řezníkowa Ewička, smutnohra w 5 jedn.
přelož.

s) Mrawy starých Čechů, wlastenská hra w
4 jedn.

t) Petr Halaš, prwní laupežník w Čechách,
wlast. hra w 5 jedn.

u) Dáme krew a žiwot pro našeho krále,
wlastenská příležitostná hra we 4 jednáních.

w) Swětýlka, neb zaklený princ Alwin, ko-
mická opereta we 3 jed.

x) Meluziny historie II. díl, hra w 3 jedn.

612. ŠTWÁNA: a) Drahomíra, owdowělá
kněžna česká, neb krwawé Boleslawské hody,
wlastenská smutnohra w 5 jedn.

b) Štastný Kašpárek, wes. hra w 3 jedn.

c) Jíří z Poděb. národní hra w 5 jedn.

d) Ponocný neb česká Ančička, zpěwohra w
1 jedn. od Tučka, předělaná.

e) Oldřich a Božena, wlastenská zpěwohra
w 3 jedn.

613. ANT. JOS. ZIMY a) Oldřich a Bo-
žena, wlast. činohra w 5 jedn. w Praze 1789
w 8.

b) Tharsia z Tyru, půwodní činohra we 4
jedn. představená dne 27 Listop. 1791 w če-
ském wlast. diwadle u Hybernů pod správau
P. Mihule, wydaná w Praze 1792 w 8. (Ob-
sahuje historii o králi Apollonowi ze starého
románku).

614. Wesní pokuty, trdlice, koza a osel,
zpěwohra w 2 jedn. od SCHOLCE.

615. Hakmatilka, zpěwohra w 3 jednán. od
BAUMGARTENA.

616. J. TANDLERA a) Wůdce Tabori-
tůw, wlastenská smutnohra w 5 jedn.

b) Čarodějstwí aneb láska činí díwky od-
wážné, weselohra w 3 jednán.

c) Ostrow lidožrautůw, komická zpěwohra
w 3 jedn.

d) Libuše, kněžna česká, wlastenská hra w
3 jedn. dle Steinsberga wzdělaná.

e) Rybářské děwče, zpěwohra w 2 jedn.

f) Hamlet, smutnohra w 5 jedn. přel.

g) Čizba na díwky, opera w 3 jedn.

617. HAFNERA rkp. a) Štastné aučty,
zpěwohra w 3 jedn. půwod.

b) Dcera bratra Filipa, weselá hra w 1 jedn.
přelož.

c) Krejčí a jeho syn, wes. hra w 2 jedn.
přelož.

d) Stará láska nezrzawí, wes. hra w 2 jedn.
přelož.

e) Jak. Splyn, neb já se nezastřelím, wese-
lohra w 1 jedn.

II. *Tištěná*: Wděčná dcera, dramatická hra
w 1 jedn. w češtinu uwedená od *Winc. Haf-
nera*, w Praze 1787 w 8.

618. Wršowci, wlastenská smutnohra w 5
jedn. Propadení posledního Wršowce w sau-
boji od hraběte N* zapowězena. Složil ji pan
François.

619. Dřewěnky, wesel. w 1 jedn. od *Gold-
schmieda* slož.

620. KLACNY a) Slowo nenawratitedlné,
weselohra w 2 jedn. slož.

b) Pantalón a Pamflia, wes. hra w 2 jedn.
složená.

621. FIL. HEIMBACHERA rkp. a) Kamma,
rekyně bojarská, weliká wlast. hra w 5 jedn.
wzdělaná.

b) Čarodějné zrcadlo, aneb ohniwý medwěd
Rybecala w Krkonošských horách, hra w 3 jed.

c) Čarodějnice Olibarn, aneb rytíře Slawi-
kwasa nešťastná wdowa, národní hra w 5 jedn.

d) Weselý šwec, aneb čert-w každém kautě,
fraška masopustní w 3 jedn. se zpěwy.

e) Kašpar Thorringer, rytířská hra w 5 jed.
předělaná.

f) Thakmenes a Kyhimirka, aneb obležení a
wybojování města Tanguta w r. 1254. Ná-
rodní diwadelná hra w 3 jedn.

g) Přestrojení w Serailu, opera we 3 jedn.
přelož. s hudbau od Wolánka.

h) Rytíře Wojtěcha witězstwí a smrt, wlast-
enská smutnohra w 5 jedn.

i) Krwawý wěneć swadební, aneb mladá re-
kyně, wlast. diwadelní hra w 5 jedn.

k) Sarnatâw ohniwý nedwěd, hra w 4 jed. přelož.

II. *Tištěno*: Jan Dolinský, nebo krewní práwo, wel. činohra o 3 jedn. od Šikanedra, w češtinu uwedená atd. Ponejprw prowozená we wel. Staroměstském diwadle 2 Září 1792 w 8. str. 99.

622. MAJOBERA a) Čarodějná citara, opera w 3 jedn. přel.

b) Picichy aneb Ihý díl čarodějné citary, opera w 3 jedn.

c) Tlachač, opera w 3 jedn.

623. BOHUMÍRA DLABAČE a) Yokle a Yaryko w 1 jedn.

b) Edwin a Emma, hra w 1 jedn., obě přel.

624. Klara z Wysokého Dubu, hra diwadelní w 4 jedn. přelož. od MERUNKY herce.

625. GÜNTHERA a) Lakomec, weselohra w 3 jedn. přel.

b) Modlářka, wes. hra w 3 jedn. přel.

626. Doktor Zlatofez, weselohra w 3 jedn. přelož. od SPEZINGERA.

627. Emilie Galotty, smutnohra *Lessingowa* w 5 jednán. přelož. od JIRÍKA, měšťana Pražského.

628. Zpěwy z čarodějné fletny wybrané, w češtinu uwedené od R. B. A. W Praze u Ant. Zimy w 8. 1794 str. 42. (Boh. Dlabáč we swém wýtisku poznamenal, že překladatelé jsau vlastně: *Puchmayer, W. Nejedlý a Hněwkowský*, a která část od kterého z nich přeložena).

629. Paní podlé mody, činohra, 1795.

630. Dwa buchy a tři šuchy, slowenská komedie, k zasmání se pro pána i sedláka, w Prešp. 1800. Druhé naprawené wydání, 1810 w 8. str. 16 od JIRÍHO PALKOWICE.

631. Zadní schody, wesel. w 1 jed. od Rosenau, přel. KUBELKA.

632. IGN. ŠIESSLERA a) Bohuslaw, aneb jak kdo činí, takowau odplatu wezme, vlastenská smutnohra w 5 jednán. W Praze 1805 w 8. str. 110.

b) Romeo a Julie, podlé něm. P. Waisa.

c) Podwod z lehkomyšlnosti, weselohra w 1 jednání.

d) Martinek, bradýř we wsi, zpěwohra w 2 jedn. 1805 z něm.

e) Low na diwokau zwěř (!?) 1807. Jest to vlastně Třeštík (der Wildfang) z Kocebue.

633. J. RULÍKA Wlastenský malý rekruta, činohra w 1 jedn. W Praze u Boh. Háze, 1808 w 8.

634. ANT. LIŠKA: Sw. Wácslaw, truchlohra. Rkp.

635. J. NEP. ŠTĚPÁNKA I. W *sbírce*: Diwadlo w Praze u Boh. Háze w 8. I. díl str. 262 1820. Obsahuje: a) Obležení Prahy od

Šwedâ, činohra w 5 jedn. půwodní; před tím již tištěna r. 1812. b) Fridolin, aneb chod do železných hutí, přel. z Holbeina; před tím r. 1812 w 8. rytířská činohra w 3 jedn. c) Kýž bych se byl neoženil, z něm. fraška w 1 jedn.

II. díl, 1820 str. 260. d) Břetislaw I, činohra půwodní před tím tištěna, 1813 w 5 jedn. e) Weselý pohřeb, dle Henslera, fraška w 3 jednán. f) Čtyry stráže na jednom stanowišti, z něm. wes. h. w 1 jedn. před tím, 1813.

III. díl, 1821 str. 231. g) Wlastenci, aneb slawnost Lipského witezství. Půwodní hra w 3 jedn. (před tím 1813). h) Žlutá zimnice, fraška w 1 jedn. dle rkp. p. hrab. z Königl. i) Aubřýho pes, činoh. w 3 jedn. dle Guilberta z Pixerecourt zčeštěna.

IV. Díl, 1821 str. 256. k) Bratrowrah, půwodní truchlohra w 1 jedn. l) Nebezpečné sausedství, weselohra w 1 jednání, zčeštěná dle Kocebue, před tím již 1812 u Fr. Jeřábka. m) Iwan čtvrtý, činohra we 2 jedn. dle Bonafonta zčeštěná. n) Klobauk, weselohra w 1 jedn. dle W. Vogla zčeštěná. o) Masopustní žert, aneb pan Šidlo, taneční mistr, fraška w 3 jedn. dle Klingsterna wzdělaná, před tím r. 1813. p) Brambory, činohra we 2 jedn. dle prawdiwého příběhu.

V. díl, 1821 str. 245. q) Čech a Němec, weselá hra w 3 jednání. před tím 1816 r) Kauzedlnice Sidonia, truchliwá hra w 4 jedn. dle Čsoke zčeštěná. s) Kuliferda, fraška w 1 jednání.

VI. díl 1822 str. 262. t) Korytané w Čechách, vlastenská půw. činohra w 5 jedn. před tím 1814. u) Všichni na poště. w) Hradní duch.

VII. díl 1823 str. 272. x) Piwowár w Soj-kowě, půwodní weselá hra w 5 jednání. y) Čech a Lech, vlastenská činohra w 4 jedn. dle Stegmayra zčeštěná.

VIII. díl 1824 str. 239. z) Jaroslaw a Blažena, aneb hrad Kunětice, půwodní rytířská činohra w 5 jedn. též 1816. aa) Tři otcowé, weselá hra w 1 jedn. z Kocebue. bb) Šalomaunůw rozsudek, drama w 3 jedn. zčeštěná dle Caigniez a Stegm.

IX. díl 1824 str. 232. cc) Beraunské koláče, půwod. weselá hra w 1 jed. též 1818. dd) 777, weselá hra w 1 jedn. dle němč. ee) Audolí Almerianské, činohra w 1 jedn. dle A. z Kocebue. ff) Přítel w nauzi, fraška w 1 jedn. Ad. Bäuerle zčeštěná. gg) Zahradní zeď, weselá hra w 1 jedn. dle Sonleitnera.

X. díl 1825 str. 223. hh) Zasněžená chatř, půwodní činohra w 1 jedn. ii) Jolanta, krásnowna Jerusalemská, truchlohra w 4 jedn. zčeštěná dle Zieglera. kk) Knotr Matěj, weselo-

hra w 5 jedn. dle něm. Stegmayera, též r. 1815. W Praze u Boh. Háze.

XI. díl 1826 str. 271. *ll)* Ať se to jen žádný nedoví, původní hra we 3 jedn. *mm)* Wilfink Stubenberský, rytířská činohra w 5 jedn. dle Kalchberka swobodně zčeštěná. *nn)* Starec w dřinovém lese, fraška w 1 jedn. dle Kastelliho.

XII. díl 1826 str. 211. *oo)* Hastroš, původní fraška w 1 jedn. *pp)* Já se nikdy nemeylim, weselohra w 1 jedn. dle K. Lebruna zčeštěná. *qq)* Štěkawec, fraška w 3 jedn. vzdělaná, též 1815. *rr)* Král a topič, weselá hra w 1 jedn. dle Vogla zčeštěná.

XIII. díl 1827 str. 222 *ss)* Jan z Paříže, zpěwohra we 2 jedn. dle St. Justa a Jos. Seyfrieda zčeštěná. Hudba od Boieldieu. *tt)* Dvě slova, aneb: Nocleh w lese, zpěwohra w 1 jedn. z něm. Hudba od D. Allayraka, též 1815. *uu)* Střelec kauzedník, romantická zpěwohra w 3 jedn. dle Frid. Kinda zčeštěná. Hudba od Karla Mar. z Webrůw (též 1824).

XIV. díl 1830 str. 183. *vv)* Ďáblůw mlýn na Wideňské hoře. Bájka se zpěwy we 4 jedn. dle starobylé powídky od Henslera zčeštěná. Hudba od Wácsl. Müllera. *ww)* Popelka, zpěwohra we 3 jedn. dle franc. Hudba od Mikuláše Isouarda.

XV. díl 1831 str. 239. *xx)* Poswícení w Kocaurkowě, weselá hra w 4 jedn. dle Klaurenowa: Das Vogelschiessen, woluě vzdělaná. *yy)* Sirotek a wrah, drama we 3 jedn. dle Frid. Kastelliho zčeštěná. Hudba od H. R. z Seyfriedu. *zz)* Tlachač, fraška w 2 jedn. zčeštěná, též 1816.

XVI. díl 1832. *aaa)* Co se wleče, neutče, aneb swatba na wrelesu, původní weselá hra we 3 jedn. *bbb)* Noc hrozná w zámku Paluzzi, drama w 3 jedn. dle Melesvilla. *ccc)* Žebrák, činohra w 1 jedn. dle Raupacha zčeštěná.

II. Po různu: *a)* Zrádce, weselá hra w 1 jedn. dle F. Holbeina, zčešt. w Praze 1840? u W. Špinky w 8. str. 27. Statek Záhwozd. fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hoppa 1840? Jan z Nepomuku, truchlohra w 5 jedn. 1814. *b)* Krejčí Diwišek. *c)* Nebožka paní, aneb tři ženichowé a jedna newěsta, weselohra w 3 jedn. w 8. w Praze 1816. *d)* Syta Mány, aneb Karel XII u Bendru, činohra w 5 jedn. w 8. w Praze 1816. *e)* Laupežníci na Chlumu, wlastenská činohra w 5 jedn. swobodně zčeštěná w 8. w Praze 1816. W Hradci Králowé 1820. *f)* Faust druhý, weselá hra w 5 jedn. 1817. *g)* Jak to as wypadne? Weselá hra w 3 jedn. vzdělaná w 8. w Praze 1818. *h)* Půjčka za odlplátku, weselohra w 3 jedn. 1818

w 8. *i)* Alina aneb Praha w jiném dílu swěta, směšná zpěwohra w 3 jedn. podlé Adolfa Bäuerle vzdělaná. W Praze 1825 u Bohum. Háze w 8. str. 76. *k)* Don Juan, zpěwohra w 2 jed. W Praze 1825 u synů Bohum. Háze w 8. stran 103 (s historií této wyb. zpěwohry). *l)* Strýček Hurliwurli, aneb: Co láska uchwátí, neráda nawrátí, weselohra w 5 jedn. dle P. A. Wolfa zčešt. W Praze 1840 u W. Špinky str. 84 w 12. *m)* Trufaldyn, slaužící dwau pánů, weselohra w 2 jedn. dle Goldoni a Šrödera zčešt. w Praze 1840 u W. Špinky w 8. str. 71. *n)* Tři hodiny před swatbau, šprým w 1 jedn. dle Oettingrowy powídky Eau des mille fleurs od B. A. Hermannna zčešt. w Praze 1841 u W. Špinky w 12. str. 32. *o)* Weselý šwec, aneb proměněné ženy, komická zpěwohra w 2 jedn. dle wlsk. Donna Cambiate do češt. uweđená. W Praze 1841 w arcib. impr. w 8. str. 72. *p)* Kat Amsterodamský, drama we 3 jedn. dle franc. od Lemberta, zčešt. W Praze 1841 arcib. tisk. w 8. str. 62. *q)* Wšickni se hašteří, weselá hra w 1 jed. dle Huttowa: Das war ich w 12. str. 44 1842. *r)* Prostota wenkowská, weselohra w 4 jedn. od K. Töpfera, přel. 1842 wel. 12. str. 111. *s)* Kord, dramatický žert w 2 jedn. dle Raupacha, u Anny Špinkowé w 8. str. 34 1843. *t)* Belisar, tragická zpěwohra w 3 jedn. dle wlsk. Salvatora Kamerána, hudba od Kaj. Donizetti. W Praze 1843 u Anny Špinkowé w 12. str. 32. *u)* Zapečetěný měšťanosta, fraška dle Raupacha, w Praze 1844 u A. Špinkowé. *w)* Ze sedmi ta nejškaredější, weselohra w 2 jedn. s předhrau od Angeliho, přel. w Praze 1844 u A. Špinkowé str. 89 w 12.

Dle diwad. ochot. od Kašky tištěny jsau jestě :

1. Fabrikant, čin. w 3 jedn. dle franc. od Devrienta.
2. Fučík, wesel. w 3 jedn. od Kocebue.
3. Jessonda, zpěwoh. w 3 jedn.
4. Kamma, kněžna Bojů, melod. w 3 jedn. z něm.
5. Karel XII u Bendru, čin. w 5 jedn.
6. Hrabě Waltron, wojenská čin. w 5 jed. od Mölera.
7. Maliř, čin. w 3 jedn. z franc. přel.
8. Marnotratník, kauzelná bájka se zpěwy w 3 jedn. od Raimunda.
9. Nápoj lásky, zpěw. w 2 jedn. přel.
10. Octář, čin. w 3 jedn. z franc.
11. Panošowa šelmowstwí, fraška w 5 jed. od Kocebue.
12. Rudolf z Felseka, čin. w 5 jedn.
13. Spáleníště w Burnině, drama w 3 jed. z něm.

14. Straši, wesel. w 2 jedn. z něm.
15. Trináctý plášť, weselohra w 2 jed. od Bluma.
16. Zampa, zpěw. w 3 jedn. přel.
17. Zločin ze ctižádosti, čin. w 5 jedn. od Iflanda, přel.
- W rukopisech :*
1. Blázinec w Dijonu, čin. w 3 jed. z franc.
2. Cikán w kamenické dílně, fraška se zpěwy w 2 jed. od Kaisera.
3. Dvě sestry z Jihlawy, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hafnera.
4. Jelwa, čin. s hudbau w 2 jed. od Hella.
5. Kacafírek ferina, fraška se zpěw. w 2 jed. od Bäuerle.
6. Klara Wysokodubská, čin. od Spiesa.
7. Klobaučnik a punčochář, fraška se zpěwy w 2 jedn. od Hoppa.
8. Kwas řemesníků, komický obraz w 1 jedn. s hudbau od Angeliho.
9. Milkování w Plzni atd. žert se zpěwy w 3 jedn. od Tolda.
10. Moda, wesel. w 3 jedn. od Benedixa.
11. Maudrá pani w lese, kauzelná hra w 5 jedn. od Kocebue.
12. Newěstin klenot, pokračování Fridolina, od Holbeina, čin.
13. Nejšťastnější člověk atd. fraška se zpěwy w 3 jedn. od Hoppa.
14. Opice a ženich, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Nestroje.
15. Petr Sapar, čin. w 5 jed. od Birch-Pfeifferowé.
16. Představení w prospěch, wesel. w 5 jed. od Hella.
17. Při zemi a w prvním poschodí, fraška se zpěwy we 3 jedn. od Nestroje.
18. Sedm děvčat we vojenském šatě, fraška se zpěwy w 3 jedn.
19. Silwána, zpěw. w 3 jedn.
20. Strašidlo na baště, fraška se zpěwy w 3 jedn. z něm.
21. Turnaj na Kraselowě, wesel. w 5 jedn. od Holbeina.
22. Únos z maškarního bálu, fraš. se zpěwy w 3 jedn. od Schika.
23. Wáclawowé, fraška s hudbau w 3 jed. z něm.
24. Zlý duch Lumpacia vagabunda, fraška se zpěwy w 3 jedn. od Nestroje.
25. Zpanštelá sládkowá, fraška se zpěwy w 2 jedn. z něm.
26. Zpurné ženské w Serailu, fraška se zpěwy w 2 jedn. od Tolda.

636. JANA HÝBLA 1) Abelino, weliký zbojník w 8. w Praze u Fr. Fetterle z Wildenbrunu, 1816 str. XXXII (historie českého di-

wadla) a 184, smutnohra w 5 jedn. z něm.

2) Srnec, wesel. w 3 jedn. od Kocebue.

637. Nowé diwadlo české, nákladem M. Neureutra, w Praze w 8. I. díl 1819. a) Hrabě Beňowský, činohra w 5 jednán. z něm. od Wácl. Rad. Krameriusa (jiné přeložení od CHMELY, 1822).

b) Oba listky, weselá hra z něm. w 1 jed. zčeštěná.

c) Dům na silnici, fraška w 1 jedn. z něm. od Kocebue, přel. od Krameriusa.

II. díl 1819 w 8. a) Chytraušek, wesel. w 5 jedn. z něm. Kuna od J. HÝBLA.

b) Husité u Naumburku, čin. w 5 jed. z něm. od téhož.

c) Wozka Petra III, z něm. od WÁCSL. ŠPINKY.

III. díl 1819. a) Tintili wantili, aneb at se to jen žádný nedozví, půwod. wesel. od J. ŠTĚPÁNKA w 3 jedn.

b) Rudolf z Felzeku aneb Černodolský mlýn, rytířská čin. w 5 jedn. od téhož.

e) Straši, wesel. w 5 jedn. od téhož, str. 68.

638. Král Wáclaw a krásná Zuzana, wlast. čaroděj. hra w 5 jedn. od W. RAD. KRAMERIUSA, 8. w Praze 1817.

639. Mečislaw a Blanka, činoh. rytířská od JEDLIČKY, 1818.

640. Příbuzenství, wesel. w 5 jedn., zčeštěná od Aloys. Jos. LANDFRASA, w Jind. Hr. 1819, 8. str. 131.

641. JOS. WEWERKY a) Incognito, nebo na zapřenau, fraška we 2 jedn. z Kocebue, w Král. Hradci 1819, 8.

b) Kwakerowé, čin. w 1 jedn. z Kocebue, w Hradci Král. 1819, 8.

c) Netopýr, wesel. w 1 jedn., w Hradci Kr., 1819, 8.

W rkp. 1) Dcera Faraonowa, čin. w 2 odd. od Vogla.

642. Zazděné okýnko, wesel. w 1 jedn. od Frankla, 8. 1819.

643. FR. RAYMANA a) Sedlské námluwy, půwodní wesel. w 1 jedn., w Král. Hr. 1819.

b) Wyhrané panství, 1820, w Král. Hradci, půwodní wesel. we 3 jedn.

644. WÁCL. KLICPERY a) *Diwadlo* *). Swazek I. W Hradci Král. 1820 str. 295. a)

*) *Poznam.* Do němčiny přeloženy jsau 1) Točnik, 1 swaz. Novellist, od Schmieda, (pos. Kwěty 1838. příl. 15). 2. Weselohra na mostě od J. Miraniho (Taschenbuch für das Theater in der Leopoldstadt 1838.) 3) Od Fr. A. Wernerá, Dwojčata. Diwotworný Klobauk, Rohowín čtwerrohý, Waldek. Brněnské kolo. Sen, Hrabata z W. Lhář a jeho rod. *Do Francíny.* Swatislaw. W Praze 1844, u T. Tabora, od A. Vignerona, advokata franc.

I dobré jitro, wesel. w 1 jedn. *b)* Diwotwor-
ný klobauk, fraška we 3 jedn. *c)* Blaník, dra-
matická bajka w 5 jedn.

Swazek I. *d)* Uhlířka, w 5 jedn. 1821, 8.
w Hradci Král. str. 120. *e)* Bělauši, wesel.
w 4 jedn. 1821, 8. str. 103. *f)* Hadrián
z Řimsu, rytířská hra w 4 jedn. 1822, 8.
str. 131.

Swazek III. *g)* Božena, čin. w 5 jedn. dle
Šafaříkowsy ballady, w Král. Hradci 1820 str. 96.
h) Lhář a jeho rod, wesel. w 5 jedn. 1820,
str. 128. *i)* Žižkůw meč, fraška we 3 jedn.
1821 str. 92.

Swazek IV. *k)* Rod Swojanowský, truchloh.
w 4 jedn. w Hradci Král. 1821, 8. str. 115.

β) *Almanach dramatických her.* (Waldek,
romant. báseň w 3 jedn., Loketský zvon, dra-
mat. bajka w 3 jedn., Rohowín čtwerrohý,
fraška w 1 jedn.), wydán nákladem J. H. Pos-
pišila atd., w Hradci Král. 1825, 12. str. 215.

Almanach dr. her na rok 1826 obsahuje:
a) Soběslaw, selský kníže, tragedie w 4 jedn.;
b) Žižkůw dub, romant. zpěwoh. w 2 jedn.,
12. str. 300, tamž 1826. (Posud. na Sobě-
slawa w Čas. mus. 1828, IV. 120, od Pilnáčka.)

Alm. dr. her na r. 1827: *a)* Ženský boj,
wesel. w 3 jedn. *b)* Psaní Hasenštejnowa, dra-
matická báseň we 2 jedn. *c)* Prsteny, wesel.
w 1 jedn. 12. str. 261, tamž 1827.

Alm. na r. 1828: *a)* Točník, historická po-
wídka z XIV stol. *b)* Tři hrabata najednu,
wesel. w 4 jedn. *c)* Weselohra na mostě,
fraška w 1 jedn. 12. str. 256, tamž 1828.

Alm. na r. 1829: *a)* Jan za chřta dán, dra-
matická báseň w 3 jedn. dle Šnaidrowy balla-
dy. *b)* Laupež, drama w 5 jedn. dle Schmie-
dowsy powídky: Heinrich von Eichenfels. *c)*
Každý něco pro wlast! wesel. w 1 jedn., 12.
str. 312, tamž 1829.

Alm. na r. 1830: *a)* Wítek Witkowič, ro-
mantická powídka. *b)* Opatowický poklad, dra-
ma we 2 jedn., 12. str. 227, tamž 1830.

γ) Dwojčata, dramat. báseň w 6 jedn., w Hr.
Král. 1825, nákl. J. H. Pospíšila, 8. str. 128,

δ) Libušin saud, smutnoh. w 1 jedn. 8. 1832.
str. 30 (w Dobroslawu swaz. 5.)

ε) Kytka, wesel. w 1 jedn. w Noworočence 1823.
Zlato neblaží! tamž.

ζ) Swatisl., truchl.

η) Bratři, čin. w 1 jedn. (w Slowes.). Po-
pelka Waršawská. Posud. Kwěty 1844 str. 524.

645. **JOS. CHMELY** *a)* Zmatek nad zmatek,
fraška w 5 jedn. z Kocebue přel., w Praze
1820, 8. *b)* Johanna z Montfokonů, romanti-
cký obraz ze 14 století w 5 jedn. od A. z Ko-
cebue, w Praze 1820 u Boh. Háse, 8. str. 164.
c) Následkové newěrnosti, čin. w 5 jedn. od

A. Kocebue, w Praze 1820, 8. *d)* Knížata
mezi pastýři, hra pastýřská w 3 dějstwiech z
Gesnera, w Hradci Král. 1821, 8. str. 46. *e)*
Zawržený syn, čin. w 1 dějstwi z Gesnera, w
Hradci Král. 1821, 8. str. 31. *f)* Hrabě Be-
ňowský od Kocebue, w Hradci Král. 1822. 8.
(Jiné přeložení od Wácl. Rad. Krameriusa.)
g) Diwochowé, čin. w 1 jedn. od Friedr. Ram-
bacha přel. z něm., w Hradci Král. nákladem
J. Pospíšila, 1825, 8. str. 40.

646. **FR. TURINSKÉHO** *a)* Angelina, truch.
w 4 dějstwi, w Hradci Král. 1821, 8. str. 80.
Druhé wyd. w Praze u J. Pospíšila. (Do něm.
ji přel. Macháček.) *b)* Virginie, truchl. w 4
dějstwi, w Praze 1841, u J. Pospíšila, wel. 12.
str. 111. (Posud. od Nebesk. Kwět. Now. 1841
37.) *c)* Pražané r. 1648. Rkp.

647. Jan hrabě Bělohradský, aneb Rozkotání
hradu Aunošského, rytířská čin. w 4 jedn. od
W. Sikory, 8. 1821.

648. **J. RETTIGA** *a)* Kauzelná píšťala, neb
na odslaunau w klewetniku, půwodní směšn.
w 2 jedn. r. 1810 8., w Hradci Král. 1821.
b) Neškodí přátel zkaušeti, půwodní čin. we 2
jedn., w Hradci Král. 1822, 8. str. 72. *c)*
Štátek ze žertu, wesel. w 3 jedn. 1841, u J.
Kastránka. 12. str. 50.

649. **ŠIM. KARLA MACHÁČKA** *a)* Goe-
thowa Iphigenia w Taurii, tragedia w pateru
dějstwi, přel. z něm. w Praze 1822, 8. str. 100.

b) Rodina šwecarská, zpěwoh. w 3 jedn.
dle J. F. Castelli, w Praze u Josefy Fetterlowé
z Wildenbrunu, 8. str. 78.

c) Wodař, zpěwoh. we 3 jedn. z Bouillyho
Les deux journées à G. F. Treitschke, w Praze
1824 u Jos. Fetterl. 8. str. 58.

d) Don Juan, aneb Prostopášník potrestaný,
zpěwoh. we 2 jedn. přel., hudba od W. B.
Mozarta, w Praze 1825, 8., w arcib. knihtisk.,
str. 122.

e) Lazebník Sewillský, zpěwoh. we 2 jedn.,
hudba od Rossiniho, w arcib. knihtisk. 1825. 8.

f) Ženichowé, wesel. we 3 jedn. (půwod.),
w Praze 1826, arcib. tisk. 8. str. 72.

g) Zkauška wěrnosti podlé La Fontaina, we-
sel. w 3 jedn. Rkp.

h) Othello, mauřenín Benátský, wázná zpě-
wohra w 3 jedn., 8. str. 48, w Praze arcib.
tisk. 1827.

i) Newolníci, aneb Isidor a Olga, truchl. w
5 jedn. dle Arn. Raupacha, w Praze 1834,
arcib. tisk. 8. str. 108.

k) Panna Orleanská z Šillera, přel. 1837,
str. 157, w Praze.

l) Záwiš, truchl. (Wýjimek w Čas. mus. 1873.
str. 251.)

m) Nowé diwadelní hry od etc. (Bulhar,

Pájčka za oplátku, Závíř, smutnoh.) W Praze 1846, 8. str. 275. Tiskem synů B. Háse, nákladem Ehrlicha.

W rkp. a) *Così fan tutte*, zpěw. w 2 jedn. b) *Diamant krále duchů*, kouzelní hra se zpěwy w 2 jedn. od Raimunda. c) *Elisena*, kněžna Wolharská, zpěw. w 3 jedn. d) *Faust*, zpěw. w 2 jedn. e) *Modrowaus*, zpěw. w 3 jedn. f) *Othello*, zpěw. w 3 jedn. g) *Sirotčí dům*, zpěw. w 2 jedn. h) *Wladimír kníže Nowgorodské*, zpěw. w 3 jedn. přel.

650. *Omylowé dle Shakespeara*, vzdělaná wešel. Bolemírem Izborským (ANT. MARKEM). W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu, 1823, 8. str. 82.

651. **JOS. LINDY** a) *Jaroslav Sternberg w boji proti Tatarům*, diwadelní hra, w Praze 1823, 8., w c. k. dworní impressi, str. 151. b) *Fiesko*. c) *Auklady a láska ze Schillera*, w Rkp.

652. *Podivná nemoc, dle Kocebie* vzdělaná wesel. **J. H(ERCOGEM)** Jilemnickým, w Pr. 1823, 16. str. 112.

653. **FR. TOMSY** a) *Tony*, truchl. přel., w Hradci Král. 1823. b) *Hodina wečerní*, hra z Kocebie, w Hradci Král. 1823. c) *Ponocný, fraška* w 1 jedn. dle Körnera, (w Praze) 1824, 8. d) *Hedwika*, drama we 3 jedn. dle T. Körnera, w Praze 1825, 8. str. 71. e) *Mikuláš hrabě Zrinský*, truchl. w 5 jedn., w Praze u Wácl. Špinky 1838, 12. str. 120.

654. *Maria Stuartka Schillerowa*, přelož. od **PAWL. JOS. ŠAFARÍKA**, w Praze u Kat. Jerábkové 1831, 8. str. 222.

655. *Wina, smutnoh. od Müllnera*, přel. časoměrně *Fr. Šír*. W Praze, arcib. tisk. 1827, 8. str. 128. b) *Così fan tutte*, opera, z wlaskeho. Rkp.

656. W časopisech; a) W *Rozmanitostech*; α) *Roztržití*, fraška w 1 jedn. zčeštěná od *Jos. Hawelky*. D. 13—46. 1817. β) *Liška nad lišku*. Weselohra w 1 jedn. od *W. Špinky*. zčeštěná 1818. K. 31—71. γ) *Dcera Faraonowa*, zčeštěná od *Wewerky*. Weselohra w 1. jedn. (1819). O. 3—31.

b) *We Wid. Listech*: *Seneka*. Smutnohra we 3 jedn. podlé *Kleista* od **ŠIMKA** (1817).

c) W *Dobroslawu* α) *Kaša a Biwoj*. Činohra w 1 jedn. od **PATRČKY** we swaz. 9. β) *Přestrojování*. Fraška w 3 jedn. podlé *Kocebie* od **SYCHRY** (w swaz. 10.)

d) W *Čechoslawu*. 1822 číslo 6. *Noc w lese*, z *Fouqué*, od **HERZOGA** přel.

e) W *Raditeři* *Ziegl.* *Wánoční dar* od **F. DLABACE**, *Malá zbiráčka klasů* (z něm.) od *Lény Dobr. Retikowé*.

f) W *Milíně* *Zieglerowé* (1825). *Náhrada dobrého srdce*. Činohra w 1 jedn. od *M. Sychry*.

657. *Praměti* (*Grillparcerowa*), smutnoh. w 5 jedn. přeložením **JOS. W. ŠPOTA**, nákladem *Ant. Nekwasila*, w Praze tiskem w *Šoll-* a *Landauské impressi*, 1824, 8. str. 137.

658. *Hrfa*, truchl. w 4 jedn., od **JANA ER. WOCELA**, 1825, w Hradci Král. str. 104.

659. **J. K. CHMELENSKÉHO** a) *Josef a bratři jeho*, zpěw. w 3 dějstw., přel. hudba od *Mehule*, w Praze 1824, u *Boh. Háse*. 8. str. 55.

b) *Kouzelná fletna*, zpěw. we 2 dějst. přel., w Hradci Král. 1825, písmem a nákladem *Pospíšila*. 8. str. 68.

c) *Dráteník*, zpěw. we 2 jedn., w Praze 1826, u *J. H. Pospíšila*. 8. str. 63; slowačina od *Fejerpat*.

d) *Snih*, zpěw. z franc. w 4 dějst. 8. str. 71. W Praze u *Pospíšila* 1827.

e) *Oldřich a Božena*, zpěw. w 4 dějstw., hudba od *Fr. Škraupa*, 8. str. 56. W Praze a Hradci Král. 1828.

f) *Libušin snatek*, zpěw. w 3 dějstw. 12. str. 48. W Praze u *Pospíš.* 1832.

g) *Pomsta, aneb laupežníci w Sardinii*, přel., hudba od *Röslera*. 12. str. 54. W Praze arcib. tisk. 1832.

h) *Lékař oční*, zpěw. w 2 jedn.; z franc. dle *Eman. Veitha zčešt.*, hudba od *Jirowce*. 12. str. 109, w Praze arc. imp. 1833.

W rkp. 1) *Dívka z čarowných krajů*, báchorka se zpěwy w 3 jedn. od *Raimunda*. 2) *Hrad laupežnický w Sardinii*, zpěw. w 3 jedn. přel. 3) *Krakonoš*, zpěw. we 3 jedn. přel. 4) *Němá z Portiči*, zpěw. w 5 jedn. přel. 5) *Prince a had*, fraška se zpěwy w 4 jedn. od *Erusta*, přel.

660. **MAT. JOS. SYCHRA** a) *Bezděčný lékař*, fraška we 3 jedn. dle půwodního franc. spisu *Molierowa* s hojnými proměnami swobodně zčeštěná, nákl. *J. H. Pospíšila*, w Hradci Král. 1825, 12. str. 188. b) *Jan hrabě Bělohradský*, čin. w 5 jedn.

661. *Marinka z Göthe* (die Geschwister), w 1 jedn., přel. od *Fr. Čelakowského*. W Praze 1827, u *Pospíšila* 12. str. 33.

662. a) *Hluchoněmý, aneb Abbé de l' Epée*, historická hra w 5 jedn. od *Bouillyho*, zčeštil **NORB. WANĚK**. W Praze 1825 u *Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu*, 8. str. 84. b) *Psací stolek z Kocebie*, čin. w 4 jedn. 12. str. 165. W Praze arcib. tisk. 1832.

663. *Únos ze Serailu*, zpěwoh. we 3 jedn., přel. *J.*, hudba *Mozartowa*. W Praze arc. tisk. 1830, 8. str. 55.

664. *Magdal. Dobrom. Rettigowa*. a) *Bílá růže*, dramatická maličkost, w Hradci Kr. 1827 u *Pospíšila*, 8. str. 46. b) *Koš*, masopustní žert, fraška we 2 jedn. pro marionetky. c) *Wdowec a wdowa z Holbeina* přel. (Kvěť. 1838 str. 56.)

665. *Jos. P. Kaun*. *Láska dětí*, dramatická

malíčkost ve 2 jedn. k jmenovinám. W Hradci Král. u Pospíš. 1828, 12. str. 36.

666. *Jan K. Pelikán*. Náš Bedřich, čin. w 1 jedn. dle Kocebue zčešt. W Jindř. Hradci 1828 u A. Landfrasa. 8.

667. *Tom. Kubelka*. Přízeň malých, aneb zadní schody, wesel. od Ferd. Rosenau, zčešt. W Praze 1829 arcib. tisk. 8. str. 46.

668. Kocaurkowo, aneb: Jen abychom w hanbě nezůstali, wesel. we 3 jedn. W Lewoči u J. Werthmüllera 1830, 8. str. 115. (Kocaurkow jest městečko w horních Uhřích, a jest živý obraz pospolitého žiwota slowenských obcí církwe ew., které nyní s maďaromanii zápasí. *Chalauška* w Hronce 1836, nomen fictum.)

669. Wšecko naopak, aneb Těsnošilowa Anička se žení a Honzík se wdává, wesel. w 5 jedn. W Lewoči u Werthmüllera 1832, 8. str. 100. Od Fejerpat. sepsána.

670. Třasoritka: aneb stará láska se přede dočekala, fraška we 3 jedn. W Lewoči u Werthmüllera 1833, 8. str. 32. Od Fejerpat.

671. *J. Hýbl*. Srnce, aneb newinní winníci, wesel. we 3 jedn. z Kocebue. W Praze u Jos. Jeřábka 1833, 12. str. 108.

672. Malá diwadla pro okresy domácí. Obsah: 1) Emma, aneb dítěcí láska, čin. we 2 jedn. 2) Kwětný wěnce, w 1 jedn. 3) Krádece wajece, dle Šmida přel. od *Hausmanna a Černo-hauze*, w Praze arc. tisk. 1834, 12. str. 142.

673. *Jos. Kaj. Tyl*, a) Wdowec, wesel. w 1 jedn. od Deinhardsteina. (Z Kwětů 1835 str. 428.) W Praze u J. H. Pospíšila 1835. 8. str. 24.

b) Česká Thalia. Sbírká her diwadelních půwodních i přeložených, uspořádaná od atd. *Swazek I.* a) Jan Sachs, dram. básně we 4 jedn. od Deinhardsteina, přel. β) Nalezence, wesel. we 2 jedn., w Praze u W. Špinky 1837, 12. str. 164, od *Tyla*. — *Swazek II.* Čestmír, romant. básně w 5 jedn., od téhož 1838, str. 154. (Porow. Kwět. 1838, příl. IX.) *Swazek III.* a) Pašerowé, dle Raupacha od téhož. β) Dwa přátelé a jediný kabát, dle Castelliho od *Jos. Procházky*, 1838. *Swazek IV.* a) Dobrý tón. β) Ženských se štíti, přel. *Kl. Püner*, 1840. *Swazek V.* a) Matka a dcera, čin. w 4 jedn. β) Láska w nárožním domě, wesel. we 2 jedn., w Praze 1841, u W. Špinky, str. 295.

c) Domáci rozepře od Kocebue, wesel. w 1 jedn. (Kwět. 1836 č. 47.)

d) Jedna za wšecky, dramatický žert w 1 jedn. (Kwět. 1836 č. 24—5.)

e) Břeněk Šwihowský. (Dějstwí Iní, Kwět. č. 20.)

f) Běda lhářům, aneb: Kuchník biskupa Welehradského, dle Grillparcerowy weselohry: Wehe-

dem, der lügt. (Z Kwětů 1839), w Praze 1840, w 8. str. 75.

g) Srdce a swět, aneb: Milenka a manželka, čin. w 5 jedn. od K. Guckowa; w Praze 1845 u Jar. Pospíš. str. 72 w 12.

h) Kniže dábel, čin. dle Raupacha.

i) Paní Marianka, matka pluku, aneb ženské srdce, čin. w 4 jedn. 1845, u Pospíš. str. 91 w 12.

k) Oba šelmy, wesel. w 1 jedn.

W *rkp.* 1. Ali Baba, čin. we 3 jedn. s hudbou, z franc.

2. Brunewik, čin. we 3 jedn.

3. Chudý básník, čin. w 1 jedn. od Kocebue.

4. Dědičná smlauwa, čin. we 2 odděl. od Vogla.

5. Faust, drama w 5 jedn. od Klingelmanna.

6. Jan Guttenberg, čin. we 3 odděl., od Birch-Pfeifrowé.

7. Kašpar Thorinský, čin. w 5 jedn. z něm.

8. Král Lear, traged. w 5 jedn. od Shakespeara.

9. Noc před nowým rokem, fraška we 3 jedn., od Gerle.

10. Nowé Amazonky, fraška we 3 jedn. dle Klicpery a Tolda wzdělal.

11. Obležení Plzeňské, čin. w 5 jedn. od Fischera.

12. Panna sluneční, čin. w 5 jedn. od Kocebue.

13. Pytláci, drama we 3 jedn. z něm.

14. Preciosa, rom. hra se zpěwy we 4 jedn. od Vogla.

15. Sanice u řetězowého mostu, fraška se zpěwy, z něm.

16. Skreta, wesel. od prof. Swobody, k prowození na Pražském diwadle připrawená.

17. Slepý mládenec, čin. w 3 odděl.

18. Soběslaw a Bedřich, truchl. od Klicpery, pro Pražské diwadlo wzdělal.

19. 1739, 1839, 1939, fantastická hra we 3 odděl., dle něm.

20. Wacslawik Autrata, báchorka se zpěwy w 3 jedn. dle něm.

21. Žiwot we snách, fraška w 3 jedn. s přede-hrau, od hrab. Sch.

674. *Šeb. Hněwkowský*. a) Jaromír, smutu. w 5 jedn., w Praze 1835, wel. 12. str. 156.

β) Námluwy w Koloději, wesel. w 3 jedn. W Hradci Kr. 1839, nákl. Pošp. 8 str. 60.

675. *J. Wáwra*. Augusta z Kocebue Epigram, aneb: Což si mne žádná newezme? Wesel. w 4 jedn., w Praze u Pospíš. 1836. 8. str. 112. Adwokáti, čin. w 5 jedn. od Ifflanda. *rkp.* Elisena, kněžna Wolhárská, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé. *rkp.*

676. Wýbor diwadelných her zahraničních, wedením a nákladem *W. Filípka* a *Kl. Pünera* Swazek I. Obsah: 1) Karla XII nawrácení se

do vlasti, wesel. w 4 jedn. dle Franc. od Botta, zčestěná od *Pünera*. 2) Smíření; aneb Kletba a požehnání, čin. we 2 jedn. od E. Houwalda, zčešt. od *Filípka*, m. 8. str. VIII a 110, w Praze 1837, u Synů B. Háze. [Pos. w Č. Wčele 1837 str. 96 od Chmelenského.]

677. *A. Jar. Wrtátko*. Beláw autěk od Aug. z Kocebue. Dějehra we 2 jedn., 16. str. 48, w Praze 1837, u J. H. Pospíšila.

678. Starauš plesniwec, anebo: čtyry swatby na jednom pohřebě w Kocurkowě. Fraška we 3 jedn. Smrt. Pohřeb. Swatba, wel. 8. (str. 63 a 5 bez znam.) u J. Werthmüllera w Lewotí 1837. Spisowatel jest Fejerp.

679. Eduard w Skotsku, aneb Noc utečence (uteklce). Drama we 3 dějstw. dle Kocebue od *Lad. Pospíšila*. W Hradci Kr. 1839, 8. str. 79.

680. *Wác. Jar. Picck*. a) Wilém Rožemberk, čin. w 3 jedn. (půwodní), w Praze arcib. tisk. 1840. w 12. str. 111. b) Král Wratislaw na Morawě, čin. w 3 jedn.

681. *J. Wlčowský*. (Wlček) a) Jeftowna aneb slib wévody, tragedie w 5 dějstwí. W Praze 1845 u Spurného. 8. str. 134. [Pos. Kw. Now. 1841. 13.] b) Wšezwěd aneb powoď Pražská r. 1845, fraška od Hanuše Wlčowice, w Praze 1845, u K. Vetterla, str. 60 w 12. Bilá paní, fraška w 1 jedn. se zpěwy. *Rkp.*

682. *Jos. W. Žák*. Do všeho se plete. Wesel. w 5 jedn. dle Jüngera, w Praze 1840. w 12. str. 74. u synů Boh. Háze. b) Hubička na poukázání. Wesel. w 1 jedn. od Kastelliho. c) Zlý Krolo, čin. w 4 jedn. 2 anglick. w *rkp.* d) Děwče Marienburské, čin. w 5 jed. od Kocebue. e) Nesworní bratří, čin. w 5 jedn. od Kocebue.

683. *J. B. Malý*. Othello, mauřenin Benátský, truchl. od Shakesp. W Praze 1843 u A. Špinkowé. [Překladů klassiků č. VI. Jiné přel. jest od Macháčka. Porow. Kwět. now. 1843. 27.]

684. *J. Pečírka*. Šňupka, fraška od Raupacha w 3 jedn. W Znojmě 1844. nákl. J. Fourniera. W *rkp.* 1) Cardillac, drama w 3 jed. z něm. 2) Duch času, fraš. 1 jedn., od Raupacha. 3) Hodina s půlnoči, melodrama w 3 odděl. z něm. 4) Laupežnická krčma, čin. w 4 jedn. z něm. 5) Marie, dcera pluku, zpěw. w 2 jedn. přel. 6) Pantofel a kord, wesel. w 4 jedn. od Holbeina. 7) Rozerwanec. Fraš. w 3 jedn. od Nestroje.

685. *Wenc. Al. Swoboda*. Karel Skreta, malíř, wlastenská směšohra w 3 dějst., w Praze 1841, mal. 8. str. XIV a 119. (Pos. Kwět. Now. 1841 str. 19.) 2) W *rkp.* Montechi a

Kapuletti, zpěw. w 2 jedn., přel. 3) Norma, zpěwoh. w 2 jedn., přel.

686. Wyzwědač, wesel. we 3 jedn. Sepsal *J. Lhota*, kandidat sudictwí atd. W Jičíně u Kastránka 1842, 8. str. 80.

687. *Hanuš Lykiška*. Bilá paní, aneb sladká kaše, národní páw. fraška w 1 dějst., w Praze 1845 u K. Vetterle. 12. str. 48.

688. Bilé klobauky, čin. w 1 jedn. od J. P. *Přibíka*, w Praze 1843. u A. Špinkowé.

689. *Kl. Püner*. a) Jeden jako druhý, wesel. w 4 jedn. od Kocebue (die beiden Klingsberge), w Praze 1843, u A. Špinkowé str. 107 w 12. b) Karla II. nawrácení do vlasti, wesel. w 4 jedn. z něm. c) Wěrný služebník, čin. w 5 jedn. od Ifflanda. d) Ženských se štítí, wesel. od Kastelliho w 1 jedn. e) Chce mit šwandu, *rkp.* f) Jan wévoda Finský, čin. w 5 jedn. od Weissenthurnowé. *rkp.* g) Hrůzy rozbrojnictwí, čin. w 5 jedn. od Zieglera, *rkp.* h) Karbanik w 5 jed. od Ifflanda, *rkp.* i) Karel IV w Pise, čin. w 4 jedn., *rkp.* k) Mina z Blahodowa, wesel. w 5 jedn. od Lessinga, *rkp.* l) Modrowaus, čin. w 5 jedn. od Lewalda, *rkp.* m) Penězokazi, čin. w 3 jedn. z něm., *rkp.* n) Praha, Paříž, Londýn, Konstántinopol, fraška se zpěwy z něm. *rkp.* o) Ztracené dítě, čin. w 1 jedn. od Kocebue, *rkp.* p) Žárliwá panička, wesel. w 2 jedn. od Kocebue.

690. *A. Wl. Rirensaft*. Dramatické spisy. Swaz. I. a) Stará láska nezahyne, wesel. w 4 jedn., w Praze 1844 u Pospíš. 12. str. 98. (Posud. Kwěty 1844 str. 460.) b) Lépe malým nežli welkým pánem býti, fraška w 4 jedn., tamž u Pospíšila 1846, str. 82.

691. *Jos. L. Stráník*. Pošta na Sebranici, wesel. w 1 jedn. od Koceb., w Hradci Kr. 1845. u J. H. Pospíš. 12. str. 43.

692. *Zbraslawský (Kaška)* Zlé rozmary, aneb: Otec a syn ženichem, čin. w 4 jedn. od Kocebue, w Praze u Jar. Pospíš. 1845 str. 108. Albrecht Bojowný, čin. w 4 jed. od Stegmeyera, *rkp.* Bilá paní z Jind. Hradce, čin. w 4 jedn. z něm. *rkp.* Člowěk i bez sázky může wyhráti, fraška w 1 jedn. z něm. *rkp.* I mrtwí nedají pokoje, wesel. w 3 jed. od Raupacha, *rkp.* Lisardo s ohniwau larwau, drama w 3 jedn. s předehrau od Holzapfla, přel., *rkp.* Manžel mé paní, wesel. w 3 jedn. z franc., *rkp.* Opička, wesel. w 4 jedn. od Breznera, tisk. w Praze 1846 u Jar. Pospíš. 12. str. 106. Piše sama sobě, wesel. w 1 jedn. z franc., *rkp.* Políbení upsané, wesel. w 1 jedn. od Kastelliho, *rkp.* Prodané spání, kauzelná hra se zpěwy w 3 odděl. od Hafnera, *rkp.* Rinaldo Rinaldini, čin. w 5 jedn. z něm., *rkp.* Sedm let we wězení, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé, *rkp.*

Silfida, fraška se zpěvy w 2 jedn. od Kronesowé, *rkp.* Zámecké schody a ostruhová ulice, fraška w 1 jedn. z franc., *rkp.*

693. *Procházka.* 1) Dobrý tón, wesel. w 4 jedn. od Töpfera, 2) Dwa přátelé a jediný kabát, wesel. w 1 jedn. od Kastelliho, 3) Wéwodůw rozkaz, wesel. w 4 jedn. od Töpfera.

694. *Hollmanna* J. F. P. Půwodní dramatické hry Sw. I. (Sázka, fraška w 2 dějstw.: Zhojení podagry, wesel. we 2 děj.), w Jičně 1845 u Fr. Kastránka, 8. str. 137.

695. *Jos. Frič.* Kochan Ratiborský, truchl. w 5 jedn. 1847 (1846) 12. str. 139.

696. *Wojáček.* Ludmila, drama w 3 dějst.

697. *Jan Nürnberg.* Mašinkář, wesel. w 3 jedn., w Praze u Jar. Pospiš. 1846. 12. str. 84.

698. Malá diwadla: Ema, Kwětný wěněc. Krádcé waječ, od Schmieda. (Kašky diw. ochot.)

699. *Landfras.* Příbuzenstwí, fraška w 5 jedn. od Kocebue.

700. *Filípek.* Smíření, čin. we 2 jedn. od Huwalda. *W rkp.* 1) Bajard, čin. w 5 jedn. od Kocebue. 2) Domáci lékař, wesel. w 3 jedn. od Zieglera. 3) Dwojenec, wesel. w 4 jedn. od Holbeina (d. Doppelgänger). 4) Hezká perníkárka, čin. w 5 jedn. od Birch-Pfeiffrowé. 5) Hospodárstwí čeledinů, fraška se zpěvy we 2 jedn. od Nestroje. 6) Katinka Heilbronská, čin. w 5 jed. s předhrau od Holbeina. 7) Kauzelnice z Paříže, kauz. hra se zpěvy we 2 jedn. od Meisla. 8) Kauzelnice Lindana, fraška w 3 jedn. od Bäuerle. 9) Král a sedlák, čin. we 3 jedn. od Halma. 10) Krakonoš a newlídník, čarodějná směšnohra w 3 jedn. od Raimunda. 11) Lew Kurdistanský, čin. w 5 jedn. od Aufenbergra. 12) Mandát proti sauboji, čin. w 5 jed. od Lessinga. 13) Mistr Martin bednář, wesel. w 5 jedn. od Holbeina. 14) Omrzělý panského žiwota, wesel. w 4 jedn. od Raupacha. 15) Osudná masopustná noc, fraška se zpěvy we 3 jedn. od Nestroje. 16) Pobřežné práwo, čin. w 1 jedn. od Koceb. 17) Pomoc z říše kauzelné, žertowná hra we 2 odděl. 18) Seznámení se na Žofinském ostrowě, fraška se zpěvy, we 3 jedn. dle něm. 19) Tři dni ze žiwota karbaníkowa, drama we 3 odděl. z franc. 20) Zkaúška ohněm, wesel. w 1 jedn. od Kocebue.

701. *Kolár.* *W rkp.* 1) Doktora Fausta čepička, fraška se zpěvy w 3 jedn. od Hoppa (pseudon. Dubinský). 2) Drači jeskyně u čerwené skály, čin. s hudbau w 4 jedn. od Holmana (pseudon. Henkelt). 3) Fra diavolo, zpěw. we 2 jedn. 4) Galejní otroci, melodramá we 3 jedn., z franc. 5) Hrad Smrkohorský, čin. w 5 jedn. s předhrau, od Birch-Pfeiffrowé. 6) Hynek, katůw pacholek, čin. 5 jedn. od Birch-

Pfeiffrowé. 7) Kupec Benátský, drama w 5 jedn. od Shakespeara. 8) Laupežníci, smut. w 5 jedn., od Schillera. 9) Makbeth, drama w 5 jedn., od Shakespeara. 10) Orel, ryba a medwěd, fraška se zpěw. w 3 jedn., z něm. (pseudon. Wewerka). 11) Strážný duch, čin. w 5 jedn. s předhrau od Kocebue. 12) Wallenstein, smut. w 6 jedn. od Schillera. 13) Wěžeň w pewnosti sw. Ondřejské, wesel. w 5 jedn., z franc.

702. *Daudlebský.* Angelská hora, čin. w 5 jedn. od Kuna, *rkp.*

703. *Havlíček.* Wespolní zkaúšení, wesel. w 1 jedn. od Weinaera.

704. *Uhlíř.* *w rkp.*: 1) Chudoba a šlechtnost, wesel. w 3 jedn. od Kocebue. 2) Dcera lakomcowa, drama w 3 jedn., z franc.

705. *Laučowský.* Čerwenopláštník, čin. w 4 jedn. dle Kocebue, *rkp.*

706. *F. Daucha.* 1) Dwanáct spících panen, bajka se zpěvy w 3 jedn., z něm. *rkp.* 2) Romeo a Julie, truchl. w 5 jedn. od Skakesp. 3) Tankred, zpěw. w 2 jedn., přel.

707. *Marech(?)*. Emilia Galotti, truch. w 5 jed. od Lessinga, *rkp.*

708. *Nowotný.* Kauzelná věž w Krkonošských horách, kauzelná bajka w 3 jedn., přel. z něm., *rkp.*

709. *Silbernagel.* Mlynář a jeho dítě, obraz žiwota národního od Raupacha, *rkp.*

710. *Ujka.* Obležení Korintů, zpěw. w 4 jedn., přel.

711. *Peška.* Ona je šilená, čin. w 3 jedn. od Lamberta, přel.

712. *Rieger.* Pan Čapek, fraška w 1 jedn., pols. od hr. Fredra.

713. *Jilemnický.* Podiwná nemoc, wesel. w 2 jedn., *rkp.*

714. *N. F. K.* Příhody na cestě po diležanci, fraška w 6 jedn., z něm.

715. *Štefan.* Rodina Barcelonská, smut. w 5 jedn. od Schenka.

716. *Nejmenowaných.* 1) Dobyť Smolenska, čin. w 4 jedn. od Weissenthurnowé. 2) Meluzina, báchorka se zpěvy w 3 jedn. od Nyrenbergra. 3) Nájemník Kminek, fraška w 5 jedn. Kocebue. 4) Wečer, noc a jitro w Paříži, čtvero obrazů ze žiwota Pařížského.

717. *W časopisech:*

Divišovský. Zrůny. činohra půwodní. Výjimek we Wčele 1838 str. 165. a č. 26.

Fr. Daucha. Romeo a Julie od Shakespeara. Zlomky w Čas. mus. 1844. str. 323. Celá 1847 od Matice.

J. Chmelský. a) Výjimek z dram. básně: Láska Čechowa. Čas. mus. 1835. I. 3. b) Česká Erato. α) Recitativo z arie Malkolma z Rosiniho opery: Panna jezerní. Wčele 1835. č. 5. β) Laučení s milenkau dle L. Rechtsteina, tamž. γ) Výjimek z Jesondy, tamž č. 47.

W. Kliepera. Tataři u Holomauce. činohra. Druhé jednání w Čas. mus. 1828. II. 29.

Boh. Křížek. Přeložil několik her Shakespearových Hamleta atd. Viz Kwěty 1838. příl. 15. a 1841. 57. Též Kolár, tamž.

Sl. Tomiček. Výňatky 2 Puškinovy básně: Boris Godunow. Kwěty 1835. příl. 5—7.

c) Ř e ě i.

718. Chwalověč, kterauž na den 9. Srpna 1784 při ustanovení a utvrzení slavné městské rady jménem celého Pražského měšťanstva přednesl Jan Tad. Habřina, měšťan Pražský, 70 let starí. 8. w Praze u Jana Höchenbergra. 16 str.

719. Předmluva před zkoušením po skončeném běhu zimním dne 13 Dubna w kr. městě Nimburce, konaným od duchowního kněze DOM. KOSTÁLA etc. přednesená, w Praze u Johanny Prušowé. 1784, 4.

720. Řeč Pražských městských wolenců na den installací kr. purkmistra Jindřicha Neubera, z něm. 1800.

721. Řeč při padesátileté slavnosti pana Jos. Mich. Žáka, farního učitele w městysi Miroticích, držaná w tamním kostele farním od *Frant. Štarka*, c. k. školního komissáře etc., dne 31 Srpna 1800, w Praze u Johanny Jeřábkové, 8. str. 32.

722. Chwalověč při příležitosti, když J. O. p. J. Josef kníže a vládař domu Lichtenšteinského etc. za dědice svého pana bratra Aloysia Josefa se prohlásil. Přednesená od Dominika Šauera, panství Kostelce auředníka. 1805, w Praze, 4. 1 arch (přel. J. Nejedlý).

723. W spisku: Descriptio solennis introductionis canonicorum Praemonstratensium de fontibus Siloe in collegium et gymnasium reg. civitatis Teutobrodae, 3 Nov. 1807, Pragae, 4. str. 46, nalezejí se také české prohowsory, držané od w. d. p. opata a p. krajského, čeština J. Rautenkrancem sprawená.

724. Řeč držaná při swěcení praporce zeměobranců etc. od Fr. A. Wacka r. 1809, wyltištěná w Rozmanitostech P. str. 3—18.

725. Školní řeči w *Příteli Mládeže*: Řeč před zkoušením a po něm. I. 72. od J. T-la.

726. Slovo pronesené u prostředí blahočinného sboru sbratřených církwi w Bostoně. Od P. L. Wiliama Chaninga. Přel. W. Štulec. [Čas. mus. 1843. 211.] Slova žáků druhé třídy humanitní při rozchodu posledním na gymn. akad. w Praze na den 5 Srpna k přednesení uchystaná (od Krejčího). 1843. str. 8. Láška k vlasti. Řeč k učitelstvu od J. M. Krále. W Praze 1846 u J. Pospíšil. 8 str. 27. Promluwa k dítkám na začátku škol 1838, od prof. Stránského. K žákům ze školy vystupujícím, od téhož. Promluwa při slavnosti we farní škole Welišské 1834, od téhož. — Promluwa k weškerému učitelstvu wikariatního okresu Kopidlenského při držané s ním dne 19 Máje 1836 hlavní konferencí, od Wacka A. Též při konferencí r. 1838. 1840. 1841. Téhož slowo k učitelstvu o rozbirání toho, co žáky své we škole čísti nechává. Téhož přednesení při konferencí 1842. Řeč duchovní, držaná u hrobu welewážného p. Wácl. Řebky, učitele Ko-

pidlenského † 28 Máj. 1838, od téhož. — Promluwa učitele k dítkám druhé třídy při nastaupení auřadu jeho 1842. (Dušek Wend.) — Promluwa k učitelstvu při školní konferencí 1843, od Šolce Jos.

d) Zábavné i naučné spisy.

a) Časopisy, almanachy, sbírky.

727. Učitel lidu (mrawy a hospodářství za předmět mající). W Praze w impr. c. k. normalní školy 1786, 1787, 1788, 8. každý běh roční po 12 swazečkách.

Jest to měsíční spis z něm.: der Volksfreund, kterýž Karel Egon kníže z Fürstenberka w českém přeložení tisknauti, a za antraty tisku t. čtyry archy po 3 krejce. prodáwati dal. První běh přeložil Fr. TOMSA, druhý a třetí far. ANT. VOITA. Obsahuje naučení k domácímu hospodářství, k nawedení počestného a chwalitebného žiwota, a příběhy pěkné.

728. Staré Nowiny, aneb spolusebrání rozličných spisů z wšelikého umění historického, geografického, filosofického, fysického, hwězdařského, oekonomického, k užitečnému času tráwení w umění zhěhlých slow, jazyka milowníků, a k potřebnému naučení mladého věku lidí, z částky z jiných knih wylitnutých a w slowenské čisté raucho oblečených, z částky pak w nowě wzdělaných, jimž místo předmluwy předložen jest charakter anebo wyobrazení našeho milost. císa. a kr. Josefa II. W B. Bystrici u J. Jos. Tumlera 1786, w 8. str. 741, mimo rejst.

Wydáno od *Ondřeje Plachého* pomocí jiných učených Slowáků. Jan Hrdlička tam má 6 pojednání.

729. Měsíční spis k poučení a obweselení obecného lidu od *FRANT. TOMSY* na rok 1787 w 8. dwanácte swazků. Obsahuje věci z fysiky, historie o přirozených věcech, některé powídky pro lid a pro mládež, bajky z Lessinga a j.

730. *W. KRAMERIUSA* a) Wečerní shromáždění Dobrowické obce, aneb prospěšná naučení, dle kterýchž jeden každý všemu dobrému se poučiti, před mnohou škodau se wyltrihati, i také o rozličných na swětě paměti hodných věcech známosti nabyti může. Částka první (wíce newyšlo), w Praze 1801, 8. s obrázkem kauli swěta předstawujícím, str. 160.

b) Přítel lidu, knížka k poučení a wyrazení wydaná, w Praze 8., díl A. 1806, str. 208, díl B. 1807 str. 208.

Tito spisowé vycházeli w určitých dobách po půl arších s nowinami.

731. Český pautník (wydaný z něm. od *Meinerta*, česky překládaný, nejprwé *J. NEJEDLÝM*, potom jinými), w Praze 1801, 8. č. 1—26, 1802. Číslem 4. přestal český, neměw než 50 odbíračůw.

732. Hlasatel český, spis čtvrtletní k poučení a obveselení, vydávan od JANA NEJEDLÉHO, w Praze I. díl 1806 8. str. 644. II. 1807 str. 660. III. 1808 str. 652. IV. 1818 str. 636. Naučného a zábavného obsahu, zawíraje básně, powídky, historické zlomky, známost přírody, výjimky ze staré literatury, a přeložené části z řecké a římské.

Aučastníci toho spisu byli čtyřmécitma.

733. Český Lidomil, vydávan od *Frant. A. Pabsta*, c. k. auředníka (překládán od *J. HÝBLA*) 1810, 14 swazků.

Obsahuje nejnowější swěta přiběhy, nejnowější seznání krajin a národů, historické části, pohádky, anekdoty a j.

734. Prwotiny pěkných umění (neb Wideňské Listy) od *Jana Hromádky*, we Widni, 4. Na rok 1813—17.

Při těchto Listech Wídenských podíl mělo přes 70 pomocníků. Obsahují pak naučné, mravné, zábavné spisky menší z historie politické, přírodní, z rodo-a zeměpisu, hwězdářství a j. zvláště ale básně wšeho druhu lyrického, rozpravného a t. d. Mnohé pokusy zde jak půwodní tak přeložené náležejí mezi lepší plody literatury naší.

735. *MATEJE SYCHRY*. a) Powidatel, aneb sbírka rozmanitých paměti hodných přiběhů, powidaček, důwtipných nápadů a průpowědí, k poučení a obweselení, swazek I. w 8. welkém 1815. W Brně a Olomauci str. 188 swazek II. tamže 1815, str. 237 swaz. III 1817, str. 210.

b) Kratochwilník, spis pro. obweselení a spolu k poučení, jež sbírá a na swětlo wydává etc. Swazek I. w 8. mal. W Brně 1819 str. 152, swazek II. 1820. str. 142.

c) Kratochwilná wčelinka. Sbíрка mnohých powídek. Swazek I- w Brně u Traslera 1827, 8. str. 160 (w prose i we werších.)

736. Rozmanitosti. Zbírka wšeho užitečného a obweselujícího k zšlechtění srdce, wybraušení rozumu a obweselení mysli. Wydáwaná od *J. Hýbla* 8. W Praze I díl u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu A 1816 str. 92, B str. 96, C 96, D 1817 str. 96, E str. 84 s obsahem, II díl tamže F 1817 str. 96, G str. 96, H 1818 str. 96, I str. 96, K str. 80 s obsahem; III díl u Boh. Háze L 1818 str. 96, M str. 96, N str. 96, O 1819 str. 96, P str. 90 s obsahem; IV díl u Straširypky R 1822 str. 96. Podíl při tomto časopisu wzalo přes 50 spisowatelů.

Obsah jeho jsau: básně lyrické (mezi těmi některé duchowní), bájky; nápisy, pohádky a j. drobnůstky, ale i dramatické, wětší menší prosaické powídky neb rozprávky a t. d.

737. Hyllos, národní časopis poučujícího a obweselujícího obsahu. Ku prospěchu některých dobročinných založení, wydáwaný od *K. E. Rainolda*, wedený (ne překlád.) od *JANA HÝBLA*

4. w Praze u Jos. Fetterlowé z Wild. I. 1820. První půlletí Leden — Čerwen str. 208. Druhé půlletí Čerwenec — Prosinec str. 206. II. 1821. První půlletí tamže, str. 208. Wše to dohromady 78 archů s 60 obrázky.

Tento od téměř 50 spisowatelů snesený spis zawírá mnohé části z historie vlastenské i cizí, žiwoty, popsání míst památných, jako Prahy, Plzně etc. obyčeje národní, rozprávky mravné i zábavné, básně lyrické (některé s hudbou), bájky, propowídky, pohádky, výjimky ze starší literatury, i přewod z latiny (Poklad Plautů) a j.

738. *W. R. KRAMERYUSA* a) Zlatá kniha, aneb nowý Zwěstowatel wšeho dobrého a užitečného pro národ slowenský, obsahující nejdůležitější a nejprospěšnější k čtení předměty jak z popsání zemí a krajin, tak z kroniky swěta, z hist. wěcí přirozených, nowé i neznámé starší přihody, práce básnířské a jiného wšeho obsahu zástoje (předměty). Díl I a II. W Praze 1817. 8.

b) Dobrozvěst, spis k čtení užitečnému a kratochwilnému. W Praze 1819. 4.

Předmět jest wyspání krajin, známé přírodných wěcí, básně a jiné drobnosti. Přispělo 18 spisowatelů swými pracemi.

739. *Čechoslaw*, národní časopis pro Čechy a Morawany atd. Spisuje *W. R. KRAMERIUS* I. ročník 1820 w 4. str. 320 tiskem Šolowským — II. ročník 1821 str. 416. — 1822, wydává *W. R. Kramerius* spoluwedením *F. Tomsy*, str. 400. — 1823. str. 416 [od č. 16 wedením samého *Krameriusa*; poslední číslo wedením *Tomsy*; od č. 27. byl wydawatel p. z *Šenfeldu*] — 1824. str. 426, č. 52 po archu w 4. wedením *TOMSY*. — 1825. též str. 664. č. 53. [s přílohami hudebními a j.]

Obsah činí básně wážné i žertowné, půwodní i překládané wšeho téměř druhu, hymny, ody, elegie, rozpravné, naučné, listy, idylly, satyry, popisné, bájky, pohádky, znělky aneb sonety, nápisy etc. Překlady jsau nejwíce z němčiny (*Schillera*, *Göthe* a j.) ale také z angličiny (*Ossian*), polštiny a ruštiny, lat. a řečtiny. Prosaická wětší část zawírá mnohé powěsti, romány, anekdoty půwodní: přeložené výjimky a památnosti z vlastenské a cizí historie, popsání vlastenských slavností, zvlášt-ních míst, žiwotopisy, částky zeměpisné, powídky pro děti, zpráwy o hudebním umění, diwadle českém, akademích, knihách nejnowějších, kritiky etc. Wše to welmi nestejně ceny, a často prwní toliko pokusy spisowatelů, jichž tu sto a třidceti osm se počítá.

740. *J. L. ZIEGLERA* a) Dobroslaw aneb rozličné spisy poučujícího a mysl obweselujícího obsahu w řeči wázané a newázané. Sebral i wydál etc. Tři díly po 4 swazcích. W Praze u *Josefy Fetterlowé* z *Wildenbrunu* 1820. 3.

Podíl w tomto spisu má osm mécitma spisatelů. Zawírá pak básně rozličné wážného i žertowného obsahu, bájky, nápisy a hříčky, powídky a jiné drobnůstky i některé diwadelní hry; dále starobylostí, výjimky z hist. cesty, žiwotopisy učených neb jinak znamenitých Čechů.

b) Milozor, aneb rozličné spisy poučujícího a

obweselujícího obsahu w řeči newázané i wázané. Sebrané a wydané od téhož. Spis po různu vycházející, toho obsahu, co Dobrosław; wydáwan w Hradci Králowé 1824. 8. Iní díl str. 186.

Tento spis jest jako nástupce Dobrosława, a jemu cele podoben obsahem. Mimo wydatel 14 jiných spisowatelů zde větší menší podíl má.

c) Milina aneb noworoční čtení od téhož, nákladem J. H. Pospíšila. W Hradci Králowé 1825, 12. str. 175.

Podobného jest i tento spis obsahu, zawiraje práce dewíti spisowatelů, a sice jedno drama, rozprawy z historie a z obraznosti, básně etc.

741. *Krok*. Weřejný spis wšenaučný pro vzdělance národu českého-słowanského. Wydáván přispíwáním mnoha učných wlastenců, od J. SWATOPL. PRESLA atd. *Díl I.* w 8. část I. 1821. str. 160. č. II. str. 164. č. III. 1822. str. 160. část IV. 1823 str. 160. *Díl II.* část I. 1824. se 7 obrazci; část II. 1827, část III. 1828; část IV. 1831 (wšeho str. 638.), w arcib. tisk. *Díl III.* část I. 1833. (u B. Háze w knihkupectwí); část II. 1834 (s obrazcem); část III. 1836. (3 ryt.); část IV. 1836. (wšeho str. 627). Obsah: jazykozpyt, krasowěda, umy, žiwnosti a řemesla, mudrcwí, dějinstwo, měřictwí, přírodnictwí, lékařstwí, práwnictwí, bohosłowí. O wědách slohem wědeckým jednati se pokušeno. *Díl IV.* část I. 1840. str. 160.

742. Zwěstowatel, prací J. Lindy, nákladem J. Frant. z Schönfeldu od Čerwence 1820 až do konce r. 1824. Mimo politické nowiny také literní, nejwíce zábavná díla i některé básně obsahuje.

743. Jednání společnosti Wlastenského Museum w Čechách. Částka I. W Praze 1823. 8. str. 64. Částka II. 1824 str. 131. Přeložil z něm. WÁCL. HANKA. Částka III. přel. Hýblem.

744. *Pautník slowanský*. Sbíрка spisů zábavných a ponaučných, týkajících se zwlášť literatury, historie, techniky a hospodářstwí. Sebráním FR. B. TOMSY. Díl I. w Praze tiskem a nákladem rytíře z Šenfeldu, 1826, 8. (str. 168 a 8, 3 ryt. w 4.) — Díl II. 1826 (str. 106 a 6, 2 ryt., z nichž jedna notowá). — Díl III. 1826 (str. 117 a 3, 2 ryt.) — Díl IV. 1826 (str. 109 a 3, 2 ryt.) — Díl V. 1826 (str. 111 a 1, 2 ryt.) — Díl VI. 1826 (str. 108 a 4, 2 ryt.) — Díl VII. 1827 (str. 111 a 1, 2 ryt.). Spisowatelů 26 přispělo.

745. *Rozličnosti Pražských Nowin*. W Praze 1826 w 4. (str. 26 bez zn. a 38 archůw), wydawatelé synowé B. Háze, spisowatel JOS. LINDA, roku 1827—1833 (sedm běhůw ročních) též po 52 arších. Potom pod změněným titulem:

746. *Česká Wčela*. 1834 w 4. (52 arch. a příl. not.). Redaktor Čelakowský R. 1835 (52 archy) od půlowice Prosince wedl ŠTĚPÁNEK, potom týž přes 8 let až 1844 do čísla 37, pak až do č. 3 r. 1845 Fr. Klučák, odtud K. ŠTORCH. Obsah: Práce básnické, zábavné čtení, známost zemí a národů, pojednání přírodopisná, literární nowosti a smíšeniny. Až do konce r. 1845 počítal tento spis asi 270 pomocníkůw spisujících, mezi nimi 12 ženštin.

747. Časopis společnosti wlastenského museum w Čechách, w Praze 8. *I. roční běh* 1827 u Pospíšila (str. 140, 148, 144, 152, mimo reg. etc.), wedením FR. PALACKÉHO. — *II. r. běh* 1828 (str. 144, 142, 144, 144 a reg.). — *III. r. běh* 1829 (str. 136, 136, 128, 132). — *IV. r. běh* 1830 (str. 470). — *V. r. běh* 1831 (str. 464 a reg.). — *VI. r. běh* 1832 (str. 488 a reg.). — *VII. r. běh* 1833 (str. 470 a reg.). — *VIII. r. běh* 1834 (str. 480 a obsah). — *IX. r. běh* 1835 (str. 470). — *X. r. běh* 1836 (str. 436, 3 ryt.), zawirá auplný obsah wšech 10 dílůw dle předmětůw i spisowatelůw. — *XI. r. běh* 1837 (str. 502 a 6 rytin). — *XII. r. běh* wedením P. ŠAFARIKA 1838 (str. 596 a 5 rytin). — *XIII. r. běh* 1839 (str. 509 a obsah). — *XIV. r. běh* 1840 (str. 425 a obsah). — *XV. r. běh* 1841 (str. 487). — Přispělo 63 spisowatelů. *XVI. r. běh* 1842 (str. 638 a obsah). — *XVII. r. běh* 1843, wedením J. E. WOCELA (str. 640). — *XVIII. r. běh* 1844 (str. 640), pos. Kwět. 216, 394. — *XIX. r. běh* 1845 (str. 700 a 6 rytin). *XX. r. běh* 1846 w 6 swazcích (str. 854). Obsah wšec jest: Básně i prosa, pojednání rozličná, kritiky, staré písemnosti české, zpráwy literární, biografické, genealogické, známost wlasti, přírody atd. Mezi přísně wědeckým a prostonárodním drží prostředek. Při každém dílu aučty a zpráwy od Matice české.

748. *Jindy a nyní*, anebo: Sbíрка obrazů pamětihodných osob, wěcí a příběhů z minulosti a přítomnosti, s připojeným popsáním a jiným rozmanitým wyprawowáním. Wydáním Karia Rainolda. Wedením JANA HYBLA. (dwa swazky aneb půlletí.) 4. (25 archů a tolik rytin), w Praze tiskem J. H. Pospíšila 1829. [L. 1828 wyšlo 26 numer s rytinami, kteréž opět r. 1829 otištěny.] — R. 1830 první půlletí (str. 104 a 25 obrazkůw), druhé půlletí (str. 194 a 25 ryt.) tamž. — R. 1831 wydáním J. H. Pospíšila, wedením J. Hýbla, I půlletí 4. (str. 104 a 25 ryt.) II půlletí (str. 104 a 25 ryt.) — R. 1833 pod jménem: *Jindy a nyní*. Národní zábawník pro Čechy, Morawany a Slowáky. Nákladem a wedením J. H. Pospíš. atd. Nowého běhu půlletí první. 4. (26 archů).

749. *Čechoslav*. Wšeobecný zábavník, tisk, a nákladem J. H. Pospíšila. Swaz. I—IV. 1830. Swaz. V—VIII. 1831. Každý 64 str. [Redaktorové: Franta, Langer, Tomiček.] (Jako pokračování toho jsau: *Čech*. Zábavný a poučující spis. Vydán od W. Franty a S. Tomička. w 8. (str. 74) W Praze 1832 nákl. Pospíšilovým. *Samo* atd. str. 78 tamž 1832. *Krok* atd. str. 84. a ryt. tamž 1833. Obsah básně, powídky, pojednání atd.

750. *Wečerní vyrazení*. Kniha k powyrazliwému čtení, wydáwaná od W. R. KRAMEŘIUSA. Díl I. a II. w 12 swazcích. 8. w Praze, u J. Jerábka, 1830. Potom s něco změněným titulem: *Wečerní vyrazení*. Časopis k užitečnému a kratochwilnému čtení, wydáwaný z nejvyš. c. k. powolení, wedením a nákladem atd. *První roční běh*. Dwa díly, dohromady čísel 88, str. 702, a 11 obrazůw, tamž 1831 — *Druhý roční běh*, díl I. a II. str. 400 tamž 1832. — *Třetí roční běh*, díl I a II tamž 1833 str. 400. — *Čtvrtý roční běh*, str. 112, tamž 1834. Obsah: Hospodářské připomínky; historické malíčkosti; zábavné čtení a básně i zeměpisné drobnůstky; nowá wyšetřowání a nálezy; smíšeniny a pochautky. [Pro nedostatek odbíratelůw (30) s číslem 7 přestalo.]

751. *Tatranka*. Spis pokračující rozličného obsahu, pro učené, přečtené i neučené, práci a nákladem JIŘ. PALKOWICE atd. *I roční běh* (Díl I.) Swaz. I. w Prešpurku 1832. 8. písmem Belnayho dědiců, str. 115. Swaz. II. 1832. str. 116. III. 1834. str. 116. IV. 1837. str. 120. — *Díl II.* Swaz. I. 1841. písmem Ant. Šmida. 8. str. 116. Swaz. II. 1842. str. 119. Swaz. III. 1842. str. 109. Swaz. IV. 1842. str. 114. — *Díl III.* Swaz. I. 1843. str. 112. Swaz. II. 1844. str. 104. Swaz. III. 1845. str. 104.

Obsah: básně, historie, zeměpis, literatura, Kritika atd. [Posudek Čas. mus. 1832. 235. Kwět. now. 1843. str. 29.]

752. *Květy české*. Listy zábavné pro wšeliký staw, wedením a nákladem J. H. Pospíšila atd. W Praze a Hradc. Kr. *I. roč. běh*. 1834. w 4. str. 434. — *II. běh* 1835; str. 522. *III. běh* 1836; str. 416 a příl. 104. — *IV. běh* 1837; V. 1838; VI. 1839; VII. 1840; VIII. 1841; IX. 1842; str. 410. příl. 104. — X. 1843 pod titulem: *Květy, národní zábavník pro Čechy, Morawany, Slowáky a Slezany* wedením a wydáwáním Jarosl. Pospíšila. str. 420. *Nowiny literar.* str. 104. — XI. ročník 1844; str. 624. Příl. str. 4. — XII. ročník 1845.

Posud nejčtanější časopis, obsahuje básně, powídky, články žiwoto-, děje-, národ- i zeměpisné, rozličnosti, o hudbě, diwadle, umění, dopisy a zpráwy. Příhody jednají o literatuře, wědách a umění atd.

753. *Swětozor*; nejlacinější spis obrázkowý k rozšíření užitečných známostí pro Čechy, Morawany a Slowáky. *I. roč. běh* 4. str. 416. W Praze nákladem synů B. Háze. Redaktor P. J. ŠAFARÍK. 1834. — *II. roč. běh* tamž 1835. str. 352.

Obsah: články z země-, národu- a dějepisů.

754. List c. k. Prachynského auřadu. Páletí I. a II. 4. w Písku tiskem Jos. Fetterle. 1835.

Obsah: Krajská nařízení, pojednání hospodářská, popsání zákukůw a p. něm. a česky. Čestina podlá. [Pos. w Kwětech 1835. 357.]

755. *Wěstník*, wydáwan od J. KALINY s příspěvky několika ochotníkůw. Swaz. I. w Praze 1842. u K. Jerábkové. 8. str. 48. [Wice newyšlo.]

756. Česká biblioteka pro wlastence milowné jazyka mateřského a nowých wědomostí k rozšíření umění a ošlechtění srdce od JANA JAWORNICKÉHO. Swaz. I. w Praze 1830. nákladem J. Pospíšila w 12. str. 120. Swaz. II. 1833. str. 128. III. 1836. str. 126. IV. 1838. str. 138. V. 1840. str. 124. VII. 1864. str. 76.

Obsah: Pojednání o náboženství, wychowání dítek, popsání zemí a národů, žiwotopisy swatých, wnalezení nástrojů, řemesel, příběhowé minulých wěků i našich časů, básně atd. čtenářům wšelikého pohlawí, wěku a stawu.

Časopis hospodářský, w. Hospodárství.

757. *Wlastimil*, přítel oswěty a zábawy. W Praze tiskem a nákl. J. Spurného. *Díl I.* 1840. str. sw. I. 312. II. 308. III. 304. IV. 290. *Díl II.* 1841. str. čast. I. 288. II. 288. *Díl III.* 1842; str. 288.

Obsah: werše i prosa k poučení a obweselení od více nežli 30 spisowatelů.

[Posud. Kwět. Now. 1840. 14. 1841. 61. 1842, 86. 1843. 18.]

758. *Dennice*, spis zábavný a poučný od J. B. Malého. Díl I. w Praze 1840. u Wác. Špinky wel. 8. str. 382 s mapičkau. Díl II. str. 384. — Díl III. 1841 str. 248. Obsah: Básně, powídky, země-, národ-, děje- a mrawopis, výjimky z cizích spisowatelů, kritika, literární nawěšti. atd. [Posud. Kwět. Now. 1840. 9. 1841. 62.]

759. *Paleček*, milowník žertu a prawdy. Na swětlo posílan od Fr. Ruběše, F. Hajniše a Ještěněkoho. Swazeczek I. 1841 (1. a 2. wydání) tiskem a nákladem J. Spurného, w 12. str. 69; sw. II. str. 60; III. 72; IV. 66; V. 1842 str. 62; VI. 59; VII. 1842 str. 60; VIII. 1843 70; IX. 57; X. 60; XI. 60; XII. 60. XIII. 1844 60; XIV. 60; XV. 60; XVI. 1845 60. Obsah šprymowné spisky weršemi i

prosau. XVII. (od Rubeše a Filpka) 1846 str. 60; XVIII. str. 60.

760. Morawsko-slezský časopis pro lid, vydáváním Fr. Diebla, w Brně 1842 až do 1847, měsíčně po swazcích.

761. *Jos. K. Tyl. Pražský posel.* Sbirka užitečného i obweselujícího čtení pro lid jazyka českého. Díl I. w Praze 1846 u Jar. Pospíšila (w 6 swazcích), str. 573 w 16.

762. *Kar. Wladisl. Zap. Pautník.* Časopis obrázkový pro každého. První ročník 1846, nákl. a tisk. synů B. Háse. 4.

763. *Morawský vykladatel.* Ponaučné a kratochwilné listy pro wenkowský lid, vydávány od ANT. ŠENKA. U Ant. Škarnicla w Holomauci 1846. 4. Díl I. swaz. 1. str. 1—32, sw. 2. str. 33—64 (s obrázky).

764. Kalendář pro čas a věčnost. Mixtura proti smrtelné úzkosti pro obecný lid, a mimo to také pro duchovní i světské wašnostpány. Ozdobený podiwaými obrázky dle staré, ale ještě trwající mody, jež w mateřský jazyk uwedl Fr. P. Polenský. W Brně nákladem Karla Winikera. Tisk wdowy Rad. Rührera 1847 str. 128 w 8. Jest to překlad letošního ročníku we Freiburgu Bryzgawském vycházejícího spisu: Kalender für Zeit und Ewigkeit von Alban Stolz

765. Almanach aneb Noworočenka, nákladem J. H. Pospíšila, w Hradci Kr. 1823 str. 200 w 12. Péči professorů KLICPERY a CHME-LY. — Opět Almanach na rok 1824 tamže, str. 203, péči prof. CHMELY. Obsah: básně a powídky. W 1. dílu aučastenství mělo dewět, w 2. osmnácte básnikůw.

766. Dennice aneb Noworočenka na r. 1825, sebráním CHMELY a ČELAKOWSKÉHO, tamž, 12. str. 186. Přispělo 9 básniků.

767. *Zora.* Almanach na r. 1835. *První ročník.* 16. str. 286 a 4 obrazy, w Budíně w univ. tisk. — *Druhý ročník* 1836 str. 288 a 4 obrazy. — *Třetí ročník* 1839, str. 292, 1 obraz. — *Čtvrtý ročník* 1840, tamž, str. 205 s 1 obrazem.

Obsah: Básně rozličné a powídky. W 4 ročníku nachází se přání nejjasn. císaři a otci od J. C. W. Františka Karla, weršem. Mezi básníky vyniká tu Holý. Reč nestejná, jiných jiný, wšbec od české se wzdalující. Pos. Mus. čas. 1836. 207.

768. *Hronka.* Podtatranská zábawnice, časopis krasomilého a užitečného čtení, wedením KARLA KUZMANYHO. *Díl I.* 1836 w Báňské Bystřici u Fil. Macholda, 8. str. swazek I. 96, II. 100, III. 96. — *Díl II.* tamže 1837 str. 237. — *Díl III.* 1838 str. 288.

769. *Plody zboru učenců řeči česko-slowanské* Prešporského. 8. str. 156, w Prešporku u Landerera 1836. (Pos. w Čas. mus. 1836, 215 od Chmelsens.)

770. *Wesna.* Almanach pro kwětaucí swět. Ročník první Sestawil KAREL TUPÝ. 18. (str. 288 a 2 ryt.), w Praze 1837, nákladem Pospíšila. Obsahuje wážné, komické i humoristické plody od Tyla, Wrátka a j. (Pos. w Čas. mus. 1837, 129 od Palackého.) — II. ročník 1838 str. 302. — III. 1839 str. 248. Básně a powídky, mistopisy atd. (Erbenowa báchorka Poklad polsky přel. od Roštišew. W. Kwět. 1838 příl. 48.)

771. *Nitra.* Dar dcerám a synům Slowenska, Morawy, Čech a Slezka, obětowaný od Milosl. Jos. Hurbana. Ročník I. w Prešporku 1842 u A. Šmida, mal. 8. str. 312. Obsah: Básně a powídky. (Posud. Kwět. Now. 1842 str. 73.) Ročník II. — Ročník III. w Pešti 1846, 12. str. 220.

772. *Horník.* Almanach na r. 1844, sestawil a wydal Petr Miloslaw Weselský, tiskem Jar. Pospíš. w Praze, mal. 8. str. 168 — Týž na rok 1845 w arcib. tisk., str. 208. Obsah: Básně, powídky, mistopisy atd. (Pos. Kwěty 1845 str. 328.)

773. *Wybor z literatury české.* Díl I. od nejstarších časůw až do počátku XV. století. (Nákl. č. mus. č. XVII.) W Praze 1845, wel. 8. str. XV a 646 čili 1296 slaupečů, mimo: počátky staročeské mlwnice, P. J. ŠAFARÍKA, str. 118. (Stkwostné wydání.)

β) Rozprávky, novelly, báchorky.

774. Historie o hraběti Jindřichowi a šťastném synu jeho, kterýžto dwakrát od smrti předpodiwně wyswobozen byl. W Holom. u J. H. 8. 1775. Na Horách Kutnách 1801 a 1805. 8.

775. Makbet, wůdce šotského wojska. Z německé komedie w češtinu přeložený w 5 dílech a 18 smutných předstawenich wyobrazený. W Jindř. Hradci u Ign. A. Hilgartnera, 1782. 8. str. 56.

776. Kupec Benátský, nebo láska a přátelství, z něm. komedie na česko přeložený. W Jindř. Hradci u J. A. Hilgartnera 1782, 8. str. 48.

Tento i předešlý spis jsau wlastně z Shakespearových her dle něm. přeložení wzdělané romány. Wiz recensie jich w Lit. Magazin 2 Stück S. 139.

777. *JOS. IGN. BAJZY a)* René mladencia přihodi a skušenosti, které widal etc. Prešp. 1783 (?) 8. 2 díly (slowácky). *b)* Weselé učinky a rečení etc. 1795, 8. (slowácky).

778. Příběh šwédské hraběnky. Rkp. od SAM. ČERNANSKÉHO, okolo 1787 (Zlob.).

779. Ukutný Jan Pieriere, aneb jak nešťastné muž býti dčwče skrze lásku, od ANT. ZIMY. W Praze 1787, 8. str. 16.

780. Karla z Ekartshausen Porušená práwa člowěčenství, aneb saudní příběhowé z našeho

století, přeložil **JOS. KAWKA**. W Praze u Schönfelda 1787. 8. str. 88.

781. Při dobytí Budinského zámku do zajetí křesťanského padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazvané turecké slečny, řídké a památné případnosti, které w uherském jazyku P. Ign. Mésároš, w slowenském pak **MICHAL SEMIAN**, při církwi ew. Pezinské slova božího kazatel, vydal w Prešpurce 1790, 8. 26 archů str. 384, mimo dedik. we werších a předml.

782. **PROK. ŠEDIWÉHO** a) Maran a Onyra, amerikanský příběh, kterýž se stal, když čtvrtý díl swěta Amerika nalezena byla atd. 1791. 8. w Praze, též 1808. 8.

b) České Amazonky, aneb děwčí boj w Čechách pod správau rekyně Wlasy, podlé Hájkowy kroniky sepsáno. W Praze 1792, 8. str. 110.

c) Mnislaw a Swětwinina, aneb příběhowé prwních obywatelů Okořského zámku, staročeská rytířská historie z XI století. W Praze 1794. 8. str. 159. 1812.

d) Zazděná Slečna, aneb podivné příhody Marie z Hohenturu, rytířská historie z XIII století, w něm. od Krist. Špisa wydaná. W Praze 1794. Druhé zcela oprawené wydání 1798. 8. str. 88.

e) Krásná Oliwie, aneb strašidlo u bílé věže, prawdívá historie na česko wyložená. W Praze 1798, 8. str. 55.

783. **ANT. BOROWÉHO** a) Zrcadlo pošetilostí; aneb nowé i staré, pěkné i daremné, prawdívé i neprawdívé powídačky a historie, jichž jest asi 400. W Praze 1792. 8. 1795, nákl. Kram.

b) Zrcadlo příkladůw k naučení a obweselení, aneb rozličné pěkné historie o maudrých a pošetilých, o dobrých a zlých lidech. W Praze 1794. 8.

784. Básně o čarodějnicích. Krameriusowým nákladem. W Praze 1794. 8.

785. **WÁCSL. KRAMERIUSA** a) Říbrcol na Krkonošských horách, aneb zaklený a wyswožený princ. Staročeská smyšlenka, od W. Krameriusa. W Praze 1794, 1804. str. 124. (Kylar dle Rulíka skladatel.)

b) Arabské pohádky neb historie. Prwní: Nuredýn, perský princ; druhá: Abulfara kupce podivní příběhowé na cestách jeho. W Praze 1795. 8.

c) Čarodějnice Megera, aneb okauzlený zámek p. z Jednorožce. 1795. 8. str. 144.

d) Rozličné powídačky k poučení a k obweselení: Pustý ostrow; Rytíř we wězení atd. Krameriusowau prací a nákladem. W Praze 1808. 8. str. 80.

786. Říbrcál, aneb horní duch na Krkonoš-

ských horách. Powídačky ze starých časů w 8. archůw 5 (bez místa a roku). (Špatná orthogr. a podlý jazyk.)

787. Anežka, sicilská králowna, pěkná hist. z někdejších časů, když rytíři pro dosažení slawného jména putowali a předivné příběhy míwali. W Praze 1795. 1798. str. 181.

788. Žert a prawda, to jest: welmi pěkné smyšlené utěšené historie a rozprávky w několika stech, kteréž se pro wyrazení myslí a pro zasmání, časem i také pro wybraušení rozumu dobře užíwati mohau. W Praze 1796. 8. jakožto 2. díl k Zrcadlu pošetilostí, str. 246.

789. Příběhowé Telemacha syna Ulyssowa. (Od **JOS. JAWURKA**) 1796. str. 425, II. díl 1797, 8. str. 447. Lepší přeložení jest L. Zieglera 2 díly. I. r. 1814, II. 1815. W Praze prwní díl str. 348, druhý 280.

790. Skalní duchowé, aneb prawdívé příběhy Jiřího, chudého nádenníka, pak nenadále obohaceného barona z Bilenbachu. W Pr. 1798. 8. str. 102.

791. Ferdinand a Kalista, španielská historie, kteráž truchliwé a podivné příběhy po zemi i po moři wyprawuje. W Praze 1799. 8.

792. Zdeněk ze Zásmuku s swými towaryši, aneb rytíři w Blanickém wrchu zawření. Staročeská rozprávka, w Praze 1799, 8. str. 117; po druhé 1818 w Praze.

793. **J. RULÍKA** a) Weselý Kubiček, aneb w horách Kašparských zaklený dudák, historický příběh pro wyrazení myslí sepsaný atd. W Praze 1799. 8.

b) Boženka, weselého Kubička manželka. Wydal ku poctiwosti ušlechtilých děwčat českých atd. W Praze 1799. 8. 1802. 8. u Hrab. děd. str. 71.

794. Zaklínač duchů, aneb podivné příběhy z austních a pisemních oznámení pilně shromážděné skrze Wawřince Flamenberga. W Hoře Kutné 1799. 8.

795. **J. NEJEDLÉHO** a) Plzenští rytíři, aneb odplata udatnosti. Staročeské podivné příběhy. W Praze 1799. 8. Změněné poněkud od W. R. Krameriusa 1814. 8. str. 112.

b) Numa Pompilius, z franc. Floriana přel. W Praze 1808. 12.

796. Hrabě Rožmberk, vlastenský rytířský příběh, kterýž se stal w Čechách ku konci šwédské wálky. W Praze 1800. 8. 1810. 8. str. 184.

797. Alonzo a Kora, amerikanský příběh z někdejších časů, když tento čtvrtý díl swěta wynalezen byl. W Praze 1800. 8.

798. Harfeník, powidání z předešlých časů, z něm. na českau řeč přeloženo od **F. KRIEGLERA**. Na Horách Kutných 1800. 8.

799. Věž Mariánky, příběh rytířů. W Praze 1803. 8.

800. Neznámá paní, příběh turecký, aneb mnohé neštěstí táhne za sebou dobrý konec. Z něm. přeloženo 1803. 8. na Horách Kutných u Fr. Korce, 4 archy (páchne němčinou).

801. Atala, neb láska dvou divochů na paušti, z franc. Chateaubrianda (přel. od J. J.) 1805. 12. str. 144. II. vyd. 1832 u Špinky. III. w 1841 w Sbirce Jung.

802. Tonutí na moři a osudové pana setníka jménem Viaud. W Hradci Král. u Fr. Baučka 1808. 8. str. 126. Ty příhody Francauz Viaud, jehož potkaly, r. 1769 do tisku dal; z franc. do němčiny a z němčiny do češtiny přeloženy otrocky, newylaučením ani artikulůw.

803. Nowé krátké a dlouhé zboží, neb kratochvilné powídačky pro obweselení myslí a ukrácejí času vydané (bez roku a místa) w 8. str. 64. Jsau to některé anekdoty z Vade necum, w špatné češtině.

804. Starožitné a paměti hodné veselé popsání, aneb ženský kalendář, w kterém jest k nalezení všecko, co jen zcela k zdání hvězdářskému patříi může. Sepsaný od doktora a učitele umění hvězdářského, Bazališka Panteonolewského (bez místa), 1809. 8. str. 23, pauze žertowný spisek (ze staršího přetištěný).

805. Kramář w pastech a wochličkách obchod wedauci (od Špisa) z něm. přeloženo. Na Horách Kutných 1811. 8.

806. W. R. KRAMERIUSA a) Ildegert, po nejwětším neštěstí šťastný Angličan, Robinsonada. W Praze 1813. (předělána).

b) Příhody princezky z Pontje, wytažená historie z knihy od paní z Gomec sepsané. W Praze 1813. 8. str. 64.

c) Nowé léto, anebo odplata dobročinnosti; obraz wenkowský. W Hradci Král. u J. Pospíšila 12. 1825. str. 21.

d) Wolení manžela, aneb zewnitřní krása klame; příkladný příběh pro krásenky české. tamže 1825. 12. str. 21.

e) Polybius, aneb dobrá mysl se neztratí; žertowný příběh pro spanilé Česky. Tamže 1825 12. str. 48.

f) Potřebné a zbytečné, aneb čím wíce kdo má, tím po wíce tauží. Tichý hrad. Daddy dary. Negr. Tři powídky přel. atd. 8. str. 86. W Praze a Jind. Hradci u J. Landfrasa 1834. (Z Wečerního wyrazení 1831 wyřato.)

807. Španielská rekyňe Lenora z Waleska. 1814.

808. Wilibald z Aichstatu a Amalia z Werboku. Výborní příkladové wěrnosti, stálosti a udatnosti, od J. ŠMITTA. W Hradci Král. 1814. 8. str. 71.

809. Ladislaw a Eleonora, aneb příběhowé welmi šťastných a blažených, pak po 3 léta welmi nešťastných . . manželů, od J. ŠMITTA. Na Horách Kutných. 8. 1814.

810. Příhody Bianky Kapelly etc. přel. z wlašského od FR. BEERA. 12. W Praze 1817. str. 108.

811. Jenowefa, krásný a pohnutelný příběh starožitnosti, w nowě wyprawován pro všecky dobré lidi, zwlášť pro matky a dítky, od JOS. HRADECKÉHO. W Praze 1818. 8. str. 128. Jiné přeložení též knihy wyšlo s nápisem: Jenowefa, podiwní příběhowé rozené wéwodkyně z Brabantu a prodwané hraběnky z Witezomírowa, od Leop. Wiršinka u Jos. Fetterl. z Wil-denbrunn. 1818. 12. a 1824. 12. str. 156.

812. Záře nad pohanstwem, nebo Wácslaw a Boleslaw; wyobrazení z dáwnowěkosti wlastenské od JOS. LINDY. W Praze 1818. 8. str. 196 (půwodní).

813. TOM. KUBELKY a) Jitka, hraběnka z Toggenburku. Prawdiwý příběh z 12 století. W Praze 1819. 8., po druhé w arcib. impr. 1830 str. 168 w 8.

b) Prawisko (prawidélko), kterak Jindřich z Dubínowa k poznání boha přišel. W Praze 1819. 8. (Z němčiny Heinrich von Eichenfels od Schmidta.)

c) Hyrlanda wéwodkyně z Bretaně, aneb tak witezí ctnost a newinnost. Příběh příkladný a pohnutliwý ze starožitnosti pro mladé i staré. Nákladem J. Pospíšila, w Hradci Král. 1824. 12. str. 172, po druhé opraweno tamž 1846, str. 132.

d) Newín, aneb následky z newědomostí; příběh těšitelný. W Praze 1825 w arcib. tisk. 8. str. 96.

814. JANA HÝBLA a) Mladší Speelhofen, Robinsonada přel. W Jind. Hradci 1819. 8.

b) Nešťastná Zuzanka, aneb strašliwé následky malé, nepatrné poklisky; wšem newinným děwčatům k powážení a wystraze wydané. 1819. 8.

c) Rozliční příběhowé k užitečnému a obweselujícímu čtení sebrání. 1819. 8.

d) Poučné a kratochwilné historie o strašidlech, ze spisu pod názvem Rozmanitosti wytažené a znowa do tisku dané. 1820.

e) Obweseleničko, snešeno od J. Hýbla a Tom. Kubelky. 1820. 8. (Z kalendářů toleraucí Hýblowých.)

815. Obležení Rošelské z franc. (paní Genlis) přeloženo od JANA ŠTĚPÁNA. W Pisku. 8. 1820, 2 díly w 4 odděleních, I. str. 264, II. str. 294.

816. Seleczeny wydal: Wšelico pro myslí ctné rozweselení. Díl I. w 8. str. 155, w Rožnowě 1820.

817. Sbíрка paměti hodných příhod; swazek I. W Pisku 1821. 8. str. 156.

818. Láska a wděčnost swědomí, dva příběhowé od Lafontaine. W Praze 1821, od J. W. HÜBNERA a J. LEHKÉHO.

819. Isidor, sedlák Lhotský, uslechtilý příběh pro lid wenkowský i městský; sepsaný od Josefa Hubra, faráře w Ebersbergu a JOS. MEJSTRÍKEM, děkanem Swětelským w češtinu uведенý. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunn. 8. I. díl 1821 str. 253. II. díl 1822 str. 302. Druhé, od Fr. Slámy opravené vydání w Praze 1845, nákladem Ant. Veitha, pána w Libochowě, str. 424.

820. J. W. HÜBNERA a) nalezení ostrova Madéry, aneb zkušenost starých jest předce maudřejší, nežli láska mladých srdcí. 8. 1821 etc. od A. Lafontaine, w češtinu uведено. W Praze 1822 str. 67 w 8. b) Lehkomyslnost klestí cestu k neštěstí, prawdiwý příběh, zčeštěný. W Praze 1822. 8. str. 47.

821. JANA JOS. CHARWATA a) Kleona, newěsta jednoho, choti druhého. W Praze w Sommrowské impressi 1823. 12. str. 66. b) Příhody pana Žamputáře, od něho samého wyprawované a sebrané. W Praze 1824, u Mart. Neureutra. 8. str. 50, z něm. Münchhausen. e) Blahoslaw, aneb kdo swět zkusil, něco wí. 8. w Praze 1824.

822. FR. BOH. TOMSY a) Jaré fialky, aneb příběhowé a powídky z dáwných a nynějších wěků. W Hradci Král. 1823. 8. str. 102.

b) Alfonso a Alménon, a Karangho a Lelanga, dva příběhowé z dáwnowěkosti (přel.), w Hr. Král. 1825. 12. str. 36, u J. Pospíšila.

c) Romantické powídky z minulých i nynějších časů, tamže 1825. 12. str. 212.

d) Klaurenovy powídky, přel. *Dílek I.* mal. 8. (str. 182 a 10 bez zn.), w Praze u Šollowé vedením J. H. Pospíšila, 1826. — *Dílek II.* 1827 str. 220. — *Dílek III.* a *IV.* 1827 str. 140, 144. — *Dílek V.* 1827 str. 212. — *Dílek VI.* 1828 str. 238. — *Dílek VII.* 1829 str. 153 a 3. — *Dílek VIII.* 1829 str. 172. — *Dílek IX.* 1830 str. 224 a 4. — *Dílek X.* 1830 str. 190.

e) Wystěhowanci do Brasilie, aneb chatř u Gigitonhonhy, dle Amalie Šepe atd. W Praze u Pospíš. 1830 w 12. (Jiný překlad W. R. KRAMERIUSA.)

f) Hulda, aneb otcůw hřích, matčina kletba. Romantická powídka ze spisů Klaurenových. W Praze u M. Neureutra, 1831. 12. str. 204.

g) Wěselá přástewnice, aneb rozmanité wyprawování čili powídky dle Grimmových báchorek. W Praze u Hr. Král. nákladem Pospíšila. *Dílek I.* 1832, wel. 18. str. 176. —

Dílek II. 1833 str. 200. — *Dílek III.* 1835, 16. str. 197. — *Dílek IV.* 1837 str. 221. — *Dílek V.* 1838 str. 154. — *Dílek VI.* 1840 str. 185.

h) Čtenářský poklad pro milowníky zábavných dějin a powěstí z minulých i nynějších dob. Z nejlepších cizích spisů sebral a zčeštil etc. *Dílek I.* w Praze u Spurného 1840. 8. str. 120. (Metla boží dle Emer. Scaevoly; Lešek a Janiska dle hrab. G. z Loebenu; Skalní kaple dle J. N. Vogla.)

i) Alpští lowci. W Hradci Kr. a w Praze u Posp. 1840, 12. str. 63.

k) Swatawa a Wojmil, nebo panenské wězení na Hrubé Skále. Starožitná vlastenská powěst od etc., w 8., w Praze w české expedici 1831.

l) Wiz keř Dcero má a daufej! aneb Anna Mladějowská a Bohuslaw Turowic. Půwodně dle starobylé powěstí od etc., 8. w české expedici 1832.

m) Robinson Lerchenfeldský, aneb podiwní osudowé a události Šeb. Ganthöfra, rozeného Widenčana, na jeho cestách etc. Dwa díly, w češtinu uwedl etc. W Praze u J. Jeřábka 1831. 8. str. 69 a 120.

723. Ctnost wede k prawému štěstí, aneb krásu přewyšuje ctnost. Oprawdiwý příběh k uslechtní a obweselení srdce, wydaný od MATĚJE DOMINIKA MATĚKY etc. W Praze u Jos. Fetterl. z Wildenb. 1824, str. 91 w 8.

824. JAN JINDŘ. MAREK. a) Konwalinky aneb sbírka půwodních romantických powídek z starobylých i nowějších časů. Sw. I. w Praze 1824 u Jos. Fetterlowé. 8. str. 131. Sw. II. tamže 1826 str. 112. b) Zábavné spisy Jana z Hwězdy, kdež přicházejí:

α) Jarohněw z Hrádku. Novela z časů Jiřího Poděbradského. Sw. I. w Praze u Jar. Pospíšila 1843 str. 168. mal. 8. Sw. II. str. 144. Sw. III. str. 172 (Porow. Kwěty 1844. str. 108. a 1843. Now. 73.)

β) Mastičkář, powídka z časů Jind. Korutanského, w Praze u Jar. Posp. 1845. Sw. I. str. 152. Sw. II. str. 155. [Pos. Kwět. 1845. str. 156.]

γ) Známosti z průjezdu. Harfenice: dvě nowely z časů nowějších, w Praze u Jar. Pospíš. 1845. str. 168.

δ) Drobné powídky sw. I. w Praze u Posp. 1846. str. 155. [Zábavných spisů sw. IX.]

825. WÁC. SW. NOWOTNÝ. Obět, powídka z dáwnowěkosti české, w Praze 1824 u Jos. Fetterlowé, mal 16. str. 108.

826. J. P. SUŠICKÝ. a) Šlepeje lwová aneb následky žárlivosti. Wýchodní wyprawo-

wání. W Hradci Král. 1825. u Pospíšila. w. 12. str. 22.

b) Wychowanec lásky, hyšpanská nowotinka (novella), tamže 1825. 12. str. 36.

827. J. M. LUDWIK. a) Wěrná ryzka aneb stálost lásky. Dárek krásenkám českým atd. W Hradci Král. 1825.

b) Romulus, první král Římský od Lafontaina, tamž 1826. Dwa swazky w 8. str. 189 a 204.

828. JAN B. WLADYKA. Hyacinty. W Hradci Král. u Pospíš. 1825. 16. str. 76.

829. Morawské powidky, aneb sedm přepodivných obrazů Sw. Cyrilla, w Praze arcib. tisk. 1825. w 12.

830. ANT. ALEX. ŠWIHLÍK. a) Jan Bohomysl, půwodní powídka, w Praze u A. Straširypky 1825. 8.

b) Edmund a Bělínka, půwodní mravná powídka, w Praze u J. Pospíš. 1832. 8. str. 144. a obrázek.

c) Albina, půwodní powídka s obrázkem w 8.

d) Slawibor aneb podvrženec. Půwodní rytiřská mravná powídka. 8. str. 128. 1842 (?)

e) Marcel, pautník z XIX století. Půwodní powídka, w Praze 1843. u A. Špinkowé. 8.

f) Nalezenec. Powídka. Díl I. w Praze u A. Špinkowé, wedením J. Malého. 1844.

g) Helena z Jilowí, půw. mravná powídka, w Praze u W. Špinky 1841. 8. str. 160.

831. FR. B. WEWERKA. a) Štastný osud prw nešťastné princezky. W Hradci Král. u Posp. 1825. w 12.

b) Powídačky pro ukrácení chvíle, tamže 1829 8. str. 52.

832. Edwarda Angličana znamenité příhody, jak na moři tak i na zemi. W Trnavě Joh. Kr. Jelinek 1826. 12.

833. MARIA ANTONIA. a) Serafka. Dárek dcerkám městským, od Dobrowlastky. 12. str. 121, w Praze arc. tisk. 1826, po druhé 1832.

b) Myrrhový wěneček, aneb: Utrpením přichází se k blaženosti. W Hradci Král. 1828 u Pospíš. 8. str. 130.

c) Keř rozmarinový ze stínu do veřejné zahrady přesazený. W Praze arcib. tisk. 1830. 8. str. 140. (Posud. Čas. theol. 1830. str. 622 od Winařického.)

834. Sbíрка powídek zábavných od C. F. Van der Velde. Díl I. Jarwod a Zlatohwězd. přel. Jos. Třebický (Chmela), w Praze 1827 u Jos. Fetterlowé. 12. str. část I. 168, část II. 166. — Díl III. 1828 str. 143. Quido. Čarownice Ilorba, přel. Jos. Hollmann. — Díl IV. 1829 str. 192. Johanita přel. Wetešník. — Díl V. 1830 str. 164. Divadlo z ochoty, přel. A. Marek. — Díl VI. 1832. str. 222. Dívčí

boj, přel. Kamenický (Wacek). — Díl VII. 1832 str. 160. Bitwa s Tatary, přel. J. Šolc. Gunima, Opanování Mexika, w Praze u A. Špinkowé (1843). —

835. FR. ČELAKOWSKÝ. Panna jezerní, báseň (roman) w 6 zpěwích, z angl. Waltera Skota, w Praze u Pospíš. 1828. 12. str. 192.

836. MAGD. DOBROM. RETTIGOWÁ. a) Příběhowě pro dcery české a morawské, přel. z Kocebue, w Praze a Hradci Král. nákl. Pospíš. 1828 8. str. 104.

b) Jaroslav a Terinka, w Jičíně u Kastránka 1841. 12. str. 36.

c) Koš, masopustní žert, w Hr. Král. u Posp. 1846. str. 42.

837. J. M. POHOŘELÝ. a) Jarošín a Swatawa. Powídka z minulých časů. W Praze 1828 w Šollowé impr. 16. str. 20.

b) Jaronka, kněžna Kokořinská, w Litomyšli u Turečka 1830. 8. str. 56.

c) Jarbor a Miloslawa, w Hradci Král. u Pospíš. 1831. 12. str. 48.

838. Téhož. Jeskyně, neb příhody hrabat Sokolowských, pro rodiče a dítky jejich. Z něm. (Beatus-Höhle) přel. atd. w Praze u K. Jeřábka. 1836. 8. str. 306.

839. Zábavné čtení, sebrané z výbornějších čizojazyčných spisowatelů. Díl I—III. w Jičíně u Kastránka 1829. 12. str. 192. 184. 200. Florianowy Novelly přel. F. J. HOLLMANN. — Díl IV. 1830. str. 172 a 9 listů přímětků. Alžběta, aneb Wypowězení Sibiršti, z franc. přel. F. WETEŠNÍK. — Díl V. 1841. str. 136. Obrazy Kawkaské čili popsání mravů a obyčejů, atd. w příběhu Mulla-Nur, z rusk. přel. F. ŠÍR. — Díl VI. 1842. str. 83. Powěsti we wselikých krajinách atd. z něm. přel. F. ŠÍR. (Posud. Kwěty 1841. 29. 81.)

840. FR. XAV. POHL. Příhody a cesty Martina Engelbrechta, z něm. přel. 8. w Litomyšli u J. Turečka. 1829. Podruhé 1837.

841. JOS. K. TYL. (Miroslaw Kutnohorský) a) Statný Beneda, aneb založení proboštwí Wyšehradského. Historická powídka z XI stol. W Litomyšli u J. Turečka. 1830. 8. str. 110. [Srow. Č. Wěla 1837. 189.]

b) Běda lhářům, aneb kuchtík biskupa Welehradského, od J. K. T., w Praze 1840 u J. Posp. 8. str. 75.

c) Kníže dábel. Romantická powídka, wzdělaná od atd. W Praze a w Hrad. Kr. u J. Posp. 1842. 8. str. 104.

d) Masopust. Kukátko postawené w hluku a tísní Pražského života (dle Kwětů 1839). W Praze 1844. u J. Posp. str. 32.

e) Poslední Čech. Novella. W Praze 1844, tiskem Jar. Pospíš., nákl. Calveského knihku-

pectví. 2 swazky 1844. vel. 12. str. 242 a 198. (Udělena mu pocta od Matice české. (Posud. Wšel. 1845, str. 211. 228. 232.)

f) Sebrané spisy atd. Kusy mého srdce, w Praze w arcib. impr. w 12. Díl I. 1844. str. 381. [Hudební dobrodruzi. Alchemista. České granáty. Láška básníkova. Pomněnky z Roztěže. Wlast a matka. — Díl II. 1844. str. 387. Starý Tomáš. Láška wlastenky. Láška wlastencowa. Pro jediné slowo. Praha. Procházka po wúkolí Pražském. — Díl III. 1844. — str. 283. Rožina Ruthardowa. — Díl IV. 1844. Pauf českých umělců.

g) Dwa bratři, aneb český jazyk moje škoda, w Praze 1846. 8. str. 201 (z Kwětů 1845).

842. **KAR. KYSELO.** Swět a činění, čili obweselující a srdce lidská šlechtící rozmluwy a wyprawování. Sw. I, w 12. str. 132, w Praze arcib. tisk. 1830.

843. **J. W. SOMMER.** a) Zábavné powidky obsahu ponaučného i rozmanitého, přel. z něm. (Wyňatek z Jindy a nyní). W Praze u Pospíš. 1830. 12. str. 46.

b) Sáček s penězi, od F. Nelka. W Praze u Anny Špinkové 1843.

c) Wojtěch Strašil, aneb po třech létech u sosnowého kříže. Romantická powidka od F. J. Hofmanna, w Praze 1844. u A. Špinkové 12. str. 56.

d) Keř růžový. Powidka pro kwětauci wěk od Chr. Šmida, přel. z něm. atd. w Praze u W. Špinky 1841. 12. str. 63. Opět 1846 u Karla Vetterle.

e) Černý Janoš, aneb tajná sklepení Benátská. Historický obraz z první polowice XVI stol. Dle Jind. Waldena, w Praze 1844. u A. Špinkové str. 147 w 12.

844. **SAM. GODRA.** Zlatowič. Příběh z nynějších časů. W Skalici u Fr. Škarnicla. 1830.

845. **ANT. PROKOP KUBIŠTA.** Šlechtná pomsta. Dvě nestejně sestry, aneb sličnost není prawě štěstí. Dvě powidky pro šlechtnau mládež od Amalie Šope. W Praze a Hrad. Kr. u J. Pospíš. 1831. 18. str. 54 a obrázek.

846. **FR. TRNKA.** a) Společník wěrný. Kniha pro jasný rozum, dobré srdce a čistau mysl. Sebráním a sepsáním atd. W Brně u J. Gastla. 1831. 8. str. 164.

b) Powidač a wykladač. Knižka ponaučná i zábavná we prospěch mladým i starým, sprostým i důstojným osobám. Sepsal atd. Část I. W Holomauci 1833. 12. str. 47.

847. **JOS. KAUN.** a) Blahorod, aneb dobročinnost přináší auroky. 1831, w Hradci Kr. u J. Pospíš. z něm. C. Weissfloga. Ten samý spis přel. též **J. KALIČKA** w Čáslawi u Reinharta 1832. 8.

b) Čiň prawě! aneb ctnost toliko blaží, w Hradci Král. 1846. tiskem a nákl. J. H. Posp. 12. str. 120.

848. **JAROSL. POSPÍŠIL.** a) Tré powidek zábavných i naučných dle Glače a Houwalda, w Praze 1831. vel. 12. str. 72.

b) Timoteus a Filemon, powídka křesťanských dvojčat, od K. Šmida (spisůw jeho sw. 4.).

c) Josafat, syn krále indického. Příběh ze starowěkosti křesťanské od spisowatele Genowefy (Šmida). W Hradci Král. 1840. str. 120.

d) Wečer před swatbau. Dárek newěstám ze Zschokke (wyňatek z Kwětů) 1842 str. 20.

e) Dvě Marie. Prawdiwá powídka dle F. Jakobsa. W Praze 1842, str. 134 w 12.

f) Ušlechtilá Pawlínka, aneb prawá ctnost wšude štěstí dojde. 1834. II. wyd. w Hradci Kr. 1844, str. 79 w 12. (z časop. něm. der Sammler).

849. Slowanka. Sbirka národních powěstí, wydaná **FRANTAU** a **TOMÍČEKEM** w Praze 1833, Sommrowská tisk. 8. str. 112.

850. **FERD. SELECZÉNY.** Wšelico pro myslí ctné rozweselení. Díl I. (Kal. Fejerp. 1834).

851. **JOS. FR. KOCIAN.** Učedník a učitel w jedné osobě, aneb člověk w bídném snu na tomto pomíjejícím swětě atd. 8. (str. 235). W Táb. a Jindř. Hradci u Al. Landfrasa, 1834.

852. **M. Dr. RETTIG** a) Narcisky. Sbirka historického i mravného obweselení k ponaučení a obweselení. W Praze u Pospíš. 1834, 18. str. 153 s obrázkem.

b) Kwití májové, dcerkám českým a morawským podáno od etc. W Litomyšli u J. Turečka 1835. 12. str. 39.

853. **J. MALÝ.** a) Biblioteka zábavného čtení (pětí *J. Malého*). Swaz. I. w Praze u W. Špinky 1835, 12. str. 132. (Dívka Malinská z Bulwera; Rip von Winkle, z Irvinga. Diwčí hrdinnost, z Wilsona. Bratři, z Bulwera. (Z angl. přel. J. Malý.) — Swazek II. 1835 str. 150. (Příšerný ženich, z Irvinga. Upír, z Byrona přel. Malý; Námluwy, z Zschokke přel. W. Filipek.) — Swazek III. 1836 str. 180. (Leone Leoni, z franc. p. Dudevantové čili G. Sand.) — Swazek IV. 1836 str. 123 a 3 bez znamení. (Kwintin Messis od Karoliny Pichlerové, přel. Jar. Pospíšil. Láška a šilenost, z wlsak. přel. Ant. baron z Leuchtenberka.) — Swazek V. 1837 str. 156. (Aninka Delarbrowa z V. Irvinga přel. J. Malý. Slowané, čili oswobození Arkony, od Bulharina, z rusk. přel. A. Hansgirk. Předsudek, od Senkowského, z rusk. přel. Sl. Tomíček.) — Swazek VI. 1837 str. 144. (Poklad, půw. powídka. Králowský wězeň, historický obraz, z maďars. přel. J. Procházka. Poslední Abencerag, z Chateaubrianda od A. Hans-

girga.) — Swazek VII., VIII., IX., 1837 stran 154, 120, 134. (Alhambra od Irvinga, přel. Malý.) — Swazek X. 1838 str. 156. (Klechy, pověsti lidu polského a rusinsk., přel. Malý.) — Swazek XI. 1838 str. 124. (Známosti z průjezdu, pův. od Jindř. Marka. Stanislav a Aninka, z pols. přel. W. S. Štalc. Dodatek ku Klechdám.) — Swazek XII. 1838 (Národní české pohádky a pověsti, sebral a vzdělal Jak. Malý.) — Swazek XIII. 1840 str. 148. [Láska vystěhovanců, z Zschokke, přel. W. Filipek. Neznámý, dle Bulharina od Pet. M. Weselského.) — Swazek XIV. 1840 str. 139. (Eliezer a Neftali. Dobyti Jericha. Novelly od Floriana, z franc. přel. Prokop Ondrák.) — Swazek XV. 1842 str. 150. (Tři lodi, z angl. kapitána Maryata přel. Malý. Chyše indická, z franc. Bernardina de S. Pierre přel. K. Pichler.) — Swazek XVI.—XXII. 1842—1844. Zasnauenci, z wlsk. Al. Manzoni přel. P. Ondrák. — (Též biblioteky.)

b) Nowý běh, swazek I. w Praze 1845. nákladem knihk. Kronbergra a Řiwnáče, 8. str. 132. (Wypisky z dennika lékaře od Samuela Warrena: Příprawa pro parlament. Sauboj. Předtucha. Smrt při strojném stolku. Obrácená hlawa. Smrt boháče a žebráka. Hřbitovní řízení. Kupec a jeho žena.) — Swazek II. str. 144. (Kupadlo. Plíwník. Kozáci w Cařihradě.) — Swazek III. str. 146. (Wypisky z dennika lékaře etc. II. swaz.: Kupcůw pisař atd.; pos. Kwěty 1844, 564.) — Swazek IV. str. 129. (Můj bratr Arthur, podlé danského H. C. Andersem wolně vzděláno od B. S. K.; pos. Wčela 1845 str. 204.) — Swazek V. str. 134. (Ruská směs: Koník hrbaunek dle P. Jeršowa, wolně vzdělána. Nos, z M. Gogola od H. Borowského [Hawlička]. Rusý wrkoč od Pogodina, přel. M. Bačkora. Dáček kauzedník, z Pogodina přel. M. Bačkora. Staroswětská šlechta, z M. Gogola přel. Borowský.) — Swazek VI. 1846 str. 130. (Wypisky z dennika lékaře sw. III.: Matka a syn. Přišerný pes atd.) — Swazek VII. 1847. Michal Čarnišenko, aneb Malá Rus před 80 léty od Petra Kulešy, z rušt. přel. Kristian Stefan, část 1. str. 139. — Swazek VIII. část 2. r. 1847 str. 161.

c) Sebrané báchorky a pověsti národní. Sw. I. w Praze u J. Pospíš. 1845, 16. str. 95. — Sw. II. str. 104 s obrázky. — Sw. III. 1845 str. 101.

854. J. WÁWRA (Lomnický). a) Ovoce dobročinnosti. Dvě zábavné powídky dle něm. (Zschokke) sepsané etc. 12. (str. 16 a 156 s obrázkem), w Praze tiskem J. Pospíš. 1835. (Díra w rukáwu. Něco z denniku chudého pastora z Wiltshiru.) Druhé wydání 1845 tamž,

str 168. Mysliwna na hoře sw. Maurice, od Fil. Korbera, 1845 w Hradci Král.

855. PROK. ONDRÁK. Pawel a Virginia, dle Bernardina de Saint Pierre, z franc. etc. W Praze 1836 arcib. tisk., w 16. str. 168. (Pos. Kwěty 1839, příl. 65). Florinka, powídka z něm. přel. od K. L. (z Kwětů 1836), str. 34.

856. BOŘ. TROJAN. a) Wina lásky, půwodní powídka z nejnowějších časů etc., w Praze u J. Pospíšila 1837, 12. str. 150 a 2.

b) Mrtwý host, powídka z nowějších časů od Zschokke, 1837 tamž, 12. str. 152.

857. BOJISL. PICHL. Cervantesowy novelly ze španielsk. přel. W Praze 1838, 8. str. 138, u Pospíšila. Díl II. 1838 str. 130.

858. J. P. DEWÍTSKÝ. Powídky kwětawcímu stáří wěnowané, dle Christ. Šmída etc. W Praze 1838 tiskem Kat. Jeřábkové. 12. str. 160.

b) Josafat, syn krále indického atd. 1840, 12. str. 168. (Porow. přeložení od J. Pospíšila t. r.)

859. JIRSÍK. Bohumil. (Do něm. přel. w Linci, wiz Kwěty 1838 příl. str. 15.)

860. DALIBOR KOPECKÝ. Powěsti z nové romantiky, wolně vzdělal atd. W Praze 1839, nákladem Neureutra, 12. str. 132.

861. A. HANSGIRG. Příhody franc. wychowatele w Rusích. Z rušt. Thad. Bulgarina přel. etc. W Praze 1839 u Wácsl. Špinky. 8. str. 84. (Pos. Kwěty 1840 příl. str. 92 od Sabiny.)

862. JOS. PROCHÁZKA. Poslední konsul Kaský. Powídka dle tatarských powěstí. Z rusk. přel. etc. W Praze u Posp. 1840, 12. str. 124.

863. W. FILÍPEK. a) Kazatel Wakefieldský. Powídka jim samým wyprawovaná. Sepsal Olivier Goldsmith. přel. z angl. atd. W Praze 1842 u Neureutra. 12. str. 287.

b) Psaní z Ilandu. Wojenské nehody pokojného. Kratochwilné čtení atd. W Praze a Hrad. Kr. 1841. 12. str. 142 (z něm.)

864. Mlynářowa Liduška, čili: Mlynáři, mne zebe. W Praze u Spurného 1841. 8. str. 15.

865. Wšem hlawa dolů, aneb Brunswik a jeho lew. W nowém vzdělání. W Praze 1841. u Jana Spurného.

866. FR. W. NOWOTNÝ. Česká láska, historická powídka. W Praze a Hrad. Kr. u Posp. 1841. 12. str. 144.

867. Radislaw a Blanka, aneb okauzlená lilie. W Praze u J. Spurného. 1841. 8. str. 27.

868. Milada a Jindřich, aneb němý ochránce. [Nowě vzděláno]. W Praze u Spurného 1841. 8. str. 38.

869. Zlaté prsteny, to jest: Powídka o dwau

ztracených princeskách. W Praze u J. Spurného 1841.

870. Dwanáct na jednoho, aneb Stojmír, veliký hrdina [w nowém vzdělání.] W Praze u J. Spurného 1841. 8. str. 12.

871. JOS. ZIMMERMANN (lokalista w Stodůlkách). a) Ztracený syn. Powídka z dob 30leté wojny. Na výstrahu dospělejší mládeži a přátelům jejím wyprawowaná, přel. z něm. W Praze a Hrad. Kr. 1841. u Posp. 12. str. 200. b) Růže Římská anebo: Cti otce a matku atd. w Praze 1846. 12. str. 179.

872. J. PETERA. Němá láska; powěst národní od J. A. Musaeusa, přel. z něm. etc. W Praze u J. Spurného 1841, 12. str. 114.

873. PETR MIL. WESELSKÝ. a) Rainoldowy osudy, aneb: Diwné jsau cesty prozřetelnosti boží. Powídka pro rodiče a ditky; z doby 30leté wálky, z něm. etc. W Praze 1842 12. str. 202.

b) Čarodějnice, aneb: Bůh dopustí, ale nepustí. Powídka pro rodiče a mládež, vzdělal (dle něm.) etc. W Praze nákl. Neureutra 1844 12. str. 250.

874. JOS. BAČKORA. Iwan Wyžihýn. Powídka zábavná a poučná od Thad. Bulgarina z rušt. přel. W Praze arc. tisk. 1842, wel. 12. část I. str. 152, II. 148, III. 140, IV. 177.

875. FR. RUBEŠ. a) Pan amanuensis na wenku, aneb putování za nowellau. W Praze 1842 nákl. J. Spurného. 8. str. 105. II. vydání 1845 tamže.

b) Harfenice. Obrázky ze žiwota. W Praze nákl. M. Neureutra, 1844. (Posud. Kwět. 1844, str. 500.)

876. VINC. EM. LIBANSKÝ. a) Karbaník Latour. Powídka pro každý wěk, zvláště pro mládež dospělejší. W Čáslawi tisk. W. Wáši 1843, w 8.

b) Wypovězenec. Powídka z franc. wálky (z něm.). W Chrudimí 1844.

c) Jen ctností docházíme štěstí. Dle Ehrenbergra. W Čáslawi 1844 nákl. W. Wáši, 12. str. 48.

877. FR. MAŠFK. Příběhy a obrazy z cizích dilů swěta, sepsané a vzdělané etc. (Z Kwětů 1843) str. 56.

878. M. MIKŠÍČEK. a) Sbirka powěstí morawských a slezských. W Brně tiskem Fr. Gastla. Swazek I. 1843, 12. str. 91. — Swazek II. 1844, str. 109. — Swazek III. str. 105. — Swazek IV. 1845, str. 123. W Holomanci nákladem knihkupce Eduarda Hölzla.

b) Národní báchorky. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera kněhkupce, 1845. Swaz. I. 12. str. 116. — Swaz. II. str. 108.

879. Pomněnky na rok 1843, w Praze u J.

Pospíšila, rytiny od Wácl. Merklasa, w 32. str. 44.

880. F. J. DOBICER. Kamzikostřelci, aneb císař Max. na stráni Martinské, přel. W Praze 1843, nákladem W. Medaua.

881. JOACHIM JINDRA. Adelaida císařowna. Příběh prawdiwý. W Praze 1843, nákl. M. Neureutra, 12.

882. M. FIALKA. a) Oliwier Twist, aneb mladictwí sirotka; z angl. C. Dickensa zčeštil etc. W Praze u J. Pospíš. Díl I. 1843, nízký 8. str. 478. Díl II. 1844, str. 460.

b) Štědrý wečer; wánoční powídka o strašidlech od C. Dickensa (Boza), přel. etc. W Praze 1846 u Posp., str. 143.

c) Zwony; noworoční powídka o strašidlech, z angl. Boza, 1847 str. 148.

883. JOS. PEČÍRKA. Bibliotéka poučných i zábavných spisů pro mladý i dospělý wěk. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera (tisk w Praze arcib. impr.). *Číslo I.* 1844: Swěták z Krkonoš, powídka pro křesť. rodiny, od katol. duchowniho sepsaná a dle něm. vzdělaná od etc. str. 124 w 8. Posud. Kwět. 1844 str. 164. — *Číslo II.* Wystěhowanci do Ameriky; powídka od G. Nierice, přel. z něm. etc., str. 156. — *Číslo III.* Jan Poctiwa, dle angl. románu a něm. powídky etc., str. 132. — *Číslo IV.* Materská láska a bratrská wěrnost, aneb nebezpečenstwí velikého města, od G. Nierice, str. 131. — *Číslo V.* 1845: Žiwot a příběhy dwau wězňů w káznici, aneb jak zaseješ, tak sklidiš; w franc. jazyku sepsané od L. B. de Jussieu, od Pařížské akademie první cenau obdařená powídka etc., str. 144. — *Číslo VI. a VII.* 1845: Námořník, aneb pamětihodné přihody mladíka auskočně na loď indickau prodaného. Sw. I. str. 166; sw. II. 168. — *Číslo VIII.* Chudý básník a hausle, aneb co bůh činí, dobře činí; od Nierice etc., str. 131. — *Číslo IX.* Šlechtný učitel, aneb co nechcete, aby wám jiní činili, nečiňte jim; od G. Nierice, str. 138. — *Číslo X.* Pustý zámek, aneb zázračné cesty řízení božeho; od G. Nierice, str. 124. — *Číslo XI.* Jan Gutenberg, wynálezce knihtiskářstwí, dle G. Nierice. W Znojmě 1846 (arcib. tisk.) w 12. str. 126. — *Číslo XII.* Putování do Afriky, aneb obět lásky dětinské, od F. H. Siedera, přeložena od etc. W Znojmě nákl. Fourniera, 1846 str. 155.

884. Čerwená suknička; z pols. přel. F. J. w Praze u Anny Špinkowé 1844.

885. Podiwné přihody pana Prašila (dle něm. Münchhausena) s 5 obrázky. W Praze u Posp. Díl I. 1844, str. 84 w 12.

886. Mistr Laukotský a jeho towaryšowé, aneb kam weđe hra; powídka ze řemeslnického

žiwota dle Fr. Bertrama, s 14 obrazy w dřewě řezanými. W Znojmě nákl. Fourniera 1847, 12. str. 106.

887. **WÁCSSL. ŠPINKA.** Puritáni, romantická powídka od Walt. Skotta, přel. etc. W Praze u Anny Špinkové 1843, str. 374, wel. 12.

888. **BOŽISLAWA (FRANTIŠKA SWOBODOWNA).** Lucie, powídka z franc. Mme. Charles Reybaud. W Praze u J. Spurn. 1843. (Pos. Kwět. Now. 1843 str. 5.)

889. **J. E. WOCEL.** a) Poslední Orebta; obraz historický. W Praze u J. Posp. 1843, 16. str. 48 (z Kwětů 1837, posudek Now. Kwět. 1843 str. 83).

b) Hlatipisci (z Kwětů 1837), 1846 u Posp. 16. str. 116.

890. **BOHUSLAW LUKEŠ.** Malý wěneček ze šesti powídek uwitý. W Čáslawi 1844, we Wašowě knihkup.

891. **P. JOS. EHRENBERGER.** a) Půwodní vlastenské powídky, powěsti a báchorky, w Praze 1844 u J. Pospíš. Sw. I. str. 77. Sw. II. str. 75. (Posudek Kwět. 1844 str. 228, 394, a 1845 str. 319.) Sw. III. str. 86. Sw. IV. 1846 str. 74.

b) Ostruha krále Jana, čili založení kostela na Liboborku, půwodní powídka; w Praze u J. Posp. 1845 str. 96 w 12. (Posud. Wčel. 1845 str. 268.)

892. **J. PŘÍBRAMSKÝ (ŠKODA).** Ženská lest; směšná powídka. (Z Kwětů 1839) 1844.

893. **AL. ČEPELÁK.** Černý Bedřich od Karoliny Pichlerové, z něm. W Praze u Pospíšila 1844.

894. Bibliotéka wybraných romanů jinojazyčných. Díl I.—III. w Znojmě 1844, nákladem E. J. Fourniera. Karoliny Pichlerové Šwédové w Praze, swaz. I. str. 159 w 8. Sw. II. 141. Sw. III. 136, přel. **JOS. PEČÍRKA.**

Díl IV.—VI. E. L. Bulwera Noc a jitro, přel. **KL. W. PŮNER.** Sw. I. 1845 str. 158. II. str. 138. III. 146. IV. a V. 170.

895. **K. L. Florinka,** w Praze 1844, 8. str. 34.

896. **ŘEZNÍČEK.** Plawba Berezinská z franc., w Praze 1844 w 8., str. 68.

897. **KAREL SABINA (Sabinský).** a) Obrazy XIV a XV wěku; obraz I. 1844, nízký 8. str. 212: Kat krále Wácslawa atd., wydáním Fr. E. Sandtnera, s obrázky. — Obraz II. 1844: Schůzka na Karlowě Týně, str. 449. — Obraz III. 1844 str. 88: Lásky žalosti a blahosti.

b) Powídky, powěsti, obrazy a novelly. Swazek I. w Praze 1845, 8. str. 111, u Spurného. Swaz. II. 1845 str. 113. (Pos. Kwěty 1845 str. 112.)

c) Hrobník, novella (z Kwětů 1837), str. 196, w 16.

898. **P. CHOCHOLAUŠEK** (alias Sedlecký).

a) Templáři w Čechách, historický román we 3 dílech, půwodně wzdělán od etc., w Praze tiskem M. Landana, 8. (Posud. od Malého, Wčela 1844 str. 108.)

b) Černohorci, půwodní dějepisná powěst z nejnowějších časů (z Kwětů 1843), str. 36.

c) Trawič, novella z nejnowějších událostí Španielska. W Praze 1844 u Pospíšila, str. 54 w 8.

d) Ilia, wýjewy z turecko-slowanských zemí. W Praze 1846 (z Kwětů) u Posp., 8. str. 30.

e) Drak Notjaiský, powěst z bojů srbských. W Praze u J. Posp. 1846, 12. str. 41 (z Kwětů).

f) Jiřina, powídka z časů Jindřicha Korutana, od etc., w Praze u J. Pospíšila 1846, 12. str. 407.

g) Palceřík, dějepisná powěst z dob Otakara II (z Kwětů přel.), w Praze u J. Posp., 8. str. 202.

h) Kocaurkow, čili pamětnosti města Kocaurkowa a obywatelů jeho; sbírané a pro obweselení weselých i mrzutých na swětlo wydané. Swazek I. 1846.

899. **BOŽENA NĚMCOWÁ.** Národní báchorky a powěsti. W Praze u J. Posp. Sw. I. 1845 str. 132. 16. — Sw. II. str. 130 (pos. Kwěty 1845 str. 344, Wčela 1845 str. 252). — Sw. III. 1846 str. 128. — Sw. IV. 1846 str. 128. — Sw. V. 1846 str. 127.

900. **CHRIST. ŠTEFAN.** Powídky Fr. Soave pro mládež dospělejší, z wlsk. přel. Sw. I. w Praze 1845 u J. Posp., 8. str. 159. Sw. II. 1846 str. 134.

901. Janka Rimanského Slovenských Pověstí, w Lewoři u J. Werthmüllera, 1845.

902. Noc Filipojakubská, powídka z něm. přel. od L. P. W Praze 1845 u J. Pospíšila, str. 48 w 8.

903. **J. MIL. HURBAN.** Swatoplukowci, anebo pád říše welkomorawské. Obrazy, ohlasy z posledních dob sláwy slowenské (z Kwětů 1844). W Praze u Posp. 1845, 8. str. 135.

904. **ANT. BED. ŠENK.** Morawský wykladatel, ponaučný i kratochwilný spis pro wenskowský lid. Díl I. w Holomauči 1845, 4. str. 32.

905. **JOS. KRÍČENSKÝ.** Láska a hřích, powídka. Fraška w novelle a novella we frašce, od etc., w Praze 1846, tisk Karla Vetterla, str. 160.

906. **W. PŮNER.** Wíra, wlast a láska; powídka z časů posledni tureckořecké wálky, od A. z Tromlitze přel. W Praze, sw. I. w Pisku 1846 str. 202.

907. **K. W. ZAP. M. Gógola** zábavné spisy. Sw. I. Taras Bulba, powěst kozácká, přel. v Praze 1846 u Posp. wel. 12. str. 144. Sw. II. Kterak se rozhněvali p. Matauš s p. Matějem, přel. H. Borowský.
908. [Tomášek, prof. ?]. Obchodníci, powídka z nových časů od Činorada Wěrného. W Lewoči u J. Werthmüllera 1846, 8. I. sw. str. 99.
909. Slovenskje powesti. Vidau a usporjadau Janko Rimavský. Zvazek I. 1846 w Lewoči. 8. stran XIV a 137.
910. *Zpowědník*. Wyprawowani dle Bartol. Maurice od **J. N. LHOTY**. W Jičíně 1846, 8. str. 42, u Fr. Kastránka.
911. Rozličné příběhy, sebrané pro mládež odrostlejší, též dospělé atd. W Pisku nákladem W. Vetterla 1846, 16. str. 119.
912. **M. FIALKA**. Zwonky, noworoční powídka o strašidlech. Z anglického Boza (Karla Dickensa). W Praze u J. Pospíšila 1847, 16. str. 148.
913. W časopisech *a) W Rozmanitostech* nalézá se na 66 powídek nejwice z něm. přeložených, pak menší rozprávky neb anekdoty (13), hry w zástawy, wtipné rozprávky a průpowědi, mravná naučení, kunštowné (umělé) kausky etc.
- b) W Hlasateli* 51 powídek nejwice přeložených, mezi nimiž (z fran. Floriana a Marmontela a j.), rozličné anekdoty, rozmlauwání mezi mrtwými (W. Nejed.), hra w šachy a j. Wúbec wšeccky podobné sbírky na velikém díle powídky menší nejwice owšem z něm. přeložené obsahují.
- c) Kwěty*. **J. B. Missionář**. 1841, 28.
A. J. Beck. Anekdoty z historie Rožmberské. sdělené od atd. 1844, č. 39—41.
Bohdan. Cesta k slunci. 1845, č. 25.
Boskovský. Lidské srdce, humoristické čtení 1845, č. 100.
J. Burgerstein. Pomměny ze života mlad. práwníka 1846.
M. Dr. Čejka. *a) Dítě a lew*. Novella dle Göthe 1844, č. 117. *b) Chudoba*, obraz ze života Pařížského dle E. Sue-a. 1844, č. 51.
M. Černý. Jan Wyhowský, z pol. 1846.
Fr. D. Trýzněnec. 1844, č. 82. — Následek sňatku. č. 94. — Ze života Napoleonowa na ostrowě Heleně. Powídka. č. 123.
Fr. Daucha. *a) Spánek*, z Herdera. 1839, str. 215. *b) Něco wíc*. 222.
K. D. Nenadálý oswoboditel. 1841, 51.
Dunder. Pan Siemaš, dle Jašowského (z pols.) 1842, č. 41.
Jos. Ehrenberger. *a) Hrob Sasikůw*, půwodní powídka. 1839, 249. *b) Půl zlatého prstěnků*. 1840, 9. Dwa příběhy z našich časů, od F. 1844, č. 148.
M. Fialka. *a) Trewčuk*. 1839, str. 277. *b) Dýmka*. z pols. 1840, 272. *c) Jan Jiří Hubner*. 1842, č. 59—60.
W. F. a) Králowský neduh. 1841, 22. *b) Nenadálý krajan*. 1843, č. 74.
W. Filípek. *a) Šilená*, z něm. 1838, 23. *b) Postní zpomínky na masopust*. 97. Půwodní powídka. *c) Lichváři*. 233. přel. z něm. *d) Laupežník Kara Aly*. 241. *e) Begler-Begůw syn*. 371. *f) Zháři*, z něm. 1839, 313—9. *g) Swatební dar*. 1840, 305, z něm.
- h) Čerwený rak s modrau korunkau*. 329. *i) Žalárník*. 1841, 32.
H—k. Šněsek. 1842, č. 29.
Hauuš. Osadník paramarebský. 1841, 8.
J. F. Holub. Smrt Johanny Grayowé. 1841, 17.
Mil. J. Hurban. Swatoplukowci, aneb: Pád říše Welko-Morawské. 1844, č. 91 atd. Též o sobě tůstěno.
Prok. Chocholaušek. *a) Černohorci*. 1843, č. 94. *b) Trawič*. č. 98. *c) Dcera Ottakarowa*, dějepisná powěst. 1844, č. 1. *d) Dogareska*. Powídka z dějů Benátských. č. 37. *e) Kdy se může s paní mluwiti? Capricio ze života*. 1845, str. 77. *f) Palceřík*, dějepisná powěst z dob Otakara II. 1846, též o sobě tůstěno 1847, 8. str. 202.
—j— (Filípek) *a) Swobodný manžel*, z něm. 1839, 113. *b) Zlý saused*. 158. *c) Wšech dewět*. 271. *d) Wěrný ženich*. 1841, 4. *e) Domáci práwo Černohorců*. 11.
W. Jachim. Duch králowny Barbory. 1841, 23.
Jawornický. Dwa obchodníci. 1842, č. 68.
Ferd. Jirchařský. Lidmila 1845, 278.
K. Hrb mój a srdce moje od Zschokke. 1841, č. 141.
J. K. Zlataušek. 1840. 266.
W. K. Dwě Terezky, obraz wesnický. 1842, č. 98.
Ond. Kalnícký. Dosažení cíle z mař. 1843, č. 48.
J. Kaška. *a) Ženský bratranec*. 1840, 33, z něm. *b) Znamení kříže* 1842, č. 9.
J. L. Kendik. Powěst o bledém plawci 1846.
Marek Kolínský. Obět lásky a fanatismu. 1844, č. 15.
Fer. Kop. Lidmila. 1845, č. 69. Růže na pahorku. č. 147.
Wác. Kořínek. *a) Kwítko maceška*, půwod. 1838, 313. *b) Památne udalosti mořského psa*. 397. přel. *c) Tvrz Krosslands*. přel. 1839, 109.
Křečinský. Msta lásky. 1845, č. 45.
Fr. Jos. Launský. Staníž se wúle Páně. 1843, č. 12.
**W. L. a) Poňatowský w nebezpečenstwi, z něm. 1838, 331. *b) Cisařský žebrač*. 1839, 385.
K. M. Letinský. Tamaň z Lermontowa, z něm. 1844, č. 62.
B. L. Ferdinand Eboli. 1843, č. 66.
J. B. Liman. *a) Boruta*, dle Wojčického. 1842, č. 33. *b) Mor*, dle téhož. č. 38. *c) Mistr a náč*, z Krašewského. č. 76. *d) Proměny*, powěst národní. č. 92. *e) Žiwot sirotkůw*, z Krašewského. č. 1. *d) Ecín Gerag*. Powěst hist. ze Šabranského. 1843, č. 6. *e) Ošizený dobywač pokladu*. 1844, č. 96.
Jaroslawa Litněnská. Neznámý w Chalonsu, z franc. 1843, č. 64.
M. Cisařowna Ludowika, z rusk. 1843, č. 103. **Zázračný sen**. 1840, 185. **Mučený**. 196. **Honza**. 227.
J. Malý. *a) Služebník černoknižníkůw*. 1838, 217. půw. *b) Zlatníkowa milenka*. 297. *c) Obležení*. 1840, 349. z něm. *d) Lowec*. 361. *e) O zakleté princezně*. 169. — **Siska van Rosemal** 1846. (z flemského J. Conscience).
Jind. Marek. Harfenice 1841, 35.
Fr. Mašek. Příběh z pustin asiatských, z něm. 1843, č. 53.
K. N. Muž bez spání, přel. z něm. 1843, č. 34.
P. N. Marie Lafargeowá. 1840, 397. krim. saud.
W. Nebeský. *a) Powěsti židowské*. 1844, č. 94. *b) Propasti srdce*. č. 128. — Mocnost hudby. z Kleista. 1845, č. 96.
B. Nosák. Čarowná ručnice, ze srbsk. přel. 1844, č. 65.
Marie Olivová. Piáčnickowa dceruška, 1845, č. 118.**

K. Orešský. a) Panechýda, z rusk. 1843, č. 89. b) Piková dáma, z rusk. 1844, č. 68.

B. P. Petr veliký a Dolgoruký. 1839, 305.

L. P. a) Známka, z něm. 1839, III. b) West-kyně terna. 140. c) Neobyčejný sauboj. 284. d) Bezděčně cestování, dle Zschokke. 1844, č. 134.

Bojisl Pichl. a) Hospoda we Wilkowsi z něm. 1838, 330. b) Ukázky z Don Quijota. 1840, 225, 282.

J. W. Podlipský. a) Čerwený závoj. 1838, 172. b) Wešiba Maruchy. 193. c) Šwědek z boží prozřetelnosti. 365. přel. d) Běh o záwod s čertem. 393. e) Pomsta, z polsk. 1839, 27.

Jar. L. Pospíšil. a) Dobrodružství v Kalabrii 1838, 344, z něm b) Wežňaw syn. 348. c) Tři přátelé 1839, 193, z něm. d) Maria cikánka 217. e) Seged, z pols. 363. f) Ilza, z něm. 1840, 201. g) Madalina. 290. h) Noc na řece Nilu. 371. i) Chytrý Matěj. 377. k) Wečer před swatbau, z Zschokke. 1842, č. 31.

Příbramský (J. Škoda). a) Pas, přel. 1838. 220. b) Ženská lest, z něm. 1839, 12. e) Jak může státi se ze staré panny mladá panička, 173.

J. Procházka. a) Powěst o knížeti Trojanowi. 1838, 29. b) Wisící host, 41. c) Sluj na hřbitově, 51. d) Biruta, z pols., 74. e) Wlčí sluj, 158. f) Hostinec v Kransaku, přel., 161. g) Krásná cikánka, z něm. 225. h) Den před swatbau, 300, z něm. i) Čas a duch (Anekdoty, rozprávky atd. od téhož Procházky, Štulce, Poimona, Filipka, Nowokninského, Příbramského, Dauchy a j.) 1838, 71—351.

Purkyně. Wýstraha, přel. 1838, 346.

Fr. Ruběš. Obrázek ze života, 1846.

J. Rezníček. a) Křivá přísaha, dle Balzaka 1843, č. 20. b) Mořský laupežník, č. 26. c) Ludiva Dimitrijewna, č. 38. — Wina lásky, 1845 č. 35.

J. S. Sauboj, prawdiwá přihoda, od Dra. atd. 1842 č. 54.

K. Sabína. a) Wečer na jeseni, 1838, 377 půw. b) Sigurd a Alfsola, půw. 1839, 68. c) Den narození, 84. d) Letní noc, 209. e) Střelec, přel. 340. f) Walentina, přel. 1840, 17. g) Emilia, 28. h) Sauboj a swatba, 57. i) Sierra Morena, 297. k) Mních, powěst Kyjewská, dle rusk. J. Kozłowa, 65. l) Msta, 89. m) Otec a dcera, 1845, str. 2.

Sedlecký. Překwapení, 1846.

Słowanka. a) Cizinec, 1844, č. 75. b) Čerwený plášť, č. 150.

K. Šmídek. Kdy začali Hanáci raky jísti, 1838, 108, půw.

G. Šolthés. Zajatý mezi Čerkesy, 1840, 241.

Krist. Štefan. a) Tomila, z polsk. K. Balinského, 1843, č. 45. b) Josefa Želichowská, z polsk. L. Potockého, č. 39. c) Poklad, z polsk. (paní Krakowé) 1844, č. 45. — Hrádek, 1845 č. 60. — Orlik a Orlenko, z polsk. 1846.

Z. Št—ová. Máte k tomu srdce? přel. z něm. 1844, č. 131.

L. Štúr. Napoleon a Lucian v Mantui, z polsk. přel. 1839, 166.

J. S. Tomiček. Nedwídek, národní báchorka 1842, č. 6.

W. W. Trnobranský. a) Staročeský rozsudek, 1844, č. 19. b) Cholera, 1845 č. 41.

Fr. B. Trojan. a) Cecilie, 1838, 49 půw. b) Hajný, 117 půw.

J. K. Tyl. a) Pomněnky z Roštěže, 1838, 263. b) Ženich na licho, 1839, 20, půw. c) Pepiček a Pepička, 89. d) Wychowanec pomsty, 201. e) Běda Ihářům. f) Salamander, z něm. 1840, 145. g) Newěsta z Hwězdy, 177. h) Panna jezerní, 285. i)

Dekrét Kutnohorský, 1841, 1. h) Hlidač winohradu, 13. l) Páze, dle franc., 14. m) Ženich z Barny, 18. n) Láska wlastencowa, 1842, č. 10. o) Malomocný dle F. Lendolfa, č. 18. p) Dceřina přísaha, č. 2, národní powěst. q) Dalimil, obraz historický, č. 50. r) Růže z keře nízkého, 1844, č. 57. s) Nowý rok, 1843, č. 1. t) Český jazyk moje škoda, 1845, č. 77. (Těž o sobě tiš. pod titulem: Dwa bratři, aneb čes. j. m. šk., u Posp. 1846, str. 201. u) Ze společnosti. (Zlomek novellistický) 1845, č. 64.

H. J. Wernow. Primas, powídka půwodní, 1840, str. 393.

P. M. Weselský. a) Srbští pobratimowé, 1840, 121, přel. b) Pařížská invalidowna, 1841, 48. c) Hauslista, 15.

J. Winkler. Čertowi se dílo nedaří, 1844, č. 120.

J. E. Wocel. a) Hrad Buchlow, 1838, 6, půw. b) Johanita, 76, půw.

K. L. Zap. a) Rozepře o wlčí dálek, přel. 1838, 12. b) Taras Bulba, z rusk. 1839, 125. c) Wlčí jáma, dle polsk. 1842, č. 80. d) Polský bál na wenku, od J. Dzierżkowského, 1846.

K. Zbraslawský. Trausilkowic w Karlowých Warech dle Booze, 1842, č. 70. — Wojenská výprawa Straspýltowských, 1846.

Nejmenowaných. Krejčí princem, 1839, 377. Nebezpečné laupežnictwo, 396.

1840: Kauzelná lampa, 3. Kosteliček na skále, 36. Kofalečnikowa smrt, 163. Záračný sen, 185. Neštěstí, veliký los wyhraťi, str. 207.

1842: Tři pecky, č. 55. Diwotworný klobauk od —sky, č. 56. Den ze života urozené paní we středním wěku, č. 61. Zahynutí Gustawa III. krále šwědského, č. 62. Loudon, č. 86. Dobrodružci, dle Eichendorfa, č. 90. Příhody kata, dle franc., č. 88.

1843: a) Sauboj w hrobce, č. 1. b) Modla Berger, č. 2. c) Smíření na Kawkasu, str. 260. d) Z nowého českého románu, č. 24. e) Sauboj na Metenzasu, č. 71.

1844: Don Juan, arabeska, č. 30. Čtvero weršů dle franc., č. 36. Nowá dcera pluku, č. 73. Chanowa smrt, č. 83. Lest nad lest, č. 126. Mohamed Ben Abdallah, prowolaný dey turecký. kraján český, č. 128. Madona Van Dyckowa, č. 133. Přihoda katowa, z franc., č. 138. Wěneček upletený z bodláčků a kopřiwek (anekdoty), č. 146.

1845: Můj nejmilejší sen, str. 270. Ze života chudých. Štědrý wečer, č. 38. Po bále, arabeska, str. 45. Tři orišky, nár. powěst slowenská, č. 58. Třetího Unora, arabeska, str. 73. Setkáni, dle Maryata od R. W., č. 112. Tulipán, prostonár. powěst, str. 194. Ze společnosti obrázků druhý, č. 75. Cikán hauslista, č. 71. Modré Domino, č. 89. Bratři, dle prawdiwého příběhu, č. 110. Milosrdný Samaritán (prawdiwý příběh). Abraham Most, str. 387. Lesní tajemství, báchorka, č. 102. Jindy a nyní, humoresk, str. 129. Před časem šediwá, dle J. K—dy., č. 92. Dwadčátého Unora, arabeska. (Sen po merendě), č. 38.

1846: Kdo s koho, ten toho, od X..ského. Syn, novella od H—da. Jednatel obchodnický, dle angl. Běda, že mám strýce, z rusk.

d) Wěla. C. A.—ský. Nešťastná náhoda. 1841, č. 38. Jos. Bačkora. Jed. 1842, č. 72—8.

W. Bambas. Okowy srdce 1846. Pomsta Afrikanky. ib.

Jos. Barvíř. a) Jaroš. 1840, č. 6. b) Wtkáw sok, č. 10. c) Jan Žižka, str. 174.

Berger. a) Zvonic w Staré Boleslawi 1842, č. 51. b) Hrad Hasensteinický, 1843, str. 366.

Bohdan. Nejmladší sestra, nár. pověst slow. 1845, č. 15.

H. Borowský (Hawliček). Milencův hrob. 1845, č. 65.

Jos. Burgerstein. a) Dobrodružství mladého haustlysty 1845, str. 38. b) Švingulantí, č. 42.

Ant. Burka. a) Swrzení do propasti. 1842, č. 22. b) Umění se zalíbiti, přel. 1843, str. 170.

M. Dr. Čejka. Wraždělivá pastorele, dle Gozлана, 1844, č. 88.

M. Černý. a) Wyslaužilec, z franc. E. Souvesta, 1843, str. 342. b) O Peliškowi, národní pověst. 1845, č. 73. c) Tělo bez duše, rus. pověst, č. 701.

Sr. K. Daudlebský. Smíření. 1840, č. 99.

Fr. Daucha. a) Klobauk, z franc. 1838, str. 246. b) Malý Kaprál. 1841, č. 97. c) Snaha welkomogulowa 1839, str. 11.

Jan Lub. Daucha. a) Železná rakew 1842, č. 1. b) Podivná zkauška. 1843, č. 91.

K. D-a. Walčík k peklu. 1843, str. 278.

J. A. Dunder. Skrytý zločin. 1842, č. 36.

D-r. Dřevěné heyžle. 1842, č. 38.

K. J. Erben. a) O třech pradlenách, 1844, č. 27. b) Dobře tak že je smrt na světě, č. 39. (báchorcky nár.).

W. Filípek. a) Alfred a Klotilda. 1839, č. 58. b) Osudné kwičaly, č. 81. c) Nowého roku. 1840, č. 67. d) Částka erbu rodinného. 1841, č. 78. e) Hezká Zuzanka, č. 50. f) Zaufalec. 1842, č. 11.

J. H. Volný Beckner. 1840, str. 379.

Hansging. Zaporožcowy námluwy. 1839, č. 22.

J. Hanuš. a) Diwadelní herec, dle franc. M. Eduard Ourline. 1841, č. 85. b) Invalida, pověst morawská, č. 83. c) Mupslík, č. 76.

Hersog. Sen zbláznilě. 1840, č. 6. — Zlatá jablka. 1837, č. 78.

Lad. W. Hráský. a) Odměna. 1838, str. 61. b) Přátelé až do smrti. 1840, str. 34. c) Hieroglyfy oka. 1841, č. 105.

F. H. H. Maudrost světská w auzkostech dle Launa. 1840, str. 119.

Fr. Humhal. a) Wěžňowé 1843, str. 238. b) Předwidání brobnikow. str. 214. c) Husita Holý, str. 262. d) Kniže žebrák, č. 103.

Karel H. Wýjew ze žiwota studentského. Z pol. Ed. Raczynského přel. 1843, str. 26.

Hynek. Následky pomsty. 1840, str. 3.

—j— (Filípek?) a) Matka, prawdiwý příběh. 1838, str. 214. b) Ukrotnosti přelých otroků na ostrowě San Juanu. 1838, str. 302. c) Isák van Ambourgh. 1839, č. 100. d) Památka z Rus. 1840, str. 52.

A. J. Wečer w Benátkách. 1844, č. 100.

F. J. a) Trefil swůj na swého. Z netišěného spisu Jos. hrab. Osolinského pod názwem: Strachy. 1840, str. 6. b) Podolanka, z polsk. 1842, č. 29.

Honzik. Něco z dějin města Přelauče. 1846.

Horimír J. Příklady šlechetnosti. 1839, č. 64.

J. Jahnel. Petr ukrotný dle A. Dumasa. 1845, č. 75.

Krist. Jičinský. a) Zaklený duch, pověst irská. 1842, č. 79. b) Rozwedený, z pols. F. Beldowského. 1843, str. 250. c) Dcera polesného, od P. L. W. přel. z něm. 1843, str. 294. d) Konor O'Mara, irská pověst z Bentleyho směsi. 1844, č. 2.

e) Linowský, z pols. č. 13. f) Dobročinně a marná sláwa, (z rusk.) č. 18. g) Kristof Střemesky, z pols. č. 70.

J. Kalina. Lázeň Libušina. 1845, č. 10.

Fr. Kaňka. a) Kauzednice Časowna. 1838, str. 51. b) Weronika z Běsenice, dle R. Puffa, str. 130.

c) Katinka Gusmanowa, str. 298. d) Babuša a její sestry, pow. nár. 1840, č. 63.

Jos. Klábek. Židowka, dle Ant. Quida Polce 1841, č. 60.

K-k. a) Kubíček šotek. 1839, č. 70. b) Příběhové sestárlého neženilka. 1840, č. 90. c) Jedna šňupka tabáku. str. 307. d) Z denniku nowě zasnauhěné, str. 335.

J. J. Kolář. Malíř Rainer. 1844, č. 53.

W. Kořínek. a) Tři strasti plní dnové 1839, č. 49. b) Zuzanna. č. 61. c) Mistr černoknižník, č. 87. d) Hrobový pomník, č. 103. e) Štědrý wečer, č. 105. f) Tajemství, č. 27. g) Starožitný peníz. 1840, č. 46. h) Kuřátka, str. 91. i) Dwě sestřičky, č. 95.

F. Košatecký. Johanna z Krajku. 1839, č. 45.

K-r. a) Králowský ochrance. 1838, str. 66. b) Zakuklence w Byzanci, str. 226.

Jar. Křičanský. a) Mysliwci. 1845, č. 21. b) Karbaník, č. 57. Zdeněk z Meziležic. 1846. Kowár. ib.

Fr. Kwět. Čekanka, dle Ant. Uyssa. 1843, str. 130.

L. Shledání. 1839, č. 63.

*L***.* Abala. 1839, č. 101.

J. B. Malý. a) Čarodějník Žitek 1844, č. 21. b) Bratr Josef dle franc. č. 29. c) Pomerancowá slečna, nár. bách., č. 36. d) Powídka norwežská, dle franc. č. 40. e) Příběh z časů wálek Šuan-ských, dle franc. č. 65. f) Strašidlo, z angl. č. 83. g) Kateřina Emonnetowa, z fran. č. 96.

Miroslav. Landšperk a Žampách. 1841, č. 75.

Jan Možný. Podčápský waz. 1845, č. 45. Křižowatka a Kamenec, č. 87.

Bož. Němcowá a) Silný Čibor, nár. pow. 1844, č. 79. b) Dewět křižů, nár. pow., č. 95. c) Rausin, nár. báchorka, č. 103. d) Diwotworná harfa, pověst w duchu národním. 1845, č. 56.

Nebeský. Žebračka Lokarnská, dle J. z Kleistů. 1845, č. 20. Nalezenec dle téhož, č. 52.

J. Nowotný. Chleb náš wezdejší dejž nám dnes. 1844, č. 2.

Dr. P. Sněhurka, ruská nár. pověst. 1845, č. 19.

P. O. Láska k nepříteli. 1843, str. 34.

J. W. P. Powěst litewská. 1839, č. 19. Příhody třech Polákůw w Algíru. 1845, str. 287.

L. P. Skotský wojín. 1844, č. 11.

J. P-č-kj. Nowý rok. 1844, č. 52.

Boj. Pichl. Po letech. (z wětšího rom.) 1845, č. 1.

Kar. Pichler. a) Rozina, z pols. 1842, č. 25. b) Nemocná wdowa, č. 38. (od F. Soava, z wlsk.) c) Láska k bližnímu, z pols. 1843, str. 2. Bankrot od Soava, přel. str. 131.

J. Příbík. a) Aučinek obraznosti. 1841, č. 57. b) Hradní d'ibagnet, č. 23. c) Šílená z Pont chartraina, č. 33. d) Hrad Kwětnice, č. 4. e) Ženský koncert, č. 39. f) Čertový národ. č. 50. g) Podiwný osud špan. děwčete, č. 51. h) Osudná noc. 1842, č. 34. i) Wenceslaw a Dobromila. 1843, č. 98.

k) Pes a kočka, str. 211.

Přichowický. Lesní roh, 1830, č. 99.

K. W. Püner. a) Wina prwní lásky, 1839, č. 8. b) Prwní král český, 1840, str. 118. c) Nesnáze a slasti protiwnika tance, 1841, č. 11. d) Aučinek nábožnosti, z něm. 1842, č. 40. e) Wira, wlast a láska, od A. z Tromlice přel. z něm., 1843 č. 55.

Wácl. Ráb. Ismail a Marie, z franc. hrab. z Forbina Voyage dans le Levant (1817). 1838, str. 354.

A. A. Řehák. a) Odměna hostinnosti, 1840, č. 11. b) Robert, aud řádu Německého, č. 38. c) Dar štědrowečerní, dle J. S. Ebersberka, č. 102. d) Podiwny ochránění, str. 104. e) Šlechety syn, dle Geramba, str. 215. f) Rychlé cestowání, irská báchorka, str. 271. g) Těžko býti saudcem, str. 287. h) Strašiwý aučinek hladu, str. 375. i) Shledání,

zloemek z rozmluvy dvou přátel vyňatý, str. 386.
 k) Milovník hudby, 1841, č. 7. l) Slepec Klermontský, č. 16. m) Oklamání dobrota, č. 35. n) Wolentí ministra, č. 46. o) Rok 1840, č. 47. p) Kocichá pansionát, č. 50. q) Nešťastná rodina, č. 54. r) Podivným způsobem ochráněná nevinost, č. 59. s) Něco à la Nero, č. 67. t) Astrologické wrtochy, č. 104.

J. B. Řezníček. Nocleh v Bawořích, původní powídka, 1844, č. 23.

W. Rozwaha. Dorotka a dráteník, 1841, č. 55.

Fr. Ruběš. a) Putování Šárkau, 1844, č. 92. b) Pod hroby, 1845, č. 47. c) Srdece a klobauk, č. 7.

Růženka Dwořáková. Příčina zármutku, 1842, č. 13.

Miloslav Sekytský. a) Slawomil 1839, č. 13. b) Pro milého nic těžkého, č. 41. c) Známost z cestování, č. 93. d) Wěštný sen, z rusk. Melgunowa, 1840, č. 1. e) Wladimír, powěst z dějin ruských, č. 71. f) Šlechetný skutek, 1840, str. 87. g) Poplatní den, irská báchorka, str. 110. h) Okauzlené jezero, irská báchorka, str. 414.

A. Slariček. Pohostinství Turků, 1838, str. 126.

J. J. Šemera. a) Po 23 létech, 1840, č. 80. b) Zasnoubení w lese, 1841, č. 1. c) Swobodný pán Hroch, dle Bozze, č. 42. d) Po nemoci, 1842, č. 65.

J. E. Šneider. Orientalské květy, 1846.

Gerson Šolthés. Uwina, powěst homoluzická z XIII stol. 1840, č. 93.

K. Štastný. Mistr Kopytko, 1843, str. 87.

Jan Štěpánek. a) Westálka, 1839, č. 1. b) Lui-told Irtenburšský; č. 3. c) Nesprawedliwé korále, č. 20. d) Čekanka, č. 39. e) Rustan, č. 47. f) Společnost herců, č. 52. g) Wlasinka, č. 53. h) Kauzelný knoflík, č. 57. i) Nalezenný syn, č. 60. k) Smrt Gustawa Adolfa, č. 65.

J. Sl. Tomiček. a) Čubor ze Stochowa, 1839, č. 25. b) Wlaský laupežník, č. 28. c) Sicilský laupežník, č. 44. d) Opominutá láska, 1844, č. 23. e) Kmet a jinoch, jinotajitelka indianská, č. 37. f) Podlaudníci, z Dennice Warsawské, č. 42. g) Drwoštěpowa dcera, indická národní báchorka, č. 46. h) Košile mrtvého, č. 51. i) Newolník, z Dennice Warsawské, č. 33.

Fr. B. Tomsa. a) Powolání, 1838, str. 195. b) Marie Terezie a akademista, str. 319. c) Hugo, powěst z křížových-wálek podlé Amelowského, str. 398. d) Puklá srdce, 1839, č. 48. e) Jitro dítky w chudobě a dítky w hojnostech chowaného, dle Mechtilydy Felden-Rolfowy, 1840, str. 231. f) Pom-pier Josef, 1842, č. 27.

Fr. Bedř. Trojan. a) Honby milovní umělec, 1838, str. 194. b) Zulcima, č. 2. c) Jáma Swatondřejská, č. 7. d) Skotská bílá lilie, novella dle Kinde, 1843 č. 10.

J. K. Tyl. Od nowého roku do postu, 1846.

Fr. Wacek. Odstřelená noha, č. 89 (přel.).

Peter Mil. Weselský. a) Ženich při létech, z pol. K. W. Wojcického, 1841, č. 7. b) Pojistěná loď, č. 98.

K. Wit. Blanický rytíř, powěst národní, 1843, č. 93.

K. Zap. a) Wyprawování z Wilkonského, 1844, č. 79. b) Pan Gryf Karuńický, z Wilkonského, č. 84. c) Příhody sbíratele předplatitelů w Polště, z Wilkonského, č. 98.

R. z W. Z(ap)owá. Paní starostka Międzyrecká, 1845, č. 93.

Jos. W. Žák. a) Poslední wálle, 1840, str. 383.

b) Lest nade všechno, národní báchorka od Th.

Swarta, přel. z něm. 1841, č. 45. c) Ilža, powěst z XI stol. z pols. 1843, str. 191.

Nejmenowaných. 1837: a) Newolnice, č. 11. b) Swatawa a Slawětín, č. 1-6. c) Strašidlo, str. 14. d) Hamahydský žid, str. 21. e) Beneda, starožitná powídka, č. 23. f) Signor Formica, č. 16 sld. g) Žbář, č. 25. h) Wlčí daň, č. 28. i) Otce wrah, č. 31. k) Kupce chwojštata, č. 41.

1838: a) Lodní ranhojič, č. 1. b) Křtíz wykupitele, str. 5. c) Kauzedlnice, str. 16. d) Zbytečné nářadí, str. 41. e) Prawdliwá případnosť, str. 50. f) Aučinek žařliwosti, str. 62. g) Noworoční sen, str. 78. h) Šlechetný laupežník, č. 49. i) Bob (z Zschokke), str. 82. k) Mlýš past, str. 170. l) Diwná příhoda (sen wyjewený), str. 271. m) Dvě datle, str. 255. n) Skřet, str. 258. o) Puf puf, str. 352. p) Bílá růže, str. 363. q) Přemožení sebe samého, wítězná zbraň, str. 365. r) Následky řewniwosti, str. 367. s) Professor, str. 378. t) Hlídnání noční, str. 382. u) Lichý Balduin, str. 404. w) Hostinec, str. 407. x) Básník Dufresny (anekdota), str. 407.

1840: a) Mysliwna, č. 15 (K-ž-k). b) Princ Olav krejčí, str. 259. c) Mojžíš Ben Maimon, židowská pow., str. 318.

1841: a) Zlý duch Šukup, rusk. bách., č. 7. b) Tři pohlawky, č. 21. c) Klebka hřichu, č. 70. d) Cesta pro kytku, dle A. Lewalda, č. 72. e) Zklamáná naděje, č. 65. Křest. z Alemannů.

1842: a) Číslo 76 a 77, dle rusk., č. 80. b) Okauzlený hrad, č. 102.

1843: a) Adleta Sarganská, swob. p. z Wartů, str. 13. b) Poslední doba Otakara II., č. 26. c) John Simpson, šlechetný žalárník až do r. 1786, str. 38. d) Česká wojačka, str. 67. e) Něco z dušewních powah Bedřicha Wiléma III, krále pruského, str. 75. f) Ztracený welblaud, str. 104. g) Hojná odměna za přijetí nalazence, str. 103 (C. A.). h) Černý frak, str. 127. i) Štěstí, pow. arabská, str. 142. k) Dávati jest blaženější než bráti, str. 399. l) Napoleon a Savoyard (anekd.), str. 407.

1844: a) Aumrtní stráž, č. 1. b) Pokušení Bud-dhy, japonská pow., č. 4. c) Van Tassit, č. 11. d) Zjewení sw. ducha, č. 68. e) Flamská báchorka: O Zatrínáctowi, č. 87. O ubrusu, holi, hau-slech a plášti, č. 90. f) Běla, čermáček, mořská kráwa, Bretonská báchorka, č. 102. g) Satanůw pobočník, č. 103. h) Čerwená labuť, indianská báchorka, č. 105.

1845: Umrlčí blawa, č. 26.

1846: Co matka sněstí může. — Láska Skomajlky. — Susedé. — Zdrojlost všude dobrá. — Kytajský cisař. — Z Haremu. — Jak se mstí Pařížanka. — Monsieur Margot (Bulwer). — Nedwéd (od H. B.). — Starý irský woják a Napoleon. — Original přátelství. — Wyslaužilec, od Hermína. — Hluchý wozka.

e) Wlastimil. J. Franta. (Šumawský) a) Pohádka o krásné zemance, dle nár. wyprawování, 1840, II. 37. b) Pohádka o Jeřinkách, dle nár. wypr. IV. 169.

P. Chocholaušek. Wanda, hist. pow. 1841, II. 169. 214.

J. Kalina. a) Strašliwý dwůr, dle Wojcického, 1840, I. 147. b) Dobeš, dle Wojcick. II. 203. c) Hornice, z pols. IV. 5.

G. J. Kolář. Cesty života. Powídka 1. 1842, 4. 2há. 101.

Milota Libenský. Poslední doby w Bílé wěži. 1840, I. 238.

J. B. Liman. Powěsti národní. 1842, 146 a 239.

- B. Pichl.* Homole, hist. pověst. 1841, I. 65.
F. L. Rieger. a) Žebrákova hostina, z Kraševského. 1840, II. 10. b) Wilim z Kabestana, z Kraševského. III. 48.
W. Rybicka. a) Zvířata na paušti, nár. pohádka 1840, III. 8. b) Pater Kristof. Episoda z Manzoniho-rom. 1841, II. 62.
Božislava (Swobodowa). Událost ze středního věku podlé Jakoba. 1842, 193.
F. B. Tomsa. Čertova ruka, česká pověst. 1841, I. 202.
J. K. Tyl. a) Břeněk Švihovský. 1840, I. 1. b) Láska básníkova, II. 126. c) Rozerwanec, III. 206. d) Diwadelní ředitel IV. 71 a 263. e) Z denníku mladé vlastenky, I. 261. f) Ukázky se Scottowa rom. Ivanhoe. 1841, II. 248.
P. M. Weselský. Královská hostina, z něm. 1841 I. 124.
J. W. Zimmermann. a) Kozlí, dle nár. pow. 1840. II. 65. b) Homole, dle nár. pow. III. 117.
Nejmenovaný. Bělinka. Stará pow. nár. 1840. III. 168.
f) Čas. Mus. W. A. Swoboda. a) Hrad Nawarow, powěst 1827, III. 105. b) Sigmund swob. p. z Újezda. 1829. I. 65.
B. Štěpnička. a) Krwavá swatba. 1828, III. 64. b) Pohřeb. IV. 35.
Čtyři sprostní bramíni, z ind. (dle Schlegla) přel. J. J. 1828, III. 71.
Z Wash. Irvinga: Powahopisy od Issc. 1828, III. 53. IV. 29.
Bohuslaw a Berta, powěst. 1831, II. 153.
Hrdelní příběh z XVI. stol. od M. Dworského. 1832. 344.
Příběh z Újezda, staroč. powěst, od Fr. Šohaje. 1839, str. 154.
Ant. Marek. Z Bulharína: a) Wenkowák we společnosti s welikoměstskými. 1832, I. 75. b) Propuštěný woják, 1832 tamž II. 221.

C. ŘÍMSKÁ A ŘECKÁ LITERATURA.

914. Einige Übersetzungen von Schülern der Dichtkunst an der hohen Schule zu Prag, herausgegeben, als sie zum erstenmal öffentlich geprüft wurden, im J. 1775. Prag bei J. F. v. Schönfeld 8. Item, als sie zum zweitenmal öffentlich geprüft wurden, ib. 1775—8. W první knižce jest: I. Ecloga Virg. lat. něm. a český. W druhé pak: 4, 5 a 6 Ecloga Virg. a I. Elegie Tibullowa.
915. Quint. Curtius, do češtiny přeložený od Cippeliusa 1782, w rkp. u prof. J. Nejedlého.
916. *Hanke von Hankenstein.* Plinius Briefe deutsch, französisch und böhmisch. Ms. z XIX. stol. poč. w moraw. Museum.
917. Homerowa Iliada. Zpěw první od J. NEJEDLÉHO, w Praze 1801, 4. str. X a 37. Týž zpěw přeložil J. Palkowič w Muze swé, a Puchmayer z části w básni V. sw. Prof. Liška, ještě w rkp., konečně slowácky Holý (1824).
918. Písně Anakreonowy z řeck. přel. s předawkem některých jiných básní od SAM. ROŽNAJE. W Praze 1812, 12. str. 94.
919. Tabule *Kebesa* Tebánského, t. j. wtipné a užitečné wyobrazení prawé maudrosti a šťastného žiwota. Z řeckého přeložené od Wacsl.

Karafiáta, kazatele w Morawě. W Praze u Mart. Neureutra, 12. str. 46.

920. JANA HOLÉHO a) Rozličné básně hrdinské, elegiacké a lyrické z Wirgilia, Teokrita, Homera, Owidia, Tirtea a Horáce. Přeložené s představení prosodiú. W Trnawe u Jana Krst. Jelinka 1824, 8. str. L a 85. b) Téhož Aeneida Virgiliowa w slowenském nářečí 1841; wiz nahoře číslo 337.

921. Výbor ze spisowatelú řeckých, přel. od FR. ŠÍRA. I. díl, prostomluwa. W Jičíně 1826, 8. str. 184, u Kastránka. Díl II. 1827 básnická mluwa, str. 191. Jest vlastně chrest. řecká na gymn. čítaná.

922. S. K. MACHÁČEK, a) O básnictví z Horáce, přeloženo od etc. s půwodním textem, poznamenánými latinskými a německým přeložením. — Quinti Horatii de arte poetica etc. W Praze 1827 písmem Tábora. 8. str. 191.

b) M. Tullia Cicerona čtvero řečí proti Katinowí, přeložením etc. w Praze arcib. tisk. 1834, 8. str. 190. (Pos. w Čas. mus. 1834. Wčel. 1835, 318. Srow. Kwěty 1834, 374. Tomášek w Uhřích, spisowatel paměti Jelšawských, má w rkp. wšecky řeči Ciceronowy.)

c) Julius Caesar w rkp.

923. K. WINAŘICKÝ. P. Virgilia Marona zpěwy pastýřské, w české werše uwedl a wyswětlil etc. W Praze arc. tisk. 1828, 8. str. 116 s latinským textem. (Srow. Rozl. pr. 1828, 23. — Čas. mus. 1828 II. 136.)

924. G. DANKOWSKÝ. Homerus slavicus dialectis cognata lingua scripsit. Iliados liber I. v. 1—303. Slavice et graece idem sonans et significans, adjecta nova versione latina et commentario graeco-slavico. Viennae 1829—1831. (Posonii Schaiba.) Není to vlastně přeložení, něbrž srownání obau jazyků na důkaz jejich příbuznosti.

925. J. WLČEK. a) Powahopisy Theofrastowy, w Praze 1830, wel. 8. str. 63.

b) Hesiodowy nauky domáci, českým hlaholem wydané od etc. W Praze 1835 arcib. tisk. mal. 8. str. 34, u W. Špinky.

c) Homerowa Iliada, přeložením Wlčkovského; w Praze tiskem a nákl. J. Spurného 1842, wel. 8. str. 440. Číslo I. biblioteky klasiků, o jejíž wydawatelstwu w. Kwěty Now. 1841, 85. Posud. tamže 53 a 97.

926. JOS. CHMELA. a) Sexta Aurelia Victora dějiny Římské. Přeložil, wyswětlil a oprawený text latinský připojil etc. W Praze u J. Posp. 1838, 8. str. 330. (Posud. Kwěty 1838 příl. str. 19.)

b) Lucia Julia Flora Obraz dějů Římských. Wedlé saudných úwah páně Titzowých oprawil,

přeložil a vyložil etc. w Praze u J. Pospíš. 1843, 8. (Posud. Kwěty 1844 str. 356.)

927. **NORB. WANĚK.** a) *Bellum Jugurthinum*, to jest wálka s Jugurthau. Z lat. jaz. přel. etc. w Praze u Tábora 1834, mal. 8. str. VI a 150. (Pos. Čas. mus. 1834. I. 111.)

b) *C. Crispi Sallustii Bellum Catilinarium*, to jest Katilinowo spiknutí. Z lat. přel. etc. w Praze arc. tisk. 1835, wel. 12. str. 86.

928. **IGNAC HÁJEK.** Některé spisy Luciana Samosatenského, w češtinu uwedené prací etc. Částka I. w Praze 1832, 8. str. 208 u W. Špinky. Část II. w rkp. u mne.

929. **FR. ŠÍR.** *Marka Aurelia Antonína Zápisky*, kteréž sobě samému snesl. Dwanáctero knih. Z řeck. přeložil a poznamenáními zaopatřil etc. W Jičíně u J. Kastránka 1842. (Pos. Kwěty Nów. 1843 str. 89.)

930. **ANT. LIŠKA.** *Homerowa Odyssea*. W Praze 1844 u J. Posp. w 8. str. XVI a 365. (Jest překlad w proze, číslo IV. Překladů klasiků etc.)

931. *W rukopisech.* a) *J. An. Seneca.* O prozřetelnosti božské a spokojenosti mysli. O stálosti mandrého: Přel. Jan Rettig. 1837. Rkp. u Posp. Týž překládá *Ody Horácowy.* W Kwěty 1838, str. 56. b) *Sofoklesůw Oidip král, Oidip w Koloně, Antigón.* přel. A. J. Wrtátko.

932. *W časopisech* a) *W Hlasateli:* α) *Cicerona* anekdota o *Scipionu Nasikowí* a básni *Enniowí* I. 91. *Podivný sen* ib. 92. (Weles.) *Podwod Pythia* od J. Nejedlého ib. 93. *I nepříteli wíru slíbenau naplniti*, od téhož ib. 95. β) *Z Tit. Livia Boj mezi Horaciemi a Curiaciemi* I. 97. od téhož. γ) *Corn. Nep.* od J. Rautenkrance *Miltiades* I. 421. *Themistokles* II. 384. *Aristides* III. 435. *Pausaniás* ib. 439. *Cimon* IV. 409. δ) *Luciana Rozml. mezi Terpsionem a Plutonem* I. 103, *mezi Diogenem a Alex.* od J. Zieglera 105. *Timon* od J. Jungm. ib. 249. *Tychyades a Filokles*, od J. Nejed. 593. *Lodí aneb žádosti J. N. II.* 252. *Alex. Hannibal. Scipio a Minos* II. 431. *Přívovz J. N. III.* 130. *O marnosti krásy (J. J.)* ib. 476. *Diogenes a Pollux (J. J.)* III. 643. ε) *Theokritowa Idyll. 21ní, rybáři J. N. I.* 625, 111á ib. 628. ζ) *Sappho horlík* od J. Rautenkrance. II. 359. η) *od Rožnaje některé písně z Anakreona* II. 632 a 380. *Mimmermowa na lásku* 578. *Bionowo nařikání* II. 571.

b) *We Wid. Lístech a Nowinách* as 10 od *Horaciowých* přeloženo *Kinským* a *Rautenkrancem*; dvě *heroidy Ovidiowy* *Ant. Markem*; *satyr Horaciowých* první kniha celá a dvě z druhé knihy, od *Zieglera* přízvucným *hexam.* *Lukiana* *rozml. dwoje*, a dvě *selanky z Theokrita*, od *Kinského*.

c) *W Čechoslawu:* *Z Curtia od Kočího* (1821. čís. 58) z *Horace* I. óda od J. J. (1822. 9) z *Catulla* na smrt *wrabce* od *Štěpičky* (14), od jiného časoměrně (16). *Z Tibulla* *tauha po míru* od *Kočího* (33). *Z Livia výjimek:* *Boj Horaciůw a Curaciůw* od G. *Zeithammera.* *Catonis disticha* *wydaná* od W. *Pohana.* *Oda Anakreonta*, (1822, 2) a z *anthologie řecké* (14) od *Šíra.*

d) *W Hyllosu:* *Ak. Plauta* *weselohra* o *pokladu* w *V jedn. přel.* od J. *Teichla* etc. (1821), num. 24-6

e) *W Kroku.* *Heroida Owid.* (*Leander k Heře*) od A. *Marka.* *Wypsání bauře z Aen. Virg.* od W. *Šwobody.* *Selanka Virg.* (*Menalka a Mopsus*) od *Šíra*, ostatních *dewět w Rkp.* Některé *nápisy z Martiala* od *Čelakowského.* Dvě *selanky Theokritowy* (2 a 3) od *Šafaříka*, (wše to časoměrně). R. 1831. II. 6. *Nápisowé dle Martiala* od *Čelak.* — 37. *Dafnis (W selanka Virgiliowa)* od *Šíra.* — 187. *Hero Leandrowi (z Ovid.)* od *Sušila.* — 193. *Kyklops (z Theokrit. sel. II.)* od *Šíra.* — 332. *Dido Aeneowi (Ov. her. VII.)* od *Sušila.* — 481. *Hypermnestra Lynceowi (Ov. her. XIV.)* od téhož. — 1836. III. II. 321 — 337. *Homerowy Iliady* *sklada* VI. od J. *Wlěka.* [*Pos. od A. Lišky* 1838.] — 1837. IV. 488—91. *Z Ovid. Metamor.* IV. 55. *Pyramus a Thisb.* — 492. *Ovid. Met. X.* 244. *Pygmalion*, od *Sušila.* 403. *Z Ovid. Am. 2. 6.* Na smrt *papauška*, od téhož.

f) *Mus. Čas. F. Čelakowský.* α) *Marcialowy* *epigrammy* 1829. III. 15. 1836. II. 167. 1837. II. 142. β) *Nápisowé z básni lat. A. J. Westonie* 1832. II. 136. *Chwála hudby*, tamž III. 131. γ) *Z anthologie řecké.* 1842, str. 323.

Dominik Kinský. *Z Boethia.* 1833, III. 255.

S. Macháček. *Pindarůw olympický wítězslaw* I. 1827, III. 98.

Fr. Palacký. *Z Platona: Fedros, aneb o kráse.* 1828. I. 107. III. 111.

J. Pílnáček. *Z anthologie řecké.* 1829. III. 79.

F. Sušil. *Z Ovidia: Daedalus* 1833, I. 71.

P. J. Šafařík. *Zlomky z Aristofanesowých Oblaků* 1831, II. 138, III. 254. [*Srow. téhož rozprawu o Aristofanesowi a jeho Oblacích.* 1830, 413.]

Fr. Šír. *Okus překlada od Horacowých.* 1843, 347. [*Ostatní posud w rkp.*]

Fr. Šohaj. *Virgiliowých Georgik zpěw čtvrtý.* 1840, str. 3.

Wácl. Wl. Tomek. *C. Corn. Tacita* *letopisů* od *úmrtí Diva Augusta*, knihy první. 1842, 190.

K. Winařický. a) *Čtyry idylly Bionowy.* 1830, 255. b) *Bohuslawa z Lobkowic, žalozpěw* atd. 1830. 407. c) *Ody Horac.* 1831, I. 31. III. 249.

d) *Virg. Aeneidy zpěw I.* 1836, 237. *Zpěw druhý.* 1829, I. 107. II. 45. e) *Wýpisy ze Strabona.* 1839, 269. f) *Tacitowa Germania.* 1840, str. 332. g) *Odyssey kniha první. Prostonárodní překlad.* 1843, 483. h) *Iliady I. zpěw.* 1843, 92.

S. D. (V. Zák?) *Albia Tibulla* *elegie tři*, 1827, II. 58. *Jiné tři* 1832, II. 143.

g) *Čechoslaw* 1831, V. 20: *Antifon a Sokrates* od *Jos. Nowotného.*

h) *Č. Wěla.* a) 1834: *Marcialowy nápisy*, č. 19, 52. b) 1836: 2. *Panthia* *králowna* *Suská*, z *Xenofont.* o *živ. Cyr.* — c) *Anakreonowy* *ody* 3 od *F. Srbika*, 1836 č. 23-6. — d) *Oda* *Hor. I.* 23, od *F. Šwobody*, 1839, č. 24. e) *Chor z Oblaků* *Aristof.* 1839, č. 29. *J. J. Selanka* *Moschowa*, 45. *Horac k Neobuli*, 79. — 1841. *Wýbor myšlenek Ciceronowých* od *Pichlera*, č. 50. 1842 č. 27.

i) *Hronka.* 1836 I. 1. *Horacowých* *ód* I. 3. od *Nosáka*, I. 4. od *Hozneka.* II. 3. od *Hronbě.* — 1836 II. *Hor. oda* II. 2. od *Hronbě*; III. 8. od *Durčeka.* — 1836 III. 53. *Horace* *kn. I. list* 18 od *Čt. Cochiusa.* — 1837 I. 65-86. *Faedon, aneb poslední Sokratesowo* o *nesmrtnosti duše* *rozmlauwání*, přel. z řeck. *K. Štúr.*

k) *Kwěty.* 1834, 259. *Žabomyšowálka*, *swobodně z rec. přel.* od *Rožnaje.* — 329 a 337. *Theokritowa selanka V.* (*Pocestníci čili zpěwáci pastewní*) od *Wlěka.* — 1835 příl. 72. *Kwět z Hom. iliady* od téhož. — 1836 příl. 59, 77. *Theokr. Selanka* *IV.* od téhož.

l) *Pautník*. 1830 V. 43-63. Zlomky z předění Hom. Iliady, od Štěpničky.

m) *Plody*. 1836. Rozchoď Hektora s Andromache, od D. Štúra.

n) *Přítel mlád.* 1828 IV. Otázky a odpovědi ze škol starobylosti.

o) *Tatranka*. 1832 II. Řeč Cic. pro Archiáše.

p) *Weč. vyražení*. 1832, 361. Dafnis a Menalkas (selanka).

D. HISTORIE.

a) Politická.

933. Uvedení krátké k všeobecným příběhům starých i nových časů. Díl I. Příběhové lidu židovského; w Praze u sw. Klimenta skrze Jana Ad. Hagen faktora, 1776, 8.

934. MAX. ŠIMKA Krátký wýtah všeobecné historie swěta. 1778 we Widni.

935. Příběhy baworské wojny o poslaupnost po smrti posledního wolence Max. Josefa, od 30 Pros. 1777 až do 13 Máje 1779 (z něm.). První toliko arch wyšel, ostatek smrti wydawatele přerušen (Kopitar).

936. Traktát neb snešení o pokoj mezi J. c. M. císařownau . . Marií Terezií a J. kr. M. králem Prusánů etc., stwřzeno w Těšíně 13 Máje 1779, w Praze u Jos. Grebla str. 40.

937. Ottona Steinbacha z Kranichsteina mála kronika o markrabství morawském pro mládež škol normalních; w Praze u Jana Fr. z Schönfeldu 1783, 8.

938. a) Krátký wýpis pětileté wojny židovské a celé zkázy města Jerusalema, dle židovské běhu spisowatele Jos. Flaviusa w českém jazyku na swětlo wydany od JOS. PROKOPA, we Widni u Jos. z Baumeisteru 1786, 8. b) Jiné wypsání zkázy Jerusalemské od PAWLA ŠRÁMKA, w rkp. u Pr. Palkowice (w. Tab. Poe. IV. 27).

939. Kratičké historické wypsání knížat a králů uherských, od nejdáwnějších až do přítomných časů, z hodnowěrných hist. písem učiněné a w slowenském jazyku prací MICHALA SEMIANA etc. wydané; w Prešp. u Fr. A. Paczka 1786, str. 226 a rejstřík.

940. Wýtah listownáho dopisowání mezi římským císařským a francauzským dworem. 8. (1789 ?)

941. Rozmlauwání Josefa II s Matějem Korwinem, 1790. 8.

942. Oprawdowý příběh o král. české koruně, a obšírná zpráwa o ceremoniích při korunowání J. c. M. w Čechách, s illuminirowaným wyobrazením této koruny. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1790, 8. listy 4.

943. Popsání obyčejů při korunowání králů českých, podlé nařízení c. a kr. Karla IV, které nyní dle dworského poručení při korunowání Leopolda II dne 1 Zář 1791 na wětším díle

pozorowány budau. Sepsány od J. J. TANDJERA, w 8. s obrazem Leop.

944. Nowá kronika česká, w kteréž příběhy obywatelůw země české od počátku až do nynějších časů wyprawuje FR. MART. PELCEL etc., w Praze, 8. I. díl 1791 str. 452. II. 1792 str. 477. III. 1796 str. 496. IV. díl (o Husitské wojně) w rkp. Třetí díl jde až do r. 1378.

Tato česká kronika jest mnohem obšírnější, důkladnější, pořádnější a k čtení utěšenější než německá téhož Pelclů, ale ne celá.

945. ALŠE PARÍZKA a) O swobodě a rownosti městské, jaká jest, a co z ní pochází mezi Francauzy; w Praze 1793, 8. b) Biblické wypsání nynějších příběhů; w Praze 1814. 8.

946. M. W. KRAMERIUSA a) Přezalostné nowiny o nešťastném Ludwikowí XVI, králi franském, a o jeho katowýma rukama odprawení. W Praze 1793, 4. b) Náležitě wypsání ukrutné smrti, kterauž Marie Antonia králowna franc. podstaupiti musila. W Praze 1793, 4.

947. Z Jiřího Papánka historie gentis slawicæ wýtah wydal J. FANDLI (slowáckým dialektem) 1793, 8.

948. JANA RULÍKA a) Welmi užitečná historie o slowútném národu českém, w Praze 1793, 8. str. 80. b) Kalendář historický, obsahující krátké poznamenání všech proměn, příběhů, wálek, nejw. nařízení etc. jak w král. českém, tak i na díle w jiných národech a zemích zběhlých. Pět dílů s přidawkem k pátému dílu. W Praze I. 1797 str. 276. II. 1798 str. 211. III. 1800 str. 259. IV. 1803 str. 208. V. 1806 str. 116 a rejstřík 20 listů; přidawek 1810. Může powažowán býti jakožto pokračowání Kal. hist. Weleslawinowa, ačkoli w ceně menší.

949. Historie o Americé, ukazující, která byla skrze Krist. Kolumbusa wynalezena. Sepsal LAD. BARTOLOMEIDES, w Prešpurce u Webra 1794, 8. str. 169.

950. J. RAUTENKRANCE, a) Slowo prawé všem národům ewropským; w Praze 1795. b) List obrancům českým s dvěma poznamenáními; w Kutné Hoře 1808. c) Prowolání k národu českému, w Praze 1809, 8. d) Modlitby za požehnání c. k. wojsku, s písní wojenskau; w Kutné Hoře 1809, 8.

951. Tma we dne jako w noci na rozumu lidském w národu franc. učiněná, po všem swětě rozhlášená. Od FR. WAWÁKA, w Praze 1796, 8. str. 99.

952. Wěrné představení zběhu, který francauzské wyslanství s wywěšeným trojbarewným praporcem dne 13 Dubna 1798 we Widni spůsobilo; od očitého swědka. 8. 1798.

953. Prohlášení o sjednocení Švejců. Od **B. DLABAČE**. 1779.

954. Citedlnost wěrného Čecha při šťastné opět počaté válce 1799, 8. 1 arch.

955. Wzbuzování k českému pluku, 1800.

956. Jest pokoj! W Praze 1801.

957. Historické wypsání, kterak čtvrtý díl světa, Amerika, od Kolumbuse wynalezen byl. W rozmlawáních přednešeno od **W. KRAMERIUSA**; w Praze 1803, 8.

958. Notule, které od dworů rakauského, ruského a francauzského předloženy byly, 1805 u Fr. z Schönfeldu.

959. Kdo se prwé do koho dal, důmli rakauský či francauzský? Z něm. od **FRANT. TOMSY**, 1805.

960. Sebrání všech akt o změně trůnu španielského. Oddělení I. (w Praze) 1808, 8. str. 92. Oddělení II. w Germanii 1808, 8. str. 60.

961. Wýtah listowního dopisování mezi Římským a cís. francauzským dworem. 8. (w Praze 1808) str. 76.

962. Gundelfingera Rozmlawání rakauských bojovníků, 1809.

963. Kronika nejnowější a wěrná poselkyně starého a nowého národu českého, od **F. Pabsta** (přeložením **J. HÝBLA**) wydaná, 3 díly. W Praze 1809—1812. Díl IV. (str. 268) u Jos. Fetterlowé, 1827.

964. W časopisech: *a) W Hlasateli* *a) Dobyti Mexika a Peru*, 3. díl. *β) Wojna sw. na východu*, od **W. NEJEDLÉHO**, tamž. *b) W Dobroslawu*: Mauřané (Maurowé) we Španielích, od **LEHKÉHO** přel. (sw. 4.)

965. Udatnost slawného českého národu, podle wlastenské historie horliwým obrancům českým a všem ostatním krajanům představená. W Praze 1809, 8.

966. Důležitosti španielské, přel. **TOM. KUBELKA**. W Praze 1. díl 1811, 8.

967. Manifest J. M. cís. rakauského, krále uherského a českého 1813, w 4. u Ferd. z Šenfeldu, 1 arch.

968. Wojenské nařízení od 17 Září 1813, w 4. 1 list. (Podepsán Karel kníže z Šwarzenberku.)

969. **TOMÁŠ FRYČAJ**. Další zpráwa o přestátných následcích u města Lipska w Sasku. Brno 1814, w 8.

970. Smlauwa pokoje a přátelství mezi J. M. cís. rakauským a králem francauzským w Paříži. Přeložením **PALKOWIČE** 1814.

971. Listy českému krajanu o nynějších příhodách psané od E. a od **B. J. D(LABAČE)** přeložení. Pět dílků od r. 1814 do 1818 w Praze, 8. I. dílek str. 76, IV. 59, V. 80.

972. **W. HANKY** *a) Rhůsa* krátká historie slowenských národů, přelož. W Praze 1818, 12. *b) Wypsání Rusie a jejího wojska* w Praze 1815, 8. 1½ archu. *c) Dějiny české w obrazích*. Nawržené, w kámen psané a wydané od Ant. Machka, dějino- i žiwopisce w Praze. S wyswětlujícím textem pro Čechy a Němce. Tlačené we Widni u Adolfa Kunika, kamenopisce. Text od Wácl. Hanky; w Praze u Widtmanna etc. Obrazy we fol. podlauhlé, text w 8. wětším. Swazek I. w 6 obraze. a textu stran 12 českého a 12 něm. (Posud. Krok. III. str. 153.) 1822. Swazek II. 1824. [Oznám. w Pautniku 1826 II. 106. Rozm. Lwowské 1833 str. 15.]

973. Wšobecná kronika swěta pro školy zřízená od **W. KRAMERIUSA**. W Praze 1820, 8.

974. **J. ZIMMERMANN**, *a) Příběhowé králowství českého, zběhli za panování Ferdinanda I.* W Praze 8. I. díl 1820, str. 435, II. díl 1821 str. 544, mimo obsah. *b) Příběhowé králowství českého za panování Maximiliana II.* W Praze 1822, 8. str. 396.

975. Sláwové praotcowé Čechů a bytedná sídla jejich, od **J. M. KRÁLE**. W Hradci Kr. 1825, 8. str. 60.

976. **ONDŘEJ ŠOLTYS**. Jádno historie wšobecné pro školní mládež i dospělý lid obecný atd. Poprwé wydáno prací atd. W Prešporku písmem K. Snížka 1829, 8. str. 342.

977. **JAN KOLLAR**. *a) Rozprawy o jmenách, počátkách i starožitnostech národu slawského a jeho kmenů.* W Budině univ. tisk. 1830 w 8. str. XII a 396. Dodatky w Čas. mus. 1830 str. 463.

b) Sláwa bohyně a půwod jména Sláwůw čili Slawjanů. w listech k welectěnému příteli p. P. Jos. Šafaříkowi. S přidawky srownalost indického a slawského žiwota, řeči a básjeslowí ukazujícími. W Pešti 1839 tiskem J. M. Trattnera-Karolyiho, wel. 8. str. 362.

978. **FR. PALACKÝ**. Přehled saučasný nejwyšších důstojníkůw a auředníkůw zemských i dworských w král. českém od nejstarších časů až do nynějška. Nákladem České Matice, č. II. fol. 5 archů, w Praze u rytíře z Schönfeldu 1832. (Pos. Čas. mus. 1832, 478, od Winařického.)

979. **FR. J. SMETANA**. Obraz starého swěta, t. j. Wšobecná politická historie prwního wěku, od počátku společnosti lidské až ku pádu západní říše římské; w Praze 1834 arc. tisk. 8. str. XVI a 240.

980. **P. J. ŠAFAŘÍK**. Slowanské starožitnosti; oddíl dějepisný. W Praze 1837 u

Spurného, pomocí čes. Museum; wel. 8. str. VI a 1005. Přel. do něm., rušt., polšt.

981. **FR. KUBOWIČ.** Summovní kronika slavných králův uherských, pro dívky. W Banské Bystrici 1838, 8. str. 28.

982. **A. W. ŠEMBERA.** Wpád Mongolů do Morawy, se starší historií Mongolů, jich powahopisem a popsáním Hostýna, w dobu šestistileté památky oswobození Morawy od Mongolů, se 3 obrazy; w Holomauci u A. Škarnicla, 1841, wel. 8. str. IV a 103. (Posud. Kwěty 1842, 7.) Wydání II. tamže str. IV a 76.

983. Paustewnik Petr, aneb: První křížovnícká wálka (1096—1099). W Praze 1841 u J. Spurného.

984. **W. WLAD. TOMEK.** a) Krátký všeobecný dějepis, s předmluwou P. J. Šafařika; w Praze 1842, 12, str. 263. Malé Encyklopedie nauk č. I.

b) Děje země české s 3 mapkami; w Praze 1843 str. 339; Malé Encykl. č. II.

c) Děje mocnářství rakauského; w Pr. 1845 str. 338. Malé Encykl. nauk díl V.

985. **J. MALÝ.** Prostonárodní dějepis české země; w Praze u Jar. Pospíšila. Kniha I. 12. str. 44. Kniha II. str. 94. Kn. III. str. 95. Kn. IV. 1845 str. 68. Kn. V. str. 91. Kn. VI. str. 48. Kn. VII. str. 49 mimo obsah. (Pos. Kwěty 1844 str. 272.)

986. Starší dějepis a nejnowější literaturná obnowa národu ilyrského. Sepsal hrabě *Janko Draškowič*, přel. Dr. ČEJKA. W Praze 1845 u J. Pospíšila. 8. str. 72. (Pos. Wěla 1845 str. 4.)

987. **J. J. ŘEZNÍČEK.** Plawba Berezinská, podlé franc. W Praze u. An. Špinkowé.

988. Krátké poznamenání těch příčin, které nejjasnějšího kurfirsa baworského pohnuly ty (sic) hořejší rakauské dědičné země k posezení wzíti. b. r. Ms. u hr. Mitrowského in Miscell. num. 123.

989. **P. NEUMANN.** Stručný dějepis český s krátkým přehledem zeměpisu českého a morawského, pro mládež a pěstauuny. W Praze u J. Posp. 1846, 12. str. 107.

990. **WÁCSL. KROLMUS.** Kronika všech powodní, suchých a mokrých, áurodných i neáurodných let atd. w král. českém, od příchodu našich pradědůw . . až do letošní powodně. W Praze 1845. 8. str. 253 a obsah.

991. **JOS. GALLAŠE** a) Jádru morawských příběhůw, rkp. b) Miscellanea ad historiam patriae (Moraviae) (česky), rkp.

992. **TOM. KUBEIKY** a) Pamětnosti w čas panování slaw. císařowny Marie Terezie a tehdejší sedmiletá wálka. b) Panování Josefa II. wšesky proměny a wálka turecká; též panování

wání Leopolda II s počátkem franc. wojny. c) pamětní dějowé 30leté wálky, 2 díly. d) Francauzská wálka se wzhledem na naši wlast. 4 díly. Wše w rkp.

993. *W Časopisech.* a) *We Wid. Listech:* Příběhowé w Ewropě, w Asii, Africe, Americé a Australii událi. 1815—6. Uhry pod římským panowáním (přel. *Hanka* 1814). O powaze národu českého některá připomenutí z historie české (*Al. Pařízek*) 1813. Čechowé w 19tém wěku.

b) *W Čechoslauu:* Skrowní příběhowé a pamětnosti z wlastenské a cizí historie. Zrcadlo udatnosti od *Patrčky-Pomadařowání Slowanů w Uhřích* od K*** přel. od *Hanky.* 1822. 8—9.)

c) *W Rozmanitostech:* α) *F. Klicpery* Olga. G. 13. Wyvrácení Saguntu D 3. β) *J. M. Ludrika* Isabella. R 8. γ) *Galaše:* Pohřeb Karla V. R 34. Historické drobnůstky R 76. δ) Antěk Francauzů z Rus A 3.

d) *W Příteli mládeže:* Dějepis český IV. 92.

e) *Mus. Čas. 1827:* Plawci u Dalimila, jaký to národ? od Dobrowsk. II. 123. — Dobyti Prahy skrze Jiř. z Poděbrad l. 1448, od F. Palackého. III. 37. Domácí rozbroje a wálky w Čechách po dobytí Prahy r. 1448, od téhož. IV. 9. — Přehled rozličných národů na zemi, podlé jich úwođu II. 121.

1828: Wypsání o dobytí Konstantinopole (1453) skrze Turky. I. 81 od Palackého.

1829: O národech uherských, zwláště o Slowanech. IV. 11, od Palackého.

1830: O národech polských, od Palackého. I. 69. —

1831: 284. Pátky měšťanů w Budějowjckých s pány Rosenberskými. — O pánu Záwišowí z Rosenberka, okus historický. III. 102. Pomůcka k poznání řádůw zemských král. českého w 2hé polowici XIII století. IV. 359. O nejstarších dějinách a dějepisích národůw asiatských, podlé J. Klaprotha. II. 169 IV. 435. Sběrky ze starožitnosti českoslowanské, od Palackého. —

1832: 257. O rozličnosti národůw, zwláště w Ewropě a w Asii, od Palackého. — I. 70. O stawu Bulharůw, od Josefowice. — též 1830. II. 157.

1833: 371. Hrdinské podniknutí Maxim. II. we špan. zemi. — 412. O Bojch, nejstarším národu w Č. zemi, od Palackého. — 402. Černohorci z Bulgarina, od *Hanky.* —

1834: 191. Krátký spis o porážce a zajetí Max. woleného krále polského, arcik. rakauského. — 67. Historické zpráwy o lidnatosti země České od Palackého. — 305. O welikém stěhowání se národů z Asie do Ewropy podlé Klaprotha od Palac. — 325. Popis jmen šlechty české i morawské. I. 1415, od téhož. — 23. Myšlénky o starobylosti Slowanů w Ewropě, od Šafařika.

1835: O národech kmene skytického. 20; kmene litewského, 292. Přehled národních jmen w jazyku Slowanském, od Šafařika. — Boj Frid. Barbarosy s Milanskými. 141. Kleopatra 358, od Smetany. — O wálkách Karla Welikého se Slowany, zwláště s Čechy, od Palackého. 316. —

1837: O zemi jmenowané Bojky, od Šafař. 23. — O jménu Slowan, od Čelakowského. 53. — Drobnůstky, od Slámy. 220. —

1838: O krále Jana česk. dějích zahraničných, od Tomka, str. 288.

1839: Huculowé od Wasilewice, str. 475 a str. 45. Bojkowé od téhož, str. 30.

1842: O báji krawého sněmu Wilemowského, za Wácsl. IV. od Palack., str. 345. — Wjýmky z

dějů ruskomogolských, dle Hammera z Purgstallu, od A. Šembery. 615, též 1843. 143. 179.

1843: Pražané za Jindřicha Korutanského, od Tomka. 375. Wýjímky z kroniky M. Wawřince z Březové, z lat. přel. Tomek. 512. 1844. 209. —

1845: Příspěvky k dějepisu země české od J. Karla Rojka. 55. O Slovanech v Dolních Rakousích od Šembery. 163. 335. O postupu národnosti Srbův lužických, od Fr. Dauchy. 426.

f) Čech. 1832. 23. Původ a jméno Bojův, Moravanův a Čechův, od Franty.

g) Čechoslaw. 1830. I. III. O Slovanech z Karamzina, od Tomička. — II. O stravě, oděvu, obydlí a náboženství národův rakauských od W. Pelikána. — O historikové! (Pöltz), od Tomička. — 1831. VII. Obraz udatnosti české, od Šembery. — Dějepisné vysvětlení k rodokmenu Přemyslovců podle Diezenhofra, od Pelikána. Půta mezi Čechy a Moravany v XV stol. z rkp. od J. ze Šwabenu. — VIII. Česká výsada 1372 v klášteře Geras nedaleko Rohu. IX. Hallerowé (Conv. Lex. Stuttg. 1817. IV. 497.) posud nepromíšení a výteční národním krojem a řečí, od Amerlinga.

h) Česká Wěla. 1834. Chronologický přehled všech důležitějších událostí r. 1829 a 1830. — O nové době slowanské od Kucharského. 371. — Poslaupnost nejvyšších správcův sewero-amerikánských obcí o počátek toho saustái. —

1835: Klesání turecké říše. Mahomet II. Přehled událostí r. 1831 a 1832. —

1836: Přehled panujících knížat ewropejských. 218. — Wýčítky Karlu IV číněné. Histor. obrazy. 314.

1845: Zasnoubení Mar. Theresie, č. 16. List ze 7leté války, přel. Daucha, str. 19.

1838: Kříž vykupitele, č. 1. Příběhy za živa pochovaného, č. 9. — Bitwa u Láwy, č. 23. Bitwa u Arbely, č. 38. — Timoska, falešný princ, č. 44. —

1839: Poslaupnost biskupů a papežů Římských, č. 18. atd.

1841: O nejvyšším biskupu starozákonním (z wypsání Jerusalema od Welesl.) č. 71. — Příkladové horliwého wlastenectwí v čas války, od P. O. č. 3 atd. Z jakého rodu pocházeli wěhlasní mužowé, č. 8. Pamětihodná příčina obrácení se Židů na křestanstwí na ostrowě Kretě. (z Norin. hist. cír.) č. 22. Nešťastná náhoda, č. 38. (A-ský.) — Wolení ministra, od Řeháka, č. 46. — Nešťastní cestowatelé, č. 48. — Podiwný osud španiel. děwčete, č. 51. (J. Příbik) — Nešťastná rodina, č. 54. (Řehák) —

1842: Praha zproštěná Prusův, č. 6. (dle arch. Náchod.) Waršawský hospítal, č. 20. Poslední Zrinowé, č. 36. (B. Kulda) — Weliké zwony (Krátký) č. 47. — Anglický missionár w Abbissinii, č. 47.

1843: Bitwa u Thermopyle, str. 6. (P. O.) — Abdolonimusz zadržaný králem w Sidonu. (z Wel. put. Sw.) str. 15. Dějepis český (rozmluwy) 1843. str. 327.

i) Jindy a Nyní. 1831: II. 93. Francuzi w Praze r. 1742.

1833: II. 110. Krátké wypsání dějůw Dubrownických, od Malého. — 150. Obraz naší země před časý rájskými.

k) Krok 1833: O počátku země české atd. (z Pelclowy kroniky.)

l) Krok Presk. 1831: II. 59. Paběrek historický od Ant. Jungmanna. — 228. O samožonkách, od Šira. — 448 a 485. O Slovanech dle Karamzina od Hanky.

1833—35. III. 43. Slowané germanští, od Šira. — 82. Krátká zpráva o králowství Marokánském,

m) Kréty. 1831. Wýtah z kron. ruské Karamzinowy Tapem udělaný a Jos. Orleským přeložený

140 atd. — Prohřešek proti Slowanům (w Konwers. slow.) 200. — Morlaši, od Krátkého. 257.

1835: O srbské nár. poesii. 439.

1836: Drobnůstky a z. Karamzina, od J. S. P. 102.

1837: Rod pánůw Rosenberských od Procházky. 44. — Zahynulí welikého krále Ottakara, od W. Tomka. 141.

1838: Jindřich Korytanský od téhož. 37. — Znamenité pokroky říše turecké, od Filípka. 181. — O králowání w Čechách Jana Lucemburského, od Tomka. 198. — Tataři w jižním Rusku, od Procházky. 229.

1840: Ostatky Jana Lucemburského, od Z. 118.

1841: Wpády Tatařů do Morawy a Rakauska w r. 1241, od B. Nebeského. 25. — Tataři w Aupici I. 1241, od Myslimíra. 34.

1843: Napoleonowi pobočnikowé, č. 4.

1845: O českých štítech, str. 307. Autok na skalní twrz Akuleho 1844, č. 99.

n) Přítel mládeže 1826—1835. Dějepis český, od Zieglera. — 1829. Známost národůw. 14. — 1827. Amerika nalezena I. 49. atd.

o) Rozl. Pražské. 1826. Mocnářowé rakausí a králowé jerusalemští. 82. — 1828. Poslaupnost tur. sultanůw. 7. — 1833. První křížowá wálka. 66. — O příchodu Slowanůw do nynějších sídel, 100.

p) Samo. 1832. Samo, od Franty.

q) Swětozor. 1834—5. Přehled husitské wálky. Korunowací česk. králůw. — Korytanského wéwody přijímání wlády.

r) Wlastimil. 1840. Panorama wěku našeho, přehled pamětihodných událostí atd. od Tomička. — Slowo o cizozajčném pojmenowání Čechů, od F. Dauchy. 250. — Zlomky z dějů španělských. IV. 112 atd. — Zlomky z událostí wěku středního od Smetany. II. 228 atd.

b) Cesty a wypsání zemí.

994. Cesta z Moskwy do Číny, kteráž s ruským wyslancem Isbrahem skrze krajiny Ustiku, Taursko a mogolskaj Tataři šťastně wykonal Jiří z Drahowa, Čech a rytíř wznesený, I. P. 1693. Po česku z lat. wyložena a wydaná od J. RULÍKA. W Praze 1800, 8. str. 79.

995. WÁCSL. KRAMERIUSA a) Jana Smita, kapitána anglického, prawdiwé příhody po cestách, kteréž wykonal w čtyřech dílech swěta, při čemž se také jako summowní wypsání rozličných krajin, národů, náboženstwí, obyčejů atd. nalezá, po česku wyložené. W Pr. 1798, 8. str. 88.

b) (První díl Indie.) Historické wypsání welikého mogolského císařstwí w druhém dílu swěta Asii, při čemž se rozliční národowé, mrawowé, obyčejowé, zvyklosti, práwa a náboženstwí jejich, jakož i jiné mnohé paměti hodné wěci připominají. W Praze 1803, 8. str. 192.

c) Druhý díl Indie, to jest, Historické wypsání mnohých králowstwí a krajin, jenž na druhém indickém poloostrowě w Asii leží, při čemž se také rozliční národowé, powahy, mrawowé, obyčejowé, zvyklosti, práwa, wáleční řádowné a náboženstwí jejich atd. připominají,

práci a nákladem Krameriusovým. W Praze 1804, 8. str. 192.

d) Cesta do Arabie a do země swaté, jinak Palestiny, w kteréž se všecna místa swatá, obywatelé, jejich powahy, mrawowé, obyčejowé, řádowné a náboženství, jakož i jiné mnohé paměti hodné wěci wedle uloženého pořádku wypisují. Nyni poprwé wydané práci a nákladem Kram.; w Praze 1804, 8. str. 200.

996. Zpráwa o pátém dílu swěta, Australie nazwaném, na Poledním moři mezi Asií a Amerikau ležícím, nalezá se w Krameriusowé knize; Přítel lidu atd.

997. Způsoby, mrawy a mínění Činů a Kočičinů, s podotknutím zemského řízení a náboženství jejich; nákladem Krameriusowých dědiců; w Praze 1810, 8. str. 230.

998. Bertholda, Angličana znamenitého, přihody přepodiwné, w 8.

999. W. R. KRAMERIUSA a) Sbirka cest po moři, pro obecný lid, 2 díly; w Praze 1812, 8. b) Obširné wypsání ostrowa sw. Heleny; w Praze 1815, 8.

1000. M. J. Hurban. Cesta Slowáka ku bratrům slawenským na Morawě a w Čechách, (1839); w Pešti u Trattnera-Karolyho 1841, str. 112, 8. (Pos. Kwět. now. 1842 str. 6.)

1001. J. Kollar. Cestopis, obsahující cestu do horní Italie a odtud přes Tyrolsko a Baworsko, se zvláštním ohledem na slawjanské žiwly, r. 1841 konanou a sepsanou etc. S wyobrazeními a přílohami, též i se slowníkem slawjanských umělcůw všech kmenůw od nejstarších časůw k nynějšímu wěku, s krátkým žiwotopisem a udáním znamenitějších, zvláště národních wýtwarů. W Pešti 1843 u Trattnera-Karolyho, str. 363, wel. 8.

1002. Žwejkal. Popsání trojích cest w Ewropě, Asií a Africe w r. 1818—1833 od atd. pautníka, mistra zlatnického a měšana Pražského. W Praze nákl. Anny Špinkowé 1843.

1003. Hora Sinai. Obrazy cestopisné od Al. Dumasa a A. Dauzatsa, tři díly; w Praze 1842, nákladem M. Neurentra, tiskem K. Jeřábkwé. 12. str. 178, 164, 132.

1004. Ben. Prawosl. Čerwenák. Zreadlo Slowenska; w Pešti 1844 u Trattnera-Karolyho, w 8. str. 140.

1005. K. W. Zap. Zreadlo žiwota na wýchodní Ewropě. Sw. I. 1843: Obrazy, powěsti a anekdoty z národního a společného žiwota; z půwodních žřidel w češtinu přewedl atd. W Praze tiskem J. Posp. wel. 12. st. VIII a 171. (Por. Kwět. now. 1843 str. 14.)

Sw. II. 1843 str. 176 s mapkau, u Calve.

Sw. III. 1844, u Calve, 8. str. 235 s huďební přílohou: Cesty a procházky po Halické zemi. (Úwaha Čas. mus. 1844, 137.)

1006. Wil. Dušan Lambl. Pohled na Bosnu, čili krátká cesta do oné krajiny, wykonaná w r. 1839—40 od jednoho krajana. Z ilyrského jazyka přel. (s mapau). W Praze 1845 u J. Pospíšila, str. 135 a 8. (Posud. Kwěty 1845 str. 44.)

1007. Putowání do sw. země, totiž z Widně do Koustantinopole, do Brusy, Bairutu, Joppen, Jerusaléma, k Jordanu a Mrtwému moři, do Nazareta, Damašku, Balbeku a na Libán, do Alexandrie, Kaira, po paušti k Čerw. moři a zpátky přes Melitu, Sicilii, Neapoli, Řím atd. od Idy Pfeiferowé, rozené Reyerowé. Přeložil JAN ŠT. KŘEČEK, kaplan w Písečné. W Hradci Král. 1846 nákl. Pospíš., str. 362 w 8.

1008. W časopisech a) W Hlasatelé a) Podiwné přihody čtyř ruských plawců na pustém ostrowě Špicberku, od Jana Nejedlého I. 183. β) Cesta de Špicberku od Nowé země. II. 3. γ) O Kamčadálních IV. 613. δ) Hlavní powaha a wypsání prwních Amerikanů. III. 280.

b) W Rozmanitostech a) Něco o wlské zemi, J 58. od J. Hýbla. Kostel sw. Petra w Římě C 54. β) Hřáza pustiny. M 71. od Ludwika. γ) Wynalezení ostrowa etc. od Galaše J 23. δ) Sedm diwů swěta B 69.

c) W Přít. Mlád. Krátký zeměpis, J. Jawornický II. 93. V. 48.

d) Mus. Čas. 1827. Zlomky z popsání cesty do Řezna I. 1826 wykonané od W. Sedláčka. II. 91. III. 120.

1829: Učené sbirky z ciziny, dle Humbolta. III. 99. a 1830 IV. 170.

1830: Wýroční trh Čukecký w Ostrowném. I. 57. — O Wolhařích, dle angl. Walshe. II. 157.

1833: Cesta z Kopidlna na chlum Welš. od F. A. Wacka, str. 381.

1838: Cesta na Tatry. Z pols. od K. Zapa. str. 24. Jenisejská gubernie od A. Marka. str. 240.

1839: Objewení Ameriky w X stol. dle rusk. J. W. Podlipský. str. 169. — Cesta do Lužic, od L. Štúra. str. 462.

1841: Cesta po halické a uherské Rusi. Sdělená w listech, od J. F. H. str. 183. 303. 423. též 1842, str. 42. 1843. 12.

1842: Powstání a nynější staw swobodného státu Texasu, od Jak. Malého. str. 62. Cestowání Michala Kotlera w ewropejském Rusku a Sibirii, str. 133. 259, též 1843. 259. — Černohorci. Popis Ism. Sreznewského w listech k W. Hankowi, str. 283.

1843: Wýjimek z cesty od Tater k Sewernímu moři. Od E. J. Wocela. str. 540.

1845: Z denníka wlastence cestujícího we Šwejcářích (od Beka), str. 85.

e) Čechoslaw. 1830. Cesta K. Hilsenberka z Widně na Madagaskar, s průwodčím Čechem, od Wanška, III. — Cikáni, z Puškína, od Tomička. V. 8. —

f) Česká Wčela. 1834. Listy z Dalmacie od E. Grier de Ronce. 3. — Přihody dyauw bratrů atd. 58.

1835: Procházky po jižních Čechách, od Slámy a Palackého (doplnek). — Wýjimek z listu psaného z Petrohradu od 10 Čerwence.

1836: Putowání knížete Pükler Mužákowa na Atlaské pohoří, od Hansgirga. str. 68. — Dopis Čecha A. W. z Mediolanu. 279. — Wýtah z cestopisu ruskau říši. 283.

1837: Slasti a strasti cestujícího Čecha (Karlowy Wary. Liberec. Fridland. Lužicko.) od Tyla.

1838: Wýměsky z popisu Isaka Welda, od Fr. Šilhana, č. 31. — Výňimky z mého denníka. J. Příbík, č. 33—45. — Nocleh na poušti. Z Rengera od J. G. K. č. 41. — Obrazy z Wlach, č. 49. — Z Mericho, od téhož, č. 50.

1839: Cesta do Marseille a Říma, č. 24. — K Senaru do Arabie atd. 43. — Na ostrov Madagaskar, č. 54. — Na horu sv. Bernhardskau, č. 62—81.

1840: Černohorci, od Tomfěka, str. 40. Zprávy o knížetství srbském, od Wácl. D. Břístevského, str. 198. — Polští Židé, od Jachimá, str. 283. — Sbírky Bedř. K. z Watrichu o Slowansku, str. 314. — Zpomínky na Genewu. Z denníku Francauze K. Duranda, str. 398.

1841: Jesso, Tatarská úžina atd. č. 3—10, od Štěpánka. Masopustní výlet (procházka) č. 16. Zlomke cestopisní, č. 27. Putování od Emaus, č. 31. Výjezd z Berauna do Rokycan, č. 40. Nešťastní cestovatelé, č. 48. Pauf do sewerních Čech č. 74—89.

1842: Nástiny ze Sibirie, č. 2—75. — Ostrov Martinique a Quadalup, č. 64. Tristan d'Akunha, č. 79. — Řeka Ganges, č. 80. Výlet do kraje, č. 94.

1843: Něco o Boleslawsku, od Dundra, str. 11. Wýtah z cestopisu ryt. A. z Č. přeložil a rozmnožil F. G. str. 363.

1845: Cesta w hoření krajiny horwatské. Wýtah z listu Stanka Vraza k paní Drag. Št. rozené Kr-těwé. 2. — Z Morawy, str. 63. — Přátelské dopisy z cesty na Sněžku (r. 1844.), od F. Tomsy, str. 82.

1846: Turecké swatby (W. Bambaš). Obrazy ze života Rusínůw, od p. Zapowé, Masopust w Paříži od Gablera. Kyjewští studenti, z Gogola.

g) *Jindy a nyní* 1833. Slováci w Uhrích. I. 62. — Vineta, Amsterdam slowanský. 102. — O Černohorcích od A. Marka. 110. Pění Morlachůw od téhož. 133. — Ukutnost národu tureckého za předešlých století k Slowanům, od Weteňka. 142. — Něco o Walachií. 150. — Čechůw pověstné jméno w Evropě, od Wiesnera atd. 167. — Zpěwawost Slowanů w Dalmacii, od Zapa II. 55. — Slowané w Carohradě, od F. Š. 59. — Bendowé, mistři hudební, od Bačkory atd. 77.

h) *Hronka*. 1836. Den w Benátkách od Zipsera. II. 67. — 1837. O Oltárně (vrchu) od S. Hojče. I. 61.

i) *Krok Presl*. 1835. Cesta na Elbruc, nejvyšší horu Kawkaská, od Sw. Presla. III. 61.

k) *Květy*. 1834. Ruské osady wojenské (z Renouardowoy cesty po Rusku). 54. — Z denníku Poláka w Itálii cestujícího (1825). 81. — Cesta na Pecku ze Lhoty (1833). 148. Tanec ruský. 166. — Popsání cesty wykonané Uhrami do Bělohradu (1833). 248. — Obrazy Srbska, od Kampiléka. 281. 289. — Listy z Brasilie. 295. 316. — 1830—31, od Fr. Bernhause, rodilého Čecha z Brandeysa — Wyroční trh w Saloně, městě Dalmatském (z Wahlenowa) od Filpka. 298. — Země česká (fantasie), od Patrčky. 350. — Dopisy z Halicě, od J. Pospíšila (Rozm. Lw. 1835. 95.) 391. — Dobrodružství cestujících od J. Erbena atd. 433.

1835: Čerkasowé pod ochranu ruské vlády. 179. — Terst (od r. 1835) sw. přil. jakž máme psáti jména místní. 37. — Z denníku cestovníka (Praha r. 1730) 94. — Procházky po Čechách (úwod. Hora Kutná atd.) od Tyla. 193. — Wyroční pauf na Loreté w Wlašima, od Zapa. 235.

1837: Rusowé na Balkánu (z denníku rusk. dělostřelce.) 79.

1838: Zpomínky na cestu přes Krkonoše od K. Antoniwicze, z Rozm. Lwow. na r. 1838) přel. J. W. Podlipský. 63.

1839: Obrazy z cesty Slowana od hor Karpatských k Sewernímu moři, od J. E. Wocela. 3.

1840: Swědectví cizozemce o vlasti české, z franc. od Dauchy, Now. 37. — O cestě p. Fialky po Slowansku zpráva a posudek. 61. — Wýlet z Prahy, od Hurbana. 94. — Cesta na Sinai, od J. Procházky. 105. — Cesta p. Jilka po pólnocní Evropě a do Australie od M. J. Hurbana. 42, 50. — Zeměpisno-statistický obraz krajín ilyrských od M. Fialky. 44.

1841: Cesta po horním Styrsku a Rakausích, od M. Fialky. 13. — List p. Hawla, Čecha, poslaný ze sewerní Ameriky. Od Fr. Riegna. 20. — Cesty po slowenských krajích, od E. Haufa. 27. Cestopisné zlomky od M. J. Hurbana. 42, 50. — Zeměpisno-statistický obraz krajín ilyrských od M. Fialky. 44.

1843: Obrazy cestopisné od Worbesa. č. 1. — Zpomínky na Wolgu, Poleši a Litwu. č. 6. — Police (Zlomke cestopisný) od A. Kopidlanského č. 19.

1844: Dopisy a popisy zimního cestowatele, od J. W. Benátského. č. 18—55. — Dopisy z Asie č. 47—58. — Wýjunky z listů Štáwnického akademika. č. 47—87. — Do Hory a třeba dál. č. 71. — Z denníku českého cestowatele. č. 100. — Milešowka, od J. D. L. č. 112. — Th. Kočího zeměznalská wýprawa do Asie, Afriky etc. od K. L. č. 115. — Několik listů z denníku cestujícího, podal Wil. Dušan L.—I. č. 129.

1845: Wýlet do Uher, od Fialky č. 1. 9. 15. — Wýlet do Pštíny od J. Winklera, č. 7. — Wýlet do Pardubic. č. 119. — Pardubice, od Fialky č. 108. Polabí, od téhož, č. 119. Zpomínka na Kaurim, od R. č. 132. Z Kupidna do Zlatic, zlomke cestopisný od Fr. Al. Wacka, č. 134. Z Daubrawic do Nimburka, č. 136. — Drobnášky cestopisné z prázdnin, r. 1845 od W. Dušana, č. 141. Z Marie Celi do Styrského Hradce a do Rakaus, od M. F. č. 23. Z listů cestujícího do Wídně, od Dr. M. K. č. 36. Z Prahy k Šumawě a nazpět, od J. K. Zbraslawského; č. 46.

1846: O Karlíně č. 2. od K. Wita II. — Obrazy z cesty ze Štáwnice do Holomauce od A. M. Honla č. 9. Projížďka po Zakawském kraji, z rusk. č. 24. — Wýlet z Hamburka do Altlandu, č. 78. — Z Králowé Hradce na morawské hranice, od Fr. Hajniše, č. 119. Zlomke cestujícího po sewerních Čechách od S—dy, č. 121.

l) *Pautník*. 1826. Helvecie saská, již projel J. Ludwík (r. 1824.) IV. 51.

m) *Přítel mlád*. 1831. Pamětní listowé aneb zpráwy o našich wlastencích w obojí Indii a jiných zámořských krajínách. II—IV. 1832. I—IV. 1833. III. 47.

n) *Rozl. Praž*. 1826. Znamení ohlas hor Krkonošůw. 79. O Rusích. 174. — Jízda w Petrohradě. 194. — O Mainotech. 205. — Poslední král srbský (Lazar) 219. — Bezarabie. 354. — Diwné jezero w Rusích. 426. — 1828. Zlomky z listůw z Prahy od S—k—a. 73. a wýpis jeho po Čechách a po Morawě na cestě. 84. — 1833. Dopis Ruskem cestujícího Turnowana (Frant. Marka) z Odessy 15. Března 1833 atd. 58.

o) *Světózor*. 1834 a 1835. Tatranka. 1832. II. Oswícení w Turcích.

p) *Wlastimil*. 1840. Obrazy Persie, sebrané od J. Tomička. I. 28. III. — Pomněnky o Čechách z denníku cestujícího cizince od B. Pichla. I. 75. 134. [1841. II. 78]. Cesta bar. Hügela po Asii a Nowém Holandu od J. Tomička. I. 223. — Ismaila Gibrál-

tara cesta z Alexandrie do Londýna, od téhož. II. 236. Wypisání Nov. Zelandu dle Sommerowa alman. od Tomička. II. 18. 103. Zlomky o Sibirii z rusk. Marlinského, přel. A. Hanggig. III. 203. Smirna, dle L. Feldmana. IV. 252. — Černohorci od Wuka Stefanowiče, přel. Tomiček. III. 99. 232. IV. 14. — Sicilie a obchod se sirau. Zlomek z denníku cestujícího Francauze. IV. 147.

1841: Červená Rus. Cestopisné obrazy a zpomínky od K. Zapa. I. 5. II. 49. — Srbsko. Výjimek ze spisu: Voyage en Orient 1833. z franc. de Lamartina, přel. Dr. Čejka. I. 46. 166. — Obrazy Egypta od J. Tomička. II. 9. 117. 195. — Určení Ruska v ohledu na Asii od L. Štúra část první. I. 99. 217. č. II. 1842. 134. 223. —

1842: Obrazy cestopisné Lomb. Benátské, od P. Chocholauška. 35. 215. — Scena z Kawkasu od K. Storchy. 52. —

c) Mistopisná.

1009. Stoletní památka velikého moru 1680, kterauž slavný magistrat 1780 na swatém poli slawně obnovil, str. 22 (w Praze).

1010. Paměti města Wsetina od r. 1732 — 1777. Rkp. XVIII. století w 8. (Boček.)

1011. První zlatý a stříbrný obraz města Králové Hradce nad Labem, t. j. třpytící se památky starobylnými příhodami, od založení města, wstípení zde wíry Kristowé, kostelů, oltářů, klášterů atd. až do bludu Husitského etc., od FR. de Paula ŠWENDY. W Hradci Král. 1799, písmem Alžběty Tyběly, str. 162 mimo rejstřík. Druhý železný obraz etc. od bludu Husitského až do věku sedmnáctého, w 5 rozdilech. I. rozdíl (od 1419 do 1500) ib. 1800, 8. str. 254. II. od r. 1500—1540 ib. 1802 str. 265. III. od r. 1541—1576 ib. 1803 str. 258. IV. od r. 1577—1595 ib. 1804, str. 253. V. od r. 1596—1618 ib. 1804, str. 232 mimo rejstříky. Třetí měděný obraz, rozdíl I. od roku 1619—1636 ib. 1807 str. 280. Rozdíl II. od r. 1637—1664 ib. 1808 str. 272. Rozdíl III. od 1665—1680 ib. písmem Frant. Pospíšila 1811, 8. str. 160. Rozd. IV. od 1681—1705 ib. 1812 str. 162 mimo rejstř. etc., a čtvrtý hliněný obraz, t. j. od proměny králowstwi česk. a ztenčení města pwností ohrazeného w běhu věku 18. století. Rozd. I. od 1706—1734 ib. 1813 str. 183. Rozd. II. od 1734—1762 ib. 1814 str. 210. Rozd. III. od 1762—1780 ib. 1814, 8. str. 208. Rozd. IV. od 1781—1790 ib. 1817, 8. str. 104, rejstř. Wšecko dílo skonalo roku 1818 s patnáctým dílcem.

Jsu to výborné sbírky pro budaucího historio-grafa. Roku však 1814 24. Srpna shořely předešlé exempláře, a tudy již nyní celé dílo velmi řídko k dostání.

1012. RULÍK JAN a) Památky kláštera Sedleckého. Na Horách Kutnách 1807. 8. b) Žiwot sw. Gotharda, Památky m. Brodu Česk. W Praze 1808.

1013. Letopisowé Krupínští, t. j.: Wypisání

příběhů w swob. a král. městě Krupíně od starobylných časů až do XIX. století zběhlých atd., prací a nákladem ONDR. BRAXATORISA. W Prešpurku písmem Šim. P. Webra 1810. 8. str. 99.

1014. Paměti Plzenské od WOJT. SEDLÁČKA. W Plzni 1821. 8. (Zawirá někteří písně příležitostně.)

1015. Kronika Mlado-Boleslawská od přísti Čechů do země České až do nynějších časů pomocí rukopisů i jiných spisů a paměti podle let provedená s některými na místech swých poznamenáními, prací FRANT. NOWOTNEHO z Luže etc. W Praze 8. wět. u Josefy Feterlowé z Wild. 1822, str. 308. Kniha wěci i slohem znamenatá.

1016. Krátké wypsání ohně w kr. horním městě Kutné Hoře dne 9 Máje 1823 atd. W Hradci Král. 8. str. 23.

1017. Kronika o Berauně od J. Seidla. Rkp. w Mus.

1018. Jos. Gallaše a) Památky města Hranic. b) Památky o pustých rytířských hradech. Rkp.

1019. Paměti Gešawské a Maraňské ku prospěchu pohořečůw Gešawských. W Pešti písmem Trattnera - Karolyho 1830. 8. str. 147. s obrazem.

1020. F. A. WACEK. a) Historie farní školy Kopidlenské. W Praze arc. tisk. 1831. 8. st. 51. — b) Mistopis a historie městyse Jabloného nad Orličkau atd., w Praze a Hradci Král. u Posp. 1831. 8. st. 128.

1021. FR. J. SLÁMA. Slowo útěchy poslané Prachaticánům po nešťastném ohni, jenž w jejich městě 13 Dubna 1832 za hodinu 137 domů w popel obrátil, W Praze arc. tisk. 1832 8. st. 24. b) Obraz minulosti starožitn. města Prachatic. W Praze 1838 u Posp. 8. st. 177 a rejstřík.

1022. Obraz utrpení čili powzbuzení ku pomoci nešťastným Blatenčanům, od Petra Arn. REITINGRA a Jos. BAYERA. W Pisku u Jos. Fetterle 1835. 8. [Wypisuje oheň 1834 w Řijnju, kterým téměř celá Blatná w popel lehla.]

1023. W. SEDLÁČEK. Wěž Plzeňská bleskem stráwená 6 Unora 1835. w Praze. 8. stran 7.

1024. K. W. ZAP. Popsání kr. hlavního města Prahy pro cizince i domácí. W Praze arc. tisk. u W. Špinky 1835. wel. 18. st. 360 s rytinami. [Přispěl k tomu Amerling. Pos. w Mus. čas. 1835, 113.] b) Pomněnky na Prahu. W Praze 1845, s obrázky a plánem města, st. 40 w 4. podlauhlém.

1025. JOS. ŠEMBERA. Přehled města Prahy z Petřina. Obětowáno J. O. p. Rud. kníž.

Kinskému. Fol. 4 listy s výklady v českém i něm. jazyku, w Praze 1833. [Pos. Jindy a Nyni 1833 II. 102.] *b)* Historie pánů z Bozkowa a hradu Bozkowa w Morawě, od W Šembery. W Brně 1836 u R. Rohrera, wel. 8. st. 150.

1026. Dr. M. ŠTEMBERA. Místopis města Rakownika. W Praze 1838. 12. st. X a 110. Přeložil a rukopisem nalezeným rozmnožil.

1027. W. W. TOMEK. *a)* Kniha Starého města Pražského od r. 1310. Čas. Mus. 1844. 566. —

b) Děje Pražské w krátkém nástinu. W Praze 1845 u J. Posp. w 12. st. 55.

1028. K. MENSINGER. Stručné popsání hlavního chrámu, ostatních kostelů a kaplí w Milaně, s rytinkau. W Milaně 1845, u K. Rettiga.

1029. AL. W. ŠEMBERA. Wysoké Meyto, král. wěnné město w Čechách. S obrazy. W Holom. 1845 u A. Skarnicla. 8. st. 140. [Pos. Kwěty 1845 st. 28. — Čas. mus. 1845. 128 od Wocela.]

1030. FR. JELÍNEK. Historie města Litomyšle. W Litom. 1838 tiskem Turečkových dědiců. 8. st. 304.

1031. Popsání některých památností w královském hl. městě Brně. 1839 u. F. Gastla. 8. st. 12 s obrázkem.

1032. Hrad Hora Hwězdná (Sternberg) jinak Strmelice w Kaurimsku, od S. W. Krolmusa. W Praze 1844 u K. Fetterle. 8. st. 23.

1033. Pamětnosti B. Čabanské, ku stoletní památce tamějšího starého ew. chrámu sepsal LUDW. HAAN. W Budině 1845 lit. kr. všeučiliště. 8. wel. st. 38.

1034. W. KROLMUS. Kronika čili dějepis wšech powodní etc. W Praze 1846 u Karla Fetterla, st. 260 w 8.

1035. DEWOTY JOS. FR. *a)* Popsání (založení zvláštní pobožnosti a života swatosti) bývalé řehole cistercienské Sedleckého kláštera etc. W Praze u Jos. Fetterle z Wildenbrunu 1824. 8. *b)* Wyobrazení a popsání chrámu Swatobarborského nad potokem Páchem jinak Wrehlicí w král. swob. horním městě Hoře Kutné. W Praze, Scholl. 1828.

1036. W časopisech *a)* *WRozmanitostech*: Zvláštní slavnost w Třebechowicích od Wendelína Duška J 3.

b) *W Čechoslawu*: chrám Betlemský, Jezerka, Tetín od Zimmermanna.

c) *Mus. Cas.* 1828. Příjemné okolí Staroboleslawské od J. Horčice. I. 63. — Topografická morálka (žert) od K. Winařického. II. 124.

1829: Historie starowěkého kostela w Drahorazích, od Wacka. III. 104. — Ústaw Pražský pro lidi na rozum pomatené. IV. 109.

1830: Historie statku Střewače, od F. A. Wacka. III. 298. — O pojmenování osad česko-slawanských

III. 309. — Dům pro neduživé na Karlowé w Praze III. 324.

1831: Pátky měšťanů Budějowských s pány Rosenberskými w XV století. III. 284. — Smíšené zprávy historické o Náchodu, od J. Ludwika 1834. I. 80 a 1836. II. 145.

1835: Pomůcky k topografii kraje Budějowského od F. Palackého. II. 211.

1836: Dáwní práwa a rozepře Nowého a Starého měst Pražských. III. 299. Historie statku Lobkowického od F. Palack. III. 288.

1838: Wýjimek z historie hradů českých str. 535 a 1839. str. 64.

1841: Příběhy města a panství Děčinského od W. Tomka. str. 142.

1845: O jménu a položení města Vinety, jinak Jumina, Julina, Jomsburku, s mapkau, od P. J. Šafaříka. 3. — Špatné kausky některých úředníků Pražských za krále Wácl. IV od W. Tomka. 76. — Česká a německá národnost w Praze až do začátku 15 stol. od Tomka. Čas. mus. 1845. 213. Wýpisky z archivu Chrudimského, od A. Rybičky Skutečského. 357.

d) Čas. pro kat. duch. 1828. Obnovené zřízení ústawu pro chudé w Praze. I. 153. — Ústaw pro wlastenské umělce. — Slavné swěcení školy Dolnobřežanské. — 1834. Slavnost růží w Olomuckém arcibiskupství. — 1836. Popsání krásného oltáře w zámecké kapli w Kunžwartu. II. 369.

e) Česká Wěcla. 1834. Wýjimeky z pamětní knihy Soběslawské (1587) sdělené od Kamenického. 268. — Praha r. 1500 (z Lobkowice) od Winařického. 42. — Počátek města Nikolaewa. 294.

1835: Místní morálka.

1836: Pítárna w Teplici (obr.) 9. — Wídeň (obr.) 261. Praha. 293. — Brno. 383.

1837: Kostel sw. Basilia w Moskwě, 185. — Praha r. 1837. Swětlo a stín ze života společenského, od Tyla. 242.

1838: Welehrad. č. 4. — Melita. č. 8. (z cestopisu barona Augustina) — Peking. č. 11. — Welwary od Dundra. č. 22. Rakowník č. 26. Krupina. č. 40. — Slaný č. 47. Jestřabí č. 49. od téhož.

1839: P. St. wysady č. 6. Friedland č. 10. Památnosti w Americe, č. 13. — Pařížské katakomby, č. 79.

1840: Rychenburk aneb Radyně, od Dundra. str. 83. Krakowec, od téhož. str. 162. — Boží woda w Boleslawsku od F. Košateckého. str. 270. též o sobě ku prospěchu dítek. Stokholm. 323.

1841: Opatowice č. 35. — Kunětická hora od Dundra. č. 45. — Jeskyně we Virginii č. 60. J. (Sl. T.) Lisabonská wodárna č. 64 (K.). — Trósky, od Dundra. č. 75. Longo Sardo, Osada korsikanských zbojníků. č. 85.

1842: Wěrný obraz Příbrami od P. Ondráka. č. 1.

1843: Radyně, hrad w Chrudimě od J. Dundra str. 111. — Kolikrát chrám Jerusalemský po nawrácení se Židů z Babylonu byl zlaupen. str. 122. — Granada. str. 255. — Cyrilka w Podiwíně a na Welehradě. str. 339.

1845: Listy z Pardubic od Pichla. str. 247. — Kronika Pražských powodní od Tonka. č. 27. — Wysady města Prachatic od Dundra (1845 ?) — Z příběhu obce Pražské r. 1618 — 1620 od Tonka. č. 102. — Jos. Chmel o Rak. dějepiscetwí, od K. Storch. č. 30. — Wálečné sceny na Bosenském pomezí, od J. Umlaufa. č. 70. — Z nejstarší historie Černohorců dle C. Roberta od Kaliny. č. 99. 1846. Sedlská swatba, obrazy z okolí Domažlic-

kého; dopisy z Františkových lázní od B. Němcové. — Rakonický kraj a Rakonice.

f) *Jindy a nyní.* 1829. Památník voráčův u Rausowa na Moravě II. 65. Hlubočá II. 3. Tábor. 5. — Přístav Swatopetrský. 9. — Čáslav. 13. — Zatec 17. — Kutná hora. 33. — Ústaw pro slepé v Praze 41. — Starý hrad Chebský. 61. — Budějowice. 81.

1830: Spád vody u Adersbachu I. 5. — Památník Petra Wel. 37. — Kumburk. 57. — Klášter Želivský II. 3. — Hayda 49. — Veliké auzlábí w Terstu. 57. — Kaple sw. Ant. we Weličce. 69. — Školy w Chebu 77. — Budeč, hrad. 89.

1831: Prespurk 21. — Zátoka Terstská. 81. — Památník pokoje na Františkové hoře u Brna. 93. — 1833: Praha r. 1484. II. 112.

g) *Hronka.* 1836. Nitra od Kuzmanyho. — 1837. Lipca, od Chalaupky.

h) *Kal. Fejerpap.* 1836. Zámek Lykawa, od Ludw. Polugjaje de Ead.

i) *Květy.* 1834. Založení Pereslawi dle Kugušewa, od Bačkory. 33. — Helfenštýn na Moravě od Michla. 44. — Zwikowec od Tomsy. 238. — Skalice, od Mazura a Koblíška. 368. — též Pešti a Budína, od Godry? Štáwnice od Plačka? — Trnawy od Grančáka?

1836: Petrohrad, z lešení Alexandrowa slauptu. 368.

1837: Staré příběhy města Hradce nad Labem od Tomka. 78. — Brno, Olštýn w Polsku, od Zapa. 142. — Moskwa w Praze u Lexy, od Wrtátka. 61.

1838: Twrz Trenčín, od J. Procházký 150. — Londýn od téhož. 183.

1842: Moskwa před Petrem wel. od T. č. 13. — Zpomnění na Kutnau horu od Tyla. č. 26. — Praha w XIV stol. od Slowanky. č. 39. — Uherské Hradiště. č. 68. Smyrna. č. 104. Řehák.

1843: Slauptno, od A. Kopidlanského. str. 159.

1844: Bezděz č. 155.

1845: Pardubice č. 108. Obrazy z okolí Domažlického od Boženy Němcové. č. 143 atd.

1846: O Karlíně od K. Wita II. Dobývání Be-rauna od Prusů.

k) *Pautník.* 1827. Památník vítězství blíž Chlumu (obr.). VI. 94. — Památník uzavřeného míru na Františkově blíž Brna postavený (obr.). VII.

l) *Přítel mlád.* 1827. Historická zpráva o národních školách vůbec, a o farní škole Kopidlenské zvláště, od Wacka. I. — 1831. 26. II. 70. — 1832. Historický popis nového stavení triviatní školy Slauptenské a jejího wysvěcení 1831, od Štětiny.

m) *Rozl. Pr.* 1826. W Křiwoklátě oheň 404. — Národní museum 290. — 1832. Založení Wilny. 8. 1833. Daliborka. 90.

n) *Světlozor.* 1834. Brandeyský zámek, 117. — Karlowé Wary. 270. — Karlůw Týn 112. — Kokořín 378. — Milohrádek w cis. zahrádě w Praze. 261. Jestřábí. 241. — Pernštejn. 301. — Pešt. 196. — Pomník rusk. wojska u Chlumu. 97. — Pražská cis. zahrada. 261. — Chrám sw. Wita, 281. — Teynský chrám, 133. — Trenčínský hrad 170. — Trosky 312. Weže Josefská w Krumlowě. 149. — Widen. 210.

1835: Benátky. Berlín. Bělohrad srbský. Budišin w Lužici. Huňad, w Sedmihradsku. Kralowec w Prusích, Teplice atd.

o) *Weč. vyraž.* 1831. Pražské konserwatorium hudby 119. — 1832. Sadská škola. 127. — Postupice w Kauřimsku od Zapa. 252.

p) *Wlastimil.* 1841. Carohrad, dle Feldmanna od Pawlasa. II. 150.

Statistické zpráwy.

1037. *Mus. Čar.* 1827. Staw lidnatosti králowství českého I. 1826. od F. Palackého. I. 110. též 1834. I. 67. — 1840. Pohled na početní poměry negermanských národů w pruském státu, str. 274. od Purkyně. — Některé zpráwy statistické o Moravě a Slezsku. str. 375, od A. Šembery.

Č. *Wcela.* 1838: Poznamenání Římsk. císařůw. č. 6. Poznam. na myslí pomatených. č. 10. Obywatelstwo měst ruských. č. 12. Počet obywatelů nejwětších 10 států. č. 13. — Lidnatost w Algiru. č. 15. — Přehled wystawení průmyslných výrobků. č. 17. Poznam. znamenitých osob. č. 22. — Statistika čtyř španielských provincií. č. 23. Přehled ewrop. států. č. 28. Výška nejvyšších stawení. č. 30. Staw křestanstwa w Číně. č. 32. — Přestupkové we Francuzích a w Angličanech. č. 37. Lidnatost ewropejských států. č. 39. Ke statistice klášterů. č. 40.

1840: Přehled panovníků. str. 2. — Chronologický přehled bitew od nar. Krista až na naše časy. str. 7. Statistika slepých. 407. od J. Přibíka.

1842: Lidnatost spojených Obcí Amerických č. 11. Lidnatost čínské říše. č. 13. — Statistika nejznamenitějších náboženství č. 27. — Kolik obywatelů na jeden časopis. č. 54. — Něco k statistice Lwowa č. 103. (Řehák).

1843: Zpráva o lidnatosti ruské země. str. 62.

1845: Oprawa počtů str. 145.

d) Rodopisy.

1038. W časopisech a) *Wid. List.* 1816. Genealogické poznamenání domu Rakauského, Ruského, Tureckého a Baworského. (Porownej životopisy zde doleji.)

b) Č. *Wcela.* Pánů Klenowských a j. erby. 1846. č. 15.

e) Žiwoto- a osobopisy.

1039. MART. LAUČKA. Wypsání žiwota wýborně učeného a slawného muže Gottharda Dobšinského a Lewoěského někdy rektora (w. Tab. Poez. II. 76 okolo 1774?)

1040. W. M. KRAMERIUS. a) Kniha Josefowa, sepsaná od jistého spatřujícího 18tého století, dilem stalé věci, dilem prorocství. Na způsob biblií. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1784. 8. str. 68. Jest z něm.

b) Laudonůw žiwot a jeho hrdinští činowé s čistým jeho wyobrazením, přel. w Praze 1789. 8.

c) Kšaft aneb poslední wůle J. c. M. Josefa II. w domácím jazyku wyložený. 8. 1790.

d) Wypsání smrti M. A. králowny francauzské. W Praze 1793. 8.

1041. Pamětný slaupt, který nejjasn. a nej-mocnějšimu knížeti a p. Josefowi II. sw. Něm. Říše císaři, uherské, české etc. krajín králi... při dni Jos. wyzdwihl jeho wčasně smrti památku smutně sobě připominající wěrní podání 1790, od Paw. Šrámka w rkp. 8. st. 34. (Zdá se, že we werš.; w. Tab. Poe. IV. 28.)

1042. Modlitba Josefa II. za swůj lid. W Praze 1790. 8. Poslední slowa Jos. II. 1790. 8.

1043. **KARLA THÁMA.** a) Popsání života Josefa II slavné paměti. Přel. w Praze 1790. 8. b) Truchlice přirozenost, když Rakaus ozdoba a naděje, Alžběta dobrotiwá zesnula. Přeložené z něm. prof. Wencela.

1044. Wěneč pocty na věčnou památku zemřelému Gedeonowi pánu z Laudonu, král. polnímu maršalkowi, sebraný od jeho ctitele A-l-ra od **W. KRAMERIUSA.** W Praze 1790.

1045. Život Martina Lutera od **ONDŘEJE PLACHÉHO.** W Bystrici 1791. 8. str. 40.

1046. **J. RULÍKA.** a) Život Ludwika XVI, krále francauzského, s obrázkem jeho, a co za panování jeho se w zemi francauzské zběhlo, podle německého wydání sepsaný. W Praze 1793. 8.

b) Wěneč pocty ku poctiwosti w. p. Jos. Kosteleckého, faráře w Auněticích, od téhož, 1799.

c) Náležitá zpráva o slavném pohřebním průvodu, při kterémž tělo J. Sw. oslaweného papeže Pia VI při swém z Walencie přivezení u brány del Popolo přijato a do Watikánu etc. přenešeno bylo. Pak o slavnosti, kteráž držel Pius VII etc. 1802, w Praze u Fr. Jeřábka.

d) Pia VI Římského papeže cesta z Říma do Wídně, města hlawního w Rakausích, a odtud potom skrze Bawory a Tyroly do Benátek etc., w kteréž se také krátké wypsání jeho života s některými případnostmi času toho nalezá, přel. W Praze 1803. 8. str. 79.

e) Náležitě wypsání hrobů králowských a kněžích w kostele Pražském sw. Wíta s přiloženým pohřebním průvodem Marie Amalie owdowělé wéwodové Parmazanské a arcikněžny rakauské. 1804. 8. str. 25.

f) Histor. wypsání rodu pánůw Krušinůw ze Šwamb. 1806. 8. w Praze.

g) Galerie aneb wyobrazenost nejslowůtnějších osob země české spolu s wypsáním důležitých, zvláštních pamětních wěcí, jenž se za časů starobylých, tak i pozdějších zběhly. Sebraná z kronikářů českých a wyhotowená w něm. jazyku Jos. Šifnera; w český přeložil J. Rulík, w Praze, 8. I. a II. díl 1804. III. díl 1806. IV. 1809. V. 1810. 2. Obsah dílu I: Pojiti Slowanů. Libuše. Wlasta. Bohowé slowanští. Hostiwit. Drahomira. Břetislaw. Přimda zámek. Kosmas. II. Klášter Sedlecký. Přemysl Ottakar. Záwiš z Rosenberka. Král Wáclaw. Jaroslaw Šternberk. Alžběta králowna. Jenštein arcib. Twrz Karlštein. III. Hus. Jeronym. Žižka. Prokop. Jiří Rokycana. IV. Jiří Popel z Lobkowic. Daliborka wěž. Anna králowna. Sixt z Ottersdorfu. Prichta (bilá paní z Jind. Hradce). Wilim z Rosenb. Hájek z Libočan. W. Wrat. z Mitrowic. Boh. z Lobkowic. V. Slawata.

Harant. Wojt. z Waldšteina. Jiří Plachý, Turnýr w Čechách. Galaš. Ant. Fr. ze Sporku. Židé w Čechách.

1047. **MAYER WÁCSL. JOS.** Padesátiletý rychtářský auřad. W Praze 1793. 8. — Padesátileté konání etc. W Praze 1795. 8. (Boček) jednoli?

1048. Padesátiletá památka za příčinou wěrně od **WÁCL. RAYTOLARA** we wsi Nebušicích konaného rychtářského auřadu od Boh. Dlabáče, 1793. 4. str. 16. Porownej zpěw na W. Roytalara 1793 num. 179.

1049. Obraz Františka II w lapidárním písmě z něm. Charakterzüge etc. od **J. RAUTENKRANCE.** 1798. 4. 1 arch.

1050. Hankensteina lapidární epigrafy na arciwévodu Karla, česky a latinsky. Wídeň 1802. 4.

1051. Život Mahometůw, od **J. HÝBLA.** W Praze 1804.

1052. Maur. Augusta hrab. Beňowského památné příhody, na wětším díle od něho samého sepsané, we wýtah pak uведенé a přeložené od **SAM. ČERNANSKÉHO.** W Prešp. 1808. 8. str. 184.

1053. Kratičký život knížete z Salm-Salm, arcibisk. Pražského. W Praze 1810. 8.

1054. **W. R. KRAMERIUSA.** a) Moró, život toho generála. W Praze. 8. 1813 (z něm.), str. 36. b) Nap. Bon. co byl, a co jest nyní (z něm.), w Praze 1814. 8.

1055. L. D. Kartuš, laupeznický wádce a wrah. 8. 1819.

1056. Dějepis ze žiwobyti papeže Pia VII, sepsaný od **TOM. KUBELKY.** W Praze 1823. 8. str. 23.

1057. Život a smrt Jeho Důstojnosti pana Aleše Pařizka, cis. kr. ředitele hlawní wzorní školy w Praze, od **J. ŠTĚPÁNKA.** 8. 1823.

1058. Krátké biografie moraw. biskupůw, od **GALAŠE.** Rkp.

1059. **F. B. TOMSA.** Popsání žiwota ukrutné wraždnice Margarity Geše, w Praze w české exped. (čens. 2 Září 1831) a do něm. přel. a wtyštěno w Znojmě u Hoffmanna (1. Listop. 1832. Br.) —

1060. Krátká zpráva o žiwotu a blahočinném působení Al. Klára etc, dokt. fil. a prof. etc. W Praze u synů B. Háze 1834. 8. str. 40, od Weinolta něm. pak přel.

1061. Historie pánů z Boskowic a hradu Bozkowa etc. od **A. SEMBERY.** W Brně 1836 u R. Rohrera. 8. str. 150.

1062. **J. Glace** Žiwotopis D. M. Lutera, od **M. DURGALY,** přel. z něm. W Trnawě 1840? str. VI a 41 w 8.

1063. Žiwotopis wěl. p. Ant. Hanikýře, ná-

božného zakladatele ústavy dědictví sv. Jana Nep. v Praze, od W. A. Pohana etc. W Praze 1841, arcib. tisk. 8. str. 75. [Sepsal J. POHORELÝ, kaplan w Turnowě.

1064. Slavnost ku počtě 50ročního učitelského auřadování výborně učeného muže pana Jana Walenčika, školy Senické ew. učitele držena. W Prešp. 1841, 3 archy.

1065. Jan Hus z Husince. W Lipsku 1846. 16. str. 71.

1066. Pořádek žiwota kněžského. Památka po J. Exc. nejdůstoj. P. Františkowi de Paula Pištěkowi, Lwowském arcibiskupu, rozeném Čechu. Z latinského. W Praze 1846, arc. imp. str. 30 w 8. Přeložil JAN KRBEČ, i přidal nekrolog důst. půwodce jeho.

1067. W časopisech. a) W Hlasat. Žiwot Dan. z Weleslawina.

b) W Rozmanitostech: α) Od Wojtěcha Krameřiusa: Kosmas L. 54. František kronikář M. 3. Beneš z Weitmile N. 3. Arnošt arcib. O 32. β) Od Fr. Wewerky: Jan Flor. Hammerschmid P. 19. Od Gallaše: Kejklřif Zyto R 37.

c) We Wid. Listech. α) wojenských: Alexandr Menciow, Miranda, Jiří Černý, Karel arcw. rak. od Zieglera. Maršal Blycher. (1813 a 14). Napoleona paut z Fontainebleau (1815). β) Učených. Žiwot Fr. Pelcla. Hynek Krasický. (1815). γ) Powěstných: Žiwot wraha Jana Mašsona.

d) W Dobroslawu. α) Žiwoty učených Čechů. Wáclaw Placel z Elbingu. (sw. 1.) — Vikt. Kornél ze Wšehrd. (sw. 2.) — Hrabě Wilém Slawata. (sw. 3.) — Rafael Mišowský (Soběhrd) z Sebusiny. (sw. 4.) — Tom. J. Pešina z Čechorodu (sw. 5.) — Mikuláš Černobýl (sw. 6.) Wácl. Budowec z Budowa (sw. 8.) — Fortunat Durich (sw. 8.) Fr. M. Pelcel. (sw. 9.) Wše od J. L. Zieglera. β) Pamětní listowé učených Čechů, Morawanů a Slezáků z obojí Indie etc. od B. J. Dlabáče. (w sw. 7-12.) γ) Osob udatenstwím neb jinak znamenitých: Princ Iwan, od M. Krále. (sw. 1.) — Jarosl. Sternberg od Zieglera (sw. 1.) Matwejew. J. Tuma. (sw. 2.) — Zpráwa o Wilémowi Slawatowi a Jar. Bořitowi z Martinic. (Dwoje pojedn. sw. 3.) — Obraz rakaušských reků. (sw. 12.)

e) W Cechoslawu: Žiwot J. Dytricha, Puchmayera, Pařizka (1824. 18. 21. 25) od Zimmermana; císaře Josefa, dle Fedra od Krále 1821: Pamětní listowé z Indie, od B. J. Dlabáče.

f) W Milozoru. Albrecht hrabě Waldstein. Sixt z Ottersd. Fr. Šwenda.

g) W Milině. Ziegl. Přemysl Ottakar II.

h) W Příteli mládeže: G. Pestalocy (od Patrčky), o J. Berkowí (od Windše.)

i) Cas. mus. 1828. Žiwot Bonawentury Pitra, od Hawelky. II. 49. — Adam Rodowský z Hústiran, od Wacka. IV. 89.

1829: Žiwot J. A. Komenského, od Palackého. III. 19. 113.

1831: Jan N. Sedláček z Harkenfeldu, od Hawelky. II. 181. — O pánu Záwišowi z Rosenberka, od F. Palackého. I. 55. — Jan N. Padaus, od Ludwika. II. 189.

1833: Ukázky česk. slovníka encyklopedického. 316. [Žiwot B. Balbina.]

1834: Poznamenání spisů J. F. Hammerschmida, od Ruffera. II. 204. — Popis 452 jmen šlechty české a morawské r. 1415, od F. Palackého. 325. —

1835: Jan Šembera z Bozkowic od A. Šembery. I. 79. — Žiwot F. R. Stěpničky od něho samého. 174.

1836: Žiwot J. W. Sedláčka od Jiř. Marka. I. 58. Jan Kolda starší a mladší, páni na Náchodsku (1437—1456). II. 145. od J. M. Ludwika. — Maria Antonia (dwa pozůstatky ze spisů jejich.) II. 158.

1837: Hrabě Leopold Berchtold, Howard západních Slowanů od F. Kämpelika. 442. — A. Puškin, z Polewého přel. A. Hansgig. 460. — Pawel Židek we zpráwe o knize Muczkowskiého. 227. — Rodinné mince a medalie domu Rosenberského. 452.

1839: Wěvec na hrob hraběti Kasp. z Sternb. (báseň) 338. — Pěc rodopisná w Čechách r. 1546. wedená, od Palackého. 399.

1840: Hrob Karla z Žerotína a krypta Žerotinská w Brandeyse. str. 182. —

1841: Žiwot Jakoba Thomsona, od F. Dauchy. str. 274.

1842: O ruském knížeti Rostislawowi, otei králowny Kunhuty. 23. od Palack. — Zorian Doluha Chodakowský od K. Zapa. 234.

1843: Zpráwy o některých osobách z jednoty bratrské (mezi 1542—1551.) od Čelakowsk. 191.

1844: Žiwot M. Jana Paška w Wratu, od Tomka. 17.

1845: Zpráwa o domě doktora Fausta w Nowém m. Praž. od Tomka. 70. — Adam Junoša z Roszcziszewa, od Jachima. 286.

k) Cas. pro kat. duch. 1828. Kratičká zpráwa o žiwotu Lwa XII. II. 308. — 1836. Na památku W. Sedláčka, zálozpěw od Smetany. I. 157. — Nekrolog p. Jos. Filcbaura, premonstráta, od Weinholta. — l) Čech. 1832. T. Bulgarin, od Storcha.

m) Cechoslaw. 1831. Milutinowič VII. — Pugačew od Tomička. VIII. Proroctwí Wernyhoro (z pol. denníka: Wlastenec).

n) Česká Wěcla. 1834. J. U. rytíř ze Šwabowowa, od A. Šembery III. Slawíkiw památník atd.

1837: Mazeppa. str. 21.

1838: Tomáš Pešina z Čechorodu č. 7. — Šimon Lomnický. č. 11. — Aleš Pařizek. č. 22. (spisy jeho). Aloys Jos. Šrenk z Nocinku. č. 34. (D. M. E. Sturm.) — Harant z Polžic. č. 36. — Paganini str. 229. — Jos. A. Seydel, od Příbika. č. 42. Jan Hus str. 235. Krásná Rachel. č. 44. — Lacerier. č. 18.

1839: Dimitri. č. 16. — Teofan Popowic. č. 17. — Kníže Kantemír. č. 22. — Karel kníže Šwarcenberk. č. 28. Lomonosow. č. 40. — Deržawin. č. 42. — Nowikow. č. 46. W. Wraťslaw z Mitrowic. č. 61. Karamzin a Dimitrijew. č. 65. — Chemnicer. č. 76. Krylow. č. 84. Beltram Labrador. č. 89. Wizin. č. 90. Valentin Haug. č. 96. Kapnist. č. 102. Gribojedow. č. 105. — Bratr Paleček. č. 19. Smrt Gustava Adolfa. č. 65.

1840: Wzteklost nepřátel (k biogr. J. Žižky.) od Jos. Hlědka. str. 32. — Oger Dán, od J. H. str. 191. — Umístění zemských pozůstatků krále Jana českého. str. 203. — Michal Cervantes, od A. Řeháka. str. 346. Mehmed Ali. str. 371. — Mozart w Berlíně. str. 383.

1841: Napoleon a Haydn. č. 32. Smrt maršala Neye. č. 41. Žiwot Frant. Raimana, od J. Pelikana. č. 57. — Jiří Welby, paustenník w Londýně, od J. D. č. 86. — Tomáš More, od Řeháka. č. 11. Nowý rodilý básnik, od F. Dauchy. č. 20. Hradní d'ibagnet, od Příbika. č. 23. Zbožné přiznání básníka. č. 64. od F. Dauchy. Hrobka krále Jana w Kastelu. 1841. č. 89. od Příbika dle Lenze a Hewera.

1842: Gallerie znamenitých osob našich časůw: Karel Marochetti. č. 2. Jan Čaplowič. č. 8. — Antomarchi. č. 12. Gertruda Alžběta Mara. č. 18. Horacé Vernet. č. 22. Rapier. č. 26. Bellini. č. 30.

Lord Cleve. č. 34. Littrow. č. 38. Tranowský. č. 42. Černohorský. č. 46. Cis. Frant. a jeho učitel. č. 48. od A. Řeháka. Prinsic. č. 51. Baronka ze Stael-Holsteina. č. 56. Bergler. č. 62. Auber. č. 67. Alex. Lzoma. č. 75. Alex. Burnes. č. 96. Leonidas. č. 90. Berger.

1844: Adalaide D. od Sk. č. 11. — Jos. Lampa, od Zapa. č. 32. Missionář Klem. Hammer, od Dauchy. č. 46. Patrní dopisové patrných osob. č. 49. Bernadotte. č. 59. Slawni tur. renegati z slov. kmene ze Sakčinského, od Nosáka. č. 61. Process Lacastowé. č. 63.

1845: Sigmund z Jelení, od J. Kaliny. str. 143. Petr ukrutný, z Alex. Dumasa přel. Jos. Jahnel. č. 75. — Bramaň Dwarkanat Tagor, od K. Št. č. 75. — Wrchník Čegalowský. č. 19. Napoleon a invalid. č. 95. Bedřich Velký a Kalif Mahdy. č. 97. — Bedřich z Flotowa (hudebník) č. 88.

o) *Jindy a Nyní*. 1829. Papež Leo XII. I. 5. — L. van Beethoven. 29. — Kolumbus. 73. — T. Hänke. 25. 1830: Pius VIII. papež. I. 17. — K. Hauser. 29. — Lavater. 73. — Draske. 81. — Dürer. II. 81. — Shakespeare. 85.

1831: František Karel, arciw. rak. 49. — Žofie, arciwéwodkyně rak. choť jeho. 53. — Řehoř XVI pap. II. 3. — Alexander cís. rus. I. 97. —

1833: Derzawin I. 23. — K. Jawůrková herečka ve zpěvohře v Paříži. 29. — Dobročinná Cecilie (Šolcowa z Brna). 71. — Heř. Černín z Chudenic. 152. — Kníže Miloš. 53. — J. Kupecký. 157. — Bar. Alexěwicz Pawilšcikow. II. 7.

p) *Hronka*. 1836. Joh. Frid. Friš (rod a literární působení jednoho z bratrů morawských, podleho filosofa), od Šuhajdy. — 1837. Mat. Blaho, od Fejerp. I. — Hr. Štěp. Sečeny, od Škorpíka. 46.

q) *Květy*. 1834. Jos. Slawik, od Šembery. 17. — Zlomky vlastenecké. 52. — Ant. Paladius, umělec hudební z Brandýna nad Labem roz. 1798. — Kníže Miloš (powaha) 181. — Kofara 183. — Ze Šwabonowa, od Kampelika. 254. — Tesánek z Brand. nad Lab. 36. od Lhoty. 353. — Karpinský. 374. — Rodina Cilley, od Lhoty. 400.

1835: Kateřina I od Trojana. 65. 74. Al. Sennfelder, wynalezce kamenotisku († 1834). 144. — Šneidr, od Jar. Pospíšila. 269. — Ferd. Hausa. 322. — Slovník pověstných jmen (Ambrož Anderle, Beneš atd.) 354. — Jos. Gusikow, hudebník rus. na dřevěném a slameném nástroji, od Tyla. 417. — Byron. Beer. Brandl. 427. — Linde, pols. slowníkopiseč. 500.

1836: Petenyi J. Šal, od Amerlinga, příl. 1. — W. Sedláček, od J. Dundra. 13. — Norb. Waněk, od W. Štulce. 21. Obrazy znamenitých mužůw sauwěkých. 261.

1837: Hýbi J. od Lhoty. 3. Al. Puškin od Štulce. 17. — A. Jan. Roščisewski 65.

1838: Mistr Kurtis, od J. Sw. Presla (Character). 335. — Malaspina, nosič a básník, od Pichla. 374.

1839: Snacha welkomogolowa, od F. D. 14. — Alžb. Kulmanowa. (básniřka rusk.) dle „Ewropy“ od W. Štulce. příl. str. 49. — Koperníkůw sen od B. Pichla. str. 230. — Puškin při posl. hodině od P. J. P. str. 261. — Gundulič (lyr. básn.) od Dr. Šafařika. příl. 1. Úmrtí Bonif. Buzka, od A. Šembery. příl. 67.

1840: Rubiniho láska, od — j. — 16. — Ostatky Jana Lucemburského, od Z. 118. — Koperník, od M. Fialky. 125. Anna Boleynowa, od B. P. 162. — Bochsá, harfeník (Čech). 222. — Paganini. 230. — Shakerowé, od M. 261. „Richard Jones“ znatel jazyků. 262. — Sennfelder. (kamenopis) 324. —

Ulie Hielan, od J. M. (laupežník) 300. — Mehemet Ali. 317. — Ibrahim baša. 334. Mozart v Paříži. 337. — Wojt. Boguslawský, od Zapa 383. — Maria Lafargeová 397. Jan Guttenberg. str. 25—55. Mehemet Ali, od J. M. str. 317.

1841: Dr. Helfer. 1. (od Weselského). — Tom. Jar. Zrzawý, od K. Šmídka. 5. — Petr Veliký we Francouzích. 14. — Mehemeda Aliho honba na otroky. 23. — Cyrill a Method. 26. — Mácha. 28. — Odhalení pomníku Přemyslowa na poli královském a Stadie. str. 305.

1843: Drobnuška k uchování paměti zasloužilých Čechů v minulosti, od F. Slámy. č. 21. Ryt. de Carro, od Winařick. str. 215.

1844: Tělesná síla Petra Wel. a Augusta II. č. 40. J. F. Kulčický. č. 42. — Lomonosow. č. 63. — J. K. Tyl, od D. Čejky. č. 73. — Koprník od F. B. Bělohradckého. č. 75. — O Marii Čácké, od W. Nebeského. č. 88. Bartol. Kopitar, od L. č. 111. — Držawin. č. 113. J. Rybar, wyslanec w Mexikansku. roz. Srb. č. 124. Fr. S. Sláma. č. 140. — Jiří Milutinowič. č. 149. Klot, řezbář rus. od J. W. P. č. 154.

1845: Chmelenský, od Tyla. str. 1. Ed. hrab. Račinský. č. 31. — Lomnický od J. M. Fryče. str. 109. — Cisar Josef II, dle M. Bermanna. str. 346. — Kateř. Maršalowa, amazonka česká. str. 367. Nesr-Ula Bachadur, Man a Kuč-Beg. z rusk. str. 451. — Pohřeb J. Pernera od Dr. Riegra. č. 111. Perner, od Čejky. str. 463. č. 116. Iwan a Platon Razumowský. č. 47. Jos. Diwišek, od Lablera. č. 91. Jan Gutenberg, od Winařického. č. 132. O témž od Tomka. č. 136.

r) *Pautník*. 1826. Krátké wyobrazení některých rekůw rakauských z XVI stol. od Patrčků, III. 25. IV. 66. VI. 63. 71.

s) *Plody*. 1836. Swatopluk, král Mor. od Grossmanna. 78.

t) *Přítel mládí*. 1827. Jos. Štěpán z Kopidlna. III. 32. 1829. Ign. z Mehoferu na Morawě. III. 29. —

u) *Rozl. pr.* 1826. Obrázky cisařůw rus. Alexandra a Mikuláše I. — J. Máček, od Gauče atd. 499. — 1828. Hauser. 84. — 1829. Děbič. 64. Dobrowský, od Wlasáka. — 1830. Sychra Mat. 28. Dobrowský, od Pešiny a Trnky. 97. — Carpentier. — 1831. Paskewič. 57. — 1832. Slawik a Paganini. — 1833. Kodaš z Náchoda atd.

w) *Světozor*. 1834. Frant. I. — Petr Veliký cár rus. — Zrinský Mik. atd. — 1835. Chotek, nejw. purkr. — Göthe. — Humboldt. — Šiller atd. —

x) *Wlastimil* 1841. Fornarina, Rafaelowa milenka, dle Wew-Monthly-Magazin, od K. Sabiny. I. 76. Adolf Thiers, od Dal. Kopeckého. I. 251. — Tomáš Zrzawý, od K. II. 99. Alexander Manzoni, od Sabiny. II. 55. — 1842. Panorama (kněz Cottolengo, od Štulce. Edgeworthowa Maria, od Dauchy) 78. — též 176. 273. [Father Mathew. — Amos Komenšský. Slečna Kalanowá atd.]

f) *Národopis.*

1068. Řád weselí swadebního, aneb chwalitebné naučení, kterakby družba a mládenec . . se chowati měl. W Holom. 8. 1779. (Nepochybně ze staršího přetištěno.)

1069. Smlauwy aneb chwalitebné řeči swadební pro družbu neb ředitele swadby, jakož i mnohonásobná připíjení o wěnce pannám družičkám a jejich odpowídání mládenčům. S připojenými . . písněmi. Na Horách Kutnách 1802 u Fr. Korce. 8. str. 103. Spisowatel jest **FRANĚK JAN WAWÁK**. Prawí w před-

mluvě (13), že swadebních řečí r. 1612 tištěných strhané kusy w rukau měl, též od r. 1696 a 1768; těch tedy užil.

1070. Truchlivý a žalostný průwod po všech tureckých zemích přičinou veliké ztráty ykonaný. W Praze, s wyobrazením, 1789.

1071. Slowanský národopis. Sestawil P. J. ŠAFÁŘÍK, s mapau. W Praze 1842, 12. str. XII a 187. Druhé vydání 1842 str. 190. [Porow. Čas. mus. 1842 str. 473.]

1072. Wzájemnost we příkladech mezi Čechy, Morawany, Slowáky, Slezáky, Lužičany, od J. Kadawého. W Pešti 1843 u Jos. Beimela, w 8. str. 94.

1073. JAN SLAWOMIL TOMÍČEK. a) Obrazy swěta, čili popsání rozličných národů, jejich žiwota, způsobů, obyčejů, mrawů atd., jakož i rozličných krajin na naší zemi. Wydáwaný od etc. Sw. I. w Praze 1846. Sklad knibk. Calvesk. 12, str. 96. Sw. II. str. 97-192. — III. 193-288.

b) Doba prwního člowěčenstwa, aneb auplnějši wylíčení stawu prwního pokolení lidského. [Spisů mus. č. XXI. Nowočeské bibliot. č. VII.] W Praze tisk. arcib. 1846, 8. maj. str. 248 mimo dedik. a obsah. [Por. Škorpíka mlwnictwí etc.]

1074. Hajduci. Scény z Bosny PR. CHOCHOLAUŠKA. W Praze u Posp. 1847. 16. str. 54.

1075. Ewropa w ohledu národopisném. Krásný nákras s mapau. W Praze 1846 u Posp. 16. str. 45.

1076. W Časopisech a) W Rozmanitostech od W. Špinky: Obyčej pozdravení, když se keychá Nr. 63. Sultanůw dwůr. ib. 45. Martinští husy ib. 67. Fr. Pokorného stálost diwočanů w bolesti O. 70. Hýbla Připjení na zdraví. P. 83. Gallaš. Kejkliři w Číně R. 41. Pohřební obřady Samojedů od Šira M. 79. Učtíwost k ženám od F. Wewerky F. 40. Hýbla Pohřební obřady starých C. 57. Wychowání Spartanské mládeže C. 60. Obětowaní lidí u Mexikanů D. 90.

b) Čas. mus. 1829—30. Učené sběrky z ciziny, od F. Palackého.

1830: Wýroční trh Čuvecký w Ostrowném. I. 57. 1832: Wenkowák we společnosti s welikoměstskými, od A. Marka. I. 75. Propuštěný woják II. 221. 1833. O Rusalkách, od Šafaríka. str. 257.

1834: České prstonárodní obyčeje a píšně od J. Langera. 58. 268. — 1837. České korunowační mince, od Hanky. III. 221. — 1838. České obyčeje a mrawy za Karla IV. str. 3.

1840: O dušewném a básnickém žiwotě lidu polského, od Zapa. str. 19. — O upřech a widmách od D. J. Wahylewiče. str. 232.

1841: Staroturecké popsání Slowanůw a Rusůw i jejich zemí, od A. Šembery. str. 332.

1842: O Slowanech w Dolních Rakausích, od Šembery. str. 536. též 1845. str. 163.

c) Čechoslaw. 1831. VI. Slawnost wýroční w Jamnici na Morawě, od J. U. ze Šwabena.

d) Česká Wčela. 1831. VI. Swatební obyčeje ru-

ských kuceňw a měšťanůw w gubernii Jaroslawské, od Kamenického. — Národní obyčeje Tatranských Slowanůw, od Fejerp. — Zwyk pozdrawování při kýchnutí, od Staňka. — Tanec štyrských Slowanůw. Obyčej newěst kolem Petrowaradínu.

1836: Swatební slawnost Wiléma z Rosenberka. 388. 1841. Polský zpěw, tanec a hudba, od Příbika. č. 91.

1837: Weselky w Starém Římě. č. 11.

1838: Přátelstwí a nepřátelstwí u jižných Slowanů. č. 16. — Pohostinstwí Turků. č. 16. — Ruští sedláci. č. 18. — Swatý týden w Neapoli. č. 32. Ukruťnosti přchých otroků na ostrowě San Juannu. str. 302.

1839: Národní obyčeje u Ilyřůw. č. 50. — Pomorský sedláci. č. 85. — Asiat w Ewropě. č. 92.

1840: Sauboj indianský, od A. Reháka. str. 112. Powěry atd. w Rusku. str. 15. W. Kořínek. — Turecké obzwláštnosti. str. 350. — Lidojedi na ostrowě Sumatra. str. 394. — Hlawní pokání u Indůw. str. 19.

1841: Způsob žiwoty zámožného Turka. č. 11. Obraz obyčejůw tatarských. č. 54. Hra na kralku we Wlaších. č. 53. F. Daucha.

1842: Krysař na ostrowě Martinique. č. 33. Pohřby w Petrohradě. č. 53. — Curiosa w Anglicku č. 86. od K. Jičinského.

1843: Příkladowé ukruťného žurění proti mrtwolám w starožnosti. str. 163. Cel. Ausobský. — Šňatek čínského prince. str. 411. Berger. — Křtění 7 židů. č. 26. — Wolhaři. str. 3. Flamandská řeč. str. 58. — A. W-er-Cikáni. str. 406. Kr. Jičinský.

1844: Čeledinowé mechčítí s malými ohledy na české. č. 22. — Město bláznů. č. 34. od Tomička. Indičtí laupežníci. č. 39. — Najatí laupežníci. č. 43. Nelly. č. 48. od téhož. — Něco o Bulhařích. č. 39. od Nosáka. — Sprawedlnost w Kordofanu. č. 49. Pobytí mezi cikány španělskými. č. 53. Marocký harem. č. 62. — Pobytí w Abyssinii. č. 70. Cikáni we Walachii. č. 79. Kowářky Sedgeleyské. Učeníci a zámečnické pokolení w Willenhallu w Angličanech. č. 81. Historie arabská. č. 86. — Příhody lowcowy z Sewer. Amer. č. 93. — Prodej černocho w Nowém Orleansu. č. 97. — Muley-Abderrahman, sultan Marocký a říše jeho. č. 77. Nawrat franc. wojska z Moskwy. Z horwats. přel. K. M. L. č. 65. Marmonisté dle Marryata, od J. Malého. č. 27. Národowé jihowýchodní Ewropy. č. 44. Texas a spoj. obec Sew. Am. č. 82. Tajtí a jeho obywatelé, z franc. č. 84.

1845: Wlaské školy, od W. Mencla. č. 4. — Ukrajnský kozák atd. str. 67. Obrazy z Rus, od H. Borowského. č. 49. 66. 82. — Mechický saud. č. 69. — Židowské zpomínky, od Nebeského. str. 103. atd. Slawnost jednoty Flamandských literarních spolků. str. 42. — Z Opawy (Slowanstwí w Slezsku) str. 161. Obrana Židů, od Dr. Čejky. str. 207. Wálečné sceny na pomezí Bosenských. str. 283. Braman Dwarkanat Tagor. str. 303. Josef Chmel o rakauském dějepisectwí. č. 30. — Posel Štastného Potockého. č. 17. — Ewropejská a afrikanská sprawedlnost. č. 93.

e) Jindy a Nyní. 1829—1831. Mrawní powaha Indianůw w půlnocní Americe. — 67. Něco o býwalém rytřstwí. — 1833. I. 121. Národní slawnosti w Praze, od Tyla. — 165. Slowan (wzdechnutí) od Marka. — 175. Wzdechnutí Čecha, od Kopeckého. — II. 39. Doby ze žiwoty w Hradci Král. a slawnost w Sadowě, od W. Pelikána. — 50. O přiwítání císaře a krále, od Tyla. — 119. O cestě J. M. C. z Čech. — 139. O šestici (hře národní) od Kopeckého. — 143. Přijezd a přebýwání

J. C. M. w Brně, od Šembery. — 196. Zastawen-
nicko w černé branky w Praze, od Tyla.

f) *Krok. Presl.* 1831. II. 510. Hra w míč, od
Chmely.

g) *Kučky.* 1834. Nový kroj dám ruských. 48. —
Půldwanáctá na Vyšehradě, od Tyla. 135. — Obrázky
ze života Pražského. 235. — Wečer na ostrowu
barwiřském od Tyla. 293. — Hry Černochoůw w
Dalmatii. 308. — Kohauti z Čech do Angličan k
půtkám. 336. — Knihař wlastenec, od Tyla, 361.
— Pohřeb Samojedůw (srow. Pautník. 1827. VII.
31. z rusk.), 373. — Sedláci slowanští při waření,
od Zapa. 412.

1835: Powěsti a zvyky na Krkonoších, od Lhoty.
34 atd. Petrohrad a národní hry ruské. 138. —
Markytská slawnost we Hwězdě, od Tyla. 418. —

1836: Mody, od Kašky, 139 atd. — Nástiny ze
žiwota Pražského, od Filipka, 154. — Národní slaw-
nosti při korunowací. 303.

1837: Masopust Pražský a mody, od Kašky. 55. —

1838: Salašáci w Karpatech, od J. Procházky,
68. — Něco o powaze Srbů. W. Štulc. 78. — Prá-
wnictwí Mahomedanů, od Procházky. 86. — Žiwot
Moslemná. Čejka. Damasek a damascenky z franc.
110. — Sultan co redaktor, od Procházky. 119. —
Nové zpráwy o Číně, od Filipka. 126. — První
máj. J. Procházka, 142. — Twrz Trenčín w Uhřích,
od téhož. 150. — Znameníť pokroky fše turecké,
od Filipka. 181. — Tataři w jižním Rusku. 229, od
Procházky. — Zemějedi, od téhož. 246. — Londýn,
od téhož. 183. — Ostrow Island. 237. Chrá m Džag-
arnatůw 238, od téhož. — Slowanská twář; z
pols. od Zapa. 188. — Mejičanky, od Filipka. 206.
Mýšlenky o moru. téhož. 214. — Náboženské ob-
řady a obyčje Čerkašů. str. 230, od J. P. Jor-
dána. — Autěk otroků, od Procházky. 231. —
Majorka a Biskajka. 247. — Persko a Peršané. 253.
— Počasí, zimnice a powěra w Rusích. 271. —
Čínské wynálezky, od téhož. 278. — Sírbeni (Srbo-
wé) w horní Lužici, od Jiř. J. z Staré Prahy (Pe-
šice) 285. — Největší honba, od W. Kořínka. 358.
— Swatby a pohřby u Čiňanů, od J. Pospíšila.
367. — Podiwná daň, od J. Bartáka. 368. — Oby-
čejowé lidu ruského, od J. Pešice. 380. — Pa-
mátnosti přírodní země- a národopisné, od W. Ko-
řínka. 382. atd. — O národu litewském, od F.
Dauchy. 407.

1839: Cikáni w Rusku, ze Sewerní Wčely, od
W. Š. str. 5. — Čerkesowé na Kaukasu, od Pešice.
str. 30. — Serai sultanůw. str. 53. Labužnost roz-
ličných národůw, od F. Dauchy. 61. — Zápasní
hry starých Rusů, od L. P. 126. — Obyčejowé lidu
ruského. Z Lény Reinhardtowic, od J. Pešice. str.
189. — Knihy krále indického, od Filipka. 254. —
Pohostinstwí Indůw, od L. 256. — O weřejném a
domácím žiwotě w Turcích. 292, od Filipka. —
Bajeslowné zvyky, swátky a powěry Slowáků, od
Fejerp. 85 též. 1840. 292. atd. — Národní powěry
a obyčje w Čechách, od J. M. Hawlička. 356. —

1840: Nesprawedlnost turecká Abbas-pašete. 32.
Postní hudební zábawy w Praze. 33. — Slowo o
besedách Josefa Prokše. 36. — Wýjimek z listu
z Uher (1839). — Slowo o madarizowání, od Pe-
šice. 54. — Pamětnosti národopisné atd. 86. atd. —
Zásluhy Slowanů o ewrop. civilizaci. 89. — Česká
udatnost, od L. P. 93. — Nowější úsudky cizozem-
cůw o Čechách a o západních Slowanech, od Wo-
cela. 126 atd. — Čínské slawnosti, od Weselského
140. — Čínské slawnosti, téhož. — Úsudky o Čechách
od F. Dauchy. 215. Národnost slowanská w Uhřích,
od Hořislawa z Lehoty. 254. — Shakerowé, od M.
261. — Nowé příklady ruské udatnosti, od Filipka.

276. — Ruské slawnosti, od Z. 326. Pamětnosti z
Rus. 335. — Obrazy z Anglicka, od Sabiny. 359.
atd.

1841: Osady ewrop. národů, od Tomička, 2. Bá-
jeslowné zvyky a powěry Slowáků, od J. Juraniho.
2. Úwahy Rusina na cestě ze Lwowa. 4. — Hlas
ze Slowenska (o madariz.) 6 atd. — Swátky a
slawnosti w nynějším Řecku. 12. — Wlastenstwí
madarské. 13. (od Drahotina.) — Známost Němců
o Slowanech, od P. W-ského. 18. — Čechowé w
cizině, od M. Fialky. 31. — Římská nemocnice, od
B. Řeháka. 22. — Čemu se priučili Slowáci od
Madarů a Mad. od Slowáků. 24. — Dobrá rada a
wýstraha Madaromanům, od Jar. Lýska. 29. — Bas-
kowé, od K. S. 30. — Thót nem ember. 35. —
O záležitosti p. Hlawáčka (madarom.) 37 atd.

1842: Společenský žiwot w Turcích, dle Dr.
Boué, od Kořínka. č. 3. — Známy razu Slowan-
ského. č. 3. — Turecké mandáty. č. 10. — Mira-
bilia (o madarění) č. 12. — Swatba dle mrawů
koptických. č. 15. — Newincowá, dle angl. od J.
Mikisky. č. 35. — Mýšlenky a zpráwy ze Slowen-
ska o Slowensku. str. 37. 42. — Znameníť dopis.
č. 54. — Ostjaci. č. 62. Tungusowé, od M. Kott-
lera. č. 66. — Horwáti w Šopronské stolici, od M.
Fialky. č. 77. — Ze Slowenska (o madariz.) č. 87.
— Obrana Židů. str. 87.

1843: Powahy národů něm. a slowanského. Nowin
str. 53. (dle Heftlers Weltkampf der Deutschen u.
Slawen seit dem 6. Jahrh.) — Čechowé w cizině.
č. 56, od M. F. — Na čem mladým Slowákům zá-
ležeti má, od J. P. č. 60.

1844: Obrazy z mé otčiny, od H. z Wiśniow-
ských (paní Zapowá) č. 9. — Cizinci o Slowanech
od M. F. č. 34. — Čaplowě o Madaromanech. č.
64. — Úskokowé Žumborštů, dle Srezněwského.
K. Letinský. č. 66. — Slowanská wzájemnost, od
M. F. č. 69. — Sanitřáři slezští, od J. Winklera.
č. 75. — Listy z residence. č. 76 atd. — O poměru
Slowanů a Židů, od Nebeského. č. 81. — Balkán-
ské hory a Bulhaři. č. 89. — Staw rolnkůw wla-
ských, od prof. Mencla. č. 92. — Powaha, mrawy
a obyčje národu českého dle A. Schmiedla, od
K. M. L. č. 107. — Něco o Hanáčích. č. 111. —
Národní zábawy w Udíně, od prof. Mencla. č. 116.
— Horal a Drotar, od J. Winklera. č. 117. —

1845: Slowané a Židé, od Nebeského. str. 51. —
Z Widně, od téhož. 95 atd. — Ze Slowenska (ná-
rodnost) str. 191. Z Telče (národnost morawská)
str. 208. — Bidný staw Orawy, str. 331. — Něco
o Židech a poměru k Slowanům, od Slowomila. č.
117. Opět něco o Židech, od K. W. H. č. 128.

h) *Přítel mlád.* 1829. IV. 43. České klobauky.

1831: II. 98. Slawnost nowé školy w Libez-
nicích.

1832: I. 6. Swěcení školy w Lobosicích (1830).

1833: Swěcení školy w Stěchowicích. — 1834.
I. 75. Slawnost školy židowské w Polně. — 78.
Slawnost hlavní školy Polenské. — III. 88. Jarní
slawnost atd.

i) *Rozlič. Pr.* 1826. 269. Swěcení školy Lhotecké
bliž Bolesl. — 425. Wikodlak, powě a slowanská.
— 451. Zvláštní obyčje mezi Morawau a Slezskem.
— 495. Jubileum 50letých manželůw w Trebecho-
wicích. — 533. Nic. Enzmann, 50letý učitel, pia-
rista. — 546. Kopaničáři na Morawě w Hradištsku. —
1827. 62. Masopustní kratochwile slowensk. lidu w
Uhřích, od Fejerp. — 1828. 9. Slawnost secundicie
w Jenikowě. — II. Čech mezi Hotentoty. — 13.
Obyčje Wendůw (w Lužici) — 1830. 39. Jarní
slawnost w Austi nad Orlicí, od Pankerta. — 1831.
16. 26. Ruské swatby a kity. — 20. Kozáci. —

1832. 91. Podlužáci v Moravě, od Stradala. — 1833. I. Slavnost v Branné, když J. M. Král stal se farářem, od Tomička. — 28. Obyčeje pohřební v Tatrách, od Fejerp. —

k) *Světozor* 1834. Klauzání na saních u Rusův. — Slowanských her a zábav ostatky. — Horalé, obyvatelé Tatrání, — Huculové, horáci Taterští. — Slawonci, dle Čaplowiče. — 1835. Českého národu mravy, staw, zvyky (do Wladislawa II.) — Hry a zábawy Starorusůw. — Ženské u Starorusůw.

l) *Weč. wryaž.* 1831. (161—188.). — 207. Slavnost na střečkém ostrowě w Praze, od Tomsy. — 1832. 126. Města Wysoké slavnost 40letého panování Frant. I.

m) *Wlastimil.* 1840. Národní zpěwy Zaporozských kozáků, dle Dr. Trithena. IV. 62. — Tataři na swatbě, historka, od J. Krašewského, přel. P. M. Weselský. IV. 158. — 1841. Panorama [Opatrowný dítek, geologie, turecké zvyky atd.] I. 81. II. 184. atd. — Martin Kaptar. Nástin dějepisný z XVI. věku od Krašewského, přel. J. Podlipský. I. 239. — Smrt rabbiho Ben Dawida z Krašewského, přel. F. L. K. 1840. I. 270. Slowo o vzdělání národu, od Jos. Bačkory. II. 155. III. 15. 126.

g) *Starobylosti.* *)

1077. GALLAŠ J. H. Mythické powídky o bohách (bozích) a bohyňách (bohyních) morawských Slowanů, s potahem na poslé odtud powěry, kteréž mezi sprostým lidem až podnes panují. Rkp. 1820. 4. maj. 140 listů. (Boček.)

1078. Prawidla hry dowolené wůbec nazwané Šest a dwacet, aneb Trapulky do bulky. Od ANT. ŠWIHLÍKA. W Praze 1839 u Wacsl. Špinky. 8, 1 arch.

1079. Spásoby a obyčeje družby a družky na každé swatbě. Rkp. XIX. stol. 4. 3 listy (u p. Bočka).

1080. Stručný přehled mythologie čili bájeťwí u Řeků a Římanů, aneb učení o domnělých bozích w starobylosti. W Praze 1843, tisk. i nákl. Anny Špinkowé, wedením J. Malého, str. 95 w 12.

1081. Pamětnosti Čabanské ke stoletní památce tamějšího starého ew. chrámu, sepsal LUDWÍK HAAN, s rytinau. W Budíně 1845, 8. str. 38.

1082. O starožitnostech českých a o potřebě chrániti je před zkázau. W Praze wydáním česk. Museum 1845. 8. maj. str. 32 a 4 rytiny [též něm].

1083. Staročeské powěsti, zpěwy, hry, obyčeje, slavnosti a nápěwy s ohledem na bájeslowí česko-slowanské. Sebral S. Sumlork (KROLMUS). W Praze 1846. wel. 12, str. 610. [Pos. Kwět. 1845 str. 214.]

1084. W Časopisech a) *W Dobroslawu*: Starobylosti Hradce Králowé, (popelníky, koník) od Zieglera. sw. 7. — *Pražský Templářský konfk.* sw.

10. — *Wlasten, wzácnosti.* Rolandowa socha na Praž. mostě. sw. 11. Rolandowa socha na radním domě w Litoměř. sw. 12. Prsten pap. Pia 2. sw. 22. od M. Millaura.

b) *W Kroku.* Starožitnosti w půlnoční Americě (III.) Herkulanum a Pompeji.

c) *Čas. mus.* 1827—45. Zpráwy o nálezkuw podaných starobylosti. — O periodách staročeských mincí, výklad od Palack. 1830. II. 205. — Sbírký ze starožitnosti česko-slowanských. 1831. II. 169. IV. 435. Kámen pamětní M. Matauše Kollina z Choteřiny, od W. Ruffera. 1831. 441. Pomůcky ku poznání řádů zemských král. českého w druhé pol. XIII. stol. od Palack. 1831. 302. O beáních akademických, od J. Jung. 1832. 54. — O Rusalkách 1833. 257. od Šaf. — Pozůstatky rusadelných swátků w Čechách, od J. Štěpána. 1834, 183. — Podobizna Černoboha w Bamberku, od Šafařika. 1837. 37. — Pomůcky ku poznání staročeského práwa i řádu soudního, od F. Palac. [Z knihy star. p. z Rosenb. o pňhonech. Otázky p. Oldřichowy z Rosenb.] 1835. 399. — O spodních legendách mincí, z X. věku, od W. Hanky 1836. 196. České korunowační mince. 1837. 321. Rodinné mince a medalie domu Rosenberského. 452. Mince a medalie hrab. Šlikowského domu. 1838. 499. 1839. 433. od téhož. Cesta z Kopidlna na Staré Hrady (1839) od Fr. Al. Wacka. 1840. str. 130. — Mince a medalie Alberta wévody Fridlandského. 1842. 81. — O staroslowanských, jmenowitě cyrillských tiskárnách w jihoslowanských zemích w stol. 15—17, od Šaf. 1842. 93. O zachování starobylosti českoslowanských, od E. Wocela. 1843. 286. — Starožitnosti w jižních Čechách, od St. Jar. Becka. 1843. 415. — O hrobích a mohylách pohanských w Čechách, od Wocela. 1844. 105. O kroji českém w středním věku, od téhož. 261. O Swarohowi, bohu pohanských Slowanůw od Šaf. 483. O vzdání, od téhož. 384.

d) *Česká Wcela.* 1834. Znamky dáwné vzdělanosti národůw, od Tomička. 37. Hunské zbytky w Alpech. — Zličowské zwony. 1838. č. 47. Kreuzman. — Židowský hřbitow w Praze (z Panorama des Universums), č. 48. — Etruské starožitnosti. 1842. č. 15. — O přání k nowému roku. 1843. str. 18.

e) *Krok.* Starobylý kámen náhrobní, od Ludwika. 1827. II. 40. 627. Řecké náboženství. II. 220. Náboženství pohanských Čechůw, od A. Jungm. 339. — Aegyptské pomníky. 1833—35. III. 207.

f) *Květy.* 1838. Obrowské a nádherné lodí za časů starých, od W. Filipka. 309. — Sbíрка starožitnosti slowanských w museum Berlínském, od L. Štura. 1839. 135. Kdo tu byl dříwe, Čechowé anebo Židé? 1841. 33. Karolín a chrám sw. Wíta, od Kampelika. 1842. č. 70. Drabota před 100 lety, od A. Rybičky. 1843. č. 26. Na powšimnutí a zachování starých staweb, od Wladimíra. 1843. č. 66. Spůsob uwádnění kazatele do kaple Betlemské, od W. Žirownického. 1844. č. 15. Nowo-Bydžowské starožitnosti. 1845. str. 107. O powěstech slowenských. č. 49. — Wocelůw spisek (něm.) o starožitnostech, od F. Dauchy. č. 149.

g) *Rozl. Praž.* 1826. 356. Památka žertowné události w městecu Sedlici na džbán 1 wědro w sobě obsahující. — 289. 570 atd.

h) *Nowiny.*

1085. Nowiny Pražské na r. 1782—1788. Wíd. bibl. w 4. (Rok 1782. w Pražské bibl. pod B. 96.)

*) *Pozn.* Grundzüge der böhm. Alterthumskunde von J. E. Wocel. Prag 1845. Kwěty 1845 str. 16 posudek.

1086. Cis. kr. vlastenské nowiny od **W. KRAMERIUSA** na r. 1789 až do 1808. Po smrti jeho pod jménem Krameriusových dědiců wedením **FR. TOMSY** (staršího) a Rulika (1809-1812); od r. 1813 až do 23 wedl je syn **WÁCSL. R. KRAMERIUS**, od č. 47 r. 1822 spoluwedením *Tomsy* (mlad.) až do konce r. 1825, nákladem a wyd. p. z Šenfeldu.

1087. Nowiny česko-slowanské spisowal Št. Leška w Prešpurku po tři léta 1783-1785. Po jeho odchodu Jan Wiskydenský, pak Jan Šinkowic (w. Tab. Poe. IV. 18.)

1088 Nowiny Poštowské Fr. z Šenfeldu, w 4., kteréž mu od 1785 do 1788 **KRAMERIUS**, potom jiní, jako *Korbely*, *Hýbel*, *Tomáš Kubelka* (od 1804-1812) spisowali, posléze *J. Linda* pod jménem Zwěstowatel, a sice vždy půl archu politických návěští, půl archu zábavných a poučných spisů z přírodovědných a zeměnárodoznanství, i básní, za týden po 1 archu, w 4. na r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824. Roku 1825 Hásowí dědicowé práwo nowinářství najali, a wedle německých také české wedením *Lindowým* wydávali, w 4.

1089. Cis. kr. powolené Widentské Nowiny od **J. HROMÁDKY** 5 roků, 1812-1816. w 4. Byly ze všech nejobširnější, a první čas také naučné a zábavné články přijímaly, kteréž potom zvláště vycházely.

1090. Týdenník od **JIRÍHO PALKOWIČE** po 7 let 1812-1818, w 8. W dobré češtině s užitím nářečí slowanského.

Zawírají také hospodářské, zeměpisné, literární a j. články, i některé básně.

1091. Spis o počátku, uwezení a změnách českých wlasten. nowin. (Wid. List. 1814.)

Jest od B. Dlabáce nejprvé něm. wydáno, potom do českého přeloženo.

1092. Dopisowatel pro Čechy a Slowany. W Praze 1822, w 4. nákladem W. R. Krameriusa, spoluwedením *Fr. Tomsy*, tiskem Šollowským, str. 208. — *R. 1823.* [od č. 14. wedením a nákladem Kramer.; od č. 27 wydawatel ryt. z Šenfeldu. — *R. 1824.* str. 52 č. 13. Spisowal Kramer., wydával ryt. z Šenf. — *R. 1825.* č. 52 po archu. Spisowal *Tomsa*, wydaw. Šenfeld.

1093. Pražské nowiny až do 30 Března 1826, s nimi Rozličnosti s návěštníkem, w 4. 25 čísel. Potom od wydawatelů synů B. Háse zwětšeny pod názvem: Rozličnosti Pražských nowin (zábawník w. t.) a Pražské nowiny r. 1826 s návěštníkem na půl archu w 4. týdně jednau. Spisowatel *Linda*. Návěštník obsahowal lístek zemřelých w Praze, obilní taxu atd. — *R. 1827* Pražské nowiny a Rozličnosti, čísel ročně 101 a tak až do léta 1833. *R. 1834*

změnily swau twárnost — Pražské nowiny s oznamowatelem [a Česká Wčela]. Redaktor *Čelakowský* též r. 1835 až do 17. Prosince č. 98, odtud redaktor *J. Štěpánek* [s Tomičkem] až do r. 1844 č. 14, kdež po úmrtí Štěpánka wedl je *Fr. Klučák*, potom *Hawliček*.

1094. Slov. národně Novini a Orol Tatranski, od **ŠTURA** a **HURBANA**. 1845.

i) Historie církevní a náboženství.

1095. Ant. Fišera, Husitského w Čechách kacířství počátku, zrůstu a pádu wýtah. W Praze 1778. (w. Nowiny Pražské 1786 n. 5. str. 40.)

1096. Založení církwe křest. ewang. Wsetinské. 1782.

1097. **WÁCSL. KRAMERIUSA** a) Cirkulární spis pana z Háje, biskupa Kralohradecského na duchowenstwo osady se strany tolerancí, přel. w Praze 1782. 8. str. 22.

b) K důstojně weleb. biskupu Kralohradeckému podlé wydání jeho cirkulárního spisu na duchowenstwo osady jeho. Od jistého neřimského katolického Čecha, Bohuslawá Příka. W Praze u Ant. Hladkého w Karolímě 1782. 8. str. 14, přel. z něm.

1098. Psaní jednoho Pražana k swému dobrému příteli do N...G. s strany dobré powahy p. biskupa Kralohradeckého 1782, půl archu, u Gröbla w Karolímě (chýbná čeština).

1099. Wděčný protestant swému snášeliwému císaři, z něm. přeložil **J. STRAKA** a wyd. Št. Leška (bez místa) 1782. 8. str. 16, w Prešpurce.

1100. Weselá nábožnost, kterau při poswěcování chrámu Wsetinští plápolali. W Berně 1783. 8.

1101. Historický kalendář pro lid církwi českých obnowených. W Praze 1785.

1102. Historie welikého sněmu Kostnického od kněze Kašpara Royko etc., z něm. přel. od Wáclawa Petryna (**STACHA**). W Praze u J. J. Diesbacha. 8. I. díl 1785. II. díl 1786. Na tu potahuje se: Sprosté katolické rozwržení nad opowážliwostí Wácl. Petryna, překladatele historie Roykowské o sněmu Kostnickém (bez Aut. i místa). 1791.

1103. **WALLASKÝ PAW.**: Wýtah historický o církwi ewang. Jelšowské. W Prešowě 1786. 4. (Boček.)

1104. Historie o kněžském panictwí od času apoštolů až do našeho wěku. Wyt. 1790. 8. 96 stran.

1105. Psaní k obraně ewang. učitelů (od **W. STACHA**) 1786.

1106. Leopolda II. mandát we wěcech ew. náboženství se týkajících. W Pešti u Matěje

Tratnera. 8. 1790. W Prešpurce 1793. 8. (přel. Ribay Jiř.)

1107. **J. GALLAŠE** a) Příběhowé náboženství Pikartského. Rkp. b) Historické svědectví o vraždě židovské. Rkp. c) Historie církevní mého vlastního města. Rkp.

1108. Wděčný protestant naproti swému snášeliwému císaři. W něm. jazyku sepsaný od J. A. W., do slowenčiny přeložený od Št. Lešky.

1109. **J. Hrdlička**. Nowý a proti snášeliwému císaři swému wděčný protestant. Ms. 4. (Boček.)

1110. Summa zákona božího láska a snášeliwost, znamení prawého křestana (na způsob obrazu) od **ŠTĚP. LEŠKY**. 1798.

1111. **Jak. Ben. Bossueta** . . . Příběhowé o změnách církwi protestantských, z latinského a německého (ne z originalu) na česko přeloženi od **MART. WOLFA**. Nákladem Frant. Baučka. I. díl w Král. Hradci 1804. 8. archůw 39. II. díl w Praze (kamž se faktör Bauček přestěhowal) u Bohum. Háze. 1806, archůw 36. (Z části k dogmatiko-polemickým tento spis náleží.)

1112. Zpráwy o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformací (1817), z něm. **Jak. Glatze** přeložil **JOS. KREJČI**. W Praze 1820. 8. str. XXVI a 444.

1113. Kratičký obsah založení dáwnowýchých kapli všech Swatých a wěrných zemřelých, též prostranného hřbitowa w ohradě weleslawného audolí Sedleckého s připojením znamenité sochy sw. Jána Nep. Od **J. F. DEWOTY**. 1822.

1114. Katolická missionární knížka, nebo uwezení ku křestanskému žiwotu. Wydaná od shromáždění nejsw. Wypokupitele, w češtinu uwezená od **JANA K. PETRÁKA**, kněze téhož shromáždění. 12. str. 409. We Widni u Mechitaristů 1830. [Pos. w čas. pro kat. duch. 1831. I. 127.] II. wyd. 1834. III. 1837 u Špinky.

1115. Zpráwa o církwi křest. kat. w půlnoční Americe i o jednotě Leopoldinské w císařství rakauském k rozšíření králowství božího w oněch krajínách w Kristu spojené. 8. str. 52. W Praze u Posp. 1833.

1116. Zpráwa založení Leopoldinského w cis. rakauském k napomáhání katolickým wyslancům w Americe etc. W Praze 1834. 8. str. 130, u J. Pospíš. Sw. II. tamž 1837 str. 170.

1117. Paměti nejhodnější pro křestanstwo, totiž: Jerusalem, Betlém a Nazaret. Spis zčeštěný od **M. KNAYSLA**, s ryt. 8. str. 119 a 9. W Znojmě u Mart. Hofmanna 1835.

1118. Nejpatrnější místa křestanstwa, Jerusalem, Bellém a Nazaret. Přel. **F. SLAWÍČEK**.

8. str. IV a 5-98, s ryt. W Jindř. Hradci u A. Landfrasa 1836.

1119. **O. Šoltys**. Jádro historie církewní nowého zákona (Kal. Fejerp. 1836).

1120. Historické paměti církwe ew. Brežňanské Augsb. wyz., sepsal **Adam Chalaupka**, církwe Horno-Lehotské sl. b. k. prwnímu 50-ročnímu jubileum wystawení chrámu jejího nowého, slawnému r. 1837 w 1. ned. adventní obětowáno. W Baňské Štáwnici písmem Fr. Lorbera. 8. str. 50.

1121. Historie církwe křestanské. Ku potřebám školním a domácím wydaná od Kalwarské společnosti podlé šestého wydání z něm. jaz. na slowenský přel. a zčeštil **BENIAMIN PRAWOSLAW ČERWENÁK**. W Kyseku 1842 u Kar. Reicharda, str. 239 w 16.

1122. Papežské wolení (conclave). Popsání obřadůw a slawností při uprázdňení a obsazení papežské stolice, s přidawkem atd. zčeštil **J. TRNKA**. W Jičíně 1842 u Kastránka, str. 74.

1123. Památka dobrodinců církwe ewang. slowenské A. W., w Pešti 1845, u Trattnera-Karolyho.

1124. Unia čili spojení Lutheránů s Kalwiny w Uhrách, wyswětlená od **M. J. HURBANA** atd. W Budině 1846. 8. stran 200 a obsah.

1125. W časopisech: a) *W Rozmanitostech*. L. Ziegler: Sedm sborů w Asii. F 3. Ožilost wíry w Asii. H3. Fr. Pleskot: Obslky do Kostela. M75.

b) *Čas. mus.* 1827. Přehled rozličných národůw a náboženství na zemi, od Palackého. II. 126. 1829. Historie kostela w Drahorazích, od F. A. Wacka. III. 104. Kritická úwaha i wýklad základních listin kollegiatního chrámu Litoměřického, od F. Palac. 1836. 323. Přehled letopisů k ústawu kanownikůw Premonstrátských na Strahowě a zpráwa o přenešení ostatků sw. Norberta, zakladatele řádu téhož, od Erw. Ant. Weyraucha. 1841. str. 6. — Příspěwek k historii české reformací, od F. J. Wacka. 1843. II. 197. Pojednání historického o klášteřích w zemi české wübec, od W. Ruffera. 1833. II. 181. Zlomek z Chronografa, od W. H. 1843. 434. — Wypisky z paměti kolleje Jesuitské u sw. Klimenta w Praze, sepsané od Jesuity. Z lat. přel. W. Tomek. 1844. 180 atd.

c) *Čas. p. kat. duch.* 1828. Poslupnost papežůw Římských, od Krále. — Mučedníci s. církwe katolické, od Wacka. — Krwawá pomsta zmírněná křest. náboženstwím.

1829: Či wěc jest církewní missionářství, od Zimmerrmanna. — Obrana některých památek w kat. církwi, od Černého. — Krátká zpráwa o ruské církwi, dle Strahla a Karamzina, od Černého.

1830: Počátek a wýklad glagolského, od Ziglera. — Maria Magdalenská, od Zahradníka. — Analogetika křestansko-katolická, od Wacka. — Krátká historie Mechitaristůw, od Příhonského.

1831: Žiwotopis arcib. Chlumčanského atd. — O založení biskupství Pražského atd. od Weiningra. — O nowé franc. kat. církwi p. Chetele. — Nowá sekta S. Simonianůw. — Kapucini we Šwejcariích. — Žiwot Řehoře XVI s historií o wolení papežůw

s přehledem ewrop. obyvatelůw z ohledu náb. wyznání.

1832: Kdy a kde se začala slavnost nawštívení p. Marie, od Zimmermanna. — Weliký díl Ewropy skrze ženské pohlawí na wiru kř. obráčen, od Wacka. [1835. Záslny žensk. pohlawí o wiru křestanskau, od Čelakowského.] — Mrtwé moře, od Slámy. — Jerusalem, od Hlawče.

1833: O prvotínách náboženství křesť. v Čechách, od Zimmermanna. — Příspěvek k žiwotopisu J. Rokycany, z rkp. Bartoše písaře. — O missionárském ústavu s. Vincencia de Paula, od Holubáře. — Založení křesť. Králohradeckého, od Ruffera.

1834: Swatí mučedníci prwních století osvědčují božství Kristowo, od Stárka. — Zpráva s strany rozbrojůw o kalich, od Zimmermanna. — O ráji, od Wetešnika. — Společnost Čechůw s Luterem, od Zahradníka. — O jahnech, od Richtra. — Přibuzenství církwe české s morawskou, od Ruffera. — Žiwotopis Jos. F. Hurdálka, od Zahradníka.

1835: Zdali osvěta lidu obecného nebezpečna jest církwi a státu, od Smetany. O upálení tří osob půwodem kališných, od Zahradníka. — Historie Mediolanského chrámu hl. od Ondráka. — Obrácení sw. Augustina, od Zimmermanna.

1836: Historické wyobrazení Pražských biskupůw i arcibisk. od Příbyla. — Naděje kat. církwe w Ewropě, od Horčice. — Zlomek žiwotopisu sw. Polykarpa, od J. Körnera. — Kostel sw. Štěpána we Widni, od Ondráka. — List církwe Smyrnenské o mučednictwí s. Polykarpa, od Körnera. — Bitwa u Jarmuku, od Wetešnika.

1837: O swěceninách, od J. Nowáka. — Poslaupnost Pražských biskupských suffraganůw, od M. A. Příbily. Jesuité, od Breišla. — Hod slavný božího těla, od F. Černhauze. O missionárství (Neumann, Čech z Prachatic) přel. z H. Dichtla.

1838: Kapitola Pražská za času sw. Jana Nep. od Pešiny. O některých círk. starobylostech w Čechách, od Millaura. O založení bisk. Pozůanského a Hnězdňenského, od J. Krbce. Poslaupnost proboštůw u Sw. Kosmy a Damiana w Staré Boleslawi, od J. Horčice.

1839: Tažení křižácká. Polská legenda o sw. Wojtěchu. Pražská kapitola až do prwního arcib. Žiwotopisy audůw theol. fakulty. O bratrstwech. Jasnodol sw. Bernarda. Jerusalem a boží hrob. Zanícení chrámu toho.

1840: Obrana papežů. Audowé c. k. rodu od stawu duchowního wstoupili. Jak se počalo bratrstwo škapulife. — O wzniku církwe katol. swědectwí. — Papež Alex. III. a cis. Fridrich I.

1841: O inquisici. Swěcení swátků w české církwi.

1842: O ukrutných mukách 14 frantiskanů w Praze. Sw. Cyprian w dějích swého wěku aučinný. Wědělali starobylost o Kristu, a co wěděla?

1843: Apoštolské cesty sw. Pawla.

1844: Jesuité do Guatemalu opět uwdeni. Obrana klášterních ústawů.

d) *Květy*. 1838. Potlačování křestanstwí w Madagaskaru, od Filipka. 174. Milosrdné sestry, založené od arcib. Piška. 1845. str. 404.

e) *Česká Wěla*. Mahomedowa cesta sedmi nebesami, 1838. str. 215.

k) *Historie literatury a umění.*

1126. W knize: Böhmische Grammatik v. J. Nejedlý (w. num. 39) jest krátký přehled literatury

české, též i w Pelclowě grámmatice II. wydání (1798 w. num. 36).

1127. J. RULÍKA a) W knize: Wesnického faráře rozmlauwání se swými osadníky (w Praze 1804), wyčítají se wyslé české spisy od r. 1796 až do 1804.

b) Wěnce pocty ku poctiwosti učených. W Praze 1795: 8. kdež se spisy české od r. 1782 až do 1796 uwodí.

c) Učená Čechie, w Praze 4. 3 swazecčky. I. 1807 str. 26. II. 1808. III. též 1808.

1128. Bibliotéka českých biblí etc. od třináctého wěku až do léta 1810, sebraná a wydaná od FRANT. NOWOTNĚHO z LUZE. W Praze a w Mladé Boleslawi u Fr. Jerábka 1810, str. 141.

1129. Historie českého diwadla od JANA HYBLA. W Praze 1816. 8. (co předmluwa k Abelínu. w. num. 359.)

1130. Nesmrtedlné wděčná . . památka zwěčného . . Mat. Krameriusa od KWĚCHA. W Praze 1817. 8. (Wyčítá knihy Krameriusem wydané.)

1131. J. GALLAŠ chowá w rkp. a) Poznamenání učených Morawanů wšelikého stawu. b) Traktátek umelců, malířů, řezbářů etc. morawských. c) Sbor učenosti ženské t. biografie slavných ženských.

1132. Zpráva u ústawu slowanském pri ewlyceum w Prešporku na r. 1837 wydaná. Tiskem K. Wiganda, str. 58.

1133. J. JUNGMANN. Historie literatury české, aneb saustawný přehled spisů českých, s krátkau historií národu, oswicení a jazyka. 8. str. IV a 703 a 11 bez znam. W Praze u A. Straširypky. 1825. [Pós. Wien. Jahrb. d. Lit. 37 u. 38 od Dobrowsk. W Čas. mus. 1827 od Palackého.]

1134. Auplný literaturní letopis čili obraz slowesnosti Slowanůw nářečí českého w Čechách, na Morawě a w Uhrích, od léta 1825 až do léta 1837^{1/4}. Připojen k tomu přehled literatury od nejdáwnějších wěkůw na imp. archu co wýtah a pokračování historie literatury české od Jungmanna etc. Sepsal J. MICHL. W Praze 1839, w kom. Kronbergrowy wdowy a Webra. wel. 8. str. VI a 353.

1135. Slowo o českých wěcnicech w Rakownice a Liberci. K užitku powšechnému slowansky a něm. sepsané a wydané J. W. JUSTINEM MICHLEM, členem řádu pob. škol atd. W Praze 1839, wel. 8. str. 72,

1136. Katalog českých knih od l. 1774 až do konce r. 1839. Sestawen a sporědán od ANT. HANSGIRGA. W Praze u J. Spurného 1840, wel. 8. str. 72.

1137. Titulowé knih českých hnihowny prof. Zlobického. Rkp. w Museum.

1138. Rozbor staročekské literatury, čítaný we schůzkách české společnosti nauk sekcí filo-

logické r. 1840-1841. (Wydáno z pojednání c. k. společnosti nauk řady V. dílu 2.) W Praze 1842. w 4. str. (111-216 =) 105. — Druhý sw. w Praze 1845 (od r. 1843-4) str. 78. [Pos. Kwět. now. 1842 str. 53.]

1139. Jednání společnosti vlastenského Museum, část I. w Praze 1823. 8.

1140. W časopisech a) *We Wid. Listech*: O slowanských nářečích, něm. sepsáno od Kopitara, český přel. od J. J. (1813). Wýtah řeči Kasakowského biskupa etc. o literatuře české (1814).

b) *W Čechoslawu*: Posazení balady Tomsow (1820) od Jabulky; Hlasatele (od Konráda); zprávy a wedomosti vlastenské o diwadle českém etc. Hudební umění w Čechách (1824). Žádost k českým spisowatelům, od K. z Fejerpataky (1825).

c) *W Příteli mládeže*. Ozn. mení a posazení knih některých.

d) *W Kroku*. Posazení slovníku Palk. Zlomků, Lidomila etc.

e) *W Rozmanitostech*: Půwodové a wynalezení řemesel R 83.

f) *Čas. mus.* podává zprávy o literatuře jak domácí tak jinowanské. Jednání společnosti česk. museum w výročních shromážděních jejích, od r. 1827 atd. Zprávy o Matici české, jejíž organem vlastně tento časopis jest, od powstání jejího r. 1831 atd. Znamenaní zvláště: O klassičnosti, od J. J. 1827. — Rozličnosti w exemplárech Diadochu Bartol. Paprockého, od J. Dobrowského. 1828. — Poznamenání spisů J. A. Komenského. 1829. Počet časopisů we světě, od W. Hanky. — Literární listy od Winařického. 1829. — Poznamenání spisů J. Hammerschmieda. 1834. — Přehled pramenů staré historie slowanské od Šaf. 1834. — Wr. 1837. K Amerlinga zprávy o duchovním životě nynějších časů. — Ant. Jungmann. Příspěwek k historii Pražské university. O spojení lékařství se swobodnými naukami. — J. Malého: Krátká zpráva o wynalezení umění knihhiskarského, — 1838. Sbírký slowanských národních písní, od Šaf. — 1842—4. Přehled literatury české na r. 1841. 1842 a 1843. od J. Malého. — 1843. Pozvání k účastenství na nastávající slawnosti 500letého založení wysokých škol Pražských. — Český jazyk we vojenské akademii w Nowém Městě za Widní, od J. Buriana. *Čas. Mus.* 1844. 515. — 1845. Zřízení bratrstwa literatůw w Česk. Budějowicích. — Paměti o školách českých z rektorských let M. Martina Bacháčka, od Tomka. (1598—1612). 1845. O knihownách obecních, od Wocela. str. 455.

g) *Čas. p. kat. duch.* 1834. O založení jednoty pod jménem: Dědicůw sw. Jana N., pravidla jeho atd.

h) *Čechoslaw.* 1830. I. 32. Stav jazyka slowanského w Němcích před 300 léty, od Šembery. 1831. VI. 64. Knihkupectwí na Morawě, od J. H. Pospíš. — VII. Demid. odměny.

i) *Česká Wěla*. Kdo wynalezl prach? 1845. č. 85. Umělci morawští. č. 104. Nowosti literatury české i jinowanské w r. 1834 atd. — Umělecká wystawa w Praze 1845. č. 41. K dějepisu česk. diwadla (1655) 1845. str. 263. Slawnost Flamendských lit. spolků. 1845. č. 11. Oznamowatel nowin Times. č. 72. Lit. zpráva (z Morawy) str. 64. — 1841. Nowý rodilý básník (Wlach) od F. D. č. 20. Náhledy o diwadle w otrockých státech. č. 65. — 1842. č. 55. Cizozemští umělowé w Římě. Některé dodatky k historii poštwské trubky. č. 104. 1841. 1842. Putující knihowny. č. 90. — 1844. č. 30. Dopis Pražana weukowanu. 1845. Hozen jest

los (t. odtrženi se Slowáků od českého spisowného jazyka) od Boh. Nosáka. str. 178. — Některé důležité prosby přimyslníků a čtenářů českých (aby spisowatelé zření měli k pochopu sprostých lidí atd.) str. 83.

k) *Jindy a Nyni*. 1833. I. Lit. zprávy z Haliče, Rusi. II. Wýměsky některé z Kaubkowsy po polsku napsané rozprawy: Rzut oka na wzajemnosť czes. i pols. jazyka (Rozm. Lw. 1833. 431.). 63. — Z Morawy. 38. Z Čech. 78. Češi w Polště atd. — 101. Jazyk český we Widni, od Šembery.

l) *Hronka*. 1836. Liter. zprávy z Uher a Čech. — O čitacích knihownách w Uhřích, od Gwotha. 1837. Listy od Kampelíka (obraz česko-slowanštiny). — 88. Slovo k p. Chmelenskému ohledem posudkůw, od Kuzmanyho.

m) *Kal. Fejeryp*. 1830. 1838. Lit. zprávy.

n) *Krok. Pr.* 1831. O literatuře wesměs od Bergnera. — O způsobu a užítku překládání z cizích jazyků od paní z Stael.

o) *Květy*. Obsahují zprávy o literatuře české a jinowanské we všech swazetech, od r. 1834 atd. Stenografie, od Kopeckého. 1834. str. 157. Jak by se knihy české ohašovati měly. Čestina u wydawatelůw časopisůw a w kancelářích a saudech. 342. — Naše časopisectwí, od Tyla. 149. — Čínská učinnost, jazyky a písmo, od Zapa. 1835—6. (35). Pohled na lit. nejnowější, od Tyla.

1838: Dušewný život západní Ewropy w posledních stoletích, přel. Wrtátka. Příl. 37. — Školní konferenci w Čerw. Janowicích. Zřízení sboru učitelského w Liptowském senioratu.

1839: Příl. 17. O diwadle Brněnském. str. 83 atd. též 1839. příl. 3 atd. Ilyrské diwadlo, z Danice přel. Nosák. příl. str. 106. Západní Slowané a lit. česká (z Augsp. Nowin) příl. 85. — Ústaw řeči a lit. w Prešporku příl. 25. W Lewoči M. Hlawáček česky učí. příl. 4. W Štyrském Hradci čtu studenti jinowanské knihy příl. 16. Národnost morawská, příl. 10. Wzdělanost w Rusii. příl. 32. Wychování veřejné w Rusku, příl. 9. O čtení knih a společných bibliotekách, od J. Hochmanna str. 326. Biblioteka založena w Železně, od J. Wlasáka. str. 87. W bláznici Pražské, od D. Riedla. str. 176. Diwadlo w Hradci Kr. od Lhoty. str. 64. O učených Slawitech we Waršawě, z pols. od Zapa. příl. 89. O českém ruchu. str. 102. F. Daucha. — Knihy krále indického. 254. První wynálezce parních lodí. 286. O prstonárodním poesii slowanské, od A. J. Wrtátka. příl. 11.

1840: Paběrky, od J. z Hwězdy [Básnění Melezinka r. 1792. z r. 1818. První prowození Šwejc. rodiny 1823. Wlastenci. 1815.] — Diwadlo w Brně 144 atd. — Statistika lat. škol w Čechách. Now. 103. Tři nowé české knihowny. 95. Slovo o čitárnách a Zlatodolech, od Machka. 86. Gutenberg 152 atd. Stoliee slowanská w Paříži. 246. Prešpurský ústaw. 407. O Gutenbergowi. 21. a Now. 56. Přehled literární činnosti naší w r. 1840. str. 1. Now. Wydávání biblioteky klassikůw všech národů a časů, wěd a umění. Now. Kwět. 1840 91. — 1841. 85. Literární a jiné rozprávky, od Sabiny (o Tylowých spisech) č. 95.

1841: Akademie Žofinská. Now. 19. — Jos. Prokše wečerní besedy hudební. Now. 24. atd. — První akademie česká w Praze 1841. 2. Ledna. Now. 2.

1844: Sestry Milanollowy (hudebnice cizozemské) č. 14. Národní básnictwí slowanské, od W. Krátkého. Now. 29. 1841. Přirození básníci čeští. 1840. 102. Now.

1845: O slohu práwnickém (bídny staw) str. 1.

Stöger podává odměnu za dramu. Now. 101. Hudba w Čechách. Now. 9. 18. Ant. Hodík (hudebník) č. 38. 1843: Přehled literatury české. 1842. str. 1. atd. Now. Umělecká výstawa r. 1843. str. 50 atd. Hudební konservatorium w Praze, od Rittersberga. č. 18. Mladý hauslista Laub. č. 20. — První zkouška českého jaz. w Moskwě. č. 59. Čeští hudebníci, od Michla. č. 37. Wýtah z řeči držené při prvním shromáždění čtenářské společnosti a základu knihowny w Karlině. č. 17.

1845: Staw národnosti w Táboře. str. 199. Morawská literatura. str. 19. Literatura a Kritika. str. 296. Zprávy o literatuře polské. č. 29. — O hudbě w Rusích. č. 6. Školní knihowna w Dworu Králowé. str. 274. Zkouška we škole warhanické, str. 348 atd. Hudební a diwadelní zábawy w Wysokém Weselí. str. 275. Slowanstwo w Slezstě. str. 259. Čechowé, česká beseda a koncert we Widní. str. 227. 251 atd. Cestující společnosti herecké, od Tyla. 242. 294. Škola w Libuni, od Kamp. č. 21.

Pautník zawirá též zprávy o literatuře. 1826—7. *Plody*. 1836. Krátký přehled událostí literatury na oboru Slowanska s připojeným pojednáním o společnosti učencůw řeči česko-slowanské w Prešpurku.

Přítel mlád. Dává též zprávy o knihách a lit. 1825 atd.

Rozl. Pr. 1826 atd. poskytuje také zprávy lit. *Wlastimil*. 1840. Hlasatel slowanský (literat.) I. 297. II. 88 atd. III. 80. — Jan Štastný (o vynalezení tisku) od Wrtátka. I. 175. — Nowá něm. lyrika, od Jul. Seidlitz. II. 269. — Ochablost we franc. literatuře dle Fil. Chesela, od W. Filipka. II. 171. — Anglická dramatika dle T. L. od Pichla. III. 257. Hery w Londyně dle A. Langerhanna, od Filipka. IV. 53.

1841: Diwadlo španielské. II. 275. Literatura zahraničná, od Dauchy. I. 187. Literární besedy [rus. pol. literatura] II. 87.

1842: Slovo o spisowatelství wlastenek, od Fr. Dauchy. str. 245.

E. Z E M Ě P I S I.

1141. Krátké wypsání země české, od **JOS. TÁBORSKÉHO**. W Praze 1778. 8. str. 280 (cf. W. Lebedy z Bedrstorfu: Knížka obweseľující etc. 1610.

1142. W knize: Erdbeschreibung von Mähren. Prag bei Gröbel 1780, jsau jména českých míst přiložena.

1143. **LADISL. BARTOLOMEIDESA** Geografa, aneb wypsání okršlku zemského s 6 mapami, wlastní rukau jeho wrytými. W Báňské Bystřici u Jana Štefaního 1798. 8. str. 112.

1144. Kratičký wýtah z geografie uherské, od **JANA KRMANA**. 1802.

1145. Známost wlasti. Nejwíc pro školy slowenské w Uhrich sepsal. . **JIRÍ PALKOWIČ**. Oddělení I. známost geografická. W Prešpurku u S. P. Webra 1804. 8. str. 139. (Wíce oddělení této dobré knihy newyšlo.)

1146. Weliká loterie pro panství Hluboš a Pičín i se železnými hutěmi w Čechách. 1815. (w c. kr. dworní impr. ryt. z Schönfeldu). 8. str. 20. Obsahuje popsání míst dotčených.

1147. Krátké wypsání českého králowství od **J. B. DLABAČE** s mapau. W Praze 1818. 8. str. 516.

1148. Wšeobecný zeměpis neb geografia we třech dílech, s welikau rytinau a dwěma mapama, zwiáště pro učitele i čekance školní a mládež wlastenskau. Prací a nákladem **KARLA ŠÁDKA** etc. W Hradci Král. I. díl 1822. 8. str. 132. II. 1823. str. 219. III. díl 1824. str. 219 (s mapami).

1149. **ALEX. DUNDRA a)** Zeměpis králowství českého, w němž se nachází, jak toto králowství zrostlo, jeho znak, wláda, poloha, hranice, welikost, hory, požitkowé, průmysl etc. W Praze 1823. 8. str. 165.

b) Průwodce po Čechách, neb poznamenání měst, městeček, městysů etc. W Praze 1823, 12.

c) Králowství České statisticky-polohopisné popsání od etc. I. díl, kraj Ptelenský. W Praze 1845 u K. W. Medaua, wel. 8. str. 333 a předml. [Úwaha od dtra. Čejky. Kwěty 1845, č. 122.]

1150. Krátký zeměpis w rozmlauwání s dítkami od *Mich. Kadaně*. W Praze u Straširypky 1823. 8. str. 149 a rejstřík.

1151. Ponawrzení o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách z ohledu stawopisu wábec od **J. A. DUNDRA**. Část I. W Praze u knih. A. K. Kroubergra. 12. str. 146.

1152. Průwodce po biskupství Králohradeckém, aneb topografické popsání wšech měst, městeček, panství, hradů, klášterů, statků, sídel rytišských, wesnic a zbořených hradů i s památnými událostmi jejich, w též biskupství se nacházejících, od **J. M. KRÁLE**. W Hradci Král. 1825.

1153. Zeměpis čili auplné popsání oboru zemského. Podlé posledních státních změn a nejnowějších zpráv, s porownáním nejdůležitějších mincí, měř a wah, a s dokonalými rejstříky slow i wěcí. Podlé franc. Abregé de géographie par *Had. Balbi*. Díl I. 1835—7. str. 768. w 8.

1154. Statistický místopisný přehled Rakownického kraje. Přel. **K. HAUSMANN**. W Slaném 1844, na archu. (W. Kwěty 1844 str. 220.)

1155. Atlas starého swěta, sporádán od **W. MERKLASA**. Wel. 4. Č. I. Obor země starým známý. 1843. Č. II. Palestina. 1845.

1156. Atlas k přírodnímu zeměpisu, sestawen a potřebným textem opatřen od **W. Merklasa**. Sw. I. w Praze 1843. a) Mapa čar stejnoteplych. b) Mapa sopek a zeměřesení w říši Atlantského oceanu. c) Mupa rozšíření hospodářských rostlin, důležitějších stromů a keřů w Ewropě.]

1157. Malý zeměpisný Atlas, dle nejnovějších zpráv a pomůcek sestavený s potřebným textem vydaný od *W. Merklasa*. W Praze 1843. Swaz. I. [Západní polokaule. Ewropa. Rakauská říše. Slowansko. Holandy a Belgie. Austrálie.] Sw. II. Wýchodní polokaule. Asia. Šwedy a Norwegy. Čechy. Obor jazyka českoslowanského. Halič.

1158. Atlas zeměpisný od *W. Merklasa*, nákladem musejním 1836-45. a) Wýchodní i b) západní polokaule. c) Ewropa. d) Španiely a Portugaly. e) Welká Britanie a Iry. f) Císařství rakauské. g) Království uherské. 1844. h) Italie. 1845.

1159. Malý příruční Atlas všech částí země, obsahující 27 listů, pomocí *Karla W. Zapa* zhotoven od *W. Merklasa*. W Praze 1846, nákladem Matice české.

1160. **KARLA WLAD, ZAPA** Wšeobecný zeměpis. Díl I. w Praze 1846. 12. str. 495 a obsah. [Malé encyklopedie nauk nákl. česk. Mus. díl VI.] Dílu II. sw. 1. str. 338.

1161. Opis Slezska, **CYPRIANA LELKA**, kaplana Hulčinského. W Ratiboři 1846 u J. Herzoga. 12. str. 45, s mapkou Slezsko představující, lithogr. u J. Moslera w Hulčíně.

1162. W časopisech a) *W Rozmanitostech*: Přihývání lidnatosti w Čechách B. 65. Řídké stáří w Čechách C 75.

b) *We Wid. Lístech*: Ostrow sw. Heleny (1816). O pirozené powaze země české (Pařizka). O Čechách (Rautenkrance). O Slowanech dle Herdra (J. J.). Změny země (Zieglera).

c) *W Dobroslawu*: Miloty Zdirada Poláka Cesta do Italie (konána 1815—18.). Zawirá mnoho nového znamenitého, a jsauc na 4 díly rozdělena, táhne se skrze wšecky swazky mimo poslední.

d) *W Čechoslawu*: Wypsání krajů w Čechách, Litoměřického, Králohradeckého a Bydžowského od Wáclawa R. Krameriusa (1820). Wypsání krajín země ruské, od M. Krále (1820—1). Putování po horách Krkonošských od Ludwíka (1824).

e) *W Kroku*: O Híndích, od A. J. (II.). Půwod Swewů a Bojů (IV.) Wšeobecné pozorování početných známek národů (III.)

f) *Čas. mus.* 1827. Ponaučné sbírky o zemi, od W. A. Swobody. II. 112. — 1829. Amerika i Ewropa, od Alex. Humboldta. III. 99. — 1843. Pomůcka k národopisné mapě král. česk. od J. F. Smetany. 130. — Rozhraní mezi Čechy a Němci w Čechách, od J. A. Dundra, 570. 1844. 32. — 1845. O jménu a položení města Winety, s mapkou od P. L. Šafařka. 3.

g) *Krok. Pr.* 1831. II. Baikal, nebo sw. jezero, od Wetešníka. Přidawek k zeměpisným jménům slowanským, od Tablice. 131. — O zemi Kongo, dle Barowa, od Presla. 606. — 1833. O ostrowu w moři Středozeemním nedáwno powstalém, od téhož. 35. III. 109. — 1836. Nástín zeměpisný království Emerringa u prostřed Madagaskaru, od Hilsenburgra a Bajera. III. 337.

h) *Česká Wěla*. 1840. Snad se přece dostaneme k seweru. str. 24. Plawba na ostrow sw. Heleny. 355.

i) *Květy*. 1834. Lidnatost, 64. — *Fildelfia*. 97. — 1835. Jelení 300. Skalka, od Přibíka. 406. —

1836. České hory, k swětozoru. 1835, od Borowický. 70. — 1838. Zahrady na dně mořských hlubin, od W. Kořínka. 375. — Majorka a Biskaja, od Procházky. 247. Ostrow Island, od téhož. 237. Sedmíhradsko, od J. Škody. 292. — 1841. Cesta po horním Styrsku a Rakausích, od M. Fialky. 13. Čechowé w cizině. Zeměpisno - statistický obraz krajín illyrských. 44. — 1843. O Africe, od F. Maška. č. 58.

k) *Přítel mlád.* 1827. Lidnatost w Čechách r. 1826. — Zeměpis císařství rakauského w otázkách a odpovědích. — 1835. Počet škol w biskupství Králohradeckém. — Zeměpisná známost král. česk. 1832. Pamětnosti řecké. — Krajůw česk. lidnatost.

l) *Rozl. Pr.* 1826. Wzdálenost hlawnějších měst od Prahy. 257. 1827. Pro známost w rusko-turecké wojně. 64. Šumla. 82. 1830. Kriwan Liptowský. 33.

m) *Weč. wpr.* 1831. Bechyně, Bertrámka, Čakowice. I. 69. Waršawa, 217. Praha 250 atd. Karmarské jezero w Zatecku. 353. — 1833. Okoř. 182.

n) *Tatranka*. 1832. Počet kat. ewangelikůw atd. w Uhřích. II. *)

F. LIBOMUDRCTWÍ.

a) Člowěkoslowí.

1163. Dušeslowí neb krátké učení o duši pro ditky, kteréž sepsal J. G. Kampe, zčeštil **NORBERT WANĚK** etc. s 16 rytinami. W Praze 1826 u F. Jerábka. 8. str. 147.

1164. Faedon aneb Sokratesowo poslední rozmlauwání o nesmrtnosti duše, s připojeným životem téhož mudrce. Dle Mendelsohna přel. J. ČERNÝ. W Praze 1833 arcib. tisk. mal. 8. str. XII a 236.

1165. **FERD. HÝNY** Dušeslowí zkušebné. W Praze 1844. Malé Encykl. díl IV. nákl. česk. Mus. 12. str. 370.

1166. (*Rukopis.*) Dušeslowí od **VINC. ZAHRAĐNÍKA**, u W. Špinky (1836).

1167. O cítu a rozumu, od **M. KLÁCELA** 1843 str. 53.

1168. Člowěk w podobenství, čili zreadlo pro každého, jemuž na tom záleží, žeť člowěkem. Wydáno od **P. WÁCSL. FROSTA**, katechety a ředitel u wyučování, a od **P. WÁCSL. KOŤÁTKO**, učitele w ústawě Pražském pro hluchoněmé. S XXIII obrazy. W Praze u synů Boh. Haase 1846. wel. 8. str. 220. [Těž něm.]

1169. Mnemotechnika od **EDUARDA PIKA**. W Praze 1846 str. 53 w 12.

1170. Po různu: a) *W Hlasateli* c) Předností člowěka nad zwíraty III. 163. β) O powaze lidského těla (dle Funke) od *Fr. Tomsy*. III. 380. b) *W Kroku*. Powšechné zkaumání ducha člowěčího w jeho činnostech, od *Fr. Palackého* (II. 127): c) *W Příteli Mládeže*.

*) [Něm. Der schnelle Wanderer durch Europa etc. von Mat. Kneysl. Iglau 1838. 8. str. 145 má též česká jména měst.]

O přirozených schopnostech lidských (w II-V. swazku). d) *Čas. Mus.* 1840. Psychologické badání o prostorozoru, od *Purkyně*, 355.

b) *Logika, metafysika, Krasowěda etc.*

1171. ANT. MAREK. a) Logika neb umnice. W Praze 1820. 8. str. 208. b) Základní filosofie. Logika [II. vyd.]. Metafysika. W Praze 1844. wel. 8. str. 331. [Nowočeské bibl. č. IV. nákl. česk. Mus. Pos. od Klácela. *Čas. mus.* 1845. str. 130.]

1172. Mostek aneb sestavení skromných myšlének o tom, na čem každému záležeti má, od M. KLÁCELA. [Pos. Kwět. now. 99.]

1173. W časopisech a) *Čas. mus.* 1827. Okus české terminologie filosofické, obzvláště krasowědné, od Palack. O klasičnosti atd. od J. J. 1828: Fedros aneb o kráse, z Platona, od Palack. 1829: Krasowěda, čili o kráse a umění, od Palack. Kn. I. o Krasowědě (1827). Kn. II. o krasowědě (1829).

1830: O původu komičnosti a tragičnosti, od téhož. 1834: O rýmu, od Malého.

1837: O duchovním životě nynějších časůw, od Amerlinga.

1838: Důkazy o jsaucnosti boha, od Ř. Zeithammera.

1841: O libosti a smíchu w postupu. Od Klácela. Rozwinití wědectwa, od téhož.

1842: Tlak, puzení, swéwolnost, náboženství, od Klácela.

1843: O smrti, od téhož. — O wznikání lidské společnosti, od Tomička. 1842. str. 483.

1844: Jestli potřeba filosofie literatury české, od J. F.

b) *Česká Wěcla.* 1840. Různost smýšlení o kráse těla lidského. Fr. Daucha. str. 187. — 1838. Dobrá pamět. 166. Duchovní dary zločincowy. 1844. č. 24, od Tomička.

c) *Hronka.* 1836. O kráse; o básnictví wúbec atd. od Kuzmanyho. III. 61.

d) *Krok.* Pr. 1831. O logice, od Šíra. 553. Přehled wšebecný pokroků w filosofii. — Přehled dějm krasowědy, od Palack. IV. 21. — Wýtah z řečí při začeti čtení metrických, od Šafař. I. 19.

e) *Hlasat.* Rozjímání o některých stránkách praktické filosofie, od V. Zahradníka. IV. 421.

f) *Květy.* 1838. Kmetowé a děti, od Štorcha. str. 110 (k člowěkoslowí). Mody, od J. Kašky. str. 166. 207. Mysl se srdcem w sporu. J. W. Podlipský. 173.

1839: Podivní domněnky, od K. 817. — Podivní způsobowé někt. hudebních skladatelůw. 62. Břichopásek. 145. Gally, náměstíčník. 63.

1841: Droby, od P. Welského. č. 15. České granáty, č. 10, od Dauchy.

1842: Stwoření člowěka, od Amerlinga. č. 7.

1843: Žena. now. č. 2. 4.

1846: Zápisky blázna, z Gogola.

g) *Wlastimil.* Člowěk, weliká pohádka, od Amerlinga. 1840. I. 47. atd. II. 74. III. 157. IV. 34. Slowo o filologii, od Kaubka. II. 254. — Zběžné nástiny zběžných myšlének, od W. Filipka. 1840. III. 145.

c) *Pěkná umění.*

1174. Saustawní nawedení ku krasowědě,

wydal JOS. WL. MAZÁČ etc. [Por. Kwěty 1845. str. 348.]

1175. W časopisech a) *Čas. mus.* 1836. O malbě, od K. Amerlinga. I. 72.

b) *Čes. Wěcla.* Hillardtůw pokreskowací apparat, od Dr. Amerlinga. 1840. str. 266. — Poučení o stawitelství, od Jöndla. 1841. č. 1. Myšlénky o stawitelství. č. 28, od K. St.

c) *Květy.* Maličkost o malřství. Now. 1842. str. 59. Wlastimil. 1842. O umění obraznickém w Čechách, od W. Předáka. 58.

d) *Kritika.*

1176. W časopisech a) *Čas. mus.* Slowo o kritice, od Chmelenského. 1837. 263. Krajinská Zhběliza (wčelka) wydáwaná M. Kastelicem w Lublani, od Čelakowsk. 1832. 473.

M. F. Klácela návrh o zlepšení časowisu mus. s přidawkem od redaktora. 1842. 3.

b) *Wlastimil.* Literatury polské Wišněwského posauzení. III. 92. Krašewského: Swět a básník. 186. Literarní besedy. 1840. I. 99. Rubešowý deklamowánky, Amerlingůw prům. posel, Balbiho zeměpis 208. Čelak. ohlas písní česk. Kwěty cizokrajné; Člowěk a peníze, roman Souvestra. — II. 196. 289. Jefta, od Wlčka; Přemyslowci, od Wocela; literatura polská, od Wišněwského, též III. 92. — 186. Swět a básník, od Krašewského: — 1842. 90. České besedy na r. 1842. — Narodopis Šaf. Zlaté zápisky; Žrcadlo atd. od Zapa; Lucie od Frant. Swobodowy. str. 183. 277.

e) *Mrawné a naučné spisy.*

1177. Jak. Federsenna Kniha mrawů křesťanských pro měšťana i sedláka, od Wácl. Chardy (STACHA), w Praze u J. K. Hrabý. S. 1786, str. 351.

1178. Beckera Kniha bídy a pomoci pro selský lid. W Brně 1789. 8. Jest: Beckera Noth- und Hilfsbüchlein, lépe pod titulem: Pomoc w potřebě, neb užiteční weselí a smutní příběhowé wsi Mildheimu, od FR. TOMSY. 1791, w Praze. 8.

1179. Nowá loterie pro hospodáře a hospodyně, též pro děti a čeládku; aneb welmi prospěšná naučení, kterak člowěk jedenkaždý čas swého žiwota šťastně žiw býti a w bezpečnosti cíle swého dojití může. 8. w Praze 1792, str. 23, od ŠTĚP. LESKY.

1180. Odkryté tajnosti čarodějnických kunštů k wystraze a wyučowání obecního lidu o powěřách a škodliwých bludech. Něm. sepsal Eckartshausen, do morawského jazyka přeložil WRAT. MONSE. W Holom. u Jos. Hirnlowé. 8. 1792.

1181. Pěkné wypsání žiwota dobrého a rozšafného sedláka Wendelína, s obrázkem. W Praze w Elsenwangerské impr. 1792. 8. Z něm.

Jest wzor neb ideál sedláka dokonaleho; obsahuje pak mnohé dobré naučení. Od MATEJKY.

1182. Dobrá rada v obzvláštních přiběžích založená učenému k potvzení, neučenému ale lidu k prospěchu sepsaná od **ONDŘEJE HARTLA**, advokáta. W Praze 8. 1794.

1183. Hraběte **JOS. z THUNU** Řeč k podaným swým. 1795.

1184. Poklad národu, aneb prospěšné naučení w pěkných přiběžích o mnohých užitečných věcech, tak aby lid byl rozumnější, lepší, možnější etc., upřímně předložené a wyprawované od jistého lidského přítele, z něm. (od **ŠTĚP. LEŠKY**). W Praze 1796, nákladem J. Beránka, impr. u sw. Anny. 8. str. 383.

1185. **JANA RULÍKA** a) Krátký spisek o stawu sedlském aneb oráčském. Ku poctivosti panu Fraňkowi Wawákowi, Čechu výbornému a poctivému. 1798. 8.

b) Wesnického faráře rozmlauwání se swými osadníky o oswícenosti, zčestil etc. 1804. 8. str. 48, w Praze. (O oswícenosti, stejnosti a swobodnosti, o knihách českých, wyslých od r. 1796 do 1804. Porow. num. 594.)

1186. **JAN HOŠEK** a) Kniha o stawu wojenském. W Praze 1799. 8. b) O zášti, peyšce a neswornosti. W Praze 1799.

1187. Chudý Jakub bez nedostatku, z jedné výborné knihy wytaženo od **K. W. W.** s písní mravnau w 8. 3 listy, bez roku.

1188. Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodlivosti powěry, od **PAWLA MIČÁLKA**, při církwi ewang. Piliszké díteč učitele. S předmluwau a některými přidawky **MICHALA INSTITTORIS MOSSOCZY**. 1802 8. w Prešpurku u Šim. Webra. str. 306. (w. Oestr. Annal. 1803. Now.)

1189. **JAN HRDLÍČKA**: Knižčeka pro čeled křestanskau. Rkp. 8. (u p. Bočka.)

1190. Určení člověka. Ze *Špaldynka* přeložil **B. TABLIC**. 8. 1802. str. 112 kromě předmluwy.

1191. Dobrá rada w potřebě, aneb wyspání Dawida opatrného, od **W. KRAMERIUSA** 1803. 8. z něm. (*Salzmanna Kluge*) str. 176.

1192. Zahrada mrawomaudrosti od **J. GALLAŠE**. Rkp.

1193. Zrcadlo výborného sedlského obcowání, předstawující: Žiwot a příhody. Fr. Wawáka, rychtáře dědiny Milčie etc. z něm. (prof. *Němečka*) přeložil a rozhojnil. **TOMÁŠ FRYČAJ**. W Brně I. díl 1807 str. 210. II. a III. díl 1809.

(Mnoho dobrého obsahuje o hospodářství polním; jazyk morawských provincialismů plný.)

1194. **JANA FEJEŠE** a) Hlas wolající k sedlákům o přednostech a nedostatech stawu tohoto k prospěchu, naučení a zvláště k wy-

straže sedláků od jejich přítele. 1808. W Prešpurku. 8. str. 83. b) Nezemanům zemanství žádostiwým. 1812. We Wacowě u Ant. Gotliba. 8. str. 16.

1195. Wácslaw a Dorota, aneb obraz pro obecný lid, wystawený od **F. NEĐELE**. W Brně 1812. 8. (z něm. swobodně a rozšířeno.)

1196. **J. JAWORNICKÉHO** a) Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlau, rodiče a učitele. W Praze 1815. 8. b) Duchowé a strašidla, aneb knížka welmi utěšená, w kteréž Fortunat syna swého Luciana netoliko wučuje, že strašidel není, a že ďablowé tělesným způsobem lidem škoditi nemohau; nýbrž i také do swěta jej wede etc., w Praze 8. 1824. c) Podobenství aneb rostlinky země swaté. Wšem autlým a uslechtilým matkám a dcerkám vlasti naší. Díl I. w Praze 1824. 8. d) Lucian syn Fortunatůw a obec Skalenská, aneb kniha o powěrách, w které se obsírně wyprawuje, kterak to Lucianowi prospíwalo, že na strašidla již newěřil; po wyložení powěr písmem swatým, rozumem a zkušeností jedná se o powěrečném chowání w nemocech, o mře, snech, sympatii, zažehnávání, při hospodářství, dobytku, prodávání a kupování, při malých dětech, kmotrowství, sňatku manželském, smrti člověka, na štědrý wečer, o wolení dnů. 3 díly. wel. 8. w Praze u Házů. 1827.

1197. Dwa zkušení, výborní prostředkowé, kterak člověk w stálém zdrawí žiwot swůj prodlaužiti a nejjistěji zbohatnauti může. První z *Huflandowých*, druhý z *Franklinowých* malých spisů. přel. od **J. HÝBLA**. W Praze 1817 w 8. Druhý spisek dříwe a w Hlasateli IV. 494 wydán.

1198. Obsírné wyprawování podlé *Salzmanna*, kterak Arnošt Zabranský (Haberfeld) ze sedláka swobodným pánem učiněn, od **A. G. SUCHÁNKY**. W Praze 1815. 8. str. 352. 1818. 8.

1199. Umění, kterak ženy a muži šťastny býti mohau. Od **R. J. LANDFRASA**. W Jindř. Hradci 1818. 12.

1200. *Šmaling Ludw. Chr.* Domowní učitel. Přel. **JAN SEPESY**. W Lewoči Jan Werthmüller. 1819. 8.

1201. **SCHWERDLING JAN** a) Powinnosti manželů, rodičů a poddaných křestanských. Dle něm. w Brně Jos. J. Trassler. 1827. 8.

b) Powinnosti mládeže. Dle něm. W Brně Jos. J. Trassler 1827. 8.

1202. Zlatodol, aneb zpusťlá wesnice, obnowená farářem, učitelem a manželkau jeho, z něm. (Zschokke) přel. **FR. J. SWOBODA** etc. W Praze 1830, u Martina Neureutra, w 12. str. 280.

1203. Mentor, neboli šlechtný vůdce k blaženému životu od Silvia Pellika. Z wlského přel. JOS. ČERNÝ etc. W Praze u J. Posp. 1835. 12. str. 118.

1204. Pokladnice *Franklinowa*, anebo kterak rozumnau přičinliwosti každý člověk zbohatnauti může, prospiwaje we ctinosti a pobožnosti, nabýwaje milosti u Boha, pak u lidí lásky, wážnosti a slowitnosti. Maudrá rada mladým starýmže we všech okolnostech žiwobyti lidského, wydaná FR. K. KAMPÉLÍKEM. W Baňské Bystřici tiskem Fil Macholda. 1838. 8. str. XV a 191.

1205. Poučení o pití kořalky. Podlé něm. Die Brantweinpest, sepsáno a ku prospěchu národu česko-slowanského w Čechách, Morawě a Uhřích na swětlo wydáno. W Praze 1838. 8. str. 92 u Spurného. [Pos. Kwět. 1838 př. str. 19.] Potom pod titulem: Kořaleční mor, aneb kratochwilné poučení, jak se člověk pití kořalky warowati má, dle něm. od JANA KRBCÉ etc., II. opravené a rozmnožené wydání tamže 1840. 8. str. 109. Po třetí 1840 str. 116. Po čtvrté 1846 u Spurného. Týž spis w Brně 1846 nákladem Winičerowa knihkupectví. [Wlastně tedy páté wydání.]

1206. O přísaze, od VINC. ZAHRADNÍKA, býwalého faráře Křešického, k tisku dohotoweno od J. V. Jirsíka etc. W Praze 1839. 12. str. 101.

1207. Panna we swé důstojnosti, čili pravidla žiwota nábožné panny, od JOS. ŠKODY. W Praze u Posp. 1840. 12. str. 74.

1208. Šlechtný mstitel. Dle Chimaniho wzdělal FR. LUKÉŠ, kněz círk. W Praze u Posp. 1841. 12. str. 20.

1209. Wýstraha od pití páleného, kterauž dal w dewíti poučeních w sw. postním čase r. 1840 milé osadě Popowické cirkewni kněz WOTÝPKA. W Praze 1841 u W. Špinky. wel. 12. str. 100.

1210. Krátké poučení o přísaze w šesteru różmlauwání, od FR. LUKŠE etc. W Jičíně 1844 u J. Kastránka. 8. str. 75.

1211. Sbirka poučných a zábavných spisů pro rolníka a řemeslníka. W Znojmě nákladem E. J. Fourniera, tiskem arcib. tisk. w Praze. wel. 16. *Číslo I.* Zli následkové z pití kořalky etc. 1844 str. 52. — *Číslo II.* Pawel Klauda, šťastný sedlák. 1844 str. 111. — Štěstí chudých, powídka z řemeslnického žiwota. 1844 str. 72.

1212. Řeč předstaweného obce we Šwécích při zakládání tak řečené Společnosti Střídých. W Berlíně 1840. str. 24 w 8. [Wydání 5000 exemplářů. Jest to wýstraha před pitím kořalky.]

1213. Pálenka otrawa, rozprávka k poučení a wýstraze starých, mladých, bohatých i chudobných. W B. Bystřici u Fil. Macholda 1843 str. 119. wel. 8.

1214. Rozmlauwání o kořalce jakožto nejhorší psotě w domácnosti, již dle p. Böttchera k wlastencům swým milým k rozumnému uwážení podává FR. RÁDLO, zámecký kaplan w Jemništi, 1842(?). wel. 12. str. 119.

1215. Kořalka zkáza těla i duše. W Znojmě 1845 u Fourniera.

1216. Sto otcowských naučení. Amulet pro cestující řemeslnické towaryše. Wydané od JANA NOSKA (z něm.). W Jičíně u Kastránka. 16. str. 44.

1217. WÁCSL. ŠTULC. Dobrá rada w potřebě. Uprímné slowo k milým krajanům. W Praze 1846, arcib. tisk. str. 12 w 12. [Byla do němčiny přeložena, a wzbudila u jisté části obchody wedaučícího spoluobywatelstwa weliké pohnutí.]

1218. Škola mrawů a užitečných wědomostí od J. P. PŘIBÍKA. Sw. I. w Praze 1845 u J. Posp. 16. str. 101.

1219. M. J. HURBANA Slovo o Spolkých Mjernosti a Školách uedělních od etc. W B. Bystřici 1846 u Fil. Macholda. wel. 8. str. 76.

1220. W časopisech a) *We Wid. Lístech: Dům bláznivých* (Windýše). O smrti (Ant. Marka), obojí dle Engla. Mrawné průpowědi, od A. Pařízka a j. (1813-4.)

b) *Cas. mus.* 1829. Powahopisy, dle hrab. Gozzi, od F. J. Wacka. III. 26. 1832. Pliwník, od J. J. též o sobě tištěn pod jménem Plewel. — Kosmopolitismus a wlastenectwí s ohledem na Morawu, od Klácela. 1842. str. 163.

c) *Česká Wřela.* 1838: Láska k wlasti, od bar. Villaniho, str. 163. Sokrates (genius jeho) od Fr. Šneidra. č. 43. — Listář (humor.) Jules Janin, od Č. str. 335. — Domáci rozepce, č. 2. Nešťastník. 3.

1839: Humoristický kalendář lásky. č. 8. — Slawnost angela Isflandarmace. č. 9. — Pravidla nynějšího přewráceného swěta. č. 10. — Dobrá rada k zbohatnutí. č. 21. — Živé maskary. č. 32. — Přání štěstí při kýchání. č. 37. Z obrazárny poštilých. č. 45. Dramatické wšelicos. č. 52. Med a jed. č. 71. Zrcadlo mužských. č. 73. Tlakoměr mrawnosti. č. 75. I. a 1841. č. 27. atd. 1842. č. 2. atd. od A. Řeháka. Cesta k bohatstwí. č. 77. Zboží Kocaurkowského kramáře. č. 82. Zrcadlo ženských. č. 88. Recept na román nowomodní. č. 97. Obrázky. č. 99. od Zelezenského; [též 1840. str. 231 atd.] Co se mi zdálo. č. 100.

1840: Siroci u hrobu otcowa, od W. A. Pohana. str. 11. Štědrý, od P. J. Dwořáka. str. 75. Působili přibytke na lidi. str. 303. od Horeckého. Hrdina (charakt.) č. 30. Chléb náš wezdejší dej nám dnes. str. 47. *Přibík*. — Člowěk po čem kpoznání. č. 104. Námluwy. č. 98. A tak dále. str. 114. Aukon práwomocnosti w 14 stol. str. 146.

1841: Prawdy w rause anekdotním, od A. Řeháka. č. 2 atd. Kajčí syn. č. 10. od téhož. — Semináře učitelské, od W. Rozwaby. č. 44. Wýbor myšlenek Ciceronowych, od K. Pichlera. č. 50. —

Zastupování sprawedlnosti we Francii. č. 73. — Wděčnost. č. 79. Maudrý rozsudek. č. 88. W. P.-ý. — 1842: Zbožná wíra. F. D. č. 13. — Strašná wýstaha, od Železnáckého. č. 49. — Wýbor z příběhů pohanských přel. K. Hof. č. 55. — O hrzotách swědomí. P. Ondrák. č. 78. Láska k nepříteli, týž. č. 98. — Zneuctění chrámu. A. Řehák. č. 81. — Sen. č. 89. — Umělcowa zbožnost. č. 100.

1843: Důwěra w prozřetelndost božskou. J. Janda. č. 71. Obraz matky s dítětem, od Růženy K-wé. str. 54. O wyznamenání a připodobnění slunce (z rkp. 1574 bakaláře, praeceptora dítek hraběte z Waldšteina) str. 74. Příroda a člověk w spolku. str. 82. W postě něco o postu. str. 115.

1845: Srownává se wlastenectwí s náboženstwím? str. 239. (Marie). — Srdece a klobauk, od F. Rubše, str. 26. Lichwa židowská a opilstwí kořalkau w Haliči, str. 16. Kořalka w Čechách. 32. Slib střídmosti (z Brna) str. 178. Spolek střídmosti we Fridlantu kraje Přerowského. str. 248. — Třetí Růjen (1843) od Nebeského. č. 55. Nowé řádky staré maudrosti. č. 36.

d) *Kwěty*. 1838. Blahowid, od Effenbergera, přel. W. Šulc. str. 8. Co jsme, tím musíme celkem býti, od Fejerp. str. 382. Užíwání času w nynějším swětě, od téhož. str. 375. Mysl se srdcem we sporu, od J. Podlipského. str. 173. Senekowy náhledy o smrti. K. F.-y (Fejerp.) str. 184. Myslénky mravné. str. 280. — Čeho bych si přál. str. 332. Mody, od Kašy. str. 166. 207. Licoměrník, od F. Dauchy. str. 350.

1839: Podobenstwí z Danice illyrské, od W. Šulce. 13. Strasti a slasti starého mládence, od B. K. 6. Dwa statky, z Byrona, tamž. Mluwa wějířůw, od téhož. 39. — Jindy a nyní, od R. 153. — Přiwykání člověka k pracowitosti, od K. Fejerp. 142. Slowo o karbanictwí. 150. — Propowidky o paničkách, od W. 317. Břichopásek. str. 145.

1840: Krásné pohlawí, přel. z něm. J. Procházka, 5—13 atd. Něco 'z fysiky (humor.) od Smetany. str. 110. Neštěstí weliký los wyhrati. str. 207. od —j—. — Skodliwost kořalky. 32.

1843: Beseda káwowá (obrázek ze Slezska.) od J. Winklera. č. 73.

1844: Čtení bez titule, od Hajniše. č. 100. — Wšehochut, od Chochoლაუსka (humor.) č. 87.

1845: Spolky střídmosti we Slowensku, w Haliči, Slezsku, Morawě. str. 19. 111. 188. 303. 360. Kořaleční mor (z Bystrice w Jihlawsku) str. 308.

f) *Přirozené práwo.*

1221. Wýkladowé přirozeného práwa. Dílu theoretického oddělení I. a II., od *Ant. J. Pawlowského*. W Praze 1801. 8. str. 206.

1222. W časopisech: a) *Čas. nus.* Idea o osobnosti podlé starých práw českých a skandinawských, od N. Iwanšewy přel. Dr. A. Štrobach. *Čas. nus.* 1843 str. 597.

b) *Č. Wčela.* Slowo o žalárnictwí. 1845 str. 35.

g) *Spráwa a rád obecní.*

1223. Zpráwa jistá o založení pro chudé na Bukwojských panstwích. W Praze u J. Ferd. z Schönfelda 1779.

1224. Jistá a důkladná zpráwa o institutu aneb založení pro chudé, jenž na hraběcích Buquojských panstwích w Čechách r. 1779 zří-

zeno bylo, wydaná od samého institutu, přel. **TOMSA**, w impr. norm. 1781. Po druhé naložená (!) w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu, 1785. 8. předml. a str. 108. Opět 1786. 8.

1225. Ludwíka Muratoria myšlení o wypuzení veřejného žebrání a opatření chudých. Přeložil z wlského do něm. Petr Obladen, český **J. A. T(RUTNOWSKÝ)**. W Praze 1781, nákladem Mich. Samma. 8. str. 104.

1226. Druhá zpráwa o daření institutu neb založení pro chudé, kteréž na hraběcích Buquojských panstwích w Čechách r. 1779 zřízeno bylo, wydaná od samého institutu. W Praze u J. F. z Schönfeldu (1782) 8.

1227. Žádost neb prosba spojení z lásky k bližnímu na hraběcích Buquojských panstwích obzwláštne na spoluauady a wšechny ostatní štědré dobrodince, která také w městě Teyně nad Wltawau swůj začátek wzítí může. Z něm. přeprawená od jednoho wlastence Wltawo-Týnského. 1783. 8. (bez m.) list. 8.

1228. Obšírná známost o uwedení založeného bratrského sjednocení z lásky bližního pocházející we wěnném městě Mělníku, dne 4 Dubna 1785. 8.

1229. Důkaz od jedné dohazowáčky, kterak některé paní swé dēwečky samy kazejí. W Praze u J. J. Diesbacha 1785. 8.

1230. Krátké pojednání o užítku, který ustawičně stojící a dobře sporádané diwadlo spůsobiti může etc. od **PROK. ŠEDIWÉHO**. W Praze 1793. 8.

1231. Pamětní obět dikūčinení od měšťanského shromáždění z lásky bližního, od **J. RULÍKA**. 1798.

1232. Fr. Bakona Wypsání nowého swěta, přel. **BOH. DLABAČ** z lat. W Praze 1798 (jest to obraz státu). str. 113.

1233. Spis o zaopatření chudého lidu fary Milewské, od **MUNZARA** 1799.

1234. Wšebecné naříkání na služebné dēwečky zwlášt, a na čeledíny wesměs, mimo powážení etc., kterak by se tomu zlému zabrániti mohlo, od F. S., zčestněn od **K. H. THAMA**. W Praze 1804. 8. u Diesbacha.

1235. Rozmlauwání o ohni etc., s přidáním o dělání Habanských slaměných střech, od **J. ŠULEKA**. W Bystrici 1804. 8. str. VIII a 86. (Jest z něm. Feuerkatechismus a Adams Landgraf Beschreibung des Habaner Strohdaches.)

1236. Wýtah ohně se týkajících řádů pro obywatele města Králowé Hradce. 8.

1237. Obzwlášttní pořádek při hašení ohně pro Radnické panstwí. W Plzni u Leop. Rainera. 1821. 8.

1238. Prawidla opatrnosti, kterak se s má-

slem zacházeti má. W Hrad. Král. 1825. 12. 1 arch (též něm.).

1239. Wýtah z ustanowení prwní rakauské společnosti we Widni, která ohněm učiněnou škodu nahraňuje. W Praze 1826 u J. Pospíš. 8. str. 12.

1140. Některá návěští o všeobecném zaopatřowacím ústawu, spojeném s prwní rakauskou spořitelnicí. Od Dr. L. R. W Praze 1839 u Posp. 8. str. 24.

1241. Stručné wyobrazení všeobecného, s prwní rakauskou spořitelnicí spojeného ústawu zaopatřujícího atd. od H. K. B. W Praze 1841 u W. Špinky. wel. 8. str. 45 a půl archu.

1242. Přednešení J. Exc. nejw. purkrabího etc. we shromáždění welikého wýboru české spořitelnice r. 1825 atd.

Wychází ročně česky a něm. co přídawek k nowinám zdarma.

1244. Staw Liptowské stolice w Panonii pod Tatrami r. 1834 až do polowice 1835, kdyžto J. c. Jas. Ferd. I. 14644 zl. lidu hladem se potýkajícímu propůjčiti a rozdělití dal. Z protokolu král. komissaře wytaženo a z lat. přel. od K. FEJERPATAKYHO. (W. Kwět. 1835 str. 414.)

1245. Základy německé společnosti náhrad škody krupobitím swedené pojišťující. Gotha (wlastně w Praze) 1835.

1246. Pořádek k hašení ohně w kr. městě Chrudimi a wesnicích k němu patřících. W Chrudimi 1832. od J. L. ZIEGLERA.

1247. W časopisech. a) *Přítel mlád.* 1829—1835. Wýtah z aučtůw ústawu Králohradeckého pro wdowy a sirotky po školních učitelích. 1838. Ponaučení, kterak opatrně s ohněm a swětlem se zacházeti atd. od Wacka. — Mládež při ohni dle J. Ceybka far. Sedle. od A. Stránského.

b) *Česká Wěla.* 1834. Ústawové dobročinnosti a pokut w Moskwě. str. 181. — O žalárnictwí. 1845. č. 9. od L. T.

c) *Rozl. Pr.* 1827—33. Taxy. 1828. Taxa w Praze od r. 1690. — 1832. O založení ústawu pro slepé w Čechách. atd.

h) Wychování dětí.

α. Methodika (nawodstwí).

1248. Kniha methodní pro učitele českých škol w cis. kr. zemích, w níž se důkladně a jádrně okazuje, jakby se w školním řádu určitý způsob zříditi měl. W Praze w pravidelné knihtiskárně 1777. 8. 3 díly.

1249. Nawedení rodičů ku křesťanskému dítěti milowání. W Brně 1783.

1250. Kniha o maudrém křesťanském wychování dítěti, k užítku wlasti swé milé uheršské sepsaná od DAN. LEHOCKÉHO. W Prešpurku 1786. 8. str. 214 mimo rejstřík 3

a předml. 11 list. a tabulka ke zkušowání dítek. Sautawně psaná, dobrá kniha.

1251. Školní pravidla pro obecné školy české w cis. kr. dědičných zemích. W norm. škol. tiskárně. 8.

1252. Instrukcí pro wšecky školní dohledáče a učitele w c. k. dědičných zemích. W Praze 1807. 8. přel. od FR. TOMSY.

1253. ALŠE PAŘÍZKA a) Willauma praktická kniha ruční pro učitele škol městských i wenkowských, z něm. přelož. etc. (wlastně od Josefa Strekera). W Praze 1790. 8.

b) O prawém spůsobu cwičení mládeže we školách českých, učitelům školním k užítku. W Praze 1797. 8. rozmnožená. W Praze 1811. 8.

c) O prawém wychování dítek, w Hlas. III. 501.

1254. Krátká hist. zpráva o založení, prospěchu a nynějším sporádání českého institutu pro němě, od Jos. Redemta Zape. W Praze u Fr. z Schönfeldu 1802.

1255. Knižečka o wyučowání školním aneb methodologie k dobrému učitelů od M. Štaigla. W Prešpurku 1811. 8.

1256. Paedagogia slowenská pro triviálské školy biskupstwí Spišského, spísaná skrz G. R. 1820. W Lewoči Jan Werthmüller (b. r.)

1257. *Jahn Engelb.* Rádce pro školní čekance, pomocníky a učitele w c. kr. zemích. Druhé ponaprawené wydání přel. ANT. KUNG 1822. W Brně a Olomauci Jos. Jiří Gastl. 8.

1258. Aleše Pařizka Obraz dokonalého učitele, z něm. přel. FR. WACEK. W Hradci Král. 1822. 8. str. 124.

1259. Příprawa k předpisům. Příjemná a užitečná kniha ruční pro učitele od J. Urbana. W Praze 1820. 8.

1260. Přítel mládeže aneb zásoba spisů ku prospěchu a potěšení učitelů a wychowatelů duchowních i swětských, kterau s obzwláštním powolením wys. slawné cis. kr. wlády zemské pod dohlížením c. kr. wrechního škol dozorce w Králohradeckém biskupstwí čtwrtletně wydává J. L. ZIEGLER etc. W Praze písmem norm. impr. 8. Díl I. 1823. swazek V. str. 104, ostatní 3 po 112 str. Díl II. 1824, čtyry swazky po 112 str. Díl III. 1825. 4 swazky po 112 str., též díl IV. 1826. V. 1827. VI. 1828. VII. 1829. VIII. 1831. IX. 1832. X. 1833. XI. 1834. XII. 1835. Wedením prof. ANT. STRÁNSKÉHO ročník XIII. 1838. str. 88, 112, 112, 116. — Roč. XIV. 1839. str. 450. — Roč. XV. 1840. str. 448. — R. XVI. 1841. str. 452. [Ten a následující ročníky literau antikwau čili tak nazwanau latinskau.] — Roč. XVII. 1842. str. 440. — R. XVIII. 1843. str. 462. — R. XIX. 1844.

str. 448. — Roč. XX. 1845. str. 446. — R. XXI. 1846. str. 448.

Předměty toho spisu jsou všechno, co se škol národních týká, jako nejvyšší nařízení, vzdělání učitelů, učení žáků, částky z metodiky, dušesloví, logiky populární, děje- i zeměpis, řeči školní, a písně pro mládež, přetisky některých starších spisků, zprávy o knihách vyšlých etc. Vytkneme zde:

1826: O vychování mládeže ženské, od Wacka. Nawedení k vyučování v písemnostech, od Šádka.

1827: Rozmlauvání dítek při veřejném zkoušení. Kterak učitel lásku dítek sobě získati může. O domácím vychování.

1828: Vychování dítek u Řekův. Rozprávky k rozvinování představ. O přání noworocním.

1829: Rozm. mezi duchovním a učitelem.

1831: Učitelství sněm, držáný v Hostinném po druhém čtvrtletí 1830. — Týhodní příběhy školn. pomocníka. — Hodnota a důležitost úřadu učitelského. — Kázeň mládeže mimo školu.

1832: Rozličnost vychování dle povahy, pohlaví a stávu. Staročeská aritmetika z náboženství pro dívky. — O dítěti veselé mysli. Myšlenky o narození dítěte. Čtvero otázek vychovatelských: jeden katechismus, či více? Zpěv ve škole? atd.

1833: Hlas wolajícího na poušti: Sprawte všecko, co v národních školách vadného a škodného jest. — Jakého nakládání požadují se strany učitele výtečné hlavy mezi jeho žáky. — Chyby a nedostatky některých škol.

1834: Proč a jak se vychování již od kolébky začítí má? — Aby ve školách toliko předepsané knihy se potřebovaly.

1835: O trpkostech a radostech učitelův atd. od Řepky.

1838: Pod vedením Stránského ročník XIII. [Širší zpráva v Kwět. 1838. příl. str. 76.] O školní kázni, od Wacka. Školní rozličnosti z oboru weškeré paedagogie, od téhož. Opatrné zacházení s ohněm, od téhož. Rozličné zprávy o národních školách, od téhož. — Otázky paedagogické, katechetické a nawodoskonné, od Stránského. Powidky a otázky pak odpovědi, od téhož. Školní příběh. Mládež při ohni. Umění nade všecko umění, od téhož. — Uwážení katechismu našeho. — Spínání rukau při modlitbě. (Myslimír). O rozdávání odměn po zkaušce. (Wendelin Dušek). — O kázni (od Nowáka. Pařízka J. O spojený více předmětův při učen. (Hilmar). Strašidla a bázeň před nimi. Týž, kterak člověk pozorováním každodenních událostí lepším a šťastnějším býti může. Z bib. pro děti, od J. H. Campe.

1839: Wýměsky školní, od B. F. J. — Přípravení k wečeři Páně (Hilmar). Školní kázeň (Knížek). Křesťanský učitel (Myslimír). Wedení činnosti věku mladého (Reichl). — Jsauli školy jen k vychovávání mládeže (Šamm).

1840: Jak mají rodičové školní kázni napomáhati (Bojenický). — O školním zpěvu. O trestu školním (Nowák). — Wýjimky z wychowatelství založeného na základu sw. písma (Rošlapil). — Ohledy při pěstování newědomců (Stárek). — Kterak o šestém prikázání mládež poučiti (Šamm). — Potřebnost nábožného žiwota při učitelském stávu (Škoda). — Nedělní a swát. školy (Wacek).

1841: Co má činiti učitel, když katecheta náboženství přednáší (Matějka). — Kdy mluví a učí učitel ve škole obecné (Nowák). — Některá pravidla rodičů nábožných z vyšších stáwů minulých století u vychování dětí (Pelikán). O důležitosti sw. kříže ve swětnici školní (Rais). — Několik

listů starého učitele k mladému Budelípowi. O vzdělání nár. učitelstwa skrze učitelské konferenci. Kratechwilné hry pro mládež (Stránský).

1842: Cwícení o swátostech pro mládež dospělejší (Čeněk z W.). Smíli učitel školní dívky libati? (Dušek Wend.). — Oprawa školství (Nowák). — Změkčilé vychování hubí duši i tělo. — O rádu křesťanských školbratrů (Stárek).

1843: Kdy a jak má dítě do školy choditi (Jabulka). O užitku pilného nawštěwování školy (Lukeš). — Střední síly žiwota we školách wenkowských (Nowák). — Dobřeli w otčizně swé býti učitelem (Nozička). — Obrazy ze žiwota učitelského (Rošlapil). — Srownání někdejšího dítek pěstování s nynějším (Šamm).

1261. Wěrný raditel rodičů, dítek, pěstaunutí a učitelů, jež vydal JOS. L. ZIEGLER etc. Nakladem J. Pospíšila w Král. Hradci 1824. 8. str. 152. II. díl 1824. str. 158. Spis ten, k němuž 15 spisowatelůw přispíwá, obsahem předěslu podobný, zawírá pojednání z nawodství školního (wedení dítek k náboženství, k syllabowání a čtení etc.), děje- a zeměpisné části, mravné powidky, školní rozmluwy, rozprávky menší neb anekdoty, i malé hry diwadelní, písně, bájky atd.

1262. Kniha methodní nebo nawedení k dokonalemu wedení učitelského úřadu pro učitele na trivialních a hlawních školách. 8. 1824. str. 272. (od J. A. DUNDRA přel.)

1263. Račinka aneb poukázání k nerozumnému wychování dětí, od Krist. Boh. Salcmanna, kterauž w češtinu uwedl NORBERT WANĚK etc. nákl. J. F. Pospíšila w Hradci Král. nad Labem 1824. 8. str. 160 mimo žiwot Salcmanna a předmł.

1264. Nawedení k náležitěmu školnímu vyučování pro učitele, pěstauuny dítek a školní pomocníky, od Bern. Owrberka. Přeložil a potřebnými ponawrženými a přidawky rozmnožil WENDELÍN DUŠEK. Díl I, w Hradci Král. u Pospíšila 1825-6. 8. str. 155. Díl II. str. 143. Díl III. str. 176.

1265. Wojtěch Krasil, aneb nawedení k rozumnému wychování dětí. Kniha pro lid, kterauž dle Christ. Salcmanna sepsal NORBERT WANĚK. W Praze 1837, u Mart. Neureutra. 8. str. 218.

1266. Listowé týkající se vyučování mládeže na wenkowských školách, od JANA FORMÁNKA, učít. w Klatowech. W Praze 1839. arcib. tisk. 8. str. 183. [Pos. Kwěty 1839 příl. str. 39.]

1267. Školka čili prwopočáteční praktické, wšestranné vyučování malých dítek k wěcnému wybraušení rozumu a ušlechtění srdce, s nawedením ke čtení, počítání a reysowání, pro učitele, pěstauuny a rodiče, od JANA SWOBODY, učitele prwní a wzorní školky pro malé dívky w Praze na Hrádku. W Praze 1839.

arc. tisk. 8. str. XXIV a 282. [Úvaha od Amerlinga Kwět. 1839. příl. str. 12.]

1268. Slovo o vychování mládeže české, od Dr. F. J. SMETANY. W Praze, arcib. tisk. 1844.

1269. Biblioteka učitelská, vydávaná od Jos. a Štěp. Bačkoránov. W Praze, arcib. tisk. w 16. 1845. (Malý wyprawěč čili deklamovánky.)

1270. Biblická paedagogika, neboli wychowatelství na základu písma sw. založené, ježto dle Jana Jiř. Kelbera pro kat. duchowenstvo a učitelstwo vzdělal JOS. ROŠTLAPIL. W Hradei Král. u Posp. 1845. 8. str. 136.

1271. Snadné nawedení, jak by se hluchoněmota w prwních létech dětských poznala, jak by se předejiti měla, a jak by se některé hluchoněmé děti i doma přiměřeně vychowáwati daly. Podlé Dra. E. Schmalze, lečitele sluchu i mluwy w Drážďanech přeložil a vzdělal Dr. W. STANĚK w Praze 1846, u S. B. Háze. str. 21 w 8.

1272. W časopisech a) Čas. mus. 1827. Prosha wychowatelům, z angl. Ben. Franklina. III. 111.

b) Česká Wčela. 1838. Mysliwín. č. 14. Opatrowny w Čechách. č. 33. Přehled wyučowání školní mládeže. č. 45. O zlepšowání národních škol. č. 46. — Wzorný učitel. 1841. č. 57.

1840: Zdar našich opatrowen. str. 219.

1842: č. 31. O wychování dítek.

1843: Pozoruhodné wychování ženské mládeže. str. 123.

1845: Občanská plowárna w Praze. str. 166.

c) Kuzěly. 1838. Staw weřejného wychování w Rusku. přel. J. Malý. str. 66. 78.

1839: Opatrowny, z Jul. Janína, od F. B. T. str. 22. Opatrowny w Praze u Karmelitánů a na Hrádku, od Fr. Šumawského. str. 199. 207. — na Horách Kutných, od Litněnského. str. 40. též 224. — Něco o čtení knih a společných bibliotekách, od J. Hochmanna. str. 326.

1843: O dětských opatrownách (ze Sewerní Wčely) Now. str. 31.

1844: Nynější wychování od Mnického. č. 152.

1845: Pěstowání děw. str. 179.

1846: Poswícení we škole. Obrázek ze žiwota učitelského. Též o sobě tištěno 1846. 8. str. 16, od KOKORŇSKÉHO (Wácl. H.).

β. Spisy pro mládež.

1273. Mrawné naučení pro mládež sedlskau, kterak se w ctnostech a mrawích wyučowati má etc. od JOS. PROKOPA, w Šulcowské tiskárně we Widni 1778. 8. Potom s lepšenu češtinau w Praze u Schönfelda 1779. 12. W Brně u Bernarda Mainolta 1780. 8., pak 1791. 8.

1274. Powidky pro městské školy (Kleine Erzählungen etc.). 8. w Praze. Každý rok vycházejí w c. k. skladu.

1275. Malá kniha k čtení pro učence obecných aneb triwialních škol w c. k. zemích. W

Praze w pravidelné kněhotiskárně 1780. 8. Dwa díly.

1276. Díl druhý knihy k čtení pro sedlské školy w cis. kr. zemích bez otázek k užívání záků. W Praze 1780, 1797. 1805 a častěji. Obsahuje: a) Mrawné naučení w příkladech. b) Prawidla školní. c) O stawu žiwnosti wúbec a obecném hospodářství zwlášť. d) O šlechtnosti w stawu sedlském. e) Počátky sedlského hospodářství. f) Přídawek o powinnostech k mocnáři.

1277. Kniha ke čtení pro druhau třídu wenskowských škol w c. k. rakauských zemích. W Praze we skladu knih školních. 1828. 8. str. 174. 1834 atd. Obsah: Školní prawidla. Několik wyprawowání z biblické hist. starého zákona. Některé známosti o zemi. Powinnosti poddaných k pánu země atd. Mrawné průpowědi. Prawidla k příslušnému chowání. Několik prawidel k zachowání zdrawí.

1278. Kniha ke čtení pro opakowací školy, aneb obsah nejpotřebnějšího (ponaučení), co každý aud občanské společnosti wěděti má. W Praze 1827. w c. k. skladu norm. knih.

1279. Náboženství malých dítek, t. j. naučení, jak dítky hned z mládi k dobrému wedeny býti mají. W Prešowě 8. 1782.

1280. Kniha k čtení a překládání pro chowance c. k. Teres. akademie, pozůstawající w exercitium, službě a adjustirowání sprostného muže c. k. pěchoty. W Nowém Městě Widsnsk. wytištěna od J. Fritsche 1783. str. 151 (od str. 153 až do konce str. 294 teprwé tištěna r. 1785) od Aleše Zpurného.

1281. Kniha mrawů křesťanských, pro měšťana a sedláka, od Jak. F. Feddersena seps., od W. STACHA přeložená z něm. W Praze 1786. 8.

1282. Psaní, zdržující w sobě slova ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenství dítek a mladých lidí. Item J. KOMENSKÉHO kázání 1. wánoční, 2. postní. 8. W Kutné Hoře. 1790.

1283. Nawka (nauka) k štěstí a blahoslawenství dítek podlé Kristowa učení, zwlášť pro školní mládež, od DAN. BOČKO, kaz. ew. W Prešpurku. 8. 1790.

1284. JANA BULÍKA a) Cwičení dítek jednoho každého stawu w čtwerém wečerním rozmlawání. Na konec přidáno: Příkladowé a básně dítkám k dobrému naučení. Sepsaná w němč. od Kampe, přel. W Praze 1792. 8. str. 128.

b) Kastonowa užitečná naučení o dobrém zwedení mládeže. W Praze 8. I. díl 1794 u Rokosa. str. 82. II. díl 1795 str. 59, z něm.

c) Výstrahy pro nezkušenu mládež, aneb

sbírka 212 nešťastných příběhů z knihy zkušenosti, od Petra Fr. Müllera, učitele městské školy w Šlukenowě, do češtiny přel. W Praze 1802. 8. Nowé vydání 257 příběhů obsahující přel. Frant. Tomsa a J. Rulík 1810. 8. u Buchlera, str. 92. 1820 w 8. s 18 obrázy u M. Neureutra.

d) Pohnutka k následování dobrých dítek, aneb 100 výborných příkladů dětinských ctností. Přidávek k výstrahám pro nezkušenou mládež. Z něm. Pet. Müllera přel. W Praze 1803. 8. pak 1810. 8.

e) Krátké a poučující powídačky w 74 představeních pro mládež k vzdělání ctnosti a dobrého srdce, z něm. přel. w Praze 1804. 8.

1285. Spolusebrání některých mravných věcí, obzvláště k dobrému vychování dítek, skrze S. D. (Štěpána De Lucka). W Prešp. u F. A. Patzko 1793. 8. str. 48.

1286. WÁCSL. KRAMERIUSA a) Zrcadlo příkladů k naučení a obweselení, aneb rozličné pěkné historie od moudrých a pošeblých, dobrých i zlých lidech, z kterýchž se učiti můžeme, co činiti i čeho nechati máme, abychom šťastni byli etc. W Praze 1794. 8. (Wlastně Borowý jest spisowatel, Kramerius wydawatel.)

b) Zrcadlo šlechtnosti pro mládež českau, w kterémž se wedlé abecedy wybrané řeči z mudrých, průpovědi, příkladové a rozprávky mnohé k poučení, vyrazení a výstraze obsahují. W Praze 1805. 8. str. 126. Druhé rozmnožené vydání 1817, od Krameriusových dědiců.

c) Weselí a smutní příběhowé nezkušených dítek, počestné mládeži české k naučení a výstraze. W Praze 1806. 8.

d) Mravové šlechtných dítek, k bedlivému jich následování naši mládeži české předložení. Podlé Kampowy knížky znowa vydání s čistým obrázkem. W Praze 1806. 8.

e) Mladší Robinson, knížka výborná šlechtné mládeži české ku poučení a vyrazení, předtím sepsaná w něm. od J. G. Kampe, nyní přeložená etc. W Praze 1808. Měl před sebou Kramerius čtvero jiné přeložení, z kterých nejlepší Rulíkowo bylo, on páté ze všech spůsobil. (Jiné přeložení w Kutné Hoře od roku 1797 w špatnější češtině.) Opět: Příběhowé Robinsona mladšího, to jest: popsání cesty jeho do Otahaity a jižnowýchodních krajín. 8. (str. 100 s ryt.), w Hradci Král. tiskem J. Pospíšila 1827. Též w Jindř. Hradci u Landfrassa 1836 (cens.). — Jiné přeložení od Filipka: J. G. Kampe Robinson mladší. Knížka ušlechtilé mládeži české k poučení a zábawě atd., w Praze u K. Jeřábkové 1838. 8. str. 329.

1287. FR. TOMSY, a) Nešťastné příhody

k výstraze nezkušené mládeži w pronikavých příkladech a 16 obrázcích, kteří je wysvětlují, z něm. 8. w Praze 1794, též 1820. 8. s 18 obrázky u Neureutra.

b) Knížka mravná s 60 historiemi pro dítky, od J. Adlofa, přel. F. T. W Praze 1810. 8.

c) J. Webra dwadcatero powídaček s 18 biblickými naučeními z přísloví Šalomauna, přel. z něm. W Praze 1810. 8. str. 30.

1288. Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachování zdraví, mládeži obětovaná prací a nákladem WAW. EMAN. AMORTA, učitele u sw. Štěpána, w Praze 1794. 8.

1289. Prawidla moresnosti aneb zdwořilosti, jako i opatrnosti a zachování zdraví, mládeži a těm, kteří toho ještě potřebují, obětovaná, w Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8. (od JIŘ. RIBBAYE).

1290. Mladší Robinson, k příjemnému a učitečnému obweselení welikých i malých dítek, z něm. přel. 2 díly, w Horách Kutných. 1797. 8. Jazyk podlý, chybný.

1291. Řeči písma sw., znějící o člancích náboženství křesťansk. a powinnostech křesťanských, pro mládež sebraná od ONDŘEJE PLACHÉHO. W B. Bystřici u J. Šteffaniho 1799, w 12. str. 123, s předml. a rejstř.

1292. Počátkové mravů od *Kristiana Salcmana*. dle nowého, pro katolickau mládež předělaného vydání w češtinu obrázení od WÁCSL. PAWLOWSKÉHO. W Jindř. Hradci u Jos. Landfrasa 1803. 8. str. 304. (němčinou zápáchá.)

1293. Radowaný newinných dítek o Wánocích, swým milým záčkům obětuje J. J. RYBA. W Praze 1804. 4. u Boh. Haze. 8 listů. Obsahuje: a) Rozmlauwání mezi 6 záčky. b) Pastorellu. c) Winš rodičům. d) Dikozpěw. Na b a d hudba w rkp.

1294. Mravné propowidky prawdiwými příklady utwrzené. Od Jana z Kohutowic (HANKÉ z HANKENŠTEINU). W Nikolsburku 1804. 8. str. 54.

1295. Ladislav a dítky jeho. Příběh pro mládež od W. NEJEDLÉHO. W Praze 1807. 8. str. 118. Po druhé w Praze u Posp. 1837. 8. str. 132.

1296. Engelmanowa knížka, obsahující krátké učení mravů w otázkách a odpovědích. Dárek české mládeži škole odrostlé, od JOS. RAUTENKRANCE. W Horách Kutných 1808. 8. str. 48. Po druhé w Praze 1811.

1297. *Beaudran*, opat. Příkladné a obzvláštň historie z nejhodnowěrnějšich spisowatelůw sebrané, s krátkým mravním naučením při konci jednej každej historie přidaným.

1298. Nowiny pro děti s obrázky a výklady w šesti řečích. We Widni 1808. 4.

1299. Katechismus neb pravidla zdwořilosti w otázkách a odpovědích k užítku mládeže, w něm. jazyku wydaná od Gilberta Baura, kněze řádu Prem., w češtinu uweđená a poněkud rozmnožená od Jos. Urbana etc. Přidána jsau též pravidla zdraví, maudrosti a bohobojnosti, od Alše P. (ALŠE PAŘIZKA). W Praze 1809. 8.

1300. NORB. WANĀKA a) Otázky na děti, aneb předcházející potřebná příprawa k snadnějšímu pochopení náboženství, ku pomoci rodičům, světským i duchovním učitelům, kteréž zčeštil etc. W Praze 1817, 8. str. 243.

b) Sbirka vyučujících rozmlauwání pro dítky, kteréž sebral, zčeštil a wydal N. Waněk. W Praze 1817, 12. u Boh. Háze, str. 226.

c) Blahowid, aneb první cwičení w mravnosti pro dítky w stáří od osmého až do desátého roku, kteréž dle C. G. Salcmana sepsal a wydal etc. W Praze 1824, 8. str. 178 a 4 listy mimo předml. 3 listy.

d) Bohuslaw we swé rodině, neb další cwičení dítek w mravnosti w stáří od desátého až do dwanáctého roku, kteréž dle *Christ. B. Salcmana* sepsal a wydal etc. W Praze 1826 u Mart. Neureutra. 8. str. 218.

e) Jos. Hofmana Katechismus o zdraví, obzvláště pro dědinskau mládež, w češtinu uweđená 8. str. 76. W Praze 1830, nákladem Pospíšila. [Pos. w Čas, p. kat. duch. 1830.]

1301. Knižečka k wzdělawatedlnému čitání, obzvláště pro školní mládež, od *JIR. PAL-KOWICE*. W Prešp. 1812.

1302. *J. Schmitta*: Poučující powídačky. Aufgaben zum Ubersetzen ins Deutsche. Kutenberg 1812. 8.

1303. JANA JAWORNICKÉHO. a) Krásné powídky k wzdělání rozumu a uslechčení srdce roztomilých dítek. Přeložil podlé Jaisa etc. W Praze 8. I. díl 1812. str. 72. II. díl 1813. str. 84, u Boh. Háze. b) Paní Miloslawowá, aneb powídky pro autlau mládež obého pohlaví, kteréž podlé Jak. Glace w jazyk vlastenský přeložil etc. W Praze 1813. 8. str. 103.

c) Wyswětlená přísloví česká, aneb wyobrazení krásných ctuostí. Swazek první w Praze u Boh. Háze 1815. 8. str. 189.

d) Zlaté zrcadlo, neb kniha o powolání a maudrém wolení stawu, zvláště pro mládež škole odrostlau. W Praze 1815. 8.

e) Zdwořilý žák, knižka, w kteréž i dospělá mládež s užítkem čisti může. Přeložená, opravená a rozmnožená, w Praze (1818) 8. str. 76. u Boh. Háze.

f) Kam ten chlapec to přiwedl. W Čáslawi 1844. nákl. W. Wáši.

1304. AUG. GIB. SUCHÁNKA, a) Josef Černoweský. Knižka pro obweselení mládeže. W něm. sepsaná od K. G. Salcmana, a nyní ponejprw češtinau wyložena. W Praze 1815. 8. str. 228. (Jest to Joseph Schwarzmantel přeložený.)

b) Malý dárek obětowaný české mládeži. W Hradci Král. 1817. 8. str. 42.

c) Příkladní a mysl obweselující příběhowé, které otec swým synům wyprawuje. Zčešteni k prospěchu vlastenské mládeže. W Hrad. Král. 1818. 8. str. 179. (z něm. Kotzebuc.) Opět 1825. ponaprawené.

1305. Powídačky malé pro městské školy w c. k. zemích, W Praze 1816. 8. str. 228.

1306. Kraslice, aneb malovaná waječka. Powídka pro mládež. Přeložil TOMÁŠ KUBELKA. W Praze 1817. 12. Též knižka: Welikonoční wejce, přef. od F. Neděle. 8. W Brně 1818. str. 52.

1307. *F. G. Kampe*, knižka mrawů pro děti. přef. *FR. NEDĚLE*. W Brně 8. 1820 ?

1308. Kytka wonného kwití mravného učení pro dítky, od *M. KADANĚ*. W Praze 1821. 8.

1309. Rozmanitá naučení pro mládež, od *WENDELÍNA DUŠKA*. W Praze 1821. 8. str. 60.

b) Naučné powídky. W Praze u Pošp. 1829. 12. str. 142.

1310. *MAGD. DOBROM. RETÍKOWÁ*:

a) Mařenčin Košíček. Dárek malý pro dcerky české. Wydaný nákladem *J. F. Pospíšila*. W Hradci Král. 1821. 8. str. 112. II. dílek 1822. str. 118.

b) Wěneček pro dcerky vlastenské. Dárek etc. W Hradci Král. 1825. 12. str. 133.

c) Chudobičky. Dárek autlé mládeži, půwodně sepsaný etc. (též něm. *Geldblümchen* etc.)

1311. *M. J. SYCHRA* a) Páwodní rozmlauwání a powídky k wyswětlení mravných českých přísloví, ku prospěchu mládeži. W Praze 1822. 12. u Fett. z W. str. 143.

b) Wázaného pilné a mravné mládeži školní etc. Nákladem Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 112.

c) Mravně a krátké propowídky a podobentství na obdarowání školní mládeže sepsal etc. Tamže 1824. 12.

d) Připodobnění, nimiž mnohau spasitedlnau prawdu dospělejší mládeži w rozmlauwáních přednáší etc. W Hradci Král. 1825.

1312. Příjemné wečery, neboli pěkné, prawiwe příběhy, sebral a w rozmlauwání uweđen *J. RAFAEL MACAN* etc. W Praze u *J. Fetterl.* z W. 1823. 12. str. 233.

1313. Obrazní přírodoznámská kniha pro dívky se 25 kamenotiskými přimalowanými vyobrazeními živočichů etc. w něm. a českém jazyku. 4. u z Schönfeld. 1823. Seznamuje děti s písmem frakturním, běžným, lat. psacím etc. (český text od LINDY přeložen.)

1314. Prawidla života a propowidky: jakož i umní a mravní katechismus (pro mládež) od **WOJT. ŠOHAJE**. W Praze 1823. 12. str. 76.

1315. Dárek dobrým dítkám, neb: Krásné powídačky a poučující roprávky, od **JOS. DUNDRA**. W Praze w Sommrowské tiskárně 1823. Dílek první. 8. str. 64.

1316. Mravné wyprawování a powídačky pro malé i dospělé od **M. A. Kéladruha** (*Hurdalka?*) Nákladem Jos. Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 72.

1317. Nowý rok dle **F. A. Krummachra**, od **FR. BOH. TOMSY**. Nákl. J. Pospíšila. W Hradci Král. 1824. 8. str. 208.

1318. Jan Křtitel, spisěček pro dívky welmi prospěšný, od **JOS. CHMELY**. W Hradci Král. 1824.

1319. Chimanyho utěšenky pro dívky k ušlechčení srdce s přidawkem drobnůstek ke jmeninám od **JOS. MYSLIMÍRA LUDWÍKA**. W Hradci Král. 1824. 8. str. 80.

1320. Wěneec pocty, dárek pilné mládeži. W Brně u **J. J. Traszlera**. 8. 1824. str. 80. (prosa i werše.)

1321. Odměna mravným a pilným dítkám k vzdělání, prospěchu i wyrazení od **AL. WENCESL. ŽITKA**, kaplana w Kornhauzu. 1825. w Šlaném. str. 124. a příl. hudební. 8.

1322. **ANT. W. HNOJEK**. a) Kwětný košíček, powídka pro kwětauí wěk. Nákladem **J. Pospíšila**. W Hradci Král. 1825. 8. str. 124. II. oprav. wyd. 1836. str. 128. u Pospíš.

b) Kanárek. Swatojanská muška. Lesní kaple, powídka pro mládež a přátely její od **Krist. Šmida**, přel. z něm. 8. w Praze 1828 u Pospíš. str. 56. II. wyd. 1836. tamž.

c) Růženka Jedohradská (od Šmida) starobylá powídka pro rodiče a dívky. 1827. nákl. Pospíš. 8. str. 156. též 1840. 12. str. 184.

1323. Bazaličky, obraz šlechtyných, antlá srdce jimajících jednání k utěše wšeobecné, zvláště pro mládež obého pohlaví. Přel. **WÁC. WÁŠA**. W Hradci Král. 1825. 12. str. 140. 1828 tamž.

1324. **TOM. KUBELKA**. a) Košíček tříprautkový, příběhem newinně nařknuté Wendelinky upletený. 1825. u **J. Fetterlowé** z **W.** b) Knižka krásných mrawů pro ušlechtilau mládež obojího pohlaví. Ze spisů **J. Glace**, w češtině wyložena etc. W Plzni 1825. 12. písmem a nákladem **Leop. Rainera**. str. 138. c) Jindřich

z Dubinowa, kterak k poznání Boha přišel. Příběh pro dívky a rodiče, podlé skladatele **Genowefy** (Kr. Šmida) od etc. w Praze arcib. tisk. II. wyd. tamže 1830. 12. str. 102. d) Wyrazení w dobách wečerních. Dárek pro českau mládež, zčeštená z **C. F. Gellerta** od etc. W Plzni tisk **Leop. Reibera** 1831. 12. e) **Antonín** a **Anežka**, aneb osud dobrého bratra a sestry, od **Kr. Šmida**. W Praze arcib. tisk. 1834. 12. str. 120. f) Dobrá dcera a šťastné shledání, od **Šmida**. cens. r. 1832. g) Powídka kwětné mládeži obětowané, od **Šmida**, cens. r. 1836.

1325. Čítanka (**Lesebuch**) pro školy slowanské, kteráž se z poručení a nákladem **Superintendencie** wydala w Pešti 1825.

1326. **JAN GEGUŠ**. a) **Kolumbus**, aneb wynalezení západní Indie. Ke čtení příjemná a užitečná kniha pro dívky a mladé lidi od **J. G. Kampe**, do slowenského přel. etc. W Banské Bystrici u **Zuzany Štefany**. I. Dil. 1825. str. 229. 8. b) II. dil **Kortes** 1840 tamže u **Fil. Macholda**. str. 207. Wydal **Fejerpat**. c) III. dil **Pizarro** str. 175. Wydal **Fejerpat**. tamž 1841. s mapami.

1327. **KOLLÁR**: Čítanka, čili kniha k čítání w školách slowenských w městech a dědinách, wel. 8. str. 231 a 5. W Budině 1825. II. wyd. 1844.

1328. Růženka z Jedlowa, dle **p. Schmieda** od **J. WOTÝPKY**. 8. str. 187. w Praze, arcib. tisk. 1825.

1329. **J. V. JIRSIK**. Škola nedělní pro wyrostlau mládež, jakož také kniha vzdělawající pro obecný lid. W Praze 1826. arc. tisk. 8. str. 160. [Obsahuje přírodopis, zeměpis a krátký dějepis český.]

1330. **A. HOSA**. První příprawa maličkých k sw. zpovědi a sw. přijímání w sokratických rozmluwách přednesená ku potřebě učitelů a rodičů. S připojenau pobožností pro dospělejší mládež k přijetí obojí swátosti. 12. str. 196. w Hradci Kr. u **Posp.** 1826.

1331. **J. M. KRÁL**. Dokonalý zák, neb jak by zák w domácnosti, w škole, domě božím a při wyrazení se chowati měl. Dárek pilné mládeži. 12. str. 132. W Hrad. Kr. u **Pospš.** 1827.

1332. Štědrý wečer. Powídka dárkem stědrého wečera dítkám od skladatele **Kraslíček** (Šmida). Přeložením **FR. J. SWOBODY**. W Praze 1827, u **M. Neurent**. 12. str. 144. II. wyd. tamže 1835. str. 101. (tisk **K. Jeřábka**). Týž spis pod titulem: Štědrý wečer, powídka k wánočnimú obdarowání dítek, od **Schmieda**, přel. od **F. SLÁMY**. W Pisku u **Jos. Fetterle**. 1827. 12. str. 132. — Též přeložením **J. W. WLASÁKA**, w Praze, w arcib. tisk. 1830. 12.

Těž v Táboře u Landfrasa 1831. v 8. pod názvem: Odpłata za lásku dětinskou, anebo dar stědrého večera.

1333. **J. W. WLASÁK.** a) Jehůátko, powídka pro dítky a jich milowniky, přel. W Praze 1827. arcib. tisk. 12. str. 91. II. wyd. 1838.

b) Eustachius. Příběh z dáwnowěkosti křest. z nowu wypracowan pro dobré křestany od skladatele Genowefy (Kris. Šmida), w Praze arcib. tisk. 1828. 8. str. 175.

c) Holubička. Obraz w lese. Powídky pro dítky a jejich přátely dle Šmida přel. od etc. W Praze Šollowska tisk. 1828. 8. str. 58. [Těž od Slámy a Hýbla přel.]

d) Dvě stě látek k předpisům při cwičení se w krasopsaní. Mohau se tež obzvláště při saukromném vyučowaní místo knihy k čtení užíwati. Pro domowní a weřejné učítely sebrány. Přeloženy z něm. Ant. E. Hübla (Zwei hundert Stoffe zu Vorschriften etc.) W Praze, arcib. tisk. 1830. 8. str. 110.

e) Biblioteka mládeže, anebo: Zbírka mravných powídek k ušlechťení srdce a obweselení mysli, jež sepsal i přeložil etc. 4 dílky, 8. (16 archů) w Praze arcib. tisk. 1828—1832. Nowé pokračowaní: Bibl. mládeže. Spisek k poučení a obweselení, wydávan od etc. W Praze I. dílek 1843. 12. str. 71. u Posp. II. dílek tež. — III. dílek. 1844. str. 71. IV. dílek tež str. 72. V. dílek 1845. str. 68. VI. dílek 1846. str. 70.

f) Bohomír mladý paustewník. Šťestí dobrého wychowaní. Dvě powídky od Kr. Šmida, přel. 12. (str. 84 a 24.) W Praze arcib. tisk. 1830.

g) Jiřenka, neb sebrání zábavných powídek a básní pro jinochy a díwky wlastenské. Práci etc. 12. str. 108. W Praze u Posp. 1831.

h) Dřewěný kříž. Powídka pro dítky etc. dle Kr. Šmida, 12. W Praze, arcib. tisk. 1832. str. 48. — Dřewěný kříž, nowá powídka. Dárek pilným dítkám od Šmida, 12. w Plzni 1828. Reiner a Šmid.

1334. **FR. J. SLÁMA.** a) Ztracené dítě. Powídka pro dítky a jich přátely. Sepsaná od skladatele „Kwětného košička“ (Kr. Šmida), přel. od etc. W Pisku u Jos. Fetterla 1827. 12. str. 41. Těž pod jmenem:

Ztracený syn. Utěšená powídka pro děti. Přeložením Hýbla 8. w Litomyšli u J. Turečka 1828. Nowé wydání cens. 1837. — Kwěty 1834. 31. 130. Bilioteka českoslowanská (pos. Šmidových spisůw w česk. jaz.) od Tyla.

b) Holaubek. Powídka pro dítky a jich přátely, od Kr. Šmida. W Pisku u J. Fetterle 1827. 12. str. 59. — Přel. tež Hýbl.

1335. **HÝBL.** a) Beránek. Utěšená powídka pro dítky přel. etc. w Litomyšli u J. Turečka 1828.

b) Holubička, od Šmida, nowé wyd. W Litomyšli u Turečkových děd. (cens. 1837). Těž od Wlasáka a Slámy přel.

c) Witězství a odměna ctnosti, nebo: Příběhowé sw. Genowefy, hraběny. K ožiwení mravných citů pro mládež, w 16 rytinách představení a wyswětlení od Jos. Hölzla, zčešteni od etc. 16. str. 64. w Praze arcib. tisk. 1829.

d) Kwět chmelowý, od Kr. Šmida, přel. s životem spisowatelowým, w Praze 1833. u K. Jeřábka 12. str. 108 tež 1840 str. 105. w 12.

1336. **JOS. P. KAUN.** Wšecka pomoc přichází s hůry. Šestero powídek, pro mládež šlechetnější dle Ebersberga od etc. W Hradci Král. u Posp. 1828. 8. str. 105. b) Slowa rozlaučení křestanského otce k swém u na weřejné školy se ubírajícimu synowi. Dle Emericha od etc. tamž 1830. 8. str. 115. c) Blahorod, aneb dobročinnost přináší auroky, půwodní pow. W Praze u Posp. 1831. 18. str. 92. d) Čin práwě, aneb ctnost toliko blaží. Zábavné a poučné powídky pro mládež dospělejší. W Hradci Král. u Posp. 1846. 12. str. 102.

1337. **S. K. MACHÁČEK.** Jarošín a Swatawa. Powídka z minulých wěků. W Praze u Posp. 1828. 12. str. 20.

1338. Kniha křestanská, učení a mrawů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách. Od kněze církewního w Morawě w něm. jazyku r. 1818 wydána, a ku prospěchu mládeže české a morawské od triviálního učitele w Čechách přeložená. W Král. Hradci 1829. 8.

1339. **FR. ALEX. ROKOS.** Powídky pro wlastenskau mládež a její milowniky. Sezbírané od etc. W Praze 1830. arcib. tisk. 12. str. 141.

1340. **W. PELIKÁN.** Bohomír, mladý paustewník, od skladatele Růženky jedlohradské (Kr. Šmida) přel. W Praze 1830. 12. str. 88. [Těž od Wlasáka přel.]

1341. Chudý kuchtiík. Powídka pro šlechetnau mládež. Přel. Fr. Linder. W Praze u Posp. 1831. 16. str. 92.

1342. **FR. J. SWOBODA.** a) První sto mravných powídek k prospěchu mládeže wlastenské. W Praze u Hr. Král. u Posp. 1831. 8 str. 124. b) Druhé sto atd. tamž 1833. str. 208. c) O tryznění howad. Katechetické řeči práci etc. W Praze u Neureutra 1833. str. 72.

1243. **ANT. J. JEŘÁBEK.** Prawidla křestanského kat. wychowaní dítek, všem rodičům

pro jistější o hojnější zdaření jejich povinností k dítkám. W Praze u Posp. 8. 1833.

1344. **KRIST. FRYČEK.** Písně a propovědi na celé učení křesť. katolického náboženství, dle pořádku katechismu pro školní mládež i dospělé od etc. W Praze u J. N. Jeřábka, 1834. 8. str. VI. a 265.

1345. **J. W. KAMARÝT.** Pomněnky, aneb rýmované propovědi náboženství a maudrosti. Dárek milé mládeži etc. W Praze a Hr. Král. u Posp. 1834. 8. str. 103. [Pos. W Čas. p. kat. duch. 1834. — Čas. Wčel. 1834. 232 a Kwět.]

1346. **FR. JACHIM.** Dobrý Miroslav a zlý Jetřich. Poučitedlný příběh pro rodiče a dítky. Zčeštěný od etc. W Praze 1837. arcib. tisk. 12. str. 189. Týž spis pod jmenem: Hodný Fridolín a bezbožný Jetřich přel. od Hýbla. W Praze 1834. 12. str. 274. [sepsal něm. Šmid.] též 1840 u M. Neureutra.

1347. **J. M. POHOŘELÝ.** a) Husárek, anebo bůh jest nápomocen ctitelům svým. Naučná powídka pro dospělejší mládež od Kr. Šmida, přel. etc. W Praze u K. Jeřábka 1834. 8. str. 120. b) Osmero příběhů pro rodiče i o dítky pečlivé vychowatele, vzdělaných Mirumilem Kutenským. W Praze 1835 u Posp. 18. str. 120. [Pos. Kwět. 1836. 56.] c) Ferdinand, neb přib. mladého hrab. z Spanub, od Kr. Šmida. W Praze 1835. 18. str. 206. d) Katolická modlitební a poučná knížka pro mládež, od J. M. Pohořelého. S obrazkem. 1844 (?)

1348. **Kristofa ŠMIDA** sedmero powídek pro dítky a milovníky jich, totižto 1. Třešně. 2. Sedmikráska. 3. Nezapomněnka. 4. Koláče. 5. Raci. 6. Čermáček. 7. Ptačí hnízda. W Praze u K. Jeřábka. 1834. 12. str. 118. též 1840 u M. Neureutra.

1349. **O. ŠOLTYS.** Mladý gratulant, čili Winšownik, pro školskou mládež. W Presp. u Belnayho dědiců. 1834. 8. str. 64.

1350. Průpovědi 365 z učení o mrawích, powinnostech, ctnosti a náboženství; dále z historie a z učení přírody, z hvězdářství a počítání času, ze zeměpisu vůbec, rakauského pak císařství obzvláště, připojením trefných veršů a naučených wtipných průpovědek. Noworoční neb zkušební dar dítkám od 6 až do 9 roku obětovaný. Díl I. wel. 8. str. 56. Díl II. str. 96. pro dítky od 10 až do 15 roku obsahuje též tolik průpovědí. W Lipst. sv. Mikuláši, tiskem Werthmüller w Lewoči. Fejerp. 1835.

1351. **W. FILÍPEK.** a) Kr. Šmida: Ludwik malý wystěhowanec. W Praze u K. Jeřábka 1835. 12. str. 102. b) Eustachia, powídka pro mládež dospělejší, na způsob Šmidowy powídky

Eustachius, wolně zčeštěna etc. W Praze 1838. 12. str. 71. c) Audolí Almerianské etc. W Praze u K. Jeřáb. 1838. 12. str. 114. d) Pokladnička, aneb Bohumír wěrný a newěrný. W Paze 1840. 12. str. 98. přel.

1352. **FR. B. TOMSA.** Jindřich a Marie, aneb osiřelé dítky. Pohnutliwá a ponaučná powídka pro dítky obojího pohlaví od 8 až do 12 let. od Amelie Schoppowé roz. Weiss. přel. z něm. etc. W Praze u Posp. 1835. 12. str. 113 a 5 ryt.

1353. **DAL. KOPECKÝ a K. TUPÝ.** Slowa wděčnosti k swátkům narození, jmeniu a nowého roku s připojenau sbírkau nápisů do listů památních. Wydal (K) a p. n. Slowa wděčnosti a lásky od rozličných spisowatelů. Sebral a rozmnožil (T), tiskem K. Jeřábkowy. 1836. 12. str. 16, 17—120, pak 121—168 a 6 bez zn. —

1354. **JOS. PROCHÁZKA.** Powídky pro kwětaucí stáří od Kr. Šmida, přel. etc. W Praze u K. Jeřáb. 1836. [Pos. kwět. 1836. př. 30.]

1355. Wěnc wyprawowaním příběhů uwitý, ku vzdělání ctnosti a bohobojnosti, zvlášt k ušlechtní a utwzení, nábožnosti díwek aneb ohlas k powídkám p. t. Christofa Šmida, kanowníka augsburského. Swazek I. w jazyk český uведен od JANA. TOM. NOWÁČKA (kapl. strmilowského). A. p. n. Dobrá Fridolina a zlá Dorota. Wzor pro mladé dívky. Ohlas k spisu p. K. w A: „Dobrý Fridolín a zlý Ditřich.“ 8. str. X. a II.—104. W Táboře a Jind. Hradei tiskem Al. J. Landfrassa 1836. Swaz. II. Swaz. III.

1356. Rodina bohowěrných z Dolan, aneb obraz křesť. obcowání w přepodiwných přípádnostech a strastech žiwota od J. M. Rödlingera (die Familie Traugott von Friedheim). Nákladem děd. swatoj. č. V. W Praze arcib. tisk. 1837. 8. str. VI. 7—552 a 453—458.

1357. Základ všeho dobrého, neboližto kratičké nawedení křesť. dítek k wíře, lásce, naději. Sepsal—obecné dobré fedrowati (ploditi) chtějící křesťan (Fr. Kubowič). W Prespurku 1838. u Belnayho dědiců.

1358. **J. W. SOMMER.** a) Pytláci, powídka wstrážná o powěře pro mládež wlastenskau, přel. etc. W Praze 1838. 12. str. 70. Nákladem W. Špinky. b) Maucha, powídka pro kwětaucí wěk. — Čerwenka, powídka pro dítky a přátely jich. Dle Šmida přel. W Praze 1841. a W. Špinky. 12. str. 56.

1359. **W. AL. POHAN.** Kwětný wěneček školním dítkám ku slawnostem uwitý od etc. W Praze arcib. tisk. 1838. 12. str. 156, též 1844 u Anny Špinkowé.

1360. **J. P. DEWITSKÝ.** Powidky kwětaucimu stáří wěnowané, dle Kris. Šmida. W Praze 1838. 12. str. 160. u Kateřiny Jeřábkové. *b)* Pytláci. Hraběnka Griselda. Poučné powidky pro rodiče a dítky, zčeštěně od etc. W Praze 1838. 12. str. 88. [Pytláci též od Sommra přel.] *c)* Owoce dobrého chování. Tři powidky w listech pro rodiče a dítky dle Kr. Šmida, od etc. W Praze 1839. u Kat. Jeřáb. 12. str. 96. *d)* Nowé powidky pro rodiče a dítky, dle Kris. Šmida. W Praze 1840. wel. 12. str. 72. *e)* Slawik, Čerwené a bílé růže. Dvě powidky pro rodiče a dítky, dle Kr. Šmida, od etc. W Praze 1843. nákl. Neureutra. w 12.

1361. Mladá hospodyňka w domácnosti, jak sobě počinati má, aby swé i manželowy spokojenosti došla. Dárek dcerkám českoslowanským od **MAGD. RETTIGOWÉ.** W Praze 1840. u J. Pospíš. 8. str. 268.

1362. Krásné powidky k vzdělání rozumu a zušlechtění srdce rozmilých dítek. Zčeštil dle Jaisa **J. N. JELÍNEK.** W Praze 1840. u Kat. Jeřábkové. 12. str. 160.

1363. Staroček z hor, od Kr. Šmida. Přel. od **J. H. POSPÍŠILA.** Bratří, přel. od J. Procházky a J. Pospíš. W Praze 1841. 12. str. 98.

1364. Jaromírkůw denníček, w kterémž se obsahuje, jak se we škole učiti boha znáti, co k našemu spasení byl zřídil a wěděti dal. Knižčeka, která se za odměnu pilným žákům aneb mládeži za dárek hodí. W Praze 1841 u W. Špinky. w 12. str. 151.

1365. Malý pisarš, čili praktické nawedení k prawopočátečnému psaní pro učitele a pěstauuny od **J. SWOBODY,** učitele wzorní školky na Hrádku. W Praze 1841. wel. 8. str. VIII. a 70 mimo 2 obrázků.

1366. Rádce w hodinách k psaní, aneb nawržení pro učitele k předpisům a předřikání do péra k prospěchu vlastenské školní mládeže. W něm. jaz. wydaný od **J. G. Reinhardta,** wrchniho učitele w Melisku, w češt. uwedený a rozmnožený od **JANA URBANA.** W Praze u Pospíš. 1841. 12. str. 120.

1367. Den veliký se blíží, aneb příprawa maličkých k sw. přijímání, kterauz w 20 rozjímáních dle **Abbé Junga** pro nábožnau mládež etc. wzdělal **FR. B. LUKEŠ,** kněz cirk. 12. str. 156. 1842?

1368. Reinoldowy osudy, aneb diwné jsau cesty prozřetednosti boží. Powidka pro rodiče a dítky, z doby 30leté wálky. Dle něm. wzdělal **P. M. WESELSKÝ.** W Praze 1842. Nákl. Neureutra. 12. str. 202.

1369. Timoleus a Filemon. Powidka kře-

stanských dvojčat, wyprawowaná od **K. Šmida.** Přel. **J. L. POSPÍŠIL.** W Praze a Hrad. Kr. 1842. 12. str. 84.

1370. **K. WINAŘICKÝ.** *a)* Kytka. Dárek malým čtenářům. Skládal etc. W Praze tiskem **J. Spurného** 1842. 12. str. 73.

b) Druhá kytka básní, bájek, písní a hádanek s obrázky a notami etc. 1845. arcib. tisk. 12. str. 77.

c) Modlitby maličkých. Podruhé wydal etc. W Praze 1845. arcib. tisk. w 16. str. 16. (weršem).

d) Listky pilnosti za odměnu pro školní mládež dílem wětší dílem menší (12 druhůw) s českými průpowědmi pro chlapce a děvčata. W arcib. tisk. po tuctech prodáwají se.

1371. **J. WAWRA LOMNICKÝ.** *a)* Krist. Šmida Nejlepší dědictwí. Powidka pro mládež. W Hradci Kr. 1843. u Posp. str. 66. w 12.

b) Téhož Klárka, aneb jak newinnost chowati. Tamž 1843. str. 86.

c) Ferdinand (spisů Šmidowých sw. 5.) tamž 1843.

d) Mysliwna na hoře sw. Maurice, aneb: Trest bezbožnika nemine. Powidka pro dospělejší mládež od **F. Körbera,** přel. etc. [Ozn. Mus. Čas. 1846. str. 275.

1372. **FR. B. TOMSA.** *a)* Gustawa Nierice: Slepý pacholiček powidka pro milau mládež. W Praze u Synů **B. Háze.** 1843. 12. str. 115.

b) Téhož: Pýcha předchází pád, aneb: Kam wede bohatstwí. Tamže 1843. str. 152.

c) Téhož: Prawda a lež. Tamže 1843. str. 143.

d) Téhož: Malý hawír, aneb: S poctiwestí nejdál dojdeš. Tamž 1843. str. 136.

e) Téhož: Milowati budeš bližniho swého jako sebe samého. Tamže 1843. str. 120.

f) Nalezenci, aneb škola žiwota, téhož Nierice etc. Tamž 1843. str. 125.

g) Mladý bubeník, aneb: Zdárný syn. Powidka z našich dob. Téhož. W Praze 1843 u **K. Medawa.** 12. str. 113.

h) Téhož: Rybářské děvče z Helgolandu. 1844. arcib. tisk. 12. str. 127.

i) Téhož: Labuteňka, aneb: Wšude dobře, we vlasti nejlépe. Tamž 1844. str. 149.

k) Tichý Jindřich. Tamž 1844. str. 156.

l) Téhož: Belisar, aneb: Dobře číte těm, kteří wám bezprawí čini. Tamž 1844. str. 128.

m) Malí musikanti, aneb: Osm dní na cestách. Tamž 1844. str. 120.

n) Synowé Eduardowi, aneb: páté prikázání boží, od téhož Nierice. etc. u synů **B. Hazo** 1845. str. 138.

o) Téhož: Čtvrté přikázání boží, aneb ne-
stejní bratři. Tamž 1845. str. 132.

p) Kromwell, protektor Anglie, aneb: Dobré
a zlé swědomí, podle Nierice etc. 1845. Tamž
str. 130.

q) Stéblo a poklad. Pomahej Pán bůh. Dvě
utěšené powídky pro mládež. Podle Nierice
etc. W Praze 1845. Tamž. str. 102.

r) Fedor a Ludowika, aneb kdo zvířata try-
zní, hřeší. 1845. str. 126. tamž.

s) Josa, aneb Spálení synagogy w Mnichowě.
Tamž. 1846.

t) Obležení Freibergu za 30leté wálky. Tamž.
1846. str. 136.

u) Kowář Ruhelský. Powídka z 12 století.
Tamž 1846. st. 130.

w) Gustaw Wása, aneb král a sedlák. Po-
wídka ze XVI stol. W Praze 1846. str. 146.

x) Mistr Bohata, aneb: Práci se žiwíme, hra-
se zawádíme. Obraz ze žiwota řemeslnického.
1846, str. 124.

y) Jindřich a Marie, aneb oširelé dívky. Po-
wídka pro autlý wěk. Dle Amelie Schoppowé
od etc. II, wydání 1844, u Posp. w Hrad. 12.
str. 130.

z) Kratochwilník pro dospělau mládež, to
jest: Sbirka rozmanitých powídek, novell, po-
wěstí a bachor ze všech wěků od etc. W Praze
1844. Nákladem K. W. Medaua. Swaz. I. str.
191? Swaz. II. Tamž str. 191.

1373. Padesát bájek a několik wzácnějších
básniček pro naše milé maličké od W. S.
ŠTULCE etc. W Praze, nákl. učitelských po-
rad w Budči 1844, 8. Wšenaučné biblioteky pro
mládež českoslowanskau č. I. [Pos. Kwět. 1844.
str. 600.]

1374. Šlechtná Julie. Dárek pilné mládeži
od FR. B. LUKŠE, W Čáslawi 1844. w
Wášowě knihkup.

1375. Malý dárek obětowaný české mládeži
od A. G. S. W Hradci Kr. 1844, u Pospíš.
12. str. 44.

1376. J. K. KAMARÝT. Rýmowané pro-
powědi nábožnosti, mrawnosti a maudrosti. Dárek
milé mládeži a mládeže milownikům od etc.
W Praze u Posp. II, wyd. 1845. w 16. str. 148.

1377. Biblioteka učitelská. Malý gratulant.
Wydali JOS. a ŠTĚP. BAČKOROWÉ. W
Praze arcib. tisk. 1845.

1378. Wšenaučná biblioteka pro mládež česko-
slowanskau č. I. Padesát bajek a některé
básně, wiz Jinotajitelné.

1379. Agata čili průwodce žiwota pro wzde-
lané paní. Dle prof. Scheitlina od JOS.
PEČÍRKY. W Znojmně 1846. Tisk arcib. tisk.
str. 219.

1380. Krátký zeměpis pro dívky obecných

škol od FR. B. LUKŠE, kněze cirk. W Čá-
slawi we Wášowě knihkuppetwi 1846. 8. str.
172 s dwěma mapkami.

1381. KAR. B. ŠTORCH. a) Dárek hod-
ným díwčinkám. W Praze 1846. Nákl. B. Kreč-
mara knihkupce. str. 87. 24^o. část půwodní,
část z franc. le livre de petites filles, (s
obrazky.)

b) Dárek hodným chlapečkům. 1846. str.
70. (s obrázky).

1382. JOSEFA ZIMMERMANNNA Růže
Římská, anebo: Cti otce a matku. Powídka
pro dosp. mládež podle něm. W Praze 1846.
u Medaua a spol. str. 179. 8.

b) Miloslaw Wlnowský, Bremský kormidel-
ník, nový Robinson, podle kapitána Marryata
pro mladež wzdělaný. W Praze 1846. Dwa
díly 8. str. 202 a 243 s obrázky na dřewě ryt.

c) Mořští laupežníci na wýchodu, aneb:
Hwězda Tunisská. Powídka z dob posledních
křižáckých wálek. Pro dospělejší mládež dle A.
G. wzdělaná od Jos. Zimmermanna. S obráz-
kem. W Praze 1846. Tiskem a nákl. K. W.
Medaua a spol. str. 183. w 8.

1383. Rozličné příběhy sebrané pro mládež
odrostlejší, též pro dospělé etc. W Pisku u
W. Vetterle 1846. 16. str. 119.

1384. Zornička. Zábawník pre d'jetki. Zva-
zok I. 12. str. 96. W Levoči 1846. u Werth-
müllera.

1385. P. JOS. EHRENBERGER. Tataři
na Morawě, anebo: Bůh swých wěrných ne-
opustí. Půwodní vlastenská powídka pro milau
mládež. W Praze u J. Pospíš. 1847. 12.
str. 96.

1386. W časopisech a) W Čechoslawu: Mrawné
powídky wyprawowaní pro děti ze spisů dílem Her-
derowých, od Štěpničky, Jirsika a j.

b) W Příteli mládeže některé drobnosti, vlastně
pro děti psané sém náležejí na příkl. Sychry:
Dewatero mrawných rozmawání w podobenstwach
1842—3. Kauzelník, činohra w 1 jednání, z malých
diwadelných her L. Höldrowé we Wídni 1835. přel.
Ig. Riedl. Strašidlo, weselohra w 1 jedn. od téhož
odtamtud. Powídky z oboru školního 1841—3. —
Kratochwilné hry pro mládež 1843 atd.

c) Wčela, 1843. str. 316. Některá přátelská po-
nauční mladým lidem, od W—ého.

G. M A T H E M A T I K A.

a) Počítářství.

1387. Uwedení k umění početnímu. W Praze
w prawidelné kněhotiskárně. Díl I, 1776. 8.
1778. 8.

1388. Naučení k umění početnému pro české
školy w c. k. zemích, 2 díly.

1389. W. G. BÍLÉHO půwodní základowé
k umění početnímu pro pohodlí wenkowských

učitelů sepsaní a 700 praktickými příklady vysvětlení. W Praze 1797. 8.

1390. Počátkové Aritmetiky od STANISLAWA WYDRY etc. vydání od Lad. Jandery, kněze řádu prem. W Praze 1806. 8. str. 254. (obsahují také algebru a logarithmy).

1391. *Drlík Jgnac.* Sprostá pochopitelná cvičení o počtech. W Olomauci 1809. 8.

1392. Nejlepší způsob dítkám počty příjemně v paměť wprawiti, též pro dospělé k cvičení užívající, kteří v počtech zcela žádného neb žádného základního učení neobdrželi. Od JAROL. JEZDINSKÉHO prowisora w Kalný do češt. přel. W Jičíně u Fr. Kastránka 1819. 8. str. 240.

1393. *J. B. Beichla* prawidla k počítání z hlavy s hojnou zásobou příkladů. Sepsaná od J. B. Beichla, zčeštěná od J. MAKŠE. W Hradci Král. 1821. 8. II. vyd. tamž 1829. 8. str. 220.

1394. Důkladné uwezení k početnímu umění k prospěchu českých škol a učitelů. Od A. BISICKÉHO. W Praze 1823. 8.

1395. Proč a proto při umění početním, aneb kratičké wýtah z vyučování počtů, od J. N. JOS. FILZIGA. W Hradci Král. 1824. 8. str. 181. Druhé rozmnožené vyd. pod jménem: Rychlý počtář, aneb krátce obsažené počty z hlavy, pro mládež dospělejší etc. W Praze u Pospíš. 1833. 12. str. 140.

1396. JAN RUDL. a) Uwezení k snadnému, rychlému, jistému z paměti počítání. Od etc. W Praze u Pospíš. 1827. 12. str. 28. b) Prospěšný a potřebný přídawek k z paměti počítání etc. tamž 1833. 12. str. 31.

1397. KAREL FERD. HYNA. Uwezení k počítání na trivialních školách od etc. W Praze arcib. tisk. 1835. 8. str. 112.

1398. Úwod theoreticko-praktický k počítání z hlavy, jakož základ k počítání ciframi. Pomůcka pro ty, kteří se zaměstnávají s vyučováním mládeže w počátcích arithmetiky. Sepsal Jiří Zindl, ředitel na c. k. norm. hlav. škole w Praze, zčeštil NORB. WANĚK etc. 8. str. 218. W Praze u Tom. Tábora 1835. [Pos. w Kwět. 1835. 69 od Franty.]

1399. FRANT. KUKLA. Umění počtářské s obzvláštním ohledem na řemesla prostonarodně předneseno od etc. Díl I. Obsahuje počtářství a měřictví; wel. 8. str. 220. s 138 obrázky. W Praze arcib. knihtisk. 1836. [Něm. od téhož: Rechnenkunde etc. II. Theil: Naturlehre, Mechanik, Chemie.] Pos. w Kwět. 1836. příl. 49. od Franty.

1400. Prawidla k počítání z hlavy. Ze z paměti počtáře A. Köhlera wytažená a ku

prospěchu žáků něm. a českých wydaná od JOS. JUSTINA MICHLA etc. [Regeln zum Kopfrechnen etc.] W Praze u J. N. Jefábka 1836. 8. (8 archů). II. Wyd. pod titulem: Krátké nawedení k počítání z hlavy, se zásobou 358 příkladůw a uložení. Pro učitele a učence na trivialních a hlavních školách, též pro wyrostlejší wěk uspořádané od J. V. Justina Michla, jáhna řádu pobožných škol atd. II. wyd. W Jindřichově Hradci u Aloys. Jos. Landfrasa 1841. 8. str. 92 a $\frac{1}{4}$ archu.

1401. JAN PRAWD. PŘIBÍK. Počítání písemná s hojnou zásobou rozmanitých příkladů od etc. Swaz. I. 8. str. 137. W Praze u Posp. 1837. [Pos. w Kwět. 1838 příl. str. 3.] — Swaz. II. W Hradci Král. u Pospíš. 1842. [Pos. Kwět. now. 1843. str. 87.]

1402. W časopisech a) *W Rozmanitostech*: Pro lámání hlavy některé algebraické dáwky, w swaz. A. B. C. O. od W. Sedláčka.

b) *Květy*. 1836—7 úlohy od Suldowského, Běleckého.

c) *W Příteli mládeže*. 1826. III. Příspěwek k saudnějšímu počítání z hlavy, od Wotpyky. IV. 1827. I. Rychlý způsob wypočítání stříbrných peněz na papírowé a naopak, od Gerstnera. IV. úlohy. 1827. I. Příkladové k počítání z hlavy. IV. Spočítání píci míry rakauské, aneb malé a 1829 I. míry české neboli veliké. II. Wypočítání české obilní míry. IV. a. 1831. III. úlohy. 1832, 1839 též, z hlavy. II. III. 1833. I-IV. 1834 I. II. Počty zlomečné 1841. Saustawný wýklad početních poměrůw. Brandeys. — Zlomečné názwy (Jabulka). Počítání z hlavy Stránský (1842).

d) *Rozl. pr.* 1826 150.

e) *Česká Wčela*. 1837. atd.

b) *Měřictví a stawitelství.*

1403. Lukáše Vocha Spráwa k wyreysowání pěti řadů slaupů podle 12dílného modelu etc. česky a něm. W Praze 1823. 8. s 22 tabulkami rytými od Šimona Trusky. (Český text FR. TOMSA pomocí Dobrowského přeložil.) str. 185. mimo předm. a rejstř.

1404. Základové měřictví čili geometrie od WOJT. SEDLÁČKA. W Praze 1822. 8. str. 420. s VII. tabellami. [Rkp. w Mus. num. 925.]

1405. FR. A. DUNDER. a) Nawedení k mechanice čili hyboměrství k potřebě řemeslníkům a zvláště žákům na hlavních školách. 1825.

b) Nawedení k stawitelství čili umění o stawení we wezdejším životě k potřebě řemeslníkům zednickým, tesařským atd. zvláště žákům na hlavních školách 1825. Oboje to přeloženi posud w Rkp.

1406. W časopisech a) *Krok*. 1827—1831. II. Sahování kostkové, od Fähricha.

b) *Přítel mládeže*. 1829. I. 49. Wswětlení několika pojmw a rozhodnutí z měřictví, od Sedláčka.

c) *Hvězdářství.*

a. Wábec.

1406. Obraz jasných nebes s krátkým popisáním nebeských těles, čili krátké poučení o hvězdách a jejich běhu od **NORB. WANKA**. 8. str. 40 s tabulí kamenopisnou: Přehled nejjasnějších hvězd, stálic na sewerní polokouli nebes, wyreysował Matěj Waněk, wryl Fr. Řehula, pro začátečníky a milovníky hvězdářství etc. W Praze u Tom. Tábora 1836. [Dle Bartákovy: Gemeinfassliche Anleitung zur leichten Kenntniss des gestirnten Himmels, Wien 1827.]

1407. **JOS. SMETANA**. Základové hvězdoslówí, čili astronomie, od etc. wel. 8. str. 189. se 4 tabulemi obrazců hvězdoslowních w půl přičném fol. W Plzni u Reiner a Šmida 1837. [Litrow, Schubert a Bode jsau nejhlawnější zdroje, jichž tu užito. Srow. Čas. mus. 1837. IV.]

1408. Nebe a země klíč, čili všerozumitelní začátkowé učení o nebi a zemi, od **ANT. W. HNOJKA** etc. W Praze 1843. 12. str. 158. [Posud. Kwět. př. 86.]

1409. W časopisech a) *We Wid. Listech*. Nebe se swými diwy (1813) od J. L. Zieglera Kalendář se swým významem (1814) od téhož. Přírozenost slunce, od D. J. Firbasa (1815).

b) *W Kalendářích*. J. Palkowiče prstonárodní wysvětlení kalendáře.

c) *Čas. mus.* 1828. O roku narození Krista Pána od F. Palaek.

1829. O pranostikách a kalendářích českých zvláště w XVI stol. od téhož. Staročeský všeobecný kalendář.

1832: Zpráva o cestě do měsíce od Litrowa. přel. F. Šír. 412.

d) *Česká Wčela*. 1834. Sestawení světů etc. 211. Říše tworstwa atd. 79. 1838. str. 6. Kalendář a význam jeho.

e) *Jindy a nyní* 1830. Saustawa slunce. I. 41. Slunce. 45. Zrcadlowý dalekohled s ryt. — II. 93. měsíc. Achromotický dalekohled.

f) *Květý*. 1838. 28. Boguslawski. — O trwalosti saustawy slunečné přel. Wrtátko. přil. 1838. 61. — Kopernikůw sen, od B. Pichla. 1839. 230. — Úkazy úplného zatmění na zemi. Now. 1842. str. 58. — Zatmění slunce. 1842. č. 51.

g) *Krok*. 1831. II. 240. Domněnka hvězdářská, od Bergnera. — 631. Kterau hvězdau tři sw. králowé wedeni byli?

1833—35. III. 181. O powětrnosti r. 1834, od Smetany.

h) *Přítel mládeže*. 1833. IV. O wlasaticích, od Lhoty.

i) *Světózor*. 1834—8.

k) *Wet. wpr.* 1831. I. 57. O kometách. 214. Hospodářské hvězdářství.

l) *Wlastimil*. 1840. III. 37. Něco o hvězdách, pokus přednešení prstonárodního, od Franty.

1842: Wrchy a doliny na luně; mlhowiny.

β. Kalendáře.

a. Roční.

1410. Kalendář nowý na rok 1783. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců skrz Matěje Glatze Faktora. 12.

1411. Jana Tomáše Höchenbergera Nowý kalendář neb Měsíčník k potřebě a užívání lidu ewang. náboženství na r. 1783. W Praze. 8. u Rosenmüll.

1412. Kalendář hospodářský a kancelářský. u Rosenmüll. děd. 4. 1783.

1413. Kalendář nowý hospodářský na r. P. 1783. u Fr. Gerábka 4.

1414. Minuci hospodářská ke cti sw. Wojtěcha, W Praze u Fr. Gerábka 1783. 12.

1415. *Michala Grüngera* minuci hospodářská to jest: Kalendář sedlský ke cti a chwále sw. Wojtěcha na r. 1785. W Praze u Rosenmüllerowských dědiců skrze Matěje Glatze Faktora. 12.

1416. Historický Kalendář na rok 1784. pro lid církwi českých obnowených. W Praze u J. Tom. Höchenbergera. 8.

1417. Nowý kalendář Toleranci pro weškeren národ Český katolického i ewangelického náboženství na r. 1787. W Praze od **W. KRAMERIUSA**, vycházel až do r. 1798. po 11 let.

1418. Kalendář hospodářský, od společnosti učené Pražské wydáwaný w 4. a 12. od r. 1795 až do r. 1836, u Háze.

1419. Nowá minuci hospodářská od e. k. hospod. spol. w král. Českém. W Praze u synů B. Háze. 6 $\frac{3}{4}$ archů. 1836. [Posud. Kwět. přil. XI.) W Praze 1804. Židowský kalendář na r. 1804. — Též na ostatní léta až do 1843—1846, str. 156. w 16.

1420. Kalendář powětrný na r. 1805 s některými přídawky sepsaný a wydáný od kr. Pražského hvězdáře *Aloys. Dawida*, w 4. 12. a 32.

1421. Wětší a zvláštější nowý i starý kalendář, od **J. PALKOWICE** w 8. W Prešpurku od r. 1802 až posud. Má přídawky historické i lehké zábavné weršowání.

1422. Kalendář toleranci na r. 1816. a 1817. wydal **W. ROD. KRAMERIUS**.

1423. Nowý toleranci posel pro katoliky i ewangeliky, aneb Národní kalendář od **J. HÝBLA** 1817. a 1818.

1424. Nowý kalendář do kapsy na r. 1820.

1425. Laciný Kalendář. W Brně. 12. 1820. 1822.

1426. Malý hospodářský kalendář na r. 1826. Brno. w 12. 1832, 1834, 1835, 1837.

1427. W. R. KRAMERIUS. Wlastenský pautník. Wšeobecný českoslowanský Kalendář na r. 1828? (cens. z Lit. 1817. 1. Řijna 1828) w Jind. Hradci. — Wěrný společník, nejnow. a všeobecně prospěšný Kal. na r. 1829 pro Čechy, Morawce, Slowáky a Slezáky (cens. 1. Čerwna 1830 we Widni.) Na r. 1831. Zřízení pro katol. a ewangelický spolu s kal. židovským a tureckým. Na r. 1833. Domovní přítel, zřízení pro 5ero náboženství. Na r. 1834. — Na r. 1826 (?) w Praze, w Somrowsk. imp. w 12. (Srow. weč. wyr.)

1428. Wšeobecný domácí a hospodářský Kalendář, wedením *Tomsy* od r. 1831, 1836, 1837, 1838 a 1839. W Praze u J. Spurného. w 4. 17 archů. Též na r. 1840, 1841, 1842, 1843. (23 archů.) [Srow. Kwět. 1836. 40, a 1837. 7.] 1844, 1845, 1846, 1847. (od W. Filipka sestawen) 20 archů a rytinami na dřewě.

1429. Nowý i starý vlastenský kalendář na rok P. 1830 podlé vysokosti uhlu nebeského na 48mý stupeň sporádaný, rozmanité, užitečné a kratochwilné věci, spolu s nejnowějšími událostmi w sobě obsahující, na r. 1830. W Liptowském šw. Mikuláši u Kašp. *Fejerpatakyho* k dostání. Tištěn w Lewoči pismen J. Werthmüllera. w 8. 5 $\frac{1}{2}$ archů. Též na r. 1831 až do 1841. [Posudek. Kwěty 1836. příl. str. 92 a 1837. příl. str. 23. 30.]

1430. Nowý Kalendář na r. 1842, pod názwem : Slowenský pozorník, od *FEJERPATAKYHO*. [Ohlaš. w Mus. Čas. XIV. str. 420. Kwěty Now.]

1431. Nowý i starý vlastenský kalendář a Slowenský pozorník na r. 1843. W Lipt. S. Mikul. u Kašp. *Fejerp.* z Klačan. Též na r. 1844, 1845, 1846. (str. 136.)

1432. Kapesní Kalendář na r. 1833, 1836, 1839. W Praze a Hrad. u Posp. Nar. 1847.

1433. Peštský Kal. na r. 1836. [bernolačině nejbližší.]

1434. Litoměřický všeobecný Kalendář. Pro duchowní, hospodáře, kupce, obchodníky, kapitalisty a všecky, kteří nějaké řízení neb jednání mají, začatý od prof. Dawida, dál wedený od Adama Bittnera etc. W Litoměřicích nákladem K. W. Medaua. w 4. 15 archů 1838-1839. [chybná čeština na mnoze]. Od r. 1832-36 Nowý Kalendář složený od p. Dawida. [Pos. Kwět. př. 42.] na r. 1843 (20 archů) 1844, 1845, 1846. W Praze. 24 archů, 1847.

1435. Kalendář hospodářský, od morawsko-slezské společnosti k zwelebení rolnictwí, poznání přírody a země na r. 1840 (Ponaučení

o wčelařtwí od *Jos. Sterna* atd.) W. Kwěty now. 1840. str. 24. — 1845. str. 19.

1436. Posel z Morawy, aneb domácí měšťanský rolnický kalendář, wydáwaný Fr. Gastlem, wzdělán od *ŠEMBERY*. w 4. 1840. s osmi obrázky. 1837, 1838, 1839, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, (s 2 rytin.) 1846. archů 8. 1847.

1437. Rozumný rolník, aneb nowý mor.-slez.-městský a sedlský Kal. od R. Rohrera wydaný 1837-1840. články jeho od *ŠEMBERY*, s pěti obrazci. [Oznám. Kwět. now. 1840. str. 32 a 1837 příl. II.] Rozumný rolník přestal r. 1844. místo jeho začal *Domácí přítel* wydáwaný od knihkupectwí Winikrowa a wedený pěci p. *OHÉRALA* a *MIKŠÍČKA*. (kalendář.)

1438. Kalendář na r. 1841, od *AL. ŠEMBERY*, u Al. Škarnicla w Holomauci, 2 strany w mal. 4.

1439. Kalendář stěnowý na r. 1842, od *W. ŠEMBERY*. w Holom. u Škarnicla.

1440. Kalendář hospodářský w c. k. m. sl. společnosti rolnické 1845. (str. 19.)

b. Stoleté.

1441. Stoletý kalendář, na způsob Kristofa z Helwíku, od *ANT. STRNADA*. W Praze 1793. 8.

1442. Stoletý Kalendář od r. 1797 až do 1900, w němž jména planet, jich welikost, wzdálenost a domnělá wlewání w počasý pro každý den obsažena jsau, spolu s všeobecnými a zvláštními prawidly selskými, pak s předpověděním powětří a s znamením počasu i rozličných postav jak měsíce tak i lidi i zvířat, zrostlin, bylin, vody a t. d. od *K. THÁMA* W Praze 1797.

1443. Stoletý kalendář, to jest: Důmnění hwězdárské na L. P. jenž jsau po milostiwém narození Pána a Spasitele našeho J. K. od r. 1800. až do 1900. w němžto se wynachází sedm nebeských planetů a poznamenání o ročních fíditelích a čtyrech částkách ročních, o auřadě každého roku, i také o zdrawí a nemocech, item: také jednoho každého měsíce powětrnost, všecko dle hwězdárského a neomylného počtu sporádané jest. Se všemi sem patřícími tabulkami a figurami vyplněný. 8. bez r. a místa, dle Zlobického u Fabiana Beinhauera. 1800, 1804, 1805.

1444. Týž (?) w Brně od r. 1807. až do 1911.

γ. Prognostika.

1445. Pranostika sedlská t. j. knížka o po-

wětri a správě, kterak spůsobnost času přes celý rok poznati se může. W Holom. 1775. w 12. znowu přehlidnutá a rozšířená. W Holom. u Jos. Hirnlowé. 8. 1736.

1446. W časopisech a) Rukoslowí. Č. *Wčela*. 1845. č. 14.

b) *Květy*. 1839. str. 262. Mohauli počasí a chvíle předoznameny býti? od K. Fejerp. 1842. č. 64. Příčiny panujícího sucha, od Maška. — 1843. č. 73. Ještě něco o powětrnosti od F. Maška.

c) *Wlastimil*. 1840. II. 249. Hlavní příčiny, proč nyní více suchých než mokřých let míváme, od Fr. J. Maška.

d) *Wojenství*.

1447. Článekové wojenství pro c. k. armádu. We Widni 1798. 8. přel. od J. ZLOBIC-KÉHO. Též 1808. 4.

1448. Exercier-Reglement pro c. k. Infanterii česky přeloženo (od J. NEJEDLÉHO). W Praze 1808. 8.

1449. Zachowávání a předpis služebný c. k. sprostého wojáka, gefreytra, tamb. a kaprálá s otázkami etc. Přel. A. S. F. 1808. W Prešpurce J. P. Weber. 8.

1450. Cwičení a užívání zbraně, její částky, její čistotné chování a o některých jiných wojáku potřebných věcech w c. k. wojsku. 16. str. 32. W Praze 1826.

1451. T. BURIÁN. a) Služebný předpis pro sprostého wojáka, swobodníka a bubeníka c. k. pěchoty; pak částky ručnice pěchoty a o měření a trefení. W češtinu přel. etc. 12. str. 64. W Praze u Posp. 1834.

b) Cwičení se we zbrani jednotlivých wojáků, řád a zdělka c. k. pěchoty, přel. etc. 12. str. 103. W Praze u Posp. 1835.

c) Předpis služby sprostého wojáka, desátníka, sedláře, kowáře a trubače při c. k. jzdě. od T. Buriana. 12. str. 66. W Praze u Posp. 1836.

1452. Zachování sprostého wojáka c. k. pěchoty. Přel. z něm. od FRANKA praporečníka etc. W Hrad. Kr. 1829. II. wyd. 1829. 12. str. 60.

1453. Wýtah z poučení o sporázení ručnice a o jejím zachování. (Auszug aus der Belehrung über die Beschaffenheit des Gewehres und dessen Conservation.) W Praze, u Špurného. 1 arch. 1842. něm. a česk. Wyučování službě polní pro c. k. pěchotu, w čest. přel. MATĚJ KNAYSLS, zkaušený učitel jaz. česk. W Jihlawě u J. Ryppla. b. r. (1838). w 12. str. 118. [Posp. Kwět. příl. 1838. str. 29.]

1454. Polnej pořadnej strážii hlavní pravidla wedle článku dewátého 1840 zákona krejnského pro školskau mládež slawnej stolice

Šariskej. W Prešowě wytišt. u Michala Radlitzce 1843. str. 26. mal. 8.

1455. W časopisech a) *Čas. mus.* 1828. O wálečném umění Čechů w XV stol. od Fr. Palackého. — 1845. str. 398. České puškařství od T. Buriana.

b) *Květy*. 1843. č. 24. Starodáwní wojenské zřízení měst Pražských, od W. Wlad. Tomka.

H. ZNÁMOST PŘÍRODY.

a) *Přírodopisy*.

1456. Krátký weytah wšeobecné historie přirozených věci mimo přílepek některých paměti hodných příběhů a poznamenání některých českých slow, kteráž se w této knížce nacházejí, k wšeuzitečné potřebě českého jazyka w c. k. Terezian. wojenské akademii w Nowém městě, nawržený od MAXIMILIÁNA ŠIMKA, řádu škol pobožných. We Widni k dostání u Hermana Jos. Kruchtana 1778. 8. písmý Šulcovými tištěno.

1457. Historie přirozených věci pro mládež od AL. PARÍZKA w Praze 1784. 8.

1458. Kratičká historie přirození k pomoci a k dobrému jak učitelů tak i mládeže školské sepsaná, ano i k rozšíření lepší a k Bohu wedaucí známosti tohoto swěta, wůbec na swětlo wydaná skrze LADISLAWA BARTOLOMEIDESA etc. s desíti jeho vlastní rukau na mědi wrytými tabulkami, roku 1798. 8. str. 63. W Budíně u Kat. Landerowé 1798. 8. wel.

1459. Krátké zlomky z přírodopisu nalezají se w kniže: Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben etc. von FR. TOMSA. Prag 1801.

1460. Funkowá kniha: Naturgeschichte für Kinder, jest přeložená od FR. TOMSY 1809. Rkp. (u prof. J. Nejedlého.)

1461. Popsání a wyobrazení nejznamenitějších zvířat z hist. přirozených věci od J. HYBLA. W Praze 1811. 8. str. 152.

1462. Průbička užitečné kratochwile ze známosti přirozených věci, w rozmlauwání učitele s dítkami, od MICH. KADANĚ etc. W Praze 1819. u Boh. Haze. str. 275. a předm. VIII.

1463. Pojednání o bylinářství w Čechách od P. Kašp. hrab. ze *Sternberku* etc. ANT. PUCHMAYER přel. W Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 152.

1464. Flora Čechica etc. Kwětena česká s poznamenáním lékařských, hospodářských a řemeslnických rostlin od doktorů lékařství J. Swat. a K. B. Preslů. W Praze 1820. 8. (lat. s česk. jmény bylin.)

1465. J. S. PRESLA a) O přirozenosti rostlin, aneb Rostlinář, obsahující: jednáni o žiwobyti rostlinném pro sebe a z ohledu jiných žiwoků podlé stawu nynějšího znání; k roz-

šíření přírodnictví, v potažení na užitečnost v rolnictví, hospodářství, řemeslech, umění i obchodu a vztahování obzvláštním na lékařství, vydán trudem Bedřicha Wšemíra hrab. z Berchtoldu a J. S. Pr. doktorů lékařství. W Praze 1820. 4. Oddělení I. str. 300. Odd. II. obsahující popsání a vyobrazení rostlin podle řádů přirozených spořádané s významáním vlastností, užitečnosti, obzvláště vývodů a zplodin, způsobu vydobývání, posledních dobroty a porušenosti nejjistějšího poznání a zkaušení etc. Díl I. 1823. s 124 poloarchy a 80 obrazy. Díl II. 1825. s 127 poloarchy a 80 obrazy. Díl III. 1835. s 54 poloarchy, 36 obrazy. [pro nedostatek odbytu více nevyšlo].

b) Barona Jiř. Cuviera Rozprava o převraťtech kůry zemní a o proměnách v živočistvu jimi způsobených v ohledu přírodopisném a dějepisném od etc. 8 str. 318 a 4 obraze. W Praze arcib. tisk. u W. Špinky. 1834. [Pos. w Wčel 1834. od Amerlinga].

c) Ssaectwo. Rukowět saustawní k poučení vlastnímu. Podlé nejlepšíh pramenůw wydál atd. 8. str. XII a 388. W Praze u Posp. 1834. [Pos. Čas. mus. 1834.]

d) Nerostopis čili mineralogía. Rukowět saustawná k poučení vlastnímu. Wydál atd. Wel. 8. str. XVI. a 628. s 1677 výkresy na 41 obrazích představenými w přič 1/2 fol. w kamen ryté od Merklasa. W Praze u J. Špurného 1837. [Pos. Kwět. př. 2].

e) Wšeobecný rostlinopis, čili popsání rostlin we všelikém ohledu užitečných a škodlivých. Dwa díly. [Nowočeské bib. vydávané od Mus. číslo VII. Spisů musejních č. XXIII.] W Praze 1846. str. XXXII. a 2072. u Karla Vetterla.

1466. Wyobrazení a popsání w polínku třeshového kmenu r. 1745 w Hoře Kutny 19. Unora ze zahrady Wšech Sw. od jakéhosi Konrada, rozeného Moškwanu ufatého, a při rozpoltění nad stéblo hlaub jako do dřewa samorostle spatřného kříže (od 1822 w Museum českém) vydává JOS. FR. DEWOTY etc. W Praze 1823. 8. 1 arch s obrázkem u Fetterl. z Wildenbrunu.

1467. Drahná část Zoologie podlé Okena, od J. KAUBLE w Rukopis.

1468. FR. ŠÍR. Krátký přírodopis, čili poučení o věcech w přirozenosti se nacházejících, jakož o živočích, rostlinách a nerostech, a jich krátké popsání. 8. str. 152. W Jicině, u F. Kastránka. 1835. [Pos. w Kwět, 1835 od Amerl. Odpověď tamž 1835. 9.]

1469. J. N. FILCÍK. Přírodopis eo kratochwilník školní pro dospělejší mládež českoslowanskou. Wel. 8. str. 208 a 26 obrazů

kamenopisních. W Praze arcib. tisk. 1834 [Podlé Funkes Naturgeschichte etc. Wien 1800. Posud. w Kwět. 1835. 29. Wčel. 1837. 166.]

1470. K. AMERLING. Knižka o hmyzech, neboliž naučné wyprawování o motýlech, wčelách, chraustech, komařích a j. příklady paměti nejhodnějšími pro ditky česko-slowanské, od wraucioho jich přítele A. K. 16. (str. 108 a ryt.) W Praze arcib. tisk. 1836. [Srow. Kwět. 1836 př. 56.]

1471. W. STANĚK. Přírodopis prostonárodní, čili popsání zvířat, rostlin a nerostů, wedlé tříd a řádů jejich. S obrazy. W Praze 1843. w 12. str. XIV. a 496. Malé encyklop. nákl. čes. mus. díl III. [Pos. Kwět. now. 1843. 93. — Wčela 1844. str. 20.]

1472. Křímky čili rostliny na Alpách. 8. str. 32. 1846, od K. AMERLINGA.

1473. W časopisech a) W Učiteli lidu. 1786—8 mnohé části sem nalezejí, k. p. w I. běhu str. 699 a 776. etc.

b) W Hlasatelí: O opicích, králi hadu, slonu, orlu, lwnu, welrybě, bobru, Aučinkowé zemětřesení, sopky etc.

c) W Rozmanitostech Mravenčí lew, paměti hodní psi etc.

d) We Wid. Listech: Neobyčejně welicí stromowé, o šafránu, rejži etc.

e) W Kroku: Nawrzení saustawy živočichů dlé tříd, řádů a rodů a j. menší.

f) W Příteli mládeže: Diw přirozený w Sedmihrad. zemi, o Krkonoších etc. O přirozenosti wčel. 1841. Kučera Jos. —

g) Čas. mus. 1827. Podivné widění (fata morgana) od W. Sedláčka. — 1833. O powětřoních od J. S. Presla. 1835. O zkamenělem strupanu. — Řeči hrab. Kasp. Sternberka we výročních shromážděních společnosti obsahují pojednání z přírodopisu 1827—1836 k. p. Obraz geognostického skladu země české (1831). O kwěteně předswětě (1832) — O zkamenělinách živočišných (1834) atd. — 1836. Čerwotočiny w listu wádrlice wějřínikolisté. — Opis stéblorupatce ostnorupého, od Kordy. Opis dwau druhůw slezinníka, od K. B. Presla. — 1838. O powstání powětřných kamenů a přítoku mořského dle rusk. od J. J. — Rozhorecké jeskyně, od J. W.

h) Čechoslac. 1831. V. VII. Umělecké schopnosti některých hmyzůw. VII. Hmyzové co přičina rozličných neduhůw u lidí a zvířat, od Amerlinga.

i) Samo. 1832. Polewníci (infusoria). Krok. 1833, od Amerlinga.

k) Česká Wčela. 1834. Polární medwěd. Psi kamčadalůw. Low zubrů, tygrů. Šaguar. Zúřiwost sokola. Krotitel hadů atd. Sestawení swětů. Říše tworstwa atd. 1835. Působení wěd na mrawy lidské, z angl. od Strobacha. — 1836. Z přírodopisu obrazy. 1837. č. 22. Tužebník. (Amerling) č. 3. — Wčela. 1837. č. 2. 1838. Skořicowý strom. Korale. Wzdělávání wina. Wíklon. Maudrošt psů. Pud zvířat. Plenitel chřestějů. Rýže, indigo, bawlna, tabák. Slawík. Trubač a tygr. Pes se pomstil chytré. 271. — Neobyčejná náklonnost krysy. str. 351. 1839. Káparowý keř. Wěk někt. zvířat. Ukazy z přírody. Říše rostlin. Zřídla Wisly. 1840. Wěrnost psa, z wlsk. — Pohanka. Dub wěkwotivý, od Dundra. 1842. Mladost a stáří země. — Odkud wzali Angličané zrostliny k swé potravě. Tepání krwe u zvířat.

fat. Rtuťové pokopy. Fata morgana. Powěří. 1843. O tabáku, od W. Pokorného. Nasolování sledův. 1844. Kačice, od A. V. č. 17.

l) Jindy a nyní. 1829—1833. rozličné částky.

m) Krok. 1831—36. O nerostech, od F. Presla. Popsání hlavi tyčkowce. O platině. Ponawrzení saustawy živočechův dle tříd, řádův a rodu. — Hlsta w brauku, krajínik nazwaném. Skameněliny korejšůw. Stáří pohoří ewropejských E. Beaumonta atd.

n) Květy. 1834. Zpráwy z Uher. 1836. Dwojji poněti o přírodě, od Rozsypala. 1839. Příwaly. Nowý nálezek w přírodní saustawě rostlin. 1843. Hist. slowo o tabáku, od Fähricha. č. 43.

o) Přítel mládeže. 1827. Bylinářská abeceda. — 1833. Hmyzowé, od Strnada atd.

p) Rozl. pr. 1826—28. Čechy atd.

q) Swětosor. 1834—5. rozl. částky.

r) Weč. wpr. 1831—2. Hospodářský živočichopis, od Amerlinga.

s) Wlastimil. O půwodu a rostení nehtů, zubů, vlasů, od W. Staňka. 1842. 71. — Tworění kameného uhli za prawěkůw, od Maška. 1840. III. 227. — Pokus o přetwoře rostlin z Göthe, od J. Čejky. 1842. 152. 256.

b) Člowěk opis.

1474. W. STANĚK. *a)* Základové pitwy (anatomie) čili saustawní rozbor a popis těla lidského a jednotlivých jeho částek. W Praze 1840. 8. str. 274 a obsah. Přitom: Pitewní atlas, aneb desatero obrazů částí lidského těla s pětiarchowým wysvětlením.

b) Krátký přehled leboslowí s přidáním objasněním smyslů a zabywů mozku, jež sepsal a vydal etc. W Praze 1840. u W. Špinky. Wel. půlarch w 4 s kamenopisným obrazem.

1475. W časopisech *a)* W *Rozmanitostech*: O žiwobytí a obydlí prwních lidí w jeskyních G. 3. od L. Zieglera. Silní lidé P. 76, od Fr. Špinky. Změny pokolení lidského, od Zieglera E. 47. Měsícnice w Čechách C. 68. Čistotné a zdrželiwé ženy, od Gallase R. 74. O narození a smrti člowěka. A. 65.

b) *Květy.* Uhrančiwé oči, od W. Nebeského. 1840. 246. Krásné pohlawí, od J. Procházky. 5. Znamenitá pamět. 1835. str. 206.

c) *Cech.* 1832. O letorách, od Amerlinga.

d) *Jindy.* 1831. I. 3. *Krok.* 1831. Člowěkoslowí od Ant. Jungmanna. II. O lidech země požíwajících. 476.

e) *Česk. Wčela.* 1845. Umričí hlawa, č. 7.

1473. Pojednání o drobnohledné powaze mozku a nerwůw, jakož o tráwení ústrojném od Purkyně. w rkp. [w Michl. obr. str. 210.]

c) Přírodopyt.

1476. O žiwlech pro mládež, na způsob Eberta, Bysinga a jiných. Od ANT. HYNKA GOSTKY z Saxenthalu. W Praze u J. K. Hraby. 1776, 8. str. 46. Po druhé 1791?

1777. FRANT. TOMSY *a)* W měsícném spisu od r. 1787, některé částky. *b)* Spis o zimě čten w generálním shromaždění hospodářské vlastenské společnosti slezké od J. K. G.

Bernera 23. Unora 1789. Na česko přeloženo etc. W Praze 1801. 8. str. 32.

1478. Odkryté tajnosti čarodějnických kusstů k weystraze a wučowání obecného lidu o powěřích a škodliwých bludích, sepsané od P. z Eckartshausen, do morawského jazyku přeložil upřímný milownik swé vlasti (Prof. MONSE). W Olomauci 1792. 8.

1479. Nowě wynalezený prostředek oheň dokonale a jistotně uhasiti. Ze šwedského do českého jazyka přeložený od MATĚJE HOLLAURA. We Widni a w Praze 1794. 8.

1480. Fysika aneb Učení o přirození (Nature) k prospěchu jak celého Národu, tak zvláště lidu obecného a pěkného Umění žádostiwého sepsané od PAWLA MICHÁLKO etc. W Budině u Ant. Landererky 1819. 8. str. XVI. a 512. Prwní to fysika saustawná bez matematických důwodů w českém jazyku podlé Mundta, Vietha, Helmuta a Höpfnera a j. W předmluwě zmiňuje spisowatel o jiném spisu swém:

b) O škodliwosti powěry.

1481. Základové přírodnictwí aneb Fyziky a Matematiky potažené, neboli smíšené. Z mnohých jinojazyčných na slowo wzatých spisowatelů wybral a sepsal WOJT. SEDLÁČEK. W Praze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 8. str. X. a 250.

1482. Důkladné a mnohau zkušeností ztwrzené pouačení o hromo- a kruposwodu, aneb kterak se dle Tholardowa způsobu obrany proti hromo- a krupobití stáwěti mají; s ponawržením, jakým způsobem celé obce s obydlím i polnostmi od škodliwého hromo- a krupobití skrownau wylohau zachowány býti mohau. (S wyobrazením w kamenotisku). Dle A. Tedeschi, spoluauada c. k. hospodářské společnosti w Štýrsku. W Praze 1825. u z Schönfeldu.

1483. JAN SW. PRESL. *a)* Lučba čili chemie zkusná z nejlepších spisowatelů wybral etc. 8 str. 278. W Praze, arcib. tisk. 1828.

b) Dil druhý. str. 318, a 8 bez zn. tamže 1835.

1484. JOS. SMETANA. Silozpyt čili fysika. W Praze 1842. wel. 8. str. 435 mimo obsah a 7 tabulek rytin. Nowočeské bibl. wydáwané nákl. mus. č. II.

1485. KAR. AMERLING. Lučba čili chemie řemeslní. Jest to vlastně Část I. počaté knihy: Promyslný posel, spis wšenauční pro obecni lid a pro každého, kdož w uměních, zvláště w řemestech a mnohých žiwota záležitostech poučení hledá. W Praze 1840. arcib. tisk. wel. 8. str. 416. Dil II. 1846. tamž. str.

b) Přehled lučby čili hmotozpytu. Tabule na wel. archu, dwa listy. 1840? *c)* Lučebne

skaumání na suché cestě, 1846 posud jen částka.

1486. F. S. KODYM. Zábavy nedělní, čili prostouřrodní poučování w silozpytu. Část I. o teple. W Praze arcib. tisk. 1848. Wel. 8. str. 536 a ukazatel. [Poz. od Dr. Čejky Kwět. 1844. str. 128.]

1487. KAREL ŠÁDEK. a) Přírodoskum neb Fysika, čili učení o přirozených věcech (s rytinau). Pro učitele vzdělal a na swůj náklad vydal etc. W Hradci Král. 1825. písmem J. Pospíšila etc. 8. str. 174. rejst. b) Hlyboměrství neb strojnictví čili mechanika s 57 obrazci ku prospěchu umělcům, řemeslníkům, jakož i mládeži. W Praze u Posp. 1830. 8. str. 96.

1488. W časopisech a) *W Hlasateli*: Umění přirozených věcí (Helmutowa fysika) opatřením J. NEJEDLÉHO přel. (posud ne celá) I. 212, 394, 572. II. 99, 404. III. 314, 459. IV. 235.

č) *Čas. mus.* 1837. O idealnosti prostoru zrakového, od Purkyně. — O duševném žiwota nyn. časů (silozpyt) od Amerlinga. str. 418. Zpráva o shromáždění něm. přírodozpytatelůw, w Praze od Smetany. 1839. Nowá zkauška s električností, dle rusk. od J. Malého.

c) *Jindy a nyní.* 1831. II. 25 atd.

d) *Krok.* 1831. Příčina zemětřesení, dle Biota, od S. Presla. 136. — Aučinky zemětřesení na jisté zřídlo.

e) *Kivěty.* 1839. Přitwaly od K. F. 414. — 1842. Wynalezení elektromagnetismu. Now. 30. doplněk 36.

f) *Wec. vgraš.* 1831. I. 68. Bilinský kyslík.

g) *Swětosor.* 1834—5.

h) *Wlastimil.* 1840. IV. 131. Galvanoplastika, od Dr. Staňka.

d) Hospodářství wšebec.

1489. Naučení o poznání počátků sedlského hospodářství. (W. Částku V. Díl II. knihy k čtení pro sedlské školy w c. kr. zemích.)

1490. Hospodářská ruční knížka od JOS. TABORSKÉHO. W Praze 1788. 8.

1491. První nowá hospodářská škola w králowství českém na statku P. z Schönfeldu jménem Trnowan etc. W Praze 1791. (přeložena od NATH. HOLAUERA, faktora.)

1492. JURA FANLIHO a) Pilni domajši a polni Hospodar, winaučující newědomého pochybujícího hospodára, též napominající leňiwu Gazdinu k potřebním pracám celého roku od Mnohowelebu etc. W Trnavě 1792. 8. str. 234.

b) Druhá stránka, w kteréj po smrti prwného Druhí Pilni Hospodář wikládá newědomému Hospodárowi a leňiwěj ěazdiňe jaké má práce pres celí rok w každém měsici a jakim Spůsobom wikonáwał. Pridává též ke každému Mesicu Prognostiku wikládající z ňebeských znakow a s powetrá, budúce úrodi, a časi. W Trnavě 1792. 8. str. 464.

1493. Krátké obsahnutá prawidla k zprávě hospodářů od W. Redelhammera; přel. J. RULÍK w Praze 1802.

1494. Krátké poučení o hospodářství polním pro obecný lid. Z něm. přel. ANT. PUCHMAYER. W Praze 1817. 8.

1495. Hospodář rozumný, aneb učení o rolnictwí a chowání dobytka s třemi přidawky o wyměřowání polí a wedení hospodářském, kteréž dle B. G. Schnee sepsal NORB. WANĚK. W Praze, 1822. 8. u Straširyvky.

1496. Hospodářství. Rkp. fol. (w XIX. stol.) w Museum.

1497. Ponawrzení pro nižší hospodářské služebníky, od Karla bar. Puteany. 8. w Praze u Házůw 1826.

1498. JOS. BLAHA. Naučení pro mladé sedlské hospodáře, jak mají hodnost stawu swého poznati, maudrosti z přirozených věcí nabýti, domowní pořádek držeti, zkušēnosti se zprawowati, a cíl, ku kterému člowěk od boha na swět postawen jest, znáti, aby mohli bohati, šťastni, spokojeni a blaženi při swém powolání býti. Sebrané a w jedno uwedené od etc. 8. str. 124. W Praze 1829.

1499. JOS. FR. KAUBLE. Hospodářská kniha k čtení pro wšebecné naučení. 8. str. 288. W Praze arcib. tisk. 1833.

1500. J. M. KOPECKÝ. Udání základu k haub vzdělávání země, jak to Čecha řeč a jeho pluh wyjewuje. 8. str. 20. W Praze u J. Spurného 1834. [Řeč i prawopis špatný.]

1501. J. ŠULEK. Kunšt žiwé ploty dělati, z mléka wíce másla wywesti, a wšebec bohatějším se státi (Kat. Fej. 1835.)

1502. Jiří Wolný, aneb příklad, jak mnoho dobrého rozumný muž w obci spůsobit může, hospodáři wšebec, zwláště ale k užitku milého stawu sedlského. Sepsáno (po něm.) od Wojt. Šwippa, aučtowního u kniž. Fürstenberka, nawrženo a wydáno od c. k. hosp. Společnosti w Čechách. (Překladatel do česk. N. WANĚK.) Wel. 8. str. 350 a 11 ryt. w Praze 1835 tisk a papír synů B. Háze. Nowé wyd. 1837. [W čas. mus. 1836.]

1503. Ponaučné a zábawné listy pro polni hospodáře a řemeslníky w Čechách. Wydáwané od c. k. hospod. společ. w Čechách, pěti Dr. Mat. rytíře *Kaliny z Jäthensteina* etc. zčeštěné od J. ŠTĚPÁNKA Ročník I. w Praze u Synů B. Háze. 1838. wel. 8. str. 384. — Ročník 1839 též; 1840, 1841, 1842, 1843 též; Ročník 1844 přel. Jos. Weselý. 1845 též 1846.

Obsahuje polni a domowní hospodářství, hospodářskou techniku, wědomost o řemeslech, powinnosti k státu, wrchnosti, duchownímu, učiteli atd. anekdoty, úkazy w přírodě, ceny owoce, obilí atd.

1504. **M. D. RETTIGOWÁ** a) Dobrá rada slowanským wesničankám, aneb pojednání, kterak by pokrmy ony prosté, laciné i chutné připravowati, a tak se buď pro budauci swau domácnost, neb pro službu cwičiti mohly. Podaná od etc. 8. (str. 68.) w Praze u Posp. 1838. [Těž německy.]

b) Mladá hospodyňka w domácnosti. 1840. w Praze u Posp. 8. str. 264. [Pos. Kwět.] now. 1840. 67.]

1505. Žiwa, spis rolnický a lesnický, wydáván od **HYNKA POLCE**. W Praze u Posp. 1842. 8. str. 33. [Pos. Kwět. 1842. str. 104. Now.]

1506. **JOS. PEČÍRKA**. Wacław Nowák, aneb sedlák, jak by měl býti. Hospodářská kniha etc. W Znojmě 1847 nákl. E. J. Fourmiera, kněhkup. w 8. str. 249. Díl první.

1507. W časopisech. a) *W Učitelí lidu*, kterýž hospodářství nejvíce za předmět měl.

b) *W Hlasatelí*: Práce w Lednu etc. od swob. P. z Puteany, přel. J. Nejedl.

c) *W Rozmanitostech*: O weynosu obilí w Čechách. O brambořích. Proti snětivé pšenici etc.

d) *W kalendářích hospodářských*, zvláště od učené společnosti wydávaných od r. 1795 až do letoška mnoho pojednání o wěcech hospodářských do českého přeložených se nalezá.

e) *Česká Wčela*. 1834. str. 139. Upotřebowání bramborových klí k plemenění. — 1845. str. 23. Nový důležitý wynález w polním hospodářství (z rusk.) samožnec. — *Z Polny* [Péče o staw sedlský] 1845. str. 132. Maudrá prawidla pro rozumné lidi. č. 45.

f) *Květy*. 1834 atd. 1838. 341. České ruchadlo, od Šembery. 1839. str. 373. Obraz dokonalého rolníka. Z něm. přel. od P. Č. Reitingra. — 1842. str. 61. Nový znamenitý nálež w polním hosp.

g) *Čas. mus.* 1829. O pohoření a náhradě škody, od Slámy. 1832. Pliwník od J. J. (též o sobě. u Posp.)

h) *Cechoslaw*. 1831. Ruchadlo, nový pluh český.

i) *Jindy*. 1833. I. 30. 189.

k) *Hronka*. 1836. Nawrzení některých prostředkůw, jimiž by wenkowský lid . . . zdokonalowati se mohl, od K. Amerlinga.

l) *Pautník*. 1826. Pluh na saních atd.

m) *Přítel mlád*. 1831. Ponawrzení školní (stěpařství, wčelařství) 1834 atd.

n) *Rozl. Pr.* 1826—1830. Rozhled hospodářství letošního r. u střední Wltawy, od Slámy.

o) *Swětozor*. 1834—5. Rolnictwí w Čechách.

p) *Tatranka*. 1832. Hospodářské a kupecké wěci.

q) *Wečer. wyr.* 1831—2, od Amerlinga a Waňka.

α) Wčelařství.

1508. Wýtah z nowozkušeneho wčeláře, aneb *Antonína Janši* kniha o wčelách, w Uher-ské Skalici 1775. 8.

1509. *Antonín Janša*: podstatná učení a zpráva o chowání wčel, z něm. w češtinu uwedená od K. J. A. TRUTNOWSKÉHO W Praze 1777. 8.

1150. Jednání o dobytku owčím. 1781.

1511. **JOS. JANIŠE** Aučnliwé zprawowání wčel pro lid obecný, s potřebnými tabulkami a wčelním kalendářem. W Praze 1789. 8.

1512. Na rozkaz slawné králowsko-uherské místodržící rady vydal *Jos. Toldy* důležitý spis o wčelách w uherském jazyku, kterýž i na slowenský jazyk přeložen a wydán byl 1789.

1513. Nowá wčelní kniha pro lid wenkowský w c. k. zemích od **JOS. ANT. JANIŠE**, faráře Hostiwařského, blíž Prahy. W Praze u J. F. z Schönf. 1790. 8.

1514. Obsah potřebných naučení a prawidel, wedlé kterých se wčely rozšafné a s užitkem opatrowati dají, w B. Bystrici u J. Jos. Tumlera 1792. 8. od **JANA GLOSUSA**, kazat. w Roštáři.

1515. Maudrý wčelař, nebo ponaučení, na jaký způsob se wčely skrz celý rok k hojnějšímu užitku zprawowati etc. mohau od Waw. Pomocníka. W Praze 1811. (u J. Buchlera w komisi.)

1516. Rozmlauwání o wčelařství wčeláka, mlynáře a wináře, dobrých sausedů od Slowáka (S. K.) W Prešpur. u dědiců Belnayho 1816. 8. str. 85.

1517. Zpráva wčelařská o Opatrowání wčel w dvojitych Ulech, se zvláštím ohledem na magacíny, kláty a koše. Sepsaná od P. Jana Čaplowice z Hontu. Nyní podle druhého wydání z německého jazyku přeložená skrz J. B. S jednau wryrtau tabulí. 1817. We Widni w kniharni Ant. Doll. 8. str. 92. (Wčec dobrá, řeč uprostřed mezi českau a slowenskau.)

1518. Witek, wčelař a spolu aulař, nebo: Potěšitelná naučení pro wšeccky ty, kteří wčely chowají etc. od P. Jana Oettla. Přeložil J. A. Dunder, wydala c. k. wlast. hosp. společnost w Čechách. se 2 dskami. W Praze 1843. 8. str. 148.

1519. **A. ŠEMBERA**. Krátké ponaučení o wčelařství, dle Got. Sterna přel. etc. W Brně u Gastla 1840. 8. str. 58.

1520. W časopisech. a) *Přít. Mlád*. Rozmlauwání o wčelách při zkaušení wčejném r. 1837, od Kučery Jos.

b) *Česká Wčela*. 1840. str. 98. Slowo k ochra-ně wčel, od Fr. J. Bojenického. — 195. Wčelařství w jižních Čechách, od Jos. Wondry. — 311. Wčely, od K-ka.

c) *Rozl. pr.* 1825—1833, a *Pautník* 1826.

β) Owčáctwí.

1521. Krátké a užitečné jednání o dobytku owčím, jeho pastwách, zimním chowání, nemocech, léčení, od **FR. SWOBODY**, faráře we Winařích. W Praze u Johanny Prusowé 1781. 8. str. 62, též 1789. (Z wlastní zkaušení psáno.)

1522. Wieganda Naučení pro owčáky a jiné držitele owčinů. Z něm. přeložil JOSEF RAUTENKRANC. W Praze 1798. 8. str. 100. (u Kašp. Widtmána.)

1523. Prawidla k zprávě hospodářů a polních mistrů o owčím dobytku od J. RULIKA 1802.

1524. R. André Krátce obsažené naučení o chování owčím dobytka pro owčácké mistry etc. vydané od sjednocení přátel a znatelů owčáctví etc. přel. DOM. KYNSKÝ. 8. W Brně 1818. str. 58. u J. G. Gastla.

1525. JAN HÝBL. J. G. Elsnera owčácký katechismus jakožto naučení pro owčáky; přel. W Praze 1831.

1526. W časopisech a) *Česk. Wěsta*. 1845. str. 243. Zavedení Peruanských owců do hor Krkonošských, od Ant. Fähricha.

b) *Rozl. pr.* 1833. O zlepšení owců.

c) *W Kalendářích*.

7) Krmení dobytka.

1527. Tejné Rady Šubarta dobře míněné wolání na všecy sedláky, kteří nedostatek píce trpí, i taky na české. S důkladným naučením, jak lehce a hojně jí dostat, následowně jak k mohovitosti přijít mohau. W Praze w c. k. norm. Imp. 1785. 8. str. 39. Nejw. p. purkrabí toho času kníže Karel Egon z Fürstenbergu tuto od saského tejného Rádece Šubarta sepsanau knížku přeložiti FR. TOMSOWI, a zdarma mezi lid rozdávati kázal.

1528. *Jana Wáclawa Rotha* laciný prostředeck, jak i ze špatných a suchopárných polí žiwná a dobytku příjemná píce w hojnosti dostat se může, skrze co na polních požitéch ani ta nejmenší ujma se nestane, nýbrž jaré obilí znamenitě se zlepši. W Praze w c. k. norm. Impr. 1787. 8. Přel. FR. TOMSA.

1529. RYBAY přeložil z němčiny: Ueber Futterkräuter 1793.

1530. Jednání o rozplemenění a potřebě kopřiw. přel. B. DLABAČ, w Praze 1799. 8.

1531. Zpráva podle níž skrze zahlazení Uhorok (úhorů) a obecného pasztwiszka pole ponaprawené, a k lepšímu chásznů obrácené, Staw Gazdowszky ale w požehnanější proměněn býti může. Z csaszky z němeczké knížecsky w slowencsinu wytahnutá, z csaszky pak některými potřebnými přídawkami zaopatřena a do jiného poradku uwedena od SAM. FABRY. W Prešowě u J. Mich. Rádlitz 1803. 8. str. 39. (z něm. Cromes Futterkräuterbau, w nářečí Sarošském plna idiotismů.)

1532. Praktické poučení o dětelině a wyvázení dětelinowého semene etc. w něm. (1797) wydáno, kteréž do slowenč. přeložil JAN

MOJŽIŠOWIČ. W Prešp. 1804. 8. str. 36. (českým nářečím psáno.)

1833. Unterricht über den Anbau und Behandlung des Mohar (panicum germanicum) als Futterpflanze, dann des Johanniskorn von Jos. Graf Malabaila von Canal. 8. 1805. něm. a česky.

8. Štěpařství a zahradnictví.

1534. Naučení o štěpařství, kdežto krátká a podstatná prawidla se obsahují k wywedení hned od jader, neb pecek rozličného owocného stromowí, jak planého tak i štěpného, od WÁCSL. SKRIWÁNKA. W Praze 1798. 8. (půwodní.)

1535. Jana Jiřího Brunhauzera (na česko přesazené od JANA ŠUBERTHA.) Wynaučení strany welikého užitku stromů ořechowých a kterak se štěpy ořechowé snadně i bezpečně sázeti a vzděláwati mají, s přidawkem o tážení oleje z ořechowých jader k potřebě hospodářů a lidí wenkowských. We Wídni 1802. 8.

1536. Fr. Xaw. Geiger. Zpráva užitečná zahradné stromy na nejlhčí způsob wywoditi a obchodit. Na slowenský jazyk přeložena s dvěma přidawkami od SAM. FABRY. W Prešowě u J. Mich. Rádlitz. 8. (1803) str. 132.

1837. Naučení o sázení a štěpowání karlátowého a šwestkowého stromowí etc. složené od uroz. P. Frant. z Dietrichů, zemana morawského etc. z něm. jazyka swobodně w obecný morawský přesazené od kníže TOM. FRYČAJE. W Brně u Jos. G. Trasslera. 1804. 8.

1838. Zpráva o sázení a obdělávání stromowí. Sepsaná od Slowáka a wydána péčí a nákladem Jiř. Palkowice etc. W Preš. písmem Belnayho dědiců 1817. 8. str. 96.

1839. Naučení o chování, šlechtění, hlídání a ošetření owocných stromů. Ku potřebě pro lid a školy wenkowské, od JANA TEPLÉHO 1822. 8.

1540. *Jakuba Bamberga*: O štěpowání stromů. Knížka ku prospěchu mládeže, kterou sepsal etc. Wydaná od sadařské jednoty nákladem c. k. hospod. spol. české. 8. (str. 102. s listy wyobr.) W Praze u B. Háze. 1835.

1541. KAREL HRADECKÝ: Sto a pět otázek o štěpařství pro mládež etc. 12. str. 48. W Praze 1835. u Posp.

1542. FR. SLAWÍČEK, Josefa Hoydla krátké naučení o štěpařství etc. W Jind. Hradci u A. Landfrasa 1835. 8. str. X. a 62. s obrázky.

1543. FR. PIXA. Krátké wedení k chování, šlechtění a ošetřování owocných stromů etc. W Pisku u J. Fetterle 1837. str. 40. w 8.

1544. **K. AMERLING.** Prátelům štěpařství. Tabulka tato krajanům našim slaužiz: 1) k neustálému upamatování na nejdůležitější práce štěpařské, a podejž 2) nejkratší, přede ale úplné poučení etc. Dle Stutgardského wydání. fol. W Brně u Rohrera. 1836.

1545. Tabełární obraz wychování owočných stromů. Zhotowen od H. M. Dieckra (zahradníka a spoluauđa české pomologické společnosti.) fol. W Praze u Háze 1836.

Sem náleží: Komůrka zahradnická od (!) 642 druhů staročeských jmen od všelikých . . . koření, kwětín — též polních jetelů, bylin, obilí, lesních stromů . . . dle Linné, Bauhina, Müllera, Spielmanna a Wildenowa. Wzdělaná a wyd. od Jos. Fr. Konvaliny etc. W Praze 1835 a 1838. (něm. a česky.)

1546. **JAN KRBEČ:** Malý zelinář: aneb králké naučení w zahradnictví kuchyňském. 1841? 8. str. 102.

1547. W *Časopisech a) Čas. mus.:* 1830. Slovo srdečné o štěpnictví w Čechách, od F. Slámy.

b) *Čechoslaw.* 1831. VII.

c) *Kwěty.* 1834. 114. 1835. 119. Kwětínářství (Turek w Dašicích.)

d) *Pautník.* 1826. I. O owočném stromowí.

e) *Přít. mlád.* 1829. II. Stromkůw sázení. 1835. II. III. Stromářství měs. února 1838. roč. 13. Užítky owočného stromowí — od A. Stránského. Krátký uwdení k zahradnictví pro nár. školy od J. S. Řepky. — Powzbuzení k wzdělaní a zwelebení zahrad, (z něm.) od Jos. Regnera, far. Hronowského 1839.

f) *Rozl. pr.* 1826. 569. Štěpařství. 1830. 35. Štěpnictví w českých školách, od Slámy. 37—9. Důznam o štěpnictví a zahradnictví od Pelikanowa. 1831. 49. Na panství Litomyšlském zaopatření škol zahrádkami a owočnými školkami, od Nowáka. 1836. č. 43. Pr. now. Owoční zahrada w Mladé Boleslawi. (u Šamala).

g) *Světozor.* 1834—5.

1548. **Zemáky.** Jak by se letošní hojná zásoba bramborů nejlépe zachowati a použiti dala. Od českého majitele statku wydaná nákladem spisowatelowým, s tím určením, aby byla w lewné ceně prodávána w prospěch chudého ústawu každé obce. W Praze u Jos. Fetterlowé. 1828. 8. str. 16.

1549. *Kwětínářství. Kwěty.* 1839. str. 39. 334. Slawnost jirinek we Skalici, od Myslimíra. Též 1841. č. 48. od Ch. — Now. 1843. str. 39. První směňující ústaw roslin w Praze. — 1845. str. 150. Wýstawa Kwětín od zahradnické společnosti.

e. Zemské mandle.

1550. Šest krátkých otázek o sázení a užítku zemských mandlí od *Karla Fuka*, kanowníka na hradě Pražském. W Praze 1802. 8. (též něm.)

ž. O lnu.

1551. Naučení o lnu setí, pro Čechy, Morawu a Slezko wydané od c. k. společnosti hospo-

dářské w králowství českém. W Brně 1804. 8. (též něm.)

1552. Poučení o setí, hledění a sklizení lnu i o připrawování ho k přediwu. Sepsané od **JOS. JANÍŠE** etc. W Praze 1818. u B. Háze. 8. str. 66.

1553. O lnu, jeho setí, připrawování a předení podlé způsobu prádelní školy w Adersbachu. Dle nawedení tamějšího prádelního učitele pro polní hospodáře, hospodářské úředníky a držitele statků, w něm. jaz. půwodně sepsáno od M. Tellera, w čestinu uwdeno od **JANA NYWLTA.** W Hradci Král. 1846. Nákladem Pospíš. 8. str. 52.

1554. W *Časopisech. a) Krok.* 1833—5. O lnu, od Chmely.

b) *Pautník.* 1826. I. O lnu.

η. O hedbáwí.

1555. Uwdení, jak snadným a sprostným způsobem se hedbáwní dílo koná, od **WAW. AMORTA.** W Praze 1783. 8. str. 26.

1556. *Rangherý* poučení o dobývání hedbáwí w Čechách; wěrné, prosté, na vlastní zkušenosti založené uwdení, kterak se hedbáwnými hausenkami zacházeti má. W Praze 1813. 8.

1557. **MITTERBACHER LUDWÍK,** opat. Wynaučení o malinowých stromůw a hedbawních čerwikůw chowání. W Budině. Univ. tisk. 1823.

1558. Hedbawnictví w Čechách, čili naučení o maruši a pěstování hedbawných čerwů, s obrázkem od **P. Jos. FÍŠERA.** W Jindř. Hrad u A. Landfrasa. 1845. wel. 8. str. 32. s rytinau.

θ. Lesnictví.

1559. Zkušéné naučení k welmí potřebnému osetí lesůw, ku kterémuž jiná užitečná naučení o powinnostech mysliwce přidána jsau od *Wácl. Lerharta* Forštmitra (knížecího správce nad lesí) na Lichtensteinském panství. W Praze 1793. 8. Wyšla též německy. W ýjimek z ní w Tomsowě Chrestom. str. 221.

1560. První základy umění polesného pro začátníky w hospodářství lesním, wydané nákladem c. k. společnosti hospodářské w králow. českém. (od **FR. DUŠKA**) 8. W Praze 1800. u Fr. Jeřábka. str. 270.

1561. Umění lesní podle **G. L. Hartyg**a etc. a jiných nejwýbornějších spisowatelů složené, s lesnictwím vlastenským dle vlastní zkušenosti srownané a vlastním nákladem wydané, od *Wilma Wend. Havelky* etc. W Praze 1823. u Fr. Jeřábka. 8. Swazek I. str. 191 mimo přípis, rejst. a tabelu A. Swazek II. str. 256.

rejst. a 2 tabulky. Swaz. III. str. 192. První swazek obsahuje přípravovací a pomocné vědomosti, druhý o dřevnictví a lesní ostraze jedná, třetí lesní odhad a lesní požítky za obsah má. Jazyk pravidelný, z čehož P. L. ZIEGLERU děkovati máme.

1562. Lesní auředník aneb polesný a rewirník w lesním a honném hospodářství, pak w skládání počtů dle zákona wycwičený, aneb: Kniha spomocná, w které nejen lesní auředníci a rewirníci pozůstawající zákony a nařízení z ohledu zwelebení lesů o jejich užítku, pak w honbě a skládání aučtů w systematickém pořádku a w pochopitelné krátkosti naleznauti, nýbrž i také mysliwěti mládenci a učedníci k jejich wycwičení potřebných umelostí dosahuat mohau; pro Čechy, Morawu a Slezko, pak pro horní a dolní Rakausy. Od *Jana Domin. Kašpara*, býwalého wrchního w Čechách, nyní c. k. komissara při katastrálním odhadu gruntowních wýnosů. W Brně 1843. u Frant. Gastla st. 326.

1563. *W časopisech: a) Rozl. pr.* 1826 558. Wáznost a šetrnost lesů.

b) *We Wid. Listech.* (1816) Počátkové umění lesního.

e) *Kuchařství.*

1564. Wídeňská kuchařská kniha, aneb ponawrzení jak se masitá i postní jídla bez welikého nákladu, však předce dobré chuti pripraviti mohau. W Brně 1782. 1792. 8. Seps. od *Neubauera*.

1565. Wýborná pražská kuchařská kniha pro paní, děwčata a služebné díwky w městě i wenku, jenž denně naskytajíci se jídla na dobrý, chutný, též laciný způsob strojiti chtějí. Složená od jistého knižecího ustního lékaře. W Praze 1803. též 1805.

1566. Moje skrze čtyrydcetileté wykonávání známá kuchařská kniha pro wětši i menši tabule. Obsahující w sobě způsob, jak se nejchutnější a nejwzácnější jídla dle vlastnosti strojiti mají, spolu s důkladnou zprávou, jakby se ovoce zadělávalo, aby tak jak ono na stromích zralé roste, wyhlíželo, s připojenau pokrmní ceduli od *Sybilly Doryzjo*. W Brně a Holomauci. 8. (bez roku) str. 302.

1567. *WÁCSL. PACOWSKÝ.* Knižka kuchařská, aneb zřetelné ponaučení, kterak se rozličné pokrmy jak masité, tak postní dobře pripravowati mají etc. zřetelně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uwezená. Na Hor. Kut. u Jos. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 233. a rejst.

Pak: Auplné umění kuchařské, aneb pochopitelný poukaz, kterak rozličné pokrmy jak masité tak postní dobře pripravowati se mají,

od etc. sepsané a po třetí wydané. 8. str. 7—274 a 14 rejst. W Jindř. Hradci u A. Landfrasa 1827.

1568. Nejnowější kuchařka pražská, nebo kniha umění w přípravování rozličných krmí a pamsků, jak pro panskau, tak pro domácí kuchyni, zřízená dle wydání zwláštní kuchařky Paní *NEUDEKROWY*. W Praze 1816.

1569. Baworská kuchařka w Čechách, pro panskau i domácí kuchyni. Wydaná něm. od Marie Anny *Neudekerowé*. W Pardubicích 1810. 8.

1570. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků. W Praze 1819. 8.

1571. Pražská kuchařka, aneb co strojiti dnes? Kniha příruční pro šetrné hospodyně jednající o přípravování 200 chutných poliwek, 450 masitých pokrmů a paštik, 500 rybných, maučných etc. krmí. Přeložil *Kadeřawský (FR. B. TOMSA.)* W Praze 1823. 8. str. 430.

1572. *MAGD. DOBR. RETTIGOWÁ.* Domáci kuchařka, aneb pojednání o masitých a postních pokrmech pro dcerky české a morawské od etc. W Hradci. Kr. u Posp. 1826. 8. str. 160. Druhé rozmnožené wyd. tamž 1831. str. 320. 8. [Něm. *Hausköchin* 1833.] Třetí welmi rozmnož. wyd. S podobiznou spisowatelky tamž 8. str. 344. r. ?

1573. *G. Slawomilská.* Co hrdlo ráci, neb 500 rozličných pokrmů, pochauček, rosolů, zawařenin, naložením atd. W Brně u Rohrera 1831. 8.

1574. Kafičko a vše co je sladkého. Sto předpisů, kterak se wšeliké nápoje i to co je k přikausnutí při besedách atd. pripravowati mají. Od *MAGD. DOBR. RETTIGOWÉ.* W Praze 1843. u Jar. Posp. str. 85. w 12.

1575. W časop. *Česká Wěcla.* 1841. č. 103. Něco pro České Kuchařky. (obraz histor.) C. A.

f) *Domáci hospodářství.*

1576. Náhodau wynalezený chemický prostředek w jedné hodině z celého domu stínky pro wždycky wylpleniti, z engl. do českého jazyku přeloženo s přidawkem lehkých prostředků, jak se mauchy, moly ze šatstwa a kozičů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeniti a ty poslední wšechny na jedno místo swěsti mohau. Od *ROTHA* přeloženo. W Praze 1787. Opět w Brně 1793. 8.

1577. Skušenosti stwrzené a wyskauvané prostředky k zahánění much, stěnic, molů ze šatnic, německých i jiných myši, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

1578. Způsob, jakby se wylplenil wšecken hmyž bez jedu z myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od *J. Wernera*,

doktora léc. um. Na česko přel. od FRANT. TOMSY. W Praze 1810. 8.

1579. Popsání a vyobrazení peci k pečení chléba a praní při skrowném paliwu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

1580. Popsání kamen k topení a waření spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

1581. W časopisech: W *Přítel mlád.* Rozmluva děwčátek promyslowé školy o šití košil 1839. Od W. A. Pohana.

g) Řemeslnictwí (technologie.)

1582. Počátkowé základného naučení o waření piwa pro učedníky, towaryše, sládky a pro každého hospodáře . . . mimo wyswětlení, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré bývalo, nyní w skázu přišlo, fysicky, chemicky, ekonomicky, a podle zkušenosti wyhotowené od FR. OND. PAUPÉ. W češtinu uwešené. W Olomauci u Ant. Al. Skarnicla 1801. 8. str. XVI. a 278. mimo obsah.

1583. Ponaučení krátké o warhanách, jak jsau wnitř stawěny a zřizeny, a jak w dobrém stavu se zachowati, ano i nepatrnější oprawy, kde warhanáře není, od warhaníka samého stáwati se mohau. Pro začátečníky warhanické sepsal Jos. Gartner, c. k. dworský warhanář a zhotowitel tak nazwaných Pianoforte, pražský měšťan, a w češtinu přeložil i popsáním žiwota sw. Cecilie rozmnožil NORBERT WANĚK, auředník c. k. bibliotheky a c. k. gubernialní translator český. S pěti kamenotisky. W Praze tiskem J. Spurného 1834. 8. str. 72 mimo wyswětlení slow.

1584. JAN SW. PRESL. a) Obsírné prostonárodní naučení o řemeslech a umelostech čili technologie wšeoobecná a obzwláštní k poučení wšelikých stawůw, kterauž sepsal J. M. Poppe, a přeložil i rozmnožil etc. Díl I. techn. wšeoobecná s 116 obrázky. W Praze u W. Špinky 1836. wel. 8. str. 419. a obsah. Díl II. Techn. obzwláštní 1837. str. 421. Díl III. 1837. str. 541.

b) Časopis technologický Jednoty ku powzbuzení promyslu w Čechách etc. Díl I. W Praze 1839. wel. 8. u W. Špinky. str. 567. a obsah i zápisky, (od r. 1837—39) wlastně w 6 swazcích.

1585. K. AMERLING. Promyslný posel. Část I. Lučba. wiz Přírodopyt.

1586. Kowání koní bez násilí, aneb nový způsob lektiwe, zlé a docela zkažené koně za hodinu tak daleko přiwésti, aby se dobrowolně kowati nechali etc. od ritmistra Balassiho. Přel. z něm. W Praze u Posp. 1831. 8. str. 43 a 6. wel. ryt.

1587. J. W. SOMMER. Jana Hawlička, mistra krejčovského w Lipsku Krátké nawedení ku zhotowování mužských satů dle pravidelného rozdělení míry. Přel. z něm. (1834 a 1836). W Praze arcib. tisk. 1838. wel. 8. str. 24 a 1/2 fol. na přič ryté.

1588. W *Časopisech*: a) *Čas. mus.* 1831. Bywalá škola inžinérská w Praze, od Šembery. 1833 (a 1836). O promyslné jeduotě w Čechách. 1835. O školách reálních a techn. (w Rakownice a Liberci) od Michla. 1836. O malbě od Amerlinga. — O wzdělání řemeslníků, od A. Strobacha. 1837. O rozumné správě žiwnosti, od téhož. Zlatá stezka, od Slámy. 1837. O wynalezení knihkšarského umění, krátká zpráwa od Malého. 1838. O duchowním žiwotě nynějších časů. Lučba, hwězdářstwí, tworozpyt (1839) od Amerlinga. 1839. O železných drahách, od Purkyně. 1840. Prwotisk český a polský, od Hanky. 1844. Pojednání o pramenách Labských od K. Mensingra.

b) *Čechoslaw.* 1831. IV. Něco o wzduchu a wzdušních míech čili balonech, od Franty.

c) *Jindy.* 1829. I. Loď parau hnaná. II. Dalekoznam. 1831. II. Způsob k pomožení lodím k břehu přiřazeným. 1833. II. Čestí umělci. O strojích bobrowých, od Amerlinga.

d) *Květy.* 1834. 118. Cesta do Chodowic, kde Jan Černý má swět w malém průměru hnaný hodinami a místo slunce lampau ozářeny. — 221. 374. (Hojč. Baltara w Uhřích). 1835. 48. Langwellowa PraLa. — 209. Wystawení umelckých děl w Praze, od Tyla. 459. Malba někt. Brandlowé. — 1836 a 1837. č. 45. Towárny na cukr w Morawě, k nimž p. Dalbergowu w Dačicích přidati. (1838. str. 58.) — 1839. Knihkupectwí w Číně. příl. str. 8. — Nedělní a swáteční wyučování řemeslníků etc. s proslowem při téhož začetí w Praze, od Amerlinga, příl. str. 17. — Otwěření železně dráhy w Morawě, od S. Šmidka. str. 15. Otwěření dráhy Ferdinandowý sewerní, od téhož. příl. str. 60. — Prwní wynálezce parních lodí, str. 286. — Opět slowo o českém ruchadle, od Fr. Dauchy. 102. — Zdokonalování řemesel a žiwnosti, od Wladimíra. 119—371. Též 1840. 31—302. (a 1841. 6—36). — Řemeslnická škola na Kríwoklátě. 278. Průmyslná škola w Plzni. 141. — Slowo o čítárnách a zlatodolech od A. Machka. 86. Kamenotisk. 324. — 1841. Jednota k dobrému propuštění káranč. č. 38. — O wědeckém wzdělání učedníků řemeslnických. 52. Now. — Curiosa, od Dauchy. č. 5. 20. 1842. Rakauské státní žel. dráhy, od Šmidka. č. 23. — O weřejném okrášlení měst. Now. str. 47. 52. Faberůw mluwití stroj od J. H. Wernera. č. 58. 1843. Obchod Slowáků w Turč. stol. přel. Kr. Štefan. č. 23. — Wyučování řemeslníků, od Amerling. str. 28. Pomáhací jednota str. 138.

1845. Co se dá s prospěchem po wenkowských obcích zawěsti, od Krauského. str. 243. — Jos. Divíšek samouk w mechanic (hudební nástroj). 363. Půwodce železných drah a parních lodí. str. 379. — Přjezd prwního parostroje 375. 387. Otwěření žel. dráhy z Morawy. str. 427. W Čechách. č. 101. Wyzwání ctihodných průmyslníků země české. č. 40. Prosha průmyslníka, od J. Borowický. č. 44. Wsnaučný spolek Rýnského pobřeží. č. 108. od Č. — Rychlowary, od Dr. St. č. 144.

e) *Rozl. pr.* 1826. 1833. O železně dráze Budějowické. 1827. č. 52. 1830. 51. Společnost příznivcůw umění. 1831. 14. 43.

f) *Česká Wěsta*. 1834 a 1835; 1836. 35. O potřebě a vzdělávání robotníků, od Strobacha. — 389. Nálezové. 1837. č. 17. Wystawení uměleckých děl r. 1837, od Tyla. 1840. Květauci průmysl v jižních Čechách, od Jos. Wondry. str. 382. — 1843. Nowý způsob vynalezený Ramsteterem vytahowati elektromagnetickým strojem břemena . . železa w každé hlubině. str. 155.

1845. Těsnopis w císarství Rakauském, str. 135. W Praze. 194. Parochod a těsnospis, od Franty Šumawského. č. 74. Zkauška z těsnopisu 311. Ludvík Fortner, stříbrník mistrný. str. 208.

g) *Swětosor*. 1834. Hornictví 1835. Některá rozjímání o krasovědeckých uměních: Uwod, stawitelství, řemeslnická učenost a zkušenost.

h) *Wěc. wpr.* 1831. 287. O korkostawitelství, od Amerlinga. 345. 410 atd.

L L É K A Ř S T W Í .

a) *Wübec.*

1589. Antonína z Haenu jednání o způsobu smrti utopených, oběšených a udušených, jakož i o prostředcích, skrze které se oněma živo-bytí nawrátiti může. Z něm. přewráceno (sic) skrze HYNKA RUTHA lékařství učitele w Praze 1778. 8.

1590. Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví takových příbytkůw, které rozwodnění podrobené byly od M. Cadet de Vaux, wrchního přihledače w lékařství w Paříži; z němčiny (dokt. Ferro) přeložil JOSEF WRATISLAW UROZ. Z MONSE, w prawích doktor a učitel. W Olom. wtišt. u Josefy Hyrnl. 1785. 8. 1 arch.

1591. Wšeobecné domácí prostředky naproti rozličným wnitřním i zewnitřním nemocem pro lid sedlský, který buď pro nemožnost a chudobu swau, nebo pro vzdálenost cesty wší pomoci lidské zbawen jest. 8. (W Jihlawě okolo 1786.)

1592. S. A. D. *Tyssota*. Správa pro lid obecný we Wsech bydlicí, kterakby zdrawí swého chrániti, a w nemocch sobě pomáhati měl. z franc. řeči (avis au peuple) přeloženo skrze J. PROKOPIUSA M. D. W Skalici Uhers. u Jos. A. Škarniela 1788. 8.

1593. Katechismus o zdrawí pro chrámy a školy hrabství Šaumburského lipského. K užitku vlastní naši na česko přeložený od FR. J. TOMSY. W Praze 1794. 8. (z něm. Fausta Kat.)

1594. Katechismus zdrawí pro obecný lid a školskan mládež z uherského jazyka na Slovenský přeložený (od JIR. RYBAYHO.) W Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8.

1595. Dr. Fausta katechismus zdrawí k užívání w školách a při domácím cwičení přel. od A. M. LIGOURY. W Brně 8. též od P. Karla Suchého w Brně. 8.

1596. Tabelační weytah alphabetní knížky kapsecí nejhlavnějších ochranných prostředků pro na pohled mrtvé lidi. (od D. W. Zardy) na archu 1798.

1597. Dr. Kryštofa Wil. Hufelanda Kunšt prodlaužení žiwota lidského podle druhého zmnoženého wytíštění přeložil a na swůj náklad wydal JIR. PALKOWIC. Díl I. str. 178. Díl II. str. 141. We Wacowě u Ant. Gotliba. 1800. 8.

1598. Domluwa jednoho Čecha přiwtěleného k vlastencům swým w důležitosti zachowání jejich zdrawí. W Praze 1800. 8.

1599. Čtení o užívání kuřlawého a šňupawého tabáku od A. Holého etc, po čes. wylož. od B. J. DLABACE. W Praze 1802. 8. str. 32.

1600. Lidomil poučující, kterakby lidé mnohým žiwota nebezpečenstwím opatrně wyhnutí, a w ně upadlí šťastně retowání býti mohli. Kniha pro každého, sepsaná od BOHUSL. TABLICE. We Wacowě 1813. u Ant. Gotliba. 8. str. 220 a rejst.

1601. Kratičká Dietetika, to jest zpráva k zadržení dobrého řádu žiwota, a k zachowání tudy stálého zdrawí až do nejpozdujší starosti. Kniha pro každého. Z nejlepších spisů wytažená a wydaná od BOH. TABLICE. We Wacowě 1819. u A. Gotl. 8. str. 84.

1602. Wýstraha před jedem w přirozenosti zwlášť w bylinách se nacházejícím. K potřebné známosti pro školní mládež sebral, w otázky a odpovědi uwevl WÁCSL. LEOP. KOSTROŠIC, učitel školní w Imramowě. W Brně 1821. 8. u J. G. Gastla. str. 48.

1603. ANT. JUNGMANN, Jindřicho Fel. Paulického Domáci lékař, aneb kniha o šetření zdrawí, zwlášť pro lid wenkowský, w níž se ukazuje, jak obyčejné nemoci snadně a lehkými léky, přede wším dobrým chowáním odwráceny a léčeny býti mohau. Zčeštěním etc. Nákladem česk. Museum čisl. III. Wel. 8. str. X a 633. W Praze u ryt. z Schönfeldu 1833. [Pos. w Jindy 1833. I. 47.]

1604. KAR. AMERLING. Naučení pro lid obecný o domácích jedech a kazijedech. Oddělení II. o jedowatých rostliuách, w Čechách; na Morawě, w Slezsku a na Slowensku rostaucích. (Příloha k promyslnému poslu. (1841). wel. 8. nákladem uměleckého sklada Wáclawa Merklasa [až posud (1846) necelé t. str. 96. a 19 tabulek. Posudek první části. od Pichla we Kwět. now. 1841. 69.]

1605. JAN ŠULEK. Wodolékař, aneb poučení, kterak čerstwá studená studničná woda proti mnohým těla nemocem lidí a dobytky

s prospěchem užívatí může. Sepsán skrze etc. W Trnawě 1838. nákl. F. Wachtera, w 8. str. 55.

1606. **F. ALOYS SKUHERSKÝ.** Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitálu pro nemocné (w Opolečně.) W Praze a Hradci u Pospíš. 1846. str. 36. 8.

1607. W časopisech. a) *W Hlasateli.* IV. 365: Prawdila k zachování zdraví dle Funke od F. TOMSY.

b) *W Rozmanitostech:* O domácích prostředcích co držeti. R. 16.

c) *W Kroku.* O lázni Libničenské, ohledání žluči chorobné a j.

d) *Čas. mus.* 1829. Ustaw Pražský pro lidi na rozumu pomatené. — 1830. Dům pro neduživé na Karlově. — 1831. České vody minerální a lázně (s mapau kamenopisnou) od Ant. Jungm. — Popis kyselky kysybelské (kyselowské?) nedaleko Karlových Warů, od J. S. Presla. — 1832. O choleře, od Dr. Ryby. — 1833. Chřipka, čili hromadný Katar, od Gwotha.

e) *Krok.* 1831. Zewrubnější ohledání soli bruské, od hrab. Berchtolda. — Aučinky střídmosti. Zdali chudoba žiwobyti zkracuje? — Lik proti hadimu jedu. 1833—5. O příčinách moru o prostředcích k jeho wyplemenění, od J. S. Presla. — Přehled jmen neduhůw, od Ant. Jungm. dílem ze starých a z obyčeje wzato, dílem nawrženo.

f) *Květy.* 1834. 200. — 1838. 214. O moru, od Filipka. 1841. 22. Římské nemocnice, od A. Řeháka. — 1842. č. 17. Nemocnice pro ditky, od Slovanky.

g) *Wečela.* 1834 atd. — 1845. Chorobnice u Sw. Lazara w Praze. str. 55. 150.

h) *Rozl. Pr.* 126. 379. Wýpodoba moru u Srbůw.

i) *Světozor.* 1834.

b) *Ochranné neštowice (chraničky).*

1608. O krawských neštowicích od J. NEJEDLÉHO. (přelož.) W Praze 1801. G. O. Kniže Izidor Lobkowic tisknauti a darmo rozdávati kázal.

1609. F. A. hraběte z *Magnys.* Sprawa o krawských oseypkách, aneb důkladné naučení pro rodiče, kterakby swé milé ditky, od oseypčho nakažení ochrániti mohli. 8. W Brně.

1610. Naučení o krawčích neštowicích, jak by se očkowati mohly, od B. J. DLABAČE. W Praze 1802. 8.

1611. Poučení o očkowání etc. od J. PALKOWICE. W Prešp. 1802. 1/2 archu. w 8.

1612. Wolání jednoho českého duchowního pastýře k swým farním osadníkům W Praze w Imp. P. z Schönf. 1804. 8 str. 31.

1613. J. K. JAROŠE: Rada bratrská na mé vlastence, aby swé milé ditky krawsk. oseypkami štěpowati dali. W Brně 1812. 8.

1614. Prošba w nowé narozeného nemluwnátka milým jeho rodičům skrze křestního otce, křestní matku a ostatní kmotry předložena. 2 listy w 4. 1814. (od BOH. TABLICE).

1615. FR. ALOYSE WACKA Užitek

wštěpení neb očkowání neštowice krawských wyložén w rozmlauwání mezi farářem a sedlákem. W Praze 1815. 8.

1616. Důležitě slowo rodičům, duchowním a wrchnostem o blahočinnosti očkowání chraničkami, a odpověd na námítky proti němu dělané. W Praze (1821) 8. str. 54. od J. S. PRESLA.

1617. *Langhoffera* J. Augustina Dáwod wšecky rodiče zawazující k tomu, aby ditkám swým ochranné oseypky wštípiti dali. (kázání.) W Skalici Fr. Skarniel. 1822. 8.

1618. Po různowy w Rozmanitostech: Rozmlauwání o očkowání neštowice R. 61.

A u p l a w i c e (cholera)

1619. Cholera morbus, čili krátké popsání práwodu a běhu indické nakažliwé dawiwé auplawice a poučení, jak by se jí měl každý wstříhati. W Jičíně u Kastránka 1831.

1620. Katechismus ocholeře, čili dawiwé auplawici. W pateru pochwilích. Pro milé krajany české, zwláště pro mládež školní, od J. JAWORNICKÉHO. 12. str. 27. W Praze u Posp. 1832.

1621. M. MIKEŠ Dr. w lék. Naučné přednášení, jak se na cholera nemocný ošetřowati a hlidati má od etc. 8. str. 120. W Praze 1831.

1622. Poučení proti nákaze asiatské nemoci tak nezwané cholery wydané a ustanowené c. k. české zemské zdravotní komisse pro obywatele země české. W Praze u Schönfelda. [Oznam. w Rozl. pr. 1831. 58].

1623. Prowolání Čecha k swým krajanům w čas hrozícího nebezpečnstwí asiatské wrhawé auplawice, w česk. a něm. jazyku. U ryt. z Schönfeldu. [Rozl. pr. 1831. 96.]

1624. Zkušéné lékařstwí proti morowému nakažení, aneb obzwláštíní pobožnost ku pánu bohu všemohaucimu. W Praze 1649. Nowé wydání w Plzni u Rečnera 1832.

1625. Kurzer Unterricht die epidemische Brechruhr zu erkennen. Olmütz 1832. (něm. a česky).

1626. Zpráwa o morowé, nakažliwé, nazwané nemoci cholera. z Weč. wyr. (1831. 286.) wytažená.

1627. *W Čas. Mus.* 1832. O nemoci choleře orientální, od Dr. Ryby. — 1837. Posauzení spisu Krombholzowa o choleře w Praze, od Ryby.

c) *Porodnictwí (babictwí).*

1628. Jana Raf. Steidle Zpráwa o kunštu baském s připojenými figurami z němčiny od Jana Černého Slowanským jazykem přetlumočená. W Prešp. u F. A. Patzko 1778. 8. 2 dily.

1629. J. R. Steidele k Naučení kniha o babském umění s tabulkama wyswětlená. We Widni u J. Tom. z Tratneru. 1778. 8. (Wlastně tištěná jest w Praze u Johany Prušové, a přeložena jest od Prof. Rutha z němčiny w. Dob. Literat. na r. 1779. str. 162 a 188. též 1792.)

1630. Kniha babského umění k pilnému čtení těm, jenž se w babském umění cwičiti, a takové prospěšně provozowati chtějí, užitečná, kteraužto z něm. řeči w český jazyk uwedl, a pro snadnější pochopení w otázkách a odpovědích wydal *Jan Aug. de Wangg.* 8. W král. Horním městě Hor. Kuttenu. u Fr. W. Korce 1779. str. 94. Díl druhý (o těhotenství) od str. 95 do 398.

1631. *Lucina ruri consularia* t. rada lékařská pro těhotné. Gallaš. Rkp.

1632. ANT. JUNGMANNA a) Uwod k babení. W Praze 1804. 8. str. 223. b) Umění babické k užitku ženám při porodu obsluhujícím wydané etc. 8. W Praze 1814. str. XII a 290 mimo obsazení. též 1821. str. 318. c) Umění porodnické k užitku ženám při porodu obsluhujícím wydané od etc. třetí opravené wydání. 8. str. 312. W Praze písmem Šollowským 1827.

1633. SCHUSTER JAN NEP. Krátké wynaučování kunstu babského sedláckých bab. W Uherské Skalici Fr. Skarnicel, 1819.

1634. FR. JAN MOŠNER. Babictví, jež w prospěch swých krajanek sepsal a wydal etc. wel. 8. (str. XII a 452.) W Olom. u A. Skarnicla 1837. [Sepsána dle Ant. Jungm., Horna, Schwarzera atd.]

d) Nemoci dobytka.

1635. Připamatování strany neduhů dobytka w Rakausích, jakož i nějaké jednání proti zabíjení dobytka w času neduhů, od J. Boh. Wolšteina z něm. jazyku do českého přeložena skrze HYNKA RUTHA etc. W Praze u J. F. z Sbhönfeldu. 1783. 8. str. 151 s 2 tabulkami.

Chybné přeložení. k. p. die Hausthiere sind der wichtigste Arm der Landwirthschaft, přeložil: Domáci wrata jsau nejlawnější rameno hospodářství etc. ačkoli komissí zvláštní potwrdila, že kniha wěrně přeložena jest.

1636. O pádu dobytka kniha pro sedláky od J. B. Wolšteina, lékařství a ranhojictví doktora etc. Z něm. jazyku do českého přeložena od FRANT. KASPARA TREBICKÉHO etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1784. 8. str. 40.

1637. Knižka o nakažení dobytka, od J. Teof. Wolšteina. W Prošp. 1785 8.

1638. *Josephi Aloysii Popp* AA. LL. et Phil. nec non Med. doctoris c. r. physici ducatus saxo-teschinensis, et membri inclytae facultatis medicae Vindobonensis Opera Veterinaria ex praelectionibus atque opere celeberrimi viri doctoris, atque professoris publici Wolstein sedule congesta in boh. versa, totiž: Kniha o nakažení dobytčím w čas rány morowé, pro lid polní sedlský, w kteréžto lidu obecnimu oné znamení, jenž se při howadách nemocných spatřují, a na proti ku zachování oného se důkladně wykládají, dáleji pak k uwarování sněti škodliwého w pšenici i w jinším obilí, a wyhubení mušek obilných jináče ráčkaw nazwaných prostředky skušené. W Br. u J. Siedlera. 8. 1786. str. 177.

1639. Jova Gubernante Poznamenání užitečného lékařství wübec pro domácí dobytek, statek ano též Hid; k tomu tohože dobytku, statku a hidu potřebné wypsání, totiž: jeho vlastnosti, potrawy a opatrowání, w nitr i zewnitřních Nemocí. W B. Bistrici u J. Jos. Tumlera 1787. 8. str. 340. a rejst.

1640. *Erdmanna Hilfreiche*. Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytka koňského, howěziho, owčého a swinského. Druhé w nowé předělané a rozmnožené založení. (Auflage ?) Čtenářům tej w potřebách špomahajícím knížky přiwlastněná. 8. W Brně na autraty J. G. Gastla (1793) str. 209.

1641. Kniha o pádech a nákažliwých Nemocech howěziho, owčého a swinského dobytka pro hospodáře. Na rozkaz c. k. zemského řízení složena od J. B. Wolšteina z německ. w český jazyk přeložena. 8. W Brně u J. G. Gastla (1797) str. 112.

1642. Prostředky, jichž hospodářowé proti pádu howěziho a owčého dobytka užíwati mají. Přel. BOH. DLABAČ. W Pr. 1797.

1643. Naučení pro owčáky a jiné držitele owčinnů pro obecné dobré z něm. jazyka w náš český přelož. W Praze. 8. u Kašp. Widtmanna 1798. str. 100.

1644. Právní nařízení w důležitosti dobytčích pádů obzwláštně ale prawého pádu howěziho, pro králowství české. W Pr. w Impr. z Schönfeldu 1804. 8. str. 72.

1645. Zpráva o neštowicích owčích od JANA JOS. PEŠINY, M. D. W Praze skrze Karla Krecera 1804.

1646. *J. Jos. Pešiny*. Ponaučení k hojení morowého pádu howěziho dobytka železowatou solní kyselinou. Wideaň 1805.

1647. Umění hojení Lichwy, kniha ruční o poznání a hojení obecně nakazitedlných, a zvláštních osobytných nemocech Lichwy s přidawkem formul a tabule wydaná od *Alex. Tolnay*,

w kr. Pešťanské Akad. Umění hojení Lichwy prof. Nyní do slovenčiny z nařízení sl. Stolíci Turčanské přeložená skrz MARTINA PAU(A) etc. W Baňské Bystřici u J. Štefani 1808. 8. str. X a 256 mimo rejstřík.

1648. Trojí lékařské poučení, jako se může 1. strašlivá nemoc běsnosti, 2. nakažení rozličného dobytka w důli, 3. swinská nemoc trosky řečena poznati a zhojiti. Wydal Jan Cherney M. D. w Ban. Bystřici u J. Štefany(ho) 1813. 8. str. 37.

1649. ANT. JUNGMANNA a) Nawedení o koních. W Praze 1818. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 220. a rejstř.

b) O šedimeru dobytka domácího, jeho chování a nemocech etc. W Praze 1826. u Josefy Fetterlowé z Wild. 8. str. 155. rejstř.

1650. Výstraha proti krvotoku howěziho a owěiho dobytka, od Hynka Pražského. W Praze 1819. 8.

1651. Rada a prostředky proti neduhům a pádu, jenž w letošní zimě a w budaucím jaře (od 1821 na 1822) domácím dobytku hrozí. Sepsal Mart. Alb. Tögl, lékař dobytka etc. Wydala c. k. vlastensko-hospodářská společnost w království českém. W Praze 1821. u Boh. Hase. 8. str. 15.

1652. Herbář aneb lékařství, které znou w knéh wytažené a při rozličných nemocech lidí, kraw, owci a drůbeže s prospěchem denně zkušeno býwá, nyní znou w na světlo wydané. 8. W Praze wylíšteno u Wácl. Šlereka. (bez r.) str. 63. (Jest plno powěr, ač mnohé dobré prostředky obsahuje.)

1653. Jan Jos. Kreidl. Krátké wypsání příčin, z kterých nákaza plíc a jiné náказы a nemoci howěziho dobytka pocházejí. 8. W Plzni u Reinera a Šmida 1835.

1654. Lékař koňský, aneb základné poučení, poznání, příčiny a lečení koňských nemocí. Český a něm. 4. (str. 329.) W Písku u Jos. Fetterle. 1835.

1655. FR. M. ČESKA. Babeni dobytčí. Kniha pro každý staw hospodářský sepsaná od Jos. Hénkla, ran, porodního a dobytčího hojíče etc. a w český jazyk uwedená od etc. W Praze 1838. 8. str. 64. u synů B. Háze.

1656. Kuří pád a bezpečný prostředek proti náhlému zahynutí domácí drůbeže, od Dr. C. W. Kahlerta. W Praze 1838. u synů B. Háze. str. 16. 8. [Chybná! wiz Kwět. 1838 str. 64.]

1657. Rozkazní předpisy a pravidla, jak nakažení a rozmáhání dobytčího moru (speklíny knih) předejiti, vypuklý již dle možnosti obmeziti, a zničením nakažliviny jeho nawrácení nemožným učiniti. K poučení rolníka podle na-

wedení pro panství zvláště wypracování a rozdání od c. k. vlastenské hosp. společnosti w král. Českém. W Praze 1829. u Synů B. Háze. 8. str. 23.

e) O běsnosti (wzteklosti psí.)

1658. Poznamenání obzvláštního lékařství naproti ukusání běsného psa. W Prešpurku 1780. 8.

1659. Obecná zpráva s jakými prostředky psí wzteklost předjiti, a odtud pocházející rozliční neduhové hojiti se mají. W český jazyk uwedl, a ponjeprw na světlo wydal JAN AUG. de WÄNGG, M. D. etc. W Praze 1787. 8. (též německy.) též u Krameriusa 1822. w 4.

1660. Wšobecná Zpráva Běsnosti a kterak člověk s přijatou od běsného zvířete ranu pokračowati má. Z něm. přelož. od JANA MOJŽIŠOWITS(E) školy Iwanbanské učitele, s nowým pak přidawkem ozdobená skrze uroz. P. Teofila Keliňy etc. W Baňské Bystřici u J. Štefany 1803. 8. str. 61.

1661. Po různu. a) *We Wid. List. Prostředek proti pokausání wzteklého psa neb wilka.* b) *WKroha.* Nowý lék proti běsnosti (III. 107.)

K. PRÁWNICTWÍ.

a) Patenty.

1662. Robotní patent pro království české. fol. 1775.

1663. Wšobecní řád školní pro české normalní neboližto pravidelní, hlawní a triwialní školy w společných c. k. dědičn. zemích. *We Widni 6. Pros. 1774. W Praze 1776. (tíšteno.)*

1664. Wšobecný řád saundný, (přel. ZLOBICKÝ.) *We Widni 1781. 8. str. 176. u Janá Tomáše z Trattnerůw; též w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu 1781. (w Recens. Dob. Lit. Mag. I. 111.)*

1665. Řád wšobecný při zběžích wěřitelů (přel. Zlobický.) *We Widni 1781. 8. str. 32.*

1666. Nařízení pro wšecky křestanské poddané we wěcech manželstwá, čo se smlauwy swětské a aučinků z ní pocházejících teyče od Jos. Zlobického přeložen we Widni u J. Tom. z Trattnera. 1783. 8. Jest to vlastně Josefa II. patent o manželstwí.

1667. Zřízení pro zemskau čeládku w Čechách, Morawě a Slezku od 30. dne měsíce Září roku 1782. W Litomyšli přetisknuté u Wojt. W. Turetschka 1783. fol. 5 archů.

1668. Patentní ruční knížka pro měšťana a sedláka; to jest Náležitý wýtah wšech c. k. patentů a nařízení, která od roku 1780-1783

prošla, přel. od **KRAMERIUSA**. 2 díly. W Praze 1783. 8.

1669. Budauf pořádek při služb. božích. W Praze 1784. 8.

1670. C. k. patent strany vyměřování gruntů, spolu s naučením k též práci. fol. W Praze 1785.

1671. Wšeobecná práwa městská díl I. (přel. **ZLOBICKÝ**.) We Widni 1787. 8. str. 158. též w Praze u Schönfelda t. r.

1672. Josefa II. Práva wšeobecná nad proviněními a jich trestmi (od **JOS. ZLOBICKÉHO** z němčiny w češtinu uwedená.) We Widni u J. T. z Trattnerů. 1787. 8.

1773. Josefa II. Řád soudní hrdelní (od **JOS. ZLOBICKÉHO** w češtinu přeložený.) We Widni u J. z Kurcbekůw 1788. 8.

1674. Leopolda II. Mandat we věcech ewangelického náboženství, w Pešti 1790.

1675. Zákon krajinský z ohledu náboženství wydaný roku 1791. (od **ONDŘEJE PLACHEHO**.)

1676. **LAMYŠ FRANT. TOBIÁŠ**. Dokonalé shromáždění všech od r. 1720. až do nynička prošlých wšeobecností a nařízení pro wšecka sjednocení a Cechy. W systematickém a chronologickém pořádku. 8. W Jihlawě 1799. 8. Beynhauer.

1677. Kratičká summa práw Uherských, kterauž půwodně w Uherském jazyku P. Alex. Köwy sepsal, nyní pak do Slowenčiny přeložil **BOH. TABLIC**. We Wacowě 1801. u A. Gotliba. str. 47.

1678. Františka II. Kniha práw nad přečiněním hrdelním a těžkými řádu městského přestupky, (od **JOS. ZLOBICKÉHO** w češtinu uwedená.) We Widni 1804. 8. u J. T. z Trainera. (Práva trestní.)

1679. Tabella, to jest, krátké obsažení všech w nových trestních práwích se nalezajících zločinůw a jich trestůw dle míry, přísnosti a trwanliwosti, w češtinu uwedená od **J. ZLOBICKÉHO**.) We Widni 1804. 8.

1680. Kniha wšeobecných zákonů městských. W Pr. 1812. 8. (přeložil **WESELÝ**, a opravil **J. NEJEDLÝ**.)

1681. Politické zřízení obecných škol w c. kr. zemích, (z něm. přel. od **NORB. WANĀKA**.) W Praze w Normál. Impr. 8. 1822. str. 288 a 7 tabulek.

1682. Zemský zákon za panování Císaře Frant. II. Sebráno a přeloženo od **TOM. KUBELKY**. w Rkp.

1683. Řád celní a státního monopolu. 8. str. 189. W Praze u synů B. Háze 1835.

1684. Trestní zákon w přestupcích aupadkowých. Wel. 8. str. LI a 561. W Praze u

Synů B. Háze 1835. [Přel. **FR. ČELAKOWSKÝ**.]

1685. W Přit. *Mládeže*: Nařízení škol, přel. Jos. Windyš. I. 1. II. 3. III. 3. IV. 3. VI. 3.

1686. W *Časopisech*: a) *Časop. Mus.* 1830. Zpaměť p. Kar. Zerotina. Příklad wedení pře a sandu zemského w Morawě. 1831. Nawrzení prawnické čes. terminologie, od Wl. Pelikána. 1832. Manství české, od Chmelenského. 1833. Akta (1511) w příčině zapowězených knih. 1835. Flor. Griespeka řád sedlský (1588). Pomůcky ku poznání staročeského práwa i řádu soudního, od Palackého. — Karlsteinské manské práwo, od Chmelenského. — 1837. Srownání zákonůw cara Stefana Dušana srbského s nejstarsími řády zemskými w Čechách, od Palack. 1844. — Idea o osobnosti podle starých práw českých a skandinawských, dle N. Iwanizewa, od Strobacha. 128. Výklady na to pojednání od Strobacha. 349. etc. O sandu zahájeném od J. E. Wocela. str. 101.

b) *Čas. p. Kat. duch.* Zawírá w sobě též zákony pro duchowní atd.

c) *Přit. mlád.* Nejvyšší a vysoká nařízení pro učitele atd.

d) *Wcela.* 1835. 358. Powinna-li vláda oswětu a literaturu podporowati, od Strobacha. 1836. 331. Oswěta národu jest aučinný prostředek k docílení státního záměru, od Zlocha.

e) *Květy.* 1834. 206—1837. 93. Myšlénky o zlepšení knih prawnických pro lid, od Pelikána. (Katechismus od Rutika 1803.

b) Sněmy.

1687. W Čechách od r. 1774 až do r. 1811. tištěno sněmů 35. a siče 31 česky a něm. 4 pauze německy (r. 1786—1790.) Sebrání jsau sněmowě ti w zemských deskách, w bibl. kniž. Lobk. etc.

1688. Artikulowé na sněmě Prešpurském I. P. 1802. Wydání z lat. přel. **BOH. TABLIC**. W Uher. Skalici. (1803.) 8. str. 66.

1689. Wýtah z artikulůw sněmowních, to jest z práw a zřízení zemských králowství Uherského na obecních jeho sněmích neb dyetách od počátku století XIXho wydaných od **J. PALKOWICE**. 8. W Prešp. 1808. u Šim. Webra. str. 84.

1690. Wýtah z artikulů sněmowních r. 1808 jakožto pokračování we Wýtahu z art. etc. od **J. PALKOWICE**. W Prešpur. 1809. 8. str. 54.

c) Kancellárství.

1691. Sekretář český, od Amadea **PROCHÁZKY**, piaristy, obsahuje mnohá pauf neb listy. Leží w Rkp. okolo roku 1780. u Piar. Prowinciala českého. Zlob.

1692. Sbirka listů Thurzonických, kterou vydal **M. Lauek** s doktorem **Prokopiusem**. W Skalici r. ?

1693. Zemský důkladný adwokát, w němž wšecky w lidském žiwotyti potřebné obchodo-

pisy t. prosby, připomínky, a t. d. podle c. k. nařízení k nálezení jsau. W Brně h. r. (1802?) 8.

1694. Skladatel psaní nejnowější, k platnosti všech lidí w c. k. obcích, w němž netoliko zpráva o skládání všenasobných psaní, nýbrž i mustry w společném žiwobyti potřebných nawrzení etc. obsaženy jsau. Mimo tytulář. 8. W Brně 1802?

1695. Dokonalý Jednatel, aneb zemský Adwokát, kterýžto učí wšecky w lidském žiwobyti potřebné spisý, totiž: Prosby, pro upamatování, úmluwy, zápisy, rukojemství, odstaupení, kwitance, wysvědčení etc. podle pozůsláwajících c. k. nořzení bez pomoci nějakého práwního přítele skládati. W češtinu uweden od JOS. TANDLERA W Praze. 8. I. díl. 1794. str. 166. a rejstř. II. díl 1795. str. VIII. a 156. Po druhé od Prok. Šediwého rozmnožený a oprawený, we třech dílech. W Praze 1804. 8. Pod titulem: Dokonalý jednatel aneb zemský adwokát, wšem spisům w lidské společnosti potřebným, jako jsau: písebné žádosti etc. učící. 3 díly. Po třetí opět rozmnožený a oprawený od JANA JAWORNICKÉHO. W Praze 1820. 8. I. díl. str. 194. II. 164. III. 336. mimo obsah, u Bohum. Háze.

1696. Užitečná sebrání některých spisů, jako jsau: Wýtahy neb konty, kwitancí, upsání dluhu, swědectwí etc. Wydaná od Jos. Wagnera, při hlavní škole w Březně (Bries.) W Báňské Bystrici u Štefanyho 1797. 8. str. 183. Potom pod jmenem: Lístář slowenský etc. druhé ponaprawené a rozmnožené vydání. W Bystrici u Štěp. Michálka. 1827. 8. str. 82.

1697. Krátký ale pochopitedlný katechismus hlavních powinností pro wesnické rychtáře w otázkách a odpovědích, podle c. k. patentů wyhotowený od Fr. Winklera, kaplana w Chomautowě; přeložil J. RULÍK. W Praze 1802. 8.

1698. Krátké uwedení k wyhotowení psaní a jiných písemností, kteréž w obecnství uměti zhotowití welmi užitečné jest, pro žáky českých vlastenských škol, od ONDŘEJE KLIČKY. W Praze u B. Háze. 1815. 8. str. 160.

1699. Nawedení k wyhotowení písemností we wšelikých potřebách obecného žiwota pro školy městské, půwodně sepsaná od Jana Dolce etc. zčeštěné od JERONYMA JEZDINSKÉHO, školního učitele w Kalné. W Hradci Král. 1823. 8. str. 240.

1700. Úwod krátký k wyhotowení písemností podle předepsané ruční knihy německé, pro české školní čekance a žáky na triviálních školách, kterýž wydává FR. KRTEK etc. W Praze 1830. 8. str. 72. J. H. Pospíšila. [Přispěl Norb. Waněk.]

1701. W knize: Der Amschreiber v. Joh.

Dom. Kaspar Brünn. 1822. b. G. J. Trasler nalezá se 25 příkladů českých k wyhotowení wšelikých písemností a potřebě při kanceláři.

1702. ANT. EM. FAYL. Práwní sekretář, čili nawedení jakby se listy trhowní, nájemní, dlužní a postaupní, pak smlauwy swatební, kwitancí a kšafy podle nejwvyšších zákonů a práw zdělati a sepsati měly, od etc. W Praze 1838. u Posp. 8. str. 332. [Posud. Kwět. now. str. 5. od Pelikána.]

Pozn. W knize J. D. Kaspara: der Amtsschreiber etc. Wien 1828. II. wyd. Gratz 1837, jsau také české wzory ale chybně tištěné.

1703. FR. PALACKÝ. Archiv český, čili staré písemné památky české i morawské, z archiwůw domácích i cizích sebral i wydal etc. Díl I. w Praze u synů B. Háze 1840. w 4. str. 612. Díl II. 1842. str. 579. Díl III. 1844. str. 628. s úplnými rejstříky jmen i wěcí. Obsahuje psaní saukromná i státní, dopisy, zápisy, sněmowní wěci, wýpisy práwní a dějinné, nálezy, práwa atd. na něž w Staré liter. odwołání místné učiněno. [Pos. od Tomka w Kwět. now. 1843. str. 25. tamž 1842. str. 94.

1704. W časopisech: a) Čas. mus. 1839. Jazyk a technika práwnická Slowanůw. str. 215. od J. Kaubka. — 1841. O českých titulaturách. str. 438.

b) Kwěty. 1842. 71. Titulowé kněžstí.

c) Česka Wěsta. 1843. 203. List kmotrowský od J. Uzla.

d) Přítel mlád. O hotowení psaní aneb písemnostech, od Jawornického. III. 9. V. 44. atd.

K. BOHOSLOWÍ.

a) Biblí celá.

1705. Biblí česká, to jest celé swaté písmo, starého i nowého zákona, podle starého obecného latinského od sw. římské katolické církwe potvrzeného a užíwaného přeložení, opět s obzwláštmi pilností přehlednuté, ponaprawené, a znouw wydané l. P. 1780. W Praze nákladem prawidelné školní tiskárny. 8. wel. str. 50, textu 1444. Nowý zákon etc. 1778. (dříve tištěn) str. 22 a text 351. To vydání obstal Blah. Durych a Fr. F. Procházka.

1706. Biblia sacra, to jest biblí swatá etc. (podle Halské 1766.) W Prešp. 1787. 8. welk. u F. A. Patzko (Packa). Nowý Zákon 1786. Text star. zákona obsahuje w sobě str. 1136. Nowého z. 316 str. Pěčí Mich. Semiana (w. Tab. Poe. IV. 52.)

1707. Biblí česká, to jest, celé písmo starého i now. zákona, podle starého obecného lat. od sw. římské kat. církwe schwaleného wýkladu, opět s obzwláštmi pilností přehlednuté, ponaprawené, wyswělené a znouw wydané l. P. 1804. w 8. wel. I. díl. W Praze nákladem c. k. normální školy str. XXV. textu 1335.

II. díl Prorokové a knihy Machabejské etc. str. 1386 a rejstřík. (Od **FAUST. PROCHÁZKY.**)

1708. Biblia sacra, to jest Biblii swatá, aneb všecka swatá Pisma starého i now. Zákona podle textu původního i starých vydání bratrských ponaprawena i w nowě vydána L. P. 1807. na 8. wel. (w Berlině.) St. Z. str. 1436. N. Z. 316. Též w r. 1813. ib.

1709. Biblia sacra, to jest Biblii swatá aneb všecka swatá Pisma starého i nowého Z. opět přehlednutá a w nowě vydaná L. P. 1808. Pěti *J. Palkowice.* w 8. wel. Star. Z. str. XVIII. a 1167. Now. Z. S. 400. K té přidal Št. Leška wysvětl. sl. slow.

1710. Výklad český ne obsírný, však bezpečný všech písem swatých staré i nowé úmluwy z původních jazyků ospravedlňující a wysvětlující obecný, od církwe swaté schválený a zwolený text latinské bible, ano i všeliké učení sw. katolické a apoštolské římské církwe, kterýž oddává vlastenskému národu swému **TOM. DRASKÝ**, měšťan Pražský, služebník církwe. I. díl. W Praze w Šollowské Impr. 1822. 8. Díl II. 1827. str. XIV a 1438. [Pos. w Čas. p. Kat. duch. 1828. od Zimmermanna.]

1711. Swaté písmo starého i nowého zákona podľa obecného latinského od sw. Římsko-katolický církwi potvrzeného. Přeložené s přirovnáním gruntowného textu na swetlo widané. Díl první. L. P. 1829. W Ostrihome z (!) literami Jos. Beimela. wel. 8. str. 1250. Díl II. 1829. str. 935. [W slowenském nářečí Nitranském pěti a nákl. Kanownika **JIR. PAL-KOWICE.**]

Pozn. Londonská a Berlinská společnost vydala Pisma swatá l. 1807. 1813. 1824. a dále b. r.

1712. Biblia sacra, to jest Biblii swatá, aneb všecka swatá pisma starého i nowého zákona. Pro ewang. křestany augšp. i helw. wyznání. W Kyseku 1842. wel. 8. Zákon nowý etc. k wzdělení církwe Páně ewangel. W Berlině 1824. 8.

b) Nowý zákon.

1713. Nowý Z. Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista, ku kterému žaltář a Jezus Sirach přidané jsau etc. (podlé Halského 1744.) W Prešp. u Landerer. 1775. 12. 1781. (dle Dobr. Lit. Mag. r. 1783. ano na titulu žaltáře a Siracha stojí MDCCLXXXIII.) u Fr. A. Patzka 12. též 1787. 12. W Praze u Jos. J. Fr. z Šenfeldu. 1786. 12. W Praze.

1714. Písmo swaté nowého Z. podle českého přeložení od J. K. M. Arcibiskupa Pražského l. 1778 na swětlo daného w nowě vydané, a však s řeckým textem, se starým latinsk. vý-

kladem, též podobně s východními přeloženími etc. na skrze srownané, na mnoha místech opravené, i obsírným literního smyslu výkladem wysvětlené od **FR. FAUST. PROCHÁZKY.** W Praze 1786. 8. wel. str. 734.

1715. Písmo swaté Now. Z. pro lid obecný wysvětlený od kněze **FR. POLLÁŠKA** etc. W Brně u J. G. Traslera. 8. wel. Rozdělení I. 1791. str. 396. mimo přips a předm. Rozd. II. str. 376.

1716. Nowý Z., wysvětlený od J. Milece 2 díly. 8. W Prešp. 1805-6.

(Jest to vlastně Haasowa paraphrasis z Něm.)

1717. Pisma swatého nowé Umluwy Ewangelium, aneb blažené Zwěstování od sw. Matauše. Přeložil a řeckého textu rozličné čtení způsoby weskrz přiložil **FR. NOWOTNÝ** z LUZE. Díl I. W Praze a Mladé Bolesl. 1810. 8. str. 338. (toliko ewangel.)

1718. Nowý zákon Pána a sp. etc. Opět s welikau pilností přehlídnutý, ponaprawený a nowě vydaný L. P. 1830. wel. 8. str. 316. [Stereotyp. u Tauchnice w Lipsku.]

1719. Nowý zákon. W Kyseku 1841. tiskem a nákladem Karla Reicharda. str. 272. [Zaltář str. 74.] w 8. Opět tamž 1843. str. 306. w 16.

1720. Nowý zákon Pána a spasitele našeho Ježíše Krista. Opět s welikau pilností přehlídnutý, ponaprawený a w nowě vydaný Nabani: Gyns (sic) 1839. Wytlačena u Karla Reicharda. wel. 8. str. 276. [Wydání protestantského plno omylů tiskařských.]

1721. Nowý zákon Pána a spasitele našeho Jež. Kr. a kniha Žalmů. Pro ewang. křestany augšp. i helwets. wyznání. 8. u Bedřich Krečmara w Praze. [Ozn. Mus. čas. 1846. str. 274.]

c) Části biblí.

1722. Čtení a Epištoly jakož i Ewangelia na všechny neděle a swátky přes celý rok mimo pašije neb příběh umučení P. W Praze tiskem pravidelní školy. 8. 1776. též r. 1780. str. 280. Opět 1784. 8. a často až posud.

1723. Pořádek s. pašie, jako w neděli kwětnau a na Weliký Pátek w církwi ewang. w Prešp. čtená býwá, od **MICHALA INSTITORISA MOŠOWSKÉHO.** W Prešp. 1787. 12 str. 84.

1724. Kniha žalmů a zpěwů sw. Krále a Proroka Dawida, kterýchž církew sw. po všechny časy užíwala. W Praze 1790.

1725. Zaltář Dawida Krále, kterýž se w kněžských hodinkách, jakožto církewní modlitby, a slowem místo modlitebních knížek we všech případnostech i při mši swaté užíwati může. 8. wětší. W Brně 1790.

1726. Žalt. Dawida Kr. s přidawkem rozličn. písní, modliteb. W Brně (po druhé) 1796. Na Moraw. řeč přel. skrze OPISE.

1727. TOM. DRASKÉHO a) Modlitby, chwalozpěvy a písně duchowní Dawida krále a proroka i jiných otců swatých, aneb žaltář zřízený k potřebám, k vzdělání, a k potěšení věřících. W Praze 1816. 8. str. 185. b) Poslední věci na nebi i na zemi aneb Obraz království Božího vyrytý skrze Izaiáše Proroka. W Praze 1816. 8. str. 154.

1728. Řeči a epístoly a ewangelia na všechny neděle a swátky přes celý rok, i umučení našeho spasitele, též spojený obsah ewangelii. S nejmilostivější swobodou c. k. ap. Milosti, též s potvrzením duchowní wrchnosti. 8. (str. 238 a obs. X.) W Praze c. k. skladu knih školních. 1825—1845.

1729. Epístoly a ewangelia, která času postního při mši sw. čtena bývají. K rozmnožení domácí pobožnosti. Patřící ústavu Budějovskému k zaopatření wdow a sirotků učitelských. 8. str. 90. W Jind. Hradci u Al. Landfrasa 1836.

1730. Čas. mus. Zpráva o slowanském ewang. w Remeši 1839. 1842.

d) Konkordanci.

1731. K. J. KUHA biblická konkordanci (přel.) 1784.

1732. Słowárně aneb Konkordanci biblická. t. j. Registr na celau Bibli swatau pro snadnější jakýchkoli jmén, osob, měst a míst, jakož též řeči a powěděni písem sw. wynalezeni s mnohau prací a pilností od MART. LAUČKA jináče Gallika etc. sesbíraný a sepsaný pod zpráwu pak a s předmluwau Mich. Institorisa (Mossozty) etc. wydaný. W Prešp. 1791. u Šim. P. Webra w 4. str. XIX. a 935. *Maior test Laučkaw a Jirí Terray* mají podíl w té práci (w. Tab. Poe. II. 77.)

1733. Sebrání biblických textů, k všelijakým kázáním etc. k prospěchu kazatelů a školních učitelů, od P. S. URBANCE 1806.

e) Swatí otcové.

1734. Sw. Th. Cäcilia Cypriana, biskupa Karthaginenského a mučedníka wěk a spisy wybrané od J. N. STÁRKA etc. W Praze 1844. u Posp. str. 217. w 8.

1735. FR. ČELAKOWSKÝ. Sw. Augustina o městě božím knih XXII. Z latin. jaz. podlé Maurinského wydání přel. etc. Díl I. (knih I—V.) wel. 8. str. 300. W Praze arc. tisk. 1829. Díl II. (knih VI—X.) str. 291. 1830. Díl III. (knih XI—XIV.) str. 244. 1831. Díl IV. (knih XV—XVIII.) str. 352.

1832. Díl V. (knih XIX—XXII.) str. 352. tamž 1833.

1836. Sw. Jeronyma kajcí rozjimání o nejsvětější swátosti, a řeči o ctnostech. Ze star. rkp. tištěno w Praze, w arc. tisk. 1835. 8. str. 55.

1737. FR. SUŠIL. Spisy sw. Otců apoštolských. Přeložil, wysvětlil a úwody opatřil etc. Wel. 8. (str. 164 a 4 obs.) w Brně, tiskem R. Rohrera 1837. (Obsah: Klement, Ignác, Polykarp, Posauz. w Čas. p. Kat. duch. 1837. od Hawránka.

f) Wšeobecné.

1738. Časopis pro katolické duchowenstwo. Wydáván přispíváním mnoha duchowních a učených mužů od knížeci arcibiskupské pražské konsistoře. I. roční běh (w 4 swazcích) w Praze 1828. 8. str. 664. W kníž. arcib. knihtiskárně. II. roční běh. Tamže 1829. str. 646. III. roční běh. 1830. str. 656. IV. roční běh. 1831. str. 640. V. roční běh. 1832. str. 640. VI. roční běh. 1833. str. 675. VII. roční běh. 1834. str. 690. VIII. roční běh. 1835. str. 742. IX. roční běh. 1836. str. 822. X. roční běh. 1837. str. 714. XI. roční běh. 1838. str. 738. XII. roční běh. 1839. str. 822. XIII. roční běh. 1840. str. 777. XIV. roční běh. 1841. str. 765. XV. roční běh. 1842. str. 771. XVI. roční běh. 1843. str. 751. XVII. roční běh. 1844. str. 811. XVIII. roční běh. 1845. str. 777. XIX. roční běh. 1846. str. 771.

Redaktoři posud byli I. dílu far. *Procházka* a spiritual *Mráz*. II. dílu kanownici *Tomek* a *Wáclawček*, III. a IV. dílu *Wáclawček sám*, od V. dílu kanownik *Pešina*. Aučel jest wyšší vzdělání českého duchowenstwa, od něhož i mnohočetni pracovníci a pomocníci spisu toho vycházejí. Přidawkem dávají se i jiné užitečné knihy, k. p. sw. Augustina o městě Božím a j. m.

1739. Blahowěst. Katolický týdeník pro Čechy, Morawy, Slowáky a Slezáky. Wydawatel a redaktor *WÁCLAW ŠTULC*, kněz církevní. 1847.

g) Dogmatické a polemické.

1740. Kniha k čtení pro učence českých obecných aneb trywialních škol I. díl, náboženstwí. 1776. 8. II. díl 1784.) častěji potom tištěno n. p. 1783. etc.

1741. Weytah Katechysmusu Arcibiskupského. Z poručení Arc. Ant. Petra z Přichowský. W Praze 1778. 8. str. 135.

1742. O prawě křestanské pobožnosti kniha *Laminda Prytania*, aneb slowutného muže *Lud. Ant. Murotonia* w Wlaském jazyku seps. nyní do češt. přenes. W Praze 1778. 8. str. 352.

1743. Veliký Katechismus s otázkami, a odpovědmi spolu s Uvedením do poznání základů náboženství a s dokazujícími z písma sw. místami k užívání v c. k. zemích. W Praze nákl. č. k. pravidelní školské knihotiskárny 1778. 8. str. 221. (Potom často.)

1744. Jak. B. Bossueta Učení katolického o těch věcech, o kterých rozepře jsou, vyložení z latin. přeložení od skladatele schváleného, od církevního kněze MART. WOLFA v češt. uvedeno. W Praze 1778. 8. str. 100.

1745. Veliký katechismus s otázkami a odpovědmi, k veřejnému i zvláštnímu vyučování mládeže v c. k. zemích. W Praze 1778. 8. str. 128. (Potom často.)

1746. Katechismus s otázkami a odpovědmi k cvičení mládeže městské i sedlské v c. k. zemích. W Praze 1778. 8. str. 79. (Potom často.)

1747. Katechetická Rozjímání, v nichžto obsaženi římské katolické víry tak se přednáší, že osoby, jenž v mladosti špatně vyučované byly, neb kterým obdržené vyučování z paměti vyšlo, pravdy víry a života povinnosti toho sw. náboženství snadno a pohnutelně v známost sobě uvéstí mohou. W Praze nákladem c. k. pravidelné kněhotiskárny 1778. 8. 1779. st. 174.

1748. Malý katechismus s otázkami a odpovědmi, pro nejmenší děti v c. k. zem. W Pr. 1779. 8. str. 20. (Potom často.)

1749. Počátkové první, Auxilio Altissimi, Wýmluvnosti božích obsahující v sobě 1) summu víry křesť. pro malé děti, 2) Povinnosti křesťan. života podle 10 božích přikázání, 3) řeči z písma sw. 4) Osmero blahoslavenství, 5) Sedm žalů kajících, 6) Modlitby etc. 12. v Prešpurce 1780.

1750. D. Jiř. Frid. Seilera Rozmlauvání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících od ALEŠE PARÍZKA. W Praze 1780. 8. Po druhé 1790. 8.

Jest to pro katolíky předělané vydání knihy: D. J. F. Seilera Náboženství nedospělých. Z nejnovějšího něm. původního vydání přeložené. Wydané od WACL. THAMA. W Praze 1785. 8. str. 203. a rejstř. Jiné přeložení této knihy jest od W. Stacha w Praze 1785. 8. A jiné pro Nekatolíky od Pazara. W Epperis 1783.

1751. Napomenutí k tak nazvaným Beránkům od Janá Lěop. Zyppeyusa. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1781. 8. str. 34.

1752. De Luck, Štěpán. Gruntovní učení o člancích víry křesťan. anebo tak řečená Křesťanská theologia. W Prešp. 1781. 8. u Aug. Patzka 250 stran.

1753. Katechismus (malý) s otázkami a odpovědmi pro nejmenší děti. W Znojmě 1780. 8.

1754. Krátká příprawa a rozmyšlování takových dětí, které ponejprw chtějí přistoupiti k sw. večeři Páně. Podle řádu Helwet. wyznání 1782. b. m. 12. str. 14. (učení v otázkách a odpovědích, na konci modlitby.)

1755. Náboženství malých dětí 1782.

1756. Wyznání víry Evangelikůw Augspurské Konfessi we Widni: na svědectví a křesťanský rozsudek strany nich. Wydané od Frid. z Ankersteinu. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1782. str. 6. w 8. (z něm. přel.)

1757. List o večeři Páně bratřim ewang. náb. odeslaný do Čech od upřímného přítele Ā. P. (JIŘ. PETERMANNA) b. m. a roku. (W Praze 1782.) str. 16. w 8. K tomu listu jest i jiný s přídawkem připojen.

1758. Heidelberský Katechismus aneb Učení pravého náboženství křesť. w otázky a odpovědi uvedené, 71 str. W Brně. Swob. písm. 1783. 12.

1759. Pravé náboženství v patřných důvodech od počátku světa až do našich časůw krátce složeno. Nákladem děd. s. Wác. W Praze u Fr. Höchenbergra w arcib. Impr. str. 64. 1782. w 12.

1760. List o Užívání a ctění swatých Obrazů pro bratry ewang. náboženství sepsaný a na světlo wydaný. W Praze u Johany Prusowé 1783. malý 8. 4 listy.

1761. Správce duchovní pro ty, kteří o své spasení pilně se starají. Z něm. jaz. w morawský uvedený. W Brně u F. J. Neumanna. 1783. 8. 1785. 8. (Od alumna DAUBRAVSKÉHO w sem.)

1762. Patero knih o víře a náboženství křesť. W Brně Swobodským písmem. díl I. 1783. díl II. 1784. (Od FRANT. PERNSTEINERA z Olomauckého seminarium.)

1763. Wíra samospasitelná katolická, dar Boží a světlo. Nejen písmem swatým a mnoho-wážností sw. Otců, též světlem přirozeného rozumu utvrzená, nýbrž i všeobecné římské víry odporníků jejich hodnowěrným svědectwím potvrzená. Od jednoho círk. kněze w 52 kapitolách sepsaná. (od KARLA WORLA). W Praze 1783. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 182. Pro urážliwá některá místa od c. k. censury potlačena.

1764. Listovní odpověď z Augspurského Wyznání Čechům a Morawanům na jejich otázku, jestli lámání chleba při večeři Páně potřebné. S přídawkem české Confessie Meximilianowi II. Cisaři roku 1575 podané. W Praze u J. T. Höchenbergera 1783. 12. str. 77 a rejst. od MICH. INSTITORISA MOŠO-CIHO.

1765. a) Newinný odpadlec, t. j. taužebné

proukázání nevinnosti těch, kteří se k náboženství Wyznání Augšp. připojují. Hlavní článkové ewangelického učení, že každý ewang. křesťan w náboženství swém pokojnau myslí žiw býti i umříti může, od M. MARKOWICE (mladšího) etc. I. wyd. W Praze 1780. II. též w Praze u J. Höchenbergera 1783, 12. str. 83. K tomu náleží:

b) Notae ad innocentem apostatam t. j. proukázání míst, na kteráž se odvolává newinný odpadlec od téhož Markowice, 1783. 12. 1/2 arch.

c) Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem, s poznamenáním wys. učeného P. Kašp. Royko, na vysokém puení Pražském učitele weřejného. Z něm. jazyku na český přeložený. W Praze u Wolfg. Gerle 1783. 8. 1 arch, od téhož Markow. Na ty tři spisy odpověď wysla.

d) Katolická odpověď na bezprawné naříkání jakéhos tak nazwaného newinného odpadce k osvědčení katolické newinnosti a prawdy na swětlo wydaná. S přidawkem upřímného zdání o zprávě, která a jak má prohlášujicí se Ewangelik k swému jej examinujícímu knězi katolickému odpowídati. Nákladem děd. sw. Wáclawa, (od Jana Chmela etc.) W Praze 1783. 12. str. 111. Přidawek byl na několiko dní později ohlášen, ale snad newyšel.

e) Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem s nowým poznamenáním proti onomu, které nedáwno od M. K. S. B. A. W. wydáno bylo, od J. Chmela w Pr. 1784. 8. 2 archy.

1766. Reformirského smyslu bratří Češi, aneb ukázání . . . že sklad učení bratří českých s ewangelicko-reformirským se srownává, od Ign. Bojšlawa 1754. Nyní z něm. přel. W Praze u J. Tom. Höchenbergera 1783. 12. str. 59. (špatná čeština.)

1767. Rozmlauwání jednoho Helwetského wyslance s ewangelickým Aug. Wyz. Čechem, od ŠTĚP. LEŠKY. W Jindř. Hradci. 1784. w 8. u Wojt. Hilgartnera str 30.

1768. Wyznání a wyswětlení wíry čisté křesťanské k wzdělání cirk. české reformowané. W Praze u Rosenm. děd. 8. 1784.

1769. Summa náboženství křest. (ewang.) od LADISL. BARTOLOMEIDESA w Baňské Bystřici 1784. potom w Pešti 1796.

1770. Zpráva o sw. wečeři P. od W. ROKOSA. W Pr. 1784. 8.

1771. Základné prawdy náboženství katol. s důwody swými z wšelikých nábožných knih wytažené etc. od JANA HUBÁLKA. W Praze 1784. 8. 8 archů.

1772. Krátké a sprosté wyznání a wyswě-

tlení wíry křest. od JOS. SALAIHO. W Pr. u Rosenmüllerowých dědiců. 1784. 8. (Jest konfessi českých bratří.)

1773. Konfessi Helwetská, wyznání šweycarské Čechům k známosti, následownikům k powolnému rozpáčení ponejprw w češtinu představená od K. WORLA. W Praze 1784. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 133.

1774. Konfessi Helwetská, aneb Wyznání a sprostné wyswětlení prawowěrné wíry a artikulů wšebecných náboženství křesťanského, ku kterémuž se Šweycari hlásají. 8. w Berl. 1784.

1775. Křesťanské wíry hlavních článků gruntowé, kteří z Heidelberského Katechysmusu w krátké otázky a odpovědi uwedení předně w Holandském jazyku, pak w Uherském, nyní w Českém wydání jsau atd. 1784. w Kutné Hoře u Fran. Korce.

1776. Rozmýšlení se wlastence na Otázku, jaké wíry se přidržeti sluší od K. WORLA. W Praze 1784. 8. str. 198.

1777. Sedmdesatero přemýšlowání . . . proč římské katolické náboženství Augspurskému a t. d. předčeno býti má, od KARLA WERNERA. W Praze 1785. 8. str. 151.

1778. Weytah některých hlavních otázek a odpovědi z učení křesťansk. pro obecný lid w Čechách, sepsány od J. Laho, kaz. sl. bož. při cirkwi augš. wyz. Kreuzbergské. W Praze u Wolfg. Gerle, knihkupce. 8. 1784.

1779. Obzwláštní prawdy náboženství katolického s důwody swými z wšelijakých knih wytažené, a w pořádku swém dle možnosti jak jedna z druhé vyplývá, a jak se nebo s těmi srownáváme, kteří se od nás oddělují, aneb w kterých jiného nežli oni zdání jsme etc. od JANA HUBÁLKA. 8. W Praze 1775.

1780. Krátký katechysmus křesťanský pro mládež Bratří českých. W Praze 1785. 8.

1781. Důkaz, že katolici i pod jedným způsobem žiwého těla a krwe Páně požíwají; nekatolici pak proto, že prawých kněžůw nemají, ani těla ani krwe Páně pod obojím že nepožíwají. W Praze 1785. 8. od JANA HUBÁLKA.

1782. Důkaz, že kazatele Aug. a Helw. wyznání nejsau kněží, od W. ROKOSA. 8. W 1785. str. 86. Porow. num. 1784.

1783. Malý katechysmus ewangelický pro cirkwe obnowené bratří českých. W Praze u Schönf. 8. 1785.

1784. Potřebné ponaprawení omylného spisu: reformirského smyslu bratří češi od Ign. Bojšlawa I. P. 1754. w něm. jazyku, léta pak 1783. w českém přeložení wydaného a při tom gruntowní dokázání, že učení starých bratří

českých s učením A. W. Ewangeliků nejlépe se srownává, ba že s ním v gruntu jedno jest, z vlastních starobratrských neproměněných písem s všemožnou pilností vytažené I. P. 1785. (w Prešpurce) stran 124. w 8. od **MICHALA INSTITORISA MOŠOWSKÉHO.**

1785. Aloysia Merce, hlawniho kostela w Augšpurku kaz. Systematický Spůsob Protestanty o prawdě katolického náboženství předsvědčující. Z něm. přel. **J. CHYLÍK.** W Praze u Jana Mangoldta. 8. 1786. str. 240.

1786. Správa o nejsvětější oběti nowozákonné skrz otázky a odpovědi wydaná pro lid sprostý od **J. W. F. O.** 46 stran. W Brně u J. Siedlera 1786. 8.

1787. Psaní k obraně ewang. učitelů a swobodného učení ewangelického proti nedůvodnému důkazu že učitelové ewangel. nejsau kněží **WÁCLAWA ROKOSA** etc. První zbirka, od Petra Záchodského z Slewizu (Wácl. Stacha.) W Praze 1786. 8. str. 84.

1788. Idea fidei fratrum, aneb krátké obsažení učení křesť. w ewangel. církvích Bratrských předloženo od Aug. Špangenberka, w češtinu uwedeno od **J. JENIKA** služebníka sw. Ew. W Berlíně u Jana K. Eisfelda 1788. 8. wel. str. 626.

1789. Krátké a pochopitelné w náboženství křesťanském vyučování. Z něm. w slowenčinu uwedené od **JANA STRAKY.** w B. Bystřici u Joz. Tumlera 1788. str. 29.

1790. W r. 1790. wyšla historie bezženství kat. kněžstwa slowáckým dialektem w 8. str. 97. bez místa (w Bystřici).

1791. Učení o hlawních člancích wíry čisté pro mládež českau dospělejšího věku od **JANA WEGHA.** W Praze tiskem norm. školy 1790. 8. též 1807.

1792. Nejhlawnější prawdy náboženství křesťansk. od Dan. Botzka. We Wacowě (wyšly jen 4 archy) 1790?

1793. Katechismus pro mládež kat. wydal **WALENTA.**

1794. Katechismus pro dívky katolického náboženství s obrázky, w českém a něm. jazyku. 8. W Praze 1790.

1795. Nawka k štěstí a blahoslawenství podlé Kristowého učení zvláště pro školskau mládež od **DAN. BOCKA.** Díl I. W Prešp. 1790. str. 85. předml. VIII. w 8.

1796. O swátosti biřmování, a jak se má hodně přijít. Sepsáno a wydáno pro duchovní i swětské učitele w Litoměřické diecezi. W Praze 1792. (od **TOMSY** z něm.) 8. str. 39.

1797. Katechismus Ondřeje Šmáta rozebraný, wydal **M. LAUČEK** (w. Tab. Poe. II. 77.)

1798. Summa křesť. učení podle smyslu a pořádku katechysmu Luterowa od **JOS. FORNETA** (ewang.)

1799. Katechismus do morawského jazyka přeložený od Karla Suchého. W Brně 1795. cum fig. 8. (Boček.)

1800. Katechismus s Otázkami a Odpověďmi k Winaučování krajinské Mládeži. W Trnawe 1796. (od **ANT. BERNOLAKA.**)

1801. Počátečné cwičení w náboženství pro školy protestantské w c. k. zemích, podle vyššího rozkazu w něm. jazyku we Widni sepsané, nyní pak dle téhož vyššího poručení, pro národ slowenský zvláště w Čechách, w Morawě a w Slezku přeložená od **ŠT. LEŠKY** 1797. w Pr. u Hrabových děd. w 12. st. 120.

1802. Hvězdičky katolické, aneb Duši we wíře katolické vyučující pobožné cwičení z swětla člankůw wíry Kristowý, jako od nebeských hwězdiček spořádané. 8. W Košicách 1797.

1803. Uwedení k gruntownímu poznání křesť. náboženství etc. přel. od **ŠT. LEŠKY** 1798. W Praze u Hrab. děd. Něm. sepsal **J. Jiř. Fokke** Superintendent w Widni 12. str. 287.

1804. Malý katechismus pro nejmenší dítky. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1805. **LADISLAWA BARTOLOMEI-DESA** Jádru křesť. ewangelického náboženství. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1806. Řeči pisma swat. znějící o člancích náboženství křesť. pro mládež. W Bystřici 1799. 12.

1807. Krátká zpráva o tom, co každý křesťan katolický wěřiti a zachowati má. Pro lid obecný na swětlo wydaná od **JILJIHO SEXSTETTERA.** W Praze 1800. 8.

1808. Prawý základ a podstatný pořádek křesť. katolick. náboženství wyswětlen od **KARLA KHUNA** far. na Wodolce 1802. 8. W Praze u Joh. Jerábkové str. 112.

1809. Cesta k nebi od **KARLA MELCERA.** W Praze 1803. 8. (zvláště pro částku pátau sem náleží.)

1810. Katechismus Helwetské Konfessí pro dítky Helwet. konfessí w Čechách 1806. 8.

1811. **BOHUSL. TABLICE** Naučení o sw. wečeři Páně. bez m. a roku.

1812. Auplný katechismus potěšitelného **J. Kr.** učení. Od **B. Gallury.** W Brně 1809. 8. W Praze 1818.

1813. Důležitost stálého wyznání zjeweného náboženství Kristowa a šestinedělní cwičení pro ty, kteří miní od katolické církwe odstáupit, dle nejvyšší wůle Pána země leta 1782,

dne 15. Prosince k zastavení odpadu vysazené. Sepsáno od WACL. LAUKOTY, probošta w městě Raudnici. W Praze 1812. w norm. tiskárně. 8. str. 228.

1814. Wyučování w náboženství pro dospělejší mládež křesf. kat. etc. W Brně 1813. 8. u Jiř. Gastla od F. NEDĚLE, z něm. swobodně přeložené a rozšířené.

1815. *Lutera Mart.* Katechismus, kterýž slowe menší. We Wacowě u Ant. Gottlieba. 1813. 12.

1816. Mar. z Bomonta vyučování w křesf. wíře a dobromrawnosti od K. THÁMA přel. 2 díly. w Praze. 8. 1813 a 1818. (kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský z franc. vlastně z něm. přel.) Pak od Šim. Wrany přepracováno, a podruhé vydáno pod titulem: Katechismus w rozmluwách k spasilnému poučení a potěšení lidu wenkowského etc. Číslo IV. Nákladem děd. swatoj. 12. str. 448. W Praze arc. tisk. 1837.

1817. Poslední věci na nebi i na zemi, aneb obraz králowství božihó wrytý skrze Izaiase proroka. W Praze w české expedici. 1816. 8.

1818. D. M. Lutera Menší katechismus s připojením historie náboženství, od M. HAMA-LIARA. 1814. 12. 6 archů, též roku 1819. Katechismus Dr. Lutera, od FEJERP. w Lewoři 1830. pak s obrázky tamž 1834.

1819. ŠULEK JAN Katechismus náboženství křesf. ewang. pro wětší mládež sepsaný od etc. wydaný od Jiřihó Palkowiče 1816. W Prešpurk. 8.

1820. Živé swětlo prawdy oswěcující každého člověka, (od MATEJKY.) 1817. 8. [Prostonárodní dogmatika.]

1821. Katolické učení o swátosti birmování, od Kašpara Weinigra (přeloženo od JANA HÝBLA). W Praze 1818. 8.

1822. Cesta žiwota aneb podstata wíry wšeobecné křesf. skrze otázky: Kde jest to psáno? neomylnými a newywratitedlnými důwody proti některým důmyslům našinců w těch wěcech, které s nekatoliky w nedorozumění jsau, důwodně představená od J. BOHDA-NECKÉHO. W Praze 1818. 8. str. 192. u Fr. Fetterle z Wildenbrunn.

1823. List patýře k stádu od prawého owčince Kristowa na čas pod jménem helwet-ského a Augšp. náboženství oddělenému, w němž některé pochybnosti a těžkosti w wšemožné krátkosti se wyswětlují, od J. BOH-DANECKÉHO, druhé wydání. W Praze 1818. str. 47. druhý díl 1820.

1824. *Jiřihó Chládká* otázka: Co máme o zpowědi katoliků držeti? přel. JAN HÝBL. W Praze 1819. 8.

1825. Gallury Čest stolu Páně, nebo nej-prawější smysl o nejswětější swátosti oltární. 1820. 8. přel. W. KAREŠ.

1826. Wyszwětlení a přidawek ke katechys-musu k potřebě učitelů, obzwláštně při takowých školách, do kterých týhodně několikráte přijiti nemůže, od ČENKA z WARTEN-BERKU. W Hrad. Králowé 1821. 8.

1827. Ponaučení a utwření we wíře a w náboženství kat. křesf. pro katolické křesfany mezi protestanty obcující. Od J. WAWŘÍKA, faráře Ratimowského s přidáním některých důwodů a s obšírnějším wyjádřením po druhé wydané. W Opawě u J. J. Trasslera 1821. str. 145.

1828. Sprostopochopitedné důkazy křesf. kat. wíry. W Brně 8.

1829. Křesfanské kat. učení o cirkewních odpustcích, od JOS. KERNERA. W Hradci Král. 1822. 8.

1830. Psaní Pána K. L. z *Hallerů*, w kterém zpráwu dáwá o swém nawrácení do říms. cirk. W Hrad. Král. 1822. 8. str. 35.

1831. PAULINI ONDŘEJ Náuka ewan-gelii Christusowey (sic.) W Brně Jiř. Trassler 1822. 8.

1832. O srownalosti kat. náboženství s rozumem dle něm. F. Darupa, zčeštil J. W. SEDLÁČEK. W Plzni 1822. 8. str. 168.

1833. Bezpečný wádec katechetů, aneb poznání Boha ze stwořených wěcí, rozumu, swědomí a některých wlastností jeho etc. Spolu Sokratické opakování nadjmenowaného wšeho předneseného vyučování od J. JAWORNIC-KÉHO. 2 díly. 1823. 9. Díl III. 1824. w Praze. Učení o pěti cirkewních prikázáních a sedmi swátostech; wyložené sokratickým a katechetickým způsobem dle c. k. norm. katechismu. Díl IV. 8. w Praze u B. Háze. 1825. Učení o křesfanské sprawedlnosti, o čtyrech posledních wěcech člověka. Díl V. 8. tamž 1826.

1834. Rozjímání té otázky: Co já mám činiti, abych spasen byl, a odpovědi etc. W Berlině 1823 w knihárně Fr. Späther. str. 52.

1835. Krátká učení křesf. kat. wíry. W Lewoři 1824. 8 maj.

1836. FILIPA NEDĚLE Náboženství w wykladech a rozmlauwáních podle uwedení w c. k. zemích předepsaného katechismusu w čtyrydcti cwičeniích a čtyrech opakováních rozdělené, cwičně wypracowané, a s troji biblicko-mrawnau řečí konečně zaopatřená. K obzwláštnímu užíwání P. Katechetů školních, kostelních a domácích. 4 díly. 8. W Brně 1825. (wlastně 1824. počalo tistěno býti.)

1837. Užitečná správa k swátosti bířmowání w otázkách předstawená. Oným k potěšení, kteří tu Swátost přijmouti žádají. S přidauými modlitbami k spowědi a přijímání, zrcadlem spowědním, a předepsanými modlitbami před a po swat. bířmowání. W Brně 18.

1838. Fr. Stapfa Ruční kniha ku katechysmusu. Zvláště pro katechety, pak též ku powzbuzení každého. Zčeštěná od J. HÝBLA. W Praze 1824. u Mart. Neureutra (knihk.) 8. str. 351.

1839. **BLAŽEK MICHAL**. Malý katechysmus pro mládež, jmenovitě pro školní dítky přinaležející k církwi ewang. Jimramowské. W Litomyšli J. Tureček. 1826. 12°.

1840. **KARHODÓ ANTON**. Wynaučowání katol. náboženství w otázkách a odpovědích. Přeloženo. W Trnawě 1829. Jelinek. 8.

1841. Katolické učení w náboženství, w otázkách a odpovědích, k zvláštnímu užívání katechetů a učitelů, jakožto kniha ke čtení ku w c. k. rakauských zemích předepsanému velkému katechysmu, od J. M. *Leonharda* atd. 8. str. 223. W Brně u Traslera 1827.

1842. Kniha k čtení k malému katechysmu atd. 8. str. 98. W Brně tamž 1827.

1843. **J. F. DEVOTY**. Pořádek, jak se wyznání wíry katolické dítě má. Wydal atd. 8. str. 13. W Praze arcib. tisk. 1828.

1844. Gruntové křesť. wíry hlavních článků, neb malý katechysmus Heidelberský pro mládež církwi w ewang. českých školách helwetského wyznání, po znou w ydaný. 8. W Praze 1828. pak 1830.

1845. Křesťanský katechysmus, totiž krátká, sprostá a swětlá kniha učení prorockého, apoštolského w otázky a odpovědi uwedená, a k schopnosti malých dítek přirownalá. 8. W Praze u Háze 1828.

1846. **MIKULÁŠ TOMEK**. Krátké w yswětlení katechysmu k prospěchu učitelům a dítkám, kteréž wydává atd. 8. str. 192. W Praze, arc. tisk. 1828. II. vyd. W Praze u Háze 1837. 8.

1847. **J. M. KRÁL**. Jeden owčinec a jeden pastýř, to jest: Římská, neomylná, stále trvající, widitedlná, jedna, katolická, swatá, apoštolská církew Kristowa. Od etc. Díl I. 8. str. 432. W Praze u Posp. 1829. Díl II. str. 463. tamž 1830. Díl III. str. 366. tamž 1830. Díl IV. str. 332. a obsah. [Pos. w Čas. p. kat. duch. 1830.]

1848. Prwotní katolická, půwodně ew. apoštolská wíra křesťanská. 8. str. 76. W Berlíně u Trowiša a syna 1829. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1834. zapowězená.]

1849. **VINC. ZAHRADNIK**. a) Krátký katechysmus k utwřzení katolíků u wíře jejich,

zvláště pro ty, jenž katolickau wíru přijímají neb opaustějí. Od etc. 8. str. 203. W Praze. arc. tisk. 1830. [Pos. Čas. p. k. duch. 1830.]

b) Doštěpná zahrádka dítek dobrých, obsahující w sobě w yswětlení některých článků prawě a dokonale wíry Kristowy. 12. str. 48. W Praze. arc. tisk. 1836. [Pos. Čas. p. k. duch. 1836.]

1850. Summa Augspurského wyznání, učením z písmá sw. wzatým w yswětlená, a připojenau kratičkau historii církewní o životě Luthera, a o přiběžích téhož Augs. wyznání, zvláště w Uhřích. 8. str. 170. W Košicích u K. Werferu, 1831. [Kat. Fej. 1834. Tatr.] Sepsal Dan. Langsfeld.

1851. Wojtěcha *Ruffera* Cesta k prawí a samospasitedlné wíře w boha a spasitele našeho J. Kr. 12. str. 108. W Praze tisk K. Jeř. 1831.

1852. **ANT. FR. JERÁBEK**. Nawřzení náboženská všem křesťanům, kteří krom církwe křesťansko-katolické se nácházějí, k pozornému, nestrannému a spasitedlnému rozjímání podaná od etc. 12. str. 88. W Pr. a Hr. Kr. u Posp. 1831.

1853. **FR. ROLEYČEK**. Swátost swatého bířmowání. Dárek pro ty, kteří tuto swátost přijímají, též rodičům, učitelům a kmotrům, od etc. 12. str. 146. W Praze K. Jeř. 1832.

1854. *Pemštein Jos.* Spis o wíře, naději a lásce we 3 dílech. W Brně. [Dle dopisu Gal-laše 22. dub. 1833.]

1855. **JOS. SALATNAY**. Zahrádka dítek dobrých, obsahující w sobě: Nowý katechysmus náboženství křesť. ewangelicky reformowaného a některé nowé modlitby i písně, od etc. 8. str. 112. W Praze u Házowcůw 1832. [Pos. Čas. p. k. duch. 1834.]

1856. **J. V. JIRSÍK**. a) Zdrawé, prawé a čisté učení Lutherowo, Kalwinowo a mnoha jiných maudřích protestantůw, sepsal etc. 8. str. 54. W Praze u W. Špinky. 1836. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1837.]

b) Bohomil, zpráva jednoho upřímného ewang. křesťana w důležitostech prawé wíry Kristowy, čtení prospěšné a chwalitebné, kteréž wydal etc. Číslo II. nákladem swatoj. dědictwí. Wel. 8. str. 416. W Praze arc. tisk. 1835. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1835.]

c) Proč jsem katolíkem? Slowo k sprostému katolíkui, jakby z wíry swé počet dáti měl. od etc. Číslo I. nákl. swatoj. děd. 8. str. 30. W Praze. arc. tisk. 1836. Druhé rozm. wyd. tamž 1836. str. 24. [Šrow. Čas. p. k. duch. 1835 a 1836.] III. rozm. wyd. 1840. tamž. 12. str. 48.

d) O církewním přikázání postu. W Pr. 1839. u Špinky. str. 30. w 8.

e) Dwadcatero přátelských listů k Ewangelikům nebo Protestantům w Čechách bytujícím, kteréž k nim w duchu lásky, pokoje a smířlivosti činí Jan Valer. Jirsík, far. w Minicích atd. W Praze 1842. w arcib. tisk. 8. str. 108.

1857. D. Mart. Luthera Katechismus pěknými figurami ozdobený. W Lipt. u sw. Mikuláše 1833. 12. 3 archy.

1858. KAREL HYNA. a) Malý Katechismus od etc. 8. str. 64. w Praze. arc. tisk.

1835. b) Katechismus pro obecní lid a dorostlou i dospělejší školní mládež etc. W Praze 1839. u Špinky. 8. str. 332.

1859. J. ŠULEK. Katechismus náboženství křesť. ewang. pro větší mládež sepsaný skrze etc. wydaný nákladem J. Palkowice etc. Nowé vydání w Jind. Hradci u Landfrasa (cens. 1835.)

1860. O. SOLTYS. První počátkové křesťansko-ewangelického učení, ku prospěchu školské mládeže 8. str. 16. W Prešp. u Belnayho dědiců.

1861. FR. KUBOWIČ. Základ všeho dobrého, anebožto kratičké nawedení křesť. dítek k víře, lásce, naději. Sepsal a na svůj náklad vydal obecní dobré fedrowati (ploditi) chtějící křesťan. W Prešp. 1838. u Belnayho dědiců.

1862. Kristus a jeho církow, ku prospěšnému čtení pro slowanský pospolitý lid na swětlo vydal sl. bož. kazatel. K založení fundace za wdowy a sirotky kněžowské i rektorské w Turci. W Ban. Bystřici 1839. tiskem Filipa Macholda.

1863. J. G. HORECKÉHO. Katechetický výklad sw. náboženství s jeho proměnami. W Pešti 1839. str. VIII a 102. w 8.

1864. ŠTĚP. LEŠKA. Oswícený křesťan ewangelický. 8. 1844.

1865. O smíšeném manželství. Slovo lásky k mládeňcům a pannám katolickým od jednoho upřímného jejich přítele. 12. str. 53. 1842?

1866. W. KROLMUS. Obrana prawdy katolické čili smír mezi katolíkem a nekatolíkem. 2 díly. 1843. u An. Špinkové.

1867. W. WERUNÁČ. Hodiny křesť. katolické, aneb: Nejhlavnější články víry od etc. W Jičíně u F. Kastránka. 1844. 8. str. 166.

1868. Která církow jest církow Kristowa? aneb katechismus o náukách, w nichž církow protestantská od katolické odstupuje. Přel. VINC. JANALÍK. W Holomauci 1845. nákl. Ed. Hölzla. wel. 8. str. 135.

1869. Učení křesťanského katolického náboženství. 8. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

1870. Stručný přehled dějepisu a rozdílu učení a náboženství ewang. a římsko-katolic-

kého. Nördlinger in d. Beckischen Buchhandlung 1844. [104té. vydání!]

1871. M. J. HURBAN. Unia, čili spojení Lutheranů s Kalwiny w Uhrách, vysvětlené od etc. W Budíně 1846. u Gyuriana a M. Bagó. wel. 8. str. 200.

1872. SKORPÍK FRANT. Mluwnictví a zjewení. W Brně tisk wdowy Rud. Rohrera. wel. 8. 1846. str. 96. [Jest vlastně psáno proti knize: Doba prvního člověčenstwa.]

1873. Křesťanský katechismus pro školskou i dospělejší mládež ewangelickou etc. Sepsal ŠTĚPAN PLÁČKO, sl. b. k. w Dřenově. W Bánské Štawnici. 1846. Tiskem Fr. Lorbera. str. 86. w 8.

1874. W časopisech: W Příteli Mlád. Co jest křesťanský věřiti, od J. Kučery. 1838-41. Analytický výklad neb rozbitání normálního katechysmu od Makše J. 1840. Cwičení o swátostech, od Cenka z Wart. 1841. Křesťanská naučení z příkladůw o polném hospodářství, od Stárka. 1843.

b) Historie biblická.

1875. Jana Hübnera biblická historie. W Prešp. 1778. 8. Potom pod jménem: Biblická historie w počtu sto a čtyry we dwau dílech, po padesáti a dwau, ze starého a now. zákona wybraná. 8. W Litomyšli u J. Turečka 1833. Též: Dwakrát 52 biblické historie pro školy a čeledi s obrazy. W Kyseku, tiskem a nákl. Karla Reicharda 1842. w 16. str. 20.

1876. Příkladné k wzdělení duchownímu slaužící wyprawování nejpřednějších biblických skutkůw a příběhů starého i nowého zákona. Z němčiny přeložil JAN TRUTNOWSKÝ 1779. 8. stran 219.

1777. Biblický příběhopsis aneb historie o Náboženství, jakožto třetí částka prvního dílu knihy ke čtení pro učence obecných škol. W Praze 1780. 8. str. 81.

1878. Zákon Pána našeho Jež. Kr. s kratičkým popsáním příběhů zjeweného, náboženství a jeho wyznáwačů od časů Adamových až do časů našich, od JOS. DITRICH. W Praze 1803. 8.

1779. Krátká summa historie písem swatých od J. WEGHA. W Praze 1807. 12. str. 46. z franc. Frid. Osterwalda do uhersk. jaz. z uhersk. do českého přel. W otázk. a odpow.

1880. Biblická historie náboženství, křesť. mravně učení a poznání důwodů náboženst. W Pr. w e. k. skladu knih školních 1818. stran 168.

1881. Biblické příběhy starého zákona pro mládež ku školnímu vyučování. Díl I. dle mnichowského vydání wzdělal JOS. CHMELA. W Hradci Král. 1821. str. 144. Díl II. uhý

str. 207. Též jednotlivé částky o sobě prodávány jako: čtení utěšené a rozmilé o Danielovi, Esther a Mardocheovi. Dárek dobře zvedeným dítkám. 1821. 8. etc.

1882. Historie biblická pro odrostlejší mládež, jakož i pro dospělé, kteří biblických příběhů k poučení a vzdělání svému užívati chtí. Práci a nákladem ŠIMONA BERNARDA WRÁNY etc. Díl I. hist. star. zákona. W Českých Budějovicích u J. Zdarssy 1821. 8. str. 366. Díl II. hist. nov. zák. str. 377. mimo rejst. 12 list. Též w Praze 1832. tisk K. Jeřábka 8. str. XXVI. a 323. a 355. a ryt.

1883. Církev Kristowa, aneb krátká zpráva o jejím založení, rozšíření a řízení (pro školní mládež) od A. G. SUCHÁNKA. W Hradci Král. 1822. 8. str. 84.

1884. J. Augustýna Langhoffera Jádro biblické historie z písem sw. wybrané pro mládež ewang. W Skalici 1825. 8. str. 103.

1885. Swědectví staré křesťanské církwe o austné zpovědi a očistci. Sepsal GALLAŠ. Rkp.

1886. BAJZA JOS. IGN. Příklady ze swatého psma starého a nowého zákona (w zlomkách). W Trnavě 1820. 8. u Jana Jelínka. Dwa díly. (słowácky.)

1887. HREBESKÝ. Biblické příběhy. 8. w Jind. Hrad. u Landfrasa. [Michl Obr. str. 217. num. 600.]

1888. J. W. WLASÁK. Kr. Šmida biblické příběhy star. i now. zákona pro dítky od etc. zčeštěné od etc. Dwa díly. 8. (str. X a 138 a ryt.) W Praze u K. Jeřáb. 1833.

1889. W Přítel. mládeže. 1827. IV. Biblická abeceda. — Biblické příběhy od Čenka z Wartenb. 1839—40.

i) Wýklady. Postilly.

1890. Wýklad na některé články wíry, od M. LAUČKA. W Prešpurku u Landerera 1776?

1891. WÁCL. LENHARDA: Uvedení, jak školní katechetowé Postilly Scipionowy při wýkládání ewangelium užívati mohau. W Praze 1779. 8.

1892. Krátké rčeczi, aneb Weyklad na páté přikázání dle Rzimského katechysmusu sepsané i kázané w Jinczích od JANA JANDY, kněze církwe. W Praze u Fr. Jeřábka 1780. 8. str. 487.

1893. Krátké rčeczi aneb Weyklad na czlánky Wíry apoštolského Wyznání. W Praze 1780. 8. od J. JANDY.

1894. Křesťanské wíry základ od otce založený na poznání syna jeho J. Kr. ukázaný z obyčejných nedělních a swátečných řečích božích, jenž ewangelia slowau, přes celý rok sprostně a zřetelně oswedčen. . . skrze GEORGIUSA PETRMANA etc. W Drážďanech

díl I. str. 292. Díl II. str. 387. wytiskl H. W. Harpeter 1783. w 4.

1895. Křesťanská katolická užitečná domovní Postylla na celoroční nedělní i swáteční epístoly a ewangelia, proti všemu nedělnímu i swátečnímu zlému užívání sporádaná etc. přeložená a wydaná od M. W. KRAMERIUSA. Díl I. W Pr. 1785. 8. (Wíce newyšlo.)

1896. Postylla aneb weyroční wýtahowé na nedělní a swáteční ewangelia. W Uherské Skalici 1785. 8.

1897. Postila křesť. katolického wučowání, aneb krátký weyklad všech nedělních a swátečných epístol a ewang. na česko přeložené od JANA CHMELA. W Praze 1786. 8. (Sepsána jest od P. Goffine premonst. řádu.)

1898. a) Wýklad na nedělní a swáteční ewangelia dle způsobu we školách nařizeného, jehož katechystám školním k užítku w něm. jazyku sepsal, nyní pak w češtinu uwedl AL. PAŘÍZEK. 8. W Pr. I. díl 1788. II. díl 1789. III. 1789. Opět w Praze 1819.

b) Wýklad na nedělní epístoly we školách k prospěchu katechetů od Al. Pařízka, zčeštěný od J. HÝBLA. Dwa díly. 8. str. 831. W Praze. tisk. K. Jeřáb. 1827.

1899. Pořebné rozebrání a poznání pravdy Weykladu na VI. prosbu modlitby P. od česk. Pražských PP. pastoralistů učiněného a w r. 1788. wydaného w Pr. bez authora 1791.

1900. Tři katechyzaci kostelní na modlitbu P., kterakby se mělo w neděli a we swátek katechyzírowati w kostelích u přítomnosti lidí dospělých. Wydané na průbu od Pražsk. Pastor. českých. (od G. CHLÁDKA). W Praze 1788. 8. (Zlomek w Chrestomat. Tomsowé na str. 218—221.)

1901. Katechet. wučowání z něm. W B. Bystřici. 1788. 8.

1902. M. NETOPILA Podobenská wyprawování J. Kr. wyswětlená k užívání kazatelů, katechetů etc. W Brně 8.

1903. FR. POLLÁŠKA ranní wýklad epístol nedělních celého roku. 8. W Brně 1792. 1802.

1904. Řeči Pána našeho J. Kr. ze sw. ewangelistů wytažené dle půlétwrtá roku, w kterémž Pan náš auřad učitele konal, pořádně rozwržené, wyswětlené, s přidaným w sedmi odděleních krátkým popsáním života Páně, jakož i mnohými obšírnými naučenými wíry, a mravů rozšířené od kněze JOS. DYTRICHA etc. W Praze. 8. I. díl 1793. u Diesbacha str. 286. II. díl 1794. str. 244. III. díl 1794. str. 362. Druhé wydání w Praze 1809.

1905. Postylla, aneb weyklady na wšecky nedělní a swáteční epístoly a ewangelia přes

celý rok, s přidáním mravných naučení, písní a modliteb, od JANA MEDLÍNA. V Praze. 4. I. díl 1796. str. 612. II. díl 1796. str. 359. a rejstřík. Díl III. nákl. Pospíš. 1828. str. 319. Díl IV. str. 303. též.

1906. Postylla domovní, aneb křesťanská přemýšlování na nedělní a sváteční ewangelia k slávě boží a k všeobecnému vzdělání zpořádaná, od ONDŘEJE PLACHÉHO. V Baňské Bystřici 1805. Dva díly, Iní str. 624, Ilhý str. 527. s vysvětlením Modlitby Páně.

1907. Náboženství ve výkladech a rozmlauváních podlé uvedení v c. k. zemích předešlaného katechys. w 40 cwičeniích a 4 opakováních rozdělené knihy pro celý rok od Derešera; přeložena od F. NEDELE. W Brně 1808. 8. čtyry díly.

1908. Postylla aneb rozličná poučování křest. na neděle přes celý rok, od JOS. JAWURKA, 2 díly w Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z Wildenbrunu.

1909. Homilie postní dle sw. Marka. K vzdělání křesťanského lidu, všech stawů w swatopostním kajícím čase, od FR. ALOYS. WACKA, bisk. Notaria, děkana atd. W Praze 1826. u Weroniky Šollowé, wedením J. Pospíšila. 8. str. 113.

1910. L. FR. WIRSINK. Výkladové neb exhorty ranní nedělní a některé swáteční. Dva díly. 42 archy. W Praze u K. Jeřáb. 1827.

1911. J. JAWORNICKÝ. Desatero božích přikázání. K rozjímání všechněm, kdož se boha bojí a dobré swědomí milují, dle Rittera atd. wyložené a w kamenotisku wyobrazené od etc. 8. str. 99 a 10 rytin. W Praze u Boh. Háze. 1827.

1912. CHALÚPKY. Hodnowěrné wypsání země sw. kananejské s jinými krajinami dědictwí Israelowa; k lepšímu wyrozumění písmům sw. Dwě částky. Č. I. 1829. 8. str. 103. Č. II. 1831. str. 263 s mapau země židowské. W Baňské Štáwnici u Štěp. Michalípka. [Srow. Kwěty 1834. 401 od Wl. Pelikána.]

1913. FR. FRYČ. a) Homilie aneb wučování lidu křest. při ranních službách božích dle výkladu sw. ewang. na neděle a slawnosti Páně od etc. Díl I. 8. str. 253. Díl II. str. 257. W Praze arc. tisk. 1828. Podruhé. Dva díly. 8. str. 308 a 336. tamž. 1831. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1831.] b) Hlas wolajícího. Řečí homiletické na neděle a některé slawnosti. W Praze 1839. str. 370. w 8.

1914. J. HÝBL. Ježíš spasitel swěta, anebo Ewangelia swatá nedělní a swáteční s wysvětlením obrazním a slowním. K weřejné a školní potřebě, pro kazately, hospodáře, a komu slowo boží na srdci leží. Dle J. A. Karla

Hanla sepsaná od etc. Díl I. 8. (str. 110 a obr. 61.) W Praze tiskem Posp. 1828. [Díl II. cens. 1833.]

1915. VINC. ZAHRADNÍK. a) Homiletické řeči na neděle a swátky celého roku od etc. Díl I. 8. str. 370. w Hrad. Kr. u Posp. 1832. Díl II. str. 374. tamž. 1833. [Něm. Homiletische Erbauungsvorträge etc. Prag. 1832.] Pos. w Čas. p. k. duch. 1833-4.

b) Rozwrhowé kázání na neděle a swátky celého roku od etc. Díl I. 8. str. IV. a 262. [Pos. Čas. p. k. duch. 1836. od Jirsika.]

1916. Krátká kázání a homilie na nedělní a swáteční epistoly celého církewního roku. Sepsal M. Fr. Schönbek. Díl I. 8. str. 308. Díl II. str. 414. W Praze. tisk K. Jeřáb. 1834. [Pos. Čas. p. k. duch. 1834. Wyňatek tamž 1828. str. 430. 602.]

1917. JOS. ZIMMERMANN. Česká postylla, kniha k poučení a k vzdělání katolických křestanůw od Leonarda Goffina, přeložil, rozmnožil a žiwotopisy sw. patronů Českých připojil etc. I. a II. díl. W Praze 1843. u J. Spurného. wel. 8. str. XVI. a 454.

k) Kázání.

a. W zbírkách.

1918. FRANT. HEILMANA. a) Hlas pastýře, to jest sprostnouprímná kázání faráře k swým Osadním owčičkám na wšecky celého roku neděle z franc. (Reguisa) přel. W Praze 1775-1778. 8. 4 díly (zimní, jarní, letní a podzimní.) b) J. Jiř. Hollanda krátká kázání na wšechny celého roku neděle pro lid sedlský, přel. W Praze. 8. u J. M. Samma, I. díl 1786. II. díl 1787. c) J. Jiř. Holl. krátká kázání na wšecky celého roku swátky z rozličných franc. kazatelů wybraná a k užitku wenkowského lidu zřízená, 2 díly. W Praze 1790-1. 8. (přel.) d) Téhož krátká kázání na postní neděle, z rozličných slowutných kazatelů wytažená a k užitku wenkow. lidu zřízená. W Pr. 1794. (přel.)

1919. JANA TRUTNOWSKÉHO a) Leopolda Fraydta čtyřidceti Chwalo- a slaworzeczi, anebo: z písma sw. wzaté chwalý Mariánské, kázání přel. Díl I. 1776. II. díl 1779. 8. str. 267. W Praze. b) Téhož Učení křesťanská, neb kázání nedělní a swát. přes celý rok přel. 4 díly. W Praze. 1779. 8. str. 359. II. 1780. str. 399. III. 1780. str. 344. IV. 1781. c) Krátká kázání po mši sw. k potřebě a ku pohodlí wenkowsk. duchowních spráwcůw etc. na dwě léta, aneb 2 běhy roční. W Pr. u Samma 1784. 8.

1920. **KARLA J. KHUNA** a) Mrawná a spasitelná kázani na ewangelia celého roku 5 dílů. W Praze. 8. I. díl u J. K. Hrabý 1776. II. díl 1778. III. díl 1780. IV. 1781. V. 1782. (u Fr. Jeřábka.) b) Ign. Wagnera krátká mrawná kázani pro lid obecní polní přel. W Praze 1785. 8.

1921. Kratičká kázani na wšecky zaswěcený(é) swátky od Wáclawa Spreng(a). W Praze 1777. 8. k dostání u J. J. Gröbla kněhokupce. str. 192.

1922. **JANA JANDY** krátké řeči aneb weyklad na páté přikázani boží a ostatní přikázani, kázané w Jincích. W Praze u Fr. Jeřábka 1780. 8.

1923. Ranni kázani na wšecky Neděle a swátky od **ANT. PESSMAYERA**. W Brně 1782. 8. Rozdělení prwni tamže 1792. 8.

1924. Příhodné a swatečné kázani, od **GURA FANDLIHO**. 2 díly. W Trnawě 1795. 8. (slowácky.)

1925. **A. GAZDY** Hortus florum t. zahrada kwětná, w kterej na obecné i osobitné slawnosti Krista P. a jeho Swatých swatečné kázane. 2 díly. W Trnawě 1798. 8. (slowácky.) b) Bolesné stažowání pre nas trpícího Krista P. w postních kázanech. W Trnawě 1799. 8.

1926. Swazek kázani swatečných na rozličných místech, obzwláště w slawných městech Pražských držel **STANISL. WYDRA**. W Praze 1799. 8.

1927. **JANA RULÍKA** a) Krátká katechetycká kázani na neděle přes celý rok, k užitku wenkowského lidu od Jos. Polikarpa Šilhera, faráře w Basingu, w dolejších Rakausích sepsaná, přeložená. 2 díly. W Praze. I. díl 1799. 8. II. díl 1800.

b) Jos. Polikarpa Šilhera krátká katechetická kázani na swátky přes celý rok, z něm. přel. W Praze 1802. 8.

c) Jos. Habersfelda kněze církewního postní kázani, z něm. přelož. W Praze 1803. 8.

d) Swateční kazatel aneb kázani na swátky B. Marie Panny, matky Ježišowy, a jeho swatých: jako i také na jiné w roce slawnosti díl I. 1805. díl II. 1806. 8. u Hrabowých dědiců.

e) Krátká kázani k ranním službám božím na wšecky neděle přes celý rok 2 díly. W Praze 1810. 8.

1928. Katechetická kázani dle pořádku křesťan. naučení na každau neděli w roce k užitku jak mládeže tak wenkowského lidu, před tím we Wratislawě w německém jazyku wydaná, pak w češt. uwedena. W Praze 1801. 4.

1929. **A. Štekl** krátká kázani na wšecky

neděle a swátky, přeložil **PROKOP ŠEDIWÝ**, 2 díly. W Praze 108. 8.

1930. **WOJTĚCHA NEJEDLÉHO** a) Nedělní kázani, 2 díly. W Praze 1806. 8. b) Swateční k. 2 díly. W Praze 1807. 8.

1931. **DAN. BOCKO** obmyšlel wydati jeden roční běh swých kázani, ale smrt (1806) mu w tom překazila. (Tab. Poe. III. 82.)

1932. Řeči pastýřské k lidu křesť., které k rozšíření prawé maudrosti a wzdělení mrawů křesť. swým posluchačům přednesl. a wydal **KAŠP. MELICHAR HRDLÍČKA**, kněz círk. w Dašicích. Tři díly. Díl III. W Praze u Boh. Háze 1812. 8. str. 514. Díl IV. (též pod titulem: Kázani a Homilie na nedělní a swateční ewang. celého r. etc. Díl I.) W Praze w komisí u J. Krausa 1818. 8. str. 583. mimo rejst. Díl V. (též pod titulem: Kázani a Homilie etc. díl II.) W Praze w komisí u J. Krausa 1821. 8. str. 747. rejstř.

1933. **MATEJE SICHRY** a) Kázani na wšecky neděle, 2 díly. W Brně 1814. b) Kázani na wšecky slawnosti a swátky celého roku. W Chrudimi 1817. 8. u Josefa Jana Košiny str. 384. mimo rejstř. a slowníček.

1934. Kázani na wšecky neděle a obyčejné swátky celého roku, která z rozličných dobrých jak cizojazyčných tak wlast. kazatelů wytáhl, zde onde proměnil a zkrátil, a k wšeoobecnému užívání k tisku podal **J. A. KAISERLICH**. W Brně 1819. 8. 2 díly.

1935. Kázani nedělní, sw. a příležitostná **J. RYCHLOWSKÉHO**. W Pr. 12 dílů 1818-23. Písmem a nákl. Jos. Fetterlowé z Wild. Čtvero kázani ze zbytků atd. 8. str. 77. W Praze arc. tisk. 1830.

1936. **FR. AL. WACKA** a) Kázani postní k wzdělení křesť. lidu všech stawů. W Praze. 8. I. roční běh 1819. str. 128. II. roční běh 1820. str. 100. III. roční běh 1821. str. 112. IV. roční běh 1822. str. 110. V. roční běh 1824. str. 126. b) Příležitostné duchowní řeči. W Praze 1824. u Mart. Neureutra knihk. Wytištěno u Fr. Jeřábka. 8. str. 223. c) Nowé příležitostné řeči duchowní. 8. str. 280. W Pr. u Posp. d) Nowá kázani postní k wzdělení křesť. lidu všech stawů. W Praze arc. tisk. 1838. 8. str. 96.

1937. a) Hlasatel slowa božihó we swátek, aneb celoroční káz. swateční od **FR. FRYČE** w Pr. 4 díly 1821-3. u J. Fetterlowé z W. b) Nedělní, swateční a příležitostní kázani. Díl I. 8. str. 356. W Praze. arc. tisk. 1826. Díl II. str. 314. tamž 1827. c) Cesta utrpení, neb spasitelné rozjímání posledních dob Pána a spas. J. Kr. w sedmoro postních kázaních předuešená. 8. str. 149. W Praze. arc. tisk.

1827. *d)* Hlas wolajícího. Řeči homiletické na neděle a některé slavnosti. W Praze 1839. str. 370. w 8.

1938. Sbíрка swatých řečí, které při některých památných příležitostech držel *Bohusl. Tablic. We Wacowě* 1821. 8. str. 140.

1939. Řeči duchovní při rozličných příležitostech od *Ondřeje Maršofera*. W Brně 1822. 8.

1940. **FRANT. XAW. JEDINY** *a)* Kázání postní o wlažnosti u wíře, kteráž roku 1821 osadě své přednesl. W Praze 1822. u F. Jeřábka. 8. str. 77. *b)* Škola Kristowa, kázání o pokání swatém, kteráž w r. 1822. osadě své přednesl. W Praze 1824. u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. str. 106. (jest 7 kázání). *c)* Přewrácenost křestanů mnohých. W sedmeru kázání postních připomíná etc. 8. str. 192. W Praze u Posp. 1830.

1941. Sebrání některých jubilejních kázání, držených na den třetí jubilejní slavnosti reformaci w c. k. rakauských zemích z něm. Jak. Glatze do češt. přel. **J. KREJČI**. W Praze 1823. 8. str. 185.

1942. *a)* Biblická kázání, na všechny neděle, slavnosti i swátky celého roku s několika řeči příležitostnými od **W. WILÉMA WÁCLAWIČKA** etc. W Praze 8. u Josefy Fetterlowé z Wild. 1823. I. díl. str. 248. II. díl str. 271. III. díl 1824. tamže str. 292. IV. díl str. 345. tamže 1825. *b)* Sedmero swátostí církwe sw. katolické wyswětlených w sedmeru postních kázání. 8. str. 126. spolu s řeči připravující o swátostech wesměs. W Praze arc. tisk. 1830. [Srow. Čas. p. k. d. 1830.] *c)* Sedmero swatopostních kázání o sedmeru smrtedlných hříhů. 8. W Praze tamž 1832.

1943. **JANA HÝBLA** *a)* Frant. Stapfa etc. obšírní rozwrhowé kazatelští ku potřebě všem učitelům náboženství. Dle třetího něm. vydání etc. přel. W Praze u Mart. Neureutra knihk. díl I. 1824. str. 306. Díl II. str. 494. *b)* F. Stapfa Příprawy ku káz. pro obecný lid na nedělní ewangelia kat. církwe. roku s ustawičným wzhledem na jeho obšírné rozwrhy kazatelské, přelož. Díl. I. w Praze u M. Neureutra 1825. 8. str. 440. Díl II. tamže str. 349. *c)* Ruční kniha ku katechismusu, přede vším pro katechety, pak také ku powzbuzení každého. 8. str. IV. a 356. tamž 1824. [Wšech pět knížek činí jedno dílo čili spis.]

1944. *a)* Kázání postní **JOS. RAUTENKRANCE** etc. na tři roční běhy rozdělená etc. od M. Rautenkr. far. Lanžowsk. W Hr. Kr. 1825. str. 218. *b)* Káz. swáteční w rkp. u Posp.

1945. *a)* Nedělní kázání od **ANT. PUCHMAYERA** etc. W Praze 1825. u Josefy Fetter-

lowé z Wildenbrunu. 8. str. 372. rejst. *b)* Swáteční str. 201. tamž 1826.

1946. **FR. ŠWENDY** mnoho set kázání w Rkp. w knihowně ústawu bohomluweckého w Král. Hradci se chowá. (W. Milozor I. str. 112.)

1947. **F. L. WIRŠINK.** *a)* Kázání swáteční, postní a některá nedělní dle Bourdala Masilionu wypracowaná od etc. 3 díly. 8. (str. 338. 334. 478.) W Praze tisk. Jeř. 1826.

b) Kázání nedělní, postní a některá swáteční od etc. 3 díly (str. 320, 317, 328 s wyobr. spisow.) W Praze tamž 1827—29.

1948. **PETR JAKAUBEK.** Řeči pastýřské předmětů mravných i dogmatických, spořádané na neděle celého roku od etc. Díl I. 8. (str. 395.) W Hr. Kr. nákl. Posp. 1827. Díl II. str. 432. tamž 1831.

1949. **JAN MACAN.** Ježiš Kr. w 14 nedělních kázání za příklad etnosti wystawený, jichž se také co postních použití může, od etc. 8. (str. 286.) W Praze tisk. Kar. Jeř. 1827.

1950. **MAT. BLAHA.** Nábožná kázání na všechny neděle a swátky celého roku cirk. Díl I. 1828. 8. str. 400. Díl II. 1829. str. 331. W Lewoči tiskem Werthmüllerowým. [Srw. Rozl. pr. 1829. 50. od Pelikána.]

1951. **ANT. ČERMÁK** *a)* Nedělní kázání. Díl I. 8. str. 367. Díl II. str. 292. W Praze a Hr. Kr. u Posp. 1828. druhý roční běh. Díl I. 1838. str. 280. II. 1838. str. 248. tamž.

b) Kázání na swátky zaswěcené, od etc. 8. str. 348. tamž 1829. Druhý roční běh. Díl I. 1838. II. 1838. III. 1838. str. 270. tamž.

c) Kázání na dny rozličných Swatých a slavností. 8. str. 268. W Praze u Posp. 1831.

1952. **JOS. JIŘ. STRÁNSKÝ.** Postní kázání držená 1828, od etc. 8. str. 128. W Hr. Kr. u Posp. 1829. [Pos. Čas. p. k. duch. 1829.]

1953. **FR. SER. KAUTSKÝ.** *a)* Kázání postní o sedmeru slow umírajícího P. Jež, kteráž osadě své r. 1828 přednesl etc. 8. str. 95. W Praze. arc. tisk. 1829. *b)* Dwojnásobní kázání postní t. o 7 smrtedlných hříhů a o 7 hl. etností etc. 8. str. 237. tamž. 1831. *c)* Příležitostná kázání. 8. str. 356. W Praze u Posp. 1831. *d)* Krátká kázání na všechny neděle a swátky etc. dwa díly. 8. (str. 238. 242.) W Praze u W. Špinky. 1833.

1954. **W. F. PROCHÁZKA.** Šestero postních, nedělních kázání o božské prozřetednosti, držaných od etc. 8. str. 163. W Praze. arc. tisk. 1829. [Pos. Čas. p. k. duch. 1830.]

1955. **ANT. MAREK.** Šestero kázání postních o hříších proti duchu sw. Přel. z Khy-

nowých etc. W Jičíně 1831. str. 102. w 8. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.]

1956. JAN KOLLÁR. Nedělní, swáteční i příležitostné kázně a řeči od etc. W Pešti u Trattnera-Karoliho. Díl I. 1831. 8. str. VIII. a 635. Díl II. w Budíně tiskem J. Gyuriana a Martina Bagó. 1844. (str. VI. a 836. přídawek obsah. historická wysvětlení atd. str. 41.) Pos. Kwět. 1844. str. 172.

1957. MICH. REŠETKA. Kázně příhodné od rozličných někdy Kazatelow powedené a na swětlo wydané, ktere pozbíral a poznowu wítláčiti dal etc. Nákladem istého lit. slowenskéj milownika (Jiř. Palkowič, kanown.) Sw. I. 8. str. 718. w Trnawe. tiskem Jelinkowým 1831. [Wšech Kázání jest 33. nejwice Mesarosoých, jdu od r. 1734 do 1804. Dle Tatranky (1832) následowati bud. Díl II. Kázní arcib. Rudnayho.]

1958. IGNAC FEIGERLE, prof. w Hr. Král. — Sedmáctero kázání dílem postních, dílem swátečních i příležitostných. 8. str. VI. a 281. W Hr. Král. u Pospíš. 1832. [Pos. w Čas. p. k. duch. 1832.]

1959. MATĚJ KOSEC. Nábožné wlastenské dvě Kázně aneb řeči první při příležitosti dáwání mladých wojákůw w neděli 2 postní r. 1831. druhá po wystálých úzkostech bídy a nemoci cholery w den sl. Noworoční 1832. W chrámě ew. městečka. Pojniky skrze etc. W B. Bystřici u Štěp. Michálka. 1832. 8. str. 43.

1960. VINC. ZAHRADNÍK. a) Sedmecitna swátečních Kázání atd. 8. str. 320. W Praze arc. tisk. 1833. [Pos. čas. p. k. duch. 1833.] b) Kázání nedělní. 2 díly. 8. 1838. (str. 264. 256.) tamže.

1961. JOS. ČENĚK z WARTENBERKU. a) Kázání nedělní. Dwa díly. 8. (str. 292. 224.) W Praze u Posp. 1834. [Pos. čas. p. k. duch. 1834.] b) Kázání postní. 8. str. 240. tamž 1834. [Pos. čas. p. k. d. 1835.]

1962. PROK. M. KUČERA. Nedělní a swáteční kázání. Díl I. 8. str. 385. W Praze. arc. tisk. 1834. Díl II. tamž str. 480. [Pos. Čas. p. k. d. 1835.]

1963. ŠEBEST. ŠEDIWÝ. Kříž Jež. Kr. w šesteru postních Kázání s připojenými takorka řečmi o slawnostech. 8. str. 174. W Praze u Posp. 1835. [Pos. Čas. p. k. d. 1835.]

1964. FR. AL. ROKOS, kapl. Tachlowský. a) Kázání na wšecy neděle a swátky w roce připadající. Díl I. (první polowice neděl. káz.) W Praze 1836. 8. str. 269. u Posp. Díl II. (druhá polow.) tamž 1837. str. 258. Díl III. (swáteční káz.) tamže 1839. str. 282. b) Pastwa duchowní pro owce z prawého owčince Kristowá, obsahující katolické řeči k

wzdělání wšech katoliků, zwláště pak lidu wenkowského w s. nábož. S přídawkem pro kazatele. W Praze 1846. Díl III. u J. Spurného. 8. str. 206.

1965. FR. WAMBERA. Kázání příležitostná, pautní, pohřební, na wel. pátek, na den dušiček a některá nedělní. K tisku podány od J. Trnky kněze círk. w Hradci Kr. Díl I. wel. 8. (str. 240. a 2 bez zn.) W Pr. arc. tisk. 1835. Díl II. str. 190. a 2 bez znam. tamž. 1836. [Pos. w Čas. p. k. d. 1837. od Jirsíka.]

1966. Samowražda co jest? W pěti kazatelských promluwách držených w postě r. 1836 při c. k. wojsku. 8. str. 40. W Praze u J. Spurného 1836. Spisowatel Jan Heinrich.

1967. JAN N. DWORÁK. Kázání na zawšecené swátky celého roku. Díl I. W Praze 1839. u Synů B. Háze. 8. str. 317.

1968. J. ZIMMERMANN. Ranní kázání na neděle celého roku. W Praze. tiskem a nákl. Tom. Tábora. 1839. 8. první odděl. str. 122. Druhé odděl. str. 99.

1969. L. Jesenského chrámowní řeči. W Pešti 1840. 8. str. 24.

1970. FR. HAWRÁNEK. a) Sedmero postních kázání o nedůwěře w lidi, důwěře w boha. W Praze 1840. arc. tisk. 8. str. 160. b) Nedělní Kázání. Díl I. W Pr. u Špinkowé 1843. II. 1845. III. 1846. u K. Vetterle. W Praze. str. 237.

1971. DAN. MARTINY. Smrt a wěčnost w swětle ewangelium w nábožných kázáních k poučení a potěšení předložil etc. W B. Bystřici 1840. [Porow. Kwět. 1840. 28. now.] w 8. str. VII. a 250.

1972. ANT. HORA. Není církew jako církew! která wede k spasení? W šesteru kázání r. 1841. W Teynském chrámu P. přednesl etc. W Praze 1842. u Posp. 8. str. 84.

1973. J. K. ŠKODA. Ježíš Kr. wzor dokonalosti, w šesteru postních řeči k následowání předstawen od etc. W Praze 1842. u Posp. str. 108. w 8.

1974. J. TRNKA. Osmero populárních školních kázání k užítku wenkowského lidu zřízených od etc. W Jičíně. 1842. u Kastránka. str. 81.

1975. Kázně postní Raphaela Habrla, řádu sw. Františka kněze etc. W Trnawě 1843. nákl. Felixa Wachtera.

1976. EUGEN K. TUPÝ. Wítězství kříže. Šestero duch. řeči dle Jiř. Saffenreutra od etc. W Pr. u Posp. 1844. str. 90. w 12.

1977. JAN CHALAUPKA. Kázně nedělní a swáteční. W Pešti 1846. 8. str. 96.

1978. EM. WIL. DOLEŽAL. Swáteční kázání. Díl I. W Praze 1846. str. 191. w 8. W arcib. tisk.

1799. **FR. URBAN POLANSKÝ.** Řeči duchovní k prospěchu ústavu pro chudé. W Brně 1846. tisk wdovy Rud. Rohrera. 8. str. 360.

β. Po různu.

1980. Kázaničko na Widění Ezechielowo w suchých kostech od J. Elsnera. W Berlině u Dor. L. Lessowy. 8. 1775. 12.

1981. Liboria chwalořeč o swatém Prokopowi. W Praze u Johanny Prušowé 1777. 8.

1982. *Arndt Joh.* Kázani skrze **MICHALA INSTITORISA.** W Prešpurce 1776.

1983. *Augustyny* Nábožné kázani wojské w Prešp. 1779.

1984. Obzvláštní kázani o ochraně Marianské w čas wojny na den nejsw. jména Marie P. W Pr. nákl. Jerábka 1779. 8.

1985. Chwalo- a mrwořeč na slawný hod nejsw. Trojice Boží, když Ant. Petr Arcibiskup Pražský, jakožto w roku padesátém swého welebného kněžstwa padesátiletá obět wečerní w hlavním chrámu P. S. Wíta na Hradě Pražském slawně obětował. od **JANA KWISA** 1781 u Frant. A. Höchenbergera, fol. str. 19.

1986. Řeč o starosti a péči rodičů, kterau o swé dítky vždy míti mají a wděčnosti, s kterau jsau rodiče skrz normalního ewičení uwezení w městě Milewsku . . k dobrodincům zawázáni. Držaná od **P. THEOD. CHARWÁTA** etc. W Praze 1782. 8. str. 18. Připojen zpěw od B. Dlabáče.

1987. **THOMÁŠE ROTHY** Lkáni duší wěřících po žiwotu wečném. W Prešpurku 1782. 8.

1988. První kázani, které s boží pomocí, a milostiwým cí. a kr. dowolením swé milé Welko-Lhotecké Církwi w Jihlawském kraji w Morawě Aug. Wyz. se přidržející, w neděli 17. po swatě Trojici předložil a na památku wytláčiti dal **DAN. BOTZKO**, té církwe prwní slowa b. kaz. W Jindřicho-Hradci u Ign. W. Hilgartnera 1782. w 8. 1 $\frac{1}{2}$ archu.

1989. **JANA HRDLÍCKY.** a) Piseň nowá, ku které Sion Wsetínský ew. při jeho ze zwláští boží a cí. kr. Josefa II. Milostí wyše stoletím, obnowením roku P. 1781. dne 25. Prosince probuzował jeho pořádně powolaný slowa božého kazatel. W Brně Swobodským písmem 1783. 8. str. 21. (kázani).

b) Založení církwe křesf. předstawené při zakládání domu modlitebnjho ze zwláští a předrahé c. k. Josefa II. Milostí mezi jinými i Wsetínským křesfanům ewang. dowoleného, na den sw. Apošt. Petra a Pawla. 1782. W Brně 1783. 8. str. 31.

c) Nawedení rodičůw ku křesfanskému dítek swých milowání. W Brně Swobodským písmem. 1783. str. 48.

1990. Prwotiny služeb božských w nowém chrámě ewangel. dne 30. Listop. L. P. 1783. poswěceném držaných od **MICH. SEMIANA** etc. W Prešp. u Šim. Pet. Webera (1783). w 8. str. 52. Na konci 2 píseň od téhož, kteréž i obzvláštně tlačeny: Nábožný zwučný hlas etc.

1991. Slzy w očích učedníků od Ježíše utřené. Kázani na přichodnau od **MART. LAUČKA.** W Skalici u Škarniela 1783. 8. str. 50. Přidány jsau 2 píseň nábožné.

1992. Chwalořeč na den 9. Srp. 1784. od **J. T. HABŘINY.**

1993. Kázani na epištola w neděli II. po třech králích držané (od *Rokosa*?) w Praze u Schönfel. 1785. 8.

1994. **WALLASKÝ PAWEL.** a) Dobré a zlé užíwání domů božích při poswěcowání domu modlitebného církwe ewang. města Jelšawy proukázané. 1785. z října. W Baňské Bystřici. 4.

b) Leopold II. Král u prostřed lidu postawený a jej w mír uwozující, na slawnost díků činění za obnowené a potvrzené swobody náboženstwí ewang. etc. W Prešowě u Aug. Pape 1791. 4. stran 28.

c) Těžkost a nebezpečnost úřadu biskupského, když P. Samuel Nikolai k úřadu tomuto okolí z obau stran Tisy 1792. 6 máje poswěcen byl w chrámě Prešowském. W Prešowě. 1792. 4.

1995. **MARKOWIC MATĚJ.** Kázani na epištola w neděli druhau po třech králích, držené w Praze w ewang. modlitebním domě. W Praze u J. z Schönfeldu 1785. 8.

1996. **WÁCL. ROKOSA.** a) Kázani na neděli XVII. po swat. duchu dne 11. Září 1785. při uwezení bratrstwa učinliwé lásky k bližnímu přednesené. W Praze 1785. 8. u J. J. Diesbacha.

b) Káz. na neděli III. w postě dne 24. Un. 1788. po prohlášené proti Turkům wojně. W Praze u Fr. z Schönf. 1788. 8.

c) Kázani na den Narození Páně o rozdílu přirozenosti lidské před a po přístí Krista. W Praze 1790. 8. str. 24. u Diesbacha.

d) Kázani na neděli III. po třech král. o třetím přikázani církwe. W Praze u Diesbacha 1790.

1997. Wzbuzowání lidu wenkowského k pokání a společné modlitbě za přičinau wálky Turecké w Činowski řečené od **A. HYNKA GOSTKO** ze **SAXENTHALU.** W Praze u J. Ferd. z Schönfeldu. 1788. 8. str. 30.

1998. *Jakuba Bosueta* biskupa řeč o jednotě církve roku 1681 po otevření sněmu všeho duchovenstva franc. držaná . . . na česko přel. W Praze u F. A. Höchenbergra 1788. 8.

1999. Kázání na poděkování Císari Leop. II. za potvrzenou swoboda w náboženství od **JANA FORNETA** 1791. w Lewoči u Podbořanského.

2000. Mrawná chwalořeč o swatém Janu Nepomuckém od **FR. ČERNÉHO**. W Praze 1791. 8. 1 $\frac{1}{2}$ archu.

2001. **STANISLAWA WYDRY** a) Kázání w chrámu P. sw. Panny Markety w Břewňowě, když klášter osmý wěk swého založení slawil. W Pr. 1793. 8. u Jeř. str. 30.

b) Káz. w chrámu P. s mučedníka Haštala. W Praze 1798. 8. str. 27.

c) Kázání na den s. prwomučedníka Štěpána w chrámu P. téhož swat. w slawném N. M. Pražs. držané l. 1795. dne 26. Pros. W Praze 1796. 8.

2002. Strom bez kořene a čepice bez hlavy, to jest nešťasný staw krajiny bez krále a města bez wrchnosti, při příležitosti nešťastné Francauzské rewoluce na den sl. jména J. C. a K. Jasnosti Frant. II. w církwi Prešp. ew. skrze **MICH. INSTITORISA** předložený, s přidawkem smrti Ludw. XVI. na swětlo wydaný. W Prešp. u Webra 1793. str. 54. S weršíky **MICH. SEMIANA**. (W Táb. Poe. IV. 53).

2003. **FR. TOMSA** přeložil a) Dwoje kázání o užitku křestanského náboženství 1793. 8.

b) Šnaidra kázání na veliký Pátek z něm. W Pr. 1806. 8.

c) Křestan při smrti. Kázání na veliký pátek přednešené od J. Al. Šnaidra zpowědníka kr. Wyw. w Sasích. Z jeho postních kázání zvlášť wytažené a na česko přeložené. W Praze 1809. 8. str. 24.

d) Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy o jeho posledním příběhu: Nakloniw hlavy, wypustil duši. Přednešená w Šlukenawském děkanském chrámu P. od G. Getlicha. Z něm. na česko přel. W Praze. 8. 1810. str. 20.

2004. **JANA RULÍKA** a) Strom francauzské swobody w roči kazatelské na ewangelium o zrnu horčičném. Podlé něm. *Aleše Pařízka* sepsaný. W Praze u J. Beránka 1793. 8.

b) *Ben. Strassera* kázání o newážnosti a potupě stawu kněžského přel. W Pr. 1805. 8. str. 40.

c) Kázání na den sw. Jakuba přel. 1806.

2005. **BOROLT JAN**. Dwoji kázání o stálosti w náboženství a o powaze ewang. Kazatele. Předslána kratičká historie o půwodu

města Žitawy a biografie tamějších seniorůw. W Žitawě 1793. 8.

2006. O wážnosti a uctiwosti stawu kněžského příhodná kázeň. W Trnawe u Wáclawa Jelinka 1795. od **ANTONÍNA BERNOLÁKA** (słowácky.)

2007. Kázání na veliký pátek o obrácení lotra od **RYCHLOWSKÉHO**. W Praze 1796. 8.

2008. Wděčné dikůw wzdaní P. nejvyššímu etc. kázání. W Praze 1796. 8. (*Oestereichera*?)

2009. Řeči příležitostné, když Hamaljr za Superintendenta wyzdwižen byl, wysly w Štáwnici 1797.

2010. Kázání při poswěcení chrámu, kterýž Aug. Wyzn. Ewangelici w Uherské Skalici wystawěli l. P. 1797. skrze *Mich. Scepši(ho)*. W Uher. Skal. u J. A. Skarnicla. str. 44. w 8.

2011. Wděčné dikůw wzdaní P. nejvyššímu od nejmenšího sluhy jeho etc. za šťastné obdržení pokoj l. 1797. od N. S. H. W Praze 1798. 8. str. 59.

2012. **LATSNY ONDŘEJ**. Řeč swatá při poswěcení chrámu ewangelického w městě Skalici léta 1797. str. 45. a písně k wyročité pamatce poswěcení téhož chrámu 3 listy. W Uherské Skalici u Škarnicla (1797). 8.

2013. Kázání o ceně křest. sprawednosti, když oblahoslawení blahoslaweného Leonarda weleb. řád sw. Františka w chrámu P. Marie Sněžné 26. Srpna swětíl, od **FR. CRABATHA** etc. W Praze 1798. 8. str. 38. písmem Hrabowských dědiců.

2014. Troji dikůw wzdaní, jakožto trojnásobní obět chwały P. nejvyššímu za obzvláštní w minulých letech 1795-7 obdržené milosti, wítězoslawnau pomoc a požehnání země české etc. Přednešené w českém jazyku na Swaté Hoře od **FRANT. J. OESTERREICHERA**. W Praze 1798. 8. (Troje kázání.)

2015. Powinnosti křestanských wlastenců w čas nastawajícího nebezpečení, od **HORÁČKA**. 1800. 8. u Jeřábka. str. 27.

2016. **MUŠKULI BENJAMIN**. Kázání etc. jednotlivé. 1800. W Baň. Štáwnici.

2017. **FR. ALOYS ZUCHY**. Kázání o posílání dětí do školy. W Praze 1800.

2018. **JANA WEGHA** etc. kázání o pokoji a wšelijakých způsobech jeho, držané w domě Božim Libišském. 12. Dubna 1801. 8. str. 36.

2019. Nejmandřejší a nás k štěstí wedaucí cesty Boží od **B. TABLICE**. 1802.

2020. **FR. PROK. ONDŘÁČEK**. Kázání na den s. Petra a Pawla. W Praze 1802.

2021. **J. PAWLÍKA**. a) Kázání při prwotínách P. J. Sachra. 1803. 4. str. 15. písmem

norm. školy. *b*) Kázání, v kterémž se smysl a příčiny apoštolského nawštívení ponawrhují, když biskup Litom. Wáclaw Leopold apoštolské nawštívení 1811. konal. W Praze 1812. 8. písmem c. k. norm. školy. str. 32. *c*) Kázání k dítkám, které ponejprw k swat. přijímání přistupují. (Rkp.) *d*) Kázání dvojje o swatém stawu manželském Rkp.

2022. **NAYMANA** Kázání na den sw. Jana Nep. držené w kostele biskupské Seminaře w Králowé Hradei, wytlačené w témž městě. 1803.

2023. Te Deum laudamus, pro přítomnost Františka Ilho. W Uherské Skalici 1804. 8.

2024. Popsání konané slawnosti w městě Plaňanech od **W. SKRIWÁNKÁ**. W Pr. 1805. u F. Jeřábka. str. 32. (při wyhlášení Frant. I. za Cís. Rakauského r. 1804. dne 9. Pros.)

2025. Kázání na neděli 22. po sw. duchu od **J. AL. SAYFERTA**. 1805.

2026. **JANA ZAUBKA** *a*) Nábožné kázání o powinnostech poddaných k wrchnostem. W Prešpurku 1805. str. 35. *b*) Te Deum laudamus, to jest dikčínici kázání o wděčnosti ku P. Bohu za nawrácení pokoje w Prešp. 1805. dne 26. Pros. tamž 1807. 8. str. 27.

2027. **TSIKOR PETR**. Kázání neb řeč sw. při potwzení mezi Císařem Rakauským a cís. Franc. zawřeného pokoje . . . při církwi ewang. Nebuzělské. W Praze 1810. 48 stran.

2028. **ŽLEBEK ONDŘEJ**. Kázání po X nešťastné příhodě ohně w Staré Tuře. 1811. 8.

2029. Příjemnosti a břemena stawu kněžského. Kázání k slawnosti prwotín Wys. učon. P. Fr. Eberle, přednesl **DOMINIK KYNSKÝ**. W Brně u J. G. Trasslera. 1815. 8. str. 28.

2030. Swáteční kázání držané w chrámu farním arciděkansském kr. města Plzně o slawnosti sw. Bartoloměje od **J. WOJTĚCHA SEDLÁČKA**. W Praze 1816. 8. str. 32.

2031. Kázání příležitostné při wizitaci J. K. O. P. Arcibiskupa w Čelikowě od **J. JAKŠE** 1817. 8. W Praze u J. F. Fetterle z Wildenbrunu. str. 14.

2032. Kázání při wyzdwižení a poswěcení sw. kříže w obci Hradecké. W Litomyšli 1818. 8.

2033. **KAŠPARA HRDLÍČKY** *a*) Řeč držaná při jubilaum kněžském P. J. Kauckého, děkana Pardubického. W Praze. 8. *b*) Důwěrné slowo w čas potřebný, jinak Mrawořeč na den početi P. Marie o čistotě a jak wesměš tak i zwlášť o čistotě panenské a panické. W Brně 1818. 8.

2034. Řeč při poswěcení památky na bojo-
wišti bliže Chlumu od Eylerta, přel. **W. ZA-
HRADNÍK**. W Litoměřicích. 1818. 8. st. 16.

2035. Řeč na neděli 22. po sw. duchu při 50leté slawnosti na kněžství poswěcení P. Fr. Hausy od swob. P. z **ROTENBURGU**. W Praze 1819. 8.

2036. **FR. LID. WAMBERA**. Řeč při infulaci p. Ferd. Hausy. W Praze 1820.

2037. **JANA KOLLÁRA** *a*) Slawení prwního ročního examenu se školskau mládeží audů slowenských ew. církwe Pešťansko-Budinské r. 1822. dne 1. Září. W Pešti písmem J. T. Trattnera z Petroce. 8. str. 15. (řeč w chrámu P.) *b*) Dobré vlastnosti národu slowanského. W Pešti 1822. u J. Trattu. z Pet. 8. str. 25. *c*) Jako my tuto naši ewang. slowenskau církew rozmnožowati můžeme a máme? Kázeň při wyroční památce poswěcení chrámu ew. Pešťanského w druhau slawnost letnic r. 1833. 8. str. 16. W Pešti tiskem Trattnera a Karoly. *d*) Nábožný pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry. Kázeň při nawratu odtud. 4. str. 10. tamže 1835. *e*) Řeč při slawném poswěcení nowě woleného superintendenta p. Jana Seberiniho we chrámě církwe ewang. pešťansko-budinské dne 28. Kwět. na 1834 w přítomnosti 60 ewang. kněží držená od etc. W Budině 1834. [Posud w čas. p. k. duch. 1834.] *f*) Obraz křesť. panny. Kázání na den nanebwzení P. Marie w chrámě Pešťanském 1327. W Pešti. 8. str. 15.

2038. Kázání postní o wlažnosti we wíře, kteréž r. 1821. osadě své přednesl **F. X. JEDINA**. 1822. 8.

2039. Řeč při slawnosti wyswěcowání školního stawení we Wepřku panství Weltruského od **PETRA JEŘÁBKÁ** etc. W Praze 1823. u Jos. Fetterlowé z Wild. 8. str. 32.

2040. Řeč při oběti zákona, kterauž w 50. roku opětowal D. H. P. Nycefor Enzmann, kněz řádu náb. škol a ředitel kolleje Benešowské 1. Srpna 1824. od **JOS. HUGONA ZUEBRA** z **NORDHEYMA** etc. W Praze 1824. u Fr. Jeřábka. 4. listů 6.

2041. **WOJT. PROCHÁZKA**. Kázání w chrámu P. Libeznickém dne 14. čerwna 1825. držaná, když W. D. biskup p. F. Pištěk sw. birmowání udělowal. W Praze u Josefy Fetterlowé. 8.

2042. **FR. AL. WACEK**. *a*) Řeč duchowní a školní držaná na slawnost sw. Wáclawa. W Hrad. Kr. 1825. 8. str. 26.

b) Ponaučení o milostiwém létě, přednešené dne 9. dubna 1826. Krátké historické zpráwy a duchowní řeč. 8. W Praze 1826.

2043. **PETR JAKAUBEK**. Řeč duchowní o odpustcích držaná od etc. W osadě Sarské. 8. str. 24. W Hr. Kr. u Pospíš. 1826.

2044. **BOBOKA B. L.** Kázání držané r. 1825. W Brně u Trasslera 1826. 7.

2045. **MATAUŠ BLAHO.** a) Nábožné kázání po jeho kolkém tolkém z dlouhotrwaniwé nebezpečné nemoci neočekávaném powstání I. P. 1816. tistěné w Lewoči.

b) Prošba apoštolská (též kázání) 1819. tišt. w Baňské Bystrici.

c) Nábožné kázání, které w slawný den wstapení Páně na nebesa při prwním připuštění mládeže k wel. swátosti wečeře Páně w chrámě ew. A. W. Wrbicko-Sto Mikulášském r. 1824. držel etc. W Lewoči písmem J. Werthmüllera 1825. 8. str. 26.

d) Nábožné kázání při poswěcení nowého chrámu Církwe Kybské ewang. artikularské dne 15. října 1826. 8. str. 25. tamže 1827.

2046. **WOJ. SEDLÁČEK.** Kázání držané dne 13. srpna 1826 w kom. městě Žebráče u přítomnosti slawné installací za děkana J. Wel. p. Woj. Nejedlého. Přiložena jest řeč latinská od J. Dúst. p. Neumanna a slawozpěw složený F. Hněwkowským. 8. str. 48. W Praze arc. tisk. 1826.

2047. **D. WÁCL. WÁCLAWÍČEK.** Co jsau církewní odpustky? co aučinkuji? a kterak a jakým způsobem je sobě získati můžeme a máme? Okazuje w jubilárním kázání atd. 8. W Praze arc. tisk. 1826.

2048. **JOS. CIBULKA.** Kázání na den radostného prohlášení obnoweného půlnočního Wánočního Jitřní. 8. str. 22. W Praze arc. tisk. 1827.

2049. **JAN HAWELKA.** a) Příležitostná řeč duch. o znouwu stawení chrámu božího těla na Winici, jinak na hoře Oreb w Třebechowicích, kterau složil a w tamním farním chrámě o weyroční pauti na 1. ned. adwentní r. 1827 přednesl etc. Wel. 8. (str. 31 a wyobr. chrámu). W Praze arc. tisk. 1828. b) Příležitostná řeč duch. při slawném poswěcení znouwu wystaweného chrámu božího těla na Winici jinak Oreb w Třebechowicích, kterau . . přednesl 20. září 1835 etc. připojena píseň od Winařického s hudbau od J. T. Helda. W Praze arc. tis. 1835. 8. str. 24.

2050. **WÁC. K. LABLER.** Kázání, když dne 23. září 1827. p. Fran. Xav. Obstzierer, arciděkan, 50letau památku kněžství swého konal. 8. W Praze 1827.

2051. **L. F. WIRSINK.** Potěšení pohořelým wýrčené wýkladem a kázáním ranním po velikém ohni, který nešťastné město Selčany dne 21. dubna 1828 w popel a prach obrátil. W Praze 1828. u Straširypky. 8. str. 16.

2052. **W. F. PROCHÁZKA.** Kázání na welikonoční boží hod I. P. 1828 dne 6. dubna

w farním chrámu P. swatowojtěšském na Nowém městě Pražském při obnowení dobročinného ústawu pro chudé, držané od etc. W Praze 1828. arc. tisk. 8. str. 15.

2053. **FR. KAUTSKÝ.** a) Kázání o příležitosti uwenení do chrámu P. Teynského nowého duch. pastýře Wel. p. Wilh. Gewinera, když dne 11. Kwětna 1828. od J. B. M. p. Fr. Pištěka slawně installowán byl. Držaná od etc. W Praze arcib. tisk. 1828. 8. str. 18. b) Kázání postní o swátosti sw. pokání, kteréž osadě swé r. 1829 přednesl etc. 8. str. 96. W Praze arc. tisk. 1831.

2054. **KAR. KUZMANY.** a) Dwě kázně (kterau na probu powěděl w chrámu ew. Bystrickém; kterau na úrad kazatele tamže nastaupil 8. dubna 1832.) W B. Bystrici u Fil. Macholda 1832. 8. str. 32. b) Obracení předků našich na wíru stalo se působením duch. sw. od etc. W B. Bystrici 1836. c) O požeňnaném působení prawého swěcení slawnosti dne narození J. C. J. našeho nejmil. Pána a krále Ferd. V. w neděli 5té po welikonoci dne 30. dub. 1837 w chrámě ew. Bansko-Bystrickém držel etc. 8. str. 24. tamž 1837.

2055. **J. WINDYŠ.** Řeč w čas cholery, s potahem na bludné i škodné smýšlení mnohých. Přednešení w chrámu P. městečka Nechánicích nad Bystricí na 14 ned. po sw. duše. Spolu pobožnosti za času nebezpečnstwí morowé nemoci. 8. str. 46. W Hr. Kr. u Posp. 1831.

2056. **PETENY.** Kázeň laučiwá, kterau se od církwe ewang. A. W. Činkotské odbíral, dne 19. kwětna 1833. W Pešti u Trattnera Karolyho 1834. 4. str. 16.

2057. **JAN MOJŠIŠOWIČ.** Moc boží nad žiwotem i smrtí mocnářů při žalostné památce smrti J. C. J. Frant. I. w chrámě ewang. Příbowskiém r. 1835. dne 5. dub. předložená. 8. str. 15. W B. Bystrici 1835.

2058. **J. GEGUŠ.** O některých posud málo známých důwodech nesmrtdelnosti. Kázeň. W Pešti 1836.

2059. **JAN JINDŘ. MAREK.** O důstojnstwí kněžském. Kázání na den početí blahosl. P. Marie držané w Plzni 8. pros. 1835. w kterýžto den dúst. p. Ant. Hlawan od předchůdce swého W. D. p. Jos. Lindauera . . w úrad pastýřský slawně uwenen byl. W prospěch opatrowny malých dítek w Plzni. 8. str. 24. W Praze arc. tisk. 1836.

2060. **MELCER.** Že i wzdělaní lidé chrám P. nawštěwowati mají. Kázeň 1836.

2061. **J. M. SIDON.** Církew Římská kat. prawau jest církwi. Kázání kteréž w Pražském loreťanském chrámu P. konal, a rozšířené nyní přehledem poslaupnosti papežů a biskupů českých,

těž tohoto království veškerého duchoven-
stwu i kostelů, kaplí a klášterů ku prospěchu
Jitčinského ústavu chudých vydává etc. 8.
(str. 18. a přehled 49—52. a str. ve 4.)
W Praze u Tom. Tábora 1836. [Pos. čas. p.
k. d. 1836.]

2062. **SAM. TARDY.** Kázání toleranční
pro r. 1836 na den 16. října, vyhotovené a
držané dle textu od sl. konsistori H. W. wy-
daného z žalmů 26, 2—8. etc. W Mladé Boles-
lawi u Fil. Jeřábka. 1836. 8. str. 20.

2063. **ARN. OLD. ŠINDELÁŘ.** Kázání
na nový svátek w Plzni držené od etc. a ku
prospěchu ochranné školy malých dítek w Plzni,
tiskem vydané od A. Hlawana, arciděkana w
Plzni. W Praze arc. tisk. 1836. 8. str. 24.
[Pos. Čas. p. k. d. 1836. od Jirsika.]

2064. **JAN SEBERINI.** a) Bůh mluví k
lidem až po dnes. Nábožná řeč, kteráž u oltáře
ew. Sarwašského dne 1. čerence 1836 u
příležitosti kanonické wisitací držel etc. 4. str.
12. W Pešti u Trattna. 1837.

b) Veliké cirkwe, veliké powinnosti. Oltární
řeč, kteráž we chrámě cirkwe ew. Čebaunské
dne 5. čerence 1836 při příležitosti kano-
nické wisitace k ní držel etc. 4. str. 11.
tamž 1837.

2065. Řeči, modlitby a básně, wztahující se
na swěcenau r 1837. dne 5. 11. a 12. listo-
padu padásátiroční jubilejní Slawnost čili Milo-
stiwé Léto cirkwe ewang. Peštansko-Budinské,
zvláště slowenského Zboru, s krátkau historií
jejich počátku a příběhů. 8. str. 51. W Pešti
tiskem Trattner-Karolyho 1838.

Řeči od *J. Kollára* a *J. Melcera*, básně od *Jaku-
bowiče*, *Kuzmanyho*, *M. Hodžy*, *Chalúčky*, *Karla
Bende*, *Jenčowice*, *Straky*, *Dan. Slobody*, a (polský)
Nik. Bętkowskiego. [Srow. Wšel. 1838. od Michla.]

2066. **MICH. MILOSL. HODŽA.** Úwod sl-
b. kazatele do cirkwe ew. Wrbicko-Sw. Mikulá-
šské do průwod téže cirkwe dozorce do
wěčnosti od etc. Wydané . . . ku prospěchu
seniorální M. Blahem založené knihowny. W
Lipt. S. Mikuláši u Kašp. Fejerp. 1838. wel.
8. str. 28.

2067. **SAM. FERJENČIK.** a) Duchowní
řeč při příležitosti úwodu dwoj. muže Samuele
Tomášika do cirkwe ew. Chyžnárské r. 1833.
str. 16. b) Řeč oltární při založení wěže chrá-
mowé w cirkwi ew. Jelšawské. 1833. str. 14.
c) Duchowní řeč při poswěcení chrámu c. ew.
Ratkowské (1833). str. 14. Wšecky 3 w Pešti
u Trattnera-Karolyho. d) Duchowní řeč w den
památky poswěcení chrámů c. ew. Jelšawské
r. 1839 w ned. 19 po sw. Trojici. tamže
str. 16.

2078. **J. L. BARTOLOMEIPES.** Druhé

poswěcení chrámu ew. Uhorštanského. W Baň.
Bystřici 1840. 8. str. 16.

2069. **HURBAN.** Řeč při poswěcowání
nowě zřízené školy na Košariskách etc. W
Pešti 1841.

2070. Kázeň cirkwi ew. A. W. Sarwašské
w ned. 26. po sw. Trojici 1842 od **SAMUELE
WANKA**, kaplana, držaná. W Pešti. tisk. Trattn.
Karol. str. 15. w 8.

2071. **J. K. ŠKODA.** Sláwa blahosl. rodičky
boží M. Panny. Řeč w chrámu Teynském w
Pr. přednešená od etc. W Praze 1845. u Jar.
Posp. str. 35. w 12.

2072. Řeč při swěcení sláwnosti 50letého
manželstwí swých rodičůw w modlitebnici cirkwe
Kruzburecké ew. A. W. držená dne 18. září
od **JOS. RŮŽICKY**, wikáře a katechety při
něm. ew. cirk. w Praze 1845. str. 17. w 8.

7. Pohřební.

2073. **JANA LEOP. CIPPELIUSA** řeč
pohřební, s kteraú oplakávání hodné ze swěta
odjiti Marie Therezie P. P. nejmilostiwější Wla-
stencům swým oznamowal. W Praze u J. F.
z Schönfeldu. 1781. 8.

2074. Běh žiwota slawné paměti nejj. a
nejm. někdy P. Marie Terezie uherské, české,
Veliké králowny při pohřební její kr. Jasnosti
památece w cirkwi ew. Welko-Paluzské na den
1781 nowého leta držané od **PAW. ŠRÁM-
KA**. w 4. str. 26.

2075. Chwaloreč při pohřbu jistého sedláka
od **K. W** Praze 1785. 8. list 4.

2076. Řeč pohřební po truchliwém ze swěta
odjiti Leopolda Ilho 1792.

2077. Platnost umění i po smrti při pohřbu
mládence Št. Pána († 1791) od **ONDR. PLA-
CHÝHO** 1794. w Prešp. u Šimona P. Webra.
Kázání. str. 9. weršů od str. 10 do 24. w 6.

2078. Památka dobře zaslawilých lidí i po
smrti jich žiwá při pohřbu Adama Škultetiho
od **B. TABLICE**. 1803.

2079. Dobrota a maudrost boží při rychlém
ctitelů swých z tohoto swěta wychwacování.
Řeč, kteraú při pohřbu Welikomožného a wys.
uroz. P. Ludwika Radwanský(ho) dědičného P.
w Radwani etc. měl **SAMUEL AMBROZIUS**.
W Bánské Bystřici u Jana Šteffani(ho) 1803.
4. str. 15.

2080. Na Smrt Mnohowelebného P. Sztocko
Gurka Šuranského Farára pohřebňa Kázeň od
ANT. BERNOLAKA. W Trnawe u Jelinek
(sic) Wáclawa. 1803.

2081. W knize: *Justa viro dum vixit ad
modum reuerendo D. Michaeli Institoris Mosso-
tzy persoluta* 1803. nachází se řeč slowenská

k jeho cti od důst. P. KRUDIHO, pak werše slowenské ŠTĚP. HOLLAIHO.

2082. W knize: Žiwota i smrti požehnaná památka, od PAWLA ŠRÁMKA (w. básně) jest kázání pohřební na Kat. Potockau od *Mat. Šuleka*. str. 141-65. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

2083. M. SZEPEŠIHO. a) Křestanskému bojowníku připravená odplata při pohřbu M. Laučka 1804. W Skalici. b) Maudrost od Boha poučeného starce při pochování Pawla Jeżowiče. 1805. W Prešp. 8.

2084. Poslední čest dvojčetihodnému a výborně učenému někdy muži Janu Paw. Jeżowičowi Cirkwi Dobrocké, Přítržské a Sobotištské wěrnému kazateli a seniorowi. W Prešp. 1805. 4. Připojena: Trpěliwost J. P. Jeżowiče we werš. od J. KOCIANA. 1 arch.

2085. Pohřební kázání o naději spravedlivých, kterauž se i při smrti swé těšiti mohau, ku památce Wys. Ur. někdy P. Jana Bogádi de Boranya et Hanolik falwa Sl. Stolice Trenčanské i jiných předního Assessora etc. držané w chrámě ewang. Trenčanském 1806. skrze J. ZAUBKA etc. W Prešpurku u Šim. Webra 1807. w 8. 27 str.

2086. JANA PAWLÍKA Kázání při pohřbu wys. důst. P. Wác. Jos. Beránka býwalého děkana kr. kraj. města Mladé Bolelawi 15. Řijna 1813. řečené. (Rkp.)

2087. Řeč držaná při pohřbu Wys. Urozené hraběnky ze Šliku od FR. A. WACKA 1821. W Jičíně. 8. 1 arch. písmem Jana Kastránka.

2088. Řeč pohřební na Jeho Oswícenost Karla kníže ze Šwarzenberga etc. od *Karla Wrány*. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenb. 1821. 8. str. 14.

2089. P. JAKAUBEK. Řeč při pohřbu dvojčetih. wel. p. duchowního pastýře osady Činoweské, držaná od etc. 8. str. 24. W Hrad. Kr. 1825.

2090. JAN GRUS. Řeč při truchliwém pohřbu D. Jana Karla Sermanna, faráře w Solnici na panstwi Tauzetinském tu noc po slawnosti všech sw. od lotrowských zlosynůw zawražděného (zabitého). S krátkým pojednáním jeho žiwota. 8. W Praze 1827.

2091. WÁC. KAREŠ. Truchlořeč přednešená u hrobu P. Jana Tykače, býwalého zpráwce Klecanského, kterýž při wyhoření tamního zámku dne 21. dubna 1827 popálen dne 27. dubna bolestať w Pánu usnul, od etc. W Praze 1827. W arc. tisk. 8. str. 16.

2092. KASP. VAL. WEININGER. Řeč na poprawním místě u wsi Doges na panstwi Sečenském po odprawení k prowazu všim práwem odsauzeného paliče, či žháře Fr. N. dne 21. řij. 1827. W Slaném u Fr. Jeřáb. 1827.

2093. J. WEGH. Truchlořeč u hrobu swé matky Judity Wegowé dne 17. záři 1819. W Praze u Sommra. (cens. Unor. 1828.)

2094. SALATNAY. Truchlořeč na swého zemřelého otce, (cens. 2. Kwět. 1829.)

2095. JAN DAUBROWSKÝ. Řeč při pohřbu p. Ant. Šlechty. Zpěw k tomu od J. Kauna. W Jičíně u Kastránka. (cens. 2. srp. 1832.)

2096. K. KUZMANY. Truchlořeč při swěcení počestné smrti Frant. I. držená w chrámu sw. Bystřickém 22. března 1835. W Bystřici u Macholda. 4. str. 12.

2097. BENED. RICHTER. Řeč při pohřební slawnosti J. M. císa. Frant. I. etc. Wydaná od Viktora Šlosara, preláta markrabstwí morawského, opata kláštera rajhradského atd. k prospěchu nemocných posluchačůw filosofie. 8. str. 19. W Brně tisk R. Rohrera. 1835.

2098. JAN KOLLÁR. Sláwa a wznešenost úřadu kazatelského w pohřebním kázání dw. p. Pawla Bartholomaeidesa přednešená. (Fej. Kal. 1836.)

2099. Poslední čest welebnému, dvojčet. a wysoce učenému někdy muži Mataušowi Blahowi, cirkwe ew. Wrbičko-Swatomikulaušské přes 39 let sl. b. kazateli atd. ku prospěchu knihowny zboru učitelů ewangelických w Liptowě. W Lewoči písmem J. Werthmüllera 1838. wel. 8. str. 8.

2100. Kwítí sbírané na rowích našich miláčků, aneb: Řeči pohřební dílem w domě zármutku, dílem pak u hrobu držány a w půwodním jazyku skládány od GERSONA ŠOLT-HEISA, wikáře cirkwe ewang. reformowané Welenické, na panstwi Poděbradském. W Praze 1840. u J. Posp. 8. str. 32.

1) Pastýřské bohoslowí. Služebnosti cirkewní.

2101. Počátkowé opatrnosti pastýřské. Naučení, jak se pastýřowé duchowní chowati mají, od JILJ. CHLÁDKA. 3 díly. W Praze 1780-1781. 8.

2102. JANA CHMELA a) Ohlášení swátkůw a slawností na celý rok, též obyčejných při nich ceremonií, tak jak je cirkew sw. wyjádřené miti žádá, od J. Chmela. W Praze 1780. pak rozšířené od Jos. Čenka z Wartenberka. W Hradei Králowé 1823.

b) P. Gilberta Baura pamětihodná prawidla, čeho při těžce nemocných a umírajících šetřiti sluší, též co a jak se jim spasitedlně wnukati má. W Praze 1787. 8. přel.

2103. Duchowní zaopatření na cestu do wěčnosti. W Brně 1782. 8. u Swobody. Přeložil tu knížku TABÁK, Alumns Semin. Brněnského.

2104. Krátká příprava a rozmyšlování takových dětí, které ponejprv chtějí přistoupiti k sw. večeři Páně. Podlé řádu helwetského wyznání 1782. (bez m.) str. 24. w 12.

2105. Agenda, to jest pořádek křtění, přísluhování wečeři P. etc. k užívání církvi českých reformovaných, od Jana Wegha. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1783. 8. str. 56. z uherského ritulu reformatůw s některými proměnami.

2106. Krátká příprava k swaté wečeři P. w otázkách a odpovědích, mládeži církwi českých obnovených předložena. Jakož také pořádek křtu, od *Samuele Salaye* superintendenta w Uhrích Císari Josefowi II. podaný, od JANA WEGHA. W Praze 1783. 8. str. 44.

2107. K. KHUNA Katechismus ženichůw, jednáje o všech potřebných zprávách, které pastýřowé duchovní ženichům a newěstám etc. nawrhnutí mají. W Praze 8. 1808.

2108. Budaucí pořádek služeb Božích a pobožnosti pro Prahu, se začátkem prvního dne měsíce Máje 1784. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 8.

2109. Pořádek, podlé kteréhož se právní služby boží církwe české ewang. w Praze l. 1784 konaly a kterak se budaucně konati mají. W Praze 1784. u J. Tom. Höchenbergera.

2110. Duchovní zprávce etc. w Brně 1785. (Božek.)

2111. Pořádek přísluhování swátosti pozehnání zdawků a ustanowení starších církwe. Složený od G. J. Zollikofera, z něm. přel. a wydaný w Brně. 4. [Blažek přeložil] Božek.

2112. W. STACHA a) Příručka učitele lidu, dwa díly. W Praze a Olomauci 1787. 8. b) Fr. Giftšice počátkowé k wefejnému w c. k. zemích předepsanému wykládání pastýřské theologie. Z něm. přeložil dwa díly. W Pr. u J. J. Diesb. 1789. 8.

2113. Agenda Ecclesiastica Slavica Ang. Confess. addictorum etc. accedit brevis extractus ritualis Hungarici et German. 1789. Neosoliu typis J. Tumleri. 4. Slowenská agenda stran 54. Uherská 21. Německá 23 stran, (od ONDŘEJE PLACHÉHO.)

2114. A. MÜLLERA velmi užitečná k útěše nemocných a umírajících knížka k všeobecné potřebě všech na winici P. pracujících wydaná. W Praze. 8. 1796. 1817.

2115. Naučení pro ženicha a newěstu, od J. K. CHYLÍKA. W Praze 1798.

2116. Agenda, to jest pořádek církewních kazatelůw slowa božihow w církwích ew. A. Wyzn. se přidržejících s připojenými potřebnými formuláři, z částky z liturgie Wídeňské na rozkaz c. král. 1788. od tamější ewangel.

konsistoře wydané, z částky z jiných wšec obližených knih liturgických spolusebranými, z částky w nowé složenými. W Ban. Štáwnici wytištěný u J. F. Sulcera r. 1798. str. 278. mimo předm. a rejstř. Wydaná skrze MART. HAMALJARA Sup. k ní pak od JANA STRAKY a SAMUELE ČERNÁNSKÉHO některé modlitby přiloženy jsau.

2117. Uplná knížka pro nemocné, jižto netoliko správcowé duchovní, ale i každý přítel nemocných k jejimu spasitedlnému wzdělání a potěšení užívati mohau. W Brně 1800. 8. u Leopolda Fr. Hallera. str. 146. II. nezměněné vyd. Dwa díly. 8. str. 405 a 156. W Brně 1836.

2118. Na lůžku ležící křestan nemocný aneb křest. připrawení k blahoslawené smrti etc. od D. NEUKOMA w Brně 1800. 8.

2119. Zpráva, kterau sobě při uwázení nowého kněze jak církew tak i nowý kněz zachowati má, od OND. BENDE 1807.

2120. Spasitedlná naučení podaná ženichowi a newěstě od FR. NEDĚLE, w Brně 1812 a 1816.

2121. L. ZIEGLERA a) Církewní modlitby při průwodech k hrobu 1815. b) Církewní modl. při zaopatřowání nemocných. 1817. 8.

2122. Wácl. Urbana rytíře z Stufferu biskupa Brněnského list pastýřský, přel. od Dom. Kinského. W Brně. 1817. 8.

2123. NEŠPOR JOS. Konsistorialní list na weškeré superintendenty, seniory a kazatele církwi ewang. etc. Z něm. přel. etc. W Hoře Kutné u Bern. Reinharda 1818. 8.

2124. Průwodce k pastýřské opatrnosti w zachowání c. k. nařízení pro správce duchovní bez rozdílu náboženství, sepsal WÁCL. WEBERSÍK. 1820. 8. str. 165 a rejstř.

2125. *Gallury* pismo swaté w ruce nemocného a duchowního pastýře při loži umírajícího křestana spolu také modlitby pro zarmaucené 8. W Brně.

2126. LAUKOTY a) Rukowět prawého náboženství křestans. neb cwičení šestinedělní pro ty, kteříž od církwe kat. odstoupiti miní. b) Důležitost zjeweného náboženství Kristowa a doplnění počatého šestinedělního cwičení pro ty, kteří miní od katolické církwe odstoupiti. 8.

2127. Agenda, panis quotidianus, ku potřebě duchowních pastýřů. 8. W Praze 1820 (čtvrté wydání od Adal. Lewinského.)

2128. Úwedení k prawému Bohu i lidem milému způsobu, kterak se má slaužiti u oltáře při mši sw. Pro nábožné a bohobojné pacholiky. W Hradci Kr. 1824. (Jest ministranci.)

2129. Cwičení pro ženichy a newěsty s předawkem útěchy pro rodiče, jimž dítky brzo

umírají, od **JOS. KERNERA** w Hrad. Král. 1825. u Pospíšila. 8. str. 130.

2130. *Řehoře Köhlera a)* Poučení pro pastýře duchovní u postele nemocných a umírajících. Dle 6ho něm. vydání zčeštěné a dvojím přídavkem rozmnožené od **JANA HÝBLA**. 8. (str. 272.) W Praze tisk Jeřáb. 1828.

b) Poučení pro pastýře. duch. we zpovědnici. Dle Brandowa něm. šestého vydání zčeštěné od **J. Hýbla**. W Praze nákl. Pospíš. 1832. 8. str. XVI a 332.

2131. **J. FR. DEWOTY**. Způsob posluhování swátosti stawu manženského s předcházejícím poučením ženicha a newěsty při oddávkách. 8. str. 40. W Hr. Kr. a Praze u Posp. 1832.

2132. Posvěcení chrámu cirkwe ew. Tisowské dne 30. září w 4. 1832. (Kal. Fej. 1834.)

2133. Poswátosti katolické. Přeložil **JAN TOM. NOWÁČEK**. 8. str. 87. W Jind. Hrad. 1834. u Landfrasa.

2134. **MICHALEK**. Způsob pytání a oddávání mladých newěst. (Kal. Fejerp. 1836.)

2135. Ewangelický funebra, aneb Sbirka písní nábožných starých znou pooprawených a mnohých nových k pohřbům křestanů ewangelických rozličného wěku a stawu, s připojeným přídavkem obsahujícím modlitby pro nemocné a umírající i pro přistojící při nemocných a umírajících. W Baň. Bystřici 1838. 12. str. 348. tisk Fil. Macholda. [od *K. Kuzmanyho*.]

2136. Agenda funebria, to jest: Pohřební práce, aneb Sbirka antifon, textů a modliteb podle rozličnosti wěku a stawu a jiných okolností zesnulých, cílem wětší rozmanitosti spořádaná, od **J. SEBERINIHO** etc. W Baň. Bystřici 1838. 12. str. X a 180. tisk Fil. Macholda. [Pos. Kwět. příl. 183. str. 48.]

2137. Wyswětlení katolicko-cirkewních obyčejůw a slawností celoročních též i k nim přínaležejícího oděwu a náradí. Pro školní mládež i pro weškeré kat. křestanstvo sepsal **JAN N. WESELÝ**, farář w Turachu w horním Štýrsku. W Praze 1840. u W. Špinky. 8. str. 36. [Por. Now. Kwět. 1840. str. 20.]

2138. Rukowět chrámových pobožností, kteréž pečlivý pastýř duchowní we výročních dnech poswátých i w obecných potřebách se shromážděným lidem swým konati může. Wydaná od **JAK. MACANA** far. w Slabčích. W Praze u W. Špinky 1840. 8. str. 112.

2139. Kniha ruční o nawštěwowání nemocných od **JOS. KERNERA** far. Lužeckého a dokt. pís. sw. kand. W Praze 1841. u W. Špinky. 8. str. 312.

2140. Katechismus o sw. obřadech cirkwe kat. od **ANT. W. HNOJKA**. W Praze 1846 arcib. tisk. 12. str. LIV a 280.

m) Swaté obrazy.

2141. Marie rozkoše zahrada a obzwlášt-níma (sic) w M. Moraw. w král. Českém a w k. Slezském se nacházejícíma zázračnýma obrazy. 1779. W Brně u děd. Swobodských. 12. [Zlý prawopis i jazyk.]

2142. Láska a milost Marie P. Klatowské krwí se potíci k pánům obywatelům Klatowským, a srdečná důwěrnost pánů obywatelů Klatowských k Marii panně při stoletní slawnosti wyjewení krwawého potu Marianského na swatém obrazu w Klatowech, přednesená w sprostné chwalořeči w témž kr. krajském městě Klatowech dne 12. Čerwence 1785, od kněze cirk. **JOS. BATOL. LOKATTELY**, wlastence Klatowského, a na žádost mnohých na swětlo wydaná. W Praze u Fr. Jeřábka 1786. 8. wel. str. 44.

2143. Autočiště k wšelikým obrazům Marie Panny w kr. Českém. W Příbrami 1789. 12.

2144. Wypodobnění s weykładem Obrazu sw. Panny Barbory na stříbrn. horách Kutens. (po wydání 1670) od **WAWÁKA** 1801.

2145. Cesta do Marie Celly w Litomyšli (bez roku) 8. item w Brně 1803. 8. item 1804. 1805.

2146. Swatá Hora, aneb historické wypsání swaté hory nad Příbrami, od **J. RULIKA**. W Praze 1804. Potom s modlitbami a s pokračowáním od **J. PALETY**. 8. W Příbrami nákl. F. Landfrasa 1832. Též w Praze u A. Dworského. Katolické popsání o sw. Hoře a tam nacházejícím se obrazu M. Panny rodičky boží. 1832. (cens. 2. čerw. 1831.)

2147. Jos. Schiffnera historické wypsání obzwláštních míst milostních w kr. Českém, kteráž pro mnohé ptowání slawná jsou, z něm. přel. **J. RULÍK**. W Praze u J. Diesbacha 1807. 8.

2148. Prawé wyobrazení nejsw. Marie Panny w Římě w kostele della Rotonda. W Praze 8. 1818.

2149. Půwod a začátek Marianské kaple nad Mníškem, od některých také Marianský kopeček, pak též malá sw. hora nazwané. W Praze 1819. 8.

2150. Morawské Powidky, aneb sedm přepodiwných obrazů sw. Cyrila zčeštěných od **FR. BUDISLAWA WEWERKY**. W Praze u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu 12. 1825.

2151. **J. V. JIRSÍK**. Říp a jeho chrám. Popsání obého, jenž při příležitosti slawnosti

700letého obnovení téhož chrámu v české i něm. řeči vydal. 8. W Praze arc. tisk. 1826.

2152. **J. J. RUDL.** Popsání a vyobrazení sochy sv. Wáclawa na koňském trhu 8. s ryt. W Praze w Somerowské kniht. 1827.

2153. **JOS. DEWOTY.** Wyobrazení a popsání chrámu Swatobarborského . . w k. swob. horním městě Hoře Kutné, před časy od Horníků nesmírným nákladem mistrně postaweného, k umíněné však velikosti nedohnaného . . Pro delší památku vydal etc. 8. (str. 64 a ryt.) W Praze Šol. tisk. 1828.

2154. **JOS. HORČICE.** Historické popsání milostného obrazu a pautnického chrámu blahoslavené panny Marie w Staré Boleslawi, s přidánými modlitbami ranními, ke mši sw., k zpovědi, přijímání, s písněmi a ostatní pobožností kteráž se na tom sw. místě wykonává, od etc. wel. 12. str. 252 a obrázek. W Praze arc. tisk. 1837.

2155. Pautník Mariánský. Počátek obrazu zázračného blah. P. Marie sedmiboolestné Šaščinské w Uherské krajině w stolici Nitranské hodnowěrně wykládající, na swětlo wydaný skrz **JOS. MATĚJKU**, kaplana Šaščinského. W Trnavě 1843. Nákladem Felixa Wachtera.

2156. Hrob sw. tři Králůw w Reyně Kolíně. Sepsal **W. M. PEŠINA**, etc. W Praze 1844. arc. tisk. (s obrázkem).

2157. Popsání nejstarožitnějšího chrámu w Čechách pod jménem Swatých Kozmy a Damiana a sw. Wáclawa w Staré Boleslawi, s přidánými životopisy těch tři swatých mučedníků, jakož i swatých pěti bratrů a připojenaú pobožností ranní, ke mši, sw. zpovědi a přijímání atd. od **JOS. P. HORČICE** etc. W Praze 1838. u **W. Špinky**. w 12. str. 176.

n) Život Krista P.

2158. Weliký život Pána a Spasitele našeho **K. Ježíše** a jeho nejswětější matky Marie Panny, jakož i všech jiných krewních přátel syna božího, totiž sw. Josefa, sw. Joachyma, sw. Anny, sw. Jana Křitele etc. z písma sw. a hodnowěrných spisowatelů pilně sebraný. W Praze nákladem Žofie Joh. Klauserowé, kr. dw. Impressorky, skrze Matěje Glacze faktora 1779. w 4. stran 1056. (Wydan od **JANA GROCHA**.)

2159. Život a učení **P. J. Krista** z vlastních slow všech 4 sw. Ewangelistů složený. Nejprwé w německ. jazyku na swětlo wydaný, nyní pak od **LEOPOLDA JAKOBI**, kněze řádu sw. Augustyna, faráře w Nowé wsi na česko přel. W Pr. 1789. 8. wel. str. 492.

2160. Život **P. Ježíše** pro dítky wydaný

od **J. LETTINGERA** katechety školy norm. W Holomauci 1790 (1791 Cat. Pelc.)

2161. Život Pána našeho **J. Kr.** a swatých učedníků jeho od **J. MEDLINA**. 1804. W Praze. 4.

2162. Život a řeči **N. J. K.** a syna božího jednorozeného. Obě z písem sw. nowozákonních wytažené od kn. **JOS. P. WÁCLAWA DITRYCHA**. wel. 8. W Praze 1809.

2163. Život a učení Krista Ježíše syna božího a wykupitele našeho ze čtyř ewangelistůw etc. složený. 1813. W Lewoči **Jos. Mayer** b. r. 8.

2164. a) Federsena život Pána Ježíše pro dítky, přeložil **JAN HÝBL**. 1820. 8.

b) Dwa draží ostatkové našeho nejsw. wykupitele **J. Kr.** totiž: Psaní od Pána a Spasitele našeho (to jediné, které psal); popsání a wyobrazení sw. obličje jeho. Přeložením etc. W Praze 1828?

o) Životy swatých.

2165. Krátký weytah života a smrti blahoslaveného služebníka božího Bonawentury de Potentia etc. W Praze u Žof. J. Klauserowé 1776. 8. A-C 2.

2166. Život sw. Jana Nepomuckého, když r. 1779 památka 50roční jeho za swatého wyhlášení se slawila. W Praze u **J. K. Hrabý**. 8. 1779. str. 64. Sem náleží: **JANA J. RULÍKA** krátký weypis prwní 50leté památky, která se po wyhlášení swat. Jana z Nep. za swatého w chrámě hlawním sw. Wita na hradě Praž. na spůsob milostiwého léta slawila dne 16. Máje 1779. W Praze u **J. Norb. Fickýho**. 8. 1779.

2167. Weypis života blahoslaveného Wyznawače Wawřince z Brundusu ř. Kapucinského. W Praze u **J. Tom. Höchenbergera**. 8. bez roku, listů 8. (1784?)

2168. Život Swatých na každý den celého roku s přidánými cwičenými a modlitbami. 8. W Brně 1785. též w Brně 1824. dwa díly.

2169. Pěkné wypsání života dobrého a rozšaffného sedláka Wendelína. Kniha k čtení pro sedlský lid. W Praze w **Elsenwangerské Impr.** 1792. 8.

2170. Krátký života popis **Bl. Leonarda** a **Portu Mauricio** od **ONDR. MORÁWKA**. 1796.

2171. Krátký weytah k popsání života Blahosl. Bernarda z Offidy. 1796.

2172. Wypsání životů sw. Patronů českých od **Šiffnera**, přeložil **J. RULÍK**. 4 díly. W Praze. 8. 1801-2.

2173. Život Marie Panny matky Pána našeho **J. Kr.** s wyswětlujícím popisowáním mnohých

lidu neznámých ale potřebných věcí, a s mravním naučením od **WÁCLAWA STACHA** etc. 1801. Rukopis w 4.

2174. **JAHNA ENGELB.** život swatých Jmen- a vlasti Patronů. W obložce a s ryt. u Gastla (W Brně). Některé bez rytiny.

2175. **A. M. LIGOURY** Nawštívení Panny Marie 1812.

2176. Život sw. Alžběty dcery krále Uberského Ondřeje II. kněžny Durynské a Hesské, přeložený od jedné sestry z řádu jejího. 8. W Praze 1817. (od klášterní panny **MARIE ANTONIE**.)

2177. Život sw. Otilie. 8. W Praze 1818. od **ŠIFFNERA**, faráře u swatého ducha.

2178. **FRANTIŠKA WEWERKY** Wyobrazení a důkladné života popsání sw. Wáclawa. 1818. 8. str. 16.

2179. Života popsání swatého Jana Nepomuckého. 8. W Praze 1819.

2180. Wyobrazení a krátké života wypsání oslawených služebníků a přátel božích, 1-7. roční běh s 72 wyobrazeními od **TOM. KUBELKY** přel. 8. W Praze 1819.

2181. Život sw. Františka Xawerského apoštola Indického přel. W Jičíně, Jan Kastránek. 1827.

2182. Život Jež. Nazaretského. 8. W Jind. Hr. u Landfr.

2183. **J. M. KRÁL.** Wypsání života swatých dwau bratří, biskupů a Apoštolů Crhy a Strachoty. W Hr. Kr. u Posp. 1825. 8. str. 72.

2184. Hlavní doby z života Jana Nepomuckého k slawnosti po 100 letech slawené památky jeho za swatého wylášení, představené za pobožnost w dewateru wyobrazení, popsání, rozjímání, w modlitbách a zpěwích od **W. F. Weleby**, zčeštěné od **FR. B. TOMSY**. 18. str. 81. W Praze u Pospíš. 1829.

2185. Životopis sw. Jana Nep. zpovědníka králowny Johanny, když r. 1829 stoletá památka jeho w počet swatých wnešení se slawila. S připojením služeb božích a modliteb wúbec wydává **JAN N. ZIMMERMANN**, kněz rádu Kříž. etc. W Praze u Posp. 1829. 12. str. 132. — Táž knížka s rozmnoženým wypsáním slawnosti držené. W Praze pod titulem: Památka stoleté slawnosti atd. 1830. 12. str. 180.

2186. Život sw. panny Terezie, s připojenau krátkau historií rádu božích Karmelitánek w Čechách, od **JOS. ČERNÉHO**. W Praze 1830. u Josefy Fetterlowé. 8. str. 163.

2187. Život sw. Františka Xawerského, apoštola Indického, přel. (od **JOS. ČERNÉHO**) a nábožným ctitelům jeho wěnowaný. 8. W Jičíně u Kastránka 1827.

2188. Wěrné popsání života a smrti sw. Wáclawa, mučedníka božího a patrona českého. Dle 14 obrázků této knížce připojených a wswětlených, při nichž wždy kratičká modlitba jest. (od **T. KUBELKY**.) 12. str. 48. W Praze arc. tis. 1831.

2189. Životopis blahoslawené Marie Elekty od Ježíše, od Hermanna Dichtla, spirituala u sw. Jiří. Přeložil **J. W. SOMMER**. W Praze 1839. u W. Špinky. 12. str. 54.

2190. Utrpení a smrt některých sw. mučedníkůw prwních tří století wěku křesťanského, od **ŠIM. B. WRÁNY**. (Náklad. děd. swatoj. č. XII.) W Praze 1840. arc. tisk. mal 8. str. 102.

2191. Popsání života pěti blahoslawených: Alfonsa Marie z Ligury, Františka Girolama, Josefa od Kříže, Pacifika Lanseverinského, Panny Veroniky Giuliani dne 26. máje 1839 od Jeho Sw. Pap. Řehoře XVI. za swaté prohlášených. S krátkým popsáním jednání při prohlášení za blahoslawené a swaté, jakož i obyčejných slawných při tom obradů. W Praze 1840. 8. str. 111. S podobiznami těch swatých.

2192. Život a pocta nejblawoslaw. Panny Marie, nejsw. rodičky boží, dle Silberta přeložil a wzdělal **WÁC. M. PEŠINA**, kanownik etc. W Praze u Posp. 1841. 12. str. 62.

2193. Život nejswět. Panny Marie, od Jos. Wotýpky. W Praze 1843. u Anny Špinkowé.

2194. O životě, zázracích, ostatcích a uctění sw. Liguriáše, mučedníka a paustewníka, patrona města Polny. Sepsal **FR. POIMON**. W Praze 1843 u J. Posp. Nákladem A. Pittnera w Polně. str. 36. w 12.

2195. Život panenské matky boží Marie, dle Silberta wzdělal **JOACH. JINDRA**. W Praze 1843.

2196. Popsání života a skutků swatých a swětice božích dle M. Sinzla od **JOS. M. POHORELÉHO**. 1844. W Praze u J. Pospíš. Swaz. 2.

2197. Život sw. Vincenzia de Paul, sepsaný od **W. ŠTULCE** etc. W Praze 1844. str. 338. w 12. [Kat. bibl. pro weškeren národ česko-slawanský, wydávána s milostiwau wůli a schwálením nejd. knížete Arcib. Praž. od několika kněží katolických. č.]

2198. Legendy aneb obrazy životů, skutků a utrpení sw. Hawla a sw. Klimenta. Ze staročeských, něm. a franc. pramenů wázil a sepsal **P. FR. JOŠ. DOBICER** W Praze 1845. 8. str. 32. u Karla Vetterla.

2199. Životopis swat. Prokopa, od **J. ZIMMERMANNNA**, lokalisty w Stodávkách, W Praze 1845. arc. tisk.

2200. *Čas. mus.* str. 453. Petrohradská legenda o sv. Wáclawu. — 1837. 406. O umučení sv. Wáclawa podle legendy slowanské, úvaha kritická od Palackého. — 1841. 464. Životové sv. Konstantina (Cyrilla) a Methodia, ze starých legend, od W. Hanky. — 1845. 452. Život sv. Crhy a Strachoty (z *Passionalu* zdělil Dobicer.)

p) *Wzdělávatelné a nábožné.*

2201. Ludwika *Muratoria* o pravé křesťanské pobožnosti. Z Wlaštiny. W Praze w prawidelní kněhotiskárně 1778. 8.

2202. Wzývání spasitedlně umirajícího a se k šťastné wěčnosti přihotowujícího, od jednoho z T. J. kněze k prospěchu umirajících sepsané. W Praze u Fr. A. Höchenbergera 1779.

2203. Škola Kristowa aneb nábožné přemýšlování a nasledování J. Kr. etc. 1780. 12. bez místa str. 444. mimo 1 $\frac{1}{2}$ archu, s obrázkem od JANA AMBROZIHO.

2204. JANA KNOBLOCHA Požehnaná mezi ženami panna, totiž Matka nejsvětější Maria Panna všech panen čistota. W Praze u Jana Emlera 1781. 4.

2205. Škola Jobowa, sepsal a wydal JOB ZMEŠKAL etc. W Prešpurku 1781. 8. u Packa.

2206. Uprímné rozsuzování sebe samého z něm. *Lavattera* přeložil J. B. ELSNER. W Berlíně 1783.

2207. Správce duchovní pro ty, kteří o své spasení pilně se starají, z jaz. něm. na morawský uwedený w Brně u Jos. F. Neumana 1783. Od DAUBRAWSKÉHO alumna w semin. Brněnské.

2208. Timotheus, z neměiny *Niemayera* 1783.

2209. Amadea *Kreuzberga* pobožné přemýšlování na každý den celého roku etc. z něm. přel. od BALTAZARA PONGRÁCE. W Prešp. 1783. 8. u Fr. Packa str. 1100. mimo 3 rejstř.

2210. Taužebná wolání k hospodinu w sprostém rozjímání 7 žalmů kajících od P. FRANT. HAANUSS (Hanusa) Wysokomeytského. 12. W Praze 1783. str. 70. u Ant. Hladkého.

2211. Rozmlauvání duše s bohem 1784.

2212. Urownání nesrownalého žiwota s žiwotem sprawedliwým podle obrazu samého Krista J. od ŠEB. WOTTAWY řádu sv. Františka. W Praze u Fr. Jerábka. 8. 1784.

2213. Zlatý dar Nowého roku t. j. výborné částky z některých učitelů církwi božích shromážděné. W Praze u Rosenmüllerových dědiců. 12. 1785.

2214. *Zollikofera* řeči, modlitby a cwičení se w nábožnosti; přel. od BARTOLOMEI-DESA w Rkp. Též od J. STRAKY, dwa

díly 1785. Přeložena přemýšlování *Zollikofera* wydati chtěl SAM. AMBROZIUS, ale newydal. (W Tab. Poe. III. 74.)

2215. Uzká cesta do nebe, popsání taužící duši představená od FR. KUBIKA, kaplana Kríneckého. 8. W Praze 1785. u Rosenmüllerových dědiců, předm. str. 47.

2216. Kochání se s Bohem w ranních hodinách na každý den w roku od K. *Sturma*. Přel. ONDR. PLACHÝ. 2 díly 1790. W Baňské Bystrici u J. Tumlera Iní díl. str. 624. Ihý díl str. 530. 8. Též *Klanitzai* 1790. Jiné přeložení Matěj *Markowic* (mladší) wydati obmyslel, ale pro nedostatek předplatitelů nemohl. (w. Tab. Poe. III. 25.)

2217. Náwka (nauka) k štěstí a blahoslawenství podle Kristowa učení od BOTZKO(A). W Prešp. 1790.

2218. Duchovní výborné prawidla t. j. spasitedlná naučení všem po spasení swých duší pečujícím. W Brně 1790. 3. Jar. Sylw. Siedler. stran 305.

2219. *Mrawokniha* pro křesť. vlastence s opravdiwými příběhami a příklady k naučení a wzdělání sepsaná od M. C. POTHMANNA. 8. W Brně 1791.

2220. Pobožné strávení celého dne w obecných práceech, též o stawu a swátosti manželstwa, kterak nábožný křesťan do stawu toho podle Boha wstaupiti a w něm se chowati má. u Fr. Aug. Höchenbergera 1793. 8. III. (špatná dobropisemnost.)

2221. HRDLÍČKA JAN. Knížka pro čeleď křesťanskau. W Prešpurku 1794. 12. (Boček.)

2222. Wšeobecná pobožnost s odpustkami a obdarowáním milostiwého léta. W Brně 1795. w 12.

2223. *Mrawná* krátká prawidla na každý den rozdělená t. j. spasitedlné naučení daná všem po spas. swých duší pečujícím, kterak jeden každý podle swého stawu žiw býti má, aby božské powolání vyplnil, a wěčného spasení sobě zejskal. 8. W Brně 1795.

2224. Naučení a cwičení w pobožnosti pro nábožné zvláště mladé křesťany obojiho polhawi. 1796.

2225. *Fructus maturi*, t. zralé ovoce slowa božího od GAZDY, dwa díly. W Trnawě 1796. 8.

2226. Odewzdání se docela do wůle boží. (B. DLABAČ.) 1797.

2227. FORNETA a) Rozdíl filozofické a božské maudrosti při wykládání etnosti. b) Křesťan w swobodě. c) O tanci.

2228. BOH. TABLICE a) J. Aug. Hermesa kniha zpowědní. 1800. b) Cesty boží. 1805. 8.

2229. Cesta k nebi, pět dílů w sobě obsahující a) rozdílné modlitby. b) Přípravu k blahoslawené smrti. c) Nábožná pravidla pro hospodáře, rodiče, manžele, manželky a mládež. d) Učení mravná ze 4 swatých Ewangelistů. e) Weytah celého kat. křest. cwičení. Wydaná od KARLA MELCERA, faráře Rabsanského. W Praze ? 1803. 8.

2230. Pobožné přemýšlowání na křížové cestě od J. RAUTENKRANCE. 1803.

2231. HABEL FRANT. XAV. Učení múdrosti křesťanskéj. W Trnavě 1803. 8.

2232. Modlitby církevní neb kazatelské k nedělím, swátkům, středám a pátkům. 2 díly. W Brně F. K. Siedler 1801-6. 8.

2233. Příkladové neb křesťanské mravní učení w příkladech na každý den w roce od POLLÁŠKA. 8. 1807.

2234. JANA PAWLÍKA a) Čtení z listu Apoštola Pawla a ze Skutků Apoštolských. 1807.

b) Duše hledající Hospodina a weselící se z poznání ho, aneb nábožné přemýšlowání a modlitby ranní při službách božích, a wečerní, w nichž se i cwičil wěrná owčička, kterak se má pokání prawě činiti a k stolu Páně wěrně přistoupiti. Rkp.

c) Wečeře P. zvláště o welkonoci Rkp. 2235. Rozjímání o mučení P. z *Seilera* přel. GALLAŠ. Rkp.

2236. Welký pátek anebo nábožné rozjímání o přehořkém umučení Pána našeho Jež. Krista, od F. W. H.

2237. Hřbitow, tiché rozjímání w duchu přátelům náboženství a citliwosti obětowané, přel. J. ŠIESSLER 1808. 8.

2238. Swatý pašijowý týden, aneb pobožná rozjímání duše křesťanské téhož sw. času. 8. W Praze 1809. 1810. Od J. RULÍKA.

2239. Kochání s bohem we wečerních hodinách na každý den w roce od mistra J. Kristiana Förstera přel. ONDR PLACHÝ, dwa díly w Skalici 1810. (Ohlášena byla 1. dubna 1810 ale Plachý dříve wydání umřel.)

2240. Knížečka k vzdělawatelnému čitání, obzvláště pro školní mládež péči a nákladem J. Palkowice. W Prešp. písmem Karla Snižka 1812. 8. str. 104. Spisowatel jest JIŘ. PALACKÝ.

2241. Kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský dle franc. pani Marie le Prince z Bomontu z něm. přel. od K. THÁMA. W Praze u Boh. Haze 1813. I. díl str. 261. II. díl str. 225. Učí mrawům a náboženství w rozmluwách.

2242. *Jana Bunyana* Cesta křesťana z města zkázy do blahoslawené wěčnosti. Přel. JOS. NEDOMA. 2 díly. W Pr. 1815-6. 8.

2243. Příkladové aneb křesťanské mravné učení w příkladech od POLLÁŠKA, 3 díly 1817.

2244. Swatá křížowá cesta aneb krátká zpráva o welmi užitečném duchowním cwičení sw. křížové cesty. W Brně 12.

2245. Den sw. nebolíž knížka nebeská z rozličných písem swatých míst snažně sebraná a složená k utěše všech milých wlastenců od kněze Františkána, české provincie sw. Wácława wůdce a mučedlníka. 8. W Slaném s ryt. 1820.

2246. Pád prwního člověka w ráji. Rozjímání křesťana nábožného, mimo začátky k 4 ewangeliím na čas adventní a k pátému na den Božího narození od JOS. J. KERNERA. W Hradci Kr. 1822. 8. str. 63. nákladem J. F. Pospíšila.

2247. Knížečka o lásce sepsaná od Fr. Leop. hraběte ze *Štolberku*, přeložená od WOJT. KAREŠE. W Praze 1823. písmem a nákladem Josefy Fetterlowé z Wildenb. 8.

2248. Wýlewy citů křesťanských aneb pěmcitma nábožných rozjímání, zčeštěné od FR. AL. ROKOSA. W Praze 1824. 8. u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunn. str. 115.

2249. Pořádek a způsob pobožnosti při wykonáwání obchodů slawných milostiweho leta papeže Lwa XII. W Holomauci 1826. w 8.

2250. Naučení křesťanské mrawopočestnosti k všeobecnému vzdělání národu, od Bern. Galury biskupa Antedonského. Nařízením wys. slawné c. k. wlády zemské. 8. str. VIII a 184. W Praze u Veroniky Šolowé, wedením J. H. Posp. 1826. [Srw. Pautník 1826. II. 104.]

2251. TOM. KUBELKA. a) Wzdělání člověka, jaký býti má, aby mu dle swěta i dle duše blaze bylo. Částka I. 12. str. 311. část II. str. 342. W Praze arc. tisk. 1827.

b) Pobožnost při Jubileum, žili při 100leté památce Swatowyhlášení sw. Jana Nep. mučedlníka Kristowa a patrona českého. 12. (str. 192 s obrázkem.) W Praze arc. tisk. 1829.

c) Způsobné rozwažování člověka w důležitých věcech s rozumem se srownáwajících. Pro vzdělání člověka w letech přirůstáwajícího i w niž mnoho potěšitelných a poučujících prawd se nachází. 12. str. 320. W Praze arc. tisk. 1831.

d) Umučení Páně na 21 rozjímání rozwržené, w němž také křížowá cesta se 14 místy se obsahuje, s modlitbami měsíčními. 12. str. 192. tamž 1830.

2252. Nábožná cwičení k slawnosti božího těla při slawném obchozu aneb processí, též i jindy při nawštěwování nejswětější swátosti oltární. Sporádaná od jistého kněze řádu sw.

Benedikta z kláštera Braunovského. 24. str. 70. W Praze u Posp. 1828.

2253. Perle pokladu maudrosti obětované dceři w Kristu do let panenských vstupující. Wydaná od Woj. Ruffera. 12. str. 112. W Praze u K. Jeřáb. 1828.

2254. J. W. ŠIMEK. Nábožnost domovní we zpěvích. 12. str. 148. W Skalici u F. Skarnicla 1828.

2255. ŠULEK. Nábožná rozjímání o utrpení Kr. W Prešpurku.

2256. W. F. NEUMANN. Slavná stoletá památka vyhlášení za svatého blahoslaveného Jana Nep. mučedníka Páně a patrona české země. Knížka k modlení a vzdělání pro katolické křesťany, zvláště pro ctitele tohoto wyvoleného božího. Wydané nařízením J. K. M. . . Wáclawa Leop. arcib. Pr. od etc. 8. str. 167 a 3 ryt. a 3 melodie. W Praze arc. tis. 1829.

2257. KASP. WEININGER. Ctitel sw. Jana Nep. k kostelní památce jeho swatowylášení. od etc. 8. str. 31. W Praze. arc. kn. 1829.

2258. Křesťanská kniha učení a mravů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách, jakožto přídavek k zwelbení toho důležitého ustanowení w c. k. zemích. Od jednoho kněze cirk. w Morawě w něm. jazyku r. 1818. wydána a ku prospěchu mládeže české a morawské od jednoho trivialního ctitele w Čechách přeložena. W Hrad. Kr. u Posp. 1829. 8. str. 272. mimo předmluvu a obsah.

2259. Slavnost milostiwého léta, kterauž sw. otec Pius papež téhož jména osmý brzy po dosednutí na stoliici apoštolskou k wyžádání pomoci Boží listem apoštolským w Římě dne 18. čerwna 1829 prohlásiti ráčil, w Čechách slavená w měsících máji a čerwnu l. P. 1830. W Praze u Josefy Vetterlowé. 12. str. 72.

2260. Památka swěcení třetí jubilejní slavnosti, císaři Karlovi V. w Augspurku na sněmu podané ewang. Konfessi l. P. 1530. 25. čerwna. Práci JANA BOROTA, zpráwce cirkwe ewang. ostatků českých exulantůw. 8. str. 32. W Žitawě u Sayferta 1830. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.]

2261. ANT. F. JERÁBEK. Nawrzení náboženská všem křesťanům, kteří krom cirkwe křesťansko-katolické se nacházejí, k pozornému, nestrannému a spasitedlnému rozjímání podaná, od etc. 8. str. 88. W Hrad. u Posp. 1831.

2262. FR. AL. ROKOS. Pastwa duchovní pro owce z prawého owčince Kr. to jest: Křesťanská cwičení k wyučowání wenkowského lidu we swatém náboženství, buď we wesnicích, nebo w chrámu Páně. Podlé našeho katechismu

spořádaná od etc. Dwa díly. 8. str. 318 a 344 W Praze arc. kn. 1831. [Pos. Čas. p. k. d. 1832.] — Díl I. w Praze u J. Spurného 1843.

2263. Panna Orleanská dle G. Görresa od JOS. ZIMMERMANN. Nákl. děd. swatoj. č. III. mal. 8. str. 90. W Praze arc. kn. 1836. [Něm. die Jungfrau v. Orleans. Regensburg 1834.]

2264. Sto otcowských naučení. Amulet pro cestující řemeslnické towaryše. Wydaná od JANA KR. NOSKA. (dle něm.) 8. str. 40. W Jičíně u J. Kastranka. 1836.

2265. Katolická missionární knížka, nebo uwedení ku křesť. životu. Od shromáždění nejsvětějšího wykupitele. 1837. Třetí wydání u W. Špinky.

2266. Pane zůstaň s námi, neboť se připozdívá, dle J. Bluma, přel. J. MARCHAL, kněz. [Nákl. děd. sw. Jan.] wel. 12. I. díl. str. 376. a obsah. W Praze u W. Špinky 1839. II. díl. 1840. str. 393 a obsah. III. 1844. Utěcha křesťana we vysokém stáří.

2267. Rodina Bohowěrných z Dolan, aneb: Obraz křesťanského obcowání w přediwých případnostech a strastech života. W Praze 1837. arc. kn. [nákl. děd. Swatoj. č. V.] 8. str. 458. a rejstř.

2268. JOS. ANT. SWOBODA. Pobožnost při slawení průwodu neb processí na den Bož. Těla; s připojeným wyswětlením půwodu a spasitedlných obyčejů při této starožitné slawnosti. 16. str. 60. W Praze w Somerowské kn. 1834.

2269. (Tallaya) Pobožnost při slawné processí na den Božího Těla. [cens. 1837.]

2270. Swatodenní pořádek a prawidla života nábožného katolika, aneb základowé prawé pobožnosti. Z něm. p. Dr. Sch-a přel. FR. DOBROMIL KAMARÝT. [Nákl. děd. sw. Jan. č. VI.] 8. str. 33. W Praze arc. kn. 1838. Po druhé 1839. u W. Špinky. 12. str. 33.

2271. Stálá památka pro děti, které wel. swátost oltární po prwé přijali. Po jednom kat. farářowí z něm. přeložená. W Trnawě 1839. u Jana Jelinka. 12. str. 28.

2272. Život křesťanské děwečky. Pěkná powídka, jak nábožná děwečka powažuje a ctí hořké utrpení P. Ježíše. W Praze 1840. arc. kn. Nákladem swatoj. děd. č. XI. 8. str. 26.

2273. Smrt a wěčnost we swětě ewangeliu, od DAN. MARTINYHO. 1844. (Na Slowensku.)

2274. Filotea či Bohomila, aneb nawedení k životu náboženskému od Fr. Salezského, přel. z franc. W. V. ZIAK. W Znojmě u Fourniera. 1843.

2275. Rukověť chrámových pobožností od **J. H. MACANA**. II. vyd. 1843. W Praze u A. Špinkové.

2276. Pastýřská domácí kniha od **J. A. DUNDRA**. W Praze u Posp. 1843.

p) Modlitč knihy.

2277. Zlatá báně t. j. nábožné modlitby a písně, které jak Gwerci a Šteláři, tak i Hawiri anobř i jiní bohobojní křesťané . . s prospěchem užíwati mohau, jednak w nowě složené, jednak z něm. přetlumočené a na světle wydané od **MART. LAUČKA**. 12. W Prešpurku 1776. u F. A. Pačka.

2278. Zbraň duchovní a poklad věčný. Pokojík každému wěrnému křesťanu a pobožnému welice jistý a bezpečný, L. P. 1777. Rkp. weřej. bibl. XVII. H. 9. Modlitby s weršky zde onde.

2279. Cesta křižowá neb Králka spráwa o welmi užitečném duchovním cwičení, Cesta křiže nazwaném. W Brně u děd. Swobodských 1778. (Boček.)

2280. Krátký spůsob pobožnosti při prwní 50leté památce za sw. wyhlášení Jana z Nepom. 1779. u Fr. Höchenbergra. 8.

2281. Marie rozkoše zahrada. W Brně 1779. w 12.

1282. **JANA KROBA** všeobecná knížka na tři dily rozdělená, katolické modlitby, učení, písně w sobě obsahující. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců 1780. 12.

2283. K. G. *Seibta* kniha katolická, obsahující w sobě naučení a modlitby, přel. **FR. TOMSA**. W Praze 1780. 8.

2284. Swatý denní pořádek křesťana kat. na poručení kardinála Noailia k užitku jeho owčiček do tisku wydaný, nyní pak od alumnů domu kněžského w Brně (*Hancze, Pernsteinera, Daubrawského a Kwapila*) z jaz. něm. přel. Wydání II. we Widni u J. Tom. uroz. z Tratnerů 1782. 8. W Brně 1790. Též knihy troje wydání a sice 3500 wýtisků jest mezi lidem. (w. Dobrow. Lit. Magaz. II. 145.)

2285. Krátké cwičení se w pobožnosti k sw. Janu Nepom. 12. W Brně. Po druhé 1782. tamž.

2286. Výborné modlitby, které od jeho Swatosti Papežské Pia VI. wyložené a na jeho poručení we všech jeho zemích rozdané byly; z wlastké řeči na německo, a nyní z lásky k wlastencům na česko přeložené, u Jana Samma. 8. W Praze 1783. str. 86. též 1785.

2287. **JANA GLOSIUSA** Křesťan wždycky se modlitč. 12. W Prešpurku 1783.

2288. Wyučující a modlitč knih pro mlá-

dež od Karla Jind. *Seibta*. 8. W Praze 1784. u Fr. Neureutra. Přel. **FR. TOMSA**.

2289. Křesťansko-katolické učení a modliteb knížka k všeobecnému užitku obzvláště potřebných. W Praze u F. Jeř. 1785. 8.

2290. Křesťanské modlitby a písně pro pocesné (od **PAW. TEŠLÁKA**.) Nákladem Štěp. Boboka etc. W Prešpurku 1786. 12. Při nich jest 14 půwodních, 5 přel. písní mezi lepší náležejících. Též od Sam. Černanského 6 písní.

2291. Modlitební kniha Cis. Josefa II. přel. od **MAXIMIL. ŠTWÁNA**. W Praze 1787. 8. str. 29.

2292. **HRDLÍČKA JAN**. Modlitby křesťanské pro mládež školskau a zvláště Pešťanského a Likesského kraje. W Prešp. 1788. 12.

2293. Modlitby pro dítky, skrze než s Bohem w každodenních příhodách libě a užitečně rozmlawati mohau, od **ALŠE PARÍZKA**. W Klatowech u Jos. Hirspergra. 8. 1789.

2294. Horliwý křesťan w duchu a prawdě, aneb knížka, která wšecky potřebné modlitby w sobě obsahuje. W Pr. 1791. (u Neureutra, kněhkupce) též 1799. 8.

2295. Duchu plná knížka modlitební obsahující w sobě českau mši, jakož i modlitby ranní etc. 1792. W Brně. 12.

2296. Bůh jest nejčistší láska z něm. P. z *Eckardtshausen* přeložil **TOMSA**. W Praze. 12. a 8. 1793, 1813, 1816, 1818. W Hradci 1821. 8. u Neureutra 1826. (wlastně 1825.) Jiné přel. od **K. THÁMA**, opět jiné? w Kutné Hoře 1793. 16.

2297. Modlitby welmi výborné a nábožné w Příbrami 1796. 8.

2298. **BLÁŽEK MICHAL**. a) Jiřika Sixaiho křesťanská naučení a modlitby, z uherského přel. skrze etc. W Brně u J. S. Siedlera 1796. 8. tři dily.

b) Duchovní libě wůně kadění neb ruční knížka modliteb swatých. Přidány některé nábožné písně. W Brně 1809.

c) Příprawka pro dítky . . . k sw. wečeři Páně. Přidány jsau modlitbičky. W Litomyšli Tureček. 12. b. r.

2299. Zápal lásky duši wywolených neb modlitby kratičké k prawému užíwání jak ráno tak i wečer. W Praze a Příbrami. 1798. 8. W Hradci Kr. 12. W Praze u Fetterle z Wildenb. 1817. 12. (rozmnosené.) W Jind. Hr. u Lanfr. 1827, 1831, 1834. W Časlawi 1826 (přetisk.) W Praze Somrowské kniht. b. r. Z. I. B. aneb modlitby k prawému užíwání ráno i wečer. w 12. W Litomyšli. 12. r. 1829. 1832. W Praze u Spurného 1834.

2300. Wraucná pobožnost k nejsvět. svátosti oltární. W Praze a Příbrami. 8. 1798.

2301. Denní modlitby pro Schowance c. k. Akademie. 8. Tu samou knížku zčeštil DANIEL KORBELI. 12. W Praze u Fr. Jeřábka 1825. Též w Praze w Somrowské tisk. 1825.

2302. Modlitby pro vojáka od MICH. INSTITORISA. str. 16. w 12. (bez místa a roku.)

2303. Horlivé a nábožné modlitby křesť. od WEGHA. 1799.

2304. Nábožné rozvažování nejobzvláštnějších tajemství wtěleného slova N. Sp. J. Kr., kteréž w jistých kaplich neb zastaveních se konají, jenž při zázračném obrazu rodičky B. we Wamberčích (Albendorf) w hrabství Klackém podlé swých originálů k tomu zřízených se nalezají. W Glaczk w tytištěno u Fr. Pompejusa 1799. 8. str. 119. (Přidáno): Písne pautnické nawštětowání kapli u Milostného obrazu Mar. P. we Wamberčích etc. 18 listů. (kaple ty založeny od Dan. Pascasia z Osterberku.)

2305. Chléb duše křesť. t. j. Modlitby všechněm k životu věčnému prospěšné, ku kterým přidané jsau rozličné welmi spas. naučení. 18. W Prešpurku 1799.

2306. Uplná knížka ke čtení, k modlení, a k zpívání pro kat. křesťany na 2 díly rozdělená. Od jednoho kněze řádu Petrynského na swětlo wydaná. 8. W Brně 1802.

2307. Modlitby pro křesťany kat. od FR. TOMSY. 8. 1803.

2308. Pokrm duše, aneb cwičení se w pobožnosti pro kat. křesť. přel. J. RAUTENKRANC. W Praze 1803, 1807, 1812, 1816, 1818.

2309. Nebeská smlauwa s Bohem a křesťanskau duši potvrzená skrze rozličné pěkné modlitby a litanie všem jak swobodným pannám, tak jedné každé ženské osobě k obzvláštnímu duchownímu užítku, a k věčné ozdobě spasení duši našich slaužící, w Brně 1803. 8.

2310. Pro dobré katolické křesťany modlicí kniha, od J. RULÍKA. W Praze 1804. 8.

2311. Libý pokrm duše w prawém slowu božím. Na Horách Kutných 1804. 12.

2312. Kniha k čtení a modl. pro vojáky. We Wid. 1806. 12.

2313. JANA WEGHA horlivé a nábožné modlitby křesťansk. podle prawidla nejprímějšího slowa božího a učení církwi kř. ewang. rozdělené na 4 díly. W Praze u Boh. Háze 1807. 8.

2314. Cwičení pobožnosti k wykonání křížové cesty. K užítků swých farníků složené od faráře wesnick. W Brně 1808. 8.

2315. Wzýwání Boha a swatých jeho od Hermana sepsáno w něm. Přeložil ALEŠ PARÍZEK. W Praze 1810.

2316. Hora Kalwárská krwí Krista skropená, aneb modlitby při mši swaté. S rozjímáním umučení P. a Spasitele našeho J. K. pěknými figurami ozdobená. Přidané jsau modlitby před a po spowědi, před a po přijímání etc. W Brně w 18.

2317. Jaisa kniha k čtení a k modlení pro malé dítky. W Brně 1811. 12. Též od RAUTENKRANCE. 12. W Praze 1811 a 1816. 1831. (u Háze.)

2318. Modlitby pro mladé lidi podle Mich. Kaj. Hermana od RAUTENKRANCE. 12. W Praze 1812, 1816, 1819, 1828. (u Háze.)

2319. Nebeský prsten zlatý, zasnaubený křesťanské duši, wysazenými drahými kamínky, totiž: rozličnými výbornými modlitbami a litaniami, též 15. modlitbami sw. Brigidy o umučení Pána našeho Jež. Kr. (pro ženské) z nowa wytačený. 4. W Budíně. 1812.

2320. Jádru Křesťanské pobožnosti od ALŠE PARÍZKA. W Praze 1812. 1818.

2321. L. ZIEGLERA a) Cirkewni pobožnost na křížové dny 1812. 1815. 1816. b) Cirkewni pobožnost na slawnost božího těla 1817. 12. str. 66. W Pr. u Fetterle z Wild. c) Křížová cesta, aneb pobožné rozjímání etc. po třetí w Praze 1818. 12.

2322. Katolická modlitební knížka w něm. jaz. ze 4 dílů wyhotowené wzdělawající knihy pro celý rok, od Deresera. Přeložil F. NEDĚLE. W Brně 1814. 12. (jedna z nejlepších.)

2323. Dobré símě w dobrau zemi, dle Jiljího Jaisa přel. J. RAUTENKRANC. W Praze. 8. 1813, 1815, 1818, 1831, 1837. W Jind. Hrad. u Landr. 1831, 1833. Pod titulem Jiljího Jaisa. Dobré símě w dobrau zemi. Kniha utěšená k dom. a weř. pobožnosti nyní s oprawau a změnami a rozmnožené po 3tí znouwydáno. u Posp. W Hradeč Král. 1846. 8. od Ant. Stránského.

2324. Pobožnost na den weyroční slawnosti božího těla, která se wykonáwa u čtyř oltářů při wyslawené nejs. swátosti oltární od JANA KRAUSKÉHO. 1814. 8. W Mladé Boleslawi listů 6.

2325. Nowá ruční knížka, obsahující w sobě modlitby pro ewang. křesťany od J. KREJČÍHO. W Praze 1816. 8.

2326. Zlatý nebe klíč duše křesť. boha weřně a dokonale milující. W Král. Hradeč 1817. 8. (cf. VI. 1233 a.)

2327. Modlitby nábožné we všelikých potřebách duchowních i tělesných. Při druhém

wydání Leškových zpěvů od J. KREJČÍHO. W Praze 1818. 8.

2328. Nowá každodenní obět Bohu. W Král. Hradci. 8. 1818. 1819. W Hoře Kutné bez roku.

2329. *Jahna Engelb.* Nowá pobožnost školní obsahující modlitby a písně etc. Přel. TOM. FRYČAJ. 1818. W Brně. 8.

2330. Štěpná zahrádka etc. W Pisku. 8. 1818. W Praze u Spurn. 1834. W Jind. Hr. u Landfr. b. r. Velká štěpná zahrada; pak Malá štěpná zahrada.

2331. J. JAWORNICKÉHO a) Hora Kalwaria 1818. b) Hora Sion, aneb kat. Modlitby w čas weyroční pro lid městský 1823. 12. (cf. VI. 1233. e.) c) Matauše Raitra kat. modlitby k rozšíření prawého křestanství etc. s 5 obrázky, přel. 1823. 12.

2332. Wyzdwižení ducha k Bohu. W Pr. a Pisku. 12. 1819.

2333. Chlebowé posvátní. Knížka modlicí od jedné klášterní panny řádu sw. Alžběty (MARIE ANTONIE.) W Praze 1820. 12. stran 136. u Fetterle z Wildenbrunu. II. rozmnožené wyd. 1826. tamž. 12. str. 232.

2334. *Jana Salatnaye* modlitby křestanské z částky překládané, z částky pak skládané. W Jindřichowě Hradci u Jos. Landfrasa 1820. 12. dwa díly.

2335. Výbor modliteb od FR. WEWERKY. W Praze 1820.

2336. Zahrada Páně aneb přežalostná cesta spasitele našeho J. Kr. na horu Kalwarii. W Pisku 1820. 18.

2337. Katolické modlitby pro oswícené křestany od TOM. KUBELKY. W Praze. 8. 1821.

2338. Zářek má zalíbení w Bohu a w modlení, aneb modlitby pro dítky, kteréž snadnice porozuměti mohou. 1821. 18.

2339. ANT. STRÁNSKÉHO a) Křestan w duchu církwe swaté se modlicí od Alex. knížete z Hohenlohe. Přel. W Hradci Král. 1822. 18. b) Modlicí knížka pro řemeslnické towaryše, zvlášť když do swěta jdau. 1824. 8. c) Modlicí knížky pro wojáky. Přeložené a rozmnožené. W Hradci Králowé 1824. d) Dobré símě w dobrau zemi. Kniha utěšená k domácí a veřejné pobožnosti pro dobromyslné katolické křestany, sepsaná od P. G. Jaisa, po třetí (sedmé) znouwy wydaná od Ant. Stránského čestného kanownika etc. W Hrad. Kr. u Posp. 1846.

2340. Obět božské chwály. w rozličných modlitbách, žalmích, litaních etc. W Praze 1823. u Sommra.

2341. Zlatý nebeský klíč polowiční, obsahující pobožné modlitby křestanského kat. ná-

boženství. W Jindř. Hrad. 1822. 8. 1826. 1827. 1831. 1833. 1834.

2342. Katolická rozjímání a modlitby pro ženské. Zcela dle potřeby pohlaví jejich zřízené od AL. PARÍZKA. 8. W Pr. 1822.

2343. Báh autočistě mé a pomoc má. Katolická modlitební kniha pro wšecky stawy od JANA HÝBLA přel. 12. 1822.

2344. Modlitby přeložené od FR. POL-LÁŠKA.

2345. Marie, rozkoše zahrádka etc. 12. W Brně.

2346. a) Weliký klíč nebe otwírající. W Brně. 8. b) Malý nebe klíč pro ženskau, tamž 8. c) Nowý nebe klíč. W Hradci Králowé. 8. (cf. VI. 1233 a.)

2347. Krátká modlitebná knížka pro kat. křestana. 8. W Brně.

2348. Horliwé modlitby upřímného wzdychání k přepodiwné prozřetednosti božské. 8. W Hradci Král.

2349. Horliwý katolický křestan w obětování swých modliteb k Bohu. 12. W Praze a Pisku.

2350. Křestan. katolická knížka, w kteréž se nacházejí modlitby ranní etc. též obecné písně při mši etc. 12. W Brně.

2351. a) Zahrada štěpná, aneb wraucné katol. modlitby na šestnácte dílů rozwržené. W kterýchžto se předně wynacházejí mimo obyčejné mešní modlitby, také modlitby, které duchowní při oběti mše sw. u oltáře lat. čte, w češtinu uwedené, též modlitby k sw. spowědi, k přijímání a před kázáním. W Prešpurku. 12. 1820. W Jindřichowě Hradci 1822. 8. Pro ženskau, w Brně. b) Weliká štěpná zahrada křestana katolického tamž.

2352. Ruční knížka ke mši swat. s připojenými ranními modlitbami, k spowědi, před i po přijímání, jakož i také s wečerními modlitbami. 8. W Brně.

2353. Knížka cestní, kterau každý pobožný křestan, který k milostiwému obrazu de Cell Marie putowati miní, potřebowati může. Při tom modlitby etc. W Brně 12.

2354. Pobožnost k uctění wší lásky nejhodnějšího srdce P. J. 12. W Hradci Jind. u Landfr. 1826, 1828, 1831. W Čáslawi 1827.— W Litomyšli u Turečka 1828. Přeložil Hýbl.— W Praze u Somra (Landau) 1830. 1832.— W Pisku u Fetterle. 1832. Modlitby kat. k utěšení P. naš. J. K. a blah. Marie panny z pob. knih sebrané.“ Pak pod titulem: Pobožnost k uctění nejswětějších srdcí Pána Ježíše a Panny Marie. Odpustky obdařená pro bohabojné křestany k wyprošení milosti hříšníkům. Oprawené dle mnohých ztwrzených knih roz-

množené vydání s přídawkem životopisu sw. Aloysa. Od Frant. Černohorského, kněze církevního. W Hradci Král. 1845. Tisk J. H. Pospíšila. str. 229. w 8.

2355. Kniha modlitební od **MATĚJE ŠULEKA**. Rkp. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

2356. Libé vůně kadění (duchovní) aneb řuční knížka modliteb swatých obsahující w sobě každodenní, i k jiným časům etc. Přidané jsou některé nábožné písně k potřebě křesťanů Helwetského vyznání. W Brně. 18.

2357. Spasitelný aumysl s krátkým rozjímáním umučení p. a spasitele našeho J. K. při slyšení mše sw. 12. W Litomyšli.

2358. Welmi pěkný způsob, kterak duchovnímu při oběti mše sw. posluhowati má, pro zvyk a snadné naučení neštudující mládeže představený. 12. W Brně. (cf. num. 1191.)

2359. Swaté smrtelné neděle týhoden, to jest důmyslné pozdvižení mysle a nábožné modlitby na každý den pašijového týhodne skrz celý půst etc. 8. W Brně.

2360. Duchovní zápalní obět před oltářem Pána nebe i země, to jest: Obzvláštní pobožnost na swaté 8 dní božího těla k nejsvět. swátosti oltární. Spolu s čtwerma ewangelii, modlitbami a požehnání od slova k slovu, jaké oně při proceswí od kněžů se říkají a modlejí etc. W Brně.

2361. Prawé poznání boha, neb troje hodinky o dokonalostech božských k vzdělání domácí pobožnosti wydané od kn. F. P. (**POLLÁŠKA**?) W Holomauci.

2362. Otče náš w desateru modliteb pro dítky, od W. A. **HNOJKA**. W Praze w Šollova Landauské knihtiskárně. 8. 1824.

2363. Modlitby při processí na slavnost Božího Těla. W Praze 1824.

2364. Obět lásky, to jest Modlitby pro nejautlejší katol. mládež. W Praze 1825. W Somrowské tiskárně.

2365. **PALOMBINI ONDŘEJ**. Nowý modlitební poklad k službám chrámovým wšedním, nedělním a swátečním. W Pešti u Tom. Trattnera 1823. 8.

2366. Dobrota boží, má útěcha a má důwěra. Knížka nábožná pro nábožné křesťany. W češtinu uwezená od **KARLA HORSKÝHO**. 8. W Litomyšli u J. Turečka. 1823. Opět 1830 tamž.

2367. Můj obchod s bohem. Kniha modlitební . . . Nowé vydání. 12. W Jind. Hradci u Landfr. 1824. 1827. 1830. 1832. 1834. s rytinaw.

2368. Nábožná památka zesnulých w Pánu. Spolu: Cesta k šťastné smrti. Potěšné modlitby a spasitelná rozjímání pro katol. křesťany.

Wzdělal **ANT. ARNOŠT ŘEHÁK** etc. W Praze a w Litoměřicích tisk a sklad K. W. Medaua 1846. 12. str. XVIII a 346. Obsah s pěknými obrázky.

2369. Rozmlauwání s bohem aneb modlitby křesťansky katolické. Práci J. M. **KRÁLE**. 8. str. 192. W Praze a Hr. Kr. 1826. Pak rozmnožené vydání. 8. str. 253. a ryt. tamže 1836. [Pos. Čas. p. k. d. 1836.]

2370. Maria matka boží a nebes králowna, matka milosti plná. Modlitební kniha pro wyčwičené ženy a panny we všelijakých potřebách žiwota. Wydaná podlé Renáta Münstera od **JANA JAWORNICKÉHO**. 12. W Praze u syn. B. Háze 1826. 1832.

2371. Bolestná křížowá cesta P. našeho Jež. Krista od B. Oppelta, w češtinu uwezená od **A. L. BIŠICKÉHO**. 12. W Praze u Somra 1826. — W Čáslawi 1827. w 12.

2372. **J. WESELÝ**. Modlicí knížka. Bůh má jediná naděje a mé jediné autočiště, pro odrostlaw oswičenaw kat. mládež i pro dospělé kat. křesťany. 16. We Wídni u Haikula s 2 ryt. 1826.

2373. Nábožný křesťan, modlicí se dle ducha kat. církwe dle Alex. Hohenlohe z něm. od **JANA STREBESKÉHO**. 8. W Jind. Hr. u Landfr. 1827. 1832.

2374. Krátké modlitby w čas ranní, wečerní, při mši sw. a některé jiné. 16. W Litomyšli u Turečka 1827.

2375. Katolické modlitby od **AL. PAŘÍZKA**. Dle šestého něm. wydání přeložené od **JANA HÝBLA**. 12. str. 192. W Praze 1827.

2376. Modlitby pro dítky od **AL. PAŘÍZKA**. W Praze 1833.

2377. Pautník Marianský. 8. W Jind. Hr. 1827.

2378. Křesťanka důwěřující se w Boha, to jest: Modlitby katolické pro nábožné pohlawí ženské od **MAJD. D. RETIKOWÉ**. 12. at. 240 a ryt. W Hr. Král. u Posp. 1827. Po druhé oprav. a rozmnož. 1840. tamž. 12. str. 216.

2379. **J. T. DEWOTY** a) Auwod šestinedělky s některými přiměřenými modlitbami matky, k pobožnému rozjímání a na důkaz wděčnosti k bohu. Wydal etc. 8. str. 34. W Praze u Posp. 1834.

b) Ježíš, Maria, Josef! Katolická modlitební kniha obsahující pobožnost mešní, zpowědní a na rozličné slavnosti a swátky, zvlášť k swatým 14 w nebi oslaweným Pomocníkům, jakožto našim u dobrotiwého boha wěrným orodownikům; k kterýmž kdo se důwěrně utiká, swaw auzkost, saužení, zármutek, nauzi, bídu a protiwenstwi přednáši, jich za přímluwu a za

pomoc u Slitowníku nebeského žádá, oslyšán nebývá. Wydal etc. 8. str. 228 a obrázek. W Praze u Posp. 1834. 1837. [W Praze u Straširpyky 1826. w 8. vydal: Modlení k swatým 14 Pomocníkům, kteříž mocní orodowníci u boha w býwalém starožitném klášteře Sedleckém od horliwých křesťanů uctění býwají.]

c) Pobožné a wracích žádosti plně rozji-mání w 7 proseb wzdělané. 8. W Praze arc. kniht. 1827.

d) Wrací modlení a zpěwy nábožného lidu křesť. jimiž welebí s srdečnou důwěrností P. boha swého w swatém Janu N. patronu českém. Pro horliwé swatojanské ctitele a pautniky sebral a na žádost takowých do tisku podal etc. 12. str. 96. W Praze u Posp. 1831. R. 1826. w 8. W Praze u Straširpyky.

2380. Ježíš, přítel dítek. Knížka wyučování, modlitby a zpěwy obsahující pro mládež též i dospělým užitečná etc. dílem dle J. Jaisa přeložené, dílem z písní staročeských wybrané prací FR. J. SWOBODY. W Praze 1827. 12. str. 246.

2381. Panna křesťanská, knížka wyučow. a modlicí etc. od ANT. STRÁNSKÉHO. W Hrad. Kr. n Posp. 1828. II. wyd. rozm. tamž 1836. 1843. wel. 18. str. 288.

2382. Zlatá kniha Tomáše Kempenského o následowání P. Kr. s připojenými modlitbami od knížete Alex. z Hohenlohe. W Praze u Pospíš. přel. od ANT. STRÁNSKÉHO. Druhé předělané wydání, kterémuž též nowé modlitby pro weřejnau i domácí pobožnost přidány jsau. 8. str. 232. W Hrad. Kr. u Posp. 1828. III. wyd. 1842. 12. str. XXIV a 464. W Praze u Posp. též 1845.

2383. Cesta křížowá, aneb připomínání etc. od FR. HYBRA. W Hr. Kr. u Posp. 1828.

2384. Cesta křížowá, aneb powažowání umučení a smrti P. a Sp. našeho J. Kr. Sep-sána a písněmi opatřena od JOS. HOLÁSKA. W Praze u Posp. 1829. 1832. 8. str. 48.

2385. Pobožný pautník u hrobu sw. Jana Nepomuckého při dewitidenní slawnosti století památky jeho za swatého wyhlášení. W češt. přel. od JOS. JETMARA. 8. W Praze 1829.

2286. Swětlo žiwota. Kniha modlicí pro kat. křesťany. od WÁCL. GROMUSA. W Praze u Posp. 1830. 8. str. 192.

2387. Křesťanská kat. modlitební kniha od Michala Haubera, haworského dwor. kazatele, zčeštěna od J. HÝBLA. 8. str. 400. W Praze tisk. Jeřábek. 1830. Druhé auplně a welmi rozmnožené wyd. tamž 1835. 8. str. 489.

2388. Horliwé modlitby obzwláštích po-božností k božské prozřetelnosti. Now. wyd. 8. W Litomyšli u J. Turečka 1830. — W Jind.

Hr. u Landfr. 8. 1827. 1834. „Prospěšná knížka atd.“ Též: Horliwé a nábožné modlitby křesťanské podle prawidla nejpríměřnějšího slowa božího, od JANA WEGHA. (cens. 1831.)

2389. Nowá ruční knížka, obsahující w sobě modlitby nábožné pro ewang. křesťany z modli-tebních knih wybrané a nyní w nowě wydané. 12. W Praze arc. tisk. 1830. od JOS. KREJČÍHO.

2390. Nowá křížowá cesta, aneb powažo-wání umučení a smrti P. a Sp. našeho J. K. od JANA NOWÁKA. 8. W Hrad. Král. u Posp. 1830.

2391. Oběť nowozákonná pobožného kře-šťana, sebraná od FR. ŠÍRA. mal. 8. st. 243. W Jičíně nákl. F. Kastránka (1830). Nejwice podle Missálu a jiných lat. modliteb; též tam 3 písně od A. Marka.

2392. Swatý týden před welikonocí, ob-sahující wšecky modlitby a obradů wyjasnění dle předpisů cirk. sw. Řím. kat. Do češtiny uwevedný od STANISLAWA WOBORNÍKA etc. 8. str. 230. W Praze arcib. tisk. 1830. [Pos. Čas. p. k. d. 1830.]

2393. Zwláštni pobožnost k sw. Florianu, mocnému u boha orodowníku, od FR. KURKY, kněze cirk. W Praze 1830. 8. st. 47.

2294. Modlitby pro katolické křesťany, wzdě-lal dle Haubera JAN ŠOLC etc. W Praze u Posp. 1831. 18. str. 216.

2395. Hora Kalwárská s 35 obrázky. Nowé wyd. 18. W Jind. Hradci u Landfr. 1831. 1833. — též u Somra w Praze 1831.

2396. Katolik slowy swé cirkwe se modlicí, aneb modlitby cirkewní, jež w řád a češtinu uwevl M. A. PRIBIL. 8. str. 264. W Praze (1831.)

2397. Ruční knížka ke mši swaté. Nowé wyd. 32. W Jind. Hr. u Lanfr. 1831. 1833. 1838.

2398. Libý pokrm duše, neb kniha nábož-nosti pro wzdělané a citelné křesťany, od B. J. Wencla, zčeštěna od J. P. KAUNA etc. W Praze u Posp. 1831. W 12. str. 212. — W Časlawi 1827. w 12. Libý pokrm duše w prwém slowě božím, to jest: Horliwé mo-dlitby kat. při službách božích i jiných potřebách duchowních. — Též w Jind. Hr. b. r. w 12.

2399. Zření důwěrnosti k nebi w 7 modlit-bách za odwráčení epid. nemoci Cholery. Přel. P. FERD. RIEGER. W Praze u Jeřábek. 1831. 8. str. 16. — (Cens. 1837.)

2400. Nebeský budíček. Duše křesťanská w mrárotách hříchů hluboce spíeí hříšniky budíeí, z nich ku powstání wzbuzující, s ná-

sledujícími ranními modlitbami k sw. pokání a světlu věčnému pro jednu každou osobu hříšnou vydaný. 12. W Praze w Somrowské tisk. 1832. W Jind. Hradci u Landfr. 12. 1827. 1830. 1832.

2401. Obět božské chvály w rozličných modlitbách, žalmích a litaních k P. bohu a jeho wywoleným. Nowé wydání. 12. W Jind. Hradci u Landfr. 1832.

2402. Otče náš. Modlitba nejsvětější, aneb chvála boží w modlitbách a chwalozpěvích pro kat. křesťany dle J. P. *Silberta*. 12. W Jind. Hr. u Landfr. 1832. (pět rytin.)

2403. Skreyš duchovních pokladů, aneb wraucené modlitby z hlubokosti ducha k bohu vždy wolajícího katolika. 12. W Praze arc. tisk. 1832.

2404. Modlitci kniha pro kat. křesťany od Jana Al. Schneidra, přeložil z něm. W. GOTTHARD HOLUBÁŘ etc. 8. str. VIII a 344. W Praze 1832. tisk Špurného. Po druhé u Posp. 1838. 12. str. XV. 344. Wýtah z téhož w 12. tamž. [Pos. w Čas. p. k. d. 1832.]

2405. Báh jest otec náš. Pobožnost má od J. *Branda* biskupa Limburského, podle 5tého něm. wyd. zčeštil *HÝBL*, s 5ti ryt. 12. W Jind. Hr. 1833.

2406. Modlitby při službách božích od W. *HANKY*. W Praze u Háze 1833. [Pro osobu mužskou, též pro ženskau.]

2407. Modlitba má a potěšení mé we všech případnostech života. Modlitební knížka pro kat. křesťany. 24. str. 215. W Chrudimi u J. Košiny 1833.

2408. Katolické modlitby a rozjímání w duchu náboženství J. Kr. od J. J. Nattra, dle sedmého něm. wyd. zčeštěně od J. *HÝBLA*. wel. 12. archů 9 1/2. W Praze u Posp. 1833.

5409. Pautnické modlitby k sw. obrazu. P. Marie. 18. W Jind. Hr. u Landfr. — Pautnické na hrad Pražský k hrobu sw. Jana Nep. Nowé wyd. w Praze arcib. tisk. 1833. Tábor 1838? Dychtiwý p. w Praze u F. Jeřábka. (2. dub. 1834.)

2410. Uvedení k wnitřní modlitbě w mnohých modlitbách dle potřeby kat. křesťanů představené od Benedikta *Pfeiffra*, opata kan. řádu premonst. Přeložil z něm. *GOTTHARD W. HOLUBÁŘ* etc. Wel. 12. str. VIII a 356. W Praze, arc. tisk. nákl. W. Špinky 1833. [Srow. Čas. p. k. d. 1832.]

2411. Knížka k čtení a k modlení pro křesťanskau mládež. Podlé Krist. *Šmida* od *JOS. FER. KULHÁNKA* etc. 12. str. 310. W Praze arc. tis. nákl. W. Špinky. 1833.

2412. Kochání s bohem w ranních modlitbách na každý den w roku, s předawkem:

Žiwotopis Dr. M. Luthera obsahující. Sepsal K. K. *Šturm*. 72 1/2 archů. (Kal. Fej. 1833).

2413. *Bened. Pfeiffera*. Katolická modlitební kniha pro dívky k domácí potřebě i při službách božích. Po smrti spisowatele wydaná od *Jarol. Zeidlera*. 12. W Praze u Špurného 1834.

2414. Radostný wěneč Marianský, aneb růženec ke ctí sedmeru radostí nejbhlahoslavenější panny a nebes králowny Marie etc. 8. str. 160. W Praze arc. tis. 1834. Druhé rozmnožené wyd. 1838. 12. str. 192. w arcib. tiskárně.

2415. Wyučující modlitební kniha kat. pro mládež, kteráž sepsal *Seibt*, zčeštil N. *WANĚK*. 12. W Praze u Špurného 1834? [Sr. Kwěty 1834. str. 336.]

2416. Zlatý wěneček aneb pobožné modlitby 32. W Jind. Hr. u Landfr. 1834.

2417. Modlitby k nábožnému vzdělání věřících křesťanů we wíře, w lásce, w naději, w půwodních harfowněních složil *KAREL KUZMÁNY*. 8. str. 304. W B. Bystřici u F. Macholda. 1835. [Por. Kwěty 1834. str. 368.]

2418. Modlitby katolické w duchu zlaté knihy *Tomáše Kempenskeho* od *VINC. ZAHRAĐNÍKA*. 8. str. 212. W Praze 1835. [Pos. w Čas. p. k. d. 1834.]

2419. Důstojnost a sláva nejpožehnanější rodičky boží w modlitbách i písních všem Marianským ctitelům představená od *ŠEBAST. ŠEDIWÉHO*. 8. str. 166. W Praze u K. Jeřáb. 1835.

2420. Křížowá cesta od J. *ŠWIHLÍKA*. 8. str. 32. W Praze arc. kniht. 1836.

2421. Rozjímání, modlitby Páně, dárek pro dívky Libunské osady, od W. *WERUNÁČE*. mal. 8. W Jičíně u Kastranka 1836.

2422. Naučení a modlitby pro malé dívky sepsané od P. G. *Jaisa*, přeložené a oprawené od P. *ANT. STRÁNSKÉHO*. 12. str. 168. W Praze u Pospiš. 1836.

2423. Nawštěwování P. Ježíše w nejsw. swátosti oltární na každý den měsíce. Složená od blahoslaweného služebnika božího *Alf. M. Liguory*, biskupa u sw. Háty etc. Spolu s cwíčením se w pobožnosti w čas ranní a wečerní ke mši sw. atd. 8. str. 369. W Praze, arc. tisk. 1837.

2424. Pobožnost ku stoleté slawnosti založení řádu sw. Woršily od sw. Angely. W Praze 1837. 12. str. 40. w arc. tisk.

2425. Šestinedělní pobožnost k uctění newinného sw. mládence *Aloy. Gonzagy* z tow. Jež. patrona čistých srdcí. Wydal *KRBEC*. 16. str. 84. W Praze u Kat. Jeřábkové 1838. Po druhé 1840. u Špinky 5 archů.

2426. Pět swatojanských hvězd. Nákladem děd. sw. Jan. W Praze 1838. w 4. 5 listů. arc. tisk.

2427. Auplná modlitební kniha pro kat. křesťany od Jana Mich. Sailerera, bisk. Řezenského, přel. JOS. ZIMMERMANNÁ, kaplana etc. S připojením starobylých písní z českých kancionalů vybraných. W Praze u Posp. 1838. 12. str. 336. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2428. Pobožnost k blahosl. panně Marii Karmelitanské o vyprošení šťastného skonání žiwota a brzkého wyswobození z očištee, s obzvláštním ohledem na okolnosti Makowského kostela, od FR. RAYTA, far. Hbtského. W Praze 1838. 12. str. 72. w arc. tisk.

2429. Dewitidenní pobožnost k sw. Filomeně, panně a mučedlnici etc. Přeložil J. W. SOMMER. W Praze 1840. u W Špinky. 12. 2 archy.

2430. Křížová cesta dle pobožného kněze Leonarda a Portu Mauritio, wzdělaná od P. FR. JABULKY, lokalisty w Konojedech. W Praze 1840. u Posp. 12. str. 38. IVté wyd. 1844. tamž. 12. str. 38. — Vté wyd. 1846. arc. tiskárna.

2431. Výbor swatých a oswícených modliteb církewnich: z knih liturgických wybral a wydal K. BOR. CISAŘ, farář we Wosowě. W Praze 1840. u Posp. wel. 12. st. 126.

2432. Zdráwas Maria. Kniha modlitební pro ženské pohlawí dle J. Silberta od WÁC. M. PEŠINY, kanownika etc. W Praze 1841. Nákl. J. Posp. 12. str. 408.

2433. Cesta Swato-Cellenská. w 12. Jind. Hr. u Landfr. Radostná cesta do Marie Cell. w 8. b. r.

2434. Duchowní lůžko spasitedlné wůně. 12. W Jind Hr. u Landfr. b. r.

2435. Dwau sw. sester kytky wonného kwítí. 8. W Jind. Hr. b. r.

2436. Horliwý křestan kat. 18. W Jind. Hradci u Landfr. b. r.

2437. Modlitby ke mši sw. do starých kněh. 8. W Jind. Hr. u Lanfr. b. r.

2438. Pobožnost k sw. Janu Nep. 18. W Jind. Hr. u Landfr. b. r.

2439. Přemýšlowání na křížowé cestě s obrázky. 8. W Jind. Hr. u Lanfr. b. r.

2440. JANA N. ZIMMERMANNÁ Palma swatojanská, neb modlitby při mši sw. před zprávou i po zprávě boží a při všech důležitostech . . . s připojením žiwotopisu sw. Jana Nep. Pozůstawuje etc. str. 178. W Praze u Posp. 1830. w 12.

2441. Církewní hodinky Marianské, čili žalmy a písně, kteréžto církew sw. kat. pro-

spěwuje ke cti a chwále Panny Marie. W Praze u A. Špinkowé (1843.) Nowé wyd.

2442. Hodiny křest. katolické od W. WERUNÁČE. W Jičíně u J. Kastránka. 1843.

2443. Katolická modlitební a poučující knížka pro mládež od J. M. POHORELEHO etc. W Praze 1843. u J. Posp. st. 144. w 12.

2444. Rukowět pobožného křestana, od J. R. MACANA. W Praze (1843.) u A. Špinkowé.

2445. a) Poklad duše. Modlicí kniha pro kat. křestana, od JOS. ZIMMERMANNÁ. W Praze arc. tisk. 1844. b) Wěneček rajský knížka poučná a modlitební dárek pro mládež. W Praze 1846. 12. st. 166. arc. tisk. c) Perla křestanská. Modlitební kniha pro ženské pohlawí kat. náboženství. W Praze 1846. Tisk a sklad Synů Boh. Háze. 12. str. 284.

2446. Růže Sionská, kat. modlitební kniha pro wzdělané pani a panny, z částí dle Kersseka, z částí půwodně od EUGENA K. TUPEHO etc. W Praze 1846.

2447. Modlitby k weřejné i domácí pobožnosti. Přidawek ke čtwerým knihám Tomáše Kempenského o násl. Kr. od F. DAUCHY. W Lipsku 1845. u Armbrustera. st. 48.

2448. Modlitby Maličkých od 7 do 10 roku. Wydál K. WINAŘICKÝ. W Praze u synů B. Háze 1845.

2449. Tomáše Kempenského čtweru knih o nasledowání Krista z lat. přel. F. DAUCHA. Stereotypní, rytinami ozdobené wydání. W Lipsku u Armbrustera. b. r.

Druhý otisk s přidawkem modliteb k weřejné i domácí pobožnosti. 1845.

2450. Sebrané modlitby k uwedení maličkých k pobožnosti domácí. Dárek dítkám školním od Jos. Fišera. W Jindř. Hradci 1846. u Aloys. J. Landfrasa str. 64. w 24.

2451. Sbirka některých pobožností, w nyníšich zvlášť časech w samospasitedlné církwi řim. kat. kwětaucích a lidu božimu welmi užitečných. Wydaná od Karla Dominika, círk. kněze biskupství Budějowického. W Praze a Pisku 1846. u Karla W. Vetterla. st. 256. 8.

2452. Hodiny s Bohem. Nowá modlitební kniha pro křestanky ewangelický lid ke všelijakým žiwota tohoto potřebám uspořádaná od KARLA BRAXATERISE (Sladkowiče), Tesarského ew. sl. b. kazatele. S obrázkem. W B. Bystrici 1846. tiskem Filipa Macholda. st. VIII a 214.

2453. FR. JABULKY. Křížowa cesta dle pobožného kněze Leonarda a Portu Mauritio, wzdělaná od etc. (lokalisty w Konojedech.) Páté wydání. W Praze 1846. arcib. tisk. str. 48. w 12.

P Ř Í D A W E K,

obsahující knihy buď věkem, buď obsahem vydavateli této literatury neznámé, nebo pochybné, Litera (I) znamená Index libr. proh.

1. Artikulů 14. Zpráva k obecnému spasení vydaných. (I)
2. Bautserra Ezechiele krátká rada exl. (82. 9. 6.) 1680. W Holomauci Jar. Kilian.
3. Campana Mathyaše Kutnohorského. Duchovní spasitelný poklad všem křesťanům věrně pod křížem P. N. Ježíše Kr. rytčujícím, a zármutek i protiwenství snášejícím. 12. (I)
4. Cembra Jiřího Oltářik modlitebni. (I)
5. Cesta naprawená k hoře Sion, s přidavkem ukazujícím způsob učení sw. Pawla w epištole k Římanům, větši 12. (I)
6. Cziška Nikodema Kancional ewangelický. (I)
7. Cochle Jana, jinak Wendelsteyna. Sepsání proti těm, kteří proti Luterowi písma natahují. 4. (I)
8. Cotroversiae et querelae exulum bohemorum. (I) 4.
9. Círk. jádro, historie star. zák. 1. 2. a 3. běh. (I)
10. O církwe zavedení. 4. (I)
11. O církwi stránka první, o rotách druhá stránka. 4. (I) III. 128.
12. O cestě duchovní w církwi. 8. (I)
13. O čtení w zákoně božím. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.
14. Čtení české. [powoleno k prodeji w Olom. r. 1567.]
15. Dewitidenni pobožnost k sw. Janu Nepomuckému, patronu českému skrze wraucnuu přimluwu jeho obzvláštnímu obhajiteli cti a dobrého jména, též zástupci a almužníku chudých. W Hradci Králové. b. r. str. 16. w 8.
16. Donát duchovní. 8. (I)
17. Dwanáctero pátků, kterých se sám P. Jež. postil. (I)
18. Dwár nebeský. (I)
19. Dwoje Te Deum laudamus, to jest pamětné poznamenání chwal božských, že nás nowým králem Fr. obdaril. Sepsané od Jiříka Oekonomy. W Praze. 4. 1619.
20. a) Dýlka P. N. Jež. Krista. b) Panny Marie. (I)
21. Etesia Matěje Sušického epištola, neb psaní Awentroota Jana k welikomocnému králi Hyšpanskému. (I)
22. Evangelica veritas. Prawdiwé a podstatné prokázání prawdy, učení, a náboženství ewangelické, že ono jest nejjistší etc. Přiložena jest homilia kratička o starožitém Wečeře Pánu požiwání. 8. (I)
23. Ewangelia a epištoly, česky a německy. 8.
24. Ewangelitské prawdy nepřemožený základ. 12. (I)
25. Fabra Jana spisy 1540? (biskup Wideňský.) Rkp. w Olom. bibl.
26. Georgilla Samuele Klatowského život dětinský. 8. (I)
27. Günthera Jana 12 artikulů wíry křesťanské. (I)
28. Gruntovní správa o počátku rozepře mezi ewangel. církwemi. (I)
29. Harfa každého pobožného člověka křesť. libezný zwuk písniček, chwal a dikůčinění, žádosti ku P. Bohu, neb libý zwuk harfy; Písne a modlitby pobožné k noci i ke dni w týhodni rozdelené. (I)
30. Hegia Mik. Boja Odpověď na kázání Jiř. Šerera Jezuity o užívání welebné swátosti. 4. (I)
31. Himmelia Jana Speculum Calvinianum 4. (Index.)
32. Hora Oliwetská. Olm. Inven. 1710.
33. Hrobskýho (Ad. Felixa) far. Otygickýho káz. 4. (I)
34. Hřichové proti 10 božím přikázáním.
35. Hunewalda (Ign. Paulína) Miauci powá s pronostykau hvezdářskau. 16. (I)
36. Hunnia Egidya Calvinus iudaizans. 4. (I)
37. Hus (Jan) falešný mučedník, an že takový jest, z vlastního swého nezfalšowanego učení se přeswědčuje. Rukop. listů 29. bez roku. (Zlob.)
38. J. Hus. a) Pateř dobrých lidí.
b) Pateř zlých lidí. Rkp. w Olom. bibl. (Boček.)
39. Hussitarum confessio. Saud a swědectwí o té Konf. (I)
40. Chrám duchovní 1751. (I)
41. Chwály Boží za přičinou Frant. II. dědičného rakauského Císáře zwelebení w Uherské Skalici 1804. 8. (kázání?)

42. Jakoba (Jiř.) Dačického Dyurnal: Celodenní učedníka s mistrem rozmlauání w Praze 1558. (1538 ?) 4. Index. (cf. V. 488.)

43. Jakobeusa Jiř. Kameytského kazatele w Dražďanech, Parua biblie, Biblií malá, Wy-swětlení menší katechysmu Luthera Mart. 8. (cf. V. 987.)

44. *Jaekl Martin*. Tři článkowy prawidla. W Brně 1739.

45. Jaworowského Tomáše kázání 4. (I)

46. Jednání o způsobách wel. swátosti a o církwi Kristowě na zemi. (bez tit. w Bibl. weř.)

47. Instrucei supplikantůw a modlitebníkůw. (I)

48. Jordauského Simeona Modlitby pěkné, utěšené pobožným manželkám. (I)

49. Kaucional zamykající w sobě písně křesťanské o Pánu w Trojici. (I)

50. Katechismus Kalwinský. 4. (I)

51. Katechismus Dr. Mart. Luthera. (Na začátku: Otázky M. Balthazara Fischera ukazující summu následujícího katechysmu. (Předch. Herynk. Tractát.) Exempl. necelý z XVII. stol. u Bočka. Týž snad. w IV. num. 1095.

52. a) Kázání první o žalosti a bídě člověka. b) Kázání summowní paterých kněh Mojžišowých. (I)

53. Kherner (M. Joh. Plzen.) potěšení w těžkém zármutku postawené Anížky dcery swé a jiných přátel. W Praze u J. Šumana. 4. 1599. (werše ?)

54. Klementa (Wácl.) Žateckého Threnus Boemiae Taužebné a žalostno-bolesné nařikání. 4. (Index)

55. O klíčůw prawých prawém užívání Kristem Pánem nařizených. 8. (I)

56. Wáclawa Kohauta Rakownického Weyklad na řeč P. po poslední wečeři. 4. (I)

57. Pawla Korky z Korkyně knihy a sepsání 1562. fol. (I)

58. Kratičký spis o výborném a křest. připrawování se k smrti. Olm. Invent. 1705.

59. O Kristu P. weyklad proroctwí sw. Patricha Jakoba w 4 homilích wyswětlení. 8. (I)

60. O Kristu swědectwí a ewangelium, sliby a rozmlauání jeho. (I)

61. Kfenowského (Jak.) Katechismus o prawém náboženstwí křesťanském. 8. (I)

62. O kříži synů a dcer božích. (I)

63. Ondřej Kubeš (Kubens) w swé kronice (?) Jafet hist. br. f. 33 1/2.

64. Laetus Lukáš z Telče, kanowník Olom. a děkan kraje Bitowského. Spis: O Jednotě bratří Waldenských. (Sturm Rozsauzen. 97.)

5. Wáclawa Lahody Napomenutí lidu swé duchowní stráží swěšenému. W Praze 1808. 4.

66. Lamentatio: Smutné a tesklivé hořekování křesťans. člověka nad žalostnými vlasti

a církwe bídami nejprwé truchliwý rozum, potom wíra jemu se ozýwají, potom Kristus etc. (I)

67. Láska manželů. Jinak deset důkladných příčin, z kterých se poznati může, jak manžel k manželce a ona k manželí swému chowati se má. 285 str. II. wyd. W Praze 1787 u děd. Rosenmüllerowých. w 8.

68. Listowé a Kundšofly o hrozným a strašliwým pádu Spíry Františka neb odpadstwí, kterak po zapření poznalé prawdy sw. ewangelium w hrozné zaufalstwí upadl. (I)

69. Libeckých bratří knížka o swých otázkách. (Sturm Srow. 154.)

70. Martina Luthera a) o klíčích Kristowých a o církwi swaté. 8. b) Kaucional. (I)

71. Matěje děkana Nymbursk. Kázání na celý rok. 8. (I)

72. Wácl. Mathiae Solnického Postilla česká, kazatel domowní na swátky, a rozwrzení, a weyklad epístol nedělních. 4. (I)

73. *Mauchs Michal*. Zbroj duše. W Trnawě 1803.

74. Metastasio. Duchowní diwadlo. přel. G. P. W Trnawě 1801. Wácl. Jelinek. 8.

75. Eliáše Milesia Rejšického Modlitby pěkné a nábožné na ewangelia a swátky. 8. (I)

76. Misingera Joachyma Modlitby. (I)

77. a) Modlitba neb požehnání ss. tří králů. b) Modlitba za nawrčení slowa božího. c) O modlitbách sw. d) S modlitbami litanya, a wzywání jména P. Boha žiwého s antyffonami od kněžstwa pod obojí. 8. e) Modlitby w adwentní neděle, a na wánoční swátky, když se Rorate spíwá. f) Modlitby na desatero přikázání, weyklad na Wěřim w Boha, na modlitbu P. pak jiné modlitby. g) Modlitby s dvojnásobnými linyami, a wětším písmem: Napomenutí před wečeří P. h) Modlitby s ewangelium na Neděle a swátky. i) Modlitby kající horliwé z písem swat. za potřeby obecní církewní i politické. k) Modlitby nábožné za wšeliké tělu i duši potřebné věci, též otázky pro dítky. l) Modlitby welmi nábožné a horliwé a ze žalmů. Wýklad na otče náš, zdrawas, desatero, na žalm 50. m) Modlitby nedělní. n) Modlitby Páně s weykladem, traktát pěkný o modlitbě. o) Modlitby pobožné křest. pro mladé i staré lidi w krátkosti sebrané w Trenčíně. p) Modlitby za potřeby církwe sw., za pokoj w čas tuhých pokušení. q) Modlitby zaklínající neb zažehnající powětrí, zimnici, zloděje, škůdce, nepřítel etc. r) Modliteb pěkných z těch věcí, kteréž modlitba P. w sobě zawírá složených. 12. s) Modlitební knížka 5 dílů, díl Iii za swaté ctinosti podle deset přikázání. 12. t) Modlitební nařizení wšem lidem. 8. (Wše to w Indexu.)

78. O Moškwanském náboženstwí. 8. (I)

79. Muškula (Ondřeje) modlitby. (I)
 80. Muškula (Woldřicha) rada, neb naučení: máli kdo utikati před morem. (I)
 81. Napomenutí Wittenberských theologůw k Čechům učiněné. (I)
 82. Naučení a zpráva utěšená k času noč-nímu u J. Hada. 8. 1546. (Pelc. Katal.)
 83. Naučení o začátku křest. života w 4 část. obsažené. (I)
 84. Obora panenská. W Praze 1634.
 85. O drahých kamenich. Rkp. od r. 1440.
 86. O nepřátelích duchowních, kniha zlatá. (I)
 87. O příčinách pokušení a bojů proti Anti-kristu. (Index.)
 88. Šebest. Oks z Kolowsi. Knihy Wenu-šowé. (Index.)
 89. Na způsob otázek weytah psaní latin-ského a milostiwých odpovědí, učiněného od dobrého přítele pro potěšení a utvrzení wěrné duše w pravém katolickém a apoštols. učení k Bohu wěrným Čechům w příčině prawého náboženství křestans. z Říše. (I)
 90. a) Otázky dětinské 4. b) Otázky krac-tické a sprostné z písem sw. ku potěšení a u wíre utvrzení lidí křest. nátsky w příčině náboženství snásejících. 8. c) Otázky nábožen-stwí křest. d) Otázky o wíre. 4. (Wše w Ind.)
 91. Jana Pachea Budinského w Nowém Kolíně Ewangelia s rytmy, neb písně na ewangelia nedělní. (I)
 92. Jeronyma Palingerya Horského, faráře w Hradišti nad Jizerau, Modlitby na neděle a swátky celého roku. (I)
 93. O čtwerém životu panenském, jménem, tělem a ne duší, nedokonalém, a dokonalém z písem sw. doktorůw wybraný všem pannám čísti užitečný. (Ind. kdežto se chwálí.)
 94. Pečowského (Bartol.) Rozmlauwání dvoje o wtělení a narození Krista. 8. (I)
 95. Wita Pešinia Prawidlo wyučování w nemoci. (I)
 96. Pierfeindta Matěje Rozjímání modlitby Páně. (Index.)
 97. a) Písně duchowní w církwi nowé pod ewangelium spěwu Nowo-zákonních. 12. tři díly. b) Píseň o kometě. c) Písně adventní o narození a umučení, o wzkříšení a wstoupení P. K., o duchu sw., o Trojici sw., o těle a krwi P., o modlitbě Páně (Starý katal. Bibl. weř.) d) Písně duchowní pobožným křestanům k spasení pomáhající. 18. e) Písně ewang. spěwu modlitebných I. díl. w 4. II. díl zdržuje w sobě zpěwy o církwi. w 18. f) Písně na každý den w týhodní. g) Písně o Janowi z Husince. h) Písně o Janowi Hussowi a Jarolimowi Pražském. i) Písně na neděle, a jiné spolu. k) Písně nedělní s summau na ewangelia.

l) Písně s nešporem českým. m) Písně pohřební při provádění mrtwých k hrobu Jednoty bratr. 12. n) Písně staré proti wolání k swatým. 8. o) Písně ze starého zákona. p) Písně weyroční. 12. q) Písně wyhnanych Čechůw. 18. r) Písně o wzkříšení. s) Písně na žalmy na weyroční slawnosti, faráře Jičinského. fol. (cf. V. 83?) Wše w Indexu.

98. a) Písníčky nábožné k slawnostem a wšelikému času příhodné. 12. b) Písníčky ně- které nábožné, w nowě z němčiny přeložené (podlahlý format). c) Písníčky obsahující w sobě nejhlaw. naučení a částky prawého kře- stanství (podl. format). d) Písníčky ranní před kázáním, po kázání, před přijímáním, po přijí- mání, před a po jídle, a jiné. 18. e) Písníčky k wzdělání welmi užitečné. Podl. form. (Wše w Indexu.) f) Písníčka welmi utěšená starých Čechůw. 4. (Kat. Bib. weř.)

99. Pisma swat. nejdražší wýpovědi. (I)

100. Pláč země české. 12.

101. a) Poklad duše, podlé přeložení Tomáše, faráře w Blanském. 12. b) Poklad ewangelic- kého křest. w Lipsku 1719. (I)

102. O pokloně Kr. Pánu při wel. swátosti oltární proti Pikhartům psaná knížka. (I)

103. Polana Amanda summa učení, o wěc- ném božím předřízení všech věcí, zvláště wy- wolených a bezbožných. 12. (I)

104. Pontana z Breitenberku duchowní ob- weselení země české. W Praze u Nigryna. 12. 1599. Téhož duchowní obweselení koruny české. ib. 1599. 12. (werše?)

105. Pořádek ewangelitský k milosti boží w čtwerém Rozmlauwání předstawený w Břehu. 12. (Index.)

106. Poselství nowé Marie Panny králowny nebe i země. (bez titule). 8.

107. Potěšení deset wyhnanych Čechůw. 12. (Index.)

108. Poznamenání jakým půwodem etc. [kniha Ms. Jafet hist. 9.]

109. a) Požehání, duchowní štít, neb stina, neb dobře oprobirowané Požehání nábožné na wodě a zemi proti všem swým nepřátelům. b) Požehání jiné užitečné, Kříž P. N. etc. c) Požehání pěkné vycházejce. (Wše w Ind.)

110. Processí české tři. (I)

111. Prorok falešné, kterak každý poznati může. (Ind.)

112. Proti kněžím, jižto zakládají wíru swú w widomých věcech. Rkp. XV. stol. w Olom. bibliotece.

113. Proti morděské a laupežné roty (?) Sedlákůw. Martin Luter. 4. 1546.

114. Proti ustanowení a nálezkom lidským. Rkp. XV. stol. w Olm. bibl.

115. Prošba proti všemu zlému. (I)
116. O předřízení a zawrzení wětší částky lidského pokolení. 4. (I)
117. Přerokošná zahrádka w Praze. Jan Kozel. 8. 1563.
118. Přidawek totižto zpráva a ponaučení přewelmi potřebné k prawému pokání. Osprawedlnění člověka kajícího. 12. (I)
119. O přibytku božím. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.
120. O přijímání těla a krwe Pána Našeho Jež. Kr. pod oboji způsobau knížky, též o postu. 8. (I)
121. Psaní Mikuláše bisk. Táborského a M. Jiřína — do Prahy stranám Kn. Martina Morawce. (Sturm Srown. 386.)
122. Putování. W Praze u Waldy. 8. 1600.
123. Ludwika Rabus Modlitby. (I)
124. Rausinowského Knížka. W Praze u Jiřinského 1590.
125. Rhacotomy Wiktoryna Wodnianského historia o umučení. 4. (I)
126. Ondř. Regenwolscia Slawonye reformovaná. (I)
127. Rozacia Hořowského Wěnce panenský. 12. (Index.)
128. a) Rozmlauwání křestana a ďábla neb pokušitele. Rytěřowání wěrného křestana proti autokům ďábelským. 8. b) W rozmlauwání Odsauzení Jana Husi uведенé, neb Tragoedia. (I) c) Rozml. Politika, historika a Philaleta. d) Rozmlauwání sedláka s učným o jistotě spasení. e) Sedláka newinného s knězem. f) W. 4 rozmlauwání učitele a posluchače předstawený ewangelický pořádek k milost boží. W Břehu we wětším 12. Wše Index. g) Rozmlauw. dwau žen, Háty a Barbory. W Holom. (1765.)
129. Rozmlauwání o zhlení roboty panské w Morawě, mezi dwauma hospodáři morawskými. W Brně nákl. Jana Siedlera. 8. (Boček.) r. m. ?
130. Rudolfa kazat. w Círichu. Zrcadlo žiwota křestanského. (I)
131. Norberta Rupia Skalnika: Člowěk poslaný od Boha, kterémuž jméno bylo Jan. (1691? kázání?)
132. Růženec nepoškrvněné Panny Marie. (I)
133. Rywia Jana Arthendorienského Weyklad na 4 kapit. Ozease. (I)
134. Řeč a zpráva o těle božím. Rkp. XVI. stol. w Olom. bibl.
135. Řeč sw. Pawla o starém člověku. Rkp. XVI stol. w Olom. bibl.
136. Řeči boží k swátkům weyročním, neb nedělním wybrané ze St. i Now. Zák. aneb řeči na každau neděli ráno, na welikém kázání,

na nešpoře s předcházejícím obsažením neb weytahem. (I)

137. Scholtz příslušné powinnosti wlastencům 1775. 8.

138. a) Semelia Matauše Prywižského, Plast strdí. 8. Index. (cf. VI. num. 1265.) b) Správa církwe Loštické. Traktat a spis o wůli Pána boha a stwořitele, wykupitele a poswětitele. [Dedicatus Lošticensi et Brividiensi senatui. — Prividiae in Hungaria se natum, educatum et scholae collaboratorem fuisse perhibet — an. typ. et l. ignoti. Boček.] 8.

139. Sen Panny Marie. (I)

140. Sklad boží maudrosti nebeské. Olm. Inv. 1631.

141. Spis proti Ambrozowi nebo održencem [XVI věku] (častěji se uwadí w Jafetowě hist. brat.)

142. Szegedyna Štěp. článkowě wiry tabule 1. o Wečeři. fol. (I)

143. Jana Špangenbergera Loci communes Melanchtona Fil. Otázky w katechismusu, přeložené od Kašp. Křížowníka. (I)

144. Správa a naučení, kterakby se lidé pobožní, a w K. P. wěřící jdauce k wečeři Páně etc. (I)

145. Jiřika Staroměstského z Třebechowie, správce školního u sw. Jindřicha, o trojím způsobu člověka. (I)

146. Jana Steffanydesa Weselského, heptastultitiiae humanae: Sedmero člověka bláznowstwí. (Index.)

147. Jakuba Straby žiwot dětinský. (I)

148. Studnice wod žiwých. Olm. Inv. 1707. Spis o wečeři Páně proti w nowě powstalým odporům, žeby swátost těla a krwe P. znamením toliko a ne prawdiwau byla. [In elogio M. Dan. Alfini Bobrovini Past. Cleniciani autor appellatur Andreas [forsan Veracowský.] 8. (Boček.)

149. Jiřika Střely Domažlického wýklad na žalm 6. 8. (I)

150. Se summau čtení na zbory. 4. (I)

151. Swětlo troji, totiž plesání a radosti a wděčnosti winšaw mnohých ze srdečnosti, jenž hořelo w starožitném kr. městě Kauřimě. W Kautenberce u Jiř. Arnolta. 4.

152. Šábes (kapitola první o židowském) co při něm zachowáwati, a čeho se warowati mají, aby podlé přípowědi Rabinůw žiwota wěčného dojiti mohli. Rkp. bez roku. (Byl u Herrle na prodej za 1 zl. 54 kr.)

153. Šest příčin odrazujících kněží bratrských, aby ku posluhování k nynějším Luteranům nechodili. Zmínka o nich w Obrané Sam. M. z Dražowa (1636) na str. 66. se děje, kdež přidáno, že se jich bratři odřikají.

Proti těm Wojt. z Pernsteina wydal deset artikulů etc. [Sturm Srow. 132.]

154. O šelmě a obrazu jejím. Rkp. XVI. stol. w Olom. bibl.

155. a) Šlapěje P. Krista. b) Panny Marie. (I)

156. Sstywara Frant. Řebřík rajský. Olom. 1661. 12. (lat. B. Wranow.) Boček.

157. Františka Tilemana krátký weyklad, aneb wysvětlení sedm žalů kajících. 12. (I)

158. Traktat Mikuláše biskupce proti Kanyšowi [latinský traktat znal p. Boček.] (Sturm Srown. 411.)

159. Walent. Trocedorfa Rosarium. (I)

160. O trpěliwosti příkladech, o přítomnosti boží lidem w auknosti postaweným. (I)

161. Turka kázání o dvojích hříšnicích. W Praze. (Index.)

162. Učení křestanské krátké opětování, a přiwlastnění nejpotřebnějších kusů. 8. (I)

163. Učení sw. Pawla způsob za prawidlo a ke zkoušení nynějšího času z listu Římanům předstawený, větší. 12. (I)

164. Ulrycha Kryštoffa z Eksteyna, bakaláře Hortowského Kancional český pohřební. 4. (I)

165. Umění, kterak ženy s muži šťastné býti, jejich lásku a wážnost si získati a zachowati mohau od A. J. L. W Jind. Hradci u Jos. Landfrasa 1818. 12.

166. a) O umučení P. modlitby na každý den. b) O umučení, smrti, pohřbu, a z mrtvých wstání Krista kap. 53. Izaiáše Wýklad pobožný. 8. (Index.)

167. O utrpení syna božího historie. 4. (I)

168. Jana Wáclawa tři Jarolími. (I)

169. O swátosti wečeře P. otázky bratra Jana Bohuslawy a bratra Wáclawa Solina. Rkp. (Index.)

170. O wečeři P. spis proti w nowě powstalým odporům; žeby swátost těla a krwe P. znamením toliko a ne prawdiwan byla. 8. (I)

171. O wěření w P. Krista. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.

172. a) Weykladů spasitedlných kniha, na čtení nedělní. fol. b) Krátký wýklad modlitby Dawida kr. w žalmu 94. od Tob. Wokauna Nowopražského. c) Jiřika Střely Domažlického na žalm 6. (Wše Index.)

173. Wyznání a osvědčení o Kristu; o wěcném wywolení božím, o zawrzení bezbožných, o předzwědění božím. (I)

174. Wyznání wíry zjewné sw. říše římské

wšech wůbec poddaných, z pauhého a patrného slowa božího předložené. (I)

175. a) O wíre a dobrých skutcích; o velikých odpustcích; o odpuštění hříchůw skrze Krista. b) O wíre otázky (větším písmem). c) O wíre prawé a žiwé. (Wše Index.)

176. O wyhnání pobožných lidí, a potěšení w něm k těmto časům přináležející z písem swat. a z učitelůw církewních sebraný. 8. (I)

177. Wyložení krátké některých slow, a míst, kterých se w písmech swat. užívá. (I)

178. Wýtah krátký knížky pod tytulem: Škola Kristowa. W Holomauci. 8. (bez m. a roku.)

179. Wýtah z knihy p. Zachariáše z Hradce. Rkp. w Olm. bibl. (Boček.)

180. Wyučování podlé písma sw., jak probuzené duše w malém počtu se mají shromážďowati. 8. (Ind.)

181. Wzýwání spasitedlné. [Cap. m. m. 27. Boček.]

182. a) Základ nepřemožený ewangelické prawdy. 12. b) Zákona Nowého zrcadlo. 4. (I)

183. O základu zákonůw lidských. Rkp. XVI. w Olom. bibl.

184. Zákona star. a now. učení. Kniha o powinnostech, a rozdilu. 8. (I)

185. Žaloba na Husity. Píseň složená asi r. 1417. *Počíná*: Všichni posluchajte, chwálu bohu wzdáwajte, žalujit na ty Husy, žeť nám wedú bludné kusy w naši dobré wíre etc. Rkp. w Raudnici. W Čas. mus. 1827. I. 134. Tištěno tam 1828. II. 70.

186. Zpráwa užitečná lidem pobožným, kteríž nyní welice saužení jsau. (I)

187. Zrcadlo křestanského žiwota, obsahujícího w sobě powinnost lidí křest. Kázání dvě. (I) [porow. IV. num. 467 a 612.]

188. Žalm 116. Nawrátíš se duše má. W Praze w Šumanské Impressí. fol. 1589. (píseň?)

189. O žalních a písničích. Rkp. XV. stol. w Olom. bibl.

190. Žalmičky s písničkami, modlábami a s katechysmusem. 8. (I)

191. Žalostiwé wypsání o těžkém trestání božském. W Praze u Sedlčansk. 4. 1591. (Pelc. Kat.)

192. Žiwota křestanského Spráwa neb způsob. 8. (Index.)

193. Žiwot Pána Ježíše pro děti a dospělé lidi, druhé wydání. 8. w Nikolspurku.

U K A Z A T E L.



POPIS

spisovatelů českých.

(Římský počet znamená oddělení, arabský znamená číslo v témž oddělení, litery a, b atd. ukazuje počet spisů pod týmž číslem; zkrácení Přid. znamená, že kniha, již se dotýče, jest uvedena ve Příkladku.

Abdon, Martin. — Český bratr.

Složil jednu píseň w Kancionálu bratrském III. 48.

Abrahamides, Izák. — Slowák, superintendent, 1612.

Katechismus D. M. Lutera (wydal společně s Eliášem Láňim a Sam. Melikusem). IV. 1406.

Adalbertus a S. Tobia. (Wojtěch u sw. Tobiáše.) — Carmelitan, 1721—1738.

1. Phönix redivivus V. 939 a.

2. Regia excelsa campana V. 933. b.

3. Nomen et omèn etc. blahoslawený Serafinus etc. V. 992.

4. Pokorná služebnice Juliana Falkonina V. 993.

Adam, bakalár. — Měšťan a písař w Lito-myšli aši 1492.

Napsal cestu Martina Kabátníka k Jerusalemu a do Aegypta III. 194.

Adam, J. — Hudec.

Uwedl w hudbu pět českých písní VI. 511.

Adámek, J. — Studující.

Clánky w Čechoslawu VI. 739.

Adelfus, Jan.

1. Píseň na Jana Augustu (posměšná) IV. 217.

2. Ohlášení se proti psaní kněze Kyrmezera. IV. 1465.

Adelshofen, 1838.

We Kwětech VI. 496 k.

Adolf, Jiřík Zdaunský. 1614.

Řeč při pohřbu Bohušicka ze Zástřizl. IV. 1710.

Achilles, Jan Beraunský. — Kazatel w Pacowě, farář we Přibislawi; 1587—1617.

1. Knižka o polním heitmanu a jiných správcech wojenských IV. 823.

2. Výklady na ewangelia IV. 1510. a.

3. Výklad na Daniele IV. 1510. b.

4. Výkladové kratičci na epístoly IV. 1510. c.

5. Jeronyma Wellera: Krátký výklad historie ewangelické o umučení páně (přel.) IV. 1510 d.

6. Kratičký výklad na trojí zaslíbení p. boha o Kristu. IV. 1510. e

7. Krátký a sprostný výklad některých písem swatých IV. 1510. f.

8. Krátký a sprostný výklad na dvě kapitoly zjewení sw. Jana IV. 1510. g.

9. Postilla (z lat.) IV. 1559

10. Kázání o moru IV. 1607. a.

11. Eortologia IV. 1607.

12. Mik. Hemmingia cesta žiwota věčného (přel.) IV. 1836.

Akanthido-Mitis, Jakub Welko-Polomský. — Farář w Dřinowě a Skramnicích. 1612—1619.

1. Winš pobožný synu Tobiáše Štefka z Kolo-děj IV. 188.

2. Zpráva o Albrechtowi Wácl. Smiřickém IV. 195.

3. Kratičké a sprosté spráwy swětské wyswětlení IV. 716.

4. Katechismus pro dítky IV. 1459.

5. Cunae theantropi mundo nati IV. 1476.

6. Asylum piorum IV. 1534.

7. Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1701.

8. Modlitby a písně IV. 1982.

Albert, Mikuláš, wiz z Kaménka.

Aletinus, Adam.

Modlitby IV. 1992.

Aletinus, Mikuláš.

Modlitby IV. 1992.

Amadeus a S. Josefo; 1725.

Institutio syntactica Emmanuelis Alvari V. 33.

Ambrozi, Jan. — Slowák, Orawské stolice w Uhřích slaužný (judex nobilium); 1780. Škola Kristova VI. 2203.

Ambrozius, Jiří. — Slowák, narozen w dolním Kubíně. Wracuje se z Wittenberské školy přes Slezko a Polsko, měl býti w Krakowě, jakožto ewangelický kněz, utracen (1718), a toliko listem vice-išpána Orawského jest wyswobozen. Umřel we Štítniku r. 1746 co superintendent.

1. (Píseň jednu duchowní z němčiny přeložil) V. 136.

2. Gruntowní wyswětlení katechismu V. 789. a.

3. Rozebrání částek katechismu D. Martina Lutera V. 789. b.

4. Jádro křesťanského katolického učení V. 789. c.

5. Agenda ecclesiastica sclawonica (pod správau jeho wydána) V. 1117.

6. Příprawa k smrti V. 1497.

Ambrozius, Samuel. — Slowák, církwe ewangelické Radwanské kazatel; horní superintendenci A. W. notarius; aud knižecího latinského a baňského towarýštwa w Jeně; 1803.

1. Dobrota a maudrost boží atd. (řeč při pohřbu p. Ludwika Radwanského) VI. 2079.

2. Přemýšlování Zollikoferowa (přel.) VI. 2214.
Ambrož od sw. Ondřeje; 1672.

1. Krátké popsání milosti a dobrodiní dosažených skrze modlitbu stělní: Ježíši s Marií atd. V. 1427.
2. Přední křesťanského člověka starost (přel. V. 1549.

Amerling, Karel. — Narozen w Klatowích 1807, 18 Září. Studoval we Widni a w Praze, kdež powýšen na doktorství w lékařství r. 1836. Od r. 1833 až do Unora 1837 byl asistentem při professorowi přírodopisu J. Sw. Preslowi, od Unora 1837 některý čas tajemníkem u hraběte Kašpara ze Šternberka. Od r. 1848 ředitelem wzorní české školy na Nowém městě Pražském.

1. Knižka o hmyzech VI. 1470.
2. Křímky čili rostliny na Alpách VI. 1472.
3. Lučba čili chemie řemeslní (Průmyslný posel část. I) VI. 1485. a. 1585.
4. Přehled lučby čili hmotozpytu VI. 1485 b.
5. Lučebné zkoumání na suché cestě VI. 1485. c.
6. Tabulka přátelům šéparství VI. 1541.
7. Naučení o domácích jidech a kazijedech 1604. VI. W časopisech: Kwěty VI. 1696 b. 1876 1067. q. 1173 f. 1588 d. — Jindy a nyní VI. 187 a 1588. c. — Wčela VI. 187 f. 1473 k. — Českoslaw VI. 993. g. 1473. c. — Časopis Mus. VI. 1140 f. 1173. a. 1488. c. 1588. a. — Wlastimil 1173. g. — Krok 1473. i. — Wečerní wyraženi 1473. r. 1507. q. 1588. h. — Hronka 1507. k.

Amort, Wawřinec Emanuel. — Učitel školy Swatoštěpánské na Nowém městě Pražském. Učil mládež zacházeti s hedbávím, zaslaužilý o wzdělení její wábec; r. 1784 poctěn penizem od Josefa II; 1783—1799.

1. Píseň ke cti Josefa rytíře z Florentinu VI. 390.
2. Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachowání zdraví VI. 1288.
3. Uwedení, jak se hedwábni dílo koná VI. 1555.

Anastasius, J. — Kapucín w Praze; 1660 — 1677.

1. Zrcadlo života wčného V. 727.
2. Majestas beatae virg. Mariæ V. 1435.

Anděl, Jiřík, Královéhradecký; 1542.

Erasma Roterodamského spis o ustanowení w církwi (přel.) IV. 1241.

Andreæ, Wawřinec, Poličský. — Farář Králowický; 1618.

Antidotum desperationis IV. 1915.

Androtius, Fulvius; 1631.

Hody duchovní V. 705.

z Ankeršteina Fridrich; 1782.

Wyznání wíry ewangelikůw. Překlad z něměiny V. 1756.

Antoch, wiz z Helfenburka.

Anxiginus, Viktorin Skutečský. — Kazatel na Horách Kutnách; 1554.

Husowo kázání dwoje o Antikristu a šelmě (přel.) III. 241. d.

Aquensis, wiz Wodňanský.

Aquilinas, wiz Worličný.

Arnolt, Jan; 1679.

Apatyka duchovní i tělesná (z něm) V. 576.

Arsenius, Kašpar, z Radbuzy. — Studoval theologii w Řimě w collegium germanicum; r. 1621 děkan metropolitánského kostela sw. Wita w Praze; umřel 1629. 13 Září.

1. Kázání in reconciliatione hlavního kostela Pražského 1621. 28 Unora V. 885.
2. Pobožná knižka o blahoslawené panně Marii w Staré Boleslawi V. 1158.

Artopæus, Kašpar, Pardubský. — Děkan we Slaném; 1610—1620.

1. Parallelismus, srownání Eliáše a J. Husa IV. 629.
2. Synopsis ps. 22, o Krista pána snižení a w auřadu mesiášském powýšení IV. 1530.

Aston, Zachariáš. — Kazatel a senior w Ewančicích; 1601.

(Přidawky k anotacím bible bratrské) IV. 1185.

Aubková, Amalie; 1844.

Báseň we Kwětech VI. 496. k.

Auerbek wiz Biber.

z Auerspachu, Mikuláš Fleškin. — Heitman hradu Pernšteinského; 1645.

Diarium obležení Pernšteina od Šwědů r. 1645. V. 303.

Augusta, Jan. — Narozen w Praze r. 1500

Wychowán we wíře strany pod obojí, studoval w Praze na universitě, potom we Wittenberce, kdež seznámil se s učením Luthera a Melanchtona, s nimiž napotom stálé přátelství chowal. Po nawrácení swém do vlasti přestaupil k jednotě bratrské; k auřadu jahenskému zřízen r. 1529, ku kněžskému r. 1531; wzat do aukké raddy bratří 1532; byl starším a biskupem jednoty bratrské. Po přemožení strany pod obojí od Ferdinanda I r. 1547 byl jat, mučen a 16 let w tuhém wězení držán na Křiwoklátě; od krále Maximiliana propuštěn roku 1564. Spisy jeho po jadrný a čistý psaní spůsob příjemně se čtau. Umřel we Mladé Boleslawi r. 1572. 13 Ledna, stár 72 let.

1. Písní 108 w kancionálu bratrském III. 48.
2. Písně, kteréž dělal we wězení IV. 59.
3. O wyobcowání dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského IV. 517.
4. Zrcadlo kněžské (z německé knihy M. Lutera proti knižeti Brunswickému přel.) IV. 1233. a.
5. Spis proti Habrowanským IV. 1233. b.
6. O záwazcích křesťanských zákona Kristowa IV. 1233. e.
7. Ohlášeni a ozwání proti knižce Petra w Zásadi IV. 1233. d.
8. Spis k císaři do Augsburka IV. 1233. o.
9. Psaní sboru Litomyšlskému IV. 1233. f.
10. Pře s kněžstwem kališným IV. 1233. g.
11. O pokušeních. IV. 1233. h.
12. Rejstřík a řeči atd. (Učení českých bratří) IV. 1233. i.
13. Příčiny, pročby bratří do kostelů choditi neměli. IV. 1233. k.
14. Odpowědi na artikule podané jemu we wězení IV. 1233. l.
15. Příčiny přiznání jeho k straně pod obojí IV. 1233. m.
16. Swědectwí otců o Antikristu IV. 1233. n.

17. Pístitiny, proč při kněžích kolleje Pražské není IV. 1233. o.
18. Kázání o Jidášových dětech IV. 1569. a.
19. Kázání o ustanovení na biskupství sv. Matěje místo Jidáše. IV. 1569. b.
20. Swědectwí o p. Justině z Kunštatu, řeč pohřební IV. 1669.
- Augustini, Matěj.** — Narozen w Liptowě; rektor školy Necpalské, pak Trenčanské až do r. 1753.
1. Báseň w kancionálu V. 86.
 2. Služebník Boha žiwého Daniel Knogler měšténin etc. V. 1092.
 3. Přemýšlowání o trpěliwosti křestanské V. 1487 a.
 4. Přemýšlowání o smrti V. 1487. b.
- Augustini, Matěj.** — Slowák, syn předešlého 1779. Od něho snad jest:
- Nábožné kázání wojenské VI. 1983.
- Aujezdský, Alexander.** 1561—1565.
1. Kancionál bratrský III. 48.
 2. Historia turecká (překlad.)
- Aunhošťský, Wacław Krist.** — Farář w Bosni; 1607—1612.
1. Kázání o narození páně IV. 1627. a.
 2. Kázání o těžkosti dlouhé IV. 127. b.
- Aupický, Jan.** — Farář u sw. Štěpána w Praze; 1571.
1. Switednice duší IV. 1820. a.
 2. Obziwující kořen uwadlý, zemdený a na poli umrtwený, to jest srdce člověka etc. IV. 1820. b.
 3. Rozmlauwání Janů s Bartolomějem IV. 1821.
- Ausobský, Karel Coelestin.** — Narozen w Jindřichově Hradci 11 Listop. 1795; Fran- tiškan, kooperator we Woticích w Beraunsku. Psal 1838—1843.
- Pojednání o wýslownosti syllab di, dj, ni, ní etc. VI. 54.
- Článek w České Wčele VI. 1076. d.
- Auspitzer, Patricius.** — Kanowník řeholní Lateranský; 1730.
- Hortus conclusus VI. 956.
- Austecký, B. P.**; 1845.
- We Kwětech VI. 496. k.
- Axlar, Pawel Josef.** — Pisma sw. doktor, kostela na hradě Pražském prelat a kapi- tolní děkan; † 1714. 8 Čerwna.
- Nábožný horliwý wůdce do města sw. nebeské ho; kázání wýroční V. 870.
- Babánek, František.** — Studující. W Čechoslawu VI. 739.
- Babler, Tomáš.** — Farář w Budějowicích Českých; 1550.
- Překlad: Frid. Nausea, křestanská modlitební knížka IV. 1936.
- Bačkora, Josef (Množislaw).** — Narozen w Malině 13 Unora 1803; učitel w Praze.
1. Iwan Wyžibin (z rusk. od Bulgarina) VI. 874.
 2. Malý wyprawěč (od Josefa a Štěpána Bačkora) VI. 1269.
 3. Malý gratulant (od týchž) VI. 1377.
- W časopisech: Wčela IV. 913 d. — Jindy a a nyní IV. 1008 g. — Kwěty IV. 1036 i. — Wlastimil VI. 1076 m.
- Bačkora, Štěpán.** — Učitel w Praze.
1. Malý wyprawěč (od Jos. a Štěp. Bačkora) VI. 1269.
 2. Malý gratulant (od týchž) VI. 1377.
- Bačowský, J.** — Sazeč tiskařský; 1843.
- We Kwětech VI. 496. k.
- Bach, Bedřich;** 1843.
- We Kwětech VI. 496. k.
- Bacháček, Martin.** — Narozen w Nauměři- cích bliž Slaného asi r. 1540; chodil do nižších škol we Slaném, w Táboře, u sw. Štěpána w Praze, konečně w Klatowech; wy- konaw studia na universitě Pražské, odebral se do Znojma, aby se naučil německy, pō- tom do Widně, kdež jej sobě co krasopisce oblíbil tehdejší biskup Widenský (potom arcibiskup Pražský) Antonín Mohelnický. Odtud odebral se do Němce, a studowaw na uni- versitách w Lipsku a Wittenberku, teprw asi w 30 roce wěku swého do wlasti se na- wrátil (1570). Byl succentorem w Žatci, správce školním w Pardubicích; stal se r. 1577 bakalářem, r. 1582 mistrem swobod- ných umění w Praze, načež, tuším ještě toho roku, stal se professorem na universitě. Před- nášel nejwice matematiku, astronomii a klassiky latinské i české. Roku 1585 a 1586 byl děkanem fakulty filosofické, w létech 1591, 1593, 1597 vicerektorem, potom od 27 Řijna 1598 až do sw. Hawla 1600, a zase od sw. Hawla 1603 až do smrti své dne 16 Unora 1612 rektorem university. Umřel w 72 roce wěku swého. Muž dů- kladně vzdělaný, o školnictwí w Čechách wy- soce zaslužilý.
- Rudimenta Cosmographica Johannis Honteri IV. 653.
- Bajza, Josef Ignác.** — Slowák; farář Dolno- Dubowský w Uhrích, pak kanowník Preš- purský; † 30 List. 1836 w 82 létech wěku swého.
1. René mladenca příhody a skušenosti VI. 777 a.
 2. Weselé účinky a řečení VI. 777. b.
 3. Příklady ze swatého písma VI. 1886.
- Bakowský, Jan.** — Farář w Bakowě; 1582.
- Sedlák powycwičený etc. IV. 896.
- Balbin, Bohuslaw.** — Narodil se r. 1621 w Hradci Králowě, z rodič stawu rytíř- ského; ztratil otce záhy, wychowan w Ča- stolowicích w domě pána z Oppersdorfu. Studowal latinské školy w Braumowě, w Jičíně, w Praze; wstapiw do řádu Je- suitů (1636), studowal filosofii a theologii; načež se oddal wyučování mládeže we ško- lách humanitních. Wedle powolání tohoto celé žiwobyťí své zaswětíl dějepisu českému o kterýž swými díly, latinsky psanými, welkau zásluhu získal. Mrtwicí raněn, tak že celau jednau stranau hýbati nemohl, po pěti létech

na to zemřel v kolleji sw. Klimenta roku 1688. 29 Listopadu.

Žiwot Jana Nepomuckého V. 1311.

Balogwič, K.; 1830.

Chwalozpěw ke cti Josefa Belika, biskupa Spišského, VI. 461.

Bambas, W.; 1846.

W České Wčele VI. 913.

Bánowský, Jiří. — Slowák; rektor školy

Žilinská w Uhřích okolo r. 1550; † 1561.

Složil některé písně w Kancionalu V. 86.

Bantschner, Ezechiel; 1680.

Krátká rada, která by se sprostý člověk w čas morové rány zachowati měl V. 578.

Baráni, Daniel. — Narozen we Veliké Pa-

luzi w Uhřích, kněz Assodský; umřel 1802.

(Zpěwy půwodní i přeložené) VI. 226.

Baroš; 1838.

We Wčele VI. 496.

Barner, Jan. — Narozen w Jičíně 1643;

Jesuita; umřel 1708 w Kutnéhoře.

1. Summarie na čtení a ewangelium V. 671. 864. b.

2. Oko páně aneb dobře sporádané hospodářství

poľní, od Křiřtöfa Fischera (z lat.) V. 567.

3. Příběhowé starého i nowého zákona, od P. z Royaumontu (z francauského) V. 818.

4. Jiřtö Šerera postilla (z něm.) V. 839, 864. a. c.

5. Wřeho swěta wojna V. 1391.

6. Mik. Causina: Dwtř swatý (z franc.) V. 1452.

Barták, J.; 1838.

We Kwětech VI. 1076.

Barthold, wiz z Praitenberka.

Bartolomeides, Ladislaw. — Narozen w

Klenowci w Uhřích r. 1754; muž učený,

spisowatel latinský i slowenský; umřel 21

Března 1825 w Ochtině, kdež byl knězem

ewangelickým.

1. Utopia VI. 589.

2. Historie o Americi VI. 949.

3. Geografia s 6 mapami VI. 1143.

4. Kratičká historie přirození VI. 1458.

5. Summa náboženství křestanského VI. 1769.

6. Jádro křestanského ewangelického náboženství VI. 1806.

7. Druhé poswěcení chrámu ewangelického Uhořanského VI. 2068.

8. Zollikoffera řeči, modlitby a ewičení se w náboženství (přel.) VI. 2214.

Barton, František J. — Narozen w Plzni;

farář Charwatský, potom děkan Skutecký;

1731—1748.

1. Catulus leonis rugiens. Lew řwaucí etc. V. 968. a.

2. Coelum novum. Nebo nowé etc. totižto Norbert swatý V. 968. b.

3. Winice w krwi wřtěpená etc. Kázání na den installací P. Fab. Čechury, faráře we Wraném V. 968. c.

4. Fidelis et prudens dispensator. Wěrný a opatrný wládar etc. V. 968. d.

5. Kazatel podiwný. Kázání V. 968. e.

Bartoř z Bíliny. — Farář w Prostějowě

u sw. Petra; 1540—1544.

1. Spis, w kterémž učení a zachowání bratřiw Boleslawských zcestné býti dokazuje IV. 1234.

2. Psnání proti kázání Martina Michálce IV. 1245.

Bartoř pisar. — Měřtan Pražský, rodilý

Pražan. Byl dne 9 Srpna 1525 pro nábo-

ženství ewangelické wypowieděn z města, a

teprw po čtyrech letech zase se nawrátíl.

Žiw byl ještě roku 1544.

Kronika o pozdwižení jedněch proti druhým w obci Pražské I. 1524. III. 132.

Bartošek, wiz z Drahonie.

Bartys, Matěj. — Přewor klářtera Cistercienského, Welehradského; 1728—1740.

1. Růže nad potoky wod etc. aneb sw. Jan Nepomucký etc. V. 974. a.

2. Pugna felicitatis Morawicæ etc. V. 974. b.

3. Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia eccl. Polessoviensis. V. 974. c.

Barwiř, Josef. — Narozen w Třebechowicích

dne 3 Dubna 1821. Studowal od roku

1834 na gymnasium w Králowě Hradci, fi-

losofi od roku 1839 w Praze. Umřel na

sauchtöty w Třebechowicích dne 26 Srp. 1840.

We Kwětech VI. 496. k. — W České Wčele VI. 496. m. 559 h. 913. d.

Batka, František. — Studující.

W Čechoslawu VI. 739.

Baumgarten. —

Hakmatilka, zpěwohra VI. 615.

Bautsser, Ezechiel; 1680.

Krátká rada Příd. 2.

Baworowský, Tomáš. — Arcijahen Pl-

zenský, potomkanownik metropolitního kostela

Pražského, posléze tamděkan; 1552—1561.

1. Naučení a wyhlášení o přijímání pod oboji způsobau IV. 1272.

2. Postilla česká IV. 1550.

3. Desatero kázání o sw. pokání IV. 1576. a.

4. O umučení p. n. Ježíře Krista; rozjímání IV. 1576. b. 1805.

5. Dwoje kázání přislawnosti nowé mře IV. 1576. c.

Baworynský, Beněš z Wlčtöho pole. — Starši

bratr, pastřř a správce sboru Boleslawského.

Umřel 1535 w měsici Srpnu.

Kniha o prawém náboženství křestanském IV. 1344.

Bayer, Josef; 1835.

Obraz utrpení, čili powzbuzení ku pomoci nešťastným Biatenčanům, od P. A. Reitingra a Jos. Bayera VI. 1022.

Beck, Antonín Jaroslaw. — Narozen w Budči

blíž Jemnice na Morawě 6 Ledna 1812.

Nižši školy odbyl we Znojmě a w Brně,

práwa w Widni. Co doktor práw byl pět-

stauem u knížete Šwarcenberka; r. 1848

poslancem k úřadowárnému sněmu řířskému

od okresu Třebonského; nyní redaktor če-

ského zákonníka řířského we Widni a mini-

sterialní sekretář.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. — Časopis

Česk. Mus. VI. 1084.

Beckowský, Jan. — Narozen 1685. Studie

nastoupil w roce 16., w 26. wstoupil do

rádu křížovníků s červenou hvězdou; spravoval 11 let hospodářství, potom špitál křížovnícký, tehdy nově založený, u sv. Anešky na Novém městě Pražském. Umřel 26 Pros. 1725. Psal ke 40 knihám, mezi nimiž tyto české:

1. Poselkyně starých příběhů českých V. 286.
2. Krve newinné žízniwi wlcí Diokletian a Maximián etc. 389.
3. Základ žiwobyti katolického V. 756.
4. Palma milosti, palma šťastnosti, sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký V. 1300 b.
5. Apoštol páně sw. Judas Thaddæus V. 1300 c.
6. Milá, choť nebeského miláčka, blahoslawená Aneška panna V. 1300. d.
7. Studnice wod žiwých V. 1445. a.
8. Trojice nejsvětější V. 1445 b.
9. Cesta milosti, cesta šťastnosti k šťastné věčnosti V. 1445 o

Bečák, Tomáš. — Narodil se 16 Prosince 1813 w Olšanech, wsi mezi Olomaucí a Prostějowem. Studował na Unčowské německé hlavní škole, pak na gymnasium a we vyšších školách w Olomauci. Dne 22 Září 1837 wysvěcen na kněžství, stal se kooperatorem w Markowicích, kraje Hradištského, odkudž r. 1840 přesazen do Wilkoše w Přerowsku. Roku 1844 učiněn expositau w Kyselowicích. R. 1849 zřídil prostonárodní duchovní časopis: Cyrill a Method, který redigował společně s baronem s Königsbrunu a s Lýskem.

W časopise pro katolické duchowenstwo.

Bedeč, Šimon Thad. z Falkenberka. — Podpisował se: cæsareus rerum naturalium inquisitor, sancti ewangelií minister; 1608. Werše na smrt p. Sigmunda Smiřického IV. 190.

Beer, František. — Narozen w Rožmitálu 4 Pros. 1790; farář w Počaplicích.

Příhody Bianky Kapelly (z wlasck.) VI. 810.

Bechyňka, Jan. — Kaplan u sw. Appolináře w Praze, kněz pod obojí; asi 1550.

1. Widění mládence nemocného IV. 792.
2. Rozliěná pojednání křestansky mravného ob-sahu IV. 1801.

Bél, Matěj. — Narozen w Očowě w Uhřích 1684; kazatel při Prešpurské německé církwi; muž učený; psal we všech jazycích w uherské zemi obwyklých; umřel 1749.

1. Orthographia bohemo-slavica (Pochybno, sepsána-li od něho čili Pawla Jakobei) V. 20.
2. Christ. Cellarii Liber memorialis latinisatis, locupletatus cura M. Belii V. 63.
3. Prátelstwím Hygey, s teologií towaryštwím Hermann Leidenfrostské swaděbné weselí etc. V. 192.
4. Píseň w kancionálu V. 137.
5. Biblia sacra, to jest, biblí swatá (podlé bratrské od r. 1613 s proměnou místy učiněnou V. 653.
6. Písma swatého nový zákon (Předmluwa od Béla) V. 655.
7. Jana Arnda: Rújská zahrádka (přel.) V. 1612.

Bělecký; 1836—1837.

We Kwětech IV. 1402 b.

Bělkowský, Jan z Ronšowa; 1582.

Knihy pamětní města Prostějowa IV. 473.

Bělohradecký, F. B.; 1844.

We Kwětech VI. 1067 q.

Bělský, W.; 1839—1841.

We Kwětech VI. 496. — We Wčele VI. 496 m.

Benátský, J. W.; 1844.

We Kwětech VI. 1008. k.

Bende, Karel. — Cirkwe Slowansko-Chmelowské w Uhřích kazatel; 1837.

Složil básně VI. 2065.

Benda, Ondřej. — Slowák; cirkwe ewangelické Welko-Slašanské kazatel; 1807.

Zpráva, kterau sobě při uwázení nowého kněze jak cirkwe, tak i nový kněz zachowati má VI. 2119.

Benedikti, Jan Blahoslaw. — Slowák; professor w Kežmarku; 1825.

Písně swětské lidu slowanského w Uhřích (wydal společně se Šafaříkem, Kollárem etc.) VI. 229.

Benedikti, Wawřinec Nudožerinus. — Slowák, narozen w Nedožerech, Nitranské stolice r. 1555; přišed tuším teprw r. 1598 do Prahy, kdež přijat byl mezi alumný university Karlowy, stal se r. 1599 správce školy Žatecké. R. 1600 přijal grad mistrowství swobodného umění; načež (asi od r. 1604) byl professorem této fakulty w kolleji Karlowě. Přednášel klassiky a matematiku; r. 1611 zwolen za děkana fakulty filosofické; horliwý o reformaci akademie w čas majestátu, odkázal universitě 1000 kop miš. Umřel r. 1615. 4 Čerwna.

1. Grammaticæ bohemicæ libri duo IV. 10.

2. Paraphrasis na 10 žalmů IV. 118.

Beneš, wiz z Hořowic.

Benešowský, Jan. — Arciděkan w Králowě Hradci; 1591.

O důstojnosti slowa božího písnička IV. 104.

Benešowský, Matauš, jinak Philonomus. — Narozen w Benešowě; kazatel u sw. Jakuba na Starém městě Pražském; pisář konsistoře Pražské, potom správce školy sw. Wíta na hradě Pražském; 1577—1585.

1. Grammatica Bohemica IV. 9.

2. Knížka slow českých wyložených, odkud swýj počátek mají IV. 19.

3. Epištoly sw. Ignatia (z lat.) IV. 1762.

Benešowský, Wácslaw. — Farář we Prosiku blíž Prahy; ustanowen r. 1581. 12 Prosince za administratora strany pod obojí, přestěhowal se do Prahy, kdež učiněn farářem u sw. Martina; později (od r. 1583) bydlil při kapli Betlemské, zastáváje při ní úřad kazatelský. Po obnově konsistoře r. 1590, kdež ustanowen jiný administrator, odebral se zase na faru swau w Prosiku.

Ozvání starých Čechův a Moravcův proti těm, kteříž o nich mluvili, že jsou odřezanci církve svaté. IV. 1324.

Benešowský viz Wolf.

Benetka, Jan. — Děkan na Zikowci; umřel 30 Zář. 1831.

Zanechal duchovní řeči v rukop. u J. Stadlera faráře v Cisté.

Benno. — Kapucín; 1743.

Náležitá zpráva regul etc. V. 476.

Bepta, Bohuslaw Wysokomytský. — Farář w Miletině nad Bystřicí; 1594.

Postilla ewangelická IV. 1558.

Beránek, Wáclaw. — Narozen w Aueně, 23 Ledna 1785; stal se knězem 17 Března 1815; farář we Wosenicích; 1815.

W Čechoslawu VI. 739.

Beránek, Michal. — Narozen dne 1 Řijna 1816 (?) we Středmíři. Co nemluwně dostal se odtud do Kutnéhory, do Malešowa, we třetímu roce věku do dwóra Zaběrowského u Bydžowa. Učil se w Bydžowě, potom na hlavní škole w Hradci Králowé, na gymnasium w Jičíně pod Macháčkem, na vyšších školách w Praze. Roku 1837. dne 1 Řijna oblečen do raucha řádu Johannitského w Praze, we kteréž řeholi složil sliby dne 5 Listop. 1840. Swěcení kněžského dosáhnou dne 27 Unora 1842, ještě co posluchač theologie, stal se kooperatorem w německé krajině, nejprwé w Langenau u České Lípy, potom we Wolfersdorfu.

Z časop. pro katolické duchowenstwo VI. 275 d.

Berger; 1839—1843.

W České Wčele VI. 496 m. 559 h. 588 h. 599 h. 913. d. 1076 d.

Bergner, Wáclaw. — Narozen w Praze 1763; nejprwé fabrikant w Rumburce, potom tajemník při wyslanstwi Brasilském, posléze auředník při bankálu we Widni; w mathematice a w řečech zběhlý.

W Kroku VI. 1140. n. 1409. g.

Sbíral k slovníku českému po mnohá léta, kteréž sbírek užito w Jungmannowu slovníku.

Berchtold, hrabě Fridrich. — Doktor lékařstwi; 1831.

W Kroku VI. 1607 e.

Berlička, Wojtěch Šebestian, jinak Scipio. — Narozen w Plzni r. 1567; Jesuita; učil filosofii, mathematice a theologii; regens w konviktu Pražském r. 1611. Opustil řád a newi se kde umřel.

1. Kancionál katolický IV. 131.

2. Bezženstwi kněžské IV. 1432.

3. Postilla katolická IV. 1563.

4. Rozmlauwání sw. Rehoře Welkého o žiwotech a zázracích swatých IV. 1777.

5. Žiwoty swatých od Petra Skarga sepsané (s pols. přel.) IV. 1790.

Bernard. — Doktor Senenský; w 15 století. Řeč k rytíři Reymundowi o řádném hospodárstwi III. 252.

Bernbalk, Kliment Rodoslaw. — Narozen w Bystrowě w Chrudimsku 14 Března 1783; aktuar při kriminále w Jičíně; umřel 4 Led. 1827.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění od Hromádky VI. 734. a ku Krameriově Zlaté knize V. 738 a.

Bernhaus, František. — Narozen w Brandýse; 1830—1831.

We Kwětech VI. 108.

Bernolák, Antonín. — Narozen w Slanici w Orawské stolici 4 Řijna 1762 z rodiny šlechtické, za Leopolda I r. 1681 od místa rodniného Slawnické nazwané, byl katolickým farářem w Czecklézsu (Landschütz); potom děkanem Nowo-Zámeckým a direktorem školy národní; umřel w Ersek-Ujwaru w Nitranské stolici 15 Ledna 1813.

1. Porekadla slowenské V. 44.

2. Dissertatio philologica critica de literis Slavonarum VI. 41. a.

3. Lingua Slavice, per regnum Hungarie usitatae orthografia VI. 41. b.

4. Grammatica slavica VI. 97. a.

5. Etymologia vocum slavicarum VI. 97. b.

6. Slowár slowenský, česko-latinsko-německouherský VI. 160.

7. Něco o Epigrammatech a nebožto Málorádkoch VI. 170.

8. Baseň na Antonína Fandly VI. 373.

9. Katechismus s otázkami VI. 1800.

10. O wáznosti a uctiwosti stawu kněžského. Kázání VI. 206.

11. Na smrt Sztocko Gurka Šuranského farára pohřebňa kázeň VI. 2080.

Beskovský, Jakub. — Narozen w Čiřtowicích r. 1579; Jesuita; kazatel, potom direktor kolleje Krumlowské; r. 1623; umřel w Linci r. 1624. 27 Čerwence.

Přeložil z wětšihó dílu: Wawřince Suria commentarius rerum in orbe gestarum V. 256. 1248.

Bezděka, František. — Narozen 7 Dubna 1798 w Březnowě; stal se knězem r. 1825.

17 Srpna; byl gymnasiálním katechetau w Písku.

W České Wčele VI. 496.

Bezděka, Frant. Seraf. — Narodil se roku 1798. 7 Dub. w městě Březnici, w Prachensku. Na hlavní škole w Březnici w prwní třídě učil se psaní, čtení a počítání, wše dosti málo česky; w druhé a třetí pak všemu německy. Wystaupiw z hlavní školy, odebral se roku 1813 na gymnasium Písecké; a roku 1818 do Prahy k učení se filosofickému, tehdaž tříletému. R. 1821 obrátil se tutež k bohlumectwí a nadto r. 1822 do semináře. R. 1825 byl na kněžstwi swěcen, a dostal se za kaplana do Zlonic. Jeho již dáwno pokaženě zdrawí při welkých prácích mizelo

wždy více, až ku konci r. 1828 ustawičným chrkáním krve umoren r. 1833 odebral se do Slaného, jsa nucen od výslužného žiwu býti. R. 1837 wstoupil co praktikant k c. k. bibliotece a byl 11 Dubna r. 1845 za třetího, konečně 12 Srpna 1848 za druhého skriptora powýšen.

Wydal nowě: Základové maudrosti a opatnosti, čili prawidla wezdejšího žiwota, s předmluwou od P. J. Šafařika.

Biber, Maximilian Awerbekiuss. — Doktor; 1590.

Přeložil Jiřího Scherera: O nowé newidané a neobyčejné monstranci etc. (z něm.) IV. 550.

Bidones, Const. Krist. z Bidenthalu; 1724.

Wýstraha proti Římsko-katolické náboženství ubíhání V. 770.

Bilejowský, Bohuslaw. — Narozen w Malině; kněz pod obojí; kazatel w Kutné hoře u sw. panny Barbory, potom w Praze, snad u sw. Hawla. Byl žiw přes 75 let, poněwadž dle Balbina znal Augustina Luciana Sanctuarienského, biskupa strany pod obojí, kterýž přišel do Prahy r. 1493. Byl též biskup w Kutnéhoře u sw. panny Barbory r. 1490, kdež jej Bilejowský widěl. Umřel w Praze r. 1556. 8 Dubna; pohřben u sw. Hawla.

Kronika česká IV. 515.

Bilek, Jiří. — Farář Chotěšowský; 1617.

Budič křesťanské pobožnosti IV. 1914.

Bilinský, Vincenc. 1820.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Bilowský, Bohumír Josef. — Narozen w Hulčině na Morawě; protonotarius apoštolský, farář Letowský; 1703—1724.

1. Ecclesiasticus cherub, církevní cherubin. Žiwot Jana Sarkandra V. 171.

2. Salus sanctuarii, aneb šestka duchovní swatému Liboriovu etc. Kázání V. 867. a.

3. Cantator cignus funeris ipse sui. Kázání V. 867. b.

4. Hlas duchovní Labutě. Kázání V. 867. c.

5. Doctrina christiana etc. Křesťanské učení dušem k spasení. Kázání V. 867. d.

6. Doctrina et veritas etc. Kázání V. 867. e.

7. Pia quadragesima . . . Ježiš Nazaretský, král Židowský etc. Kázání V. 867. f.

8. Passio dei nostri Jesu Christi etc. Kázání V. 867. g.

9. Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté etc. Kázání V. 867. h.

10. Rogus incombustus — seu Sarcander. Kázání V. 995.

11. Putování nábožné k sw. Cyrillovi a Strachotě V. 1199.

Bilowský, Gottfrid Hynek. — Děkan Pisecký 1659.

Nowý cherubin, t. j. sw. Ignatius. Kázání V. 859.

Bilý, Jan. — Narodil se 6 Prosince 1819 w Kaunicích, nedaleko Brna. — Na studia se odebral do Brna ze školy domácí, s du-

chem na polo poněmčeným, teprw tam we školách, w zacházení se saudruhy (zwlastě Šmídkem, Zrzawým a j.) k pěstování jazyka mateřského podněcován býwal. W alumnatu Brněnském, do něhož wstoupil, zářil právě nejlítější boj proti vlastimilným alumnům se strany policie i představených. L. P. 1843 předece na kněžství wysvěcen, pod tuhé dozorství s jinými bratry swými postawen, ospravedlnil swé záměry, jakými w alumnatě působil, pročež brzo dohlídka od něho wzata jest. Po wysvěcení dán byl na winici Páně do Židlochovic, blíže Rejhradu.

Sepsal historii církevní a kázání (w rukopise).

Bílý, Wácslaw. — Český bratr.

Piseň w Kancionalu III. 48

Bílý, W. J. — Učitel, 1797.

Půwodní základové k umění početnímu.

Birhel. (Birkel?) Jan; 1732.

Jan jménem i skutkem. Kázání V. 972. 1346.

Bisatto, Mikuláš. — Pisár města Třebíče, 1660.

Paměti města Třebíče V. 317.

Bišický, wiz Byšický.

Blaha, Josef. — Mistr owčácký. Umřel 19 Ledna 1831, stár 77 let.

Naučení pro mladé sedlské hospodáře VI. 1498.

Blaha (Blaho), Matauš. — Křtěn 18 Srpna 1772 w Bystřici (?) Turčanské stolice w Uhrách. Studowal we Wittenberce do roku 1797; stal se kazatelem w církwi ewangelické Wrbicko-Swatomikulášské r. 1798, a starším církwi ewangelických Liptowských r. 1819. Celé jmění swé, obnášející 13000 zl. stř. odkázal k dobročinným účelům. Umřel dne 21 Března 1837.

1. Nábožná kázání na wšecky neděle a swátky VI. 1950.

2. Nábožné kázání po swém powstání z nemoci VI. 2045. a.

3. Prosba apoštolská. Kázání VI. 2045. b.

4. Nábožné kázání w den wstaupení páně na nebesa VI. 2045. c.

5. Nábožné kázání při posvěcení chrámu církwe Kybské VI. 2045. d.

Blahoslaw, Jan. — Druhý biskup jednoty bratrské a nástupce Jana Augusty. Narozen 1523. 27. Unora. Starší jednoty poslali ho do Wittenberka, Králowce a Basilee, aby tam bohoslawi a řečem se naučil. Umřel r. 1571. 24 Listopadu.

1. Písni 55 w Kancionalu III. 48.

2. Grammatika česká IV. 7.

3. Muzika IV. 44.

4. Ewangelie aneb čtení swatá, která slowan pašije IV. 65.

5. Historia prawdiwá o některých zwlastních wěcech a diwech božích IV. 529.

6. Žiwot Jana Augusty IV. 614.

7. O půwodu církwe etc. IV. 1276.

Blasius, Jan, starší. — Slowák; kněz w Diwácích 1704, w Lipěi 1705, w Trenčíně

1812, pro neduživost od r. 1719 až do r. 1749 u svých přátel živ; umřel w Paluze u syna.

1. Písní 16 w Kancionálu V. 86.
2. Každý duch chwal hospodina V. 119 a.
3. Rozkoše domu božího V. 119 b.
4. Písně nábožné w knize: Apatička duchovní V. 119. c.
5. Jesu benedicente. Milovníku písní duchovních rozkoše nové etc. V. 119. d.
6. Jesu benedicente. Rozkoše aneb okrasa domu božího, t. j. duchovní nábožné a pronikavé arie etc. V. 119. e.
7. Pokladnice domovní pro dívky křesťanské V. 499.
8. Jesu benedicente. Apatička duchovní V. 582
9. Břímě uwalené na hospodina, aneb obrana proti falešnému obvinění Štěpána Dubniczay. V. 776.
10. Martina Mollera: Postilla (přel.) V. 844.
11. Apateka duchovní w čas morového nakažení V. 1470. a.
12. Confessionale ewangelicum V. 1470. b.
13. Evangelicum conscientiosum V. 1470. c.
14. Písní 20 w Kancionálu VI. 195.

Blasius, Jan, mladší. — Syn předěšlého. Narozen w Lipči r. 1708; kněz cirkwe Welko-Paluzské; umřel 1773.

1. Písně w Kancionálu V. 86.
2. Jazyk slovo boží zpívající V. 119 f.
3. Celé srdce milosti boží V. 1651.
4. Písně w Kancionálu VI. 195.

Blážek, František. — Narozen 15 Listopadu w Litomyšli; stal se knězem 21 Prosince 1818; duchovní pastýř w Krehlebích, potom w Radboři w Časlawsku.

Přispěl ke Hlasateli Českému VI. 732 a k Rozličnostem Pražským VI. 745.

Blážek, Michal. — Superintendent cirkwe ewangelické reform. w Morawě; 1796—1809.

1. Malý katechismus pro mládež VI. 1839.
2. Jiřika Sixai křesťanská naučení a modlitby (z maďarsk.) VI. 2298. a.
3. Duchovní libé vůně kadění VI. 2298. b.
4. Příprawka pro dívky k sw. večeri páne VI. 2298. c.

Bleiweis, Guido; 1741.

Cistercium, t. j. sw. řád Cistercienský w Sedlici slavný V. 475. 1001.

Blowský, Wenc. Ignac; 1724.

Vigilie Joannee V. 938.

Blowský, T. A.; 1842—1843.

We Wčele VI. 496. m.

z Blumenberka, Wác. Cel.; 1636—1648.

1. Canon vite spiritualis neb prawidlo žiwota duchovního V. 1409. a.
2. Drexelia křesťanský Zodyak (přel.) V. 1409 b.

Bobok, Karel L. urozený z Dežeric. — Cirkwe ewangelické A. W. Trnawské slova božího kazatel, stolice Zwolenské assessor; 1825—1835.

1. Praktická uherská grammatika (sepsal společně s Martinem Durgalau) VI. 115.
2. Kázání držané r. 1825 VI. 2044.

Bocko, Daniel. — Slowák, rodu zemanského.

Narozen 1751 w Demencích w Liptowské stolicí, kněz Sarwašský, kazatel Augšpurského wyznání cirkwe Welko-Lhotecké na Morawě. Umřel 1806.

1. Slabikář VI. 11.
2. Ruční kancionál VI. 197.
3. Mnohé duchovní písně (w rukopise) VI. 227.
4. Nauka k štěstí a blahoslawenství dítek VI. 1283. 1795. 2217.
5. Kázání (chtěl wydati) VI. 1931.
6. První kázání, kteréž držel w cirkwi Welko-Lhotecké VI. 1988.

Boček, Antonín. — Narozen w Bystřici pod Pernšteinem 20 Kwětna 1802; studowal na gymnasiu w Těšíně, we Znojmě a w Brně, filosofii w Litomyšli; na to byl kandidatem o professuru gymnasiální, praktikantem při guberniální registratuře w Brně (1818), ammanuensis při universitní bibliotece w Olomauci (1830), od 29 Srpna 1831 až do Prosince 1839 professorem řeči a literatury české na stawowské akademii tamtéž; od r. pak 1840 archivarem stawowským a spolu historiorografem (již od r. 1836) w Brně. Umřel 11 Ledna 1847.

Sebral hnojnu zásobu slow, co dodatek k českému slowau, a sepsal článek kritický o wítězi nad Tatary u Olomauce w knize: Wpád Mongolů do Morawy VI. 982.

Bodo, Matěj. — Slowák. Gemerské stolice saundní tabule assessor; 1743—1757.

1. Zwuk ewangelium wčného etc. t. j. písničky etc. V. 137.
2. Obrana křesťanského náboženství V. 795.
3. Pautník V. 1507.

Bogádi, Jan z Baraně a na Hanzlikowě. — Stolicé Trenčanské i jiných přední assessor, cirkwi ew. Trenčanských viceinspector. Narozen 1726. Umřel 1806.

Weršovní odpověď na otázku, proč za času Josefa II. mnozí katolíci ewang. náboženství přijímali VI. 368.

Bohdan; 1845.

We Kwětech VI. 913.

Bohdanecký, Jan. — Narozen w Pecce r. 1756, 24 Kwětna; farář w Kardašowě Řečici, potom děkan w Počátkách. Poslední léta žil co děkan Počátecký a čestný kanovník na Wyšehradě. Zemřel w Táboře dne 18 Prosince 1828.

1. Cesta žiwota VI. 1822.
2. List pastýře k stádu VI. 1823.

Bohuněk. — Kněz, na konci 15. nebo na začátku 16. století.

Zpráwa o štěpích III. 256.

Bojenický, Fr. J.; 1840.

W Příteli mládeže VI. 1260. — W České Wčele VI. 1520 b.

Boleslawský, Jan. — Okolo r. 1570.

Kázání o bohatci a Lazarowi IV. 1592.

Borbonius. — Doktor lékařství, zemský lékař; defensor 1616.

Skomentował konfessi Viktorina Wrbenkého IV. 1425.

Bořetinský, D.

Prispěl k Čechoslavu VI. 739.

Borot, Jan. — Jmenuje se správcem církve ewangelické statků českých exulantů (v Žitawě); 1830.

Památká swěcení třetí jubilejní slavnosti konfessi Augspurské VI. 2260.

Borott, Jan. — Z Pezinku w Uhřích; 1793.

Dwoji kázání o stálosti w náboženství VI. 2005.

Borowicka, Jan Anton.

Kwěty VI. 1162. i. 1588. d.

Borowský, Blažej, z Borowna. — Děkan w Nowém Kolině, pak 1607 w Chrudími, kdež básněmi latinskými od obywatelů uwítán 24 Dubna; w r. 1620. 20 Dubna odstoupil na faru do Dašic a později do Holohlaw. Byl muž oswicený a s učenými muži wěku swého spřátelený.

1. Knižka o powětří země české IV. 818.

2. Hypomnema epistolarum. Wýklad řeči epistolních IV. 1541.

3. Dewatenácte kázání o pokání IV. 1617. a.

4. Troje kázání o umučení a wzkříšení IV. 1617. b.

5. Reč učiněná atd. IV. 1617. c.

6. Valete etc. IV. 1617. d.

7. Processus aneb wypsání slawného pohřbu p. Albrechta W. Smiřického IV. 1692. a.

8. Manipulus concionum funebralium IV. 1692. b.

9. Kázání nad Jiřím Zárubau IV. 1692. c.

10. Hádání člověka s pokušením IV. 1899.

Borowský, Hawel, viz **Hawlíček.**

Borový, Anton. — Školní učitel we Zlaté koruně; 1792.

1. Zrcadlo pošetilostí VI. 783. a.

2. Zrcadlo příkladů etc. VI. 783. b.

Boršický, K.

Prispěl k Hyllosu VI. 737.

Bosák, Jan z Chyše. — Kazatel Plzenský (1555). Rozdílů: od Jana Bosáka, který o 60 let dříve psal.

1. Enchiridion IV. 1258. a.

2. O moci boží a církwe jeho IV. 1258. b.

Bosák, Jan. — Bratr český, okolo 1496.

1. Matrikát proti mistrům Pražským III. 718.

2. Proroctví o zlém přijetí majícím roku 1490, 1500. III. 906.

Bosák, Kliment; 1607.

1. Písničky tři IV. 60.

2. Kancionál IV. 119.

Bosan, František. — Měštěnin Čáslavský, w 17. století.

Descriptio cinaw čtyr potentatůw etc. V. 328.

Boskowský, viz **Kauble,** Jos. Alois.

Božan, J. Josef — Farář Chraustowský; 1719. Slawíček rajský V. 117.

Brandeys, Wáclaw. — Narodil se we wsi Malých Petrowicích u Týniště r. 1807. Chodil do školy we Woderádech, potom do

hlavní školy a gymnasium w Králové Hradci, do filosofie w Litomyšli (s Braunerem a Klácelem). R. 1828 - 1831 studował bohoslów w Hradci Králové; 24 Čerwna 1832 na kněžství poswěcen, dostal se prozatím za kaplana do Týniště, r. 1833 do Třebechowic. R. 1846 w Listopadu přišel za administratora do Sedlohowa, r. 1847 w Březnu za administratora do Dobřan, w Září pak téhož roku wrátil se zase na swé místo do Třebechowic.

We Kwětech IV. 496. k.

Braxatoris, Karel (Sladkowič). — Kazatel w Tasařích w Uhřích, 1837-1846.

Hodiny s Bohem VI. 2452.

Braxatoris, Ondřej. — Učitel hlavních mišenských škol národních w Krupíně; 1810. Letopisowé Krupínští VI. 1013.

Brayer. — Studující.

Prispěl k Čechoslavu VI. 73.

Breisl, Josef W. — Kněžem učiněn w Prošinci 1837; kaplan w Klecanech w Kaufimsku, Česká Wčela VI. 496 m. — Časopis pro katolické duchowenstwo VI. 1125. c.

Brendl, R. D.; 1703.

Žiwot sw. Petra mučedníka, řádu kazatelského V. 1309.

Březan, Wáclaw. — Spráwce archiwu Třebonského za času pana Petra Woka z Rosenberka († 1611) a pana Jiřiho ze Šwamberka. Z více historických děl jeho zachowaly se toliko:

1. Padesátý letopis etc. p. Wiléma Rosenberského IV. 505. a.

2. Registrum listů na pány ze Šwamberka se wztaňujících IV. 505. b.

3. Rozemberaké kroniky krátký wýtah IV. 505. c.

z Březowé, Wawřinec (Březina). — Naroden asi r. 1365; stal se mistrem swobodného umění w učení Pražském r. 1394. Byl později dwořeninem krále Wáclawa IV; w čas Husitské wálky zdržowal se w Praze, kdež w rozepřích mezi rozličnými stranami sám také znamenitě bral aučastenství, jmenowitě při ssazení Sigmunda Korybuta roku 1427. Žiw byl ještě r. 1437.

1. Historia de bello hussitico, insertis non nullis bohemice IV. 506.

2. Kronika o Římských císařích (z lat.) II. 74.

3. Jana Mandevilly cesta po swětě (z něm.) II. 79.

4. Snář. Somnium Slaidæ (z lat.) II. 165.

Bridel, Fridrich. — Naroden we Wysokém Mýtě 1619. Jesuítá, pilný obracowatel na katolickau wíru, co missionář horních krajín we Hradecku, Boleslawsku, Chrudimsku a Čáslawsku. Umřel 1680.

1. Křestanské učení weršemi wyložené V. 174.

2. Stůl páně V. 724. a.

3. Zástupce duší w očistci (z lat.) V. 724. b.

4. Katechismus V. 724. c.

5. Duše w očistci V. 724. d.
 6. De miraculis ad fontem S. Wenceslai in Bavaria (z něm.) V. 1180.
 7. Žiwot sw. Jana prvního paustevníka w Čechách V. 1269. a.
 8. František sw. Xaverius (přel.) V. 1269. b.
 9. De sancto Liborio (z něm.) V. 1269. c.
 10. Jiskra sláwy Swato-Prokopské V. 1269. d.
 11. Johannis Nadasi annus Marianus (z lat.) V. 1417. a.
 12. Johannis Nadasi divinum divini amoris (z lat.) V. 1417. b.
 13. Jodoci Kedd hortus Getsemani (z lat.) V. 1562.
- Brikei** z Lieka. — Narozen w Kaurimě; stal se bakalářem swob. umění w Praze r. 1508; mistrem 1513, načež byl některý čas (okolo 1515) professorem w universitě; r. 1520 jmenován konšelem Wětšého města Pražského, tehdaž spojeného; r. 1524 wsazen s jinými konšely do wězení spůsobením Jana Paška z Wratu; později byl písařem saudu komorního; r. 1534 sekretář úradu heitmanského; umřel r. 1543.
1. Sententiae philosophicae t. j. Naučení mudrcůw etc. IV. 726.
 2. Práva městská IV. 930.
 3. Titulové stawu duchowního a swětšého IV. 1133.
- Břístewský**, Wácslaw D. 1840.
Česká Wčela VI. 1008 f.
- Brněnský**, Jiří Mikuláš; 1567.
Začátkowé umění matematického IV. 741.
- Brodský**, Simon; 1573.
Wýklad na desatero boží IV. 1504.
- Brosius**, Wácslaw, děkan w Litomyšli a Hradci Jindřichowě; 1589–1599.
1. Jiříka Šerera křesťanské wojenské kázání (z něm.) IV. 844. 1599. c.
 2. Wýstraha všem wěrným Čechům etc. IV. 1333.
 3. O přijímání swátosti těla a krwe páně, rozmlauwání IV. 1356. a.
 4. Ohlášení se proti pikartskému netopýři IV. 1356. b.
 5. Jakuba Feychta pět kázání (z něm.) IV. 1599. a.
 6. Kázání o slawném swátku těla božího IV. 1599. b.
 7. Jisté umění a zaklínání proti střelení etc. (z něm.) od Jiřího Šerera IV. 1599. d.
- Brotec**, Wácslaw Josef, děkan w Počátkách; 1715.
Archa umluwy nowého zákona V. 918.
- z Brozáněk**, Lew Sigmund; 1619.
Witání k šťastnému přjezdu Fridricha falckrabí IV. 462.
- Brtwín**, z Ploskowic, Jan; 1540.
Knížka o spůsobu a žiwotu křesťanském a o pořádku s strany hospodářstwi IV. 858.
- Brunweikar**, Stillfrid Podhorský; 1625.
Christi theantropi mediatoris nostri etc. t. j. o jediném prostředníku Kristu V. 684.
- Brunewik**, Zachariáš. — Narozen w Praze; r. 1604 kaplan u sw. Jindřicha, pak farář w Žatci, děkan w Prachaticích; kwetl do r. 1633.

1. Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. j. Starožitnost křastu wečeře páně IV. 1417. a.
 2. Srownání dwau tyranů církwe IV. 1417. b.
 3. Zrcadlo kacířstwi IV. 1422. 1620. p.
 4. Kázání rozličná IV. 1620. a—o. q—s.
 5. Zrcadlo zkázy města Jerusalema IV. 1884.
 6. Spis potěšitelný rodičům pro odchod dítek w w této morní ráně (r. 1613) IV. 1889.
 7. Pharmacopoeia etc. apateka a sklad lékářstwi duchowního i tělesného V. 1389.
- Bruno**, Kartuzian z Gaminku w Rakausích; 1526.
Žiwot sw. Reginy III. 917.
- Brůžek**, L.
Přispěl k Českoslawu VI. 739.
- Budowec**, Wácslaw z Budowa. — Narozen w Praze 1547. Projel celau téměř polední Ewropu; byl u wyslanstwi w Constantinopoli s hrabětem Sinsendorsem; byl dworským raddau u Rudolfa II, raddau při appellaci a nejwyšším berníkem králowstwi. Uměl mimo ewropejské tehdaž obwyklé řeči též arabskou a tureckau. Horliwý český bratr; sám na swých statech kázawal; r. 1608 on nejwice lid k Matiašowi bratru Rudolfowu potáhl, u Rudolfa r. 1609 swobodu náboženstwi wymohl; byl jeden ze 24 defensorů strany pod obojí, později jeden z direktorů králowstwi českého w pozdwiwnutí proti Ferdinandowi II. Stát na Staroměstském rynku 1621. 21 Čerwna.
1. Acta a příběhowé, kteří se dáli od tři stawů králowstwi českého pod obojí od roku 1608 až 1610
 2. Anti-Alkoran IV. 1428. a.
 3. Horologium lunare t. j. měsíční kompast IV. 1428. b.
 4. Horologium solare t. j. sluneční kompast IV. 1428. c.
 5. Kontrfekty dwa: mesiáše a Antikrista IV. 1428. d.
 6. Harmonia o starém a nowém zákonu IV. 1428. e.
 7. O přediwých proměnách we swětě IV. 1428. f.
 8. O odpadcích IV. 1428. g.
 9. O rytíři křesťanském IV. 1428. h.
- Podíl při Apologii stawů pod obojí IV. 1065 d. β.
- Bulla**, Fr. Jindř. — Pražan; sprawce diwadla; 1785.
1. Odběhlec z lásky synowské (z něm. přeloženo) VI. 606. a.
 2. Služebník lhář IV. 606. b.
- Burda**, J. Pelhřimowský. — Farář we Welikých Kněžicích; 1616.
Knížka welikých potěšení plná etc. (přeložena z lat. IV. 1909.
- Burger**, Kajetan; 1715.
Nowý starý Simeon etc. Kázání V. 919.
- Burger**, Wojtěch. — Administrator w Jirnách; 1730.
Plast strdi a roj wčel sw. Jan Nepomucký V. 958.
- Burgerstein**, Josef; 1846.
Deklamowánky a písně VI. 352.
W České Wčele VI. 496. m.— W Kwětech VI. 913. c.

Burian, Tomáš. — Narozen w Praze dne 5 Čerwna 1802. Chodil do školy k sw. Štěpánu, kdež se již tehdáž dwakrát za týden důkladně učilo česky čísti, psáti i počítati, později však ke swaté Trojici čili k Trinitářům, kdežto se německému jazyku učil. Léta 1810 umřel mu otec, po jehožto smrti matka se stala hospodyní pana Jana Jeníka rytíře z Bratřic. Léta 1812 přišel na gymnasium, po smrti matky však (1815) pro nedostatek dán na řemeslo. Opustiv je dne 26 Listopadu l. 1816 dobrovolně obral staw vojenský, a sice při pátém pluku dělostřeleckém, právě tenkrátě pro Uhry zaowá sestaweném. Pro pilné učení stal se 1 Čerwna l. 1817 naddělostřelcem. Jsa co woják po dvě léta w Praze, pilně četl české spisy a přidowal se grammaticke české Nejedlého. Léta 1818 přišel se swým práporem ležením do Terezína, odtud pak z jara l. 1819 do Peště a na podzim téhož roku do tamější plukovní školy. Wyučiw se aritmetice, geometrii a ostatním dělostřelci potřebným naukám stal se 1 Kwětna l. 1821 pumowníkem (bombardérem), pročež do Wídně ke sboru se odebrati musel. We výborných školách tohoto sboru naučiw se wšem naukám nižší i vyšší matematiky, mechaniky a fysiky, chemie, wojenského pewnitelství, reysowání a ostatním dělostřelci vyšší hodností potřebným wědám s dobrými výsledky, stal se 24 Dubna l. 1825 ohněstrojem (Feuerwerker). Z jara l. 1828 přišel opět do Peště k powěstným, tam wykonáwaným skaumáním dělostřeleckým, a odtud na podzim opět do Wídně, kdežto ještě t. roku co učitel geometrického reysowání, polního pewnitelství a dělostřelecké nauky do školy druhého pluku dělostřeleckého, we Wídni ležícího, dán byl. L. 1830 pozwalo jej ředitelství Nowoměstské za Wídni ku přijmutí professury jazyka českého na téže akademii, wystaupením k pluku tehdejšího setníka M. Poláka uprázdněné; kterauž přijaw powýšen byl 10 Dubna l. 1831 za poručíka při 11 pluku pěším arciknížete Ruinera. Na tomto ústawu učiw po 6 let jazyku českému, byl 11 Kwětna 1837 powýšen za nadporučíka při 11 pluku pěším (nyní knížete Felixe Šwarcenberka), po šestiletém pak témže auřadowání stal se 12 Kw. l. 1843 setníkem při prwním pluku pěším (nyní císaře Františka Josefa). Dříve než se stal setníkem, byl již na podzim l. 1842 za welitele setníny w témže ústawu ustanowen, kterýžto krušný, strasti a trampot plný auřad po 7 let a 4 měsíce zastáwal, až pak

po wystaupení do pensí plukowníka M. Poláka co generála, jeho místo co stábního oficira zjail wždy ještě jakožto nejstarší setník w ústawu.

1. Ausführliches theoretisch-praktisches Lehrbuch der böhm. Sprache für Deutsche VI. 86.
2. Malá chrestomathie, (wyňatá z mluwnice jeho pod 1.) VI. 87.
3. Služebný předpis pro sprostého wojáka, swobodníka a bubeníka c. k. pěchoty (přel.) VI. 1451. a.
4. Cwičení se we zbrani (přel.) VI. 1451 b.
5. Předpis služby při c. k. jízdě (přel.) VI. 1451 c.
- W Časopisech: Casopis česk. Museum VI. 150 a. 1140. f. 1455 a. — Kwěty VI. 1008, k.

Burius, Jan Krupinský. — Slowák; kněz; 1689.

Piseň w Kuncionale V. 86. (pochybno složena-li od něho čili syna jeho, též Jana, kněze Bystrického).

Burka, Anton; 1842-1843.

We Wěle VI. 913. d.

Bydžowský, Jiří. — Mistr umění okolo 1654. Kronika Mladoboleslawská V, 309.

Bydžowský, Marek z Florentina (Moravns).

— Stal se bakalářem swob. umění na universitě Pražské r. 1559. 1 Řij. mistrem 1565. 21. Srp. professuru w universitě Pražské zastáwal od r. 1569 až 1604; přednášel obyčejně fysiku, někdy tuším také dějiny české; za děkana fakulty filosofické wolen byl w letech 1570. 1571. 1574. 1580. 1584; mistoděkanem byl r. 1574; rektorem university šestkrát w letech 1589. 1590. 1594-1596. 1602. We vysokém stáří oženil se wzaw sobě wdowu po měšťanu a sládkowi Pražském, jménem Kateřinu Sliwenskau, jejíž žiwuost odtud nastaupil, z úřadu professorského wystaupiw (r. 1604). O odewzdání wěcí a počtů sobě w rozličných úřadech akademických swěřených, měl delší rozepří s ostatními professory, která se teprw roku 1610 skončila přátelským narownáním. Umřel r. 1612. 15 Září.

1. Žiwot císaře Maximiliana II. IV. 432. a.
2. Diarium sub Rudolfo rege IV. 432. b. 436.

Bydžowský, Pawel. — Farář u sw. Hawla w Praze; 1534-1543.

1. Zjewení sw. Jana IV. 1211.
2. Tractat s kruzifixem pod titulem: Čechowé milí etc. IV. 1228. a.
3. Tyto knížky tré w sobě drží etc. IV. 1228. b.
4. Knížky o přijímání těla a krowé pána našeho J. K. IV. 1228. c.
5. Tato knížka tré ukazuje etc. IV. 1228. d.
6. Dětátka a newinátka i hned po křtu tělo a krew boží etc. přijímati mají IV. 1228. e.
7. Tento spis ukazuje, že biskupowé biskupa etc. poswěcowati mají IV. 1228. f.
8. Křestanské wíry upřímné o těle a krowi boží wyznání IV. 1228. g.
9. Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w český jazyk přeložený etc. IV. 1754.

Bydžowský, František Victor; 1756.

Dwojnásobné království Ježíše V. 814.

Bydžowský, Wáclaw Posthumus; 1570.

Byšický, A. L. — Učitel školní w Karlšteině 1825, potom na hlavní škole w Jindřichově Hradci.

1. Německá mluvnice VI. 112.

2. Důkladné uvedení k početnímu umění VI. 1394.

3. Bolestná křížová cesta (přel.) VI. 2371.

Bzenecký, Wáclaw.

Paměti města Kyjowa IV. 478.

Cadaverosus, Jan Kaurimský; 1594.

Život Tobiaše. a Jana Husa traktat o manželství. Item Sw. Augustina kázání manželům učiněné IV. 1470.

Caepola, Izaiáš; 1579.

Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.

Camillus, Izaiáš Wodňanský; 1616.

Kázání patero o slovu božím IV. 1644.

Campanus, Jan, Wodňanský. — Dosáhl

mistrowství w učení Pražském roku 1596.

7 Říj.; byl r. 1598 správcem školy w Králové Hradci, r. 1599 u sw. Jindřicha w Praze. R. 1605 powolan ku professuře do kolleje Karlowy, přednášel řecké a latinské

klassiky, jakož časem i dějepis český. Básněmi swými latinskými prošel netoliko w Čechách, nýbrž i w cizině. Úrad děkanství fakulty filosofické zastával w letech 1605,

1607, 1608, potom 1614 od sw. Jiří, 1615 od sw. Jiří, 1618 od sw. Hawla. Na

rektorství zvolen byl r. 1612. 20 Unora. Po Bělohorské bitvě, když zvolený rektor,

mladý pán Karel Hilprandt z Walterskirchen, důstojenství toho nepřijal, byl prorektorem

od sw. Hawla 1620 až do sw. Jiří 1621. potom opět rektorem až do sw. Hawla

1621. Po odewzdání akademie Karlowy Jesuitům (1622. 14 Listop.) přestaupil ku

katolické wíře; w málo dnech však na to umřel (1622. 13 Prosi.) a slavně od Jesuitů

pochowán w kapli Božího těla na Do-

bytěm trhu.

Násilně unešen JUDITY dcery císařské od knížete

Břetislawa. Hra diwadelní IV. 233.

Campanus, (Campanius?) Jan, Kutnohorský,

farář Wlastibořický, 1616, 1617.

1. O ráně morové IV. 904.

2. Kázání strašlivé o zkáze Jerusalema IV. 1647.

Campanus, Matiaš Kutnohorský.

Duchovní spásitelný poklad etc. Příd. 3.

Candidus, Sixt. — Děkan Kutnohorský, 1473

— 1589.

1. Diurnal IV. 209.

2. Výklad na modlitbu páně IV. 1509. a.

3. Výklad na život Tobiaše IV. 1509. b.

4. Kázání o země třesení IV. 1597.

Carchesius, Jan. — Narozen w Třeboni;

farář w Kostelci blíž Náchoda 1614. 1615.

žiw ještě r. 1634.

1. Rytmowé na smrt p. Doroty Spátowé IV. 196.

2. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smitčickým

IV. 1696.

3. Werše na pohřeb Henricha Straky z Neda-

bylic V. 198.

Carchesius, Martin, jinak Kraus z Krausen-

thalu. — Pisář radní Starého města Praž-

ského, r. 1602, jak o sobě prawí, již w

sešlém věku, 38 let rozličné úřady zastáwaw.

1. Historia o doktorowi Janowi Faustowi IV. 626.

2. Knížka obsahující staw městský etc. IV. 730.

3. Flagellum Judæorum. Bič židowský IV. 1372.

Carion, Wáclaw. — Farář w Konojedech;

1614.

Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smitčickým

IV. 1699.

Carolides, Jiří z Karlšperka. — Narozen

1579; mistr učení Pražského, sudí zemský;

počta latinský od Rudolfa II korunowaný.

Psal latině a česky. Umřel 1612.

1. Preparatio pueritiæ; nawedení mladistwého

wěku etc. IV. 211. a.

2. Precatio Mathiæ regis Ungariæ IV. 211. b.

3. Dialogus tragicus etc. Žalostné duše s tělem

rozmlauwání IV. 211. c.

4. Modlitba ranní i wčerní IV. 211. d.

5. Sententiæ morales IV. 211. e.

6. Chluba podagry (z lat. Wilibalda Pirkhei-

mera) IV. 218.

Cechner, Jeronym. — Benediktin w Emau-

zích; český kazatel; 1766.

Centifolia rosa mystica. Růže stolistá etc. V. 1042.

Cember, Jiří.

Oltářik modlitební. Příd. 4.

Cenglerus, Ondřej. — Kněz církwe Ružem-

berské w Liptowě okolo r. 1588.

Přeložil jednu píseň z maďarského V. 86.

Cerveli, Nivard. — Kněz řádu Cisterckého;

1738.

Golgothejský etc. winný kmen nejsw. kříže V. 990.

Cibulka, Josef. — Narozen w Praze 1796.

17 Kwětna; stal se knězem 1818. 12 Srpna;

děkan w Diwišowě w Kaurimsku.

Kázání na den radostného prohlášení obnowe-

ného wánočního jitří VI. 2048.

W České Wěcle VI. 496. m. 597. g.

Cichoreus wiz Čekanka.

Cikada (neb Kodeda), Jan Wáclaw. — Dě-

kan Tábořský; stal se r. 1605 audem kon-

sistoře strany pod obojí; r. 1609. 22 Ledna

jsa farářem u sw. Jiljí w Praze, opět do

konsistoře za auda jmenowan jest, od císaře

s však 30 Čerwence tohož roku při obnowě

konsistoře od stawů s jinými wylauđen.

1. O bohu prawém IV. 1376

2. Cesta k životu wěcnému IV. 1622. a.

3. Kázání o těle a krvi páně IV. 1622. b.

4. Kázání nad mrtwým tělem Anny dcery pana

Wáclawa Samce ze Stráže IV. 1687. a.

5. Kázání nad mrtwým tělem Alžběty z Wald-

šteina IV. 1687. b.

6. Autočistě křesfana wěrného IV. 1875.

7. Modlitby IV. 1974.

Cikanka, P.; 1843.

W Čeſke Wěcle VI. 496. m.

z Cimburka a Towačowa Ctibor (Stibor.)—
Heitman markrabství moravského; umřel
1494.

1. Kniha Tawačowská III. 291.

2. Sbířka psaní 1470—1445.

z Cimburka a Towačowa Jan; 1440—1445.
Sbířka psaní ku kapitole Olomucké III. 482.

Cink, Aloys Sudimír; 1839.

We Wěcle VI. 496. m.

Cippelius, Jan Leopold. — Narozen we
Slaném 17 Čerwna 1753; děkan we Mnišku
kanovník u Wšech swatých; umřel 16 Unora
1826.

1. Překlad Quinta Curtia VI. 915.

2. Reč pohřební o Marii Terezii VI. 2073.

Cisář, K. Boř. — Narodil se dne 7 Čerwna
1802 w Kařimí. Študowal na gymnasium
w Slaném až do r. 1820. R. 1821 wstau-
pil do filosofie na wysokých školách Praž-
ských, r. 1823 tamže do bohoslowí. Na
kněžství wysvěcen 14 Srpna 1826 poslán
jest jako kaplan do Budyně, odtud r. 1827
co kooperator do Wosowa, kdež se r. 1834
stal farářem.

Wýbor swatých a oswícených modliteb VI. 2431.

Cithard, Matiaš. — Dworský kazatel; 1564.
Kázani nař tělem mřiwým Ferdinanda I IV. 1671.

Civilius (Dwořák?) Jan, Lomnický. — Kantor
Mělnický; 1582.

Pisničky IV. 82.

Codicillus, Petr, z Tulechowa (Sedlčanus).

— Stal se bakalářem na učení Pražském r. 1552
potom cestowaw nejspíš w cizině, mistrem
1561. Hned druhého roku na to (1562)
powolán byl za profesora w koleji Kar-
lowě; byl wýtečný w řecké literatuře a w
astronomii, o řízení university i nižších
škol zaslužilý. Děkanem fakulty filosofické
byl r. 1564 a 1565; rektorem po osm let
(1572. 1582—1588). Umřel r. 1589. 29 Září.

1. Vokabulář latinský, český a německý IV. 33.

2. Písňe na epístoly a ewangelia IV. 86. a.

3. Písňe pobožné IV. 86. b.

4. Písň urozenému pánu J. z Paumberka IV. 180.

5. O hrozně podiwné kometě 1572 IV. 760. a.

6. O hrozně a přediwáné kometě r. 1577. IV.
760. b.

7. Spis o kometě wlasaté r. 1582 IV. 760. c.

8. Kalendáře IV. 760. d.

9. Wyšetřená a ohledaná kometa IV. 1765.

10. O artikulech wiry IV. 1297.

11. Předmluwa k wýkladu modlitby páně Rwa-
čowského IV. 1506.

12. Symbolum sw. Athanasia IV. 766.

13. Modlitby nábožné IV. 1949.

Colens, Jakob. — Narozen w Plzni 1566;
Jesuita; studowal w collegium Romanum,
byl kazatelem 20 let, a sice drahný
čas u sw. Jakuba, a mnoho rodní ku ka-

tolické wěře obrátil; potom byl rektorem
kolleje Krumlovské, odkudž r. 1618 na
rozkaz stawů pod obojí ustaupiti musil.
Umřel w Praze r. 1623.

1. Pinella Lukáše spis o powinnosti řeholní
(přel.) IV. 593.

2. Těhož rozjimání o sedmi cnostech Krista
(přel.) V. 1383. a.

3. Roberta Bellarmina Uměň křesfanské (z lat.)
V. 1383. b.

4. Lud. Blozia Instructio ad perfectionis studio-
sos (přel.) V. 1383. c.

5. Rob. Bellarmina Nebeský řebřík (přel.) V.
1383. d.

Collinus, Matuš z Choteřína. — Narozen w
Kařimí, studowal we Wittenberce pod Me-
lanehtonem, kdež dosáhl mistrowství; odtud
r. 1542 powolán do Prahy nastaupil pro-
fessuru řeckých a latinských klassiků, zalo-
ženau a nadannau od doktora France z Krá-
lowy hory. Dwadcetiletým přednášením to-
hoto předmětu rozšířil oblibu pro humanistická
studia w Čechách, kteráž se odtud horliwě
odě wšech wzdělanců pěstowala. Umřel r.
1566. 4 Čerwnu w tak nazwané Angelské
zahradě w Jindřišské ulici, kterauž mu da-
rowal proslulý Měcen pan Jan z Hodějowa.
Řek Jakob Paleologus postawil mu pomník
w Carolinum, kterýž posud stojí.

Grammatica latina cum exemplis et significatio-
nibus Bohemicis IV. 13.

Columella, Josef, Stříbrský. — Roku 1605
správce školy w Ronšperce, r. 1606 w
Budyni.

Hystória o Isákowu ženění IV. 1478.

Conradus, wiz Konrad.

Constantinus, Petr ze Břehu. — Hwězdář,
1604—1607.

1. O nowém naprawěněni kalendáří zpráwa jistá
gruntowná (přel. z něm.) IV. 771.

2. Kalendář IV. 780.

Constantius, Jiří, wiz Konstanc.

Crabath, F. — Filosofie a theologie doktor,
kanovník na Wyšehradě, notarius, a při
hlavní Teynské färe nejstarší wikář; narozen
14 Září 1757.

Kázani o ceně křesfanské sprawednosti IV. 2013.

**Crinitus, (wlastně Wlasák), Dawid z Hlawa-
čowa.** — Narozen w Nepomuku 1513; la-
tinský básník; přičiněním Jana z Hodějowa stal
se pisarem městským w Rakownice; později
od Maximiliana II co básník korunowan, a
do stawu pozdwižen r. 1562; umřel 1586.

1. Davidis regis et prophete psalmi septem IV.
112.

2. Hortulus animæ IV. 156.

Crinitus, Sigmund Stříbrský. — Farář u sw.
Mikuláše na Malé starně; zwolen za admini-
stratora strany pod obojí r. 1614. 16 Čerwna.
Byl nim až do r. 1619.

1. Spis o manželstvu IV. 128.
2. Spis o osobě Krista pána etc. IV. 1386.
3. Spis o artikuli wíry: Wstoupil do pekla IV. 1415.
4. Rozjímání žalmů 31 a 80. IV. 1518. a.
5. Spis o artikulích: Wstoupil do pekel etc. IV. 1518. b.
6. Výklad na žalm 91. IV. 1518. c.
7. Amuletum Christianum proti moru IV. 1854. a.
8. Radda spasitelná etc. IV. 1854. b.
9. Diarium christianum, Křesťanské dílo denní etc. IV. 1854. c.

Cultrarius, Matěj Žatecký. — Farář w Rokycanech. 1616–1619.

1. Píseň w truchlosti ducha složená IV. 144.
2. Kázání proti kostelním a reliquiím papežským IV. 1654.

Cwrkynský, F.

Prispěl k Hyllosu VI. 737.

Cyklowský, Jiřík. — Český bratr.

Píseň w kancionálu III. 48.

Cyklowský, Ondřej. — Český bratr.

Píseň w kancionálu III. 48.

Cymer, J.

Prispěl k Čechoslavu VI. 739.

Cyrillus, Jan Třebický. — Narozen 1566;

bratr český; kněz; při obnově konsistoře strany pod obojí po vydání majestátu zwolen za konsistoriana (1609. 7 Říj.); r. 1618 stal se kazatelem kaple Betlemské, r. 1619 seniorem z kněží bratrských při konsistoři. Po bitvě Bělohorské vypověděn byl r. 1621 w měsíci Prosinci ze země. Byl tehán Komenského; vystěhowal se do Lešna 1628. Umřel r. 1632, 30 Kwětna, poražen byw mrtwici, když právě kázal.

1. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1725.
2. Každodenní cwičení se w pobožnosti IV. 1988.
3. Bartoloměje Bitnera Enchiridion consolatorium (přel.) V. 708.

Cyrus, Matěj. — První senior konsistoře

Pražské z jednoty bratrské; zwolen po udělení majestátu císaře Rudolfa 1609, 7 Října téhož roku 4 Prosince uведен za kazatele do kaple Betlemské, postaupené tehdaž bratřím od university; muž učený a výmluvný; umřel 1618, 16 Března, stár jsa 52 let; pochován w Betlemě.

1. Historie o plawení se do Ameriky (přelož. z lat. společně s Pawlem Slovákem) IV. 649.
2. Artium univrsarum etc. Kázání při pohřbu Petra Woka z Rosenberka IV. 1688.

Čacká, Marie; 1838–1844.

We Kwětech VI. 496 k. — We Wěle VI. 496. m.

Čakert, Tobiáš. — Narozen w Dačicích na Morawě r. 1669. Jesuita, professor humanitatis, křesťanského náboženství kazatel po 14 let; umřel w Jičíně 1728.

1. Wýtah žiwota a ctností sw. Josefa V. 1320. a.
2. Wýtah žiwota a ctností sw. Anný V. 1320. b.
3. Přemož sebe samého (z lat. Jiř. Iwánka) V. 1485 a.

4. Pawla Barriho tři dnowé Swatomila (přel.) V. 1485. b.

5. Dies sacer, festus et profestus V. 1611.

Čapek, Jan Alexius, Wysokomýtský. — Alumnus 1660.

Jana Nadasy Annus Christi Crucifixi. Rok ukřižovaného Boha Ježíše V. 1414.

Čapek, František. — Kaplan we Hradišti; 1738.

Nomen et omen etc. Jméno s skutkem otce w synu etc. V. 992.

Čapek, Wojtěch Wáclaw; 1731.

Starobylá lázeň Mikulášská u Wysokého Mýta V. 332.

Čaplowiě (Csaplowics), Jan. — Šlechtic slovenský, narozen 1780. Umřel 1847. 29 Kw. Slovenské werše VI. 296.

Čarnowský, Sigmund; 1660.

Kalendář V. 534.

Časlawský, Fr. Sam. — Mnich 1671–1781.

1. O původu a wíře Mahometa V. 383.
2. O ceremoních sedmi swátostí V. 1113.
3. W krátce sepsaná knížka o potupení swětských marností V. 1424.

Částka, Ferdinand Josef zé Sternsteina. —

Doktor lékařství 1698–1736.

1. Čest a sláva Wysokomeytská etc. t. j. weypis rozhlášené lázně V. 557. a.
2. Wypsání Swatoňowských lázní V. 557. b.

Čech, Jan. — Kazatel w Bayrutu (byl-li Čech?)

1536.

Knížka křesťanských pohádek IV. 1223.

Čech, Jan Melichar. — Farář u sw. Ducha

w Praze, 1730.

Archa páně etc. nebo sw. Jan Nepomucký etc. V. 952.

Čech, Iwan; 1843.

We Kwětech VI. 496. k.

Čech, Mikuláš Pražský; 1570.

Pawla Rostochy Sewerinenského spisowé aneb traktatowé etc. (přel.) IV. 1302.

z Čechtíc, Bohuslaw. (Deo solemnisa de Czechitzic). — Na počátku 16 století.

Sbírka rozličných spisů starších od něho učiněná III. 732.

Čejka, J. — Doktor lékařství w Praze, aud

sboru musejního pro řeč a literaturu českou; r. 1848 poslanec sněmu říšského od okresu Bydžowského.

Janka Draškowiče Starší dějepis a nejnovejší literaturná obnowa národu ilirského. (Překlad.) VI. 986. — W Časopisech: Česká Wěla VI. 496. m. 913. d. 1076 d. — Kwěty 559 g. 913. c. 1067. q. Wlastimil 1008. 1473. s.

Čekanka (jinák Cichoreus), Tobiáš. — Na-

rozen w Hradci Králowé; byl učitelem při škole u sw. Jakuba w Kutnéhoře. Staw se knězem r. 1615, byl nejprwé kazatelem tamže, potom farářem w Rozhovicích, kdež se oženil r. 1618, 23 Října, konečně děkanem w Poličce, kdež ještě přebýwal roku 1622. 11 Listopadu.

1. Sprostý výklad žalmu 83, V. 824.
2. Ignis fatuus V. 1373.

Čelakowský, František Ladislaw. — Narozen

we Strakonících 7 Března 1794; byl bibliotekářem u knížete Rudolfa Kinského; zastával professuru řeči a literatury české na universitě Pražské 1835–1837; r. 1843 stal se professorem slowanské filologie na universitě Wratislavské; r. 1849 powolán za profesora téhož předmětu na universitu Pražskou.

1. Česká dobropísemnost VI. 56.
2. Krátká mluwnice německého jazyka VI. 90.
3. Příslowí slowanská VI. 144.
4. Smíšené básně VI. 294. a.
5. Slowanské národní písně VI. 294. b.
6. Litewské národní písně VI. 294. c.
7. Ohlas písní ruských VI. 294. b.
8. Ohlas písní českých VI. 294. c.
9. Růže stolistá VI. 294. e.

10. Spisy básnické (wydané nákladem Matice VI. 294. g.

11. Waltera Skotta Panna jezerní (z anglick.) VI. 552. 835.

12. Herdera Listowé z dáwnowěkosti (z něm.) VI. 578.

13. Göthe: Marinka (z něm.) VI. 661.

14. Trestní zákon w přestupcích nupadkowých VI. 1684.

15. Swatého Augustina: O městě božím (z lat.) VI. 1735.

16. Příspěwek k Hlasům Wlastenců 1832 VI. 313. 469.

17. Těž r. 1835 VI. 318.

W Časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496. h. 559. d. 564. c. 599. f. 932. e. 1067. i. 1176. a. — Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. 1125. c. — Kwěty 496. k. — Wčela 496. m. 559. h. — Wěnc 521. — Čechoslaw 597. d. — Dennice 599. i. 600. f. — Wlastimil 599. r. — Krok 932. e.

Redigował: Českau Wčelu VI. 746. Dennici neb Noworočenku na r. 1825 (společně s Chmelan) VI. 766. Pražské Ncwiny VI. 1093.

Čendekowie, Pawel; 1838,

We Kwětech VI. 496. k.

Čeněk, Josef z Wartenberka. — Narozen 1765. 11 Čerwence w Nowém Bydžowě; swobodnych umění a filosofie doktor; kanownik a děkan Králowéhradecký infulowaný, a dozorce školní, posléze kapitolní děkan chrámu hlawního w Salcburku; umřel 1843.

25 Kwětna.

1. Wyswětlení a přidawek ku katechismu VI. 1826.

2. Kázání nedělní VI. 1961. a.

3. Kázání postní VI. 1961. b.

Psal do Přitele Mládeže VI. 1260. 1874. 1889.

z Čenkowa wiz Flaxus.

z Čenowa wiz Wlček.

Čepelák, Al.; 1844.

Černý Bedřich, od Karoliny Pichlerowé (přel. z něm.) VI. 893.

Čermák, Antonín. — Narozen w Litomyšli 1776. 31 Kwětna. Studia wykonaw w Praze, dosazen r. 1800 do Hermanic na Litomyšlsku za faráře, později odtud do Dolního Aujezda. Umřel r. 1827 (?).

1. Nedělní kázání VI. 1951. a.

2. Kázání na swátky zaswěcené VI. 1951. b.

3. Kázání na dny rozličných swatých VI. 1951. c. W Časopisech: Wčela VI. 496. m. — Dobroslaw VI. 588. e.

Čermák, Jan Ondřej. — Filosofie doktor a hwězdář we Krakowě; 1654.

Králowský kalendář etc. V. 532.

Čerňanský, Jan. — Narozen w Rajci, městčku Trenčanské stolice r. 1709; kněz Dolno-Střihowský; umřel 1766.

1. Pořádek spasení V. 181.

2. Žalostné wypsání pádu a wywrácení Lissabony V. 224.

Čerňanský, Samuel. — Syn Jana Čerňanského; narozen we Hnaušti, stolice Malohontské 1759; kněz Bátowský, muž oswicený, we fysice a zeměpisu zběhlý, přirozený mechanik; umřel 1809.

1. Nábožné písně od Gellerta (z něm.) VI. 215.

2. Příběh šwedské hraběnky VI. 778.

3. Beňowského památné příhody (přel.) VI. 1052.

4. Agenda (wydal společně s Hamaljarem a Strakau) VI. 2116.

Čerňohauz, František. — Narozen 15 Ledna 1850 w Turnowě nad Jizerau, určen byl od swých rodičů na řemeslo kamenářské, w Turnowě tu dobu mnohowýnosné, přičiněním ale místního duchowenstwa uведен na drahu studii. Odbyw první třídu gymnasiální private w rodném místě swém, dokončil studia na gymnasium Mladoboleslawském, načež r. 1829 ubral se do Prahy na universitu. Studowaw theologii z části w Litoměřicích, z části w Praze, na kněžství poswěcen jest 4 Srpna 1834. Od téhož roku byl kaplanem w Rejšicích, od r. 1843 w Dobrawici, načež 24 Ledna 1846 jmenowan farářem we Wšejanech.

Malá diwadla pro okresy domácí VI. 672.

W Časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. 599. g.

— Kwěty 588. j. — Čas. pro katol. duchow. VI. 1125. c. (?)

Čerňohauz, Wácslaw. — Narozen w Turnowě 1798. 13 Unora. Knězem učiněn 1821, 24 Srpna, kaplan w Libani.

Čas. pro katol. duchow. VI. 1125. c. (?)

Čerňos, Herman z Chuděnic. —

Poselství do Constantinopole III. 498.

Čerňohorský, T. — Jesuita.

1. Dictionarium latino-bohemicum V. 54.

2. Jiřího Iwanka: Vince te ipsum etc. (přelož.) V. 1483.

Čerňowicenus (Čerňowicius), Pawel. — Narozen w Německém Bródě (Teutobrodenu); studowal co alumnus akademie Karlowy roku 1606; stál se bakalářem r. 1607; byl učitelem tak nazwaných classes w kolleji Karlowě téhož roku; potom sp. luktorem školy u sw. Štěpána na Nowém městě od 9 Led. 1608. Vocabularium rhythmico-bohemicum IV. 45.

Černý, Jan (Niger). — Doktor w lékařství w Litomyšli; bratr český, 1480–1520.

1. Kniha lékařská III. 250.
2. Herbář III. 269.
3. Spis o nemocech morních III. 280 a.
4. »Zpráva jiná« o témž III. 280. b.
5. Výklad na knihu ecclesiastes III. 816.

Černý, Jan. — Bratr český. Wyzdvižení původu w jednotě IV. 531.

Černý, Jan Jewický. — Mešténin w Zábřezu. Liber de arte destillandi, Jeronyma Braunschweyka (přel.) IV. 849.

Černý, Karel; 1727.

Medotekaucí sláwa na hůře Libánu, t. j. Diwotworec Nepomucký sw. Jan V. 945. 1336.

Černý, Jan. — Narozen 13. Dubna 1788 w Hořicích; knězem učiněn 1811, 12. Srpna; lokalista w Chodowicích w Bydžowsku.

Tabule poučující a wedauci k náležitému poznání dewatero částek české řeči VI. 80.

Černý, M.; 1843.

Česka Wčela VI. 496. m. 559. h. — Kwěty 913 c.

Černý, Josef. — Narozen 3. Září 1785 w Hořicích; posvěcen na kněžství 22. Srpna 1810; kaplan w Žehuni, w Hořicích, w Chlumci nad Cidlinou; co pensionista w Hořicích, w Jičíně, konečně w Praze (1826) jako fundatista u Andělských panen, pak (1829) co administrator u Karmelitanek na Hradčanech, kdež skončil 18. Prosince 1784.

1. Fædon, dle Mendelsohna (z něm.) VI. 1164.
2. Mentor, od Silvia Pellika (z wlsk.) VI. 1203.
3. Žiwot sw. p. Terezie VI. 2186
4. Žiwot sw. Františka Xaverského VI. 2187.

W časop. pro katol. duchow. VI. 1125.

Černý, František. — Farář Probluzský; 1791. Mrawná chwalořeč o sw. Janu Nepomuckém VI. 2000.

Čerwenák, Benjamin Prawoslaw. — Slowák, 1842–1844. Záhý umřel.

1. Zrcadlo Slowenska VI. 1004.
2. Historie cirkwe křesťanské (z něm. přel.) VI. 1121.

Čerwenka, Matěj (jinak Erithreus). — Narozen w Čelakowicích r. 1521; starší w jednotě bratrské od r. 1553; umřel r. 1569.

1. Sbirka přísloví IV. 27.
2. Zpráva krátká o původu bratrském IV. 534.

Čerwenka, Jan. — Malíř w Hranicích; 1578. Alchimie česká IV. 854.

Čerwenka, Wacław Turnowský. — Narozen 1636; děkan w Jičíně, potom arciděkan w Plzni, kanovník w Litoměřicích; umřel asi r. 1694. (Ksaft jeho od toho roku).

Jakuba Marchantia podstata wíry (přelož. z lat.) V. 734.

Čerwenka, Leopold Benedikt. — Vicarius u sw. Apollinariše 1697.

Curiosus tolerabilis t. j. Wšezwěd snesitedný V. 748.

Čerwiček, Stanislav.

Přisěl k Hyllosu VI. 737.

Česka, Jan. — Kazatel w Betlemě, prwé pěstann u p. z Pernšteina w 16. století.

Reči mudrcůw IV. 270.

Česka, František Matěj. — Narozen w Strmilowě dne 2. Dubna 1799; wychován w Žirownici w Tábořském kraji. Studował w Jindřichowě Hradci na gymnasium, we nábožných škol, úřad učitelský 4 léta zastával, roku však 1826 ze řádu wystaupiw dokončil studia theologická w Českých Budějowicích, kdežto dne 24. Srpna 1828 na kněžství wysvěcen, stal se kaplanem fundaním na Chotowinách; dne 23. Čerwence 1840 byl farářem w Borotíně.

Babení dobytí VI. 1655.

Čichowský (Čichovecius), Řehoř František z Landsperku we Slézku; kněz řádu sw. Benedikta, od r. 1629 do 1640, děkan Chrudimský, jímž obyvatelé města i okolí Chrudimského na wíru katolickau obráčení jsau. Farář, t. j. zpráva a způsob etc. (přel.) V. 1108.

Činoweský, C. F.

W Čechoslawu VI. 496. i.

Čisek, Nikodem.

Kancionál ewangelický, Příd. 6.

Čochius, Ctiboh. — Slowák z Orawské stolicě, 1836.

We Hronce VI. 932. i.

Dačický, Jiří Jacobeus.

1. Slabikář český V. 1.
2. Celodenní mistr s učedníkem rozmlauwání Příd. 42.

Dačický, Mikuláš z Heslowa, rytíř. Umřel 1628.

Paměti jeho V. 298.

Dachnowský z Dachnowa, Jiří; 1634.

Kalendář V. 521.

Dalemil. — Rytíř na počátku 14. století, jemuž toto jméno na nejisto se přikládá.

Kronika (Boleslawská) II. 50.

Daněk, z Kubina; 1521.

List papeže k Luciperowi (přel. z něm.) III. 785.

Daniel, Adam, wiz z Wacławina.

Dankowský, Jiří. — Narozen 16. Unora 1784 w Telči na Morawě; professor řeckého jazyka na kr. akademii w Prešpurku 1807, we východních jazycích zběhlý. Přibuznost slowanského jazyka s řeckým ukazowal.

1. Die Griechen als Stamm- und Sprachverwandte der Slaven. (Otče nás český řečtinau wyloužený) VI. 122. a.
2. Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca VI. 122. b.
3. Homerus slaviciis dialectis cognata lingua scripsit VI. 924.

Dasypus (Dasypodius) Wacław. — Narozen w Nimburce; stal se bakalářem swob. umění r. 1578; farář cirkwe Hrušowanské a Prachowské; 1580–1591.

1. Dictionarium latino-bohemicum IV. 37.
2. O zemětěšení na Morawě r. 1581 IV. 168.
3. Calendarii perpetui pars prior IV. 774.

Daubrawský, — R. 1783 alumnus w seminariu Brněnském.

1. Spráwce duchowní (z něm.) VI. 1761, 2207.
2. Swatý denní pořádek křestana (z něm. společně s jinými třemi alumnými) VI. 2284.

Daubrawský, Jan; 1832.

Řeč při pohřbu Ant. Šlechty VI. 2095.

Daudlebský, Frant. — Jesuita; 1705.

Truchliwý západ nejjasnějšího celé Europy slunce Leopolda I. V. 1089.

Daudlebský, Sw. K.; 1840.

Angelská hora, činohra VI. 702.
We Wčele 913. d.

Daucha, František. — Narozen w Praze dne

31. Srpna r. 1810 z rodičů chudobných, studował we swém rodišti, předně na Malostranském gymnasiu, z něhož přešel r. 1827—1828 w studia filosofická tamže. Po jejich odbytí během dwau let wstoupil jakož arcibiskupský alumnus do Pražského semináře, na fakultě bohoslowecké swá studia r. 1833 skončil. Nemaje posud čtyřadwadcet, cirkewně k ordinaci předeapsaných let, čekal na doplnění potřebného věku a zároveň též na příchod nového arcibiskupa Pražského, w kteraužto dobu zatím w Brandeys nad Labem u tamního děkana a vikáře, jemu přátelsky nakloněného, trwal. Připrawował se w ten čas na professorství gymnasiální, jehožto první dráhu r. 1834 co auskultant na Pražském akademickém gymnasiu skutečně nastoupil; a však téhož roku 1834 dne 6. dubna od dosazeného zatím arcibiskupa, jsa na kněžství wyswěcen, byl rozkazem hned na to odeslán jakož kaplan na obtížnou duchowní spráwu w Petrowicích, wesnici blíž Wysokého Chlumce w tehdejším kraji Berauském. Namáháním zde tak nebezpečně a na stálou trwalost sobě zdrawi porušil, že se r. 1838 jakož churawec musel do Prahy k rodičům zpět odebrati. Byw na to r. 1840 po delší čas w domě rytíře Neupaura w Golčowu Jenikowě, dostal se téhož roku za domovního kněze k rodině Karla hraběte Pachtý, s kteraužto střidawě w Mnišku i w Praze trwal. Po smrti hraběte r. 1846 ještě po celý rok při rodině Pachtowské až do úmrti hraběnky, choti zemřelého, zůstaw, zvolil sobě r. 1848 hostinský byt w klášteře Minoritů u sw. Jakuba w Praze, kde mu přebýwání z přátelství obětowáno.

1. Thomsonowy počasy (přel.) VI. 538.
2. Dwanáct spících panen (z něm.) VI. 706. 1.
3. Romeo a Julie (přel.) VI. 706. 2. 717.
4. Tankred (přel.) VI. 706. 3.
5. Tomáše Kempenského o následow, Krista (z lat.)
6. Modlitby VI. 2447.

W Časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. Mus. 496. h. 717. 993. e. 1067. i. — Kwěty 496. k. 588. i. 913. c. 1008 k. 1076. g. 1084. f. 1140. o. 1173. f. 1220. d. 1588. d. — Wčela 496. m. 913 d. 993. h. 1067. n. 1076. d. 1173. b. — Wlastimil 993. r. 1067 x. 1140. o.

Dawid, Alois Martin. — Kněz řádu praemonstratského; doktor filosofie, král. hwězdář w Praze, rektor university r. 1815.

Kalendář VI. 1420.

Dawid, Jiří. — Jesuita; 1713.

Medicus Hercynius t. j. Welko-lesní hojitel etc. aneb život sw. Wintře V. 1313.

Demian, Ondřej. — Narozen w Trenčíně; prokurator; umřel 1799.

(Werše jeho we swazku II. Slowenských weršowců, 1809, kdež Jan slowe, snad omylem. • Wiz. Tablic. Poezie III. 63.)

Denhort, Jeremiáš Skytořinský. — Děkan w Českém Brodě; 1607.

Angelika mornímu neduhu odpirající IV. 1528. 1880.

Dentulus, wiz **Zubáček**.

z Deutschenberka, Daniel Basilius (Teutolipencus). — Narozen 1585 w České Lípě (?) Stal se bakalářem w učení Pražském r. 1609, mistrem 1612. Do roku 1615 byl správcem školy u sw. Mikuláše na Malé straně; stal se mezi tím doktorem práw a sausedem Malostranským. Roku 1615 dostal powolání ku professuře w universitě; přednášel fysiku a matematiku. Roku 1616 od sw. Hawla byl děkanem fakulty filosofické, též r. 1619 a konečně od sw. Hawla 1621 až do 28. dubna 1622, poslední w tomto úřadě na někdejší akademii Karlowě. Po odewzdání akademie Jesuitům přestoupil ku katolickému náboženství, a stal se tudý primatorem Malostranským. Umřel r. 1628, 25. čerwna. Saud hwězdářský o kometě IV. 786.

Dewald, Ondřej František. — Farář w Dobrušce; 1736.

Chwalořeči neb kázání V. 876.

Dewitský, J. P. Srow. **Procházka**.

1. Powídky, dle Šmida VI. 858. a. 1360. a.
2. Josafat VI. 858. b.
3. Pytláci (překlad) VI. 1360. b.
4. Owoce dobrého chowání, dle Šmida VI. 1360. c
5. Nowé powídky, dle Šmida VI. 1360. d.
6. Slawik, červeně a bílé růže, dle Šmida. VI. 1360. e.

Dewoty, Josef František — Narozen dne 19. února 1780 w Hradci Králowě. Počátky literního umění obdržel na tamější hlavní škole a gymnasiu; studował filosofii a theologii w Praze. Na kněžství wyswěcen dne 19. Září 1803 zastával nejdříve obyčejnou službu kněžskou w arcibiskupském Pražském semináři; r. 1804 dostal se za kaplana do Hořic, r. 1805 do Bydžowa, 1806 za kooperatora do Sedlce u Kutné Hory, odkudž

při témž úřadě zůstáváje přestěhoval se r. 1812 do Malína; po smrti Sedleckého faráře Josefa Rautenkrance (22. Čerwence 1817.) stal se farním administrátorem, pak od 4. Listop. farářem Sedleckým; r. 1824 zvolen za čestného kanovníka kapitoly Vyšehradské; r. 1832 dostal důstojenství osobního děkana; r. 1833 dosazen na faru w Mikulowicích u Chrud.

1. Popsání bývalé rehole Cistercienského Sedleckého kláštera VI. 1035. a.

2. Wyobrazení chrámu Swatobarborského w Hoře Kutné VI. 1035. b. 2153.

3. Kratičky obsah založení kaplí Všech Swatých etc. w ohradě weleslawného audolí Sedleckého VI. 1113.

4. Wyobrazení a popsání w polínku třeshnowého kmenu etc. spatřeného kříže VI. 1466.

5. Pořádek, jak se wyznání wíry katolické dítí má. VI. 1843.

6. Spůsob posluhowání swátostí sw. manželství VI. 2131.

7. Auwod šestinedělky VI. 2379. a.

8. Ježíš, Maria, Josef! Katolická modlitební kniha etc. VI. 2379. b.

9. Pobožné a wracích žádostí plné rozjímání VI. 2379. c.

10. Wrací modlení a zpěwy etc. VI. 2379. d.

Didacus, Novatius. — Kněz řádu sw. Františka; 1652.

Modlitba pobožná k pěti ranám p. n. J. Kr. V. 1553.

Diebl, František. — Narozen r. 1773 (?) w Dobrušce w Čechách; professor hospodářství a přírodopisu na filosofickém ústawu w Brně. Morawsko-slezský časopis pro lid 1842 — 1847. VI. 760.

Dietrich, Prokop. — Kněz řádu sw. Benedikta; 1716.

Swaté deky Kaurimské, kázání V. 921.

Dillinger, Tomáš; 1689.

Idea sanctitatis. Zrcadlo swátosti t. j. život sw. Dominika V. 1299.

Dikastus, Jiří z Miřkowa. — Roku 1614 byl farářem u sw. Štěpána w Praze a konsistorianem; potom děkanem w Jičíně, a od r. 1619 administrátorem konsistoře pod obojí; korunował Fridricha falckého za českého krále. Po bitvě Bělohorské wypowieděn byl r. 1621 w Prosinci z Prahy, čímž konsistoř strany pod obojí zrušena.

1. Písničky cirkewní IV. 130. a.

2. Zalm 136. a. 103. IV. 130. b.

3. Cesta patriarchy Jakuba IV. 661.

4. Historie pána našeho Ježíše Krista IV. 1482. a.

5. Historie o proměnění pána Krista IV. 1482. b.

6. Modlitba páně IV. 1508. a.

7. Tilemanna výklad sedmi žalmůw (přel.) IV. 1508. b.

8. Postilla IV. 1560.

9. Pohřeb Jaroslawa Křištofa Trčky z Lipy IV. 1685. a.

10. Kázání při pohřbu paní Nosticowé IV. 1685. b.

11. Kázání nad p. Albrechtem W. Smiřickým IV. 1685. c.

12. Kázání při pohřbu p. Barbory Floktowé IV. 1685. d.

13. Dialog aneb rozmlauwání pobožné duha a duší IV. 1831.

14. Rozjímání o milowání boha IV. 1867. a.

15. Duchovní proti moru prawé etc. IV. 1867. b.

16. Modlitby welikých a však kajících hříšníků IV. 1962. a.

17. Idiota, modlitby etc. IV. 1962. b.

18. Modlitby aneb rozjímání, z kněh s. Bernarda a jiných sebraná IV. 1962. c.

19. Modlitby w čas žalosti IV. 1962. d.

20. Modlitby w tento zarmaucený čas (1611) IV. 1962. e.

21. Modlitby pro pobožné paní a panny IV. 1962. f.

Ditrich, Wit; 1543.

Kázání o mytí noh IV. 1572.

Ditrich, Josef Pawel Wáclaw. — Narozen w české Skalici 1763 7. Dubna; farář Kostomlatský, pak Hrubo-Bezenský, vikář, kanovník Vyšehradský, doktor theologie, professor historie cirkewní w Praze 1803, censor 1806, děkan fakulty theologicke 1822; umřel 1823, 26. Září.

1. Sedmero písní duchowních VI. 221.

2. Zákon pána našeho Ježíše Krista VI. 1878.

3. Řeči pána našeho Ježíše Krista VI. 1904.

4. Žiwot a řeči p. n. Jež. Krista VI. 2162.

Diwišowský, T.; 1836 — 1838.

W české Wěce VI. 496. m. 717.

Dlabač, Bohumír Jan. — Narozen 1758; kněz řádu praemonstratského, knihowny Strahowské strážce; umřel 1820.

1. Při počátku nowého roku. Báseň, dle Denis VI. 233.

2. Rozličné básně příležitostné VI. 360. a—n.

3. Wyobrazení potopy swěta (z něm. Samuele Gessnera) VI. 533.

4. Psaní poetické P. Knoblauchowi VI. 565.

5. Ynkle a Yaryko VI. 623. a.

6. Edwin a Emma VI. 623. b.

7. Prohlášení o sjednocení Šwejcariůw VI. 953.

8. Listy českému krajanu o nynějších příhodách (1814 — 1818) VI. 971.

9. Padesátiletá památka (rychtářského auřadu wykonáwaného od) Wáclawa Raytolara VI. 1048.

10. Spis o počátku, uwezení a změnách českých vlasteneckých nowin etc. (Psáno nejprw německy) VI. 1091.

11. Krátké wypsání českého králowství VI. 1147.

12. F. Bakona wypsání nowého swěta (z latin.) VI. 1232.

13. Jednání o rozplemenění a potřebě kopřiw (přel.) VI. 1530.

14. Čtení o užívání tabáku od A. Holého, po česku wyloženo VI. 1599.

15. Naučení o krawčích neštowicích VI. 1610.

16. Prostředky proti pádu howěziho a owčého dobytka (přel.) VI. 1642.

17. Odewzdání se docela do wůle boží VI. 2226.

W časopisech: Hlasatel VI. 564. a. — Dobrozvěst 600. c. — Dobroslaw 1067. d. — Čechoslaw 1067. e.

Dlabač, Josef. — Narozen w Nimburce; professor gymnasiální w Pisku; umřel 1826, 14. Pros.

Cantata při posvěcení školy Nimburské VI. 431.

Dlauhowský, Jan Ignac (Hynek). — Z rytířské rodiny pánů na Kotauni, probošt kostela Pražského, vikář a suffragan arcibiskupa Jana z Waldšteina; odkázal 10000 zl. na dům kněžím ve správě duchovní ustálým; umřel r. 1701 10. Ledna.

1. Ager benedictionis. Požehnané pole etc. V. 98. 1176. a.
2. Předmluva k spisu W. K. Holana V. 101.
3. Zrost aneb prospěch 12letého Krista V. 889. a. 1242.
4. Duchovní pozdvižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wácslawa V. 889. b.
5. Podiwin s Přibislawou V. 889. c. 1176. b. 1279. d.
6. Wýchod a západ slunce na hoře Sionské V. 889. d. 1082.
7. Swatých těl ostatkůw etc. w kostele hlavním sw. Wíta registřík od Tomáše Pešiny spořádaný V. 1176. c.
8. O panně Marii Teynické V. 1176. d.
9. Historie blahoslavené panny Marie Klatovské V. 1176. e.
10. Strom žiwota u prostřed ráje českého království V. 1176. f.
11. O swatém Janu Nepomuckém V. 1279. a.
12. Lékař počestný a pocestný sw. František V. 1279. b.
13. Jana Ewzebia de Niremberg žiwot sw. Izidora V. 1279. c.
14. Mons adjutorii. Hora pomoci V. 1423. 1571. a.
15. Koruna česká t. j. modlitby k přednějším dědicům V. 1571. b.
16. Wěnce neuwadlý z listí bobkového etc. V. 1571. c.

Dobicer, František Josef. — Narodil se dne 5. Řijna 1811 w Launech; učil se we městské škole tamže; studowal na gymnasium w Zatici od r. 1824, filosofii a některý čas práwa w Praze; roku však 1834 wstoupil do theologie w semináři Litoměřickém. Wysvěcen na kněžství dne 3. Srpna 1838, stal se kaplanem w Suniperku; r. 1839 roznemohl se z přílišného namáhání w úradě pastýřském, přesazen odtud do Sutomi w Mezihoří. Roku 1843 stal se kaplanem w Citolibech; zastával od 9. Čerwna do 23. Řijna 1845 administraci farní we Winařicích, potom do 21. Ledna 1846 w Citolibech.

1. Kamzikostřelci VI. 880.
2. Legendy aneb obrazy žiwotůw etc. sw. Hawla a sw. Klimenta VI. 2198.

W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Dobřenský, Wácslaw; 1579—1590.

1. Pohřební památka Petra Codicilla z Tulechowa IV. 618. a.
2. Pro památku Danielowi Prelaučskému IV. 618. b.
3. Pramen vody živé etc. IV. 673. a.
4. Koruna šlechtině a krásné panny IV. 673. b.
5. Srdečná stížnost na hříchůw IV. 673. c.
6. Wrtkavé štěstí IV. 673. d.
7. Běh swěta IV. 673. e.
8. Wěnik fikový IV. 673. f.
9. Modlitba krále Šalomauna IV. 1953.

Dobřenský, Jan, rytíř; 1550—1580.

1. Naučení heitmanům o řízení poddaných a srotkůw IV. 859.
2. Zpráva o dobytíu konském IV. 910.

Dobřenský, Jakub Jan Wácslaw, Černomostský (de Nigroponte). — Wnuč Wácslawa. Učedník Marka Marci, jehož nejwěrnějším přítelem, dědicem, spisůw wydawatelem a chwalořečníkem byl. Byl professorem na fakultě lékařské w Praze od r. 1668 do 1697; rektorem university 1670 a 1685. Umřel roku 1697, 3. Března.

1. Discursus sphaerici V. 510.
2. Kalendář s pranostikau na rok 1688 V. 539.
3. Wefejná a přirozená před nemocmi obrána V. 577.

Dobroňaw, Wojtěch. — Farář Libstadtský a Lužanský; 1721—1723.

1. Quaestio de voce t. j. otázka o hlasu před časy sw. Janu kříteli podaná, nyní o sw. Janu Nepomuckém V. 932. a.
2. Cti ochránce etc. Jan Nepomucký V. 932. b.

Dobrowský, Josef. — Naroden 17. Srpna 1753 u Gjermetu nedaleko Rábu. Otec jeho Jakub Daubrawský, w Králohradeckém kraji narozený, byl wojenským strážmistrem, a tudý se do Uher dostal. Dobrowský studowal w Klatowech a w Praze; wstoupil r. 1772 do noviciatu k Jesuitům, po jichž wyzdwižení oddal se theologii až do r. 1777; na kněžství wysvěcen r. 1786, stal se vicerektorem w semináři Hradištském u Olomauce; r. 1789 ředitelem téhož ústawu; od r. 1790, po zrušení seminářů Josefinských žil w Praze. W r. 1792 putowal s hrabětem Šternberkem do Šwed a do Rus. Umřel na cestě w Brně r. 1829, 6. Ledna. O etymologii slowanskau welice zaslawilý.

1. Slowo Slawenicum, in specie Čechicum VI. 73. a.
 2. Bildsamkeit der slawischen Sprache etc. VI. 73. b.
 3. Lehrgebäude der böhmischen Sprache VI. 73. c.
 4. Entwurf zu einem allgemeinen Etymologicon der slawischen Sprachen VI. 147. a.
 5. Slawin VI. 147. b.
 6. Slowanka VI. 147. c.
 7. Deutsch-böhmisches Wörterbuch VI. 155.
- W časopisech: Časopis Musejiní VI. 150. a. 993. e. 1140. f. — Monatschrift des vaterländ. Museums VI. 150. g.

Dolanský, Jan Jiří, kazatel exulantů; 1693—1710.

1. Ditek křesťanských biblí malá V. 758.
2. Kázán w neděli první po weliké noci V. 899.

Doležal, Pawel. — Naroden w Uherské Skalici; kazatel w Nepochah; 1738—1760.

1. Orthografia Bohemo-slavica V. 17.
2. Elementa linguae Slavo-Bohemicae V. 27. a.
3. Grammatica Slavico-Bohemica V. 27. b.
4. Donatus Latino-Slavicus V. 36.

5. Sbírnka slowensko-českých přísloví V. 44.
6. Biblií swatá rytmownými summowníky představená V. 168.
- Doležal, František Daniel.** — Františkán; 1656.
Vera effigies t. j. prawý kontrfekt králowny nebeské V. 1168.
- Doležal, Augustin.** — Narozen w Skalici uher-ské r. 1737; kněz Sučanský; umřel 1802, 23. Března.
1. Weselost rolí boží Hybské pod rakauským skřiwánkem VI. 357.
2. Památná celému swětu tragedie, wypsání pádu prwních rodičů VI. 540.
- Doležal, Emmanuel Wilém.** — Lokalista u sw. Jana nad Skřýšowem; 1846.
Swáteční, kázání VI. 1978.
- Doležálek, Jan Emmanuel.**
České písně w hudbu uведенé VI. 501.
- Dolinský, A.**
Psal do Čechoslawa VI. 739.
- Domina, wiz Jičinský.**
- Donat.** — Český bratr.
Sepsal dvě písně do kancionalu III. 48.
- z Donina, Fridrich; 1608.**
Cestování jeho IV. 660.
- Dörre, František; 1805.**
Popsání a wyobrazení peci k pečení chleba etc. VI. 1579.
- Doryzio, Sybilla.** — Morawanka; podepsala se: manželka zemského řečimistra we wlaske a anglické řeči; 1805.
Kuchařská kniha VI. 1566.
- Dostal, František.** — Morawan; kněz.
Zpěwowé pohřební (z něm. přel.) VI. 237.
- Drabik, Mikuláš.** — Kněz Strážnický; 1650.
Nahlednutí do hrozné propasti saudů božích VI. 1404.
- z Drahoňic, Bartoloměj (Bartošek).** Rodu rytířského; we službě krále Sigmunda w čas Husitské wálky na Karlsteině w posádce.
Rozličné příběhy česky psané při jeho latinské kronice (Nezdají se však náležeti jemu.) III. 117.
- Drahoňowský, Fr. K. 1845—1846.**
W české Wčele VI. 496. m. 597. k.
- Drachowský, Jan.** — Narozen w Třeboni 1577; Jesuita; professor lat. a řeck. jazyka; prefekt škol; kazatel a missionář na Morawě, kdež mnoho českých bratrů obrátil na katolickau wíru; superior missionářů w Čechách a předstawený kolleje Znojenské r. 1624, kteréž město ku katolickému náboženství přiwedl. Umřel w Brně r. 1644 w 67. roce wěku.
Grammatica Bohemica V. 21.
- Draský, Tomáš.** — Narozen w Praze 1791, 4. Listopadu; stal se knězem 13. Dubna 1814; duchowní správce w Hluboši w Beraunsku; notář arcibiskupský.
1. Wýklad všech písem swatých VI. 1710.
2. Modlitby, chwalozpěwy etc. aneb žaltář VI. 1727. a.
3. Poslední věci na nebi i na zemi VI. 1727. b.
- Drauschovius, Kaspar Petr.** — Děkan Nepomucký; 1643.
Weleslawná památka sw. Wojtěcha V. 1263.
- z Dražowa, Samuel Martin.** — Narozen w Hořowicích 1593, syn tamějšího pastora ewangelického, studowal w Launeh a w Žatci, potom od r. 1612 na universitě w Praze; stal se bakalářem r. 1614, a téhož roku w Září mistrem; byl rektor školy Wodňanské, farář w Litni 1618; pak w Praze u swat. Haštala a sw. Kříže welikého; přisedící konsistoře pod obojí od r. 1619; wypowřen r. 1620, odebral se do Wittenberka; potom co pěstau čtyr mladých pánů Kaplířů ze Sulewic, na cestách w akademiích, francauzské a hollandské wšelijakých hodností, w Angličanech 1626 powýšení do stawu dosáhl. Roku 1631, jsa kazatelem w Perně, se Sasy do Prahy přišel a farářem w Tyně učiněn, předsedl synodě kněží strany pod obojí do Prahy swolané, ale o rok později opět wyhnán; w Perně proti českým bratrům psal; hlavní zastawatel strany ewangelické. Umřel 1639, 27. Ledna.
1. Zpěwowé o slawnosti a památkách církewních V. 81. b.
2. Ruční a roční knížka; zpěwy církewní IV. 153. a.
3. Rorate IV. 153. b. V. 81. a.
4. O počátku, zrostu, běhu, cíli starožitné akademie Pražské V. 459.
5. Reformatio Hussi et Vindiciae Žižkianae V. 374. a.
6. O přediwném církwe Kristowé zachowání V. 374. b.
7. Collatio Hussi et Lutheri V. 374. c.
8. Tetradión historico-politicum V. 494.
9. Quatuor symbola oecumenica V. 698. a.
10. O náboženství českých ewangelikůw V. 698. b.
11. Confessio. Wyznání wíry sw. křesťanské V. 698. c.
12. Třidcet pět důwodůw, neb příčin, pro které wšickni ewangeličtí Čechowé za jedno býti mají V. 698. d.
13. Obrana křesťanská proti ohlášení starších kněží bratrských V. 698. e.
14. Promluwení o swornosti církwe V. 698. f.
15. Oswědčení proti odpadlcům Čechům V. 698. g.
16. Induciae Martinianae V. 698. h.
17. Sedm listů apokaliptických wyswětlení V. 823.
18. Kázání pohřební při pohřbu Bohuslawa Růta z Dirného V. 1061. a.
19. Kázání pohřební paní Ludmily Kubicowé V. 1061. b.
20. Wzácná pohřební paměť Jana Jindřicha Pomnitze V. 1061. c.
21. Kázání pohřební při pohřbu Matiaše Trojila Hagiochorana V. 1061. d.
22. Kázání při pohřbu jednoho českého študenta. V. 1061. e.
23. Deset pohřebních kázání V. 1061. f.

24. Desatero přemýšlování V. 1532. a.
 25. Modlitby pannám a paním etc. V. 1532. b.
 26. Modlitby k časům těmto posledním zarmouceným V. 1532. c.
 27. Enchiridion precum sacrarum V. 1532. d.
 28. Modlitby k slavnostem a památkám výročním V. 1532. e.
 29. Sacra anchora Boemorum exulantium V. 1532. f.
 30. Skraušené modlitby etc. V. 1532. g.
- Dreser, Josef**; 1738.
 Bolestná žalost etc. nad smrti Wolfganga Hannibala biskupa Holomauckého V. 1093.
- Dřevěný, František**. — Narozen v Bělé 1787, 6. Prosince; knězem učiněn 1811, 15. Dubna; farář v Lauhowci, potom kanovník na Vyšehr. Wýtah nejpotřebnějších dílů řeči VI. 81.
- Dřevínek, Hawel**. — Český bratr. Jedenáct písní v kancionálu III. 48.
- Drlik, Ignac**; 1809.
 Sprostochopitelné cwičení o počtách VI. 1391.
- Dubčanský, Jan**, jinak Habrowský. — Bratr český; rytíř. Léta 1537 do wězení wzat, a l. 1538 wyrucen z wězení 6. Dubna, tak, aby více nepsal, nekázal atd. pod 10,000 kop gr. Byl l. 1528 na konec masopustu začal zvláštní jednotu swau v Kautě.
 1. Zpráva prostá a prawá o bratřích starších jednoty IV. 516.
 2. Listové bratřím Boleslawským IV. 1213.
- Dubé, Ondřej**. — Rodu panského; od roku asi 1361 až 1394 byl nejvyšším písařem zemským; roku posledně jmenowaného úřad tento složil; jmenuje se napotom pánem na Zlenicích na řece Sázwě; umřel r. 1412.
 Wýklad na práwo české II. 87.
- Dubravics, Antonín Ferdinand**. — Farář Jaroměřský 1747.
 1. Hlahol osadenni slawnosti swatořečení Jana Nepomuckého V. 948. a.
 2. Maria virgo regiae urbis Brunensis V. 948. b.
- Dubský, František**; — Jesuita; 1705.
 Libitina vindicata (řeč pohřební o cis. Leopoldowi I.) V. 1088.
- Dukát, Jakub J.**; 1725.
 Phoenix morawský, aneb život Jana Sarkandra V. 1327.
- Dunajský, B.**; 1842.
 We Kwětech 496. k.
- Dundr, Josef, Alexander**. — Narodil se dne 1. Dubna 1802 w Nowém Strašeci; chodil do školy we swém rodním místě, pak u Trinitarů a w Teyně w Praze. Studowaw též na gymnasiu a na technico, byl nejprwé diurnistou při Pražském magistratu (1821), potom školním mládencem u sw. Františka w Praze po pět let. R. 1826 stal se učitelem w Hlinsku, kdež byl do r. 1830. Roku 1834 stal se listowním w Blowicích, r. 1842 wstoupil do služby při českém národním museum.
 1. Malý Slowan VI. 133.
 2. Zeměpis králowství českého VI. 1149. a.
3. Průwodce po Čechách VI. 1149. b.
 4. Králowství české, statisticky polohopisné popisání etc. VI. 1149. c.
 5. Ponawrzení o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách VI. 1151.
 6. Nawedení k mechanic (přel.) VI. 1405. a.
 7. Nawedení k stawitelství (přel.) VI. 1405. b.
 8. Kniha methodní VI. 1262.
 9. Dárek dobrým dítkám VI. 1315.
 10. Wítek, wčelař VI. 1518.
 11. Pastýřská domácí kniha VI. 2276.
 W Časopisech: Kwěty 913. c. 1067. q. — Česká Wčela 1008. f. 1036. e. 1473. k. — Časop. česk. mus. 1162. f.
- Durček, Ondřej**. — Narozen w Jelšawě w Uhřích 1819.
 We Hronce VI. 932. i.
- Durgal, Martin**. — Slowák; 1817.
 1. Praktická slowensko-německá grammatika VI. 110.
 2. Praktická uherská grammatika (Společně s Bobokem) VI. 115.
 3. J. Glace Žiwotopis D. M. Lutera (z něm.) VI. 1062.
- Durich, Blahoslav** aneb Fortunat. — Narozen w Turnowě; Paulan; umřel 1802.
 Wydal bibli společně s Procházkau VI. 1705.
- Durynek z Ryngolu**; 1555.
 Kronika kratochwilná o Meluzině (z něm. přelož.) VI. 101.
- Dušan, wiz Lambl**.
- Dušek, Wácslaw**. — Farář Boskowský; 1756.
 Trihranné školního žáčka srdce V. 808.
- Dušek, Wendelin**. — Narozen w Dobrauči dolní (Liebenthal) 1784, 18. Ledna; stal se knězem 23. Srpna 1812; farář a čestný děkan w Pecece.
 1. Promluwa učitele k dítkám etc. VI. 726.
 2. Nawedení k náležitému školnímu wučowání VI. 1264.
 3. Rozmanitá naučení pro mládež VI. 1309. a.
 4. Naučné powídky VI. 1309. b.
 W Časopisech: Rozmanitosti VI. 1036. a. — Přítel Mládeže 33. b. 1260.
- Dušek, František**. — Narozen na Chotěborkách; lesní Radowesnický na komorním panství Poděbradském 1800; pak wrchní lesní w Uhřích.
 Prwní základy umění polesného VI. 1560.
- Dwořáček, Jan**; 1839.
 W České Wčele VI. 496. m.
- Dwořák, Anton Jaromír, z Boru**; 1743.
 1. Diwotworné wítězství medotekaučního učitele etc. sw. Bernarda.
 2. Kázání šestileté památky Sedlecké VI. 1004.
- Dwořák, Jan**. — Narodil se 9. Listopadu r. 1793 w Kuklenách blíž Králowé Hradce. Studia gymnasiální a theologická dokonaw w Králowé Hradci, filosofická na universitě Pražské. Na kněžství poswěcen 17. Ledna 1819, byl kaplanem w Chrásti na panství biskupském od 15. Února 1819 až do 31. Řijna 1829; na to od 1. Listopadu 1829 až do 30. Září 1832 na diwčím školním ústawu Wor-

- šulinském na Horách Kutnách, od 1. Řijna 1832 až do 30. Zář 1840 katechetou na hlavní škole v Německém Brodě, konečně od 1. Řijna 1840 ředitelem a katechetou na hlavní škole v Jičíně; biskupským dekretem od 13. Ledna r. 1850 stal se biskupským notářem. Kázání na zasvěcené svátky VI. 1967. W České Wěle VI. 1220. c.
- Dworákowa, Ráženka**; 1842.
We Wěle VI. 913. d.
- Dworský, Mikuláš.** — Kaplan we Zbiroze, potom děkan w Příbrami; 1591.
Jeronyma Wellera kniha o powinnostech všech úřadů (přelož. z lat.) IV. 728.
- Dworský, Bartoloměj.** — Farář w Kauřimi; 1542.
Protiv alchoranu IV. 1237.
- Dworský, M.** 1832.
W Časop. česk. mus. VI. 913. f.
- Edelbert, Nimburský.** — Kapucín; 1698.
Martina z Kochem Veliký život pána a spasitele našeho Jež. Krista (přel. z něm.) V. 1244.
- Efraim, Jan.**
Spolupřekládatel bibli Kralické IV. 1167. a.
- Ehrenberger, D. Josef.** — Narodil se léta 1815 22. Čerwence w Korauhwi, osadě české, blíž Poličky. Na studie se dostal teprw po šestiletém nawštětowání školy domácí a sice nejprw na hlavní školu do Poličky a pak školním rokem 1830 na gymnasium do Litomyšle, kdež i filosofii odbyl. Studia theologická wykonaw we Hradci, došel poswěcení kněžského r. 1841; načež se stal kaplanem nejprw w německé wsi Kwětné (Blumenau) u Poličky. Odtud wšak již po několika týdnicích na štaci českou do Skuhrowa we Hradecku co kooperátor byl powolan; a pobyw tu bezmála tři léta na své dosawadní stanowišťe co kaplan do města Solnice (1844) přeložen.
1. Půwodní wlastenské powídky. powěsti a báchorcky VI. 891. a.
 2. Ostruha krále Jana VI. 891. b.
 3. Tataři na Morawě VI. 1385.
- We Kwětech VI. 913. c.
- Eiselt, J. N.**; 1833.
Polička, k. böhm. Leibgedingstadt, nápisy VI. 599. t.
- z Eksteina, Ulrich Kristof.** — Bakalář Hortowský.
Kancional český pohřební. Příd. 164.
- Eligius od sw. Jirí.** — Řádu bosáckého paustewníkůw; 1736.
1. Nebeský wůdce etc. (o sw. Janu Nepom.) V. 984. a.
 2. Kristus Ježíš od trní swých smrtedlných etc. V. 784. b.
- Elis, Fr.**; 1846.
W České Wěle VI. 496. m.
- Elsner, Jan Bohumil.** — Naroden we Wengrowě w Podlachii, 10 mil za Waršawau, r.
1717. Senior jednoty bratrské skrze Weliké Polsko, a nejprwnější učitel z této jednoty při církwi Berlínské od r. 1747., a kazatel po 40 let. Wydal 37 rozličných spisů swých a jiných (Komenského). Umřel 1782.
1. Kancional t. j. kniha žalů etc. V. 148.
 2. Kancional rozmnožený V. 149.
 3. Otázky katechismusowé V. 794.
 4. Mléko čisté prawdy boží t. j. katechismus etc. V. 801.
 5. Uprímné rozsuzování sebe samého (z něm. Lavatera) VI. 2206.
- Některé písně jeho (jedna půwodní, ostatní z něm.) připomíná Jiří Urban w registříku písní od r. 1765.
- Emericus a St. Stephano.** — Karmelita; 1749.
Weliké a malé etc. V. 1230.
- Eneas, Jan.**
Spolupřekládatel bibli bratrské IV. 1167. a.
- Engelthaler, Karel.** — Naroden w Rakowniku 17. Řijna 1784; knězem stal se 21. Srpna 1808; farář w Hostomnicích.
Psal do Čechoslawu VI. 739.
- Ennius, Šimon, příjmi maje de Phoenicio campo.** — Stal se bakalářem w učení Pražském r. 1544; měšťan a senator Klatowský; latinský básník; umřel 1561, 20. Února.
Roberta Barusa kroniky (o papežích) (přeložil z lat.) IV. 611.
- Erben, Karel Jaromír.** — Naroden w Miletině 1811; studowal na gymnasium w Králowé Hradci; filosofii a práwa w Praze; řádný aud. král. české společnosti nauk, archivář i sekretář českého Museum, a ud sboru musejního pro řeč a literaturu českau.
1. Písně národní w Čechách VI. 339.
 2. České besedy (příspěwek) VI. 340.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 496. j. — Kwěty 559. g. 1008. k. — Wesna 770. — Wěla 913. d.
- Eremias, Adalbert**; 1645.
1. Blahoslawená pauna Maria Cellenská VI. 1206. a.
 2. Diwotwornice nebeská etc. VI. 1206. b.
- Ertel, Jan Bohumil.** — Rodem z Kremnice; kněz církwe Šopronske.
Jedenáct písní z něm. přeložených w Tranowského cítaře V. 86.
- Esop.** — Naroden w Dašicích; kandidát lékařství w Praze; 1836.
We Kwětech VI. 496. k. 559. g.
- Estergala, M.**; 1835.
Křestanský nábožný zpěwník VI. 258.
- Etesius, Matěj, jinak Chládek Sušický.** — Kněz; 1614.
1. Kázání pohřební nad synáčkem Ctibora Witnowského z Wlčkowic IV. 1708.
 2. Epištola neb psaní Awentroota Jana ku králi španělskému. Příd. 21.
- Faber, Jan.**
(Spisy jeho. Příd. 25.)
- Fabri, Samuel.** — Slowák; učitel školy ewangelické w Sabinowě, Šaryšské stolice; 1803.
1. Zpráwa, podlé níž skrze zahlazení uhorok a

- obecného pasztwizka etc. (přelož. z něm.) VI. 1531.
2. Zpráva užitečná zahradné stromy wywoditi a obchodit (z něm. přelož.) VI. 1536.
- Fabricius** (také Faberius), Wáclaw. — Narozen w Bohdanči; byl roku 1600 a 1601 správce školním u sw. Klimenta na Poříčí w Praze; r. 1608 farářem w Hořicích. Monumentum wys. uroz. p. Zikmunda Smiřického IV. 1681.
- Fabricius**, Leopold. — Narozen we Wys. Mýtě 1715; Jesuita, professor a kazatel w Týnském kostele a u sw. Salvatora; umřel 1772.
1. Smutná paušť opuštěného pána Ježíše V. 881. a.
 2. Mravná naučení na swátky celého roku V. 881. b.
 3. Mravná naučení na všecy výroční neděle V. 881. c.
 4. Syn pobožný matere bezbožné etc. sw. Wáclaw V. 881. d.
- Fabricius**, Hiacynth; 1761.
Pilný dělník pro čest a slávu boží sw. Františka Xavera. V. 1035.
- Fabricius**, Hugo. — Kněz, 1764.
Požehnaná památka etc. sw. Prokopa V. 1364.
- Facilides**, Viktorin Meziřícký; 1629.
Jiřka Miliusa gruntovní zpráva, že M. Luther etc. (překlad) V. 699.
- Fährich** (Praporecký), Anton. — Narozen w Stáhlawi dne 19. Čerwence 1802. Studoval od r. 1812 na gymnasium we Slaném; od r. 1818 na vysokých školách Pražských. Po skončené filosofii (1821) bohoslawi se oddaw w seminári s Karlem Winařickým po 3 leta obcowal; že pak po odbytem studium pro mladost wyswěcen býti nemohl, k medicíně se obrátil. Mezi tím ale za pěstuna mladých hrabat Wratislawů z Mitrowic powolan byl, r. 1828 k professuře se odhodlal. Roku 1829 stal se adjunktem na gymnasium Staroměstském, r. 1830 suppletentem tamže; r. 1831 gramm. prof. w Jičíně a spolu doktorem filosofie na universitě Pražské.
W časopisech: Krok VI. 1406. a. — Kwěty 1473. n. — Česká Wěla 1526. a.
- Falkrabě**, Wít, Klatowský. — Farář Skalický; 1614.
Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1702.
- Falco**, Wáclaw Pisecký. — 1634.
Werše na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 498.
- Fandl**, Jiří. — Slowák, farář w Nahaczi; 1793.
1. Wýtah z Jiřího Papánka historie gentis slavice VI. 947.
 2. Pilní domajši a polní hospodár VI. 1492. a.
 3. Druhá stránka, w kteréj po smrti prvního druhi pilní hospodár wykládá etc. VI. 1492. b.
 4. Příhodné a swátečné kázání VI. 1924.

Farský, Josef. — Narozen w Boskowě 28. Srpna 1776; kněz.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Fauknar z Faukenšteina, Šebestian; 1589.
Titulár IV. 1154.

Fayl, Anton Emmanuel Dražkovecký. — Sudí w Miroticích, pak purkmistr w Domazlicích. Právní sekretár. VI. 1702.

Feigerle, Ignác. — Narozen w Biskupstwu u Náměště 8. Dubna 1795; doktor w bohoslawi a wyslawužilý professor pastorálky i rektor vysokých škol Olomauckých (1828) a Wídeuských (1847), c.k. dworský a hradský, farář. Sedmnáctero kázání VI. 1958.

Fejerpataky (Bělopotocký), Kašpar z Klačan.*

*) Na wyslowňau žádost p. spisowatele zde jmenowaného klademe žiwotopis od něho samého psaný beze wší proměny.

Kašpar Fejerpataky (Bělopotocký) narodil se roku 1794 dne 1. Ledna, we Welké Paluzi Liptowské stolicí w Uhrích. Matku utratil w šestém roce, která se nešťastnau náhodau we wodě Welko-Paludské utopila, a dostal potom macechu. W Paluzi rostnul i do školy chodil za pět let, s pěkným baubelatým děwčetem, Jerkau, která známost potom, když dorostaul, se obnovila a wždy s ní we spojení zůstal, ant byla wyborná duše. Ze školy Welko-Paludské byl sem poslaný na Kežmarské gymnasium, kdež sem dvě leta chodil a syntaxim dokončil. Potom roku 1807 začal sem se umění kniharskému učiti, ale i při tomto wždycky, když ni pěkná kniha do rukau přišla, sem bedlivě a pilně čítával. Zpěwanky slowenské sem spisoval a J. Kollárowi do jeho sbírky, když ji wydával, zaslal. Můj otec, sám milownik česko-slowenské řeči, čítal Krameriusowy české nowiny, měl drahnau zásobu českých knih, i starých, měl sem tedy k čítání dobruu příležitost. Čtěl sem i kniharstwi nechati, neb sem i hospodářské práce konati musil a do školy se navrátiti, ale můj otec byl proti tomu. Wyučiw se kniharstwi, wybral sem se roku 1810 dne 9. Října na wandrowku, a i tam dennik mého cestowání wěd. Roku 1811 byl sem w Košicích; 1812 a 1813 w Pešti; pak od 1813 až do 1815 za dvě leta w čas Wídenského kongressu we Widni, kdež sem německých klasiků čítával a do rejsowní akademie chodil i kresliti se učil. Roku 1815 dne 15. Kwětna nawrtil sem se do domowa k mému otci, s učenými Slowany se seznámil, s nimi si dopisowal, tak že má láska k materčině ze dne na den rostla. Chodíwal sem každau neděli do háje a tam w samotnosti česko-slowenské knihy čítával i Palkowičuw slowník k tomu potřebowal, wýtahy a wýpisy z knih robil. Začal sem něco roku 1817 i pro weřejnost pisati a do časopisů česko-slowenských mé práce posílati. Roku 1821 dne 4. Čerwence, přestěhowal sem se z Welké Paluze do Sw. Mikuláše, kdež sem již wětši okres učinkowaní měl, a i knihy české, které sem wždy na skladě měl, prodával; čítal sem Pražské nowiny a zatmělejší místa i slowa w nich spolučtenářum wyswětlowal. S Janem Kollárem byl sem w už-

1. Slabikář chlapců VI. 20. a.
2. Slabikář děvčecí VI. 20 b.
3. Tři sta šedesát pět propovědí VI. 28.
4. Ruční kancionálík VI. 264.
5. Některé básně VI. 422.
6. Verše slowenské k instalaci Ant. Majthényho ispána Lipt. stol. VI. 495.
7. Wšecko naopak VI. 669.
8. Trasařtka VI. 670.
9. Starauš plesniwec VI. 678.
10. Staw Liptowské stolice VI. 1244.
11. Kalendář pod názwem Slowenský pozorník VI. 1430.

kém spojení a ustawičném dopisowání. Roku 1828 sem se oženil, abych o domácnost pečowati nemusil, a tím více času wědám obětowati mohl, což se mi i podařilo, anť sem dobrau hospodini dostal. Při knihárství a knihkupectwí sem wydával každoročně od roku 1830 i Wlastenský kalendář, a s rokem 1841 s Wlastenským kalendářem i Slowenský Pozorník wydawati začal, ale pro zmatky we způsobu psaní w Uhřích, a pro nepokoje i zbaření sem od wydawání Slowenského Pozorníka upustiti musil, ale na rok 1851 ho zase wydám. Na rok 1850 sem Wlastenský kalendář také wydál, že ale sem byl w císařsko - královském auřadě, tedy sem mé jméno nedal nař tisknauti. Roku 1829 založil sem půjčowací česko-slowenskau knihownu, která do 55 čtenářů měla, když mi přišel zákaz od Raddy královské z Budína, abych to bez výsady nečinil. R. 1830 zřídil sem we Sw. Mikuláši česko-slowenské diwadlo z ochoty, a nař sám nejprvnější wystaupil, na kterém se mnoho česko-slowenských kusů prowozowalo, až po r. 1842, kdežho zmáhající se maďarčina potlačila. Wydál sem po ty časy i drahně spisů slowenských w Historii literatury poznamenaných. Roku 1833 kaupil sem si dům we Sw. Mikuláši i s gruntem (půdu), pro který sem se od roku 1840 až po 1847 prawotil (pri wedl), ale neswědomití saudcowé mne všude jako Slowáka odsaudili, a já sem mnoho peněz w té pri utratil. 1833 dne 11 Září narodil se mi syn, který žije, rád česko-slowenské knihy čítá, a Bůh dá, do mých šlepejů stauptati bude. Čechowé po Uhřích cestující mne nawštěwowali a já sem si známosti s nimi činil, a i já sám sem mladíků pro wzdělání do Prahy posílal. Roku 1834 zwolen sem byl na cirkewním konwentě Swato - Mikulášském za cirkewního Notáře a místního dozorce školy. Roku 1841 dne 16. Srpná a roku 1835 dne 24 Září byl sem na Křiwání Liptowském se Slowany, 7538 stěwiců vysokém wrchu, na pomezí Haliče. Roku 1837 stal sem se zakladatelem matice české. Roku 1841 dal sem Ludewitowi Šturowi kaučii na jeho Slowenské Nowiny na 10,000 zl. Roku 1843 dne 8. Listopadu wymalowal w oleji mau podobiznu Josef Božetěch Klemens, která kamenopisem Deckera a Rauha we Widni, r. 1845 tiskem s facsimile mého písma na swětlo wyšla. Když se Tatrín w měsíci Srpnu 1844 we Sw. Mikuláši založil, mně při něm auřady počtowníka a wyborníka swěřeny, které sem do roku 1846 zastával, nebyw ale se způsobem psaní Tatrína srozuměný, ty auřady sem potom složil. Pro mé spisowatelství, an sem byl velmi swobodný, měl sem mnoho nepřátelů, tak že mne

12. D. M. Luthera katechismus VI. 1818.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 570- a. 1140. b. — Časop. mus. 599. f. — Hronka 1067. p. — Wčela 1076. d. — Kwěty 1076. g. 1220. d. 1446. b. Rozličnosti Pražské 1076. i.

Feieš, Jan. — Slowák; cirkwi ewangelických Malo-Hontských inspektor; 1808—1812.

1. Hlas wolající k sedlákům etc. VI. 1194. a. Nezemanům zemanství žádostiwým VI. 1194 b.

Feltel, Frant. Xaver. — Narodzen w Litomyšli 19. Listop. 1783; kněz w Zásnuckách. Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

roku 1846 dne 28. Máje tři surowci na cestě lapili, do sklepu zawlekli, a tak zbilí, že sem za dwa týdny krwi chrákal. Roku 1847 w měsíci Únoru cestowal sem po železnici do Widně, w přičině mé pře, otdud sem šel k bratřům Slowanům do Brna, Prahy, Holomauce a Prešpurka, s mnohými spisowateli se seznámil, jejich literní počínání a konání pozorowal. W Praze sem se bawil 10 dní a všech čelnějších spisowatelů ponawštěwowal, o jejich literních prácech s nimi rozmlauwal, Pražské památnosti pohlídal a se w česko-slowenském spisowání upewnil, nebo Šturowští Slowáci i na mne velmi dotírali, abych i já tak pospolitě, jako oni psal, což sem však učiniti nechtěl, ani neučinil. Roku 1848 mne už Maďari pronásledowati začali pro mé slowenské spisowání, musil sem se před jejich vládního komissara ustanowiti a zodpowidati. Roku 1849 w měsíci Lednu, když buřiči maďarští do Sw. Mikuláše přišli i mne lapili a do zajetí odwesti chtěli, ale sem jim tehdež uklauzal a po hájích w zimě, w chujawě a metelici se ukřýwal. Ale téhož roku 19. Máje dal mne slowenský odrodilec, můj přítel a pokrewný lapiti, nebo i rodné swazky běsnost maďarská trhala. Lapeného mne dowezli do Sw. Mikuláše, kdež mne na náměstí howada maďaronská bila, pak sem byl do paut železných dán, dwěma strážemi ostřihán; wšecko w domě mi popečetili a wšecko i dům odprodati chtěli, což však přišli, Rusi prekazili. To wšecko jen proto se mnau robili, že jsem byl wěrný císařsko - královský poddaný, a císařsky smýšlel. Dne 7. Čerwna mne pryč ze Sw. Mikuláše do zajetí maďarského odwedli, w němž mi oběšením a zastřelením hrozili. Wedli mne pod stráží do Pešti, Segedína, Welkého Waradína, Aradu, po žalářích a temnicech mne wézili a nejplanší luze we dne i w noci ostřihati dali, a kdyby wítězně Ruské wojsko tak rychle nebylo napřed postupowalo, byli by mne o žiwot pripravili. Toto zajetí mé wypisáno je we Wlastenském kalendáři na rok 1850. Nawrátiw se ze zajetí zůstal sem hned Stoličným Služnodworským, potom císařsko-královským sirotským otcem, pak přisedníkem kollegialního saudu, za mau dokázanau wěrnost k císaři pánu. Mluwím a písem latinsky, německy, maďarský, slowensky. Roku 1850 poslal sem žádost na ministerium wnitřních záležitostí do Widně, aby se mi Bělopotockým místo Fejérpatakým psáti dowolilo. Dne 26 Března 1850 zajali mne cis. žandarmy a do 28. Března mne wézili, i Maďari i Němci se mého rozumu báli, Němci mne w podezření měli, že sem komunista.

Ferienčík, Samuel. — Ewangelický kazatel w Jelšawě.

1. Duchovní řeč, při úvodu Samuele Tomášika do církve Chyžnárské VI. 2067. a.
2. Řeč oltární při založení věže w církwi Jelšawské VI. 2067. b.
3. Duchovní řeč při posvěcení chrámu církve Ratkowské VI. 2067. c.
4. Duchovní řeč w den památky posvěcení církve Jelšawské VI. 2067. d.

Ferus, Jan.

Modlitby IV. 1997.

Ferus, wiz Plachý.

Fiala, Jeronym Sigmund. — Kněz Budinský; 1630.

Dwanáctero řádů rytířův božích V. 1257.

Fiala, Jan. — Kněz.

W Milozoru VI. 740. b.

Fialka, M. — Od roku 1849 c. k. major; bojoval we wojně uherské.

1. Oliwier Twist (z angl. Dickensa) VI. 882. a.
 2. Stědrý večer (z angl. téhož) VI. 882. b.
 3. Zróny (z angl. téhož) VI. 882. c. 912.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1008. k. 1067. q. 1076. g. 1162. i.

Fickischer, Wáclaw J. — Kněz; 1710.

Slavná pověst etc. města Plzně V. 908.

Filek, Jan. — Narozen w Kopidlně 19. Listop. 1785; školní učitel w Chrašti od r. 1812, o wychování mládeže a štěpařství i včelářství zasloužil. Umřel 25. Ledna 1837.

1. Prawidla české dobropisemnosti VI. 51.
2. Pisemnosti pro nejautlejší mládež VI. 136.
3. Hausli škola VI. 182. a.
4. Mravný kalendář VI. 182. b.
5. Proč a proto při umění početním VI. 1395.
6. Přírodopis VI. 1469.

Filek, Jiljí Augustin. — Narozen 24. Srpna 1777 w Třeboni; stal se knězem 8. Září 1802; děkan Chýnowský, potom děkan kapitolní infulowaný a vicedirektor gymnasia w Budějowicích.

Příspěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Filípek, Wáclaw. — Narozen w Weselí nad Lužnicí w Budějowsku 29. Srpna 1812; studowal w Jindřichowě Hradci a w Praze. Na diwadle Pražském hrál pod jménem Líp.

1. Smíření, od Houwalda (přel.) VI. 676. 700.
 2. Rozličné diwadelní kusy (z něm.) VI. 700.
 3. Kazatel Wakefeldský (z angl.) VI. 863. a.
 4. Psaní z Islandu. Wojenské nehody pokojného. Kratochwilné čtení atd. (přel.) VI. 863 b.
 5. Ludwik malý vystěhowanec, od Šmida (z něm.) VI. 1351. a.
 6. Eustachia (od téhož) VI. 1351. b.
 7. Audoli Almerianské (přel.) VI. 1351. c.
 8. Pokladnička (přel.) VI. 1351. d.
- W časopisech: Česká Wěla VI. 496 m. 597. g. 913. d. — Kwěty 597. k. 913. c. 993. m. 1008. k. 1076. g. 1084. f. 1125 d. 1607. f. — Wlastimil 1140. 1173. g.

Redigowal Palečka společně s Rubšem VI. 759.

Filipi, Josef. — Narozen 1. Kwětna 1812 w Heralci w Chrudimsku. Učil se na hlavní škole w Poličce, absolwowal gymnasium a filosofii w Litomyšli, theologii w seminári Brněnském. R. 1836 posvěcen na kněžství, poslán byl nejprwé za kooperatora do Německého a Žďáru, kde krátký čas pobyw pak do Studené přesazen byl. Po 5letém zde aučinkování dosazen r. 1845 za faráře we Wolfířowě. We Wěle VI. 496. m.

Filomates, Matauš Wolkenberger z Wolkenberka, jinak Wolkenberský, také Dačický. — Narozen w Dačicích; praeceptor dítek nejvyšš. komorníka králowství českého, Jana z Waldšteina; od Rudolfa co latinský poeta owěněn a na rytířství pasowan, odtud jméno z Wolkenberka; 1572—1580. (Omylně změn ten býwá s ním Matauš Filomathes Dačický, professor na universitě Pražské, kterýž umřel r. 1565 23. Září.)

1. Wýklad erbowní piktury p. Hertwika Zeidlitz z Schönfeldu IV. 501.
2. O wywýšení a vysokém důstojenství lidského pokolení IV. 664. a.
3. Druhá knížka o wywýšení nesmrtné a wěčné duše rozumné IV. 664. b.
4. Wýklad na žalm 28. IV. 1501.

Fingerhut, František. — Studowal w Praze a we Widni; roku 1849 vystěhowal se do Ameriky.

We Kwětech VI. 150 f.

Firbas, Josef. — Apotekář we Strakonících; 1815.

We Widenkých Listech VI. 1409. a.

Fišer, Josef; 1845.

Hedbáwnictwí w Čechách VI. 1558.

Fizele, Jan; 1836.

Slabikář VI. 25.

Flaška, Jan Smil z Pardubic. — Rodu panského. Byl pánem hradů Staré w Bydžowsku a Richenburka w Chrudimsku; r. 1395 přistaupil k jednotě panské proti králi Wáclawowi IV; wýrokem krále Sigmunda mezi Wáclawem a jednotau učiněným dne 2. Dub. 1396 stal se nejvyšším pisařem, kterýžto úřad až do smrti své zastáwal; zahynul w pútece s měšťany Kutnohorskými, mezi Horau a Čáslawí dne 13. Srpna 1403.

1. Sbírka starých příslovií II. 23.
2. Nowá rada II. 58.

Flaxius, Bartoloměj. — Arcijahen Plzenský. Roku 1594 ustanowen byl od arcibiskupa za polního kazatele we wálce turecké; odtud se nawrátíw jmenowan byl kanowníkem kapituly Pražské, a spolu kazatelem u sw. Jakuba na Starém městě.

1. Claud. Viexmontii o pokání (z něm.) IV. 1321.
2. Jiřika Šerera Chodcowský plášť (z něm.) IV. 1326. a.
3. Zpráva jistá o Antikristu IV. 1326. b.

4. Kašpara Franka Základ víry katolické IV. 1343.
 5. Krátké naučení o pokání IV. 1348.
 6. Výklad mše svaté IV. 1743.
- Flaxius**, Jan mladší z Čenkowa. — Farář w Záhoří, senior děkanství Píseckého; 1618.
 1. Troje kázání o hodování, o smilstvu a swáru IV. 1650. a.
 2. Kázání o postu IV. 1650. b.
- Foebellus**. — Mistr, český bratr. Složil píseň w Kancionalu III. 48.
- Foediš**, Antonín. — Jesuita; kazatel u swat. Petra w Brně; 1769.
 Chwaloreč na den posvěcení chrámu páně V. 1047.
- Fölk**, Jan (Hansfolk). — Kupec a měšťánin Starého m. Pražského; 1577.
 Psaní p. Pawłowi Grynmillerowi (o českých Židech) IV. 645.
- Formánek**, Jan Čechomil, B. Činowský J. E. F. — Narozen w Klatowech dne 12. Řijna 1809, skončil roku 1829 tamže gymnasiální studia. Zalíbil se sobě vychowatelství slyšel běh pro učitele na wzorní škole Pražské. Nemaje však příhodného místa odebral se po skončení běhu r. 1831 do Budějowic, kdež studoval filosofii, potom opět r. 1833 do Prahy, kdež se oddal studiím právnickým. R. 1834 obdržel na Klatowské hlavní škole místo podučitele a spolu též učitele první třídy, kteréžto místo 7 let zastával, až se pak r. 1841 dostal za učitele dívek při té samé škole.
 1. Jaromírowa první kniha ke čtení VI. 30.
 2. Listowé týkající se wyučování mládeže na wenkowských školách VI. 1266.
- Fornet**, Josef. — Potomek z Hugenotské rodiny, od Ludwika XIV. zahnané; narozen w Trenčánské stolici 1732; kazatel w Lewoči a w Strbě; umřel 1809.
 1. Summa křesťanského učení podle katechismu Luterowa VI. 1798.
 2. Rozdíl filosofické a božské maudrosti při wyládání ctnosti VI. 2227. a.
 3. Křestan w swobodě VI. 2227. b.
 4. O tanci VI. 2227. c.
- Fornet**, Jan; 1791.
 Kázání na poděkowání Leopoldowi II. za potwrzenau swobodu w náboženství VI. 1999.
- Forst**, Kristian J. — Farář w Kácowě; 1742—1752.
 1. Čistá holubička etc. panna Skolastika V. 1002. a.
 2. Kněz veliký etc. sw. biskup Mikuláš V. 1002. b.
- Fortius**, Jan z Kaufimě. (Rodinným jménem Chyba; později od domu swého: Zahrádek na tarmarce w Praze také Hortensius nazwán). — Narozen w Kaufimě r. 1517 23. Února. Stal se bakalářem w Praze r. 1537, mistrem 1541; byl professorem na universitě r. 1542, 1543; potom oženiw se wystaupil z univer-
- sity, nieměné však učil, nejspíš w domě swém, jazyku hebrejskému. Umřel w 73. roce wěku swého r. 1590 30. Řijna.
 Výklad wýborný na žalm 127. IV. 1492.
- Fortunatus**, Samuel Petr Kaufimský. — Alumnus theologie; 1636.
 Wěčná neuhasitedlná zatracencůw mučirna. V. 1393. c.
- Foyta**, Antonín. — Farář Solopický; 1786.
 Pořádní příběhowé Hildebranstwí V. 392.
- Fraitag**, Sebastian z Čepirohu. — Opat kláštera Lauckého; 1575—1585.
 Psaní rozličná IV. 1145.
- Franciscus**, Wenceslaus; viz **Wenceslaus**.
- Franel**, Wojtěch. — Studující; 1819.
 Zazdžené okýnko VI.
 Příspěl k Rozmanitostem VI. 736. a k Dobrozvěstu VI. 738. b.
- Franěk**. — Důstojník při pluku Palombini; 1829.
 Zachowání sprostého wojáka VI. 1452.
- Frank**, Augustin. — 1722—1723.
 1. Henricha Milde swatá a bezpečná cesta (z něm. přel.) V. 767. a.
 2. Pět otázek V. 767. b.
- Frankl**, L. A. — Doktor; 1845.
 We Kwětech VI. 496. k.
- Franta**. — Mistr učení Pražského; okolo r. 1567.
 Pranostika IV. 756.
- Franta**, Wacław. — Mistr; 1575.
 Argumentum s krátkau apologií etc. IV. 1591.
- Franta**, Josef Šumawský (psán i Wrantewić). Narozen dne 27. Listopadu 1796 w Polence blize Klatow, dostal první základ čili nawedení ke studiím od Kašpara Němečka, tehdejšího kaplana w Polině, nyní děkana w Chudenicích. Týž uwedl jej na gymnasium Klatowské, kdež on pobyl pět let pod Pražsko-Emauzskými benediktiny, do Prahy na filosofická studia přišel. Po třiletém studiu filosofickém a dwauletém theologickém (co theolog byl spolučlenem swých býwalých professorů w Emauzích), odhodlal se k wyučování českého jazyka a jiných předmětůw w něm saukromě i weřejně. Weřejně nejdříve na opatrowně Hrádecké w Praze rok, potom na Žofinské akademii dvě a na hlav. škole w židowském městě w Praze též dvě léta, odkudž se dostal na akad. gymnasium jakožto prozatimní učitel českého jazyka. Když se r. 1848 Česká škola, nyní pod jménem Budeč u Piaristů w Praze známá, založiti měla, byl Š. wywolen od městské rady za spolučlena komisí pro zřízení této nowé školy.
 1. Malá čítanka VI. 29.
 2. Nawedení k čtení bez abecedy VI. 32.
 3. Zastaralé formy českého slowesa VI. 82.
 4. Otče náš slowanský VI. 124.

5. Německo-český slovník VI. 166.

6. Čech, Samo, Krok (společně s Tomíčkem) VI. 749.

7. Slovanka (společně s Tomíčkem) VI. 849.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. — Českoslaw 496. i. 599. g. 1585 b. — Wlastním 913. e. 1409. l. — Čech 993. f. — Samo 993 p. — Kwěty 1272. c.

František Karel. — Arcikníže, otec JMC. Františka Josefa, nyní panujícího; narozen 7. Prosince 1802.

Právní nejjasnějšímu císaři a králi Františkovi I. (We Kwětech 1840) VI. 496. k.

Frewl de Termis (w Železnici). — Kněz 1520. Kázání III. 854.

From, Ondřej; 1669.

Smysl a zdání sektářůw etc. V. 733.

Frost, Wáclaw. — Narozen 4. Února 1814 w Nosadlowě w býwalém Bolesl. kraji, studował latinské školy w Mladé Boleslawi, filosofii w Praze, bohoslowí w Litoměřicích, a až zrodilý Němec, w bohoslowí s takowau pilností a chutí a češtinau se obíral, že byw r. 1837 za kněze posvěcen, hned na českau osadu w městě Mšeně dosazen býti mohl. Zde utwořil si malau českau školkau pro hluchoněmé, pročež i 1. Máje 1840 do ústawu Pražského pro hluchoněmé za učitele, a w roce 1841 za ředitele téhož ústawu zvolen byl. Roku 1848 byl poslancem ústawodárného sněmu říšského od okresu Bělského.

Člowěk w podobenství. (Společně s Kotátkem) VI. 1168.

Frozin, Antonín Plzenský; 1704.

Wilma Kumpenberka Obrowiště Mariánského Atlanta V. 1198.

Fryc; 1833.

W Jindy a Nyní VI. 588. l.

Fryč, Josef. — Narozen dne 2. Března 1804 w Slaném, studował na gymnasium tamže, od roku pak 1817. na universitě w Praze filosofii a práwa. Jsa chudý obdržel filosofické stipendium, které jemu krom privatního vyučování dítek poskytovalo dostatečných prostředků k dokončení svých studií. W třetím roce právnických studií wstoupil k doktoru Janowi Nejedlému do kanceláře, kdež čtyry léta setrwal, a roku 1825 až 26 přednášení řeči české pro Němce na universitě Pražské místo něho po celý skoro rok držel. Na doktorství w práwech powýšen dne 25. Čerwence 1827 a pracowal w kanceláři doktora Hartiga a doktora Jana Kanký, složil d. 26. Čerwna 1837 přísahu co zemský adwokát, kterýžto auřad posud zastává. Od r. 1842 wedl spráwu důchodů Matice České, jsa zároveň audem sboru musejního pro řeč a literaturu českau. Wyhádnuw přátely své, doktora Ant. Štrobacha, Karla Erbena, Karla Hawlička a Jana Neubaura k společnému pře-

kládání řádu saundního spůsobil r. 1848 wydání dokončené práce této tiskem. We dnech Březnowých r. 1848 byl wywolen do výboru sw. Wáclawského, za kterauž příčinau dnem i nocí pracowal w nemoc horkau upadl, právě, když se s deputací do Widně měl odebrati. Po swém uzdrawení byl audem národního výboru, slowanského sjezdu, a začal dne 5. Čerwna 1848 w řeči české přednáseti o řízení saundním, jakož i wydáwati na swůj náklad sw. Wáclawské Poselství, časopis pro lid pod redakci Dra. Pichla. Po Čerwnových událostech byw co rukojmě wypsán dostawil se dne 18. Čerwna 1848 s Janem Haklíkem a Karlem Wesemanem dobrowolně, z kteréhožto rukojemství sešlo. Dne 13. Čerwence byl však nieměně zatčen a na hrad Pražský odweden, kdež deset neděl stráwil u wězení. Po swém propuštění zwolen za auda městské raddy, byl dwakráte poslán s deputací k JMC. Dne 12. Února 1849 při prvním porotním tiskowém saudu w Praze, zastáwaw Josefa Pešinu toho dowedl, že za newinného byl prohlášen.

Prispěl k Hylosu VI. 737, a k Českoslawu VI. 739.

Fryč, Josef, syn predešlého. — Narozen w Praze dne 5. Září 1829. Studował na gymnasium Staroměstském, načež se odebral na cesty do Anglicka a Francouzka, kdež w Londýně a w Paříži skoro rok stráwil. Po nawrácení se domů pokračowal we studiích filosofických, když nastal Březen 1848. Při zřizování studentské legie welké mew aučastnůstwi zwolen byl za ceaturiona; byl při deputacích we Widni; po Čerwnových událostech však Prahu opustil a odebral se do Záhřebu. Ku konci Září 1848 šel s wyprawau dobrowolníků co poručík we společnosti Hurbana a Štúra na Slowensko, kdež w lewé rameno těžce raněn byw, teprw w Únoru 1849 domů se nawrátil. Chystaje se na cestu do Paříže, byl co aud studentského spolku Sláwie a Česko-Morawského bratrstwa, dne 10. Máje 1849 zatčen.

Kochan Ratiborský VI. 695.

We Kwětech VI. 1067. q.

Fryč, František. — Narozen w Bohdanči 2. Února 1786; stal se knězem 3. Srpna 1808; farář Habrský w Časlawsku.

1. Homilie VI. 1913. a.

2. Hlas wolajícího. Řeči homiletické etc. VI. 1913. b. 1937. d.

3. Hlasatel slowa božího VI. 1937. a.

4. Nedělní, swáteční a příležitostní kázání VI. 1937. b.

5. Cesta utrpění VI. 1937. c.

Fryčaj, Tomáš. — Morawan; narozen 1759; kněz katolický.

1. Orthografia VI. 50.
2. Písně duchovní VI. 216.
3. Auplná kniha duchovních písní VI. 224.
4. Další zpráva o přestastných následcích u města Lipska VI. 969.
5. Zrcadlo výborného sedlského obcování (z něm.) VI. 1193.
6. Naučení o sázení a štěpování karlátkového a šwestkového stromoví (z něm.) VI. 1837.
7. Jahna Engelb. Nowá pobožnost školní (přel.) VI. 2329.

Fryček, Kristian. — Narozen we Lhotě, wensnici w Jihlawském kraji dne 22. Ledna 1788. Gymnasialní studia vykonal w Nowé Říši na saukromém ústawu praemonstrátů; filosofii studowal w Plzni, theologii w Praze. Wyszwočen r. 1813, přišel za kaplana do Černaushku blíž Raudnice, r. 1815 za expositu do Bechlína, r. 1822 za lokalistu do Hostína u Weltrus, r. 1828 za faráře do Dublowic blíž Wysokého Chlumce w kraji Beraunském. Tam r. 1830 ustanowen za vikariatního sekretáře, r. 1834 pak za vikáře a školdozorce okresu Wotického. Roku 1844 dostal se za probosta do Raudnice, posléze roku 1845 za faráře do Lužce.

Písně a propowědi VI. 1344.
Příspěl k Hyllosu VI. 737.

Furch, Vincenc. — Narodil se w Krasonicích na Morawě 8. Srpna 1817 z otce Němce a matky Slowanky. První wychování dostal na hlavní škole w Telči, kamž jeho otec, hospodářský úředník, r. 1820 byl přesazen. R. 1829 byl dán do Jihlawy na gymnasium; w Brně studowal filosofii pod Klácelem. Odbyw právnická studia w Olomauci od r. 1837 až do r. 1841, odebral se do Wídně a wstaulpil do státní služby co ewičenec při komorní hlavní účtárně. R. 1843 stal se konceptním praktikan-tem při generalním účetním direktorium, r. 1847 ingrossistau při komorní hlavní účtárně. W Lednu 1850 byl přesazen k ministerium obchodu, průmyslu a weřejných staweb co účetní revident. Básně VI. 345.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h. — Kwěty 496. k.

Fux, Antonín.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Gabler, Wilém. — Narozen we Wartenberku od rodičů německých; studowal w Boleslawi a w Praze; doktor filosofie; pro wzděláni své wícekrát w Paříži se zdržowal; roku 1848 a 1849 spoluredaktor Národních Nowin; od 1. Dubna 1850 redaktor nowin: Union. W České Wčele VI. 1008. f.

Gabriel, wiz: Pannonius.

Gabriel. — Doktor práw w Praze. We Kwětech VI. 588. i.

Galerita, Simeon Wojtěch Ledecký. — Farář Počepický; 1610.

Štít wíry a základ křestanského žiwota VI. 1396.

Gali, Matěj. — Slowák; kněz Přitřzký; umřel 1758.

Píseň w Citaři Tranowského V. 86.

Gallaš, Josef Hermann Agapit. — Narozen 7. Dubna 1756 w Hranicích na Morawě. Zemřel co c. k. pens. wreční lékař wojenský tamtéž 14. Února 1840. Pomník mu wystawen.

1. Píseň při mši swaté VI. 235.
 2. Muza morawská VI. 284.
 3. Některé selanky VI. 560.
 4. Jádro morawských příběhů VI. 991. a.
 5. Miscellanea ad historiam patriae VI. 991. b.
 6. Památky města Hranic VI. 1018. a.
 7. Památky o pustých rytířských hradech VI. 1018. b.
 8. Krátké biografie morawských biskupů VI. 1058.
 9. Mythické powídky morawských Slowanů VI. 1077.
 10. Příběhowé náboženství pikartského VI. 1107. a.
 11. Historické swědectví o wraždě židovské VI. 1107. b.
 12. Historie církwení mého vlastního města VI. 1107. c.
 13. Poznamenání učených Morawanů VI. 1131. a.
 14. Traktatek umělců, malířů etc. morawských VI. 1131. b.
 15. Sbor učenosti ženské VI. 1131. c.
 16. Zahrada mrawomaudrosti VI. 1192.
 17. Swědectví staré křest. církwe o austní zpovědi a očistci VI. 1885.
 18. Rozjímání o mučení p. ze Seilera VI. 2235.
- W časopisech: Rozmanitosti VI. 993. c. 1008. b. 1067. b. 1076. a. 1475. a.

Gallat, A. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Galli, Pawel. — Kazatel w Dráždanech; 1685. Martina Luthera Katechismus V. 740.

Gallus, wiz: Hawlůw.

Gatty, Kajetan Jan. — Narozen w Markowicích na Morawě; 1756.

1. O powinnostech stawu manželského V. 1514. a.
2. Cesta k prawému štěstí V. 1514. b.

Gauc.

W Rozličnostech Pražských VI. 1067. u.

Gazda, Antonín. — Kněz w Uhřích; 1798.

1. Hortus florum t. zahrada kwětná VI. 1925.
2. Fructus maturi t. zralé owoce slowa božho VI. 2225.

Gdowský, Sigmund. — Karmelita; 1626.

1. Poklad církwe sw. otewřený V. 1100.
2. Knížka aneb poklad Karmelitůw etc. V. 1122.

Geguš, Jan. — Slowák; kazatel w Očawě blíž Bystřice; studowal w Tübingen; 1825—1841.

1. Kolumbus (z něm.) VI. 1326. a.
2. Kortes (z něm.) VI. 1326. b.
3. Pizarro (z něm.) VI. 1326. c.
4. O některých důwodech nesmrtnosti VI. 2058.

Gelb, Wolfgang; 1701.

Radosné příběhy o zpovědi V. 753.

Georgillus, Samuel Klatowský.

Žiwot dětinský Přid. 26.

Gerstner; 1827.

Příspěl ku Příteli Mládeže VI. 1402. c.

Gilli. — Slowák; 1791.

Slowanská grammatika VI. 98.

Girth, Tomáš. — Kanovník Lateranský; 1739.
Radostné narození královny nebés Marie V. 995.

Gleych (neb Kleych), Wácslaw. Kazatel ewangelický; 1708—1734.

1. Některé písničky nábožné V. 112. a.
2. Písňe aneb zpěwowé duchovní V. 112. b.
3. Kancional ewangelický V. 112. c.
4. Rozličné písňe při modlitbách V. 112. d.
5. Ewangelia, taktěž i epištoly V. 672.
6. Sto regul žiwota V. 1478.
7. Dokt. M. Lutera Katechismus (wydal) V. 773.
8. Křesťanské myslí, jakby každá hodina měla stráwena býti V. 1381.
9. Hál pocestného, modlitby V. 1602. a.
10. Starých lidí koruna pobožnosti V. 1602. b.
11. Obnowení smlauwy křtu V. 1602. c.
12. Wraucné a nábožné modlitby. V. 1602. d.

Glosius, Jan, Pondělský. — Narozen w Pondělku, wsi Malo-Hontské; kněz církwe Assoské. Umřel 1724.

1. Etan hlasitě prospěwující V. 114
2. Křestan wždycky se modlíci V. 185.
Od něho jest 10 písni (z něm.) w Citaře Trnowského V. 86. 18 půwodních (mimo jednu) we funebralu Jakobeiho.

Glosius, Jan. — Slowák; kazatel ewang.; 1783—1792.

1. Obsah potřebných naučení a prawidel (o chování wčel) VI. 1514.
2. Křestan wždycky se modlíci VI. 2287.

Godra, Samuel. — Slowák; 1829—1830.

1. Muzy dcera VI. 310.
2. Půwodní mrawní bájky VI. 580.
3. Zlatowič VI. 844.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h.

Godra, Michal. — Rodilý z Bohunic w Uhřích; dokonal studia w Prešpurku a Widni; profesor we Werbásu; 1830—1835.

Wydal: Zora VI. 599. 3.

W časopisech: Čas. Mus. VI. 599. f. — Kwěty 1036. i.

Golsert, František. — Farář Chomutický; 1790.
Hlas truchliwého Čecha nad smrtí Josefa II. VI. 372.

Görl (z Görlsteina), Jiří. — Měšťan Staroměstský; notářem od císaře Rudolfa učiněn. Jsa rodilý Němec, naučil se česky w Litoměřicích; r. 1566—1567.

1. Arithmetica IV. 743. a.
2. Spis o mírách IV. 743. b.
3. Vinitorium (o winohradech) IV. 743. c.

Gostko, Anton Hynek ze Saxenthalu. — Farář w Slatinách; kanovník kapituly Pražské (1780), doktor filosofie, archidiakon, rektor university (1803), děkan kapituly Pražské (1805); umřel 1820.

1. O žiwlech VI. 1476.
2. Wzbuzování lidu wenkowského k pokání etc. za příčinau wálky turecké VI. 1997.

Gostumiowský, Jan; 1675.

Kalendář V. 536.

Grancák; 1834.

We Kwětech VI. 1036. i.

Gregor, Fr. Ign. — Rodilý z Horažďowic; farář Nebowidský; 1737.

1. Nova et gloriosa. Nowá a slawná Judith heroína panna Barbora V. 987. a.
2. Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše V. 987. b.
3. Pretiosa in conspectu dom. mors S. S. ejus. Předrahá před obličejem etc. V. 987. c.
4. Prowázek tři praménkãw V. 987. d.

Greifenfels, Sam. z Pilsenburka; 1625.

Humilis Segali nowé poselství (přel. z wlsk.) V. 1250.

Grim, Ferd. Ant. — Farář w Přelauči, 1732—1734.

1. Swatý Jan Nepomucký V. 971. a.
2. Divus Joannes Nepomucenus V. 971. b.

Grinmiller, Pawel ze Strěbska; 1559.

Spis o hrozném zázraku w Platně IV. 825.

Groh, Jan. — Jesuita; kazatel; 1779—1780.

Weliký žiwot pána a spasitele našeho VI. 2158.

Grolmus, wiz: Krolmus.

Grossmann, Gustav. — Slowák z Orawské stolice; 1836.

W časopisech: Plody VI. 599. p. 1067. s.

Gruber, Wácslaw Anton. — Kněz; 1719.

Dwa halíi měděni etc., kázání ke cti sw. Aurelia etc. V. 928.

Gruber, Bernard. — Řádu Cisterckého; 1727.
Krasopanilá hwězda etc. sw. Norbert V. 942.

Grünger, Michal; 1785.

Mínuci hospodářská VI. 1415.

Grus, Jan. — Narozen z Kw. 1793 we Wys. Mýtě; knězem učiněn 1817, 15. Srp.; kaplan w Peruci.

Řeč při pohřbu D. Jana Karla Kermanna VI. 2090.

Gryll, z Gryllowa, Jan. — Narozen w Rakowníku 1531; radní městský tamže; wyslán r. 1577 k Rudolfowi II. o potvrzení privilegíi města, powýšen od císaře do stawu zemanškého. Muž práwa milowný, nábožný. Umřel 1600.

1. Písňe nowé dvě IV. 74. a.
2. Ke jměnu Lorence Mostníka z Ništica IV. 74. b.
3. Písňe nowé dvě IV. 74. c.
4. Starý zákon w českých werších IV. 158. a
5. Patriarchů čtyr žiwoty IV. 158. b.
6. Acta anebo skutky Krista pána IV. 158. c.
7. Werše (při ewangeliích jeho) IV. 158. d.
8. Sečtení roků od počátku swěta IV. 284.
9. Ewangelia s figurami a rytiny IV. 1207.
10. Oprawdowé swětlo duchovní IV. 1852.

Gryll z Gryllowa, Matěj, z Rakowníka. — Syn předešlého; narozen 1551. Stal se bakalářem w Praze r. 1570, načež byl r. 1572 správceem školním w Launeh, r. 1576 w Tábofe. Posledního tohoto roku učiněn mistrem, powolán byl brzy na to ku professuře na universitě. Odbyw sobě úrad proboštwí w kolleji Karlowě r. 1579, jel do ciziny k dalším studiím; pobyl hlavně w Genfu a Basilei; nawrátiw se r. 1581, zwolen byl za děkana fakulty filosofické; po odbyti roku

složil professuru 1582, a odebral se do Žatce, kdež se stal měšťanem a předním písařem městským. Umřel tamže r. 1611 v Září.
O kometách IV. 767.

Günter, Tomáš. — Kazatel w Glauchowě 1567. Artikulowě o porodu a křtu dětí IV. 1733.

Günter; 1793.

1. Lakomec VI. 625. a.

2. Modlářka VI. 625. b.

Günter, Jan.

Dwanáct artikulů wíry křesťanské. Příd. 27.

z Günterodu, Abraham. — Studoval we Wittenberce 1593; byl na panství Oldřicha z Lobkowic, snad we Stráskowě farářem; umřel 1609 w Kopidlně jakožto starší bratrstwa českého.

Cyriopaedia od Xenofonta (přel. z řeck.) IV. 279.

Guth, Anton. — Narozen w Litomyšli, kdež i umřel, skončiv filosofickú studia okolo 1799. Z básní jeho jedna w Puchm. Sběrce (II. 58.) zachowala se.

z Gutšteina, Albrecht. — Poručník dětí p. Jošta z Rosenberka; umřel r. 1550, 29 Srp. (Poslal Wilémowi z Rosenberka do Pasowa knihy, které sám složil i vydal. Viz Březan. Žiwot p. Wiléma z Rosenb. str. 29.)

Gwoth, z Gwothowan, Jonáš Bohumil. — Doktor lékařství w Uhřích; 1837.

W časopisech: Hronka VI. 1140. I. — Časop. Mus. 1607. d.

Gzel, Petr. — 1533 (Porown. Optát Beneš.)

1. Isagogicon (Společně s Optátem) IV. 4.

2. Česká grammatica (Společně s Optátem) IV. 5.

3. Nový testament (Spol. s Opt.) IV. 1171.

Haan, Ludwik; 1845.

Pamětnosti B. Cabanské VI. 1033. 1081.

Haanuss, wiz Hanuš.

Habel, Frant. Xaver. — Kanovník w Nitře. Učení múdrosti křesťanskéj VI. 2231.

Habrína, Jan Tad. — Měšťan Pražský; 1784.

Chwalofeč na den 9. Srpna 1784 VI. 1992.

Habrowanský, wiz Dubčanský.

Hafner, Ondřej. — Kněz w Praze; 1786.

Básně we sbírce Thamowě IV. 276.

Hafner, Vincenc. — Aud společnosti diwadelní; 1785.

Některé weselohry VI. 617. a—e.

Hájek, Wáclaw, z Hodětína. — Podkomoří králowství českého; 1413.

Zřízení wojenské III. 242.

Hájek, Šimon; 1547.

Tabula de proprietate participiorum IV. 6.

Hájek, Tadeáš z Hájku (Nemicus). — Narozen w Praze 1525; stal se bakalářem r. 1550, mistrem 1552; odebral se potom na cesty k dalšímu vzdělání swému do Widně a do Italie; w Bononii powýšen za doktora lékařství. Nawrátiw se do vlasti, powolan byl za profesora do kolleje Karlowy 1555, w kterémžto úradě však jen dvě léta (1555, 1556) setrwal. Wýtečný matematik, astronom a lékař.

Roku 1571 powýšili jej stawové na shromáždění sněmu do rytířského stawu, jmenowawše jej protomedikem zemským; druhého roku na to stal se žiwotním lékařem císaře Maximiliana II. (1572); we kterém důstojenství byl i za císaře Rudolfa II. Příčiněním jeho powolal Rudolf r. 1599 Tycha Brahe ke swému dworu. Wýtečný tento učenc český umřel w 75. roce wěku swého dne 1 Září 1600.

1. Wýtah na prococtwí turecké IV. 307. 794. a.

2. O kometách IV. 749.

3. Tabule dlouhosti dne i noci etc. IV. 764.

4. O některých předešlých znameních nebeských etc. IV. 794. b.

5. Herbář IV. 876.

Hájek, Wáclaw z Libočan. Rodu šlechtického; r. 1534 duchovní pastýř na Tetině, potom po mnoho lét kazatel u sw. Tomáše w Praze. Roku 1547 stal se kanovníkem, později děkanem, konečně proboštem Staroboleslawským. Poslední čas swého žiwota zdržowal se w Praze w klášteře jeptišek u sw. Anny, jimž odkázal jmění swé. Umřel 19 Března 1553.

1. Kronika česká IV. 418. a.

2. Kniha o nešťastné příhodě etc. skrze oheň w Menším městě Pražském IV. 418. b.

3. Ant. de Rampigolis biblii zlatá (přel. z lat.) IV. 672.

Hájek, Jan. — Narozen w Hradišti r. 1764, farář na Bezdězi; umřel 1802.

Upřímné mínění záků Hradištských VI. 376.

Některé werše w Prwotínách pěkného umění VI. 734.

Hájek, Ignác. — Narozen 4. Září 1770 w Hradišti; professor humanitní w Litoměřicích (bratr předešlého).

Některé spisy Luciana Samosatenského (přel.) VI. 928.

Přispěl k Čechoslavu VI. 739.

Hajniš, František. Narozen dne 31. Března roku 1815 w městě Wamberce, kraji nyní Jičinském; studowal gymnasium w Rychnowě, filosofii a práwa na vysokých školách w Praze. Skončiv studia wstoupil do praxi k poštovní správě, a co úředník byl roku 1850 do Widně k témuž úradu powolan. Trnky VI. 596.

W časopisech: Kwěty. VI. 496. k. 1008. k. 1220. d. — Česká Wěla 588. h.

Redigo wal spolu s Rubšem Palečka VI. 759.

Halceius, Jakub, z Dobrohostowa Teyna. — Farář Klecanský; 1593.

Otázky etc. p. Krista na doktory a zakonntky IV. 1469.

Halicaeus, Šimon. — Morawan, wypowiedenec; 1596.

Nový zákon IV. 1181.

Hally, Pawel Petr. — Kněz; 1649—1650.

Kázání V. 856.

Hamaljar, Martin. — Slowák, superintendent; 1805.

1. Pašijowé weršky VI. 232. a.
2. Dvě nábožné písně VI. 232. b.
3. Kancional (obmýšlel wydati) VI. 232. c.
4. D. Martina Luthera menší katechismus VI. 1818.
5. Agenda VI. 2116.

Hamburský, Matěj.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Hammeršmid, Jan Florian. — Narozen 1652; kaplan w Budějowicích; farář w Kamenném Újezdě, představený duchowenstwu arcibiskupskému w Klatowech; rektor alumnatu Pražského; doktor sw. písma; stolice apoštolské protonotarius, zlatého kříže se zlatou ostruhou rytíř; na Wyšehradě a w Staré Boleslawi kanovník; farář w Týně 1710; muž bystrého, ohniwého smyslu, výborné paměti, powahy příjemné; umřel 1737.

1. Allegoria, Proteus felicitatis et miseriae českicae V. 230.
2. Historie Klatowská V. 329. a.
3. Praha stará pod figurau krásného mládence V. 329. b.
4. W Praze blaze, kdo má peníze V. 329. c.
5. Krátký wýtah sláwy etc. kostela Wyšehradského V. 422.

Hán, Josef. — Jesuita, 1736.

Kázání w Plzni držené V. 985.

Hancz. — Alumnus semináře Brněnského; 1782.

Swatý denní pořádek křestana katol. (z něm. přel. spol. s jinými alumny) VI. 2284.

Hanka, Wáclaw. — Narodil se dne 10 Čerwna 1791 w Hořiněwsi w bradečském kraji w Čechách. Rodiče jeho měli tam wýsadní hospodu s polní žiwností, a poněwadž děti k pasení dobytka, z nichž Wáclawowi owce poručeny byly, se přidržowaly, nawštěwowal farní školu jen zimního času. Dosti pozdě pro uchránění wojenskému stawu na studia dán, odbyl gymnasium w Králowé Hradci, filosofii w Praze a práwa w Praze i we Widni, kamž w ten čas k redakci českých nowin i literního listu „Prwotiny pěkných umění“ powolan byl. Po skončených studiích opět w Praze poručen jsa Dobrowským k nowě powstávajícímu českému Museum, pořádal první scházející se příspěvky we všech odvětích krom radniectwí, kteréž Zippowi swěřeno bylo. Později ustanowen byl knihowníkem, archivářem, strážcem starožitností i mincí, w kterýchžto úřadech setrwáwá. Literní jeho práce jsau w této knize uwedeny; připomenauti toliko zbýwá, že pro ně od mnohých učených společností i Akademii za člena přijat jest. Od cis. ruské Akademie počten byl velikými medaliemi: stříbrnou „за похвальный управлєния въ словесности“ i zlatou: „принесшему пользу русскому слову“ ja-

kož i od císaře J. V. Františka Josefa zlatou s nápisem „Literis et artibus“, i od císařůw Ferdinanda, Aleksandra i Nikolaje brillantowými prsteny, též od posledního ozdoben rytířským křížem řádu sw. Wladimíra i komendorským křížem řádu sw. Anny.

1. Prawopis český VI. 48.
 2. České předpisy VI. 64.
 3. Mluwnice čili saustawa českého jazyka VI. 79.
 4. Počátky poswátneho jazyka slowanského VI. 100.
 5. Mluwnice polského jazyka VI. 102.
 6. Sbirka nejdáwnějších slowníků latinsko-českých VI. 164.
 7. Dwanáctero písní VI. 287. a.
 8. Prostonárodní srbská muza VI. 287. b.
 9. České historické zpěwy VI. 287. c.
 10. Krakowiaky VI. 287. d.
 11. Příspěwek k Hlasům Wlastenců r. 1835 VI. 318.
 12. Příspěwek k Hlasům wěrných Čechů r. 1835 VI. 319.
 13. Některé básně příležitostné VI. 417. a—e.
 14. Příspěwek k Hlasům Wlastenců na památku 40letého panowání Frant. I. VI. 469.
 15. Ku příchodu Františka I. do Prahy 1833 VI. 477.
 16. Igor Swatoslawič VI. 547.
 17. Gesnerowy idylly VI. 561.
 18. Jednání společnosti wlastenského museum (přel. z něm.) VI. 743.
 19. Rhusa krátká historie slowenských národů (přel. z něm.) VI. 972. a.
 20. Wypsání Rusie a jejího wojska VI. 972. b.
 21. Dějiny české w obrazích VI. 972. c.
 22. Modlitby při službách božích VI. 2406.
- W časopisech: Časop. Mus. VI. 8. f. 150. a. 496. h. 559. d. 993. e. 1076. b. 1084. c. 1140. f. 1588. a. 2200. — Jindy a nyní 150. d. — Kwěty 496. k. — Wěneč V. 521. — Widen-
ské listy 993. a. — Česchoslaw 993. b. — Krok 993. l.

Hanke, z Hankenšteina Jan (jinak z Kohautowých kamenů). — Morawan; bibliotekář w Olomauci; 1804.

1. Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz V. 314.
2. Plinius Briefe VI. 916.
3. Mrawné propowidky VI. 1294.

Hansgirk, Antonín. — Narozen 20. Kwětna r. 1806 w Hradci Králowé z rodičů českých. Otec Hynek, wrauci jsa milownik dějepisu a starobylosti české, rozničil příkladem svým již w mladíku, odbýwajícím gymnasiální studia na Pražském gymnasium Nowoměstském, zápal pro dějiny české. Tato láska k českému národu a jeho národnosti rozmohla se ještě více přátelstwím stejně smýšlejících jinochů: Roeslera, Kaubka, Pilnáčka, Wacka Kamenického, s nimiž w Praze od r. 1824 — 1829 filosofická a juridická studia odbýwal a wedla jej ku poznání jazyků slowanských a jich literatury, s kterýmž studium dle možnosti pilně se obíral, podporowan jsa w ohledu tomtó laskawě Jos. Jungman-

nem, Hankou, Čelakowským, a získaje z přátelského obcowání s Frantau Šumawským, Slaw. Tomičkem, J. Malým a mnohými jinými mladšími literatury. Tauha, aby vlastenecky působil mohl na mládež, přiměla jej r. 1830 k tomu, aby po odbytých právních ke gymnasiálnímu učitelství se obrátil. Počátkem r. 1841 dostal se na dráze této k zastávání professury na gymn. Litoměřickém, kdež r. 1843 ustanowen za skutečného profesora.

1. Příhody francouzského vychowatele w Rusích (přel. z rusk.) VI. 861.
 2. Katalog českých knih VI. 1136.
- W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f. — Wlastimil 1008. p. — Časop. Mus. 1067. i.

Hantých, Wácslaw. — Hluchoněmý.

Příspěl k Rozmanitostem VI. 736. a k Hyllosu 737.

Hanuchna, Jiří Anton. — Děkan Dobrušský; 1695.

Diadochus, aneb: Rozmlauwání Wita s Wácslawem V. 176.

Hanuš, Jiří Landskronský. — Farář u sw. Mikuláše na Malé straně; konsistorian r. 1609.

1. Tři otázky o stawu manželském IV. 711.
2. Deset zaslibení božích o Mesiášowi IV. 1393.
3. Soli Deo gloria etc. IV. 1615. a.
4. Deset zaslibení božích VI. 1615. b.

Hanuš, František Wysokomýtský (Haanuss). — Kněz; 1783.

Taužebná wolání k hospodinu VI. 2210.

Hanuš, J. — 1841—1842.

We Wčele VI. 559. h. — We Kwětech 913. c.

Hanzeli, Wácslaw Fr.; 1737.

Od wěčnosti za manželku etc. wywolená Maria panna etc. V. 989.

Hanzelius, Lukáš. — Kněz; 1615.

Dwoje kázání pohřební nad tělem p. Ant. Magd. Wencelikowé z Malowic IV. 1714.

Harant, Křištof, z Polžic a Bezdruzic. —

Narozen 1560; zběhlý w lat., řeckém, wlašském jazyku, w básnictwí, mathematice; páže u Ferdinanda arciknížete; kommandant jednoho oddílu wojska proti Turku r. 1591; s Hermanem Černínem z Chuděnic projel Wlachy, Kandii, Cypr, Malau Asii etc. Nawrátiw se sepsal cestu swau, jsa komorník a tajná radda Rudolfa II, dworský radda u Matjáše. W powstání stawů českých, weda slezské pluky, střelbau až do paláce Ferdinanda we Widni dorážel; od Fridricha falcského komorníkem, raddau a präsidentem české komory učiněn; dne 21. Čerwna 1621 stat. Putowání aneb cesta z králowství českého do Benátek etc. IV. 659.

Hartl, Ondřej. — Doktor w práwích; 1794. Dobrá rada w obawláštních přiběžích etc. VI. 1182.

Hauf, Josef Anton; 1744.

Smutné žehnání etc. kázání při exequích Wolfg. hraběte Sereny V. 1096.

Hauf, E. 1841.

We Kwětech VI. 1008. k.

Haugwic, Wácslaw, z Biskupic a na Litomyšli; 1564.

Statuta k hašení ohně IV. 941.

Hausmann, Karel. — Narozen 30. Dubna 1812 w Postřizíně w Rakownicku; w sedmém roce wěku swého osiřew, přišel do Prahy do německých škol, a studowal potom na gymnasium Malostranském. Roku 1831, po skončení filosofických studií w Praze, wstoupil tamtéž do semináře theologického. Dne 2. Srpna 1835 byl na kněžství poswěcen, a dostal se jako kaplan do Kwilic, od roku pak 1839 jest kaplanem we Slaném.

1. Malá diwadla (z něm.) VI. 672.
2. Statisticky-místopisný přehled Rakownického kraje VI. 1154.

Hawelka, Jan E. Bohuslaw. — Narodil se w Třebehowicích 27. Prosince 1799. Studie humanitní odbyl w Hradci Králowé, filosofické w Litomyšli, theologické w Hradci Králowé. Na kněžství wyswěcen dne 24. Srpna 1823, dostal se za spomocného kněze na Nowý Hrádek, r. 1825 za kaplana do Dobrušky; r. 1847 usazen za faráře w Sedloňowě. Studiim mluwozpytným oddaný.

1. Příspěvek ke Hlasům duchowenstwa r. 1836 VI. 320.
2. Příležitostná řeč duchowní o znouwu stawení chrámu etc. na Winici, jinak na hoře Oreb VI. 2049. a.
3. Příležitostná řeč při slawném poswěcení etc. téhož chrámu VI. 2049. b.

W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. 599. g. — Rozmanitosti 656. a. — Časop. Mus. 1067. i.

Hawelka, Wilém Wácslaw. — Forstmistr u knížete Colloredo-Mannsfelda etc.

Umění lesní podlé Hartiga VI. 1561.

Hawlíček, Jos. Mil.; 1839.

Příspělní zkaušení VI. 703.

W časopisech: Česká Wčela VI. 496. m. — Pautník 600 l. — Kwěty 1076. g.

Hawlíček, Karel (Hawel Borowský). — Narozen dne 31. Řijna 1821 w městysi Borowé w Čáslawsku nedaleko morawských hranic, kdežto jeho otec byl kupcem. Hlawní wychowání dostal od tamějšího wikáře a děkana P. Brážka nejwice we směru theologickém, tak že skutečně w Praze studium bohoslowecké nastoupil. Po mnohém nedorozumění s tehdejší přednostou Pražského semináře P. Rostem, opustil r. 1841 bohoslowí, a odhodlaw se k stawu spisowatelskému, stráwil pak 4 roky w saukromných studiích a na cestách, jmenowitě po dvě léta jako wychowatel w Moskwě. Nawrátiw se, nastoupil r. 1846 redakci Pražských Nowin a Wčely, r. 1848 Národních Nowin; konečně Slowana, z příčiny stawu obležení wydáwaného w Kutnéhoře. Byl po-

- slancem okresu Humpoleckého na ústavo-
dárném sněmu.
W časopisech: Wčela VI. 597. g. 599. h. 913.
d. 1076. d.
- Hawlík**, Bartoloměj z Warwažowa, wiz
Srnowec.
- Hawluw**, (Galli) Dawid Žlutický. — Stal se
bakalářem swob. umění w Praze r. 1611;
farář w Mukařowě 1620, potom w Rudešíně.
Roku 1631 wrátil se do Prahy při wpádu
saském.
1. Rozjímání potěšitelné etc. IV. 1546.
2. Reč o častém rozjímání lodičky Krista etc.
IV. 1660.
- Hawránek**, František. — Narozen 27. Zář
1805 w Hradeci Králowé; křižovník s čerwe-
nau hwězdau; stal se knězem 1831; kaplan
u sw. Františka, pak u sw. Petra w Praze.
1. Sedmero postních kázání VI. 1970. a.
2. Nedělní kázání VI. 1970. b.
- Hedl**, Frant. Josef. — Děkan Čelakowský;
1717.
Vox clamantis sine voce, aneb Jan mlčící. V. 922.
- Hegius**, Mikuláš Bojus.
Odpověď na kázání Jiřtha Šerera. Příd. 30.
- Heilmann**, Jan Jakub. — Mansfeldský pol-
ní kazatel; 1618, 1619.
1. Gruntovní relací, kterak se při dobývání města
Plzně dalo. IV. 460.
2. Dikčinněné kázání etc. při dobytí města Plzně
IV. 1648.
- Heilmann**, František. — Narozen w Ducho-
wě; jezuita; professor gramm., katecheta,
kazatel; 1733—1744.
1. Chwaloreč o sw. Jiří V. 1057.
2. Hlas pastýře etc. (přel. z franc.) V. 1918. a.
3. Jiřtho Hollanda krátká kázání na všeccky ne-
děle (z franc.) V. 1918. b.
4. Téhož krátká kázání na všeccky swátky (z
franc.) V. 1918. c.
5. Téhož krátká kázání na postní neděle V. 1918. d.
- Heimbacher**, Filipp. — Kommissar policejní;
1793.
Rozličné diwadelní hry VI. 621. a—k.
- Heinschmidberský**, Jan z Trebechowic.
— Farář Smidarský, Starobydžowský a Pe-
trowický; 1676.
1. Naučení wíry křesťanské V. 738.
2. Lux mundi et societatis V. 892.
- Hek**, František Wladislaw. — Kupec w Do-
brušce; potom w Litomyšli; 1816.
1. Řídili se swět novým rokem VI. 593.
2. Příspěwek k sebrání básní od Puchmayera
VI. 278.
W časopisech: Widenské listy VI. 599. c. —
Prwotiny pěkných umění 734. — Rozmanitosti
736. — Čechoslaw 739.
- Hekowá**, Ludmila. — Dcera předešlého.
W Rozmanitostech VI. 599. b.
- Hekowá**, Wlasta. — Též dcera předešlého.
W Prwotínách pěkných umění VI. 734 a w Roz-
manitostech 736.
- Helcl**, Tomáš. — Železník w Praze.

- W Hlasateli VI. 597. c.
- Held** (Orebský), Jan. — Doktor lékařství w
Praze.
Šestero sedlských písní od K. Šneidra VI. 532.
- z Helfenburka**, Sigmund Anton. — Naro-
zen w Praze; stal se bakalářem swob. umě-
ní r. 1528, mistrem 1534; byl professorem
na universitě Pražské od r. 1537 až 1543,
děkanem fakulty filosofické w letech 1540,
1541, 1543; roku tohoto posledního ožení
se, wystaupil z kolleje, a stal se měšťanem
Pražským. Zabit w domě swém u tři korun
r. 1552, 1. Kwětna.
1. Kronika o Herkulesowi IV. 252.
2. Korwina Antonia Výklady na čtení nedělní
IV. 1486. 1490. a.
3. Rozjímání o umučení Krista pána IV. 1570.
- Heliades**, Josef. — Narozen w Německém
Brodě; přijat za alumna akademie Karlowy
r. 1599; stal se mistrem r. 1600, a byl té-
hož roku správce školy w Brodě českém.
Nejspíš jako emigrant po bitvě Bělohorské
dostal se do Trenčína w Uhrích, kdež byl
sausedem roku 1639.
Carmina nad smrtí synáčka Andr. Siwého V. 200.
- Helic**, Lukáš. —
Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.
- Helikoniades**; wiz **Lucin**.
- Helminger**, K. — Doktor práv.
Piseň (z lat. přel.) w Hlasateli VI. 732.
- z Henigsberku**, Soliman.
Příspěl k Čechoslawu VI. 739.
- Hennet**, Wacslaw Ign. — Farář Krchlebský;
1734.
Hic datus est vobis etc. jazyk sw. Jana Nep. V. 976.
- Henrich**, Jan; 1597.
Knižky dvě I. o zármutcích D. Wolfganga Mus-
kula (přel.) IV. 1843.
- Herbek**, Emmanuel. — Právník; 1836.
Piseň etc. k oslawě sw. Prokopa VI. 260.
- Herites**, Jan Králowéhradecký. — Farář w
Tauškowě nade Mži; 1612.
1. Kratičké wyswětlení 2. a 3. artik. wíry IV.
1532. a.
2. Adwentní na rorate výklad etc. IV. 1532. b.
3. Pět kázání etc. o opilství IV. 1610.
- Herkel**, Jan. — Rodilý z Orawy; advokat w
Pešti; 1826.
Elementa universalis linguae slavicae VI. 101.
- Hermanecius**, Wacslaw; 1570.
Šítek wíry proti bludům IV. 1289.
- Herštainský**, Jan z Radowesic; 1580.
Písnička pobožná na jméno p. Jaroslawa Smíř-
ického IV. 79.
- Hertwicius**, J. — Farář we Welikém Laukowě
r. 1617, pak u sw. Štěpána welikého w Praze.
1. Nobilitas et gloria t. j. důstojnost etc. sw.
manželství mezi Přemyslawem z Žerotína etc.
IV. 1646. a.
2. Wdowství křesťanské IV. 1646. b.
3. Ťumulus horridní homicidii etc. pohřeb Jana
Šmejdiře IV. 1723. a.

4. Funebre officium t. j. služba počestného pohřbu etc. nad tělem Martina Rudigera IV. 1723. b.
5. Nuptiae neb swatba etc. p. Krista s posvěcenau w duchu sw. newěstau Kateřinau, dcerkau p. Luk. Karbana z Wořan IV. 1723. c.

Herynk, Jan Nimburský. — Farář w Žerčicích; 1609.

1. O zlém a škodlivém powětří IV. 903.
2. Sprostý traktát o wečeři páně. IV. 1382.

Herzog, Jan Bapt. (Jilemnický, též Wládyka). — Narozen w Jilemnci; wstoupil do řádu Redemptoristů ok. 1837.

1. Básně VI. 293.
 2. Hyacinthy VI. 306. 828.
 3. Podivná nemoc (dle Kotzebue) VI. 652. 713.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 656. d. — Wčela 913. d. — Psal též do Hyllosu 737.

Hettig, Jakob Wáclaw; 1727.

Newinnost kající etc. Aloisia Konzagy a Stanislawa Kostky etc. V. 943.

Hilarius, Litoměřický. — Stal se bakalářem swob. umění w učení Pražském r. 1447, mistrem r. 1451; co professor na universitě jmenuje se r. 1455. Stal se později, nejspíše w Bononii, také doktorem duchowního práwa; odpadl asi toho času od strany pod obojí, pročež nazýwán Apostata. Byl r. 1461 kanownikem, později děkanem kostela Pražského; od papeže jmenowán administrátorem arcibiskupstwí. Roku 1467 odstěhowal se s wětší částí kapituly z Prahy do Plzně, a počal s jíziwau horliwostí we službě papeže bauriti, ano tresly církewními nutiti katolíky ku powstání proti králi Jiřimu wedením Zdenka Konopištského ze Šternberka. Umřel w krátce na to r. 1468 (?).

1. Traktát proti Jiřimu z Poděbrad III. 118.
2. Traktát o přijímání pod jednau, proti Rokycanowi III. 633.
3. Arcus gehennalis t. Lucičště pekelné proti Rokycanowi III. 637.

Hilmar, František. — Učitel w Třewači; 1839.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Himmelius, Jan.

Speculum Calvinianum. Příd. 31.

Hlawa, J. Jiří. — Kněz; 1743.

1. Ostrotupý meč etc. jazyk Jana Nep. V. 164. a.
2. Prawé pokání a zaufalstwí, zrcadlo Petra a Jidáše V. 164. b.

Hlawa, Bar. Aug. 1750.

Winařka nebeská Maria panna Budislawská V. 120.

Hlawa, Adam Hynek. — Farář Drašno-Aujezdský 1718.

Strom spanilý etc. kněz Daniel Franc. Klaudius V. 1090.

Hlawáč, Jan. — Narozen w Praze dne 3. Ledna 1781. Byw r. 1806 posvěcen na kněžstwí, kaplanowal po 7 měsících w Postupicích na Jemništsku; potom 4 léta byl lokalistau w Popowicích, a po 21 let farářem w

Okrauhlici. Roku 1832 dostal se za faráře do Postupic. Umřel r. 1842 14. Čerwence w nemocnici w Praze.

Přispěl k Wěnci VI. 521. a k Časop. pro kat. duch. 1125. c.

z Hlawáčowa; wiz Crinitus.

Hlědek, Josef; 1840.

We Wčele VI. 1067. n.

Hlína, Šimon. —

Petra Canisia Katechismus (přelož.) IV. 1268. a.

Hlohowský, Jiří; 1622.

Písne katolícké V. 74.

Hněwkowský, Šebastian. — Narozen 19. Března 1770 w Žebráce; radní w Planici 1795, pak w Žebráce 1805; purkmistr w Poliče 1826, posléz pensionista w Praze 1836. Umřel 1847, 7. Čerwna.

1. Zlomky o českém básnictwí VI. 177.
 2. Básně drobné VI. 290. a.
 3. Nowé básně drobné VI. 290. b.
 4. Děwín VI. 542. a.
 5. Doktor Faust VI. 542. b.
 6. Zpěwy z čarodějné floty (přelož. spolu s Puchmayerem a Nejedlým) VI. 628.
 7. Jaromír VI. 674. a.
 8. Námluy w Koloději VI. 674. β.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. — Wěnc 521. — Časop. Mus. 559. d.

Hnojek, Ant. Wojtěch. — Narozen w Brandejse nad Labem, 5. Prosince 1799; na kněze w Litoměřicích posvěcen 24. Srpna 1822; odtud kaplan w Českém Dubě, od 16. Října 1824, professor pastýřského bohoslowí w Litoměřicích; od 11. Srpna 1831 děkan k. wěnn. města Melníka; od 21. Března 1842 biskupský weřejný, přísežný notar; od 8. Dubna 1843 c. k. dworní kaplan; od 22. Února 1849 biskupský skutečný konsistorní radda; od 8. Listopadu 1849 probošt w Marien-Scheinu.

1. Kwětný košťček VI. 1322. a.
2. Kanárek (z něm. od Šmída) VI. 1322. b.
3. Růženka Jedlohradská (z něm. od Šmída) VI. 1322. c.
4. Nebe a země klič VI. 1408.
5. Katechismus o sw. obřadech VI. 2140.
6. Otče náš VI. 2362.

W časopisech: Čechoslaw 588. f.

Hodáček, Jan; okolo 1587.

Písne nowé na epístoly IV. 94.

Hodikius, Jan. — Superintendent Trenčanský w Uhřích; 1637.

1. Kázání pohřební V. 1064. a.
2. Lachrimae Boczekianae V. 1064. b.
3. Aqua apopleptica V. 1064. c.
4. Pohřební kázání nad synáčkem p. Ondřeje Siwého V. 1064. d.
5. Kázání pohřební nad dcerkau Justinau V. 1064. e.

Hodža, Michal Miloslaw. — Narozen 22. Září 1811 w Rakši, Turčanské stolice; přední kazatel církwe ewang. Wrbicko-Sw.-Mikulášské; 1837.

1. Řeči, písne a básně k swěcení stoletého

- milostivého léta církve Pešťansko - Budinské (Příspěvek) VI. 327.
2. Řeči, modlitby a básně etc. vztahující se na tauž slavnost (Příspěvek) VI. 2065.
 3. Úvod sl. b. kazatele do církve ew. Wrbecko-Sw.-Mikulášké VI. 2066.
- W časopisech: Plody VI. 8. k. 599. p.
- Hofmann, Jindřich Ondřej.** — Děkan v Německém Brodě; 1642.
1. Ocularia aneb oči skleněné starého Čecha V. 400.
 2. Zrcadlo náboženství V. 1109.
- Hofmann, Frant. Josef.** — Mlynářský mistr w Zeleném mlýně u Welwar; 1829.
- W Rozličnostech Pražských VI. 599. q.
- Hoch, Jan.** — Kněz řádu kazatelského; 1673. Stálost a setrwanliwost etc. města Plzně V. 891.
- Höchenberger, Jan Tomáš;** 1783.
- Kalendář VI. 1411.
- Hochmann, Josef.** — Narozen dne 27. Února 1804 w Načeraci. Aby se němčině vyučil, dal jej otec r. 1815 do Jihlavy, kdež odbyl školu normální a gymnasium. R. 1822 přišel do Prahy do logiky; r. 1824 externowal jakožto bohoslowec; 1825 přijat do semenišťe, a 20. Srpna 1827 na kněžství wyswěcen. Začátkem roku 1828 ustanowen za kaplana w Raudnici nad Labem. Roku 1847 12. Ledna přestěhowal se odtud co duch. správce do Koštic nad Ohří, wesnice na (býw.) panství Libčoweském w Litoměřicku. Wýjew citů při odchodu z Načerace p. Wácl. Wil. Wáclawicka etc. VI. 455.
- W časopisech: Kwěty VI. 1140. c. 1272. c.
- Hojč, (Hojič), Samuel.** — Narozen 15. Listop. 1806 w Březně w Uhřích. Studowal w Přesowě a w Tubinkách.
- W Hronce VI. 1008. h.
- Holan, Wáclaw Karel Rowenský.** — Warhaník a kapelmistr Wyšehradský; 1693. Kaple králowská zpěwní a muzikalní V. 101.
- Holásek, Josef.** — Narozen 1787 w Dědici w Brněnsku; knězem stal se r. 1809; farář w Blansku na Morawě.
1. Sedm slow pána n. J. Krista VI. 247. a.
 2. Písňe ke mši swaté VI. 247. b.
 3. Piseň duchowní k warhanám VI. 267.
 4. Hlasy duchowenstwa (Příspěvek). VI. 320.
 5. Hlasowé duchowenstwa (Příspěvek) VI. 326.
 6. Cesta křížowá VI. 2384.
- W časopisech: Rozličnosti Pražské VI. 275. f. — Časop. Mus. 496. h.
- Holanek, Matěj.** — Faktor w tiskárně Šönfeldské; 1794.
1. Nowě wynalezeny prostředek, oheň etc. uhasiti VI. 1479.
 2. Prwní nowá hospodářská škola w král. českém VI. 1491.
- Holec, František.** — Narozen w Jičíně 4. Března 1792. Kaplan w Jaroměři. Psal do Hyllosu. VI. 737.
- Holecký, Matauš z Kostelce.** — Kaplan w Čáslawi; 1620.
- Spis katolický o užitečích dobročinění IV. 722.
- Holejch, J.;** 1844.
- We Wčele VI. 496. m.
- Holický, wiz ze Sternberka.**
- Hollai, Stěpán;** 1803.
- Werše slowenské. VI. 2081.
- Hollan, J. Matěj.** — Kanowník u sw. Wíta; 1729.
- Znamení na prawé ruce etc. sw. Jan Nepomucký VI. 951.
- Höllriegl, J. Vincenc.** — Studující; 1822. Hlas wděčnosti etc. Jos. A. Köhlerowi etc. křížown. generalu VI. 441.
- Holmann, (Hollmann) Josef.** — Narodil se 1. Dubna 1802 w Jičíně, kdež také co c. k. úředník umřel r. 1850.
1. Ossianowý básně (dle anglick.) VI. 308.
 2. Ossianůw Fingal etc. (přel.) VI. 549.
 3. Páwodný dramatické hry VI. 694.
 4. Quido. Čarownice Hiorba (přel.) VI. 834.
 5. Florianowý novelly (přel.) VI. 839.
- Příspěl k Čechoslawu VI. 739.
- Holub, J. F.;** 1841.
- We Kwětech VI. 913. c.
- Holubář, Gothard.** — Narozen we wsi Třebnici w kraji Berauském, roku 1803 dne 1. Řijna. Nabyw prwního učení na městské škole w Sedlčanech, poslán byl do Prahy, kdežto na Nowém městě u Piaristů gymnasiální, pak na vysokých školách pražských filosofické studie dokonaw, a jeden roční běh bohoslówi co externista odbyw, wstaupil na Strahowě do kláštera r. 1824 dne 16. Řijna, kdež r. 1828 15. Srpna na kněžství poswěcen. Na to se stal kooperatorem farního kostela Welké Chyšky w Tábořsku, později kaplanem na Strahowě, a roku 1837 dne 1. Kwětna lokalistau u sw. Jana Nepom. w Šárce bliže Prahy. Od 1. Ledna r. 1847 jest provisorem kláštera Strahowského.
1. Modlicí kniha VI. 2404.
 2. Uwedení k wnitřní modlitbě (přel. z něm. Benedikta Pfeiffera) VI. 2410.
- W časop. pro katol. duchow. VI. 1125. c.
- Holý (Hollý), Jan.** — Slowák; katolický farář w Madunicích.
1. Básně (we 4 swazcích) VI. 337.
 2. Zpěw ke cti Alexandra z Rudného, arcibiskupa Ostrihomského VI. 432.
 3. Swatopluk VI. 553. a.
 4. Cyrillo-Methodiada VI. 553. b.
 5. Rozličné básně VI. 920. a.
 6. Aeneida Virgiliowa VI. 920. b.
- W časopisech: Zora VI. 564. g. 787.
- Holzpek, Ignac František.** — Biskupský sekretář a ceremoniář; 1744.
- Obraz člowěka sprawedliwého (kázání pohřební) VI. 1095.
- Honl, A. M.** 1846.
- We Kwětech VI. 1008. k.
- Hora, Anton;** 1841.
- Není církew jako církew etc. VI. 1972.

Horáček, František. — Farář Welko-Popowský 1800; pak w Owenci u Prahy 1803.

1. W den dosazení J. Ditricha etc. VI. 399.
2. Powinnosti křesťanských vlastenců VI. 2015.

Horáce, Josef. — Narozen 25. Března 1797 w Chotětowě na panství Brandeyském, blíže města Benátek. Po wykonaných studiích w Mladé Boleslawi a w Praze posvěcen byl na kněžství dne 6. Srpna r. 1820. Od r. 1820 — 1829 byl kaplanem w Staré Boleslawi, a mezi tím časem i ceremoniářem světicího biskupa Pražského Františka Pištka, jež na jeho kanownických cestách a visitacích po Pražské arcidiocesi doprovázel. Od r. 1829 — 1835 byl lokálním duchovním w Rosinowě na panství Slabeckém w Rakownicku. Od r. 1835 — 1850 byl dříve mladším, a nyní starším kanowníkem při kollegialním chrámu Páně S. S. Kosmy a Damiána w Staré Boleslawi. Získal sobě zvláštní zásluhy o vydávání časopisu pro katolické duchowenstwo. Na památku 500 trvání vysokých škol Pražských byl r. 1848 od theologické fakulty jmenován čestným doktorem sw. písem.

1. Historické popsání etc. obrazu a chrámu p. Marie w Boleslawi VI. 2154.
2. Popsání etc. chrámu S. S. Kosmy a Damiana a sw. Wácslawa tamže VI. 2157.

W časop. Mus. VI. 1036. c. — W časop. pro katol. duch. 1125. c.

Horčický, z Tepence, Jakub (jinak též Synapius). — Učil se u Jesuitů w Krumlowě; přijat do semináře jejich w Praze. Pro své chemické umění zalibil se Rudolfowi II., od něhož do stawu urozeného powýšen (1608) a obohacen byl. Jesuitům, jimž základ štěstí swého děkował, odwděčil se podporováním žádostí jejich u dwora. Po smrti Rudolfa odstěhowal se na své nabyté statky, hydliwaje obyčejně na Mělnice, jenž mu byl w veliké summě zastawen. Umřel r. 1622 25. Září w Praze, kamž se byl w nemoci swé přestěhowal, jmění swé odkázaw Jesuitům.

Konfessi katolická IV. 1384.

Horčicka, (Synapius), Daniel. — Rodem z Turce; rektor, pak kněz; od r. 1673 až do 1683 u wyhnanstwí we Slézsku a Polště, posléz w Lewoči inspektor gymnasia a kazatel.

1. Perlička dítek božích V. 751.
2. Hortulus animae piae. Zahrádka dušičky pobožné V. 1432.
3. Duchovní křesťanské katolické jádro všech modliteb, od Neumanna Kašpara (přel.) V. 1598.

Horecký, J. D.; 1839.

Katechetický wyklad sw. náboženstwí VI. 1863. W časopisech: Wčela VI. 597. c. 1220. c.

Hořícký, Jan. — Stal se bakalářem r. 1550, mistrem swob. umění 1552; umřel jakožto farář u sw. Štěpána na Nowém městě Pražském r. 1559, 5 Kwětna.

Sw. Cypriana Kázání o důstojnosti večere páně (přelož.) IV. 1757.

Horký, Martin, z Lochowic. — Stal se mistrem swob. umění w Praze r. 1615. Kalendář IV. 778. f.

Horký, J. Pripěl k Čechoslawu VI. 739.

Horný, František Ondřej. — Učitel hraběte J. Er. Jos. Kajetana z Thunu; 1705. Přislowí česká IV. 29.

Horský, Pawel Paminondas. — Opat kláštera slowanského sub utraque. 1589—1596.

1. Píseň o sw. stawu manželském IV. 99.
2. Písníčky křesťanské IV. 110.

Horský, Niceforus Jirí. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1568.

1. Písníčka etc. zawirající w sobě díkyw činění p. bohu etc. IV. 78. a.
2. Píseň nowá o městě Jerusalemě IV. 78. b.
3. Písníčky dvě nowé etc. IV. 179.

Horský, Karel. — Narozen dne 4. Listopadu 1792 we Wysokém Mýtě. Studował gymnasium w Litomyšli. Roku 1814 powolan do Králowé Hradce k slyšení bohoslawi, tam pak roku 1818 dne 24. Srpna wysvěcen na kněžství; dostal se ještě toho samého roku 4. Listopadu za kaplana do Litomyšle, roku pak 1834 za zámeckého kaplana tamže. Roku 1846 15. Prosince stal se farářem w Morašicích.

Dobrota boží (přel.) VI. 2366.

W časopisech: Čechoslaw VI. 739. — Rozličnosti Pražské VI. 275. f.

Hosa, Anton; 1826.

První příprawa maličkých k zpovědi VI. 1330.

Hossius, Matěj Wysokomytšský; 1592.

Wypsání krajín země ruské IV. 648.

Hostaunský, Baltazar. — Narozen w Horšowě Týně r. 1534; poslán r. 1555 s jinými 11 jinochy českými do semináře Jesuitského w Římě, kdež staw se doktorem theologie wstaužil do řádu Jesuitského. Roku 1564 jel s wyslancem papežským Janem Fr. Comendonem do Polsky ku králi Sigmundowi, jemuž platnau službu konal w zakládání kolleje Brunberské, Pultawské a Wilenské. Nawrátiv se do Prahy, učil náboženstwí a řečtině. Umřel 1600.

1. Historia etc. o rozšíření wíry křesťanské we východních krajínách IV. 551.
2. Prawidla etc. jimž se towaryšstwo pána Ježíše řídí IV. 492. a.
3. Epistolae indicae patrum S. J. (přel.) IV. 492. b.
4. Anton. Possevina křesťanské odpovědi na otázky pobožného muže w půlnočních krajínách (přel.) IV. 1308. a.
5. Téhož znamení církwe katolické (z lat.) IV. 1308. b.
6. De expresso Dei verbo. O zřetelném slowu božím (přel.) IV. 1335.
7. Wyklad prawého křesť. apoštolského katolick. pod obojí způsobou etc. přijímání. IV. 1345. a.

8. Kniha o vyučování křesťanském IV. 1345. b.
9. Swat. Augustina traktát etc. že všecy věci na světě jsau marnost. IV. 1764.
10. Rozjímání IV. 1822.

Hostaunský, Jan; viz Peit.

Hošek, Jan. — Měšťan Pražský; umřel r. 1818.

1. Chwalozpěw k 50leté památce etc. Wácsl. Jiskry VI. 381. a.
2. Chwalozpěw ku poctiivosti p. Em. Dawida etc. VI. 381. b.
3. Kniha o stawu wojenském VI. 1186. a.
4. O zástí, peyšce a neswornosti VI. 1186. b.

Hoznek; 1836.

We Hronce VI. 932. i.

Hrab, Jakub Dobřínský. — Děkan Hradecký; 1616—1618.

1. Kázání pohřební nad tělem uroz. p. Jana Čenwice z Libína IV. 1717. a.
2. Kázání nad mrtwým tělem etc. Jana ml. Činowského ze Zátce IV. 1717. b.

Hrabowský, Petr z Hrabowa. — Hradu a panstwí Budetína w Trenčanské stolici správce; ok. 1655.

Manuale latino-hungarico-slavonicum etc. V. 183.

Hradecký, Matauš. — Narozen w Hradci Králowé. Děkan w Žatci 1544; w Kutné Hoře 1554—1556.

1. Zikmunda Zigy Wojenské kázání (z něm.) IV. 1573.
2. Kázání etc. o hromobití, krupobití a bauřech IV. 1580. a.
3. Kázání učiněné troje a w jedno shromazděné etc. na den sw. Trojice IV. 1580. b.

Hradecký, Josef. — Narozen 10. Řijna 1787 w Laukowě; farář w Semilech. Umřel 1827. Jenowefa VI. 811.

Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Hradecký, Karel. — Narozen w Litomyšli r. 1798 dne 19. Února; na kněžstwí wyswěcen dne 24. Srpna 1822; 18 let na Litomyšlsku kaplanowal a sice 6 let w kollatuře Hermanické a 12 let Dolno-Aujezdské. Ziskaw sobě za ten čas zwláštní zásluhy o chowání stromů w tom okolí, stal se r. 1846 farářem w Sebranicích.

Sto a pět otázek o štěpařstwí VI. 1541.

Hradištský; 1843.

We Wčele VI. 496. m.

Hráský, Ladislaw W. 1840. 1841.

We Wčele VI. 496. m. 913. d.

Hrdlička, Jan. — Slowák z Modré; narozen r. 1741; kazatel při cirkwi Modranské, potom (1781) cirkwe Wsetinské na Morawě, posléz při cirkwi Maglodske až do r. 1810.

1. Weselá nábožnost etc. při poswěcowání chrámu VI. 201. a.
2. Radost Siona Maglodskeho etc. VI. 201. b.
3. Knižečka pro čeled křesťanskau VI. 201. c. 1189. 2221.
4. Nowý etc. protestant VI. 1109.
5. Piseň nowá, ku které Sion Wsetinský powzbuzowal etc. VI. 1989. a.

6. Založení cirkwe křesťanské etc. VI. 1989. b.
7. Nawedení rodičů ku křesťanskému dítek swých milowání VI. 1989. c.
8. Modlitby křesťanské pro mládež školskau VI. 2292.

W Starých Nowinách (wydawaných od Ondřeje Plachého) 6 pojednání VI. 728.

Hrdlička, Kašpar Melichar. — C. k. dworní kaplan; děkan w Dašicích; umřel 1822, 12. Dubna.

1. Řeci pastýřské VI. 1932.
2. Reč etc. při Jubilaem J. Kautského. VI. 2033. a.
3. Důwěrné slowo etc. o čistotě VI. 2033. b.

Hřebeský, Jan. — Narozen w Plánici, blíž Klatow, dne 6. Řijna r. 1786. Na ponuknutí Hněwkowského, který tehďaz (1798) byl u Plánického magistrátu radním, poslán jest do německé školy we Winterberce, odkud po 2 létech pro umění we zpěwu do baworského města Pasowa ku kathedrálnímu kostelu na fundaci se dostal. Roku 1800 byl dán do Plzně na studia. Po skončeném 2letém kursu filosofickém w Praze, přijat byl na ústaw bohoslowí w Budějowicích. R. 1809 jsa prefektem w seminári Budějowickém, byl 3. Září na kněžstwí poswěcen, a w 23. roce stáří swého w Jindřichowě Hradci katechetau a spolu ředitelem c. k. hlaw. školy ustanowen.

Biblické příběhy VI. 1887.

Hřib, Wácslaw Fr. — Úředník při c. k. morawsko-slézské aučtárně.

We Widsenských Listech VI. 496. c. — W Čechoslawu 739.

Hrobecký, Em. 1843.

We Wčele VI. 496. m.

Hroboň, Adolf. — Narozen we Wýchodné w Liptowské stolici, 1814. Byl tajemníkem a prwním zakladatelem společnosti Lewočské. W časopisech: Wčela VI. 564. d. — Hronka 931. i.

Hroboň, Samo Bohdan. — Bratr předešlého. Narodil se r. 1820, 24. Srp. w Sichnici w Liptowské stolici, kdež otec jeho Jakub úřad kazatelský při cirkwi ewang. zastává. Chodil do školy w rodním místě, potom studowal w Liptowském sw. Mikuláši, w Gemeru a w Lewoči. Roku 1834 wstoupil do slowenského spolku na ewang. lyceum Lewočském, kdež spisowal do „Jitřenky“, wydáwané od tamější studující mládeže. Roku 1839 až 1841 studowal theologii na ewang. lyceum w Břetislawi, jsa tamtéž audem česko-slowenského ústawu, načež se r. 1842 odebral do Němec, a studowal půl druhého roku na universitě w Hále; r. 1844 zdržowal se pro další vzdělání swé 4 měsíce w Praze, odkudž pro slabost prsau do otcowského domu se nawrátil, kdež saukromě žije.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. — Kwěty 539. e.

Hrobský, Adam Felix. — Farář Otyčický (Otwický?)

Kázání Příd. 33.

Hrom, Anton; 1598—1601.

Kalendáře IV. 778. a. b. 779.

Hromádko, Jan. — Naroden we Hrochově Týnci; professor řeči a literatury české na universitě Widentské a při realní akademii. Redigowal: 1. Prvotiny pěkných umění VI. 734.

2. C. k. powolené Widentské Nowiny VI. 1089.

Hron, Wojtěch. — Narodil se dne 22. Dubna 1804 w Solopiskách, w kraji Berauském. Weškerá studia w Praze odbyw, byl dne 9. Dubna 1829 posvěcen na kněžství, a ještě téhož roku ustanowen za adjunkta při studiích bohosloveckých, we kterémžto úřadě netoliko dalším se vzděláváním k hodnosti doktora w bohosloví se připravowal, a přisnau zkaušku z biblického studium a nářečí východních podstaupil, nýbrž i přes čtvrt léta onemocnělého professora pastorálky w powinnosti učitelské zastáwal. Pracowaw potom w duchowní péči pastýřské čtyry léta co kaplan u sw. Wojtěcha, a rovněž tak dlouho co duchowní správce všeobecné nemocnice a blázince w Praze, powolan dne 1. Listopadu 1838 od arcibiskupa Aloisia Josefa za tajemníka ordinariátního. Při pětistileté památce založení university Pražské počtila jej fakulta theologická čestným doktoratem w bohosloví. W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Hrubý, Řehoř z Jelení. — Rodu rytířského; úředník krále Wladislawa II. Umřel 1514 7. Března. O literaturu českou překládáním z latiny welmi zaslaužilý.

1. Erazma Roterodamského Chwála bláznowství

(přel. z lat.) III. 85.

2. M. T. Cicerona Laelius aneb o přátelství (přel. z lat.) III. 109. a.

3. Kusové hodní podiwení (Paradoxa Ciceronis; z lat. přel.) III. 109. b.

4. Herkulesowy práce. (Wýtah. překladem z lat.) III. 111.

5. Knihy Wawřince Vally etc. o smyšleném Konstantinowi papeži. III. 150.

6. Wýtah z životů papežůw, od Platina III. 162.

7. Františka Petrarchy poety knihy dwoje o lékařství proti štěstí a neštěstí (z lat.) III. 204. a.

8. Jana Joviana Pontana knihy o statečnosti wálečné (z lat.) III. 204. b.

9. Jana Joviana Pontana patero knih o poslušenství (z lat.) III. 204. c.

10. Téhož Pontana knihy o dobročinnosti (z lat.) III. 204. d.

11. Petrarchy Rozmlúwání o múdrosti (z lat.) III. 204. e.

12. Petrarchy na knihy epístol bez titulów předmluwa. Téhož epístola k Hannibalowi. — Téhož epístoly o bídě a zázwisti III. 204. f.

13. Bohuslawa z Lobkowic a z Hasišteina list p. Petrowi z Rosenberka (z lat.) III. 221.

14. Jana Antonia Campanského knihy o tom, kterak má spravowán úřad býti (z lat.) III. 223.

15. Joviana Pontana knihy o králi (z lat.) III. 224.

16. Napomenutí, kteréž jest učinil Justinianowi císaři etc. Agapetus etc. (přel.) III. 225.

17. Napomenutí k pánům měst Pražských (dílem půwodní, dílem z klassiků) III. 245.

18. M. Wácslawa Píseckého: Hádání o přijímání pod obojí způsobau (z lat. přel.) III. 770.

19. Druhé knihy sw. Jana Zlatoustého (z lat.) III. 864. b.

20. Swatého Řehoře řeč etc. III. 870.

21. Sw. Basilia řeč o zázwisti (z lat.) III. 871.

22. Jana podjahně kostela Římského knížky o swatých (přel.) III. 926.

Hrubý, z Jelení, Sigmund. — Syn předešlého.

Narozen w Praze 1497; muž mrawů ušlechtilých, zjezdilý, Erasnowi Roterodamskému příjemný. Již w 13. roce wěku swého jel š učitelem swým Wácslawem z Pisku do Italie, kdež studowal w Bononii. W Benátkách naučil se řeckému jazyku od Marka Musurusa, načež cestowal po ostrowích w Archipelagu, w Sicilii, Sardinii a Korsice, konečně we Francouzích a w Němcích. Pobyw potom několik let w Praze, kdež učil saukromí řeckému jazyku, odebral se r. 1524 do Basiley k Erasnowi, kdež na pobídnutí jeho stále se usadil, zcela se oddaw pracem w literatuře řecké a latinské, jimiž nabyl slawného jména w celé Ewropě. Po 30 létech, překládaje Justina Martyra z řeckého do latiny, uprostřed slowa jednoho umřel 1554, zanechaw wdowu s dwěma syny, z nichž jeden do Čech se nawrátíw, 4 potomky měl. Lexicon symphonum IV. 30.

Hruška, Matěj. — Farář u sw. Jilji w Praze, 1561.

Kázání IV. 1584.

Hruškowic, Samuel. — Naroden w Krupině; superintendent. Byl Slowákům, co Němcům Gellert. Umřel r. 1748.

Katechismus D. M. Luthera V. 781.

Od něho wydána Cithara Tranowského r. 1745;

w níž jest 88 písní jeho, z nichž 8 půwodních mezi nejlepší tam náleží V. 86.

Hruža, Michal. — Kněz řádu praemonstrátského; 1698.

Královské kněžstwo etc. V. 904.

Hubacius, Jan Josef z Kottnowa. — Farář Dobříšský; 1737.

Řebřík Jakoba Maria panna Swatohorská V. 988.

Hubacius (Hubáč), Milon. — Kanowník Strahowský; 1699.

1. Hwězdička rážencowá V. 1450. a.

2. Jarolima Hirnheim a Kwití hory Sionské (z lat. přel.) V. 1450. b.

3. Umíráček pobožný V. 1450. c.

Hubáček, Albert; 1758.

Victoria Setabenského: Žiwot a zázraky sw. Wincenciusa V. 1360.

Hubálek, Jan. — Naroden w Praze 1741;

Jesuita; učil humaniora; potom administrator w sirotčím domě Pražském.

1. Základné prawdy náboženství katolického VI. 1771.
2. Obzvláštní prawdy náboženství katolického. VI. 1779.
3. Důkaz, že katolíci i pod jedním způsobem žiwého těla a krwe páne požívají VI. 1781.

Hubatka, Ignac Jan. — Kantor Bydžowský; 1730.

1. Čtyry studně hlavních ctností V. 163.
2. Kázání o sw. Janu Nepom. V. 966.

Huber, z Riesenbachu Adam. — Narozen w Mezeříči morawské r. 1546; studowaw we Wittenberce, kdež se stal doktorem filosofie, přijat za profesora od kolleje Karlowy r. 1567; nastoupil, jak se zdá, ještě potom cesty do ciziny, kdež se stal doktorem lékařství; byl r. 1578 a 1579 děkanem fakulty filosofické; wystoupil z professury asi roku 1580; byl později žiwotním lékařem císaře Rudolfa II. Roku 1611 po obnovení učení Pražského skrz defensory, nastoupil nowé professuru, a sice we fakultě lékařské. Roku 1612 o sw. Hawle zvolen za rektora university, kterýžto úřad však pro nemoc před proběhnutím pälletí složil. Umřel w 77. roce wěku dne 23. Čw. 1613.

1. Minucí IV. 773. a.
2. Prognostika IV. 773. b.
3. Henricha Rancovia Regiment zdraví (z lat. přel.) IV. 889.
4. Apoteka domácí (z něm. herbáře doktora P. O. Mathiola) IV. 890.

Huberinus, Kašpar; 1539.

Urbana Regia lékařství duše (přel.) IV. 1799.

Hubka, z Lilienthalu, August; 1684.

Jiskry milosti boží IV. 1441.

Hubka; 1785.

To by byl měl Fridl wědět. Weselohra (přel.) VI. 604.

Hübner, J.

Dictionarium latino-čechicum. V. 59.

Hübner, Jan Wácslaw; 1821. 1822.

1. Láška a wděčnost swědomí (od Lafontaine) VI. 818.
2. Nálezení ostrowa Madéry (od Lafontaine) VI. 820. a.
3. Lehkomyslnost klestí cestu k neštěstí (přel.) VI. 820. b.
4. Biblická historie VI. 1875.

Hukal, J. — Radní magistratní w Klatowech,

pak w Litoměřicích.

Zpěw ke cti etc. Josefa Krtičky ryt. z Jádnu VI. 428.

Hulakowský, Jan. — Narozen w Německém Brodě dne 8. Dubna 1804. W desátém roce wěku swého po smrti swého otce upad w těžkau osminedělní nemoc, w které mu žiwobytí již odepřeno bylo, ohluchl. Nicméně studowal přece na tamějším gymnasium, od roku pak 1824 filosofií i práwa w Praze. Po skonče-

ných studiích r. 1830, poněwadž mu za příčinau jeho chybného sluchu ku praxí w soudnictwí obtíže činěny byly, byl přijat od služby napřed u Museum ku přepisowání expedicí a starých rukopisů w ročním sluzným 80 zl. stř., roku pak následujícího též při c. k. gubernialním archivu králowství českého, při kterémžto úřadě teprw po dewíti létech dočkal se platu co accessista, od r. 1846 pak co kancelista. L. 1834 swěřeno mu pořádání archivu musejního, při čemž později též k pořádání knihowny musejní potřebowán byl. Sporučal též archiv města Čáslawě. Nemoha pak dále bez weliké obtíže oba nadřečené úřady zastáwati, poděkowal se r. 1843 ze služby při Museum, i obdržel při propuštění titul i práwo přispíwajícího a spolu sbírajícího auda společnosti musejní. Roku 1848 co aud sboru Swatowácslawského, pod jménem Swornost známého, byl w pondělí po sw. Trojici spolu s jinými audy téhož sboru od císa. wojska w nowém musejním domě zajat, a w starém mus. bytu na Hradčanech po dwa dni uwězněn. W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a.

Humbal, František. — Narodil se w Praze r. 1823; studowal od r. 1835 na Staroměstském gymnasium, od roku 1841 na filosofii. Oddal se zcela jen filologickým studiím. Roku 1847 přistoupil co praktikant k zemskému gubernium, a však záhy, již r. 1848 zemřel.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 559. h. 588. h. 913. d.

Hunneward, Ignác Paulin.

Minucí Příd. 35.

Hunnius, Egidius.

Calvinus judaizans. Příd. 36.

Hurban, Miloslaw Josef. — Kněz církwe ewangelické Augšp. Wyzn., farář we Hlubokém.

1. Nitra (od něho redigowaná) VI. 771.
2. Swatoplukowci VI. 903.
3. Cesta Slowáka etc. na Morawě a w Čechách VI. 1000.
4. Slov. národnje nowiny (Redigowal se Štúrem) VI. 1094.
5. Unia čili spojení Lutheranů s Kalvíny w Uhrách VI. 1124. 1871.
6. Slovo o spolkách mírnosti etc. VI. 1219.
7. Řeč při poswěcowání školy .na Košařiskách VI. 2069.

W časopisech: Kwěty 496. k. 913. c. — Wčela 496. m.

Hus, Jan. — Narozen w Husinci w Prachenském kraji w r. 1369. Studowal w Praze; stal se roku 1393 bakalářem, 1396 mistrem swobodných umění, r. 1394 také bakalářem theologie. Roku 1398 wystoupil co profesor na universitě, stal se o sw. Hawle 1401 děkanem fakulty filosofické, o sw. Hawle r. 1402 rektorem university, kterýžto auřad také

později roku 1409 (od sw. Hawla až do sw. Jiří 1410) podruhé zastával, Roku 1402 nastoupil úřad kazatelský w kapli Betlemské. Snahy jeho a přátel jeho o opravy církevní a hájení knih Wiklefowych způsobily mu nenávist kněžstwa, a tudy nejprwé r. 1408 rozepři s arcibiskupem Pražským, od něhož r. 1410 16. Čerwence klatba naň uwalena. Téhož roku 25. Srpna obeslán byl před saud papeže do Říma, kdež se však nepostawil, požívaje přímluwy krále Wácslawa IV. Roku 1412 dne 15. Čw. wystaupil proti prodeji odpustků ohlášených od papeže; za to wydána naň klatba, i interdikt na Prahu, pokud by se tu zdržował. Odešel z té příčiny na wenek, kdež přebýwal nejprwé na Kozím hrádku u Austí nad Lužnicí, potom na zámku Krakowci (1413), odebral se ku konci r. 1414 na pozvání a s bezpečným průwodem krále Sigmunda ku koncili Kostnickému, byl však přes toto ubezpečení zajat, w tuhém wězení držán, konečně co kacif upálen dne 6. Čerwence 1415.

1. Knížky proti knězi, kterýž prawil i přísáhl fka: že Hus horší než který ďábel II. 152.
2. Abeceda III. 1. a.
3. Úwod k wykladu wětšimu na páteř III. 1. b.
4. Pojednání (lat.) o českém prawopise III. 1. c.
5. Některé nábožné písně III. 36.
6. List odwolání etc. od papeže na nejvyššího sudího III. 135. b.
7. Listy rozličné III. 135. c. 609. c. 873. d.
8. Dewatero zlatých wěcí neb kusůw III. 608. a.
9. O šesti bludech III. 608. b.
10. Prowázek třípramenný III. 608. c.
11. Učení o wečeři páně III. 608. d.
12. O manželství III. 608. e.
13. Zrcadlo člověka hříšného wětší III. 608. f.
14. Zrcadlo člověka hříšného menší III. 608. g.
15. O swatokupectwí III. 608. h.
16. O wíře III. 608. i.
17. O panenství III. 608. k.
18. Traktát o poznání a milování boha III. 608. l.
19. O cirkwi takové, jakové latinské III. 608. m.
20. Knihy o modlitbě III. 608. n.
21. O sedmi smrtelných hříších III. 608. o.
22. Proč přijímáme pod dvojím způsobem etc. III. 608. p.
23. O odúmrťi III. 608. q.
24. Wyklad wětší na páteře III. 812. a.
25. Wyklad menší na páteře III. 812. b.
26. Wyklad na písničky, jenž slowú Šalomúnowy III. 812. c.
27. Postilla III. 835.
28. Kázání o tělu božím III. 841. a.
29. Kázání o umučení páně III. 841. b.
30. Kázání o wyswětení wíry, o pánu bohu a sw. Trojici III. 841. c.
31. Kázání dvoje o Antikristu a šelmě III. 841. d.
32. Deerka III. 873. a.
33. O prawé powinnosti člověka III. 873. b.
34. O zkáze pocházející z ustanowení lidských III. 873. c.
35. O prawém potupení tohoto swěta III. 873. e.
36. 3 písně w kancionálu III. 48.

37. Páteř dobrých lidí. Příd. 38. a.

38. Páteř zlych lidí. Příd. 38. b.

Hussonius, Wácslaw Pacowský; 1598.

Zpráva o wečeři páně IV. 1353.

z Hwězdy Jan, wiz Marek.

Hyacinthus a S. Philippo Nerio. — Schol. piar. 1722.

Blahoslawenství oči lidských etc. V. 934.

Hýbl, Jan. — Narozen 3. Září 1786 w České Třebowé. Studowal filosofii, oddal se literatuře české. Umřel 14. Kwětna 1834.

1. Abellino (z něm.) VI. 636—1.
2. Srnec (od Kotzebue, z něm.) VI. 636—2. 671.
3. Český lidomil (od Frant. Pabsta z něm.) VI. 733.
4. Rozmanitosti (od něho redigowány) VI. 736.
5. Hylloz (od něho redigowán) VI. 737.
6. Jindy a Nyní (redigowal) VI. 748.
7. Mladší Speelhofen (přel.) VI. 814. a.
8. Nešťastná Zuzanka VI. 814. b.
9. Rozliční příběhowé VI. 814. c.
10. Poučné a kratochwilné historie VI. 814. d.
11. Obweseleničko (Společně s Kubelkau) VI. 814. e.
12. Kronika nejnowější etc. národu českého (od Pabsta) VI. 963.
13. Žiwot Mahometůw VI. 1051.
14. Nowiny Poštowské (redigowal) VI. 1088.
15. Historie českého diwadla VI. 1129.
16. Dwa zkušení wyborní prosředkové etc. k zachowání zdrawí a žiwota (z Hufelanda a Franklina) VI. 1197.
17. Holubička (od Šmida, z něm.) VI. 1333. c. 1335. b.
18. Dwě stě látek ku předpisům (z něm.) VI. 1333. f.
19. Ztracený syn (přelož. z něm.) VI. 1334. a.
20. Bránek (přel.) VI. 1335. a.
21. Witězství a odměna ctnosti (přel.) VI. 1335. c.
22. Kwět chmelowý (od Šmida) VI. 1335. d.
23. Nowý tolerancí posel (kalendář) VI. 1423.
24. Popsání a wyobrazení etc. zwírat VI. 1461.
25. Elsnera owčácký katechismus (přel.) VI. 1525.
26. Katolické učení o swátosti biřmowání (od Weinigra) VI. 1821.
27. Jiljiho Chládká otázka: Co máme o zpowědi katolíků držeti? (přel.) VI. 1824.
28. Františka Stapfa kniha ku katechismusu (přel.) VI. 1838.
29. Wyklad na nedělní epištoly (od Pařízka; přel.) VI. 1898. b.
30. Ježíš spasitel swěta, anebo Ewangelia etc. (Dle Hanla) VI. 1914.
31. Frant. Stapfa Obsírní rozwrhowé kazatelství (z něm.) VI. 1943. a.
32. Téhož Příprawy ku kázáním (přel.) VI. 1943. b.
33. Ruční kniha ku katechismusu VI. 1943. c.
34. Řehofe Köhlera Poučení pro pastýře duchowní u postele nemocných etc. (z něm.) VI. 2130. a.
35. Poučení pro pastýře duchowní we zpowědnici (dle Branda z něm.) VI. 2130. b.
36. Federsena žiwot pána Ježíše pro dítky (přel.) VI. 2164. a.
37. Dwa draží ostatkové našeho nejsw. wykupitele etc. (přel.) VI. 2164. b.
38. Báh autocisté mé a pomoc má (přel.) VI. 2343.
39. Pařízka katolické modlitby (z něm.) VI. 2375.
40. Cesta křížowá VI. 2383.
41. Haubera Křestanská kat. modlitební kniha VI. 2387.
42. Báh jest otec náš (z něm. od Branda) VI. 2405.

43. Natra katolické modlitby VI. 2408.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 600. a. 1008. b. 1076. a.

de Hybla, Theodor; 1744.

Ernesta Šalamouna Cypriani naučení o původu a zrůstu papežstwa V. 393.

Hyna, Karel Ferdinand. — Narozen 2. Srpna 1802 we Lhotě Kácové, bývalé čtvrti Římovské, kraje Kauřimského. Odbyv gymnasium w Benešově a studia filosofická a theologická w Praze stal se roku 1828 kooperatorem ad dies vitæ we Zbečně, na panství Křiwoklátském, roku pak 1832 po smrti farářově prozatímním správcem osady Zbečenské. Po ukončené práci té poslán téhož roku do Nížboru, a odtud do Nezabudic opět jen na neurčitý čas. Odtud konečně přišel nazpět do Nížboru, staw se druhým zámeckým kaplanem a kooperatorem, na konec pak roku 1835 zámeckým kaplanem prvním a správcem Nížborské církewní obce.

1. Dušeslowí zkušebné VI. 1165.
2. Uwedení k počítání VI. 1397.
3. Malý katechismus VI. 1858. a.
4. Katechismus pro obecny lid VI. 1858. b.

Hynek, Gottfrid; 1695.

Nový Cherubín V. 1305.

Hynek; 1840.

W We Wěle VI. 913. d.

Chalaupecký, Wáclaw. — Narozen w Poděbradech dne 4. Října 1786, kdež až do r. 1800 školu navštěwował. Ku konci téhož roku do gymnasium na Nowém městě w Praze co žák wstoupil. W roce 1805 na vysokých školách Pražských libomudrcwí a w roce 1808 práwnictwí se oddal. Od roku 1811 we výkonném práwnictwí se cwičil, byl w roce 1815 co aktuar u trestního práwa ustanowen w Hradci Králowé, w kterémž městě až do roku 1834 žil, zastáváje w roce 1818 úřad rádenský w Třebechowicích, pak úřad práwní na okolních panstwach a statech, totiž w Lipčanech, Štěržeřách, Přímě, Nedělišťích, Dobřenicích a Sádowě. W roce 1834 přestěhowaw se do Prahy, na statech Brnkách, Čtčenicích, Čánowicích a Klecanech práwní úřad až do r. 1850 zastával. Oblíbil sobě studia mluwozpytná a zároveň hospodářská. Příspěwek k Sebrání básní a zpěwů od Puchmayera VI. 278.

Chalúpka, Samuel. — Církwe Kebinské farář 1657.

Zpráwa o otázce etc. (o připuštění k swátosti oltární) VI. 726.

Chalaupecký, Jan (Adam?) — Narozen 28. Října 1791 w horní Mičině u Baňské Bystřice; professor rhetoriky w Kežmaroku 1818; pak kazatel církwe ewang. Břežňanské 1824.

Spisowal w jazyku latinském, maďarském, německém i slowenském.

1. Řeči, písně a básně (k slawnosti milostiwého léta; příspěwek) VI. 327.
2. Kocaurkow VI. 597. i. 668.
3. Historické paměti církwe Břežňanské VI. 1120.
4. Hodnowěrné wypsání země chananejské VI. 1912.
5. Kázně nedělní a swáteční VI. 1977.
6. Řeči, modlitby a básně (k slawnosti milostiwého léta; příspěwek) VI. 2065.

W časopisech: Kwěty VI. 559. z. — Hronka 597. i. 1036. g.

Chanowský, Albert. — Šlechtic; narozen w Swiraticích 1581; Jesuita, missionáf po 22 let; předstawený w konviktu w Praze a Krumlowě. Zwonečkem děti swoláwal, a katechismu učilwal. Umřel 1645.

1. Zpráwa křestanská etc. V. 1112.
2. Wawřince Suria Vitae Sanctorum (přel.) V. 1249.

Charwát, Jan Josef. — Hospodářský úředník; 1823, 1824.

1. Kleona VI. 821. a.
2. Příhody pana Zamputáře (z něm. Münchhausen) VI. 821. b.
3. Blahoslaw VI. 821. c.

Charwát, Theodorik. — Kanowník hory Sion; řádu praemonstrátského, swobodného umění mistr, sw. písma bakaláf; katechata w Milewsku. 1782.

Řeč o starosti a péči rodičů VI. 1986.

Chelčický, Petr. — Starší bratr český, řemesla swého šwec, a protož od nepřátel Kopyta nazwaný; w dospělých létech již za času husitské wálky.

1. Sít wíry prawé III. 648. a.
2. Řeč na zjewení sw. Jana III. 648. b.
3. O rotách českých III. 648. c.
4. Odpowěď na spis nejmenowaného III. 648. d.
5. Spasitelní wýkladowě na čtenie III. 830.
6. Postilla č. Kniha wýkladůw spasitelných III. 837.
7. Řeč na 13. kapit. zjewení III. 851. a.
8. Wýklad na čtení sw. Jana 1. kap. III. 851. b.

Cherney, (Černý) Jan. — Slowák; 1778.

Jana Rafaela Steidele Zpráwa o kunštu habském (z něm.) VI. 1628.

Chládek, (jinak Etesius) Matěj Sušický. — Duchowní správce w Křešticích; 1614.

Kázání pohřební nad synáčkem Ctibora Witanowského IV. 1708.

Chládek, Jiljí. — Narozen 1743; řádu praemonstrátského na Strahowě; doktor sw. písma, professor pastorálního hohoslowí; rektor university Pražské; 1793. Umřel 1806, 29. Ledna.

1. Naučení kratičké, kterak by se mělo dobře po česku mluwiti a psáti VI. 72.
2. Tři katechizací kostelní na modlitbu páně VI. 1900.
3. Počátkowé opatrnosti pastýřské VI. 2101.

Chlumčan, Matauš; 1501.

Zřízení privilegii koruny králowstwí českého III. 473.

Chlumecký, Martin; 1602.

Pobožné a křesťanské přemýšlování VI. 1866.

Chmel, Jan. — Naroden w Netolicích 1740; Jesuita; professor humanitní, pak (1797) farář w Sázawě.

1. Katolická odpověď na bezprávné nařikání etc. VI. 1765. d.
2. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem VI. 1765. e.
3. Postilla křesťanského katol. vyučování (přel.) VI. 1897.
4. Ohlášení swátků a slavnosti na celý rok, též obyčejných při nich ceremonií VI. 2102. a.
5. Gilberta Baura pamětihodná pravidla, čeho při těžce nemocných etc. šetřiti VI. 2102. b.

Chmela, Josef. — Narodil se w morawské Třebíči 18. Února 1793; professor latinského a řeckého jazyka w Jičíně od 21. Listop. 1818, potom grammatikalní professor na gymnasium Královéhradeckém, konečně w Praze na Starém městě. Umřel 28. Února 1847.

1. Lateinisch-böhmisch-deutsches Wörterbuch VI. 162. a.
2. Seznam slow a průpovědí českých k témuž slovníku VI. 162. b. c.
3. Bájky pro dívky VI. 576.
4. Hrabě Beňowský (z něm. od Kotzebue) VI. 645. f.
5. Zmatek nad zmatek (z něm. od téhož) VI. 645. a.
6. Johanna z Montfokonu (z něm. od téhož) VI. 645. b.
7. Následkové newěrnosti (z něm. od téhož) VI. 645. c.
8. Knížata mezi pastýři (z něm. od Gesnera) VI. 645. d.
9. Zawržený syn (z něm. od téhož) VI. 645. e.
10. Diwochové (z něm. od Rambacha) VI. 645. g.
11. Almanach VI. 765.
12. Jarwod Zlatohvězd (z něm. od Van der Velde) VI. 834. a.
13. C. Aurelia Victora dějiny Římské (z lat.) VI. 926. a.
14. Lucia Julia Flora Obraz dějů Římských (z lat.) VI. 926. b.
15. Jan Křitel VI. 1318.
16. Biblické příběhy VI. 1881.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 150. a. — Kwěty 496. k. — Rozmanitosti 588. b. 599. b. — Časop. mus. 588. g. — Krok 1076. f. 1554. a.

Chmelenský, Josef Kalasanc Kajetan. —

Naroden 7. Srp. 1800 w Baworowě w Prachensku. Dr. práv, místosudi dworský a úředník králové (1835). Jeden z nejlepších básníků českých. Umřel na sauchtotiny 2. Ledna 1839.

1. Aloysia Klara píseň ke mši swaté (z něm. přel.) VI. 248.
2. Básně VI. 300. a.
3. Kytka (Redigowal) VI. 300. b.
4. Příspěvek ke Hlasům Wlastenců r. 1832. VI. 313. 469.
5. Příspěvek ke Hlasům Wlastenců r. 1835. VI. 318.
6. Příspěvek ke Hlasům wěrnych Čechů r. 1835 VI. 319.

7. Ku příchodu J. C. M. Františka I. etc. (příspěvek) VI. 477.

8. Osmero zpěwů VI. 506.
 9. Wěmec (Redigowal) VI. 521.
 10. Josef a bratři jeho (přel.) VI. 659. a.
 11. Kauzelná fletna (přel.) VI. 659. b.
 12. Dráteník VI. 659. c.
 13. Snáh (z francouzsk.) VI. 659. d.
 14. Oldřich a Božena VI. 659. e.
 15. Libušin snátek VI. 659. f.
 16. Pomsta (přel.) VI. 659. g.
 17. Lékař oční (z franc.) VI. 659. h.
 18. Dívka z čarowných hájů (z něm. od Raimunda) VI. 659. i.
 19. Hrad laupežnický w Sardinii (přel.) VI. 659. 2.
 20. Krakonoš (přel.) VI. 659. 3.
 21. Němá z Portici (přel.) VI. 659. 4.
 22. Princ a had, od Ernsta (přel.) VI. 659. 5.
- W časopisech: Časop. p. katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. 559. d. 717. 1176. a. 1686. a. — Kwěty 496. k. — Wlastimil 496. l. — Wěla 496. m. 717. — Čechoslaw 559. c. 570. a. — Dennice 599. i. — Pautník 599. n.

Chmelowec, Jan. — Farář w Hořtce, 1588. Píseň za sw. plod p. Poleksiny z Rosenberka IV. 98.**Chobotides, (Chobot) Jiřík Mšenský. —** Za alumna akademie Karlowy přijat r. 1604, bakalářem učiněn 1605; byl správcem školy u sw. Wojtěcha w Podskalí w Praze 1606—1607; farářem w Charwaticích 1617.

Sto padesát žalmůw IV. 1990.

Chocholaušek, Prokop (Sedlecký). — Roku 1850 redaktor Wečerního Listu.

1. Templáři w Čechách VI. 898. a.
2. Černoherci VI. 898. b.
3. Trawič VI. 898. c.
4. Ilia VI. 898. d.
5. Drak Notjajský VI. 898. e.
6. Jiřina VI. 898. f.
7. Palceřík VI. 898. g.
8. Kocaurkow VI. 898. h.
9. Hajduci VI. 1074.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1220. d. — Wlastimil 913. e. 1008. p.

Chocholka, Jan Anton Kunžacký. — Farář Mladějowský; 1740.

Wyznání srownání apoštolského V. 788.

z Chotěšowa, Krist. Joachim; 1703.

Titulární kalendář V. 541.

Chrabath, Fr. 1798.

Kázání o ceně křesť. spravedlnosti VI. 2013.

Chrastina, Jan. — Slovák; naroden w Pauchowě 1729; latinský a slowenský weršowec, učitel gymnasiální w Prešpurce a korrektor w knihárně Landerera od r. 1758.

1. Rozprávky VI. 220.
2. Kalendář VI. 546.

Chřenowský, Jiřík. — Český bratr.

Píseň w kancionále III. 48.

Chřepický, Zdeněk Jiří z Modliškowic. —

Pisma sw. bakalář; 1729.

Ctnosti a swatosti prwomučedlnika sw. Stěpána V. 949.

Chrudimský, Jan; 1576.

Kázání při prowázení těl lidských etc. IV. 1672.

Chwalčowský, Jan. — Mlynář w Oslo-
wanech; 1844.

We Wěle VI. 496. m.

Chwalowský, Edmund. — Dřevní obchodník;
umřel 1823.

Kantate aneb chwalozpěw při swěcení kaple Ma-
rianské nad Míškem VI. 406.

Chylík, K. C. Josef; 1786.

1. Pražské zimní ležení (přel.) VI. 603.

2. Aloysia Merce Systematický způsob; protestanty
o pravdě katol. náboženství přesvědčující
(z něm. přel.) VI. 1785.

3. Naučení pro ženicha a newěstu VI. 2115.

Chyšecký, Anton; 1732.

Přátelský winš k druhému weilování etc. V. 194.

Illicinus, Petr. — Doktor obojího práwa,
kanovník Olomucký, IV. 1574.

Knížka o jednotě wíry IV. 1290.

Institoris, Jindřich; 1501.

Traktat proti Pikartům III. 730.

Institoris, Michal Mošowský. — Narozen w
Bystrici, Turčanské stolice, ze zemanských
rodičů 1733. Kněz Prešpurský. Odkázal 3000
zl. na knihownu při gymnasium Prešpurském
a 100 zl. na professuru českau; horlivý
milovník československé literatury. Umřel
1803.

1. Písň w kancionálu Cithara sanctorum V. 86.

2. Passional český V. 1367.

3. Nawrzení o pravdím všech věcí s Kristem
sjednocení V. 1407.

4. Předmluwa k Příprawě smrti, od Ambroziusa)
V. 1497.

5. Nábožné písň VI. 191.

6. Předmluwa k Rozmlauwání učitele (od Pawla
Michálka) VI. 1188.

7. Pořádek s. pašie VI. 1723.

8. Listowní odpověď etc. Čechům a Morawanům
o lámání chleba při wečeři páně VI. 1764.

9. Potřebné ponaprawení omylného spisu reform-
mitského smyslu bratří českých etc. VI. 1784.

10. Arndt Joh. Kázání (přel.) VI. 1982.

11. Strom bez kořene a čepice bez hlawy VI. 2002.

12. Modlitby pro wojáka VI. 2302.

Iwanowic, Jan. — Slowák; vicearchidiakon
Liptowský a farář Swatomikulášský w Uhřích;
1749.

Čest a chwála, kterau blahosl. Josefowi Kalasan-
skému etc. V. 1019.

Jablonský, wiz Tupy.

Jabulka, František. — Narozen 30. Března
1793 w Příbrami; učiněn knězem 31. Března
1817; kaplan w Příbrami; potom lokalista w
Konojedech w Kauřimsku.

Křižová cesta VI. 2430. 2453.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1140. b. —
Přítel mládeže 1260. 1402. c.

Jaekel, Martin; 1739.

Tři článkowy prawidla. Příd. 44.

Jafet, Jan. — Správce jednoty bratrské,
1605—1607.

1. Hlas strážného t. j. historie bratrská IV. 561. a.

2. O páwodu jednoty etc. IV. 561. b.

3. Meč Goliášůw t. j. o poslaupnosti biskupů a
kněží w jednotě bratrské IV. 561. c.

4. O stupních přátelství IV. 920.

Jahn, Engelbert; 1813.

1. Nowá pobožnost školní VI. 500.

2. Žiwot swatých jmen a wlasti patronů VI. 2174.

Jahnel, Josef. — Narozen 25. Čerwence
1807 we Slaném. Knězem stal se 25. Čwc.
1832; kaplan w Nowém Strašecí, pak w
Nížboru.

We Wěle VI. 913. d. 1067. n.

Jahodka, Matěj Chrudimský. — Děkan w
Nowém Kolině; 1590.

Sepsání o nowém zemětřesení IV. 813.

Jahodka, Jan z Turowa; 1576.

Sw. Augustina historia etc. o zkáze Jeruzaléma
(z lat. přel.) IV. 1766.

Jachim, F. Wlastimil. — Wychowatel u barona
z Mundi na Morawě; nyní we Lwowě úředník.
Dobry Miloslaw a zly Jetřich (z něm. od Šmida)
VI. 1346.

W časopisech: Krok VI. 600. i. — Kwěty
913. c. — Wěla 1008. f. — Časop. mus. 1067. i.

Jakaubek, (Jacobellus) ze Střibra. — Narozen
r. 1373; stal se bakalářem swobodného umění
r. 1397; byl též bakalářem theologie; přednášel
na universitě (asi od r. 1400—1406); horlivý
kazatel proti neřádům w cirkwi, zastawatel
knih Wiklefowých w rozepři Husa s arcí-
biskupem. Po odjetí Husa do Kostnice stal
se půwodem přijímání swátosti pod oboji
spůsobau (1414). Na synodě z kněžstwa
strany pod oboji r. 1421 zwolen byl za
jednoho ze čtyř správců duchowenstwa, jsa
zároveň kazatelem kaple Betlemské. Umřel
w posledním tomto úřadě r. 1429, 10.
Srpna.

1. Písň o těle a krwi páně III. 38.

2. Epistoly nedělní s wýklady III. 836.

3. Kázání o poctiwosti etc., kterau má člověk
učiniti tělu a bohu III. 849.

4. Kázání a rozmlauwání wěrné duše s pánem
Kristem III. 850.

Jakaubek, Petr. — Lokalista w Sanech; umřel
1827. (?)

1. Řeči pastýřské VI. 1948.

2. Řeč duchowní o odpustcích VI. 2043.

3. Řeč při pohřbu etc. pastýře osady Činoweské
VI. 2089.

Jašek, Wit. — Narozen w Přerowě, farář w
Kralowicích, Tupadlech, u sw. Hawla w Praze;
r. 1621 s ewangelickými kazateli z Čech
se wystěhowal.

1. Knížka o powětří země české IV. 819.

2. Důwodů šest o nemluwnátkách IV. 1389. a.

3. Obrana kalichu IV. 1389. b.

4. Spis o sw. manželském stawu IV. 1389. c.

5. Tractatus de apostasia IV. 1389. d.

6. Decalogus IV. 1524. a.

7. Wyswětlení na sedm slow Kristowých IV.
1524. b.

8. Wýklad na žalm 122. IV. 1524. c.

9. Dvě kázání z třetích králowských IV. 1630. a.

10. Kázání troje o wojně IV. 1630. b.
11. O zadržování a wylévání deště IV. 1630. c.
12. Kázání troje w čas nastávajících zlého IV. 1630. d.
13. Encoenia perpetua IV. 1630. e.
14. Zrcadlo rodiny bezbožné IV. 1630. f. 1891. b.
15. Kázání při prwotínách IV. 1630. g.
16. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1696.
17. Cesta otcůw IV. 1891. a.
18. Trivium, spis o třech cestách IV. 1891. c.

Jakeš, Josef. — Farář w Jirnách; 1817.
Kázání při visitaci w Čelikowě VI. 2031.

Jakobei, Pawel (Jacobaeus). — Slowák; narozen w Přitřizi 1695; kazatel cirkwe Modranské; umřel 1752.

1. Orthografia Bohemo-slavica (zdali od něho?) V. 20.
 2. Znamení řeči písma sw. k wysvětlení katechismu D. M. Lutera V. 768.
 3. Časné a nenadále světa opauštění etc. Ondřeje Stupawského V. 1091.
 4. Welmi důležité příčiny proti hodování a opilství etc. V. 1481. a.
 5. Zahrádka duší nemocných V. 1481. b.
 6. Duchovní domácí hodiny (z něm.) V. 1623. a.
 7. Modlitebný poklad V. 1623. b.
- Od něho jest 11 písní, větším dílem půwodních, we funebralu Prešpurském od r. 1783.

Jakobaeus, wiz Dačický.

Jakobaeus, Jiří Kamýčský. — Kazatel w Drážďanech.

Bibli malá. Příř. 43.

Jakobi, Eliáš, Chrudimský. — Farář w Běsně; 1610.

Modlitby křesťanské IV. 1977.

Jakobi, Leopold. — Kněz řádu sw. Augustina; 1789.

Žiwot a učení p. Ježíše Krista (z něm.) VI. 2159.

Jakobides, Jakub, Stříbrský. — Farář u sw. Martina 1620.

Budí otce čeledního IV. 1864.

Jakobides, Jan Benešowský. — Duchovní správce w staré Čerwené Řečici; 1618.

Kázání při pohřbu Anny Košetické IV. 1682.

Jakub. — Lékař.

Epistola (Často od kněží na kázání slyšajíce etc.) III. 672.

Jakub. — Kněz; 1602.

Modlitby o umučení IV. 1970.

Jakubowič, Pawel. — Kazatel w Uhřích.

Řeči, písně a básně etc. k swěcení milostiwého léta (Přispěwek) VI. 327. 2065.

Jan. — Mistr; lékař 1494 — 1525. (Zdali jedna osoba?)

1. Knížky lékařské III. 279.
2. Psaní o tom, že není potřebi opětowati křtu etc. III. 712.

Jan, Těšinský. — Kněz; žil w XV. století.
Alchymie IV. 846.

Janalík, Vincenc. — Narozen w Rimnicích r. 1804; lokalista we Skřipowě w Opawsku.

Která cirkwe jest cirkwe Kristowa? VI. 1868.

Janda, Matěj, Čechtický. — Farář u sw.

Klimenta nad Tůněmi w Nowém městě Pražském; 1617 — 1626.

1. Victoria ecclesiae triumphantis IV. 1539.
2. Kázání o narození syna božího IV. 1641.
3. Poslední rozehnutí Samuele Martinia z Dražowa V. 199. 1070.
4. Cupressus regia t. památka nesmrtelná Gustava Adolfa V. 1062.
5. Angelus pestilentialis. Posel boží o moru V. 1379.

Janda, Jan. — Učitel w Libochowicích; w Rozmanitostech VI. 275. a. — w Českoslawu VI. 739.

Janda, Jan. — Kaplan w Jincích; 1780.

1. Krátké řeči aneb výklad na páté přikázání VI. 1892. 1922.
2. Krátké řeči aneb výklad na články wíry VI. 1893.

We Wčele VI. 1220. c.

Jandowá, Sofie.

Přispěla k Českoslawu VI. 739., též k Dobroslawu VI. 740. a.

Jandyt, Wáclaw. — Jesuita; 1704.

Grammatica linguae bohemicae V. 25.

Janyš, Josef Anton. — Farář Hostiwařský (1790); děkan w Hněwčewsi; umřel 15. Listopadu 1821.

1. Wýtah z nowo-zkušného wčeláře VI. 1508.
2. Aučiniwé spravování wčel VI. 1511.
3. Nowá wčelní kniha VI. 1513.
4. Poučení o seti, hledění etc. Inu VI. 1552.

Janošek, Sławomil.

Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

z Janowa, Matěj. — Syn rytíře Wáclawa z Janowa; zák Milíčůw; studował po jeho smrti († 1374) 6 let w Paříži, kdež se stal mistrem, pročež nazýwán Magister Parisiensis. Zdržel se též w Římě a w Normberce; r. 1381 stal se kanowníkem Pražským. Horlením o naprawení stawu cirkwe spůsobil sobě stihání od cirkewního saudu, před nímž r. 1389 musil učiniti odwołání některých sad swých. Umřel r. 1394, 30. Listopadu w nejlepšímu mužském věku.

O ohawnosti II. 83.

Janowič; 1838.

Řeči, písně etc. k slawnosti milostiwého léta (Přispěwek) VI. 327.

Janowský, Josef Ignac. — Kněz; 1707.

Apotheosis S. Benedicti V. 906.

Janura, Wáclaw; 1839.

We Wčele VI. 496. m.

Jaroš, J. K. 1812.

Rada bratrská (o očkowání dětí) VI. 1613.

Jarožír; 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

z Jawořice, Tomáš (snad Jan?) — Mistr na universitě (?)

Psalmowé a písně Dawida krále IV. 52.

Jawornický, Jan. — Narozen 24. Čerwna 1785 we Wysokém Mýtě; katecheta, pak ředitel hlavní školy w Nowých Dworích;

farář Církwický; čestný děkan; notář biskupský. Umřel 20. Čerwence 1847.

1. Kratochwilné poučení (o českém a německém slabikování) VI. 16.
2. Německá dobropisemnost VI. 47.
3. Německý mluwník VI. 111.
4. Cwičení w mluwení jazykem německým (dílo Rautenkrancowo rozmnožil) VI. 129.
5. Nowý klíč k náležitému wyslowení němčiny VI. 137.
6. Pobožnost kostelaí pro mládež školní VI. 243.
7. Písne pro mládež školní VI. 288.
8. Česká bibliotheka VI. 756.
9. Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlou VI. 1196. a.
10. Duchowé a strašidla VI. 1196. b.
11. Podobnstwí aneb rostlinky země swaté VI. 1196. c.
12. Lucian syn Fortunatůw a obec Skalenská VI. 1196. d.
13. Krásné powídky (podlé Jaisa přel.) VI. 1303. a.
14. Paní Mikoslawová (podlé Glace přel.) VI. 1303. b.
15. Wyswělená příslowí česká VI. 1303. c.
16. Zlaté zrcadlo VI. 1303. d.
17. Zdworilyž žák VI. 1303. e.
18. Kam ten chlapec to přiwedl VI. 1303. f.
19. Katechismus o choleře VI. 1620.
20. Dokonalý Jednatel aneb Zemský advokat (rozmnožil) VI. 1695.
21. Bezpečný wůdce katechetů VI. 1833.
22. Desatero božích prikázání VI. 1911.
23. Hora Kalwaria VI. 2331. a.
24. Hora Sion VI. 2331. b.
25. Matauše Reitra katol. modlitby (přel.) VI. 2331. c.
26. Maria matka boží (dle Renata Münsterera) VI. 2370.

W časopisech: Přítel mládeže VI. 588. d. 1008. c. 1704. d. — Kwěty 913. c.

Jaworowský, Tomáš.

Kázání Příd. 45.

Jaworský, Bartoloměj; 1617.

Sceptum IV. 1540.

Jawůrek, Josef. — Kněz; 1796—1819.

1. Příběhowé Telemacha (přel.) VI. 789.
2. Postilla VI. 1908.

Jedina, František. — Narozen dne 2. Prosince 1779 w Mimoni, w Boleslawsku, wychowán w Praze a po skončených studiích dne 28. Srpna 1802 w Chrasti na kněžstwí poswěcen. Do roku 1803 měsíce Září působil co pěstau mladých hrabat ze Šporků a co administrator fary Bělské nedaleko Německého Brodu, pak co kaplan při fare Swato-Hawelské w Praze, kdežto netoliko oblíbeným řečníkem se stal, nýbrž i trojím přísnyím zkauškám z bohoslowí k dosažení doktoratu dostál. W roce 1805 za kaplana w Swatém poli blíž Dobříše ustanowen, farářem tamtéž r. 1807, brzy na to arcibiskupským notářem přísnežným, pak děkanem čestným učiněn, kdežto od r. 1823 c. k. školní dozorstwí a od r. 1826 arcibiskupský úřad vikariátní w okresu Příbramském horliwě zastával. W roce

1825 čestným kanowníkem kapitoly Staro-Boleslawské učiněn, koncem pak měsíce Kwětna 1834 na Swatou Horu jakožto infulowaný probošt powýšen byl, kdežto umřel dne 26. Března 1847.

1. Kázání postní o wlažnosti u wíře VI. 1940. a. 2038.
2. Škola Kristowa VI. 1940. b.
3. Přewrácenost křesťanů mnohých VI. 1940. c.

Jedlička, Augustin. — Narozen w městysi Kasejowicích w Prachénsku, na panstwí Lnářském dne 23. Čerwna 1795. W 10. roce dán do Rakaus do wesnice Unterhalb, hodinu od Retče, kdež se němčině wyučil, pak od tehdejšího kaplana P. Tomáše Rubringra w Kasejowicích do latinských škol připrawen, kteréz na Píseckém gymnasium odbyl. W roce 1811—1812 slyšel logiku w Plzni, pak dvě léta w Praze fysiku a metafysiku, na to tamže theologii, a byl w Praze 15. Srpna 1819 pro Budějowickau dieocezi wyswěcen. Dán za kaplana osobního do Laučina w Klatowsku, kdež až do roku 1827 setrwal, na to 1. Kwětna 1827 přesazen do swého rodiště za kaplana, odkudž dne 6. Řijna 1831 na faru Záborskau na patronátu tom samém Lnářském dosazen.

Mečislaw a Blanka VI. 639.

Jelecký, Jan. — Český bratr.

Písne w kancionálu III. 48.

Jelen, Alois Jan. — Kancellista při aučetnictwí c. k. gubernialního archivu; r. 1848 poslanec ústawodárného říšského sněmu od okresu Benešowského; od r. 1849 archivář říšského sněmu we Widni.

1. Modlitba osadníků Swatodušských VI. 259.
2. Národní hymny ku korunowání Ferdinanda I. VI. 524.

We Wěle VI. 496. m. — W Čechoslawu 739.

z Jelení, wiz Hrubý.

Jelenius, Mikuláš; 1626.

Přemýšlowání dwoje o na nebe wstaupení Krista etc. V. 1376.

Jelínek, Bern. Tomáš. — Mistr; poeta laureatus; farář w Dačicích; 1673—1680.

1. Florimunda remunda historia etc. o kacířstwí V. 388.
2. Počet nejdokonalejší a nejsw. Trojice etc. V. 890.

Jelínek, František. — Narozen roku 1783 dne 10. Dubna w Hrochowě Týnci. Elemenárního wzdělení nabył w dwau třídách wenkowské školy Teynecké, načež dán byl na řemeslo řeznické, jemuž se u krewních přátel w Litomyšli wyučil. Roku 1805 stal se mistrem, r. 1837 nezkauseným městským radním tamže. Čtení dějepisu českého wždy míwaje we zwláštнім zalíbení, aby i knihy a staré listiny w latině sepsané čísti mohl, priwátní toliko pilností swau i latině se poněkud naučil. Prohledal knihowny a archivy nejen

- Litomyšlské alebrž i jinoměstské, a sebrav mnoho důležitých starých listin, w chronologickém pořádku sestawené w opisu u sebe chowá. Historie města Litomyšle VI. 1031.
- Jelínek, J. N.** 1840.
Krásné powídky (dle Jaisa, přel.) VI. 1362.
- Jelínek, Wácslaw;** 1801.
Metastasio. Příd. 74.
- Jenčowic;** 1837.
Řeči, modlitby a básně (k milostiw. létu církwe Pešť.) (Příspěwek) VI. 2065.
- Jeník, J.** — Kazatel český w Berlině. 1788.
Idea fidei fratrum etc. od Aug. Spangenberg (přel.) VI. 1788.
- Jeníkowský, Wilém;** 1634.
In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic (werše) V. 198.
- Jeřábek, Anton Fr.** — Narozen 20. Října 1780 w Lukawci; knězem učiněn 25. Srpna 1804; farář, biskupský notář a vikář.
1. Prawidla křestanského katolického wychowání dítek VI. 1243.
2. Nawrzení náboženská etc. VI. 1852. 2261.
- Jeřábek, Petr, Wotročický.** — Narozen we Wotročicích 21. Čerwna 1783. Po skončených gymnasiálních a filosofických studiích w Praze odbyl bohoslowí w Králowěhradei, a roku 1805 tamtéž na kněžství poswěcen, hned za kaplana w Zbislawi ustanowen, a co takowý roku 1806 do Církwice přesazen, pak roku 1812 lokalistaw we Weltrusích, a r. 1814 farářem we Wepřku učiněn byl. Roku 1829 čestným děkanem jmenowán, přijal r. 1832 vikariátní a školdozorní úřad w okrese Budečském, který až do roku 1847 wedl, jsa téhož roku 25. Čerwence probostem Swatohorským ustanowen.
Řeč při slawnosti wyswěcowání školního stawení VI. 2039.
- Jeremiáš, Mikuláš a Wácslaw;** 1634.
In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- Jeronym, Pražský.** — Narozen w Praze; rodu šlechtického. Od mládí přítel Husůw; jako student cestowal do Angličan, a přiwel z Oxfortu některé knihy Wiklefowy do vlasti. Roku 1398 stal se bakalářem swob. umění, cestowal w Němcích, pobyl w Kolíně, w Heidelberku, potom w Paříži, kdež dosáhl gradu mistrského, s nímž přijat r. 1407 do fakulty filosofické w Praze. Roku 1403 byl wykonal jinaw cestu až do Palestiny a Jerusalema. Pro hájení sad Wiklefowých byl r. 1410 u dwora krále Sigmunda uherského w Budíně, a když po 14 dnech odtud propuštěn byl, opět we Wídni jat, a postawen před saud officiala Pasowského. Útěkem nabyw swobody, wrátil se na některý čas do Čech. Roku 1413 cestowal opět na žádost krále polského Wladislawa a knížete Litewského
- Witolda do Polska a do Rus. Roku 1415 přijew za přítelem swým Husem do Kostnice, byl z rozkazu koncilia jat, sauzen a dne 30. Kwětna 1416 upálen.
Wiklefowy spisy některé přeložil II. 151.
- Jeronym.** — Farář u sw. Hawla.
List bratru Matěji III. 809.
- Jesenský, M. Daniel.** — Slowák z Malého Jesena w Turčanské stolici; narozen 1675. Žil w cizině, zvláště we Wittenberku a w Drážďanech. Psal werše latinské, německé i slowanské, od císaře jménem wěučného básníka poctin. Swadební winš etc. V. 190.
Od něhož též Píseň (přelozená) we funebrału Jakobeiho, a náhrobek sestře Anně († 1702).
- Jesenský, Ladislaw.** — Býwalý učitel školy ewangelické w Pešti.
We Kwětech VI. 496. k.
- Jessenius, Pawel.**
Spolupřekladatel bibli bratrské IV. 1167. a.
- Jestřabecký, Walentin;** 1713.
Katechismus domáci V. 759.
- Jestřabský, wiz Paustewník.**
- Ješín, Pawel.** — Přijat r. 1607 za alumna akademie Karlowy; přední správce školy we Slaném r. 1607; písař čili syndikus Nowého města Pražského r. 1620.
Wydal kroniku Dalemilowu II. 50.
- Jetmar, Josef.** — Kněz řádu praemonstratského, gymnasiální professor w Žatci; wystěhowaw se asi r. 1836 z vlasti, žije nyní co gymnasiální professor w Postupimí u Berlína.
Pobožný pautník (přel.) VI. 2385.
- Jezdinský, Jeronym Witoslaw.** — Narozen w Jilemnici dne 17. Února 1787; u bratrance swého Jana Jezdinského, tehdejšího učitele w Jilemnici, jak k literárnímu, tak i k hudebnímu umění do školy chodil. Od 14. až do 19. roku swého stáří byl téměř bratranci swému w cwičení školních dítek nápomocen. Roku 1806 odbyw w Jicině zkaušku učitelského čekanstwí byl do roku 1809 w Jilemnici školním pomocníkem, bez platu, slauže toliko za strawu. Dne 28. Října 1809 dosazen za školního provisoru do filiální školy Hornokalenské s ročním platem 100 zlatých; dne 13. Srpna 1818 tamže jakožto skutečný učitel s příjmy asy 120 zl. stříbra, kteréž skrowné místo, jsa otec 7 dítek, w dosti vysokém věku zastává.
1. Nejlepší způsob, dítkám počty etc. wprawiti VI. 1392.
2. Nawedení k wyhotowení písemnosti VI. 1699.
- Jičínský, Blažej (jinak Domina).** — W Praze, 1589.
Písničky (rozličné) IV. 95. a—i. 170. a—c. 181. 185.
- Jičínský, Kristian;** 1842—1844.
We Wěcle VI. 496. m. 913. d. 1076. d.
- Jilenský, Wácslaw;** 1621.

Píseň o popravě r. 1621, 21. Čerwna V. 204.

Jilý, J. — Kněz řádu sw. Augustina. Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

Jindra, Joachim. — Narodil se w Haraticích dne 17. Srpna 1806. Odbyw latinské školy na Mladoboleslawském gymnasium a filosofické na universitě Pražské, wstoupil do biskupského alumnatu Litoměřického, kdež dokonaw studia bohoslovní, posvěcen na kněžství dne 28. Září 1832. Po wyswěcení kaplanowal w osadě Mšenské, odkudž ačkoli magistrát Mšenský tomu odporowal, rozkazem konsistorním dne 8. Února 1833 odebrati se musil co počasný kaplan do Bezna k tamnějšímu děkanu a vikáři Janowi Pawlíkowi, který byl kaplana swého za administratora fary Kowanské ustanowil. Stráwiw tam tři měsíce, nawrátíl se na předešlou štaci swau. R. 1835 dne 8. Kwětna byl k žádosti swé od biskupské konsistoře přesazen na kaplanství Mnichowo-Hradištské. Po 16letém kaplanování uděleno mu zámecké kaplanství na Klášteře Hradišti, kdež od 4. Listopadu 1848 pracuje na winici Páně.

1. Adelaida císařowna VI. 881.
2. Žiwot panenské matky boží Marie (dle Silberta) VI. 2195.

Jindřich, probošt kostela Pražského; wiz **Scribonius.**

Jindřišský, Jan. — Ze Žatce; 1506. Jeden z korektorů bibli Benátské III. 538.

Jíra, paustewnik. — W první polowici 16. století. Kázanie o narození božiem III. 848.

Jirchářský, Ferdinand; 1845. We Kwětech VI. 913. c.

Jirí, B. — Farář we Wysoké; 1619. O příčinách wálky IV. 734.

Jirí, W. 1843. We Wěcle VI. 588. h.

Jirík, W. — Měšťan Pražský; 1793. Emilie Galotti (od Lessinka, přel.) VI. 627.

Jirsík, Jan Valerian. — Naroděn w Kácowě w býwalém kraji Časlawském dne 19. Čerwna 1798; odbyl gymnasiální studie w Králowě Hradci a w Praze, filosofické w Litomyšli, a bohoslovné na universitě Pražské. Wyswěcen 28. Prosince 1820 na kněžství, poslán byl na kaplanství do Litowa blíž Mělníka, odtud r. 1822 co takový do Raudnice, a odtud r. 1828 powolan byl co dworní a zámecký kaplan na Železnau horu. Léta 1832 dostal se na faru Minickau blíž Slaného, kdež až do r. 1846 setrwal, kteréhož roku wywolen za kanowníka a českého kazatele w metropolitním chrámu sw. Wíta w Praze.

1. Bohumil VI. 859. 1856. b.
2. Škola nedělní pro wyrostlau mládež VI. 1329.

3. Zdrawé, prawé a čisté učení Lutherowo, Kalwinowo etc. VI. 1856. a.
4. Proč jsem katolíkem VI. 1856. c.
5. O cirkewním prikázání postu VI. 1856. d.
6. Dwadacatero přátelských listů k ewangelikům VI. 1856. e.
7. Říp a jeho chrám VI. 2151. W časopisech: Čechoslaw VI. 1386. a.

Johannides, Daniel Skočowský. — Naroděn we Skočowě w Těšinsku, pastor we Hlinsku; 1634.

1. Neděle smrtní IV. 1642. 1903.
2. Reč Izaiáše proroka etc. IV. 1724.

Johannides, Jiří Fridecký. — Správce církwe Ropické a Košťenské w Těšinsku; 1654.

1. Clangor tubae etc. a O poslušnosti učení ewangelického V. 728.
2. Modlitby křesťanské V. 1555.

Johannides, Petr Košetický. — Farář w Náměti; 1559. Rozmlauwání duchowní o stůl wečeře páně IV. 1328.

Jokassius, Wit Přerowský; 1631. Obrana kalicha V. 710.

Jöndl; 1841. We Wěcle VI. 1175. b.

Jordan, Jan Petr. — Naroděn w Čížkowicích (Těškiecích) w Lužici horní 1818; studowal filosofii w Praze, žil co redaktor časopisu Slawische Jahrbücher w Lipsku, nyní w Praze.

1. Jahůdky ze slowanských lesů (sebral) VI. 350.
2. Ferina Lišák (wydal) VI. 585. We Kwětech VI. 1076. g.

Jordanský, Šimon. Modlitby. Příd. 48.

Josquin, Jan; 1561. Muzika IV. 43.

Jungmann, Josef. — Naroděn w Hudlicích 16. Čerwence 1773; spisowatel díla tohoto.

1. Slowník česko-německý VI. 165.
2. Slowesnost VI. 171.
3. Sebrané spisy VI. 332.
4. Píseň zpiwaná od Staroboleslawské školní mládeže etc. VI. 415.
5. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (Přispěwek) VI. 469.
6. Ku příchodu Františka I. etc. r. 1833 (přispěwek) VI. 477.
7. Jana Miltona Ztracený ráj (z angl. přel.) VI. 543.
8. Atala (z franc. od Chateaubrianda) VI. 801.
9. Historie literatury české VI. 1133.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 932. a. — Časop. mus. 150. a. 496. h. 559. d. 1084. c. — Kwěty 496. k.

Jungmann, Anton. — Bratr Josefa Jungmanna. Naroděn 19. Kwětna 1775 w Hudlicích. Po odbyté škole domácí dán r. 1788 na zimu do Prahy k Piaristům do druhé německé školy, kamž jej starší bratr Josef již několik let dříwe předešel. Tamže odbyl gymnasium. Po skončení prvního roku filosofie, 1797, napadla jej chuť k Piaristům do kláštera jíti, k čemuž tedy do Lipníka na

Morawě se odebral; odbyw rok noviciatu, začal učit aritmetiku; změniw však úmysl swůj, wystaupil z řádu a wrátil se do Prahy k studování dalšímu fysiky a metafysiky. Roku 1803 20. Listopadu přestál zkaušku w porodnictwí; dne 7. Září 1805 pak obdržel stupeň doktora w lékařstwí. Roku 1805 a 1806 byl assistentem w praktické škole w obecné nemocnici pod professorem Ignácem Mattuškau. Brzy na to přijal pozvání za lékaře wrchnostenského do Napajedel w Morawě u hraběnky Kobenclowé, rozené Montelabate. Po krátkém čase však wypověděw tuto službu, wrátil se na konci roku 1807 do Prahy, kdež obstarávání nemocných w domě milosrdných přewzal. Brzy na to požádán byl od professora porodnictwí, doktora Fiedlera, rozstonawšího se, aby místo něho na čas nemoci přednášel theorii. Professor Fiedler však 19. Ledna umřel, a Jungmann 21. Ledna 1808 česky a německy přednáseti začal. Po prvním wypsání úřadu professorského (30. Čerwence 1808) obdržel Jungmann professuru, s tau však wýminkau, jestliže w praktice tak schopen jest, jako w theoretice, pakli ne, aby nowý náwrh se učinil; následowně teprw po druhém wypsání dne 11. Čerwence 1811 určitě za professora ustanowen. By zanedbanau porodní školu powznesl, založil knihownu pro posluchače swé, zjednal potřebné nástroje porodní, staral se o rozšíření porodního domu, žádal a obdržel pomocníka at.d. Roku 1824 5. Čerwence musil i obstarání tajného oddělení přewzít. Škola porodnická Pražská nyní mezi nejprwější w Ewropě se počítá. Jungmann se stal audem společnosti medicínské ruské w Petrowě, audem spolku pro wzděláni porodnictwí w Berlíně, medicínské společnosti we Wídni; roku 1839 byl rektorem university, a odewzdał bratru Josefowi rektorstwí na rok 1840. Roku 1841 obdržel názew c.k. rady; 1849 poctěn byl křížem řádu Leopoldowa, a 1850 powýšen do stawu rytířského.

1. O samskritu VI. 119.
 2. J. F. Paulického Domáci lékař (přel.) VI. 1603.
 3. Úwod k babení VI. 1632. a.
 4. Uměni babické VI. 1632. b.
 5. Uměni porodnické VI. 1632. c.
 6. Nawedení o koních VI. 1649. a.
 7. O sedmeru dobytka domácího VI. 1649. b.
- W časopisech: Krok 993. l. 1084. e. — Časop. mus. 1140 f. 1607. d. — Jindy a nyní 1475. d.

Jungmann, Jan. — Bratr předešlých. Narozen w Hudčicích 23. Kwětna 1778; křížowník s čerwenau hwězdau; farář w Tursku, Unhošti.

Ohlas lásky osádníků Unhoštských etc. VI. 436.

Jurani, J. 1841.

We Kwětech VI. 1076. g.

Kabátník, Martin. — Český bratr; měšťan w Litomyšli; cestowal r. 1491 do Jerusaléma a do Aegyptu; wrátil se 1492.

Cesta z Čech k Jerusalemu a w Aegyptě III. 194.

Kačer, Josef. — Slowák; kazatel we welkém Táboře Fridrichowě w pruském Slezsku.

Arnošta Šulce kauzelná růže (přel.) VI. 556.

W Časop. mus. VI. 496. h.

Kadaně, Michal. — Narozen 18. Srp. 1766 w Praze; farář Chřinský; notář arcib.

1. Krátký zeměpis VI. 1150.

2. Kytka wonného kwítí VI. 1308.

3. Průběhka užitečné kratochwile VI. 1462.

Kadlinský, Štastný (Felix). — Narozen w Týně 1613. Jesuita; professor humanitní 5 let; procurator provincie 11, prefekt duchowní neb spiritualis 10 let; umřel 1675.

1. Zdoroslawiček V. 160.

2. Zrcadlo bolestné matky boží V. 1278. a.

3. Jana Tannera žiwot a sláwa sw. Wácslawa V. 1278. b.

4. Žiwot sw. Ludmily V. 1278. c.

5. Zlatá ctností kniha V. 1418. a.

6. Pobožná rozjímání V. 1418. b.

7. Pauš swatomilá V. 1418. c.

8. Pokladnice duchowní V. 1418. d.

Kadawý, Jan. — Narozen dne 7. Dubna 1810 na Jestřábí, Jilemnického panstwí w Čechách, studowal na Slowensku; nenalezew w Čechách co ewangelik přiměřeného okresu činnosti na roli národní, odešel na Slowensko; byl r. 1839 do Pešti za učitele slowenské školy powolán; připojil se r. 1846 ke straně zastávající nářečí slowenské, w němž i několik brožůrek wydal; r. 1848 byl hned na začátku maďarské revoluce od maď. powstalců uwězen a na to wypovězen do Čech.

1. Kwítek na hrob etc. Amalie Marie Hermíny, arcikněžny VI. 496. k.

2. Wzajemnost we příkladech mezi Čechy etc. VI. 1072.

We Kwětech VI. 489. k.

Kaiserlich, J. A. — Kněz; 1818.

Kázání VI. 1934.

Kalenda, Wácslaw; 1842.

W Příteli Mládeže VI. 33. b.

Kalénice, Oldřich (Kaleneč). — Pán český na Škwořeticích; 1478.

Luciper kniže temnosti etc. III. 686. Srowněj III. 796. 802.

Kalička, Jan; 1832.

Blahorod (od Weissfloga, z něm. přel.) VI. 847. a.

Kalina, Jan. — Měšťan Strakonický; 1791.

Chwalozpěw ku příchodu Leopolda II. VI. 374.

Kalina, Jaroslaw Fr. — Narozen 8. Listop.

1816 w Boru (Hayda) w Litoměřicku; studowal w Plzni, w Praze a we Wídni; umřel 22. Čerwna 1847.

Wěstník (wydal) VI. 755.

- W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 1036. e. 1067. n. — Kwěty 559. g. — Wlastimil 913. e.
- Kalinka, Joachim.** — Slowák; narozen w Rožemberku w Liptowské stolici (odtud Rožemberský jmenován) 1602; superintendent; muž učený, řečník znamenitý a výmluvný; w desítiletém pronásledování nekatolíků uherských dostal se r. 1673 do Litawy, kdež umřel 1678.
1. Katechismus slowenský V. 72.
 2. Prorocství wánoční Izaiáše V. 827.
 3. Pohřební kázání Barboře Markowé z Pauchowa V. 1076.
- Některé písně jeho w Tranowského Cithaře V. 86.
- Kalnický, Ondřej;** 1843.
We Kwětech 913. c.
- Kamaryt, Josef Wlastimil.** — Narozen 21. Ledna 1797 we Welešíně; kaplan w Táboře; potom duchovní správce w Klokotech. Umřel 19. Března 1833. W něm ztratila cirkew horlivého pastýře, vlast znamenitého literatora.
1. České národní duchovní písně (sebral) VI. 261.
 2. Smíšené básně VI. 295.
 3. Hlasy vlastenců etc. r. 1832. (Přispěvek) VI. 469.
 4. Pomměny VI. 1345.
 5. Rýmované propovědi VI. 1376.
- W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. — Wlastimil 496. l. — Wčela 496. m. — Wěmec 521. — Čechoslaw 564. b. — Kwěty 588. i. — Rozmanitosti 597. a. 599. b. 600. a.
- Kamaryt, Fr. Dobromil.** — Bratr předešlého; kněz; 1835—1838.
Swatodenní pořádek (přel. z něm.) VI. 2270.
We Wčele VI. 496. m.
- z Kaménka, Mikuláš Albert.** — Rodem ze Slezska. Žil we Wittenberce, kdež grádu mistrského dosáhl 1571. Po vydání majestátu cis. Rudolfa na swobodu náboženství (1609) přestěhoval se na pobidnutí některých pánů do Prahy, kdež se stal r. 1611 professorem hebrejského jazyka. Léta 1612, též 1615 byl zwolen za děkana fakulty filosofické. Umřel r. 1617 w měsíci Prosinci.
Spolupřekladatel biblí bratrské IV. 1167. a.
- Kamenický, wiz Marchio;** Wacek.
- Kamp.** — Doktor; kazatel český w ležení wojsenském; 1472.
Proroctví III. 903.
- Kampelík, František Cyrill Welislaw.** — Narozen 1806 w Sirenowě w Bydžowsku; studował na gymnasium w Jičíně, filosofii a polytechniku we Wídni, theologii (2 léta) w Brně, posléz lékařství we Wídni.
1. Práva naší řeči a národnosti VI. 6.
 2. Prawopis česko-slowanské řeči VI. 61.
 3. Čechoslawan VI. 91. a.
 4. Částky česko-slowanského jazyka w obrazích VI. 91. b.

5. U hrobu J. U. rytíře ze Šwabenowa VI. 483.
 6. Pokladnice Franklinowa VI. 1204.
- W časopisech: Kwěty VI. 8. l. 1008. h. 1067. q. 1084. f. 1140. o. — Časop. mus. 1067. i. — Hronka 1140. l.
- Kaňka, František;** 1838.
We Wčele VI. 588. h. 913. d.
- Kapihorský, Šimon Eustach.** — Narozen w Kutnéhoře (Kapihora = Kuttentberg). Cisterciák w klášteře Sedleckém 1616; missionář 1624; děkan w Kauřimi, kteréž město obrátil na katolickau wíru, pak děkan w Chlumci; posléz wedl spráwu swého klášteřa 1633.
1. Historia klášteřa Sedleckého V. 396.
 2. Pomoc utvrzení při wíře o prawém pod oboji etc. užívání V. 692.
- Kapyto, Jan.** — Bratr český; umřel w Třebíči 1589.
1. (Spolupřekladatel biblí bratrské) IV. 1167. a.
 2. Postilla IV. 1553.
- Kapper, Sigfrid;** 1846.
České listy VI. 353.
We Kwětech VI. 406. k. 559. g.
- Karafiát, Wáclaw.** — Narozen w Jimramowě na Mor.; roku 1850 (56—58 let stár), studia theologická dokonil w Prešpurku, byl kaplanem w Jimramowě, pak w Německém od r. 1817, nyní ale jest od r. 1822 duchovním správcem ewang. cirkwe wyzn. helw. w Teleším.
Tabule Kebesa (přelož.) VI. 919.
- Karasowá, Josefa;** 1846.
We Kwětech VI. 496. k.
- Kardian, Ignac Sigmund;** 1722.
Oheň nebeský etc. sw. Ignatius z Lojoly V. 936.
- Karel, Borromeus,** od sw. Remigia. — Řádu bosáckého sw. Augustina, klášteřa Německo-Brodského; 1735.
Žena krásná náramně Sara u zrcadla etc. V. 981.
- Kareš, Wojtěch.** — Narozen w Neweklowě 1777, 2. Dubna; farář we Wlachowě Březi; umřel 1824, 25. Srp.
1. Gallury čest stolu páně (přel.) VI. 1825.
 2. Knižčeka o lásce (od Stolberka) (přel.) VI. 2247.
- Kareš, Wáclaw.** — Narozen 1792, 26. Srp. w Neweklowě; farář w Arnoštowicích w Beraunsku.
Truchlořec u hrobu Jana Tykače VI. 2091.
- Karhordó, Anton;** 1829.
Wynaučování katol. náboženství (přelož.) VI. 1840.
- Karchesius, Jan Prostějowský;** 1607—1635.
In subitum obitum etc. Na pohřeb Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- z Karlsperku, Daniel Karel.** — Měšťan a knihlačitel w Praze, a jakž dokládá Balbin, wýborný básník český, 1618.
1. Potěšení křesťanské IV. 134. a.
 2. Písně duchovní w křesťanské IV. 134. b.
- z Karlsperka, wiz Carolides.**
- Kasparides;** 1785.
Dworst radda (přel.) VI. 605.

Kassius, P. J. Wysokomyřtský.

Písnička o diwném a milostném božím člověka bohu oddaného vedení V. 78.

Kařka, Jan (Zbraslavský). — Krejčí, ochotný herec na diwadle Pražském.

1. Diwadelní ochotník VI. 173. 188.
 2. Rozličné diwadelní hry (přeložené) VI. 692.
- W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1008. k. 1076. g. 1173. f. 1220. d.

Kařpar, Jan Domin. — Wrchní, potom c. k. kommisar při katastrálním odhadu; 1843. Lesní auředník VI. 1562.**Kařpárek, František. — Učitel školní.**

Přispěl k Rozmanitostem VI. 736. k Hyllosu 737, k Dobrozvěstu 738. b. a k Čechoslawu 739.

Kaubek, Jan Prawoslaw. — Narozen 9. Čerwna 1807 w Blatné; professor českého jazyka a literatury na universitě Pražské od r. 1840. Roku 1848 byl poslancem ústawodárného říšského sněmu we Wídni a w Kroměřízi.

W časopisech: Jindy a Nyní VI. 8. g. — Wlastimil 146. a. 1173. g. — Časop. mus. 496. h. 599. f. 1704. a. — Čechoslaw 496. i. — Kwěty 496. k. 588. i. 597. k. 599. m. — Wěla 496. m.

Kauble, Josef Fr. — Narozen w Boskowě 1785, professor na gymnasium Litoměřickém; umřel 1824.

1. Zoologie podlé Okena (část) VI. 1467.
2. Hořpodářská kniha ke čtení etc. VI. 1499.

Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Kauble, Jos. Alois (Boskowský). — Kněz. Narozen w Boskowě dne 3. Srp. 1825.

We Kwětech VI. 913. c.

Kaukol, Josef; 1754.

1. Rubus incombustus sw Jan z Nepomuku V. 1026. a.
2. Fortior armatus quem Sema etc. Jan Nepomucký V. 1026. b.

Kaula, Wacslaw Jan.

Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Kaun, Josef Polemír. — Narozen 19. Ledna 1795 w Rychnowě; knězem učiněn 24. Srp. 1819; potom kooperator w Lomnici u Tábora.

1. Láska dětí VI. 665.
 2. Blahorod (z něm. od Weissfloga) VI. 847. a. 1336. c.
 3. Čiň prawě VI. 847. b. 1336. d.
 4. Wšeka pomoc přichází z hůry (dle Ebersberga) VI. 1336. a.
 5. Slowa rozlaučení křesfanského otce etc. (dle Emericha) VI. 1336. b.
 6. Libý pokr duře VI. 2398.
- We Kwětech VI. 599. m.

Kaupilius, Jan Teynický. — Konal začáteční studia w Rakownice 5 let; byl správcem školy w Launech dvě léta, potom w Brodě českém přes tři léta; farář Staňkowský 1619; děkan we Slaném, odkudž po bitvě Bělohorské od Jiřika Michny wyhnán, zemřel w pohoří Rudném r. 1623.

1. Posila k stále trpěliwosti IV. 1919.
2. O prawém ukřizowaného Krista poznání V. 678.

Kauřimský, wiz Fortunatus.**Kautný, Lorenz ze Zářečné; 1610.**

Jména a titule osob etc. IV. 499.

Kautský, František. — Narozen 14. Září 1769 w Dašicích; stal se knězem 26. Září 1802; farář a notář arcib. w Hostiwafích; umřel 18. Ledna 1834.

1. Kázání postní VI. 1953. a.
2. Dwojnásobní kázání postní VI. 1953. b.
3. Příležitostná kázání VI. 1953. c.
4. Krátká kázání VI. 1953. d.
5. Kázání o příležitosti uwedení do chrámu Teynského VI. 2053. a.
6. Kázání postní VI. 2053. b.

Kawka, Martin Prystach z Držkowic; 1579, 1580.

1. Písňe nové pobožné IV. 76. a.
2. Písňe napominající ku pokání IV. 76. b.

Kawka, Josef Hynek. — Rozen z Wraže, blíž Pisku; kněz; 1786.

1. Pronásledowané diwadlo VI. 601.
2. Karla z Ekarthausen Porušená práwa členstwi (přel.) VI. 780.

Keladruh, wiz Dundr.**Kelský, Anton; 1734.**

1. Conciones festiuales etc. V. 875. a.
2. Conciones dominicales V. 875. b.

Kendík, Josef Ladislaw; 1845, 1846.

We Kwětech 150. f. 496. k. 913. c.

Keperť, Pawel Viktorin; 1758.

Wúle lidská w nešení swého kříže V. 1031.

Kerman, Daniel. — Narozen w Priwizi w Uhřích; neobyčejnau silau tělesnau powěstný; kněz Turolanský. Umřel 1687.

Jedna písň w Čiňhaře Tranowského V. 86.

Kerman, (Kрман) Daniel. — Narozen we Mšeně w Uhřích 1663; superintendent; muž učený a šťastný weršowec časoměrný. Umřel w žaláři w Prešpurku 1740, kdež 9 let seděl.

1. Werše při Swětlonoši českém od Matause Michalowice V. 18.
2. Rudimenta grammaticae slavicae V. 29.
3. Nábožné arie etc. V. 132
4. Noworoční dar poetický V. 196.
5. Actus inaugurationis vexillorum etc. V. 273.
6. Anti-Dubnicai V. 762.
7. Katechismus V. 785.
8. Kniha žiwota V. 1087.
9. Agenda ecclesiastica slawonica V. 1117.

Kerner, Josef Ign. Libomír. — Narozen w Bydžowě 24. Dubna 1777, farář w Kratoňozích.

1. Křesfanské kat. učení o odpustcích VI. 1829.
2. Cwičení pro ženichy a newěsty VI. 2129.
3. Kniha ruční o nawětwowání nemocných VI. 2139.
4. Pád prwního člověka w ráji VI. 2246.

Khel, J. Josef. — Farář Laucký, 1735.

1. Nepomucena mater, o klášt. Žďárském V. 439.
2. Panna nebeská Cisterciensko-Nepomucká etc. V. 979. a.
3. Novus virgineus pontifex etc. V. 979. b.

Kherner, Jan Plzenský. — Učiněn bakalářem

swób. umění r. 1577, mistrem 1584. Byl professorem na universitě od r. 1585 až 1593; děkanem fakulty filosofické w létech 1589, 1590, 1592. Umřel r. 1612 dne 20. Čerwenca.

1. Krátké wyswětlení trpěliwého Joba IV. 1475.
2. Erasma Roterodamského Wdowa křesťanská (přeložil a rozšířil) IV. 1851.
3. Potěšení w těžkém zármutku etc. Příd. 53.

Khopp, Jan Jiří. — Křížownik s hwězdau; 1730.

Swatý Jan Nepomucký V. 961.

Khun, František Benedikt. — Křížownik se čerweným srdcem; farář u sw. Klimenta w Malých Bubnech; 1769.

Kněz oko cirkwe V. 1048.

Khun, (Kuhn) Karel Josef. — Narozen 1736 w Praze; Jesuita; písma sw. bakalář; notář; kazatel po 17 let; od r. 1784 farář na Wodolce (1802).

1. Spasitelná správa a naučení (k modlitbě etc.) V. 1520.
2. Biblická konkordancí (přel.) VI. 1731.
3. Pravý základ a podstatný pořádek křesť. kat. náboženství VI. 1808.
4. Mravná a spasitelná kázání na ewangelia ce-lého roku VI. 1920. a.
5. Ign. Wagnera krátká mravná kázání (přel.) VI. 1920. b.
6. Katechismus ženichůw VI. 2107.

Kinský, Dominik. — Narozen 4. Řijna 1777 we Slaném; řádu piaristického; professor humanitní w Boleslawi, potom historie a řecké literatury w Brně, posléze c. k. translator guberniální tamže; jednatel provincie řádu swého. Umřel r. 1848.

1. Witání etc. Alberta wéwody Saso-Těšinského VI. 434. a.
2. Witání etc. arciknížete Karla VI. 434. b.
3. Wýjew úcty a radosti etc. Ant. Frid. hraběti z Mitrowic VI. 434. c.
4. Papaušek (z franc. přel.) VI. 546.
5. Lessinga bájky (přelož.) VI. 575.
6. B. André krátce obsažené naučení o chování owčeho dobytka (přel.) VI. 1524.
7. Přijemnosti a břemena stawu kněžského VI. 2029.
8. Wácl. Urbana ryt. ze Stullera, biskupa Brněnského List pastýřský (přel.) VI. 2122.

W časopisech: Wědecké listy VI. 932. b. — Cas. Mus. 932. f.

Kirchmayer, Walentin z Raychwic. — Filosofie a mediciny doktor; 1696.

Starodáwní Kukus stadnice etc. V. 753.

Kirchner, František Hynek. — Královský dworský impressor w Praze; 1756.

Jindř. J. Krance Wýborné naučení pro báby (z nšm. přel.) V. 591.

Klábek, Josef; 1841.

We Wěle VI. 913. d.

Klácel, Matauš Frant. (Třebowský). — Narozen 7. Dubna 1808 w České Třebowě; studowal gymnasium a filosofii w Litomyšli, bohoslówi

w Brně; kněz řádu Augustiniánského we Starém Brně; kandidát doktorství w theologii; od r. 1836 až 1844 professor filosofie na Brněnském filos. ústawu, nyní bibliotekář kláštera Augustiniánského.

1. Počátky wědecké mluwnictwí českého VI. 149.
2. Hlasy duchowenstwa k Ferdinandowi I. etc. (Příspěwek). VI. 320.
3. Lyrické básně VI. 321.
4. Wys. důstoj. etc. p. Cyr. Frant. Nappowi VI. 487.
5. Bájky Bidpajowy VI. 587.
6. O citu a rozumu VI. 1167.
7. Mostek VI. 1172.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Česká Wělela 496. m. — Wěneec 521. — Časop. Mus. 1173. a. 1176. 1220. b.

Klaena; (1790).

1. Slowo nenawratitelné VI. 620. a.
2. Pantalon a Pamfilia VI. 620. b.

Klanitzai, Jan. — Slowák; rektor školy w Bánské Bystřici; vicešpán w Temešwarské stolici; 1785.

Sturma; Kochání se s Bohem (přel.) VI. 2216.

Klatowský, Ondřej. — Stal se bakalářem r. 1524.

Knížka w českém a německém jazyku složená etc. IV. 22.

Klatowský, Wit. — Wiz: Falckrabí, Georgillus.

Klatowský, Bohuslaw ze Žatce. — Děkan Hořický 1614.

Kázání pohřební nad Albrechtem Smiřickým IV. 1703.

Klatowský, Martin. — Kazatel Betlemský; zwolen za administratora konsistoře pod obojí r. 1539 11. Kwětna, kterýž úřad složil r. 1541; roku 1542 1. Kwětna zwolen opět za konsistoriana, jsa tehdaž kazatelem Betlemským a děkanem u sw. Apolinaríše na Nowém městě Pražském.

Rozsuzowání upřímné artikulů některých z př. Jana Augusty IV. 1233. g.

Klatowský, Jan.

(Smyslenau jeho kroniku Klatowskau Hammeršmid do své přijal;) IV. 466. V. 329. a.

Klatowský, wiz Storch.

Klaudian, Mikuláš. — Z jednoty bratrské; lékař; knihlačitel w Mladé Boleslawi; vlastně Kušha nazwaný; 1507—1519.

1. Mapa české země III. 190.
2. Zpráva a naučení ženám těhotným a babám III. 287.
3. Spis o prawdách wíry III. 778.

Klaudius, Wáclaw Alois Nepomucký. — Alumnus; 1633.

Krátké otázky na katechismus Petra Canisia V. 714.

Klebsatel, Jindřich z Milhausu; 1597.

1. Knížka etc. o prawě poctě a o prawém wýzwání pána boha IV. 1352. a.
2. Otázky o modlitbě a o wíře IV. 1352. b.

Kleich (Kleych), wiz Gleych.

Kleklar, Jan. — Narozen w Jindřichově Hradci 1639; Jesuita; professor; kazatel po 23 let; missionář; umřel 1703.

1. Semen verbi Dei. Semeno slova božího V. 863.

2. Smutné příhody etc. o swatě zpovědi V. 1190.

Klement, Adam. — Narozen w Aujezdě, nedaleko Plzně, odkudž Aujezdský a Plzeňský sluje. Kazatel u sw. Wácslawa na Zderaze w Praze. R. 1609 byl farářem we Wraném, a zvolen 7. Října za konsistoriana. Po r. 1620 vystěhoval se ze země. Vrátil se na čas r. 1631 při vpádu saském. O něm verše: *Lomnicus facilis rhythus et mollis habetur; Sed clemens palmas laudis Adamus habet.*

1. Rozmlauvání křesťanské člověka s p. Jež. Kristem IV. 160.

2. Traktat o powinnostech pána a služebníka IV. 705. a.

3. Rozkoš a zwůle panenská IV. 705. b. 1856. b.

4. Krátký spis o manželstvu IV. 1420.

5. O manželství kněží IV. 1432. a.

6. Odpověď na bezženství kněžské Scipiona Wojtěcha Jesuity IV. 1432. c.

7. Replika aneb obrana etc. (proti témuž) IV. 1434. d.

8. Kázání IV. 1655. a.

9. Rozmlauvání křesť. člověka s p. J. Kristem IV. 1856. a.

Klement, Wácslaw Žatecký. 1612.

1. Kratičké sepsání slaužící k potěšení rodičům etc. IV. 712.

2. *Threnus Boemiae.* Taužebné a žalostno-bolestné narikání. Příd. 54.

Klenowský, Jan. — Český bratr; ač nebyl kněz, však w radě úzké seděl drahně let; umřel 1498; w Litomyšli pochován. (Přípowídky a epístoly od něho w Rkp. hist. brat. u P. Brožowského.)

Kletzar, Zachariáš Aug. z Růžokvětu. — Sakristan u sw. Wíta w kostele Pražském; 1677.

Ingenuus adolescens etc. swatý Wít etc. V. 1289.

Kliepera, Wácslaw. — Narozen 23. Listopadu 1792 we Chlumci nad Cidlinou; professor humanitní w Králowě Hradci, potom w Praze na Starém městě.

1. Deklamowánky VI. 307.

2. Hlasy wlastenců etc. r. 1835 (Příspěwek) VI. 318.

3. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (Příspěwek) VI. 469.

4. Osmmectma prawidel hry etc. šest a dwadcet VI. 568.

5. Diwadlo VI. 644 a. a—k.

6. Almanach dramatických her od r. 1825 až 1830 VI. 644. β.

7. Dwojčata VI. 644. γ.

8. Libušin saud VI. 644. δ.

9. Kytka VI. 644. ε.

10. Swatisl. truhl. VI. 644. ζ.

11. Bratři. Popelka Waršawská VI. 644. η.

12. Almanach aneb: Noworočenka r. 1823. (společně s Chmelau) VI. 765.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Čecho-

slaw 559. e. — Casop. Mus. 717. — Rozmanitosti 993. c.

Kliepera, František. — Doktor w lékařství; professor porodnictví w Linci. Umřel 1820. Přispěl k Rozmanitostem VI. 736.

Klička, Ondřej. — Kněz řádu piaristického; učitel a ředitel hlavní školy w Mladé Boleslavi. Umřel 1816.

Krátké uwezení k wyhotowení psaní etc. VI. 1698.

Kliment.

Od něho jedna píseň w kancionalu III. 48.

Klučák. — Redaktor Bohemie po mnoho let, od r. 1848 redaktor německého časopisu: *Constitutionelles Blatt.*

Redigowal Pražské Nowiny a Wěelu VI. 1093.

Klugar, Wácslaw. — Duchovní správce w Skalci nad Upau; 1746.

Katechismus V. 798.

Klusák, Albrecht Jiří, nejstarší, z Kotelce, na Konářowicích; 1612.

Jistota žiwota wěčného IV. 1405.

Knaysl, (Kneysl) Matěj. — Narodil se 10. Února r. 1805 w Třešti na Morawě. Co syn chudých rodičů žiwě se ze swých studií na Jihlawském gymnasium a na Brněnském ústawu filosofickém saukromním mládeže wyučowáním složil guberniálním powolením w roce 1833 přisnau zkaušku za wěřejného učitele jazyka českého. Zřidiw pak w Jihlawě učirnu pro češtinu byl po šest let učitelem we vojenské wychowárně, a nato učitelem městským i překladaelem u úřadu krajského 16 let. W roce 1845 založil se swau manželkau na swé útraty ústaw pro wzdělawání a wyučowání ženské mládeže, w němž se předměty wědeckého a průmyslného učení od schopných učitelů a učitelkyň přednášejí jazykem německým i českým.

1. Paměti nejhodnější pro křesťanstwo, Jerusalem, Betlem a Nazaret (přel.) VI. 1117.

2. Wýtah z Poučení o spořádání ručnice etc. Wyučowání službě polní (přel.) VI. 1453.

Kníže, Fr. 1819.

Písne pro jeden hlas při kytáře neb fortepianu VI. 504.

Knížek, Jan Fr. — Učitel školy filiální Drahorazské w Bydžowském kraji.

W Příteli Mládeže VI. 33. b.

Knobelius, Wácslaw Časlavský; 1619.

Kázání o přediwném narození p. Krista IV. 1657.

Knobloch, Aleš z Pirnsdorfu; 1561.

Regiment spráwy owčicho dobytky IV. 862.

Knobloch, Iwan (Jan). — Minorita; kazatel u sw. Jakuba w Praze; 1730—1735.

1. Dům zlatý etc. Maria panna na horách Jiłowských V. 953. a.

2. Pozehnaná mezi ženami etc. V. 953. b. VI. 2204.

3. Pomocnice křesťanůw nejsw. rodička etc. V. 953. c.

4. Stoletá památka etc. kapucinům V. 953. d.
5. Anděl v těle etc. Antonín Paduanský V. 953. e.
6. Dva spolu stojící tovaryši etc. Dominik a František Serafinský V. 953. f.

Kocaurek, Simeon. — Český bratr.
Od něho jedna píseň v kancionale III. 48.

Kobiš, Jan z Bytízky; 1574.
Zpráva aneb naučení o mírách winných sudův etc. IV. 742.

Koblíšek; 1834.
We Kwětech VI. 1036. i.

Kocian, Jan. Školní učitel při církvi ewangelické Sobotištské; 1805.

1. Básně VI. 304.
2. Trpělivost etc. (báseň u hrobu Pawla Ježowice) VI. 401. 566.
3. Poslední čest etc. Janu Paw. Ježowičowi VI. 2084.

Kocian, Jan; ze Studence.
Cechoslaw VI. 570. a. 588. f.

Kocian, Josef Fr. Peckowský. — Wzorní učitel a měšťan Hořepnický. Upadl nešťastně po tmě do studně, kdež se utopil; 1837. Učedník a učitel etc. VI. 851.

Kocin, Jan z Kocinetu. — Narozen w Písku 1543; přední písař radní w Menším městě Pražském; byl r. 1568 we Štraspurce za příčinou hojnějšího učení. Umřel 1610, 26. Března.

1. Kronika nowá o národu tureckém (přeložil spolu s Welślawiněm z něm. od Jana Lewenklaje) IV. 335.
2. Historia církewní Eusebia Pamfila (z lat. přel.) IV. 558.
3. Rozmlauwání o moru IV. 897.
4. Abeceda pobožné manželky IV. 1507.
5. Prouidentia Dei. O řízení etc. (z lat. přel.) IV. 1844.

Kočí, František. — Písař w Hostimě na Morawě; 1838.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 496. h. — Kwěty 496. k. 599. m. — Cechoslaw 588. f. 432. c.

Kočí, Jan W. 1832.
Písňe pro jeden hlas při pianoforte VI. 516.

Kodeda, wiz Cikada.

Kodym, Filipp Stanislaw. — Narozen na Opočně dne 1. Kwětna r. 1811. We swém dwanáctém roce dostal se na gymnasium do Králowé Hradce a odtud na vysoké školy do Widně, kdež i (r. 1838) hodnosti doktora lékařství dosáhl. Jako lékař usadil se w Nixdorfu blíž Saských hranic; po čtyrech létech opustil však swé místo zde, i odebral se do Prahy, chtě i swým dílem ku wzdělání českého národu prospíwati. Zde sepsal swé „Zábawy nedělní“. Roku 1847 osadil se čo výkonný lékař w Litomyšli, odkudž se však po půldruhém roku opět do Prahy nawrátil, kdež pomocí Maticе české wydal swého naučení o žiwlech díl prwlí. Zábawy nedělní VI. 1486.

Kogler, Jan. — Slowák z Bánské Bystrice. Pisma swatého nowý zákon etc. V. 655.

Kohaut, Wacslaw Rakownický.

Wýklad na řeč páně po poslední wečeři Příd. 56.
Kokořinský, W. — Umřel r. 1848.

We Wčele VI. 496. m. — We Kwětech 1272. c.
Kolár, (Kolár) J. G. — Aud diwadla českého w Praze od r. 1837.

Některé diwadelní hry (přeložené, w rukop.) VI. 701.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d. — Kwěty 717.

Kolarský, Anton. — Kaplan w Pardubicích, kdež narozen 19. Čerwence 1794.

Příspěl k Hyllosu VI. 737.

z Koldína, Pawel Kristian Klatowský na Martinicích. — Narozen 1530. Stal se bakalářem swob. umění r. 1550, mistrem 1552; byl professorem na universitě od r. 1558 až 1562, děkanem fakulty filos. 1561. Wystaupiw z kolleje, stal se kancléřem, potom konšelem Starého města Pražského. Básník latinský; w práwích wytečný. Umřel 1589, 10. Ledna.

1. Práwa a zřízení zemská IV. 917.
2. Práwa městská králowství českého IV. 933.

Koldinský, Ludwik Norbert; 1753.

Kříž w rozkošech wštipený etc. V. 1023.

Koliander, František Rafael; 1748.

Trojí čest ot trojnásobné zásluhy etc. kázani při 50leté primici Frant. Brodského V. 1016.

Kolinský, Marek; 1844.

We Kwětech 913. c.

Kollár, Jan. — Narozen 29. Čerwence 1793 w Mošowicích, Turčanské stolice. Studowal tam, pak w Kremnici, Prešpurku, Jeně; kazatel ewangelický w Pešti, člen Morawské učené společnosti a. t. d. Horliwý zastawatel národnosti slowanské w Uhřích proti přechwatům Maďarů, od nichž welké pronásledowání zkusil. Po dobytí Budina od císařských wojsk roku 1849 odebral se do Widně, kdež téhož roku nastaupil stolicí starožitností slowanských na universitě.

1. Apologia (odrodilců, a proti nim) VI. 4.
2. Slabikář pro dítky VI. 17.
3. Jmenoslow, od Pačice (rozmnožil) VI. 161.
4. Básně, neb: Sláwy dcera VI. 291.
5. Národní zpiewanky VI. 317.
6. Řeči, písňe a básně k milostiwému létu církwe Pešťansko-Budinské (příspěwek) VI. 327. 2065.
7. Památka slaw. dne narození Alex. Rudného z Rudna, arcib. Ostřihomského VI. 446.
8. Oda Šafaříkowi, k Čechům odcházějícímu VI. 479.
9. Rozprawy o jménách etc. i starožitnostech národu sláwského VI. 977. a.
10. Sláwa bohyně VI. 977. b.
11. Čestopis do Italie etc. VI. 1001.
12. Čítanka VI. 1327.
13. Nedělní, swáteční a příležitostné kázně VI. 1956.
14. Slawení prwního ročného examenu se školskau mládeží církwe Pešťansko-Budinské VI. 2037. a.

15. Dobré vlastnosti národu slowanského VI. 2037. b.
 16. Jak my tuto naši ewang. slow. církew rozmnožowati máme? VI. 2037. c.
 17. Nábožný pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry VI. 2037. d.
 18. Řeč při slawném posvěcení etc. superintendenta Seberiniho VI. 2037. e.
 19. Obraz křesťanské panny VI. 2037. f.
 20. Sláwa a wznešenost úřadu kazatelského VI. 2098.
- W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496. h. 559. d. 599. f.

Kollarowic, Wácslaw; 1586.

Officia, neb harmonia quatuor vocum IV. 93.

Konarowský, Gabriel. — Český bratr; 1467.

Složil písně nábožné, n. p. píseň při wolení kněží r. 1467. (W kancionale III. 48.)

Komenský, Jan Amos. — Narozen dle domněni obecného w Komně na Morawě, prawdě podobněji 1592; poslední biskup bratří českých. Byl rektorem školy w Přerowě a we Fulneku, po bitwě Bělohorské u wyhnanství w Lešně polském správce školy a superintendent; w Londýně, Štokholmu a w Elbingu, též u Sigmunda Rákocyho w Sarořpataku w Uhřích pobyw, opět do Lešna, a odtud do Hamburka, konečně do Amsterodamu se odstěhowal, kdež umřel 1672.

1. Janua linguarum reserata V. 46.
2. Orbis sensualium pictus V. 47.
3. Vestibulum V. 62.
4. Umění kazatelské V. 71.
5. Kancional (společně s Tranowským) V. 96.
6. Maudrého Catona mravná poučování (přel.) V. 254.
7. Rád církwe jednoty bratrské V. 379. a.
8. Obojí církwe etc. základ a starožitná trwanliwost V. 379. d.
9. Jana Lasitského historie o půwodu a činech bratří českých (přel. z lat.) V. 379. c.
10. Historia o těžkých protiwenstwach církwe české V. 379. d.
11. Křařt umirající matky jednoty bratrské V. 379. e.
12. Smutný hlas zaplašeného etc. pastýře V. 379. f.
13. Boj Michala a angelů s drakem V. 379. g. 372. e.
14. Srdečné napomenutí k nawrácení se etc. V. 379. h.
15. Poslední wále neb křařt V. 379. i.
16. O sirobě V. 487. a. 1390.
17. Labyrint swěta V. 487. b.
18. Manualník aneb jádro celé biblí swaté V. 649.
19. Nábožná přemýšlowání o wečeři páne V. 723. a.
20. O wymítání němejš etc. dábelství V. 723. b.
21. Kázání XXI. V. 855. a.
22. Dwojí kázání V. 855. b. VI. 1282.
23. Historie o umučení a smrti etc. p. Ježíše Krista V. 1241.
24. Nedobytledný hrad jméno hospodinowo V. 1372. a. b.
25. Přemýšlowání o dokonalosti křesťanské V. 1372. b.
26. Praxis pietatis V. 1372. c.
27. Centrum securitatis t. Hlubina bezpečnosti V. 1372. d.

28. Útočiště w saužení a nebezpečnosti V. 1372. f.
29. Wýhost swětu V. 1372. g.
30. Každodenní modlitby křesťanské V. 1557.
31. Kristofa Kottera widění (z něm. přel.) V. 1673.

Komínek, Leonard. — Kněz řádu karmelitánského; 1654.

1. Generalní a wšeobecní regule a prawidla bratrstwa nejsw. rodičky boží etc. V. 1128.
2. Navis institoris t. loď kupecká V. 1556.

Konáč z Hodiřtkowa Mikuláš, wábec Finitor. — Místosudí králowství českého, mnohotwárnau učeností oswícený. Tiskař byw po 20 let, pro zásluhy o český jazyk do zemanškého stawu powýšen. Poslední práce jeho (poněwadž se 30—40 let cwíčil, nastapiw literní cestu již r. 1507) oprawenější jsau. Umřel 1546.

1. Luciana dwoje rozmlauwání: a) Charon a Palinurus; b) Terpsion a Pluto (přel.) III. 107—1.
2. Žaloby chudých a bohatých před Saturnem (z lat. přel.) III. 107—2.
3. Rozmlauwání bohů pohanských (přel.) III. 107—3.
4. Aenea Sylvia Česká kronika (z lat. přel.) III. 126.
5. Kronika česká III. 128.
6. Aeneáše Sylvia O štěstí (přel.) III. 209.
7. Snář III. 238.
8. Dialogus, w kterémž Čech s Pikhartem rozmlúwa etc. III. 774.
9. O klanění welebné swátosti (přel.) III. 775.
10. Judit (z něm. přel.) III. 221. a.
11. Hra pěkných přípowídek od Bokačia III. 221. b.
12. Prawidlo lidského žiwota (z lat. přel.) III. 667. a.
13. Kniha o hořekowání a nařikání sprawednosti III. 667. b.

Končel, Radomír. — Školní pomocník w Kolinci w Klatowsku; 1838. We Wěcele VI. 496. m.

Konečný, Matauš. — Starší bratr od roku 1609. Znal řecky, latinsky a hebrejsky. Umřel 1622, 8. Února w Brandeyse, 52 let stár jsa.

1. Kniha o powinnostech křesťanských IV. 710.
2. Theatrum divinum. Diwadlo boží IV. 844.
3. Prawda witězící IV. 1429.
4. Kazatel domovní IV. 1564.
5. O swátostech IV. 687.

Konečný, Izaiáš; 1591.

Historická spráwa z božího slowa o wečeři páne V. 1337.

Konečný, J. N. 1842—1846.

1. Theoretisch-praktische Anleitung zur schnellen und gründlichen Erlernung der čechisch-slawischen Sprache VI. 88. a.
2. Theoreticko-praktické nawedení k rychlému a důkladnému naučení se jazyku českoslowanskému VI. 88. b.
3. Úplný kapesní slowník VI. 168.

Koniáš, Antonín. — Narozen w Praze 1691. Jesuita; missionář po 37 let; ač nedužiwý, kázawal i pěkrát za den, brzo česky, brzo německy, tak že jej někdy z kazatelny odnesli. Lid tak rozplakawal, že dále kázati

nemohl. Kázaje o posledním saudu, řetěz okolo krku míwal; wyobrazením pekla ne-jedny z posluchačů o rozum přiwedl. Na 60,000 knih českých spálil, jakožto husitské, a spůsobil, že hraběti Sporkowi tiskárna wzata. Umřel r. 1760.

1. Písničky o tajemství wíry V. 152. a. b.
2. Písně na ewangelia nedělní V. 152. a. b.
3. Rozmlauwání o pochybné artikule V. 774. a.
4. Jediná choti Beránkowa V. 774. b.
5. Postilla V. 850.
6. Práva katolickýchrodičů, wrchnostfetc. spráwa etc. V. 1394.
7. Reflexiones sanctae singulis per mensem die-bus V. 1510. a.
8. Rozjímání na každý den w týhodni V. 1510. b.

Konrád, Matěj Wáclaw. 1055.

Sláwa kostela sw. Matěje na Šárce V. 1055.

Konstanc, Jiří. — Narozen w Řepině 1607.

Jesuita; professor humanitní, matematiky; missionář po 12 let; chodíwal před město, a lid, zvláště děti, na poli a na cestách w křesťanském náboženství vyučowal. Na žádost arcibiskupa jal se překládati bibli do českého jazyka, ale dříve wykonání díla umřel r. 1673.

1. Lima linguae bohemicae t. j. brus jazyka če-ského V. 22.
2. Mikuláše Lancicia spis o powinnosti bratří řeholních (přeložil) V. 465.
3. Wáclawa Šwertifera Pohromy hříchu smrtel-ného (z lat. přel.) V. 730.
4. Knižka zlatá, jednomu každému stawu etc. (z lat. přel.) V. 1408 a.
5. Bartol. Salubia Zrcadlo duše (přel.) V. 1408. b.
6. Cwičení w dokonalosti (přel.) V. 1408. c.
7. Vincentia Caraffy Serafin (přel.) V. 1408. d.
8. Zrcadlo pašiwé (z lat. od Ludw. Crasia) V. 1408. e

Konwaldský, Matěj. — Bratr český, první biskup jejich; umřel r. 1500 w 68 letech věku. Psaní některá neb raději sběrkowé pobožnost a opatrnost jeho prokazují.

Složil některé písne w kancionálu III. 48.

Konwalina, Jos. Fr. 1835—1838.

Komůrka zahradnická (wzdělal a vydal) VI. 1545.

Kop, Ferdinand; 1843—1845.

W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. — Kwěty 913. c.

Kopecký, Jan Dalibor. — Narozen 31. Března 1815 w Poličce w Chrudimsku; študoval na gymnasium w Hradci Králowé, filosofii a medicinu w Praze.

1. Powěsti z nové romantiky (wolně wzdě-lal) VI. 860.
2. Slowa wděčnosti k swátkům narození, jmenin etc. (společně s Tupým) VI. 1553.

W časopisech: Kwěty VI. 63. a. 496. k. 597. k. 1140. o. — Wěcla 496. m. — Wlastimil 1067. x. — Jindy a nyní 1076. e.

Kopecký, J. Martin; 1834.

Udání základu k hloub wzdělawání země VI. 1500.

Přispěl k Zlaté knize od Krameria VI. 738. a) a k Čechoslawu VI. 739.

Kopidlanský, wiz Pfleger.

Kopidlenský, Jan z Rosenfeldu; 1662.

Budič duchowní V. 1564.

Koráb, W. — Lékař w Žamberce.

Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Korábowá. — Manželka předešlého.

Některé básně w Prwotinách pěkných umění VI. 734.

Korabinský, Jan Mathias; 1788.

Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuchs VI. 153.

Koranda, Wáclaw. — Narozen w Plzni asi

r. 1423. Stal se bakalářem swob. umění r. 1454, mistrem 1458. Professorem a kollegi-
atem kolleje Karlowy byl od r. 1459; děka-
nem fakulty filosofické 1460, rektorem uni-
versity pokud známo 1463, 1471, 1513.

Léta 1462 poslán s jinými do Říma o po-
twrzení kompaktat, sméle hájil přijímání pod
obojí před papežem Piem II. Po smrti Roky-
cany zwolen za administratora strany pod
obojí (1471. okolo 23. Dub.). Umřel we
wysokém stáří, 96 let, 9. Února 1519.

1. Traktat o welebné swátosti páně III. 709.
2. Traktat mistrů Pražských o welebné swátosti
oltářní III. 710.
3. „Nenie ptáčnikuw“ etc. III. 719.

Korbeli, Daniel. — Kněz ewangelický; 1804
— 1825.

1. Nowiny poštowské (redigowal) VI. 1088.
2. Denní modlitby pro schowance c. k. akademie
VI. 2301.

Kořenatý, Sławomil F. 1840.

Oblasy VI. 329.

Kořínek, Jan. — Narozen w Čáslawi 1626.

Jesuita; professor na gymnasium 5 let, we
filosofii též 5 let; kázal 7 let, rektor kolleje
Litoměřické 3 léta; umřel 1680.

Staré paměti Kutnohorské V. 321.

Kořínek, Wáclaw; 1838.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1076. g.
1162. i. — Wěcla 913. d. 1076. d.

Korka, Pawel z Korkyně.

1. Paměti od r. 1539 až 1593 IV. 624.
2. Knihy a sepsání (?) Příd. 57.

Körner, Jan. — Narozen 10. Kwětna 1788

w Třeboni; knězem 13. Dubna 1811; doktor
theologie, professor biblického učení nowého
zákona; ředitel biskupského semináře.

W Časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.

z Kornic, Burian, wiz Sobek.

Kortsek. — Slowák.

Přispěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Kosec, Matěj; 1831.

Nábožné wlastenské dvě kázně VI. 1959.

Kosmus, Kroměřížský; 1655.

Pěkné pautnické písne V. 94.

Kosořský, Jan; 1553.

Solfernus etc. III. 900.

Kostanecký, Jan Konst.; 1690.

Práh milostivého léta V. 896.

Kostelecký, Fr. — 1840.

We Wěcle VI. 496. m.

Kotka, Jan z Postupic; 1478—1503.

1. Epištoly proti Pikartům III. 680.

2. Listy bratru Wawřincowi III. 744.

Köstner, Sebastian; 1602.

Kalendář IV. 779. f.

Kostrošic, Wáclaw Leopold. — Učitel školní w Jimramowě na Morawě; 1821.

Wýstraha před jedem VI. 1602.

Košatecký, Fr. 1838—1840.

We Wěcle VI. 496. m. 559. h. 913. d. 1036. e.

Košetický, wiz Johannides.

Košina, Ondřej; 1691.

Wádec k blahoslawené wěčnosti sw. Barbora V. 1303.

Košál, Dominik. — Kněz; 1784.

Předmluwa před zkoumáním po skončeném běhu zinním etc. w Nimburce VI. 719.

Košticius, Jan. — Jesuita; 1657.

Cwičení duchowní etc. kolleje Jičenské V. 464.

Kotara, Wojtěch. — Narozen 1. Dubna 1742

w Proseči na panství Habrském; sedlák, samouk, přirozený básník i jinak vzdělaný šlowěk; penízem a titulem wrečního rychtáře počtěn; w 89. roce wěku sepsal život swůj. W r. 1827 poslal do museum 6 písní vlastnoručně psaných mimo dvě tištěné.

Básně rozličné VI. 367. a—f.

Kotátko, Wáclaw. — Narozen 26. Srpna

1810 w Jenčowicích, studowal gymnasium w Mladé Boleslawi, filosofii w Praze, a pak bohoslowí w Litoměřicích a w Praze. Dne 3. Srpna 1835 byl na kněžství posvěcen a dosazen co kaplan do Mšena; na začátku pak roku 1841 do ústawu pro hluchoněmé w Praze co učitel powolan.

Šlowěk w podobenství (společně s Frostem) VI. 1168.

Kotík, Jan Jaroslav. — Narozen 8. Čerwna 1818 w Kněžowši. Studowal filosofii a medicinu; 1837.

We Wěcle VI. 600. e.

Kottler, M. 1842.

We Kwětech VI. 1078. g.

Kotwa, Jan Ctibor z Freifeldu. — Kanowník kapituly Pražské; děkan Smečenský 1615; probošt w Litoměřicích; dle swědectwí Balbinowa jeden z nejpřednějších kazatelůw českých; jazyk náš we swých spisech cizími (prý) slowy obohatil. Umřel 1637.

Mumraj sbornické prawdy wymaškařený IV. 1433.

Kozmanecius, Wáclaw Čáslawský; 1645—1660.

Krátké wypsání třidceti leté wálky V. 278.

Kozuri, František (Kosorius); 1796.

Thesaurus linguae bohémicae VI. 56.

Kožlanský, Bartoloměj z Litoměřic; 1615—1627.

1. Písně na sedm žalůw IV. 138.

2. Památka pohřební o životu a smrti etc. Tomáše z Proseče IV. 1713.

3. Zlatá některá prawida křesťanského šlowěka IV. 1918. V. 1371. a.

4. Dar zlaté ruky V. 1371. b.

Krabice, z Weitmile, Hynek. — Ze starožitného rodu českého. Žil za Ferdinanda I., kterýž mu r. 1537 stawu panského powtwrdil.

1. O rodu pánů z Weitmile a Krabic IV. 491.

2. Regiment neb spráwa zdrawi; od Jana Koppa (přel.) IV. 878.

Kracowský, Mat. Ondřej z Hradce Jindřichowa. — Farář w Domažlicích 1616.

1. Oprawdowý kontrfekt odporného boje etc. rytěrujících pod praporem Krista pána IV. 1645. a.

2. Wýkladové a kázání na ewang. sw. Jana kap. 1. IV. 1645. b.

3. Kázání pohřební IV. 1722.

Král, Anton Fil. J. — Filosofie a mediciny doktor; 1754.

Liboch corde pio fontes offero Marie etc. V. 559.

Král, Josef Mirowit. — Narozen w Opočně 16. Února 1789. Stal se knězem 12. Srpna 1811; kaplan w Jilemnici, w Branné, na Nowém Hrádku 1817; od r. 1831 farář we Branné.

1. Modlitba páně VI. 238.

2. Některé básně příležitostné VI. 423. a—e.

3. Řeč k učitelství VI. 726.

4. Sláwové praotcowé Čechů VI. 975.

5. Příwodce po biskupství Králohradeckém VI. 1152.

6. Dokonalý žák VI. 1331.

7. Jeden owčinec a jeden pastýř VI. 1847.

8. Wypsání života Črhy a Strachoty VI. 2183.

9. Rozmlawání s bohem VI. 2369.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Čechoslaw 539. b. 570. a. 597. d. 1067. e. 1162. d. — Dobroslaw 599. d. 1067. d. — Časopis pro katol. duch. 1125. c. — Přispěl též k Prwotinám pěkných umění VI. 734, k Rozmanitostem 736, k Hyllosu 737.

Kramář, Severin. — 1488.

(Wydawatel bibli III. 536.)

Kramář, Josef. — Narozen we Wysokém

25. Srpna 1785, kdež potom farářem byl. Obět wděčnosti na slawný sňatek Frant. W. Veita VI. 408.

W Hlasateli VI. 564. a.

Kramerius, Wáclaw Matěj. — Narozen w Klatowech 1753. Měšťan Pražský. Spisowal nowiny a české knihy, jichž co wydal (swých i cizích) jest na 84 swazků. O český jazyk a literaturu welmi zaslawilý. Umřel 1808, 22. Března.

1. Nowí čeští zpěwowé pro krásné pohlawí VI. 277.

2. Albert a Lotte (z něm. přel.) VI. 609.

3. Wečerní shromáždění Dubrowské obce VI. 730. a.

4. Přítel lidu VI. 730. b.

5. Rybrcol VI. 785. a.

6. Arabské pohádky VI. 785. b.

7. Čarodějnice Megera VI. 785. d.

8. Rozličné powídačky VI. 785. d.
 9. Prežalostné nowiny o nešťastném Ludwikowi XVI., králi franském VI. 946. a.
 10. Náležitě wypsání ukrutné smrti Marie Antonie VI. 946. b. 1040. d.
 11. Historické wypsání, kterak Amerika wynalezena VI. 957.
 12. Jana Smita prawdliwe přihody po cestách VI. 995. a.
 13. První díl Indie VI. 995. b.
 14. Druhý díl Indie VI. 995. c.
 15. Cesta do Arabie a do země swatě VI. 995. d.
 16. Kniha Josefowa VI. 1040. a.
 17. Laudonůw život (přel.) VI. 1040. b.
 18. Kšaft aneb poslední wůle cis. Josefa II. VI. 1040. c.
 19. Wěneč pocty na wěčnou památku Gedeonowi pánu z Laudonu VI. 1044.
 20. Císařské král. vlastenecké nowiny (redigowal) VI. 1086.
 21. Nowiny poštowské (redigowal) VI. 1088.
 22. Cirkulární spis pana Haje, biskupa Hradeckého VI. 1097. a.
 23. K důstojně weleb. biskupu Kralohradeckému podlé wydání jeho cirkulárního spisu VI. 1097. b.
 24. Dobrá rada w potřebě VI. 1191.
 25. Zrcadlo příkladů VI. 1286. a.
 26. Zrcadlo šlechtosti VI. 1286. b.
 27. Weselí a smutní přiběhowé nezkušených dítek VI. 1286. c.
 28. Mrawowé šlechtných dítek (podlé Kampe) VI. 1286. d.
 29. Mladší Robinson (přel.) VI. 1286. e.
 30. Nowý kalendář tolerancí VI. 1417.
 31. Patentní ruční knížka VI. 1668.
 32. Křesťanská katolická domovní postilla VI. 1895.
- Kramerius, Wáclaw Rodomil.** — Syn předěslého.
1. Žertowný zpěw o paní zimě VI. 457.
 2. Obnowený Aesop VI. 573.
 3. Král Wáclaw a krásná Zuzana VI. 638.
 4. Zlatá kniha VI. 738. a.
 5. Dobrozvěst VI. 738. b.
 6. Čechoslaw (redigowal) VI. 739.
 7. Wečerní wyražení (redigowal) VI. 750.
 8. Hledert (předělal) VI. 806. a.
 9. Přihody princezky z Pontje VI. 806. b.
 10. Nowé léto VI. 806. c.
 11. Wolení manžela VI. 806. d.
 12. Polybius VI. 806. e.
 13. Potřebné a zbytečné. Tichý hrad. Daddy dary. Negr. (přeložil) VI. 806. f.
 14. Wytěhowanci do Brasilie (dle Amalie Šope) VI. 522. e.
 15. Wšeobecná kronikář swěta VI. 973.
 16. Šírka cest po moři VI. 999. a.
 17. Obširné wypsání ostrowa sw. Heleny VI. 999. b.
 18. Moró, život etc. toho generala VI. 1054. a.
 19. Napoleon Bonaparte, co byl a jest nyní VI. 1054. b.
 20. Cís. kr. vlastenské nowiny (redigowal) VI. 1086.
 21. Dopisowatel pro Čechy a Slowany VI. 1092.
 22. Kalendář tolerancí VI. 1422.
 23. Wlastenský pautník etc. Kalendáře rozličné VI. 1427.
- W Čechoslawu VI. 1162. d.

Kramerius, Wojtěch, též syn Wáclawa Matěje. — Kněz.

Přispěl k Čechoslawu VI. 737, k Rozmanitostem VI. 1067. b.

Krasl, Jan; 1730.

Kazatel prorocký etc. sw. Jan Nepomucký V. 957.

Krásný, Michal Ignac; 1660.

Kalendář V. 533.

Krasonický, Wawřinec. — Bratr český; umřel 1532. Mnoho psal, ale málo toho sběrků zůstává.

1. O učěných, obzvláště jednoty bratrské III. 161.

2. Psaní obširné etc. o pánu bohu a o wíře III. 707.

3. Psaní proti odtržencům III. 713. a.

4. Ohlášení: Můželi kdo a smělby etc. III. 713. b.

5. Psaní, w němž se očisťuje od nářku etc. III. 741.

Kratina, J.

Přispěl k Čechoslawu VI. 739.

Krátký, Matěj. — Farář u swat. Štěpána; 1730—1735.

1. Památka w chrámu páně sw. Jana Nepomuckého V. 965. a. Memoriale in templo domini V. 965. c.

2. Místo ohně etc. t. j. hrob sw. Jana Nepomuckého V. 965. b.

Krátký, Wáclaw Eduard. — Narozen w Janowě (Johnsdorf) w Čechách 1813; kapitulář řádu sw. Norberta w Nowé Řiši (Neureusch) bibliotekář tamže; studowal bohoslawí w Brně; složil slib r. 1835.

Praktická nawedení k prvopočátečným psaní VI. 68.

W časopisech: Wěcla VI. 559. h. 993. h. — Kwěty 993. m. 1140. o.

Kratochvíle, Adam. — Řádu kazatelského; 1710.

Nowý koráb Noemowý VI. 924.

Kraus, Jan. — Narozen w Dubu (Aicha) 1649. Jesuita; umřel w Jičíně 1732. Mezi 70 spisy jediný český, snad od jiného přeložený.

Nigra sed formosa. Libellus de thaumaturga Jičienensi V. 1203.

Kraus, z Krausenthalu, wiz Carchesius.

Krauský, Jan. — Sedlák Kokořský; 1814.

Pobožnost na den výroční slawnosti božího těla VI. 2324.

Krauský, Jan. — Narozen w Katusicích dne 18. Února 1814; majitel hospodářství tamže.

We Kwětech VI. 1588. d.

Krauzilka, Fr. 1839.

We Wěcla VI. 559. h.

Krbec, Jan. — Narozen dne 9. Října 1791 w Mažicích, potom přestěhowán do Lišowa, obě w kraji Budějowském. Odbyw 1810 gymnasium w Budějowicích, filosofii 1811—12 w Praze, a theologii opět w Budějowicích, wysvěcen na kněžství při uprázdňení stolice Budějowické, w Praze, dne 11. Srpna 1815. Pokaplanowaw we swé diocesi pět let, posléze we městě Blatné, přelšel w diocesi Pražskou, ustanowen 25. Zář 1820 za loka-

listu w Rausinowě, a hned na to (3. Ledna 1821) za faráře we Slabcích, obě w okresu Rakownickém. Odtud powolan do Prahy arcibiskupem Chlumčanským přijal obětovaný mu tehdáž (28. Pros. 1828) nowě zřízený auřad Poenitenciara či zpovědnika u hlavního chrámu sw. Wíta, jež dne 1. Února 1829 nastaupil, řídě tu spolu prozatím nowě zakládaný ústaw kněžské kázně u sw. Jiří. Tu maje pochwili, počal teprwě česky psáti, nejprwě do časopisu pro katol. duchowenstwo. Dne 7. Listopádu 1835 ustanowen jest skutečným ředitelem čili rektorem onoho kněžského ústawu; počtěn později (6. Sřpna 1842) od arcibiskupa Aloisia z Schrenků, z vlastního jeho pohnutí, hodností arcibiskupského notára.

1. Pořádek žiwota kněžského (z lat. přel.) VI. 1066.
 2. Poučení o pití kořalky (z něm. přel.) VI. 1205.
 3. Malý zelinář VI. 1546.
 4. Šestinedělní pobožnost k uctění etc. Aloysia Gonzagy VI. 2425.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 33. d. — Časop. pro katol. duchowenstwo 1125. c.

Křeček, Jan St. — Kaplan w Pisečné; 1846. Putování do swatě země (přelož.) VI. 1007.

Krejčí, Josef. — Narozen w Horních Dubenkách w Jihlawsku 1773, 23. Února; studowal gymnasium w Bánské Bystrici, potom filosofii a theologii po 6 let w Prešpurku; r. 1797 dne 3. Září stal se kazatelem cirkwe ewang. w Humpolci; potom r. 1803 dne 27. Čerwence w Krucburku; dne 14. Února 1814 byl powolan za kazatele české ewangelické cirkwe do Prahy, kdež r. 1829 za superintendenta powýšen, umřel r. 1843.

1. Zpráwy o swěcení třetí jubilejní slavnosti reformaci (z něm. Jak. Glatze přel.) VI. 1112.
2. Sebrání některých jubilejních kázání etc. (z něm. Jak. Glatze přel.) VI. 1941.
3. Nowá ruční knížka, obsahující modlitby etc. VI. 2325. 2389.
4. Modlitby nábožné VI. 2327.

Krejčí, Josef. — Narozen w Nowých hraděch 17. Února 1791; direktor školní w Nowých dworčích.

Psaní pana K. L. z Hallerů etc. o swém nawrácení do cirkwe Římské VI. 1830.

Krejčí, Jan. — Professor na české realce w Praze; asistent při českém museum od r. 1849.

Slowa záků druhé třidy humanitní etc. VI. 726. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 559. h.

Křenek, Šimon Olešnický; 1679.

Plast strdí etc. Modlitby V. 1580.

Křenowský, Jakub.

Katechismus, P říd. 61.

Křičenský, Josef (Jaroslaw). — *) Narodil jsem se r. 1812 tu neděli po sw. Martině bisk. w Holici, kdež otec můj učitelem byl. Jakž takž na hudbě a literních počátcích wy-cwičený byl jsem, ač jedenáctiletý hošík, bez známosti w německé řeči odeslán do Král. Hradce na studie, jež pod professory Chmelau a Klicperau odbyw, r. 1830 do Prahy jsem se odebral, bych w vysokých školách dalšího vzdělání dosáhl. Však příliš skrowná pomoe z otcowského domu odehnala mne dříve šesti měsícůw od ohniska wěd a um, a já se obrátil k stawu učitelskému. Došed r. 1832 dne 3. Března w Kr. Hradci potřebného wyswědčení, nastaupil jsem ihned na to w Konárovicích dráhu swau, odkudž ale téhož roku na podzim powolan jsem byl do Jičína k hlavní škole za pomocníka, kdež lahodu opravdowého přátelství a onu tauhu po vyšším vzdělání jsem poznal, již ani nejbolestnější rány a utrpení překonati nemohau. Než pohřichu můj roční plat, 40 zl. stě., byl nepřiměřeně skrowný, a ješto ani z otcowského domu postačitelné příspěwky dáwany býti nemohly, newiděl jsem po třech letech jiného zbyttí, než abych místo swé opustil. I odebral jsem se opět do Prahy, chtěje na wzorní škole wyší kurs slyšeti; mimo to zdálo mi se, že co učitel we velikém městě aspoň tolik chleba sobě dobudu, bych bez překážek a obtíží vzdělání swé byt i ne dokonati, předece aspoň rozšířiti mohl. Byl to owšem pauhý sen nezkušného mladíka; — nauze a bida wšelikého spůsobu ulehly na mne tak hmotně, že nemoha konečně tíže jejich uněsti, do swé otčiny jsem se nawrátil, kam kromě toho i churawost staršíkého otce mne wolala. Až do konce Února 1838 pobyl jsem w otcowském domě, dle sil swých plně powinnosti učitelské za otce, i tau těše se nadějí, že snad někdy, a třebas sebe později, na místo jeho nastaupím. Nenadálá jeho smrt přiwedla mne k střízliwosti; a když jsem byl na to do wesničky Třebosic za pomocníka se 12 zl. stě. ročního platu přesazen, porozuměl jsem snadně, že se nadarmo trmácím a školní prach polykám. I šel sem tedy po šesti měsících do Rakaus za woláním bratrowým, jenž slauže při finanční stráži, chtěl, bych i já w řady její nastaupil. Však již cestau, to ono tu i tam slyše, znechtul se mi staw ten, a pročež pauze bratry swé nawštíwiw, zpátky

*) Klademe zde žiwotopis tohoto spisowatele bez proměny, tak jak nám od něho samého la-skawě zaslán byl.

do vlasti jsem pospíšil. Tuším měsíce Března 1839 byl jsem přijat na Kolínsku za praktika k důchodenskému úřadu, a tu se počala ona perioda, která téměř z kořen život můj vyvrátila. Můj představený, p. J. Čermák, muž šlechtěného, lidského srdce, pomáhal owšem, kdekoli pomoci mohl, a i jiné poznal jsem zde duše, na něž zpomínati vždy bude příjemno a sladko; nicméně dříve než uplynulo půl druhého roku, byl ostatek mého dědictví, 80 zl. str., stráven, a já, ježto i sestra moje z Kolína se vystěhovala, musel newyhnutelně upadnutí w nesnáze a pohromy, jakowé obyčejně chudoba láhne po sobě. Déleji tři let w tomto wytrwaw stawu, opět i Kolín jsem opustil, owšem právě tau dobau, ano dwoje místo mi podáváno, t. ředitelství hudby w Kolíně a praktikantství s adjutum 40 zl. w. č. w horách Šumawských. Proč jsem nebral? Chtěje se prwního chopiti, zaslechl jsem sikot hlasůw protiwnických ze strany jedné, z druhé pak tušil jsem wýminky, jimž dostáti arci bych byl nemohl; druhým chtěj nechtěj musel jsem pohrdnouti, nemaje peněz, bych na cestu tu dosti dalekau mohl se wydati. Pomysliw si: Do třetice wšeho dobrého, opět jsem se pustil ku Praze, kam hlavně nowě powstalé diwadlo w Růžowé ulici mne lákalo, při němž daufal jsem jaké wýziwy dopiditi se a šetrností tu ono w lad přiwésti. I hlásil jsem se několikráte u direktora, který nepochybně proto konečně zhola mne odbyl, poněwadž snad na mém čele četl, že bych se ani za statistu nehodil. Po mnohých pokusech, zde neb tam se uchytili, nepozůstáwalo na ničem, než k otěině se utéci, kde od té doby w domě laskawé sestry tráwím život ač ne weselý, nicméně přemýšlowání tichému zcela oddaný, byt i časem ten neb onen komár před nose m zabzučel, hledaje, čeho nikdy nenajde. Nezapírám; a nikdy zapirati nebudu, že nesklonitelnost má i moje uzawřenost srdce častěji mnoho mně wadily; awšak i z chyb swých i ze wšeho zmitání, jimž život můj až do dna se pohybowal, mimo jiné ten neskrowný jsem wzal užitek, že jsem poznal člověka w jeho nejtajnějších hnutích, w jeho dokonalostech i wadách, w jeho duchowní wysočnosti i tělesné nízkoosti; pročež oko mé duše časem i k těm ranám wlidněji se zabírá, od nichž srdce mé snad dlawu bude trnauti. —

Láska a hřích VI. 905.

W časopisech: Kwěty VI. 296. k. 913. c. —

Wčela 913. d.

Kriegler, František; 1800.

Harfeník VI. 798.

Přispěl k Hylosu VI. 737.

Křikawský, M. Křiřtof. — Doktor filosofie, hwězdár při akademii Krakowské; 1727.

Kalendář V. 540.

Křinecký, Bohuslaw z Ronowa. — Wyhnavec český; 1632.

Historie králowství Kristowa (přel.) V. 378.

Křinecký, Albrecht z Ronowa; 1631.

Napomenutí slaužící k tomu, abychom se náboženství papeženského wystřihali V. 706.

Křiřtan z Prachatic. — Narozen w Prachaticích; stal se bakalárem swob. umění roku 1388, mistrem 1390; byl professorem na universitě od r. 1392 do r. 1405; děkanem fakulty artistské r. 1403; rektorem university 1412, 1434, 1437; farář u swat. Michala na Starém městě Pražském asi od r. 1405; wýtečný lékař, matematik a hwězdár; přidržel se Husa a strany pod oboji; roku 1415 nawštíwil Husa w jeho wězení w Kostnici; w čas wálky Husitské mnohá příkoří trpěl pro nepřístupnost swau rozličným nowotám, jmenowitě r. 1421 náwodem mnicha Jana z Želiwa, tehdejšího miláčka chudiny Pražské; později w rozepři mezi stranau Englišowau a Příbramowau, s kteraužto poslední wypowězen roku 1427, načež se wrátiti směl teprw roku 1429. Po nawrácení krále Sigmunda do země ustanowen od něho r. 1437, 5. Kwětna, s pominutím zwoleného arcibiskupa Jana Rokycany, prwní za administratora strany pod oboji, we kterém úřadu potwrzen od krále Albrechta r. 1438, 15. Řijna; brzy na to umřel (1439 5. Záři.)

1. Replika na prognostiku jiného kohos III. 231.

2. Herbář III. 261.

3. Lékařské knihy IV. 883.

Křiřtof, Wacslaw (?) — Farář Hranický; 1579—1593.

1. Křatičký spis o připrawowání se k smrti IV. 1828. a.

2. Rudolfa Swaltera Zrcadlo života křesťanského IV. 1828. b.

Křiřtek, Bohuslaw; 1838.

Přeložil několik her Shakespearowých VI. 717.

Krman, wiz Kerman.

Krman, Jan. — Učitel we wsi Klenoči w distriktu Malohontském; 1802.

Křatičký wýtah z geografie uherské VI. 1144.

Krocín, (Krocinowský) Matěj. — Farář Rychnowský; 1618—1621; kazatel ewang. w Řehnowě 1631.

1. Spis o wečeři páně IV. 1453. a.

2. O důwodích přítomnosti p. n. J. Krista při sw. wečeři IV. 1453. b.

3. O opravdowé potřebné Krista wšemu stwoření přítomnosti IV. 1453. c.

4. Harmonia confessionis bohemicæ et Augustinæ IV. 1453. d. V. 711. a.

5. Wýklad na modliubu páně IV. 1545.

6. Ars bene beateque moriendi IV. 1649.
7. Zpráva o večeri etc. páně V. 79. a.
8. (Píseň exulantů českých): Ach nestihlý etc. V. 79. b.
9. Parva biblia V. 648.
10. Promlouvání k Samuelowi z Dražowa V. 711. b.
11. Každodenní přemýšlování V. 711. c.
12. Summowní předložení o umění p. Krista V. 720.

Kroh, Jan; 1780.

Wšobecná knížka etc. modliteb. VI. 2282.

Krolmus, (Grolmus) Wácslaw. — Narozen dne 14. Února 1787 we wsi Březince w Boleslawském kraji na panství Bělském, synu tamějšího učitele; chodil do normální školy w Bělé od r. 1803, studował gymnasium w Mladé Boleslawi, potom w České Lípě; od r. 1811 filosofii w Praze, od r. 1812 u Piaristů w Mostě, theologii od roku 1813 w Litoměřicích, načež w Praze dne 11. Srpna 1815 na kněžství vysvěcen. Roku 1818 w Lednu stal se kaplanem w Nowé Lysé, kdež agendu do češtiny přeložil, dle ní obřady církevní mezi akatolíky wykonáwati započal. Obžalován z toho u konsistoře, přesazen byl r. 1819 za kaplana do Mšena, potom po rozepři s konsistoří Litoměřickou (následkem které sedmidenním uwězením w klášteře dominikánském w Litoměřicích pokárán) opět r. 1823 za kaplana do Brozan. Ještě téhož roku stal se však expositau w Křeseyně nad Ohří, a w Lednu r. 1832 farářem na Zwikowci. Po mnohých rozepřích s patronem tamějším, rytířem Matějem Kalinou z Jäthenšteina odstěhoval se odtud r. 1840 do Prahy, kdež posud žije w saukromí. Sbíráním starožitností na mnohých cestách swých po rozličných krajinách českých pilně se zanašel. Po banče swatodušní w Praze r. 1848 deset neděl u wězení na Hradčanech držán.

1. K jmeninám Jos. hrab. Wratislawa a Jos. hraběte z Ditrichsteina VI. 456.
2. Kronika všech powodní VI. 990. 1034.
3. Hrad Hora Hvězdná (Sternberg) VI. 1032.
4. Staročeské powěsti etc. VI. 1083.
5. Obrana prawdy katolické VI. 1866.
6. Swětlo žiwota VI. 2286.

Kromphole, Jan (Kokawský). — Narozen we Středě nad Nitrau; kněz; umřel 1683, málo přes 50 let stár jsa.

Píseň w Citaře Tranowského V. 86. (Nad mnohé jiné lepší.)

z Kronenfeldu, Jan Wácslaw Coelestin. — Děkan, arcijahen Králohradecký; mocný zastawatel katolické wíry; 1625.

1. Křesťanské otázky a odpovědi etc. V. 681.
2. Jindřicha Lancelotta haereticum quare etc. Otázky kacířské etc. (z lat. přel.) V. 685.

Kropf, František. — Jesuita; 1753.

Index locuples latinorum dictionum V. 67.

Krsowský, J. F. 1840.

We Wlastimila VI. 559. f.

Krtek, František. — Učitel hlavní školy Tábořské, pak na wzorní škole w Praze; umřel 1836.

Úwod krátký k wyhotovení písemnosti VI. 1700.

Příspěl k Prwotinám pěkných umění VI. 734.

Krtský, wiz Melissaecus.

Krudl, Daniel. — Slowák; církwí Poddunajských superintendent 1803; umřel 1807.

Reč ke cti Michala Institorisa VI. 2081.

Kruchina, Jan. — Umřel 1824.

Stwoření swěta VI. 499.

Krum, F. Matauš; 1712—1723.

1. A. M. D. G. Sacrosanctae ac individuae trinitatis etc. K wětší cti a chwále nejsw. a nerozdílné trojice etc. V. 912. a.

2. Pastorella Betlemská V. 912. b.

3. Candidus et rubicundus V. 912. c.

z Krupé, Wít. — Farář Hradecký nad Labem; 1476.

Psaní osvědčující wyznání Ležkowo o bratřích III. 689.

Krupěhorský, Mikuláš (jinak Troplpelger z Budějowic českých) 1592; farář w Chyši; 1612.

1. O jměnu božím IV. 1334. a.

2. O pokání IV. 1334. b.

3. Kterak se člověk má k smrti strojiti IV. 1334. c.

4. O welebné swátosti IV. 1334. d.

5. O dni soudném IV. 1407. 1893.

Krupius, Jan; 1634.

In subitum obitum etc. Na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

Krupius, Pawel Pacowský. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1615, později mistrem; byl před Bělohorskau bitwau správcem církewním we Welikém Laukowě, blíž Swijan; co wystěhowance wrátil se roku 1631 při wpádu saském na krátký čas do wlasti. Žil ještě roku 1639.

1. Katechysmus menší D. Martina Luthera V. 703.

2. Poslední túžebné etc. kázání nad smrtí M. Samuele Martiniusa z Dražowa V. 1071.

Krupský, Jakub. — Rodilý z něm. Brodu (Teutobrodenu). Stal se bakalářem swobod. umění r. 1605, kteréhožto času byl učitelem na tak zwaných classes w kolleji Karlowě; mistrem r. 1608. Při času wydání majestátu cis. Rudolfa, byw správcem školy Slanské, přeložil a dedikował defensorám Plutarchowu pedagogii, spůsobil si však welkau nelibost jejich pro přeložení slowa παιδευσις na česko w samocoloznictwí. Professori akademičtí stěží zabránili spálení exemplárů té knihy, načež Krupský potrestán krátkým wězením w kolleji (1610).

Plutarcha Hodaeporicon, o wychování dítek (přel.) 1609. IV. 280.

Krusius, Michal Wojtěch z Krausenberka; 1678.

1. Pobožné wítání, rozmlauwání etc. V. 1178.

2. Wšechněm wěrným, pobožným etc. V. 1425.

Krusius, Martin. — Čech z Bukowa; kněz, vystěhovaneec w Lešně polském, pak w Łukašowich; r. 1631 při wpadu saském na čas do Čech se wrátil.

(Známe jej toliko z wersiků w knize Webra o moru r. 1645 předstawených).

Kubelka, Tomáš. — Narozen we Zbraslawi 14. Prosince 1768; faktor w tiskárně J. Fetterlowé z Wildenbrunnu (arcibiskupské); umřel 29. Pros. 1836.

1. Kwětenky VI. 303.
2. Zadní schody, neb Přizeň malých (od Rosenau, přel.) VI. 631. 667.
3. Jitka z Toggenburku 813. a.
4. Prawísko, kterak Jindřich z Dubinowa etc. (z něm. od F. Šmida přel.) VI. 813. b. 1324. c.
5. Hirlanda, wéwodkyně z Bretaně VI. 813. c.
6. Newim, aneb následky z newědomosti VI. 813. d.
7. Důležitosti španělské (přel.) VI. 966.
8. Pamětnosti w čas panování Marie Terezie VI. 992. a.
9. Panování Josefa II. VI. 992. b.
10. Pamětní dějowé třicetileté wálky VI. 992. c.
11. Francauzská wálka VI. 992. d.
12. Dějepis ze žiwoty papeže Pia VII. VI. 1056.
13. Nowiny poštowské (redigowa) VI. 1088.
14. Kraslice aneb malovaná wajička (přel.) VI. 1306.
15. Košíček tříprautkový VI. 1324. a.
16. Knížka krásných mrawů (přel.) VI. 1324. b.
17. Wyrazení w dobách wečerních (od Gellerta, přel.) VI. 1324. d.
18. Antonín a Anežka (od Šmida, přel.) VI. 1324. e.
19. Dobrá rada (od Šmida, přel.) VI. 1324. f.
20. Powidky kwětné mládeži (od Šmida, přel.) VI. 1324. g.
21. Zemský zákon za panování Frant. II. (sebral a přeložil) VI. 1682.
22. Wyobrazení a krátké žiwota wypsání oslawených služebníků etc. božích (přel.) VI. 2180.
23. Wěrné popsání žiwota a smrti sw. Wácslawa VI. 2188.
24. Wzdělání člověka VI. 2251. a.
25. Pobožnost při jubilaem swatowyhlášení sw. Jana Nepom. VI. 2251. b.
26. Spůsobné rozwažování člověka etc. VI. 2251. c.
27. Umučení páně VI. 2251. d.
28. Katolické modlitby VI. 2337.

Přispěl k Dobrozvěstu VI. 738. b.

Kubeš, Ondřej.

(Kronika). Příd. 63.

Kubík, František. Kaplan Krínecký; 1785.

Úzká cesta do nebe VI. 2215.

Kubišta, Ant. Prokop. — Narozen w Ronowě 10. Kw. 1799; stal se knězem 24. Srpna 1822, kaplan w Čáslawi; admin. expos. we Zbýšowě.

Šlecheta pomsta (od Amalie Šope) VI. 845.

Přispěl k Dobrozvěstu VI. 738. b.

Kubowič, František. — Narodil se r. 1807 w Horním Jaseném. Učil se w Gemeru latinské a maďarské řeči. Roku 1822 odešel na studia do Kežmarku. Pro pilnost obdržel stipendium Roth. Telekianum. Roku 1828 složil Candidaticum Rigorosum Examen před

superintendentem Pawlem Josefy w Tisowci. Roku 1829 wzal pas do německé akademie Jeny. Za kněze posvěcen jest w Bářské Bystřici od Adama Lowiče, superintendenta, a powolan byl nejprwé za kaplana do Horno-Jasenské cirkwe Ew., potom za faráře tamže. Odtud roku 1833 wolán byl dne 10. Dubna do Zátarecké, dne 18. Srpna do Blatnické, dne 9. Řijna do Mošowské cirkwe; zwolil sobě poslední.

1. Summowní kronika slawných králůw uherských VI. 981.

2. Základ wšeho dobrého VI. 1357. 1861.

Kuča, Augustin. — Morawan; e. k. appellační rada.

(Přispěwek w Sebrání básní od Puchmayera VI. 278.)

Kučera, Josef. — Narozen 23. Ledna 1792 w Přelauci; stal se knězem 5. Února 1818; administrator Mlékosrbský w Bydžowsku. W Příteli Mládeže VI. 1473. f. 1520. a. 1874.

Kučera, Prokop Martin. — Kněz řádu prae-monst. na Strahowě; kazatel u sw. Jakuba w Jihlawě.

Nedělní a swáteční kázani VI. 1962.

Přispěwek w Sebrání básní od Puchmayera VI. 278.

Kügler, Jan. — Narozen 15. Kw. 1793 w Elhenicích w Prachensku; praktikant při stawitelstwi. Umřel 1836, 6. Zářn w Praze. Přispěl k Hyllosu VI. 737.

Kuhn, wiz Khun.

Kucharský, Ondřej. — Polák; professor we Waršawě.

W České Wčele VI. 993. h.

Kukla, František. — Učitel průmyslné školy nedělní a swáteční we Zbraslawi.

Umění počtářské VI. 1399.

Kulda, Benedikt. — Narozen w Iwančicích w Morawě r. 1820; kooperator w Židlochovicích.

W České Wčele VI. 993. h.

Kulhánek, Josef Ferd. — Narozen 16. Února 1791 w dolním Ročowě, kněz 17. Srpna 1814; kaplan w Litoměřicku.

Knížka ke čtení a modlení (podlé Šmida) VI. 2411,

Kulík, Frant. W. Hynek. — Farář Jezenský (?) 1687.

Jubilate etc. ku poctiwosti slaw. kr. města Plzně V. 895.

Kulman, Linhart; 1552—1558.

1. Instrukci o hřiších otcowských, synů i cizích IV. 1266.

2. O připrawení k křtíží a k smrti VI. 1804.

Kunc, Anton; 1822.

Jahn Engelbert. Rádce pro školní čekance etc. (přel.) VI. 1257.

Kunštatu, Wilém Kuna. — Stawu pan-ského; 1540.

- Kašpara Šweinkfelda: O vzdělání svědomí (z něm. přel.) IV. 1802.
- Kunwaldský, Jakub.** — Správce a učitel církevní v Starém Jičíně na Moravě; 1572. Písně chval božských IV. 66.
- Kunwaldský, Matěj.** — Starší bratr český; 1467.
(Od něho 8 písní v kancionálu) III. 48.
- Kupšina, Wácslaw.** — Farář v Kruhu; 1734.
Z sprutka táhnauci do života věčného magnet V. 977.
- Kuřelowský, M. Wawřinec Jacobæus;** 1632. Kalendář V. 519.
- Kurka, František.** — Narozen 21. Řijna 1802 w Teynici nad Labem; stal se knězem 15. Srpna 1829; kaplan w Kladně, w Kauřimi; duchovní správce we Wolešnici. Zvláštní pobožnost k sw. Florianu VI. 2393.
- Kuten, Jiří.** — Kněz; děkan Jaroměřský; 1570.
Wyklad na ten' diw etc. nad Horau Kutnau IV. 807.
- Kuthen, Martin ze Šprinsberka.** — Dle Balbina narozen w Kutnéhoře; písař Starého města Pražského; básnik latinský. Umřel r. 1564.
1. Appiana Alexandrinského O Ilýřích (přel.) IV. 276.
2. Kronika o založení země české etc. IV. 416.
3. Kronika welmi pěkná o etc. Janowi Žižkowi IV. 425.
- Kutnohorský, Bartoloměj.** — Kněz; 1619. Kázání krátké etc. wojákům IV. 1656.
- Kuzmany, Karel.** — Narozen 15. Listopadu 1806 we Břežně, stolice Zwolenské w Uhřích. Studował w Prešpurku a Jeně. Kaplan w Báňské Bystřici u superintendenta Lowicha 1830, potom kazatel we Zwolně a w Báňské Bystřici 1832. Od r. 1850 professor na ewang. bohosloweckém ústau w Widni.
1. Řeči, písně a básně k svěcení 50letého milostiwého léta církwe Pešťansko - Budinské (Příspěwek) VI. 327. 2065.
2. Hronka (redigował) VI. 768.
3. Dwě kázně etc. VI. 2054. a.
4. Obrácení předků našich na wíru VI. 2054. b.
5. O pozhnaném působení prawého svěcení slawnosti dne narození J. C. Jti VI. 2054. c.
6. Truchlořeč při svěcení počestné smrti Františka I. VI. 2096.
7. Ewangelický funebrál VI. 2135.
8. Modlitby VI. 2417.
W časopisech: Hronka VI. 8. h. 150. l. 1036. g. 1140. l. 1173. c. — Kwěty 496. k. 559. g.
- Kwopil.** — Alumnus semináře Brněnského; 1782.
Swatý denní pořádek etc. (s jinými společně přel.) VI. 2284.
- Kwěch, Rudolf.** — Narozen w Táboře; kněz rádu sw. Augustina; žil u sw. Dobrotiwé neb na Ostráwku; umřel 1809.
Nesmrtedlná etc. památka Krameriusa VI. 418. 1130.
- Kwět, Fr.** — Narozen w Táboře 11. Dubna roku 1825. Wychowan w Praze, nyní wychowatelem mladých knížat z Lobkowic.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 559. h. 913. d.
- Kwintík, Jiří od Hory;** 1507.
O klanění Kristu w swátosti III. 749.
- Kwis, Josef Jan.** — Narozen 1735; Swat. písma bakalář; kanovník u sw. Wita w Praze, pak probošt; umřel 1790.
Chwalo- a mrawořeč (na Ant. Petra, arcibiskupa Pražského) VI. 1985.
- Kyba, Frant. W.** — Kaplan u sw. Wácslawa 1748.
Welká panna sluncem oděná etc. aneb klášter panenský sw. Jiří V. 1017.
- Kyrmezerský, Pawel.** — Narozen we Štáwnici; byl rektorem, potom písařem městským w Stražnici, pak děkanem w Uherském Brodě. Umřel 19. Břežna 1589.
1. Komoedia česká o Bohatci a Lazarowi IV. 227. a.
2. Komoedia nowá o wdowě IV. 227. b.
3. Tobiaš IV. 227. c.
4. Malá biblí IV. 1298. a.
5. Otázky IV. 1298. c.
6. (Kniha proti bratřím) IV. 1298. c.
7. Kázání IV. 1594.
8. Práwa a nařízení rádu a kázně církewní IV. 1735.
- Kyselo, Karel.** — Narozen 28. Čerwence 1794 w Budislawi; kaplan u sw. Wojtěcha w Praze. Umřel 8. Řijna 1831.
1. Nejnowější mluwnice česká VI. 83.
2. Swět a činění VI. 842.
- Labaun, Jiří;** 1721.
Pašije s notami V. 120.
- Labe, Jindřich Turnowský.** — Rádu sw. Františka provincie české; 1690.
1. Hájek sw. milosti boží etc. V. 1188. a.
2. Historie o třech swatých obrazích V. 1188. b.
- Labler, Wácslaw K.** 1827.
Kázání (ke cti Frant. Obstzierera) VI. 2050.
W časopisech: Wčela VI. 496. m. — Kwěty 1067. q.
- Laetus, (Weselý?) Jan.** — Farář Pacowský 1582, pak Čáslawský.
1. Otázky křesťanské etc. IV. 1305. a.
2. Naučení o pokání IV. 1305. b.
- Laetus, Lukáš z Telče.** — Kanovník Olomucký a děkan Bitowský.
O jednotě bratří Waldenských. Příd. 64.
- Lagonides, Jiřík Adalbert.**
Apatka koňská IV. 911.
- Laho, J.** — Kazatel při církwi ewang. Kreuzberské; 1784.
Weytah některých hlawních otázek a odpovědí z učení křesťansk. VI. 1778.
- Lahoda, Wácslaw;** 1808.
- Lambli, Wilém Dušan.** — Studował lékařstwi w Praze.
Pohled na Bosnu (přel. z ilyrsk.) VI. 1006.
W časopisech: Kwěty VI. 1008. k.

Lambl, Fr. Sud.

We Wćele VI. 496. m.

Lamyš, Frant. Tobiáš; 1799.

Dokonalé shromáždění etc. všech nařízení pro cechy VI. 1676.

Landfras, Alois Josef; 1818, 1819.

1. Příbuzenství (přelož.) VI. 640. 699.

2. Umění, kterak ženy i muži šťastny býti mohou VI. 1199.

Landškronský, wiz Hanuš.

Langer, Jaroslav. — Narozen 12. Listop.

1806 w Bohdanči. Studował w Králowéhradci, filosofii w Praze. Umřel co důchodní městský w Bohdanči 28. Dub. 1846.

1. Hlasy Wlastenců r. 1832 (Příspěvek) VI. 313. 469.

2. Hlasy Wlastenců r. 1835 (Příspěvek) VI. 318.

3. Selanky IV. 562.

4. Bohdanecký rukopis VI. 595.

5. Čechoslaw (Redigował) VI. 749.

W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. 150. b. 496. i. 597. f. — Časop. muz. 496. h. 559. d. 588. g. 597. e. 1076. b. — Kwěty 496. k. — Wěneć 521.

Langhoffer, Augustin. — Kazatel w Holčici w Uhřích 1824; umřel w Čerwenci 1836.

1. Důwod wšecy rodiče zawazující etc. (o očekování dětí) VI. 1617.

2. Jádro biblické historie VI. 1884.

Láni, Eliáš. — Slowák; narozen w Slowenském Prawně w Turč. stolici 1570; superintendent cirkwi Turčanské, Orawské a Liptowské stolice. Umřel 1617.

1. Katechismus Lutera (wydal spolu s Abrahamem a Melikusem) IV. 1406.

2. Reč na pohřbu hrab. Jiřiho Turza IV. 1721.

Láni, Michal; 1682.

Jana Eichhorna Duchovní zbraně i pokladůw wěčných pokojů V. 1583.

Lašnior, Jan. — W 15. století.

Cesta sprawedliwá w alchymii III. 246.

Laštowka, Tomáš z Hulčína. — Farář a děkan w Hradišti; 1748.

(Wilhelma Danihursta) Čtvrtý článek wíry: Trpěl pod Pontským Pilátem (přelož.) V. 830. 880. 1018.

Latsny, Ondřej Wrbowský. — Kazatel a senior ewang. w Nitranské stolici 1797.

Reč swatá při posvěcení chrámu ewang. w Skalici VI. 2012.

Lauček, Martin. — Slowák; narozen w sw. Martině w Turčanské stolici r. 1732; kazatel w Skalici; umřel 1802.

1. Radosné prozpěwování etc. w den posvěcení chrámu we Skalici VI. 223.

2. Wypsání žiwota etc. Gottharda Doběinského a Lewočského někdy rektora VI. 1039.

3. Slowárně aneb konkordanci biblická VI. 1732.

4. Katechismus Ondřeje Šmála (wydal) VI. 1797.

5. Wýklad na některé články wíry VI. 1890.

6. Slzy w očech uředníků od Ježíše utřené VI. 1991.

7. Zlatá báně etc. VI. 2277.

Laučowský.

Čerwenoplátník, od Kotzebue (přelož.) VI. 705.
We Wćele VI. 496. m.

Laukota, Wácslaw. — Probošt w Raudnici; 1812.

1. Důležitost stálého wyznání etc. náboženství etc. VI. 1813.

2. Rukowět prawého náboženství VI. 2126. a.

3. Důležitost zjeweného náboženství VI. 2126. b.

Launský, František Josef; 1843.

We Kwětech VI. 913. c.

Laurentiades, Jiří Kostelecký; 1615.

(Kázání pohřební nad Annau Wencelikowau) IV. 1908.

Laurič, Josef. — Narozen w Praze 1686; rektor w Hradišti; umřel 1754.

První wěk rodičky boží Rušanské V. 1225.

Laušman, J. František. — Správce we Štěžeřích (1846).

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Leb, Jan Klatowský. — Farář w Janowicích; 1609.

O welebné swátosti dewět otázek IV. 1383.

Lebeda, Wácslaw z Bedrštorfu. — Pražan; zastával u Jesuitů wšeliké auřady časné; weda dle Balbina žiwot sprostý a maje pěknau ruku, zbýwající čas swůj obracel na opisování knih; žil 1610.

Poznamenání měst, zámkůw etc. w Čechách IV. 662.

Led, Jan; 1580.

Píseň o hromobitné bauri a zapálení makowice na wěži kostelní města Welwar IV. 167.

Ledecký, wiz Wodička.

Lednický, Jeremiáš. — Radní města Lewoče; umřel 1685.

(Od něho je 23 písní, z nichž 14 půwodnich. Wiz: Tablic. Poes. II. 6.)

Lehenštein, Jan Arnolt; 1612.

Zlatý spasení lidského fetěz IV. 1404.

Lehký, J. K. — Konceptní praktikant při krajském úřadě w Plzni; umřel 1825.

Láska a wděčnost swědomí (spolu s Hübnerem) VI. 818.

W Dobroslawu VI. 964.

Lehocký, Daniel. — Slowák; kazatel Hornomíčinský; 1786.

Kniha o maudrém a křesťanském wychování dítek VI. 1250.

z Lehoty, Hořislaw.

We Kwětech VI. 1076. g.

Lelek, Cyprían. — Narodil se 1812 20. Řijna w městečku Benešowě w pruském Slezsku. Nawštěwował gymnasium Opawské a Hlubčické (Leobschütz), studował we Wratislawi bohoslowí, kde 1836 za kněze wyswěcen jest. Kooperatorem byl nejprwě w Baborowě, potom w Oldrysowě, a od roku 1839 w Hulčíně, kdež 1846 na kaplanství powýšen; 1849 opět přesazen do Baborowa; 12. Listopadu 1848 za deputowaného do Berlína wywolen jsa, ještě několik dní před roz-

puštěním sněmu do toho hlavního města přišel. Roku 1849 4. Března ke sněmu Frankobrodskému co zvolený zástupce kraje Ratiborského se odebral, odkudž w nowau swau stáci se uwázal.
Opis Slezska VI. 1161.

Lenhard, Wácslaw. — Narozen w Anterém (Neumarkt) w Plzensku 1746. Jesuita; professor humanitní; katecheta, pak direktor při normální škole od r. 1782; dworní kaplan, kanovník u Všech Swatých na hradě Pražském; scholasticus 1790; rektor university 1807.

Uwedení, jak školní katechetowé postilly Scipionowy etc. užíwati mohau VI. 1891.

Lenk, Jakub Jan. — Farář we Staré Plzni (Plzenci) 1706.

Propugnaculum, aneb bratrstwa Mariánského etc. bašty zbrojné V. 1138.

z Lerchenfelsu, Jan Sixt. — Probošt w Litoměřicích, kanovník Vyšehradský, Pražský, w Staré Boleslawi a w Budišíně; básnictví a hudby milowný. Umřel 1629.

1. Kázání o lásce IV. 1621.
2. Kázání nad p. Popelem z Lobkowic IV. 1683.
3. Historie o žiwotu a smrti sw. Jana apoštola IV. 1794. a.
4. Žiwot sw. panny Kateřiny IV. 1794. b.
5. Křesťanské otázky a odpovědi V. 681.
6. Žiwot sw. Norberta V. 1252. a.
7. Přenešení sw. Norberta V. 1252. b.

Leška, Štěpán. — Slowák; narozen we Wrchowcích w Uhřích 1757. Byl 15 let w Čechách ko kněz ewangelický, od r. 1786 superintendent; r. 1798 dostal se do Edházu, 1810 do Malého Kereše. Umřel 1818 21. Ledna.

1. Nowá kniha zpěwů křesťanských VI. 222.
2. K swatbě Ondřeje Skultetyho VI. 356. a.
3. Jiskra lásky etc. (k swatbě Karla Wojtěchowského) VI. 356. b.
4. Nowiny českoslowanské VI. 1087.
5. Wděčný protestant VI. 1108.
6. Summa zákonu božího etc. VI. 1110.
7. Nowá loterie pro hospodáře etc. VI. 1170.
8. Poklad národu etc. VI. 1184.
9. Rozmlauwání jednoho helwetského wyslance s ewangelickým VI. 1767.
10. Počátečné cwíčení w náboženství VI. 1801.
11. Uwedení ke gruntownímu poznání křesť. náboženství VI. 1803.
12. Oswícený křesťan ewangelický VI. 1864.

Letinský, K. M.

We Kwětých VI. 496. k. 913. c. 1076. g.

Lettinger, J. — Katecheta školy normalní; 1790.

Žiwot pána Ježíše VI. 2160.

Leuconeus, Filip. — Farář w Soběchlebích 1608.

Sedměrý způsob zpíwání letanie IV. 163.

Leukopetrus, Mikuláš Caesareus; 1559.

Wyznamenání a zjewení prawého ovléwání nebeského IV. 754.

Lewa, Sigmund. — Tiskař 1642.

1. Duchowní zbrojnice V. 1548.

2. Paut k boží krwi V. 1606.

Lewinský, Wojtěch; 1820.

Agenda VI. 2127.

Lhota, Jan Nep. (Kwětoslav Bystřický). —

Narodil se w Miletině dne 16. Kwětna 1811.

Wykonaw studia gymnasiální w Jičíně, (1823—1830), a filosofická w Praze chtěl se oddati professuře, ale pro skrowné tehdáž wyhlídky odhodlal se slyšeti práwa. W prwním roce

práv zanášje se stále myšlenkau na professuru, stal se také auskultatorem na akademickém gymnasium. W Řijnu 1833 podrobil se konkursu pro privatní gymnasiální učitele, načež se stal wychowatelem w domě doktora práv, Wácslawa rytíře z Eisenšteinu. Po skončených juridických studiích wystaupil z tohoto domu, a šel do Králowé Hradce k

magistratu a kriminalnímu saudu do praxi, a odbyl appelační zkaušky a zkaušku pro politické auřady. W měsíci Čerwnu 1843 poslán k magistratu do Trutnowa co wypomáhající referent, stal se později tamže prozatímním magistrátním radkou. W měsíci Čerwnu 1848

přesazen do Náchoda co prozatímní radka k magistratu. Sotwa však tento auřad nastaupil, zvolen dne 8. Čerwence 1848 w

Horickém okresu za wyslance do Rakauského říšského sněmu, za kterýmžto powoláním se do Widně odebral. W Řijnu 1848 s jinými

poslanci českými pro nebezpečenství žiwota odebral se do Widně. Po rozpuštění sněmu Kroměřížského nawrátíl se opět do Náchoda k swému auřadu. W měsíci Řijnu 1849 byl

powolán k okresní komisi pro wywazeni gruntů w okrese Pardubickém jakožto justiční komisař, a pracowal o wywazeni panství Choltického až do 10. Ledna 1850. Bw

zatím powolán za c. k. podkrajského hejtmana do okresu Nowoměstského, odebral se dne 10. Ledna 1850 z Choltic na Nowé

Město nad Metují, kdež 15. Ledna 1850 swůj auřad nastaupil a posud zastává.

1. Wyzwědač VI. 686.

2. Zpowědník VI. 910.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1067. q.

1140. o. 1076. g. — Rozličnosti 600. n. —

Přítel mládeže 1409. h.

Libanský, Vincenc Emanuel; 1843;

1. Karbaník Latour VI. 876. a.

2. Wypowězenec VI. 876. b.

3. Jen ctností docházíme štěstí VI. 876. c.

Libenský, Milota.

We Wlastimilu VI. 913. e.

Liberda, Jan. — Kazatel w Berlině; umřel 1742.

1. *A xai Ω.* Klíč Dawidůw etc. V. 127.

2. Harfa nowá na hoře Sion V. 131.

Libertin, Jan. — Narozen w Rakownice; mistr filosofie 1654; Jesuita; professor grammatikalni a kazatel; umřel 1724.

1. De educatione juvenutis, t. j. Mravné a správné jednání etc. V. 498.
2. Mali corvi malum ovum V. 761.
3. Papspek swátosti, t. j. wýtah z podiwného žiwota Jana Frant. Regis V. 1315.
4. Memento mei. O srownání wále naši s wáli boží V. 1463. a.
5. Desátka apoštolská sw. Xaveria V. 1463. b.
6. Dies amoris (přel. z lat. Jak. Bočmanna) V. 1463. i.

Libertin, Jiří Jan. — Děkan w Rakownice 1713; kanovník na hradě Pražském 1724.

1. Sladký trojlístý jetel etc., t. j. sw. Bernard etc. V. 914. a.
2. Počestná hádka pobožná wádka o swat. otce Bernarda etc. V. 914. b.
3. Swatý jeden mnohonásobný, t. j. blahoslaw. Bernard V. 914. c.
4. Plášť w plášti etc. V. 914. d.
5. Weleslawná cesta etc. konána etc. skrze wel. pannu Petronilla Wratislawowau z Mitrowic V. 914. e.
6. Jan celého swěta nejen samého Nepomuka etc. V. 914. f.
7. Trojí pramen, t. j. arcibratřstwo nejsw. Trojice V. 1141.

Libertin, Jan Ign. — Bakalář theologie; farář w městysi Meytě 1722—1730.

1. Diva Ludmila V. 923. a.
2. Divus Ignatius V. 923. b.
3. Sw. Antonín Paduanský V. 923. c.
4. Mikuláš swatý hospodář dobrý V. 923. d.
5. Swatý Jan Nepomucký V. 923. e.

Liborius; 1777.

Chwalořeč o sw. Prokopowi VI. 1981.

z Licka, wiz Briki.

Ligoura, A. M.

1. Dr. Fausta katechismus zdrawí (přel.) VI. 1595.
2. Nawštíwení panny Marie VI. 2175.

Lichtenbergowá, Theresia. — We Wilemowě.

We Wěnci VI. 521.

Liman, J. Boh. — Narozen w Blahoticích u Slaného; studující ranhojctwí; umřel 1845 (?) W časopisech: České besedy VI. 340. — Kwěty 496. k. 559. g. 913. c. — Wčela 588. h.

Linda, Josef. — Narozen w Mitrowicích; absolwowal práwa; byl praktikantem při knihowně universitní; umřel 10. Února 1834 w mladém wěku.

1. K jmeninám arcib. Wácl. Leopolda Chlumčanského VI. 427.
2. Jaroslaw Sternberg. VI. 651. a.
3. Fiesko (od Sillera; přel.) VI. 651. b.
4. Auklady a láska (od Sillera; přel.) VI. 651. c.
5. Zwěstowatel VI. 742.
6. Rozličnosti Pražských nowin (redig.) VI. 745.
7. Záře nad pohanstwem nebo Wáclaw a Boleslaw VI. 812.
8. Nowiny poštowské (redigowal) VI. 1088.
9. Pražské nowiny (redigowal) VI. 1093.

10. Obrazní přírodoznámská kniha etc. (přel.) VI. 1313.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 588. b. — Rozličnosti Pražské 599. q.

Link, wiz Lynk.

Linteon, Petr, w. Litoměřický z Pilsenburka.

Lipenský. — Kněz; 1507.

Dwoje psaní proti bratřím III. 750.

Lipský, Jan; 1623.

O ženách a jich nemocech V. 590.

Lischovinus, Samuel.

Pewná naděje wěřících w čas obecné úzkosti (Kázání z příležitosti ohně w Báňské Bystřici) V. 1045.

Liška, Antonín. — Narozen we Hrádku u Sušice 1791, 27. Března; řádu přemonstrátského na Strahowě; professor humanitní w Jindřichowě Hradci, potom přefekt w Bochni w Haliči.

1. Elementarunterricht in der böhmischen Sprache VI. 78.
2. Witání W. L. knížete Chlumčanského, arcib. Pražského VI. 414.
3. Swatý Wáclaw. Truchlohra VI. 634.
4. Homerowa Odyssea (přel.) VI. 930.

Lišowský, Joachim Alex. Nicolaides. — Alumnus u Jesuitů 1635.

1. Jana Frid. Matenesia: Berla králowská etc. arcidomu rakauského (z lat.) V. 268.
2. Jer. Drexelia Křižowá škola (z lat. přel.) V. 1392.
3. Téhož Herolt smrti (přel.) V. 1393. a.
4. Téhož Rozjímání o wěčnosti (přel.) V. 1393. b.

Litněnská, Jaroslawa; 1843.

We Kwětech VI. 913. c.

Litněnský, wiz Štětka.

Litoměřický, Petr. — Farář w Zásadí, předměstí Litoměřickém; 1541.

1. (Spis proti Augustowi) IV. 1233. c.
2. (Druhý proti témuž na jeho odpověď) IV. 1233. d.

Litoměřický, Petr z Pilsenburku, jinak Linteon; 1613.

1. Jistá a patrná církwe swaté znamení IV. 1341.
2. Krátká spráwa o přijímání welebné swátosti IV. 1408.
3. Lukáše Pinella O dokonalosti zákonní knihy čtvery (přel.) IV. 1881.

Liturgus, Jan, z Turska; 1557.

1. Lékařtwí etc. protí mornímu nakažení (přel. z něm.) IV. 894.
2. Liturgia sacra, lékařtwí duchowní tohoto času morního etc. IV. 1957.

Litwin, Fridrich z Hliné. — Koncipista a translator při české kanceláři 1611.

Akta a kopie některých psaní etc. mezi Rudolfem II. a Matiašem IV. 449.

z Lobkowie, Jan na Hasištejně; 1504—1505.

1. Putowání k božímu hrobu III. 199.
2. Mravné naučení III. 226.

z Lobkowie, Ladislaw (starší) na Chlumci a na Jistebnici. — Nejwvyšší hofmistr 1579. Psaní jeho IV. 242.

z Lobkowie, Jan; 1550.

1. Lobkowického domu sporádání IV. 492.
2. Erasmus Roterodamského kniha, jakby se člověk k smrti hotoviti měl IV. 1815.

Locika, Jan. — Domažlický. — Farář u sv. Mikuláše na Starém městě 1618.

1. Kázání o utrpení p. Krista IV. 1652. a.
2. O posledním saudu IV. 1652. b.
3. Jiná kázání IV. 1652. c.

Lodereker, Petr; 1605.

Dictionarium septem linguarum IV. 41.

Lokatella, Josef Bartol. — Z Klatow; farář w Sukdole; r. 1791 kanovník na hradě Pražském; umřel 1800.

Láska a milost Marie p. Klatowské VI. 2142.

Lomnický, Šimon z Budče. — Narozen w Lomnici 1560. Studoval w Jindřichohradecké škole, založené a nadané od Wiléma z Rosenberka; byl 7 let správcem školním w Kardašowě Řečici. Do Prahy přešel, korunován od Rudolfa II. za básníka, povýšen do stavu, a dworským básníkem učiněn s příjmy hodnými. Po bitvě Bělohorské pro písně bauřlivé sto ranami bit, a polomrtew odnesen; potom žebra, nazývaje se Ptochos. Rýmy jeho, ač někdy tvrdé, mnohem plynější jsau než prostomluwa jeho. Největší síla w komickém a satyře.

1. Písně na ewangelia IV. 77. a.
2. Kancional IV. 77. b.
3. Lamentatio, t. j. přezalostiwá a taužebná píseň etc. IV. 77. c.
4. Píseň etc. o jedné Římské císařowně IV. 159.
5. Dvě písně nové: Super pecunia plus quam virtus. Super contrario IV. 169. a.
6. Kroniky a historie Trajana císaře IV. 169. b.
7. Píseň o smrti Rudolfa II. IV. 173. a.
8. O zrádcích vlasti IV. 173. b.
9. O slavném přjezdu a korunování Fridricha krále IV. 173. c.
10. Sedlské wítání etc. IV. 173. d.
11. O Jičině IV. 173. e.
12. Píseň žalostiwá o zkáze země české IV. 173. f.
13. Píseň o důstojenství stavu manželského (k swatbě Petra z Rosenberka) IV. 183. a.
14. Wěno manželské (k swatbě Joachima Wolďicha z Hradce) IV. 183. b.
15. Krátké naučení mladému hospodáři IV. 207. a.
16. Dvě písně nové. První w sobě obsahuje wášen swěta ukazuje etc. IV. 207. b.
17. Hádání aneb rozepře mezi knězem a zemanem IV. 207. c.
18. Komedia aneb hra kratičká etc. o radostném wzkříšení Krista IV. 228.
19. Pia druhého list poselací k tureckému císaři (z lat. přel.) IV. 560.
20. Knička o životu a dobrém chování filosofůw pohanských IV. 619.
21. O sedmi řetězích ďábelských IV. 689. a.
22. Kupidowa střela IV. 689. b.
23. Tanec IV. 689. c.
24. Utrhačů jazyk IV. 689. d.
25. Peycha života IV. 689. e.
26. Tobolka zlatá IV. 689. f.
27. O dítkách křesťanských IV. 738.

28. List poselací k tureckému císaři (z lat. přel.) IV. 1371.

29. Wítězství wíry proti kacířství IV. 1439.
30. Wýklad prostý etc. na Otčenáš IV. 1527.
31. Postní zwyk IV. 1741.
32. Kšaft sw. Jeronyma (z lat. přel.) IV. 1778.
33. Pád swěta IV. 1857. a.
34. Pohřeb Krista pána IV. 1857. b.
35. Rozmlauwání Krista p. s křesťanem IV. 1857. c.
36. Růžence IV. 1857. d.
37. Naučení manželské V. 188.
38. Mrtwé památka (o Kateřině Pruskowě ze Mšen) V. 197.
39. Píseň žalostiwá o zkáze a plundrowání země české V. 206. a.
40. Píseň nowá o táboru V. 206. b.
41. O pokoji uherském V. 206. c.
42. Cesta do nebe V. 1370.

Longolius, Michal, Králowický. — Kněz, farář w Bořislawi 1617.

1. Complementum astronomiae (přel. z Nagelia) IV. 790.
2. J. Arndta anatomia etc., t. j. Čtvery knihy o prawém pokání (z něm. přel.) IV. 1262, 1445.

z Losu, Zdeněček Otta. — 1601.

Antikristůw saud IV. 1367.

Lowčani, Jan. — Slowák; narozen 1678; kněz Tomášowský; umřel 1756.

(Dvě písně w Citaře Tranowského V. 86.)

Lstiborský, Hawel, jinak z Železné; 1592.

Quatuor novissimorum. Knička srdečná o čtyrech budoucích wěcech IV. 1845.

Lucin, Pawel Heliconiades. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1546.

1. Kniha o nestálém štěstí. Knička druhá o císaři Karlowi IV. (z Lupáče přeložil) IV. 426, 682.
2. Rozmlauwání boha s Ewau IV. 1274.
3. Kniha o rozdílu a powinnosti starého a nowého zákona IV. 1279. a.
4. O z mrtwých wstání Krista IV. 1279. b.
5. Wýklad na Agnus Dei IV. 1504.
6. Přerokošná zahrádka etc. (od M. Linharta Jakobi; přelož.) IV. 1816.

de Luck, Štěpán. — Slowák; kazatel w Iwančině w Uhřích 1780.

1. Spolusebrání některých mrawných wěcí VI. 1285.
2. Gruntowní učení o člancích wíry VI. 1752.

Ludowici. —

W Hlasateli VI. 539.

Ludwík, Josef Myslimír Anton. — Narozen 22. Dub. 1796 w Dolanech blíž Jaroměře; stal se knězem 24. Srp. 1819, duchowní správce we Studnici od r. 1833.

1. Wěrná ryzka VI. 827. a.
2. Romulus (od Lafontaine) VI. 827. b.
3. Chimanyho utěsenky VI. 1319.

W časopisech: Rozličnosti VI. 8. n. — Pautník 150. h. — Wěmec 521. — Rozmanitosti 993. c. 1008. b. — Kwěty 150. f. 993. m. 1549. — Pautník 1008. l. — Časop. mus. 1036. c. 1067. i. — Krok 1084. e. — Čechoslaw 496. i. 1162. d. — Přítel Mládeže 1260.

Lukáš, bratr. — Pražský bakalář. Starší jednoty bratrské. Roku 1504 s Wawřincem

Krasonickým postaven od pánů svých do Prahy k rozmlauvání o wífe s mistry Pražskými. Wypowědn z Prahy, prošel Řecko, Wlachy a Francauzsko. Umřel r. 1527 w stáři okolo 70 let.

1. Odpowěd na spis Kurandy o swátosti páně III. 709.
2. Spis o panně Marii III. 729. a.
3. O spasení všech obecném III. 726. b.
4. Psaní o přísaze III. 729. a.
5. Psaní bratřím Turnowským o smrti bratra Jana Klenowského III. 729. b.
6. Psaní panu Kawkowi III. 729. c.
7. Psaní mistru Hawlowi III. 736.
8. Psaní od bratřiu na otázku: Proč ti, jenž naděje hledají, řídci jí požívají III. 737.
9. Ubírajícího se do Prahy psaní k bratřím Bolelawským III. 743. a.
10. Psaní na otázku, proč se syn boží etc. wtělil III. 743. b.
11. Spis o požívání těla a krwe p. J. Krista III. 761. a.
12. Psaní bratru Benešowi Baworynskému III. 761. b.
13. Spis o obnovení církwe III. 761. c.
14. List starším jednoty III. 761. d.
15. List o naději III. 761. e.
16. Odpowěd na spis proti bratřím III. 772.
17. Počet wíry III. 776. a.
18. List ke sboru z wězení III. 776. b.
19. Odpowěd na spis Zaubka ze Zdětín III. 776. c.
20. Spis o šesti přičinách bludu III. 796.
21. Odpowěd na spis Kalencůw III. 824. a.
22. Wýklad na zjewení sw. Jana III. 824. a.
23. Wýklad na 6. kapitolu sw. Jana III. 824. a.
24. Wýklad na knihu žaltář III. 824. c.
25. O dowěrnosti III. 893. a.
26. Zpráwa člowěku wěrnému pracujícímu k smrti III. 893. b.

Lukawec, Jan.

Kronika Tábořská III. 165.

Lukeš, František Bohuslaw. — Narozen 6. Čw. 1809 w Jestřebí; stal se knězem 25. Čwc. 1833; kooperator w Harassdorfě w Bydžowsku; byl zámeckým proboštem w Saynu nad Rýnem, pak wychowatelem w Praze.

1. Malý wěneček VI. 890.
 2. Šlechtný mstitel (dle Chimaniho) VI. 1208.
 3. Krátké poučení o přísaze VI. 1210.
 4. Den veliký se blíží, aneb příprawa maličkých k sw. přijímání (dle Junga) VI. 1367.
 5. Šlechtná Julie VI. 1374.
 6. Krátký zeměpis VI. 1380.
- W Příteli Mládeže VI. 1260.

Lupáč, Martin z Chrudimě. — Zwolen od stawů pod obojí r. 1435 za suffragana arcibiskupa Pražského.

1. List, jimž wznává wíru swau o swátosti oltární III. 629.
2. Traktát proti lučísti pekelnému III. 638.
3. List proti kropáči III. 688.

Lupius, Křištof. — Narozen w Praze 1635; Jesuita; procurator provincie, missionář a zpowědník na sw. Hoře; umřel 1680.

1. Drexelia: Theatrum aneb diwadlo božího řízení (z lat. přel.) V. 817.

2. Lancicia: Pobožný a swatý žiwot Marie Bonaventury (z lat. přelož.) V. 1287.

z Lužnice, Matěj. — 1541.

O porážce, která se stala u Budína IV. 294.

Lužský, Melichar. — Farář w Cethorazích (?) 1604.

Kázání při pohřbu rytíře Jindřicha K. Wencelika z Wrchowiš IV. 1678.

Lwowický, Cyprian z Lwovic. — Narozen w Králowě Hradci; wýtečný hwězdář. Umřel w Dillingen w Baworích při dwofe falckrabí Kazimíra r. 1573 25 Kwětna. Pranostika IV. 755.

Lykaon, Pawel Kostelecký; 1615.

Padesatero duchowní přemýšlowání IV. 1905.

Lykiška, Hanuš. — 1845;

Bílá paní VI. 607.

Lyknowský, Jiří. — Český bratr.

Piseň w kancionale III. 48.

Lynk, Matěj. — Farář u swat. Wojtěcha w Praze 1730—1734.

1. W tisíci létech dvojí česká sláwa etc. V. 964. a.
2. Sedlo tajné a právě swaté spícího Miroslawa etc. V. 964. b.

Lýsek, Jar. — 1841.

We Kwětech VI. 1076. g.

Macan, Jakub Rafael. — Narozen 25. Řijna 1794 w Radnicích; stal se knězem 15. Srp. 1819; kaplan w Mirošowě, pak farář we Slabci; děkan w Čelakowicích; umřel roku 1849.

1. Přijemné wečery VI. 1312.
2. Ježíš Kristus we 14 nedělních kázání za příklad ctnosti wystawený VI. 1949.
3. Rukowět chrámowých pobožností VI. 2138. 2275.
4. Rukowět pobožného křesťana VI. 2444.

Macer, Bartoloměj z Letošic; 1598.

Historia o Tamrlanowi (z lat. přel.) IV. 366.

Mačiai, Alexander. — Slovák; 1718.

Chleby prwotín V. 869.

Made. —

(Piseň jedna w kancionalu III. 48.)

Maget, Karel. — Narozen w Tišnowicích na Morawě 1683. Jesuita; rektor a mistr nowicůw; umřel w Chomutowě 1746.

1. Křesťanské učení starých Římských katolických křesťanů V. 763.
2. Žiwot sw. Jana Nepomuckého V. 1321.
3. Duchowní cwičení sw. otce Ignacia z Lojoly (přel.) V. 1444.
4. Snopů jedenáctero Josefowi se klanějících (přel.) V. 1613.

Magoldský, Šimon; 1804.

Weselá nábožnost etc. VI. 228.

Mácha, Karel Hynek. — Narozen 15. Listop. 1810 w Praze. Nadějný básník. Umřel co praktikant při krajském úřadě w Litoměřicích, r. 1838.

1. České besedy (příspěwek) VI. 340.
2. Spisy sebrané VI. 349.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěneč 521.

Macháček, Simeon Karel. — Narozen w

- Praze 1799 w Prósinci; professor hum. w Jičíně. Umřel w Praze 1846, 2. Řijna.
1. Böhmische Chrestomathie für Deutsche VI. 135. g.
 2. Krasořečník VI. 297.
 3. Hlasy vlastenců k 1. Břez. 1832 (příspěvek) VI. 313. 469.
 4. Hlasy vlastenců r. 1835. (příspěvek) VI. 318.
 5. Hlasy věrných Čechů (příspěvek) VI. 319.
 6. Drobné básně VI. 351.
 7. Zpěvy české při pianoforte obětované hrab. Wratislaw. VI. 508. a.
 8. Zpěvy české etc. obětované panně Polcowé VI. 508. b.
 9. Góthowa Iphigenia (přelož.) VI. 649. a.
 10. Rodina šweycarská (dle Castelli) VI. 649. b.
 11. Wodař (z Bouillyho) VI. 649. c.
 12. Don Juan (přelož.) VI. 649. d.
 13. Lazebník Sevillský VI. 649. e.
 14. Ženichové VI. 649. f.
 15. Zkauška věrnosti (dle Lafontaine) VI. 649. g.
 16. Othello VI. 649. h.
 17. Newolníci (dle Raupacha) VI. 649. i.
 18. Panna Orleanská, od Sillera (přel.) VI. 649. k.
 19. Záviše VI. 649. l.
 20. Nowé divadelní hry VI. 649. m.
 21. (Jiných překladů více w rukopise) VI. 649. a—h.
 22. O básnictví (z Horáce; přelož.) VI. 922. a.
 23. M. Tullia Cicerona čtvero řečí proti Catilinowi (přelož.) VI. 922. b.
 24. Julius Caesar (přel.) VI. 922. c.
 25. Jarošín a Swatawa VI. 1337.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. 932. f. — Wěcla 496. m. — Čechoslaw 559. c.
- Machek, Alois Daniel.** — Školní pomocník 1829.
Česká abeceda w 26 obrazích VI. 19.
W časopisech: Kwěty VI. 1140. o. 1588. d.
- Macher, And;** 1749.
Zlatá pokladnička dítek božích V. 1508.
- Majobr, M.** — Professor grammatikalní w Praze. Umřel 1812.
1. Chwalozpěw na Suwarowa VI. 389.
 2. Čarodějná citara (přelož.) VI. 622. a.
 3. Picichy VI. 622. b.
 4. Tlachač VI. 622. c.
- Makarius, wiz z Meršelic.**
- Makeš, Jan.** — Narozen 16. Března 1786 w Králově Hradci; kaplan w Kopidlně, pak farář we Slatinách, w Ostružně.
Beichla: Prawidla k počítání z hlavy (přelož.) VI. 1393.
W Příteli mládeže VI. 1874.
- Makowinus, Vincentius;** 1579.
Dialogi pueriles etc. Rozmlauwání dětinská IV. 23.
- Makowský, Jan z Makowé;** 1575.
1. Pranostika IV. 765.
 2. Sw. Augustina Enchiridion (přel.) IV. 1755.
- Malec, J. Alex.;** 1730.
Podiwné pozdwižení etc. sw. Jana Nepomuckého V. 959.
- Malý, Benjamin z Tulechowa;** 1588.
Píseň člowěka k spatřování dobrodiní božských etc. probuzující IV. 96.

- Malý, Jiřík, jinak Swoboda.** — Saused Nowého města Prazského 1619.
O slawném a radostném wzkříšení páně IV. 1458.
- Malý, Jakub Budislaw.** — Narozen 4. Srpna 1811. w Praze; nawštěwowal nejprwě školu farní u sw. Ducha (1817), potom normální Teynskau až do r. 1821; gymnasium dílem na Starém městě, dílem u Piaristů Nowoměstských w Praze. Roku 1829 wstaužil do filosofie, roku 1831 do práw, kteréž r. 1835 absolwowal. K auřadu žádnému nepřistaužil, oddal se zcela wzdělawání literatury české.
1. Krátká mluwnice česká VI. 95.
 2. Hlasy vlastenců 1. Března 1832 (příspěvek) VI. 313.
 3. Hlasy vlastenců 4. Řijna 1835 (příspěvek) VI. 318.
 4. Shakespeara: Othello (přelož.) VI. 683.
 5. Dennice (redigowal) VI. 758.
 6. Biblioteka zábawného čtení (redig.) VI. 853. a. b.
 7. Sebrané báchorky a powěsti VI. 853. c.
 8. Prostonárodní dějepis české země VI. 985.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 179. a. 1008. d. 1140. f. 1173. a. 1488. b. 1588. a. — Kwěty 496. k. 1272. c. — Wěcla 496. m. 559. h. 913. d. 1076. d. — Jindy a nyní 993. i.
- Manetinský, Viktorin Adam.** — Kněz; 1617.
Památká pohřební paní Bohunky Skalské IV. 200.
- Marada, Bartoloměj.** — Farář; 1744.
Politicus aneb zběhlý a učený člowěk a Idiota V. 792.
- Marech (?)**
Emilia Galotti (od Lessinga přelož.) VI. 707.
- Marek, Antonín (Bolemír Izborský).** — Narozen w Turnowě 11. Září 1785. Stal se knězem 30. Srpna 1808; děkan čestný a farář w Libuni, biskupský wikář okresu Turnowského, školní dozorce; konsistorialní radda.
1. Radowání Libunské církwe (při nawštíwění od arcibiskupa) VI. 407. a.
 2. K jmeninám biskupa Hurdálka VI. 407. b.
 3. Uwítání biskupa Hurdálka VI. 407. c.
 4. Píseň k dosednutí na biskupskau stolicu Jos. Fr. Hurdálka VI. 407. d.
 5. Hlasy vlastenců r. 1832 (Příspěvek) VI. 469.
 6. Omylowé, dle Shakespeara VI. 650.
 7. Diwadlo z ochoty (přel.) VI. 834.
 8. Logika VI. 1171. a.
 9. Základní filosofie. Logika. Metafysika 1171. b.
 10. Šestero kázání postních VI. 1955.
- W časopisech: Krok VI. 150. e. 932. e. — Rozmanitosti 275. a. — Časopis mus. 913. f. 1008. d. 1076. b. — Wídenské listy 932. b. 1220. a. Jindy a nyní 1008. g. 1076. e.
- Marek, Jan Jindřich (Jan z Hwězdy).** — Farář.
1. Básně VI. 301.
 2. Hlasy věrných Čechů r. 1835 (příspěvek) VI. 319.
 3. Hlasy duchowenstwa r. 1836 (příspěvek) VI. 320.

4. Hlasové duchovenstva k dosednutí na arcib. stoliči Aloysia Josefa Šrenka VI. 326.
5. Konwalinky VI. 824. a.
6. Zábavné spisy (Jarohněv z Hrádku. Mastičkář. Známosti z průjezdu. Drobné povídky) VI. 824. b.
7. O důstojenství kněžském VI. 2059.
- W časopisech:** Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. — Časop. mus. 496. h. 559. d. 1067. i. — Kwěty 496. k. 559. g. 570. d. 597. k. 913. c. 1140. o. — Wěneček 521. — Čechoslaw 559. c. 564. b. — Wlastimil 559. f. — Dennice 600. f.
- Marchal, Jan.** — Narozen we Welešíně dne 9. Listopadu r. 1797. Odbyl studia gymnasiální, filosofická i bohoslovecká v Budějovicích. Roku 1820 w srpnu byw na jáhenství posvěcen, přísluhoval w rodišti swém při kostele sw. Wáclawa až do 20. Listop. téhož roku, kteréhožto dne jsa 23 roků stár, za presbytera ordinován jest. Obržew dosazení na uprázdňené teház nadační kaplanské místo we Welešíně pobyl tam až do 23. Čerwna r. 1828, od kteréhožto času wede spráwu osady Řimovské.
- Pane zůstaň s námi, dle Bluma (přel.) VI. 2266.
- Marchio, Wit Kamenický;** 1620.
- Čtwerý wyklad na modlitbu páně VI. 1547.
- Marie.**
- We Wěle VI. 8. m. 1220. c.
- Marie, Antonie.** (Josefa Pedál). — Narozena na Wyšehradě 18. Února 1781; klášterní panna řádu sw. Alžběty w Praze; umřela 4. Března 1831.
1. Serafka VI. 833. a.
 2. Myrřowý wěneček VI. 833. b.
 3. Keř rozmarinový VI. 833. c.
 4. Žiwot sw. Alžběty VI. 2176.
 5. Chlebowé poswátní VI. 2333.
- W časopisech:** Wěneček VI. 521. — Časopis mus. 570. b. 1067. i.
- Markowic, Matěj.** — Kněz ewang. Sarwašský. Narozen 1707. Umřel 1762.
1. Jelen dychtící po tekaucích wodách, aneb swatý očenáš V. 142.
 2. Historia církewní starého i nového zákona V. 169.
 3. Piseň o chwále stawu sedláckého V. 202.
 4. Kratičká historia králowství uherského V. 219.
 5. Wypsání stolic králowství uherského V. 223.
 6. O potřebě nawštěwování domů V. 1119.
 7. Slaup obnivy křesťanské Israelity na cestách prowážející V. 1652.
- Markowic, Matěj (mladší).** — Syn předešlého. Kazatel cirkwe ewangelické w Praze; umřel 1793.
1. Newinný odpadlec VI. 1765. a.
 2. Notae ad innocentem apostatam VI. 1765. b.
 3. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem VI. 1765. c.
 4. Katolická odpověď na bezpráwné nařikání tak nazwaného newinného odpadce VI. 1765. d.
 5. Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem s nowým poznamenáním VI. 1765. e.
6. Kázání na epistolu w neděli druhau po třech králích VI. 1995.
- Maróthy, Jan z Maškowa.** — Slowák. Kwěty VI. 496. k. — Plody 599. p.
- Marssofer Ondřej.** — Kněz 1822.
- Řeči duchowní VI. 1939.
- Martin.** — Farář u sw. Jindřicha w Praze; 1522.
1. Náprawa listu a spisu Mik. Konáče z Hodiškowa III. 786. a.
 2. Knižka proti poctě swatých III. 786. b.
- Martinec, Antonín.** — Jesuita 1708.
- Pawla Praxla: Snadný a bezpečný způsob, nimžto se čistotné duše bohu získati mohou (přel.) V. 1462.
- Martini, Jan Mauric.** — Farář Bělský; 1706.
- Jádro naučení křesťanského V. 755.
- Martini, Daniel.** — Kazatel w Báňské Bystrici 1805. Studował w Prešpurce a w Jeně.
- Smrt a wěčnost VI. 1971. 2273.
- Martinides, Wáclaw Turnowský.** — Farář w Hradišti nad Jizerau; 1586.
- O stawu manželském IV. 1320.
- Martinides, Bartoloměj Pražský.** — Kněz 1613; co wystěhowanec po bitwě Bělohorské, wrátil se r. 1631 na čas do vlasti při wpádu saském.
- Kázání při pohřbu dcer Jakuba Tichého IV. 1691.
- Martinides, Wojtěch.** — Slezák Raudenský. Narozen 1606. Jesuita; professor hum. 6 let; missionář 14 let; předstawený některých kollejí, Opawské dwakrát.
- Uzda duchowní V. 1428.
- Martinowský, Lukáš.** — Mistr; 1581.
- Křesťanských pobožných panen wěneček poctivosti IV. 685.
- Martinowský, Bartoloměj.** — Kněz; 1636.
- Nowé léto V. 717.
- Martinowský, J. P.**
1. Patero zpěwů čtwerohlasných VI. 518. a.
 2. Šestero zpěwů jednolitých VI. 518. b.
 3. (Swazecěk písní a quartet) VI. 518. c.
 4. Nápěwy písní národních w Čechách VI. 518. d.
- Martinský, Viktorin Adam.** — Farář we Slušticiích 1614.
- Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1704.
- Marxius, Jan Horažďowský.** — Farář w Kosowěhoře 1614 — 1616; co wystěhowanec po bitwě Bělohorské, wrátil se na čas do vlasti při wpádu saském r. 1631.
1. Písně na každý den w týhodni IV. 137. 1984.
 2. Summa biblí wě weršich IV. 162.
- Mas, Cyr.** — 1843.
- We Wěle VI. 496. m.
- Masch, A.** — 1839.
- Polyglotton medicum VI. 123.
- Masnicus, Daniel.** — Syn Mikuláše z Bodic Liptáka a bratr Matěje († 1651).
- (Dwě písně w Citaře Tranowského V. 86. a w Kleycha Kancionalu Žitawském V. 112.)

Masnicus, Tobiáš. — 1696.

1. Zpráva písma slowenského VI. 16.
2. Wywolená boží winice obnowená VI. 386.

Mašek, Fr.

Příběhy a obrazy z cizích dílů světa VI. 877.
W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1162. i.
1446. b. — Wlastimil 1473. s.

**Matěj, paustewník. — Rodem od Žatce; ko-
žešník; byw 5 neb 6 let na paušti, přišel
r. 1519 do Prahy, a kázal po hospodách,
ostrowech a břehách, nejsa knězem, a chwále
učení Martina Luthera. Návodem Hawla Ca-
hery zajat r. 1525 dne 18. Března, propu-
štěn r. 1526 24. Řijna, však wypowěden
z Prahy.**

1. Napomenutí Pražanům III. 779.
2. Spis administratoru mistru Hawlowi III. 806. a.
3. List ze žaláře bratru Wawřinci III. 806. b.

Matěj, děkan Nimburský.

Kázání Příd. 71.

Matějka, Jan. — Častolowský auředník; 1615.

Píseň nowá pánům bratřím z Opprsdorfu k po-
těšení jich při smrti otce jejich Fridricha IV.
199.

Matějka, Josef. — Kaplan Šaščínský (?) 1843.

1. Pěkné wypsání žiwota dobrého a rozšafného
sedláka Wendelina VI. 1181.
2. Pautník Mariánský VI. 2155.
W Příteli Mládeže VI. 1260.

**Matějka, František. — Kněz a učitel mrawné
i pastýřské theologie, potom farář w Holí-
cích 1817.**

Žiwé swětlo prawdy oswěcující každého člo-
wěka VI. 1820.

**Matěka, (wlastně Matějka) Matěj Dominik. —
Radní w Bydžowě; umřel 1824.**

Ctnost wede k prawému štěstí VI. 723.

Matheides, Norbert ze Závětic; 1738.

Gerarda Petschachera: Blahoslavená panna Cel-
lenská (z lat. přel.) V. 1223.

Mathiades, Pawel Hradecký; 1593.

Artikulowé, podlé kterýchž nawštětowány etc.
býwají církwe w Sasích IV. 557. 1742.

**Mathiades, Wácslaw Brodecký. — Farář
Starobydžowský; 1611.**

1. Starý i nowý zákon (wydal) IV. 1168.
2. Pobožný spis o slavné a předústojné wečeři
páně IV. 1401.
3. Kázání na odchodné IV. 1636.

**Mathiades, Jan Jiří Račinský. — Farář w
Turnowě.**

Spis o wečeři páně IV. 1400.

Mathias, Bohuslaw. — Bedell akademie; 1619.
Píseň dvě modlitební IV. 150.

Mauchs, Michal.

Zbroj duše. Příd. 73.

Maurenin, Tobiáš Litomyšlský; 1593.

1. Wěk člowěka IV. 232. a.
2. Historie kratochwilná o jednom sedlském pa-
cholku a o poběhlém Židu IV. 232. a.
3. Wystupný syn IV. 232. c.
4. Zrcadlo dwau boháčů IV. 698.
5. Chiromantia IV. 800.
6. Wýkladowé na ewangelium sw. Jana IV. 1519.

7. Polyk. Layzera: Wyswětení křesťanského ka-
techismu (z něm. přel.) IV. 1623.

8. Martina Mollera: Manuale de preparatione ad
mortem (přel.) IV. 1883.

9. Martina Mollera: Meditationes sanctorum pa-
trum (z něm. přel.) IV. 1965. a.

10. Sedm částek modliteb těchto etc. IV. 1965. b.

Mauricius. — Præmonstrát w Morawě.

(Dvě operetty w Muze Morawské) V. 250.

**Maximilianus, Antonius a Jesu. Řádu sw.
Augustina bosáků; 1723.**

1. Pět Davidových kamenů etc. V. 1479.

2. Růže bílé čerwená V. 1593.

Mayer, Wácslaw Josef. — 1793.

Padesátiletý rychtářský auřad VI. 1047.

z Mayerbachu, Jan Hyn.; 1749.

Podstatné wyšetření příčin etc. při wšeoobecném
pádu howězího dobytky V. 594.

**Mazač, Josef WI. — Učitel w krajské hlavní
škole w Pardubicích.**

Saustawní nawedení ku krasopisu VI. 1174.

Mazur.

We Kwětech VI. 1036. i.

Medlín, Jan. — Narozen 13. Kwětna 1759

w Radomyšli; kaplan w Lobenawě; farář w
dolním Sliwně; kanovník kapituly Pražské;
umřel 16. Února 1837.

1. Postilla VI. 1905.

2. Žiwot p. Krista a swatých učedníků jeho VI.
2161.

**Megander, Kristof. — Kazatel ewangelický
w Postoloprtech; 1620.**

1. Kázání pohřební nad p. Polixenau Šternber-
kowau IV. 1726.

2. Matiaše Hoe: Ewangelická ruční knížka (přel.)
V. 695.

Mejstřík, Josef. — Narozen 22. Čerwence

1765 w Kopidlně. Stal se knězem 18. Pro-
sinc 1790; děkan, notář biskupský a se-
kretář vikariátu we Swětlé w Časlawsku.
Wstaulpí do pensí.

Josefa Hubera: Isidor sedlák Lhotský (přelož.)
VI. 819.

Melantrich, Jiří z Aventinu. (Rožďalowský).

— Narozen w Rožďalowicích 1511; městěnin,
radní a knihtlačitel w Praze; umřel 19. Li-
stopadu 1580.

1. Katechismus Urbana Rhegia (z lat. přel.) IV.
1253.

2. Urbana Rhegia: Rozmlauwání s Annau man-
želkau jeho etc. (přel.) IV. 1493.

3. Studnice žiwota IV. 1806.

4. Lékařství duše IV. 1806.

**Melcer, Ludwik. — Narozen na Ostré; kazatel
w Kereštuře, Garamsegu.**

1. Maďarská praktická mluwnice VI. 116.

2. Řeči, píseň a básně k swěcení milostiwého
léta církwe Pešťansko-Budinské (příspěwek)
VI. 327. 2065

3. Že i wzdělaní lidé chrám páně nawštětowati
mají VI. 2060.

W časopisech. Hronka VI. 151. l.

Melcer, Karel. — Farář Rabšanský; 1803.

Cesta k nebi VI. 1809: 2229.

Melezínek, Wáclaw. — Pernikář; 1787.

1. Dar nového léta VI. 366. a.
2. Dar z lásky všem jazyka českého příznivcům VI. 366. b.

Melichar, Wereš; 1616.

Památka poslední služby, t. j. kázání při pohřbu paní Kateřiny Topinkové IV. 1718.

Melichar, Josef.

We Kwětech VI. 496. k. 597. k. — Wčela 496. m.

Melikius, Samuel. — Superintendent; 1612.

Katechismus D. M. Luthera IV. 1406.

Melissaeus, Jakub Krtický. — Děkan w

Kutnéhoře. Poskytl Weleslawinowi mnohá jména hornická. Umřel 1599.

Kázání při pohřbu těl lidí ztopených r. 1598 na Horách Kutných IV. 1604.

Mělnický, Martin. — Farář u sw. Mikuláše

na Malé straně w Praze; od r. 1569 děkan u sw. Apollináře; administrator strany pod obojí od r. 1568 až 1572.

Psaní k p. Wáclawu Čejkowi IV. 1299.

Mencel Josef Branislaw. — Narozen r. 1815

2. Října w Hořowich. W mládí nawštěwoval tamější obecnou školu a připravowal se k učitelskému stawu; newida ale žádné pro budoucnost wyhlídky, začal se r. 1829 učiti klempířskému řemeslu. Od r. 1832 cestowal po Čechách, Morawě, Slezsku, Rakausku, Uhersku a Slowensku; hleděl sobě we všech hlavnějších městech průmyslných wědomostí dle největší možnosti oswojiti. R. 1839 wrátil se zpět do wlasti; i osadil a stal se mistrem klempířským w Karlině, kdež založil r. 1843 14. Ledna průmyslní a poučující knihownu a čtenářskou jednotu. R. 1848 13. Dubna zvolen za setníka Karlínské národní obrany u 4. setniny. Na 16. Dubna swolána jednotou čtenářskou dle jeho návrhu celá obec, které předložil návrhy k opravení obecního zřízení a všech hlavnějších záležitostí a wolení wyboru. Wolen jsa od obce co člen do wyboru, a od wyboru za swého předsedu, zastáwal úřad ten po celý čas trwání wyboru až do swatodušních událostí. Dne 18. Dubna zvolen co člen do národního wyboru, 7. Kwětna za člena správní rady národní obrany w Karlině, při slowanském sjezdu co člen a setník Karlínského zboru „Swornost“ účastným byl.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1076. g. — Wčela 496. m. 1076. d.

Mensingr, K. — Polní kněz.

Stručně popsání hlavního chrámu w Miláně VI. 1028.

W Časopise Mus. VI. 1588. a.

Menší, Fr. — 1744.

Wěhky sw. Jan Nepomucký V. 1012.

Menšík, Jakub z Menšteina, na Mokropsech a Wonoklasech. — Stawu rytířského; místosudí králowství českého 1600.

O mezích, hranicích, saudu a rozepři mezní etc. IV. 937.

Merklas, W. — Narozen w Praze 1809; rytec.

1. Atlas starého swěta VI. 1155.
2. Atlas ku přírodnímu zeměpisu VI. 1156.
3. Malý zeměpisný atlas VI. 1157.
4. Atlas zeměpisný VI. 1158.
5. Malý příruční atlas VI. 1159.

z Meršelic, Josef Makarius. — Doktor 1621.

1. Prawdiwé zdání IV. 1466.
2. Rozmlauwání o kostelních obrazích V. 677.

Merunka. — Herec, 1793.

Klara z Wysokého Dubu (přel.) VI. 624.

Mezlecký, J. Wáclaw; 1710—1738.

1. Winšowaný auplněk měsíce w temnostech noci nebezpečný hršíníkům V. 910. a.
2. Thymíama pietatis Pii V. V. 910. b.
3. Lucerna ardens et lucens V. 910. c.

Mezřický, Jan Thadaeus. — Farář w Hradišti nad Jizerau.

1. Wyswělení o stawu manželském IV. 702.
2. Pohřební promluwení při pohřbu p. Adama Slawaty z Chlumu IV. 1720. a.
3. Kázání některá pohřební IV. 1720. b.

Mezřický, Viktorin; 1629.

Matiáše Hoc: Zdání, kterak se mají chowati ti, jimž se poraučí, aby učení papeženské přijali (přelož.) V. 372.

Mezřický, Jabin; 1658.

Honor exequialis, aneb kázání pohřební při pohřbu kněze Jana Efrona Hranického V. 1079.

Mička, Josef Hynek. — Filosofie a mediciny doktor 1732.

Uzdravující studničný pramen král. města Hradiště hory Tábor V. 556.

Michal, bratr.

1. Psaní o dowěrnosti III. 728. a.
2. Odpowěd na jisté artikule III. 728. b.

Michal; 1843.

We Wčele VI. 496. m.

Michalec, Martin. — Starší českých bratří.

Umřel 1547.

O wečeři páně, kázání IV. 1245.

Michálko, Pawel. — Slowák; učitel při církwi ewangelické Pilišské; 1803.

1. Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodlivosti powěry VI. 1188.
2. Fyzika VI. 1480.
3. Spůsob pytlání a oddawání mladých newěst VI. 2134.

Michalowič, Matauš.

Swětlonoš český V. 18.

Michalowič, S. L.

We Kwětech VI. 496. k.

Michl, J. Justin. — Narozen w Poličce dne

10. Září l. 1810. Gymnasium studowal w Litomyšli a Mor. Třebowé, filosofii zase w Litomyšli do l. 1830. Dne 4. Října 1830 wstoupil w Lipniku na Mor. w řád piaristický, a 12. Pros. 1841 w Praze byl poswěcen na kněžství, studowaw theologii w Budějowicích a w Praze. Učitelem národním na školách hlavních byl od l. 1834—1849 w

- Berauně, Praze, Slaném, Budějovicích, Mikulowě a Rychnowě. Léta 1845 a 1850 pro zdraví meškál w otčině své Poličce.
1. Saustawa jazyka českého VI. 53.
 2. Auplný literaturní letopis VI. 1134.
 3. Slowo o českých věcnicech VI. 1135.
 4. Prawidla k počítání z hlavy VI. 1400.
- W časopisech: Jindy a nyní VI. 588. l. — Wčela 599. h. — Grabschriften von Stiebel 599. u. — Kwěty 1036. i. 1140. o. — Časop. mus. 1588. a.
- Michna, Adam z Otradowic.** — Z Jindřichowa Hradce; 1661.
1. Česká Mariánská musika V. 91. a.
 2. Swatoroční muzika V. 91. b.
- Mika, Josef.** — Praelat Doxanský 1727. Norbertinské sedmistwo V. 944.
- Mikeš, M. doktor w lékařství; 1831.**
Naučné přednášení, jak se na cholera nemocný ošetřowati má VI. 1621.
- Mikiska, J.** — 1842.
We Kwětech VI. 1076. g.
- Mikšiček, Matěj.** — Narozen w Dačicích w Jihlawsku; studował w Litomyšli; mládenec kupecký w Brně.
1. Sbírka powěstí morawských a slezských VI. 878. a.
 2. Národní báchorky VI. 878. b.
 3. Domáci přítel. (Redigował spolu s Ohéralem) VI. 1437.
- Mikšowic, Pawel.** — Saused Launský. Umřel 10. Února 1632.
Kronika města Laun V. 301.
- Mikuláš, bratr; 1540.**
1. Piseň: Chwaltež pána boha IV. 88.
 2. Hádání s knězem Římským IV. 1277.
- Milde, Heinrich; 1735, 1736.**
1. M. Lutera katechismus menší V. 782. a.
 2. Navčení o počátku křesťanského žiwota V. 782. b.
 3. Krátký wýtah učení křesťanského V. 782. c.
- Milec, Jiří.** — Slowák; ewang. kazatel w Bečkowě w Trenčanské stolici. Umřel 1805. Nowý zákon VI. 1716.
- Milič, Jan.** — Kanownik Pražský; cestował w létech 1360—1362 s císařem Karlem IV. jakožto jeho podkancléf; r. 1363 odřekl se všech swých důstojenství, a počal kázati w Praze. Žalován od protivníků swých z kněžstwa, cestował dwakrát ke dworu papežskému do Říma (1367) a do Avignona (1374), kdež zemřel (1374, 29. Čw.). Předchůdce Husůw w horlení o opravu církwe.
1. Postilla II. 130.
 2. Kničky o zarmúceních welikých církwe swaté II. 162.
- Milesius, Eliáš Rejšický.**
Modlitby Příd. 75.
- Milinský, Matěj.** — Úředník panství Teplického; 1619.
Modlitby pobožné a křesťanské IV. 1995.
- Militecký; 1564.**
Zpráva o bratřích z Pecinowa IV. 542.
- Millauer, Maximilian.** — Narozen 17. Prosince 1784 w Budějovicích; kněz řádu cisterockého we Wyšebrodě; profesor theologie pastorální w Praze; rektor university 1833. W Dobroslawu VI. 1084. a. — Časopis pro kat. duchowenstwo VI. 1125. c.
- Miller, wiz Moller.**
- Milochowský, Jan; 1678.**
Ornamentum magistratus politici V. 496.
- Minický.** —
We Kwětech VI. 496. k. 1272. c.
- Mirinský, Wáclaw.** — Kněz; 1522.
Písne ze starého i nowého zákona III. 43.
- Mirkowský, Jiřík; 1610.**
Cesta sw. patriarchy Jakuba do Betel IV. 1471.
- Mirowslaw.**
We Wčele VI. 496. m. 559. h. 913. d.
- Miroš, Jan.** — Farář u sw. Kříže w Praze; 1513.
1. Dítky pokřtěné mají býti k stolu páně připuštěny III. 769. 780.
 2. Míra nesmírného poslušenství papežského III. 780.
- Mirotický, Jan.** — Rodem z Čech; w Kroměříži přes 30 let osedlý; 1579.
1. O začátku panování tureckého (z lat. přel.) IV. 307.
 2. Jana Aubana: Obyčeje, práwa, řády etc. všech národů (z lat. přel.) IV. 646.
- Misinger, Joachim.**
Modlitby Příd. 76.
- Mitis, J. 1568.**
Historia etc. o žalostiwém dobytí Sygethu od Solimana IV. 306.
- Mitis, Augustin.** — Kněz w Mlazowicích; 1619.
Kázání o powětrí l. 1619 na den sw. Jana Křitele IV. 1653.
- Mitterbacher, Ludwík; 1823.**
Wynaučení o marušových stromů a hedbávních čerwiků chowání VI. 1557.
- Mizera, Ondřej.** — Český bratr; tiskař w Dobrowici; 1616.
Lóbrina Daniele: Pohádky duchowní (z něm. přel.) IV. 1438.
- Mizius, Wojtěch z Freiberku; 1616.**
Kalendář IV. 784.
- z Mladeňowic, Petr.** — Stal se bakalářem swob. umění r. 1409. Roku 1414, jsa písařem u p. Wáclawa z Leštna, prowodil s ním Husa do Kostnice. Roku 1416 stal se mistrem; byl děkanem fakulty filosof. r. 1426, r. 1441, rektorem 1438. W bauři proti Sigmondowi Korybutowi r. 1427 vyháněn byl z Prahy zároveň s m. Křišťanem, jehož byl třídníkem u sw. Michala na Starém městě Pražském; po smrti Křišťana r. 1439 uведен na jeho místo za faráře. Roku 1447 byl w poselství od země do Říma o potvrzení kompaktat.
Spis o utrpení M. Jana Husa III. 156.
- Mladota, Adam Ignac, ze Solopisk.** — Ka-

- nowník Pražský, děkan sw. Apollinariše na Nowém městě; protonotář papežský 1691.
1. Humilitas exaltata. Poníženost wyzdwižená etc. V. 897.
 2. Vale aneb poslední žehnáni etc. p. Kateřiny Anny z Řičan V. 1083.
- Mleynek, Jan.** — Nowojičínský; 1615.
Walentina Beglera: O životu wěčném a o pekle rozjímání (z něm. přelož.) IV. 1906.
- Mlynar, Eliáš.** — Slowák; měšťan Kežmar-
ský.
1. Písniční knížečka V. 106.
2. Duchovní života studnice etc. V. 1597.
- Moc, Jan.** — 1727.
Kázání bratrské V. 872.
- Modestinus, Ondřej.** — Narozen w Králově
Hradci 1558. Jesuita; prowodiw Antonina
Possewina do Moskwy, několikrát před we-
líkým knížetem Basilem česky kázal. Byl
kazatelem w Olomauci, w Praze u sw. Sal-
vatora. Umřel 1601.
1. Cesta Moskwanská IV. 655.
2. Jakuba Wolfganga Wujka z Wagrowce: Po-
stilla (z polského přelož.) IV. 1556.
- Mojžíšowic, Jan.** — Slowák; učitel w Iwan-
čicích; kazatel w Příboči 1804.
1. Praktické poučení o dětelině VI. 1532.
2. Wšeobecná zpráva bésnosti (z něm. přel.)
VI. 1660.
3. Moc boží nad životem i smrtí mocnářů při
památkě smrti Františka I. VI. 2057.
- Molitoris, Laurentius.** — Děkan Žatecký;
narozen w Litomyšli 1622; umřel 13. Řijna
1670.
Kázání při pohřbu newinného mládence Jarolima,
p. Jiřího Poka synáčka VI. 1080.
- Moller, (Miller) M. Albin ze Straupic.** — W
Lužici 1605;
Kalendáře IV. 778. d. 779. e. d. 782.
- Moller, Jakub.** — Senator w Austi nad Labem
1597.
Zikmunda Suevia: Zrcadlo zatvrzeného swěta (z
něm. přelož.) IV. 1860. 1862.
- Mollerian, Wolfgang.** — Doktor lékařství
w Brně.
Zlé užívání hojitelného lékařství IV. 881.
- Monse, Jos. Wratislaw.** — Narozen 15. Čw.
1733 w Nowém městě w Jihlawsku; studo-
wal w Praze a we Widni; doktor a pro-
fessor práw; r. 1780 rektor university w
Brně, později direktor práwnických škol na
lyceum w Olomauci. Zemřel roku 1793, 6.
Února.
1. Odkryté tajnosti čarodějnických kunstů (z něm.
přel.) VI. 1180. 1478.
2. Ponawrzení prostředkůw k uměnění nezdraví
příbytkůw po rozwodnění (z něm. přel.) VI.
1590.
- Moráwek, M. Viktorin.** — Klatowský; správce
školy Nimburské 1620.
Bonus judex, t. j. dobrý saudec IV. 213.
- Moráwek, Ondřej.** — Gwardian františkán-
ský; kustos provincie, we Slaném. Narozen
1745 25. Listop. w Jindřichowě Hradci.
Krátký života popis Bl. Leonarda a Portu Mau-
ricio VI. 2170.
- Morgenstern, Jiří;** 1520.
Zrcadlo hříšných III. 895.
- Mošner, Fr. Jan.** — Narozen 25. Čerwence
1797 w Mrači na Kónopištsku. Studowal w
Praze; doktor lékařství a hojičství; od r.
1829 professor porodnictwí na wys. školách
Olomauckých; r. 1834 rektor tamže.
Babičtwí VI. 1634.
- Mošetický, Kašpar.** — Kněz exulantů českých
w Žitawě 1681—1718.
1. Někeré písně duchovní V. 100. a.
2. Písničky nábožné V. 100. b.
3. Výklad na sedm slow pána Krista V. 825.
4. Křestanská domovní postilla V. 837.
5. Suscitabulum poenitentiae. Budič pokání V.
860.
6. Kázání o ustawičné ochraně a stráží sw. an-
gela V. 898. a.
7. Kázání swatodušní V. 898. b.
8. Kázání pohřební na Kateřinu Foratyn V. 1084.
9. Suffitus spiritualis. Modlitby a písničky V.
1582. a.
10. Modlitby nábožné a horlivé V. 1582. b.
- Možný, Jan;** 1845.
We Wčele VI. 913. d.
- Mráz.** — Spiritual.
Časopis pro katol. duchowenstwo (redigowal)
VI. 1738.
- Müller, Jan.** — Narozen 30. Řijna 1792 w
Hořicích. Stal se knězem 24. Srpna 1816;
kaplan we Weliši, farář we Slatině.
Citowé radostni při uwtitání biskupa Hanla VI.
471.
- Müller, A. 1796.**
Knížka welmi užitečná k útěše nemocných a umí-
rajících VI. 2114.
- Munzar.** — Jan Zlatoustý 1799.
Spis o opatření chudého lidu fary Milewské VI.
1233.
- Musil, A.** — Ingrossator při diskách zemských
w Praze 1842.
W časop. mus. VI. 599. f.
- Muška, František;** 1772.
Sw. Ignacia z Lojoly: Osm swatých dní (z lat.
přel.) V. 1524.
- Muškuli, Benjamh.** — Kazatel Ladzanský; 1800.
Kázání VI. 2016.
- Muškulus, Ondřej.**
Modlitby (Příd.) 79.
- Muškulus, Oldřich.**
Rada neb naučení (o moru) Příd. 80.
- Myšlimír, wiz Ludwik.**
- Myšliwček, František.** — Absolv. jurista;
mlynář w Praze.
Mesiáš Klopstokůw (přel.)
- z Mýta, Matěj.** — 1496.
Mistra Jiřika z Augusty: Swětlo apatekářůw (pře-
lož.) III. 270.
- Načeracký, Jan.** — Bratr.
(Dvě písně w kancionalu III. 48.)

Náchodský, Štěpán Fr. 1707.

Sancta curiositas etc. Postilla katolická V. 840.

Náwita, Jan; 1551.

Knihy lékařské IV. 882.

Nayman; 1803.

Kázání na den sw. Jana Nep. VI. 2022.

Nebeský, Wácslaw Bolemir. — Narozen 19.

Srpná 1819 w Nowém dvoře u Jestřebice nedaleko Mělníka. Studia gymnasiální odbyl w Litoměřicích, filosofická a první dva roky medicíny w Praze; třetí počal na universitě Wídeňské, přijaw ale místo vychowatele, zanechal toto studium. Roku 1846 wrátil se z Wídně do Prahy, wzaw na se to samé zaměstknání w domě o českou národnost welezaslaužilého rytíře z Neuberka. Začátkem r. 1848 byl wywolen za auda mimoř. č. učené společnosti, a brzo na to do národního výboru. Po událostech swatodušních wedl po zatknutí Hawlíčka redakci Národních nowin, kteráž ale brzo složit musel, jsa wywolen w okresu Benátském za poslance do sněmu říšského. Úřad tento složil právě ten den před rozpuštěním sněmu. Ten samý čas dosáhl místo veřejného docenta klassické filologie a historie literatury na universitě Pražské. W Březnu 1850 byla mu odevzdána redakce časopisu českého museum.

1. Česká besedy (přispěvek) VI. 340.

2. Protichůdci VI. 558.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 913. c. 993. m. 1067. q. 1076. g. 1475. b. — Wčela 496. m. 559. h. 597. g. 913. d. 1076. d. 1220. c.

Neděle, Filipp. — Narozen w Poličce; kněz řádu sw. Augustina w Brně; doktor theologie; professor biblického umění 1807.

1. Wácslaw a Dorota (z něm. přelož.) VI. 1195.

2. Welikonoční wejce (přel.) VI. 1306.

3. F. G. Kampa knížka mrawů pro děti (přel.) z něm.) VI. 1307.

4. Wyučování w náboženství (z něm. přel.) VI. 1814.

5. Náboženství we výkladech a rozmlauwáních VI. 1836. 1907.

6. Spasitelná naučení ženichowí a newěstě VI. 2120.

7. Katolická modlitební knížka (z něm.) VI. 2322.

Nedoma, Josef. — Školní učitel při církwi reformované we Wysokém 1815.

Jana Bunyana: Cesta křesťanská z města zkázy do blahoslavené wěčnosti (z něm.) VI. 2242.

Nedoman, František. — Děkan Přerowský; 1736—1746.

1. Denuce šťastnějšího dne předchůdce VI. 1350. a.

2. Swaté jednání VI. 1350. b.

Nejedlý, Josef. —

Zena silná. Pohřební chwaloreč Terezii Madočany V. 1097.

Nejedlý, Jan. — Narozen 25. Dubna 1776

w Žebráce; doktor w práwích, zemský adwokat a professor českého jazyka i literatury od r. 1801. Za rewidování českého překlada zákona občanského dosáhl titule c. k. raddy. Umřel w Praze 1835; pochován w Žebráce 7. Ledna.

1. Böhmische Grammatik VI. 74. 1126.

2. Wlastenští zpěwowé (z něm. Meinerta) VI. 279.

3. Elegie na Karla z Fürstenberka VI. 391. a.

4. Wálečný zpěw (z něm. Meinerta) VI. 391. b.

5. Smrt Abelowa, od Gesnera (přel. z něm.) VI. 541. a.

6. Dafnis a první plawec (z Gesnera) VI. 541. b.

7. Edwarda Younga: Kwílení aneb rozjímání noční (z angl. přel.) VI. 567.

8. Český pautník (z něm. Meinerta) VI. 731.

9. Hlasatel český (Redigowal) VI. 732.

10. Plizenští rytíři VI. 795. a.

11. Florian: Numa Pompilius (z franc. přelož.) VI. 795. b.

12. Homerowa Iliada VI. 917.

13. Exercier-Reglement pro c. k. infanterii (z něm. přelož.) VI. 1448.

14. O krawských neštowicích VI. 1608.

15. Kniha všeobecných zákonů městských (opráwil překlad Weselého) VI. 1680.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 564. a. 588. a. 932. a. 1008. a. 1488. a. 1507. b.

Nejedlý, Wojtěch. — Bratr předešlého. Narozen w Žebráce 17. Dubna 1772. Byl kaplanem u sw. Hawla w Praze, pak farářem w Mírošowě, posleze děkan w Žebráce. Umřel 1844. 7. Prosince.

1. Básně VI. 316.

2. Píseň ke dnu narození Františka II. VI. 380.

3. Poslední saud VI. 534.

4. Ottokar. VI. 551. a.

5. Wratislaw. VI. 551. b.

6. Wácslaw. VI. 551. c.

7. Karel čtvrtý VI. 569.

8. Zpěwy z čarodějně fletny (přelož.) VI. 628.

9. Ladislaw a dívky jeho VI. 1295.

10. Nedělní kázání VI. 1930. a.

11. Kázání swáteční VI. 1930. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěmec 521. — Hlasatel 559. a. 564. a. 599. a. 964. a. — Časop. mus. 559. d.

Nekwasil, Anton. — Kafírník a měštěním w Praze.

W Pautniku VI. 600.

Němec, Fabian. — Professus Zabrdow. 1771. Katechismus VI. 813.

Němcowá, Bóžena (rodilá Pankel). — Narodila se 5. Února 1820 we Wídni, wychowána však již odr. 1821 w Ratiboricích na Náchodsku w Čechách, kamž se rodiče její přestěhowali. R. 1837 powdala se za Josefa Němce, komissaře při finanční stráží, nyní w Domažlicích.

Národní báchorky a powěsti VI. 899.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1036. i. — Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d.

Němečková, Zdenka. —

- We Wčele VI. 496. m.
- Nephaetius**, Math. Method. Miglicenus; 1614. Traktát o svátosti IV. 1430.
- Něšpor**, Josef. — Kazatel církve Močowické senior Chrudimského traktu. Konsistoriální list na weškeré superintendenty etc. (z něm. přelož.) VI. 2123.
- Netolický**, Bartoloměj. — Tiskař 1542.
1. Nowiny o Turku a o Budínu (přelož. z něm.) IV. 295.
2. Modlitby na žalmy (přelož.) IV. 1944.
- Netolický**, Jiří Leopold. — Narozen w Netolicích; stal se bakalářem r. 1514; farář w Jindrichowě Hradci; arcijahen w Plzni 1564; kanovník Pražský 1568. Šestnácte kázání o bídě nynějšího našeho žiwota IV. 1587.
- Netolický**, Jan z Turnowa; 1577. Křestanský regiment IV. 1827.
- Netopil**, M. Podobenská wyprawowání J. Krista VI. 1902.
- Netowřícký**, Augustin. — Kněz, bakalář Pražský. Clypeus fidelium, paweza wěřících. III. 804.
- Networský**, František Kajetan. — Kněz řádu Theatinského. Legatio mortuorum ad vivos. Poselství mrtvých k žiwým V. 679.
- Neubauer**; 1782. Wídenská kuchařská kniha VI. 1564.
- Neudekrowá**; 1816. Nejnowější kuchařka Pražská. VI. 1568.
- Neukom**, D. 1800. Na lůžku ležící křestan etc. VI. 2118.
- Neumann**, W. — 1799. Hlas upřímného Čecha etc. VI. 388.
- Neumann**, Pantaleon. — Narozen 28. Čerwence 1810 we Wolanicích; wychován (od 4. roku) w Hradci Králowé; po odbytych studiích gymnasiálních, filosofických a bohosloweckých tamže a w Litomyšli, poswěcen na kněžství dne 28. Srpna 1833; byl kaplanem na Welši, w Horním Jelení, konečně od r. 1846 w Záboří u Labského Týnce. Stručný dějepis český VI. 989.
- Neumann**, Wáclaw Frant. — Narozen 15. Dubna 1777 we Středoklukách; kanovník Pražský. Slavná stoletá památka wyhlášení za swatého Jana Nep. VI. 2256.
- Nicolaides**; wiz **Lišowský**.
- Nigrin**, Jiřík Litomyšlský. — Měšténin Pražský 1617. Kwítkowé z písem swatých IV. 739.
- Nigrin**, Tomáš. — Řádu sw. Dominika; kazatel u sw. Jiljí w Praze; 1672. Owoce z růží nejwětšího arcibratrstwa sw. růžence V. 4129.
- Nimburský**, Jan. — Farář w Bohamilecích; 1619. Modlitby w čas tento nebezpečný etc. IV. 1994.
- Nonnius**, Pawel Hermanoměstský. — Succentor při škole Žatecké 1599; farář w Náchodě 1615, 1638.
1. Rozjímání krátké žalmu osmého IV. 1535.
2. Paměť pohřební etc. p. Doroty Špátowy IV. 1715.
3. Šest modliteb w nemoci těžké postaweného člověka V. 1541.
- Nosák**, Bohuslaw. — Narozen w Tisowci w Malohontské stolici 1818 22. Února. Studował w Dobšíně a w Lewoči. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1140. o. — Hronka 932. i. — Wčela 1067. n. 1067. d. 1140. i.
- Nosek**, Jan Kr. — Narozen 24. Srpna 1789 na Wysokém. Knězem udižen 15. Srp. 1813; farář a čestný děkan w Semilech. Umřel 13. Dub. 1837. Sto otcowských naučení (z něm.) VI. 1216. 2264.
- Nosidlo**, Wáclaw z Gelelic; 1658. Kronika V. 281.
- Novennarius**, Lukáš. — Farář Swatomartinský w Praze 1618. (Píseň III. 39.)
- Nowáček**, Jan Tomáš. — Narozen 10. Kw. 1802; stal se knězem 24. Srp. 1823; kaplan w Kunžaku, pak we Strmilowě.
1. Wěneć wyprawowáním příběhů uwitý VI. 1355.
2. Poswátnosti katolické (přel.) VI. 2133. We Wčele VI. 496. m.
- Nowák**, Dominik. — Řádu kazatelského; 1740. Nowý Simeon V. 999.
- Nowák**, Josef. — Učitel hlawni školy w Opawě 1788.
1. Ruční knížka pro ony Čechy etc. (ježto německé řeči naučiti se chtějí.) VI. 106. a.
2. Praktisch-theoretische deutsch-böhmische und böhmisch-deutsche Sprachlehre VI. 106. b.
- Nowák**, Josef. — Hrnčír rozený a usedlý w Petrowicích. Beze všeho nawodu naučil se německému a latinskému jazyku. W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 588. h. — Časop. pro katol. duch. 1125. c. — Přítel mládeže 1260. — Rozličn. Pr. 1547. f.
- Nowák**, Wáclaw. — Narozen 11. Září 1800 w Morašicích na Litomyšlsku; kaplan w Náchodě, r. 1828 w Mladočowě. Wjějw důwodné radosti w příští etc. Aloisia Jos. Krakowského z Kolowrat VI. 451.
- Nowák**, Jan. — Narozen 27. Čerwence 1781 w Pardubicích; stal se knězem 30. Srp. 1807; farář w Nowé wsi w Bydžowsku. Nowá křížowá cesta VI. 2390.
- Nowotný**, František W. — Narozen 6. Srp. 1795 we Smrdowě. Stal se knězem 12. Srpna 1824; kaplan w Načeraci, w Lochowě.
1. Kauzelná wěž w Krkonošských horách (přel. z něm.) VI. 708.
2. Česká láska VI. 866.

Nowotný, Frant. z Luže. — Narozen 23. Října 1768; farář v Lustenicích blíž Boleslavě.

1. Prawidla řeči české VI. 76.
2. Kronika Mlado-Boleslavská VI. 1015.
3. Bibliotéka českých biblí VI. 1128.
4. Pisma swatého nowé umluwy ewangelium etc. od sw. Matusě VI. 1717.

Nowotný, Josef. — Narozen 1807 w Benešowě w Boleslawsku. Studował w Jičíně a w Praze; wychowatel we Widni.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — Wěmec 521. — Wěcla 912. d. — Čechoslaw 932. g.

Nowotný, Wácslaw Sw. 1824.

Obět VI. 825.

Nožička, Blažej z Wotína. — Měšténin Starého města Pražského a radda appellační za Ferdinanda I.; 1566.

1. Proti bludům některým před tisíci léty odsauzeným IV. 1282. a.
2. Rozmlauwání mezi otcem a synem IV. 1282. b.
3. Wyznání o poctiwosti přimluw. wzywání swatých IV. 1282. c.

Nožička, Josef; 1843.

W Příteli mládeže VI. 1260.

Nucellus, Wácslaw Strakonický; 1731.

Regule zlaté prawého a skutečného křestanstwi V. 709.

Nudožerinus, wiz Benedikti.

Nürnberg, Jan; 1846.

Mašinkář VI. 697.

Nywelt, Jan. — Narozen 6. Prosince 1789 w Náchodě; stal se knězem 21. Ledna 1811; děkan w Nowém Bydžowě.

O lnu VI. 1553.

Očkowský; 1840.

Praktický Uher VI. 117.

Oekonomus, Jiří Raudnický. — Narozen w Raudnici; od 8. Ledna 1605 až do 2. Kwětna 1622 děkan Chrudimský a poslední správce duchovní ewangelického wyznání tamže.

1. Wil. Perkinsia knížka o opuštění božím (z lat. přel.) IV. 1885.
2. Dwoje Tedeum laudamus Příd. 19.

Oesterreicher, František J. — Narozen w Praze 1748; arciděkan kraje Beraunského; děkan w Žebráce; umřel 1825.

1. Wděčné dikůw wzdnání p. nejwyššímu VI. 2008.
2. Trojí dikůw wzdnání etc. VI. 2014.

Ohéral, Jan. — Narozen 21. Zář 1810 w Žalkowicích; býwalý redaktor časopisu Morawie a Jurendowa Vaterländischer Pilger. R. 1848 poslanec sněmu říšského.

Domácí přítel (redigował) VI. 1437.

Ojír, Albert z Očedělic.

Nálezowé prawní od r. 1378 — 1438 (sebral) III. 317.

Ojír, Bohuslaw z Očedělic. — 1584.

Modlitby IV. 1959.

Oks, Šebastian z Kolowski. — Impressor; 1562.

1. Krátký wýpis o nemocech mořních IV. 895.

2. Knihy Wenušowé Příd. 88.

z Olbramowic, Mareš; 1497.

Traktat o domu duchowním III. 881.

Oliwová, Marie; 1845.

We Kwětech VI. 913. c.

Olomučanský, Štěpán. — Farář u sw. Klimenta na Poříčí w Praze 1614; rodilý z Kaurima.

1. Prawdiwost nejslaw. wzkříšení pána n. Ježíše Krista IV. 1431.
2. Kázání pohřební nad Woršilau Šudowau ze Semanina IV. 1709.
3. Noc swělá se swětem IV. 1911. a.
4. Potok z sedmi pramenů IV. 1911. b.
5. Tabita Joppenská V. 1251.

Ondráček, František Prokop; 1802.

Kázání na den sw. Petra a Pawla VI. 2020.

Ondrák, Prokop. — Narozen 27. Čerwence 1810 w Praze. Knězem učiněn 3. Srpna 1834; katecheta na hlavní škole w Příbrami, potom děkan tamže.

1. Pawel a Virginia, de Bernardina de Saint Pierre (z franc.) VI. 855.
 2. Florinka (z něm. od K. L.) VI. 855.
- W časopisech: Wěcla VI. 1036. e. 1220. e. — Časopis pro katol. duch. 1125. c.

Opatowský, Štastný; 1584.

Zpráwa opravdowá o starém kalendáři Římském (z něm. přel.) IV. 770.

Opis. — 1796.

Žaltář Dawida VI. 1726.

Opočenský Jiří. — Narozen 1781 21. Ledna w Peřimowě w Bydžowsku; duchovní pastýř církwe reform. Klášterské.

Příspěl k Wěnci VI. 521.

Opsymates, Jan; 1613.

1. Zrcadlo všeho křest. náboženstwi IV. 1387.
2. Traktat o modlitbě IV. 1419. a.
3. Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích IV. 1419. b. 1894. b.
4. Wečeře páně etc. wypsání a wyswětlení IV. 1419. c. 1446.
5. Rod wečného nebeského a wšemohaučho krále nad králi etc. IV. 1477. a.
6. Bible sw. historie pěkný pořádek IV. 1477. b.
7. Ustawičné we třech wečech cwíčení IV. 1894. a.
8. Pobožná duše etc. IV. 1894. c.

Optat, Beneš z Telče. — Morawan; bratr český; úsilně pracował s Petrem Gzelem u wydávání knih českých; první prawidelnau orthografii uwedli; 1533—1535.

1. Isagogicon IV. 4.
2. Česká grammatika IV. 5.
3. Nowý testament IV. 1171.
4. Otázky z 6té kapitoly sw. Jana IV. 1291. a.
5. Otázky o wečeři páně IV. 1291. b.
6. O poručenstwi pána a spasitele našeho J. Kr. IV. 1291. c.
7. Kázání nesporná na epístoly IV. 1567.

Orebský, wiz Held.

Orechowský, Jan; 1552.

Krátký spis o morowé nemoci IV. 893.

Orelský, K.

We Kwětech VI. 913. c.

Orikanus, Dawid; 1618.

- Krátký výtah o kometě IV. 787.
- Orleský, Josef.**
We Kwětech VI. 993. m.
- Orlický, Budislaw; 1843.**
— We Wěce VI. 496. m.
- Orlinský, Matauš; 1654.**
Kalendář V. 531.
- Osowský, Smil z Daubrawic na Třebiči. — 1587.**
Diarium wztahující se na arciwévodu Maximiliana IV. 407.
- Otmanský, Hugo. Kněz 1745.**
Applausus urbis Brunnensis etc. V. 1010.
- z Ottersdorfa, Sixt. —** Narozen w Rakownice. Stal se bakalářem swob. umění roku 1534; měšťan a w letech 1546, 1547 kancléř Starého města Pražského. Muž wysoce wážený, jemuž ke cti r. 1572 peníz ražen. Umřel 1583 25. Srpna.
1. Solfernus. Frigonia doktora Jerusalemského knihy rodu neb žiwota Adamowa; (z lat. přel.) IV. 900.
 2. Pawla Jovia: Kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého (z lat.) IV. 293.
 3. O začátku tureckého cisařství (z lat. od Bartoloměje Georgeowiče) IV. 305.
 4. Akta aneb knihy památné čili historie dwau nepokojných let w Čechách 1546 a 1547 IV. 424.
 5. Putování sw. Pawla (z něm.) IV. 641. 1166.
 6. Sw. Isidora: Rozmlauwání rozumu s člověkem (přel.) IV. 1756.
 7. Ammonia Alexanderského: Žiwot p. našeho Jezu Krista (přel.) IV. 1783.
- z Ottersdorfa, Ambrož (na Lipawce). —** Bratr předešlého; královský prokurator w markrabství morawském 1555.
Pawla Jovia kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého (Přeložil společně se Sixtem z Ottersdorfa) IV. 293.
- Oxiopus, Jan Sabbatenus; 1602.**
Kázání o duchovním a poswátném těla a krwe požívání IV. 1614.
- Pacowský Wacslaw. —** Kuchař hraběnky z Onasko 1611.
Knížka kuchařská VI. 1567.
- Pačic; 1828.**
Jmenoslaw VI. 161.
- Pačuda, Matauš. —** Farář u sw. Hawla w Praze 1616.
Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly příchod a narození Mesiáše IV. 1481.
- Paeonius, Prokop Swětnowský. —** Stal se bakalářem swob. umění r. 1605; byl téhož roku správce školním u sw. Wojtěcha w Praze, r. 1606—1607 w Nimburce. Roku 1607, staw se mezitím mistrem, powolán za profesora do kolleje Karlowy. Umřel 1613, 3. Listopadu.
Lékařství w čas rány morowé IV. 901.
- Pacher, Jakub Felix J. —** Farář Měřinský; 1723.

Joannes a Nepomuk na Zelenau horu etc. uwe-
dený V. 937.

Pachaeus, Jan Budinský.

Ewangelia s rytinami Příklad. 91.

- Palacký, František. —** Narozen 14. Čerwna 1798 w Hodslawicích na Morawě; syn tamějšího ředitele školy; studowal w Prešpurku a we Widni. W Dubnu r. 1823 odebral se do Prahy, aby se zcela oddati mohl studování dějepisu českého. Zde přejaw roku 1827 redakcí časopisu českého museum, a roku 1828 jmenowán řádným audem k české společnosti nauk, ustanowen byl r. 1829 od stawů králowství českého za zemského historiografa, we kterémž úřadě potvrzen od císaře Ferdinanda r. 1836. Z příčiny dějepisu českého prozpytoval jak wšecky znamenitější archivy w zemi, tak zahraniční we Widni, Wratislawi, Mnichowě, Dráždanech, Berlíně, Frankfurtu, Basilei, jmenowitě pak r. 1837 na náklad stawů českých též archiv Vatikanský w Římě. Roku 1831 stal se jedním z předních zakladatelů Matice české, kteráž co jednatel po wíce let řídil. Co sekretář společnosti českého museum i o zwellení tohoto ústawu welikých zásluh sobě wydobył. Roku 1847 jmenowán při založení c. k. akademie nauk we Widni řádným audem jejím, jakož i předtím a potom audem rozličných společností učených, domácích i přespolních. Roku 1848 zwolen za poslance ústawodárného sněmu od města Prahy, jak při něm, tak i předtím co aud Národního Výboru a Slowanského sjezdu w Praze, aučastnil se wplywem swým we všech politických záležitostech toho času. Roku 1850 zwolen za auda výboru obecního w Praze.
1. Časopis českého museum (redigowal) VI. 747.
 2. Přehled saucasný nejwvyšších důstojníků a auředníků zemských i dworských VI. 978.
 3. Archiv český VI. 1703.
- W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 150. a. 169. a. 932. f. 993. e. 1036. c. 1037. 1067. i. 1076. b. 1084. c. 1125. b. 1173. a. 1409. c. 1455. a. 1686. a. 2200. — Wídenské listy 559. b. — Wěcla 1008. f. — Krok 1170. 1173. d.
- Palacký, Jiří. —** Otec předešlého; narozen 1768, 18. Prosince w Hodslawicích; rektor školy tamže.
Knížečka k wzdělawatelnému čítání VI. 2240.
- z Palatinu, Kašpar; 1596.**
S. Antonia Florentského: Žiwot sw. Kateřiny Senenské (z lat. přel.) IV. 1789.
- Paleta, Josef. —** Narozen 18. Února 1795 na sw. Hofe w Beraunsku; stal se knězem 12. Srp. 1818; kaplan we swé otcině, pak viceprases w semináři w Praze.
Swatá Hora VI. 2146.

Palingerius, Jeronym Horský. — Farář ve Hradišti nad Jizerau. Modlitby Příd. 92.

Palkowicz, Jiří. — Narozen 27. Zář 1769 w Říma-Báně w Gemerské stolici; učil se w Oždanech, Dopšíně, Šoproni a w Jeně; profesor českoslowanské řeči w Prešpurce; umřel 13. Čerwna 1850.

1. Böhmisch-deutsch-lateinisches Wörterbuch VI. 158.
2. Musa ze slowanských hor VI. 280.
3. Dwa buchy a tři ťuchy VI. 630.
4. Tatranka (redigował) VI. 751.
5. Smlauwa pokoje a přátelství etc. w Paříži (přel.) VI. 970.
6. Týdenník (Redigował) VI. 1090.
7. Známost vlasti VI. 1145.
8. Knížeczka k vzdělawatelnému čítání VI. 1301.
9. Wětši a zwláštnější nowý i starý kalendář VI. 1421.
10. Hufelanda: Kunšt prodlaužení žiwota lidského (přel.) VI. 1597.
11. Poučení o očkowání VI. 1611.
12. Wýtah z artikulůw sněmowních králowství uherského VI. 1689.
13. Wýtah z artikulůw sněmowních r. 1808. VI. 1690.
14. Biblia sacra VI. 1709.
15. Swaté písmo starého i nowého zákona VI. 1711. W časopisech: Kram. Now. VI. 8. a. Kalendáře 1409. b.

Palma, Sixt Močidlanský. (Modličanský?). — Měšťan Nowého města Pražského; roku 1605 wzat do wězení pro spis wydaný z příčiny mandatu eís. Rudolfa II. proti bratřím českým a ewangelikům.

1. Písň duchowní IV. 107. a.
2. Písň o Trojici swaté IV. 107. b.
3. Písň na žalmy IV. 107. c.
4. Písň o Kristu IV. 107. d.
5. Písň nowé utěšené o umučení a smrti p. a spasitele n. J. K. IV. 107. e.
6. Písň o těle a krwi páně IV. 107. f.
7. Písň swatební nowá o ženichowí nebeském IV. 127.
8. O přijímání těla a krwe páně IV. 1355. a.
9. Swědectwí starých sw. otců o přijímání pod obojím IV. 1355. b.
10. Rozmlauwání českého lwa s králem Matiasem IV. 1399.
11. Wýklad na žalm 78. IV. 1522. a.
12. Wýklad na ewang. sw. Jana IV. 1522. b.
13. Skreyše zlata boha nejwvyššího IV. 1522. c.
14. Kázání o slawném proměnění p. J. Krista IV. 1635.
15. Monumentum. Písň a památka pohřební o p. Albrechtu Smiřickém IV. 1693.
16. Rozjímání pobožné, kterak den páně swěcen býti má IV. 1863. a.
17. Dar nowého léta IV. 1863. b.
18. Srdečné potěšení pobožných IV. 1863. c.
19. Dar zlatý etc. obsahující rozjímání milosrdenství božího IV. 1863. d.
20. O dobrotě a sladkosti ducha páně IV. 1863. e.
21. Perlička dítek božích IV. 1966. a.
22. Wade mecum. IV. 1966. b.
23. Jiskřičky duchowní IV. 1966. c.

Palombini, Ondřej; 1823.

Nowý modlitební poklad VI. 2365.

Paminondas, wiz Horský.

Pan, Martin. — Slowák; kazatel církwe ewang. Slowensko - Prawiánské; seniorství Turčanského consenior 1808.

Tolnaje: Umění hojení lichwy (přel.) VI. 1647.

Pankert. 1830.

W Rozličnostech Pražských VI. 1076. i.

Pannonius, Gabriel Pestinus; 1561.

Nomenclatura sex linguarum IV. 35.

Paprocký, Bartoloměj z Glogol a z Paprocké Wüle. — Polák; narozen 1540. Buď láskau k historii slowanského národu, buď vysokým o stawu urozeném domněním puzen jsa, o panstwu jak své vlasti (w knize Nidi virtutum, od Okolského welmi chwálené), tak o české, morawské, slezské a z části o moskewské psal, kteréž země nawštíwil. W Čechách nejdéle bydlel u pánů z Hasenburka, jichž poslaupnost čili genealogii wypracował. Když záhubná bauře w Čechách vznikla, do Polska se odstěhowal. Umřel r. 1617.

1. Potěšitelné napomenutí proti pohanům (z polského přel.) IV. 171.
2. Nowá kratochwile, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly IV. 210 a.
3. Obora IV. 210. b.
4. Kšaft IV. 264.
5. Štambuch slezský IV. 411. a.
6. Paralipomena genealogiarum slavicarum IV. 411. b.
7. Zrcadlo slawného markrabství morawského IV. 413.
8. Památka Čechům u Kheredeš pobytým IV. 438. a.
9. Diadochos IV. 438. b.
10. Vitae clarorum virorum IV. 621.
11. Staw manželský IV. 701. a.
12. Trinácte tabulí wěku lidského IV. 701. b.
13. Panna IV. 701. c.
14. Rozmlauwání aneb hádání chudého člowěka s bohatým IV. 701. d.
15. Církew swatá obecna etc. IV. 1365. a.
16. Púst tělesný, jak nám jest potřebný IV. 1365. b.
17. O poslední a nejwětši wečeři páně IV. 1365. c.

Paraubek, Jiří Wacslaw. — Narozen 1691 w Sadské; farář Libeznický a vicarius foraneus; arcib. první missionář. W Sadské založil špitál, na nějž 10.000 zl. odkázal. Umřel 1778 w 87. roce wěku.

1. Wýtah swěta V. 258.

2. Zrcadlo časného i wěčného žiwota (přel.) V. 1521.

Pařízek, Aleš. — Narozen 1748. Kněz řádu dominikanského; doktor theologie; direktor hlavní školy w Praze. Mnoho přispěl k uwevení němčiny do škol normalních. Umřel 1822.

1. Prawidla české dobropisemnosti VI. 46.

2. O swobodě a rownosti městské VI. 945. a.

3. Biblické wypsání nynějších příběhů VI. 945. b.
4. Willauma praktická kniha ruční pro učitele etc. (z něm. přel.) VI. 1253. a.
5. O prawém způsobu cwičení mládeže VI. 1253. b.
6. O prawém wychování dítek VI. 1253. c.
7. Gilberta Baura: Katechismus neb pravidla zdwořilosti (z něm. přel.) VI. 1299.
8. Historie přirozených věcí VI. 1457.
9. Seilera: Rozmlauvání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících (z něm. přel.) VI. 1750.
10. Wýklad na ewangelia VI. 1898. a.
11. Modlitby pro dítky VI. 2293. 2376.
12. Hermanna: Wzývání boha a swatých jeho (z něm. přel.) VI. 2315.
13. Jádru křesťanské pobožnosti VI. 2320.
14. Katolická rozjímání a modlitby pro ženské IV. 2342.

W časopisech: Wídenské listy VI. 588. e. 993. a. 1162. b. 1220. a. — Přítel mládeže 1260.

Parlagius, Jeremiáš. — 1601.

Počátek učení IV. 1363.

Partlic, Šimon ze Špicberka. — Narozen w Třesti na Morawě (Trischiniensis) okolo r. 1588; stal se bakalářem swob. umění w Praze 1612. Byl téhož roku správce školy Klatowské. Roku 1614 učiněn mistrem; šel za pädagoga k synům Leonharda Kolona z Felzu, s nimiž r. 1619 jel na university do Němce jmenowitě do Wittenberka. Po bitvě Bělohorské wystěhowaw se z Čech, žil r. 1623 pod ochranau wéwody Šleswického, později w Angličanech.

1. Adamus judicatus IV. 161.
2. Kalendář každoroční hospodářský IV. 286. 785.
3. Tractatus cometographicus IV. 788.
4. Judicium astrologicum IV. 789.
5. O přípravě k smrti IV. 1887. a.
6. Naříkání Krista pána na newděčnost lidskau IV. 1887. b.
7. Flagellum Dei. Bič nebo metla boží IV. 1887. c.
8. Kalendář hosp. a kanc. V. 513.

Pasconides, Matěj. — Kněz 1613.

Pohřební kázání při smrti Kateřiny Srncové z Warwažowa IV. 1690.

Patočka, Josef J. — Úředník při magistratu Pražském 1824.

Hlas k slavné přítomnosti J. C. M. Františka etc. VI. 445.

Patrčka, Michal Silorad. — Narozen okolo r. 1778 16. Čwce. w Solnici; kupectwí w krámském zboží wyučen, stal se wojákem; byl strážmistrem (feldweblem), pak učitelem w ústawu wojenském w Josefowě. Wyšed z úřadu, zanášel se s mnemonikau, strojnictwím, konečně jen literaturau českau. Sám od sebe naučil se latině; byl welké paměti a schopnosti. Umřel w Jaroměři w Kwětnu 1838.

1. Písně českých bojowniků VI. 286.
2. (Jedna píseň mezi Hánkowými) VI. 287.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 588. i. 597. k. 600. k. 1008. k. — Přítel mládeže 588. d. 1067. h. — Dobrosław 588. e. 599. d. 656. c. — Čechosław 588. f. 993. b. — Wídenské listy 599. c. — Pautník 1067. r.

Paukar, Jan. — Mistr, děkan Pardubský. 1670.

Pustiny Swatojanské V. 161.

Paulín, Jan Ad. — Kněz 1719.

Serafinský Šalomaun František V. 929.

Paulini, Sigmund. — Slowák; kněz Podhradský; rodem z Býně w Pešťanské stolici; 1750.

Slabikář VI. 13.

Paulini, Nathanael; 1822 (Slowák).

Weršowé k pohřební poctiwosti swému otci VI. 443.

Paulini, Ondřej; 1822.

Nauka ewangelii Christusowey VI. 1831.

Paupě, František Ondřej. — Mistr sladownický we Slaném, pak w Brně. Umřel 1806.

Počátkowé základního naučení o waření piwa (přel.) VI. 1552.

Pawel, J. 1842.

We Wěcele VI. 496. m.

Pawlas; 1841.

We Wlastimila VI. 1036. p.

Pawlík, Jan. — Narozen w Praze 9. Dub. 1771; farář w Bezně, vikář.

1. Kázání při prvotínách P. J. Sachra VI. 2031. a.
2. Kázání etc. při visitaci VI. 2021. b.
3. Kázání k dítkám etc. při prwním přijímání VI. 2021. c.
4. Kázání dvoje o swatém stawu manželském VI. 2021. d.
5. Kázání při pohřbu W. Jos. Beránka, děkana w Mladé Boleslawi VI. 2086.
6. Čtení z listu apoštola Pawla a ze skutků apoštolských VI. 2234. a.
7. Duše hledající hospodina VI. 2234. b.
8. Wečeře páně VI. 2234. c.

Pawlowský, M.

Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěwek) VI. 326.

Pawlowský, Ant. J. — Narozen w Neweklowě; doktor práw; umřel 1818.

Wýkladowé přirozeného práwa VI. 1221.

Pawlowský, Wáclaw. — Učitel hlavní školy w Jindřichowě Hradci; 1803.

Salemanna: Počátkowé mrawů (přel.) VI. 1292.

Pazděrowský, Jan. — Farář w Nechaničích 1691.

Služba boží neb powinnost dwojí farního osadního etc. VI. 742.

Pečírka, Josef. — Doktor lékařství, od r. 1848 suppl. professor přírodopisu na Staroměstském gymnasium w Praze.

1. Šňupka od Raupacha (přel.) VI. 684.
2. (Wíce jiných překladů diwadelních her) VI. 684.
3. Bibliotéka poučných i zábavných spisů (překlady) VI. 883.

4. Bibliotéka wybranych románů jinojazyčných VI. 894.
5. Scheitlina Agata (přel.) VI. 1379.
6. Wacław Nowák VI. 1506.

Pečovský, Bartoloměj.

Rozmlauwání dvojce o wtělení a narození Krista. Příd. 94.

Peit, Jan Hostaunský. — Děkan w Bilině; horliwý zastawatel katolického náboženství; 1612—1617.

1. Jiřika Šerera: Katechismus křesťanského náboženství (z něm. přel.) IV. 1403.
2. Výklad prawého etc. pod obojí způsobau přijímání IV. 1423
3. Obrana putování křesťanského IV. 1442.
4. Zpráva etc. o jubileum IV. 1485.
5. Knížka prwní de benedictionibus IV. 1753. a.
6. De consecrationibus et benedictionibus episcoporum IV. 1753. b.

Pelcl, František Martin (po předcích Kožíšek).

— Narozen w Rychnowě 7. Listop. 1734; učitel mladých hrbat ze Šternberka a z Nostic, potom professor jazyka a literatury české 1793; člen několika učených společností; mistr na vysokých školách Pražských; o literaturu a historii českau wysoce zaslaulžilý. Umřel 9. Února 1801.

1. Typus declinationum linguae bohemicae VI. 71. a.
2. Grundsätze der böhm. Grammatik VI. 71. b.
3. Handbuch etc. bei Erlernung der deutschen, böhm. und franz. Sprache VI. 125.
4. Nowá kronika česká VI. 944.

z Pelhřimowa, Mikuláš (Biskupec). — Stal

se bakalářem swobod. umění na universitě Pražské r. 1409; jeden z předních původů a zastawatelů učení Táborů, od nichž za biskupa zwolen. Činný we všech hádkách s mistry Pražskými w čas i po čase husitské wálky; r. 1432 byl jedním z poslů od králowství českého ku konciliu Basilejskému. Žiw ještě r. 1443.

1. Kronika Tábořská III. 165.
2. (Psaní jeho a Jičina) Příd. 121.
3. Traktat proti Kanyšowi Příd. 158.

Pelhřimowský, W. A. — 1839.

We Wčele VI. 496. m.

Pelikán, Wacław Josef; 1711.

Gruntowní zpráva o wolení a korunowání Římského krále (přel.) V. 266.

Pelikán, Wacław M. — Děkan Soběslawský 1743.

Pastwa duchowním swým owčičkám V. 790.

Pelikán, Wladimír (Josef). — Narozen we twrzce připsané k Hcřicům dne 11. Kwětna 1808; syndikus w Tyništi 1835; radní w Sezemicích.

Šmida: Bohomír, mladý paustewník (přel.) IV. 1340.

W časopisech: Časop. mus. VI. 150. a. 169. a. 1686. a. — Wěnc 52f. — Kwěty 150. f. 1588. d. — Čechoslaw 993. g. Jindy a nyní 1076. e. — Přítel mládeže 1260. Rozl. Praž. 1547. f.

Pelikán, Jan K. — Práwní aktuar w Míškowicích, pak radní.

Kotzebue: Náš Bedřich (přel.) VI. 666.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — Wčela 1067. n.

Pellišota, Michael. — Řádu františkanského; kazatel u sw. Jakuba 1720.

1. Trinitas dominicalis V. 878. a.
2. Unum, binum, trinum V. 878. b.
3. Dwa spolu etc. t. j. sw. Dominik a sw. František V. 930. a.
4. Lidumila aby byla Bohumila V. 930. b.
5. Sw. Jan Nepomucký V. 930. c.
6. Láska boha k Peregrinowi V. 930. d.
7. Jazyk boží mučedníka páně Jana Nepom. V. 930. e.
8. Hvězda ranni, denní, wečerní etc. Jana Nepomuckého V. 930. f.

Pelt, Jiří; 1654.

Kázání nedělní V. 858.

Penthamer, Mikuláš, Ledecký. — Kněz 1558.

Sebastianus Kastaliona: Rozmlauwání společného z písem swatých etc. knihy čtyry (z lat. přel.) IV. 1157.

Peristerius, Petr z Teyna Horšowského. — Scholasticus a kazatel na hradě Pražském; 1564.

Kázání etc. o přijímání pod obojí IV. 1586.

z Pernšteina, Wilém. — Narodil se w

Morawě okolo r. 1435; od r. 1487 až do 1514 nejw. hofmistr králowství českého. Přičiněním jeho uzawřena r. 1517 smlauwa Swatowácslawská. Umřel na zámku swém w Pardubicích dne 8. Dub. 1521.

1. Řeč o správě zemí III. 428.
2. Psaní jeho III. 497.

z Pernšteina, Wojtěch. — Syn předešlého (na Plumlowě) nejwyšší hofmistr po otci swém; umřel 1534.

1. Přičiny některé nesrownání mého s bratřími IV. 1265. a.
2. (Artikule proti bratřím) Příd. 153.

Pernštejn, Josef. 1833.

Píseň normalní ke mši VI. 252.

Pernšteiner, František. — Alumnus semináře Brněnského 1782.

1. Patero kněh o wíře a náboženství křesťanském VI. 1762.
2. Swatý denní pořádek křesť. katolického (z něm. přel. s jinými společně.) VI. 2284.

Pessius, Cyprian, wiz Pešín.**Pessmayer, Antonín;** 1782.

Ranni kázání VI. 1923.

Pešek, Kristian. — Mistr; kazatel ewangelický w Žitawě 1712.

1. Tři písně postní V. 116.
2. Dwaustoroční cirkwe ewangelické památka V. 390.
3. Kristiana Langhause: Křesťanských dítek ruční a domowní postilla (přel.) V. 843.
4. Gottfrieda Hoffmanna: Čtwerá nábožnost (z něm. přel.) V. 1603.

Pešek, Bedřich. — 1845, 1846.

We Wčele VI. 496. m

Pešice, Jan. — Absolvował práwa w Praze r. 1839.

We Kwětech VI. 1076. g.

Pešín, (Pešina) Cyprian. — Narozen w Žatci; farář na Horách Kutných 1607—1608.

1. Výklad na Agnus Dei IV. 1529. a.
2. Kratičké vysvětlení slow sw. Jana krititele etc. IV. 1529. b.
3. Unguentum fraternae concordiae IV. 1529. c.
4. Privilegia pie defunctorum IV. 1529. d.
5. Výklad na žalm etc. IV. 1529. e.
6. Turris fortissima IV. 1529. f.
7. Divinum somnium Jacobi patriarchae IV. 1529. g.
8. Lumen ad revelationem gentium IV. 1638. a.
9. Kázání o wdowách IV. 1938. b.
10. Kázání neb zpráva o morové ráně IV. 1638. c.
11. Kázání o ohni Žateckém IV. 1638. d.
12. Kázání o pádu dobytka IV. 1638. e.
13. O posvěcení chrámu IV. 1638. f.
14. Kázání dvojce o posílání k nám angelů IV. 1638. g.
15. Adolescens resuscitatus IV. 1718.
16. Škola kříže IV. 1912.

Pešín, Matiaš. — Měštan Žatecký; 1583.

Zahrádka wonného kořenů IV. 1958.

Pešina, Jan Tomáš z Čechoroda. — Narozen w Počátkách w Bechynsku 1629, 19. Pros.; kaplan w Kostelci nad Orlicí; děkan w Litomyšli; kanovník w Litoměřicích, na Vyšehradě, u hlavního kostela Pražského; nazván biskupem w Samandrii od cis. Leopolda I. 1675, a radau i hrabětem palatinským od něho učiněn, maje statek Obořiště. Umřel 1680, 2. Srp.

1. Prodomus Moravographiae V. 274.
2. Paměti některé etc. w příčině města Brdu Uherského V. 320.

Pešina, Wacław Michal. — Narozen w Králové Hradci 13. Zář. 1782; byl kaplanem w Polné, farářem w Kruzburku, pak w Blučině na Moravě; nyní kanovník kapituly Pražské; mnoha dobročinných spolků člen; o wznikání literatury české horlivý pečowatel.

1. Hlasy duchowenstwa k Ferdinandowi I. a Marii Anně r. 1836. (Redigowal) VI. 320.
2. Časopis pro katolické duchowenstwo (Redigowal) VI. 1738.
3. Hrob sw. tři králů w Reyně Kolíně VI. 2156.
4. Žiwot a pocta nejblah. panny Marie (dle Silberta) VI. 2192.
5. Zdráwas Maria. Kniha modlitebni etc. (dle Silberta) VI. 2432.

W časopisech: Rozličn. Pr. VI. 1067. n. — Časop. pro katol. duch. 1125. c.

Pešina, Jan Josef. — Doktor lékařství 1804, 1805.

1. Zpráva o neštovicích owěch VI. 1645.
2. Ponaučení k hojení morového pádu howěžih dobytka VI. 1646.

Pešinius, Wit.

Pravidlo wyučowání w nemoci Příd. 95.

Peška. Studowal práwa w Praze; úředník při magistratu tamže.

Ona je šílená (dle Lambertá) VI. 711.

We Kwětech VI. 496. k.

Peteny; 1833.

Kázeň laučiwá VI. 2056.

Petera, J.

Musaeusa: Némá láska (z něm. přel.) VI. 872.

Petrák, Jan Oldřich.

Katolická missionární knížka VI. 1114.

Petřek, Benjamin z Polkowic. — Komorní písař při úradě podkomorním w králowství českém. Těžce zbit a zraněn od lotrů dne 7. Čerwna 1598, umřel 23. téhož měsíce w Praze.

1. Abrahama Buchholcera: Registřík historický (z lat. přel.) IV. 285.

2. Jana staršího Mathezia: Historie pána spasitele našeho Ježíše Krista IV. 1604. a.

Petřík, Jan z Benešowa; 1537.

1. Šebestiana Franka z Werdu: O ukrutném a hanebném hřichu opilství (z něm. přel.) IV. 670.
2. Erasma Roterodamského: Rozmlauwání dítek (z lat. přel.) IV. 735. a.
3. Téhož: O mrawích dítek (přel.) IV. 735. b.
4. Žaltář IV. 1929.

Petřman, Jiří. — Slowák; narozen w Pukawci w Hontské stolici 1710. Kazatel české církwe a učitel český i německý u sw. Jana w Drážďanech. Umřel 1792.

1. Hospodina srdcem i rty chwálení V. 145.
2. Čechořecnost VI. 39.
3. Žaltář VI. 193. a.
4. Písne duchowní VI. 193. b.
5. List o wečeři páně VI. 1757.
6. Křesťanské wiry základ VI. 1894.

Petrowec, Josef. — Narozen 30. Března 1808 w Kadowě w Prachensku; akcessista při Pražském magistratu, pak při kriminále w Rakownice.

W Rozličn. Pražských VI. 600. n.

Petrowrozský, Hynek. — Bratr český.

Kázání w neděli 8. po sw. Trojici IV. 1571.

Petrozelinus, Jakub Kunštatský. — Farář w Třebíči 1616; umřel we Wratislawi r. 1633, 14. Řijna.

1. Spis o bauřkách tělesných i duchowních IV. 822.
2. Pastor, t. j. výklad žalmu 23. IV. 1533.
3. Postilla IV. 1561.
4. Rozjímání napomenutedlné o pokoji IV. 1631. a.
5. Vivens disce mori IV. 1631. b.
6. Lazarus redivivus IV. 1631. c.

Petržilka, Wacław Sušický; 1621—1631.

1. Knižka aneb tabula etc. o wypočítání auroků V. 505.
2. Knižka, kterak se winice, štěpnice spravowati mají V. 565.

Petržilka, Wacław Baltazar. — Narozen w Chrudimi; filosofie a mediciny doktor, phýsicus juratus kraje Chrudimského a senator we Chrudimi 1720—1740.

1. Fons ruber aneb červená studánka etc. we městě Chrudimi V. 558.
2. Nebeský lékař Kristus Ježíš etc. V. 1221.

Petržilka, Jan Stanislaw. — Děkan Mikulowský 1723.

1. Duo minuta etc. o mši a očisti V. 764.
2. Druhý šart etc. na výplat duší křesť. ze žaláře očistového V. 1211.

Pfeger, Antonín (Kopidlanský). — Narodil se w Kopidlně w kraji Bydžowském dne 12. Března 1811. Z mládí nawštěwował školu Kopidlenskau, a když roku 1818 jeho rodiče do Slaupna nad Cidlinau se přestěhowali, školu Slaupenskau. Gymnasialní studia odbyl u Benediktinů w Braunově, humaniora na Malé straně w Praze, a filosofii r. 1830 a 1831 w Brně a w Litomyšli. Přistaupiw na to k hospodářskému úřadu na Slaupně, setrwal od toho času co pisař auřední na panstwích Benediktinských, totiž od r. 1831—1833 we Slaupně, od r. 1833—1838 w Hrdlicích blíž Litoměřic, a od r. 1838—1844 co saudní aktuar w Polci blíž Braunowa. Jmenowan byw pak obročním w Halbstatě blíž Braunowa, stal se konečně dne 18. Řijna 1849 předstawným auřadu na Břewnowsku u sw. Markety.

We Kwětech VI. 1008. k. 1036. i.

Phagel, Wit Pisecký. — Farář w Tuklácích, pak děkan w Kostelci nad černými lesy; 1600.

1. Psalmodia Davidica IV. 141.
2. Výklad kapitolý 53 Izaiáše IV. 1526.
3. Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1694.

Philadelphus, Martin Zámorský. — Duchowní správce w Opawě. Umřel 1592, 9. Března, dříwe než wyšel druhý díl jeho postilly, pro kterauž dwa tiskaři do wězení dáni byli, Dačický a Sedlčanský, že ji w Praze w nowě tlačili.

1. Písňe na ewangelia IV. 121.
2. Postilla IV. 1555.

Philadelphus, Nikodem. —

Odpověď na přičiny etc., proč jeden mladý pán od wíry ewangelické odstaupil IV. 1351. b.

Philomusus, Martin; 1583.

Epithalamion IV. 184.

Picek, Wáclaw Jaromír (Podswijanský). — Naroden 13. Listopadu 1812 w Aujezdě blíž Turnowa; studował we Mladé Boleslawi a w Praze, kdež r. 1838 běh práwnický dokonál. Stal se wrchním na panstwi Liblinském; r. 1849 podkrajským kommissarem; 1850 prozatímním redaktorem wládních nowin w Praze.

1. Básně VI. 343.
2. Písňe VI. 354.
3. Wilém Rožemberk VI. 680. a.
4. Král Wratislaw na Morawě VI. 680. b.

W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. — Kwěty 496. k. 600. k. — Wčela 496. m. 559. h. 599. h. — Wěmec 521. — Časop. mus. 559. d.

Pic, K. F.

Hrob, od Salise (přel.) VI. 514.

Piecek, Michal Smřický z Radostic, 1609.

— Po Bělohorské bitwě přestaupiw ku katolickému náboženstwi, stal se purkmistrem hor winničních; r. 1622 byl jedním z kommissarů, kteří přejali statky akademie Karlovy, když měla býti odevzdána Jesuitům. Akcí a rozepře mezi filosofem, w lékařstwi doktorem a oratorem IV. 266.

Pierfeindt, Matěj.

Rozjímání modlitby páně.

Pihawský, Jan. — Děkan Rožďalowský 1631. Ant. Suquet: Kšaft křesťanského člověka (z lat. přel.) V. 1386.

Pichl, Josef Bojislaw. — Naroden 23. Srpna 1813 w Kosori; doktor lékařstwi.

1. České besedy (přispěw ek) VI. 340.
2. Cervantesowy novelly (ze špan. přel.) VI. 857.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 600. k. 913. c. 1067. q. 1409. f. — Wlastimil 496. l. 913. e. 1008. p. 1140. — Wčela 496. m. 913. d. 1036. e.

Pichler, Karel.

We Wčele VI. 913. d. 932. h. 1220. c.

Pik, Eduard. — 1846.

Mnemosotechnika VI. 1169.

Pilarík, Štěpán. — Slowák. Naroden w Očowě; kněz od roku 1639. Muž učený a osudem žiwota znamenitý; sedmi církwí w rozličných časech správce, Bráneckého bratrstwa starší; třikrát pro náboženstwi wyhnán; jednu u Turků wězeň 1663; posléz w Naysalcu Mišněnském uherských a českých wyhnanců správce. Umřel 1678.

1. Harfa Dawidowa V. 87.
2. Sors Pilarikiana. Los etc. V. 212.
3. Salomonea postilla Joannis Gerhardi V. 835.
4. Christus nobiscum etc. Stred tekauci etc. V. 1550.

Pilnaček, J. — Studował w Králowé Hradci pěstauw we Widni; umřel 1829.

W Časop. česk. mus. VI. 496. h. 599. f. 932. f.

z Pilsenburka, Samuel. — Kapucín a missi-onář 1646.

1. Capaleona: Kapucín (z wlsk. přel.) V. 172.
2. Františka z Rozdražowa: Rozbroj o kalich (z lat. přel.) V. 690.
3. Humilisa Segala: Praktika pro ty, kteří chtějí etc. (z wlsk. přel.) V. 1377.

Písecký, Wáclaw. — Naroden w Pisku 1482. Stal se bakalářem swob. umění 1501, mistrem 1505; byl děkanem fakulty filos. r. 1508. Brzy na to jel do Wlach se žákem swým Sigmundem Hrubým z Jelení, kdež otráwen umřel r. 1511.

Spis Isokrata k Demonikowi (z řeck. přel.) III. 108.

Písecký, Ondřej. — Farář w Dobrowicích 1584.

1. Otázky IV. 1313.
2. Rozmlauwání těla etc. a duše IV. 1832. a.
3. Boj člověka hříšného s pokušením IV. 1832. b.

Pistolaciw, Vincenc; 1577.

Spis neb oraci ku poctiwosti sňatku swadebního p. Wiléma z Rožemberka IV. 495.

Pistorius, Jan; 1600.

Enchiridion IV. 1358.

Pistorius, Pawel z Lučska. — Děkan Karlšteinský 1603; prelat Plzenský 1606; kanovník Vyšehradský 1616.

1. Kázání Jana Zlatoustého (přel.) IV. 1779. b.
2. Vincence Bruna: O umučení a z mrtvých vstání p. n. J. Krista (přel.) IV. 1871.
3. Spůsob života pobožného IV. 1878.
4. Kašpara Šopia: Královská rada hispanskému králi (přel.) V. 493.

Pišeli, Antonín. — Polní kaplan u regimentu kníž. Kinského; narozen 1756; umřel w Praze 1806.

Jakuba Srnce Dicteria (rozmnožil) IV. 29.

Pišule, Jan Sušický; 1592.

Urbana Regia: Lékařství duše (přel.) IV. 1799.

Pitr, Bonaventura (křtěn Josef). — Narozen w Trebechovicích 1708, 5. Listop. Studoval we Braunově; wstoupil do řádu Benediktinského r. 1727, 28. Října. W 25. roce věku svého stal se knězem; pomáhal nejprvé při pastýřském úřadě w Polici; přednášel filosofii a theologii w klášteře Břevnovském; stal se sekretářem opata Bennona; oddal se nyní zpytování židěl českého dějepisu, z něhož však vytržen byl zvolením za přelata do Rajhradu 1756, 25. Kwětna. W důstojenství tomto umřel 15. Kwětna 1764.

1. Řehola aneb zákon sw. Benedikta V. 477.
2. Hlas na výsosti etc. V. 1229.

Pixa, František. — Narodil se roku 1807 w Pisku; hlavní školu a gymnasium absolwował tamže, filosofii slyšel roku 1826 a 1827 w Praze, jakož i první rok práv. Roku 1829 změnil své powolání a obrátil se k bohosloví, kteréž studował w Budějovicích. Hned po vysvěcení na kněžství stal se r. 1833 administrátorem na lokalii w Černišku, kraje Prachynského, dióceze Budějowské; po dwau létech dosazen za kaplana do Mirotic, kdežto rok setrwal. W běhu téhož roku stal se prozatímním administrátorem fary w Lašovicích a po šesti měsících opět w Záhoří na panství Worlickém. Roku 1829 dne 17. Března dostal se za expositu do Malína u Kutnéhory.

Krátké vedení k chování etc. owocných stromů VI. 1543.

Placalius, Tomáš Ignac. — Alumnus 1634; farář Březnický 1636.

1. Martyrologium neb passionál sw. Římské církve (z lat. přel.) V. 1258. a.
2. Obora panenská V. 1258. b.
3. Životové swatých panen V. 1258. c.
4. Životy swětíc V. 1258. d.
5. Postní potrava V. 1388. a.
6. Pobožný soldát V. 1388. b.
7. Veliký slunečný kwět etc. V. 1388. e.
8. Jer. Drexelia: Orloj (přel.) V. 1388. d.

Plácel, Wáclaw z Elbingu. — Narozen w Hradci Králové 1556, 7. Září; stal se kancelářem w též rodním městě r. 1588. Umřel mrtvicí raněn 1604, 6. Října. Historie židovská IV. 291.

Plaček, Frant. — Narozen 20. Dubna 1809 we Bělči na Křiwoklátsku, studował od r. 1821 do 1826 w Slaném. Od r. 1826—1833 pokračował w studiích w Praze; wstoupil 17. Pros. 1833 u vlády Dolnorakauské do praxi, kdež slaužil při krajských auřadech we sw. Hypolitě a Korneuburku. Ku konci r. 1838 na swau žádost přesazen do Čech, byl do Prosince 1844 konceptním praktikantem w kraji Bole-slawském. Od Prosince 1844 co krajský tajemník w Chrudimi k swobodnějšímu řízení obcí hledě, návrh řádu pro obec wenkowské wypracował, poměry mezi sedláky a domkáři zpyťował, a o pokautním písařství mezi lidem wenkowským a potřebě úřadowání českého w krajinách českých pojednání sepsal, které již určené k wytisknutí w Musejním časopise 1846, censurau k tisku připuštěno nebylo. Po powolení konstitucí wybidnut od nejw. purkrabí Rudolfa hr. Stadionu přæsidiálním dekretem od 13. Dubna 1848 k poradám o návrhu obecního řádu s mimořádnau guberniální komisí k tomu ustanowenau, wstoupil 14. Dubna 1848 do Národního výboru w Praze, po jehož rozpuštění hrabě Thun w přæsidiálním bureau jej podržel. W Čerwenci pak byw w okresu Chrudimském a Nimbursko-Benátském zároveň wywolen, odejel co poslanec Chrudimský k říšskému sněmu, kdež wywolen do výboru petičního i urbarního s některými málo wýminkami k pravici českonárodní držel; dle jeho návrhu zrušila se 4. Října 1848 od 1. Listopadu téhož roku daň fikticiální w Čechách. Po bauři Wideňské měl aučastenství w poradách českých poslanců w Praze w měšťanské besedě, a nawrátiw se k sněmu Kroměřížskému spůsobil co aud 7. sekcí, že konstituční výbor do obnoweného návrhu základních práv pro obec přijal také práwo k přijímání nových audů do swazku obecního, které i do oktrojowané ústawy §. 33. ad c. přešlo. Po rozpuštění sněmu byl dopisem ministra Frant. hr. Stadionu dne 14. Března wyzván z Chrudimě k ministerstwu k poradám o wywazení gruntů, po jichž ukončení ministerní radda Klecanský za prvního sekretáře zemské komisse wywazowací jej požádal. Při nowém zřízení politických úřadů stal se podkrajským w Březnici, jelikož však přæsident Klecanský opět o jeho ponechání při wywazowací komissi žádal, ustanowil jej ministr Bach s po-

zůstavením jemu tohoto úřadu za spoluhlajujícího auda zemské kommissi w Praze.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Čechoslaw 599. g. — Rozl. Praž. 600. n. — Kwěty 1036. i.

Plačko, Štěpán. — Kazatel w Dřenowě 1846.

Křestanský katechismus VI. 1873.

Plachý, Jiří (Ferus). — Narozen w Teyně Horšowě 1583; Jesuita; kazatel u sw. Salvatora w Praze; měl na péči tiskárnu a bibliotéku, kdež dle Balbina 600 rukopisů přečetl a poznamenáními opatřil. Mnoho pod cizím jménem vydával. Umřel w Březnici, kdež byl na odpočinutí, r. 1659.

1. Žiwot sw. Ignacia IV. 1797.
2. Zaltář pro wojáky V. 84. 1539. f.
3. Mappa katolická V. 375.
4. Slawnost prwního století towarýšstwa Ježíšowa V. 460.
5. Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů V. 489.
6. Jer. Drexelia: Orbis Phaeton (z lat. přelož.) V. 492.
7. Křestanské učení V. 715. a.
8. Martina de Roo: O stawu duší w očistci (přel.) V. 715. b.
9. De judicio particulari V. 715. c.
10. Matěje Nennichen: De traditionibus (přel.) V. 715. d.
11. Jer. Drexelia: De coelestibus gaudiis (z lat.) V. 715. e.
12. Těhož: Nuntium mortis (z lat.) V. 715. f.
13. Štít wíry V. 715. g.
14. De poenis inferi V. 715. h.
15. Pomoc katolická dušičkám w očistci V. 715. i. 1539. b.
16. Jana Euseb. Normberského: O všudy přítomnosti božské V. 715. k.
17. Horacia Turselina: Sláwa nejsw. domu Lauretanského (z lat. přel.) V. 1160. a.
18. Trůn milosti Marianské V. 1160. b.
19. O španělském kříži V. 1160. c.
20. Zázraky p. Marie Swatohorské V. 1160. d.
21. Pauf nejsw. p. Marie w Neukirchu V. 1160. e.
22. De veritate et praestantia reliquiarum eccl. metropolitanae etc. V. 1160. f.
23. Mikul. Lancicia: Chwála sw. Ignacia V. 1254. a.
24. Žiwot sw. Isidora V. 1254. b.
25. Žiwot sw. řemeslníkůw V. 1254. c.
26. Žiwot sw. 12 apoštolůw etc. V. 1254. d.
27. Žiwot sw. p. Barbory, Anežky, Máří Magdaleny V. 1254. e.
28. Žiwoty sw. patronů českých V. 1254. f.
29. Fama posthuma S. Joannis Nep. V. 1254. g.
30. Žiwot sw. Ludmily V. 1254. h.
31. Žiwot sw. Jana Nepom. V. 1254. i.
32. Lukáše Pinella: Rozmyslowání o čtyrech věcech posledních člověka (z lat.) V. 1385. a.
33. Katolické prostředky pomocné duším V. 1385. b.
34. Duchowní almanach V. 1385. c.
35. Pauf k swatě krwi V. 1385. d.
36. Leonarda Laesia: Kšaft člověka křestanského V. 1385. e.
37. Prooctwi o utrpení p. Krista V. 1385. f.
38. Jana Nadasi: Maria matka boží umírající (přel.) V. 1385. g.

39. Mik. Sfondrata: Praxis spiritualis (přel.) V. 1385. h.

40. Špíte postní V. 1385. i.

41. O přípravování se k smrti V. 1385. k.

42. O sedmi smrtelných hříších V. 1385. l.

43. Alex. Kawetana (Cajetana); Tužebná a srdečná supplikací lidí po všem světě umírajících etc. V. 1385. m. 1539. d.

44. Úřední křestanského člověka starost (z lat.) V. 1385. n.

45. Spůsob a kontrfekt prawé křestanské lásky V. 1385. o.

46. O lásce k bližnímu V. 1385. p.

47. Cyriaci Ricci: Zlatý nebeský klíč V. 1539. a.

48. Modlitby k sw. patronům českým V. 1539. c.

49. Hora Sion V. 1539. e.

Plachý, Ondřej. — Slowák; kněz Nowoměstský. Narozen we Wrbowce w Hontské stolicí 1755. Umřel 1810, 7. Října.

1. Ewangelický funebral VI. 195.

2. Pewná nádeje blahoslawené nesmrtednosti, we kteréžto se etc. Pawel Fabri etc. rozlučuje VI. 363.

3. Staré nowiny VI. 728.

4. Žiwot Martina Lutera VI. 1045.

5. Reči písma swatého VI. 1291.

6. Zákon krajinský z ohledu náboženstwi wydaný roku 1791. VI. 1675.

7. Postilla domowní VI. 1906.

8. Platnost umění i po smrti, při pohřbu mládeuce Št. Pána VI. 2077.

9. Agenda ecclesiastica slawica VI. 2413.

10. K. Šturma: Kochání se s Bohem (přel.) VI. 2216.

11. Kristiana Förstera: Kochání s Bohem (přel.) VI. 2239.

Plánek, Jan. — Mistr truhlářský w Strakoncích. Narozen 15. Kwětna 1789 we Wlachowě Březi.

W paměti pozůstawená cnost etc. (nad smrti Pawla Skály) VI. 419.

Platzer, J. Norbert; 1738.

Moře pro plnost wod t. milosti Maria etc. V. 991.

Pleskot, František. — Mlynář Auwalský.

W Rozmanitostech VI. 600. 1125. a.

Plewnowský, Wacław. — Jesuita 1665. Jasná zlatá hwězda Šternbersko-Lažanská etc. V. 1081.

Plinowie, Adam z Skocowa.

Filippa Kegelia: Dwanáctero přemyšlowání duchowních (přel.) V. 1419.

Plintowic Adam. — Slowák; warhaník Žilinský ok. 1650.

(Od něho několik písní w Citaře Tranowského) V. 86.

Plot, G. — 1841.

We Wčele VI. 496. m.

Plut; 1785.

Prawowec Patelin (přel.) VI. 602.

z Plzně, Prokop. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1403, mistrem 1408; přednášel na universitě; přidřel se strany Husowy; byl děkanem fakulty filos. 1414, 1439, rektorem 1420, 1426, 1443. Na synodě r. 1421 zwolen za jednoho ze čtyř správců strany pod obojí. Roku 1427 w bauři proti Sigm.

Korybutowi vypovězen z Prahy s jinými kněžími strapy Příbramovy; r. 1437 byl v poselství ku koncili Basilejskému o stvrzení kompaktat; roku 1439, jsa farářem u sv. Jindřicha, zvolen za administrátora společně s Příbramem; ve kterémž důstojenství byl až do dobytí Prahy od Jiřího z Poděbrad r. 1448.

Napomínání Čechův a Moravanův, aby kompaktata přijali III. 625.

Plzenský, Matěj. — Kazatel v Poříčí nad Sázavou 1614.

1. Kázání několik IV. 1655. b.
2. Kázání při pohřbu p. Alžběty Waldšteinové IV. 1698.

Plzenský, viz Rührenšaft.

z Poděbrad, Hynek. — Syn krále Jiřího; kníže Minstrberský. Umřel 1491.

1. Májový sen III. 61.
2. Fucheri Carnotensis: Historia expeditionis Hierosolymitanae (přel.) III. 134.

Podlipský, J. W. — Narozen 30. Listop. 1816 v Michli u Prahy. Doktor lékařství. W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1008. k. 1173. f. 1220. d. — Časop. mus. 1008. d. — Wlastimil 1076. m.

Podmanický, Jan z Assodu. — Uherský rytíř; círk. ewangelických bratrstva Pešťanského inspektor 1726.

(Několik písní v kancionalu Gloniusa) V. 114.

Podolský, Simeon. — Zemský měřič 1617. Knížka o mírách zemských IV. 745.

Pohan, Wácslaw Alexander. — Narozen 5. Zář. 1791 v Pelhřimově; biskupský notář Budějowický; farář a děkan v Poříčí nad Sázavou.

1. Hlasové duchowenstwa etc. (příspěwek) VI. 326.
 2. Kwětný wěneček školním dítkám VI. 1359.
- W časopisech: Rozličn. Praž. VI. 275. f. — Wčela 496. m. 1220. c. — Česloslaw 932. c. — Přítel mlád. 1581.

Pohl, Jan Wácslaw; 1756—1783.

1. Grammatica linguae bohemicae V. 28.
2. Prawopisnost řeči české VI. 40.

Pohl, Frant. Xaver; 1829.

Příhody a cesty Martina Engelbrechta (z něm. přel.) VI. 840.

Pohlreich, J.

We Wčele VI. 496. m.

Pohořelý, Josef Mirumil. — Narodil se r. 1808 dne 8. Března na Horách Kutných, kdež po vystoupení z blawní školy normální po 2 roky praktikowal dílem u úřadu berního, dílem u hospodářství městského, pak ale znelšiw sobě té dráhy 1822 nastoupil gymnasiální studia w Hradci Králowé. Studia filosofická ukončil w Litomyšli, kamž se z Prahy utekl pro nedostatek wýživy. Po mnohém boji s nesnázeami wýživy nastoupil 1832 bohoslowní studium w Hradci. Toho ještě

roku přijaw fundací k studium theologie pro semenišť Tarnowské, odebral se na universitu Pražskou. Roku 1834 wšak poděkowaw se za tuto fundací, wstoupil do bohomluweckého ústawu w Litoměřicích. Po swém wyswěcení na kněžství přišel na winici Páně do Brozan. Roku 1838 přeložen na kaplanství do Turnowa, později stal se duchowním správce w Mlázově, dieocezi Budějowické.

1. Kancional VI. 269.
2. Citowé k jmeninám Hynka Šaura VI. 465.
3. Jarošín a Swatawa VI. 837. a.
4. Jaronka, kněžna Kokořinská VI. 837. b.
5. Jarbor a Miloslawa VI. 837. c.
6. Žiwotopis wel. p. Ant. Hanikýře VI. 1063.
7. Husárek VI. 1347. a.
8. Osmero přiběhů VI. 1347. b.
9. Ferdinand VI. 1347. c.
10. Katolická modlitební a poučná knížka VI. 1347. d. 2443.
11. Popsání žiwota a skutků swatých a swětíc božích (dle Sínzla) VI. 2196.

Poimon, František. — Narozen w Polné r. 1817. Kooperator w Německém w Jihlawsku. O žiwotě, zázacích etc. sw. Liguriáše VI. 2194.

Pokorná, Jar. —

We Kwětech VI. 496. k.

Pokorný, Frant. — Posluhač filosofie w Plzni 1819.

W Rozmanitostech VI. 1076. a.

Pokorný, W. —

We Wčele VI. 1477. k.

Polák, Milota Zdirad. — Narozen 29. Února 1788 w Zámukách; byl adjutantem barona z Kolleru; professor českého jazyka na Nowoměstské akademii; nyní general.

Wznešenost přírody VI. 537.

We Wěnci VI. 521.

Polanský, František Urban. — Narozen we Skutči r. 1793; lokalista w Černochoře. Řeči duchowní VI. 1979.

Polanus, Amand.

Summa učení o wěcném božím předřízení. Při d. 103.

Polc, Hynek; 1842.

Žiwa VI. 1505.

Polda, Mikuláš; 1473.

Písne rozličné duchowní III. 40.

Polenský, Fr. P. —

Kalendář pro čas a wěcnost VI. 764.

Polický, M. —

We Wčele VI. 496. m.

Poličanský, Matěj; 1600—1613.

1. Rozmlawání hosta s paustewníkem IV. 1360. a.
2. Obrana prawdy hospodinowy etc. IV. 1360. b.
3. Pokuty a trestání přestupníkůw božích při kázání IV. 1413.
4. Knížka o wyjití Noe z korábu etc. IV. 1472.

Polius, Lukáš; 1595.

Sedm kázání o žiwotu wěcném IV. 1606.

Pollášek, František. — Narozen w Příboře

4. Října 1757; professor dogmatiky, pak

moralky a pastoralky. Roku 1799 a 1802 rektor lyceum Olomaučského; od r. 1803 děkan a farář w Dolanech a ředitel studií theol. w Olomauci. Zemřel 4. Čerwence 1818.

1. Písmo swatě nowého zákona VI. 1715.
2. Ranní wyklad epistol nedělních VI. 1903.
3. Příkladové VI. 2233. 2243.
4. Modlitby (přel.) VI. 2344.
5. Pravě poznání boha VI. 2361.

Polonus, Walentin Pelčický. — Farář Dřewický 1584—1600. Byl r. 1564 kaplanem w Jindř. Hradci.

1. Specialník IV. 85.
2. Pomní na mne IV. 1332.
3. Ruční knížka IV. 1826.

Pomocník, Wawřinec. — Wčelař w Kočkowičech 1811.

Maudrý wčelař VI. 1515.

Pongrác, Baltazar. — Slowák; saundní asessor stolic Liptowské, Zwolenské a Pešťanské 1783.

Amadea Kreuzberga: Pobožné přemýšlowání (z něm. přel.) VI. 2209.

Pontanus, wiz z Preitenberka.

Poskok, Witolid; 1589.

Kaule Dawidowa IV. 1329.

Pospíšil, Jan Hostiwit. — Narozen w Kutnéhoře 30. Kwětna 1785; impressor w Praze a w Hradci Králowé.

Šmida: Stařeček z hor (přel.) VI. 1363.

Pospíšil, Jaroslaw. — Narozen 13. Září 1812 w Hradci Králowé. Syn předešlého. Přewzal po otei tiskárnu Pražskou.

1. Kwěty (Redigowal) VI. 752.
2. Tré powídek etc. dle Glace a Houwalda VI. 848. a.
3. K. Šmida: Timoteus a Filemon (přel.) VI. 848. b. 1369.
4. Šmida: Josafat (přel.) VI. 848. c.
5. Zschokke: Wečer před sobotau (přel.) VI. 848. d.
6. Jakobsa: Dvě Marie (přel.) VI. 848. e.
7. Ušlechtilá Pawlinka (z něm. přel.) VI. 848. f.
8. Bratří (přel.) VI. 1363.

W časopisech: Kwěty VI. 559. g. 913. c. 1008. k. 1067. q. 1076. g.

Pospíšil, Ladislaw. —

Koizelue: Eduard w Skotsku (přel.) VI. 679.

Possart, Frd. —

Lehrbuch der slawischen Sprachen VI. 121.

Pothmann, M. C. — Farář; 1791.

Mrawokniha VI. 2219.

z Prachatic, wiz Křišťan.

z Praitenberka, Jiří Barthold Pontanus. —

Probošt kostela na hradě Pražském 1606.

1. Žiwot sw. Iwana IV. 1787.
2. Duchowní obweselení země české P říd. 104.

Prawda, Jan Litowanský; 1618.

Apologia etc. pána z Waldšteina IV. 503.

Pražák, Wácslaw. — Řádu kazatelského; 1740.

Modicum non modicum sed gloriosum. Malicko etc. V. 998.

Pražák.

We Wčele VI. 496. m.

Pražský, Wácslaw. —

Modlitby V. 1587.

Pražský, Hynek. — Purkrabí w Březnici; 1819.

Wystraha proti krwotoku etc. dobytku VI. 1650.

Předák, W.

We Kwětech VI. 1175. c.

Prefát, Oldřich z Wlkánowa. — Rytíř; narozen 1520; měštěnin Pražský; důmyslný a řemeslný hotowitel mathematických nástrojů; putowal do Jerusalema, Compostelly a jinám. Umřel 26. Čerwence 1565.

Cesta z Prahy do Benátek etc. a do Palestiny IV. 643.

Přelaucký, Tůma. —

1. Psaní P. Sigmundowi III. 735. a.
2. O původu jednoty bratrské III. 735. b.
3. Psaní Wawřincowi Krasonickému III. 748.

Přemyšlenský, Jan.

List stawům o neřádu kněžském III. 153.

Presl, Jan Swatopluk. — Narozen 4. Září 1791 w Praze; doktor lékařství; professor přírodopisu na fakultě medicínské; člen mnoha spolků učených. Umřel r. 1849, 12. Dubna.

1. Krok (Redigowal) VI. 741.
2. Flora Čechica VI. 1464.
3. Rostlinář VI. 1465. a.
4. Barona Jiř. Cuviera: Rozprawa o přewratech kůry zemské VI. 1465. b.
5. Ssawectwo VI. 1465. c.
6. Nerostopis VI. 1465. d.
7. Wšobecný rostlinopis VI. 1465. e.
8. Lučba čili chemie zkusná VI. 1483.
9. Obširné prstonárodní naučení o řemeslech etc. (dle Poppe) VI. 1584. a.
10. Časopis technologický (Redigowal) VI. 1584. b.
11. Důležitě slowo etc. o blahocinnosti očkowaní VI. 1616.

W časopisech: Krok VI. 1008. i. 1162. g. 1473. m. 1488. d. 1607. e. — Kwěty 1067. q. — Časop. mus. 1473. g. 1607. d.

Presl, Karel Bořiwoj. — Narozen w Praze 1793. Doktor lékařství, professor přírodopisu na fakultě filosofické.

Flora Čechica VI. 1464.

Přeštický, Martin; 1634.

In subitum obitum etc. na pohřeb pana Henricha Straky z Nedabylic V. 198.

Pretlík, Benj. Josef. — Křižownik s čerwenau hvězdau; 1740—1744.

1. Wečeře weliká etc. V. 780.
2. Lingua trium saeculorum V. 996. a.
3. Liber scriptus intus et foris V. 996. b.

Přibík, Jan. Prawoslaw. — Narozen w Mnišku 4. Dub. 1811; učitel školní w Berauně od r. 1836.

1. Zásoba ku předpisům a diktowání VI. 66.
2. C. Montala: Krátké a pochopitedlné nawedení k ladění forte a piana VI. 185.

3. Bílé klobanky VI. 688.
 4. Škola mravů a užitečných vědomostí VI. 1218.
 5. Počítání písemná VI. 1401.
 W časopisech: Wčela VI. 496. m. 913. d. 993. h. 1008. f. 1037. 1067. n. 1076. d. — Kwěty 558. i. 1162. i.
- Příbil, Martin A.** — Narozen 14. Pros. we Slaném; kaplan w Břežanech.
 1. Národní písně VI. 311.
 2. Katolík VI. 2396.
 W časop. pro katol. duch. VI. 1125. b.
- Příbilowský, Martin;** 1828.
 W Rozl. Praž. VI. 600. n.
- Příbislaw, wiz Pulkawa.**
 z **Příbrami, Jan** (jinak Kněz). — Stal se bakalářem swobod. umění r. 1409, mistrem 1413. Byl děkanem fakulty filos. 1438. Kněz strany pod obojí; r. 1427 při bouři proti Sig-mundowi Korybutowi vypuzen s následovníky swými z Prahy pro rozepří swau s Englišem a Rokycanau. W čas jednání o kompak-tata byl hlavau kněží těch, kteří se s kompak-taty spokojili, tak jak byli roku 1433 nam-luweny s poslanci koncilia Basilejského, a o potvrzení Rokycany za arcibiskupa nestáli. Roku 1439 stal se společně s Prokopem z Plzně administrátorem strany pod obojí, jsa tehdaž farářem u sw. Jiljí. Z důstojenství tohoto swržen r. 1448 po dobytí Prahy od Jiřího z Poděbrad, umřel téhož roku w Pro-sinci.
 1. Žiwot kněží Tábořských III. 160.
 2. Kniha proti Rokycanowi III. 639.
 3. Řeči III. 706. c.
- Příbram, Pawel** z Prahy. — Stal se baka-lářem swob. umění r. 1506, mistrem 1515; učil na universitě; wýtečný hwězdář; umřel r. 1520. 5. Října.
 Martina Luthera: Wýklad na desatero božích prikázání III. 853.
- Příhorský, Frant.** — Narozen 6. Říj. 1787 w Praze.
 W časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.
- Příchowický.**
 We Wčele VI. 913. d.
- Přík, Bohuslaw;** 1782.
 K důstojně welebnému biskupu Kralohradeckému VI. 1097. b.
- Prohl, Baltazar** ze Sibenhirtu; 1562.
 Wýklad na žalmy IV. 1497.
- Procházka, Adam;** farář u sw. Hawla. 1610. (Spis hanlivý proti stawům) IV. 1394.
- Procházka, Jan.** — Řádu sw. Pawla 1710. Palma honoris etc. při prwní mši P. J. Mokrého V. 911.
- Procházka, Jiří František de Lauro.** — Farář Swatopolský 1715; děkan Beraunský, pak vicesuperior w domě duchowních u sw. Karla Borromea; 1736.
 1. Nowý welikomocný nebeský Kralomoc t. j. sw. Pius etc. V. 913.

2. Hortus voluptatis t. j. Zahrada rozkoše etc. V. 939.
 3. Na hory Judské etc. se ubírající králowna nebeská etc. V. 983.

Procházka, Josef (Dewitský). — Narozen 16. Ún. 1811 w Jindřichowě Hradci; doktor lékařství; Srowněj: **Dewitský.**

1. Školka řeči uherské VI. 118.
 2. Poslední konsul Kafský (z rusk. přel.) VI. 862.

Procházka, Tomáš. —

1. Tři písně duchowní VI. 246. a.
 2. Chwála boží a swatých jeho VI. 246. b.

Procházka, Wojtěch F. — Narozen 18. Dub. 1781 w Praze. Čestný kanowaník na Wyše-hradě; farář u sw. Wojtěcha, dříwe w Ko-jetíně.

1. Píseň při mši swaté VI. 251.
 2. Hlasy duchowenstwa (příspěwek) VI. 320.
 3. Šmida powídky pro kwětauci mládež VI. 1354.
 4. Dobrý tón (od Töpfera) VI. 693.
 5. Kastelliho: Dwa přátelé a jediný kabát VI. 693.
 6. Töpfera: Wéwodaw rozkaz VI. 693.
 7. Šestero postních kázání VI. 1954.
 8. Kázání w chrámu p. Libeznickém VI. 2041.
 9. Kázání na welikonocní boží hod VI. 2052.
 W časopisech: Kwěty 913. c. 993. m. 1008. k. 1036. i. 1076. g. 1162. i. 1220. d. 1475. b.

Procházka, Filipp; 1818.

Píseň zpíwaná od Zapské školní mládeže etc. VI. 420.

Procházka, Amadeus. — Piarista; 1780.

Sekretář český VI. 1691.

Procházka, Frant. Faustín. — Narozen w Paké 1749 13. Ledna. Kněz řádu Paulanů, kazatel; opakowal humaniora s mladšími duchowními; učil historii církewní, hebrejskému jazyku, hermeneutice; od r. 1786 byl cen-sorem, direktorem gymnasií, c. k. bibliote-kářem. Umřel 1809, 2. Prosince.

1. Bibli česká (společně s Durychem) VI. 1705.
 2. Bibli česká VI. 1707.
 3. Písmo sw. nowého zákona VI. 1714.

Procházka.

Časop. pro katol. duch. (Redigowal) VI. 1738.

Prokop. — Písař Nowého města Pražského od r. 1440 až 1467.

Kronika III. 57.

Prokop, z Jindřichowa Hradce. — Bratr.

1. Otázka, slušíli křestanóm mocí swětskau ne-wěrné neb bludné k prawé wíře přinucowati. III. 222. 757. b.
 2. Počet z wíry III. 704. a.
 3. O dobré wůli III. 704. b.
 4. O tom, že wždy etc. diwný lid byl na swětě III. 704. c.
 5. Bratru Lukášowi o spis Bárky III. 704. d.
 6. O modlářství III. 757. a.

Prokop, Josef. — 1783.

1. Píseň ke mši swaté VI. 196.
 2. Krátký wýpis pětileté wojny židowské (dle Jos. Flavia) VI. 938. a.
 3. Mravné naučení pro mládež sedlskau VI. 1273.

Prokopius, Jan Litoměřický; 1620.

1. Kázání o třesení země v kraji Hradeckém IV. 1659. a.
2. Slow božích o sw. Anně prorokyni vysvětlení IV. 1659. b.

Prokopius, Jan. — Slowák, lékař w uher-ské Skalici 1788.

S. A. D. Tysseta: Správa pro lid obecný, kterak by zdraví svého chránil etc. mohli (z franc. přel.) VI. 1592.

Prostějowský, Jiřík. —

Notule bohobojným pannám u sw. Anny III. 181.

Prostějowský, Kašpar. —

1. Spis z písem swatých sebraný o prawém a wěcném bohu otci, synu i dachu sw. etc. IV. 1220.

2. Apologia: Zjewné dostiučinění etc. z wíry bratrské IV. 1227.

z Prostibore, Woldřich na Lohowicích.

Práva a řízení zemská králowství českého IV. 916.

Prošek, Hynek. — 1846.

We Wčele VI. 496. m.

Pruno, Fraštacký Jan. — Slowák; rektor gymnas. we Fraštaku, potom w Trenčíně; umřel 1586.

Katechismus IV. 1319.

Prybiš, Daniel. — Slowák Hachowský; kněz a starší bratrstwa 1611; r. 1624 dostal se do Hachowa we Spiši.

Katechismus Luthera IV. 1406.

Pučálka, Pawel. — Farář w Kardašowě Řečici 1677; narozen w Praze.

1. Balbina: Epitome (z lat. přel.) V. 297.

2. Lodí církwe swaté rytěřující V. 384.

Puchmayer, Antonín. — Narozen 11. Ledna 1769 w Teyně nad Wltawau. Kaplan w Prachaticích; administrator w Jinonicích; farář w Citolibech, w Radnici 1806. Ruskau jeho grammatiku akademie Petrohradská schwálila.

Umřel w Praze 1820, 29. Žáří.

1. Prawopis ruskočeský VI. 45.

2. Hantyrka, oder českische Diebssprache VI. 120.

3. Rymownik VI. 178.

4. Sebrání básní a zpěwů VI. 278.

5. Dub Černohorský VI. 394.

6. Chrám Gnidský (z franc. přel.) VI. 535.

7. Zpěwy z čarodějné fletny VI. 628.

8. Kašpara hrab, ze Sternberka: Pojednání o bylinářství (přel.) VI. 1463.

9. Krátké ponaučení o hospodárství VI. 1494.

10. Nedělní kázání VI. 1945. a.

11. Kázání swáteční VI. 1945. b.

z Puchowa, Jan (arcibiskupství Pražského administrator před r. 1554) a Sigmund (bratr jeho).

Šebest. Münstera: Kosmografia (přel.) IV. 642.

Pulina, N. 1822.

Weršowé k pohřební poctivosti Samueli Pulini VI. 244.

Pulkawa, Přibík z Radenína. — Správce školní u sw. Jiljí w Praze 1373—1376.

Kronika česká II. 75. IV. 439.

Püner, Kliment Wl. — Narozen w Praze; doktor w lékařství.

1. Ženských se štítů (přel.) VI. 673. b.
2. Wybor diwadelních her zahraničních VI. 676.
3. (Rozličné diwadelní hry přeložil) VI. 689.
4. Bulwera: Noc a jitro (přel.) VI. 894.
5. Tromlitze: Wira, vlast a láska (přel.) VI. 906.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. 913. d.

Purkyně, Jan. — Narozen 17. Pros. 1787 w Libochowicích; řádný profesor fysiologie we Wratislawi w Slezsku; člen mnoha společností učených, duchem i učeností wýtečný. Psal některá díla swá německy. Roku 1850 powolán na universitu Pražskou.

1. Bedřicha Šillera: Básně lyrické (přel.) VI. 336.

2. (Pojednání o drobnohledné powaze mozku) VI. 1475.

W časopisech: Wlastimil VI. 496. l. — Časop. mus. 559. d. 570. b. 1037. 1170. d. 1488. c. 1588. a. — Kwěty 913. c.

Pytlík, Jan. — 1488.

(Wydawatel biblii III. 536.)

Ráb, Wáclaw. — Narozen 1807 (?) w Benátkách nad Jizerau. Umřel 1838, 19. Pros. Směšené básně VI. 322.

W časopisech: Wčela VI. 496. m. 559. h. 913. d. — Časop. mus. 559. d.

z Rabšteina, Prokop; 1444—1448.

Dopisy III. 486.

Rabus, Ludwík.

Modlitby Příd. 123.

Ráček, Jan Hradecký. — Písař radní menšího města Pražského; 1542.

Wýkladové a čtení swátků (z lat. přel.) IV. 1490. c.

Ráček, Jan z Chotěryny; 1581.

Fišera Raffenského biskupa: Modlitby nábožné (přel.) IV. 1955.

Ráčenský, Jan Jiří. — Kněz pod obojí.

(Příběhowé jeho od r. 1618—1623) IV. 579.

Račín, Karel Theatinský. — Kněz řádu kazatelského; 1706.

1. Čtyry žiwlowé proti hříšné duši bojující V. 865. a.

2. Operae ecclesiasticae. Robota církwní V. 865. b.

3. Sněm nebeský V. 865. c.

4. Duchowní zasnauení etc. Anny M. T. Audrické a Anny K. B. Hložkowny z Zampachu V. 900.

Radič, Ondřej. — Slowák, Mukačewské twrze kommandant hrdinský.

(Připisuje se mu jedna píseň w Citaře Tranowského V. 86.)

Radl, Eugen; 1733—1737.

1. Českosláwa etc. aneb sw. Wáclaw mučedlník V. 973. a.

2. Největší krwe mzda etc. (o sw. Františku) V. 973. b.

3. Prátelecké echo neb jekot etc. sw. Jan Nepomucký V. 973. c.

4. Vale w zapomenutí marného swěta etc. frater Edmundus Goltc. V. 973. d.

5. Kázání etc. po dokonalých 50 létech P. Fridricha Winše V. 973. e.

6. Dobrý pastýř dlouhého wěku etc. na den slawné mše sw. po 50 létech kněžství P. Fridricha Winše V. 978.

Rádlo, Fr. — Narozen w Peete (jinak u Pecky) dne 31. Srpna 1804; kněz od roku 1830, kaplanowal w Petrowicích blize Wysokého Chlumce, od roku 1832 w Postupicích, a nyní jest od roku 1841 kaplanem zámeckým w Jemništi.

Rozmlauwání o kořalce (dle Böttchera) VI. 2214.

z Radonína Přibislaw; wiz Pulkawa.

Rachtába. — Nožič Pražský, český bratr.

(Jeho jest jedna píseň w Kancionále III. 48.)

Rais, Jan Josef. — Narozen 23. Kwětna 1803 w Krehlebích; kaplan a kand. dokt. bohosl. w Kopidlně.

W časop. pro katol. duchow. VI. 275. d. — Přítel mlád. VI. 1260.

Rajska, Bohuslawa; nyní paní Čelakowská.

We Kwětech VI. 496. k.

Rakownický, Jan. — Měšťan Pražský 1587.

Historie česká od r. 1575 do 1587 IV. 430.

Rakownický, Wácslaw; 1539.

Jitka Maška: Otázky theologické Luterowi poslané (z něm. přel.) IV. 1230. f. 10. b.

Rameš, Wácslaw; 1589.

Historické wypsání o Sigmundowi Římském císaři etc. IV. 431.

Ramhofsý, J. Jindřich; 1743.

Trojí popsání etc. (wjezdu a korunowání Marie Terezie) V. 294.

Rausinowský; 1590.

(Knížka). Příd. 124.

Rautenkranc, (Rautowský) Josef. — Narozen 1776, 22. Března w Hradci Králové.

Kněz; byl r. 1803—1805 w Jaroměři učitelem privatním prwních tříd grammat., w r. 1807 w Nowých Dworích a w r. 1815 farář w Sedlci. Umřel 1818. Jeden z prwních pěstowatelů českého jazyka po wzkršení jeho.

1. Cwičení w mluwení jazykem německým VI. 129.

2. Zpěw ke cti Františka II. (Bože zachowej nám krále) od Meinerta (přel.) VI. 382. a.

3. Radostné citelnosti poddaných Pečických VI. 382. b.

4. Zpěw plesajících Čechů o slawnosti pokoje VI. 382. c.

5. Slowo prawé všem národům ewropejským VI. 950. a.

6. List obrancům českým VI. 950. b.

7. Prowolání národu českému VI. 950. c.

8. Modlitby za požeňání, e. k. wojsku VI. 950. d.

9. Obraz Františka II. (z něm.) VI. 1049.

10. Engelmannaowa knížka; obsahující krátké učení mrawů VI. 1296.

11. Wieganda: Naučení pro owčáky (z něm. přel.) VI. 1522.

12. Kázání postní VI. 1944. a.

13. Kázání swáteční VI. 1944. b.

14. Pobožné přemýšlowání na křížowé cestě VI. 2230.

15. Pokrm duše (přel.) VI. 2308.

16. Jaisa kniha ke čtení a modlení pro malé dívky VI. 2317.

17. Modlitby pro malé lidi (dle Hermana) VI. 2318.

18. Dobré simé w dobru zemi (dle Jaisa přel.) VI. 2323.

W časopisech: Hlasatel VI. 8. b. 588. a. 599. a. 932. a. — Widsenské listy VI. 599. c. 932. b. 1162. b.

Rayman, František. — Narozen w Jičíně 1762, 8. Března. Kaplan na Welši, w Králowé Městci, Častolowicích, pak lokalista we Woděradech, posléze děkan a wikář w Častolowicích. Umřel 1829, 3. Ledna.

1. Píseň ke cti a chwále sw. M. Magdaleny VI. 241. a.

2. Píseň ke cti a chwále sw. Jana Nepom. VI. 241. b.

3. Poslední den a soud VI. 536.

4. Mari Magdalena VI. 545. a.

5. Josef Aegyptský VI. 543. b.

6. Sedlské námluwy VI. 643. a.

7. Wyhrané panství VI. 643. b.

Prispěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Rayt, František. — Farář Hbitský; 1838.

Pobožnost k blahosl. p. Marii VI. 2428.

Rebmann, Alberik. — Professus kláštera Zbraslawského 1734.

1. Wšeco troje dokonale (o Janu Nepom.) V. 963. a.

2. Sara pět set let stará etc. (o klášteru Žďarském) V. 963. b.

Regenvolscius, Ondřej.

Slawonie reformowaná. Příd. 126.

Regius, Jan Želetawský. — Farář Žatecký; 1620.

Perkýnsia: Swědomí lidské (z lat. přel.) IV. 1920.

Regner, Jos. — Narozen dne 23. Unora 1794

w osamělém mlýně nad Úpau w Hawlowicích na Náchodsku, kdež i školu českau nawštěwował, pak w Aupici se cwičil. Gymnasialní studia odbyl dilem privatně, dilem w Braunowě od roku 1805 až 1810; od roku 1811 až do 1817 studowal filosofii a theologii na universitě Pražské. W Pros. 1817 dostal se za kaplana do Náchoda, r. 1829 stal se kaplanem zámeckým w Náchodě, a tu pustý wrch zámecký wysázal a pěsínkami opásal. Roku 1831 učiněn byl farářem we Hronowě, tam faru stawěl, a zádušní pole a lesy zwelebil. Roku 1845 přesazen do Náchoda za děkana, bisk. wikáře a školdozorce. Zaslawily o školy a o průmyslné wzdělání lidu.

W Příteli mládeže VI. 1547. e.

Rehak, Anton Arnošt. — Narozen w Hradišti w kraji Boleslawském 2. Srpna 1809; wyswěcen na kněžství 4. Září 1834, spoluhreditel alumnatu Litoměřického.

Nábožná památka sesnulých w pánu VI. 2368.

W časopisech: Wčela VI. 599. h. 913. d. 993. h. 1067. n. 1076. d. 1220. c. — Kwěty 1076, g. 1607. f.

Rehoř, bratr. — Rytíř, syn sestry Kokycanowy; půwodce jednoty bratrské. Umřel 1473 w Brandýse nad Orlicí, kdež jest pochowán we skále (we wčelnici).

1. Toto psaní učiněno jest etc. (Kniha o věcech jednoty bratrské) III. 147.
2. Pořízení kněží etc. III. 634.
3. (Listy jeho některé.) III. 667.

Rehoř, Jos. Stanislav. —
Přispěl k Rozmanitostem VI. 736.

Reichl, Vincenc. —
Přispěl ku Příteli mládeže VI. 1260.

Reil, Albert. — Řádu průmyslového.
Přispěl k Rozmanitostem VI. 736, k Hyllosu VI. 737, k Dobrosławu VI. 740. a.

Reismann, Ferdinand K. 1722—1725.

1. Neuhastědný oheň lásky etc. sw. Jan Nepomucký V. 935. a.
2. Dvě sprostné kázání (o sw. Martyru etc.) V. 935. b.
3. Dvě kázání o sw. Martinu. V. 935. c.

Reitinger, Petr Čestislav. — Narozen dne 28. Čerwna 1806 we Wodňanech. První školní vzdělání nabyt na domácí městské škole; opožděle dostal se na normální školy w Pisku, Strakonících a w Táboře, kdež se vzdělával k stawu učitelstwu. Zastával nejprwé r. 1825 místo onemocnělého učitele we Wolyni. Od Září 1826 nawštěwowal 4. třídu w Táboře, mezi školním během však as 4 měsíce praktikowal w Chotowinách při purkrabstwi. Nawrátiw se do Tábora, odbyl zkušky pædagogické w Kwětnu 1827. Po 5 měsících odešel do Prahy a stal se pomocníkem na škole u p. Marie de Viktoria (4. Listopadu 1827). Bida jej však z Prahy wytláčila. Nawrátiw se již w Unoru 1828, stal se 28. Dubna 1828 pomocným učitelem w Lazanech Enisowych; kdež roku 1838 založil také nedělní sedlskou školu pro saudey, nazwanou malý Zlatodol. Roku 1839 nawštěwowaw krátký čas nedělní přednášky Ammerlingowy w Praze, powolan byl roku následujícího za učitele do Slawětína na panstwi Peruckém w Rakownicku (1840, 28. Čerwna.)

Obraz utrpení etc. ku pomoci nešťastným Blatěčanům VI. 1022.

We Kwětech VI. 1507. f.

Rektoris, Jiř. — Narozen w Rožďalowicích (dle Balbina w Nimburce) 1632. Jesuita, učitel gramm. 3 léta; kázal w Týně 20 let. Rektor w Kutnéhoře 3 léta. Umřel w Jindřichowě Hradci 1690. Wýmluwný. Studnice milostiwého léta V. 1101.

Rennet, Wacław L. — Narozen 18. Čerwence 1802 we Wračkowicích (?); kaplan w Budyni w Litoměřicku.

W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Repawský, Martin z Chocně; 1587—1599.

1. O neplodnosti manželské IV. 693.
2. O moru IV. 900.
3. O potupě swěta (přel.) IV. 1838.

Repka, Jan Sylvester. — Farní učitel druhé

třídy w Kopidlaě. Studowal gymnasium w Praze.

W Příteli mládeže VI. 1547. e.

Rešátko, wiz Rosacius.

Rešel (Reschelius) Tomáš. — Narozen w Jindřichowě Hradci, farář w Jarošowě; 1560—1575.

1. Dictionarium latino-bohemicum IV. 34.
2. Katechismus wiry, učení etc. swatých starých učitelow etc. IV. 1273.
3. Kniha Jesusa Sýracha (z něm. Kašpara Huberina) IV. 1192. 1496.
4. Kázání křestanská etc. Fridricha bisk. Widenického (z lat. přel.) IV. 1585.
5. O nekřestanském a hrozném lání etc. (z něm. Andr. Muskula přel.) IV. 1814.

Rešetka, Michal. — Farář w Dubnici, pak w Horní Suči w Uhřích.

Kázně (sebrané) VI. 1957.

Rettig, Jan Alois Sudipraw. — Narozen 21. Čerwence 1774 w Kwasinském zámku u Solnice; radní w Přelauči 1812, pak w Austi nad Orlicí 1818, konečně w Litomyšli 1834.

1. Kauzelná písťala VI. 648. a.
2. Neškodí přátel zkauseti VI. 648. b.
3. Sňatek ze žertu VI. 648. c.
4. Narcisky VI. 852. a.
5. Kwítí májowé VI. 852. b.
6. Seneky: O stálosti maudrého (přel.) VI. 931. W Čechoslawu VI. 559. c.

Rettigowá, Magdalena Dobromila, rozená Artmannowá. — Narozena 31. Ledna 1785 we Wšeradicích; prowďána za Jana Rettiga (předešlého) r. 1808.

1. Bílá růže VI. 664. a.
2. Koř VI. 664. b. 836. c.
3. Wdowec a wdowa, od Holbeina (přel.) VI. 664. c.
4. Přiběhowé pro dcery české a morawské (přel. z Kotzebue) VI. 836. a.
5. Jaroslaw a Terinka VI. 836. b.
6. Mařenčin košiček VI. 1310. a.
7. Wěneček pro dceryk wlastenské VI. 1310. b.
8. Chudobičky VI. 1310. c.
9. Mladá hospodyňka VI. 1361. 1504. b.
10. Dobrá rada slowanským wesničankám VI. 1504. a.
11. Domáci kuchařka VI. 1572.
12. Kafičko a vše co je sladkého VI. 1574.
13. Křestanka důwěřující se w boha VI. 2378. W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Kwěty 496. k. — Wčela 496. m. — Wěneček 521.

Reznicek, Josef Jindřich. — Narozen w Praze dne 1. Kwětna 1823. Studowal na Pražském akademickém gymnasium humaniora (1839—1840), na filosofické fakultě logiku (1841—1842). Obrátiw se na krátký čas ke stawu učitelstwu (1844—1845) wstoupil na to r. 1847 do anřadu u appellačního saudu w Praze, kdežto až 1850 co c. k. akcessista slaužil. — Tohoto roku ustanowen za kancelistu při c. k. zemském saudu w Plzni. — Pławba Berezinská (z franc.) VI. 896. 987. W časopisech: Kwěty VI. 913. c. — Wčela 913. d.

- Rhacopaes, Kaspar Wodňanský.** — Žil na počátku 17. století.
Narození Messiáse IV. 1447.
- Rhacotoma, Viktorin Wodňanský.**
Historia o umučení Pířd. 125.
- Ribay, Jiři.** — Slovák, Kazatel ew. w Cín-
kotě, potom kněz Torženský w Bětské sto-
lici. Umřel 1813, 4. Ledna. (Wiz Rybay.)
1. Kniha přisloví českých a slowenských VI. 145.
2. Leopolda II. mandat wa wěcech ewang. ná-
boženství (přel.) VI. 1106.
3. Prawidla morenosti VI. 1289.
- z Ričan, Hynek.** — Kommandator řádu Mal-
tanského w Uhřích a jidlonoš Ferdinanda I.
(Listy jeho) IV. 240.
- Riedl, Mikuláš z Nayenperka; 1604.**
Lukáše Pelliá: Sedmero kázání o žiwotu wěčném
(přel. z něm.) IV. 1618.
- Riedel, Ignac (Hynek).** — Narozen 1809 19.
Čerwna w Kutnéhoře; kaplan w Holohlawech,
pak kancellista biskupský w Hradci Králowé.
W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Přítel
mládeže 1386. b.
- Riedl, D.**
We Kwětech 1140. o.
- Rieger, František Ladislaw.** — Narozen 1818,
10. Pros. w Semilech; doktor w práwich;
r. 1848, wrátíw se z cest konaných w Jiho-
slowanech a Wlaších, byl jedním z nejaučín-
nějších audů Národního Wýboru w Praze, a
z předních řečníků na ústawodárném sněmu
we Widni a Kroměříži, po jehož rozpustění
odebral se na cesty, jmenowitě do Paříže a
Londýna. Wrátíw se do Prahy na začátku r. 1851:
1. České besedy (Přispěwek) VI. 340.
2. Pan Čapek (přel. z polsk. od Fredra) VI. 712.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 1008. k.
1067. q. — Wlastimil 496. l. — Wěla 913. d.
- Rieger, Ferdinand; 1831.**
Zření důwěrnosti k nebi VI. 2399.
- Richter, Benedikt.** — Narozen w Příboře r.
1791. Kněz řádu Benediktinského w Rajhradě,
doktor filosofie; wyslaužilý professor nábo-
ženství a wychowatelství na filos. ústawu w
Brně a wys. školách we Widni, též wyslau-
žilý professor a ředitel studií na lyceum Ang-
špurském; nyní správce fary w Ostrowa-
čích.
Řeč při pohřební slawnosti cis. Františka I. VI.
2097.
- Richter, Engelbert.** — Narozen w Klimko-
wicích w Opawsku r. 1796. Doktor, pro-
fessor cirkewní historie, wyslaužilý rektor
university Olomucké, nyní farář w Modřicích
u Brna.
W Časop. pro katol. duch. VI. 1125. e.
- Rimawski, Janko.** —
1. Swojim wrstovníkóm na pamjatku VI. 494.
2. Slowenskje powesti VI. 909.
- Rirensaft, Alois Wl. (Plzenský).** — Narozen
w Plzni 29. Ledna 1813. Odbýw tamější jak
- německé, tak latinské a filosofické školy,
wstoupil r. 1838 jakožto praktikant do státní
služby při c. k. učičárně, a stal se accessi-
stau při témž úřadě.
1. České besedy (přispěwek) VI. 340.
2. Dramatické spisy VI. 690. a. b.
W časopisech: Kwěty 496. k. 507. k.
- Ritter, J. 1730.**
Růže zláta od J. S. papežské Benedikta XIII. po-
swěcená, sw. Jan Nepomucký V. 960.
- z Rittersberka, J. Ritter.** — Pens. c. k.
hejtman.
České národní písně VI. 509.
- z Rittersberka, L. Ritter, syn predešlého,**
Skrownické návrhy stranu nowého českého di-
wadla VI. 189. a. b.
W časopisech: Wěla VI. 496. m. — Kwěty
559. g. 1140. o.
- Riwulus, Jan Žlutický.** — Farář Zwolen-
weský; 1600.
Knižka welmi potěšitelná w nemoci i smrti IV.
1865.
- Robertus a S. Ludmila.** — Řádu Karmeli-
tanského 1730.
Sw. Jan Nepomucký V. 962.
- Rodowský, Bawor z Hustiřan mladší.** —
Wtipný, hwězdářství powědomý; alchymie
se uchytiw statek swjů utratil. Umřel okolo
1574 w Budyni, jsa w lásce p. J. Zbynka
Zajice z Hasenburka.
1. Žiwot Alexandrá Welikého (z řeck. přel.) IV.
278. a.
2. (Některé věci z Plutarcha přel.) IV. 278. b.
3. Secreta Aristotelis (z charwatské řeči přel.)
IV. 278. c.
4. Řeči starých filosofů IV. 681.
5. Traktat o nowé hwězdě w Kassiopeji IV. 758.
6. Krátké sepsání o diwné etc. swělosti jedné
hwězdy z hwězd, jenž slowau fixae IV. 763. a.
7. Nowé praktiky dvě (přel.) IV. 763. b.
8. O alchymii IV. 852.
9. Kniha kuchmisterská IV. 874.
- Roh, Jan Domažlický.** — Český bratr, opra-
witel kancionalu 1541. Mezi jinými připsují
mu bratři w registřiku píseň: Bože wěkůw
wšemohúci etc., která w kancionalu 1516 na
listu 782 se klade. Roku 1522 poslán byl
s Michalem Bílým k Luterowi od bratřů, pak
sám (1524) k Regenvolsciowi.
Kancional III. 48.
- Roháč, Jan.** — Slovák z Turčenské stolice
z Jesenowa.
Jemu a Janu Urbanowiči (1621—1630) připsuje
se jedna píseň w Citarě Tranowského, z Bar-
tol. Ringwalda přeložená V. 86.
- Rohn, Jan Karel.** — Narozen w Liberci 1711;
filosofie doktor, bakalář w bohoslawi, cho-
ralník z řádu bílých křižowníků z čerweným
srdecm; Naučil se česky na gymnasium Ji-
činském. Umřel 1779, 28. Listopadu w Praze.
1. Nomenclator český, lat. a německý V. 68.
2. Analecta grammatico-historica etc. V. 69.
- Rohtowský; 1845.**

We Kwětech VI. 588. i.

Rojek, J. Karel. — Lokalista w Bohuslawicích, od r. 1850 děkan w Nowém městě nad Metuji. W Casop. česk. mus. VI. 993. e.

Rokos, František Alexander. — Narodzen 25. Března 1797 w Loděnicích; kaplan w Tachlowicích.

1. Básně VI. 309.
 2. Wýlew citů při uwitání Frant. Pištka biskupa VI. 448.
 3. Iwan VI. 548.
 4. Powídky pro vlastenskau mládež VI. 1339.
 5. Kázání na všechny neděle a swátky VI. 1964. a.
 6. Pastwa duchowní etc. VI. 1964. b. 2262.
 7. Wýlew citů křesťanských etc. VI. 2248.
- W Casopisech Kwěty VI. 275. c. 496. k. 559. g. — Čechoslaw 559. c. 564. h. 600. b.

Rokos, Wacław. — Kaplan u sw. Wojtěcha, potom farář u matky boží w Týně 1792; doktor filosofie a theologie.

1. Zpráva o sw. wečeři páne VI. 1770.
2. Důkaz, že kazatelé Augšp. a Helwet. wyznání nejsau kněží VI. 1782.
3. Kázání na epistola w neděli II. po třech králích VI. 1993.
4. Kázání na neděli XVII. po swat. Duchu VI. 1996. a.
5. Kázání na neděli III. w postě VI. 1996. b.
6. Kázání na den narození páne VI. 1996. c.
7. Kázání na neděli III. po třech králích VI. 1996. d.

Rokycana, Jan (z Rokycan). — Stal se bakalářem swob. umění r. 1415. Kněz strany pod obojí, již záhy wýtečný. Roku 1418 jmenován mezi obesanými před saud koncilia Košnického. Roku 1426 kazatel neboli farář w Týně; r. 1428 správce kněžstwa Pražského; od r. 1429 generální vikář arcibiskupa Konráda; w poselství do Basileě a na sjezděch s posly koncilia Basilejského, přední jednatel až do uzavření kompaktat w Jihlawě (1436). Roku 1435 21. října zwolen od stawů a kněžstwa strany pod obojí za arcibiskupa Pražského, od papeže však nestwrzen. Pro úsilí swé w hájení práv strany pod obojí, boje se pronásledování od cisáře Sigmunda, utekl z Prahy roku 1437 a odebral se do Hradce Králowé. Stawové strany Poděbradské přijali jej r. 1441 za swého správce duchowenstwa; po dobytí Prahy od p. Jiřího z Poděbrad r. 1448 byl administrátorem duchowenstwa wší strany pod obojí až do smrti swé r. 1471, 22. Unora. Pochován w Týně, kdež zůstal farářem.

1. Vocabula etc. III. 14.
2. Traktát o přijímání pod jednau III. 631.
3. Obwinění mistrů Pražských Příbramě a Hilaria III. 635. a.
4. Traktát proti šesti řečem doktorů poběhlých III. 635. b.
5. List proti bratřim III. 643.
6. List pastýřský proti bludům Pikartů III. 645.
7. Wýkladové a kázání na čtení nedělní III. 838.

8. Kázání na sněmu u Hory r. 1441. III. 846. a.
9. Kázání proti českým kněžim III. 846. b.
10. Kázání w neděli II. po sw. Trojici; též kázání w 3. neděli po welikonoci 846. c.
11. Kázání III. 846. d.
12. O sedmi wáscích a wadách III. 875.

Rolejček, František. — Narodil se w Sobotce

11. Dubna 1801; nastoupil studie r. 1812 w Jičíně, odbyl humaniora w Mladé Boleslawi, slyšel tři roky filosofii na universitě Pražské, wstoupil r. 1821 do bohoslowec do semenistě w Litoměřicích, byl dne 27. Srpna 1825 za kněze poswěcen a jako kooperator do králowského města Nymburka ustanowen. Roku 1836 5. Března dostal se za učitele náboženství na gymnasium w Litoměřicích, r. 1844 (dne 29. Listopadu) za děkana do Chomutowa, nyní jest děkanem na Mělnice. Swátost sw. birmowání VI. 1853.

Romanec, Jan Německobrodský. — Správce školní w Jemništi na Morawě 1608; kněz ewang. w Dežericích w Uhřích; 1639.

Monumentum funebre V. 1072.

Rosa, Jiřík Žamberský; — 1565.

Knížka pěkná etc. pokud rodičové swých milých dítek žalostiti mají (přel. z něm.) IV. 677.

Rosa, Wacław. — Narodzen we Zdicích, doktor w práwích u králowský radda, radda při appellaci. Umřel 27. Unora 1689 w Praze.

1. Čechořečnost V. 23.
2. Slowář etymologický V. 55.
3. O spisobilosti řeči české k wyrazení latinských elegických wersů V. 72.

Rosacius, Jan Musofilus Soběslawský; 1568 — 1585.

1. Pismičky křesťanské IV. 63.
2. Kancional IV. 90.

Rosacius, Tomáš (Řešátko) Soběslawský, též Napodolcius. (Tři synové jeho Jan, Adam a Sofoniáš též spisowatelé byli.) 1574 — 1578.

1. Piseň o smrti a smrdednosti IV. 122. a.
2. Kancional celoroční IV. 122. b.
3. Jana Mathesia Oeconomia de matrimonio (z lat. přel.) IV. 680.
4. Kristofa Fišera Postilla dítek (přel.) IV. 737.
5. O dni saudném IV. 1288. a.
6. Summa učení křesťanského IV. 1288. b.
7. Řebřík Jakoba IV. 1288. c.
8. Nové léto etc. (z něm. přel.) IV. 1829.

Rosacius, Matěj Soběslawský (Řešátko). O swornosti manželské IV. 686.

Rosacius, Jan Sušický — Syn Matěje Soběslawského; 4 léta w Launech učil, potom professor poetiky w Praze. Umřel r. 1584 w Kolíně nad Labem. Latinský básník, o němž Campanus zpívá: Cui vatem tellus vix tulit ista parem.

Pronostikování etc. o znameních den saudný předcházejících IV. 777.

Rosacius, Jan Hořowský. — Duchowní správce w Litni 1613, farář u sw. Mikuláše

na Malé straně 1615, jeden z vyhnanců, kteří v cizině knihy vydávali.

1. O hladu kázání IV. 1643.
2. Powěst dobrého jména p. Wratislawy z Mitrowic IV. 1689. a.
3. Kázání pohřební nad tělem mrtvým paní Polixeny Šternberkové IV. 1689. b.
4. Příprava k smrti IV. 1895.
5. Modlitby nábožné IV. 1985. a.
6. Každodenní modlitby IV. 1985. b.
7. Koruna neuwadlá mučedlníků božích českých V. 363. a.
8. Gratulatio. Přivítání pobožné bohu věrným a milým Čechům V. 363. b. 887.
9. Wěneec panenský. Příd. 127.

z Rosenberka, Jošt. — Biskup Wratislawský; aučastník jednoty Zelenohorské proti králi Jiřimu. Umřel 1467.

1. Některé kusy královně Johanně III. 119.
2. Dewět článků proti kalicha III. 641.

z Rosenberka, Oldřich. — Od počátku Husitské války až do smrti své r. 1462 muž velikého wplywu we všech událostech země české.

Dopisy jeho III. 487.

Rosenkranc.

Přispěl k Wěnci VI. 521.

Rosenmüller, Karel. — 1659.

Boudona: Co bůh, člověk, kdo kolivěk etc. (z franc. přel.) V. 1413.

Rosenmüller, Karel František. — Narozen w Toplici 1678. Projew mnohé krajiny a hrabětem Berkau, ujal impressi, a nad židowskými impressimi přes 15 let sequestraturu držel. Umřel 1727, 9. Čerwence. Měl čtyry syny a tři dcery z prvního manželství, z druhého žádných. Hrobní nápis jeho: Zde Karel Rosenmüller den saundný očekává, — Nad nímz mnoho wlastenců želeli nepřestává; — Powěst pak jména jeho potomkům připomíná, — Řkauc: Ten byl druhý Daniel Adam z Weleslawína.

Pražské poštowské nowiny (Redig.) V. 357.

Rosenmüller, Karel František; 1739.

Krátké nawržení k poznání a zahlazení etc. morního nakažení (z něm. přel.) V. 581.

Rossius.

Wiklef svým pořadem etc (werše) III. 77.

Rost, Baltazar. — Primas Jičibnský; 1758.

O hospodářství V. 570.

z Rostišewa, H. —

Přispěl k Wěnci VI. 521.

Roštlapil, Josef Mnohoslaw — Narozen 15. Srpna 1809 w Kostelci nad Orlicí. Nawštěwował školu normalní w Rychnowě, gymnasium z části tamže, z části w Hradci Králowé pod Klicperau. W Litomyšli odbyl studia filosofická a wstoupil do theologie nejprwé w Olomauci, potom některý čas práwa studowaw, opět w Hradci Králowé, kdež 25. Čerwence 1835 wyswěcen na

kněžství. Byl od Unora r. 1837 kaplanem w Miletině, od Unora 1839 we Schwarzenthalu na panství Wrchlabském; od Čerwna až do Řijna téhož roku we Wšestarech u Hradce Králowé, od Listopadu 1839 až do 18. Března 1840 w Přepýších, konečně w Dobrušce.

Biblická paedagogika (dle Kelbera) VI. 1270.

W Příteli mládeže VI. 1260.

z Rotenburka, swobodný pán Wácslaw. — 1819.

Řeč na neděli 22. po sw. Duchu etc. VI. 2035.

Roth; 1787.

Náhodau wynalezenny chemický prostředek etc. proti stínkám (z angl. přel.) VI. 1576.

Roth, Tomáš; 1782.

Lkání duši wěřících po žiwota wěcném VI. 1987.

z Rozdražowa, František. — Kapucín, apoštolský missionář w Čechách a Morawě; 1626. Žiwot a zázraky sw. Antonína Paduanského V. 1267.

Rozenplut, Jan; 1601.

Kancional IV. 116.

Rozkochaný, Clenius.

Vocabularius II. 6.

Rozsypal, Josef. — Narozen w Lipolticích; studowal w Hradci Králowé a w Praze; od r. 1833 zámecký kaplan na Orlice; r. 1839 farář na Čerweném, nyní w Chrašticích.

We Kwětech VI. 1473. n.

Rozwaha, W. 1841.

W časopisech: Wěcla VI. 913. d. 1220. c.

Raždalowský, wiz Melantrich.

z Rožmitála, Lew.

Psaní jeho III. 499.

Rožnay, Samuel. — Slowák ze Zwolenska; kazatel ewang. w Bystřici; umřel 1815, 14. Listopadu w kwětu mladosti, k znamenité ztrátě básnictví českého.

Písne Anakreonowy (z řeck. přel.) VI. 918.

W časopisech: Wídenské listy VI. 559. b. — Kwěty 932. k.

z Rožumberka, Jošt; 1598.

Knížka o štěpowání IV. 869.

Rubeš, František Jaromír (Čížkowský). — Narozen 19. Ledna 1814 w Čížkowě w Tábořsku. Studowal gymnasium w Něm. Brodě, filosofi a práwa w Praze; r. 1847 syndikus w Načeraci, od r. 1850 při úradě w Karlíně.

1. Deklamowánky a písne VI. 325.

2. České besedy (příspěwek) VI. 340.

3. Paleček (Redigowal) VI. 759.

4. Pan ammannensis na wenku VI. 875. a.

5. Harfenice VI. 875. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g.

597. k. 913. c. — Wlastimil 496. l. — Wěcla

496. m. 597. g. 913. d. 1220. c. — Wesna

598. q. 597. m.

Rudínský, Matuš. — Slowák ze Bzinec w Nitransku rozený; kněz cirkwe Sadecké; 1656—1682.

(Dwě písne jeho zachowány, jedna w Citaře

Tranowského V. 86., druhá w Kleychowě kanonálu V. 112. c.)

Rudl, Josef. —

1. Zpěvníček pro dobré dívky VI. 530.
2. Uvedení k snadnému etc. z paměti počítání VI. 1396. a.
3. Prospěšný etc. přídavek ke z paměti počítání VI. 1396. b.
4. Popsání a wyobrazení sochy sw. Wácława na Koňském trhu VI. 2152.

Ruffer, Wojtěch. — Narozen w České Skalici 14. Prosince 1790. Vikář a katecheta 15. Srpna 1817, kanovník 1843, farář 1847 při k. kollegialním kostele na Vyšehradě.

Cesta k pravé a samospasitelné víře w boha a spasitele našeho J. Kr. VI. 1851.

W časopisech: Časop. mus. VI. 1067. i. 1084. c. 1125. b. — Časop. pro katol. duch. 1125. c.

Rühr, František. — Kazatel ewang. w Žitawě 1717.

1. Slavnost jubileum ewangelického V. 391.
2. M. Luthera: Katechismus (přel.) V. 746.

Rulík, Jan. — Měšténin Pražský, choralista u sw. Wíta; 1792—1810.

1. Sláva a výbornost jazyka českého VI. 2.
2. Plesání nad uvedením profesora jazyka českého VI. 379. a.
3. Wěmec pocty Jos. Fr. Kosteleckého etc. VI. 379. b. 1046. b.
4. Na den uvedení král. prof. české literatury p. J. Nejedlého VI. 379. c.
5. Wlastenské plesání etc. VI. 379. d.
6. Wlastenský malý rekruta VI. 633.
7. Weselý Kubíček VI. 793. a.
8. Boženka VI. 793. b.
9. Welmi užitečná historie o slowútném národu českém VI. 948. a.
10. Kalendář historický VI. 948. b.
11. Cesta z Moskwy do Číny (z lat.) VI. 994.
12. Památky kláštera Sedleckého VI. 1012. a.
13. Žiwot sw. Gotharda VI. 1012. b.
14. Žiwot Ludwika XVI. VI. 1046. a.
15. Náležitá zpráva o slavném pohřebním průvodu etc. Pia VI. VI. 1046. c.
16. Pia VI. etc. cesta z Říma do Wídně VI. 1046. d.
17. Náležitě wypsání hrobů etc. w kostele Pražském sw. Wíta VI. 1046. e.
18. Historické wypsání rodu pp. Krušinů ze Šwamberka VI. 1046. f.
19. Galerie aneb wyobrazenost nejslowútnějších osob země české (přel. z něm. od Šiffnera) VI. 1046. g.
20. Wesnického faráře rozmlauwání se swými osadníky VI. 1127. a. 1185. b.
21. Wěmec pocty ku poctivosti učených VI. 1127. b.
22. Učená Čechie VI. 1127. c.
23. Krátký spisek o stawu sedlském VI. 1185. a.
24. Pamětní oběť dikůčinění od měšťanského shromáždění z lásky bližního VI. 1231.
25. Cwičení dítek (přel. z něm. od Kampe) VI. 1284. a.
26. Kastonowa užitečná naučení o dobrém zvedení mládeže (z něm.) VI. 1284. b.
27. Petra Frant. Müllera: Wýstrahy pro nezkušenau mládež etc. (z něm.) VI. 1284. c.
28. Téhož: Pohnutka k následowání dobrých dítek (z něm.) VI. 1284. d.

29. Krátké a poučující powídačky (z něm přel.) VI. 1284. e.
30. W. Redelhammera: Krátce obsáhnutá prawidla k zprávě hospodářů VI. 1493.
31. Prawidla k zprávě hospodářů etc. o owčím dobytku VI. 1523.
32. Fr. Winklera: Krátký ale pochopitedlný katechismus (přel.) VI. 1697.
33. Krátká katechetická kázání na neděle (z něm. Jos. P. Silbera) VI. 1927. a.
34. Krátká katechetická kázání na swátky (z něm. téhož) VI. 1927. b.
35. Jos. Habersfelda postní kázání (z něm.) VI. 1927. c.
36. Swáteční kazatel VI. 1927. d.
37. Krátká kázání k ranním službám božím VI. 1927. e.
38. Strom francauzské swobody (podlé něm. Al. Pařízka) VI. 2004. a.
39. Ben. Strassera: Kázání o newážnosti a potupě stawu kněžského (z něm.) VI. 2004. b.
40. Kázání na den sw. Jakuba (přel.) VI. 2004. c.
41. Swatá hora etc. nad Příbramí VI. 2146.
42. Jos. Schiffnera historické wypsání obzwlášt-ních míst milostních w kr. českém (přel.) VI. 2147.
43. Žiwot sw. Jana Nepomuckého VI. 2166.
44. Šiffnera: Wypsání žiwotů sw. patronů českých (přel.) VI. 2172.
45. Swatý pašijowý týden VI. 2238.
46. Modlicí kniha pro dobré katol. křestany VI. 2310.

Rupius, Norbert Skalník;

Clowěk poslaný od boha etc. Příd. 131.

Rusín, Abraham Nowohradecký. — Správce školní w Klatowech 1603, w Morawských Budějowicích 1604—1605, w Třebíči na Morawě 1606—1607.

Summa religionis verae ex confessione bohemica excerpta IV. 1451.

Ruth, Hynek. — Doktor filos. a med., professor porodnictwí na universitě Pražské, 1783.

1. Antonína z Haemu jednání o způsobu smrti utopených etc. (z něm.) VI. 1589.
2. J. R. Steidele: Kniha o babském umění (z něm. přel.) VI. 1629.
3. Připamatowání s strany neduhů dobytka w Rakausích (z něm. přel.) VI. 1635.

Růžena, K—wá. — 1843.

W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Wčela 1220. c.

Růžicka, Josef. — Narodil se w Kohantowě blíž Hlinska w Pardubském (býwalém Čáslawském) kraji dne 14. Března 1808. Naučil se až do 13. roku dosti německy, šel, jsa ewangelicko-Augšpurského wyznání, r. 1821 do Modré w Uhřích, kdež studie humanitní a filosofické, a od r. 1828 až 1831 teologii na lyceum w Prešpurku wykonal. Jako kandidát auřadu kazatelského kázal německy w Hermanseifen, česky w Kruzburku a w Praze (za p. superintendenta Krejčího) — až byl za vikáře u spojené německé ewangelické církwe w Praze poswěcen. Od toho času

pracuje w tomto powołání jakožto druhý kazatel, jako katecheta pro církevní mládež, a jako učitel náboženství ewangelických žáků na gymnasiích až dosawad; mimo to swěřena jest jemu od vyšších míst prozatím duchovní správa w ústawech trestních w Praze. Na začátku roku 1849 založil první vlastensko-ewangelický církevní časopis, totiž „Českobratrský Hlasatel“, který nyní (od Unora 1850) pod názvem „Českobratrský Wěstník“ dále vydává.

Řeč při swěcení slavnosti 50letého manželství swých rodičůw VI. 2072.

Růžičková, Wlastimila; 1842—1844.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Rwačowský, Wawřinec Leander z Raudnice.

— Farář Bohdanecký a w Jewičku i w Budějowicích na Morawě, pak děkan w Kostelci a we Slaném 1580.

1. Masopust IV. 684.

2. Wyklad modlitby páně IV. 1506.

3. Knížka zlatá IV. 1825.

Ryba, Jakub Jan. — Narozen w Přestíciích

26. Řijna 1765, kdež jeho otec byl podučitelem. Co pětiletý chlapec přišel s otcem, za warhanika ustanoweným, do Nepomuka, kdež hned w dětinském věku welkau schopnost k hudbě ukazuje, w ní až do 15. roku pod pěti otce se cwičil. Roku 1780 byl poslán pro další vzdělání swé do Prahy. Studowal u Piaristů, a získaw si přízeň u některých nejwytečnějších hudebních mistrů toho času, přijal službu warhanickau u sw. Salvatora. Po skončení gymnasiálních studií, wstapiw do filosofie, byl již r. 1785 od swého otce, jenž se těžce roznemohl, powolán domů k zastání jeho. Na žádost otcowu slíbeno mu uprázdněné učitelské místo w Nepomuku, pod wýminkau, aby odbyl předepsaný kurs pro školní čekance. Což když učinil, bylo místo toto již zadáno; dostal se však brzo za podučitele do Mnišku, a po půldruhém létě r. 1788 za provisora školního, konečně po úmrtí předchádce swého za učitele do Rožmitálu. Školu swau, s mnohými překážkami bojuje, zwelebil, tak že jiným za wzor stawena byla. Učil krom předepsaných předmětů též zeměpisu, českému dějepisu, přírodopisu, zvláště pak horlil pro zawedenau tehdáž nedáwno do škol řeč německau. Sklamánými nadějemi i jinými duchowními boji w melancholii upadnuw, sám sobě w 50. roce věku swého konec učinil dne 8. Dubna 1815.

1. Počáteční základové k umění hudebnímu VI. 181. a.

2. Slovník hudební VI. 181. b.

3. Saudný den VI. 225. a.

4. Oktáv etc. k sw. Janu Nepom. VI. 225. b.

5. Swatohorský kůr VI. 225. c.

6. Pohřební písně VI. 225. d.

7. Adwentní píseň VI. 225. e.

8. Truchlozpěw wěrných Rožmitálských osadníků etc. VI. 400. a.

9. Vivat František II. VI. 400. b.

10. Winš k slaw. swátku knížete z Salm-Salmu, arcibiskupa Pražského VI. 400. c.

11. Plesání kníž. arcib. panstwi Rožmitálského etc. VI. 400. d.

12. Dwanácte písní českých VI. 498. a.

13. Radowaný newynných dítek VI. 498. b. 1293.

14. Kancionálek pro českau školní mládež VI. 498. c.

15. Dobrá Bětolinka, z Hölty VI. 498. d.

Ryba, Josef. — Syn předešlého. Narozen 21.

Března 1795 w Rožmitále; doktor lékařstwi; stawowský oční lékař.

W Časop. mus. VI. 1607. d. 1627.

Rybák, Jiří. — Měšťan Strakonický; 1567.

Tomáše Günthera: Knížka potěšitelná všechněm tětótným a rodičím manželkám (přel.) IV. 936.

Rybay, Jiří. — Slovák; kazatel ewangelický

w Cinkotě, potom kněz Torženský w Báčské stolici; umřel 1813, 4. Ledna. (Wiz Ribáy.)

1. (Uiber Futterkräuter; z něm. přel.) VI. 1529.

2. Katechismus zdrawí pro obecný lid (přel. z maďarsk.) VI. 1594.

Rybička, W.

W časopisech: Wlastimil VI. 913. e.

Rybička, Antonín Skutečský. — Narozen dne

30. Řijna 1812 we Skutči w Chrudimsku.

Nabyw w tamní městské škole prvního literárního vzdělání, studowal od r. 1826—1831

nejprwé na gymnasium Třebowském a potom na Litomyšlském. Odbyw r. 1832 a 1833

filosofii na lyceum Litomyšlském, oddal se w r. 1834—1837 na universitě Pražské studii

právníckým. Podniknuw praxi juridickau u magistrátu Chrudimského a zkaušky apela-

ční a politické, stal se r. 1840 auskultantem u jmenowaného magistrátu. Dworním

dekretem ode dne 9. Dubna 1846 jmenován akcesistau při expeditu c. k. spojené dworské

kanceláře, načež mu dekretem též kanceláře od 19. Srpna 1847 swěřen tamtéž úřad

českého translatora, W r. 1849 byl audem komissí, dekretem ministerium práw od 10.

Čerwence 1849 k sestawení slowanské práwnicko-politické terminologie zřizené; po je-

jímžto rozejítí se w měsíci Listopadu 1849 swěřena mu redakci českého juridicko-politického

slovníku terminologického, a od 1. Listopadu 1849 odewzdána mu i prozatímní

redakci českého textu obecného zákonníku říšského. Dekretem ministerium práw od 21.

Března 1850 jmenován assesorem u c. k. krajinského saudu na Horách Kutnách; w Unoru

1851 tajemníkem při c. k. saudu we Widni.

W časopisech: Časopis mus. VI. 1036. c. — Kwěty 1084. f.

Rychlowský, Jan. — Biskup Thermiinský, arcib. Praž. suffragan.

1. Kázání VI. 1935.
2. Kázání na veliký pátek VI. 2007.

Rywiis, Jan Arthendoriinský.
Weyklad na 4. kapit. Ozeáše Příd. 133.

Rywola, J. Fr. 1692.
Knížka o zpovědi a o přijímání V. 745.

Sabina, (Sabinský) Karel. — Narozen 28. Pros. 1814 w Praze. Slyšew filosofii, pobyl we Widni. Psal též německy. Roku 1849 10. Kwětna zatčen při prohlášení stawu obležení w Praze.

1. Básně VI. 334.
 2. Obrazy 14. a 15. věku VI. 897. a.
 3. Powidky, powěsti etc. VI. 897. b.
 4. Hrobník VI. 897. c.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 597. k. 913. c. 1076. g. 1140. o. — Wlastimil 496. l. 1067. x. — Wěmec. 521.

Salai, Josef. — Slowák; kazatel helvetského wyznání w Lysé; 1784.
Krátké a sprosté wyznání a wyswědění wíry VI. 1772.

Salatnay, Josef. — 1829—1832.
1. Zahrádka dítek dobrých VI. 1855.
2. Truchlořeč na swého zemřelého otce VI. 2094.

Salatnay, Jan. — 1820.
Modlitby křesťanské VI. 2334.

Saler, Marek. — Děkan Blatenský 1637.
Saud poslednj člověka VI. 1393. d.

Salius, Mikuláš. — Wstoupil do řádu Jesuitského r. 1562; cestowal do Říma r. 1566; magister poetice w kolleji sw. Klimenta w Praze r. 1576.

Sw. Wácslaw mučedník IV. 224.

Saly, Antonia. — 1838.
We Wěle VI. 496. m.

Samoslaw. — 1842.
We Kwětech VI. 496. k.

Sapor, Jan. — Kněz; 1646.
Kázání pohřební ku poctivosti p. Kateriny Zahradčké z Choltic V. 1075.

Sartorius, Daniel. — Narozen w Štítníku 1704; kněz Bystřický, dobrý weršowec. Umřel 1763.

1. Florilegium biblicum V. 178.
2. Diarium biblicum V. 820.
3. Postilla summowní V. 847.

Saukup, Aug. J. Wácslaw. — Farář Koceradský 1713.

1. Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetowá etc. sw. Prokopa V. 915. a.
2. Lilium convallium etc., t. j. sw. Prokop etc. V. 915. b.

Saukup, Jan. — Domkář w Luštěnicích, básník přirozený; 1810.

Píseň k sw. Josefu VI. 234.

Saukup, Josef M. —
Wlastenka VI. 525.

Sayfert, Jan Alois. — Lokalista Řitonský; 1805.

Kázání na neděli 22. po sw. Duchu VI. 2025.

Scipio, wiz Berlička.

Scribonius, Jindřich. — Doktor písma swatého; roku 1547 přaeceptor hrabat z Plawna w Pasowě, s nimiž cestowal odtud do Wlach; probošt kapituly Pražské; 1552, 1556.

1. Katechismus IV. 1256.
2. Katechismus (obštrnějši) IV. 1261.

Seberini, Jan. — Superintendent okresu Bábšského w Uhrích.

1. Báb mluví k lidem až podnes VI. 2064. a.
2. Weliké církwe-weliké powinnosti VI. 2064. b.
3. Agenda funebria, t. j. Pohřební práce VI. 2136.

Sedláček, Wojtěch. — Narozen w Čelákwicích 24. Února 1785; kněz řádu Præmonstratského Tepelského; doktor filosofie, professor matematiky, jazyka řeckého a českého na filos. ústawu Plzenském; čestný měšťan Plzenský. Umřel 1836. 2. Února. Psal též německy.

1. Kristus skrze swé umučení oslawen (přel.) VI. 242.
 2. Hlasy wěrných Čechů r. 1835 (příspěwek) VI. 319.
 3. Na Plzeň VI. 424. a.
 4. Hymnus na arciknížete Ferdinanda VI. 424. b.
 5. Přiwitání etc. purkrabí p. Frant. hrab. z Kollowrat a Kašpara ze Šternberka etc. VI. 424. c.
 6. Hymnus na Alexandra I. VI. 424. d.
 7. Plzenské plesy etc. VI. 458.
 8. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (příspěwek) VI. 469.
 9. Wěž Plzenská w plameni etc. VI. 484, 1023.
 10. K slawnému přijetí duchowní spráwy etc. od Ondř. Aloysia hrab. Škarbek-Ankwiče VI. 491.
 11. Paměti Plzenské VI. 1014.
 12. Základowé měřictwí VI. 1404.
 13. Základowé přírodnictwí VI. 1481.
 14. O srownalosti katolického náboženstwi s rozumem, dle něm. F. Darupa (z češtil) VI. 1832.
 15. Swáteční kázání VI. 2030.
 16. Kázání držané dne 13. Srpna 1826 při instalaci Wojt. Nejedlého VI. 2046.
- W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 275. d. 496. h. — Wěle 496. m. — Časop. mus. 1008. d. 1473. g. — Rozmanitosti 1402. a. — Přítel mládeže 1406. b.

Sedláčanský, Jan Jakub; 1618.

Summowní přiznání k učení křesťanskému IV. 1452.

Sedláčanský, Jan Matheolus; 1580.
Modlitby IV. 1954.

Sedlecký. — 1846.

We Kwětech VI. 913. c.

Seidl, Josef Anton. — Narozen w Berauně 1775, 5. Března; kaplan w Berauně, pak děkan w Lochowicích, pak w Berauně, kdež umřel 5. Čerwence 1837.

Kronika o Berauně VI. 1017.

Seidlitz, Julius. —

We Wlastimilu VI. 1140.

Sekwenides, Jiřík Chotěborský. — Farář w Litomyšli; 1612.

Kázání k wystraze nezřizeného lakomstwi IV. 1637.

Sekytský, Miloslaw; 1839, 1840.

We Wěle VI. 913. d.

Selisko, Antonín; 1771.

Kniha pro dívky (z něm. přel.) V. 504.

Selisko, Ferdinand. — Kanovník w Hradci Králové 1772, slaw. král. uherského praelat infulovaný, opat z Appareo; vicarius generalis a official biskupský; dříve farář w Liběanech. Narozen w Hradci Králové, kdež i umřel 30. Dubna 1786, stár jsa 60 let. Bienenberg, který mu dedikowal swůj „Versuch einer kurzgefassten Geschichte der Stadt Königinhof“ 1782, praví, že již jeho otec nepsal se po česku Želízko, nýbrž něm. Selisko.

Wykladové sw. ceremonií, řádůw, swátkůw atd. V. 1121.

Seleczény, Ferdinand; 1834.

Wšelico pro myslí ctné rozweselení. VI. 850.

Semelius, Matauš Prywižský.

1. Plast, strdí Příd. 138. a.
2. Správa cirkwe Ložtické Příd. 138. b.

Semian, Michal. — Narozen 1741 we Hradišti blíž Skalice w Uhřích; kněz Pezinský; žil ještě r. 1812.

1. Písň w Tranowského Cithara sanctorum V. 86.
2. Čas bolestného umučení etc. Ježíše Krista V. 170.
3. Nábožný zvučný hlas při posvěcení Pezinského chrámu VI. 202.
4. Když etc. učený muž mládenec p. Jonatan Lauček do stawu manželského vstupowal VI. 395.
5. Při dobytí Budinského zámku do zajetí křesťanského padlé Kastigam řečené etc. turecké slečny řídke a památné případnosti (z maďar. přel.) VI. 781.
6. Kratičké historické wypsání knížat a králů uherských VI. 939.
7. (Weršiky při VI. 2002.)
8. Erwotiny služeb božských etc. VI. 1990.

Semin, Jan. — Děkan na Horách Kutných; 1579.

Píseň na jméno krále Rudolfa IV. 177.

Sepeši, Ján Michal. — Slowák; farář cirkwe ewang. Sobotištské 1805; senior cirkwi w Nitranské stolici ležících; umřel 1810 w 59. roce wěku swého.

1. Šmaling: Domovní učitel (přel.) VI. 1200.
2. Křesťanskému bojowníku připrawená odplata VI. 2083. a.
3. Maudrost od boha poučeného starce VI. 2083. b.

Setelain, Tadiáš. — Narozen w Raudnici 10. Září 1775; knězem učiněn 13. Září 1801; farář we Swojšicích, pak zámecký kaplan w Komorním Hrádku.

Přispěl k Sebrání básní a zpěwů od J. Puchmayera VI. 278. a k Hlasateli českému VI. 732.

Sexstetter, Jiljí; 1800.

Krátká zpráva o tom, co každý křesťan katolický wěšiti a zachowáwati má. VI. 1807.

Scharf, František Anton; 1677.

Staročeská wira etc. V. 385.

Schmidt, Wáclaw Alexius; 1723.

1. Karla Stradiotti: Žiwot welebného patera Františka de Hieronymy (přel.) V. 1324.
2. Duchowní důl etc. V. 1610.

Schmitt, Jan; 1818.

Elementární kniha k německému čtení VI. 14.

Schöle; 1775.

1. Wesní pokuty, trdlíce, koza a osel VI. 614.
2. Příslušné powinnosti wlastencům. Příd. 137.

Schönpflueg, Josef Ben. z Gamsenberku; 1730.

Gruntovní kámen král. Karlovského Nowého m. Praž. etc. Sw. Jan Nepomucký V. 954.

Schuknecht, Prokop J. — Kaplan w Kostelci nad Labem; 1740.

Májový kwítek etc. sw. Jan Nepomucký V. 997.

Schuppler, František; 1745.

Recessus Martis Suciici etc. V. 1011.

Schuster, Jan Nep. 1819.

Krátké wynaučowání kunstu babského etc. VI. 1633.

Schwerdling, Jan; 1827.

1. Powinnosti manželů, rodičů a poddaných (dle něm.) VI. 1201. a.
2. Powinnost mládeže VI. 1201. b.

Sidon, Jan Maria. — Narodil se 17. Prosince 1792 w Solnici w Čechách; první swé cwičení obdržel w Pardubicích, 2 humanitní třídy studowal na gymnasium Králové-Hradeckém, oba ročníky filosofické na vysokých školách Pražských, bohoslowecké studium w seminárii w Králové Hradci, kdežto také za kněze (15. Srp. 1815) wyswěcen. W měsíci Řijnu t. r. dostal se co kaplan do Solnice, a 1816, 13. Března za kooperatora do Lomnice. Odtud 14. Listop. 1819 powolán byl co prozatímní professor náboženství na gymnasium do Jičína, kdežto i 4. Března 1820 co takový potvrzen byl. Nedlauho na to ustanowen byl také co kazatel chrámu Páně sw. Ignacia, a přewzal též úřad učitele náboženství w domě provinileců. Roku 1848 zwolen byl dne 14. Čw. za poslance na sněm zemský od města Jičína; pak 8. Čerwence za poslance okrsku Jičinského na sněm říšský.

Cirkew Římská katolická prawau jest cirkwi VI. 2061.

Silberius, Jan; 1591.

Tyto weršiky českau poetry etc. IV. 182.

Silbernagel.

Mlynář a jeho dítě (přel.) VI. 709.

Simonides, Adam. — Slowák; správce cirkwe české ewang. w Žitawě od r. 1718.

1. Zralé jablěčko etc. V. 167. a.
2. Druhé slaďaučké a zrnaté jablěčko V. 167. b.
3. Wyswětlení křesťanského učení podlé pořádku malého katechismu Luthera V. 754. a.
4. První litery křesťanského učení etc. V. 754. b.
5. Summowník V. 754. c.
6. Kázání přístupující V. 927.

Siwý, Ondřej. — Měšťan a spoluradní města W. Mezříče.

Poznamenání některých purkmistrů a rychtářů w městě Mezříči etc. V. 305.

Skála, Pawel ze Zhoře. — Wystěhowanec český po Bělohorské bitvě.

1. Wšobecná historie církewní V. 380. a.
2. Chronologie církewní V. 380. b.

Skalkowic, B. S.

We Wćele VI. 496. m.

Skočowský, wiz Johannides.

Skřiwánek, Wácslaw. — Dėkan w Plaňanech, wikář, konsistorialní radca, dozorce školní. Umřel 1808 w 66. roce wěku.

1. Naučení o štěpařstwí. VI. 1534.
2. Popsání konané slawnosti w městě Plaňanech VI. 2024.

Skuherský, F. Alois; 1846.

Prowolání k autřpným srdcím o potřebnosti špitálu pro nemocné VI. 1606.

Skultetus, Abraham; 1619.

1. Krátká zpráva o modlářských obrazích IV. 1461. 1661. a.
2. Wyswětlení žalmu XX. w Waldsaxu (z něm.) IV. 1542. 1661. b.

Skulteti, Adam. — Narozen 20. Pros. 1748

w Závadě, Trenčanské stolice; rektor školy w uherské Skalici; umřel 14. Čerwenec 1803. Melodiatura aneb partitura t. j. kniha hlasozpěwů etc. VI. 180.

Skulteti, August Horislaw. — 1840.

Básně VI. 331.

We Kwětech VI. 496. k.

Skwornicius, wiz Swornicius,

Skytorinský, wiz Denhort.

Sladkowič, O. K. — 1843.

We Wćele VI. 496. m.

Sláma, František (Bojenický). — Narozen 16.

Kwětna 1792 w Bojenicích; knězem učiněn 15. Února 1815; kaplan w Prachaticích; zámecký kaplan na Orlice; farář w Chrašticích; dėkan w Bechyni.

1. Slowo útěchy poslané Prachatičanům etc. VI. 1021. a.
 2. Obraz minulosti starožitého města Prachatic VI. 1021. b.
 3. Schmida: Štědrý wečer (přel.) VI. 1332.
 4. Téhož: Ztracené dítě (přel.) VI. 1334. a.
 5. Téhož: Holaubek (přel.) VI. 1334. b.
- W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. — Časop. mus. 150. a. — 993. e. 1507. g. 1547. a. 1588. a. — Wćela 1008. f. — Kwěty 1067. q. — Časop. pro katol. duch. 1125. c. — Rozličen. Praž. 1507. n. 1547. f.

Slawata, Adam z Chlumu. — Pán český; 1620.

(List jeho IV. 573.)

Slawata, Wilém. — Narozen 1573. Přešed od českých bratrů k straně katolické (nad čímž otec jeho w tistěném listu hořekowal), zasnoubil sobě Lucii, dědičku Adama z Hradce, a dosáhl znamenitých úřadů. Stojí proti stawům r. 1618 swržen s okna s Jarosl. Martinicem a Fabriciem písářem, za to r. 1620 hrabětem učiněn, a zlatým raunem počtěn. Umřel 1652.

1. Apologie IV. 595.

2. Historie wěku jeho V. 284.

Slawicek, Antonín. — Narozen 10. Kwětna 1813 w Tismicích u Mělnika; studowal gymnasium, filosofii a bohoslawí w Praze.

We Wćele VI. 599. h. 913. d.

Slawicek, František. — Narozen 4. Listop. 1798 w Modlešowicích; knězem učiněn 24. Srpna 1824; lokalista w Hlasiwě.

1. Nejpátrnější místa křesfanstwa, Jerusalem, Betlem a Nazaret VI. 1118.
2. Josefa Hoydla Krátké naučení o štěpařstwí VI. 1542.

Slawomilská, G. 1831.

Co hrdlo ráci etc. VI. 1573.

Sloboda, Daniel. — Narozený w uherské Skalici r. 1809 dne 20. Prosince. Odyw domácí počáteční a gramatikální školy r. 1824 odebral se do Modry, kde 4 léta stráwiw, slowesní a z části libomudrecké nauky prošel.

Od roku 1829 studowal w Břetislawi, kdež r. 1832 běh libomudrecký a bohoslawní dokončil. Následujícího roku tamže na úřad kněžský dne 28. Srpna poswěcen, nejprw do cirkwe Myjawské w Nitranské stolici za kaplana, a pak do cirkwe Rusawské pod Hostýnem na Morawě za kazatele powolán byl, kdež od 14. Dubna r. 1837 účinkuje. Léta 1840 wstoupil do manželstwi s Julianau, dcerau p. Samuele Jurkowiče, spisowatele a učitele w Sobotišti, nyní notára Březowského w Nitr. stolici, čímž se stal šwagrem Hurbana, jenž druhau dceru pojal.

Řeči, modlitby a básně etc. (Přispěwek) VI. 2065.

Slowacius, (Slowák) Pawel; 1590—1600.

1. Historie o plawení se do Ameriky (z lat. přel.) IV. 649.
2. Traktat o moru, o země třesení IV. 815. 902.
3. Ludw. Lawatisa Kázání troje o drahotě a hladu (přel.) IV. 1600.

Slowacius, Wácslaw Turnowský. — Farář Střenický 1589, Rožďalowský 1590—1620.

1. O wěcném manželstwi Krista a cirkwe IV. 1327.
2. O pokloně jména Jesus IV. 1336. a.
3. Deset artikulů sebraných ze slow nařizení wečeře páně IV. 1336. b.
4. O dwójím přirození osoby Krista IV. 1354. a.
5. Rozjímání auřadu o osobě a skutcích syna božího IV. 1354. b.
6. Wyswětlení každodenních, celoročních řečí IV. 1414.
7. Rozjímání o předzwědění a wywolení božím lidí k wěcnému spasení IV. 1436.
8. Historie o utrpení a smrti newinné syna božího IV. 1479. 1632. b.
9. Dil postní wykladůw řečí celoročních IV. 1562. a.
10. Wyswětlení prosté biblí malé IV. 1562. b.
11. Kázání neb rozjímání o bídności a nestálosti wezdějšiho žiwota IV. 1632. a.
12. Wykladové řeči adventních IV. 1632. c.
13. Kázání pohřební nad tělem p. Jindřicha staršího Křineckého z Ronowa IV. 1676.

14. Každodenní modlitby pobožným pannám, paním a vdovám IV. 1972. a.
 15. Modlitby obecné IV. 1972. b.
- Slowanka**; 1840—1842.
 České besedy (příspěvek) VI. 340.
 W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1036. i. 1607. f.
- Slywar**, František; 1661.
 Řebřík rajský V. 1416.
- Smetana**, Josef Frant. — Narozen 11. Března 1801 ve wsi Swiňstanech kraje Královéhradeckého, kdež otec jeho na panství Náchodském zahradníkem byl. Léta 1814 počal studowati na gymnasiu w Hradci Králové, a dokonaw zde gymnasiální studia, přestoupil 1. 1819 na universitu Pražskou, kdež po dvě léta filosofii a pak theologii studowal. Léta 1823 wstoupil do řádu Pramonstrátského w kanonii Tepelské, a 14. Srpna 1826 na kněžství wyswěcen. Stráwiw pět let dílem přípravu kuřadu učitelskému, dílem w duchovním powolání co kaplan w Úterém učiněn r. 1831 professorem fysiky a přírodopisu na filosofickém ústavu w Plzni, a 18. Listopadu 1834 za doktora filosofie na universitě Pražské promován. L. 1835 wywolen za příspívajícího auda českého museum, l. 1842 za spoluanda vlastenské hospodářské společnosti w království českém.
- Hlasy duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 320.
 - Hlasové duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 326.
 - Hlasy vlastenců etc. r. 1832 VI. 469.
 - Obraz starého swěta VI. 979.
 - Slowo o wychowání mládeže české VI. 1268.
 - Základové hwězdoslowí VI. 1407.
 - Silozpyt čili fysika VI. 1484.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. 1220. d. — Časop. mus. 993. c. 1162. f. 1488. c. — Wlastimil 993. r. — Časop. pro katol. duch. 1067. k. 1125. c. — Krok 1409. g.
- Smicheus**, Tobiáš, jinak Libocký. — Cirkewní správce we Woticích 1606; děkan w Kamenici Nožírské 1610.
 Kniha o wečeři páně IV. 1373.
- Smolík**, Jan Benedikt. — Stawu rytířského; sekretář mistodržitelstwa 1654.
 Chr. Pflaumer: Dialogi catholici (z něm. přel.) V. 725.
- Smolikowský**, Mil. 1834.
 We Wěele VI. 496. m.
- Smutný**, Jiří Ferdinand. — Děkan Pelhřimovský 1714.
 Silná ochrana města Pelhřimowa Maria panna bolestná V. 1204.
- Sob**; 1830.
 W Čechoslawu VI. 600. b.
- Sobek**, Burian z Kornic. — Kanclér Starého města Pražského; pro Lutheranské náboženství zatčen dne 9. Srpna 1524 nawodem Paškowým, a wypowěděn z Prahy 5. Kw. 1525.
- Jana Kariona Kniha kronik (z lat. přel.) IV. 282.
 - Kronika bratrů českých a morawských IV. 509.
- Soběslawský**, wiz **Rosacius**.
Sofian, Jakub Walkenberger; 1594.
 Kořen Jesse etc. IV. 1342.
- Solin**, Wáclaw.
 O swátosti wečeře páně Příd. 169.
- Solnický**, Daniel; 1600—1629.
- Compendium etc. přednějších artikulů prawé wíry IV. 1361.
 - Traktat první o Kristowě církwi IV. 696. a.
 - Kratičká historie o welebně swátosti oltární IV. 696. b.
 - Dwanácte historii o swatých mládcích IV. 1255.
- Solnický**, Wáclaw Mat. 1638.
- Modlitby člowěka nemocného V. 1540.
 - Postilla Příd. 72.
- Sommer**, Josef Wáclaw. — Narozen 22. Pros. 1805 w Radlici; ředitel knihtiskárny u Pospíšila (1826—1831), sazeč u synů Bohumila Haase (1834—1837), faktor u Špinky, nyní faktor u Spurného.
- Zábawné powídky (z něm. přel.) VI. 843. a.
 - Nelka: Sáček s penězi VI. 843. b.
 - Hofmanna: Wojtěch Stražil VI. 843. c.
 - Šmida: Keř růžový (z něm. přel.) VI. 843. d.
 - Černý Janoš (dle Waldena) VI. 843. e.
 - Pytláci VI. 1358. a.
 - Šmida: Maucha. Čerwenka VI. 1358. b.
 - Jana Hawlíčka: Krátké nawedení k zhotowování mužských šatů (z něm. přel.) VI. 1587.
 - Žiwotopis blahosl. Marie Elekty VI. 2189.
 - Dewitidenní pobožnost k sw. Filomeně (přel.) VI. 2429.
- Somptník**, Melchior; 1637.
 Vale Transcianum V. 1068.
- Soponius**, Theodor. — Slowák; kněz ewangelický w Trenčíně 1637.
 Pohřební kázání ku potožení rodičůw Andreáše Siwého V. 1065. 1069.
- Sapacier**, Adam Kauřimský. — Farář w Řičanech 1614.
 Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1705.
- Spěwáček**, Jan. — Jesuita 1712.
 Gab. Hevenosi: Kalendář pobožný (z lat. přel.) V. 1200.
- Spezinger**; 1793.
 Doktor Zlatofěz VI. 626.
- Spurný**, Athanas; 1783.
 České cwičení pro schowance VI. 126.
- Srbík**, František; 1836.
 We Wěele VI. 496. m. 932. h.
- Srnc**, Jakub z Warwažowa. —
 Dieteria seu proverbia Bohemica IV. 29.
- Srnovec**, Bartoloměj Hawlík z Warwažowa.
 — Narozen w Rokycanech 1552; stal se bakalářem w Praze r. 1575, mistrem swob. umění r. 1576. Byl předním písařem radním Nowého města Pražského; umřel r. 1610.
- De mutua et civili conversatione, od Štef. Gwazy (přel. z lat. a něm.) IV. 713.

2. Lazara Šwendy: Diskurs o běhu wálečném a auřadech wojenských (z něm. přel.) IV. 824.

Sršeň, Jakub. — Rolník w Chocenicích u Kolína; školní dohlížitel, 1836.

Národní otčenáš VI. 265.

Stach, Wácslaw. — Professor pastoralní theologie w Olomauci; pensionován, umřel we Widni.

1. Harmonie a dobrozvučnost jazyka českého VI. 175.

2. Písň křesťanské pro Slabeckau osadu VI. 212. a.

3. Nábožné písňe pro katolického měšťana VI. 212. b.

4. Písň na slavnost těla Kristowa VI. 212. c.

5. Starý weršowec VI. 281. a.

6. Diwný aučinek potěcha VI. 281. b.

7. Něco pro českau literaturu VI. 359. a.

8. Swátek českého jazyka etc. VI. 359. b.

9. Písň pro český národ k witání a korunování Leopolda II. VI. 359. c.

10. Na opěwatelkyni Klopstoka VI. 359. d.

11. Kašpara Royko: Historie velikého sněmu Kostnického (z něm. přel.) VI. 1102.

12. Psaní k obraně ewangelických učitelů VI. 1105.

13. Jakuba Federseenna: Kniha mrawů křesťanských VI. 1177. 1281.

14. Příručka učitele lidu VI. 2112. a.

15. F. Giftšice: Počátkowé k weřejnému etc. wykládání pastýřské theologie (z něm. přel.) VI. 2112. b.

16. Žiwot Marie panny VI. 2173.

W časopisech: Časopis mus. VI. 570. b. — Čechoslaw 599. e.

Staněk, Wácslaw. — Syn Josefa St. sedláka; narozen r. 1804, 4. Září w Jarpenicích blíž Slaného; chodil w sedmém roce swém jenom asi rok do školy wesnické k sw. Isidoru. W Litoměřicích a druhým rokem w Chomútowě se přiučil jazyku německému, a odbyw gymnasium w Slaném, odebral se r. 1824 do Prahy na studia filosofická a pak lékařská. Na začátku roku 1832, byw za doktora w lékařství powýšen, wstoupil co assistent do porodnice pod primárem Ant. Jungmannem, odkudž však ještě toho roku vládu powolán za okresního lékaře w choleře tehdáž ponejprw Europu nawštíwiwši po celý rok slaužil, maje napřed Nymburský pak Turnowský okres w Boleslawsku, později Třeбенický pak Bilínský w Litoměřicku, Dawelský w Beraunsku a posléze Blatenský w Prachensku. Roku 1833 osadil se w Praze a oddal se praxi lékařské, ktera u se až dosawáde zanášil. W Kwětnu r. 1832 zasnaužil se s Karolinau Reisowau, z kterého manželství pět dítek obdržel. Roku 1835 odbyl rigoroza z hojičství. Roku 1845, powolán byw za tělesného lékaře knížete Alexandra Kara Ďordě, cestowal do Bělehradu srbského, však z rodinných ohledů místa toho přijmanti nemohl. Roku 1848 zwolen byl za poslance do sněmu českého zemského w okresu Bu-

dinském, pak do říšského sněmu w okresu Zlonickém.

1. Snadně nawedení, jakby se hluchoněmota w prwních létech dětských poznala etc. (dle Schmalce) VI. 1271.

2. Přírodopis prstonárodní VI. 1471.

3. Základowé pitwy VI. 1474. a.

4. Krátký přehled leboslowí VI. 1474. b.

W časopisech: Kwěty VI. 8. l. — Wčela 496. m. 1076. d. — Wlastimil 1473. s. 1488. h.

Stárek, Jan. — Narozen 30. Září 1795 w České Libchawě, panství Brandýského nad Orlicí. W místní filialní škole české prwním začátkům literním wyučen, od swého otce půllánka dán byl na studie gymnas. do Lito-myšle, kdež i filosofii studowal. S rokem 1817 započaw běh swůj bohoslowní na Pražské universitě, skončil jej r. 1821, načež dne 24. Srpna t. r. w Kr. Hradci na kněžství wyswěcen, a po dwau měsících k adjunktství theolog. do Prahy powolán. W 4 letech pořád zběhlých zaměstnáwal se opakowáním všech předmětů bohoslowních, a odbýwaje čtvero tak zwaných přísných zkaušek z bohoslowí, při priv. ústawu wychowacím pro dívky místo katechety zastáwal. Od 17. Listopadu 1825 ustanowen za suplenta bibliických studií nowozákonních a dne 29. t. m. a r. z weškeré saustawy bohoslowní držel weřejnau disputaci pro dosažení doktorátu w bohoslowí. Opustil swé suplentství 31. Března 1826, a odbyw ještě w Praze dwa dni před tím konkurs pro stolicu křesť. mrawoslowí na biskup. ústawu w Kr. Hradci, byl nejprw od 6. Dubna až do 12. Září t. r. suppletem této professury, potom skutečným professorem mrawouky, a spolu řeči a literatury české. R. 1831 dne 28. Března jmenowán examinátorem syuotalním při konkursích, r. 1833 dne 30. Března počtěn doktorstwím w bohoslowí na vysokých školách Pražských, Roku 1847 dne 25. Čerwence opustil stolicu učitelkau řeči a literatury české, z které za prwnějších 8 let bohoslowcům týdně 3 hodiny beze wšeho platu přednášel. R. 1847 swěřena mu spolu stolice katechetiky a methodiky, již se stal řádným professorem r. 1848.

Sw. Th. Caecilia Cypriana etc. wěk a spisy wybrané VI. 1734.

W časopisech: Časop. pro katol. duchow. VI. 1125. c. — Přitel mládeže 1260. 1874.

Stařimský, Wácslaw. — Jesuita; 1743. Euchariston saeculare Deo V. 1006.

Stark, F.

Písň některé k sw. Janu Nepom. VI. 240.

Staroměstský, Jiřík z Třebechowic. — Spráwce školní u sw. Jindřicha.

O trojim způsobu člowěka. Příd. 145.

Stefan, Wáclaw. — Archidiakon na Horách Kutných; 1620.

Methodus sacrae scripturae IV. 1162.

Stefanides, Jan Chrudimský. — Farář w Králové Městci 1614.

Kázání nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1706.

Stefanides, Jan Weselský.

Sedmero člověka bláznowství. Příd. 146.

Stefanides, Simon Husinský. — Farář Libunský 1614.

Kázání pohřební nad p. Alb. Smiřickým IV. 1707.

Stefanides, Jakub Přibislavský. — 1637. Paracelsis Christiana (kázání pohřební) V. 1066. a — f.

Stefanides, Wáclaw Teplický; 1638.

Modlitby celoroční V. 1545.

Stehlík z Čenkowa, Kašpar Ladislav; 1602, 1603.

Kalendáře IV. 778. c. 779. b.

Steigbigl, František. — Umřel co úředník aučtowní.

W Pautníku VI. 600. l.

Steinmetz, Leo; 1843.

We Kwětech VI. 496. k.

Stengelius, Jiří. — Jesuita 1645.

Wýtah reliquií panny Marie V. 1163.

Steydl, J. Wác. Sigmund Fridrich z Greifenwehru. — Kaplan Staroboleslavský, potom filos. a theol. doktor a při universitě Pražské in theologicis examiner, u sw. Jana na Skalce w Nowém městě administrator; 1718 — 1764.

1. Slunce ustawičné etc. sw. Dominik V. 926. a.

2. Lauretanský domeček V. 926. b.

3. Dostatečný dokonale swatosti etc. sw. otec a patriarcha Bernard V. 926. c.

4. Prut Jessejský V. 1209.

Steyer, wiz Steyer.

Stipacius, Mikuláš Strakowský; 1591.

1. Dawida Kybera Compendium etc. o wálce židovské s Římany (z lat. přel.) IV. 290.

2. Modlitby IV. 1968. a. b.

Stodolius, Daniel z Požowa; 1589.

1. Matiaše Meisnera historia tragoedia etc. o strašlivém podvrácení Sodomy a Gomorrhý (z něm. přel.) IV. 229.

2. Katechismus IV. 1331.

Stoss, Maximilian Rudolf. — Farář Nadějovský 1770.

Slavný a radostný wúz etc. t. j. Maria etc. V. 1000.

Straba, Jakub.

Žiwot dětinský Příd. 147.

Strádal, Ant. Jaroslav Solnický (Ondřejovský). — Narozen 1. Ún. 1804 we Slaném; stal se knězem 24. Čerwence 1832; kooperator w Ondřejowě w Kauřimsku.

We Kwětech VI. 1076. g.

ze Strachowic, Adam Jindřich; 1619.

Jakuba Heilbrunna: Balzam duše (přel.) IV. 1917.

Straka, Jan. — Narozen w Zlatowicích w Trenčanské stolici 1746. Církwi Hontských

senior. Umřel dne 28. Ledna 1804. Přeložil rozličné knihy, wětším dílem theologické, které ale newyšly.

1. Malý kancionalik VI. 220.

2. Řeči, písně a básně k swěcení milostiwého léta církwe ew. slow. Pešťansko-Budinské (Příspěwek) VI. 327. 2065.

3. Wděčný protestant (z něm. přel.) VI. 1099.

4. Krátké a pochopitelné w náboženství křesťanském wučování (z něm.) VI. 1789.

5. Agenda VI. 216.

6. Zollikoffera řeči (přel.) VI. 2214.

Strakonický, Jan; 1547.

Wýklad na Donata o práwích IV. 932.

Straněnský, Jan. — Měšťan Počáteký; 1542—1581.

1. Utrhání Lucianowo (přel.) IV. 273.

2. Minuci a pranostika IV. 761.

3. Srownání čtyr ewangelistů (z něm. přel.) IV. 1166.

4. Dwanácte artikulaw wíry křesťanské (z něm.) IV. 1242.

5. Jana Špangenbergera: Perla písma swatého IV. 1247.

6. Žalm 50. s wýkladem IV. 1494. a.

7. Žalm 80. IV. 1494. b.

8. Postilla Jana Špangenberského (z něm.) IV. 1548. a.

9. Postilla Jana Hofmeistra (z něm. přel.) IV. 1548. b.

10. Jana Fera kázání 12 (z něm.) IV. 1588. a. b.

11. Jana a Cyriaka Španenberka kázání pohřební třidcatero IV. 1670.

12. O útrpné smrti p. J. Krista IV. 1786.

13. Almanach duchowní IV. 1800. a.

14. Zahradka duchowní IV. 1800. b.

15. O přípravě k smrti etc. IV. 1800. c.

16. Prognostika křesťanská IV. 1800. d.

17. Jana Špangenbergera potěšitelné otázky a naučení o přípravě k smrti IV. 1800. e.

18. Lament otců swatých (přel.) IV. 1922.

19. Modlitby IV. 1934. a.

20. Jana Habermanna Chebského: Modlitby nábožné etc. (z něm. přel.) IV. 1934. b.

Stráník, Jos. L. — 1845.

Pošta na Sebranici (z něm. přel.) VI. 691.

Stránský, Antonín. — Narozen 29. Října 1793 we velké Řetowé na Landškronsku, odbyl gymnasiální studia w Mor. Třebowě r. 1811, filosofická w Praze, r. 1813, bohoslowecká w Hradci Králové r. 1816, kdež i co kaplan zůstal; r. 1819 přestaupil co katecheta k tamějšímu gymnasium a r. 1829 k ústawu theol. co professor bohoslowí pastýřského, katechetiky a didaktické pædagogie; r. 1842 učiněn raddau a přisedicím při biskupské konsistoři a r. 1844 čestným kanowníkem, r. 1847 dostal se za děkana do Chrudimě, odkudž po 8 měsících powolán byl opět do Hradce za rektora biskupského semináře, a r. 1848 wywolen za kanowníka kapitoly Králowéhradecké.

1. Přítel mládeže (Redigowal) VI. 1260.

2. Křesťan w duchu církwe sw. se modlicí, od Alex. kn. Hohenlohe (přelož.) VI. 2339. a.

3. Modlicí knížka pro řemeslnické tovaryše etc. VI. 2339. b.
 4. Modlicí knížky pro vojáky VI. 2339. c.
 5. Dobré símě v dobrou zemi VI. 2339. d.
 6. Panna křesťanská VI. 2381.
 7. Zlatá kniha Tomáše Kempenského VI. 2382.
 8. Naučení a modlitby pro malé dívky, od Jaissa VI. 2422.
 W časopisech: Přítel mládeže VI. 726. 1247. a. 1402. c. 1547. e.
- Stránský, Josef Jiří.** — Narozen 16. Čerence 1777 ve Veliké Řetově; stal se knězem 12. Listop. 1803; biskupský vikář Jičinský; čestný děkan na Weliši. Postní kázání VI. 1952.
- Střebeský, Jan; 1827.**
 Nábožný křesťan, modlicí se dle ducha katolické církve, od kníž. Alex. z Hohenlohe (z něm.) VI. 2373.
- Střela, Jiří Domažlický.**
 Výklad na žalm 6. Příd. 149. 172. c.
- Střelský, Josef J.** — Farář Wošický 1726. Kříž swatý etc. v oboře Kladrubské V. 940.
- Streyc, Jiří (Veter).** — Narozen w Zábřehu (Zábřežský); spolustarší bratři morawských, od r. 1594 pastor w Židlochovicích, kdež r. 1599, 25. Ledna umřel. Pracoval s Pawlem Pressiem na konfessi r. 1575. Jeho synové Jiří, Pawel, Jan a Daniel byli též muži učení.
 1. Žalmové aneb zpěwové sw. Dawida IV. 101.
 2. Zrcadlo poctivé ženy a naučení manželům IV. 714.
 3. (Bibli bratrskou spolu překládal) IV. 1167. a.
 4. Skladu velikého zboží maudrosti nebeské etc. IV. 1346.
 5. Pobožná duše IV. 1418.
- Stříbrný, J. W.** 1840, 1841.
 We Wčele VI. 496. m.
- Stříbrský, Jeronym z českého Brodu.** — Farář w Lewčicích 1619.
 1. Zrcadlo stawu ženského IV. 720.
 2. Kázání o metle sucha IV. 1658.
- Stříbrský, Matěj.** — Děkan w Poličce 1610.
 1. Žalmy IV. 1189.
 2. O čtyrech posledních věcech IV. 1395.
 3. Knížka spasitelných naučení IV. 1890. a.
 4. Cesta k životu věčnému IV. 1890. b.
 5. Drahá perla, kdo chce dobře umřít etc. IV. 1890. c.
 6. Lamentací etc. na celý žaltář sw. Dawida IV. 1890. d.
 7. Modlitby IV. 1980.
- Strnad, Antonín.** — Narozen w Náchodě 1747, 10. Srpna; doktor filosofie, rektor university, hvězdář; člen meteorologické společnosti Manheimské a sekretář Pražské učené společnosti; umřel 1799, 23. Září w Sázéném. Stoletý kalendář VI. 1441.
- Strnad, Damas.** — Řádu sw. Františka 1679. Město na hůře vystavené Plzeň V. 894.
- Strnad; 1827.**
 W Příteli mládeže VI. 1473. o.
- Strojek, Ondřej.** — Kantor; 1526.
- Erasma Roterodamského výklad Otčenáše (přel.) III. 834.
- Studený, František.** — Učitel u sw. Filipa a Jakuba w Praze 1834.
 Nejkratší nawedení ke čtení VI. 22.
- Studený, Alois; 1839—1842.**
 We Wčele VI. 496. m.
- Stuna.** — Auřední kancellista we Wodňanech, 1786.
 (Rozličné dramatické hry) VI. 611 a—x.
- Sudil, František; 1834.**
 We Kwětech VI. 496. k.
- Sudlicius, Jan; 1620.**
 Modlitby swaté etc. od Petra Martyra Wermilia (přel.) IV. 1996.
- Suchánek, August Jiří Pacowský.** — Kadní w Litoměřicích 1815.
 1. Obšrné wyprawování podlé Salzmanna, kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem učiněn VI. 1198.
 2. Josef Černoweský, od Salzmanna (z něm. přel.) VI. 1304. a.
 3. Malý dárek obětovaný české mládeži VI. 1304. b.
 4. Příkladní a mysl obweselující příběhowé VI. 1304. c.
 5. Církew Kristowa VI. 1883.
- Suchý, Jan (Suchius); 1596—1599.**
 Čtvero kázání nedělní IV. 1605.
- Suldowský; 1836 — 1837.**
 We Kwětech VI. 1402. b.
- Suma, Jan Ignac z Wlastislawi.** — Theologiæ baccalaureus, poeta laureatus, děkan w Sobote 1701.
 Františka Salezia knížka zlatá (z franc. přel.) V. 1454.
- Sušický, Jan Adam; 1589.**
 Tomáš Staude: Kratický swatých biblických písem wýtah (přel.) IV. 1158.
- Sušický, J. P.** — C. k. nápojní daně dohlížitel 1825.
 1. Šlepěje lwowa VI. 826. a.
 2. Wychowanec lásky VI. 826. b.
- Sušil, František.** — Narozen w Rausinowě r. 1804; studował w Kroměříži a w Brně, kdežto r. 1828 na kněžství poswěcen jest. Od r. 1837 professor biblického studium nowého zákona na theol. ústawu w Brně.
 1. Hymny církewní VI. 273.
 2. Morawské národní písně VI. 315. a. b.
 3. Spisy swatých otců apoštolských VI. 1737.
 W časopisech: Čas. mus. VI. 496. h. — Krok 932. e.
- Swětecký, Petr Kašpar z Černčic.** — Archivár a inženýr knížete Šwarcenberka w Třeboni 1738.
 1. Rafika česká etc. V. 347.
 2. Prw hrubě wážený, nyní ale zawržený nebo-ližte reformirowaný falešné zemoměření etc. V. 508.
- Swoboda, František Jan.** — Farář Reyšteinský 1710, Čachrowský 1715.
 1. Lněný prowázek etc. aneb Růženec etc. V. 909. a.

2. Princeps pacis etc. Sw. Tomáš Aquinský V. 909. b.
3. Novus Cruciger etc. sw. Jan Nepomucký V. 909. c.
4. Růženec swatě milosti etc. V. 1465.

Swoboda, Jan Adam. — Farář Zlonický; 1731.

1. Arcana almae societatis Jesu etc. V. 967.
2. Nowý křižovník s červeným srdcem etc. sw. Jan Nepomucký V. 1349. (Srowněj: Swoboda František Jan).

Swoboda, J. — Jesuita 1743.

Chwálosláwa etc. kláštera Sedleckého V. 1003.

Swoboda, Jan Wlastimír. — Narozen 9. Kwětna 1800 w Hořepečce. Studował filosofii w Praze a theologii w Celowci; od r. 1832 učitel na wzorní ochranitelně malých dítek na Hrádku w Praze; umřel 28. Září 1844.

1. Malý čtenář VI. 27.
2. Malý Čech a Němec VI. 113. 140.
3. Sebrání českých písní VI. 520.
4. Školka VI. 1267.
5. Malý písař VI. 1365.

Swoboda, František Jan. — Narozen 22. Března 1778 w Praze; professor grammatikalní w Litoměřicích, we Hradci Králové a w Praze na Starém městě; wyslaužilý dohlížitel školy Swatoštěpánské.

1. Ignaz Seibt. Neues lateinisch-deutsch-böhmisches Wörterbuch. (Český text). VI. 163.
2. Píseň dítek na den narození Františka II. VI. 385. a.
3. Píseň zákůw na den 25leté památky učitelského auřadu Wáclawa Lumendy VI. 385. b.
4. Píseň p. Josefowi Wimmrowi VI. 385. c.
5. Zlatodol (z něm. od Zschokke přel.) VI. 1202.
6. Stědrý večer (z něm. od Šmida) VI. 1332.
7. První sto mravných powídek VI. 1342. a.
8. Druhé sto etc. VI. 1342. b.
9. O trýznění howad VI. 1342. c.
10. Ježiš přítel dítek (dilem dle Jaisa) VI. 2380. W časopisech: Wčela VI. 932. h.

Swoboda, Wáclaw Alois. — Narozen w Nawarowě w Boleslawsku 8. Prosince 1791; professor nejprwě grammatikalní w Pisku (1814), pak humanitní (1815) w Jindřichowě Hradci, a (1821) w Praze na Malé straně. Psal též německy a latinsky.

1. Písně církevní VI. 253. a -- d.
2. Hlasy wlastenců r. 1835 (příspěwek) VI. 318.
3. Witání nowě zasnaubených manželů etc. Eugenia hraběte Černina etc. VI. 413. a.
4. Zpěw k welebnému obrazu našeho weleslawného císaře a krále Františka etc. VI. 413. b.
5. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (příspěwek) VI. 469.
6. Sbirka českých národních písní VI. 531.
7. Karel Skreta VI. 685.

W časopisech: Časop. mus. VI. 275. b. 559. d. 913. f. 1162. f. — Časopis pro kat. duch. 275. d. — Krok 932. e. — Wčela 496. m.

Swoboda František. — Farář we Winařích 1781.

Krátké a užitečné jednání o dobytku owčím VI. 1521.

Swoboda, Josef Antonín. — Narozen 3. Listop. 1792 w Branici; kaplan w Týně w Praze, pak farář u sw. Filippa a Jakuba na Smichowě blíž Prahy.

Pobožnost při slawení průwodu neb processí na den božího těla VI. 2268.

Swoboda, Martin. — Auředník při kriminalu 1842—1844.

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Swoboda, Ondřej. — 1843, 1844.

We Wčele VI. 496. m.

Swobodová, Bohunka (Františka). — 1843, —1844.

Lucie (z franc. Reybaud) VI. 888.

We Kwětech VI. 496. k.

Swojský, Leopold. — Jesuita 1732.

1. Regina saeculorum etc. Maria panna V. 970. a.
2. Sedlecensis Cistercii religio V. 970. b.

Swornicius, (Skwornicius) Martin Rychnowský. — Kněz w církwi Prostějowské 1603.

1. Wyswělení historie Cornelia Caesarienského IV. 1391.
2. Kázání pohřební nad Sigmundem Onešem z Břesowic IV. 1677.
3. Kázání pohřební nad p. Dorotau Přímskou IV. 1711.

Sychra, Matěj. — Narozen w Austi nad Orlici; farář w Jimramowě; pak we Žďáře na Morawě. Umřel 19. Března 1830, stár jsa 54. léta. Smrt překwapila jej u psacího stolu, zbrániwši mu dokonati poslední práci spisowatelskau.

1. Versuch einer böhm. Phraseologie VI. 159.
2. Maličkosti w řeči wázané VI. 298. 598.
3. Bezděčný lékař VI. 660. a.
4. Jan hrabě Bělohradský VI. 660. b.
5. Powidatel VI. 735. a.
6. Kratochwilník VI. 735. b.
7. Kratochwilná wčelinka VI. 735. c.
8. Páwodní rozmlauwání a powídky VI. 1311. a.
9. Wázané pílné a mravné mládeži VI. 1311. b.
10. Mravné a krátké propowídky VI. 1311. c.
11. Připodobnění VI. 1311. d.
12. Kázání na wšecky neděle VI. 1933. a.
13. Kázání na wšecky slawnosti a swátky VI. 1933. b.

W časopisech: Wídenské listy VI. 588. c. — Časopis mus. 588. g. — Pautník 599. n. — Rozlič. Pražské 599. q. 600. n. — Dobrosław 656. c. — Milina 656. f. — Přítel mlád. 1386. b.

Sychrowský, Benignus. — Narozen we Zbierowě 1675, 1. Řijna; kněz řádu Paustewnického sw. Augustina; provincial; wymohl wyhlášení sw. Jana Nepomuckého za swatého; umřel 1737.

S. Augustini Soliloquia (wydal česky) V. 1098.

Sýkora, Jan. — Učitel na hlavní škole w Plzni od r. 1801; umřel 1845, 2. Září, w 65. roce wěku.

1. Poukázání k důkladnému ponaučení českého i německého čtení etc. VI. 21.
2. Kurzgefasstes Lehrbuch der böhm. Sprache VI. 93.

3. Německá mluwnice pro Čechy VI. 114.
4. Wýtah z německé mluwnice VI. 138.
- Sykora, Wácslaw.** — Faktor w tiskárně Schönfeldské; 1821.
Jan hrabě Bělohradský VI. 647.
- Sylwan, Jan.** — Na kancionalu napsán z Týna Horšovského; dle Tablice ale byl Slowák, a w Čechách žil co písař pana Popela z Lobkovic; umřel w Domažlicích 1572, 14. Února.
1. Písně nowé na sedm žalů kajících IV. 64. a.
2. Noli me tangere IV. 64. b.
(Jedna jeho píseň w kancionalu III. 48.)
- Sylvius, Uberinus;** 1587.
1. Odpověď na Šest důwodů W. Šturma (proti bratřím) IV. 1323. b.
2. Spis proti churawé a hubené apologii D. Šturma IV. 1323. d.
- Synapius, wiz Horčička.**
- Szegedyn, Štěpán.**
Článekowé wíry. Příř. 142.
- Sepeši, wiz Sepeši.**
- Szucháry, M.** — Doktor; 1830.
Písně swětské lidu slowenského w Uhřích VI. 513.
- Šádek, Karel.** — Narozen w Nowé Pace dne 29. Čerwna 1783. Od dwanáctého roku swého stáří připravowal se k učitelskému auřadu. Roku 1799 slyšel přednášky pro čekance školní na hlavní škole w Jičíně. R. 1802 zwolen za školního pomocníka w Nowé Pace. R. 1806 dosazen za učitele na tak zwanou městskou školu do města Nowého Bydžowa. Dčyw sobě r. 1810 wyswědčení w Praze jako učitel pro hlavní školy čtyř tříd obau ročních běhů, powolán hned na to r. 1811 na hlavní školu do Králowé Hradce, kdežto až podnes žije.
1. Německý prawopis VI. 55.
2. Wšobecný zeměpis VI. 1148.
3. Přírodoskum neb fysika VI. 1487. a.
4. Hyboměrství čili mechanika VI. 1487. b.
W Příteli mládeže VI. 1260.
- Šafarík, Pawel Josef.** — Narozen 13. Kw. 1795 w Kobelářowě w Uhřích; studowal od r. 1805 na ewangelickém gymnasium w Rožnowě, od r. 1808 w Dobšíně, od r. 1810 na ewang. lyceum w Kežmarku. Roku 1815 odebral se na universitu do Jeny; stal se roku 1819 professorem, a na čas ředitelem gymnasium w Nowém Sadě w nynější Wojwodině Srbské, kterážto místo roku 1833 složil, do Prahy se odebral. Roku 1837 stal se censurem knih českých. Roku 1842 powolán byw za profesora slowanské literatury w Berlíně, místa toho nepřijal; učiněn však téhož roku kustosem při c. bibliotece w Praze a roku 1848 bibliotekářem tamže; člen mnohých učených společností, majitel řádu pruského pour le mérite, aud c. k. akademie nauk wě Widni etc.
1. Počátkowé staročeské mluwnice VI. 94. 773.
2. Tatranská musa s lyräu slowanskau VI. 285.
3. Písně swětské lidu slowanského w Uhřích VI. 299.
4. Šillerowa: Marie Štuartská (přel.) VI. 654.
5. Časopis českého museum (Redig.) VI. 747.
6. Swětozor (Redigowal) VI. 753.
7. Slowanské starožitnosti VI. 980.
8. Slowanský národopis VI. 1071.
W časopisech: Časop. mus. VI. 63. c. 169. a. 932. f. 993. e. 1036. c. 1076. b. 1084. c. 1140. f. 1162. f. — Krok 179. b. 932. e. 1173. d.
- Šafarík, Jan.** — Doktor lékařství, professor fysiky w Bělehradě srbském.
Wě Kwětech VI. 1067. q.
- Šagawský;** 1842.
Wě Kwětech VI. 496. k.
- Šamm, Josef;** 1843.
W Příteli mládeže VI. 1260.
- Šantl, Jan.** — Právní na panství Dymokurském a Smidarském.
Wě Wčele VI. 496. m.
- Šantlowá, Zdenka;** 1846.
Wě Wčele VI. 496. m.
- Saraun, Wácslaw Hoříký;** 1666.
Modlitby nábožné V. 1565.
- Šarowec, Jan Jakub z Šarowa;** 1645.
Gruntowní a prawdiwá spráwa s strany osoby mé V. 350.
- Šasek, z Mezihoře.** — Rytíř český 1465—1467.
Lwa z Rožmitála putowání III. 193.
- Šediwý, Prokop;** 1791—1804.
1. (Rozličné dramatické hry přeložil) VI. 608. a — q. a — g.
2. Maran a Onyra VI. 782. a.
3. České amazonky VI. 782. b.
4. Mnislaw a Swětíwina VI. 782. c.
5. Zazděná slečna (z něm. od Špisa) VI. 782. d.
6. Krásná Olivie (přel.) VI. 782. e.
7. Krátké pojednání o užítku ustawičné stojícího etc. diwadla VI. 1230.
8. A. Štekla krátká kázání (přel.) VI. 1929.
- Šediwý, Šebastian.** — Narozen 28. Srpna 1802 w Jenikowě; kaplan u sw. Apollináře w Praze 1827, 20. Srpna.
1. Kříž Ježíše Krísta VI. 1963.
2. Důstojnost a sláwa nejpožehnanější rodičky boží VI. 2419.
- z Šellenberka, Sigmund;** 1564—1580.
Psaní jeho IV. 243.
- Šembera, Aloys Wojtěch.** — Narozen 21. Března 1807 w Wysokém Mýtě, kdežto otec jeho byl měšťanem a uzďarem. W 11. roce wěku swého dán jest na hlavní školu do Mor. Třebowě, pak do latinských škol do Litomyšle; slyšel tam i prwní rok filosofie, a odebral se pak za přičinau dalšího wzdělání na wysoké školy Pražské, kdežto r. 1830 studia práwní a politická skončil. Téhož roku wešel do praxí saundní u magistratu Brněnského, a odbyw zkaušky appellační i zkaušku politickou, stal se r. 1833 auskultantem při témž magistratě, w kterémž postawení trwal až do

r. 1839; když však po ustanovení A. Bočka za mor. stawowského archiváře uprázdněna jest na podzim t. r. stolice jazyka a literatury české na staw. akademii w Olomauci, zanechal dráhu právníkau a přestaupil k učitelství, staw se nástupcem Bočkovým. Zastáwaw 8 roků professuru w Olomauci, powolan jest w Řijnú r. 1847 do Brna, kamž téhož roku staw. akademie byla přenešena, a wnešena naň zároveň, jelikož byl archivář Boček w Lednu téhož roku smrti sešel, správa archiwu stawowského. Po událostech Březnowých r. 1848, když se byl sešel sněm Morawský, wzat jest do porad sněmowních o záležitostech školních, učiněn w Listopadu t. r. spoluredaktorem Nowin Morawských, z usnešení sněmu wydáwaných, na to údem školní rady zemské k opravě morawských a slezských gymnasií, a po smrti Dom. Kynského 16. Pros. 1848 translatorem při Mor. Sl. zemském praesidium. W Čerwenci 1849 došlo ho powolání, aby byl účastníkem komissi, k sepsání slowanského právního a státowědního názwoslowí do Wídně swolané, w Řijnú pak t. r. jmenowan professorem řeči české na vysokých školách Wídeňských a kontrolním redaktorem práwě wydáwaného českého říšského zákonníka, kterýž obojí úřad nyní zastává.

1. Böhmische Rechtschreibung VI. 57.
2. Wpád Mongolů do Morawy VI. 982.
3. Přehled města Prahy z Petřína VI. 1025. a.
4. Historie pánů z Bozkowic VI. 1025. b. 1061.
5. Wysoké Meyto VI. 1029.
6. Posel z Morawy VI. 1436.
7. Rozumný rolník VI. 1437.
8. Sterna: Krátké poučení o wčelařství (přel.) VI. 1519.

W časopisech: Čechoslaw VI. 8. d. 150. b. 600. d. 993. g. 1140. h. — Časop. mus. 150. a. 599. f. 993. e. 1037. 1067. i. 1076. b. 1588. a. — Kwěty 1008. k. 1067. q. 1507. f. — Wčela 1067. n. — Jindy a nyní 1076. e. 1140. k.

Šembera, Jan; 1814.

1. Slze wděčnosti Wácslawowi Pešinowi VI. 413. a.
2. Plesání etc. k instalaci W. Pešiny na faru Krucburskau VI. 410. b.

Šemera, J. J. 1840—1842.

We Wčele VI. 913. d.

Šemerová, Antonie A. 1840—1843.

We Wčele VI. 496. m.

Šenk, Antonín. — Narozen 30. Listopadu 1796 w Plumlowě na Morawě. Odbyw zkašky učitelské w Olomauci r. 1812, stal se dne 20. Září r. 1820 učitelem w Náměšti, kteréž místo posud zaujímá.

Morawský wykladatel VI. 763. 904.

Šessler, Ignac. — Narozen 1782, 21. Ledna.

Úředník při magistrátě Pražském.

1. Praktická česko-německá grammatika VI. 108.
2. Meissnera Aesopowé básně (přel.) VI. 574.

3. Bohuslaw VI. 632. a.

4. Romeo a Julie podlé něm. Weise VI. 632. b.

5. Podwod z lehkomyšlnosti VI. 632. c.

6. Martinek bradýř (z něm.) VI. 632. d.

7. Low na diwokau zwěr (z Kotzebue) VI. 632. e.

8. Hřbitow (přel.) VI. 2237.

W časopisech: Hlasatel VI. 588. a. 599. a. — Čechoslaw 588. f.

Šifner, Emanuel. — Narozen 20. Září 1763;

farář u sw. Ducha w Praze.

Žiwot sw. Ottilie VI. 2177.

Šilhan, František; 1838.

We Wčele VI. 1008. f.

Šimák, Matěj. — Narozen 2. Ledna 1777 u Bílého Beránka pod Bilau horau u Prahy; děkan w Slaném, na Smečně, na Zbraslawi; posléz w Praze w káznici spráwu duchowní wedl; umřel 25. Kwětna 1830.

1. Píseň k slawnosti prwotín kněžských P. Frože VI. 429. a.

2. Uwtíání etc. Marie Anny hraběnky z Klam-Martinic VI. 429. b.

3. Uwtíání etc. W. L. knížete Chlumčanského arcibiskupa Pražského VI. 429. c.

4. Zpěw k slawnosti snátku etc. Karla hraběte z Klam-Martinic VI. 429. d.

Šimek, Maximilian. — Narozen 1748 w Neydowě w Štýrsku w Hradeckém kraji; piarista; učitel českého jazyka w Terezinské akademii w Nowém městě Wídeňském. W r. 1781 z řádu wystaupil.

1. Příručka pro učitele české literatury VI. 128.

2. Krátký wýtah všeobecné historie swěta VI. 934.

3. Krátký wýtah všeobecné historie přirozených wěcí VI. 1456.

Šimko, Pawel Adalbert. — Řádu sw. Františka

1820—1824.

1. Rozmlauwání pastýřůw, keď nejdůstojnější etc. kníže Alexander z Rudného k swému důstojenství přístupowal VI. 433. a.

2. Werše etc. knížeti Alex. z Rudného VI. 433. b.

3. Smutný zpewohlas k chwále towaryšstwa Jezíšowého, od Michala Denis (z lat. přel.) VI. 433. c.

Šinko, Jan Wilém. — Ewangelický kazatel w Trenčíně, pak professor praktické theologie, přirozeného církewního práwa, též slowenský kazatel w Prešpurku.

Nábožnost domowní we zpěwích VI. 2254.

W časopisech: Wídeňské listy VI. 496. e. 656. b. — Časop. mus. 496. h.

Šindel, Jan Ondřejaw. — Stal se bakalářem swob. umění 1395, mistrem 1399; byl též doktor lékařství; wýtečný hwězdář; rektor university 1410; byl kanowníkem Wyšehradským.

(Jména česká neduhá a bylín w komentaru na spis Macera) III. 266.

Šindelář, Arnold Oldřich. — Narozen 2. Břez. 1800; řádu praemonstrátského; katecheta na gymnasium Píseckém.

1. Hlasy duchowenstwa etc. (Příspěwek) VI. 320.

2. Kázání na nový svátek etc. VI. 2063.

W časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Šinkowic, Jan. — 1783—1785.

Nowiny českoslowanské VI. 1087.

Šir, František. — Naroden w Budyni nad Ohři dne 15. Řijna r. 1796. Odyby dvě školy w témž městě, normalní školu dílem na Maléstraně w Praze, dílem w Litoměřicích, wstoupil do gymnasium w posledním tomto místě r. 1811. Dokonaw gymnasiální studia r. 1816, odebral se na universitu do Prahy. R. 1819 jsa auskultantem na staroměst. c. k. akad. gymnas. zastával po tři měsíce učitelské místo nemocného p. profesora Jandy, a odyby ná to 19. Dubna tak zwaný všeobecný konkurs grammatikalní pro tenkrátě nowě zřizenau parvu s approbací, podrobil se hned zase w Listopadu konkursu pro třídu humanitní, kdež i známost českého jazyka ausně i písemně dokázati musel. Dekretem dworn. od 1. Dubna 1820 ustanowen byl co skutečný professor human. tříd do Jičina, kterýžto auřad i w Kwětnu nastoupil. Hned toho roku jsa požádán od kommandanta wychowatelny wojáček od pluku č. 18. počal vyučowati lýchodně po dvě hodiny wychowance starší w české řeči až do r. 1848, kdežto pro welké zaměstknání swého auřadu na lycealce toho vyučowání zanechati musel. Po všechen čas snažil se žáky swé krom předmětů předepsaných vzdělawati též w zanedbaném wábce jazyku mateřském.

1. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (příspěwek) VI. 469.

2. Wina. smutnohra od Müllnera (z něm. přel.) VI. 655.

3. Obrazy Kawkaské (z rusk. přel.) VI. 839.

4. Výbor ze spisowatelů řeckých (přel.) VI. 921.

5. Marka Aurelia Antonina Zápiscky (z řeck. přel.) VI. 929.

6. Krátký přirodopis VI. 1468.

7. Obět nowozákonná VI. 2391.

W časopisech: Časop. Mus. VI. 150. a. 496. h. 932. f — Krok 150. e. 932. e. 993. l. 1173. d. — Wčela 496. m. 588. h. — Jindy a nyní 588. l. — Dennice 599. i. — Čechoslaw 932. c. — Rozmanitosti 1076. a.

Škoda, Jan (Příbramský). — Narodil se w Příbrami, w kraji Berauském, dne 15. Kw. 1810. Studia odbyl celá w Praze (gymnasialní na akademickém gymnasium); byl wyswěcen dne 29. Března 1833; od 22. Dubna 1833 byl kaplanem w Zlonicích, w kraji Rakownickém, od 21. Kwětna 1836 w Počápicích za Beraunem, od 5. Listopadu 1837 w Praze w Teyně; od 6. Řijna 1848 jest katechetau w národní hlavní škole w Praze.

1. Zenská lest VI. 892.

2. Panna w swé důstojnosti VI. 1207.

3. Ježíš Kristus wzor dokonalosti VI. 1973.

4. Sláwa blahoslawené rodičky boží VI. 2071.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1162. i. —

Přítel mládeže 1260.

Škorně, Jan z Frymburka. — Úředník wrchní (heitman) w Chyši 1575.

Knížka písní a chwal božských IV. 71.

Škorpík, František. — Narodil se we Zhoři, wesnici ležící w podkraji Jihlawském na pohorí Českomorawském r. 1814. Studia gymnasiální w Jihlawě, filosofická w Brně odyby, wstoupil do theol. semináře roku 1834. Po wyswěcení r. 1838 dostal se za kaplana do Jaroměřic. Roku 1840 přesazen byl do Brna k sw. Magdaleně za kaplana. Hledě smířiti w sobě wědu s wěrau, obíral se studii filosof. a filologickými, jichžto wýstřelek bylo „Mluwnictwí a Zjewení.“ Šmídek w kritické úwaze porownával tento spis s p. Tomičkowau „dobau prwního člowěčenstwa“. L. 1847 dostal se na lokalii w Bohdalicích.

W Hronce VI. 1067. p.

Škraup, František Jan. —

1. Patero písní od Jos. Chmelenského VI. 512.

2. Zpěwy pro jeden hlas VI. 526. a.

3. Wěneec (Redigowal). VI. 521. 526. b.

Škultety, wiz Škulteti.

Šlik, Kašpar z Holiče.

Dopisy III. 485.

Šlik, Mikuláš. —

List k sněmu III. 501.

Šmídek, Karel. — Narodil se 17. Kwětna r. 1818 w Bystřici nad Pernštýnem w Morawě. Pro whodnější vzdělání ducha swého poslán r. 1829 do Morawské Třebowé, a r. 1830 do Poličky, kdež se učil i německému jazyku i předmětům nižších tříd školních. R. 1831 odebral se ku gymnasiálním studiím do Brna, kdež i filosofická studia odbyl. R. 1839 odebral se ku práwnickým studiím do Olomauce; a však po roce zwolil staw kněžský, a za tau příčinau odebral se r. 1840 opět do Brna, kdež r. 1844 poswěcen na kněžstwí. Ustanoweno jemú za místo ku působení duchownímu město Hustopeče, kde až dosawáde na winici Páně dli.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1067. q. 1588. d.

Šmitt, Jan. — Naroden 10. Září 1776 w Unterwaldberühnngen před Rýnem; slyšel filosofii we Würzburku; wstoupil w c. k. rakauskau službu wojenskau, a w Chrudimi naučil se česky; byl potom (1805—1807) učitelem w plukowní wychowatelně na Košumberku u Luže, pak na hlavní škole Kutnohorské, konečně prwním učitelem na hlavní škole Klatowské.

1. Auplná dobropisemnost německá VI. 49.

2. Grammatika česká VI. 75.

3. Malá grammatika německá VI. 109.

4. Sokratická elementární kniha k německému čtení etc. VI. 131. a.
5. Elementární knížka k německému čtení VI. 131. b.
6. Česko-německý přítel dětí VI. 131. c.
7. Wilibald z Aichstatu VI. 808.
8. Ladislaw a Eleonora VI. 809.

Šneider, Karel Sudmír. — Narozen 14. Prosince 1766 w Králové Hradci. Studoval w Praze, w Lipsku, a navštívil i jiná všeučiliště německá, odkudž chuť k německému básnění přinesl; zastával professuru aesthetiky a klassické literatury w Praze (1803—1806); pak přestěhowal se co justiceir do Rožďalowic, do Dymokur, a posléze do Smidar, kdež umřel 1835, 17. Kwětna.

Okus w básnění českém VI. 302.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h.

Šneider, J. E. 1846.

We Wčele VI. 913. d.

Šneider, František; 1838.

We Wčele VI. 496. m. 1220. c.

Šohaj, Wojtěch. — Narodil se w Pacowě 19. Dubna 1793. Od dewátého roku věku swého chodil do škol piaristů Budějowických, potom Pražských. W Praze studoval též filosofii, bohomluwectwí w Budějowicích. Po skončených (r. 1814) studiích přebýwal co jahen we swé otcině, pak po došlém čase a po prominutí jednoho roku byl w Linci dne 10. Dubna na kněžstwí posvěcen. Co kněz přišel za záměckého kaplana do Chusnika, pak po sedmi letech do Pacowa. Zde po stráwených třinácti letech w nápomocné duchowní správě pro churawost dal se na odpočinutí.

1. Smíšeniny VI. 134.

2. Prawidla žiwota a propowídky VI. 1314.

Šohaj, František. —

W časopisech: Wčela VI. 493. m. — Wě nec 521. — Časop. mus. 559. d. 913. f. 932. f.

Sole, Jan. — Narozen w Leštině w kraji Bole-slawském na býwalém panstwí Kostském roku 1801 dne 25. Února. Studoval na gymnasium w Jičíně, filosofii slyšel na vysokých školách Pražských, do theologie byl přijat w Litoměřicích. Jsa tu biskupem Vinc. Eduard. Mildem r. 1825 dne 23. Srpna na kněžstwí posvěcen, obdržel kaplanstwí w Libuni u wýtečného wlastence Ant. Marka. Z Libuně se dostal po 8 letech a sice r. 1833 dne 19. Září za duchowního správce na Hrubau Skálu, a odsud r. 1836 dne 9. Čerwna přišel za lokalistu na Wiskeř, kdežto učiněn jsa r. 1846 dne 3. Prosince osobním farářem až po tu dobu powinnosti duchowního pastýře zastává.

1. Van der Velde: Bitwa s Tatary (přel.) VI. 834.

2. Modlitby pro katolické křestany (dle Haubera) VI. 2294.

Šolin, Jan Ledecký; 1843—1846.

We Wčele VI. 496. m.

Solle, František. —

W Rozmanitostech VI. 600. a.

Soltheis, (Šolthés) Gerson. — Vikář církwe ewang. reformované Welenické na panstwí Poděbradském. 1840.

Kwěty sbírané na rowích našich miláčků VI. 2100.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. — Wčela 496. m.

Soltys, Ondřej Florian. — Ewangelický kazatel w Šwančině, rodilý z Mošowec; studoval filosofii a theologii w Prešpurku.

1. Jádro historie všeobecné VI. 976.

2. Jádro historie církwe nínowého zákona VI. 1119.

3. Mladý gratulant VI. 1349.

4. První počátkové křestansko-ewangelického učení VI. 1860.

Špachta, Dominik. — Narozen dne 4. Srpna 1803 w Jilowém, kdež farní školu nawštěwował. Roku 1816 odebral se pro další wycwičení swé do Prahy a odtud po několikaměsítném toliko pobytí, za čas kteréhož farní školu dilem u sw. Jindřicha postaupně nawštěwował, do Slaného, kdež od r. 1817 až do r. 1820 třetí třídu hlavní školy a grammatikalní třídy u piaristů odbyl. Wrátiw se do Prahy nazpět byl r. 1821 a 1822 posluchačem humanitních tříd na c. k. akademickém gymnasium Staroměstském. Studia libomudreká a bohowědecká odbýwal od r. 1823 až do r. 1828. Téhož roku posvěcen byw o welikonoci na kněžstwí přišel w Listop. za kaplana do Wlňowski blíž Mělnika, odkudž w Srpnu r. 1830 za ceremoniáře k tehdejšímu swětícímu biskupowi w Praze Františkowi Pišťkowi powolan byl. S týmž odebral se na jaře r. 1832 co biskupský tajemník do Tarnowa w Halíči; wida však, žeby tamější poměry ani s náhledy a snahami, ani s tělesnau i dušewní powahau jeho nesauhlašily, dal wýhost stkwělým wylídkám, které se mu zde pro budaucnost otwíraly, a nastaupil raději, nawrátiw se r. 1834 do Čech, opět staci kaplana a sice w Minicích. R. 1835 dostal faru w Kolči blíž Budě.

Pokus naučiti Čecha počátkům grammatiky jazyka polského VI. 103

Špáta, Jakub. — Syn Jakuba Špáty purkrabi Náchodského 1615.

Piseň na smrt matky swé IV. 198.

Špáta, Jan Bělský. — Kantor Roztocký 1654.

Piseň o powětrí a krupobíí I. 1654 II. Máje V. 92.

Špatný, František. — Narozen 8. Března 1814 na samotě řečené Bor, panstwí Protiwinského w Prachensku; wychowanec hospodářskotechnického ústawu w Krumlowě od r. 1832 až 1834; praktikant při důchodenském úřadě w Protiwině půl druhého roku (1835), po

dva měsíce diurnista při auřadě v Prachaticích (1836), akcessista při direktorském úřadě v Třeboni od r. 1837 až 1838, auřední písař v Libějicích 1839 až 1841, v Přečíně 1842, v Jionicích 1843 až 1845, konečně zástupce úřadu Švarcenberské právomocnosti na Smichově 1846 až 1849. W událostech Čerwnových r. 1848 welkých zásluh sobě dobyw o zachování pokoje a bezpečnosti na Smichově, zatčen nicméně nařizením vojenského saudu na Hradčanech, však w málo dnech za newinného propuštěn. R. 1850 w Únoru stal se sekretářem podkrajského úřadu w Pardubicích, w Listopadu pak téhož roku týmž na Smichově.

Slowník hospodářsko-technický VI. 167.

Špinka, Wácslaw. — Narozen 13. Září 1796 w Habru w Čáslawsku; studowal w Praze bohoslowí; ředitel arcibiskupské tiskárny. Umřel 1842.

1. Wozka Petra III. (z něm. přel.) VI. 637. c.

2. Waltera Skota: Puritáni (přel.) VI. 887.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 33. a. 600. a. 656. a. 1076. a. 1475. a.

Špot, Josef W. — Praktikant u horního auřadu w Příbrami.

Praměti od Grillparcera (z něm. přel.) VI. 657.

Sram, Pawel; 1613.

Knihá počtů (přel.) IV. 746.

Šráňko, Pawel. — Slowák; narozen we Welké Rewuci 1743; kněz Klenowský; mrtwicí raněn umřel r. 1808.

1. Českoslowenská grammatika VI. 44.

2. Řecko-slowenský slowář VI. 156.

3. Žiwota i smrti požehnaná památka etc. manželce své VI. 355. 2082.

4. Wypsání zkázy Jerusalemské VI. 938. b.

5. Pamětný slaup etc. Josefowi II. VI. 1041.

6. Běh žiwota etc. Marie Terezie VI. 2074.

Šráňkowa, Josefa Jar. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Štaigl, M. 1811.

Knížečka o wučowání školním VI. 1255.

Štark, František, krajský školní kommissar; umřel 1820.

Řeč při padesátileté slawnosti pana Jos. Mich. Záká VI. 721.

Štastný, K. 1843.

We Wčele VI. 913. d.

Štefan, Wácslaw Teplický (Thermanus). — Arciděkan na Horách Kutnách, 1607—1620. Po wydání majestátu zwolen za auda konsistoře strany pod obojí (1609, 7. Října).

1. De meteoris, de terrae motu etc. IV. 816.

2. Rozmlauwání dwau osob o horách etc. IV. 1388.

3. (Wýklady na rozličné proroky) IV. 1523. a—n.

4. Genealogia Christi IV. 1625.

5. (Kázání rozličná) IV. 1686. a—f.

Štefan, Kristian. — Narodil se w Jičíně dne 6. Prosince 1820; studowal gymnasium tamže, filosofii od r. 1837 w Praze, jakož i

tri léta na fakultě lékařské; r. 1842 obrátil se však ke gymnasiálnímu profesuře, a stal se r. 1848 prozatímním učitelem českého jazyka u Piaristů w Praze, r. 1849 týmže w Mladé Boleslawi.

1. Rodina Barcelonská (od Schenka) VI. 715.

2. Powídky Fr. Soave (z wlsk.) VI. 900.

W časopisech: Kwěty VI. 913. c. 1588. d.

Štefek, Tobiáš z Koloděj. 1594.

Smrt a žiwot (z něm. přel.) IV. 1850.

Štelcar, Jan Želetawský z Želetawy. — Narozen w Kutnéhoře r. 1530; písař městský w Kaurimi, potom kněz strany pod obojí, farář we Mnichowě, w Bystřici weliké, w Kopidlně. Umřel po 1596.

1. O marnosti žen a panen IV. 691. a.

2. Rytířský staw manželský IV. 691. b.

3. Zpráva o lichwě IV. 691. c.

4. První a druhá stránka knížky o čarodějnicích a hromobití IV. 831.

5. Kniha o stwoření swěta IV. 835.

6. O dobrých a zlých andělich IV. 1311.

7. Knížka o prawě a falešné církwi IV. 1330.

8. Kniha nowá o půwodu kněžstwi etc. IV. 1340. a.

9. Odpowěd na psaní a dwoje kázání bratří Pečinowských IV. 1340. b.

10. (Dwě apologie) IV. 1340. c.

11. Kázání o zlořečenstwi etc. IV. 1598. a.

12. Kázání dwoje na 4 kapitolu Ozeáše IV. 1598. b.

13. Kázání pohřební nad tělem paní Johanny z Waldšteina IV. 1674.

14. Urbana Regia; Lékařstwi duše (opravil) IV. 1799.

15. Kniha duchowní o welkých skutečích pána boha všemohaučho IV. 1841.

16. Modlitby IV. 1976.

Štembera, Matěj Dobromír. — Narozen dne 31. Pros. 1806 w Kmetňowsi, mezi Slaným a Raudnicí. První wychowání obdržel w pauze české domácí škole. Později poslán do Prahy do škol u Maltěžů a u Piaristů; roku 1824 na Slanské gymnasium, kdež r. 1827 studia humanitní dokončil. Byw neodbytnau 16měsíční studenau zimnici z filosofických studií wytržen, dal se po nawrácení swého zdrawí na studia ranhojičstwi, kteráž pro wypomáhání w léčení cholery teprwé w r. 1834 aupně dokončil. Tím samým rokem odebral se z jara co provisor jedné ranhojičské žiwnosti do Warů Karlowých. Ještě koncem toho r. 1834 dostal se na to do Rakowníka, kdežto při městě a spolu při kriminale službu obdržel. Místopis města Rakowníka VI. 1026.

We Kwětech VI. 496. k.

Štěpán, Ondřej. — Český bratr; starší jednoty; umřel 21. Čerwence 1577 w Jaroměři. Kázání na neděle a swátky IV. 1589.

Štěpán, Petr. — Rodilý z Týnce (Teinitzl) w kraji Klatowském; 1697.

Vox clamantis in deserto etc. V. 902.

Štěpán, Jan Wlastimil. — Narozen w Jiníně blíž Strakoníc 7. Čerwna 1782. Odbyl studia humanitní w Písku, studia filosofická w

Praze, a bohosslowecká z části w Praze, z části w Budějowicích. Na kněžství posvěcen 15. Září 1805, a pobyt as půl leta jako praefekt w seminári Budějowickém, poslán jest za kaplana do Hosína blíž Budějowic. Roku 1809 na zimu dostal se do Drahonice za lokalistu, roku 1817 nedaleko odtud, do Černiska za faráře.

Obležení Rochellské (z franc. přel.) VI. 815.

W Časop. mus. VI. 1084. c.

Štěpánek, Angel. — Minorita; 1735.

Krásná Sunamitis, welikomocná w síle swé Maria VI. 982.

Štěpánek, Jan Nepomuk. — Narozen 19. Kwětna 1783 w Chrudimi; absolwował theologii; stal se r. 1800 wojinem w pluku arciknížete Karla; diwadelní sekretář, pak spolutředitel stawowského diwadla, posléz kassir. O české diwadlo zaslužilý. Z provozování českých kusů odwedl přes 20.000 zl. dobročinným ústawům, a poctěn zlatou civilní prostřední medalií. Umřel 12. Února 1844.

1. Collin: Wálečné zpěwy (přelož.) VI. 283.

2. Hlasy wlastenců ke dni 1. Března 1832 (přispěvek) VI. 313.

3. Hlasy wlastenců etc. r. 1835. VI. 318.

4. Řeč při příležitosti provozené činohry Jaroslawa a Blažena. VI. 421. a.

5. Citowé při weleslawném zasnaubení etc. Ludmily kněžny z Lobkowic etc. VI. 421. b.

6. Štřelec kauzelník (přelož.) VI. 507.

7. (Diwadelní hry, půwodní i přeložené wšeličkého druhu) VI. 635. 637.

8. Česká Wčela (Redigowal) VI. 746.

9. Žiwot a smrt Jeho důstojnosti p. Aleše Pařízka etc. VI. 1057.

10. Pražské Nowiny (Redigowal) VI. 1093.

11. Ponaučné a zábawné listy pro polní hospodáře a řemeslníky (zčestil) VI. 1503.

W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f.

Štěpnička, František Bohumír. — Narozen 13. Řijna 1785 w Opatowě; kamerální radda w Brně; umřel 26. Srpna 1832.

Hlas lyry české VI. 289.

W časopisech: Čechoslaw VI. 559. i. 570. a. 932. c. 1386. a. — Dobroslaw 558. e. — Wlastimil 913. e. — Pautník 932. l. Časop. mus. 1067. i.

ze Šternberka, Aleš Holický. — Jeden z předních pánů českých strany pod obojí; přítel Ptačka a Jiřího z Poděbrad.

Dopisy jeho III. 495.

ze Šternberka, Ignacius; 1664.

Wýjezd z Bechyně do cizích zemí V. 479

Štětina, Mikuláš; 1510.

Knížka o artikulích wry III. 764.

Štětina, Augustin Josef. — Professor bohosslowí na ústawu kláštera Břewnowského a duchowní pastýř w Metličanech.

W Příteli mládeže VI. 1036 l.

Štětka, (Litněnský). — Doktor lékařství.

We Kwětech VI. 1272. c.

Šteyer, Matěj Wáclaw. — Narozen w Praze

1630. Jesuita; professor 25 let, spolu kazatel 5 let, missionář; mnoho kacířských knih za jiné změnil; umřel 1692.

1. Wýborné dobrý způsob, jak se má dobře po česku psáti etc. V. 14.

2. Kancionál český V. 99.

3. (Biblií Swatowáclawská) V. 652. c.

4. Instructio acatholici V. 743.

5. Postilla katolická V. 838.

6. Přepodiwná matka Swatohorská Maria V. 1172.

7. Zrcadlo swaté V. 1290.

8. Ludwika de ponte Rozjímání (přel.) V. 1421. a.

9. Wěčný pekelný žalář V. 1421. b.

10. Jana Malobitského dům wěčnosti (z lat. přel.) V. 1421. c.

Štítný, Tomáš. — Pocházel ze staročeského rodu rytířů Štítných ze Štítného, byw dědicem statků nebojných we Štítném, Zásmucích a Chotěmicích. Narozen asi r. 1330; wedl žiwot saukromý na twrzi swé. Muž na swůj wěk oswícený a učený. Byl stařec sedmdesátiletý ku konci 14. století.

1. Sw. Augustina: Zrcadlo hřešných (přel.) II. 122.

2. Téhož: Soliloquia II. 123.

3. Řeči na neděle a swátky II. 131.

4. Rozmlauwání mezi otcem a dětmi II. 158. a.

5. Knihy učení křestanského II. 158. b.

6. O sedmi wstupních II. 158. c.

7. Knížky Hugowy o připrawení srdce II. 158. d.

Storch, Karel Boleslaw. — Narozen 15. Listop. 1812 w Klatowech (Klatowský); odbyl swá studia w Klatowech, Budějowicích a w Praze; nyní official při státní aučtárně w Praze.

1. Hlasy wlastenců etc. r. 1832 (přisp.) VI. 313.

2. Hlasy wlastenců etc. r. 1835 VI. 318.

3. České besedy (Přispěvek) VI. 340.

4. Česká Wčela (Redigowal) VI. 746.

5. Dárek hodným díwčinkám VI. 1381. a.

6. Dárek hodným chlapečkům VI. 1381. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i.

597. k. 1173. f. — Wlastimil 496. l. 1008. p.

— Čechoslaw 599. g. — Wčela 1036. e. —

Čech 1067. l.

Štrobach, Antonín. — Narozen 3. Čerwence 1814 w Praze; doktor w práwích; auskultant u zemského saudu; r. 1848 zwolen za purkmistra Pražského, potom za poslance hlawního města Prahy do sněmu říšského we Wídni a Kroměříži. Wícekrát zwolen za přednostu sněmu, we kterémž důstojenství spůsobiw sobě zášti strany revoluční jak we sněmu tak w obywatelstwu Wídenském byl w osobním nebezpečenství při powstání dne 6. Řijna. Roku 1849 jmenowán appellačním raddau, roku 1850 raddau při zemském saudu w králowství českém.

W časopisech: Časop. mus. VI. 1222. a. 1588.

a. 1686. a. — Wčela 1473. k. 1588. f. 1686. d.

Štule, Wáclaw Swatopluk. — Narozen 20. Prosince 1814 w Kladně; absolwował theologii r. 1835; byl kaplanem w Kwilicích;

později domácím knězem v ústavu pro slepé. Pak v blázinci v Praze, od r. 1848 učitelem náboženství na gymnasiu Staroměstském v Praze.

1. Hlasy duchowenstwa etc. (přísp.) VI. 320.
2. Hlasowé duchowenstwa etc. r. 1838 (přísp.) VI. 326.
3. Pomněnky na cestách života VI. 348.
4. Konrád Wallenrod (přel. z polsk.) VI. 554.
5. Padesáte bajek etc. VI. 586. 1373.
6. Dobrá rada v potřebě VI. 1217.
7. Blahowěst (Redigowal) VI. 1739.
8. Žiwot sw. Vincencia VI. 2197.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 588. i. 1067. q. 1220. d. — Přítel mládeže 726. — Wčela 496. m. 570. c. — Wlastimil 1067. x.

Štúr, Ludewit. — Narozen w Zájovském Uhrowci w Trenčanské stolici; čekaneec bohoslówi; počal zastupowati Palkowice w professuře českoslowanské w Prešpurce; ale Maďari tomu překazili.

1. Nauka řeči slowenskej. VI. 99.
2. Slowenské národnje Novini a Orol Tatranski VI. 1094.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. — 1008. d. — Kwěty 496. k. 913. c. 1084. f. — Hronka 932. i. — Plody 932. m. — Wlastimil 1008. p.

Štúr, Karel Drahotin. — Bratr předešlého; dokonál studia na universitě Berlinské. Ozwěna Tatry VI. 347.

Šturm, Jindřich. — Bratr český; spravowal tiskárnu bratrskou w Boleslawi několik let, a umřel r. 1536 co kněz we Slezsku.

1. Konfessi česká IV. 1218. a.
2. Odpowěd a zpráwa jednoty etc. na třetí spis od starších Lileckých n. Habrowských IV. 1218. b.

Šturm, Wáclaw. — Narozen w Týně Horšowě 1533; jeden z 12 jinochů od Ferdinanda I. do Říma poslaných, aby napotom co Jesuité kacířství odporowali. Nawrátiw se r. 1565, učil theologii po několik let, také řeckému a latinskému jazyku. Dowedl toho, že páni z Rosenberka w Krumlowě a Jindřichowě Hradci kolleje Jesuitské založili; byl rektorem kolleje Pražské, Olomucké a Krumlowské; dwakrát do Říma poslán k wolení generala, kdež we 4. a 5. sezení základy k oně napotom kolossalní velikosti řádu klásti pomáhal. Umřel w Olomauci r. 1601.

1. Srownání wíry a učení bratří IV. 1307.
2. Krátké ozvání proti kratickému ohlášené jednoty Waldenské IV. 1310.
3. Krátký spis o jednotě bratří Waldenských IV. 1316.
4. Rozsauzení a bedlivé uwážení velikého kancionalu bratří Waldenských IV. 1322. a.
5. Odpowěd slušná a důwodná na welmi hanliwau a rauhawau obranu kancionalu bratrského IV. 1322. c.
6. Důwodů šest etc. (proti jednotě bratrské) IV. 1323. a.
7. Apologia proti odpowědi Sylvia Uberina IV. 1323. c.

Šturm, Adam. — Bakalář 1509, písař w Litomyšli; český bratr.

Kráteč wykladowé na ewangelia IV. 1489. (Od něho 22 písní w kancionale bratrském) III. 48.

Šturm, Jan z Greifenberka. — Měštěnin Nowého města Pražského 1567.

Křestanské a pobožné rozjímání na ewangelium sw. Jana IV. 1500.

Štwán, Maximilian; 1787.

1. (Několiko diwadelních her) VI. 612. a—c.
2. Modlitební kniha čis. Josefa II. VI. 2291.

Štyrsa, Jiřík. — Český bratr 1544.

(Spis jeho) IV. 1246.

Štywar, František; 1661.

Řebřík rajský Příd. 156.

Šubar, Walentin, Landškronský; 1613.

Summy krátké na epístoly a ewangelia IV. 1208

Šuberth, Jan; 1802.

J. J. Brunhauzera: Wyučování s strany velikého užitku stromů ořechových (z něm. přel.) VI. 1535.

Šud, ze Semanína Mikuláš; 1520—1557.

1. Předmluwa na pranostiku Ondřeje Kubše IV. 747.
2. Formy obecné listů IV. 1135.

Šuhajda, Ludwik. — Narozen 1805 we Štawnici; studowal w Prešpurce a w Jeně; kazatel maďarský w Czegledě.

We Hronce VI. 1067. p.

Šuldowský, Josef. C.; 1836—1838.

We Wčele VI. 496. m.

Šulek, Matěj. — Narozen we Weliké wsi Orawské stolice. 1748; kněz Tisowský; žil ještě r. 1805.

1. Latinská grammatika VI. 105.
2. (15 písní na ewangelickém funebrau) VI. 174.
3. Recept boží proti krátkosti života VI. 209.
4. Nábožná rozjímání o utrpení VI. 2255.
5. Kniha modlitební VI. 2355.

Šulek, Jan. — Byl učitelem w Turčanské stolici w Mošowcích, rodišti Kollárowu, kde i tohoto slawného pěwce wyučowal. Potom od r. 1806 byl w Pržně na Morawě knězem. W Sobotišti zanašel se i wodolékařstwím a sice s welmi šťastným prospěchem. Měl 16 dítek, z nichž dwa jsau doktoři lékařstwí, jeden učitel w Trnawě, jeden redaktor w Záhřebě, jednoho roku 1848 Maďari oběsili (Wilima), jeden w Komárně umřel (Ludwik, kaplan Hurbanůw).

1. Rozmławování o ohni (z něm.) VI. 1235.
2. Kunšt žiwé ploty dělati VI. 1501.
3. Wodolékař VI. 1605.
4. Katechismus VI. 1819. 1859.

Šumawský, wiz Franta.

z Šwabenowa, Julius Urban Wilém. — Narozen 16. Ledna 1808 w Brně; studowal gymnasiu a filosofi w Brně, práwa we Wídni a Olomauci; byl archivářem knížete arcibiskupa Olomauckého w Kroměříži. W něm pěknau naději wlasti zmařila záhy smrt dne 20. Března 1834.

W Čechoslawu VI. 993. g. 1076. c.

Swancar, Karel Pawel. — Farář Wodolský 1629.

Pokojné rozmlauvání pro nawrácení wíry těch, jenž od prawé wíry odstoupili IV. 700.

Swanda, Pawel ze Semčic. — Narozen w Praze w Listopadu roku 1825. Dokončil w roce 1843 filosofická studia, stal se bohoslowcem w Pražském semináři, kde však již po dwau letech na přání rodičů swých wystoupil, k c. k. státní aučtárně co praktikant zakročil a 1848 auředníkem se stal. W r. 1848 ustanowen za učitele české řeči a literatury při israelitské hlavní škole, zarazil politický časopis pod názwem „Pozor“, jehožto redakcí však w brzku, auředním swým postawením nucen, složití musel. Účastným stal se však co spolupracovník rozličných jiných politických časopisů, jak českých tak i německých.

We Kwětech VI. 496. k.

Swehla, Pawel, z Říma - báně w Gemerské stolici.

W Plodech VI. 599. p.

Swerner, Jiří. — Narozen 5. Čerwna 1806 w Postřekowě nebo Bezděkowě (? Possigkau); stal se knězem 25. Čerwnce 1833; zámecký kaplan w Chlumě w Budějowsku.

Hlas českých posluchačů bohoslowí etc. VI. 459.

W časopisech: Čechoslaw VI. 496. i. — Wčela 496. m.

Swenda, František de Paula. — Narozen w Králowě Hradci 1741; Jesuita, lokalista; kazatel w Kutnéhoře; umřel 15. Února 1822.

1. Otrazy města Králowě Hradce nad Labem VI. 1011.

2. (Mnoho set kázání) VI. 1946.

Swiblík, Antonín Alexius. — Narozen 6. Února 1794 w Kralowicích; knězem učiněn 10. Srpna 1825; kaplan w Janowicích, administrator w Tuchlowicích.

1. Jan Bohomysl VI. 830. a.

2. Edmund a Bělínka VI. 830. b.

3. Albína VI. 830. c.

4. Slawibor VI. 830. d.

5. Marcel VI. 830. e.

6. Nalezenec VI. 830. f.

7. Helena z Jílowí VI. 830. g.

8. Prawidla bry dowolené wábec nazwané Šest a dwacet VI. 1078.

9. Křížowá cesta VI. 2420.

Tabák. — Morawan; kněz; 1782.

Duchowní zaopatření na cestu do wěčnosti (přel.) VI. 2103.

Tablic, Bohuslaw. — Narozen 6. Září 1769 w českém Březowě (Esch-Brezd); studowal w Dopšíně, Prešpurce, Jeně; kazatel ewangelický w Řikynčicích, pak we Skalici, posléz w Kostelních Morawicích. Umřel 23. Ledna 1832. Pracowal pilně w oboru slowanské literatury.

1. Slabikář pro školy wělebného Bánského okoli VI. 15.

2. Slowenští weršowci VI. 282. a.

3. Poezie VI. 282. b.

4. Anglické masy w českoslowenském oděwu VI. 282. c.

5. Boileaux: Umění básnické (z franc. přel.) VI. 282. d.

6. Zpěw Pieridských mus Skalickým Zuzanám VI. 398. a.

7. Dwa zpěwy Dan. Krudymu VI. 398. b.

8. Lidomil weršemi wyobrazený VI. 398. c.

9. Radostné jubilaum etc. Pawla Šrámka VI. 398. d.

10. Špaldinka: Určení člowěka (přel.) VI. 1190.

11. Lidomil poučující VI. 1600.

12. Kratičká dietetika VI. 1691.

13. Prosa w nowě narozeného nemluwňátka etc. VI. 1614.

14. Kratičká summa práw uherských od Alex. Köwy (přel.) VI. 1677.

15. Artikulowé na sněmu Prešpurském I. 1802 (z lat. přel.) VI. 1688.

16. Naučení o sw. wečeři páně VI. 1811.

17. Sbirka swatých řečí VI. 1938.

18. Nejmaudřejší a nás k štěstí wedaící cesty boží VI. 2019.

19. Památka dobře zaslawilých lidí (při pohřbu Adama Škultetyho) VI. 2078.

20. Hermes: Kniha zpowědní VI. 2228. a.

21. Cesty boží VI. 2228. b.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. — Krok 1162. g.

Táborský, Jan. — Bratr český; umřel 1495.

1. Wyznání wíry neb confessi Táborská III. 708.

2. Wýklad na prwní kapitulu druhé kanoniky sw. Petra III. 819.

Táborský, Jan, jinak Taborita. — Slowák; kněz Wařinský w Uhřích; umřel 1596.

1. Werše w čas moru r. 1542 IV. 55.

2. (Čtyry písně půwodní w Kleichowě kancionalu V. 112. a šest w kancionalu bratrském III. 48.

Táborský, Jan z Ahoraberka; 1570.

Werše sapphické IV. 166.

Táborský, Adam; 1588.

Oltární knihy IV. 1963.

Táborský, Jan Zlatoustý. — Narozen w Sokolowicích w Morawě r. 1696; řádu praemonstrátského; farář w Khynicích; umřel 1748.

1. Poruční postilla V. 848.

2. Tria tabernacula V. 877. a.

3. Mons Thabor evangelicae veritatis V. 877. b.

Táborský, Jonáš. — Kaplan w církwi ewangelické Wrbické Swatomikulášké.

Bájky. VI. 583.

Táborský, Josef. — Řádu paustewníků bo sáků sw. Augustina; 1778—1788.

1. Krátké wypsání země české VI. 1141.

2. Hospodářská ruční knížka VI. 1490.

Taciturnus, Jiří Hájský; 1616.

1. Aurea catenula etc. Zlatý řetizek prawého katolického etc. náboženství IV. 1444.

2. Ostatek rozjímání o přediwném wtělení Emanuele IV. 1910.

Tandler, Josef. — Úředník při administraci bankálních důchodů 1794.

1. Wádec Táboritův VI. 616. a.
 2. Čarodějství VI. 616. b.
 3. Ostrow lidožrautův VI. 616. c.
 4. Libuše (dle Steinsberga) VI. 616. d.
 5. Rybářské děvče VI. 616. e.
 6. Hamlet (přel.) VI. 616. f.
 7. Čižba na dívky VI. 616. g.
 8. Popsání obyčejů při korunování králů českých VI. 943.
 9. Dokonalý jednatel aneb zemský advokát VI. 1695.
- Tanner, Matěj.** — 1666.
 1. Historie o hoře Oliwetské na Moravě V. 1173.
 2. Bič Kristů na bezbožné etc. (z lat. přel.) V. 1426.
- Tanner, Jan.** — Narozen v Plzni 1623. Jesuita; professor a kazatel; zpovědník arcibiskupa Pražského po 19 let; mnoho nekatoliků obrátil, a knih kacířských vyhubil; umřel v Praze 1694.
 1. Muž apoštolský aneb život a ctnosti p. Albrechta Chanowského V. 1291.
 2. Fons Marianus V. 1554. a.
 3. Sw. paut z Prahy do Boleslawi V. 1554. b.
- Tardy, Samuel.** — Pastor helvetský v Božíně 1836.
 Kázání toleranční VI. 2062.
- Taupalík, M.** 1846.
 We Wěcle VI. 496. m.
- Teichl, Jan.** — Kanovník, direktor bohoslowi a rektor semináře w Hradci Králové; 1821. W Hyllosu VI. 932. d.
- Teplý, Jan.** — Narozen 29. Čerwna 1780 w Poděbradech; stal se knězem 25. Srp. 1804; děkan, vikář, čestný konsistoriální radda, člen pomologické společnosti.
 Naučení o chování etc. owocných stromů VI. 1839.
- Tesák, Jiří Mošowský.** — Farář u matky boží na Lauzi w Praze; posléz děkan w Kauřimi 1604—1615; r. 1609 aud konsistoře strany pod obojí.
 1. Mnemosinon etc. města Brodu českého sausedům na památku IV. 115. a.
 2. Ora et labora. Tenorové a antifony IV. 115. b.
 3. Knižka o přátelství IV. 704.
 4. Tonitrua et tempestates IV. 820.
 5. Spis křesťanský o slavném etc. wzkršení IV. 1434.
 6. Spis kratičků o smrti těch, kteréž p. bůh mimo pomyslení pojímá IV. 1437.
 7. Požehnání kněžské IV. 1440.
 8. (Kázání rozličná) IV. 1613 a—w. 1680. a—c.
 9. Pautník duchowní IV. 1892. a.
 10. Homo focum IV. 1892. b.
- Tesácius, Adam Brodský.** — Studował w Kutnéhoře, od r. 1601 byl alumnem akademie Karlowy; stal se bakalářem r. 1601; byl správcem školy Kauřimské až do swat. Hawla 1603, potom školním správcem u sw. Hawla w Praze (1603—1605).
 Komédie z knihy Ruth IV. 231.
- Těšinský, Jan.** — Kněz; žil w 16. století.
 Alchymie IV. 846.

Tešlák, Pawel. — Narozen we Zwoleně na Slowensku r. 1759; kněz; umřel 1801.

1. Písne nábožné VI. 214.
2. (Zpěwy příležitostné) VI. 384.
3. Křesťanské modlitby a písne pro pocesné VI. 2290.

Textorius, Wáclaw Dworský; 1611.
 Jesličky IV. 132.

Tham, Karel Ignac. — Doktor filosofie; žiwot swůj českému jazyku takorika obětował, wyučowaním dílem weřejně s dowolením vlády 1804, dílem saukromí až do smrti se zanášej. Umřel r. 1816.

1. Obrana jazyka českého VI. 1.
2. Methode, in kurzer Zeit acht böhmisch auszusprechen VI. 42.
3. Kurzgefasste böhm. Sprachlehre VI. 70. a.
4. Kunst in drei Monathen böhmisch lesen, verstehen, schreiben und sprechen zu lernen VI. 70. b.
5. Böhmische und deutsche Gespräche VI. 130. a.
6. Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache VI. 130. b.
7. Neues ausführliches etc. Nationallexikon VI. 152. a.
8. Kleines deutsch-böhmisches Wörterbuch VI. 152. b.
9. Zeitungsanhang zum Lexicon VI. 152. c.
10. Nejnowější auplný česko-německý slowník VI. 152. d.
11. Versuch eines böhmisch-deutschen juridischen und geschäftsmännischen Lexikons VI. 152. e.
12. Neuester deutsch-böhmischer Nomenclator VI. 152. f.
13. Neuestes etc. Taschenwörterbuch VI. 152. g.
14. Piseň na smrt cisaře Josefa II. VI. 371. a.
15. Poděkowání za laučení Josefa VI. 371. b.
16. F. Schillera: Laupežníci (přel.) VI. 610. a.
17. Téhož: Makbet (přel.) VI. 610. b.
18. Gottera: Medea (přel.) VI. 610. c.
19. Popsání žiwota Josefa II. VI. 1043. a.
20. Truchlicí přirozenost, když Rakaus ozdoba etc. Alžběta dobrotiwá zesnula VI. 1043. b.
21. Wšeobecné naučkáni na služebné děwečky etc. (přel.) VI. 1234.
22. Stoletý kalendář VI. 1442.
23. Mar. z Bomonta: Wyučowaní w křesťanské wíře (z něm. přel.) VI. 1816.
24. Téhož: Kniha pro chudé řemeslníky etc. (z něm. přel.) VI. 2241.
25. Bůh jest nejčistší láska (z něm. od Eckardts-hausena) VI. 2296.

Tham, Wáclaw. — Filosofie doktor; o české diwadlo ujal se úsilně, posléz do ciziny šel k diwadlu; 1785—1799.

1. Básně w řeči wázané VI. 276.
2. (Diwadelní hry rozličné přeložil) VI. 607. a—ccc. a—d.
3. Seilera: Náboženství nedospělých (přel.) VI. 1750.

z Thunu, Josef. — Hrabě; 1795.
 Řeč k poddaným swým VI. 1183.

Tiehan, Jakub. — Řádu praemonstrátského; 1738.

Blahosl. p. Maria Křtinská V. 1224.

Tichá, Ludmila; 1838.

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Tichý, Josef. — Narozen w Diwišowě 30. Listop. 1801, knězem učiněn 15. Srp. 1829, kaplan w Poříčí, w Benešowě.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. 599. h.

Tichowský; 1845.

W Časop. pro katol. duch. VI. 275. d.

Tileman, František.

Krátký výklad etc. žalmů kajících Pířd. 157.

z Tišnowa, Šimon. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1395, později mistrem; byl professorem na universitě; děkanem fakulty artistské r. 1409; z přátel Husových.

Psaní k Piseckým III. 612.

Tkadleček, Ludwik. — (Zpráva o životě jeho viz II. 71.)

Rozmlauwání mezi žalobníkem a nešťetím pro ztrátu milenky II. 71.

Tluchařowá, Kat. Boh. 1846.

We Kwětech VI. 496. k.

Tobiášek, Josef. — Narodil se roku 1792

w Slepoticích we Chrudimsku. Studowal na gymnasium a filosofii w Litomyšli; od r. 1809 theologii w Hradci. Sotwa 21 let stár odbyl bohoslouecké školy, nemaje ale kanonická k swěcení ustanowená léta, měl dle wůle biskupa zatím u swých rodičů počkati; awšak on, tauže po wětším vzdělání, odešel do Widně; našel tam brzo wlidně přijmutí a zaopatření, nejprw jako wychowatel u rytíře z Unkrechtsberka, a konal přitom studia práwnická. Po nedlauhém čase dostal se za wychowatele dwáu mladých hrabat Adolfa a Gustawa z Podstatských. S nimi bydlel dílem we Widni, dílem w Telči až do 1827, w kterémž roce s ročním důchodem 800 zl. wystaupil na odpočinuti. W roce 1830 wstaupil do stawu manželského, byw žiw nějaký čas beze wšeho auřadu. Potom hlásil se na hlavní škole w Telči o uprázdňenau učitelskou stolicí, a stal se nejprw učitelem 3. třídy, potom r. 1839 školním direktorem. Umřel dne 17. Srpna 1846.

Pomocní kniha k německé mluwnici VI. 139.

We Wčele VI. 496. m.

Tomaš. — Farář w Blanském; 1554.

Poklad duše IV. 1833. Pířd. 101.

Tomašek, Pawel. — Narodil se roku 1802 w Jelšawské Teplici, we stolicí Gemerské, kdežto otec jeho byl ewang. kazatelem. On zastáwaw předtím auřad tentýž kazatelský w Čechách (w Trnawce Chrudimského kraje) mnoho jemu w pacholetství o Čechách wyprawowal, a tak lásku w něm k literatuře české powzbudil. Odbyw gymnasium w Gmeři a Rožnowě a pak se do Kežmarku na lyceum dostaw, odebral se r. 1821 do Widně, a tu na ústawě protestantsko-theologickém

tři léta stráwil, spolu také i na universitě tamější některými studii filologickými se zanašel. Pobyw co pěstauw w několika pan-ských domích, cestowal r. 1829 přes Čechy do Německa, ohledal tu wice učených ústawů a w Hale na universitě přes celý rok se w theologických, filosofických a filologických naukách ewičil. Nawrátiw se do vlasti, byl r. 1829 do Polního Birina w Békešské stolicí na tamější gymnasium za rektora powolan a odtud po čtyrech létech na Lewocké lyceum co učitel wýmluwnosti a dějepisu přeložen, kdežto až posud úřaduje. Obchodníci VI. 908.

Tomaši, Mikuláš. — Slowák; 1691.

Prawá katolická ruční knížka V. 744.

Tomek, Wácslaw Wladiwoj. — Narozen w Hradci Králowé r. 1818, 31. Kwětna. Studowal gymnasium tamže (1827—1833), filosofii (1833—1835) a práwa (1835—1839) w Praze. Dwě léta stráwil we práwnické praxi w kancelári zemského advokata, doktora Josefa Fryče (1839—1840), a při kriminalu Pražském (1840—1841), přistaupil r. 1841 jakožto akcessista ku Pražskému magistratu. S koncem wšak roku 1842 dostaw pozwání od university Pražské k sepsání dějepisu tohoto ústawu za příčinau nastáwající s rokem 1848 pětistyleté památky jejího založení od císaře Karla IV., zanechal k tomu cíli práwnickau dráhu, a oddal se z cela badání wlastenského dějepisu. S koncem roku 1845 stal se sekretářem sboru musejniho pro řeč a literaturu českau, roku pak 1847 pomocníkem zemského historiografa Františka Palackého následkem wykázané k tomu podpory od stawů zemských. Od k. české společnosti nauk jmenowán r. 1845 mimořádným, r. 1848 řádným auďem jejím. Při sněmu říšském t. r. byl poslancem okresu Opočenského. R. 1850, 17. Listop. ustanowen za profesora rakausk. dějepisu na univ. Pražské.

1. Krátký wšeoobecný dějepis VI. 984. a.

2. Děje země české VI. 984. b.

3. Děje mocnářství rakauského VI. 984. c.

4. Děje Pražské w krátkém nástinu VI. 1027. b.

W časopisech: Časopis mus. VI. 932. f. 993.

e. 1027. 1036. c. 1067. i. 1125. b. 1140. f. —

Kwěty 993. m. 1036. i. 1067. q. 1455. b. —

Wčela 1036. e.

Tomek, Mikuláš. — Narozen 6. Pros. 1791 w Nekoři. Doktor theologie; kanownik, od r. pak 1848 děkan kapituly Pražské; wyslaužilý děkan fakulty theologické a rektor university.

1. Časopis pro katolické duchowenstwo (Redigowal) VI. 1738.

2. Krátké wyswětlení katechismu VI. 1846.

Tomíček, Josef Slawomír. — Narozen 1806

w Branné; studował gymnasium w Jičíně, filosofii w Praze.

1. Básně VI. 330.
 2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
 3. Česochlaw (Redigował spolu s Frantau) VI. 749.
 4. Slowanka (wyd. spolu s Frantau) VI. 849.
 5. Obrazy swěta VI. 1073. a.
 6. Doba prwního člowěčenstwa VI. 1073. b.
- W časopisech: Casop. mus. VI. 496. h. 1173. a. — Česochlaw 496. i. 559. e. 563. f. 599. g. 993. g. 1008. e. 1067. m. — Kwěty 496. k. 717. 913. c. 1076. g. — Wčela 496. m. 559. h. 913. d. 1008. 1076. d. 1084. d. 1173. b. — Wěnce 521. — Wlastimil 993. r. 1008. p. — Rozličnosti Pražské 1076. i.

Tomíček, Karel. — Doktor práw w Praze; od r. 1850 kommissarem při wywazující kommissi. We Kwětech VI. 150. f.

Tomsa, František Jan. — Narozen 3. Řijna 1753 w Mokré blíž Turnowa; úředník při skladu normalních knih w Praze; umřel 1814.

1. Uwedení k české dobropisemnosti VI. 38. a.
2. Uiber die čechische Rechtschreibung VI. 38. b.
3. Grössere czechische Orthografie VI. 38. c.
4. Böhmsche Sprachlehre VI. 69. a.
5. Uiber die Bedeutung, Abwandlung etc. der czechischen Zeitwörter VI. 69. b.
6. Uiber die Veränderung der czechischen Sprache VI. 69. c.
7. Elementarwerk der böhmisch-deutschen und lateinischen Sprache VI. 127.
8. Malý německý a český slovník VI. 154. a.
9. Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutschen und latein. Sprache VI. 154. b.
10. (Básně příležitostné porůznu) VI. 383. a—m.
11. Jindřicha Brauna některé bájky a powídačky (přel.) VI. 571.
12. Učitel lidu (z něm. přel.) VI. 727.
13. Měsíční spis k poučení a obweselení obecného lidu VI. 729. 1477. a.
14. Kdo se prwé do koho dal, dām-li rakauský či francauzský (z něm.) VI. 959.
15. C. k. vlastenské nowiny (Redig.) VI. 1086.
16. Beckera: Pomoc w potřebě (přel.) VI. 1178.
17. Jistá a důkladná. zpráva o institutu aneb založení pro chudé VI. 1224.
18. Instrukci pro wšecky školní dohládače (přel.) VI. 1252.
19. Nešťastné přihody VI. 1287. a.
20. J. Adolfa: Knížka mravná s 60 historiemi VI. 1287. b.
21. J. Webra: Dwadcatero powídaček (z něm. přel.) VI. 1287. c.
22. (Krátké zlomky z přírodopisu) VI. 1459.
23. Funkowa: Naturgeschichte für Kinder VI. 1460.
24. Bernera: Spis o zimě (přel.) VI. 1477. b.
25. Šubarta: Dobře míněné wolání na wšecky sedláky etc. (přel.) VI. 1527.
26. J. W. Rotha: Laciný prostředek, jak i ze špatných a suchopárných polí etc. VI. 1528.
27. Wernera: Spůsob, jakby se wplemenil wšechen hmyz etc. (přel.) VI. 1578.
28. Katechismus o zdraví (přel.) VI. 1593.
29. O swátosti biřmowání (z něm. přel.) VI. 1796.
30. Dwoje kázání o užitku křesťanského náboženství (přel.) VI. 2003. a.
31. Šnaidra: Kázání na weliký pátek (z něm. přel.) VI. 2003. b.

32. Křestan před smrtí, od Šnaidra (přel.) VI. 2003. c.
33. Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy, od Getlicha (přel.) VI. 2003. d.
34. Seibta: Kniha katolická (přel.) VI. 2283.
35. Seibta: Wyučující a modlitbi kniha (přel.) VI. 2288.
36. Bůh jest nejčistší láska, od Eckardtshausena (přel.) VI. 2296.
37. Modlitby pro křestany katolické VI. 2307.

Tomsa, František Bohumil. — Narozen 2. Čerwence 1793 w Kadeřawci; studował práwa; ingrossista u státního aučetniectwi; po Waňkowi translator gubernialní.

1. Hlasy vlastenců ke dni 1. Března 1832 etc. (příspěvek) VI. 313.
 2. Hlasy vlastenců r. 1835. VI. 318.
 3. Podobenství, od Krummachera (přel.) VI. 577.
 4. Toni (přel.) VI. 653. a.
 5. Hodina wečerní, od Kotzebue (přel.) VI. 653. b.
 6. Ponocný (dle Körnera) VI. 653. c.
 7. Hedwika (dle Körnera) VI. 653. d.
 8. Mikuláš hrabě Zrinský (přel.) VI. 653. e.
 9. Česochlaw (Redigował) VI. 739.
 10. Pautník slowanský VI. 744.
 11. Jaré fialky VI. 822. a.
 12. Alonsa a Almenon, Karangho a Lelonga (přel.) VI. 822. b.
 13. Romantické powídky VI. 822. c.
 14. Klaurenowy powídky VI. 822. d.
 15. Wystěhowanci do Brasilie (dle Am. Šope) VI. 822. e.
 16. Hulda, od Klaurena (přel.) VI. 822. f.
 17. Weselá přástewnice (dle Grimmových bachorek) VI. 822. g.
 18. Čtenářský poklad VI. 822. h.
 19. Alpští lowci VI. 822. i.
 20. Swatawa a Wojmil VI. 822. k.
 21. Wiz keř dcero má a daufej VI. 822. l.
 22. Robinson Lerchenfeldský VI. 822. m.
 23. Popsání žiwota ukrutné wražednice Margarety Geše VI. 1059.
 24. Dopisowatel pro Čechy a Slowany (spoluwedl) VI. 1092.
 25. Nowý rok, dle Krummachera VI. 1317.
 26. Jindřich a Marie, od Schoppowé (z něm. přel.) VI. 1352. 1372. y.
 27. (Nieritzowy powídky rozličné přeložil.) VI. 1372. a—x.
 28. Kratochwilník pro dospělau mládež VI. 1372. 2.
 29. Lukáše Vocha Správa k wyreysowání pěti řadů slaupů VI. 1403.
 30. Wšeobecný domácí a hospodářský kalendář VI. 1428.
 31. Pražská kuchařka VI. 1571.
 32. Hlawní doby z žiwota Jana Nepom. VI. 2184.
- W časopisech: Rozmanitosti VI. 275. a. — Wčela 496. m. 597. g. 913. d. 1008. f. — Rozličnosti Pražské 588. n. — Česochlaw 600. b. — Wlastimil 913. e. — Kwěty 1036. i. — Wečerní wyražení 1076. l. — Hlasatel 1170. a. 1607. a.
- Tonsoris (Tonsorius), jinak Barwiř, Jan.** — Slowák; narozen we Wrbowém 1747; kněz w Jistebném w Orawské stolicí.
1. Sana consilia medica aneb zdravá rada lékařská V. 589.
 2. Otewření písma swatého V. 651.

3. Memorabilia imperatorum etc. aneb pamětné věci císa. Josefa II., Marie Terezie i Augusta V. 1052.
- z Topolčan, Matiaš.** — Rytíř; umřel na počátku 17. století, a pochován w Židlovicích na Morawě.
Paměti markrabství moravského IV. 415.
- Tossan, Daniel,** 1602—1616.
1. Přemýšlování o smrti IV. 1869. a.
2. Prawé a pobožné Wade mecum IV. 1869. b.
- Trajan, Adam z Benešowa.** — Stal se bakalářem swob. umění r. 1609; žiw ještě r. 1632, wrátiw se rok předtím (1631) při saském wpádu na čas do Čech z vyhnanství.
1. Paul Betlemská V. 166. a.
2. Senectutis incommoda V. 166. b.
3. Historie o wálkách V. 550.
- Tranowský, Jiří.** — Slezák; narozen w Těšíně 1591; kazatel a direktor školy Mezeřícké, potom u vyhnanství w Slezsku, posléze w Uhřích w městečku sw. Mikuláše Liptovské stolice, kdež umřel 1637. Byl jeden z nejlepších weršowců swého wěku; od P. Waleského pro swé písně slowenským Lutherem nazwán.
1. Cithara sanctorum V. 86.
2. Kancional (wydal společně s Komenským) V. 96.
3. Phiala sanctorum V. 1534.
- Třebický, František Kašpar;** 1784.
O pádu dobytky, od Wolšteina (z něm. přel.) VI. 1636.
- Třebnický, Štěpán.** — Slezák; kněz we wi Sw. Tomáše w Spiši od r. 1583, starší hořejšího Hornadského bratrstwa.
Wyznání pětiměstské IV. 1426.
- Třebonský, Jan Křištof.** — Kapucín; 1745.
Kniha naučení a příkladůw (přel.) V. 796.
- Třebowský, wiz Klácel.**
- Tribalius, Martin Hořický.** — Farář Smolnický 1600.
1. Jedenáctero kázání pohřební IV. 1611. a.
2. Kázání o setrvání wolených božích IV. 1611. b.
- Tribulecius, Sigmund Pražský.** — Farář Petrowický 1597.
1. Kázání o tajemství swatoswaté wečeře páně IV. 1624.
2. Rozjímání o ráně meče IV. 1858.
- z Trincele, Štěpán Petr;** 1697.
Hlas wolajícího na pauzi V. 1448.
- Trnka, Antonín;** 1826.
Uwedení k brzkému německému čtení VI. 18.
- Trnka, František Dobromysl.** — Narozen r. 1804 w Humpolci; skriptor w knihowně university Olomucké.
1. Ubersicht der böhmischen Declinationen und Conjugationen VI. 84.
2. Sbirka českých dobro- a vlastnomlawů VI. 135. a.
3. Kniha cwičná jazyka slowanského w Čechách, Morawě a uh. Slowácku VI. 135. b.
4. Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, Mähren und Oberungarn VI. 135. c.
5. Zweckmässige Uebungsstücke etc. VI. 135. d.
6. Deutsche unregelmässige Zeitwörter etc. mit Beifügung der böhm. Bedeutungen VI. 135. e.
7. O českém jazyku spisowném VI. 135. f.
8. Pořekadla Slowákwow VI. 143.
9. Wesna VI. 292.
10. Růžinky VI. 305.
11. Zpěw ke cti etc. Zieglera VI. 416.
12. Společník wěrný VI. 846. a.
13. Powidač a wykladač VI. 846. b.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 588. i. — Rozličenosti Pražské 1067. u.
- Trnka, Jan.** — Narozen 26. Čerwna 1797 w Králowě Hradci; kaplan w Opatowicích.
1. Papežské wolení (přel.) VI. 1122.
2. Osmero popularních školních kázání VI. 1974.
- Trnobranský, W. W.** 1844—1845.
We Kwětech VI. 496. k. 913. c.
- Trocedorf, Walentin.**
Rosarium. Příd. 159.
- Trojan, Jan Bylanský;** 1597.
1. Písnička pobožná IV. 80.
2. Žiwot m. Jana Husi IV. 622.
- Trojan, Nigellus z Oskořína.** — Narozen w Heřmanowu Městci; stal se bakalářem swob. umění r. 1564, mistrem 1572; byl profesorem w kolleji Karlowě od r. 1577, děkanem fakulty filos. 1582, 1583, rektorem 1591, 1592, 1597; umřel r. 1604, 9. Srpna.
1. Vita honesta. Žiwot poutivý etc. IV. 699. 1859.
2. Ondřeje Hyperia traktat etc. o obecném opatrowání chudých (z lat. přel.) IV. 729.
3. Kázání sw. Ambrože o užitku smrti (přel.) IV. 1776.
- Trojan, Wácslaw.** — Kněz, 1618.
1. Wýklad ze zjewení sw. Jana IV. 1544.
2. Horliwé modlitby w čas wálek IV. 1991.
- Trojan, Wácslaw Heřmanoměstský;** 1745.
Písnička etc. o wečeři páně V. 141.
- Trojan, František Břetislaw.** — Narozen 20. Kwětna 1816 w Praze; absolw. práwa r. 1839.
1. Wina lásky VI. 856. a.
2. Mrtvý host (z něm. od Zschokke) VI. 856. b.
W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 913. c. 1067. q. — Wčela 496. m. 559. h. — Wětec 521. — Časop. mus. 559. d.
- Trutnowský, Jan.** — Narozen w Litomyšli 1725; Jesuita; professor gram. rhetor. opakujících humaniora, historik domowní; doktor we fil. a theol., pak 1771 praefekt na gymnasium Malostranském.
1. Ludwika Muratoria myšlení o wypuzení weřejného žebrańí (přel.) VI. 1225.
2. Ant. Janša: Podstatné učení etc. o chování wčel (z něm.) VI. 1509.
3. Příkladné k wzdělání duchownímu slaužící wyprawowání nejpřednějších biblických skutků (z něm. přel.) VI. 1876.
4. Leopolda Fraydta 40 chwalo- a slawořečí VI. 1919. a.
5. Téhož: Učení křestanská (přel.) VI. 1919. b.
6. Krátká kázání po mši VI. 1919. c.

Tsikor, Petr; 1810.

Kázání etc. při potvrzení etc. pokoje VI. 2027.

Tuček, Rehoř. — Generalní kazatel řádu kazatelského a převor kláštera Nimburského; 1768.

Benedictio de rore coeli etc. Požehnání z rosy nebeské V. 883.

Tugurinus, Duchoslaw. — Notář Chrudimský 1579.

Kniha pamětní města Chrudimě V. 470.

Tukačowa, Anna; 1839.

We Wčele VI. 496. m.

Tůma, Karel Jakub Ferdinand; 1706.

Kniha počet hlavní interesní V. 506.

Tůma, J. 1835.

We Kwětech VI. 496. k.

Tupý, Karel Eugen (Boleslaw Jablonský). — *)

Narodil jsem se 14. Ledna r. 1813 w Kardašowě Řečici, městečku w někdejším Tábořském, nynějším Budějowickém kraji, kde rodičowé moji mlýn a polní hospodárství měli. Jsem nejstarší z jejich šesti dětí. Otec můj Karel ještě žije, matka jménem Kateřina zesnula po dlouhé a trapné nemoci, když jsem končil studia bohoslovní. W autlém věku nawštěwowal jsem školu farní. Již tehdaž měl jsem zvláštní zalíbení w sbírání a čítání knih. Hudby byl jsem sice welikým milovníkem a učil jsem se jí skoro na všech nástrojích, na žádném jsem to ale pro nestálost daleko nepřiwedl. Půwodcem mých studií byl nezapomenutelný pro mne p. Matěj Paták, rodem z Písku, tehdejší kaplan w Kardašowě Řečici, který mne, poznaw mé schopnosti, w dwanáctém roku mém po německu učiti začal. Přesídlil se brzy na to jako farář do Staldce (nedaleko Táboru), kde jsem později největší část mých prázduin tráwíwal, připravowal mne ke zkaušce, kterau jsem pak odbýwal na hlavní škole w Písku. Wstúpiw mi počátky řeči latinské, odebral se se mnau r. 1826 do Jindřichowa Hradce, aby mě do škol gymnasiálních zapsati dal. Od té doby měl jsem se podlé žádosti rodičů pro staw duchowní wzdělawati. Mezi předměty školními měl jsem největší náklonnost k filologii, nejmenší k matematice. We čtvrté třídě začal jsem skládati werše z wětšého dílu w německém jazyku. Suplent p. K. Hrubý (nyni tuším w Americi) byl prwním, který nám jakožto svým žákům w národním ohledu oči otevřel, čítaje nám we škole příklady ze slowesnosti Jungmannowy, a půjčuje nám knihy české. Se zvláštní rozkoší četl jsem Atalu a Gessnerowy Idylly od Hanky pře-

ložené, w nichžto blauzniwá mysl moje přijemnou potrawu nacházela. Podobně lahodily mně básně Mathissonowy. — Probuzená láska k jazyku mateřskému a národní literatuře sprátelila mne s mým spolužákem Wácslawem Filípkem, nyni spisowatelem w Praze. W třídách humanitních obeznamil nás prof. p. K. Dubský se znělkami Kollárovými a opatřil nám na žádost naši mluwnci Hankowu. Ostatně byly nám ke čtení půjčowány samé knihy německé. Mne zajimal nejwice Šiller, jehožto básně jsem sobě schwalně zakaupil. Na radu swého oswiceneho profesora odebrali sme se s Wácsl. Filípkem po skončených studiích gymnasiálních r. 1832 na wysoké školy Pražské. Zde teprw národní wědomí náležitě se we mně probudilo, a čím dále tím mocněji k národu a vlasti mne pautalo. Seznámil se tu předewším se spisowatelem Tylem psáwal jsem později písně do jeho „Jindy a Nyni“, později „Kwětů;“ poslauchal jsem přednášky Nejedlého o řeči a literatuře české, a zabýwal se pilně čítáním českých knih w cis. bibliotece. — Z předmětů na fakultě filosofické přednášených nejwice mne těšili wědy přísně filosofické, mezi nimiž i dějepis filosofie a krasowěda od professorůw Exnera a Müllera přednášené. Pánowé Trojan i Štrobach byli mezi kolegy. Z lásky k rodičům, kteří ze mne duchowního míti chtěli, wstaučil jsem po ukončení filosofie r. 1834 do řádu Præmonstrátského na Strahowě w Praze, kde jsem několik známých měl. Krok tento uwolnil mne od obtížného domácího učitelství, které mi jak na gymnasium tak na filosofii mnoho času zabíralo; i poskytl mi příležitost k wzdělawání sebe sama. Znamý hudební skladatel p. Martinowský byl mým spolunowicem. Ale ještě před ukončením noviciatu wstaučil jsem z řádu, znechutiw sobě život klášterní. Nejwice k tomu přispěl tehdejší novicmistr Jan Bapt. Stoppani, onen muž swobodomyslný a pro swau učenost obdiwowaný. Jsa opět na swobodě, napsal jsem dle národní pohádky báchorku „Tři zlaté wlasý;“, která se tehdaž, wytištěna we „Kwětech“ pro swé obrazy z přírody wábec libila. I oddal jsem se studií práw a hráwal mezi tím co ochotník pod ředitelstwím Tyla w Kajetanském a později za Štěpánka w stawowském diwadle při hrách českých, přispíwaje při tom do časopisu Kwěty. Skončiw prwní rok studií práwnických, chtěl jsem se, nemaje od nikud pomoci, zcela jen literatuře oddati; i redigowal jsem s p. Jarosl. Pospíšilem od Tyla zanechané „Kwěty;“, a wydal r. 1837 almanach

*) Klademe životopis tento, od pana spisowatele samého psaný, jak nám od něho laskawě zaslán byl.

„Wesna.“ Leč neustávající žalost mých rodičů nad mým vystoupením ze stavu duchovního, jakož i slabé vyhlídky tehdejšího českého literátství naklonily mne k tomu, bych uposlechl nabídnutí mých Strahovských přátel a navrátil se do opuštěného řádu. Wys. důst. opat p. Jeronym Žeidler přijal mne s ochotou, a 9. Dubna r. 1837 wstoupil jsem opět do kláštera. Rok na to, totiž 16. Dubna r. 1838 složil jsem řeholní sliby, a odbyv na universitě studie theologické, byl jsem 1. Srpna r. 1841 na kněžství posvěcen. — Samota klášterní a vzpomínky na svět daly původ mým „Pisním milosti.“ Od té doby přijal jsem jméno Boleslaw Jablonský. W třetím roce theologie začal jsem psáti „Maudrost otcowskau.“ Toho času čítal jsem welmi mnoho, nejvíce spisy obsahu filosofického, a psával nejraději w noci. Málokdy usnul jsem před půlnocí. Ale uražená příroda pomstila se nade mnau; nebo sotwa že jsem odbyl poslední zkaušku, uvrhla mne těžká nemoc na lůžko, která přes čtvrt léta trwala a dlouhé následky po sobě zůstawiła. Zotawiw se trochu poslouchal jsem čtvrtý rok theologie, a sebrav i rozmnožiw své básně, vydal jsem je r. 1840 pohromadě. — Pál druhého léta po swém wyswěcení, na jaře r. 1843, přišel jsem za kaplana do Radonic u Pátku nad Oharkau. Romantická krajina tamější, obcowání s oswícenými a vlastimilownými muži, jako s inspektorem Páteckým p. Emericem Petříkem a zvláště s farářem Peruckým p. Františkem Danešem, silně připautaly srdce mé k těmto místům. S obzvláštní horliwostí vyučowal jsem tu swěřenau mi školní mládež nejen w náboženství ale i w jiných užitečných předmětech a založil jak pro ni tak pro lid dosti četnau knihownu. Zde jsem vzdělal „knihu modlitební pro vzdělané panny i paní,“ a připravil sem k tisku druhé, zvláště w „Maudrosti otcowské“ znamenitě rozmnožené wydání swých básní, které r. 1846 na swětlo wyšlo. Ale nebylo mi sauzeno dlouho šťastným býti. Abatyše kláštera praemonstrátského na Zwěřinci w Krakowě žádala opata mého o jednoho z jeho kněží, aby jej wedle privilegie téhož kláštera pro své proboštwství a faru praesentowati mohla. Wys. důst. p. opat ustanowil k tomu cíli mne, jsa té naděje, že se brzy po polsku naučím. W Čerwnu r. 1847 odebral jsem se s těžkým srdcem ze swé vlasti. Konsistoř Krakowská, jenž na to naléhala, by řečené beneficium swětský kněz a sice Polák obdržel, dělala mi weliké překážky. Leč pomocí pana hrab. Morice

Deyma, tehdejšího gubernatora býwalého wolného města obdržel jsem konečně po čtyrech měsících swého pobytu w Krakowě jurisdikci pro spráwu duchowní na Zwěřinci jakož i splnomocnění k zastáwání powinností auředníka stavu civilního podlé zde zawedeného Kodexu Napoleonowa. Zde jsem přežil r. 1848 a 1849. Awšak ačkoliw žiji mezi ryzími Slowany, kde wšeccko austní i písemní jednání w slowanském jazyku se děje, taužim přece newyslowitedlně po swé české vlasti, která mne dle těla i ducha pro sebe wychowala. —

1. Förstera: Nawedení k generalnímu basu (přel.) VI. 183.
 2. Staročeské i nowější nábožné písne VI. 270.
 3. Hlasowé duchowenstwa (příspěwek) VI. 326.
 4. Básně VI. 333.
 5. České besedy (příspěwek) VI. 340.
 6. Wesna. (Redigowal) VI. 770.
 7. Slowa wděčnosti k swátkům narození jmenin etc. VI. 1353.
 8. Wítězství kříže VI. 1976.
 9. Růže Sionská VI. 2446.
- W časopisech: Kwěty VI. 275. c. 496. k. 559. f. 564. c. 597. k. — Časop. pro kat. duch. 275. d. — Časop. mus. 496. h. — Wlastimil 496. l.

Turinský, František — Narozen 16. Listop. 1796 w Poděbradech; justiciár w Mikulowě, pak wrchní a práwomocník na Žďárském panství w Morawě.

1. Angelina VI. 646. a.
 2. Virginie VI. 646. b.
 3. Pražané r. 1846 VI. 646. c.
- W časopisech: Časopis mus. VI. 496. h. — Wčela 496. m. — Rozmanitosti 599. b.

Turek.

Kázání o dvojích hříšnicích. Příd. 161.

Turnowský, Wacław. — Farář w Hradišti nad Jizerau 1536.

Knížka o trojím příchodu pána našeho Ježíše Krista IV. 1224.

Turzo, J. 1736.

Služebník boha žiwého etc. Dan. Knogle V. 1092.

Tutta, Jan. — Arcibiskupský vikář, farář a děkan w Opatowicích w Olomaucku; narozen 1781 w Morawičanech; nyní na odpočinutí w Morawské Třebowě.

1. Hlasowé duchowenstwa etc. (příspěwek) VI. 326.
2. Zpěw muzy morawské k chwalám etc. Ferdinanda Marie arcib. Olomauckého VI. 486.

Tyčka, Mikuláš; 1521.

Spis o práwém pokání křesťanském III. 783.

Tyl, Josef Kojetan. — Narozen 4. Února r. 1808 w Hoře Kutné (Horský); studowaw filosofii, přiwtělil se herecké společnosti (1829), pak stal se písařem při aučetním wojenském úřadě; co ochotník na diwadlo wystupowal a dramy spisowal. Roku 1848 poslanec při ústawodárném sněmu říšském.

1. Slovo k diwadelním ochotníkům VI. 190.
 2. České besedy (příspěvek) VI. 340.
 3. Wdowec, od Deinhardsteina VI. 673. a.
 4. Česká Thalia VI. 673. b.
 5. Domáci rozepře, od Kotzebue VI. 673. c.
 6. Jedna za všechny VI. 673. d.
 7. Breněk Švihovský VI. 673. e.
 8. Běda lhářům (dle Grillparzera) VI. 673. f. 841. b.
 9. Srdce a svět, od Gutzkova (přel.) VI. 673. g.
 10. Kníže ďábel (dle Raupacha) VI. 673. h. 841. c.
 11. Paní Marianka VI. 673. i.
 12. Oba šelmy VI. 673. k.
 13. (Jiných diwadelních her více w rukopise) VI. 673. 1—21.
 14. Pražský posel VI. 761.
 15. Statný Beneda VI. 841. a.
 16. Masopust VI. 841. d.
 17. Poslední Čech VI. 841. e.
 18. Sebrané spisy VI. 841. f.
 19. Dwa bratři VI. 841. g.
- W časopisech: Kwěty VI. 8. 1. 150. f. 496. k. 559. g. 588. i. 597. k. 913. c. 1008. k. 1036. i. 1067. q. 1076. g. 1140. o. 1588. d. — Wčela 496. m. 597. g. 913. d. 1008. f. 1036. e. 1588. f. Wěnc 521. — Wesna 770. — Jindy a nyní 1076. e.

Uhl, Alois. — Professor na gymnasium Píseckém; ředitel realní školy we Lwowě.

W Časop. mus. VI. 496. h.

Uhlíř, Hynek; 1839—1846.

(Některé diwadelní hry w rukopise) VI. 704.

We Wčele VI. 496. m.

Ujka. —

Obležení Korinthu (přel.) VI. 710.

Ulrich, Josef. — Narozen 12. Ledna 1769 w Supíhoře; stal se knězem 1. Ledna 1792; děkan a čestný kanovník w Hradci Králově; žil we Chrasti; 1824.

Pohřební písně VI. 245.

Umlauf, J. 1845.

We Wčele VI. 1036. e.

Urban, Jan. — Narozen r. 1768; dostal své první školní cvičení w Českých Budějovicích, kde otec jeho na wojně byl. We Křtici blízce Mšce (Kornhaus), kdež se otec jeho po propuštění swém z wojny usadil, učil se řemeslu šewcowskému, cwiče se přitom i w hudbě. Za nějaký čas po swém wyučení dostal co šewcowský tovaryš práci w blízké wesnici Kraučowě, kdež u učitele místního w cvičení se w hudbě pokračowal. Od něho pobádán, obrátil se k učitelství. We Slaném odbyw preparandu, dostal se k těmž učitelům, který se mezi tím časem z Kraučowě odstěhowal, za školního pomocníka do Charwatec, a po šesti létech co samostatný farní učitel do Chržima, kdež 28 roků stráwil. Konečně r. 1823 dostal se za učitele do Zlonic, kdež po dewatenácti létech umřel w 74. roce wěku swého.

1. Reinhardta: Rádce w hodinách k psaní (přel.) VI. 67. 1366.

2. Příprawa k předpisům VI. 1259.

Urbanec, Samuel. — Slowák; rektor latinské školy w Ratkowě od r. 1805.

Sebrání bibliických textů VI. 1733.

Urbanides, Pawel. — Kněz z Rohatce, správce církwe Morawské; 1614.

Památka přebýlých i přítomně za mého wěku se dějících wěcí VI. 287.

Uštwanius, Tobiáš Mezifický. — Děkan w Náchodě 1614.

Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým IV. 1695.

Uzel, J. 1843.

We Wčele VI. 1704.

Vetter, wiz Streyc.

Vierius, Matěj. — Slezák w Dolnici, narozen 1634; Jesuita, missionář w Čechách a Slezsku; umřel 1680.

Chof Kristowa V. 1439.

Villani, Karel Drahotín Maria, baron. — Narozen w Sušici, učil se w Budějovicích a w akademii Nowoměstské za Widní až do r. 1838. W r. 1846 wystaupil ze služby wojenské. R. 1848 welitel sboru řečného Swornost.

1. Lyr a meč VI. 346. a.

2. Spisy VI. 346. b.

W časopisech: Kwěty VI. 8. 275. c. 496. k. 1076. g. — Wčela 496. m. 1220. c.

Voita, Antonín. — Farář w Solopiskách; 1788.

Učitel lidu VI. 727.

Wacek, František (Kamenický). — Narozen 24. Čerwna 1806 w Kamenici; knězem 25.

Čerwnce 1831, zámecký kaplan w Březnici.

1. Písně w národním českém duchu VI. 314. a.

2. Sw. Wáclaw VI. 314. b.

3. Lilie a růže VI. 314. c.

4. Hlasy duchowenstwa etc. (příspěvek) VI. 320.

5. Hlasy duchowenstwa etc r. 1838 (příspěvek) VI. 326.

6. Hlasy vlastenců etc. r. 1832 (příspěvek) VI. 469.

7. Van der Velde: Dívčí boj (přel.) VI. 834.

W časopisech: Časop. mus. VI. 496. h. 1220.

b. — Čechoslaw 496. i. — Kwěty 496. k.

559. g. — Wěnc 521. — Wčela 913. d. 1036.

e. 1076. d.

Wacek, František Alois. — Naroz. w Jablónném Chrudimského kraje dne 12. Kwětna 1780. Když w otiňě swé českau normalní školu odbyl, navštěwowal školu německau we wsi Čenkowicích na panství Landškronském a w Kralíkách pěl druhého roku, a pak r. 1793 nastaupil gymnasium w Litomyšli, roku pak 1799 na universitu Pražskou, kdež filosofi tři a bohoslowí čtyry roky slyšel. Z theologie troje rigorosum pro doktorat podstaučil. Roku 1806 dne 30. Srpna byl za kněze poswěcen a ustanowen za kaplana w Kopidlně. Roku 1809 dosazen na faru Samšinskau, a po pěti létech (1813 dne 12. Prosince) na wýnosnější faru Kopidlenskau, na niž až

posud setrwává. R. 1815 14. Srpna ustanowen za tajemníka vikariatu Jičinského, r. 1819 jmenován biskupským notářem, a 9. Čerwence 1820 při držané w Kopidlně generální visitaci čestným děkanem. Roku 1834

1. Listop. ustanowen za wikáře w nowě zřízeném tehdáž vikariatu Kopidlenském, r. 1834, 7. Řijna nazwán c. k. dworním kaplanem. Od c. k. morawsko-slezské učené společnosti zwolen dne 11. Čerwence 1816 za dopisujícího, od českého museu r. 1831 za sbírajícího a činného, a od k. české společnosti nauk dne 13. Listopadu 1821 za wenskowského spolučlena; jakož i od oekonomické české společnosti (w oddělení pomologickém) dne 16. Dubna 1822 za spolučlena.

1. Historie farní školy Kopidlenské VI. 1020. a.
2. Mistopis a historie městyse Jablonného VI. 1020. b.
3. Aleše Pařízka: Obraz dokonalého učitele (z něm. přel.) VI. 1258.
4. Užitek etc. očkowání VI. 1615.
5. Homilie postní VI. 1909.
6. Kázání postní VI. 1936. a. d.
7. Příležitostné duchovní řeči VI. 1936. b. c.
8. Řeč duchovní a školní etc. na sw. Wácslawa VI. 2042. a.
9. Ponaučení o milostiwém létě VI. 2042. b.
10. Řeč držená při pohřbu etc. hraběny ze Šliku VI. 2087.

W časopisech: Časop. pro katol. duch. VI. 275. d. 1125. c. — Přítel mlád. 63. b. 726. 1036. l. 1247. a. 1260. — Časop. mus. 1008. d. 1036. c. 1067. i. 1084. c. 1125. b. — Kwěty 1008. k.

Wacławíček, Wácslaw Wilém. — Narozen na Chustníku w Tábořsku dne 19. Prosince 1788; odbyl gymnasiální studia w Jihlawě na Morawě, filosofická a bohoslowní w Praze. Wyswěcen 19. Listopadu 1809 na kněžství, poslán byl na kaplanství do Plané, a odtud r. 1814 powýšen na děkanství Načeracké w Kaufimsku, kdež po dwau létech ustanowen byl tajemníkem vikariátním, a r. 1821 wikářem a školním dozorcem rozsáhlého okršku Bystrického. Odtud r. 1829 wywolen za kanovníka a českého kazatele vždy wěrné kapituly Pražské u sw. Wíta. Na to r. 1832 wywolen za guberniálního radu a referenta w duchovních záležitostech u zemské vlády. Byw již r. 1831 děkanem theologické fakulty, r. 1837 byl wywolen též za rektora university Pražské, a téhož roku za děkana kapituly Pražské u sw. Wíta. Roku 1848 acclamando wywolen za probošta téže kapitoly. Na arcibiskupství Lwowské w Haliči jmenován a od swaté apoštolské stolice s udělením pallium prékonisován byl téhož roku 1848, awšak bera šetrný zřetel na práwa

národnosti, dobrowolně se tohoto důstojenství odřekl.

1. Časopis pro kat. duch. (Redig.) VI. 1738.
2. Biblická kázání VI. 1942. a.
3. Sedmero swátostí etc. w sedmeru postních kázání VI. 1942. b.
4. Sedmero swatopostních kázání o sedmeru smrtedlných hříchů VI. 1942. c.
5. Co jsau církewní odpustky VI. 2047.

Wácslaw I., král český (1230—1253).
(Milostná píseň) I. 15.

Wácslaw. — Farář w Litomyšli roku 1532; potom děkan na Horách Kutných 1540.

1. Dialog o učení a wíře IV. 1232.
2. Listowé a psaní ku Kašparowi saukenníku IV. 1239.

Wadeek, Jan. — Kostelník 1763.

Čím se odplatím hospodinu V. 156.

Wagner, Josef. — Slowák; učitel w Březně (Bries) 1797.

Užitečná sebrání některých spisů VI. 1696.

Wahylewič; 1840.

W Časop. mus. VI. 993. e. 1076. b.

Walcer, Zdeněk; 1738.

Weliko-swatý Jan Nepomucký VI. 994.

Walda, Oldřich; 1606—1615.

1. Pranostika duchovní IV. 1876.
2. Nešpor český IV. 1986.

z Waldšteina, Hynek na Dobrowicích. — Český bratr; měl na Dobrowicích swau vlastní tiskárnu, jakož i we Mladé Boleslawi; dopisowal pilně s Karlem z Žerotína, a k šestidílné biblí nejwětší byl pohnůtkau.

1. Písničky IV. 128.
2. Krátká zpráwa o řádu politickém IV. 732.
3. Zrcadlo potěšení etc. manželům IV. 1886.

z Waldšteina, Jiří; 1541.

List o porážce, která se stala u Budína IV. 294.

z Waldšteina, Wilém Štěpánský; 1589.

O potupení swětských marností (přel.) IV. 697.

Walecius, Šimon. — Narozen w Launeh; farář w Praze u sw. Petra, pak u sw. Wojtěcha 1616.

1. Žiwot mistra Jeronyma IV. 623.
2. Wilhelma Perkinsa: Traktat o správě jazyka (přel.) IV. 717.
3. Žiwot autrpný patriarchy Jakuba IV. 1480. 1795.
4. Výklad žalmu 22. IV. 1537.
5. Kázání krátká a sprostá etc. IV. 1640.
6. Krátká zpráwa, kterak by člověk pobožný k smrti se strojiti měl (z lat. Jachima a Beust) IV. 1888. a.
7. Casmana Ottona: Zpráwa krátká sw. žiwota křestanského IV. 1888. b. 1901.
8. Wilh. Perkinsia traktat trojí (přel.) IV. 1888. c.

Walečowský, Wácslaw z Kněžmosta. Rytíř; podkomoří králowský; umřel 1472, 23. Un. O neřestech a licoměrnosti III. 217.

Walenta, Jan; 1790.

1. Kniha žalmů a zpěwů VI. 219.
2. Katechismus pro mládež VI. 1793.

Waleš, Jan Časlavský. — Farář u sw. Bartoloměje na Nowém městě Pražském 1612.

Hlas boží volající k swobodě otrokůw mamono-
vých IV. 1639.

**Walkenberský, wiz : Filomates, So-
fian.**

Wallaský, Pawel. — Církwe ewangelické
města báňského Jelšawy kazatel, a bratrstwa
Gemerské stolice přední consenior 1791.

1. Wýtah historický o církwi ewang. Jelšavské
VI. 1103.
2. Dobré a zlé užíwání domů božích etc. VI.
1994. a.
3. Leopold II. VI. 1994. b.
4. Těžkost a nebezpečnost úřadu biskupského VI.
1994. c.

Wallprecht, Wácslaw František; 1754.

Zajal rozum w rozjímání nejsw. trojice božské
V. 1028.

Wambra, František. — Narozen 15. Srpna
1780 w Bohdanči; stal se knězem 25. Srpna
1803; farář, biskupský notář a sekretář vi-
kariární we Zbislawi w Čáslawsku.

1. Kázání příležitostná VI. 1965.
 2. Řeč při infulaci p. Ferd. Hausy VI. 2036.
- W Dobroslawu VI. 599. d.

Waněk, Norbert. — Narozen 27. Dub. 1784

w Hrochowu Týnci; absolwowal práwa; se-
kretář u hraběte Hartmanna; překladatel
gubernialní; úředník w c. k. bibliotéce w
Praze; umřel 29. Prosince 1835.

1. Kleine Grammatik der böhm. Sprache VI. 85. a.
2. Praktischer Theil zur böhm. Grammatik VI.
VI. 85. b.
3. (Český text k Seibtowu slovníku sepsal) VI.
163.
4. Knecht: Počátkowé hudební (přel.) VI. 184.
5. Hluchoněmý, od Bouillyho (přel.) VI. 662. a.
6. Psací stolek, od Kotzebue (přel.) VI. 1662. b.
7. Sallustii: Bellum Jugurtinum (přel.) VI. 927. a.
8. Téhož: Bellum Catilinarium (přel.) VI. 927. b.
9. Dušeslowí, od Kampe (přel.) VI. 1163.
10. Račinka, od Salcanna (přel.) VI. 1263.
11. Wojtěch Krasil (dle Salcanna) VI. 1265.
12. Otázky na děti k snadnějšímu pochopení ná-
boženství VI. 1300. a.
13. Sběrka vyučujících rozmlauwání (přel.) VI.
1300. b.
14. Blahowid, dle Salcanna VI. 1300. c.
15. Bohuslaw we swé rodné, dle Salcanna VI.
1300. d.
16. Jos. Hofmanna Katechismus o zdraví (přel.)
VI. 1300. e.
17. Úwod theoreticko-praktický k počítání z hlavy
VI. 1398.
18. Obraz jasných nebes VI. 1406.
19. Hospodář rozumný (dle Schnee) VI. 1495.
20. Jiří Wolný VI. 1502.
21. Ponaučení krátké o warhanách VI. 1583.
22. Politické zřízení obecných škol VI. 1681.
23. Wyučující modlitební kniha, od Sebta (přel.)
VI. 2415.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1008. c. —
Wečerní wyrazení 1507. q.

Waněk, Wácslaw. — Narozen 30. Srpna
1786 w Ostrowicích; kaplan we Welwarech.

1. Wěnce etc. Rudolfu knížeti Kinskému VI. 447. a.

2. Zpěw ke cti etc. Frant. Pauly Pištka bisk.
Azotského VI. 447. b.

Waněk, Samuel. — Kaplan w církwi ew.
Sarwašské; 1842.

Kázání VI. 2070.

Waněk, J. Ondřej. —

We Kwětech VI. 496. k.

Waněk, František. —

We Wěle VI. 496. m.

de Wängg, Jan Augustin; 1779.

Obecná zpráwa, jakými prostředky psí wzteklost
předjiti etc. VI. 1659.

Waniš, Pawel ze Zdanic; 1580—1589.

1. Traktátec o smrti III. 210.
2. Zrcadlo panenské IV. 696.

Warin, Jan. — Bosák 1676.

Swědectwí prawdy wydané ku pociwosti etc. Jana
Pešiny z Čechorodu V. 893.

Wartowský, Jan z Warty. — Starší bratr
jednoty; jazykůw lat., řeck. a hebrejského
dobře powědomý; umřel 1559.

1. Bibli (z hebrej. přel.) IV. 1163.
2. Ewangelium etc., kteréž Erazim Roterod etc.
w latinském jazyku wydal (přel.) IV. 1491.

Waša, Wácslaw. — Knihupec we Chrudimi.
Bazaličky (přel.) VI. 1323.

Wašák. —

1. Lumír VI. 517. a.
2. Nápěwy k písniám Kamenického VI. 517. b.
3. Národní zpěw a ples slowanský VI. 517. c.

Wawák, Franěk Jan. — Narozen 1741;

sedlák; rychtář w Milčicích, čestným penízem
od M. Therezie a Josefa II. obdařen 1786,
od města Plzně práwem měšťanstwí pocištěn.

1. (Rozličné písne příležitostné) VI. 364. a—g.
2. Marš každého Čecha ctného VI. 497.
3. Tma we dne jako w noci na rozumu lidském
w národu franc. učiněna VI. 951.
4. Smlauwy aneb chwalitěbné řeči swadební VI.
1069.
5. Wypodobnění s weykladem obrazu sw. panny
Barbory VI. 2144.

Wáwra, Jan. — Narozen 10. Kwětna 1792

w Lomnici nad Popelkau; ingrossista w c. k.
státním aučetnictwí w Praze; byl prozatím-
ním professorem české řeči na universitě;
potom privatní ústaw zřídil.

1. Epigram, od Kotzebue (přel.) VI. 675.
2. Owoce dobročinnosti (dle něm. od Zschokke)
VI. 854.

3. K. Šmida: Nejlepší dědictwí (přel.) VI. 1371. a.

4. Téhož: Klárka VI. 1371. b.

5. Téhož: Ferdinand VI. 1371. c.

We Kwětech VI. 496. k.

Wawra, Sławomil.

We Kwětech VI. 1076. g.

Wawřík, Josef. — Farář Ratimowský.

Ponaučení a utwření we wíře VI. 1827.

Weber, Jan. Apatykář Prešowský 1645.

Zpráwa o moru V. 574.

Webersik, Wácslaw. — Narozen w Litomyšlí

12. Srpna 1763; c. k. dworní kaplan, farář
w Černilowě, potom w Dašicích.

Práwodce k pastyřské opatrnosti VI. 2124.

Wedelius, Mikuláš. — Farář w Jenewě 1631.

1. Panacea apostolica. Lékařství proti odpadl-
ství V. 707.
2. Dwoje potěšné kázání V. 853.

Wegh, J. — Narozen w Silaši, Wesprymské
stolice, 1754; kazatel w Libiši w Čechách;
senior w Pražském distriktu.

1. Učení o hlavních člancích wíry VI. 1791.
2. Krátká summa historie písem swatých (přel.)
VI. 1779.
3. Kázání o pokoji VI. 2018.
4. Truchlořeč u hrobu swé matky VI. 2093.
5. Agenda VI. 2105.
6. Krátká příprawa k sw. večeri páně VI. 2106.
7. Horliwé a nábožné modlitby VI. 2303, 2213.
8. Horliwé modlitby obzvláštních pobožností VI.
2388.

Weininger, Kašpar Walentin. — Narozen 5.
Ledna 1765 w Praze; doktor filosofie; kaplan
w Družci, Zwolenowski, pak farář tamže a w
Kladně; umřel 19. Března 1835.

1. Řeč na popravním místě etc. VI. 2092.
 2. Citel sw. Jana Nepomuckého VI. 2257.
- W časop. pro katol. duch. VI. 1125. c.

Weinolt; 1834.

Krátká zpráva o životu etc. Aloysia Klara VI.
106. v.

W časop. pro katol. duch. VI. 1067. k.

Weleba. — Hospodářský auředník 1797.

Wýtah dwojsmyslných libozpěwů VI. 572.

Welenský, Oldřich z Mnichowa. — Mělsuaw
wlastní tiskárnu w Bělé.

1. Žaloby chudých a bohatých, od Luciana (přel.
z lat. překladu Eras.) III. 107—2.
2. Erasma Roterodamského: O rytíři křesťanském
III. 211.
3. Spis wtipný Marsilia Ficinského, kterak prawda
k kardinalowi Riarowi přišla etc. III. 213.
4. Pranostika III. 230.
5. Rokowáně dwú osob, Paškwilla a Cyra III.
782. a.
6. Spolu rozmlúwáně sw. Petra apóstola a Ju-
lia II. papeže III. 782. b.
7. Luterá: Wýklad o Antikristu III. 829.
8. Spis, že člověk může před morem ujiti III.
892.

z Weleslawina, Daniel Adam. — Narozen
w Praze (čili w Weleslawině u Prahy) 1546;
stal se bakalářem swob. umění roku 1568,
mistrem 1569; byl professorem na universitě
od r. 1572 až 1576; složiw auřed tento
wzal sobě dceru tiskaře Jiřího Melantricha
z Aventinu, po němž tiskařství ujal; pro
swau dokonalost a učenost nazwán arciknih-
lačitělem. Sloh a jazyk jeho posud za wzor
slauží. Cokoli za Rudolfa w Čechách liter-
ního wyšlo, to jej za půwoda nebo překla-
dače, nebo pomocníka nebo posléze za ti-
skaře mělo. Umřel 18. Řijna 1599. Smrt jeho
opěwalo 35 tehdejších básníků.

1. Česká kronika Eneáše Sylvia (přel.) III. 126.
2. Elegantiarum Terentii etc. Plauti etc. interpre-
tatio bohémica IV. 25.

3. Dictionarium linguae latinae IV. 36.

4. Nomenclator IV. 38.

5. Sylva quadrilinguis IV. 39.

6. Nomenclator quadrilinguis IV. 40.

7. Kalendář historický IV. 283.

8. Kronika nowá o národu tureckém (od Lewen-
klaie; přel. společně s Kocinem) IV. 335.

9. Itinerarium sacrae scripturae IV. 650.

10. Wypsání městů Jerusalema IV. 651.

11. Jana Ireneá: Cest a newina pohlawí ženského
IV. 688.

12. Joh. Lud. Vivis: Nawedení k maudrosti (přel.)
IV. 690.

13. Prawidlo křesťanského žiwota IV. 694.

14. Tabule sedmi zlých a sedmi dobrých wěcí IV.
695.

15. Politia historica IV. 727.

16. Apoteka domácí (spol. s Huberem) IV. 890.

17. Maudrost Jesusa, syna Syrachowa IV. 1193.

18. Sít wíry prawě katolické IV. 1339. a.

19. O řízení a opatrowání božském (z lat.) IV.
1339. b.

20. Historie o křesťanském odjiti z tohoto swěta
sw. Jeronyma IV. 1788.

21. Škola křesťanská IV. 1846

z Weleslawina, Samuel Adam. — Syn
Danielůw, a po něm tiskař; potom u wy-
hnanství.

1. Bibli česká IV. 1169.

2. Zpráva o potěšowání nemocných (z lat.) IV.
1907.

z Welesina, Jan. — Kněz 1558.

Slowník II. 7.

Welkeš, Lad. Budimír; 1840.

We Wele VI. 496. m.

Wenceslaus, Franciscus. — Professus Wele-
hradský 1673.

Sw. Bernard oslawený V. 1286.

Wendelin, Em. Fr. Duchoslaw. — Řádu
praemonst. 1753.

Sepsání ctinostného žiwota sw. paustewníka Wen-
delína (z něm.) V. 1358.

Wepřek, D. 1600.

Kalendář historický IV. 481.

Werner, J. H. 1842.

We Kwětech VI. 1588. d.

Werner, Karel; 1785.

Sedmdesatero přemýšlowání etc. VI. 1777.

Weruhard, Josef. — Děkan w Čerwené
Řečici 1822.

Figurae artis oratoriae VI. 172.

Wernow, H. J. 1840.

We Kwětech VI. 913. c.

Werunáč. W. 1844.

1. Hodiny křesťansko-katolické VI. 1867. 2442.

2. Rozjímání modlitby páně VI. 2421.

Weselský, Petr Miloslaw. — Narozen w Nowém
Kníně 1810, 1. Čerwence; učitel při ústawu
hluchoněmých w Praze; nyní w Kutné Hoře.

1. Horník (Redigowal) VI. 772.

2. Rainoldowy osudy (přel. z něm.) VI. 873. a.
1368.

3. Čarodějnice (dle něm.) VI. 873. b.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 913. c. 1067.
q. 1076. g. 1173. f. — Wčela 496. m. 559. h. 913.
d. — Wlastimil 1076. m.

Wesely, Wacław Josef. — Přisežný mlynář Pražský; 1734.

Gruntovní počátek matematického umění V. 507.

Wesely, Fabian. — Narozen ve Hradišti na Moravě 1684. Jesuita; kázal w Týně s velikau pochwalau 1724; posléz w kolleji na Sw. Hoře u Příbrami, umřel 1729.

1. Quadragesimale primum etc. Kázání na každý pátek w postě V. 871. a.

2. Conciones festuales et dominicales etc. V. 871. b.

3. Oko swíce těla t. j. sw. Martin etc. V. 947.

Wesely; 1812.

Kniha všeobecných zákonů městských (přel.) VI. 1680.

Wesely, Jan N. — Narozen dne 22. Prosince 1793 w Unhošti, kraje Rakownického. Dne 15. Dubna 1804 wstoupil do Týnské školy w Praze a ku konci r. 1805 přestaupil do tamějšího Staro-městského gymnasium, kdežto na vysokých školách setraw, studie swé dokonal, a na to r. 1817, dne 15. Srpna na kněžství posvěcen byl. — Ještě před posvěcením w Dubnu r. 1817 bylo mu podáno vychowávání mladých hrabat od p. hraběte Christofa z Cavriani, který jakožto wyslaužilý pobočník arciknížete Karla na panství swém, w Horní Cerekwi, kraje Táboorského bydlel. By tento auřad wychowatelský přijmouti mohl, opustiw arcidiocesi Pražskou, přestaupil do Budějowické, kdežto wedlé auřadu swého i na winici Páně Cerekwické pracowati pomáhal. Brzy na to byla mu podána lokalie w Strálowě Hořtici a spolu vychowávání mladých hrabat z Pergen od Jeho Exc. p. hraběte Josefa z Pergen, jenž maje rozenau hraběnkou z Cavriani za manželku, we Widni bydlel. Byw do Widně powolán, spojil vychowávání obojí rodiny, a wyučowal zároveň také knížete Karla z Paar-ů w jazyku českém, a knížete Rudolfa z Lichtenšteina, který r. 1848 před Milánem padl; pak hraběnkou Matildu z Pace, a jiné w náboženství. Roku 1828 přestaupil do diocesi Králowéhradecké, kdežto w Sautici w Časlawsku jako farář až do dnešního dne žije.

1. Wysvětlení katolicko-církewních obyčejů etc. VI. 2137.

2. Modlicí knížka VI. 2372.

W časopisech: Wěla VI. 496. m.

Wetešník, František. — Narozen 1784, 1. Listop. w Jizerném Telně; děkan w Sobotce od r. 1838.

1. Na přísů Jana Tacheciho, kanowníka, do Meel VI. 412.

2. Johannita, od Van der Velde (přel.) VI. 834.

3. Alžběta aneb Wypowězení sibirští (z franc.) VI. 839.

W časopisech: Jindy a Nyní VI. 1008. g. —

Casopis pro kat. duch. VI. 1125. c. — Krok 1162. g.

Wětrowský, Maximilian. — Narozen w Praze 1660. Jesuita; učitel hum., fil. a bohoslowí; kazatel; superior a rektor, zpowědník arcib. Pražského; přísedící konsistoře po 20 let. Umřel 1737. Psal 22 knih w latině, česky jednu. Katechismus V. 771.

Wewerka, Fr. Budislaw. — Narozen w Praze 1793; aksesista při magistratu Pražském.

1. Citowé studujících Čechů etc. VI. 411. a.

2. Na smrt etc. Jakuba z Wimmru VI. 411. b.

3. Deset českých písní pro zpěw VI. 503.

4. Incognito (z Kocebu) VI. 641. a.

5. Kwakerowé (téhož) VI. 641. b.

6. Netopýr VI. 641. c.

7. Dcera Faraonowa (od Vogla) VI. 641. d. 656.

8. Šťastný osud prw nešťastné princezky VI. 831. a.

9. Powidačky pro ukrácení chwile VI. 831. b.

10. Morawské powídky VI. 2150.

11. Wyobrazení a důkladné žiwota popsání sw. Wáslawa VI. 2178.

12. Wýbor modliteb VI. 2335.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 1067. b. 1076. a.

Weykhart, Petr z Karnowa.

Knihy koňských lékařství IV. 912.

Weyrauch, Erw. Antonín; 1841.

W Časop. mus. VI. 1125. b.

z Wěžník, hrabě Bernard; 1746.

Koraňew křestanstwa V. 1013.

Wicelius, Jiří; 1536.

Wýklad na žalm 50. IV. 1495.

Wideman, Wacław Jičinský. — Děkan w Bydžowě, Chlumci, na Petrowicích, 1607—1619; wrátil se r. 1631 při wpádu saském na čas do Prahy.

1. Naučení etc. (o stawu manželském) IV. 718.

2. Křestanského náboženství wyznání summowní IV. 1398.

3. Naučení troje etc. (o wečeři páně) IV. 1409.

4. Naučení křestanů IV. 1460.

5. Kazání IV. 1626.

Wideman, Wacław z Plzně. — Učitel jazyka českého w akademii Widenko-Nowo-městské; 1768.

Neuerfastes deutsches böhmisches Wörterbuch V. 70.

Wiesner, Antonín. — Narozen 24. Září 1804 w Benešowě; kaplan w Klecanech, w Plzni nyní w Praze.

W Jindy a Nyní VI. 1008. g.

Wigand, Jan; 1638.

Kazání V. 888.

Wiktorin od sw. Kříže; 1728.

Nowá všeho swěta wojna proti tělu, swětu, dábłu V. 946.

Wildman, H. 1840—1844.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěla 496. m.

Wilimek, Antonín. — Narozen w Tyništi nad Orlicí 14. Čerwna 1803. Studowal w Hradci Králowé; po smrti otcowě stal se mlynářem, a sepsal se swým bratrem písně kostelní.

We Kwětech VI. 496. k.

Wilínek, Jan. — Bratr předešlého. Narozen w Tyništi 1797, 30. Břez. Stal se knězem 6. Srpna 1820; farář we Štěpánově. Přispěl ku Kwětům.

Winářický, Karel. — Narozen we Slaném dne 24. Ledna 1803. Odbyl w cwičení gymnasia u swém rodišti, wstoupil w Listopadu r. 1818 na vysoké školy Pražské, w Říjnu 1820 na universitu we Widni. Po roce wrátil se do Prahy a přijat do arcib. alumnatu studował theologii a od jara 1823 až do Zář 1825 w prvotínách literních vyučował ditky hraběte Šlika; ordinován pak na kněžství 28. Zář 1825, wzat byl hned od arcibiskupa Chlumčanského za ceremoniáře; a 1. Ledna 1829 učiněn sekretářem, zůstal w té službě také u arcibiskupa Krakowského z Kolowrat; 24. Dubna 1833 na faru Kowaňskou presentován a tam 10. Prosince 1846 děkanem byl jmenován. Co aud deputace z kraje Boleslawského a Bydžowského přimlauwal se w noci 16. Čerwna r. 1848 na Hradě Pražském u knížete Windišgráce a hraběte Lwa Thuna a ráno 19. Čerwna před c. k. dworskau konissí o smír s městy Pražskými; brzy potom wywolen w okresu Mlado-Boleslawském za poslance k říšskému sněmu, pobyl při něm we Widni a Kroměříži až do 31. Ledna 1849; powolán byw 1. Ledna t. r. za děkana do Týna nad Wltawau.

1. Česká abeceda VI. 26.
2. Hlasy vlastenců etc. 1832 (Přispěvek) VI. 313.
3. Hlasy vlastenců etc. 1835 (Přispěvek) VI. 318.
4. Hlasy wěrných Čechů etc. 1835 (Přispěvek) VI. 319.
5. Hlasy duchowenstwa etc. 1836 (Přispěvek) VI. 320.
6. Pana Bohuslawu Hasišteinského z Lobkowic wěk a spisy sebrané VI. 324.
7. Kytka VI. 341. a. 1370. a.
8. Waryto a Lyra VI. 341. b.
9. Hlasy vlastenců etc. 1832 (Přispěvek) VI. 469.
10. Ku příchodu J. C. M. Františka I. etc. 1833 (Přispěvek) VI. 477.
11. Pyrkera: Perly poswátne (z něm. přel.) VI. 557.
12. Sněmy zwřát VI. 584.
13. Virgilia: Zpěwy pastýřské (přel.) VI. 923.
14. Druhá kytka etc. VI. 1370. b.
15. Modlitby maličkých VI. 1370. c. 2448.
16. Lístky pilnosti za odměnu VI. 1370. d.

W časopisech: Časopis mus. VI. 150. a. 496. h. 539. c. 559. d. 597. e. 932. f. 1036. c. 1140. f. — Časop. pro kat. duch. 275. d. — Kwěty 496. k. 1067. q. — Wčela 496. m. 559. h. 1036. e. — Wěmec 521.

Windyš, Josef Hajslaw. — Narozen 15. Října 1782 w Rychnowě; studował w Lito-

myšli od prwní latinské až do druhé humanitní třídy, kterauzto na gymnasium Brněnském absolwował, potom na vysokých školách Pražských oddal se umění libomudreckému a bohomluweckému. Hned po wyswěcení na kněžství 30. Srpna 1806 dostal se do Bělohradu za wychowatele tamního mladého hraběte Šaffgoče, po jehožto brzkém zemření powolán za kaplana na Opočno w prvaim čtvrtletí 1807 a w témž roce poslán do Zwole k administraci tamní lokalie až do nastaupení nowého duchowního pastýře, natež opět kaplanował na Opočně až do půlletí r. 1810, když poslán do Stračowa administrowat lokalii, kterauž také w řádné duchowní pastýřství obdržel. Od Prosince 1816 zastával duchowní spráwu w Chotěboři, za tamního faráře, dawšeho se na odpočinití až do welikonoc 1820, tu obdržel powolání za faráře do Nechánic nad Bystricí, kde úřad duchowního pastýřství zastává po dnes. R. 1824 byl ustanowen za tajemníka b. vikariátního i školdozorního úřadu w okresu Nowobydžowském (nyní Horickém) a 1830 k důstojenství biskupského notára powýšen. Řeč w čas cholery VI. 2055.

W časopisech: Přítel ml. VI. 1067. h. 1685. — Widenské listy 1220. a.

Winkler, Jan. — Narodil se 18. Listop. 1794 na Wsetině na Morawě w středíšti tak zwaných Walachů. W Trenčíně nawštěwował nízké latinské školy od r. 1808. Odtud odebral se r. 1810 na lyceum do Kežmarku, kdež w rhetorice pod prof. Genersichem se slowutným Šafaříkem 1811 spolužákem byl. Toho samého r. 1811 octnul se na pobyt mezi Maďary w Sabolči za Tokajem, odkudž r. 1813 na katol. akademii w Košicích přibyl, a 1814 do Peřowa na ew. kollegium se dostal. R. 1815 powolán byl za učitele do německé o Bilska we Slezsku, později na úřad kazatele we swém rodišti Wsetině. Od r. 1826 jest pastýřem cirkwe ewangelické na Náwsi we Slezsku u Jablunkowa. O wzkříšení národnosti w těch stranách welice zaslauzilý. We Kwětech VI. 913. c. 1008. k. 1076. g. 1220. d.

z Winore, Adam. — Uředník Edmunda Campiana Jesuity; kněz, arcijahen Bechynský; farář w Krumlowě; kanowník Pražský; 1573 — 1589.

1. O potupení světských marností (z lat.) IV. 697.
2. Proti moru etc. IV. 1842. a.
3. Alberta Welikého: Knížka pobožná o nebeském na zemi obcowání IV. 1842. b.

Winter, Josef. — 1840.

We Wčele VI. 496. m.

Wiršink, Leopold Frant. — Narozen 8. Listop.

1787 we Chlumci. Děkan w Sedlčanech, pak probošt w Raudnici.

1. Výkladové neb exhorty etc. VI. 1910.
2. Kázání swáteční, postní etc. dle Bourdala Mas-silona VI. 1947. a.
3. Kázání nedělní, postní etc. VI. 1047. b.
4. Potěšení pohořelým (po ohni w Sedlčanech) VI. 2051.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m.

Wiskydenský, Jan; 1785.

Nowiny česko-słowanské (Redigowal) VI. 1087.

Wít, K. 1843.

We Wčele VI. 913. d.

Wítek, Hynek. — Učitel školní w Kutnéhoře 1789.

Uwedení k německé řeči VI. 107.

Wítek, J. 1834.

We Kwětech VI. 496. k.

Wladimír; wiz Pelikán.

Wládyka, Jan. — Radní w Boleslawi; do r. 1850 purkmistr w Chebu; od r. 1850 radní při krajinském saudu w Táboře.

Hyacinty VI. 306. 828.

Wlasák, Josef Wácslaw. — Učitel na Smíchově, pak na Mělnice.

1. Česká dobropisemnost VI. 58.
2. Slovo k uwitání Jos. Swobody, faráře Smíchowského VI. 466.
3. Šmida: Štědrý večer (přel.) VI. 1332.
4. Jehňátko (přel.) VI. 1333. a.
5. Šmida: Eustachius (přel.) VI. 1333. b.
6. Téhož: Holubička (přel.) VI. 1333. c.
7. Dvě stě látek ku předpisům (z něm. od Hybla) VI. 1333. d.
8. Bibliotéka mládeže VI. 1333. e.
9. Šmida: Bohomír mladý paustewnik, a; Štěstí dobrého wychování (přel.) VI. 1333. f.
10. Jitřenka VI. 1333. g.
11. Šmida: Dřewěný kříž (přel.) VI. 1333. h.
12. Téhož: Biblické příběhy (přel.) VI. 1888.

W časopisech: Rozličnosti Pražské VI. 599. q. 1067. u. — Kwěty 1140. o.

Wlasatý, Řehoř Josef; 1713.

Wěrná panna etc. starokatolické město Plzeň V. 916.

Wlasenický, Mikuláš; 1471—1495.

1. Hádání o krew boží III. 647.
2. Zjewení boží slauhám božím III. 715. a.
3. (Kniha proti papeži etc.) III. 715. b.

Wlček, Wácslaw z Čenowa. — Wojenský wůdce za času krále Jiřího a krále Wladislawa II.

1. Naučení etc. kterak se mají šikowati jízdní, pěší i wózy III. 244.
2. (Psaní jeho některá) III. 499. a.

Wlček, Karel. — Hudec; 1833.

Wyskanmané a wyjádřené tajností hauslí VI. 186.

Wlček, Jan (též Wlčowský). — Narozen 27. Srpna 1805 w Jičíně; studowal na gymnasium tamtéž; stal se knězem 7. Prosince r. 1828; byl kaplanem we Winoři, w Zlonicích, w Benátkách, potom u sw. Haštala, konečně u sw. Štěpána w Praze.

1. Piseň ke mši swaté VI. 263.

2. Starowěký zpěw o umučení p. n. J. K. (wydal) VI. 266.

3. Hanička s kuřátky (přel.) VI. 563.

4. Jeftowna VI. 681. a.

5. Wšezwěd VI. 681. b.

6. Powahopisy Theofrastowy VI. 925. a.

7. Hesiodowy nauky domácí VI. 925. b.

8. Homerowa Iliada VI. 925. c.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wčela 496. m. — Krok 932. e.

Wlček, Adolf Jos. 1842.

Konwalinka VI. 342.

W časopisech: Kwěty 932. k. — Wčela 539. d.

z Wlčetina, Kristian; 1565.

Matiáše Citharda: Modlitby (přel.) IV. 1945.

z Wlkánowa, Fr. Jos. — Děkan Mělnický 1730, wiz Prefat.

Fidelis patriae pater etc. sw. Jan Nepomucký V. 955.

Woborník, Stanislaw. — Narozen 12. Března 1796 w Bausowě dolním. Kněz řádu kazateckého, podpřewor, učitel klerikůw, kooperator farní a kazatel český o swátcích u sw. Jilji w Praze.

Swatý týden před welikonocí (přel.) VI. 2392.

Wocel, Jan Erazim. — Narozen 24. Srpna

1803 w Kutné Hoře. Odyw čtwtřatú třídu normálky tamže, studowal gymnasium w Praze na Nowém městě, filosofii pak we Wídni; tamtéž ku práwnickému studium přistaupil. Od r. 1824 až do r. 1842 byl pěstunem w rozličných domech šlechtických: u marchesa Pallavicini, hraběte Sternberka, knížete Salm-Salma a konečně u hrab. Harracha. Co pěstun žil delší čas w jižních Uhřích, na Morawě, w hořejších Rakausích, we Westfálech na pomezí Hollandska a w Drážďanech. Cestowal po říši německé podél Rýna, w Hollandu, w Belgii, tak též konal cestu do Tater r. 1842, do Krakowa atd. Obržew slušné náhrady za přičinění swé w úřadech wychowatelských, odebral se w Září r. 1842 do Prahy, aby síly své úplně literatuře české wěnowal. R. 1843 swěřena mu redakcí časopisu musejního; téhož roku stal se mimořádným a r. 1845 řádným audem kr. české společnosti nauk a r. 1844 sekretářem archeologického sboru musejního. Jsa od r. 1843 členem výboru mus. pro wědecké vzděláné řeči a literatury české, byl r. 1845 jednatelem téhož (matičního) sboru. Obraje se wedlé krasowědecké a pedagogické literatury české zwlastě zpytowaním starozitností českých, wydal na powzbuzení archeol. výboru německý spis „Grundzüge der böhmischen Alterthumskunde“ r. 1845. Co hajitel české národnosti již r. 1835—38 w německých domácích časopisech (Archiv für Gesch. und Statistik von Kaltenbäck; Moravia atd.) na pole publicistiky wystaupil; počínajíc rokem

1839 snažil se první národní Čechův snažení v zahraničných německých listech zastávati; (w Augsb. allgem. Ztg.: die Westslaven und die böhm. Literatur 1839; Aufklärungen über die Westslaven 1840; die Slaven und ihr Verhältniss zu Deutschland 1841; die Entnationalisirung der Slaven 1841; die Czechophobie 1845; Prager Briefe 1846; w Leipziger allgem. Ztg.: Aufklärung über die Czechomanie 1840). — W době politických přewratů r. 1848 wywolen byl dne 19. Března za kapitána sboru Sw.-Wácslawského čili Swornosti; powolán od nejw. purkrabího hr. Stadionu do mimoř. zemské komissí dne 3. Dubna, připojené potom k Národnímu Výboru. Od měšťanů Kutnohorských wywolen jest za deputovaného do zemského sněmu, dne 6. Čerwna; okres Poličský w Chrudimsku powolal jej pak za poslanca do sněmu říšského dne 8. Čerwnce. R. 1850 stal se mimořádným professorem české archeologie a historie umění na universitě Pražské; chtěl se jediné to-muto úřadu oddati, složil se sebe redakcí časopisu musejního.

1. České besedy (příspěvek) VI. 340.
2. Přemyslowci VI. 555. a.
3. Meč a Kalich VI. 555. b.
4. Labyrint slávy VI. 555. c.
5. Harfa VI. 658.
6. Časopis českého museum (Redig.) VI. 747.
7. Poslední Orebíta VI. 889. a.
8. Hlatipisec VI. 889. b.

W časopisech: Časop. mus. VI. 8. f. 496. h. 559. d. 1008. d. 1084. c. 1140. f. 1686. a. — Kwěty 496. k. 559. g. 913. c. 1008. k. 1076. g. — Wčela 496. m.

Wodička, Jan Ledecký. — Farář w Lowosicích 1607—1609.

1. Písně chwal božích etc. IV. 124.
2. Spis o wečeri, umčeni etc. páne IV. 1378.

Wodička, Jan Kristof. — Kazatel při církwi české w Žitawě; 1746.

Hofmanna: Wyswětlení křesťanských zpovědních otázek Lutherových (přel.) V. 799.

Wodňanský, Jan (jinak Aquensis). — Mnich řádu bosákůw 1508—1549.

1. Rozmlauwání etc. o nepoškrvněném početi panny Marie III 760.
2. Snažení Sataně etc. w Sasích IV. 527.

Wodňanský, Tobiáš Albert. — Správce školy sw. Martina w Praze; 1616—1619.

1. Sebrání historii některých etc. IV. 454.
2. Jana Spinaea spis o lakomstwi (přel.) IV. 719.
3. Wítězstwi nebeské etc. IV. 1483.

Wodňanský, Nathanael z Uračowa. — Měšťan Pražský; zřízení komory w králowstwi českém buchalterie registrator. Poprawen 1621, 21. Čerwna.

Theatrum mundi minoris. Široký plac etc. IV. 1873.

Wojáček, W. — Absolwował práwa r. 1846.

1. Wácslaw VI. 550.
2. Ludmila VI. 696.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k.

Wojtěch, u sw. Tobiáše, wiz **Adalbertus**.

Wokaun, Antonín Jan; 1731—1754.

1. Pulchri gressus etc. aneb roztrhaný šat sw. Bernarda V. 969. a.
2. Kázání o sw. Bernardu V. 969. b.

Wokaun, Tobiáš Nowopražský.

Krátký výklad modlitby Dawida krále. Příd. 172.

Wolek, J. — 1839.

We Kwětech VI. 496. k.

Wolf, (Wolfius) Adam Benešowský. — Roku 1606 správce školní w Hradišti nad Metují; u wyhnanstwi kazatel w Nižních Motěšicích w králowstwi Uherském; 1639.

1. Exegesis catechismi D. M. Lutheri t. j. Summowní a sprosté etc. IV. 1456. 1543.
2. Krista osoby spasitelné wyznání V. 886.
3. Kázání pohřební V. 1067. a.
4. Lucrum ex morte. Zisk ze smrti etc. V. 1067. b.
5. Breviarium humanum etc. V. 1067. c.
6. Funus christianum etc. V. 1067. d.

Wolf, Martin. — Děkan Katowický 1778.

1. Bossneta: Příběhové o změnách církwi protestantských (přel.) VI. 1111.
2. Téhož: Učení katolického o těch wečech, o kterých rozepře jsau, wyložení (přel.) VI. 1744.

Wolfgang. — Farář w Kadowě 1515.

1. Traktat proti artikulům Pikartským III. 777. a.
2. Traktat proti kacírům III. 777. b.

Wolkenberger, Matauš; 1580.

1. Knižka o libé ctnosti, naději IV. 683. a.
2. Spekulár ctnostného žiwota IV. 683. b.

Wolný, Jiří. — Owčák w Kratonozích, básník přirozený a jeden z lepších; umřel 1745.

Weselé písně V. 187.

Wolný, Lukáš, hospodář owčina Kratonožského a Wácslaw; 1710.

Leopold císař pán Římský etc. (písně) V. 217.

Wolynský, Jakub. — 1542.

List všem wábec bratřím nábož. Boleslawského IV. 1238.

Wolynský, (má býti Mělnický) Martin; wiz **Mělnický.**

Wondra, Josef. — Narozen 1. Ledna 1801 w Husinci. Kaplan we Witějicích we Prachensku.

We Wčele VI. 496. m. 1520. b. 1588. f.

Worbes. — Učitel na školce w Hradci Králowé.

We Kwětech VI. 1008. k.

Worel, Josef. — Narozen dne 13. Listop. 1801 w Opočně w Králowéhradecku. Školy gymnasiální odbyl w Rychnowě, libomudretwi a bohoslawí slyšel w Praze. R. 1825 dne 10. Srp. na kněžstwí poswěcen, a w Listopadu téhož roku do Cerhowic co kaplan dosazen, odkudž ale po 7 měsících na žádost tehdejšího děkana w Žebráce Wojtěcha Nejedlého k němu přezazen. S počátkem r. 1832 stal se administratorem fary w Cerhowicích, a po 5 měsících fary w Počápicích, a však w Listopadu téhož r. opět do Žebráka se wrátil. W Dubnu 1835 přezentowan od děkana Nejedlého na

- exposituru we Zdicích, kteréžto Zdicke beneficium již od r. 1696 s děkanstvem spojeno bylo. Ještě za žiwobyti Nejedlého nařídilo ale zemské gubernium, aby w pádu uprázdnění děkanstwi w Žebráce fara Zdicke zase jako předtím samostatnou se stala. Po úmrtí Nejedlého začaly tedy vyšší instance o rozdělení těch dvou beneficií jednatí, čehož následkem stal se dekretem dworského kanceláře od 16. Ledna 1846 samostatným farářem Zdicím.
1. Šestero písní pro jeden hlas při fortepianu VI. 519. a.
 2. Tri básně Chmclenského a Erbeny VI. 519. b.
- Worel, Karel.** — Farář na Daubrawici, pak w domě duchowních wyslaužilých u sw. Bartoloměje 1783.
1. Wira samospasitelná katolická etc. VI. 1763.
 2. Konfessi helwetská VI. 1773.
 3. Rozmýšlení se wlastence na otázku, jaké wíry se přidržeti sluší VI. 1776.
- Worlický, Wácslaw;** 1747.
Žaltář a rozličné písně V. 143.
- Worličný, Pawel** (jinak Aquilinas) Králowéhradecký. — Stal se bakalářem r. 1546; farář w Kvjowě na Morawě na panstwi Wojtěcha z Pernšteina, počta latinský; 1553—1564.
1. Elegantissimae colloquiorum formulae ex Terentio etc. Spůsoby mluwení etc. IV. 24.
 2. Regulae communes civilis vitae etc. quibus additi sunt rythmi bohemicí IV. 204.
 3. Dicta Graeciae sapientum (přel.) IV. 274.
 4. Catonis Disticha (přel.) IV. 277.
 5. Modlitby pobožné IV. 1964.
- Worličný, Jan** (jinak Aquilinas). — Bakalář 1545.
Žaltář sw. Dawida IV. 67.
- Wotawa, Pawel** Hldefons; 1720.
Slawíček Swatopropkowský V. 118.
- Wottawa, Šebestian.** — Františkán; 1784.
Urownání nesrownalého žiwota etc. VI. 2212.
- Wotýpka, Josef.** — Narozen 10. Října 1802 we Wácslawicích; administrator w Popowicích w Kaurimsku.
1. Výstraha od pití páleného VI. 1209.
 2. Žiwot nejsw. p. Marie VI. 2193.
- Wotýpka, Josef.** — Školní učitel we Wácslawicích.
Růženka z Jedlowa (dle Šmida) VI. 1328.
W Příteli mlád. VI. 1402. c.
- Wrana, Mikuláš.** — Bakalář a saused w Litomyšli; 1566.
1. Komédie etc. o wdowě Judith IV. 234.
 2. Kniha wýkladůw na traktat etc. Rasisa (přel.) IV. 835.
- Wrana, Šimon Bernard.** — Narozen 27. Října 1785 we Hrachowistich; studowal w Budějowicích; knězem stal se 19. Srpna 1810; zámecký kaplan na Worlice; farář w Mirowicích; bisk. notář.
1. Historie biblická VI. 1882.
2. Řeč pohřební na Karla kníž. ze Šwarzenberka VI. 2088.
 3. Utrpení a smrt některých sw. mučedníků etc. VI. 2190.
W Hlasateli VI. 539. a.
- Wratislaw, Wácslaw, z Mitrowic,** stawu rytířského. — Narozen 1576. Byl s wyslancem baronem z Krekwic 1591 u tureckého dwora, kdež wyslanec usmrčen, a průwodčí jeho do wězení dán. Nazwán pro swé přihody wábec Turček.
Přihody swé IV. 656.
- Wratislaw, Maximilian.** — Missionář řeholního řádu apoštolského 1693.
1. Kwítek w církwi swatě wykwetlý etc. (Ondřej Avellino) V. 1293. a.
 2. Diwotworný řeholního kněžstwa patriarcha sw. Cajetanus V. 1293. b.
- Wratislaw, Wácslaw.** — Řádu Theatinského 1719.
Krwawí potůčkové přystějíci se etc. V. 1471.
- Wrba, Jakub Ferd. Ant. Nimburský.** — Měšťan Nowého města Pražského 1691.
1. Krátký wýtah práw městských etc. V. 604.
 2. Jana Baptisty: Wě nec wěčnosti (přel.) V. 1431.
- Wrbenký, Viktorin.** — Narozen w Týně Wltawském; studowal w Launech, potom od r. 1601 byl alumnem akademie Karlowy; správce školy sw. Štěpána na Nowém městě Pražském r. 1603—1604; r. 1605 stal se mistrem swob. umění, a byl 1604—1606 19. Ledna předním správcem školy Králowéhradecké; potom farář we Brodu Německém, w Náchodě, assessor konsistoře. Po bitwě Bělohorské zbawen fary swé w Praze byl w poselstwi w záležitostech uníwersity u kurfirsta saského (1621); čímž nelibost císařského místodržitelstwa sobě spůsobiw, z Prahy wypowieděn.
1. Wzácného Compelle intrare poručení IV. 733.
 2. Chiragogia sacrorum bibliorum etc. IV. 1161.
 3. Synopsis neb tabule etc. čtení wýročních IV. 1375.
 4. Harmonia ewangelistarum IV. 1424.
 5. Konfessi česká IV. 1425. a.
 6. Obrana konfessi tetěž IV. 1425. b.
 7. Sněm Ninivetský IV. 1435.
 8. Katechismus IV. 1454.
 9. Nowé léto, t. j. nowého krále Emanuele wtělení etc. IV. 1474. 1792. a.
 10. Wýklad-listu Kristowa etc. IV. 1538.
 11. Postilla IV. 1565.
 12. Kázání pohřební etc. nad Johannau Daubrawnickau IV. 1700.
 13. Historia o umučení p. n. J. K. IV. 1792. b.
- Wrbětický, Mikuláš.** — Z města Klobuk, warhaník we Slawíčně, okolo 1708.
Paměti městečka Slawičína V. 330.
- z Wřesowice, Wolf.** — Stawu rytířského, pán na Daubrawské hoře, Teplici a Krupce, císařský radca, nejw. písař a předsident komory 1564.

Práva a zřízení zemská království českého IV. 918.

Wrátko, Antonín Jaroslav. — Narodil se 29. Kwětna 1815 w Nowých Benátkách nad Jizerau. Nejsa ani úplně dva roky stár, ztratil již otce svého. Prvním počátkům školním naučil se w Nowých Benátkách. Studia gymnasiální w Mladé Boleslavi r. 1833 dokončil. Oblíbil sobě nad míru klassiky řecké, již co žák čtvrté latinské třídy Homera w půwodním jazyku horlivě čítal. Téhož právě času Jan Wlček, dostaw se do Benátek za kaplana, zde liadu do češtiny překládati počal. Jeho powzbuzením a příkladem Wrátko k jazyku mateřskému přilnul. R. 1834 odebral se do Prahy na studia filosofická. Štulec, Pichl, Šohaj, Lubomirský, Trojan a Tomek byli spolužáci jeho we filosofii. R. 1836 nastoupil studia právnícká. Té doby s Tupým prwní zasadil se o wydávání almanachu „Wesny“, ke všem třem ročníkům přispíwaje. W prázdninách r. 1837 wykonal s Riegrem w osmi nedělích paut tři sta mil obnášející po Morawě, Doleních Rakausích, Uhersku, Haliči, Krakowsku a Slezsku a wešel takto we známost s nejslowutnějšími literatury slowenskými a polskými. Po odbytech studiích právníckých oddal se wychowatelství. R. 1841 a 1842 cestowal s rodinou swob. Pána z Hildprandtu, u níž pěstunem byl, po Italii, delší čas zwlště w Benátkách a we Florencii krasowědeckými studiemi se zabíraje. Téhož času wyučowal za zimního pobytu w Benátkách arciknížata, syny mistokrále Benátského w jazyku českém a w slowanském národopisu. R. 1847 přišel za pěstuna k rodině vlasteneckým duchem proslulých hrabat z Harrachu.

1. Kotzebue: Belw autěk (přel.) VI. 677.
 2. Wesna (Redigo wal) VI. 770.
 3. Sofoklesůw Oidip etc. (přel.) VI. 931. b.
- W časopisech: Kwěty VI. 496. k. 559. g. 1036. i. 1140. o. 1409. f.

ze Wšehrd, Viktorin Cornelius. — Stawu rytiřského. Narozen we Chrudimi; stal se mistrem swobod. umění w Praze 1483; byl professorem na universitě; děkanem fakulty filosofické r. 1484; stal se potom sekretářem krále Wladislawa, pak místopísařem království českého. Řečník a právník proslulý. Umřel r. 1520 w domě swém na Újezdě w Praze.

1. Knihy dewatery o práwíech a súdiech i o dskách země české III. 294.
2. Sw. Jana Zlatoustého: Kniha o naprawení padlého (přel.) III. 864. a.
3. Druhé knihy sw. Jana Zlatoustého etc. III. 864. b.

Wussin, Kašpar. — Tiskař 1700.

Dictionarium von dreien Sprachen etc. V. 58.

Wydra, Stanislaw. — Narozen w Hradci Králowé 1741, 13. Listop. Jesuita, doktor filosofie; rektor university, professor matematiky na vysokých školách Pražských; umřel 3. Pros. 1804.

1. Počátkowé aritmetiky VI. 1390.
2. Swazek kázání swátečních VI. 1926.
3. Kázání w chrámu sw. Markety w Břewnowě VI. 2001. a.
4. Kázání w chrámu sw. Haštala VI. 2001. b.
5. Kázání na den sw. Štěpána VI. 2001. c.

Wychaeus, Wácslaw Pankacius; 1699.

O nejsw. nowého zákona oběti V. 1114.

Zabilanský, Jiří Horský; 1604.

1. Kázání swadební při oddawcích p. Wácslawa Michka z Radostína IV. 1619. a.
2. Kázání o stawu manželském IV. 1619. b.

Záborský, Jonáš ze Zábory w Turč. stolici; kaplan w Pardičowcech.

W Časop. mus. VI. 8. f.

Záhorský, Bol. 1840—1841.

We Kwětech VI. 496. k.

Zahradník, Vincenc. — Narozen 29. Pros. 1790 w Mladé Boleslavi; farář w Křešicích. Umřel 1836, 29. Pros.

1. Bájky VI. 581.
2. Dušeslowí VI. 1166.
3. O přísaze VI. 1206.
4. Krátký katechismus VI. 1849. a.
5. Doštěpená zahrádka dítek dobrých VI. 1849. b.
6. Homiletické řeči VI. 1915. a.
7. Rozwrhowé kázání etc. VI. 1915. b.
8. Sedmccitma swátečních kázání VI. 1960. a.
9. Kázání nedělní VI. 1960. b.
10. Modlitby katolické VI. 2418.

W časopisech: Časopis pro katol. duch. VI. 1125. c. — Hlasatel 1173. e.

Zahradník, Wácslaw. — Narozen 30. Čerwna 1791 w Rychnowě; kaplan w Králowé dworě, pak lokalista w Sendražicích.

(?) Řeč při poswěcení památky na bojowišti blízku Chlumu (přel.) VI. 2034.

Zahumenský, Jan z Wolyně. — Farář Hostaunský 1620.

1. O stawu manželském naučení IV. 707.
2. Abecední wýtah z now. zákona IV. 1159.
3. Kázání o sw. trpěliwosti IV. 1603. a.
4. Kázání potěšitelné všechněm pod obojí přijímajícím IV. 1603. b.
5. Kázání potěšitelné, otázka etc. (o témž) IV. 1662.
6. Kázání pohřební na památku rodu p. z Wřesowic IV. 1679. a.
7. Kázání nad tělem p. Matjáše Kapliře ze Sulewic IV. 1679. b.

Zachius, Jakub Časlawský. — Rektor školní u sw. Mikuláše na Starém městě Pražském r. 1600.

Modlitby pramen živý IV. 1973.

Zajíc, Jan z Hasenburka; 1489.

List, w němž napomíná mistrůw Pražských etc. III. 703.

Zalužanský, Adam. — Mistr swobodných umění a doktor lékařství; professor w učen

Pražském r. 1591—1594; děkanem fakulty filoz. r. 1591; rektorem 1593. Oženil se r. 1594, 10. Čerwence, musil dle statut university proti vůli své složit rektorství i professuru. Byl výtečný lékař a důmyslný botanik (Linnéjský system první wynalezl). Po vydání majestátu r. 1609 byl horliv pro reformaci akademie, ač, jak se zdá, nezcela bez saukromného zanewření na professory pro své wylaučení z university. Umřel r. 1613 asi 11. Prosince.

1. Methodus herbaria IV. 877. a.
2. Rád apathekářský IV. 877. b.
3. Cena neb wyměření všech lékařství IV. 877. c.

Zámorský, viz **Philadelphus**.

Zap, Karel Ladislav. — Narodil se dne 8. Ledna 1812 w Praze na Poříčí. Z farní školy u sw. Petra byl dán do hlavní školy u Piaristůw, a u týchž také všech šest škol latinských nawštěwował. Roku 1831 wstoupil do prvního filosofického běhu na universitě Pražské, a odbyw i druhý běh, studował r. 1833 práwa. Odbyw první rok práw, wstoupil w Září 1833 co praktikant k tehdejšímu c. k. účetnímu kanceláři pro důchody z tabáku a kolku, kdež stráwil tři léta. Roku 1836 byl jmenován akcessistau při témž účetním kanceláři we Lwówě, kamž se w Listopadu řečeného roku odebral. We Lwówě stráwil půl dewáta roku a použil toho času, seznatí slowanský život w východě a literaturu polskau, maloruskau a welkoruskau. R. 1841 přestoupil k c. k. státní aučtárně Lwowské co akcessista první třídy, kdež se později také ingrossistau stal. R. 1845 podařilo se spojenému úsilí jeho příznivcůw, že ze Lwowa nazpět do vlasti, a sice k Pražské c. k. státní aučtárně přesazen byl. Téhož roku byl pak w Listopadu od král. české společnosti nauk za mimořádného auda přijat. Roku 1848 stal se officialem při státní aučtárně, a přistoupil co aud k výboru pro wydávání českých prozatímních knih gymnasiálních; posléze byl w Březnu 1849 od tehdejšího c. k. zemského praesidium jmenován za supplujícího professora českého jazyka na Pražském Nowoměstském gymnasiu a r. 1850 professorem na české realní škole.

1. Pautník (Redig.) VI. 762.
2. Gógola zábawné spisy (přel.) VI. 907.
3. Zrcadlo života na východní Ewropě VI. 1005.
4. Popsání Prahy VI. 1024.
5. Merklasůw: Malý příruční atlas (pomocí jeho) VI. 1159.
6. Wseobecný zeměpis VI. 1160.

W časopisech: Kwěty VI. 63. a. 913. c. 1036. i. 1067. q. 1076. g. 1140. o. — Wčela 913. d.

1067. n. — Časop. mus. 1008. d. 1067. i. 1076.

b. — Wlastimil 1008. p.

Zapowa, Honorata (z Wiśniewieckých). — Choť předešlého z polského rodu šlechtického, narodila se 5. Dubna 1825 w městě Sniatyně nad Prutem w Haliči, stráwila léta mladictwí we wsi Žabie nad Čeremošem w horách Karpatských mezi Huculy, potom w městěčku Janowě na rowinatém Podolí, konečně w krajině nad Prutem, kde se w městěčku Zablotowě r. 1838 se swým choťem poznala, a s ním r. 1841 do Lwowa a r. 1845 do Prahy se odebrala. W časopisech: Wčela VI. 913. d. 1008. f. — Kwěty 1076. g.

Zape, Josef Redemt; 1802.

Krátká hist. zpráva o založení etc. institutu pro němé VI. 1254.

Záruba, Kašpar. — Kaplan w Klášteře.

Splendor et gloria domus Waldsteinianae V. 338.

Zárybnický, Jan; 1609.

Piseň na smrt Roziny Zeydlícové z Šönfeldu IV. 192.

Zatočil, Jan Norbert z Löwenbruku; 1684.

Leto- a dennopis (o obležení šwedským r. 1648) V. 282.

Zaubek, Jan. — Slowák, církwe ew. Trenčanské kazatel, senior; umřel 18. Února 1825 w 80. roce wěku.

1. Nábožné kázání o powinnostech poddaných VI. 2026. a.
2. Te deum laudamus etc. za nawrácení pokoje VI. 2026. b.
3. Pohřební kázání etc. ku památce Jana Bogádi VI. 2085.

Zaurek, Martin Josef. Děkan Telecký 1735. Nejvyšší cedr etc. Jan Nepomucký V. 980.

Záwěta, Jiří ze Záwětic. — Narozen w Praze 1575; koncipista u kanceláře dworské, pak dworan krále Matiaše. Při powstání stawů přidřzew se strany ewangelické, u wěčný žalář odsauzen 1620. Balbin učenost jeho chwálí.

1. Zpěwy modlitebné za šťastné panování krále Matiaše IV. 133. a.
2. Kancional IV. 133. b.
3. Rorate IV. 133. c.
4. Akta etc. mezi Rudolfem a Matiašem IV. 453. a.
5. Wypsání slawného přijejzdu krále Matiaše IV. 453. b.
6. Korunování Jmti Matiaše krále etc. IV. 453. c.
7. Odjezd z hradu Pražského Jmti Matiaše krále etc. IV. 453. d.
8. Wypsání šťastného přijejzdu etc. králowny Anny IV. 453. e.
9. Wolení a korunování etc. Matiaše IV. 453. f.
10. Wjezd etc. Matiaše etc. do Řezna IV. 453. g.
11. Korunování etc. Ferdinanda druhého IV. 453. h.
12. Korunování etc. králowny Anny IV. 453. i.
13. Schola aulica t. j. dworská škola IV. 731.

Záworka, Tobiáš Lipenský. — Narozen w Lipníku; farář w Olši blíž zámku Pernšteina; děkan Daubrawický 1607. Roku 1597 shořel

mu kancional (Pisně chwal božích); znova tedy jej wyhotowiw, do Prahy jel, a Dačickému jej podal.

1. Zpívání pohřební staré i nové IV. 106. a.
2. Pisně chwal božích IV. 106. b.
3. Prawidlo služebnosti církewních IV. 1748. 1952.

Zbraslawský, wiz **Kaška**.

Zeberer, Jan. — Narozen 1712. Kanclér Nowého města Pražského. Umřel 1789.
Słownik německo-český VI. 151.

Zeithammer, Jiří. — Narozen we Štěkni 31. Čerwence 1800, studowal w Praze r. 1813—18 na gymnasium Staroměstském a filosofii r. 1819—21 na universitě tamže, stal se adjunktem při fakultě filosofické r. 1823 na čtyry léta, r. 1826 doktorem filosofie we Widni, r. 1827 suppletem učitelské stolice hospodářství a r. 1828 professorem humanitám na gymnasium Piseckém. W Pisku založil knihownu městskou r. 1841, a byl audem a jednatelem tamější opatrowny malých dítek, protož se tam stal čestným měšťanem. Roku 1847 dostal se do Prahy na Malostranské gymnasium, r. 1848 byl wywolen za auda prov. školní rady pro gymnasia w Čechách, r. 1849 za mimoř. auda kr. české společnosti nauk a r. 1850 za auda komissi zkaušící kandidátů učitelství gymnasiálního pro filosofii, jakož i školním zemským raddau.
W časopisech: Čechoslaw VI. 932. c. — Časop. mus. 1173. a.

Zelinková, Jos. Mnohoslaw. 1846.

We Kwětech VI. 496. k. — We Wčele 496. m.

Zelotin, Wácslaw z Krásné hory (a Formoso monte). — Narozen w Praze; stal se bakalářem swob. umění r. 1555, mistrem 1561, doktor w lékařství; professorem w universitě asi od r. 1564; děkanem fakulty filos. 1568, 1569, 1577. Umřel 1585 17. Kwětna.

1. Kalendář hwězdářský IV. 762. a.
2. Křesfanské etc. uvažování nové té a zázračné hwězdy etc. IV. 762. b.
3. Jana Garcea o nakažení powětří neb moru, kniha meteorologická (přel.) IV. 805.

Ziak, wiz: **Žák**.

Ziandowský, wiz: **Žandowský**.

Ziegler, Jos. Liboslaw. — Narozen 10. Čerwence 1782 w Králové Hradci, doktor theologie, professor bohoslowí pastýřského a literatury české w Hradci Králové, pak děkan we Chrudimi, kdež umřel 23. Kwětna 1846.

1. Nejkratší způsob dobropísemnosti české dokonale se naučiti VI. 59.
2. Böhmische Uibungen VI. 77.
3. Mluwnice česká VI. 92.
4. Píseň při mši swaté VI. 236. a.
5. Píseň postní VI. 236. b.
6. Píseň církewní Pange lingua VI. 236. c.
7. Píseň národní na den naroz. císa. Frant. I. VI. 450. a.

8. Těž VI. 450. b.

9. Radostní citowé Chrudimských, an Leopold hrabě ze Stolberka etc. VI. 450. c.

10. Dobroslaw VI. 740. a.

11. Milozor VI. 740. b.

12. Milina VI. 740. c.

13. Pořádek k hašení ohně w Chrudimi etc. VI. 1246.

14. Přítel mládeže (Redigowal) VI. 1260.

15. Wěrný raditel VI. 1261.

16. Církewní modlitby při průwodech ke hrobu VI. 2121. a.

17. Církewní modlitby při zaopatřování nemocných VI. 2121. b.

18. Církewní pobožnost na křížowé dny VI. 2321. a.

19. Církewní pobožnost na slawnost bož. těla VI. 2321. b.

20. Křížowá cesta VI. 2321. c.

W časopisech: Rozmanitosti VI. 588. b. 1125. a. 1475. a. — Widsenské listy 599. c. 932. b. 1067. c. 1162. b. 1409. a. — Hlasatel 932. a. — Přítel mlád. 993. n. — Dobroslaw 1067. d. 1084. a. — Milina 1067. g. — Časop. katol. duch. 1125. c.

Zima, Anton. Josef; 1786—1791.

1. Znamení wlastenské wděčnosti na den prowozování české hry na Pražském Nowoměstském diwadle VI. 365. a.
2. Wděčnost a radost etc. (o témž) VI. 365. b.
3. Na den prowozování etc. Břetislawa a Jitky VI. 365. c.
4. Oldřich a Božena VI. 613. a.
5. Tharsia z Tyru VI. 613. b.
6. Ukrutný Jan Pieriere VI. 779.

Zimmermann, Jan. — Narozen 5. Kwětna 1788 w Tomicích; křížownik s čerwenau hwězdau; skriptor w c. k. bibliotéce Pražské; censor kněh; umřel 1836 na cholera.

1. Příběhowé králowství českého zběhlí za panování Ferdinanda I. VI. 974. a.
2. Příběhowé etc. za panování Maximiliana II. VI. 974. b.
3. Žiwotopis sw. Jana Nepomuckého VI. 2185.
4. Palma Swatojanská VI. 2440.

W časopisech: Čechoslaw VI. 1036. b. 1067. e. — Časop. katol. duch. 1125. c.

Zimmermann, Josef Wácslaw. — Narozen dne 5. Února 1804 we wsi Tomicích w Beraunsku; studowal na Malostranském gymnasium; libomudretwí a bohoslowí na universitě Pražské; dne 9. Dubna 1829 byl na kněžství poswěcen, pak téhož roku kaplanem we Wořechu blíže Prahy ustanowen; roku 1832 za kaplana do Prahy k swat. Hawlu powolan a roku 1838 lokalistau w Stodůlkách též blíže Prahy ustanowen.

1. Ztracený syn VI. 871. a.
2. Růže Římská VI. 871. b. 1382. a.
3. Miloslaw Wlnowský VI. 1382. b.
4. Mořští laupežníci VI. 1382. c.
5. Česká postylla VI. 1917.
6. Ranní kázání VI. 1968.
7. Žiwotopis sw. Prokopa VI. 2199.
8. Panna Orleanská, dle Görresa VI. 2263.
9. Auplná modlitební kniha (přel.) VI. 2427.
10. Poklad duše VI. 2445. a.

11. Wěneček rajský VI. 2445. b.

12. Perla křesťanská VI. 2445. c.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wlastimil 913. e.

Zipser; 1836.

We Hronce VI. 1008. h.

Zlobický, Josef Walentin. — Narozen we Welehradě na Moravě 14. Února 1743; profesor literatury a jazyka českého we Widni w Terezinské akademii, adjunkt registraturní při nejvyšší soudní kanceláři dworské od r. 1776; umřel 24. Března 1810.

1. Jindř. Jana Krance: Wedení k pravému a dokonalému babímu umění (z něm.) V. 593.

2. Článekové wojenství (přel.) VI. 1447.

3. Wšeobecný rád soudný (přel.) VI. 1664.

4. Rád wšeobecný při zběžích wětitelů (přel.) VI. 1665.

5. Nařízení etc. we věcech manželství (přel.) VI. 1666.

6. Wšeobecná práwa městská (přel.) VI. 1671.

7. Josefa II. práwa wšeobecná nad proviněními (přel.) VI. 1672.

8. Josefa II. Rád soudní hrdelní (přel.) VI. 1773.

9. Františka II. Kniha práw nad přečiněním hrdelním etc. (přel.) VI. 1778.

10. Tabella, t. j. krátké obsažení všech etc. zločinů a jejich trestůw (přel.) VI. 1779.

Zloch, Wácslaw. — Právník.

W časopisech: Kwěty VI. 559. g. — Wěla 1686. d.

Zmeškal, Job z Domanowce a na Leštínách.

— Orawské stolice místo-víceiřpán; 1781.

Škola Jobowa V. 1516. VI. 2203.

Zmisłowský, Adam. — Kněz; 1613.

Malagma t. j. lékařství ztenčující zármutky po-božných IV. 1902.

Zpurný, Aleš. — Kněz řádu piaristického; Morawec Uhersko-Brodský; učitel českého jazyka w akademii Nowoměstské za Widni; 1783.

Kniha ke čtení a překládání etc. VI. 1280.

Zubaček, Wit (Dentulus); 1592.

Píseň o swornosti manželské IV. 186.

Zuebr, Josef Hugo z Nordheimu. — Křižovník s čerw. hwězdau; arcib. notář 1824.

Řeč při oběti zákona, kterauz w 50. roce opětowal Nycefor Enzmann VI. 2040.

Zuchy, Fr. Alois; 1800.

Kázání o posílání dětí do školy VI. 2017.

Zuman, Ant. Krasoslaw; 1838.

W časopisech: Kwěty VI. 496. k. — Wěla 496. m.

Zwěřina, Fr. z Ruhwaldu. — Narozen 1818; radda w Hostinném; umřel 11. Čerwence 1845.

We Kwětech VI. 496. k. 559. g.

Zywalda, Jindřich Wác. Kauřimský. — Farář Lomnický nad Lužnicí 1668.

1. Zběhnutí 67 let od l. p. 1600 až 1667. V. 213.

2. Deym Kauřima města V. 310.

3. Celenská w Štyrsku zahrada V. 1174.

Žák, Vincenc Pawel. — Narozen 1795 w

Ausobí w Časlawsku; wyswěcen 1820; kaplan u sw. Tomáše, u sw. Magdaleny w Brně; r. 1835 katecheta při normalní škole a konsistorialní radda tamže.

1. Böhmische Sprachlehre für Deutsche VI. 89.

2. Filotea (z franc.) VI. 2274.

W časopisech: Časop. mus. VI. 932. f.

Žák, Josef Wácslaw. — Narozen we Wese-ličku w Tábořsku r. 1805 2. Února. Chodil do školy we Wltawském Týně, později w Praze w Týně; půl čtvrtá roku studowaw techniku, nastoupil we swém 23. roce učení knihtiskařské w arcibiskupské tiskárně w Praze. W 30. roce odweden na wojnu, čtyry léta slaužil w pluku Kučerowském (později Latour, nyní Benedek nazwaném), a sice prwní rok co sprostý a zastupitel, potom co desátník. Pro onemocnění propuštěn z wojny, byl sazečem nejprwé w arcibiskupské tiskárně, potom u synů Bohumila Haase, od r. 1836 faktorem arcibiskupské tiskárny až do roku 1849 s přestáwkau 11 měsíců w roce 1846, kdež řídil Gájowu tiskárnu w Záhřebě. R. 1849 dostal se za faktora sazečského do tiskárny synů Bohumila Haase.

1. Do všeho se plete (dle Jüngera) VI. 682. a.

2. Hubička (od Kastelli) VI. 682. b.

3. Zlý Krolo (z angl.) VI. 682. c.

4. Děwče Marienburské (od Kotzebue) VI. 682. d.

5. Nesworní bratři (od téh.) VI. 682. e.

W časopisech: Wěla VI. 913. d.

Žalanský, Hawel (též Phaëton). — Narozen 1571 w Žalanech kraje Litoměřického; farář w Ledči, na Horách Kutnách, pak u swat. Jiljí w Praze (1615); umřel r. 1627 10. Března, w stáří 56 let.

1. Historia etc. o zkáze Jerusalema IV. 292.

2. Spis o protiwenstwich církwe IV. 577.

3. O ctnosti angelské IV. 703. a.

4. O pokoji a wálečném nepokoji IV. 703. b.

5. O dítkách křesťanských IV. 703. c.

6. Spis ku poctivosti pohlawí ženskému IV. 703. d.

7. O starosti a náhlé smrti IV. 703. e.

8. Knižka o starosti IV. 703. f.

9. Knižka o nemocech IV. 703. g.

10. O ctných manželkách IV. 703. h.

11. O pohřbích IV. 703. i.

12. O čarách IV. 834. a.

13. O obudách nočních IV. 834. b.

14. O dwau posledních a nejpotřebnějších wiry křesť. artikulích IV. 1374.

15. Knižky dvojce o angelích dobrých a zlých IV. 1443. a.

16. O beránku božím IV. 1443. b.

17. O swatých ženách IV. 1473. a.

18. O slawném přenešení etc. sw. patriarchy Enocha IV. 1473. b.

19. Spis neb kázání prwní o sw. mučedlnících českých etc. IV. 1634. a.

20. Kázání o drahém božím těle IV. 1634. b.

21. Spisowání o mučedlnících českých IV. 1634. c.

22. Ku památce mučedlníků našich českých IV. 1684. d.

23. O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi kázání IV. 1634. e.
 24. O velikých modlářských bludích etc. IV. 1634. f.
 25. Homilia nad smrtí p. Alžběty manž. Sam. Fontina IV. 1712. a.
 26. Čtvero pohřební rozjímání nad smrtí p. Hawla Štyrského IV. 1712. b.
 27. Knižka o služebnosti a služebnicích sw. ewangelium IV. 1752. a.
 28. Napomenutí pro kněží etc. IV. 1752. b.
 29. Knižky dvojce o skutech p. n. J. K. IV. 1793. a.
 30. O druhém Eliášovi etc. IV. 1793. b.
 31. O nádobě boží wywolené, totiž o Pawlowi swatém etc. IV. 1793. c.
 32. Troje rozjímání o nejsladším jménu Ježíš IV. 1874. a.
 33. O posluchačích sw. ewangelium IV. 1874. b.
 34. O nejšw. božím slowu IV. 1874. c.
 35. O počtě boží nejpřednější etc. IV. 1874. d.
 36. O čtyrech věcech, kteréž se nejposlednější jmenují IV. 1874. e.
 37. Přemýšlowání o smrtedlnosti etc. IV. 1874. f.
 38. O sedmi ranách božích IV. 1874. g.

Žalkowský, Frant. Fridrich ze Žalkowic; 1698.

1. Kwítek májový uwadlý t. kázání etc. nad Kandidem Šwendau. V. 1085.
2. Růže duchovní líbeznosti etc. V. 1446.

Žalud, Řehoř Görlický; 1609.

Kalendář IV. 779. e.

Žalud, Jiří Jan z Mostu. — Matematik a kantor w Chebu 1633.

Kalendář V. 520.

Žandowský, Sewerín z Buděšína 1627.

Triumphus Christi regis redivivi V. 694.

Žatecký, Pawel. — Stal se bakalářem swob. umění r. 1470, mistrem 1475; professorem na universitě od r. 1476 až 1499; děkanem fakulty filos. r. 1477, rektorem 1484, 1492, 1496; roku 1500 w postě zwolen za administratora strany pod obojí; stal se děkanem u sw. Apollinařiše; umřel w důstojenstwach těchto r. 1517, 4. Čerwence.

1. Traktat o přijímání malých dítek III. 765.
2. O sw. Máří Magdal. etc. (přel. z lat.) IV. 1781.

Želecký, Norbert z Počenic. — Opat Hradištský 1680.

Mons pietatis etc. V. 1183.

Želechowský, Šebestian Ant. z Želechowa. — Auředník panství Nowoměstského w Morawě; 1619.

Nowina o zázraku etc. w dědině Wodrawci IV. 845.

Želetawský, wiz Regius, Štelcar.

Železenský; 1839—1842.

We Wěle VI. 1220. c.

Žell, Ludwik; 1839—1842.

Básně VI. 344.

We Kwětech VI. 496. k.

z Žerotína, Karel. — Rodu panského; narozen w Brandýse nad Orlicí 14. Září 1564. W Janowě (Genua) tichým a mrawným Theo-

dorem Beza u kalvinskému náboženství přeweden; potom český bratr. Slaužil co woják, weda pluky morawské 1596; na to hejtman markrabství morawského, ač nekatolik, wěren zůstal Ferdinandowi II. Předce roku 1628 stěhowati se musil do Wratislawě, prodaw statky swé. Powoleno mu jiti do Přerowa w Morawě, kdež i umřel. Muž oswícený; Mäcen swého času veliký; umřel 1636.

1. Píseň (w kancionalu) IV. 154.

2. (Dopisy jeho) IV. 244. 1130. V. 646.

3. (Sepal swau cestu do západních zemí) IV. 658.

4. Apologia IV. 1464.

Židek, Pawel. — Rodilý Žid (odtud jeho jméno) z Prahy; přestaupil ku křestanskému náboženství, načež studowal we Wlaších. Stal se mistrem w Padui, w Bononii, we Widni, též doktorem theologie. Po husitských bauřích wrátil se do Prahy, kdež r. 1443 přijat do fakulty, dwakrát pokutowán odprošením pro rozličné urážky proti jiným spolu-udům; konečně nejspíš r. 1448 s jinými mistry katolickými wystaupil z university. Stal se kanowníkem Pražským; snažil se, ač darmo, o biskupství Olomucké, též Litomyšlské; žil roku 1466 u dwora krále Jiřího u velmi bídném stawu, a umřel snad málo let po smrti krále Jiřího (1471).

1. Wšebecná historie III. 120.

2. Spráwowna III. 218.

3. (Encyklopedie) III. 267.

Žirownický, Wáclaw. — Narozen w Hradci Králowé; od r. 1850 suppl. professor gymnasiální w Ném. Brodě.

We Kwětech VI. 1084. f.

Žitek, Antonín Wáclaw. — Narozen 3. Září 1795 we Štáhlawici; stal se knězem 12. Srp. 1821; kaplan Mšecký; lokalista w Srpci.

1. Citowé osadníků Smečenských při installaci etc. Matěje Šimáka VI. 439. a.

2. Citowé osadníků Slanských a Smečenských při obdržení zlatého čestného peníze Mat. Šimáka děkana VI. 439. b.

3. Dewatero písní VI. 505.

4. Odměna mrawným a pilným dítkám VI. 1321. W časopisech: Wěla VI. 496. m.

Žižka, Jan z Trocnowa. — Slavný wojewůdce český († 1424).

Listy jeho III. 243. 478.

Žlebek, Ondřej. — Spráwce církwe ewangelické w Staré Tuře 1811.

Kázání po X. nešťastné příhodě ohně we Staré Tuře VI. 2028.

Žlutický, wiz Hawlůw.

Žweykal. — Mistr zlatnický a měřtan Pražský. Popsání trojich cest w Ewropě, Asii, a w Africe VI. 1002.

II.

Jména spisovatelů cizích,

z nichž do češtiny překládáno.

- Adlof J.:** Knížka mravná s 60 historiemi pro děti VI. 1287. b.
- Andrichomius:** Wypsání města Jerusálema IV. 651.
- Aeneas Sylvius:** 1. Česká kronika III. 126. — 2. O štěstí i diwný i užitečný sen III. 209. — 3. Řeč na sněmu Benešowském III. 396.
- Aesopus:** Bájky III. 106.
- Agapet:** Napomenutí, které jest učinil Justinianowi císařovi.... III. 225.
- Agricola:** Knížka srownávající starý i nový zákon IV. 1160.
- Akwinus; wiz: Aquinus.**
- Alanus z Rysellu:** Anticlaudianus II. 68.
- Albert Veliký:** 1. Ráj duše II. 82. — 2. O tajnostech ženských III. 288. IV. 908. — 3. Knížka o nebeském na zemi obcowání IV. 1842. b. — 4. O ženách a jich nemocech V. 590.
- Albertanus:** Knížky o ctnostech III. 880.
- Albík:** De regimine pestilentiae III. 275. V. 4.
- Albrecht mistr:** O konském lékařství III. 290.
- Alfons ze Španěl:** 1. Kniha Josefa etc. II. 138. — 2. Traktat o přístí Mesiáše II. 153.
- Alfonus Arborel:** Arca foederis V. 1185.
- z Alkantary Petr:** Knížka zlatá o přemýšlování V. 1466. a.
- Alvarus Emanuel:** Principia Grammaticae IV. 15. — 2. Grammaticae institutionum libri I. epitome V. 34.
- Amadeus a S. Antonio:** Život sw. Josefa Cal. V. 1366.
- Amelowský:** Hugo VI. 913. d.
- Ambrož sw.:** Kázání o užitku smrti IV. 1776.
- Ammonius:** Život p. n. J. K. IV. 1783.
- Anakreon:** 1. Mílek poraněný VI. 496. k. — 2. Písň VI. 918. 932.
- Anderson:** Můj bratr Arthur VI. 853. b.
- André R.:** Naučení o chování dobytka pro owčácké mistry VI. 1524.
- Angeli:** 1. Kwas řemeslníkůw VI. 635. 8. — 2. Ze sedmi ta nejskaredější VI. 635. II. w.
- Anshelmus A.:** Naučení o poctivosti.... III. 868. 869.
- Antonius z Florencie:** Alchymie III. 246.
- Antonius z Napule:** O ranhojctwí III. 283.
- Antonius sw.:** Život sw. Kateřiny IV. 1789.
- Apian Alex.:** O Illířích IV. 276.
- Aquaviva:** Psní otcům... o obnowení ducha IV. 588.
- Aquinas:** 1. Rozličné údów spůsobu III. 272. — 2. Poklad chudých III. 273. — 3. O čtyrech rozdílech leta III. 275. 7.
- Aristofanes:** Zlomky VI. 932.
- Aristoteles:** 1. O čtweru přirození III. 274. — 2. Secreta mulierum III. 289. IV. 278. — 3. Spis o přirození zvířat IV. 271.
- Arndt Joh.:** 1. Informatorium biblicum V. 1476. — 2. Rajska zahrádka křest. ctností V. 1612. — 3. Kázání VI. 1982.
- Arnolf Dr.:** O požeňnaném stromu dubowém III. 275. 7.
- Arnošt z Holomauce:** O ranhojctwí III. 283.
- Athanasius:** Symbolum IV. 1765.
- Auhanus J.:** Obýčeje, práwa, řády všech národůw IV. 646.
- Auffenberg:** Lew kurdistanský VI. 700. 11.
- Augustin sw.:** 1. Zrcadlo hříšných II. 122. — 2. Soliloquia II. 123. V. 1098. — 3. Homilie proti hádání II. 124. — 4. Epístola o welikosti a důstojnosti sw. Jeronyma II. 127. — 5. Rukowět III. 859. a. b. c. — 6. Naučení o poctivosti... III. 868. — 7. Enchiridion IV. 1755. — 8. Kázání adventní IV. 1761. — 9. Traktat o marnosti IV. 1764. — 10. Historie Jerusalema IV. 1766. — 11. Naučení křest. IV. 1767. — 12. Psní Donatistům IV. 1768. — 13. Kniha o městě božím IV. 1769. — 14. O dni posledním kázání IV. 1770. — 15. Kázání manželům IV. 1773. — 16. Žaltář IV. 1781.
- Aurelius Victor:** Dějiny Římské VI. 926. a.
- Aventrot:** Psní králi Hispanskému o tajemství války IV. 378.
- Bacon Fr.:** Wypsání nowého swěta VI. 1232.
- Bäuerle:** 1. Přítel w nauzi VI. 635. IX. ff. — 2. Alina VI. 635. II. i. — 3. Kazafrek ferina VI. 635. 5. — 4. Kauzednice Lindana VI. 700. 8.
- Bach:** Básně VI. 496. k.
- Balbin:** 1. Epitome aneb wýtah knihy hist. obsahující w sobě paměti České V. 297. — 2. Předpodiwná matka sw. horská Maria... V. 1172.
- Balinský K.:** Tomila VI. 913. c.
- Barbensi Jeronym:** Duchowní dewítník V. 1566.
- Barland Adrian:** Vita honesta IV. 699.
- Barri:** Pauš swatomilá V. 1418. c. 1485. b.
- Bartoloměj:** Lékařství III. 275. a. e.
- Bartoš:** Ranhojctwí III. 283.
- Barus Robert:** Kroniky o životůw sepsání... papežůw IV. 611.

- Basilius Weliký:** Epistola o životu samotném IV. 1774.
- Bauer Gilb:** 1. Katechismus VI. 1299. — 2. Prawidla, čeho při umírajících četiti máme VI. 2102. b.
- Becker:** Kniha bády a pomoci pro sedlský lid VI. 1178.
- Begler Walentin:** O životu věčném ... IV. 1906.
- Beichl:** Prawidla k počítání z hlavy VI. 1393.
- Bellarmin Rob.:** 1. Umění křesťanské V. 704. 1383. b. — 2. Nebeský řebřík V. 1383. d.
- Benedetti Tudetinský Jak.:** 1. O pohrdání světem VI. 253. b. 275. b. — 2. O matce boží bolestné VI. 253. c.
- Benedix:** Moda VI. 635. 10.
- Beňowský hrabě:** Swůj Žiwotopis VI. 1052.
- Bergt:** Kristus skrze swé umění oslawen VI. 242.
- Bernard D. Senenský:** 1. Rozmýšlenie a obieranie III. 867. a. — 2. O boji duchowního Jerusalema III. 867. b.
- Sw. Bernard:** 1. Kázání o umučení páne IV. 1772. — 2. Písne a modlitby V. 1286.
- Berner:** Spis o zimě VI. 1477.
- Bertram F.:** Mistr Laukotský a jeho towaryšowé VI. 886.
- Beroaldus Filip:** Historie o nešťastné lásce III. 97.
- a Beust Joach.:** Zpráva, kterakby člověk k smrti se strojiti měl IV. 1888. a.
- Bidpaj:** Bájky VI. 587.
- Bilstein J.:** Dokázání prawého učení katol. proti kacírům IV. 1351. c.
- Bion:** Naříkání VI. 932. a. 7.
- Biot:** Příčina zeměřesení VI. 1488. d.
- Birchpfeiferowá:** 1. Petr Szapar VI. 635. 15. — 2. Jan Gutenberg VI. 673. 6. — 3. Hezká penikárka VI. 700. 4. — 4. Hrad Smrkohorský VI. 701. 4. — 5. Hynek katůw pacholek VI. 701. 6.
- Bitner Bart.:** Enchiridion consolatorium V. 708
- Blozius Lud.:** Instructio ad perfectionis studiosos V. 1383. c.
- Blum:** Třináctý plášť VI. 635. 15. — 2. Pane zůstaň s námi VI. 2266.
- Bogatzký K. H.:** Zlatá pokladnička dítek
- Bocaccio:** Hra pěkných přípowídek IV. 221. b. božích ... V. 1508.
- Boileaux:** Umění básnické VI. 282. d.
- Boiman Jak.:** Dies amoris V. 1463. c.
- z Bomonta M.:** 1. Wyučowání w křesf. wíře VI. 1816. — 2. Kniha pro chudé řemeslniky VI. 2241.
- Bonafonte:** Iwan IV. hra. VI. 635. IV. m.
- Bonatiolus Lud.:** O nebezpečných případnostech těhotných žen IV. 908.
- Bonsawentura:** Knihy o životu duchowniem III. 876.
- Borgias:** Zrcadlo křesť. skutkůw V. 1422.
- Bossuet Jan:** 1. Příběhowé o změnách církwe protest. VI. 1111. — 2. Učení katolické wyloužení VI. 1744. — 3. Řeč o jednotě církwe VI. 1998.
- Bourdalès Max.:** Kázání VI. 1947.
- Boudon Jin.:** 1. Co bůh, člověk, kdokoliwěk, co já... V. 1413. — 2. Zřízení všech činů ke cti boha V. 1436.
- Bouilly:** 1. Wodař VI. 649. c. — 2. Hluchoněmý VI. 662. a.
- Boz w. Dickens.**
- Brand:** 1. Poučení pro pastýře we zpowědnici VI. 2130. b. — 2. Bůh jest otec náš VI. 2405.
- Braun Jind.:** 1. Bájky a powídačky VI. 571. — 2. Wenkowská škola VI. 607. w.
- Braunšweik:** Liber de arte destillandi VI. 692.
- Brezner:** Opička VI. 692.
- Brigitta sw.:** O zjeweních III. 904.
- Bruno Vinc.:** O umučení a z mrtwých wstání p. n. J. Kr. IV. 1871.
- Brunhauzer:** Wynaučení strany welikého užitku stromů ōfechowych VI. 1535.
- Buchholzer Abrah.:** 1. Rejstřík historický IV. 285. — 2. Modlitby IV. 1987.
- Bulharin:** 1. Slowané VI. 853. a. — 2. Neznámý w Rusích VI. 853. a. — 3. Příhody franc. wychowatele w Rusích 861. — 4. Iwan Wyzihyn VI. 874.
- Bulwer:** 1. Dívka Malínská: VI. 853. a. — 2. Bratři VI. 853. a. — 3. Noc a jitro VI. 894.
- Bunting Henrich:** Itinerarium sacrae scripturae IV. 650.
- Bunyan J.:** Cesta křesťana z města zkázy do bl. věčnosti VI. 2242.
- Byron:** 1. Píseň VI. 496. k. — 2. Parisina VI. 559. g. — 3. Upír VI. 853. r.
- Cadet wiz de Vaux.**
- Caesar:** (Wšecky spisy jeho) VI. 922. c.
- Caigniez:** Salomaunůw rozsudek VI. 635. VIII. bb.
- Cajetanus Alex.:** Taužebná suplikací lidí umírajících V. 1539. d.
- Camerano, wiz Kameran.**
- Camoenis:** Ignacia de Castro VI. 559. d.
- Campanus J. R.:** O správě úřadů III. 223.
- Canal:** Unterricht über den Anbau des Mohar VI. 1533.
- Canisius Petr.:** Katechismus IV. 1268.
- Capaleone:** Kapucín V. 172.
- Casman Otto:** 1. Zpráva sw. žiwota křesť. IV. 1888. b. — 2. Bylinky léčící IV. 1913.
- Castelli:** 1. Nárek školákůw VI. 496. k. — 2. Rodina Šweycarská VI. 649. b. — 3. Dwa přátelé a jeden kabát VI. 673. III. β. 693. — 4. Hubička na poukázání VI. 682. b. — 5. Ženských se štítí VI. 689. d. — 6. Polibení upsané VI. 692. — 7. Starec w dřinowém lese VI. 635. XI. nn. — 8. Sirotek a wrah VI. 605. XV. yy.
- Cato:** Mrawopisy II. 72. IV. 277. V. 254. VI. 932. c.
- Catullus:** Na smrt wrabce, VI. 932. c.
- Causinus Mik.:** 1. Dies christianus V. 1411. — 2. Dwůr sw. V. 1452.
- Cellarius Christ.:** Liber memorialis latinis-tatis probatae V. 63.
- Cervantes:** Novelly VI. 857.
- Cicero:** 1. O přátelství III. 109. — 2. Čtvero řečí proti Katilinowi VI. 922. b. 932.
- Collin F.:** 1. Zpěwy wálečné VI. 283. — 2. Básně VI. 297.
- de Columna Guido:** Trojanské historie III. 92.
- Comestor Petr (Manducator):** Historia scholastica II. 76.
- Conscience:** Siska van Rosemal VI. 913. c.
- Constantinus P.:** O nowém napraweném kalendáři IV. 771.
- Cordus Euricius:** O moči, oswicení lékařů etc. III. 276.
- Cornelius Nepos:** Zlomky VI. 932. a. 7.
- Crasius Lud.:** Zrcadlo pašowé V. 1408. c.
- de la Croix:** Zahrádka Marie matky boží V. 1382.

- Urome: Zpráva, podlé níž skrze zahlázení úhorek... pole... ponapravené býti máže VI. 1531.
- Cuspinianus Joan: Sjezd cis. Welebn. we Widni III. 127.
- Curtius Quintus VI. 915. 932. a. 7.
- Cuvier Jiř.: Rozprawa o převratech kúry zemí... VI. 1445. b.
- Cyprian sw.: 1. O potupení swěta. Základ na modlitbu páně III. 865. a. b. — 2. Kázání o důstojnosti wečeře páně IV. 1757. — 3. Epístola k městu Siberis IV. 1759. — 4. Naučení Křest. IV. 1767.
- Cyryll: Epístola o diwech III. 866.
- Čaplowiç z Hontu: Zpráva wčelařská VI. 1517.
- Čelansky Tomáš: O posledním saudu VI. 253. a.
- Černý Jan: Kniha o nemocech a neduzích IV. 885.
- Damascenus J.: Řeč o jednom králewici jménem Josafat III. 809.
- Daniel a Sc. Barbara: Zpráva o životě Josefa... Calasantia V. 1304.
- Darup: O srownalosti kat. nábož. VI. 1832.
- Dasipodius Pet.: Dictionarium latino-bohemium IV. 34.
- Dawid, mistr: Ranhojičství III. 283.
- z Daymarku Otto: Jana Mandevilly cesta po swětě II. 79.
- Dedekind Frid.: Doktora nezdwořilého Grobiana práwa nepravá IV. 219.
- Deinhardtstein: 1. Wdowec VI. 673. a. — 2. Jan Sachs VI. 673. b. I. a.
- Delic Hel.: Ukolíbawka VI. 496. k.
- Dereser: 1. Náboženství we výkladech VI. 1907. — 2. Modlitební knížka VI. 2322.
- Desiderius z Frydberku: Cíl a praktiky papeženců IV. 606.
- Devrient: Fabrikant VI. 635. 1.
- z Dietrichů Fr.: Naučení o sázení a štěpování šwestkowého stromowí VI. 1537.
- Dichtl: Žiwotopis bl. Marie Elekty od Ježíše VI. 2189.
- Dickens (Boz): Olivier Twist VI. 882. a. — 2. Štědrý wečer VI. 882. b. — 3. Zwonky VI. 882. c. 912. — 4. Trausilkowic w Karlowých Warích VI. 910. c. — 5. Swobodný pan Hroch VI. 913. c.
- Dolce Jar.: Nawedení k wyhotowení písemnosti... VI. 1699.
- Dominik sw. Ustanowení III. 183.
- de Dominis (Marcus): Ohlášení, w kterémž příčiny pokládá, proč náboženství páně... opustil IV. 1457.
- Donatus: De octo partibus orationis IV. 14.
- Dörre Fr.: Popsání a wyobrazení pece k pečení chleba... VI. 1579. 1580.
- z Drahowa Jiří: Cesta z Moskwy do Číny VI. 994.
- Drax Tom.: 1. O opuštění božím knížka IV. 1885. — 2. Traktat k potěšení zarmaucených IV. 1880. c.
- Drexelius: 1. Brausfna lidského jazyka V. 488. — 2. Orbis phaeton V. 492. — 3. De celestibus gaudiis V. 714. c. — 4. Nuncius mortis V. 714. f. — 5. Orloj čili budeč V. 1338. d. — 6. Křížová škola V. 1392. — 7. Herolt smrti V. 1393. a. — 8. Rozjímání o wečnosti V. 1393. b. — 9. Wečná zatracencůw mučfna V. 1393. c. — 10. Saud poslední člowěka V. 1393. d. — 11. Křest. Zodiak V. 1409. — 12. Theatrum božího zřízení V. 817.
- Dyrckýnk: 1. Regule dokonalosti V. 1458. a. — 2. Duchowní hodinky V. 1458. b.
- Eberhard: Hanička a karátka VI. 563.
- Ebersberg: 1. Dar štědrowečerní VI. 913. c. — 2. Wšecka pomoc přichází s hůry VI. 1336.
- Ebert: Bajky VI. 588.
- Efrem J.: Knížka o sw. Josefowí IV. 1921.
- Ehrenberger: Jen ctností docházíme štěstí VI. 876. c.
- Eichendorf: Dobrodružci VI. 913. c.
- Eichhorn J.: Duchowní zbraně V. 1583.
- z Ekartshausen Karel: 1. Porušená práwa člowěčenství VI. 780. — 2. Odkryté tajnosti čarodějnických kunstů VI. 1180. 1478. — 3. Bůh jest nejwětší láska VI. 2296.
- Ekert: Swárliwý VI. 607. 5.
- Elfen Mich.: Katol. sprostomluwa V. 802.
- Elsner: Owěáčký katechismus VI. 1525.
- Engel: 1. Wděčný syn VI. 607. x. — 2. Dům blázniwých. O smrti VI. 1220.
- Engelmann: Učení mrawů VI. 1296.
- Epiphanius: O sw. Marci, matce božie II. 146.
- Erasmus Roterodamský: 1. Morice enco-mion III. 85. — 2. Otče náš III. 834. — 3. O rytíři křest. III. 211. — 4. Dicta Graeciae sapientum IV. 274. — 5. Rozmlauwání dítek IV. 735. a. b. — 6. Nowý testament IV. 1170. — 7. O ustanowení w církwi IV. 1241. — 8. Ewangelium p. J. Kr. IV. 1491. — 9. Wýklad na ewang. IV. 1499. — 10. Kázání o milosrdnstwí božském IV. 1582. — 11. Naučení, jakby se jedenkaždý k smrti chowati měl IV. 1815. — 12. Wdowa křest. IV. 1851.
- Erceldoune Tom.: Tristram II. 69.
- Erdmann: 1. Petrowští VI. 607. r. — 2. Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytka konského VI. 1640.
- Eusebius Jan de Niremberg: 1. Epístola k Damazowí... o smrti sl. Jeronyma III. 860. — 2. Tractatus de fide catholica III. 861. — 3. Ksaft sw. Jeronyma IV. 1778. — 4. Žiwot sw. Isidora V. 1279. 1357. — 5. Praesentia dei V. 1403.
- Eusebius Pamphilus: Historia církewní IV. 558.
- Eylert: Řeč při poswěcení památky na bojišti blize Chlumu VI. 2034.
- Faber Bas.: Dictionarium IV. 36.
- Fabricius: 1. Elegantiarum Terentii et Plauti collectarum interpretatio bohém. IV. 25. — 2. Elegantiarum ex M. T. Ciceronis epistolis libri 3. IV. 26.
- Dr. Faust: Katechismus zdrawí VI. 1595.
- Fedrus A. Lib.: Bajky VI. 588. g.
- Federsenn: 1. Kniha mrawů křest. VI. 1177. 1281. — 2. Žiwot p. Ježíše VI. 2164. a.
- Felden-Rolfowá Mechtilda: Jitro dítku w chudobě a dítku w hojnostech chowaného VI. 913. d.
- Feldmann: 1. Smyrna VI. 1008. p. — 2. Carohrad VI. 1036. p.
- Ferrarský Ant. Torquat: Praktika IV. 171.
- Dr. Ferro: Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví takowých přibýtkůw etc. VI. 1590.
- Ferus Jan: 1. Postilla IV. 1552. — 2. Kázání dwanačtero o pokání atd. IV. 1588.
- Fetiš: Přispěwek k mudrtwí hudebnímu VI. 187. a.
- Feucht Jak.: Kázání IV. 1599. a.
- Ficinus Marsilius: 1. O úřadu kardinalském III. 213. — 2. O powinnostech lidských wšelikého stawu a o powinnostech přelátůw a knízáť III. 212.

- Filon: Rukověď III. 229.
 Firling Fr.: Kázání pohřební IV. 1673.
 Fischer: Obložení Pízenské VI. 673. 11.
 Fischer Krist.: 1. Oko páně V. 567. — 2. Postilla dítek IV. 737. — 3. Modlitby IV. 1955.
 Flavius Jos.: O válce židovské IV. 272. 291. VI. 938.
 Fleischmann z Tumpachu V. 662.
 Florian: 1. Numa Pompilius VI. 795. b. — 2. Novelly VI. 853. a. — 3. Powídky VI. 913. b.
 Florus: Obraz dějů Římských VI. 296. b.
 Fokke: Uvedení k gruntovnímu poznání křesť. náboženství VI. 1803.
 la Fontaine: 1. Zkauška věrnosti VI. 649. g. — 2. Láska wděčnost vědomí VI. 818. — 3. Nalezení ostrova Madéry VI. 820. a. — 4. Romulus VI. 827. b.
 Förster: 1. Nawedení k generalnímu basu VI. 183. — 2. Kochání se s Bohem ve večerních hodinách VI. 2239.
 Fouqué: Noc v lese VI. 656. d.
 Frank Kašp.: Základ wíry kat. IV. 1343.
 Frankl: Zazděné okýnko VI. 642.
 Franklin: 1. Proštědek, kterak člověk . . . život svůj prodloužití a zbohacovati může VI. 1197. — 2. Pokladnice VI. 1204. — 3. Prošba vychowatelům VI. 1272. a.
 Fraydt Leop.: Chwalo- a Slaworeči VI. 1919.
 Fredro: Pan Čapek VI. 712.
 Frigonius: Kniha rodu neb života Adamowa III. 900.
 Fritš Ahaswer: Wzdychání sw. k trůnu milosti V. 1576.
 Frygëwilleus G.: Traktatec o sedmi světa saudech IV. 1463.
 Fuk Karel: O sázení a užítku zemských mandlí VI. 1550.
 Funke: O powaze lidského těla VI. 1170. a. β.
 Furcher Carnotensis: Historia o tažení křížowém do Jerusalema III. 134.
 Gabler: Kalendář V. 529.
 Gallura: 1. Katechismus VI. 1810. — 2. Čest stolu páně VI. 1825. — 3. Naučení křesť. mrwopočestnosti VI. 2250.
 Gallus Magnus: Lékařství III. 275.
 Garceus Jan: O nakažení powětří neb moru IV. 805.
 Gartner: O warhanách VI. 1583.
 Geiger: Zpráva zahradní stromy na nejlepší způsob wywoditi VI. 1536.
 Gellert: 1. Nábožné písně VI. 215. — 2. Medwěd tanečník VI. 588. h. — 3. Pes VI. 588. h. — 4. Nápis VI. 598. q. — 5. Nešťastné ženy VI. 559. g. — 6. Vyrazení w dobách večerních VI. 1324. d.
 Genlis: Obložení Rošelské VI. 815.
 Georgewič: O začátku tureck. císařství IV. 305. 307.
 a Gera Bapt.: Památky o městě Mezeriči V. 304.
 Geramb: Šlechtný syn VI. 913. d.
 Gerhard Jan: 1. Přemýšlowání IV. 1905. — 2. Knižka welkých potěšení plná IV. 1909. — 3. Salomona postilla V. 835. — 4. Lékařství duše V. 1466. b.
 Gerle: Noc před nowým rokem VI. 673. 9.
 Gessner: 1. Wyobrazení potopy světa VI. 533. — 2. Smrt Abelowa VI. 541. a. — 3. Dafnis, první plawec VI. 541. b. — 4. Idylly VI. 561. — 5. Knižata mezi pastýři VI. 645. d. — 6. Zawržený syn VI. 645. e.
 Getlich G.: Řeč w pamětná den smrti Ježíšowy VI. 2003. d.
 z Ghelen Pet.: Morní lékařství V. 581.
 Giftšic: Počátkowé k weřejnému . . . wykládání past. theologie VI. 2112.
 Gilbert: Lékařstwo III. 275. 6.
 Gislenus: Cesta do Constantinopole a do Amasie, druhá do země Tracské IV. 335.
 Glaser: Čelední dábel IV. 692.
 Glotz J.: 1. Powídky VI. 848. — 2. Žiwotopis Dra M. Lutera VI. 1062. — 3. Zpráva o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformačí VI. 1112. — 4. Paní Miloslawowá VI. 1303. — 5. Knižka krásných mrawů VI. 1324.
 Gleim: Básné swětské VI. 276.
 Gofine: Postilla V. 848. VI. 1917.
 Gogol: 1. Nos VI. 853. b. — 2. Staroswětská šlechta VI. 853. b. — 3. Taras Bulba VI. 907. — 4. Kyjewští študenti VI. 1008. f.
 Goldoni: Trufaldyn, slaužící dwau pánů VI. 635. II. m.
 Goldsmith: Kazatel Wakefildský VI. 863.
 z Gomez: Příhody princezky z Pontije VI. 806. b.
 Gongor L.: Romance VI. 559. g.
 Gorecký: Bajka VI. 588. i.
 Görres: Panna Orleanská VI. 2263.
 Göthe: 1. Básné VI. 297. 496. h. — 2. Časné jaro. Umělč tanec VI. 496. k. — 3. Zpěwec VI. 559. c. — 4. Iphigenia w Taurii VI. 649. — 5. Marinka VI. 661. — 6. Dítě a lew VI. 913. c. — 7. Pokus o přetwoře rostlin VI. 1473. s.
 Gotter: Medea VI. 610. c.
 de Govea: Zrcadlo milosrdenství V. 1275.
 Gresset P.: Papaušek VI. 546.
 Grillparzer: 1. Pramáti VI. 657. — 2. Běda lhářům VI. 673. f.
 Grimm: Weselá přástewnice VI. 822. g.
 Gutzkow: Srdec a swět VI. 673. g.
 Guido, wiz: de Columna.
 Günther Tom.: Nawedení ku chowání se těchtoných . . . IV. 906.
 Gwalter Rud.: Zrcadlo žiwota křesť. VI. 1828.
 Gwaza Štef.: De mutua et civili conversatione IV. 713.
 Habermann J.: 1. Wěneček poctiwosti IV. 685. — 2. Vita Christi IV. 1785. — 3. Modlitby IV. 1934. b.
 Habersfeld Jos.: Kázání VI. 1927. c.
 z Haenů Ant.: Jednání o způsobu smrti utopených VI. 1589.
 Hafner: 1. Dwě sestry z Jihlawy VI. 605. 3. — 2. Prodané spaní VI. 692.
 Halm: Král a sedlák VI. 700. 9.
 z Hallerů K.: Psaní o swém nawrácení do Římské církwe VI. 1830.
 Hammer-Purgstall: Výjumky z dějů Rusko-mongolských V. 993.
 Hanl-Karel: Ježíš spasitel světa VI. 1914.
 Hartig: Umění lesní VI. 1561.
 Hauber M.: Modlitby VI. 2387. 2394.
 Hauf: Jezdec před bojem VI. 496. k.
 Heiden Seb.: Formulae puerilium colloquiorum IV. 51.
 Heilbrun: Balzam duše IV. 1916.
 Hell: 1. Jelwa VI. 635. 4. — 2. Předstawení w prospěch VI. 635. 16.
 Helmut: Fysika VI. 1480. 1498.
 z Helwiku Křišt.: Stoletý kalendář VI. 1441.
 Hemming Mik.: Cesta žiwota wěčného IV. 1836.
 Henkel: Babení dobyčtí VI. 1655.
 Henster: Weselý pohřeb VI. 635. II. e. — 2. Dáblw mlýna na Widenké hoře VI. 635. XIV. vv.

- Herder: 1. Kwití sbírané na východě VI. 496. k. — 2. Kuň z hory VI. 559. d. — 3. Listowé z dáwnowěkosti VI. 378. — 4. O bájce VI. 588. i. — 5. Spánek VI. 913. c. — 6. O Slowanech VI. 1162. b.
- Hermann: 1. Wzýwání boha a swatých jeho VI. 2315. — 2. Modlitby pro mladé lidi VI. 2318.
- Hermes J. Aug.: Kniha zpovědní VI. 2228.
- Hesiodus: Nauky domácí VI. 925. b.
- Hess Arn.: Zrcadlo židovské IV. 1369.
- Hevenosi Gab.: Kalendář V. 1200.
- Hildegard sw.: Proctwí III. 907.
- Hillinger J.: Právo aneb saud osprawednění V. 786.
- Hippokrates: 1. Lékárstwie III. 275. 6. — 2. Znamení nemoci smrtelná III. 275. 7.
- Hirnheim Jaros.: Kwití hory Sionské V. 1450. b.
- Hieronymus sw.: Žaltář IV. 1760.
- Hoe Math.: 1. Zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraúči, aby učení papežské přijali V. 372. — 2. Ewangeliem, ruční kniha V. 695.
- Hoffmann: 1. Wyswětlení otázek... Lutherowých zpovědních V. 799. — 2. Wojtěch Strašil VI. 843. c. — 3. Katechismus o zdrawí VI. 1300. c. — 4. Čtwerá nábožnost... V. 1603.
- o Hohenlohe, kníže: Modlitby VI. 2339. a. 2373. 2382.
- Holand Jiří: Krátká kázání VI. 1918. b. c.
- Holbein: 1. Fridolin VI. 635. b. — 2. Newěstin klenot VI. 635. 12. — 3. Turnaj w Kraselowě VI. 635. 21. — 4. Zrádce VI. 635. II. a. — 5. Wdowec a wdowa VI. 664. c. — 6. Pantofel a kord VI. 684. b. — 7. Dwojenec VI. 700. 3. — 8. Katicka Heilbronská VI. 700. 6. — 9. Mistr Martin bednář VI. 700. 13. — 10. Dračí jeskyně u Černé skály VI. 701. 2.
- Hölder: Kauzelník. Strašidlo VI. 1385. b.
- Hölty: 1. Dobrá Bětolinka VI. 496. — 2. Zlomky 498. d.
- Holý: Čtení o užívání... tabáku VI. 1599.
- Holzappel: Lisardo s ohniawu larwau VI. 692.
- Homér: Iliada VI. 337. 917. 924. 925. c. — 2. Odysea VI. 930. 932.
- Honterus: Rudimenta cosmografica. IV. 653.
- Höpfner: Fysika VI. 1480.
- Hoppe: 1. Statek Záhwozd VI. 635. II. b. — 2. Klobaučník a punčochář VI. 635. 7. — 3. Nejšťastnější člověk VI. 635. 13. — 4. Doktora Fausta čepička VI. 701. 1.
- Horatius: 1. Básně VI. 337. 920. a. — 2. O básnictwí VI. 922. a. 932.
- Hormayer: O mateřské řeči wúbec a jak národnost zachowati VI. 8. d.
- Hornický Lud.: O českém jazyku úsudek VI. 8. f.
- Hos (Hes?) Konrád: Rozmlauwání Petra sw. s pánem IV. 1834.
- Hosius: De expresso Dei verbo IV. 1335.
- Houwald: 1. Smíření VI. 676. 2. a. 700. — 2. Powidky VI. 848. a.
- Huber Jos.: Isidor, sedlák Lhotský VI. 819.
- Huberinus Kašp.: 1. O wíře a skutcích z star. i now. zák. IV. 1238. — 2. Kniha Jesusa Syrach IV. 1496.
- Hufeland: Prostředek, kterak člověk... život swjý prodlaužiti může VI. 1197. 1597.
- Humboldt: Učené sbírky z ciziny VI. 1008. d.
- Hunius Egid.: Postilla IV. 1554.
- Hussonius Dan.: Historií dwanácte o swat. pannách V. 1255.
- Hut: Wšickni se hašterí VI. 635. II. q.
- Hynconius Jan: Jus montanum regale IV. 958.
- Hyperius Ond.: O obecném opatrowání chudých IV. 729.
- Chateaubriand: 1. Atala VI. 801. — 2. Poslední Abencerag VI. 853. a.
- Chimani: Slechetný mstitel VI. 1208.
- Chládek: Co máme o zpovědi katolíkú držeti VI. 1824.
- Chodžka Alex.: Úpír VI. 559. g.
- Chrisostomus; wiz: Zlatoustý.
- Iffland: 1. Wlastenská láska a wděčnost VI. 607. c. — 2. Fridrich rakauský VI. 607. c. — 3. Zločin ze ctižádosti VI. 635. 17. — 4. Advokati VI. 675. — 5. Wěrný služebník VI. 689. c. — 6. Karbaník VI. 689. h. 7. Psaň VI. 863. b.
- Ignatius z Lojoly: 1. Osm sw. dni... V. 1524—2. Verus imitator et socius Jesu V. 1528.
- Irneus J.: Čest a newina ženského pohlawí IV. 688.
- Irving: 1. Rip van Winkle VI. 853. a. — 2. Příšerný ženich tamže. — 3. Aninka Delarbrowa tamže. — 4. Alhambra tamže.
- Isak ben Soleiman: Lékařstwi rozličné III. 275. 7.
- Isidor sw.: 1. Naučení každému hříšnému užitečné III. 858. — 2. Rozmlauwání rozumu s člověkem IV. 1756.
- Iwanek J.: Vince te ipsum VI. 1483. 1485.
- Iwanišew: Idea o osobnosti VI. 1222.
- Jacobi Linh.: Přerožkošná zahrádka plná ušlechtilých bylin... IV. 1816.
- Jahn Engelb.: 1. Rádce pro školní čekance VI. 1257 — 2. Modlitby VI. 2329.
- Jais: 1. Powidky VI. 1303. a. — 2. Modlitby VI. 2339. d. 2422. — 3. Ježíš přítel dítek VI. 2380.
- Jakobs F.: Dwě Marie VI. 848. e.
- Jakub M.: 1. Epistola III. 672. — 2. O bratřích III. 695.
- Jan (podjahan): Kničky o swatých III. 926.
- Jan Mediolanský: Flos medicinae IV. 208.
- Jan Bapt.: Wěneč wěčnosti V. 1413.
- Janstorff Joan.: Pokračowání w kronice Pulkawy II. 75.
- Jansa: Učení a zpráwa o chowání wčel VI. 1508. 1509.
- Jašawský: Pan Siemaš VI. 913. c.
- Jeronym sw.: 1. Prologowé II. 126. — 2. Modlitby III. 863. — 3. Historie o odjítí s tohoto swěta IV. 1788. — 4. Žaltář V. 1099. a. — 5. Rozjimání z žalmu LI. V. 1099. b.
- Jeršow: Koník hrbaunek VI. 853. b.
- Jiřík z Augusty: Swětlo apatekářůw III. 270.
- Jordan z Klausenburku: O wodách hojitelných IV. 855.
- Jovius: Historie turecká IV. 293.
- Juell J.: Apologia IV. 1462.
- Jugel K.: Wýklad řeči židowských V. 829.
- Jung: Den veliký se blíží VI. 1367.
- Jünger: Do wšeho se plete VI. 682. a.
- Jurgiewský Ond.: Ewangeliem IV. 1368.
- de Jussieu L. B.: Žiwot a příběhy dwau wěznů w káznici VI. 883.
- St. Just: Jan z Paříže VI. 635. XIII. ss.
- Kaiser: Cikáni w kamenické dílně VI. 635. 1.
- Kalchberg: Wilfing Stubenberský VI. 635. XI. mm.
- Kalvin Jan: 1. Epistoly IV. 1226. a. b. — 2. Institutiones theologiae IV. 1346.
- Kameran: Belisar VI. 635. II. t.

Kampe: 1. Cvičení dítek VI. 1284. — 2. Mladší Robinson VI. 1286. e. — 3. Dušesloví VI. 1163. — 4. Knižka mravů pro děti VI. 1307. — 5. Kolumbus VI. 1326.

Kampianus Edm.: Spis doktorům učení Oxonijského IV. 1364. — 2. Všech Pikartských... prewikantů Hostides IV. 1366.

z Kapuy J.: Directorium vitae humanae IV. 667. Karaffa Vinc.: Škola sv. smilování V. 1408. d. Karel IV. císař: Život jeho II. 77. Karion Jan: Kniha kronik IV. 282.

Karamzin: Krátká zpráva o ruské církvi VI. 1125. c.

Kastilion Šeb.: Rozmlauvání z písem sv. IV. 1157.

Kawatenus Alex.: Supplikací lidí po všem světě umírajících... IV. 1385. m.

Kazabrolus: Historia kurfirsta saského Kristiana IV. 620.

Kebes Tebanský: Tabule VI. 919.

Kedd Jodocus: Hortus Getsemani V. 1562.

Kegelius: Dewatenáctero přemýšlování duchovních V. 1419.

Kempenský Tom.: O následování p. Kr. VI. 2382. 2418. 2449.

Kelber J. J.: Biblická paedagogika VI. 1270.

Kersek: Růže Sionská VI. 2446.

Khyn: Kázání VI. 1955.

Kind: 1. Školská bílá lilie VI. 913. c. — 2. Střelec kauzedník VI. 636. XIII. uu.

Klár Al.: Píseň ke mši sv. VI. 248.

Klára sw.: Psaní sv. Anežce III. 916.

Klauren: 1. Posvěcení w Kocaurkové VI. 635. XV. xx. — 2. Powídky VI. 822. d. f.

Klein Ephr.: Phrases ex Langianis colloquiis latinis V. 50.

Kleist: 1. Seneka VI. 656. b. 607. in. — 2. Žebračka Lokarnská VI. 913. c.

Klement: Začátkové lat. jazyka V. 30.

Klingemann: Faust VI. 673. 5.

Klingstern: Masopustní žert VI. 635. o.

Klopstok: 1. Budaucí milenka VI. 496. i. — 2. Mesiáš VI. 544.

Knecht: Počátkové hudební VI. 184.

Koebue: 1. Low na diwoku zvěř (der Wildfang) VI. 632. e. — Fučik VI. 635. 2. — 3. Panošowa šelmowství VI. 635. 11. — 4. Audoli Almerianské VI. 635. IX. ee. — 5. Nebezpečné sausedství VI. 635. IV. l. — 6. Tři otcové najednu VI. 635. VIII. aa. — 7. Maudrá paní w lese VI. 635. 11. — 8. Srnec 636. 671. — 9. Zmatek nad zmatek VI. 645. a. — 10. Johanna z Montfokonů VI. 645. b. — 11. Následkové newěrnosti VI. 645. c. — 12. Hrabě Beňowský VI. 645. f. — 13. Dám na silnici VI. 636. c. — 14. Incognito VI. 641. a. — 15. Kwakerowé VI. 646. b. — 16. Podiwná nemoc VI. 652. — 7. Hodina večerní VI. 653. b. — 18. Přestrojení VI. 656. e. — 19. Psací stolec VI. 662. b. — 20. Náš Bedřich VI. 666. — 21. Domáci rozepře VI. 673. c. — 22. Chudý básník VI. 673. 3. — 23. Panna sluneční VI. 673. 12. — 24. Epigramm VI. 675. — 25. Beláw autěk VI. 677. — 27. Děwče Marienbrunské VI. 682. d. — 28. Neworní bratři VI. 682. e. — 29. Jeden jako druhý VI. 689. a. — 30. Ztracené dítě VI. 689. o. — 31. Pošta na Sebranici VI. 691. — 32. Zlé rozmary VI. 692. — 33. Příbuzenství VI. 699. — 34. Bajard VI. 700. 1. — 35. Pobřežné práwo VI. 700. 16. — 36. Zkaška ohněm VI. 700. 20. — 37. Strážný duch VI. 701. 11. — 38. Chudoba a slechetnost VI. 704. — 39. Čerwenopláštník VI. 705. — 40. Nájemník

Kmínek VI. 716. 3. — 41. Příběhowé pro dcery české a morawské VI. 836. — 42. Příběhowé, které otec svým synům wyprawuje VI. 1354. c.

Köhler Rehoř: Poučení... u postele nemocných VI. 2130. a.

Kochanowský: Slzy VI. 496. k.

Kochem M.: 1. Knižka odpustkůw V. 1192. — 2. Žiwot Kr. Jež. V. 1244.

z Königlu: Žlutá zimnice VI. 635. III. h. von Königshofen Twinger: Martiniani kronika II. 73.

Kopitár: O slowanských nářečích VI. 1140. a.

Kopp z Blumenthalu: J. Regiment... jak jeden každý... zdrawí své opatrowati... má a muože IV. 878.

Körber: Mysliwna na hoře swat. Maurice VI. 854. 1371. d.

Körner: 1. Tony VI. 653. a. — 2. Ponocný VI. 635. c. — 3. Hedwika VI. 635. d. — 4. Mikuláš Zrinský VI. 635. e.

Korwinus Ant.: 1. Výklady na čtení nedělní IV. 1490. — 2. Rozjímání o umučení Kr. IV. 1570.

Kotter Kr.: Widění a zjewení V. 1673.

Köwa Alex.: Summa práw uherských VI. 1677.

Kozlow: Mnich VI. 559. g. 913. c.

Krakowá: Poklad VI. 913. c.

Kranc: Wedení... k babímu umění V. 593.

Krasicki: Myšiada VI. 559. b. β.

Krašewski: 1. Powídky VI. 913. c. — 2. Smrt rabbiho Ben Dawida VI. 1076. m.

z Kresentiis Petr.: O půžitcích polních III. 257.

Kreuzberger Am: Pobožné přemýšlování na každý den VI. 2207.

Kronesowá: Silida VI. 692.

Kropfius Fr.: Index locuples lat. dictorum... VI. 67.

Kruger: Kniže Honzík V. 251.

Krummacher: 1. Podobenství VI. 577. — 2. Nowý rok VI. 1317.

Kuleš Petr.: 1. Pliwník VI. 853. b. — 2. Michal Čarnišenko VI. 853. b.

Kumpenberg: Obrowišťe Marianského Atlantu V. 1198.

Kun: 1. Chytraušek VI. 636. II. a. — 2. Angelská hora VI. 702.

Kureus Joach.: Modlitby IV. 1968.

Kwerthalius Kašp.: Labyrinth Lutheri IV. 1317.

Kyber Dawid: Compendium IV. 290.

Lactantius Firmianus: O prawé počťe boží III. 872.

Lamartine: Voyage en Orient VI. 1008. p.

Lambert: 1. Kat Amsterodamský VI. 635. II. p. — 2. Ona jest šilená VI. 711.

Lancelot Jind.: Otázky kacífské a na ně odpowědi katol. V. 685.

Lancicius: 1. Spis o powinnosti bratří řeholních V. 465. — 2. Žiwot Marie Bonawentury panny V. 1287. — 3. Rozjímání na každý den V. 1418. b.

Langhans: Postilla V. 843.

Lani Mich.: Pojednání o smrti V. 1420.

Lauterbeg Jiř.: Regentenbuch IV. 727.

Lavater Lud.: 1. Kázání IV. 1600. — 2. Upřímné rozsuzování sebe samého VI. 2206.

Layzer Polyk.: Kázání IV. 1623.

Lebrun: Já se nikdy nemýlím VI. 635. XII. pp.

Leonardo a Portu Maurito: Křižowá cesta VI. 2430. 2453.

Lerya z Burgundie: J. Historie o plawení se do Ameriky IV. 649.

- Lessing: 1. Bájky VI. 575. — 2. Mina z Blahodova VI. 689. k. — 3. Mandat proti sauboji VI. 700. 12. — 4. Emilia Galotti VI. 627. 707.
- Lessius Leonh.: 1. Rada o víru a náboženství IV. 1392. — 2. Kšaft člověka křesťanského V. 1388. e.
- Lewald: Modrowaus VI. 689. l.
- Lichtwer: Otec a tři synové VI. 588. h.
- Liryrenský Vinc.: O poznání církve sv. IV. 1312.
- Littleton Jiří: Básně VI. 282. c.
- Livius: Zlomky VI. 932. a. β.
- z Löbenu G.: Lešek a Janiska VI. 822. h.
- z Lobkowic a z Hasenšteina Bohuslaw: List p. Petrovi z Rosenberka III. 221.
- Löbrin: Pohádky duchovní IV. 1438.
- Lodereker P.: Dictionarium IV. 41.
- Löwenklau J.: Kronika o národu tureckém IV. 335.
- Lucian: 1. Charon a Palinurus III. 107. 1. a. — 2. Terpsion a Plato III. 107. 1. b. — 3. Žaloba chudých a bohatých před Saturnem III. 107. 2. — 4. Jiné spisy některé VI. 928. 932. a. d.
- Luther Mart.: 1. Odpověď k napomenutí císaře Weleba, a knížat říšských, aby odvolali knihy... vydané III. 151. — 2. Pro kterou příčinu knihy spálil III. 152. — 3. O ustanovení služebníků církve III. 155. — 4. O svobodě křesť. III. 789. — 5. Spis, v němž ukazuje, co se mu při bratřích zdá III. 792. — 6. Kázání o novém zákoně III. 855. — 7. Katechismus IV. 1303. 1406. — 8. Zkušební večeri páně požívajících IV. 1451. — 9. Exegesis catechismu IV. 1543. — 10. O církvi sv. IV. 1231. — 11. Zrcadlo kněžské IV. 1233. — 12. O mši IV. 1236. — 13. Troje symbolum víry Kr.: IV. 1248. — 14. Katechismus V. 740. 766. 773. 781. 782. 789. b. — 15. Enchiridion V. 800. — 16. Katechismus VI. 1815. 1818.
- Lwowický z Lwowic Cyp.: Pranostika IV. 755.
- Lyra Mik.: Výklad na čtení sv. Matusě III. 814.
- Magetius K.: Duchovní cvičení sv. otce Ignacia V. 1444.
- z Magnis hrabě: Správa o krawských osypkách VI. 1444.
- Máj Theod.: Zpráva o kometě IV. 781.
- Malobitský J.: Dům věčnosti V. 1421. c.
- Manducator; wiz: Comestor.
- Manni Jan: Wěčný pekelný žaltář V. 1421. b.
- Manzoni Al.: Zasnoubení VI. 853. a.
- Marco Polo: Popsání východních zemí III. 192.
- Marcus; wiz: de Dominis.
- Marchantius: Podstata víry křesť. V. 733.
- Marino: Hlas po Slawii... VI. 496. i.
- Markus Aurel. Ant.: Zápisky VI. 929.
- Marlinski: Zlomky o Sibirii VI. 1088. p.
- Marmontel: Powídky VI. 913. b.
- Marpberger: Shromáždění jehňátek V. 1488.
- Marryat: 1. Tři lodi VI. 853. a. — 2. Miloslav Wlnowský VI. 1382. b.
- Martialis: Zlomky VI. 932.
- Martinus Polonus: Martiniani kronika II. 73.
- Masek Jiř.: Otázky theol. Luterowi do Wittenberga poslané IV. 1230.
- Matenesius J. F.: Berla král. a císař... domu Rakauského V. 268.
- Mathesius J.: 1. De matrimonio IV. 650. — 2. Historie pána spasitele n. J. Kr. IV. 1604. a.
- Mathiolus P.: Herbář IV. 875. — 2. Apoteka domácí IV. 890.
- Mathison: Elegie VI. 496. k.
- Matulus Marcus: Kniha o ustanovení a zřízení pobožného žiwota V. 1374.
- Mauer G. Pistorius: Das Vaterunser in 40 Sprachen V. 45.
- Mauric: Zpovědník VI. 910.
- Mayer Sim.: 1. Katolické svědomí a odpovědi na jedenkaždý smysl V. 177. — 2. Julinka VI. 607. u.
- Meidinger: Praktická českoněmecká gramatika VI. 183.
- Meinert: Wálečný zpěw VI. 391. b.
- Meisel: Kauzednice w Paříži VI. 700. 7.
- Meisner Mat.: Hra o podvrácení Sodomy a Gomorrhij IV. 228.
- Meissner A.: Esopowy bájky VI. 573. 574.
- Mekel z Pfedersheimu P.: Právní pře vedení trojice sw. na žalobu satanásé... IV. 1923.
- Melanchton Fil.: 1. Gram. lat. IV. 17. — 2. Rozmlauvání Boha s Evau IV. 1274. — 3. Modlitby IV. 1933.
- Melesvil: Noc hrozná w zámku Paluzzi VI. 635. XVI. bbb.
- Melgunow: Wěštný syn VI. 913. c.
- Mendelsohn: Faedon VI. 1164.
- Merc Alois: Spůsob protestanty o prawdě kat. náboženství přesvědčující VI. 1785.
- Merlinger Bart.: O chování dětí IV. 908.
- Methudius sw.: Knižka o počátku i skonání swěta IV. 1763.
- Mezaroš Ign.: Při dobytí Buďinského zámku do zajetí křesť. padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazvané, turecké slečny... případnosti VI. 781.
- Mickiewiç: Zlomky z básní VI. 496. k. 554. 559. g.
- Michal biskup Sidonský: 1. Kázání na veliký čtvrtek IV. 1574. a. — 2. Kázání o poswátne mši IV. 1574. b.
- Milde: 1. Swatá a bezpečná cesta víry ewangelického křesťana V. 767. a. — 2. Pět otázek... V. 767. b. — 3. Katechismus Luteru V. 782. a. — 4. Naučení o počátku křesť. žiwota V. 782. b. — 5. Wýtah učení křesť. V. 782. c.
- Milius Jiří: Zpráva, že M. Luter we všech artikulech... tak wěřil a učil, jakž... w 600 letech wěřeno a učeno bylo V. 699.
- Milton: Ztracený ráj VI. 543.
- Mimus Pub.: Dicta Graciae sapientum IV. 274.
- Minetti Bern.: Salubres morientis... affectus V. 1494.
- Mion: Papežský wětrník IV. 1344.
- Mizius Wojt.: Kalendář IV. 784.
- Moliere: 1. Don Juan VI. 607. i. — 2. Bezděčný lékař VI. 660. a.
- Moller Mart.: Soliloquia de passione Dom. Nostri J. Chr. IV. 1848. — 2. Meditationes sanc. patrum IV. 1965. — 3. Postilla V. 844.
- Möler: Hrabě Waltron VI. 635. 6.
- Molerianus: Zlé užívání hojitedlného lékařství... IV. 881.
- Montal: Nawedení k ladění Forte a Piana VI. 185.
- Mornay Fil.: Smrt a žiwot IV. 1840.
- Monse: Práva Brněnská III. 295.
- Moor T.: Clun. Přec koluj číše. Wlasti VI. 496. k.
- Moschos: Zlomky VI. 932. h.
- Müller J. B.: Sto velmi naučných dwaúřadkových bajek VI. 579.
- Müller Petr: Welmi užitečná k útěše nemocných a umírajících knížka... VI. 2114.

- Müllner: Wina VI. 655.
 Münchhausen: 1. Pana Žamputáře příhody VI. 821. b. — 2. Příhody p. Prášila VI. 885.
 Mundt: Fysika VI. 1480. a.
 Münster R.: Modlitby VI. 2370.
 Münster Seb.: Kosmografia česká IV. 642.
 Muratorius Lud.: 1. Mýšlení o vypuzení veřejného zebřání a opatření chudých VI. 1225. — 2. O pravé křesť. pobožnosti VI. 1742. 2201.
 Muskulus Andr.: 1. O nekřesťanském a hrozném lání... IV. 1814. — 2. O zármutoch IV. 1843. I.
 Musaeus J. A.: Némá láska VI. 872.
 Nadasi J.: 1. Maria matka boží umírajících V. 1385. g. — 2. Annus Christi crucifixi V. 1414. — 3. Annus Marianus V. 1417. a. — 4. Divinum divini amoris V. 1417. b. — 5. Rok nebeský V. 1575.
 Nagelius Pav.: Complementum astronomiae IV. 790.
 Nál: O sanscritu VI. 119.
 Naogeorgus Tom.: 1. Pamachus IV. 220. — 2. Kupec IV. 1381. e.
 Natter J. J.: Modlitby VI. 2408.
 Nauseus Blancicampianus: 1. Traktaty IV. 1286. a. b. — 2. Modlitby IV. 1936.
 Nawita Jan: Knihy lékařské IV. 882.
 Nazianzenus Řeh.: Naříkání a úpění nad životem bída IV. 1771.
 Něgoš Petr: Tři dni v Terstu VI. 496. k.
 Němcewič: Duma o Žulkowském VI. 559. g.
 Němček: Životapříhody Fr. Wawáka VI. 1192.
 Nemojewski: Diatribe s kněžimi Poznaňskými IV. 1269.
 Neunnicha: De traditionibus V. 715. d.
 Nestroj: 1. Opice a ženich VI. 635. 14. — 2. Při zemi a v prvním poschodí VI. 635. 17. — 3. Zlý duch Lumpacivagabundus VI. 635. 24. — 4. Rozewanec VI. 684. 7. — 6. Hospodářství čeledinů VI. 700. 5. — 6. Osudná noc masopustní VI. 700. 15.
 Neubauer: Widentská kuchařská kniha VI. 1564.
 Neudekerová Anna: Baworská kuchařka VI. 1569.
 Neumann Kašp.: Modlitby V. 1595.
 Niemayer: Timotheus VI. 2208.
 Nicolai: Historie království Kristova V. 378.
 Nieric G.: Powitky VI. 883. 1372.
 Nikodem Filadelfus: 1. O umučení spasitele III. 602. — 2. Příčina jednoho mladého pána..... proč od wíry ewang.... odstoupil IV. 1351. b.
 Noailles: Swatý denní pořádek křesťana.... VI. 2284.
 Normberský J. Ens.: O všudypřítomnosti božské V. 714. k.
 Nostradamus: Summa proroctwí diwného IV. 796.
 Nuti Rob.: Život Josefa z Kopertina V. 1298.
 Oettl J.: Witek wčelař a spolu aulař VI. 1518.
 Oken: (Zoologie) VI. 1467.
 Oppelt B.: Křížová cesta VI. 2371.
 Ordanus: Zpráva lékařství koňského III. 291.
 Origenes sw.: Řeč o sw. Marii Mag. IV. 1781.
 Ortolf: Sbirka medicinských a chirurgických spisů III. 285. a.
 Orykanus: Wýtah o kometě IV. 787.
 Ossian: 1. Zlomky z básní VI. 308. 559. b. a. c. — 2. Fingal VI. 549.
 z Ostrowie Mich. Const.: Historie turecká IV. 300.
 Osterwald Fr.: Historie písem sw. VI. 1779.
 Ovidius: 1. Obrazy z metamorfosí s textem V. 241. 254. — 2. Zlomky z básní VI. 920. 932.
 Oyerberg Bernh.: Nawedení k školnímu vyučování pro učitele VI. 1264.
 Pabst: 1. Geský lidomil VI. 733. — 2. Kronika starého i nowého národa českého VI. 963.
 Palma Blaž.: Newyvážitelný poklad V. 1493.
 Pamphil mlad.: Rozprávka o Serciapelletowi III. 163.
 Pařízek Aleš: 1. Obraz dokonalého učitele VI. 1258. — 2. Wýklad na nedělní epištoly VI. 1898. b. — 3. Strom franc. swobody VI. 2004. a.
 Parlagius Jerem.: Počátek učení IV. 1363.
 Paulický Jind.: Domáci lékař VI. 1603.
 Pawlowský Jan: Putování Lwa z Rožmitálu III. 193.
 Pelagius jahen: Knižky o upokojení III. 888.
 Perkinsius Wilh.: 1. O správě jazyka IV. 717. — 2. O opuštění božím IV. 1885. — 3. Traktat k potěšení zarmoucených IV. 1888. c. — 4. Swědomí lidské IV. 1920.
 Perotti Nic.: Libellus gram. IV. 11.
 Petr Hispanský: 1. O zachování zdrawie člověčieho III. 275. 5. — 2. Lékařství III. 275. 6. — 3. O čtyrech dielech swěta III. 275. 7. 17.
 Petr de Crescentiis: O pūžitcích polních III. 257.
 Petrarka: 1. O lékařství proti štěstí a neštěstí III. 204. a. — 2. O múdrosti III. 204. e. — 3. Epištola k Hannibalowi III. 204. f. — 4. Wýbor znělek VI. 496.
 Petschacher Ger.: Blahosl. panna Celenská... V. 1223.
 Pfeiffer Ben.: Modlitby VI. 2410. 2413.
 Pfeifferová Ida: Putování do sw. zemé VI. 1017.
 Pflaumer Krist.: 1. Rozmlauwání o jedné pravé wíře V. 725. — 2. Zlatá neomylné římskokat. prawdy dennice V. 874.
 de S. Pierre Bernardin: 1. Chýše indická VI. 853. a. — 2. Pawel a Virginie VI. 855.
 Pichlerová: 1. Kwintin Messis VI. 853. a. — 2. Černý Bedřich VI. 893. — 3. Šwedowé w Praze VI. 894.
 Pika Jan: Dwanáctérá správa boje křesť. III. 213.
 Pindar: Zlomky z básní VI. 932.
 Pinellus Luk.: 1. Spis o powinnosti řeholní IV. 593. — 2. O dokonalosti zákonní IV. 1881. — 3. O sedmi ctnostech V. 1383. a. — 4. Přemýšlávání o čtyrech věcech posledních člověka V. 1385. a.
 Pirkheimer Wilib.: Chlauba podagry IV. 218.
 Pius II.: List posilací k tureck. císaři IV. 560.
 z Pixerecourt Guilb.: Aubřýho pes VI. 635. III. i.
 Platina: Wýtah z života papežůw III. 162.
 Plato: 1. Zlomky VI. 932. — 2. Fedros VI. 1173. a.
 Platus Hieron.: 1. Liber de bono statu religionis IV. 559. — 2. Užítkové z stawu řeholního pocházející IV. 600.
 Plautus: Zlomky VI. 932.
 Plinius: (Zlomky) VI. 916.
 Plutarch: Hodaeporicon IV. 280.
 Poggius: List o smrti Jeronyma III. 157.
 Pogodin: Ruský wrkoč. Dáček kauzedník VI. 853. b.
 Polánek Jan: Farář V. 1108.
 Polc A. G.: Židowka VI. 913. c.
 Pollius Luk.: Kázání o životu wěčném IV. 1618.
 Pontanus J. J.: Rozmlauwání III. 86. — 2. O statečnosti III. 204. b. — 3. O poslušenství III.

204. c. — 4. O dobročinnosti III. 204. d. — 5. O králi III. 224.

de Ponte Lud.: Rozjímání V. 1421. a.
Poppe Alex.: 1. Zkauška o elowéku VI. 282. c.

— 2. Technologie všeobecná VI. 1584. a.
Possewinus Ant.: Křest. odpovědi na otázky muže v pálnočních krajích obývajících IV. 1308.
Potocki: Josefa Želichovská VI. 913. c.

Praxl Paw.: Snadný způsob, nímžto se čistotné duše bohu získati mohou V. 1462.

Prohl z Siebenhirtu Balt.: Výklad na žalmy IV. 1497.

Prugger Martin: Katechismus V. 796.

Protolomaeus: O letoře III. 234.

Puškin: 1. Zimní večer VI. 496. k. — 2. Na usnutí, tamže. — 3. Wálka, tamže. — 4. Wywržená VI. 559. g.

z Putiany: 1. Práce w Lednu... VI. 1507. b. — 2. Ponawrzení pro nižší hospodář. úředníky VI. 1497.

Pyrker: Perly posvátné VI. 557.

Qualterus Rud.: Výklad Otčenáše V. 826.

de Quidenom Cyrillus: Speculum sapientiae III. 72.

Quido de Columna: Trojanská historie III. 92.

Rabbi S.: Rozmlauwání otvírající blud a slepotu žid. stranu Messiaše... V. 787.

Raczynski: Výjev ze života studentského VI. 913. c.

Raimund: 1. Marnotratník VI. 635. 8. — 2. Diamant krále duchů VI. 649. — 3. Krákonoš a newlidník VI. 700. 10. — 4. Dívka z čarovních krajů VI. 659. 1.

Rainhardt: Rádce w hodinách k psaní VI. 67. 1366

Raiter M.: Modlitby VI. 2331. b.

Rambach: Diwochové VI. 645. g.

de Rampigolis Ant.: Bibli zlatá IV. 672.

Rancovius: Regiment zdraví IV. 889.

Ranghery: Poučení o dobývání hedbáví w Čechách VI. 1556.

Raupach: 1. Žebrák VI. 635. XVI. ccc. — 2. Kord VI. 635. II. 5. — 3. Zapečetěný měšťanosta VI. 635. II. u. — 4. Newolníci aneb Isidor a Olga VI. 649. i. — 5. Pašerowé VI. 673. b. — 6. Kniže džábel VI. 673. h. — 7. Šňupka VI. 684. — 8. Duch času, tamže. — 9. Mrtví nedají pokoje VI. 692. — 10. Omrzely panského života VI. 700. 14. — 11. Mlynář a jeho dítě VI. 709.

Rautenstrauch: Prawowec a sedlák VI. 607. n.
Redelhammer: Prawidla k správě hospodářů VI. 1493.

Regius: Hlas pastýře VI. 1918. a.

Rehoř sw.: 1. Reč, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme III. 870. — 2. Rozmlauwání o žiwotech a zázracích swatých IV. 1777.

Reslin Euch.: Lékařství ženská IV. 908.

Reybaud Charles: Lucie VI. 888.

Rhasis: Knihy lékařské III. 279. 283. 285.

Rhegius Urb.: 1. Katechismus IV. 1253. — 2. Rozmlauwání o krásném kázání IV. 1493. — 3. Kterak falešné proroky poznati... může IV. 1568. — 4. Lékařství duše IV. 1799.

Rhenus M. J.: Donatus Latinobohemicus V. 35.

Rhesa L. J.: Litewské národní písně VI. 294. c.

Rhūs: Historie slowanských národů VI. 972.

Ricci Cyriacus: Zlatý nebeský klíč V. 1539.

Rivius J. Arth.: 1. Knižka o titulích kříže IV. 1271. — 2. O potykání pobožných s tělem IV. 1843.

Rodrigues Alf.: Exercitium perfectionis V. 1408. c.

Rödlinger: Rodina bohověrných z Dolan VI. 1356.

Roger Wilém: O ranném lékařství III. 285.
de la Rosa Mart.: Na wlast VI. 496. k.

Rosenau: Zadní schody VI. 631. Přízeň malých VI. 667.

Rosignoli K.: Zázrakové boží a swatých jeho V. 1206. a. b.

Roščišewský: Na smrt knížete Rud. Kinského VI. 496. k.

Rostoča Pawel: Traktaty IV. 1302.

Roth J. W.: Laciný prostředek, jak i ze špatných polí žiwná... píce dostat se může VI. 1525.

z Royaumontu P.: Příběhové písemní star. i now. zákona V. 818.

Royko Kašp.: Historie welikého sněmu Kostnického VI. 1102.

z Rozdražowa Fr.: Rozbroj o kalich V. 690.

Rybadenyra Pet.: Žiwot sw. Ignacia z Lology IV. 1791.

Rynichter Řeh.: Modlitby IV. 1975.

Rywola: Knižka o zpovědi a přijímání V. 745.

Salatnay J.: Modlitby VI. 2334.

Salay: Příprawa k sw. večeri páně... VI. 1330.

Salezius Fr.: 1. Philothea V. 1408. a. VI. 2274.

— 2. Knižka zlatá V. 1454.

Salicetti: O lékařství III. 289. 283.

Salucius Barth.: Zrcadlo duše V. 1408. b.

Salustius Crispus: Bellum Jugurthinum et Catilinarium VI. 927. a. b.

Salzmann: 1. Dobrá rada w potřebě VI. 1191.

— 2. Blahowid VI. 1300. c. — 3. Bohuslaw we své rodině VI. 1300. d. — 4. Josef Černoweský VI. 1304. — 5. Kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem učiněn VI. 1198. — 6. Račinka VI. 1263. — 7. Počátkové mrawů VI. 1292.

Samuel; wiz: Rabbi.

Sand G.: Leone Leoni VI. 853. a.

Saphir: Tuhy průwod VI. 559. g.

Sarcorius Eraz.: Knižky křížowé IV. 1809.

Savonarola Jeronym: 1. Modlitba IV. 1547.

— 2. Kázání IV. 1583. a. b. — 3. Žalm 50. Dawida krále IV. 1940.

Scaevola Emer.: Meila boží VI. 822. h.

Seffenreuter Jiří: Wítězství kříže VI. 1976.

Segálus Humilis: 1. Nowé poselství, kterážto zwěstuje... hodnosti, wznešené ctnosti a privilegia... p. Marie V. 1250. — 2. Praktika pro ty, kteří chtějí z duší svých zlé obyčeje... wykoreniti... V. 1377. — 3. Cesta do nebeského ráje V. 1451.

Seibt K. G.: 1. Kniha katolická VI. 2283. — 2. Modlicí kniha VI. 2288. 2415.

Seiler: 1. Rozjímání o umučení Páně VI. 2235.

— 2. Modlitby VI. 2427. — 3. Rozmlauwání mezi otcem a dítětem o věcech náboženství se týkajících VI. 1750.

Selneker Mik.: Rozmlauwání Philologa a Timothea IV. 1334.

Seneka: 1. O hněwu III. 110. — 2. O čtyrech ctnostech stezejných III. 202.

Senkowský: Předsudek VI. 853. a.

Sexai Jiří: Křesťanské naučení a modlitby VI. 2298.

Sexstetter Jiljí: Zpráva o tom, co každý křesťan věřiti... má VI. 1807.

Sfondratus Mik.: Praxis spiritualis V. 1385. h.

Shakespeare: 1. Píseň VI. 496. m. — 2. Králowna Mab VI. 496. m. — 3. Omylowé VI. 650. — 4. Lear VI. 673. 8. — 5. Othello VI. 683. —

6. Kupec Benátský VI. 701. 7. — 7. Makbeth VI. 701. 9. — 8. Romeo a Julie V. 706.
- Schenk: Rodina Barcelonská VI. 715.
- Schik: Únos z maškarního bálu VI. 635. 22.
- Schiffner Jos.: 1. Historické wypsání míst milostných w Čechách VI. 2147. — 2. Wypsání sw. patronů českých VI. 2172.
- Schikaneder: 1. Lautnice VI. 607. — 2. Jan Dolenský VI. 621. H.
- Schlegl: Čtyři sprostní braminí VI. 913. c.
- Schmalz: Nawedení, jakby se hluchoněmota . . . poznala a . . . i doma některé hluchoněmé děti vychováwati daly VI. 1271.
- Schmiedl: Powaha, mrawy a obyčeje národa českého VI. 1076. g.
- Schnee B. G.: Hospodář rozumný VI. 1495.
- Schneider: 1. Mocnost modlitby VI. 496. k. — 2. Bájky VI. 588. i.
- Schotten Her.: 1. Vita honesta IV. 698. — 2. Žiwot poctiwý . . . IV. 1859.
- Schritlin: Agata VI. 1379.
- Schoppowá: 1. Wytěhowanci do Brasílie VI. 822. e. — 2. Jindřich a Marie VI. 1352. 1372. y.
- Schröder: Streyček w Lissabonu VI. 607. p.
- Sieder K.: Putowání do Afriky VI. 883.
- Silbert: 1. Žiwot a pocta nejb. panny Marie VI. 2192. 2195. — 2. Otče náš VI. 2402.
- Silvio Pellico: Mentor VI. 1203.
- Sinzel: Popsání žiwota a skutků swatých a swětíc božích VI. 2196.
- Scharga Petr.: 1. Žiwot swatých IV. 1790. — 2. Pobožný soldat V. 1388. b.
- Skott Walter: 1. Panna jezerní VI. 552. 835. — 2. Ohenník VI. 559. c. — 3. Puritani VI. 887.
- Sloida: Snář II. 165.
- Smit: Příhody po cestách VI. 995. a.
- Sokrates: Historie církewní IV. 558.
- Soave: 1. Nemocná wdowa VI. 913. c. — 2. Bankrot, tamže.
- Sommer: Wypsání nowého Zelandu VI. 1008. p.
- Sonleitner: Zahradní zeď VI. 635. IX. gg.
- Sozomenes: Historie církewní IV. 558.
- Spangenberg Aug.: Idea fidei fratrum VI. 1788.
- Spee Frid.: 1. Zdoroslawiček V. 160. — 2. Zlatá ctností kniha V. 1418. a.
- Spies: 1. Klara Wysokodubská VI. 635. 6. — 2. Zazděná slečna VI. 782. d. — 3. Kramář w pastech a wochličkách obchod wedauci VI. 805.
- Spinaeus J.: O lakomstwi IV. 719.
- Spreng Wäesl.: Kázani na wšecy poswěcené swátky VI. 1921.
- Stagnelius: Tažné placťwo VI. 496. k.
- Stanihurst Wilém: Čtvrtý článek wíry V. 880. — 2. Žiwot J. Kr. V. 1245. — 3. Starého člowěka proměna V. 1495.
- Stapf Fr.: 1. Katechismus VI. 1838. -- 2. Rozwřohé kazatelstí VI. 1943. a. b.
- Staide Tom.: Biblická losní knížka IV. 1158.
- Stegmayer: 1. Čech a Lech VI. 635. VII. g. — 2. Kmotr Matěj VI. 635. X. kk. — 3. Albrecht Bojowný VI. 692.
- Steidele: Zpráva o kunštu babském VI. 1628.
- Steinsberg: Libuše VI. 616. d.
- Stengelius Jiří: Reliquií p. Marie . . . wýtah V. 1265.
- z Sternberka Kašp.: Pojednání o bylinářstwi VI. 1463.
- Stollberg: 1. Na přírodu VI. 496. — 2. Knížka o lásce VI. 2247.
- Stoos: Matice ilýrská bratrům Čechům VI. 496. k.
- Štrabo: Zlomky VI. 932.
- Stradiotti K.: Žiwot welebného pátera Fr. de Hieronymo V. 1324.
- Strahl: Krátká zpráva oruské církwi IV. 1124. c.
- Strasser: Kázani o potupě stawu kněžského VI. 2004. b.
- z Stufferů: List pastýřský VI. 2122.
- Sturm: Kochání se s bohem w ranních hodinách VI. 2216.
- Suquet Ant.: Kšaft křest. člowěka V. 1386.
- Surius W.: Commentarius rerum in orbe gestarum V. 256. — 2. Vitae sanctorum V. 1249. — 3. Obora panenská V. 1258. b.
- Svevicus Sig.: Zrcadlo zarmauceného swěta IV. 1860. 1861.
- Swart Theod.: Lest nade wšeccko VI. 913. c.
- Šalomaun: Přislowí IV. 1195. 1196.
- Šalomaun Ernest: Naučení o půwodu a zrůstu papežstwa V. 393.
- Sauer: Chwálořeč při příležitosti, když J. O. p. J. Josef kníže a wládař domu Lichtensteinského za dědiče swého p. bratra Alojsa Josefa prohlásil VI. 722.
- Serer: 1. Kázani wojenské III. 844. — 2. O nowé newídané . . . monstranci IV. 550. — 3. Zpráva, jestli prawda, žeby . . . jeden w Římě dítě poroditi měl IV. 612. — 4. Křesťanské otázky a odpowědi, cose tři nejhlawnějších artikulůw wíry dotýče V. 681. — 5. Postilla V. 839. — 6. Kázani V. 864. a. c. — 7. Chodkowský plášť IV. 1326. — 8. O ceremoniích IV. 1338. — 9. Katechismus IV. 1403. 1601. — 10. Kázani o antichristu IV. 1596. 1599. c. d. — 11. Kázani pohřební IV. 1675.
- Šiffner: Gallerie nejslowůtnějších osob země české VI. 1146. g.
- Šiller Bedřich: 1. Básně lyrické VI. 336. 496. c. f. k. 570. b. — 2. Epigrammata VI. 598. h. — 3. Laupežníci VI. 610. a. 701. 8. — 4. Makbeth VI. 610. b. — 5. Panna Orleanská VI. 649. k. — 6. Auklady a láska VI. 651. c. — 7. Fiesko VI. 651. b. — 8. Maria Stuartka VI. 654. — 9. Wallenstein VI. 701. 12.
- Šilher: Kázani VI. 1927. a. b.
- Šlichtenberger: Diw weliký etc. IV. 842.
- Šmal Ond.: Katechismus VI. 1797.
- Šmaling Lud.: Domowní učitel VI. 1200.
- Šmid: 1. Kradce wajece VI. 672. 3. 698. — 2. Emma VI. 698. — 3. Kwětný wěneček VI. 698. — 4. Prawisko, kterak Jindřich z Dubinowa k poznání boha přišel VI. 813. b. 1324. c. — 5. Keř růžový VI. 842. d. — 6. Timotheus a Filemon VI. 848. b. 1369. — 7. Josafat, syn krále indického VI. 848. c. — 8. Růženka Jedlohradská VI. 1328. c. — 9. Kanárek VI. 1322. b. — 10. Swatojanská muška, tamže. — 11. Lesní kapele, tamže. — 12. Antonín a Anežka VI. 1324. e. — 13. Dobrá dcera VI. 1324. f. — 14. Štědrý wečer VI. 1332. — 15. Eustachius VI. 1333. b. — 16. Holubička VI. 1333. c. 1335. a. — 17. Bohumír VI. 1333. f. 1340. — 18. Jiřenka VI. 1333. g. — 19. Dřewěný kříž VI. 1333. h. — 20. Ztracené dítě VI. 1334. a. — 21. Holoaubeck VI. 1334. b. — 22. Genowefa VI. 1335. c. — 23. Kwět chmelový VI. 1335. d. — 24. Husárek VI. 1347. a. — 25. Ferdinand VI. 1348. c. 1371. c. — 26. Ludwík, malý wstěhowanec VI. 1351. a. — 27. Audolí Almerianské VI. 1351. c. — 28. Pokladníčka VI. 1351. d. — 29. Pytláci VI. 1358. a. — 30. Maucha VI. 1358. b. — 31. Čerwenka, tamže. — 32. Stařeček z hor VI. 1363. — 33. Nejlepší dědictwi VI. 1371. a. — 34. Klárka VI. 1371. b. — 35. Biblické příběhy VI. 1888. — 36. Modlitby VI. 2411. — 37. Powídky VI. 858. 1301. 1347. a. 1348. 1354. 1355. 1360.

Šmolek Ben.: Jesu benedicente. Rozkoše aneb okraša domu božího etc. (písne). V. 119. c.

Šnaider: 1. Kázání VI 2003. b. c. — 2. Modlitby VI. 2404.

Šopius Kašp.: Královská rada hispanckému králi, kterakby všelijaké války vykonati mohl V. 493. Špaldynk: Určení člověka VI. 1190.

Spangenberg Jan a Cyriak: 1. Perla pisma sw. IV. 1247. — 2. Loci communes IV. 1249. — 3. Postilla IV. 1548. — 4. Kázání pohřební IV. 1690. — 5. O přípravě k smrti IV. 1800. e. — 6. Jagdteufel IV. 1818.

Štekl: Kázání VI. 1929.

Šubart: Tejnérady na všechny sedláky VI. 1527.

Šulc Arnošt: Okauzlená růže VI. 556.

Šwalb z Jisic Bart.: Zpráva jakby se času morního lidé chowati měli IV. 899.

Šweinfeld Kašp.: 1. Knižka o vzdělání svědomí dobrého... IV. 1802. — 2. Potěšení jednoho, který pod křížem Kr. stojí, aby se smrti dábla a pekla nebál IV. 1803.

Šwenda: Diskurs o běhu válečném IV. 824.

Šwertferus: Pohromy hřichu smrtedlného V. 730.

Šwippl: Jiří Wolný VI. 1502.

Tacitus: (Zlomky) VI. 932.

Taffinus: Ráj rozkošného naučení... IV. 1419. b.

Tanner J.: Legaci rakauská... V. 270. — 2. Život a sláva sw. Wácslawa V. 1270. b.

Tasso: Oswobození Jerusalema VI. 559. d.

Tedeschi A.: Ponaučení o hromu a kruposvodu VI. 1482.

Teller: O lnu VI. 1553.

z Teramo Jakob: Belial III. 901.

Terentius: 1. Elegantissimae colloquiorum formulae IV. 24. — 2. Elegantiarum collectarum interpretatio bohémica IV. 25. — 3. Regulae communes vitae civilis honestae IV. 204.

Theodoritus: Historie církevní IV. 558.

Theophrastus: Powahopisy VI. 925. a.

Theokrit: (Z básní) VI. 337. IX. 920. 932. a. a.

Thomas de Aquino; wiz: Aquino.

Thomson: Počasí VI. 538.

Thurn hrabě: Nowiny o wítězství křest. nad... Turkem IV. 312.

Thurneisen: Kalendář IV. 788.

Tibullus: (Z básní) VI. 932.

Tileman: Výklad sedmi žalůw IV. 1508. b.

Tissot: Správa pro lid obecný u wsech bydlicí, kterakby zdraví swého chrániti měl... VI. 1592.

Tobiáš: Spis Apokryfický III. 604.

Tögel M.: Rada proti neduhům a pádu domácího dobytka VI. 1651.

Told: 1. Milkování w Plzni... VI. 635. g. — 2. Zpurné ženské w Serailu VI. 635. 26. — 3. Nowé amazonky VI. 673. 10.

Toldy: O wčelách VI. 1512.

Tolnay: Umění hojení lichwy VI. 1647.

Töpfer: 1. Prostota wenkowská VI. 635. II. r. — 2. Dobrý tón VI. 693. 1. — 3. Wéwodůw rozkaz VI. 693. 3.

Traußen: Nowý Řím VI. 607. t.

Treitschke: Wodař VI. 649. c.

Tríbwawský: Knižka, pokud křestanští rodičové... dítek swých smrti... oplakáwati mají IV. 677.

Trithen: Národní zpěwy zaporožských kozáků VI. 1076. m.

z Tromlitz A.: Wira, vlast, a láska VI. 906. 913. c.

Turčani Lud.: Školka řeči Uherské VI. 118.

Turselinus: Sláva domu Lauretansk. V. 1160. a.

Tyrteus: Básně VI. 920.

Ungar: Rozjímání IV. 1822.

Ursinus Plawenský Jiř.: Praktiky dvě... IV. 763. b.

Valerius Cor.: Nomenclator IV. 31.

Valla Wawř.: O neprávě uwěfeném a smyšleném Konstantinowu papeže nadání III. 150.

de Vaux Cad.: Ponawrzení prostředkůw k umenšení nezdraví takowých příbytků, které rozwodnění podrobené byly VI. 1590.

de Vega Kristof: Příhody smutné aneb jednání o sw. zpowědi V. 1190.

Veit Jar.: Regule života bratrůw a sester třetího řádu sw. Františka V. 468.

Veith Eman.: Lékař oční VI. 659. h.

van der Velde: Powidky VI. 834.

Vernulea: Sláva nejstarožitéjšího arcidomu rakauského V. 269.

Viaud: Tonutí na moři a osudowé p. setnika Viauda VI. 802.

Vicelius Jiř.: 1. Výklad na 50. žalm IV. 1494. — 2. Modlitby IV. 1961.

Victorius Setabenský: Život a zázraky sw. Wincenciua V. 1360.

Vierius: Život Kristoslawa knížete V. 1300. a.

Vieumont Claud.: O pokání naučení IV. 1321.

Virgilius: 1. Z eklog VI. 914. — 2. Z básní a zpěwů pastýřských V. 254. b. VI. 923. 932. 337.

Vitorelli Jak.: Písň VI. 496.

de Vivier Claud.: Charitas V. 1291.

Vivis Ludwík: Nawedení k maudrosti IV. 690.

Vogl: 1. Hunyad VI. 559. g. — 2. Král a topič VI. 635. XII. rr. — 3. Klobauk VI. 635. IV. n. — 4. Dcera Faraonowa VI. 641. 1. — 5. Dědičná smlauwa VI. 673. 4. — 6. Skalní kaple VI. 822. h.

Voch Lukáš: Správa k wyreysowání pěti řádů slaupů... VI. 1403.

Wagner P.: Phraseologiae latinae corpus V. 66.

Wagner Ign.: Kázání VI. 1920.

Waidmann: 1. Neslychaná náhoda strašliwého hromobití VI. 607. II. a. — 2. Štěpán Fadinger VI. 607. II. b.

Wajka z Wagrowce J. W.: Postilla IV. 1556.

Walden: Černý Janoš VI. 843. e.

de Wang: Kniha babského umění VI. 1630.

Warren: Wýpisky z denníka VI. 853. b.

Weber: Dwanáctero powidek s biblickými naučeními z příslovní Šalomauna VI. 1287. c.

Weiner: Wespólní zkaušení VI. 703.

z Weingarten J.: Cestowůdce, kterak při práwích stawu městského saud weden býti má V. 610.

Weininger: O sw. bířmowání VI. 1821.

Weiss: Básně VI. 276.

Weisse: Pranostika IV. 765.

Weissenturnowá J. Elisena, kněžna Wolharská VI. 675. — Jan, wéwoda Finský VI. 689. f. — 3. Sedm let we wězení VI. 692. — 4. Dobyti Smolenska VI. 716. 1.

Weissflog C.: Blahorod VI. 847.

Weleba: Hlawní doby z života Jana Nep. VI. 2184.

Weller: 1. Kniha o powinnostech wsech úradů IV. 728. — 2. Výklad historie ewang. o umučení IV. 1510. d.

Wencel: 1. Truchlicí přirozenost... když Alžběta zesnula VI. 1043. b. — 2. Libý pokrm duše VI. 2398.

Wepereus Šim.: Poklad duše V. 1533.

z Werdmillera Otto: Klenot a potěšení... w zármutcích IV. 1819.

z Werdů Frančk: O opilství IV. 670.
 Wermilius Pet.: Modlitby IV. 1996.
 Werner: 1. Katechismus IV. 1283. c. — 2. Spůsob, jakby se wyplemenil všecken hmyz bez jedu.... VI. 1578.
 de Werwe Hermann: Kalendář V. 528.
 Westonie: 1. Básně VI. 496. h. — 2. Nápisové VI. 932. c.
 Widemann W.: Bibli V. 168.
 Wiegand: 1. Hospodářská ruční kniha V. 571. — 2. Naučení pro owčáky VI. 1522.
 Wiklef: Zlomky ze spisů II. 151.
 Wilkonský: Wyprawování. Pan Grof Kartnický. Přihody sbíratele předplatitelů w Polště VI. 913. c.
 Willaume: Praktická kniha ruční pro učitele VI. 1253.
 Wilson: Díwčí hrdinnost VI. 753. a.
 Wiltshire: Díra w rukáwu VI. 854.
 Winkler: Katechismus VI. 1697.
 Witalis: Zrcadlo časnéhoiwěčn. žiwota V. 1521.
 Wojčický: 1. Národní písně VI. 496. k. — 2. Boruta. Mor VI. 913. c.
 Wolf: 1. Co láska uchwátí VI. 635. II. 1. — 2. Preciosa VI. 673. 14.
 Wolfius: Modlitby každodenní V. 1569.
 Wolphius Hier.: Spis Isokrata k Demonikowi III. 108.
 Wolštejn: Připamatování strany neduhu dobytky w Rakausích VI. 1635. — 2. O pádu dobytky VI. 1636. — 3. O nakažení dobytky VI. 1637.
 Wuk Stefanowič: Černohorci VI. 1008. p.
 Wukotinowič: Písníčky Moslawské VI. 496. k.
 Wulpus: Tankred VI. 608. II. f.

Xenofon: Cyropaedia IV. 279.
 Young Ed.: Kwílení noční VI. 567.
 Záleský: 1. Ku kytaře VI. 496. k. — 2. Hetman Kosinský VI. 559. g. — 3. Zpiwající jezero, tamže.
 Zape Jos.: Krátká historická zpráva o založení institutu pro němé VI. 1254.
 Zarda W.: Wýtah tabelární ochranných prostředků pro na pohled mrtvé lidi VI. 1596.
 Zátor A.: Hynek z Waldšteina VI. 559. g.
 Ziegler: 1. Jolanta VI. 635. X. hh. — 2. Hříza odbujnictví VI. 589. g. — 3. Domácí lékař VI. 700. 2.
 Ziga Zikm.: Kázání o mytí noh IV. 1573.
 Zikmund: První křestanského člověka starost VI. 1399.
 Zindl: Úwod theor. prakt. k počítání z hlavy VI. 1398.
 z Zinzendorfu M.: Krátké obsažení některých ewang. řečí V. 846. 879.
 Zlatoustý Jan: 1. Kniha o naprawení padlého III. 864. a. b. 865. a. b. c. — 2. Řeč proti lakomcům IV. 1775. — 3. Řeč o modlitbě IV. 1779. a. — 4. Kázání o nestálosti a marnosti swěta IV. 1779. b.
 Zollikofer: 1. Pořádek přísluhowati swátosti požehnání zdawků VI. 2111. — 2. Řeči, modlitby, ewičení w nábožnosti VI. 2214.
 Zschokke: 1. Kauzednice Sidonia VI. 635. V. r. — 2. Wečer před swatbau VI. 848. d. 913. c. — 3. Námluwy VI. 853. a. — 4. Láska wystěhowanců VI. 853. a. — 5. Owoce dobročinnosti VI. 854. — 6. Mrtvý host VI. 856. b. — 7. Hrob můj a srdce moje VI. 913. c. — 8. Bezděčné cestování VI. 913. c. — 9. Bob VI. 913. c. — 10. Zlatodol VI. 1201.

III.

Registřík

kněh w díle tomto uvedených w abecedním pořádku.

- Abeceda od J. Husa III. 1. a.
 Abeceda pobožné manželky, t. výklad 22 weršůw o ctnosti dobré manželky od Kocina z Kocinetu IV. 1507.
 Abeceda sama učící, od Pawla Doležala V. 10.
 Abeceda, od J. Ern. Trampa V. 11.
 Abeceda, od Machka VI. 19.
 Abeceda, od Winařického VI. 26.
 Abecedář, slowkář V. 7.
 Abelino, veliký zbojník VI. 636. 1.
 Acta circa monasterium Dobřanense V. 456.
 Acta conventus fratrum Theatinorum V. 434.
 Adelaida císařowna, od J. Jindry VI. 881.
 Advent a štědrý den, od J. Sofiana Walkenberga IV. 1349.
 Adversaria canonice Carloviensis V. 410.
 Advokat zemský VI. 1693.
 Advokati, od Hlanda VI. 675.
 Aeneida, od J. Holého VI. 920. b.
 Agata, čili průwodce žiwota, dle Šeitolina VI. 1379.
 Agenda (b. t.) V. 1116.
 Agenda aneb způsob přijímání swátosti wečeře páně IV. 1750. 1751.
 Agenda česká IV. 1732.
 Agenda ecclesiastica Slavonica, od Dan. Kermana V. 1117.
 Agenda funebria t. j. práce pohřební, od J. Seberiniho VI. 2136.
 Agenda Hussitica IV. 1738.
 Agenda panis quotidianus VI. 2127.
 Agenda při křtu dorostlých IV. 1745.
 Agenda při křtu sw. IV. 1736. 1744.
 Agenda při oddávání k stawu manželskému IV. 1737. 1746.
 Agenda při rozlučování manželů IV. 1747.
 Agenda Slowenská, Něm., Uherská, od Ondřeje Plachého VI. 2113.
 Agenda spráwy a posluhowání cirkowního na Horách Kutných IV. 1740.
 Akcí a rozepře mezi filosofem, w lék. doktorem a oratorem od Mich. Piečky Smržického IV. 266.
 Akta kalwinistská s katolickými Nowoměstskými IV. 578.
 Akta mezi králem Jiřím a jednotau panskau w Čechách III. 453.
 Akta mezi JCM. Rudolfem II. a Matjášem kr. Uherským IV. 449. 985.
 Akta a příběhowé, které se daly od tři stawů kr. česk. pod oboji r. 1608. 1609, od Wácl. Budowce z Budowa IV. 448.
 Akta prwní biskupské konsistoře Litoměřické V. 414.
 Akta sněmowní král. česk. od r. 1436—1452 III. 346.
 Akta sněmowní w mark. moraw. od r. 1490—1534. IV. 926.
 Akta Tábořská III. 370.
 Akta těch všech věcí, které jsau se mezi Ferdinandem cis. a osobami z stawuow pansk., rytíř. a městsk. král. česk. zběhly IV. 423.
 Akta těch všech věcí, které se zběhly mezi Rudolfem a Matjášem od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. a.
 Akta týkající se dějů česk. a uhersk. r. 1608 IV. 455.
 Akta w bezwładí českém III. 388.
 Akta w příčině zapowězených knih r. 1571. IV. 946.
 Akta weřejná i sněmowní w Čechách i na Morawě od r. 1414. 1415. III. 345.
 Akta wyslanstwí polského Stanislawu biskupa Olomuc. IV. 409.
 Akta založení kláštera panenského řádu sw. Dominika w Plzni V. 429.
 Alan byl jest mistr časný II. 68.
 Albert a Lotte, přel. od W. Krameriusa VI. 609.
 Albina, od A. Šwihlika VI. 830. c.
 Albrecht bojowný, přel. od Zbraslawského VI. 602.
 Alexander Veliký, wiz: Historie, Kronika.
 Alexander I. ruský, wiz: Hymnus.
 Alexandreis II. 48.
 sw. Alexius, wiz: Zlomek.
 Alfonso a Alménon, od Fr. Tomsy.
 Alhambra, od Irvinga VI. 822. b. 853.
 Alchymie III. 247. 248. IV. 853.
 Alchymie, od J. Čerwenky IV. 854.
 Alchymie, od J. Těšinského IV. 846.
 Ali Baba, přel. od Tyla VI. 673. 1.
 Alina, dle Bäuerle VI. 635. II. i.
 Alkoran, wiz: Dáwodowé.
 Almanach dramatických her, od W. Klicpery VI. 644. β.
 Almanach duchowní ze Star. i Now. zákona IV. 1259.
 Almanach, od Jiřího Fera V. 1385. c.
 Almanach, od J. Straněnského IV. 1800. a.
 sw. Aloisius, wiz: Newinnost, Pobožnost, Spůsob, Wýtah.

- Aloisius od světa wábený, od boha jatý V. 248.
 Alonzo a Kora VI. 797.
 Alfabetum bohemicum V. 19.
 sw. Alžběta, wiz: Žiwot.
 Alžběta, čili wypowiedzenci Sibirští, přel. od Wete-
 sníka VI. 839.
 Alžběta Kristína, wiz: Korunování, Sláwa.
 Amazonky české čili díwčí boj, od Sediwého VI.
 782. b.
 Amerika, wiz: Historie, Wypsání, Zpráwa.
 Amuletum christ. proti moru, od Zig. Crinita IV.
 1854. a.
 Amurat, wiz: Nowiny, Psaní.
 Analecta grammatico-historica, od J. K. Rohna V. 69.
 Anekdoty ze starých a nových spisowatelů V. 483.
 sw. Anežka, wiz: Choť, Ratolest, Žiwot.
 Anežka Bernaurowa, přel. od Tháma VI. 607. xx.
 sw. Anežky klášter w Praze etc. III. 186, wiz:
 Manuale, Manualník, Potvrzení.
 Anežka sicilská králowná VI. 787.
 Angel w těle hříšnýky přijímající k bohu od
 Iwana Knoblocha V. 953. e.
 Angelica mornímu neduhu odpírající, od Denharta
 Skytorinského IV. 1528. 1880.
 Angelina, od Fr. Turinského VI. 646. a.
 Angelská hora, přel. od Daudlebského VI. 702.
 Angliš, wiz: Hádání.
 Aninka Delarbrowa, od Irwinga VI. 853.
 Anleitung (theor. prakt.) zur Erlernung der če-
 chisch-slawischen Sprache von J. N. Konečný
 VI. 88. a.
 sw. Anna, wiz: Růže, Wýtah.
 Anna císa., wiz: Korunování, Wypsání.
 sw. Anny klášter w Praze etc. III. 184, wiz: Li-
 stiny, Urbár.
 Annales monasterii s. Coronae V. 406.
 Annales monasterii Chotěšoviensis V. 404. a.
 Anno, panno, choti Jesu Kristowa, od J. Husa III.
 608. k.
 Anonymus lat. a boh. II. 12.
 Antidotum apostasie w pokušeních wšelijakých
 zkašené V. 683.
 Antikrist, wiz: Bulle.
 Antonín a Anežka, od Šmida VI. 1324. e.
 sw. Antonín Paduanský, od Ign. Libertina V. 923.
 c., wiz: Žiwot.
 Anzelmus II. 46.
 Apatečka duchowní i domovní w čas rány moro-
 wé, od J. Blaziusa V. 582.
 Apateka domácí, přel. od D. Ad. Hubera z Ri-
 senbachu a M. Ad. z Weleslawína IV. 890.
 Apateka duchowní a tělesná, přel. od Jana Arnolta
 V. 576.
 Apateka duchowní w čas morowého nakažení, od
 Jana Blasia V. 1470. a.
 Apateka konská, od Jiř. Adalb. Loyonidesa IV. 911.
 Apateka a sklad lékařství duchowního, od Zach.
 Bruncwika V. 1389.
 Apographum scripturae IV. 589.
 sw. Apolena, wiz: Swětlo.
 Apollinářš, wiz: Hodinky.
 Apollon, wiz: Kronika.
 Apologia od Jednoty bratrské proti útiskům od
 Rokycany pocházejícím III. 658.
 Apologia od J. Kollára, t. j. obrana, kterau se
 odrodilci, jenž od swé národnosti slowanské od-
 stupují, brániti chtějí, ti pak, kteří o ni stojí,
 posiliti se mohau VI. 4.
 Apologia od hrab. Slawaty na dekret stawáw
 s strany wypowiedzení Jesuitů ze země IV. 595.
 Apologie (dwé) od Stelcara IV. 589,
 Apologie od W. Šturma proti odpovědi Sylvia
 Uberina IV. 1323. c.
 Apologie od p. Karla Žerotína ku p. Jiřkowi
 z Hodic IV. 625.
 Apologie ku králi Wladislawowi III. 141.
 Apologie od r. 1536 IV. 1227.
 Apologie proti mnichům sw. Benedikta III. 694.
 Apotheosis s. Benedicti ab J. Ign. Ja-
 nowský (kázání české) V. 906.
 Arcibratrstwo blahoslawené p. Marie od potěšení
 V. 1157.
 Arcibratrstwo sw. Jana Nep. V. 1030. 1154.
 Argument s krátkau apologií, kázání na den sw.
 Wíta, od M. Wácl. Franty IV. 1591.
 Archa páně na trůn králowství donešená, od J.
 Melich. Čecha V. 952.
 Archa umlwy neb zpráwa o obraze matky boží
 u sw. Tomáše w Brně V. 1185.
 Archa umlwy Now. Zák. sw. panna a muž. Bar-
 bora na Horách Kutných, od Wácl. Jos. Brotce
 V. 918.
 Archiv český, čili staré památky písemné české i
 morawské, od Fr. Palackého VI. 1703.
 Archiv Pernšteinský III. 177.
 Arie nábožné k výročním slawnostem VI. 254.
 Arie nábožné od Daniele Krmana V. 132.
 Arithmetika česká IV. 744. též od Pawla Šráma IV.
 746.
 Arnošt, wiz: Nowina.
 Ars latinitatis brevicula V. 37.
 Artikel z sněmu l. 1567. IV. 543.
 Artikelowé od mistrů Pražských proti bratřím III.
 142.
 Artikelowé bratří proti mistrům Pražským III. 143.
 Artikelowé sněmu pánů pod obojí w Nymburce
 III. 409. 414.
 Artikelowé sněmu r. 1515 III. 423.
 Artikelowé sněmu w Kolíně držaném r. 1525 III.
 446.
 Artikelowé proti Pikardům od r. 1485 III. 684.
 Artikelowé a wýmky pokoje a příměří mezi Jin-
 dřichem IV. kr. Franc. a Filipem kr. Špaň-
 helským IV. 375.
 Artikelowé kněžstwa pod obojí III. 510.
 Artikelowé strany náboženství od kr. Ferdinan-
 da IV. 525.
 Artikelowé Pawla Mathiadesa IV. 557.
 Artikelowé pořádku pasířského IV. 944.
 Artikelowé (12) wíry křest., přel. on Jana Stra-
 něnského IV. 1242.
 Artikelowé (10) o užívání těla a krwe páně, od
 Wácl. Slowaciusa IV. 1336. b.
 Artikelowé (2) wíry křest., od Haw. Žalanského
 IV. 1374.
 Artikelowé někteří z písma sw. wybrání IV. 1377.
 Artikelowé o porodu a křtu dětí, od Tomáše Gün-
 thera IV. 1733.
 Artikelowé, podle kterýchž nawšětowowány a zku-
 šowány býwají církwe w Sasích IV. 1742.
 Artikelowé kteréž tejně a jiné raddy, rychtářowé,
 purkmistři chowati mají V. 608.
 Artikelowé sněmu w Brně držaného r. 1628 od
 Jana Čejky z Olbramowic V. 636. a.
 Artikelowé na sněm Prešpurském r. 1802
 z lat. přel. od Boh. Tablice VI. 1688.
 Artikelů čtrnáct k obecnému spasení wydaných
 Příd. 1.
 Artikelowé (12) wíry křest. od J. Günthera, Příd.
 27.
 Assenath II. 139.
 Atala, VI. 801.

- Atlas starého světa od W. Merklasa VI. 1155.
Atlas k přírodnímu zeměpisu od téhož VI. 1156.
Atlas zeměpisní od téhož VI. 1157, 1158.
Atlas příruční všech částí země od téhož VI. 1159.
At se to jen žádný nedowí, od Štěpánka VI. 635. II.
Aubryho pes, od Guilberta. VI. 635. i.
Audolí Almerianské, od Kotzebue V. 635. ee. 1351. c.
Audolí Křtinské V. 1171.
Augusta, wiz: O wězení, Piseň, Žiwot.
Augustin, wiz: List.
Auklady a láska, od Schillera VI. 651. c.
Aula regia (Zbraslaw). Documenta mon. ord. cister. ab. a. 1460—1770. copiae česky V. 452.
Aumlwuy boží s pokolením lidským skrze 10. prikázání od J. Aupického IV. 1821.
Aumysl spasitelný s krátkým rozjímáním o umučení pána a spasitele n. J. K. VI. 2357.
Aupický, wiz: Žiwotopis.
Auplnek měsíce winšovaný od J. Wácl. Mezlečského V. 910. a.
Auprawa wojenská krále Dawida žalm 9. a 12. IV. 1525.
Auřad powinnosti duchovní služebníků křest. od K. Ondřeje Bart. Fizírka z Jindř. Hradce V. 376.
Auřad rychtářský padesátiletý od Wácl. Jos. Mayra VI. 1047.
Auředník lesní aneb polesný a revirník w lesním a honném hospodářství od J. Dom. Kašpara VI. 1562.
Australie, wiz: Zpráva.
Autočiště křestana werného od W. Lindy IV. 1875.
Autočiště k 14 ss. pomocníkům V. 1137.
Autočiště k wselikým obrazům Marie p. w král. česk. VI. 2143.
Auwod šestinedělky s přiměřenými modlitbami, od J. T. Dewotyho VI. 2379. a.
Babení dobytčí od Fr. M. Češky VI. 1655.
Babictwí od Fr. Jana Mošnera VI. 1634.
Babuč, wiz: O dobytí.
Báchorky a powěsti národní od J. Malého VI. 853. c.
Báchorky národní od M. Mikšicka VI. 878. b.
Báchorky národní od Bož. Němcowé VI. 899.
Bajard, od Kotzebue VI. 700. 1.
Bájký od Jos. Chmely VI. 576.
Bájký od Sam. Godry VI. 580.
Bájký sebrané od W. Krameriusa VI. 574.
Bájký Lessingowy VI. 575.
Bájký (50) a několik básní od W. Štulce VI. 586. 1373.
Bájký od Jos. Táborského VI. 583.
Bájký přel. od Fr. Tomsy VI. 571.
Bájký od Fr. Třebowského (Klácel) VI. 587.
Bájký od Vinc. Zahradníka VI. 581.
Bájký z J. Müllera přeložené. VI. 579.
Balzam duše od Jakuba Heilbrunna IV. 1917.
Báné zlatá, modlitby a písně, od Mart. Laučka VI. 2277.
Baptista a Gera kancl. památky o městě Mezeříčí V. 304.
sw. Barbora, wiz: Dcerka, Poklad, Wůdce, Wypodobnění, Žiwot.
Bartholomeides, wiz: Sláwa.
Báseň k jmeninám p. prof. Palkowiče VI. 493.
Básně o tak nazwané Krásné a o jednom osklivém zwřetí V. 253.
Básně Fr. Lad. Čelakowského VI. 294. a.
Básně Vinc. Furcha VI. 345.
Básně J. Herzoga VI. 293.
Básně Šeb. Hněwkowského VI. 290. a, b.
Básně J. Holého VI. 337. 920. a.
Básně Jos. Chmelenského VI. 300. a.
Básně Bolesl. Jablonského VI. 333.
Básně Wlast. Kamaryta VI. 295.
Básně M. Klacela VI. 321.
Básně J. Kociana VI. 304.
Básně J. Kollara VI. 291.
Básně P. Virgilia přel. od J. A. Komenského V. 254. b.
Básně Macháčka VI. 351.
Básně J. Jindř. Marka VI. 301.
Básně Nejedlého VI. 316.
Básně Ossianowy VI. 308.
Básně W. Jar. Picka VI. 343.
Básně Šillera přel. od J. Purkyně VI. 336.
Básně W. Rába VI. 322.
Básně Fr. Al. Rokosa VI. 309.
Básně Karla Sabiny VI. 334.
Básně Ezopowé z Meisnera přel. od Ign. Šieslera VI. 574.
Básně Aug. Hořisl. Skultetihó VI. 331.
Básně W. Tháma VI. 276.
Básně J. Sl. Tomička VI. 330.
Básně L. Zella VI. 344.
Básně milostné II. 29.
Básně epické II. 47.
Básně Esopowé III. 106.
Básně o čarodějnicích VI. 784.
Bašty zbrojné bratrstwa Marianského a Swatowácslawského od Jak. Jana Lenka V. 1138.
Batkow, wiz: Reč.
Bátory, wiz: O bitwě, Psaní, Zpráva.
Bausowice, wiz: Registra.
Bawory, wiz: Dopisy, Příběhy.
Bazaličky, obraz šlechtetných Jednání, přel. od Wácl. Wásy VI. 1323.
Běda lhářům, dle Grillparzera VI. 673. f. 841. b.
Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vorgestellt V. 49.
Běh světa, od Wácl. Dobřenského IV. 673. e.
Běh žiwota Paw. Doležala V. 353.
Běh žiwota Marie Terezie atd., reč od Paw. Šrámka VI. 2074.
Bechyně z Lažan, wiz: Průwod.
Bělauiš, od W. Klicpery VI. 644. a. e.
Bělehrad, wiz: Nowina, Nowiny.
Belcuchtung der Streitfrage in der böhm. Orthographie von J. Jungmann VI. 52. b.
Belial III. 901.
Belik, wiz: Chwalozpěw.
Belisar, dle Salvatora Camerana VI. 635. II. t.
Belisar, z něm. přel. od Fr. B. Tomsy VI. 1372. I.
Bellam Catilinarium C. Crispi Salustii, přel. od Norb. Waňka VI. 927. b.
Bellum Jugurthinum, přel. od Norb. Waňka VI. 927. a.
Bělohradský, wiz: Jan.
Beluw autěk, od Kotzebue VI. 677.
Benátky, wiz: Cesta, Nowiny, Putování.
sw. Benedikt, wiz: Apotheosis, Křížek, Pobožnost, Starobylost.
Benešow, wiz: Sněm.
Beňowský, wiz: Příhody.
Beránek, od Hýbla VI. 1335. a.
Beránek, wiz: Kázání.
Beraun, wiz: Kronika.
Beraunské koláče, od Štěpánka VI. 635. ccc.
Berka, wiz: Mandat.
Berla Ježíše Krista, od Bart. Jaworského IV. 1540.
Berla kráľowská Jesu Krista od Daniele Niče V. 866.
Berla kráľowská a císařská domu rakauského, přel. od Joach. Alex. Nikolaidesa Lišowského V. 268.

- Berlín, wiz: Písně.
 sw. Bernard, wiz: Člowěk, Počestná, Swatý, Šat, Wítězství, Wýtah.
 sw. Bernard oslawený, aneb žiwot sw. Bernarda, item písně, modlitby, ze spisůw t. sw. sebrané od Fr. Wenceslause V. 1286.
 Bernaurowá, wiz: Anežka.
 Berthold, wiz: Přihody.
 Besedy české VI. 340.
 Bestreitung der Neuerungen in der böhm. Orthographie, von Palkowić VI. 52. c.
 Bezděčný lékař, dle Moliéra VI. 660. a.
 Bezženství kněžské proti nedáwodné ženitbě, od Wojt. Scipiona IV. 1432. b.
 Bianka Kapello, wiz: Přihody.
 Bibli Benátská III. 538.
 Bibli Bratrská IV. 1167.
 Bibli Česká IV. 1165. 1166.
 Bibli Dlahoweská III. 506.
 Bibli J. J. Dolanského V. 758.
 Bibli Paw. Doležala V. 168.
 Bibli Durycha a Fr. Procházky VI. 1705.
 Bibli Glagolická III. 506.
 Bibli Hořejowská III. 521.
 Bibli Hrochová III. 515.
 Bibli (malá), od J. Jiř. Kameytského Příd. 43.
 Bibli Kladrubská III. 523.
 Bibli Kutnohorská III. 537.
 Bibli (malá) od P. Kyrmezerského IV. 1298. a.
 Bibli Leskowscká III. 502.
 Bibli Litoměřická III. 503. malá III. 509. (část) III. 533.
 Bibli Lobkowická III. 526.
 Bibli od W. Mathiadesa IV. 1168.
 Bibli Mikulowská III. 504. 512. 513 (I. díl) III. 529. (II. díl) 530.
 Bibli Normberská IV. 1164.
 Bibli Olomucká III. 505. 507.
 Bibli od J. Opsymatesa IV. 1477. b.
 Bibli Padeřowská III. 516.
 Bibli od Palkowice VI. 1709.
 Bibli Pernšteinská III. 519.
 Bibli Pražská III. 536. 1164. 1166.
 Bibli od Faust. Procházky VI. 1707.
 Bibli Římská III. 532.
 Bibli Schafhausenská III. 531.
 Bibli Swatowácslawské díl II. V. 652. a.
 Bibli Štokholmská III. 514.
 Bibli Talemberská III. 524.
 Bibli z Tetinské přepsána III. 518.
 Bibli od Wartowského z Warty IV. 1163.
 Bibli od Weleslawína IV. 1169.
 Bibli we Wídenském nowém městě III. 518.
 Bibli ku konci XIV. věku II. 107.
 Bibli od r. 1391 II. 108.
 Bibli psaná od Taboritské mlynářky III. 511.
 Bibli na pergameně III. 510.
 Bibli w bibl. Pražské na černém aksamitu III. 522.
 Bibli čtvrté recensí III. 525.
 Bibli w bibl. Pražské III. 527. 528. 534. 535.
 Bibli díl šestý od r. 1601. IV. 1185.
 Bibli sw. Wácslawská V. 652. c.
 Bibli V. 653.
 Bibli VI. 1706. 1708. 1712.
 Bibli zlatá Anton. de Rampigolis IV. 672.
 Biblia parva, od Matěje Krocína V. 648.
 Biblická historie, wiz: Historie.
 Biblická historie náboženství etc. VI. 1880.
 Bibliotéka česká od J. Jawornického VI. 756.
 Bibliotéka českých biblí, od Fr. Nowotného z Luže VI. 1128.
 Bibliotéka mládeže, od J. W. Wlasáka VI. 1333. e.
 Bibliotéka poučených a zábawných spisů od J. Pečírky VI. 883.
 Bibliotéka učitelská od J. a Štěp. Bačkorůw VI. 1269. 1377.
 Bibliotéka naučná pro mládež českoslowanskou VI. 1378.
 Bibliotéka zábawného čtení, wyd. od J. Malého VI. 853. a. b.
 Bič Kristů na bezbožné w chrámu páně, přel. od Mat. Tannera V. 1426.
 Bič aneb meła boží od Sim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. c.
 Bič židowský, od Krause z Krausenthalů IV. 1372.
 Bílá paní, od Hanuše Lykišky VI. 687.
 Bílá paní z Jind. Hradce, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Bílá růže, od Magd. Dobrom. Rettigowé VI. 664. a.
 Bild (das) der slawischen Sprache, od J. Dobrowského VI. 73. b.
 Bílé klobauky, od J. P. Přibíka VI. 688.
 Biografie moraw. biskupů, od Galaše VI. 1058.
 Biskup panenský panna Maria od J. Jos. Khela V. 979. b.
 Bitwa portugalská IV. 372.
 Bitwa u Jankowa od hrab. z Hacfeldu V. 275.
 Blaho Mat., wiz: Čest.
 Blahorod, od Jos. P. Kauna VI. 847. a. 1336. c.
 Blahoslav aneb kdo swět zkusil, něco wí od J. Charwata VI. 821. c.
 Blahoslawnství očí lidských etc., předložil P. Hyacinthus V. 934.
 Blahowěst, wyd. od Wácsl. Štulce VI. 1739.
 Blahowid aneb prwní cwičení w mravnosti pro dítky, dle Salzmannna VI. 1300. c.
 Blaník, od Wácsl. Klicpery VI. 644. c.
 Blatno, wiz: Obraz.
 Bláznec w Dijonu, přel. od Štěpánka VI. 635. 1.
 Bláznowství člowěka (sedmero) od J. Štef. Welselského Příd. 146.
 Blindenberk, wiz: O dobytí.
 Bludy bratří Boleslawských IV. 1243.
 Boček, wiz: Kázání, Památka.
 Bogadi, wiz: Kázání.
 Bohatec a lazár, od Paw. Kyrmezerského IV. 227. a.
 Bohemarius II. 2 (minor) 3.
 Bohomil, od J. V. Jirsika VI. 859. 1856. b.
 Bohomír, mladý paustewník, od Šmída VI. 1340.
 Bohuslaw, od Ig. Siesslera VI. 632. a.
 Bohuslaw we své rodině, dle Salzmannna VI. 1300. d.
 Boj člowěka hříšného s pokušením, od Ondř. Piaseckého IV. 1832. b.
 Boj Michala a angelů s drakem a angely jeho, od Jana Amosa Komenského V. 379. g. 1372. e.
 Boj swítěžující slawného sw. Jana V. 1356.
 Boleslaw, wiz: Kronika, Paut, Piseň, Wypis.
 Boleslaw Mladý, wiz: Kronika.
 Boleslaw Starý, wiz: Cesta, Popsání, Paut, Zpráva.
 Bonaventura, wiz: Wýtah.
 Borowany, wiz: Documenta, Smlauwa.
 Boskow, wiz: Historie.
 Bosna, wiz: Pohled.
 Boston, wiz: Slovo.
 Božena, od W. Klicpery VI. 644. a. y.
 Boženka, weselého Kubička manželka, od Rulíka VI. 793. b.
 Brambory, od Štěpánka VI. 635. p.
 Brána těsná, auzká cesta k žiwotu atd. V. 1501.
 Bratr český, od Hynka Petrowrozského IV. 1571.
 Bratře milí! Jakož jsi se mnau mluwil z potřebnosti swé.... III. 677.

- Bratři, od W. Klicpery VI. 644. y.
 Bratři, od Bulwera VI. 853.
 Bratři čeští, wiz: Historie, Krönika, List, Listy, Mandat, Písání, Zpráva.
 Bratři Češi smyslu reformirského, přel. VI. 1766.
 Bratrowrah, od Stěpánka VI. 635. k.
 Bratrstwo české nejsw. rodičky boží V. 1148.
 Bratrstwo p. Marie pod titulem nanebewzeti V. 1150.
 Bratrstwo w nowé Pace V. 1153.
 Brausírna lidského jazyka V. 488.
 Břeněk Šwihowský, od J. Kaj. Tyla VI. 673. e.
 z Břesowie Oneš, wiz: Kázání.
 Břetislaw I., od Stěpánka VI. 635. d.
 Břetislaw a Jitka od Campana Wodňanského IV. 233., od W. Tháma VI. 607. a.
 Breviář (glagol.) II. 176. III. 927.
 Březňany, wiz: Paměti.
 Briefe des Plinius von Hanke von Hankenstein VI. 916.
 Břímě uwalené na hospodina aneb obrana proti falešnému obwinění St. Dubniczay, od J. Blasía V. 776.
 Briseldis a rytíř Rudolf III. 95.
 Brno, wiz: Archa, Artikulowé, Extrakt, Kopiař, Maria, Naučení, Památka, Plesání, Popsání, Práwo, Rád, Sententiae.
 Brod český, wiz: Písnička, Rád.
 Brod uherský, wiz: Krönika, Paměti.
 Bruncwík, od Prok. Šediwého VI. 608. g. od Tyla VI. 673. 2.
 Bruncwíkowa cesta do Prahy, od W. Tháma VI. 607. 11.
 Bruncwíkownestěstí smrti, od W. Tháma VI. 607. yy.
 sw. Bruno, wiz: Hodinky.
 Bubenk mladý, od Fr. B. Tomsy VI. 1372. g.
 Bublák, od W. Tháma VI. 607. u. u.
 Bucer, wiz: Martin.
 Budějowice, wiz: Kázání, Půtky, Zřízení.
 Budič duchovní, od J. Kopidlenského z Rosenfeldu V. 1564.
 Budič křesťanské pobožnosti od Jiřho Bílka IV. 1914.
 Budič otce čeledního, od Jakuba Stříbrského IV. 1864.
 Budič pokání, t. j. XXVI kajících kázání, od Kašpara Motěšického V. 860.
 Budič srdce ewangelický V. 1637.
 Budiček nebeský V. 1522. VI. 2400.
 Budín, wiz: Nowina, Nowiny, O porážce, Případnosti, Slavení, Zpráva.
 Bůh autočistě mé a pomoc má, modlitby, přel. od J. Hýbla VI. 2343.
 Bůh jest nejčistší láska, z něm. p. z Eckardthausen VI. 2296.
 Bůh jest otec náš, z něm. přel. od J. Hýbla VI. 2405.
 Bůh mluví k lidem až podnes, řeč od Jana Seberiniho VI. 2064. a.
 Bulla Klementa XIV. papeže V. 478.
 Bulla zlatá Karla IV. od r. 1356. IV. 399.
 Bulle... Antikrista proti prawým křesťanům IV. 518.
 Buquoi, wiz: Zpráva, Žádost.
 Bydžow, wiz: Wýpisky, Wypsání.
 Buchlow, wiz: Knihy.
 Bukarest, wiz: Nowiny.
 Bylinky léčící a hojící srdce a ducha poníženého IV. 1913.
 Calwinus judaizans Egydia Hunnia. Příklad. 36.
 Candidus et rubicundus (káz. čes.) od F. Mat. Kruma V. 912. c.
 Cantata zpívaná od školní mládeže při posvěcení školy w Nimburku, od Dlabáče VI. 431.
 Cardillac, z něm. od J. Pečírky VI. 684. 1.
 Carmen lat. et boh. II. 26.
 Carmina dvě na jméno Ferdinanda rakaus. arciknížete IV. 181.
 Carmina nad smrtí synáčka p. Andr. Siwého od M. Heliadesa V. 200.
 Catholicon II. 10.
 Cedr nejvyšší na hoře Libanské, od Mart. Josefa Zaurka V. 980.
 Cedule díleč II. 104.
 Cedule br. Šimonowa, kterůž psal panóm starsím Hranickým III. 755.
 Cedule díleč první statku Dobršského IV. 488.
 Cechowé böhobojní a swatí V. 1256.
 Cena aneb wyměření všech lékařství, od Ad. Zalužanského IV. 877. c.
 Cena neb wyměření všech lékařství V. 596.
 Cesta do Marie Celly VI. 2145. 2433.
 Cesta do nebe, od Šim. Lomnického V. 1370.
 Cesta do nebe, od Fr. Kubíka VI. 2215.
 Cesta do nebeského ráje, přel. V. 1451.
 Cesta do západních zemí, od Karla z Zerotína IV. 658.
 Cesta k Hoře Sion V. 1504. Příklad. 5.
 Cesta k nebi, od Karla Melcara VI. 1809. 2229.
 Cesta k prawé a samospasitelné wíře VI. 1851.
 Cesta k prawému štěstí od J. Kaj. Gatty V. 1514. b.
 Cesta k spasení V. 1475.
 Cesta k životu wěčnému, od J. Wács. Cikady IV. 1622. a.
 Cesta k životu wěčnému, od Mart. Stříbrského IV. 1890. b.
 Cesta křížowá, přel. od B. L. Byšického VI. 2371.
 Cesta křížowá od Jana Holáská VI. 2384.
 Cesta křížowá, od Fr. Hýbra VI. 2383.
 Cesta křížowá od P. Fr. Jabulky VI. 2430. 2453.
 Cesta křížowá, od Jana Nowáka VI. 2390.
 Cesta křížowá, od L. Šwihlika VI. 2420.
 Cesta křížowá, od L. Zieglera VI. 2321. c.
 Cesta křížowá V. 1667.
 Cesta křížowá VI. 2244.
 Cesta křížowá VI. 2279.
 Cesta milosti, od J. Beckowského V. 1445. c.
 Cesta Moskwanská IV. 855.
 Cesta otcůw bud pobožných bud bezbožných IV. 1531.
 Cesta otcůw, od Wita Jákeše IV. 1891. a.
 Cesta papeže Pia VI. z Říma do Widně, od J. Rulíka VI. 1046. d.
 Cesta patriarchy Jakuba, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 661. 1471.
 Cesta radostná w tomto plačiwém audoli V. 1234.
 Cesta Slowáka ku bratrům slowenským na Morawě a w Čechách, od M. J. Hurbana VI. 1000.
 Cesta tureckého legata z Constantinopole do Widně V. 480.
 Cesta upření, od Fr. Fryče VI. 1937. c.
 Cesta w l. 1678, od Jiř. J. Libertína V. 914. e.
 Cesta wíry ewang. křesťana, z něm. přel. od Aug. Franka V. 767. a.
 Cesta z Čech do Jerusaléma, od M. Kabátніка III. 194.
 Cesta z města zkázy do blahoslawené wěčnosti, přel. od Jos. Nedomy VI. 2242.
 Cesta z Morawy do Číny, kterauž wykonal Jiří z Drahowa r. 1693, od J. Rulíka VI. 994.
 Cesta z Prahy do Benátek a až do Palestiny, od Oldř. Přefáta IV. 643.
 Cesta z Prahy do Staré Boleslawi V. 1181. 1210.
 Cesta z Widně do Constantinopole a do Amasie. přel. J. Kocin z Kocinetu IV. 654.
 Cesta života, přel. od J. Achillea IV. 1836.
 Cesta života aneb podstata wíry všeobecné křest., od J. Bohdaneckého IV. 1822.
 Cesty boží nás wedaučí (káz.) od Boh. Tablice VI. 2019. 2228. b.
 Cestopis od J. Kollara VI. 1001.

- Cestování Frid. z Donína IV. 660.
 Cestowídce Jana Jakuba z Weingarten, kterak při právích stawu městského saud weden býti má w král. česk. V. 610.
 Cikán w kamenické dílně, od Kaisera VI. 635. 2.
 Cíl a praktiky papeženců IV. 606.
 Cirkew Kristowa, od Suchánka VI. 1883.
 Cirkew římská kat. prawau jest církwi (káz.), od J. M. Sidona VI. 2061.
 Cirkew sw. obecná, od Bart. Pohorského IV. 1365. a.
 Cirkew veliké veliké povinnosti, řeč od Jana Seberiniho VI. 206. b.
 Cisiojanus český II. 81; wiz: Kalendář.
 Citara nowého zákona V. 123.
 Citedlost wěrného Čecha při šťastné počatě wálce 1799. VI. 954.
 Citedlosti radostné poddaných Pečických, od Jos. Rautenkrance VI. 382. b.
 Citowé českých herců w den jmenowin... p. J. N. Štěpánka VI. 453.
 Citowé českých posluchačů při jmeninách p. J. W. Sedláčka VI. 436.
 Citowé Chrudimských, an Leop. hrabě z Štollberku za kraj. hejtmana ustanowen byl, od Zieglera VI. 450. c.
 Citowé k sl. jmeninám Hynka Šaura, od J. Pohorelého VI. 465.
 Citowé ke dnu jmenowin p. Kateř. Pospíšilowé VI. 474.
 Citowé na den jmenowin... p. Jan Host. Pospíšila VI. 481.
 Citowé osadníků Slanských při obdržení velikého zlatého peníze, kterýmž JCM. p. Mat. Šimáka poctil, od A. W. Žitka. V. 439. b.
 Citowé osadníků Smečenských při instalaci p. M. Šimáka děkana, od A. W. Žitka VI. 439. a.
 Citowé při dosednutí p. Aloys. Jos. Krakowského z Kolowrat na arcibisk. stolici, od Ant. Dworského VI. 463.
 Citowé při posvěcení za biskupa Satalského p. Fr. Tippmana, od Dworského VI. 470.
 Citowé při uwítání J. bisk. M. p. Karla Hanla, proj. od posluch. bohoslowí VI. 467.
 Citowé při uwítání J. bisk. M. p. Karla Hanla do farní osady Welšíské, od J. Müllera VI. 471.
 Citowé při weleslawném zasnauení kněžny Ludmily z Lobkowic, od J. Štěpánka VI. 421. b.
 Citowé radosti ke dni 19. dubna 1841, jakožto k sl. swátku narozenin J. C. K. M. Ferd. V. VI. 492.
 Citowé radosti při druhé slawnosti wídnosti a lásky w Třebechowicích, od J. Krále VI. 423. b.
 Citowé študujících Čechů k. staroměst. akad. gymn. při ustanowení p. Petriče na důstoj. prefekta, od Wewerky VI. 411. a.
 Citowé wděčnosti a lásky k jmeninám Jos. Jungmanna wděčných žáků gymn. VI. 490.
 Citowé wděčných dítek, pronešené matince dne 25. listop. 1833. VI. 473.
 Co bůh, člověk, kdokoliwěk, co já, co ty bože swatý, z franc. Jindř. Boudona V. 1413.
 Co hrdlo ráčí neb 500 rozličných pokrmů atd., od G. Slawomilské VI. 1573.
 Co jest to za mannu skrytau, kterauž P. St. Dubnicai... vydal, od Dan. Kermana V. 762.
 Co jsou církewní odpustky? co aučinkují? (káz.) od D. Wácl. Wáclawička VI. 2047.
 Co se s panem generálem Dilli (Filli) a markrabětem z Durlachu zběho V. 260.
 Co se wleče neutěče, od Štěpánka VI. 635. aaa.
 Codicillus, wiz: Památka.
 Commentarius rerum in orbe gestarum, přel. od Jak. Beskowského V. 256.
 Commentum super Poeniteas cito. (též w českých werších) III. 16.
 Compendium některých přednějších artikuluw práwyé wíry, od Dan. Solnického IV. 1361.
 Compendium verborum maxime necessarium V. 60.
 Concio Christi ad mulieres od Jiř. Tesáka IV. 1613. f.
 Conciones dominicales, od Ant. Kelského V. 875. b.
 Conciones festuales, od Ant. Kelského V. 875. a.
 Consolatio cujusdam afflictissimi hominis IV. 1812. a.
 Constantinopole, wiz: Cesta, Nowiny, Poselstwi.
 Constantinus veliký, komedie IV. 237.
 Constitutiones juris metallici Wenceslai II. (lat. česky) II. 91.
 Contractus monasterii sc. Georgii IV. 587.
 Controversiae et querelae exulum bohemor. Přid, 8.
 Copiarium III. 15.
 Copiarium listůw III. 461.
 Copiarium missivarum civ. Olomuc. IV. 1142.
 Copiarium za Jiřho III. 462.
 Così fan tutte, zpěwohra VI. 649. a. VI. 655. b.
 Cti ochránce podiwný jazykůw skrotitel, sw. Jan Nep. w chrámě swém, w Hradci Král. ... oslawený od Woj. Dobrohlawa V. 932. b.
 Ctitel sw. Jana Nep. od Kašp. Weiningra VI. 2257.
 Ctiwěník ke cti a sláwě rodičky boží... V. 1124.
 Ctnost III. 65.
 Ctnost wede ku prawému štěstí, přib. od Mat. D. Matěky VI. 823.
 Ctnosti a swátosti sw. Štěpána od Zdenka Jiřho Chřepického z Modliškowic V. 949.
 Cours civilium sententiarum II. 89.
 Cwičení ustawičné we 3 wěcech od Jana Opsimata IV. 1894. a.
 Cwičení se w pobožnosti přel. od J. Cyrilla Třebického IV. 1988.
 Cwičení duchowní každodenni w towaryštwu koleje Jičinské od J. Košticiusa V. 464. 1410.
 Cwičení duše kající přes 40 denní půst každého dne V. 1398.
 Cwičení křesťanské dušem k spasení, od Bohumíra J. Bilowského V. 867. d.
 Cwičení a naučení o sw. modlibě V. 1402.
 Cwičení w dokonlosti přel. od Jiř. Konstance V. 1408. c.
 Cwičení duchowní sw. otce Ignacia z Lojoly V. 1444.
 Cwičení a rozjímání wšeliké V. 1513.
 Cwičení duchowní w prawém křesť. obcowání V. 1629.
 Cwičení dewítidenni ctnosti ke cti a chwále sw. Fidelia z Sigmaringu z něm. přel. V. 1644.
 Cwičení české pro chowance c. k. kadetního domu od P. A. Spurného VI. 126.
 Cwičení a mluwení jazykem německým od Rautenkrance VI. 129.
 Cwičení se w mluwení českým i německým jazykem VI. 132.
 Cwičení k wyslowowání a učení něm. řeči VI. 142.
 Cwičení dítek každého stawu od Jana Rulíka VI. 1284. a.
 Cwičení o počtách od Ig. Drlíka VI. 1391.
 Cwičení a užívání zbraně... VI. 1450.
 Cwičení se we zbrani jednotlivých wojáků, řad a zdělků c. k. pěchoty přel. T. Burian VI. 1451. b.
 Cwičení počátečné w náboženstwi pro školy protestantské přel. od Št. Lešky VI. 1801.
 Cwičení pro ženichy a newěsty od J. Kernerera VI. 2129.
 Cwičení nábožná k slawnosti božího těla VI. 2252.
 Cwičení se w pobožnosti k wykonání křížowé cesty VI, 2314.

- Cwičení se w pobožnosti k sw. Janu Nep. VI. 2285.
- sw. Cyrillus a Meth. wiz: Putování, Wypsání. Cyrillo-Methodiada, báseň od J. Holého VI. 553. b.
- Cyropaedia od Abrahama z Gunterodu IV. 279.
- Čaba, wiz: Pamětnosti.
- Čabelický, wiz: Kázání, Rod.
- Čanád, wiz: O dobytí.
- Čarodějná citara, od Majobera VI. 622. a.
- Čarodějné zrcadlo, od F. Heimbachera VI. 621. b.
- Čarodějnice od Pet. M. Weselského VI. 873. b.
- Čarodějnice Oliborn od Fr. Heimbachera VI. 621. c.
- Čarodějnice od J. Tandlera VI. 616. b.
- Čas bolestného umučení a newinné smrti p. n. J. Kr. od Michala Semiána V. 170.
- Čas pravý k mluvení a pravý čas k mlčení dle příkladu sw. Jana Nep. V. 1032. 1033. 1036. 1037. 1039.
- Čáslaw, wiz: Sněm.
- Časopis morawsko-slezský VI. 760.
- Časopis musejní VI. 747.
- Časopis pro katolické duchowenstwo VI. 1738.
- Časopis technologický od sw. Pawla VI. 1584. b.
- Částky jazyka českoslow. w obrazích pro mládež od F. Kampilika VI. 91. b.
- Čech a Lech, dle Stegmayra VI. 607. kk. VI. 635. y.
- Čech a Němec, od Štěpánka VI. 635. q.
- Čechie učená od J. Rulika VI. 1127. c.
- Čečořečnost od Jiř. Petrmanna VI. 39.
- Čečořečnost od Wácl. Rosy V. 23.
- Čechoslaw VI. 739. 749.
- Čechoslowan od Fr. Cyr. Kampilika VI. 91. a.
- Čechowé milí, jenž žádáte býti wěrní atd. (traktat) od Pawla Bydžowského IV. 1228. a.
- Čechy, wiz: Děje, Dějepis, Dějiny, Historie, Kronika, Letopis, Letopisowé, Poselkyně, Poslaupnost, Příběhy, zeměpis.
- Čelikow, wiz: Kázání.
- Čenwic, wiz: Kázání.
- Černín, wiz: Witání.
- Černohorci, od P. Chocholauška VI. 898. b.
- Černowický, wiz: Památka.
- Černý Bedřich, od K. Pichlerowé VI. 893.
- Černý Janoš, dle Waldena VI. 643. e.
- Čert lowčí IV. 1818.
- Čerwená suknička VI. 884.
- Čerwené a bílé růže, od Šmida VI. 1360. e.
- Čerwenoplátník, dle Kotzebue VI. 705.
- Česká láska od Fr. Nowotného VI. 866.
- České listy od Sigf. Kappera VI. 353.
- Českosláwa dokonaloští králowské wznešené ctnosti aneb sw. Wáclaw od Eug. Rádlu V. 973. a.
- Čest a chwála Josefu Kalazanskému od pap. Benedikta XIV. odewzdaná od Joan. Iwanowicze V. 1019.
- Čest a newina ženského pohlaví IV. 688.
- Čest a sláwa Wysokomeytská z rozhlášené studně od Ferd. Jos. Částky z Sternsteina V. 557. a.
- Čest poslední J. P. Ježíšowiči... od J. Kociana VI. 2084.
- Čest poslední Mat. Bláhowi VI. 2099.
- Čest, sláwa a chwála Josefa otce a pěstaua spasitele V. 1270.
- Čest stolu páně od Gallury VI. 1825.
- Čest trojí od trojnásobní zásluhy zplozené od Fr. Raface Koliandra V. 1016.
- Čestmír, od Kaj. Tyla VI. 673. b. sw. II.
- Čiň práwě od Jos. P. Kauna VI. 847. b. 1336. d.
- Čina, wiz: Cesta, Spůsob,
- Činkota, wiz: Kázeň.
- Činow, wiz: Reč.
- Činowský wiz: Kázání.
- Čitánka od Franty VI. 29.
- Čitánka od Swobody VI. 27.
- Čitánka pro školy slowanské VI. 1325.
- Čitánka pro školy slowanské od Kollára VI. 1327.
- Čizba na díwky, opera od Tandlera VI. 616. g.
- Článek čtvrtý wíry katolické od Tom. Xaw. Lašowky z Hulčína wyložen V. 830. 880. 1018.
- Článekowé učení staupencůw kněze Martina III. 616.
- Článekowé učení Waldenských a Pikhardůw III. 617.
- Článekowé wíry Štěp. Szegedina Příd. 142.
- Článekowé wojenští pro c. k. armádu od J. Zlobického VI. 1447.
- Článekůw dewět proti kalichu od Jošta z Rosenberka III. 641.
- Člowěk i bez sázky může wyhrati přel. od Zbraslawského VI. 692.
- Člowěk poslaný od boha, kterémuž jméno bylo Jan (Norb. Rupia, Skalníka) Příd. 131.
- Člowěk w podobenství od W. Frosta a W. Kottátka VI. 1168.
- Člowěk pravý dokonale swátosti dostatečný... sw. otec... Bernhard... od J. W. Steydlu V. 926.
- Čtení s ewangeliem I. 4. III. 593.
- Čtení nedělní a swáteční III. 588. 601. IV. 1199. 1201. 1204. VI. 1722.
- Čtení české Příd. 14.
- Čtení se summam na zborny Příd. 150.
- Čtení o schytralé Finette jinak Popelce IV. 268.
- Čtení o užívání kuřlawého a šňupawého tabáku přel. od B. J. Dlabáče VI. 1599.
- Čtení z listu apoštola Pawla od J. Pawlika VI. 2234. a.
- Čtwerohranáč III. 72.
- Čtwtvé přikázání boží od Nierice VI. 1372. o.
- Čtyry strážě na jednom stanowišti, z něm. od Štěpánka VI. 635. f.
- Đábel čelední od P. Glasera IV. 692.
- Đáblůw mlýn etc. přel. od Štěpánka VI. 635. vv.
- Đáček kauzedník, od Pogodina VI. 853.
- Daddy dary, od W. Krameriusa VI. 806. f.
- Dafnys od Gesnera VI. 541. l.
- Dalmatie, wiz: Nowiny.
- Dáme krew a žiwot pro našeho krále, od Stuny VI. 611. u.
- Damon o swé kloj od Dlabáče VI. 360. h.
- Dar nowého léta od Six. Palmy IV. 1863. b.
- Dar nowého léta všem pp. hercům od Wácl. Melezinka VI. 366. a. b.
- Dar zlaté ruky od Bart. Kozlanského V. 1371. b.
- Dar zlatý nowého roku... VI. 2213.
- Dar zlatý od Sixta Palmy IV. 1863. d.
- Dárek dobrým dítkám od Jos. Dundra VI. 1315.
- Dárek hodným děwčátkům též hodným chlapečkům od K. Štorcha VI. 1381. a. b.
- Dárek malý obětowaný české mládeži od Aug. Jiř. Suchánka VI. 1304. b. 1375.
- Daubravnická, wiz: Kázání.
- Dawid, wiz: Chwalozpěw, Zpěw.
- Dcera bratra Filipa, od Hafnera VI. 617. b.
- Dcera Faraonowa, od Fogla VI. 641. 1.
- Dcera lakomcowa, z franc. přel. od Uhlíře VI. 704. 2.
- Dcera Muzy we třech zpěwích, od Sam. Godry VI. 310.
- Dcerka, od J. Husa III. 873. a.
- Dcerka sw. Jindřáská sw. p. Barbora V. 1288.
- De abominacione III. 77.
- De citationibus secundum jus terrae boh. III. 477.
- De coelestibus gaudiis, přel. od Jiř. Fera V. 715. c.
- De iudicio particulari, od Jiř. Fera V. 715. c.
- De miraculis ad fontem sc. Wenceslai in Bawaria, od Frid. Bridela z něm. přel. V. 1180.

- De octo partibus orationis Aelii Donati IV. 14.
 De poenis inferi, od Jiř. Fera V. 715. h.
 De sc. Liborio, od Frid. Briđela V. 1269. c.
 De septem sacramentis III. 372.
 De traditionibus, přel. od Jiř. Fera V. 715. d.
 De veritate et praestantia reliquiarum ecclesiae metropolitananae cum an. 1645 Pragam fuissent delatae, od Jiř. Fera V. 1160. f.
 Debbora wítězná nad Jizarau V. 1038.
 Dědek, od Prok. Šedivého VI. 608. e.
 Dědičná smlauwa, od Vogla VI. 673. 4.
 Děje mocnářství rakauského, od W. W. Tomka VI. 984.
 Děje pamětní 30leté wálky, od Tom. Kubelky VI. 992. c.
 Děje Pražské, od W. W. Tomka VI. 1027. b.
 Děje země české, od W. W. Tomka VI. 984. b.
 Dějepis české země, od J. Malého VI. 985.
 Dějepis český s krátkým přehledem zeměpisu českého a morawského, od P. Neumanna VI. 989.
 Dějepis starší a nejnowější literaturná obnowa národu ilyrského, přel. od Čejky VI. 986.
 Dějepis všeobecný od W. W. Tomka VI. 984. a.
 Dějepis ze žiwoty pí pap. Pia VII., od Tom. Kubelky VI. 1056.
 Dějiny české w obrazích, od W. Hanky VI. 972. c.
 Dějiny města Plzně V. 324.
 Dějiny Římské z Aurelia Victora, přel. od Josefa Chmely VI. 926. a.
 Dekachord český neb kancionál V. 88.
 Deklamowánky, od Burgersteina VI. 352.
 Deklamowánky, od Klicpery VI. 307.
 Deklamowánky, od Rubeše VI. 325.
 Deklarací Ferdinanda III. na obnowené zřízení zemské V. 601.
 Deklarací majestátu na acht proti papeži Pawlovi III. IV. 519.
 Dekret bratrský IV. 507.
 Dekret knížete Karla Lichtenšteinského V. 362.
 Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod jedním způsobem, z něm. přel. od M. Markowice VI. 1765. c. týž s nowým poznamenáním proti onomu . . . od J. Chmely VI. 1765. e.
 Delarbrowá, wiz: Aninka.
 Dělník pilný pro čest a sláwu boží, od Hiacintha Fabriciusa V. 1035.
 Dembinský, wiz: Wýwod.
 Demetrius, wiz: Wypsání.
 Den bude ten, ne kde zlatý než kde swatý V. 1415.
 Den dobrý nábožného křestana V. 1353.
 Den dobrý s modlitbou začatý V. 1496. 1620.
 Den křestanský, přel. od Mich. Causina V. 1411.
 Den poslední, od Fr. Raymana VI. 536.
 Den pravý a zázrak božské milosti sw. Jana Nepom. V. 1022.
 Den saundí od Mik. Krupěhorského IV. 1407.
 Den swatý neboliž knížka nebeská z rozličných písem sw. VI. 2245.
 Den veliký se blíží neb příprawa malických k sw. přijímání, dle Junga VI. 1367.
 Dennice, od J. Malého VI. 758.
 Dennice katolické prawdy V. 775. 874.
 Dennice šťastnějšího dne předchůdce, od Fr. Nedomana V. 1350. a.
 Denník poslů kr. Jiřiho III. 191.
 Denník Widentský V. 354.
 Desátek ke cti sw. Frant. Xaw. V. 1631.
 Desatero božích přikázání, od J. Jawornického VI. 1911.
 Descriptio činůw čtyř potentatůw francauz., brandenb., sask. a baworsk., od Fr. Rosana V. 328.
 Desítka apoštolská sw. Xaweria, od J. Libertina V. 1463. b.
 Děťátka i newiňátka i hned po křtu tělo a krew boží že přijímati mají, od Paw. Bydžowského IV. 1228. e.
 Deus solus V. 1433.
 Děwče Marienburské, přel. od J. W. Žáka VI. 682. d.
 Děwče rybářské z Helgolandu, přel. od Fr. B. Tomsy VI. 1372. h.
 Děwče s růžovým wěncem ze wsi Owenče na ožínky k JMC. Františkowi a Marii Terezii králi a králowně české 12. Srp. 1792., od Fr. Jana Wawáka VI. 364. c.
 Děwín, báseň od S. Hněwkowského VI. 542. a.
 Dewitník duchowní, z wlsk. V. 1566.
 Dewitník Swato-Prokopský V. 1654.
 Deym Kauríma města atd., od Jind. Wácl. Zywaldy Kaurímského V. 310.
 Dialogus mezi Čechem a Pikhartem, od Mik. Konače III. 774.
 Diamant krále duchů, od Raimunda VI. 649. b.
 Diarium obležení hradu Pernšteina od Šwedů od Mik. Fleškyna z Auerspachu V. 303.
 Diarium Pernsteinense IV. 1140.
 Diarium Smila Osowského IV. 407.
 Diarium toho, co se skrze pruské obležení města Prahy w r. 1757 stalo V. 296.
 Diarium toho, co se w čas tureckého dobývání města Wídně zběhlo V. 271.
 Diarium Walacho-Mezificense IV. 1127.
 Diarium zběhlých se wšelikých příhod od r. 1640—1657. V. 279.
 Dicta Graeciae sapientum, přel. od Paw. Worličného IV. 274.
 Dieteria seu proverbia boh. od Jak. Srnce IV. 29.
 Dictionarium lat. boh. studio et opera M. Da. Adami IV. 36.
 Dictionarium lat. boh., od Černohorského V. 54.
 Dictionarium lat. boh., od W. Dasypa IV. 37.
 Dictionarium lat. boh., od J. Hübnera V. 59.
 Dictionarium lat. boh. Th. Reschelii IV. 34.
 Dictionarium nominum verborumque secundum accidentia Grammatices latinae degestorum IV. 42.
 Dictionarium quatuor linguarum V. 52. 53.
 Dictionarium septem linguarum a Petro Loderaker IV. 41.
 Dictionarium trium linguarum III. 12.
 Dictionarium von drei Sprachen, od Kašp. Wussina V. 58.
 Dies amoris, přel. od Jana Libertina V. 1463. c.
 Dies sacer, festus et profestus, od Tobiáše Čakerta V. 1611.
 Dietetika, od Boh. Tablice VI. 1601.
 Dík otcí wlasti Josefowi II., od Woj. Kotary VI. 367. a.
 Díkůčinění křest. w příčině slavné wiktorie proti hrab. Tyllymu V. 261.
 Díkůwzdání p. prof. Frant. Swobodowi od jeho žáků r. 1811. VI. 404.
 Diky stoletní bohu složené, od Wácl. Stařimského V. 1006.
 Dílo denní křestanské od Zig. Crinita IV. 1854. c.
 Diokletian, wiz: Wlci.
 Discursus sphaerici, od Jak. Wácl. Dobřenského Černomostského V. 510.
 Disertatio philologo-critica de literis Slavorum, od Ant. Bernoláka VI. 41. a.
 Disticha moralia Catonis cum enarratione Bojem. Pauli Aquinatis Hradeceni IV. 277.
 Dítě lásky, přel. od Tháma VI. 607. dd.
 Dítky pokřtěné mají býti k stolu páně připuštěny, od Jana Miroše III. 769. 780.

- Ditrich, wiz: K jmeninám, W den.
 Ditrichstein, wiz: K jmeninám.
 Diurnal Sixta Kandida IV. 209.
 Divinum divini amoris, přel. od Frid. Bridela V. 1417. b.
 Diw veliký, jenž se při jedné sprostné děvečce stal, od Kyriaka Slichtenbergera IV. 842.
 Diw veliký, kterýž se stal w kníž. slezském IV. 808.
 Diwadelní ochotník od Kašky VI. 173. 188.
 Diwadlo boží od Mart. Konečného IV. 844.
 Diwadlo božího řízení, sw. Job, z lat. přel. od Křišt. Lupiusa V. 817.
 Diwadlo duchowní Metastasia přel. Příd. 74.
 Dívčí hrdinnost od Wilsona VI. 853.
 Dívka z čarowných krajů, od Raimunda VI. 659. 1.
 Dívka Malinská od Bulwera VI. 853.
 Diwochowé, přel. od Chmely VI. 645. g.
 Diwotworce veliký etc. sw. Jan Nepomucký, od Fr. Jos. z Wilkanowa V. 955.
 Diwotwornice nebeská, blahos. p. Maria Cellenská od Adalb. Eremiáše V. 1206. b.
 Diwotworný klobauk od W. Klicpery VI. 644. a. b.
 Diwové welicí w Nowém městě w zemi německé IV. 806.
 Dni sw. osm sw. Ignacia z Lojoly, z lat. přel. od Frant. Mušky V. 1524.
 Dnowé tři Swatomila, přel. od Tobiáše Čakerta V. 1485. b.
 Do Hájku swatého wádce cesty V. 1208.
 Do všeho se plete, od Jüngera VI. 682. a.
 Doba prvního člowěčenstwa, od J. Sl. Tomička VI. 1073. b.
 Dobrá Bétolinka, od Hölty VI. 498. d.
 Dobrá dcera a šťastné shledání, od Šmida VI. 1324. f.
 Dobřanský klášter; wiz: Acta.
 Dobromír, od Br. Mikuláše IV. 88.
 Dobropisemnost česká, od Čelakowského VI. 56.
 Dobropisemnost od Wlasáka a Zieglera VI. 58. VI. 59.
 Dobropisemnost německá, od J. Jawornického VI. 47. od Smitta VI. 49.
 Dobrosław, od Zieglera V. 740. a.
 Dobrota a maudrost boží při rychlém čtitelů swých ze swěta wychwacování, od Sam. Ambrosiusa VI. 2079.
 Dobrota boží má útěcha, má důvěra (modlitby), přel. od Karla Horšího VI. 2366.
 Dobrota swrchovaná p. n. J. Kr. . . . III. 623.
 Dobrotý Smichoroda (od Fr. Hecka) V. 593.
 Dobrowský, wiz: Wítání.
 Dobrozvěst, od Krameriusa VI. 738. b.
 Dobř, wiz: Cedula.
 Dobrý Miroslaw a zlý Jetřich, přel. od Fr. Jachima VI. 1346.
 Dobrý saudec (bonus iudex), od M. Vikt. Moráwka IV. 213.
 Dobrý ton, od Töpfera VI. 673. b. (IV.) a. 693. 1.
 Doby hlavní z žiwota Jana Nep., přel. od Frant. Tomsy VI. 2184.
 Dohytí Jericha, od Floriana VI. 853.
 Dobyti Smolenska, od Weissenthurnowé VI. 716. 1.
 Doctrina et veritas animabus pernecessaria od Boh. J. Bilowského V. 867. e.
 Documenta abbatiam ord. cisterc. Coronae (Goldenkron) concernentia ab anno 1509—1616 (česky) IV. 594.
 Documenta monasterii canonicorum reg. Lateran. in Borowan concernentia ab anno 1412—1769 (česky) V. 451.
 Documenta monasterium monal. Clarissarum Crumloviae concernentia III. 185.
 Documenta monasterium monialium ord. praemonst. in Chotěšow concernentia ab anno 1197—1644 (česky) V. 404. b.
 Documenta Pragae in Zderaz IV. 582.
 Documentum e monaster. Dominican. in Pisek IV. 599.
 Dokázání prawého učení katol. proti kacifům IV. 1351. c.
 Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Kříže etc. V. 941.
 Dokonalost sláwy sw. Jana Nep. V. 1212.
 Dokonalost swatá a dokonalá swátost sw. Jana Nep. od Alb. Rebmana V. 963. a.
 Doksany, wiz: Knihy, Listiny, Privilegia, Šbirka, Wýsady.
 Doktor Faust, od Stuny VI. 611. e.
 Doktor Faust, od Hněwkowského VI. 542. b.
 Doktora Fausta čepička od Hoppa VI. 701. 1.
 Domáci lékař od Zieglera VI. 700. 2.
 Domáci rozepře, od Týla VI. 673. c.
 Domažlice, wiz: Dopisy.
 Domeček lauretanský w sw. lese od J. Wácl. Zik. Frid. Steyda z Greifenwehru V. 926. h.
 sw. Dominik, wiz: Pobožnost, Slunce, Towaryši, Ustanowenie, Ziwot.
 Domluwa jednoho Čecha w důležitosti zachování zdraví VI. 1598:
 Don Juan, dle Moliera VI. 607. i.
 Don Juan zpěwobra VI. 635. II: k. 649. d.
 Donat duchowní. Příd. 16.
 Donatus lat.-boh. M. J. Rheni V. 35.
 Donatus lat.-slawicus od Paw. Doležala V. 36.
 Dopisowatel pro Čechy a Slowany VI. 1092.
 Dopisy baworské III. 496.
 Dopisy Domažlické III. 167.
 Dopisy Holického Alše z Šternberka III. 494.
 Dopisy rodu Hradeckého III. 489.
 Dopisy Rokopa z Rabšteina III. 486.
 Dopisy Oldřicha z Rosenberka III. 487.
 Dopisy Kašpara Šlika z Holčic III. 485.
 Dopisy rodu Šwamberského III. 400.
 Dopisy Tábořské III. 484.
 Dopisy Zwikowské III. 493.
 Dopisy Karla z Žerotína IV. 244.
 Dračí jeskyně u čerwené skály od Holmanna VI. 701. 2.
 Drahomíra od Štwána VI. 612. a.
 z Drahova Jiří, wiz: Cesta.
 Drak Notjaiský, od Chochołauška VI. 898. e.
 Dráteník, od J. K. Chmelenského VI. 659. c.
 Drawí ptáci přel. od Stuny VI. 611. g.
 z Dražowa, wiz: Kázání. Promluwení.
 Dřewěny, od Goldschmieda VI. 619.
 Dsky manské biskupství Olomauc. IV. 960.
 Dub Černohorský, od Ant. Puchmayera VI. 394.
 z Dubé Jindř. wiz: Psaní.
 Dubniczay, wiz: Břimě, Co jest to.
 Duga, wiz: Žalozpěw.
 Duch času, od Raupacha VI. 684. 2.
 Duchowé a strašidla od J. Jawornického VI. 1196. b.
 Duchowé skalní VI. 790.
 Duchowní domácí hodiny z něm. přel. P. Jakobai V. 1623. a.
 Duchowní křestansko-katolické jádro všech modliteb od K. Neumanna V. 1598.
 Duchowní pozdwižení pobožného lidu Pražského na den sw. Wáclawa etc. V. 889. b.
 Důkaz od jedné dohazowacky, kterak některé paní swé děwečky kazejí VI. 1229.
 Důkaz, že katolici i pod jedním způsobem žiwého těla i krwe p. požívají od J. Hubálka VI. 1781.

- Důkaz, že kazatelé Augšp. a Helw. vyznání nejsou kněží, od W. Rokosa VI. 1782.
- Důkaz, že žádná žena člověkem není VI. 592.
- Důkazy sprostochopitedlné křest. kat. wíry VI. 1828.
- Důl duchovní, od Wácl. Alex. Schmidta V. 1610.
- Důležitost stálého vyznání zjeveného náboženství Kr., od W. Laukoty VI. 1813.
- Důležitosti španělské, přel. od Tom. Kubelky VI. 966.
- Dům na silnici, od Kotzebue VI. 637. I. díl. c.
- Dům věčností, od Jana Malobitského V. 1421. c.
- Dům zlatý na horách zlatých, od Iwana Knoblocha V. 953. a.
- Durlach, wiz: Co se etc.
- Durynsko, wiz: Nowiny.
- Düsseldorf, wiz: Připis.
- Důstojnost a sláva rodičky boží w modlitbách i písních, od Šeb. Sediwého VI. 2419.
- Důstojnost a wywýšenost sw. manželství, od Jana Hertwicinsá IV. 1646. a.
- Duše hledající Hospodina, od J. Pawlska VI. 2234. b.
- Duše pobožná, od J. Opsimata IV. 1-94. c. od Jiř. Strejce IV. 1418.
- Duše w očistech, od Frid. Bridela V. 724. d.
- Dušeslowí zkušebné, od Ferd. Hyny VI. 1165.
- Dušeslowí, od Kampe VI. 1163.
- Dušeslowí, od Zahradníka VI. 1166.
- Dáwod všechny rodiče zawazující k tomu, aby dítkám swým ochranné osypky wstúpiti dali, od J. Aug. Langhofferá VI. 1617.
- Dáwodowé mocní toho, že Alkoran turecký z dábla počel, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. a.
- Dáwodowé patrni z starých sněmů a z učení předkůw našich pod obojí ze slowa božího sebrání IV. 1296.
- Dáwodů šest o nemluwnátkách, od Wíta Jakše IV. 1389. a.
- Dáwodů šest, že jednota bratří Bolesl. z Boha není, od W. Šturma IV. 1323. a.
- Dáwodů 35, pro které všickni ewangelišti Čechowé za jedno býti mají, od M. Sam. Martinusia z Dražowa V. 698. d.
- Dwa bratři, od J. K. Tyla VI. 841. g.
- Dwa buchy a tři suchy, od Jiř. Palkowiče VI. 630.
- Dwa přátelé a jediný kabát, od Kastelliho VI. 673. b. Sw. III. b. 693. 2.
- Dwanáč na jednoho aneb Stojmír VI. 870.
- Dwanáct spících panen, přel. od Fr. Dauchy VI. 706. 1.
- Dwě Marie, dle Jakobsa VI. 848. e.
- Dwě nestejně sestry, od Amalie Šope VI. 845.
- Dwě sestry z Jihlawy, od Hafnera VI. 635. 3.
- Dwě slowa, přel. od Štěpánka VI. 635. tt.
- Dwě stě látek k předpisům při cwičení se w krasopisání, přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. d.
- Dwojčata, od W. Klicpery VI. 644. 7.
- Dwojenc, od Holbeina VI. 700. 3.
- Dwor^o radda, přel. od Kasparidesa VI. 605.
- Dwür nebeský. Příd. 18.
- Dwür swatý, přel. od J. Barnera V. 1452.
- Dýlka p. n. Jež. Kr. Příd. 20. a.
- Dýlka panny Marie Příd. 20. b.
- Dyurnal Jakoba, od Jiř. Dačického Příd. 42.
- Ecclesiasticus aneb kniha Jesusa syna Syrachowa V. 663.
- Edikt smlauwy mezi p. Joaniem d' Austria a stawy zemskými w Nidrlantu IV. 371.
- Edmund a Bělinka, od A. Šwihlika VI. 830. b.
- Eduard w Šotsku, dle Kotzebue VI. 679.
- Edwin a Emma, přel. od Dlabáce VI. 623. b.
- Echo přátelské neb jekot od Zelené hory, od Eug. Rádra V. 973. c.
- Ekloga o narození páně V. 162.
- Elegie, od J. Turza.
- Elegie na Chlumu Mlikosrbském, od Jos. Kernerá VI. 440.
- Elegie na Karla Fürstenberka, od J. Nejedlého VI. 391. a.
- Elekta, wiz: Žiwotopis.
- Elementa declinationum et conjugationum IV. 18. V. 40.
- Elementa lat. et boh. linguae III. 2.
- Elementa lat., boh. ac germ. linguae IV. 12.
- Elementa linguae slavo-bohemicae, od Pawla Doležala V. 27. c.
- Elementa universalis linguae slavicae, auctore J. Kerkel VI. 101.
- Elementarunterricht in der böhm. Sprache, von Ant. Lischka VI. 78.
- Elementarwerk der böhm., deutsch. und lat. Sprache, von Fr. Tomsa VI. 127.
- sw. Eliáš, wiz: Summa.
- Eliezer a Naftali, od Floriana VI. 853. a.
- Elisena, kněžna Wolharská, od Weissenthurnowé VI. 649. c. VI. 675.
- Emaus, wiz: Listiny, Missál.
- Emma aneb dtiči laska VI. 672. 1. 698.
- Emilie Galotti, od Lessinga VI. 627. VI. 707.
- Engelbrecht, wiz: Příhody.
- Engliš, wiz: Hádání.
- Enchiridion seu manuale curatorum III. 840.
- Enchiridion Jana Bosáka z Chyše IV. 1258.
- Enchiridion Joan. Pistorii IV. 1358.
- Enchiridion sw. Augustina od J. Makowského IV. 1755.
- Enchiridion M. Luthera V. 800.
- Enoch, t. j. o stálem lidí bohu oddaných s bohem chozený V. 1406.
- Entwurf zu einem allg. Etymologikon der slavischen Sprache, von J. Dobrowský VI. 147. a.
- Enzmann, wiz: Reč.
- Epigrafy lapidární na arciwévodu Karla, od Hankenšteina VI. 1050.
- Epigram, od Kotzebue VI. 675.
- Epistola ad quendam baronem Moraviae degentem III. 771.
- Epistola comitalis Jessenii ad Ungaros IV. 446.
- Epistola indicæ patrum S. J., od Balt. Hostaunského IV. 492. b.
- Epístoly sw. Pawla II. 119. III. 587.
- Epístoly sw. Augustina II. 127.
- Epístoly lat. et boh. III. 465.
- Epístoly Husa III. 609. c.
- Epístoly M. Jakuba lékaře III. 672.
- Epístoly proti Pikardům, od J. Kostky III. 680.
- Epístoly nedělní s wyklady, od M. Jakobella III. 836.
- Epístoly blaženého Euzebia k Damazowi III. 860.
- Epístoly k sw. Augustinowi, od Cyrilla III. 866.
- Epístoly a ewangelia nedělní a swáteční IV. 1203.
- Epístoly a ewangelia i pašje IV. 1205.
- Epístoly dvě Jana Kalvina IV. 1226.
- Epístoly k městu Siberis, od sw. Cypriana IV. 1759.
- Epístoly sw. Ignatia IV. 1762.
- Epístoly o žiwotu samotném, od Basilia Wel. IV. 1774.
- Epístoly a ewangelia času postního při mši swaté VI. 1729.
- Epístoly Etesia Matěje Sušického. Příd. 21.
- Epithalamion Mart. Philomusa IV. 184.
- Epitome Balbina, přel. od Paw. Pučálky V. 297.
- Epitome a zpráva z rozličných kronik V. 365.
- Erby některých panských rodin IV. 496. V. 336.

- Erdbeschreibung von Mähren s českými jmény míst VI. 1142.
- Etan hlasitě zpěvující aneb písničky nábožné V. 114.
- Etymologia vocum slavicarum, od Ant. Bernoláka VI. 97. b.
- Eulenspiegel, viz: Historie.
- Eustachia, od W. Filipka VI. 1351. b.
- Eustachius, od Šmida VI. 1333. b.
- Ewangelia, viz: Summaria.
- Ewangelia nedělní a světeční II. 118.
- Ewangelia a epístoly s kalendářem (Jiljí z Ratiboře přepsal) III. 597.
- Ewangelia aneb čtení svatá, kteráž slowau pašije, od Jana Blahoslawa IV. 65.
- Ewangelia IV. 1200.
- Ewangelia a epístoly IV. 1202.
- Ewangelia na ned. a swátky, od Jana Grilla IV. 1207.
- Evangelia et epistolæ, quæ in ecclesiis unitatis fratrum explicari solent IV. 1210.
- Ewangelia s epístolami na neděle a swátky V. 668. 669. 670. 673. Příd. 23.
- Ewangelia tak též i epístoly, od W. Gleycha V. 672.
- Ewangelia s rytmy, od Jana Pachæa Budinského Příd. 91.
- Ewangeliu sw. Jana I. 3.
- Ewangeliu Sázawské I. 8.
- Ewangeliu sw. Matauše II. 120.
- Ewangeliu etc. s výkladem Erasima Roterodamského IV. 1491.
- Ewangeliu etc. w přemýšlowáních předložené V. 1502.
- Ewangeliu wywolávací nejstarší etc., od Ondř. Jurgiewického IV. 1368.
- Ewropa w ohledu národopisném VI. 1075.
- Exekucí na těch, kteříž nejprwé králi Matišowi a pak Ferd. se sprotiwili V. 205.
- Exemplář smíření a spokojení se se stawy král. uhersk. IV. 363.
- Exercier-Reglement pro c. k. Infanterii, přel. od J. Nejedlého VI. 1448.
- Exercitia octidua V. 903. 1457. 1599.
- Exercitium katolické V. 1110.
- Exercitium katolických žen nemocných V. 1600.
- Extrakt z register zemských púhonů mark. morawského III. 329.
- Extrakt artikulůw z práv zemských IV. 939.
- Extrakt ze všech sněmů král. českého od r. 1542—1615. IV. 983.
- Extrakt pořizení kšaftowních IV. 1148.
- Extrakt do fisku potažených statků w Čechách za Ferd. II. V. 276. b.
- Extrakt z obnoveného práwa a zřízení král. česk. V. 603.
- Extrakt snešení obecního sjezdu w Brně r. 1640, od Bern. Diwiše Petrwaldského V. 636. b.
- Extrakt z kwaternů některých pořizení kšaftowních V. 637.
- Exulanti, viz: Controversie.
- Ezop obnovený, od W. Krameriusa VI. 573.
- Fabri, viz: Naděje.
- Fabriciusowá, viz: Nařikání.
- Fabrikant, od Devrienta VI. 635. 1.
- Fædor aneb Sokratesowo poslední rozmlauwání, přel. od J. Černého VI. 1164.
- Fagyát, viz: O dobytí.
- Falkonina, viz: Služebnice.
- Fama posthuma s. Joannis Nep., od Jiř. Fera V. 1254.
- Fándly, viz: Toto etc.
- Farář, t. j. zpráva a způsob etc., od Jana Polánka V. 1108.
- Farrago collectaneorum genealogicorum et aliorum V. 341.
- Faust, viz: Doktor Faust, Historie.
- Faust, zpěwohra, přel. od Karla Macháčka VI. 649. d.
- Faust, od Klingemanna VI. 673. 5.
- Faust druhý, od Štěpánka VI. 635. II. f.
- Fedor a Ludowika, od Nierice VI. 1372. r.
- sw. Felix, viz: Palma, Wýtah.
- Ferdinand a Kalista VI. 791.
- Ferdinand I., viz: Akta, Artikulowé, Kázání, O skonání, Písnička, Příběhy, Spuntowání.
- Ferdinand II., viz: Korunowání, Poznamenání.
- Ferdinand arcikníže rakauský, viz: Carmina.
- Ferdinand V., viz: Citowé, Hlasy, Hymna, O působení, Otázky, Píseň.
- Ferdinand III., viz: Deklarací, Instrukcí, Jednání.
- Ferdinand, od Šmida VI. 1371. c. 1347. c.
- Ferina Lišák z Kuliferdy a na Klukowé, od J. P. Jordána VI. 585.
- Fialky jaré, od Fr. Tomsy VI. 822. a.
- sw. Fidelius, viz: Cwičení, Wýtah, Wzdychání, Žiwot.
- Fiesko, od Šillera VI. 651. b.
- Figuræ artis oratorie in exemplum ornate, t. j. výborní způsobowé duchowní wýmluwnosti, od J. Wernharda VI. 172.
- Filek, viz: Nowiny, O Filekowu.
- Filipp II, španělský, viz: Artikulowé.
- sw. Filomena, viz: Pobožnost.
- Filosofie základní od A. Marka VI. 1171. b.
- Filotea či Bohomila neb nawedení k žiwotu nábožnému. od Fg. Saleského VI. 2274.
- Finetta, viz: Čtení.
- Fingal Osianůw, přel. od J. Holmana VI. 549.
- Florentin, viz: Píseň.
- sw. Florian, viz: Pobožnost.
- Florentin, viz: Píseň.
- sw. Floridus, viz: Chwaloreč.
- Florinka, přel. od L. K. VI. 895.
- Florius, viz: Kronika.
- Foratyn, viz: Kázání.
- Formule oddávací III. 857.
- Formulæ elegantissimæ colloquiorum, od Pawla Worlického IV. 24.
- Formulæ puerilium colloquiorum per Seb. Heiden conscriptæ V. 51.
- Formulæ juris, contractus etc. sæc. XVII. V. 642.
- Formule rozličných auředních písemností V. 643.
- Formulář, t. j. sbírka zápisů, nařizení atd. IV. 1150.
- Formy obecné listů, od Šuda z Semanina IV. 1135.
- Formy rozličných listůw od polowice XVI. stol. až do r. 1629. V. 640.
- Formy zastaralé česk. slowesa, od J. W. Franty VI. 82.
- Fortunatus IV. 267.
- Francauze, viz: Historie, Rozmlauwání.
- Fra Diavolo, přel. od Kolára VI. 701. 3.
- Frank, viz: Chwalozpěw.
- sw. František Borgia, viz: Wýtah.
- František císař, viz: Děwče, Hlas, Hlasy, Chwály. K příchodu etc. Na deň etc., Na příjezd etc., Obraz, Píseň, Přiwítání, Řeč, Te Deum laudamus, Truchloroč, Vivat, Witání, Zpěw.
- sw. František Paulanský, viz: Žiwot.
- sw. František Seraf., viz: Kázání, Towaryši.
- sw. František Xaver, viz: Desátek, Desátka, Lékař, Památka, Pobožnost, Zpráva, Žiwot.
- sw. František Xaverius z towar. Jež., od Frid. Bridela V. 1269. b. 1274.
- Františkání, viz: Žádost.
- Františkowi a Karolině nejjasnějším při wstapení do Museum, od Hanky VI. 417. c.

- Fraška w novelle, od Křiženského VI. 905.
 Fridberk, wiz: Nowiny.
 Fridrich rakauský dle Iflanda VI. 607. tišt. c.
 Fridrich III., wiz: Poselství.
 Fridrich falcký, wiz: Písničky, Zpráva.
 Fridland, wiz: Instrucei.
 Fridolin, od Holbeina VI. 635. b.
 Fridolin staročeský V. 215.
 Fridrich falcký, wiz: Witání, Wypsání.
 Fridrich IV. císař, wiz: Jednání.
 Frož, wiz: Piseň.
 Fučík, od Kotzebue VI. 635. 2.
 Funebral ewangelický VI. 195.
 Funebral ewangelický neb sbírka písní k pohřbům VI. 2135.
 Fürstenberk, wiz: Elegie, Knížecí oswícenosti, K příjezdu, Na památku.
 Fysika, od Paw. Michalko VI. 1480. a.
 Galejní otroci, přel. od Kolára VI. 701. 4.
 Gallas, wiz: Piseň, Wypsání.
 Galmy, wiz: Historie.
 Garthius, wiz: Zpráva.
 Gaude et lætare. Gebhardowi atd. od Wawáka VI. 364. f.
 Gazophilacium copiosa synonymorum phrasiumque ... gaza V. 53.
 Gebhard, wiz: Gaude.
 Gelastus, wiz: Mandat.
 Genealogia regum Vincentii ord. s. August. V. 340.
 Genowefa, wiz: Historie.
 Gent, wiz: Ortel.
 Geographia IV. 657., od Lad. Bartolomeidesa VI. 1143.
 Georgillus, wiz: Žiwot.
 Gervasius, wiz: Potýkáni.
 Geschichte der schwedischen Besitznehmung der Stadt Olmütz, od Hanke von Hankenstein V. 314.
 Gespräche (deutsch und böhm.), od Tham VI. 130. a.
 Glezl, wiz: Přechínění.
 Glossy w homilích Clementského I. 13.
 Glossy žaltáře latinského I. 16.
 Glossy a propovědi české III. 32.
 Glossy na krajích rukop. Raudnického III. 260.
 Glossy katolické IV. 1318.
 Gokerno, wiz: O dobytí.
 sw. Gotthard, wiz: Žiwot.
 Graduales in usum missæ lat. et boh. IV. 73.
 Gradualy neb kancionaly kostelní IV. 57.
 Gradus ad Parnassum V. 64.
 Grammatik (böhm.) von Joh. Nejedlý VI. 74.
 Grammatik der böhm. Sprache, von Norb. Waněk und Franta VI. 85. a.
 Grammatica bohem., od J. Drachowského V. 21.
 Grammatica bohem., od W. Jandyta V. 25.
 Grammatica bohem., od Nicolai IV. 8.
 Grammatica bohem., auctore Laur. Nudožerino IV. 10.
 Grammatica bohem., od W. Pohla V. 28.
 Grammatika česká, od M. Benešowského IV. 9.
 Grammatika česká, od J. Blahoslawa IV. 7.
 Grammatika česká, od Petra Gzela a Beneše Op-tata IV. 5.
 Grammatika česká, od Šmitta VI. 75.
 Grammatika česko-německá, od J. G. Šiesslera VI. 108.
 Grammatika českoslow., od Paw. Šrámka VI. 44.
 Grammatica latina Alvari IV. 15. V. 34.
 Grammatica latina Mat. Collini a Choterina IV. 13.
 Grammatica latina Melanchtonis IV. 17.
 Grammatica latina Philippo-Ramea IV. 16. V. 31.
 Grammatika latinská, od Šuleka VI. 105.
 Grammatika německá, od J. Jawornického VI. 111.
 Grammatika německá, od J. Šmitta VI. 109.
 Grammatica slavica, od An. Bernoláka VI. 97. a.
 Grammatica slavico-bohemica, od Pawla Doležala V. 27. b.
 Grammatika slowanská, od Gilli VI. 98.
 Grammatika slowansko-německá, od Mart. Durgala VI. 110.
 Grammatika Uherská, od Karla Boboka a Mart. Durgala VI. 115.
 Gratulant, od O. Šoltýse VI. 1349.
 Graubünden, wiz: Spis.
 Griechen (die) als Stamm- und Sprachverwandte der Slaven, von Dankowský VI. 122. a.
 Grispek, wiz: Zpráva.
 Grundsätze der böhm. Grammatik, od Fr. M. Pelcla VI. 71. b.
 Grundzüge der neuen Orthographie der českischen Sprache VI. 60.
 Gruntové hlavních článků křest. wíry VI. 1775. 1844.
 sw. Guñther, wiz: Hojitel.
 Gustav Adolf, wiz: Památka, Písničky.
 Gustav Wasa, od Nierce VI. 1372. w.
 Guttenberk, wiz: Jan Guttenberk.
 Hádání o pravdy a lži o kněžské zboží III. 216.
 Hádání mezi Petrem Anglišem a M. Janem Příbramem III. 613.
 Hádání o krew boží, od Mik. Wlasenického III. 647.
 Hádání o přijímání pod obojí způsobu M. Jana Pi-seckého, přel. Hrubý z Jelení III. 770.
 Hádání neb rozepře o moci a pánowání, od Šim. Lomnického IV. 207.
 Hádání bratra Mikuláše s knězem Římským IV. 1277.
 Hádání sprostého muže s knězem IV. 1357.
 Hádání smrti s člověkem IV. 1810.
 Hádání člověka s pokusem, od Blaž. Borowského IV. 1899.
 Hádky a pře rozličná mezi Prahou a Gnězdnem o tělo a sw. ostatky sw. Wojtěcha V. 237. c.
 Hádky duchowní mezi mlčenlivostí a výmluvností V. 491. 950.
 Hadrian z Řimsu, od W. Kliepery VI. 644. a. f.
 Hajduci. Sceny z Bosny, od Pr. Chochoლაჷka VI. 1074.
 Hájek, wiz: Do Hájků.
 Hájek swatý milostí boží a velikými dobrodiními p. Marie krásné se zelenající, od Jind. Labe V. 1188. a.
 Hála, wiz: Příběh.
 Halíři dwa mědění do pokladnice uvržení (kázání) od Wács. A. Grubera V. 928.
 Halleluja zlatý dar nowého roku V. 1482.
 Hamaljar, wiz: Řeči.
 Hamlet, přel. od Tandlera VI. 616. f.
 Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutsch., böhm. und franz. Sprache, von M. Pelcel VI. 125.
 Hanička s kuřátký, od Eberharda VI. 563.
 Hanikýř, wiz: Žiwotopis.
 Hanl, wiz: Čitowé.
 Hantyrka, oder českische Diebssprache, von Ant. Puchmayer VI. 120.
 Hardek, wiz: Wypsání.
 Harfa nowá na hoře Sion, z něm. přel. od Jana Liberdy V. 131.
 Harfa Dawidowa, od Štěp. Pilarika V. 87.
 Harfa, od J. Er. Wocela VI. 658.
 Harfa každého pobožného člověka Příd. 29.
 Harfenice, od J. Marka VI. 824. γ.

- Harfenice, od Fr. Rubeše VI. 875. b.
 Harfeník, přel. od F. Krieglera VI. 798.
 Harmonia na dvě částky rozdělena, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. c.
 Harmonia jazyka českého, od W. Stacha VI. 175.
 Harrach, wiz: Píseň.
 Hastroš, od Stěpánka VI. 635. oo.
 Hatmatilka, od Baumgartena VI. 615.
 Hatwan, wiz: Nowiny, Partikulář, Wypsaní.
 Haugwic, wiz: Půwod.
 Hausa, wiz: Řeč.
 sw. Hawel, wiz: Legenda.
 sw. Hawla w Praze, wiz: Listiny, Registra.
 Hawlíček, wiz: Simeon.
 Hedbáwnictví w Čechách, od Jos. Fišera VI. 1558.
 Hedwika, dle Körnera VI. 653. d.
 sw. Helena, ostrow; wiz: Wypsaní.
 Helena z Jilowí, od A. Šwihlíka VI. 830. g.
 Heliades, wiz: Kázání.
 Helwersen, wiz: Kázání.
 Herbář III. 258. 263. 265. 269.
 Herbář Ondřeje Mathiola, přel. od Hájka z Hájku IV. 876.
 Herbář aneb lékařství etc. V. 587. VI. 1652.
 Herbarium juxta ordinem alphabeti III. 262.
 Herkules, wiz: Kronika.
 Hermas, jinak pastýř III. 902.
 Hermína, wiz: Kwítek.
 Herolt smrti aneb předposel věčnosti, přel. od J. Alex. Nikolaidesa Lišowského V. 1393. a.
 Hezká perníkárka, od Birch-Pfeifrowé VI. 700. 4.
 Hilarius, wiz: Odpis, Písně.
 Historia scholastica, od P. Komestora II. 76.
 Historie bezženství katolického kněžstwa VI. 1790.
 Historie biblická, od Jana Hübnera VI. 1875.
 Historie biblická, od Sim. Bern. Wrány VI. 1882.
 Historia biblická, od Dan. Sartoriusa V. 820.
 Historie blahosl. p. M. Klatowské, od Jana Ign. Diauhoweského V. 1176. e.
 Historie boha nesmrtného w těle smrtelném trpícího, od Wilh. Stanihursta V. 1245.
 Historie bratrská, od Jana Jafeta IV. 561. a.
 Historie církevní Eustachia, přel. od J. Kocína z Kocinetu IV. 558.
 Historie církevní, starého i now. zákona, od Matěje Markowice V. 169.
 Historie církevní, od Paw. Skály ze Zhoře V. 380. a.
 Historie církevní mého vlastního města, od J. Galáše VI. 1107. c.
 Historie církve křest., z něm. přel. od Beniam. Prawosl. Čerwenáka VI. 1121.
 Historie česká od J. Rakownického IV. 430.
 Historie českého diwadla, od J. Hýbla VI. 1129.
 Historie farní školy Kopydlenké, od F. A. Wacka VI. 1020. a.
 Historie jednoty Pikarské IV. 512. 521.
 Historie kláštera Sedleckého, od K. Simeona Eustach. Kapihorského V. 396.
 Historie kláštera Smilheimského IV. 483.
 Historie Klatowská, od Jana Flor. Hammerschmida V. 329. a.
 Historie konsistoře Pražské IV. 538.
 Historie králowství Kristowa, z lat. přel. od Bohus. Křineckého z Ronowa V. 378.
 Historie králowství uherského we werších, od Mat. Markowice V. 219.
 Historie Kristiana kurfirsta Saského IV. 394. 620.
 Historie literatury české, od Josefa Jungmanna VI. 1133.
 Historie města Litomyšle, od J. Jelínka VI. 1030.
 Historie některých králůw a císařůw IV. 723.
 Historie o Americi, kterak byla vynalezena, od Lad. Bartolomeidese VI. 949.
 Historie o cis. Karlowi IV. IV. 428.
 Historie o diwech při jed. bratr., od J. Blahoslawa IV. 529.
 Historie o diwných a mnohých věcech IV. 259.
 Historie o dobytí Sygethu od Solimana, přel. od F. Mitise IV. 306.
 Historie o doktorowi Janowi Faustowi, od Mart. Carchesia IV. 626.
 Historie o dwau mládencích IV. 256.
 Historie o Genowefě III. 103.
 Historie o Hoře Oliwetské na Morawě, od Matěje Tannera V. 1173.
 Historie o hraběti Jindřichovi a šťastném synu jeho III. 104. VI. 774.
 Historie o Isakowu ženění, od Jos. Columelly Stiberského IV. 1478.
 Historie o jednom sedlském pacholku, od Tob. Mauřenína IV. 232. b.
 Historie o kněžském panictví od času apoštolů až do našeho věku VI. 1104.
 Historie o králi Alexandrowi Welikém, od Mat. Wolkenbergera z Wolkenberku IV. 289.
 Historie o křestanském odjiti s tohoto swěta sw. Jeronýma, od A. Weleslawína IV. 1788.
 Historie o Majoleně III. 102.
 Historie o národu českém, od J. Rulíka VI. 948. a.
 Historie o nešťastné lásce dwau zamilowaných, od Fil. Beroalda III. 97.
 Historie o plawení se do Ameriky, přel. od Paw. Slowáka a Mat. Cyrusa IV. 649.
 Historie o počátku, zrůstu a zkáze kacífstwa, od Tom. Jelínka V. 388.
 Historie o proměněni p. Kr., od Jiř. Dikasta IV. 1482. b.
 Historie o půwodu a činech bratří českých, z lat. přel. od Jana Am. Komenského V. 379. c.
 Historie o půwodu bratrském IV. 513. 514.
 Historie o rozšíření wíry křest. IV. 551.
 Historie o rytíři jménem Galmy IV. 249.
 Historie o Samsonowi IV. 235.
 Historie o strašidlech, od Hýbla VI. 814. b.
 Historie (dwě) o strašlivé hlavě a o jednom císaři Perském IV. 839.
 Historie o Swaté hoře w Čechách V. 1166.
 Historie o sw. Eustachiowi V. 173.
 Historie o Tamerlanowi, přel. od Bart. Macera z Letošic IV. 366.
 Historie o tažení křížowém, z lat. přel. Hynek, syn krále Jiřiho III. 134.
 Historie o těžkých protiwenstwach církwe české, od Jana Amosa Komenského V. 379. d.
 Historie o třech sw. obrazích, od Jind. Labe V. 1188. b.
 Historie o Tyll Eulenspiegel IV. 245.
 Historie o umučení, od Wik. Rhacotomy Wodňanského. Příklad. 125.
 Historie o umučení a smrti, pohřbu i wzkříšení p. n. J. Kr., od J. A. Komenského V. 1241.
 Historie o utrpení a smrti newinné syna božského, od Wácl. Slowacia IV. 1479. 1632. b.
 Historie o wálce židowské s Římany, přel. od Mik. Stipaciusa IV. 290.
 Historie o wálkách, od Ad. Trojana z Benešowa V. 550.
 Historie o welebné swátosti, od Dan. Solnického V. 696. b.
 Historie o wolení a korunowání císaře Karla V. III. 131.
 Historie o založení města Klatow, od Rotomana IV. 466.

- Historie o zkáze Jerusaléma a chrámu IV. 292., přel. od J. Jahodky IV. 1766.
- Historie o životu a smrti sw. Jana ewang., od J. Sixta z Lerchenfelsu IV. 1794. a.
- Historie o životu, smrti a pohřbu pana Albrechta Wácsl. z Waldšteina V. 210.
- Historie o životu sw. Marie egyptské V. 1366.
- Historie oněch dwan nepokojných let w Čechách 1546. 1547., od Sixta z Ottersdorfu IV. 424.
- Historie p. n. J. Kr. w některých artikulích sebraná, od Jiřího Dikasta IV. 1482. a.
- Historie pána spasitele našeho, přel. od Benj. Petřika z Polkowic IV. 1604. a.
- Historie pánů z Boskowa a hradu Boskowa na Moravě, od W. Šembery VI. 1025. b. 1061.
- Historie přirození k pomoci učitelů i mládeže školské, od Lad. Bartolomeidesa VI. 1458.
- Historie přirozených věcí, od Al. Pařízka VI. 1457.
- Historie Turecká, od Mich. Constant. z Ostrowice IV. 300.
- Historie věcí w Frankraichu IV. 377.
- Historie věku hrab. Wiléma Slawaty, od něho samého V. 284.
- Historie welikého sněmu Kostnického, z něm. přel. od W. Petryny (Stacha) VI. 1102.
- Historie všeobecná, od Paw. Židka III. 120.
- Historie z nejhodnowěrnějších spisowatelů sebrané VI. 1297.
- Historie židowská, přel. od W. Plácela z Elbingu IV. 291.
- Historii dwanaće o sw. pannách, od Dan. Solnického V. 1255.
- Hlahol osadenní slawnosti swatořečení Jana Nep., od Ant. Ferd. Dubrawiusa V. 948. a.
- Hlas boží wolající k swobodě otrokůw mamonowých, od J. Waleše IV. 1639.
- Hlas Čecha zptiwajícího u hrobu Josefa II. VI. 370.
- Hlas českých posluchačů bohoslowí k p. Körnerowi, od Schweinera VI. 459.
- Hlas duchowní labutě (kázání), od Bohum. J. Bílowského V. 867. b. c.
- Hlas k slawné přítomnosti JCM. Františka I. w Praze, od Jos. Patočky VI. 445.
- Hlas lýry české, od Fr. Bohom. Štěpničky VI. 289.
- Hlas na wýsosti, naříkání, žalosti a pláče Rachel placící synůw swých, od Bonaventury Pitera V. 1229.
- Hlas nábožný při posvěcení Pezinského chrámu, od Mich. Semiana VI. 202.
- Hlas pastýře, od Fr. Heilmanna VI. 1918. a.
- Hlas swatební, radostník a ples, jimiž p. J. Kolára a choť jeho mladí Srbowé w Pešti přiwítali VI. 485.
- Hlas truchliwého Čecha nad smrtí Josefa II., od Jos. Golserta VI. 372.
- Hlas upřímného Čecha všem vlastencům VI. 388.
- Hlas wděčnosti p. Jos. Köhlerowi od posluchačů II. hum. třídy Nowom., od Vinc. Höllriegla VI. 441.
- Hlas wolajícího k sedlákům o přednostech a nedostatecích stawu tohoto, od J. Feješě VI. 1194. a.
- Hlas wolajícího, od Fr. Friče VI. 1913. b. 1937. d.
- Hlas wolajícího na pausiti, od Pet. Štěp. z Trincla V. 902. 1448.
- Hlas zaplašeného hněwem božim pastýře k zaplašenému stádu, od J. Am. Komenského V. 379. f.
- Hlasatel český VI. 732.
- Hlasatel slowa božého, od Fr. Fryče VI. 1937. a.
- Hlasy duchowenstwa k JMC. Ferdinandu I. a Marii Anně při slawnosti korunowání VI. 320.
- Hlasy duchowenstwa k slaw. dosednutí na stolec arcibisk. JKM. Aloisia Josefa sw. p. Schrenka z Nocinku VI. 326.
- Hlasy o potřebě jednoty spisowného jazyka pro Čechy, Morawany a Slowáky VI. 7.
- Hlasy wlastenců na památku 40letého panowání JMC. Františka I. VI. 469.
- Hlasy wlastenců na den slaw. installací za kanowníka Pražsk. p. W. Pešiny VI. 468.
- Hlasy wlastenců při radostném wítání JCM. Ferdinanda I. a Marie Anny VI. 318. 319.
- Hlatipisec, od J. E. Wocela VI. 889. b.
- Hlaupý Adam, od Stuny VI. 611. q.
- Hlubina bezpečnosti, od J. Am. Komenského V. 1372. d.
- Hluboká, wiz: Wypsání.
- Hluboš, wiz: Loterie.
- Hluchoněmý aneb Abbé de l' Epée, od Bouillyho VI. 662. a.
- Hodaporicon Plutarcha, přel. od Jak. Krupského IV. 280.
- z Hodie Jiřík, wiz Apologie.
- Hodina s půlnoci, přel. od J. Pečírky VI. 684. 3.
- Hodina wečerní, od Kotzebue VI. 653. b.
- Hodinky a modlitby III. 934. 935. IV. 1925.
- Hodinky a modlitby k nejswět. rodičce boží V. 1150. 1608.
- Hodinky benediktinek II. 169.
- Hodinky církewní Mariánské VI. 2441.
- Hodinky duchowní, přel. V. 1458. b.
- Hodinky k sedmerému za dušičky říkání V. 1547.
- Hodinky k sw. kříži V. 1588.
- Hodinky ke cti a chwále sw. Norberta V. 1231.
- Hodinky o blahosl. Serafinowi a monte Granario V. 1661.
- Hodinky o nepoškvrněném početí p. Marie V. 1668.
- Hodinky o panně Marii III. 930. 945. V. 1134.
- Hodinky o sedmi žalostech p. Marie V. 1660.
- Hodinky o sw. Apollinařiši V. 1657.
- Hodinky o sw. Brunonu V. 1659.
- Hodinky o umučení p. J. Kr. III. 936.
- Hodinky za duše III. 937.
- Hodinky zlaté V. 1561.
- Hodiny křesť. katolické, od W. Weranáce VI. 1867. 2442.
- Hodiny o umučení p. n. J. Kr. IV. 1928.
- Hodiny s Bohem (kniha modl.), od Karla Braxatorisa VI. 2452.
- Hodiny sw. Marie II. 168.
- Hody duchowní, od Fulvia Androtia V. 705.
- Hojitel welkolesní a uzdrawitel sw. Wintřij jinak Gunther V. 1313.
- Holaubek, od Šmida VI. 1334. b.
- Holešow, wiz: Chronicon.
- Holofernes a Judith, od Stuny VI. 611. n.
- Holubička čistá čistého ženicha, od Krist. J. Foršta V. 1002. a.
- Holubička, od Šmida VI. 1333. c. 1335. b.
- Homerus slawicis dialectis cognata lingua scripsit, od G. Dankowského VI. 924.
- Homilia nad smrtí p. Alžběty manž. p. Sam. Fontina Klatowského, od Wácsl. Stofana Teplického IV. 1686. c.
- Homilie sw. Otcůw II. 124.
- Homilie, od Žalánského IV. 1712. a.
- Homilie sw. Augustina II. 125.
- Homilie postní, od Al. Wacka VI. 1909.
- Homilie, od Fr. Friče VI. 1913. a.
- Hora Kalvarie, od J. Jawornického VI. 2331. a.
- Hora Kalwárská krví Krista skropená VI. 2316.
- Hora Kalwárská s 35 obrázky VI. 2395.
- Hora Olivetská. Příd. 32.

- Hora pomoci, od Ign. Dlahoweského V. 1423. 1571. a.
- Hora Sinai, od Dumasa VI. 1003.
- Hora Sion, od Jiřího Fera V. 1539. e.
- Hora Sion, od J. Jawornického VI. 2331. b.
- Hora swatá aneb historické wypsání sw. hory nad Příbramí od J. Rulíka a J. Paletyho VI. 2146.
- Hora zlatá Serafinská aneb naučení spolubratrůw a sester arcibratrstwa sw. Frant. V. 1126.
- Hofekowání křest. člověka. Příd. 66.
- Hornatecký, wiz: Kázani.
- Horník VI. 772.
- Hortulus animae, od Daw. Crinita IV. 156.
- Hortus Getsemani, od Fr. Bridela V. 1562.
- Hospodář, dle něm. od Tháma VI. 607. g.
- Hospodář rozumný, od Norb. Waňka VI. 1495.
- Hospodar pilní domajši a polní VI. 1492. a.
- Hospodářství VI. 1496.
- Hospodářství čeledínů, od Nestroje VI. 700. 5.
- Hospodářství swatební při dvoře JCM. we Widni V. 356. a.
- Hospodně pomiluj ny I. 2.
- Hospodinka mladá w domácnosti, od Magd. Rettigowé VI. 1361. 1504. b.
- Hostides, od Em. Kampiana IV. 1366.
- Hrabě Beňowský, od Kotzebue VI. 637. a. 645. f.
- Hrabě Waltron, od Mölera VI. 635. 6.
- Hraběna Griselda, přel. od J. P. Dewitského VI. 1360. b.
- Hrad hora Hwězdna (Sternberg) jinak Strmlice w Kauřimsku, od W. Krolmusa VI. 1032.
- Hrad laupeznický w Sardinii, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. 2.
- Hrad nedobytný jméno hospodinowo, od J. Am. Komenského V. 1372. a.
- Hrad Smrkohorský, přel. od Koláře VI. 701. 5. z Hradce Zachariáš, wiz: Kopiař.
- Hradec Jindřichůw, wiz: Jednání, Smlauwa.
- Hradec Králowé, wiz: K důstojné etc., Kronika, Obraz, Psaní, Registra, Sném, Uwítání, Wděčnost, Wýtah, Žádost.
- Hradecký rod, wiz: Dopisy.
- Hradiště, wiz: Instrukcí, Kniha, Minění.
- Hradní duch, přel. od Štěpánka VI. 635. w.
- Hranice, wiz: Cedule, Kázani, Památky, Zřízení.
- Hřbitow, tiché rozjímání od Schiesslera VI. 2237.
- Hřichové proti 10 božím přikázáním. Příd. 34.
- Hrob boží II. 53.
- Hrob od Salise, s hudbou od Píče VI. 514.
- Hrob sw. tří králůw w Reyné Kolíně, od W. M. Pešiny VI. 2156.
- Hrobník, od K. Sabiný VI. 897. c.
- Hronka VI. 768.
- Hrázy rozbrojnictwí, od Zieglera VI. 689. g.
- Hry nové diwadelní, od Šim. Kar. Macháčka VI. 649. m.
- Hry dramatické z XV. století III. 87.
- Hubička na poukázání, od Kastelliho VI. 682. b.
- Hůl pocestného, modlitby od Wácslawa Gleycha V. 1602. a.
- Hulda aneb otcůw hřích, matčina kletba, od Klaurena VI. 822. f.
- Hurdálek, wiz: K jmeninám, Píseň, Uwítání.
- Hus, wiz: Chwalozpěw, Jan, Odsauzení, Píseň, Žiwot.
- Hus (Jan), falešný mučedlník. Příd. 37.
- Hus swatomartinská, od Jiř. Tesáka IV. 1613. I.
- Husárek, od Šmida VI. 1347. a.
- Husité u Naumburka, přel. od Krameriusa VI. 637. II. díl. b.
- Hustopeč, wiz: Paměti.
- Hwězd pět swatojanských VI. 2426.
- Hwězda milosti V. 1233.
- Hwězda ranní, aneb obraz záračný p. M. na hoře Kulmu, přel. V. 1179.
- Hwězda ranní, denní, večerní diwotworce... Jana Nep., od Mich. Pilišoty V. 930. f.
- Hwězda zlatá jasná Sternbersko-Lažanská aneb pořební kázani nad p. Marií Aurelií hrab. Lažanskau, rozenau hrab. z Sternberka, od W. Plewňowského V. 1081.
- Hwězdička pisaře k dobrému psaní česk. wedaucí, od J. Rosenthalera VI. 34. b.
- Hwězdička rážencowá, od Milona Hubacia V. 1450. a.
- Hwězdičky katolické VI. 1802.
- Hyacinthy, od J. B. Wládyky VI. 306. 828.
- Hyboměrství neb strojnictwí čili mechanika, od K. Šádka VI. 1487. b.
- Hyllos VI. 737.
- Hymna ku korunowání JMC. Ferdinanda I. a Marie Anny, od Jelena VI. 524.
- Hymnarius, od Domašina III. 33.
- Hymnus na JCK. Wýsosti nejjas. arciknížete a pána Ferdinanda, od Sedláčka VI. 424. b.
- Hymnus na JCM. Alexandra I., od Sedláčka VI. 424. d.
- Hymny církewní, od Frant. Sušila VI. 273.
- Hymny čili zpěwy kostelní III. 44. —
- Hymny glossowané II. 15. —
- Hymny kostela Praž. III. 35. —
- Hynek, katůw pacholek, přel. od Kolára VI. 701. b.
- Hynek sw. a církwí p. s towaryšstwem swým dělník opravdívý, od J. Ign. Libertina V. 923. b.
- Hyrlanda wéwodkyně z Bretaně, od Tom. Kubelky VI. 813. c.
- Chanowský, wiz: Muž.
- Charakteristika p. Bohusl. z Šwamberka III. 180.
- Charistus, rozpuštělý mládenec V. 239.
- Chce mít šwandu, přel. od Kl. Finera VI. 689. e.
- Cherubín církewní, od Gottfrida Jos. Bilowského V. 171.
- Cherubín nowý, od Gottf. Hynka Bilowského V. 859.
- Cherubín nowý, sw. Ignatius z Lojoly, od Hynka Gottfrida V. 1305.
- Chiragogia sacrorum bibliorum, od W. Wrbenkého IV. 1161.
- Chiromantia, od Tob. Mauřenína IV. 800.
- Chlauba podagry, od Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 218.
- Chléb duše křesťanské, modlitby VI. 2305.
- Chléb každodenní aneb způsob pobožnosti V. 1616.
- Chléb trojí nebeský pro lačný lid český, od Mar. Damascena V. 873.
- Chlebowé poswátí, modlitby od Marie Antonie VI. 2333.
- Chleby prvotín, od Alex. Maczayho V. 869.
- Chlumčanský, wiz: K jmeninám, Uwítání, Wítání.
- Chlumec, wiz: Řeč.
- Chlumeck, wiz: Záře.
- Choceň, wiz: Psaní.
- Cholera, wiz: Katechismus, Poučení, Přednášení.
- Cholera morbus čili popsání etc. VI. 1619.
- Chorwatsko, wiz: Nowiny.
- Choť Kristowa, od Mat. Vieria V. 1439.
- Choť milá blahosl. Anežka V. 1307.
- Choť milá nebeského miláčka blahosl. Anežka dcera Otakara I., kr. českého, od J. Beckowského V. 1300. d. 1361.
- Chotěšow, wiz: Annales, Documenta, Registrum, Registřík, Zápisy.
- Chotí jediná Beránkowa... všeobecná Římská církew... od Ant. Koniáše V. 774. b.

- Chotochowský, wiz: Kázání.
 Chrást duchovní. Příd. 40.
 Chrám Gnidský, přel. od Puchmayera VI. 535.
 Chrestomathie (böhm.) für Deutsche, von J. K. Macháček VI. 135.
 Chrestomathie malá, od Buriana V. 87.
 Chronicon Hollešoviense IV. 1126.
 Chronologie církevní, od Paw. Skály ze Zhoře V. 380. b.
 Chrt zaklený V. 582.
 Chrudim, wiz: Citové, Paměti, Pořádek, Studánka.
 Chudoba a šlechtnost, od Kotzebue VI. 704. 1.
 Chudoba a láska, od Tháma VI. 707. ccc.
 Chudobičky, od Magd. Dobrom. Rettigowé VI. 1310. c.
 Chudý básník a haule, od Nierice VI. 883. VIII.
 Chudý básník, od Kotzebue VI. 673. 3.
 Chudý kuchtík, přel. od Fr. Lindera VI. 1341.
 Chwála bláznovství, od Erasma Roterodamského III. 85.
 Chwála sw. Ignacia, přel. od Jiř. Fera V. 1254. a.
 Chwálení hospodina srdcem i rty, od Jiř. Petrmána V. 145.
 Chwalořeč na některé svátky, od Ond. Dewalda V. 876.
 Chwalořeč Ant. Fordíše na den posvěcení chrámu p., když sw. těla sw. Florida a Aurelia do sl. chrámu p. blíž Tišnova k veřejné uctivosti wnešena byla V. 1047.
 Chwalořeč o sw. Jiři, od Fr. Heilmanna V. 1057.
 Chwalořeč při příležitosti, když JO. pan J. Josef kníže a vládař domu Lichtenšteinského za dědice svého p. bratra Aloysia Josefa prohlásil VI. 722.
 Chwalořeč, kterauž na den 9. Srp. 1784 při ustanovení sl. městské rady přednesl J. T. Habřina, měšťan Pražský VI. 718. 1992.
 Chwalořeč na slavný hod nejs. Trojice Boží, když Ant. Petr, arcibiskup Pražský, padesátiletí obě večerní w chrámu sw. Wita slavně obětował, od Jana Kwisa VI. 1985.
 Chwalořeč o sw. Prokopu, od Liboria VI. 1981.
 Chwalořeč o sw. Janu Nep., od Fr. Černého VI. 2000.
 Chwalořeč při pohřbu jistého sedláka VI. 2075.
 Chwálosláwa čím starožitnější tím nowější, od J. Swobody V. 1003.
 Chwalozpěw m. J. Husowi wěnowaný III. 52.
 Chwalozpěw k příchodu cis. Leopolda II. ke korunování na král. české, od J. Kaliny VI. 374.
 Chwalořeč k 50leté památce posvěcení na kněžství W. Jiskry, od J. Hoška VI. 381.
 Chwalozpěw ku poctivosti p. Em. Dawida, od J. Hoška VI. 381. b.
 Chwalozpěw p. J. Rychlowskému VI. 387.
 Chwalozpěw na Suwarowa, od M. Majobra VI. 389.
 Chwalozpěw při udělení zlatého menšího peníze Pet. Frankowi, od Mirosl. Krále VI. 423. e.
 Chwalozpěw ke cti p. Jos. Belíka, bisk., od K. Baligowiče VI. 461.
 Chwály boží za příčinou Frant. II., rak. cis. zvelebení. Příd. 41.
 Chyše indická, od Bernardina de St. Pierre VI. 853.
 Chytraušek, od Kuna VI. 637. II. Díl a.
 Chytrost žádné čáry, od Stuny VI. 611. c.
 I dobré jitro, od W. Klicpery VI. 644. a. a.
 I mrtví nedají pokoje, od Raupacha VI. 692.
 Idylly Gesnerowy, od Hanky VI. 561. a.
 Idylly Gesnerowy, od Nejedlého VI. 561. b.
 Ignatius sw. z Lojoly V. 1284. 1285. 1498, wiz: Cherubin, Chwála, Kanonizací, Oheň, Radost, Sláva, Žiwot.
 Ignez de Castro, přel. od P. Šediwého VI. 608. k.
 Igor Swatoslawič, přel. od W. Hanky VI. 547.
 Ildegert, od W. Krameriusa VI. 806. a.
 Iliá, od Chochołauška VI. 898. d.
 Iliada Homerowa, přel. od J. Nejedlého VI. 917., od J. Wlčka VI. 925. c.
 Ilyrie, wiz: Dějepis, O Illifich.
 Imitator uetus et socius Jesu s. Ignatii de Lojola V. 1528.
 Incognito, od Kotzebue VI. 641. a.
 Index boh. librorum V. 815.
 Index locuples lat. dictionum P. Fr. Kropfii V. 67.
 Indie I. a II. díl, od W. Krameriusa VI. 995. b. c.
 Institoris, wiz: Řeč.
 Instrukcí (instructio) p. Hanuše z Šworeperku IV. 669.
 Instrukcí hospod. Wiléma bisk. Olomuckého IV. 866.
 Instrukcí JMC. purkmistra a raddě Starého města Pražského při obnovení raddyl. 1608 IV. 951.
 Instrukcí J. Albrechta z Trutče, richtáře w St. m. Pražském, od krále Matjáše IV. 952.
 Instrukcí krále česk. na veliké zlehčení o všecky swobody wydaná IV. 978.
 Instrukcí o hríšech otcowských etc., od Linhartá Kulmana IV. 1266.
 Instrukcí a informací hospodářská pro panství Hradištské V. 318.
 Instrukcí o nařízení Jana Jiřihó kníž. saského o držení milostiwého léta V. 373. a.
 Instrukcí, podlé kterých poddaní k obci m. Poličky se říditi mají V. 569.
 Instrukcí apellatorní V. 609.
 Instrukcí hospodářská Ferdinanda III. V. 616.
 Instrukcí Fridlandská V. 617.
 Instrukcí ad perfectionis studiosos ad Lud. Blosia V. 1383. c.
 Instrukcí pro všecky školní dohledáče a učitele VI. 1252.
 Instrukcí supplikantůw. Příd. 47.
 Instructio brevis de orthographia V. 15.
 Instructio syntactica Amadei V. 33.
 Interpretatio boh. elegantiarum Terentii et Plauti, a G. Fabricio IV. 25.
 Inventár kaple sw. Jana Nep. wsi Radlické V. 438.
 Inventár všech privilegií král. česk. IV. 974.
 Iphigenia w Taurii, od Göthe VI. 649. a.
 Isagogicon IV. 4.
 Isákowo ženění, wiz: Historie.
 sw. Isidor, wiz: Pořádkové, Žiwot.
 Isidor, sedlák Lhotský, od J. Hubra VI. 819.
 Island, wiz: Wypsání.
 sw. Iwan, wiz: Pauš, Sláva, Žiwot.
 Iwan, báseň, od Fr. Alex. Rokosa VI. 548.
 Iwan IV., dle Bonafonta VI. 635. m.
 Iwan Wyžihýn, od Bulharina VI. 874.
 Já se nezastělim, od Hafnera VI. 617. e.
 Já se nikdy nemeylim, dle Lebruna VI. 635. pp.
 Jabličko sladaučké a zrnaté, od Ad. Simonidesa V. 167. b.
 Jabličko zralé, od Ad. Simonidesa V. 167. a.
 Jablonné, wiz: Mistopis.
 Jádro historie biblické, od J. Aug. Langhofferá VI. 1884.
 Jádro historie církevní now. zákona, od Šoltysa VI. 1119.
 Jádro historie církevní star. zákona. Příd. 9.
 Jádro historie všeobecné, od Ond. Šoltysa VI. 976.
 Jádro křesťansko-ewangelického náboženství, od Lad. Bartolomeidesa VI. 1805.

- Jádro křesťansko-katolického učení, od Jiř. Ambroziana V. 789. c., od M. Martiny V. 755.
- Jádro křesť. pobožnosti, od Alše Pařízka VI. 2320.
- Jádro morawských příběhů, od J. Gallaše VI. 991. a.
- Jádro z mnohých morawských knih III. 277.
- Jahůdky ze slowenských lesů, od Jordána VI. 350.
- Jak to as wypadne, přel. od Štěpánka VI. 635. II. g.
- Jako my tuto naši ewang. slowenskau cirkew rozmnožowati máme, kázání od J. Kollára VI. 2037. c.
- Jako wosk bílý beránek boží skrze panenské... orodování... oswiceny... sw. Jan Nep. V. 1215.
- Jakub patriarcha, wiz: Žiwot.
- Jakub chudý bez nedostatku, od K. W. W. VI. 1187.
- Jan apoštol II. 43.
- Jan Bohomysl, od A. Švihlíka VI. 830. a.
- Jan celého swěta nejen Nepomuku ochranau swau ke všem patřící, od J. Libertina V. 914. f.
- Jan d'Austria, wiz: Edikt.
- sw. Jan ewangelista, wiz: Historie, Piseň.
- Jan Dolinský, od Šikanedra VI. 621. II.
- Jan Guttenberk, od Birch-Pfeifrowé VI. 673. b.
- Jan Guttenberk, od Nierice VI. 883. XI.
- Jan hrabě Bělohradský, od W. Sykory VI. 647. od M. Jos. Sychry VI. 660. b.
- Jan Hus z Husince VI. 1065.
- Jan jménem i skutkem, od J. Birkela V. 972. 1346.
- Jan krititel, od J. Chmely VI. 1318.
- Jan mlčící, plod nebeský, od Fr. Jos. Hedla V. 922.
- sw. Jan Nepomucký, wiz: Cti ochránce, Cwičení, Čas prawý, Den prawý, Diwotworce, Doby, Dokonalost, Fama, Hlahol, Chwaloreč, Jako, Jazyk, Joannes, K sw. Janu, Křižowník, Kwítek, Lékař, Lešení, Milowník, Místo, Nádoba, O sw. Janu, O památce, Oheň, Oktáv, Památka, Pautník, Piseň, Pobožnost, Pokání, Poklad, Popsání, Pozdwižení, Spůsob, Uctění, Ustanowení, Wigilie, W obrazu, Witězství, Wůdce, Wypsání, Wýtah, Wznešenost, Znamení, Zpráva, Žiwot, Žiwotopis, Žiwoty.
- Jan Nepomucký sw. muž sw., od Ig. Libertina V. 923. e.
- Jan Nepomucký sw. kanovník, od Mich. Pelišoty V. 930. c.
- Jan Nepomucký zlaté Agnusko etc., od Roberta a S. Ludmilla V. 962.
- Jan Nepomucký, kwětná a plodná oliwa, od Ferd. Ant. Grimma V. 971. a. b.
- Jan Nepomucký, weliko-sw. diwotworce, od Zdenkoma Walcera V. 994.
- Jan Nepomucký w mladosti swé V. 1007.
- Jan Nepomucký, od Fr. Menšího V. 1012.
- Jan Nepomucký, od Jos. Kaukola V. 1026. a.
- Jan Nepomucký, wěrný bohu a lidem V. 1044.
- Jan Nepomucký, sůl země a swětlo swěta V. 1046.
- Jan Nepomucký w auřadu pobožného kněze V. 1050.
- Jan Nepomucký ohněm lásky boží a bližního hořící V. 1053.
- Jan Nepomucký, jakožto wěrný swědek p. J. Kr. V. 1058.
- Jan z Nepomuku, hra od Štěpánka VI. 635. II. a. sw. Jan od Křiže, wiz: Dokonalá etc.
- sw. Jan, patriarcha Alexandrinský II. 163.
- Jan Poctiwa, přel. od Pečírky VI. 883. III.
- Jan Sachs, od Deinhardšteina VI. 673. b. sw. I. a.
- Jan wéwoda Finský, od Weissenthurnowé VI. 689. f.
- Jan z Paříže, dle St. Justa a Seyfrida VI. 635. ss.
- Jan za chrtu dán, od Klicpery VI. 644. β. IV. a.
- Jankow, wiz: Bitwa.
- Japan, wiz: Zpráva.
- Jarbor a Miloslawa, od Pohořelého VI. 837. c.
- Jarohněw z Hrádku, od J. Marka VI. 824. a.
- Jarolím Držgreše, předěl. od Tháma VI. 607. hh.
- Jarolimi tři, od Jana Wácslawa. Pfid. 168.
- Jaromír, od Šeb. Hněwkowského VI. 674. a.
- Jaromířaw Denniček VI. 1364.
- Jaronka, od Pohořelého VI. 837. b.
- Jarošín a Swatawa, od Pohořelého VI. 837. a, od Š. K. Macháčka VI. 1337.
- Jaroslav a Blažena, od Štěpánka VI. 635. z.
- Jaroslav a Terinka, od Rettigowé VI. 836. b.
- Jaroslav Šternberg, od Jos. Lindy VI. 651. a.
- Jazyk boží sw. Jana Nep., od Mich. Pelišoty V. 930. e.
- Jazyk neporušený sw. Jana Nep. V. 930. e. 1049.
- Jazyk slovo boží zpíwající, od J. Blaziana V. 119. f.
- Jazyk utrhačný, od Lomnického IV. 689. d.
- Jazyk weyřečný trojho wěku, od Ben. Jos. Pretlíka V. 996. a.
- Jeden jako druhý, od Kotzebue VI. 689. a.
- Jeden owčinec a jeden pastýř, od J. M. Krále VI. 1847.
- Jedna za wšecky, od J. Tyla VI. 673. d.
- Jednání mezi králem Wácslawem a jednotau panskau II. 102.
- Jednání náboženství se týkající za Ferdinanda III. V. 382.
- Jednání o dobytku owčím, od Fr. Swobody VI. 1510. 1521.
- Jednání o mládeže cwičení a wychowání, z franc. přel. od J. Libertina V. 498.
- Jednání o rozplemenění a potřebě kopíw, přel. od B. Dlabáče VI. 1530.
- Jednání o způsobech wel. swátosti. Pfid. 46.
- Jednání o způsobu smrti utopených, přel. od Hynka Rutha VI. 1589.
- Jednání p. správce a stawů král. česk. mezi cis. Fridrichem a králem Ladislawem o pokoj III. 402.
- Jednání poslu kr. polského o pokoj III. 454.
- Jednání sněmowní w markrabství morawském III. 347. 348. 349.
- Jednání sněmowní r. 1446. III. 380.
- Jednání sněmowní w Jindř. Hradci r. 1447. III. 382.
- Jednání sněmowní w Praze r. 1448. III. 383.
- Jednání sněmowní manů kostela Olomauc. IV. 1069.
- Jednání společnosti wlastenského Museum w Čechách VI. 743. 1139.
- Jednání stawů král. česk. III. 376.
- Jednání swaté od Fr. Nedomana V. 1350. b.
- Jednatel dokonaly aneb zemský adwokát přel. od J. Tandlera a J. Jawornického VI. 1695.
- Jednomyslnost swatá neb srownání wůle lidské s božskau V. 1570.
- Jeftowna, od Wlčkovského VI. 681. a.
- Jehňátko přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. a.
- Jelen dychtící po tekaucích wodách etc. od Mat. Markowice V. 142.
- Jelšowa, wiz: Paměti, Řeč, Užíwání, Wýtah.
- Jelwa, od Hella VI. 635. 4.
- Jen etnosti docházíme štěstí dle Ehrenbergra VI. 876. c.
- Jena, wiz: O dobytí.
- Jenikowský, wiz: Kázání.
- Jenowefa, wiz: Historie.
- Jenowefa od Jos. Hradeckého VI. 811.
- Jerusalem, wiz: Cesta, Historie. Místq, Putowání, Wůdce, Wypsání, Zrcadlo.
- Jericho, wiz: Dobyti.

sw. Jeronym, wiz: Historie, Žiwot.
 Jeronym Pražský, wiz: Žiwot.
 Jerusalem, wiz: Cesta, Historie, Místa, Putování,
 Wádec, Wypsání, Zrcadlo.
 Jeskyně, od Pohorelého VI. 838.
 Jesličky dětátka, od W. Textoria Dworského IV. 132.
 Jessonda, přel. od Štěpánka VI. 635. 3.
 Jest pokoj VI. 956.
 Jestli to prawda, by to jistotně člověk wěděti mohl,
 že spasen bude IV. 1221.
 Jesu benedicente! Milowniku písní duchowních etc.,
 od J. Blaziusa V. 119. d.
 Jesu benedicente! Rozkoše aneb okrasa etc., od
 téhož V. 119. e.
 Jesuité, wiz: Apologie, O Jesuitech, Památka, Wy-
 powězení, Zrcadlo.
 Jesus Syrach IV. 1191, od J. Rešela IV. 1192, od
 Weleslawína IV. 1193, malý V. 664.
 Jetel trojlístý, od Jiř. J. Libertina V. 914. a.
 Ježíš, Maria, Josef, kniha modlitební, od J. T. De-
 woty-ho VI. 2379. b.
 Ježíš Nazaretský, král židowský, světa spasitel
 (postní rozważování), od Boh. J. Bilowského
 V. 867. f.
 Ježíš, přítel dítek. Knižka modl. od Fr. Swobody
 VI. 2380.
 Ježíš, spasitel světa, od J. Hýbla VI. 1914.
 Ježowić, wiz: Maudrost, U hrobu.
 Jičín, wiz: Cwičení, Nigra, O ohni.
 Jihlawka, wiz: Jus, Práwa, Sněm.
 Jindřich IV. franc., wiz: Artikulowé, Přípis.
 Jindřich hrabě, wiz: Historie.
 Jindřich a Marie, od Am. Schoppowé VI. 1352.
 1372. y.
 Jindřich z Dubínowa, dle Šmida VI. 1324. c.
 Jindřicha cesta okolo světa, od F. Stuny VI. 611. a.
 Jindřichůw příchod do vlasti, od Stuny VI. 611. k.
 Jindy a nyní VI. 748.
 Jiří král, wiz: Akta, Copiarium, Denník, Poselstwí,
 Přísaha, Psaní.
 sw. Jiří, wiz: Chwaloreč.
 sw. Jiří w Praze, wiz: Contractus, Listy, Wýsady.
 Jiří z Poděbrad, od Štwána VI. 612. c.
 Jiří Wolný, od Wojt. Świppla, přel. od Norberta
 Waňka VI. 1502.
 Jiříkowo widění III. 910.
 Jiřina, od Chocholauška VI. 898. f.
 Jiskra, wiz: Chwalozpěw, Kázání.
 Jiskra lásky, kteráž w srdci swém měl Karel No-
 wostrážnický, když sobě p. Dorotu Jiskro-
 wau zwolil, od Štěp. Lešky VI. 356. b. 386.
 Jiskra sláwy Swatoprokopské V. 1195, od Frid.
 Bridela V. 1269. d.
 Jiskřička VI. 192.
 Jiskřičky duchowní, modlitby od Six. Palmy Modli-
 čanského IV. 1966.
 Jiskry milosti boží, od Aug. Hubky z Lilienthalu
 V. 1441.
 Jistota žiwota wěčného, od Alb. Jiř. Klusáka IV.
 1405.
 Jitka hraběnka z Toggenburku, od Tom. Kubelky
 VI. 813. a.
 Jitřenka VI. 328, od J. W. Wlasáka VI. 1333. g.
 Jména česká (na mincích) I. 5.
 Jména česká II. 19.
 Jména česká neduhůw a bylin, od M. Šindelia III.
 266.
 Jména česká stromů a bylin, od P. Židka III. 267.
 Jména měsíčůw III. 8.
 Jména osob, řek, wrchů, w lat. letopisech I. 6.
 Jména osob z X—XII. stol. w zápisech úmrtních z

klátera Podlažického a Opatowského
 I. 10.
 Jména rodin stawu panského V. 339.
 Jména rostlin (česky) III. 264.
 Jména těch všech osob, kteréž jsau po shorení
 desk zemských r. 1541 jak do stawu pansk.,
 rytíř., i do země za obywatel přijati IV. 499.
 Jména w lat. listinách nadacích I. 7.
 Jméno skutkem otce w synu, od Fr. Xaw. Čapka
 V. 992.
 Jméno vlastní kwětu Nazaretského kwítka newin-
 nosti Edmundowi... učiněno V. 242.
 Joannes a Nepomuk na zelenau horu uwedený, od
 Jak. Fel. J. Páchra V. 937. a.
 Job, wiz: Diwadlo.
 Johanna z Montfokonů, od Kotzebue VI. 645. b.
 Jolanta, dle Zieglera VI. 635. ii.
 Josa aneb spálení synagogy w Munichowě, od Nie-
 rice VI. 1372. a.
 Josafat, wiz: Reč.
 Josafat, syn krále indického, přel. od Jar. Pospí-
 šila VI. 848. c.; od Dewitského VI. 858. b.
 sw. Josef, pěstaun, wiz: Čest, Knižka, Píseň, Roz-
 mlauwání, Wýtah.
 Josef Kalasanc, wiz: Čest, Zpráwa, Žiwot.
 Josef II., wiz: Dík, Hlas, Ksaft, Panowání, Píseň,
 Popsání, Slaup, Wěci.
 Josef a bratři jeho, přel. od J. K. Chmelenského
 VI. 659. a.
 Josef egyptský, od Fr. Raymanna VI. 545. b.
 Josef Černowský, od Salzmannna VI. 1304. a.
 Josephus benedictus a Maria Anna nejosw. arcí-
 kněžata rakauská k nebesk. korunowání se chy-
 stající skrze pilné učení V. 247.
 Jovinianus, wiz: Kronika.
 Jubilaum od Benedikta XIV. propřjčeno V. 1104.
 Jubilaum neb 50letí kazatelského auřadu.... p.
 Paw. Šramka, od Bohusl. Tablice VI. 398. d.
 Jubilate ku poctiwosti m. Plzně, od Frant. W. Hynka
 Kulíka V. 895.
 sw. Judas Thadacus, apoštol páně, od J. Beckow-
 ského V. 1300. c.
 Judit, od Mik. Konáče IV. 221.
 Judit a Holofernes, komedie česká, od Mich. Wrány
 IV. 234.
 Judit nowá a slavná w rytěřující církwi, od Fr.
 Ign. Gregora V. 987. a.
 Julie Slechetná, od Fr. B. Lukše VI. 1374.
 Julinka, od Mayera VI. 607. u.
 Jungmann Josef, wiz: Citowé.
 Jurešič, wiz: Psaní.
 Jus montanum IV. 958.
 Jus municipale et montanum Iglawiense II. 90.
 K dštojně weleb. biskupu Králowéhradecké-
 mu, podlé wydání jeho cirkulárního spisu na
 duchowenstwo osady jeho, od W. Krameriusa
 VI. 1097. b.
 K sw. Janu Nepom. VI. 256. e.
 K jmeninám p. Jos. Ditricha od jeho posluchačů
 VI. 442.
 K jmeninám p. T. Köllnera, od Hanky VI. 417. e.
 K jmeninám arcibisk. W. Chlumčanského VI. 427.
 K jmeninám J. bis. M. p. Hurdálkowi, od Ant.
 Marka VI. 407. b.
 K jmeninám J. K. M. p. p. Wáclawa Leopolda, ar-
 cibisk. Pražsk. VI. 452.
 K jmeninám Jos. hrab. Wratislawy a Jos. hrab.
 z Ditrichsteinu VI. 456.
 K jmeninám p. Kateř. Pospíšilowé VI. 480.
 K příchodu JCM. Františka I. a Karoliny do
 Prahy VI. 477.

- K příjezdu Karla a Amalie knížat z Fürstenberku do Podmokl VI. 482.
- K prospěchu řeči kr. wywýš. arcik. Karla, od Tomsy VI. 383. h.
- K slavnému přijetí duchovní zprávy hlavního chrámu sv. Wita, od J. K. M. p. Ondřeje Aloys. hrab. Skarbek - Ankwiče složil Sedláček VI. 491.
- K slavnosti J. O. p. Wácl. Leop. arcibisk. Pražsk., od W. Hanky VI. 417. b.
- K sňatku Rudolfa kníž. Kinského s hraběnkou z Kollaredo-Mannsfeld, od Hanky VI. 417. d.
- K swatbě Ondř. Skultetih, od Štěpána Lešky VI. 356. a.
- K swátku drahocenné materi VI. 472.
- K swátku p. J. Nejedlého VI. 405.
- K swátku p. J. H. Pospíšila VI. 462.
- K větší cti a chvále nejsw. trojice boží při výroční její swatoslavnosti na Křemeščíku, od Fr. Mat. Kruma V. 912. a.
- K zasnaubení Lud. Szechenyi-ho a Aloysie Klam-Gallasowé, od Tomsy VI. 383. i.
- K žákům ze školy vystupujícím, od Stránského VI. 726.
- Kabala neb štěstí w loterii, přel. od Prok. Šedivého VI. 608. q.
- Kacafirek ferina, od Bäuerle VI. 635. s.
- Kadění duchovní libé wáně (modlitby), od Mich. Blažka VI. 2298. b. též VI. 2356.
- Kadění duchovní w čas moru (modlitby), od Kašpara Motěšického V. 1582. a.
- Kadetní dům, wiz: Cwičení.
- Kafičko a vše, co je sladkého, od Magd. Rettigowé VI. 1574.
- Kajetán, wiz: Patriarcha.
- Kalaunkář z Domazlic, přeprac. od Tháma VI. 607. mm.
- Kalendář cikewní V. 545.
- Kalendář historický, od Jana Rulíka VI. 948. b.
- Kalendář historický, od Wepřeka IV. 481.
- Kalendář historický IV. 283.
- Kalendář historický VI. 1101.
- Kalendář historický (na r. 1784) VI. 1416.
- Kalendář hodin přes celý rok V. 538.
- Kalendář hospodářský a kanc., od J. J. Aichelmana z Prixu V. 518.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Zig. Čarnowského V. 534.
- Kalendář hospodářský a kanc., od M. J. Ond. Cermáka V. 532.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Jiř. Dachnowského z Dachnowa V. 521.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Kr. Dasignera V. 527.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Espicha V. 525.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Abrah. Fišera V. 543.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Fridbergera V. 526.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Gablera V. 529.
- Kalendář hospodářský a kanc., od J. Goštumiowského V. 536.
- Kalendář hospodářský a kanc., od D. Herlicia V. 524.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Holborera Wurburského VI. 535.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Huberina V. 523.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Krásného V. 533.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Křikawského V. 540.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Kuřelawského V. 519.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Krygnera V. 537.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Molera z Straupic n. r. 1616 IV. 778. d. na r. 1602, 1606—1610. 1618—1625 IV. 779. c. d.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Mylgisera V. 516.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Mat. Orliňského V. 531.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Partlice ze Spicberku V. 513.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Rhecia V. 515.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Silencienského V. 517.
- Kalendář hospodářský a kanc., od společnosti moraw.-slez. na r. 1840. VI. 1435.
- Kalendář hospodářský a kanc., od společnosti učené Praž. od r. 1795—1836. VI. 1418.
- Kalendář hospodářský a kanc., od de Wewre Hermannova V. 528.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Winklera V. 522.
- Kalendář hospodářský a kanc., od Žaluda V. 520.
- Kalendář hospodářský a kanc. na r. 1593. IV. 775. na r. 1612, 1613. IV. 778. g. h. IV. 785. V. 514. VI. na r. 1783 VI. 1412. 1413. na r. 1826 VI. 1426. VI. 1440.
- Kalendář kapesní na r. 1820 VI. 1424. na r. 1833. 1836. 1839 VI. 1432.
- Kalendář mravný s přip. uведенím ke zpěwu, od Filcika VI. 182. b.
- Kalendář k užívání lidu ewang., od J. Tom. Hoechenbergera na r. 1783. VI. 1411.
- Kalendář na r. 1470 III. 233. na r. 1489. III. 235. na r. 1649 V. 530. na r. 1706. V. 542. na r. 1783. VI. 1410. na r. 1820—1822. VI. 1425.
- Kalendář národní, od J. Hýbla VI. 1423.
- Kalendář neměditelný, od W. Dasypodia IV. 774.
- Kalendář, od P. Codicilla IV. 760. d.
- Kalendář, od Constantia z Břehu k l. 1604. IV. 780.
- Kalendář, od Dobřenského z Černého Mostu V. 539.
- Kalendář, od Fejerpataky-ho na r. 1830. VI. 1429. na r. 1842. VI. 1430.
- Kalendář, od Horkého z Lochowic na r. 1615. IV. 778. f.
- Kalendář, od Chrastiny V. 546.
- Kalendář, od Köstnera na r. 1602. IV. 769. f.
- Kalendář, od Mizia z Freiburgu IV. 784.
- Kalendář, od Molera Straupického IV. 782.
- Kalendář, od Jak. Oswalda V. 544.
- Kalendář, od Palkowiče VI. 1421.
- Kalendář, od Stehlika z Genkowa IV. 778. c. k l. 1602. 1603. IV. 779. b.
- Kalendář, od Šembery na r. 1841. VI. 1438.
- Kalendář, od Thurneiserera IV. 768.
- Kalendář, od W. Zelotina IV. 762. a.
- Kalendář, od Řeh. Žaluda IV. 779. e.
- Kalendář Peštský na r. 1836. VI. 1433.
- Kalendář pobožný na celý rok, z lat. přel. od J. Spěwáčka V. 1200.
- Kalendář podlé Cisio-Jana III. 236.
- Kalendář powětrný na r. 1805, od Aloys. Dawida VI. 1420.
- Kalendář pro čas a věčnost VI. 764.
- Kalendář sténový na r. 1842, od Šembery VI. 1439.
- Kalendář stoletý, od Ant. Strnada VI. 1441.
- Kalendář stoletý od r. 1797—1900, od K. Tháma VI. 1442.

- Kalendář stoletý od r. 1800—1900, od Zlobického VI. 1443.
- Kalendář stoletý od r. 1807—1911. VI. 1444.
- Kalendář titulární, od Kr. Joach. z Chotěšova V. 541.
- Kalendář tolerancí pro všecken národ český na r. 1787, na r. 1816, od W. Krameriusa VI. 1417. 1422.
- Kalendář vlastenský a slowenský pozorník na r. 1843. VI. 1431.
- Kalendář všeobecný českoslowanský na r. 1828, od W. Krameriusa VI. 1427.
- Kalendář všeobecný domácí a hosp., od Tomsy od r. 1831. 1836—1839, též od Filípka na r. 1840—1847. VI. 1428.
- Kalendář všeobecný Litoměřický VI. 1434.
- Kalendář ženský VI. 804.
- Kalvarie, wiz: Hora.
- Kam ten chlapec to přivedl, od J. Jawornického VI. 1303. f.
- Kámen gruntovní Karlowského Now. města Pražského, od J. Schoenpfluga z Gamsenbergu V. 954.
- Kamma, přel. od Štěpánka VI. 635. 4.
- Kamma, rekyně bojarská, vzděl. od Fil. Heimbachera VI. 621. a.
- Kamzikostřelci aneb císař Maxim. na stráni Martin-ské, přel. od F. Dobicera VI. 880.
- Kanárek, od Smída VI. 1322. b.
- Kancional bratrský III. 48.
- Kancional (vyd. w Mladé Boleslavi 1531) IV. 48.
- Kancional (vyd. w Normberce 1544) IV. 56.
- Kancional český. Písňe roční etc. (w Olomauci 1559) IV. 58.
- Kancional (wyd. w Praze u Melantricha 1584) IV. 87.
- Kancional Jana Musophila (Rozace) Soběslawského IV. 90.
- Kancional Jana Rosenpluta IV. 116.
- Kancional Klim. Bosáka IV. 119.
- Kancional (zmíněný u Tablice) IV. 125.
- Kancional katolický Šeb. Scipiona IV. 131.
- Kancional celoroční, od Závěty IV. 133. b.
- Kancional aneb zpěwové církwe ewang. (w Praze 1620) IV. 152.
- Kancional, t. j. sebrání zpěwů pobožných etc. V. 77.
- Kancional český V. 90.
- Kancional etc., od Komenského a Tranowského V. 96.
- Kancional aneb zpěwové poet a chwal etc. V. 97.
- Kancional český, od M. Šteyra V. 99.
- Kancional ewangelický, od W. Gleycha V. 112. c.
- Kancional, t. j. kniha žalmů etc., od Elsnera V. 148.
- Kancional český bratrský etc., od téhož V. 149.
- Kancional všeobecný etc. V. 153.
- Kancional ruční etc., od Dan. Bočka VI. 197.
- Kancional etc., podle Lipského VI. 211.
- Kancional k užívání w církwách bratrských VI. 217.
- Kancional, aneb písňe nové historické etc. VI. 231.
- Kancional etc. Pohorelého VI. 269.
- Kancional ewangelický Nik. Čížka Příd. 6.
- Kancional zamykající w sobě etc. Příd. 49.
- Kancional Mart. Luthera Příd. 70. b.
- Kancional český pohřební, od Eksteyna Příd. 164.
- Kancionalík, od Fejerpatakého VI. 264.
- Kancionalík s 26 písni, od Jana Straky VI. 220.
- Kancionalík pro česka mládež, od Ryby VI. 498. c.
- Kancionalík ruční domovní a pocestný V. 146.
- Kancionalík we jménu p. n. J. Kr. V. 140.
- Kancionalík, neb písňe katolické etc. V. 109.
- Kanoniky III. 723.
- Kanonizací sw. Ignacia Lojoly V. 1253.
- Kantány, wiz: Písňe.
- Kantata při svěcení kaple Mariánské nad m. Miškem, od Chwalkowského VI. 406.
- Kaparia, wiz: Nowiny.
- Kapistran, wiz: Wýtah.
- Kaple královská zpěvní a muzikální, od W. K. Holana Rowenského V. 101.
- Kaplif, wiz: Kázání.
- Kapucín, z wlsk. přel. od Sam. z Pilsenburku V. 172.
- Karangho a Lelanga, od Fr. Tomsy VI. 822. b.
- Karbaník, od Ifflanda VI. 689. h.
- Karbaník Latour, od V. Em. Liblanského VI. 876. a.
- Karel arcikníže, wiz: Epigrafy, K prospěchu, Wítání.
- Karel IV., wiz: Bulla, Historie, Knížka, Žiwot.
- Karel IV., báseň od W. Nejedlého VI. 569.
- Karel IV. w Píse, od Kl. Pünera VI. 689. i.
- Karel V., wiz: Historie, Nowiny.
- Karel XII. u Bendru, přel. od Štěpánka VI. 635. s.
- Karel Dewienzo z Londýna a Amalie Florentinská IV. 246.
- Karel Skřeta malif, od Wenc. Al. Swobody VI. 685.
- Karel z Šternberka a Jan z Chaustnic. od Stuny VI. 611. p.
- Karla XII. nawrácení-se do vlasti, přel. od Kl. Pünera VI. 676. 1. 689. b.
- Karlow, wiz: Adversaria, Listiny, Poznamenání, Wýpis.
- Karlstein, wiz: Nadání, Práwo.
- Kartigam, wiz: Případnosti.
- Kartuš, laupežnický wšdee a wrah VI. 1055.
- Kašpar Thoringer, přel. od Fil. Heimbachera VI. 621. e. od Tyla 673. 7.
- Kat Amsterodamský, od Lemberta V. 635. II. p.
- Katalog českých knih od l. 1774—1839, od Ant. Hansgirga VI. 1136.
- Katechismus pro dítky, od Jak. A kanthido-Mitisa IV. 1459.
- Katechismus s otázkami a odpovědmi, od Antonína Bernoláka VI. 1800.
- Katechismus malý pro mládež, od Mich. Blažka VI. 1839.
- Katechismus katolický s novými obrazy, od Frid. Bridela V. 724. c.
- Katechismus Petra Canisia IV. 1268. a, malý IV. 1268. b.
- Katechismus potěšitelného J. Kristowa učení, od Gallury VI. 1812.
- Katechismus malý pro obecný lid etc., od K. Hyny VI. 1858. a. b.
- Katechismus domácí, od Valent. Jestřábeckého V. 759.
- Katechismus slowenský, od Kalinky V. 722.
- Katechismus učení křesťanského pro mládež větší i menší, od Dan. Kermana V. 785.
- Katechismus neb naučení Římsko-katolické s kontroversiálním diskursem, od W. Klugara V. 798.
- Katechismus o prawém náboženstwi křesťanském, od Jak. Křenowského Příd. 61.
- Katechismus doktora Martina Luthera (wydaný w Bardějowě) IV. 1303. — wydaný ode tří superintendentů (Sam. Melikiusa, El. Laniho, Is. Abrahamidasa) IV. 1406. — česky i německy V. 740. — přeložený od Fr. Rühra V. 746. — od W. Kleycha V. 773. — pěknými figurami ozdobený VI. 1857. — Příd. 51. — Téhož Katechismus menší: Pro mládež porozšířený, od M. Krupia V. 703. — od Samuele Hruškowice V. 781. — bez a s wýkladem, od Heinr. Milde V. 782. a. — VI. 1815. — s připojením historie náboženstwi, od Hamalira VI. 1818.

- Katechismus, neb jediné samospasitelné křesť. katolické víry výklad, od Fab. Němce V. 813.
- Katechismus křesťanský pro mládež ewangelickau, od Štěp. Plačka VI. 1873.
- Katechismus latinsko-slowenský, od J. Pruna IV. 1319.
- Katechismus víry a wyznání swatých starých učedníkůw a mučedníkůw etc., od Rešela IV. 1273.
- Katechismus Urbana Rhegia, přel. Jiří Rožďalowský IV. 1253.
- Katechismus neb nawedení křesťanské etc., od doktora Heinricha Scribonia, probošta Pražského IV. 1256. 1261.
- Katechismus welmi pěkně wyswětlený důwody písem swatých etc., od Stodolia IV. 1331.
- Katechismus, do morawského jazyka přeložený, od K. Suchého VI. 1799.
- Katechismus Jiřího Šerera, před. od Payta Hostaunského IV. 1403.
- Katechismus Ondřeje Šmala, rozebraný od M. Laučka VI. 1797.
- Katechismus náboženství ewangelického pro větší mládež, od J. Šuleka VI. 1819. 1859.
- Katechismus pro mládež katolickau, od Walenty VI. 1793.
- Katechismus nový prawý Wernerůw IV. 1283. c.
- Katechismus w latinském, něm. a českém jazyku, od Max. Wétrowského V. 771.
- Katechismus, od Vikt. Wrbenického IV. 1454.
- Katechismus krátký k utwření katolíků u wíře jejich etc., od V. Zahradníka VI. 1849. a.
- Katechismus malý w otázkách a odpovědích III. 650.
- Katechismus, wydaný w Boleslawi r. 1530. IV. 1217.
- Katechismus aneb naučení člověka etc., wyd. r. 1546 IV. 1251.
- Katechismus menší bratří IV. 1278.
- Katechismus starších a kněží jednoty bratrské IV. 1304.
- Katechismus we školách (Parvus catechismus etc.) V. 675.
- Katechismus s novými obrazy na místě daru nowého léta r. 1684. V. 739.
- Katechismus towaryšstwa Ježíšowa Kutnohorského V. 741.
- Katechismus arcibiskupství Pražského V. 766.
- Katechismus biskupství Králowéhradeckého V. 807.
- Katechismus w píseň uведенý podlé dílu I. knihy ke čtení w školách trivialních VI. 239.
- Katechismus weliký s otázkami a odpovědmi, nákladem c. k. prawidelní školské knihtiskárny VI. 1743. 1745. 1746.
- Katechismus malý s otázkami a odpovědmi etc. VI. 1748. 1753.
- Katechismus Heidelbergský VI. 1758.
- Katechismus krátký pro mládež bratří českých VI. 1780.
- Katechismus malý ewangelický pro církwe obnowené bratří českých VI. 1783.
- Katechismus pro dítky katolického náboženství s obrázky VI. 1794.
- Katechismus malý pro nejmenší dítky (wyd. w Pešti r. 1798) VI. 1804.
- Katechismus pro dítky helwetské konfessí w Čechách VI. 1810.
- Katechismus křesťanský w otázkách a odpovědích, k schopnosti malých dítek přirownalý VI. 1845.
- Katechismus Kalvinský Příd. 50.
- Katechismus aneb naučení krátké o prvním přijímání welebné swátosti V. 731.
- Katechismus hlavních powinností pro wesnické rychtáře, od F. Winklera, přel. Rulík VI. 1697.
- Katechismus neb prawidla zdwořilosti, od Gilberta Baura, přel. Pařízek VI. 1297.
- Katechismus o choleře, od J. Jawornického VI. 1620.
- Katechismus o swatých obřadech církwe katolické, od W. Hnojka VI. 2140.
- Katechismus o zdrawí, pro chrámy a školy hrabství Šaumburg-Lipského, přel. od Tomsy VI. 1593.
- Katechismus o zdrawí, od Jos. Hofmanna, obzwláště pro dědinskau mládež, přel. od Waňka VI. 1300. e.
- Katechismus owčácký, od Elsnera, přel. od Hýbla VI. 1525.
- Katechismus zdrawí Dra. Fausta, přel. od A. M. Ligouryho VI. 1595.
- Katechismus zdrawí pro obecný lid, z uhersk. přel. od Rybay-ho VI. 1594.
- Katechismus ženichůw, od K. Khuna VI. 2107.
- Katechizací kostelní na modlitbě P....., od G. Chládká VI. 1900.
- sw. Kateřina, wiz: Wýtah, Žiwot.
- Katinka Heilbronská, od Holbeina VI. 700. 6.
- Katolík slowy swé církwe se modlicí, přel. od M. A. Pribila VI. 2396.
- Kaule Dawidowa IV. 1329.
- Kaunice, wiz: Pře.
- Kauřím, wiz: Deym, Swaté dsky, Swětlo.
- Kautský, wiz: Řeč.
- Kauzelná fletna, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. b.
- Kauzelná pištala, od J. Rettiga VI. 648. a.
- Kauzelná wěž w Krkonošských horách, přel. od Nowotného VI. 708.
- Kauzelnice Lindana, od Bäuerle VI. 700. 8.
- Kauzelnice z Paříže, od Meisla VI. 700. 7.
- Kauzelnice Sidonia, přel. od Štěpánka VI. 635. r.
- Kawka, wiz: Psaní.
- Kázanie božie desatero II. 55.
- Kázání sw. Augustina dwoje IV. 1761. téhož manželům IV. 1773.
- Kázání dikčiněné, kteréž při dobytí Plzně se drželo, od J. Jak. Heilmana IV. 1648.
- Kázání in reconciliatione kostela Pražského, od Kašp. Arseniusa z Radbusey V. 885.
- Kázání k dítkám, které ponejprw k sw. přijímání přistupují, od J. Pawlíka VI. 2021. c.
- Kázání k ranním službám božím, od J. Rulíka VI. 1927. e.
- Kázání k wýstraze nezřízeného lakomství, od Jiříka Sekwenidesa Chotěborského IV. 1637.
- Kázání katechetická VI. 1928.
- Kázání katechetická z Pilhera, přel. od J. Rulíka VI. 1927. a. b.
- Kázání ke cti sw. Františka Seraf. V. 1060.
- Kázání ku památce mučedníků našich českých, od Hawla Žalanského IV. 1634. d.
- Kázání ku potěšení pobožným wojákům, od Bart. Kutnohorského IV. 1656.
- Kázání k wýstraze všem wěrným křesť. o hodo-wání, o smilstwu a swáru, od J. Flaxia mlad. z Čenkowa IV. 1650. a.
- Kázání na den památný božio těla IV. 1283. e.
- Kázání (pět) na dwacetí neslušných příčin, od W. Brosia IV. 1599. a.
- Kázání na den slawné mše po dokonalých 50 letech P. T. Winše, od Eug. Rádra V. 973. e.
- Kázání na den bratrstwa pod titulem Ježíše, od Fr. Ign. Gregora V. 987. b.
- Kázání na den sw. Jakuba, přel. od J. Rulíka VI. 2004. c.

- Kázání na den sw. Petra a Pawla, od Fr. Prokopa Ondráka VI. 2020.
- Kázání na den sw. Jana Nep. od Naymana VI. 2022.
- Kázání na den wstáupení P. na nebesa, od Mat. Bláhy VI. 2045. c.
- Kázání na den prohlášení obnoveného pňlnočního Wánočního Jitřní, od Jos. Cibulky VI. 2048.
- Kázání na epístolu w neděli II. po třech králích VI. 1993.
- Kázání na ewangelia sw. Jana na den sw. Trojice IV. 1550. c.
- Kázání na ewangelia nedělní, od Mat. Hrušky IV. 1584.
- Kázání na kapitulu 4. Ozeáše, od J. Štelcara Želetawského IV. 1598. b.
- Kázání na každý pátek w postě, od Fab. Weselého V. 871. a.
- Kázání na neděli a swátky celého roku, od Ondřeje Štěpána IV. 589.
- Kázání na neděli dewátou po sw. Trojici, od Pet. Peristeria z Tayna Hořowského IV. 1586.
- Kázání na neděli první po veliké noci, od J. Jiřího Dolanského V. 899.
- Kázání na neděli 22. po sw. Duchu, od J. M. Sayferta VI. 2025.
- Kázání na nové léto, od Jiř. Tesáka IV. 1613. s.
- Kázání na nový rok šestnácti ku křestanům a Čechům IV. 1612.
- Kázání na odchodné, od Jiř. Hanuše Landškronského IV. 1615. a.
- Kázání na odchodné, od W. Mathiadesa IV. 1636.
- Kázání na poděkowání cis. Leop. II. za potvrzenau swobodu w náboženství, od J. Forneta VI. 1999.
- Kázání na porciunkuli V. 917.
- Kázání na pohřeb p. Henricha Straky z Nedabylic V. 1077.
- Kázání na sedm slow Krist., od Jiř. Tesáka Mošovského IV. 1613. a.
- Kázání na swátky B. P. Marie, od Rulika VI. 1927. d.
- Kázání na tři stránky rozdělené kněžím a správčům duchovním náležející IV. 1608.
- Kázání na welikonoční boží hod, od W. F. Procházky VI. 2052.
- Kázání na weliký čtvrtek IV. 1574. a.
- Kázání na weliký pátek, přel. od Fr. Tomsy VI. 2003. b.
- Kázání na weliký pátek o obrácení lotra, od Rychlowského VI. 2007.
- Kázání na wšecy swátky na ewangelia IV. 1590.
- Kázání na widění Ezechielowo, od Elznera VI. 1980.
- Kázání na žalm 50tý IV. 1583. a.
- Kázání (třetí) nad dcerkau Kateřinou, od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. f.
- Kázání nad mrtvým tělem Ferdinanda cis., od Math. Citharda IV. 1671.
- Kázání nad mrtvým tělem p. Math. Kapliře ze Sulewic, od J. Zahumenského IV. 1679. b.
- Kázání nad mrtvým tělem p. Popela z Lobkowic, od J. Six. z Lerchenfelsu IV. 1683.
- Kázání nad mrtvým tělem Anny dcery p. W. Samce z Straže od Kokedy IV. 1687. a.
- Kázání nad mrtvým tělem Alžběty z Waldšteina, od J. Wácl. Kokedy IV. 1687. b.
- Kázání nad mrtvým tělem paní Polyxeny Šternberkové, od J. Rosacia Hořowského IV. 1689. b.
- Kázání nad mrtvým tělem p. Johanny Daubrawnické, od Wrbenkého IV. 1700.
- Kázání nad mrtvým tělem Jana mladš. Činowského z Žatce, od J. Hraba Dobřinského IV. 1717. b.
- Kázání nad p. Albrechtem Smiřickým, od Tobiáše
- Uštwania Mezeříckého IV. 1695, též od J. Štefanidesa Chrudimského IV. 1706.
- Kázání nad p. Sigmundem Onešem z Břesowic, od Mart. Sworniciusa IV. 1677.
- Kázání nad p. Wiktorinem Kríneckým, od W. Slowacia Turnowského IV. 1676. b.
- Kázání nad smrtí nenadálau p. M. Samuele Martinusa z Dražowa, od Paw. Krupia Pacowského. V. 1071.
- Kázání nedělní a swáteční III. 854. — z XVI. stol. IV. 1609. IV. 1663. 1664. 1665. 1666. V. 857.
- Kázání nešporní na epístoly, od Beneše Opata IV. 1567.
- Kázání o Antikristu IV. 1596.
- Kázání o sw. Bernhardu, od Ant. z Wokauna V. 969. b.
- Kázání o bídnoti wezdejšího žiwota, od Jiř. Netolického IV. 1587. též od Wácl. Slowacia IV. 1632. a.
- Kázání o bohaci pekelníku a Lazarowi, od J. Boleslawského IV. 1592.
- Kázání o božské prožtetednoti, od W. F. Procházky VI. 1954.
- Kázání o ceně křest. spravedlnosti, od Fr. Grabatha VI. 2013.
- Kázání o církwi sw. katolické, od Zachar. Brunčwika IV. 1620. b.
- Kázání (dvě) o čistě a sprostné lásce, jak k bohu tak i k bližnímu, od Ferd. K. Reissmana V. 935. b.
- Kázání o člověku, který stupowal do Jerusalema III. 842.
- Kázání o dni posledním (čtvero), od sw. Augustina IV. 1770.
- Kázání o dobrém, skrze časnu smrt wykročení, od Mat. Krocina IV. 1649.
- Kázání o drahém božím těle, od Hawla Žalanského IV. 1634. b.
- Kázání (troje) o drahotě a hladu, přel. od Paw. Slowacia IV. 1600.
- Kázání o důstojnosti wečeře p., přel. od J. Hoříckého IV. 1757.
- Kázání o důvěře w lidu, důvěře w boha, od Fr. Hawránka VI. 1970. a.
- Kázání o dvojích hříšnicích, od Turka. Příd. 161.
- Kázání o hladu, od J. Rosacia Hořowského IV. 1643.
- Kázání o hříších proti duchu sw., přel. od Antonína Marka VI. 1955.
- Kázání o hromobití a bouřech, od Mat. Hradeckého IV. 1580. a.
- Kázání o hrozně kometě IV. 1593.
- Kázání o hrozném zemětřesení, od Zachar. Brunčwika IV. 1620. q. s.
- Kázání o sw. Janu Kříteli a o sw. Pawlowi, od K. Žalanského IV. 1634. e.
- Kázání o sw. Janu Nep., od Fr. Ign. Gregoria V. 882, též od J. Ig. Hubatky V. 966.
- Kázání o jediném prostředníku, od Zach. Brunčwika IV. 1620. i.
- Kázání o jediném bohu w podstatě a trojím w osobách, od Zach. Brunčwika IV. 1620. e.
- Kázání o Jidášových dětech, od J. Augusty IV. 1569. a.
- Kázání o sw. Josefu V. 901.
- Kázání o kalichu útrpnosti, od Zach. Brunčwika IV. 1620. r.
- Kázání o lásce, od Jana Six. z Lerchenfelsu IV. 1621.
- Kázání o manželství, od J. Ditricha IV. 1550. b.
- Kázání (dvě) o sw. Martinu, od Reissmana V. 935. c.
- Kázání o metle sucha, od Jeronyma Stříbrského IV. 1658.
- Kázání o Michalu archang., od Brunčwika IV. 1620. h.
- Kázání o morowě ráně, od Brunčwika IV. 1620. a.

- Kázání o morové ráně, od Cyp. Pešiny IV. 1638. c.
 Kázání o moru, od Jana Achileasa IV. 1607. a.
 Kázání o mučedlnících českých, od H. Žalanského IV. 1634. a. c.
 Kázání o mytí noh, od Wita Ditricha IV. 1572.
 Kázání o na nebe wstoupení p., od Brunčwika IV. 1620. g.
 Kázání o naprawení žiwota křesť., od Sim. Walecia IV. 1640.
 Kázání o narození božiem, od Jíry paustenika III. 848.
 Kázání o narození páně, od W. Krist. Aunhošťského IV. 1627. a.
 Kázání o narození syna božiiho, od Jandy Mat. Čechtického IV. 1641.
 Kázání o nejsvětější wečeři p. n. J. Kr. IV. 1633. 1651.
 Kázání o nesmírném milosrdenství božském, od Er. Roterodamského IV. 1582.
 Kázání o newážnosti a potupě stawu kněžského, přel. od J. Rulika VI. 2004. b.
 Kázání o sw. Norbertu V. 868.
 Kázání o nowém zákoně, z Lutera přel. III. 855.
 Kázání o ohni Žateckém, od Cyp. Pešiny IV. 1638. d.
 Kázání o ochraně Mariánské w čas wojny VI. 1984.
 Kázání (patero) o opilství, od J. Heritesa IV. 1610.
 Kázání o osprawednění člověka před bohem, od Brunčwika IV. 1620. m.
 Kázání o pádu dobytky, od Cypr. Pešiny IV. 1638. e.
 Kázání o poctiwosti a cti, od Jakaubka III. 849.
 Kázání o pohřbu p. Zikmunda Smiřického, od Jiř. Tesáka IV. 1680. c.
 Kázání (dewatero) o pokání, od Tom. Baworowského IV. 1576. a.
 Kázání (dwanácté) o pokání, z něm. přel. od J. Straněského IV. 1588. a.
 Kázání (dewateránácté) o pokání, od Blaž. Borowského IV. 1617. a.
 Kázání o pokání, od Fr. Jediny VI. 1940. b.
 Kázání o pokoji a všelijakých způsobech jeho, od Jana Wegha VI. 2018.
 Kázání (dwoje) o posilání k nám angelůw sw., od Cyp. Pešiny IV. 1638. g.
 Kázání o posilání dětí do školy, od Fr. Al. Zuchyho VI. 2017.
 Kázání o postu, od Zach. Brunčwika IV. 1620. o.
 Kázání o postu, od J. Flaxia, mlad. z Čeňkowa IV. 1650. b.
 Kázání o powětrí, od Aug. Mitisa IV. 1653.
 Kázání o powinnostech poddaných k wrchnostem, od J. Zaubka VI. 2026. a.
 Kázání o powodni škodliwé, od Jak. Melisaea Krtského IV. 1604. b.
 Kázání o požíwání těla a krwe p. IV. 1614.
 Kázání o prawém a jediném očisti, od Zach. Brunčwika IV. 1620. i.
 Kázání o přediwném narození p. J. Kr., od Wácl. Knobelie Čáslawského IV. 1657.
 Kázání (patnácté) o přeswaté mši IV. 1574. b.
 Kázání o radostném z mrtwých wzkršení, od Zach. Brunčwika IV. 1620. k.
 Kázání o sedmero swátosti církwe, od W. Wáclawíčka VI. 1942. b.
 Kázání o sedmeru smrtedlných hříchů, od W. Wáclawíčka VI. 1942. c.
 Kázání o setrwání wolených božích u wíře, od Mart. Tribalia IV. 1611. b.
 Kázání o slawném proměnění p. J. Kr., od Sixta Palmy Modličanského IV. 1635.
 Kázání o slawném swátku těla božiiho, od W. Brosia IV. 1599. b, tož přel. od Šerera IV. 1601.
 Kázání o slawnosti sw. Bartoloměje, od J. Wojt. Sedláčka VI. 2030.
 Kázání (patero) o slowu božím, od J. Camilla Wodňanského IV. 1644.
 Kázání o smrti p. Trubky z Rowin, od Jiřiho Tesáka IV. 1680. b.
 Kázání o smrti utrené p. n. J. Kr., od Zach. Brunčwika IV. 1620. n.
 Kázání (dwoji) o stálosti w náboženství, od J. Barrolta VI. 2005.
 Kázání o stawu sw. manželském, od Jiř. Zabillanského Horského IV. 1619. b.
 Kázání o stawu sw. manželském, od Pawlíka VI. 2021. d.
 Kázání o šťastném tří stawů jeti k sněmu do Budějowic, od Jiř. Tesáka IV. 1613. q.
 Kázání o tajemství smrti, wzkršení a na nebe wzetí Kr., od Am. Komenského V. 855. a.
 Kázání o tajemství swatoswaté wečeře p., od Zik. Tribuleciosa Plzenského IV. 1624.
 Kázání o těle a krwi p., od J. W. Cikady IV. 1622. b.
 Kázání o těžkosti dlouhé, od W. Krist. Aunhošťského IV. 1627. b.
 Kázání o tom, jakby měl člověk žiw býti, od Jak. Petrozely IV. 1631. b.
 Kázání o tom, kterakby člověk dobře umřiti měl od Mat. Cyra IV. 1688.
 Kázání o třesení země w 1. neděli na Horách Kutnách IV. 1595.
 Kázání o třesení země, od J. Prokopiusa IV. 1639. a.
 Kázání o třesení země, od Sixta Candida IV. 1597.
 Kázání o třesení země, od Brunčwika IV. 1620. d.
 Kázání o sw. trpěliwosti, od J. Zahumenského IV. 1603. a.
 Kázání o umučení páně IV. 1575. 1668.
 Kázání o umučení páně, od Blaž. Borowského IV. 1617. b.
 Kázání o umučení páně ze sw. Bernarda, přel. od Ad. z Wel. IV. 1772. a.
 Kázání o ustanowení na biskupství sw. Matěje, od J. Augusty IV. 1569. a.
 Kázání o ustawicné ochraně sw. angelů nad dítkami, od Kašp. Moiščického V. 898. a.
 Kázání o utrpení Kr. p., od J. Lociky IV. 1652. a.
 Kázání o užítku smrti z sw. Ambrože, přel. od Trojana Nigella z Oskořina IV. 1776.
 Kázání (dwoje) o užítku křesť. nábož., přel. od Tomsy VI. 2003. a.
 Kázání o wážnosti a uctiwosti stawu kněžského, od Ant. Bernoláka VI. 2006.
 Kázání o wdowách, od Cyp. Pešiny IV. 1638. b.
 Kázání o welikých modlářských bludích, od Haw. Žalanského IV. 1634. f.
 Kázání o winohradech, od Jiř. Tesáka IV. 1613. k.
 Kázání (troje) o wojně, od Wita Jakše IV. 1630. b.
 Kázání o wtělení, od Zach. Brunčwika IV. 1620. c.
 Kázání o zatmění slunce, od Jiř. Tesáka IV. 1613. p.
 Kázání o p. Zik. Smiřickém, od W. Fabriciusa IV. 1681.
 Kázání o zkáze města Jerusalema, od J. Campania IV. 1647.
 Kázání o zlořečenství lži... od J. Štelcara Želetawského IV. 1598. a.
 Kázání o žalostech, bídách a sauženích člověka IV. 1583. b.
 Kázání o žalosti a bídě člověka. Příd. 52. a.
 Kázání o žiwotu, práci apošt., od J. Achileasa IV. 1607. b.
 Kázání (sedm) o žiwotu wěčeném, od Polia Lukáše IV. 1606. — z něm. přel. od Mik. Ridla z Nayenperku IV. 1618.

- Kázání, přel. od J. Barnera V. 864. a. c.
 Kázání na boží tělo, od Benedikta Optáta IV. 1283. f.
 Kázání, od J. Blahy VI. 1950.
 Kázání, od M. Blahy VI. 2045. a. a.
 Kázání, od B. L. Boboka VI. 2044.
 Kázání, od Dan. Botzka VI. 1988.
 Kázání, od Čeňka z Wartenberka VI. 1961. a.
 Kázání, od Čermáka VI. 1951. a. b. c.
 Kázání, od Em. Wil. Doležala VI. 1978.
 Kázání, od J. Dwořáka VI. 1967.
 Kázání, od Gura Fandliho VI. 1924.
 Kázání, od Ign. Feigerle-ho VI. 1958.
 Kázání, od Fr. Fryče VI. 1937. b.
 Kázání, od Pet. Paw. Hallého V. 856.
 Kázání, od Fr. Hawránka VI. 1970. b.
 Kázání, přel. od Heinmanna VI. 1918. b. c. d.
 Kázání, od Mat. Hradeckého IV. 1580. b.
 Kázání, od Hrobského. Příd. 33.
 Kázání, od M. Jana Husa III. 841.
 Kázání, od Chalaupky VI. 1977.
 Kázání, od Institorisa VI. 1982.
 Kázání, od Wita Jakše IV. 1630. a.
 Kázání, od Jakaubka III. 850.
 Kázání, od Tom. Jaworského. Příd. 45.
 Kázání, od Kaiserliha VI. 1934.
 Kázání, od Fr. Ser. Kautského VI. 1953.
 Kázání, od Karla J. Khuna VI. 1920. a. b.
 Kázání, od Ad. Klementa IV. 1655. a. b.
 Kázání, od Jana Kollára VI. 1956.
 Kázání, od J. Am. Komenského V. 855. b.
 Kázání, od K. M. Konečného IV. 1564.
 Kázání, od Mat. Kosce VI. 1959.
 Kázání, od Prok. M. Kučery VI. 1962.
 Kázání, od Karla Kuzmanyho VI. 2054. a.
 Kázání, od Kyrmezera IV. 1594.
 Kázání, od J. Lociky IV. 1652. c.
 Kázání, od Macana VI. 1949.
 Kázání, od Mat. Markowice VI. 1995.
 Kázání, od D. Martiny-ho VI. 1971.
 Kázání, (dwoje) od Matěje IV. 1579.
 Kázání, od Matěje, děk. Nymburského Příd. 71.
 Kázání, od Benj. Miškuliho VI. 2016.
 Kázání, od Jana Moce V. 872.
 Kázání, od Nejedlého VI. 1930. a. b.
 Kázání, od Mch. Pellišotyho V. 878. b.
 Kázání, od Jiř. Pelta V. 858.
 Kázání z Jana Zlatoust., přel. Paw. Pistorius IV. 1779. b.
 Kázání, od Wojt. Procházky VI. 2041.
 Kázání, od Ant. Puchmayera VI. 1945. a. b.
 Kázání, od J. Rautenkrance VI. 1944. b.
 Kázání, od Tom. Rešela IV. 1585.
 Kázání, od Mich. Rešetky VI. 1957.
 Kázání, od Fr. Rokosa VI. 1964. a.
 Kázání, od W. Rokosa VI. 1996. a. b. c. d.
 Kázání, od Rokycany III. 846.
 Kázání, od Rychlowského VI. 1935.
 Kázání, od M. Fr. Schönbeke VI. 1916.
 Kázání, od Mat. Sichry VI. 1933. a. b.
 Kázání, od Ad. Simonidesa V. 927.
 Kázání, od W. Sprenga VI. 1921.
 Kázání, od J. Straněnského IV. 1588. b.
 Kázání, od J. Jiř. Stránského VI. 1952.
 Kázání, od J. Suchého IV. 1605.
 Kázání, přel. od Šediwého VI. 1929.
 Kázání, od Fr. Šediwého VI. 1946.
 Kázání, od Šeb. Šediwého VI. 1963.
 Kázání, od Old. Sindeláře VI. 2063.
 Kázání, od J. Trnky VI. 1974.
 Kázání, od J. Trutnowského VI. 1919. a. c.
 Kázání, od W. Wäclawicka VI. 1942. a.
 Kázání, od Fr. Wambery VI. 1965.
 Kázání, od Mik. Wedelia V. 853.
 Kázání, od Fab. Weselého V. 871. b.
 Kázání, od W. Widemana IV. 1626.
 Kázání, od J. Wiganda V. 888.
 Kázání, od F. L. Wirřinka VI. 1947. a. b.
 Kázání, od Stanisl. Wydry VI. 1926. 2001. a. b. c.
 Kázání, od Vinc. Zahradníka VI. 1960.
 Kázání, od J. Zahumenského IV. 1662.
 Kázání, od J. Zimmermanna VI. 1968.
 Kázání pohřební, od Jana Hodikia V. 1064. a. —
 od Ondřeje Kracowského IV. 1722. — od Jana
 Martiniusa z Dražowa V. 1061. f. — od Soporia
 V. 1065, — Jana a Cyriaka Španenberka IV.
 1670. — Jak. Stefanidesa Přibislawského V.
 1066. a. — Martiza Triballia IV. 1611. a. — Ad.
 Wolfiusa Benešowského V. 1067. a.
 Kázání po pohřbu p. Ad. Slawaty, od W. Štefa-
 nidesa Teplického IV. 1686. b.
 Kázání pohřební ke cti p. M. Magd. Helverse-
 nowé, roz. hrab. z Dobrše V. 1086.
 Kázání pohřební ku poctivosti p. Kateřině Zaha-
 decké z Choltic, od J. Saporá V. 1075.
 Kázání pohřební ku potěšení Ondř. Siwého a p.
 Kateřiny, učiněné od Theod. Sopilia V. 1069.
 Kázání pohřební na p. J. Pestvármegye z Ne-
 mügye V. 1094.
 Kázání pohřební na Kateřinu Foratyn, wdowu
 po J. Milesiusowi, od Kašp. Motěšického V. 1084.
 Kázání pohřební na Kat. Potockau, od A. Šuleka
 VI. 2082.
 Kázání pohřební na památku rodu p. z Wršowic,
 od J. Zahumenského IV. 1679. a.
 Kázání pohřební nad p. Johannau z Waldšteina,
 od J. Štelcara Želetawského IV. 1674.
 Kázání pohřební nad tělem p. Jindř. starš. Kři-
 neckého z Ronowa, od W. Slowacia Turnow-
 ského IV. 1676. a.
 Kázání pohřební nad p. W. Jiskrau z Sobince, od
 Jiř. Tesáka IV. 1680. a.
 Kázání pohřební nad p. Albrechtem Smiřickým,
 od Jiřka Dikasta z Mirkowa IV. 1685. c. — od
 Wita Pragela IV. 1694. — od Wita Jakeše IV.
 1696. — od J. Carchesia IV. 1697. — od W.
 Cariona IV. 1699. — od Jak. Akantido-Mitisa
 IV. 1701. — od W. Falckrab. Klatowského IV.
 1702. — od Bohusl. Klatowského IV. 1703. —
 od Wikt. Ad. Martinského IV. 1704. — od Ad.
 Spaciera Kauřimského IV. 1705. — od Simona
 Stefanidesa Husinského IV. 1707. — od Jana
 Cyrilla IV. 1725.
 Kázání pohřební nad syny C. Peřiny Žateckého
 IV. 1686. a.
 Kázání pohřební nad synem p. Ctibora Witanow-
 ského z Wičkowic, od M. Etesia IV. 1708.
 Kázání pohřební nad p. Woršilau, manž. p. Šim.
 Šudy z Semanina, od Št. Olomučanského IV. 1709.
 Kázání pohřební nad p. Dorotau Primskau, od
 Sworniciusa Rychnowského IV. 1711.
 Kázání pohřební nad p. An. Magd. Wenceliko-
 wau z Malowic, od Luk. Hanzeliusa IV. 1714.
 Kázání pohřební nad p. Čenwicem z Libina, od
 Jak. Hrabá Dobřinského IV. 1717. a.
 Kázání pohřební nad p. Apoleonau Hornateckau
 IV. 1719.
 Kázání pohřební nad uroz. p. Polexinau z Štern-
 berka, od K. Megendra IV. 1726.
 Kázání pohřební nad p. Lud. Kubičkowau, od
 Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. b.
 Kázání pohřební nad mrtvým tělem p. Mart. Bočka
 Lipnického, od J. Hodikia V. 1064. c.

- Kázání pohřební nad synáčkem p. Ond. Siwého, od J. Hodikia V. 1064. d.
- Kázání pohřební nad dcerkou Justinou atd., od J. Hodikia V. 1064. e.
- Kázání pohřební nad synáčkem Danielem p. Ondř. Siwého, od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. b.
- Kázání pohřební nad p. Kateř. Předmířskou manž. p. Ond. Siwého od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. c.
- Kázání pohřební nad panenkou Aninkou dcerkou p. M. Bočka Lipnického, od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. d.
- Kázání pohřební při pohřbu Jiř. Tranowského V. 1068.
- Kázání pohřební nad p. Barb. Markowau z Pauchowa, od J. Kalinky V. 1076.
- Kázání pohřební o naději spawedliwých ku památce p. J. Bogadi de Boranya et Hanolik etc., od J. Zaubka VI. 2085.
- Kázání pohřební o wzkrššení mládence w Naim při pohřbu p. J. Chotochowského z Nebowid, od Cyp. Pešiny IV. 1718.
- Kázání pohřební o životě křesť. a blahosl. skonání IV. 1673.
- Kázání pohřební při pohřbu p. Nosticowé z Belwic, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 1685. b.
- Kázání pohřební při pohřbu p. Barb. Floktowy, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 1685. d.
- Kázání pohřební při pohřbu Ad. Jenikowského mlad., od W. Štefana Teplického IV. 1686. f.
- Kázání pohřební při pohřbu kn. J. Efrona Hranického, od Jabina Mezrického V. 1079.
- Kázání pohřební při průvodu mrtvého těla rytíře Bohuslawa starš. Ráta z Dírného, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. a.
- Kázání pohřební při průvodu etc. M. Mikuláše Trojila Hagiochorana, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. d.
- Kázání pohřební při sepultuře děťátka Bohušicka z Zastřizl, od Jiř. Adolfa IV. 1710.
- Kázání pohřební při smrti p. Kateř. Sracowé z Warwažowa, od Mat. Pasconidesa IV. 1690.
- Kázání postní o swátosti sw. pokání, od Fr. Kautského VI. 2053. b.
- Kázání postní o wlažnosti u wíře, od F. X. Jediny VI. 1940. a. 2038.
- Kázání postní, od Čeňka z Wartenberku VI. 1961. b.
- Kázání postní, od Raph. Habrta VI. 1975.
- Kázání postní, od Komenského VI. 1282.
- Kázání postní, od J. Rautenkrance VI. 1944. a.
- Kázání postní, přel. od J. Rulika VI. 1927. c.
- Kázání postní, od Fr. Al. Wacka VI. 1936. a. b.
- Kázání přes celý rok V. 862.
- Kázání při pohřbu hrab. K. z Mansfeldu z něm. přel. IV. 1675.
- Kázání při pohřbu rytíře Jind. Kunrata Wencelika z Wrchowist od Melch. Lužského IV. 1678.
- Kázání při pohřbu Anny Košetické od J. Jakobidesa Benešowského IV. 1682.
- Kázání při pohřbu Jak. Uzeneckého Horníka od W. Štefanidesa Teplického IV. 1686. e.
- Kázání při pohřbu dcer Jak. Tichého Mělnického, od Bart. Martinidesa Pražského IV. 1691.
- Kázání při pohřbu p. Alžběty Waldšteinové, od Mat. Plzenského IV. 1698.
- Kázání při pohřbu děťátka Bohušicka z Zastřizl od Jiř. Adolfa IV. 1670.
- Kázání při pohřbu jednoho českého študenta, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. e.
- Kázání při pohřbu p. mag. Heliadesa dcerky od Jak. Štefanidesa Přibislawského V. 1066. e.
- Kázání při pohřbu Joh. Čabelické roz. Woráčické z Paběnic V. 1073.
- Kázání při pohřbu mládence Jarolima p. Jiřiho Poka syna, od Laur. Molitoris V. 1080.
- Kázání při pohřbu pana Jos. Beránka, od J. Pawlika VI. 2086.
- Kázání při installaci za děkana Woj. Nejedlého při městě Žebráce, od W. Sedláčka VI. 2046.
- Kázání při památce 50leté kněžství p. Fr. X. Obstzierera konané, od W. K. Lablera VI. 2050.
- Kázání při posvěcení chrámu w Uherské Skalici VI. 2010.
- Kázání při posvěcení nowého chrámu církwe Kybské ewang., od Mat. Blahy VI. 2045. d.
- Kázání při potvrzení pokoje mezi cis. Rakáuským a cis. Francouzským, od P. Tsikora VI. 2027.
- Kázání při příležitosti uwezení nowého pastýře do chrámu P. Teynského Wilh. Gewinera, od Fr. Kautského VI. 2053. a.
- Kázání při prowázení těl lidských k hrobu I. 1576, od J. Chrudimského IV. 1672.
- Kázání při prwotínách nowého služebníka církwe., od W. Jakše IV. 1630. g.
- Kázání při prwotínách P. J. Sachra, od J. Pawlika VI. 2021. a.
- Kázání (dwoje) při slawnosti nowé mše od Tom. Baworowského IV. 1576. c.
- Kázání při vizitaci arcibisk. w Čelikowě, od J. Fr. Jakše VI. 2031.
- Kázání při wyzdwižení a posvěcení sw. kříže w obci Hradecké VI. 2032.
- Kázání proti kostnicím a reliquiám papežským, od Math. Kultrariusa IV. 1654.
- Kázání ranní od A. Puchmayera VI. 1923.
- Kázání summowní paterých knih Mojžišowých Přid. 52. b.
- Kázání swadební od Jiř. Zabilanského Horského IV. 1619. a.
- Kázání swatodušní od Kašp. Mošetického V. 898. b.
- Kázání šestistyleté památky Sedlecké od Ant. Jarom. Dwořáka z Boru V. 1004. b.
- Kázání toleranční od Sam. Tardy VI. 2062.
- Kázání od welikonoci až do adventu II. 129.
- Kázání (troje) w čas nastáwajícího zlého, od Wita Jakše IV. 1630.
- Kázání w kterém se smysl a příčiny nawštíwění apoštol. ponawrhují, když bisk. Litoměřický Wacslaw Leopold nawštíwění apošt. 1811 konal VI. 2021. b.
- Kázání w připomínání wečeře p. a umýwání noh IV. 1578.
- Kázání (prwní) w Kauřimě učiněné, od Jiř. Tesáka IV. 1613. g.
- Kázání w Plzni držené od J. Hana V. 985.
- Kázání w Staré Tuře po X. nešťastné příhodě ohně od Ond. Zlebeka VI. 2028.
- Kázání (prwní) w Zamberku učiněné IV. 1616.
- Kázání wánoční, od Komenského VI. 1282.
- Kázání welikonoční III. 843.
- Kázání wojské, z něm. přel. od W. Brosia III. 844. IV. 1599.
- Kázání wojské, z něm. přel. od Math. Hradeckého IV. 1573.
- Kázání wojské, od Augustiny VI. 1983.
- Kázání wsechném pod oboji přijímajícím potěšitelné, od J. Zahumenského IV. 1603. b.
- Kázání z XVII. stol. V. 854.
- Kázání z sw. písma V. 861.
- Kázání, že obrazowé trpení býti nemají, od Zach. Bruncwika IV. 1620. f.
- Kazatel domácí proti sedmi hříchům V. 842.

- Kazatel podivný, od Fr. J. Bartona V. 968. e.
 Kazatel prorocký z skutku, od J. Krasla V. 957.
 Kazatel Wakefeldský, od Goldsmitha VI. 853. a.
 Kázeň církví ewang., od Sam. Wanka VI. 2070.
 Kázeň laučivá, která se od církwé ewang. A. W.
 Činkotské odbíral, od Peteny-ho VI. 2056.
 Každý duch chwal Hospodina, od J. Blaziusa V.
 119. a.
 Každý něco pro vlast, od Klicpery VI. 644. β, IV. c.
 Kdanskó, wiz: Nowina.
 Kdo jest to psáno, aneb důkladná zpráva, neb od-
 powěd z biblí na otázku nynějších w sw. wíře
 bludníkůw V. 719.
 Kdo se prwé do koho dal, důmli rakaus. či franc. ?
 z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 959.
 Když d. c. h. p. Jonatan Láuček do stawu man-
 želského wstupowal, od M. Semiana VI. 395.
 Když ten přijde přehrozný den, w popel obrátí
 swět weskeren . . . IV. 54.
 Keř hořící neshořelý V. 1235.
 Keř rozmarinový, od Marie Antonie VI. 833. c.
 Keř růžový, od Šmida VI. 43. d.
 Kendeš, wiz: Památka.
 Kinský, wiz: K sňatku, Píseň, Wěneec.
 Kladruby, wýsady a listiny téhož kláštera V. 431.,
 wiz: Listiny.
 Klamowé-Galašowé Karolině, od Tomsy VI. 383. b.
 Klam-Martinič, wiz: Uwítání, Zpěw.
 Klár, wiz: Zpráva.
 Klára Wysočodobská, od Špiesa VI. 624. VI. 635. b.
 Klárka, od Šmida VI. 1371. b.
 Klatowský, wiz: Homilia.
 Klatowy, wiz: Historie, Lamentací, Láska, Postau-
 pení.
 Klawigo, přel. od Prok. Šediwého VI. 608. p.
 Klechdy, přel. od Malého VI. 853.
 Klenot duchowní IV. 1900.
 Klenot o potěšení a pomoci we všelijakých zá-
 ramutích IV. 1819.
 Kleona, od J. Charwáta VI. 821. a.
 Klíč Dawidůw k otwěření pokladu králowstwí bo-
 žího, od J. Liberdy VI. 127.
 Klíč do práw král. česk. V. 599. IV. 979.
 Klíč k wyslowení němčiny, od J. Jawornického VI.
 137.
 Klíč kacířské bludy k rozeznání otwírající, k wy-
 kořenění zamykající V. 814.
 Klíč nebe (malý) pro ženskau VI. 2346. b.
 Klíč nebe (nowý) VI. 2346. e.
 Klíč nebe otwírající VI. 2346. a.
 Klíč nebe (zlatý) VI. 2326.
 Klíč zlatý nebeský, od Jiř. Fera 1539. a., polowiční,
 (modlitby) VI. 2341.
 sw. Kliment, wiz: Legenda.
 Kliment XIV., wiz: Bulla.
 Klobaučník a punčochář, od Hoppa VI. 635. 7.
 Klobauk, od Vogla VI. 635. n.
 Kmen Golgothejský ze všech země křowin, od Ni-
 warda Cervelly V. 990.
 Kmotr Matěj, dle Stegmayera VI. 635. k. k.
 Kněz oko církwé, oko boží, od Fr. Bened. Khuna
 V. 1048.
 Kněz weliký w zásluhách, sw. bisk. Mikuláš, od
 Krist. J. Foršta V. 1002. b.
 Kněžstwo králowské, od Mich. Hřůzy V. 904.
 Kniha aupná duchowních písní katolických, od
 Tom. Fryčaje VI. 224.
 Kniha babského umění, přel. z něm. od Jana Aug-
 de Wangy VI. 1630.
 Kniha bídy a pomoci pro selský lid, od F. Tomsy
 VI. 1178.
- Kniha bratra Řehoře III. 634.
 Kniha cwičná jaz. slow., od Fr. Trnky VI. 135. b.
 Kniha černá m. Hradiště V. 319.
 Kniha elementární sokratická k němec. čtení, od
 J. Šmita VI. 131. a. b.
 Kniha třetí a čtvrtá Ezdrašowa III. 603.
 Kniha hospodářská, od Štef. Hynka V. 564.
 Kniha hospodářská, od J. Fr. Kauble VI. 1499.
 Kniha hospodářská pro mládež, z něm. přel. V.
 571.
 Kniha chwal božských III. 599.
 Kniha jednoty bratrské III. 148.
 Kniha Jobowa IV. 1488.
 Kniha Josefa II. 138.
 Kniha Josefowa, od W. M. Krameriusa VI. 1040. a.
 Kniha Jesusa syna Syrachowa, od Tom. Rešela IV.
 1496. táž. V. 665.
 Kniha k čtení od J. Č. Formánka VI. 30.
 Kniha k čtení pro učence obecných neb trivialních
 škol VI. 1275.
 Kniha k čtení pro druhau třídu wenkowských škol
 VI. 1277.
 Kniha k čtení pro opakowací školy VI. 1278.
 Kniha k čtení a překládání pro chowance c. k.
 Tereziánské akademie VI. 1280.
 Kniha k čtení pro učence českých obecných aneb
 trivialních škol VI. 1740.
 Kniha k čtení k malému katechismu VI. 1842.
 Kniha k čtení a modlení pro wojáky VI. 2312.
 Kniha k čtení a modlení pro malé dítky, od Rau-
 tenkrance VI. 2317.
 Kniha katolická, přel. od Fr. Tomsy VI. 2283.
 Kniha křesťanská učení a mrawů k potřebě kate-
 chetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách
 přel. VI. 2258.
 Kniha kronik, od J. Kariona, přel. od Buriana So-
 beka z Kornic IV. 282.
 Kniha (ruční) ku katechismu, přel. od J. Hýbla
 VI. 1838. 1943. c.
 Kniha kuchařská V. 572.
 Kniha kuchařská Wídenská, od Neubauera VI. 1564.
 Kniha kuchařská Pražská VI. 1565.
 Kniha kuchařská pro wětší i menší tabule od Sy-
 billy Doryzjo VI. 1566.
 Kniha lékařská III. 278. V. 586.
 Kniha lékařstwí w stawu manželském IV. 887.
 Kniha lékařstwí ženských IV. 886.
 Kniha Libeckých bratří. Příd. 69.
 Kniha meteorologická, přel. od W. Zelotina IV.
 805.
 Kniha methodní pro učitele českých škol w c. k.
 zemích VI. 1248.
 Kniha methodní pro učitele triv. a hlaw. škol,
 přel. od J. A. Dundra VI. 1262.
 Kniha modlicí pro dobré kat. křesťany, z něm. přel.
 od W. Gotharda Holubáře VI. 2403. — od Ru-
 lika VI. 2310.
 Kniha modlitební, z něm. přel. od Hybla VI. 2387.
 Kniha modlitební, od Bened. Pfeifera VI. 2413.
 Kniha modlitební cis. Josefa II., přel. od Max.
 Štwána VI. 2291.
 Kniha modlitební, od Mat. Šuleka 2355.
 Kniha modlitební pro mládež, od N. Waňka přel.
 VI. 2415.
 Kniha modlitební, přel. od J. Zimmermanna VI. 2427.
 Kniha mrawů duchowních IV. 1194.
 Kniha mrawů křesť. pro měšťana i sedláka od Ja-
 kuba Federsenna VI. 1177. 1281.
 Kniha naučení a příkladůw, z něm. přel. od J. Krist.
 Třebonského V. 796.
 Kniha o Adamu a Ewě II. 137.

- Kniha o babském umění, z něm. přel. od Rutha VI. 1629.
 Kniha o hořekování spravedlnosti královný, od Mik. Konáče IV. 667.
 Kniha o klekání před svátostí oltární IV. 1216.
 Kniha o maudrém křesť. vychování dítek od Dan. Lechockého VI. 1250.
 Kniha o městě božím, z sw. Augustina, přel. od Adama z Winoře IV. 1769.
 Kniha o nakažení dobytčím w čas rány morowé VI. 1638.
 Kniha o naprawení padlého, z sw. Jana Zlatoustého, přel. od Wikt. Všehrda III. 864.
 Kniha o naučení, jaky se člověk k smrti hotowiti měl, z Eras. Roterod., přel. od Jana z Lobkowice IV. 1815.
 Kniha o nawštěwování nemocných, od Jos. Kernerera VI. 2139.
 Kniha o nestálém štěstí, od P. Lucina IV. 682.
 Kniha o nešťastné příhodě, která se stala skrze oheň w menším m. Pražském, od W. Hájka z Libočan IV. 418. b.
 Kniha o pádech a nákažlivých nemocech howěžího, owčího a swinského dobytka, z něm. přel. VI. 1641.
 Kniha o powinnostech křesť., od Mat. Konečného IV. 710.
 Kniha o powinnostech všech úřadů, přel. od Mik. Dworského IV. 728.
 Kniha o prawém křesťanstwí spasitelného pokání, přel. od Mich. Longolia IV. 1445.
 Kniha o prawém náboženstwí, od Beneše Baworynského IV. 1244.
 Kniha o původu kněžstwí, od J. Štelcara IV. 1340. a.
 Kniha o rozdilu a powinnosti Star. i Nowého zákona, od Paw. Lucina Helikonada IV. 1279.
 Kniha o stawu wojském, od J. Hoška VI. 1186. a.
 Kniha o stwoření swěta, od J. Štelcara IV. 835. — IV. 843.
 Kniha o štěpowání rozkošných zahrad IV. 861.
 Kniha o štěpowání, od Jošta z Rožumberka IV. 869.
 Kniha o ustanowení a zřízení pobožného žiwota V. 1374.
 Kniha o wěcech a spůsobech národu tureckého, přel. od Sixta a Amb. z Ottersdorfu IV. 293.
 Kniha o wěceři páně, od Tob. Smicheusa IV. 1373.
 Kniha o welikých skutcích p. boha IV. 833. — od J. Štelcara IV. 1841.
 Kniha o wodách hojtelných, od Tom. Jordana z Klauenburku IV. 855.
 Kniha o wycuwání křesť., od Balth. Hostaunského IV. 1345. b.
 Kniha obrazní přirodoznámská pro děti něm. a český VI. 1313.
 Kniha památní kláštera sw. Wácslawa V. 445.
 Kniha památní města Olomauce III. 305.
 Kniha památní města Přerowa V. 313.
 Kniha památní města Prostějowa, od J. Bělkowského z Ronšowa IV. 473.
 Kniha památní špitálu sw. Pawla w Praze V. 402. b.
 Kniha pastýřská domácí, od J. A. Dundra VI. 2276.
 Kniha počet hlawních interesní, od Karla Tupy V. 506.
 Kniha popsaná wnitř i zewnitř, t. j. sw. Kříž etc., etc., od Ben. J. Pretlíka V. 996. b.
 Kniha praktická ruční pro učitele škol městských i wenkowských, z něm. přel. od Alše Pařízka VI. 1253. a.
 Kniha práw Františka II. nad přečiněním hrdelním a těžkými řádu městského přestupky, přel. od Jos. Zlobického VI. 1678.
 Kniha práwní III. 335.
 Kniha pro dívky, z něm. přel. od Ant. Selisko V. 504.
 Kniha pro chudé řemeslníky, čeled a lid wenkowský, z franc. přel., od K. Thama VI. 2241.
 Kniha proti bratřím III. 691. — od Paw. Kyrmezerského IV. 1298. c.
 Kniha řádu bratrstwí a řeholy kúru literatského měšťanůw m. Zebráka V. 420. V. 1136.
 Kniha rozličného lékařstwí IV. 880.
 Kniha srownawající starý i nový zákon IV. 1160.
 Kniha starého p. z Rosenberka II. 84.
 Kniha školy Salernitanské IV. 888.
 Kniha tato obsahuje: jakau příčinau se Rudolfovi II. zprotiwili IV. 445.
 Kniha To wačowska, od Ctib. z Cimburka III. 291.
 Kniha učení mrawů k potřebě katechetů, učitelů a pomocníků w nedělních školách VI. 1338.
 Kniha wčelná pro lid wenkowský, od Jos. Ant. Janiše VI. 1513.
 Kniha wýkladůw na traktat dewatý Rasisa o nemocech wšeho těla člověčího, od M. Jana Černého IV. 885.
 Kniha wýkladůw spisatelných na čtení nedělní, od Petra Chelčického III. 837.
 Kniha zákonů wšebecných městských, přel. od Weselého a Nejedlého VI. 1680.
 Kniha zápisůw kostela sw. Kříže w Starém m. P. V. 435.
 Kniha zlatá ctnosti, od Štastného Kadlinského V. 1418. a.
 Kniha zlatá, od Krameriusa VI. 738. a.
 Kniha zlatá Tom. Kempenského o následowání p. Kr., přel. od A. Stranského VI. 2382.
 Kniha zpěwu křesť., od Stěp. Lešky VI. 222.
 Kniha zpovědní, přel. od Boh. Tablice VI. 2228. a.
 Kniha general-hlawní wšebecně potřebného zrna obili placení, od Thumy V. 621.
 Kniha žalná a zpěwů sw. krále a proroka Dawida VI. 219. — od Walenty VI. 1724.
 Kniha žiwota, od Dan. Křmana V. 1087.
 Knihy sw. Cypriana III. 865.
 Knihy černé práwa loweckého na hradě Buchlowě V. 315.
 Knihy Ezdrášowy s částí biblickau III. 508. první, druhá a třetí III. 605.
 Knihy k čtení pro sedlské školy díl II. VI. 1276.
 Knihy koňských lékařstwí IV. 912.
 Knihy lékařské IV. 882. 891.
 Knihy města Litomyšle III. 307.
 Knihy města Prostějowa III. 306.
 Knihy modlicí III. 928.
 Knihy (V) Mojžíšowy IV. 1186.
 Knihy Nikodema III. 602.
 Knihy (IV) o ctném we swětě obcowání, přel. od Bart. Hawlika z Warwažowa IV. 713.
 Knihy o čtyrech posledních wěcech III. 891.
 Knihy (II) o lékařstwí štěstí a neštěstí, z Fr. Petrarchy, přel. od Řeh. Hrubého z Jeleni III. 204. a.
 Knihy marnosti swětských IV. 1840.
 Knihy (XXII) o městě božím, z sw. August. přel. od Fr. Čelakowského VI. 1735.
 Knihy (IV) o následowání, z Tom. Kempenského přel. od Fr. Dauchy VI. 2449.
 Knihy o počtech IV. 740.
 Knihy (V) o poslušenstwí, přel. od Řeh. Hrubého z Jeleni III. 204. c.
 Knihy (IV) o prawém křesťanstwí, přel. od Mich. Longoliusa IV. 1262.

- Knihy o rodu Adama a Ewy w tomto světě III. 919.
- Knihy o rodu a běhu života Josefowa III. 920.
- Knihy (II) o skutcích p. n. J. Kr., od Haw. Żalanského IV. 1793. a.
- Knihy o statečnosti, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204. b.
- Knihy o umění distillování neb pálení wod, přel. od J. Jewického Černého IV. 849.
- Knih pět o wífe a náboženství, od Fr. Pernštejnera VI. 1762.
- Knihy o životu duchowniem, od Bonawentury III. 876.
- Knihy oltární od Táborského IV. 1963.
- Knihy pamětní mark. morawského IV. 412.
- Knihy Paralipomenon III. 590.
- Knihy (IV) rozmlauwání společného z písem sw., přel. od Mik. Pentamera IV. 1157.
- Knihy služby slowa božto (díl I.) IV. 1581.
- Knihy Salomaunowy III. 579.
- Knihy učená křest., od Tom. Štítného II. 158. b.
- Knihy Wenušowé, od Šeb. Oksa z Kolowsi. Příd. 88.
- Knihy veřejného jednání bratří českých IV. 549.
- Knihy vyučující a modlíci pro mládež, přel. od Fr. Tomsy VI. 2288.
- Knihy záduší klátera Doxanského IV. 598. a. b.
- Knihy žalmové III. 600.
- Knihy a sepsání Pawla Korky z Korkyně Příd. 57.
- Knížata mezi pastýři, od Gesnera VI. 645. d.
- Kníže dábel, dle Raupacha VI. 673. h.
- Kníže dábel, od Tyla VI. 841. c.
- Kníže Honzík, z něm. přel. V. 251.
- Kníže pokoje učením swým ... s. Tomáš Aquinský, od Fr. Jana Swobody V. 909. b.
- Knížecí oswícenosti Alžbětě owdow. kněžně z Fürstenberka etc., od Tomsy VI. 383. b.
- Knížečka k wzdělawatelnému čítání, od Jiř. Palackého VI. 2240.
- Knížečka o lásce, přel. od Wojt. Kareše VI. 2247.
- Knížečka o vyučování školním, od M. Štaigla VI. 1255.
- Knížečka písniční, od Eliáše Mlynarových V. 106.
- Knížečka pro čeled křest., od J. Hrdličky VI. 201. c. 1189.
- Knížečka pro školní mládež k čítání, od Jiř. Palckowiče VI. 1301.
- Knížečka zpovědní na celý týden, od Jana Blasia V. 1470. b.
- Knížka aneb poklad karmelitůw duchowních, od Sig. Gdowského VI. 1122.
- Knížka biblická losní, přel. od Ad. Sušického IV. 1158.
- Knížka bratrstwa, obsahující w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loreté V. 1144.
- Knížka cestní k milostiwému obrazu Marie de Zell VI. 2353.
- Knížka de benedictionibus, od J. Peita Hostaunského IV. 1753. a.
- Knížka de consecrationibus, od J. Peita Hostaunského IV. 1753. b.
- Knížka elementární k něm. čtení, od J. Schmitta VI. 14.
- Knížka ewangelická ... že wíra tak řečených Luteranůw jest prawá kat., přel. od Krist. Megandra V. 695.
- Knížka hospodářská, od J. Táborského VI. 1490.
- Knížka, jak se auroky spočísti mohau, od W. Petřílky V. 505.
- Knížka, jak se winice ... spravowati mají, od W. Petřílky V. 565.
- Knížka k čtení, k modlení a zpíwání pro katolické křestany VI. 2306.
- Knížka k čtení a modlení pro katolickau mládež, přel. od J. Fr. Kulhánka VI. 2411.
- Knížka k útěše nemocných a umírajících, od A. Müllera VI. 2114.
- Knížka katolická, od Mik. Tomášiho V. 744.
- Knížka ke mši sw. (ruční) VI. 2352. 2397.
- Knížka krásných mrawů, dle Glace VI. 1324. b.
- Knížka křestanských pohádek, od J. Čecha IV. 1223.
- Knížka kuchařská, od W. Pacowského VI. 1567.
- Knížka kuchyňská IV. 872. 874.
- Knížka, kterakby Čech německy a Němec česky čísti, psáti a mluwiti učiti se měl, od Ond. Klattowského IV. 22.
- Knížka litaní jed. bratr. V. 151.
- Knížka potěšitelná těhotným etc. manželkám, přel. od Jiř. Rybáka IV. 906.
- Knížka lozunků cirkwí bratrských V. 1515.
- Knížka lozunků pro dítky V. 501. a. c. d.
- Knížka missionární aneb uwezení ku křest. životu, od J. K. Petráka VI. 1114. — VI. 2265.
- Knížka modlíci pro ewang. křest., od J. Krejčího VI. 2325.
- Knížka modlíci pro řemeslnické towaryše, od Ant. Stránského VI. 2339. b.
- Knížka modlíci, od Weselého VI. 2372.
- Knížka modlitební, z Abrah. Buchholcera, přel. od K. J. R. Ž. IV. 1987.
- Knížka modlitební, od M. Samuele z Dražowa V. 1532. d.
- Knížka modlitební, od J. M. Poňorelého VI. 1347. d.
- Knížka modlitební, obsahující českau mši a modlitby ranní VI. 2295.
- Knížka modlitební, z něm. přel. od F. Neděle VI. 2322.
- Knížka modlitební pro kat. křest. VI. 2347.
- Knížka modlitební učená a písně w sobě obsahující, od J. Korba VI. 2282.
- Knížka modlitební pro ewang. křestany, od Jos. Krejčího VI. 2389.
- Knížka modlitební a poučující křest., od J. M. Poňorelého VI. 2443.
- Knížka modlitební. Příd. 77. s.
- Knížka mrawná s 60 historiami pro dítky, od Fr. Tomsy VI. 1287. b.
- Knížka mrawů pro děti, přel. od Fr. Neděle VI. 1307.
- Knížka o andělech IV. 1260. V. 749.
- Knížka o blahosl. p. Marii, od Kašp. Arsenia z Radbuzu V. 1158. — V. 1453.
- Knížka o čtyrech budoucích wěcech, od Haw. Ctiborského IV. 1845.
- Knížka o hmyzech, od K. Amerlinka VI. 1470.
- Knížka o jednotě wíry, od Pet. Illicina IV. 1290.
- Knížka o sw. Josefowi patriarchowi, od Jana Straněnského IV. 1921.
- Knížka o libé ctnosti naději, od Mat. Wolkenbergera IV. 683. a.
- Knížka o milowání božím IV. 1870.
- Knížka o mřách zemských, od Simeona Podolského IV. 745.
- Knížka o moru, od M. Řepanského IV. 900.
- Knížka o mrawích dítek, od J. Petříka z Benešowa IV. 735. b.
- Knížka o nakažení dobytka, přel. od Wolšteina VI. 1637.
- Knížka o nebeském na zemi obcowání, přel. od M. Ad. z Winoře IV. 1842.
- Knížka o nemocch, od H. Žalanského IV. 703. g.
- Knížka o obecném opatrowání chudých, přel. od Trojana Nigella IV. 729.

- Knížka o opuštění božím, přel. od Jiřího Oekonomy IV. 1885.
- Knížka o ospravedlnění hříšníka IV. 1281.
- Knížka o počátku i skonání světa, od sw. Methudie IV. 1763.
- Knížka o pokloně Kr. pánu při welebné swátosti. Příd. 102.
- Knížka o potupě světa, od M. Řepanského IV. 1838.
- Knížka o potupení světských marností, od Sam. Časlavského V. 1424.
- Knížka o powětří země české, od Blaž. Borowského z Borowa IV. 818. 819.
- Knížka o přátelství, od J. Tesáka IV. 704.
- Knížka o pravé a falešné církvi, od Jana Štelcara IV. 1330.
- Knížka o pravé poctě p. boha IV. 1352. a.
- Knížka o připrawování barew IV. 851.
- Knížka o rozličných věcech a zázracích božích V. 1165.
- Knížka o saudném dni, od Mik. Krupěhorského IV. 1893.
- Knížka o služebnosti a služebnicích sw. ewang., od H. Žalanského IV. 1752. a.
- Knížka o smrti mládence, kterýž na poswícení jda... V. 252.
- Knížka o smrti mládcowě V. 1517.
- Knížka o starém hospodáři a mladé ženě IV. 257.
- Knížka o titulích kříže IV. 1271.
- Knížka o trojím příchodu p. n. J. Kr., od W. Turnowského IV. 1224.
- Knížka o úkazích a rozličných hnutích w powětří, od W. Štefana Teplického IV. 816.
- Knížka o umění mathematickém, od Jiř. Mik. Brněnského IV. 741.
- Knížka o wyjití Noe z korábu, od Mat. Poličanského IV. 1472.
- Knížka o wywýšení nesmrtelné a věčné duše rozumné, od Filomatesa Dačického IV. 664. b.
- Knížka o wzdělání swědomí dobrého, přel. od Wil. Kuny z Kunštaty IV. 1802.
- Knížky o zpovědi a o přijímání, od J. Fr. Rywoly V. 745.
- Knížka o zřetelném slowu božím IV. 1350.
- Knížka obsahující w sobě některá léta císařství Římsk. sprawování s. p. císaře Karla IV. IV. 426.
- Knížka obsahující krátké učení mrawů w otázkách a odpovědích dle Engelmana od Jos. Rautenkrance VI. 1296.
- Knížka obzvláštních pobožností k božské prozřetelnosti V. 155.
- Knížka o dpuškůw dle Kochema přel. V. 1192.
- Knížka Rausinowského. Příd. 124.
- Knížka rozličných maudrostí a přísloví IV. 28.
- Knížka rýmowní jest tato: Jeden každý wěz, měj za to, žeť... V. 226.
- Knížka patentní pro měšťana a sedláka, přel. od Krameriusa VI. 1668.
- Knížka pěkná, pokud dobří rodičowé swých milých dítek smrti žalostiti mají, přel. od Jiř. Rosy Zamberského IV. 677.
- Knížka pobožná V. 1666.
- Knížka početní IV. 743. a.
- Knížka pomocní k něm. mluwnice, od J. Tobiaše VI. 139.
- Knížka příčiny dáwaje, prochy bratři do kostelůw choditi neměli, od J. Augusty IV. 1233. k.
- Knížka pro čeled křest., od J. Hrdličky VI. 2221.
- Knížka pro dítky křest. V. 1634.
- Knížka pro nemocné VI. 2117.
- Knížka pro ony Čechy, Moraw. a Slowáky, jenž něm: řeči wynaučiti se chtějí, od Jos. Nowáka VI. 106. a.
- Knížka proti poctě swatých, od Martina far. III. 786.
- Knížka pro ty, jenž těžká pokušení pro prawdu sw. Ewang. podnikají, přel. od J. Cyrila V. 708.
- Knížka proti poctě swatých, od Štelcara IV. 1340. d.
- Knížka proti nemocem konským IV. 909.
- Knížka proti Paw. Žalanskému V. 676.
- Knížka průberská IV. 850.
- Knížka slow českých wyložených, od M. Philonoma IV. 19.
- Knížka spasedlných naučení, od M. Stříbrského IV. 1890. a.
- Knížka staw manželský obsahující, od Mart. Carchesia IV. 730.
- Knížka učení a modliteb křest. kat. VI. 2289.
- Knížka w nemoci i při smrti, od J. Riwula Zluteckého IV. 1865.
- Knížka, w níž se zdržují modlitby, prosby a žádosti od W. J. A. a od Kaš. Motěšického IV. 1971.
- Knížka welikých potěšení plná, přel. od J. Burdy Pelhřimowského IV. 1909.
- Knížka wyswětlující wiru kněžstwa kališného a o swátosti těla a krwe páně III. 767.
- Knížka zdržujíc w sobě naučení z písem sw. zák. wyňatá IV. 1826.
- Knížka zlatá, od Wawř. Rwačowského IV. 1825.
- Knížka zlatá, z lat. přel., od Jiř. Konstance V. 1408. a.
- Knížka zlatá, z franc. přel., od J. J. Sumy V. 1454.
- Knížka zlatá o přemýšlowání z španěl. přel. V. 1466.
- Knížky jenž slowá: Swětlo apotekářůw, od Jiř. z Augusty III. 270.
- Knížky křížowé Eraz. Sarceria IV. 1809
- Knížky, kteréž slowá: srdečné knížky o čtyrech posledních budících věcech III. 897.
- Knížky kteréž slowá zrcadlo sedmi dnůw hriešné duše III. 896.
- Knížky lékařské III. 279.
- Knížky lékařské, od M. Křišťana IV. 883.
- Knížky linkowané ku psaní IV. 65.
- Knížky losní 1561. IV. 1813.
- Knížky modlicí pro wojáky, od Ant. Stránského VI. 2339. c.
- Knížky modlitební, od Frid. Nausea IV. 1936.
- Knížky normální školy VI. q.
- Knížky (II) o angelích, od H. Žalanského IV. 1443. a.
- Knížky o čarodějnicích a hromobití, od J. Štelcara Zeletawského IV. 831.
- Knížky o mrawích lidských IV. 678. f.
- Knížky o přijímání pod obojí III. 611. — od Paw. Bydžowského IV. 1228. c.
- Knížky o rozličných ctnostech III. 880.
- Knížky o rozličných wodách IV. 847.
- Knížky o swátosti, z Jana Podjahně přel. od Řehoře Hrubého z Jelení III. 926.
- Knížky o upokojení neb úkladu samotném... od Pelagia III. 888.
- Knížky o věcech, které se w ožralství přiházejí IV. 678. b.
- Knížky (II) o zármucích a potýkání pobožných s tělem, swětem a dábem, přel. od Henricha IV. 1843.
- Knížky proti knězi, kterýž prawil i přísahal, řka: že Hus horší než který. dábel, sepsané od Jana Husa II. 152.
- Knížky tyto jsou: Obojí duchowního Jerusalema s Babylonskými III. 751.
- Knížky tyto slowá zrcadlo, ježto, ktož se w ně wzhlédá, opatřit w nich čtyry věci budúcie etc. III. 887.

- Knogler, wiz: Služebník.
 Koc, wiz: Na Wáclawa etc.
 Kocaurkow, od P. Chocholauška VI. 898. h.
 Kocaurkowiady VI. 594.
 Kocaurkowo, od Chalaupky VI. 668.
 Köhler, wiz: Hlas.
 Kochan Ratiborský, od Jos. Friče VI. 695.
 Kochání se s bohem v ranních hodinách, přel. od Ondř. Plachého VI. 2216.
 Kochání se s bohem ve večerních hodinách, přel. od Ondř. Plachého VI. 2239.
 Kochání se s bohem v ranních modlitbách na rok VI. 2412.
 Kojetín, wiz: Paměti.
 Koleda duchovní V. 812.
 Kolín Reynský, wiz: Hrob.
 Kolín, wiz: Artikulowé.
 Kollár, wiz: Hlas.
 z Kolowrat Aloys, wiz: Citowé, Obět, Píseň, Výjew.
 Köllner, wiz: k jmeninám.
 Kolumbus aneb vynalezení západní Indie, od Kampe VI. 1326. a.
 Komedia o radostném vzkříšení Kr. p., od Šim. Lomnického IV. 228.
 Komedia sedmi mudrců IV. 222.
 Komédie knížat pekelných IV. 236.
 Komedio masopustní IV. 230.
 Kometa M. Petra Codicilla IV. 766.
 Komětowé Katince při provozování zpěwohry „Rodina Sweycarská“ VI. 444.
 Kompast měsíční, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. b. c.
 Konfessi. Wydání počtu z wíry kristianských služebníkůw etc. IV. 1283. b.
 Konfessi česko-angšpurská, od Mat. Krocina IV. 1453. d. — od Jindř. Šturma IV. 1218. — od Wikt. Wrbenského IV. 1425. a.
 Konfessi Helwetská, od K. Worla VI. 1773. 1774.
 Koník hrbaunek, dle Jeršowa VI. 853.
 Konkordancí biblická, přel. od K. J. Kuhna VI. 1731. — od Mart. Laučka VI. 1732.
 Konrad Wallenrod, pow. přel. od W. Štulce VI. 554.
 Konsistoř Pražská, wiz: Historie.
 Konterfekt pravý králowny nebeské, od Frant. Dan. Doležala V. 1168.
 Konterfekt weřejného pokoje, od Herm. Franka V. 262.
 Konterfekt opravdívý odporného boje a potýkání bojownikůw rytůujících pod praporem Kr. p., od Ond. Mat. Kracowského IV. 1645. a.
 Konterfektý (II) I. zaslíbeného Mesiáše, II. Antichrista, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. d.
 Konwalinka wonná, od Aug. J. Wács. Šaukupa V. 915. b.
 Konwalinka, od A. J. Wlčka VI. 342.
 Konwalinky, od J. Marka VI. 824.
 Kopiař hostin, nadání, smluw, atd. IV. 1141.
 Kopiař listů z kanceláře p. Zach. z Hradce IV. 1146.
 Kopiař listů posilacích zemských, zwlášt Olomaučských IV. 1147.
 Kopiař psaní p. Jaroše z Pernšteina IV. 1139.
 Kopiař z XVII. století jednotných důležitých písemností V. 638.
 Kopiař žlutý listů posilacích čili dopisů města Brna IV. 1144.
 Kopidlno, wiz: Historie, Promluwa.
 Koráb nový Noemowý, od Ad. Kratochwile V. 924.
 Kořalka zkáza těla i duše VI. 1215.
 Korauhew křesfanstwa, triumf J. Kr. . . . kříž sw., od Bern. hrab. z Wěžník V. 1013.
 Kord, dle Raupacha VI. 635. II. s.
 kořen obziwující, od J. Aupického IV. 1820. b.
 Kořen Jesse rozkwětlého spasení lidského, od Jak. Sofiana Walkenbergera IV. 1342.
 Körner, wiz: Hlas.
 Kortes, od Kampe VI. 1326. b.
 sw. Koruna klášter, wiz: Annales, Documenta.
 Koruna česká, od Ign. Dlahoweského V. 1571. b. wiz: Příběh, Wítání.
 Koruna dwanácti hvězd sw. Wáclawa V. 1283.
 Koruna knížecí V. 466.
 Koruna mučedlníkůw božích českých, od J. Rosacia V. 363. a.
 Koruna panská sw. Wáclawa V. 1260.
 Koruna pobožnosti starých lidí, od W. Gleycha V. 1602. b.
 Koruna šlechtné a krásné panny ctnosti, od W. Dobřenského IV. 673. b.
 Korunka aneb wěnek panenský IV. 212.
 Korunování králů českých, wiz: Popsání.
 Korunování kr. Matiše na králowství české, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. c.
 Korunování J. M. Ferdinanda II. na král. české, od J. Závěty z Závětic IV. 453. h.
 Korunování J. M. cisařowny Anny na král. české, od J. Závěty z Závětic IV. 453. i.
 Korunování cisařowny a králowny české Alžběty V. 289.
 Korunování Karla IV. V. 292.
 Korunování kněžny Alžběty Kristiny V. 293.
 Korytané w Čechách, od Štěpánka VI. 635. t.
 Kostelecký, wiz: Wěneč.
 Kostka, wiz: List, Listy, Newinnost, Stanislaw, Wýtah.
 Kostnice, wiz: Dekret, Historie, List, Zpráwa.
 Kosmografie česká, přel. od Jana z Puchowa IV. 642.
 Koš, hra od Rettigowé VI. 664. b.
 Koš, powídka od Rettigowé VI. 836. c.
 Košaričky, wiz: Reč.
 Košetická, wiz: Kázání.
 Košice, wiz: Nowiny.
 Košček kwětiný, od Ant. W. Hnojka VI. 1322. a.
 Košček tříprantkowý, od J. Kubelky VI. 1324. a.
 Koterowskému, od Dłabače VI. 360. e.
 Kowání koní bez násilí přel. VI. 1586.
 Kowář Rubelský, od Nierice VI. 1372. u.
 Kozáci w Cařihradě VI. 853.
 Kozel, wiz: Zápis.
 Krádcé wajec, dle Šmida VI. 672. 3. — VI. 698.
 Kraj Plzenský. I. díl statistiky král. česk., od Dundra VI. 1149. c.
 Krákonoš a newldník, od Raimunda VI. 659. 3.
 Král a sedlák, od Halma VI. 635. rr.
 Král a topič, od Vogla VI. 635. rr.
 Král Lear, Shakespeare VI. 608. VI. 673. 8.
 Král Wáclaw a krásná Zuzana, od W. Krameriusa VI. 638.
 Král Wratislaw na Morawě, od Jar. Picka VI. 680.
 Králowna Esther, Marie na nebe wzatá, znamenitý obraz V. 238.
 Králowna nebeská na hory Judské se ubírající, od J. Fr. Procházky V. 983.
 Králowna wěků stoletím bleskem milosti a zázraků oslawená . . . p. Maria na sw. Hoře V. 970. a.
 Králowský wězeň, z maďarsk., přel. od Procházky VI. 853.
 Králowství dvojnasobné Ježíše atd., od Fr. Vikt. Bydžowského V. 811.

- Králówtví nejdražším šarlatem ozdobené V. 1034.
 Krakow, wiz: Nowiny.
 Krakowiaky, od Hanky VI. 287. d.
 Kralice, wiz: Smlauwa.
 Kramář w pastech a wochličkách, od Spiese VI. 805.
 Kramerius, wiz: Památka.
 Krása silná, totižto Maria panna přemožitelně ka-
 cířstwa nepřemožená... při weyroční památce
 wítězství nad kacíři l. 1620. V. 1024.
 Kraslice neb malovaná waječka, přel. od Tom. Ku-
 belky VI. 1306.
 Krásné powídky, dle Jaisa VI. 1303. a.
 Krasořečník, od S. K. Macháčka VI. 297.
 Krasopamílá hwězda etc. sw. Norbert, od B.
 Grobera V. 942.
 Kratochwíle, s kteraú tři bohyně Juno, Minerwa a
 Wenuše na swět přišly, od Mart. Paprockého IV.
 210.
 Kratochwílník, od Mat. Sichry VI. 735. b.
 Kratochwílník pro dospělau mládež, od Fr. B. Tomsy
 VI. 1372. z.
 Krejčí a jeho syn, od Hafnera VI. 617. c.
 Krejčí Diwíšek, od Štěpánka VI. 635. II. b.
 Křemž, wiz: Nowiny.
 Křemešik, wiz: K wětší etc.
 Křesťan ewangelický oswícený, od Štěp. Lešky VI.
 1864.
 Křesťan horliwý w duchu a prawdě VI. 2294.
 Křesťan horliwý w obětowání swých modliteb VI.
 2349.
 Křesťan horliwý VI. 2436.
 Křesťan nábožný, z něm. přel. od J. Střebeského
 VI. 2373.
 Křesťan nemocný na lůžku ležící, od D. Neukoma
 VI. 2118.
 Křesťan při smrti, kázání, z něm. přel. od Fr.
 Tomsy VI. 2003. c.
 Křesťan w duchu církwe sw., od Ant. Stránského
 VI. 2339. a.
 Křesťan w swobodě, od Forneta VI. 2227. b.
 Křesťan wždycky se modlicí, od J. Gloziusa Pon-
 dělského V. 185. VI. 2287.
 Křesťanka důwěřující se w boha, od Magd. D. Ret-
 tigowé VI. 2378.
 Křesťanská katolická knížka VI. 2350.
 Křímky čili rostliny na Alpách, od K. Amerlinka
 VI. 1472.
 Křínecký, wiz: Kázání.
 Kristian, kurfirst saský, wiz: Historie.
 Kristoslaw, wiz: Žiwot.
 Kristus Ježíš od trní swých auzkostí... w zahradě
 Getsemanské krwawým potem zbarwený etc. V.
 984. b.
 Kristus skrze swé umučení oslawen, zčeštil W.
 Sedláček VI. 242.
 Kristus a jeho církew VI. 1862.
 Kristofek a Markytka, od Prok. Šediwého VI. 608. o.
 sw. Kříže w Praze, wiz: Kniha, Listiny.
 Kříž sw. jak někdy potupně zatajen, od J. J. Střel-
 ského V. 940.
 Kříž w rozkošech wstípený nad zlato dražší, od
 Lud. Norb. Kadlinského V. 1023.
 Kříž ustawičný J. Kr. atd. V. 1574.
 Kříž dřewěný, přel. od J. W. Wlasáka VI. 1333. h.
 Křížek požehnaný sw. otce etc. Benedikta V. 1193.
 Křížowé tažení, wiz: Historie.
 Křížownik nowý s čerweným srdcem sw. Jan Nep.,
 od J. Ad. Swobody V. 909. c. 1349.
 Krok VI. 741.
 Kromwell, protektor Anglie, od Nierice VI. 1372. p.
 Kronika Bartoše z Drahoníc III. 117.
 Kronička o jednom rytíři IV. 247.
 Kronika Boleslawská, od Dalemila II. 50.
 Kronika bratrů českých, od Buriana z Kornic
 IV. 509.
 Kronika církwe české od počátku až do l. 1532.,
 od Bohusl. Bilejowského IV. 515.
 Kronika česká krátká III. 116.
 Kronika česká, od Acneáše Sylwia III. 126.
 Kronika česká, od Mik. Konáče III. 128.
 Kronika česká (počíná: Mnozí lidé rozumí...) III.
 129.
 Kronika česká (počíná o bisk. Pražsk. Ondřejowi)
 III. 133.
 Kronika česká, od W. Hájka IV. 418. a.
 Kronika česká IV. 429.
 Kronika česká, od Přibisl. z Radonína IV. 439.
 Kronika česká, od Fr. Mart. Pelcela VI. 944.
 Kronika králů Uherských, od Fr. Kubowiče VI.
 981.
 Kronika města Brodu Uherského V. 333.
 Kronika města Laun, od P. Mikšowice V. 301.
 Kronika města Plzně IV. 472.
 Kronika města Třebíčského IV. 464.
 Kronika města Welké Mezříče... IV. 479. 480.
 Kronika Mladoboleslawská, od M. Jiř. Byd-
 žowského V. 309. — Fr. Nowotného z Luže VI.
 1015.
 Kronika o Alexandrowi Welikém III. 121.
 Kronika o Apollonowi, kr. Tyrském III. 93.
 Kronika o Berauně, od J. Seidla VI. 1017.
 Kronika o Herkulesowi, od Zikm. Ant. z Hel-
 fenburku IV. 252.
 Kronika o Janowi Žižkowi IV. 425.
 Kronika o Jowinianowi III. 100.
 Kronika o Králowě Hradci III. 169.
 Kronika o markr. Morawském VI. 937.
 Kronika o Meluzině III. 101.
 Kronika o mštětinu Římském IV. 254.
 Kronika o milosti krále Floria a jeho paní Bian-
 cefore III. 98.
 Kronika o národu Tureckém, přel. od Kocina a
 D. Ad. z Weleslawína IV. 335.
 Kronika o Perytonowi III. 99.
 Kronika o pohnutí křesťanůw proti Turkám IV. 96.
 Kronika o Římských cíř. II. 74.
 Kronika o rozmlauwání kr. Salomaua s Markoltem
 IV. 255.
 Kronika o rytíři Alexandrowi IV. 251.
 Kronika o sedmi mudřech IV. 269.
 Kronika (II.) o Štilfridowi knížeti českém III.
 Kronika o založení země české, od M. Kuthena
 IV. 416.
 Kronika o ženě sw. IV. 258.
 Kronika o žiwotech bisk. Římských, od Roberta
 Barusa IV. 611.
 Kronika, od Beneše z Hořowíc III. 123.
 Kronika, od Ond. Kubeše Příd. 63.
 Kronika, od Prokopa III. 57.
 Kronika od r. 644—1529. IV. 447.
 Kronika od r. 1338—1432. III. 113.
 Kronika od r. 1626—1658, od Wacs. Nosidla z Geblic
 V. 281.
 Kronika Pernšteinská IV. 440.
 Kronika Pulkawy II. 75.
 Kronika Tábořská III. 165.
 Kronika starého i nowého národu českého, od Pabsta
 VI. 963.
 Kronika všech powodní, suchých a mokřých, au-
 rodných a neurodných let, w král. českém, od
 W. Krolmusa VI. 990. 1034.

- Kronika všeobecná světa, od W. Krameriusa VI. 973.
- Kroniky Rozemberské krátký a summovní výtah, od W. Březana IV. 505. c.
- Krtička, wiz: Zpěv.
- Krudy, wiz: Zpěvy.
- Krumlow, wiz: Documenta.
- Krumlowský klášter etc. V. 455.
- z Krupé kněz Wit, wiz: Psaní.
- Krupin, wiz: Letopisowé.
- Krwavý duch pod Vyšehradem, přeprac. od Tháma VI. 607. cc.
- Krwavý wěnoc swatební, od Fil. Heimbachera VI. 621. i.
- Kšaft, od Bart. Paprockého IV. 264.
- Kšaft sw. Jeronima, přel. od Š. Lomnického IV. 1778.
- Kšaft umírající matky jednoty bratrské, od Am. Komenského V. 379. e.
- Kšaft křesťanského člověka, z lat. přel. od Jiř. Fera V. 1385. c. — od J. Pihawského V. 1386.
- Kšaft poslední duchovní V. 1468.
- Kšaft nejbl. na nebe vzaté p. Marie, z franc. přel. V. 1616.
- Kšaft JCM. Josefa II., od W. M. Krameriusa VI. 1040. c.
- Která církew jest církew Kristowa? přel. od V. Janalika VI. 1868.
- Kterak falešné proroky každý poznati může IV. 1568.
- Kterak mají všeckerny skutky způsobeny býti II. 154.
- Kterak se člověk má k smrti strojiti, od M. Krupěhorského IV. 1334. c.
- Kterak se jest on jměl etc. (O klanění se tělu božimu) III. 626.
- Kterak se rozhněwali p. Matauš s p. Matějem VI. 907.
- Kterak stawowé ke čtyrem artikulům swolili a co sobě při tom wyměnili III. 363.
- Kubičková, wiz: Kázání.
- Kuchařka baworská w Čechách, od Marie Anny Neudekerowé VI. 1569.
- Kuchařka domácí, od M. D. Rettigowé VI. 1572.
- Kuchařka duchovní jistěmu paustewníku skrze angela předstawena V. 1525.
- Kuchařka Pražská, od M. A. Neudekerowé VI. 1568. — VI. 1570. — přel. od Tomsy VI. 1571.
- Kuchařství IV. 873.
- Kukus, wiz: Studnice.
- Kuliferda, hra od Štěpánka VI. 635. s.
- Kulm, wiz: Hwězda.
- Kumpenberk, wiz: Obrowiště.
- Kunst in drei Monaten böhmisch lesen, verstehen . . . od Tháma IV. 70. b.
- Kunšt aneb umění wěčné spasení sobě získati V. 1486.
- Kunšt prodlaužení života lidského, dle Hufelanda přel. VI. 1597.
- Kunšt živé plody dělati . . . wúbec bohatším se státi VI. 1501.
- z Kunštatu Justina, wiz: Swědectwí.
- Kupadlo VI. 853. b.
- Kupec Benátský, od Shakespeara VI. 701. f. 776.
- Hür angelský VI. 230.
- Kür swatohorský, od J. J. Ryby VI. 225. c.
- Kusowé hodní podiwení z Cicerona, přel. od Řch. Hrubého z Jelení III. 109. b.
- Kusowé o práwě dědin manských i swobodných II. 88.
- Kusy (IV) křesťanské III. 137.
- Kusy mého srdce. Sebrané spisy atd. od Tyla VI. 841. f.
- Kutná hora, wiz: Agenda, Archa, Obdarowání, Paměti, Sněm, Wyobrazení, Wypsání, Zpěw, Zpráwy.
- Kwakerowé, od Kotzebue VI. 641. b.
- Kwalt na pohany, od Bart. Paprockého IV. 347.
- Kwas řemesníkůw, od Angeliho VI. 635. 8.
- Kwět chmelowý, od Šmida VI. 1335. d.
- Kwět slunečný jinak nebeský kolowrátek, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. c.
- Kwětena česká, od J. Swat. a K. B. Preslá VI. 1464.
- Kwětenky, od Tom. Kubelky VI. 303.
- Kwětný wěnce, hra přel. VI. 672. 2. 698.
- Kwětný wěnceček, od W. Al. Pohana VI. 1359.
- Kwětný český VI. 752.
- Kwílení neb rozjímání noční, od J. Nejedlého VI. 567.
- Kwintin Messis, od K. Pichlerowé VI. 853.
- Kwitance od bernikůw zemských a krajských V. 644.
- Kwítek májowý, t. sw. Jan Nep., od Prok. J. Schuknechta V. 997.
- Kwítek májowý uwadlý, t. kázání pohřební nad p. Kand. Swendau, od Frid. Žalkowského z Žalkowic V. 1085.
- Kwítek w církwi sw. wykwešlý, od Max. Wratislawy V. 1293. a.
- Kwítek na hrob JCKW. Amalie Marie Herminy, od J. Kadawého VI. 489.
- Kwítí hory Sionské, od Jarolima Nirnhaima V. 1456. b.
- Kwítí májowé, od M. Dr. Rettiga VI. 852. b.
- Kwítkowé na pausti Emautinské V. 931.
- Kwítkowé z písem sw., od Jiřika Nigrina IV. 739.
- Kyb, wiz: Kázání.
- Kyjow, wiz: Paměti.
- Kytka Marianská z rozličných chwály Marianské li-liowych kwitků switá, t. j. pobožné k rodiče boží modlitby, z něm. přel. V. 1567.
- Kytka, od J. Chmelenského VI. 300. b.
- Kytka, od Winaříckého VI. 341. a. 1370. a. b.
- Kytka, od Klicpery VI. 644. e.
- Kytka wonného kwítí, od M. Kadaně VI. 1308.
- Kytka dwau sester wonného kwítí VI. 2435.
- Kýž bych se byl neoženil, od Štěpánka VI. 635. c.
- Labutěnka, od Nierice VI. 1372. i.
- Labyrint swěta, od J. Am. Komenského V. 487. b.
- Labyrinth Lutheri, od Kaš. Kwerthalia IV. 1317.
- Labyrint sláwy, od J. Er. Wocela VI. 555. c.
- Lactifer slowař lat. čes. III. 34.
- Ladislaw (král), wiz: Jednání.
- Ladislaw a dítky jeho, od W. Nejedlého VI. 1295.
- Ladislaw a Eleonora, od Šmitta VI. 809.
- Lakomec, přel. od Günthera VI. 625. a.
- Lament otců sw. od J. Straněského IV. 1922.
- Lamentací, od Mat. Striberského IV. 1890. d.
- Lamentací ohňowá m. Klatow V. 327.
- Lamentací po spáchaném skutku, od J. Kučery V. 218.
- Lamentací země morawské IV. 414.
- Láska boha k Peregrinowi, od Mich. Pelišoty V. 930. d.
- Láska dětí, od Jos. P. Kauna VI. 665.
- Láska w nárožním domě, od Tyla VI. 673. b. Sw. V. 8.
- Láska k vlasti, řeč k učitelstwu, od Krále VI. 726.
- Láska a wděčnost swědomí, dwa příběhy, přel. od Hübnera a Lehkého VI. 818.
- Láska a šilenost z wlsk. přel. VI. 853.
- Láska wystěhowanců, od Zschokke VI. 853.
- Láska a mích, od J. Křičenského VI. 905.
- Láska a milost Marie P. Klatowské krví se potíci k pp. Klatowanům, od J. Bart. Lokatelyho VI. 2142.
- Láska manželů. Příd. 67.

- Lauček, wiz: Když etc., Odplata.
 Laučení poddaných od wračnosti, od Woj. Kofary VI. 367. c.
 Laudon, wiz: Wéneec. Žiwot.
 Launy, wiz: Kronika.
 Laupež, od Klicpery VI. 644. β. IV. b.
 Laupežníci, od Šillera, přel. od Tháma VI. 610. a.
 — od Kolára VI. 701. 8.
 Laupežníci na Chlumu, přel. od Štěpánka VI. 635. II. e.
 Laupežníci mořští na východu, od J. Zimmermanna VI. 1382. c.
 Laupežnická krčma, přel. od J. Pečírky VI. 684. 4.
 Lautnici, od Schikanedra VI. 607. y.
 Lazební čas IV. 216.
 Lazebník Sevillský, od Rossiniho VI. 649. e.
 Lázeň starobylá Mikulášská, od W. W. Čapka V. 332.
 Lázeň Podolská aneb sw. Wácslawa, od J. Ad. Veita M. D. V. 555.
 Lažanský, wiz: Hwězda.
 Lear, wiz: Král Lear.
 Ledwinka z Adlerfelsu, wiz: Píseň.
 Legací cis., od Tannera V. 270.
 Legenda sw. Apoštolůw II. 31.
 Legenda o dewíti tisících rytčích II. 33.
 Legenda o dětinstwí Kristowě II. 44.
 Legendy aneb obrazy žiwotů, skutků a utrpení sw. Hawla a sw. Klimenta, od Fr. Jos. Dobicera VI. 2198.
 Lehkomyslnost klesí cestu k neštěstí, pow. přel. od Hübnera VI. 820. b.
 Lehrbuch (theor. prakt.) der böhm. Sprache für Deutsche von Burian VI. 86. — von J. N. Sýkora VI. 93.
 Lehrbuch der slavischen Sprachen v. Possart VI. 121.
 Lehrbuch für Anfänger in der böhm. Sprache, v. K. Thám VI. 130. b.
 Lehrgebäude der böhm. Sprache, von Dobrowský VI. 73. c.
 Leidenfrost, wiz: Prátelstwím.
 Lékař domácí, přel. od Jungmanna VI. 1603.
 Lékař duchowní, sw. Jan Nep. V. 1614.
 Lékař koňský VI. 1654.
 Lékař nebeský, od W. Balth. Petržilký V. 1221.
 Lékař oční, dle Em. Veitha VI. 659. h.
 Lékař počestný a pcečný sw. Frant. Xav., od J. Dlauhoweského V. 1279. b.
 Lékařstwí duchowní, od J. Litturga z Turska IV. 1957.
 Lékařstwí duchowní regule bratrstwa Apolonského V. 1151.
 Lékařstwí duchowní proti bolestí zubůw V. 1228. 1237.
 Lékařstwí duše, přel. od Kašp. Huberia, J. Piškula a J. Štelcára IV. 1799.
 Lékařstwí duše, z polsk. přel. V. 1467. a.
 Lékařstwí duše V. 1519.
 Lékařstwí koňské, od Albrechta III. 290.
 Lékařstwí koňské V. 595.
 Lékařstwí obecné člověku, který chce dluho žiw býti III. 271.
 Lékařstwí proti mornímu nakažení. IV. 894. VI. 1624.
 Lékařstwí proti nemocem wnitřním IV. 884.
 Lékařstwí proti odpadstwí V. 707.
 Lékařstwí ranné III. 285, — od Wilh. Placentinského III. 286.
 Lékařstwí w čas morowé rány, od P. Paeonia Swětnowského IV. 901.
 Lékařstwí ztenčující zármuky pobožných lidí, od Ad. Zmyslowského IV. 1902.
 sw. Leonard, wiz: Popis, Žiwot.
 Leone Leoni, od p. Dudevantowé čili G. Sand VI. 853.
 Leonora z Waleska, španělská rekyně VI. 807.
 Leopold I., wiz: Západ, Zaslání.
 Leopold II., wiz: Chwalozpěw, Mandat, Píseň, Řeč, Truchlení, Zpěw.
 Leopold císař pán Římský... V. 217.
 Leopold II., od Paw. Wallaského VI. 1994. b.
 Lépe malým nežli welkým pánem býti, hra od A. Rirensafta VI. 690. Sw. I. b.
 Leslie, wiz: Wypsní.
 Lesní duch, od P. Šediwého VI. 608. II. e.
 Lesní kaple, přel. od W. Hnojka VI. 1322. b.
 Lesník, přel. od Tháma VI. 607. ff.
 Lešení sláwy trojnásobného wénece bobkowého sw. Jana Nep. V. 1216.
 Letanie (na sedm žalmw) II. 170.
 Letanie IV. 83. 84. 103. 1731. 1948.
 Letanie všech swatých V. 1558.
 Letanie za dušičky w očistci V. 1551.
 Letanie (s modlitbami). Příd. 77. d.
 Léta 1542, když byl mor weliký, složil tyto werše J. Tábořský IV. 55.
 Léto milostiwé a list božských odpustkůw IV. 1484.
 Léto nowé, od M. Vint. Wrbenkého IV. 1474.
 Léto nowé, od Jiř. Tesáka IV. 1613. i.
 Léto nowé, od Bart. Martinowského V. 717.
 Léto- a deňopis obležení šwedského měst Pražských, od J. Norberta Zatočila z Loewenbruku V. 282.
 Letopis český III. 114.
 Letopis padesátní, od W. Březana IV. 505. a.
 Letopis literaturní, od J. Michla VI. 1134.
 Letopisowé čeští III. 122.
 Letopisowé Krupinští, od Ondř. Braxatorisa VI. 1013.
 Lew Kurdistanský, od Auffenbergera VI. 700. 11.
 Lew řwaucí, od Fr. Bartona V. 968. a.
 Lexicon parvum III. 6.
 Lexicon symphonum IV. 30.
 Ležení cis. Tureckého IV. 328.
 Lhář a jeho rod, od Klicpery VI. 644. α. h.
 Libellus grammatices Nic. Perotti IV. 11.
 Liber de bono statu religionis Hier. Plati IV. 559.
 Liber memorialis latinitatis probatae Christ. Cellarii V. 63.
 Liber copiatorum instrumentorum monasterii sc. Joannis in Insula V. 428.
 Liber memorabilium parochiae Pauchoviensis eccl. sc. Procopii et Nicolai V. 448.
 Liber scriptus intus et foris V. 996. b.
 Liberec, wiz: Slowo.
 Liboch, wiz: Obšťastněný.
 Liborius, wiz: Šestka.
 sw. Liborius, wiz: De S. Liborio.
 Libri tres elegantiarum puerilium ex M. T. Ciceronis epistolis a G. Fabricio collecti IV. 26.
 Libuň, wiz: Radowání.
 Libuše, dle Steinsberga VI. 616. d.
 Libušin saud, od Klicpery VI. 644. đ.
 Libušin snátek, od Chmelenského VI. 659. f.
 Lidomil. K oslawení instalací Alexandra knížete z Rudna, Ostřehom. arcibisk., od Boh. Tablice VI. 398. c.
 Lidomil. Český překl. od Hybla VI. 733.
 Lidomil poučující, kterakby lidé mnohým žiwota nebezpečenstwím opatrně wyhnauti... se mohli, od B. Tablice VI. 1600.
 Lidumila, aby byla Bohu milá, od Mich. Pelíšoti V. 930. b.
 Lichtenburk, wiz: Smlauwa.

- Lichtenštejn, wiz: Chwalověč, Žiwot.
z Lichtenštejna Karel, wiz: Dekret.
Lilium virginitate candidum etc. V. 243.
Lima linguae bohemicae, od Jiř. Konstace V. 22.
sw. Linhart, wiz: Leonard.
Linguae slavicae etc. orthographia, od A. Berno-
láka VI. 41. b.
Lipník, wiz: Paměti.
Lippe-Saumburk, wiz: Katechismus.
Lipsko, wiz: Zpráva.
Liptow, wiz: Staw.
Lisardo s ohníwau larwau, od Holzapla VI. 692.
Lissabon, wiz: Wypsaní.
List auřední od r. 1583. IV. 1121.
List bratrský stawům III. 739.
List bratrům w pokušení psaný III. 762.
List historický, od J. Schoena III. 308. V. 645.
List holdowní z XV. stol. III. 452.
List konsistorialní na weškeré superintendenty, přel.
od J. Nešpora VI. 2123.
List králi od r. 1485. III. 685.
List milostiwého léta III. 811.
List mírný stawů král. česk. III. 364.
List na zakaupení statku Doňswa od kláštera Tře-
boňského V. 437.
List o užíwání a ctění sw. obrazů pro bratry ewang.
náboženství VI. 1760.
List o wečeří páně bratřím ewang. nábož. do Čech
poslaný, od Jiřího Petermanna VI. 1757.
List obráncům Českým, od J. Rautenkrance VI. 950. b.
List od bratří kr. Ladislawowi III. 752.
List od bratří p. podkomořím i auředníkům III. 753.
List od bratří kr. Ludwikowi III. 803.
List od bratří IV. 1240.
List od bratří z Polska k rozptýleným křestanům
V. 369.
List od M. Jana Husa k pannám klášterním III. 873. d.
List od Jednoty bratrské r. 1495. III. 714.
List od Jeronyma faráře III. 809.
List od Kartusianů we Waldeku V. 443.
List od Jana Kostky, br. Wawřincowi III. 744.
List od Bohusl. z Lobkowic k p. Pet. z Rosen-
berka III. 221.
List od Lomnického k Jindřichohradeckým IV.
1155.
List od Lukáše Praž. k starším brat. III. 761.
List od Lukáše k sboru z wězení III. 776. b.
List od Mart. Lupáče III. 628.; jiný proti kropáči
III. 688.
List od Lwa pap., kterak Luciperowi psal skrze
W. Danka z Kubína III. 785.
List od Matěje paustewníka IV. 1283. h.
List od Maximiliana Šwendowi IV. 241.
List od obce pod oboji Augustinowi III. 699.
List od páňů Česk. a Moraw. do Konstanci III.
341.
List od kn. Petra z Záwřešti IV. 1283. d.
List od raddy m. Praž. III. 354.
List od Rudolfa II. wšem třem stawům IV. 555.
List od kr. Sigmunda III. 457. 458. 459.
List od Slawaty z Chlumu Ad. IV. 573.
List od Šlika Mik, k sněmu III. 501.
List od Zden. z Waldšteina nejvyššimu kancelěři
IV. 553.
List od Jak. Wolyňského Boleslawským IV. 1238.
List od J. Zajíce k mistrům Praž. III. 703.
List odpowědaci od kr. Polského Mozkowi mr-
zutému tyranu IV. 406.
List odwołání, od J. Husa III. 135. b.
List opatství jeptišek řádu cisterciens. se týkající V.
416.
- List pastýře k sládu od prawého owence Kr. na
čas pod jménem Helw. a Augš. nábož. odděle-
nému, od J. Bohdaneckého VI. 1823.
List pastýřský M. J. Rokycany III. 645.
List pastýřský bisk. Brněn. z Stufferu VI. 2122.
List Pia II. k tureckému cis., přel. Šim. Lomni-
cký IV. 560.
List pokušení III. 758.
List posilací k tureck. cis., přel. Š. Lomnický IV.
1371.
List s nebe II. 160.
List c. k. Prachynského auřadu VI. 754.
List satyrický proti jeduškám, od Old. z Kalenice
III. 686.
List týkající se kláštera karmelit. bosáků w Pacowě
V. 407.
List Viktorina, knížete Minsterberského etc. III. 488.
List výsadní pořádku pekař. IV. 1122.
List z botanického slowáře I. 12.
Listky pilnosti za odměnu pro školní mládež, od K.
Winařického VI. 1370. d.
Listiny kláštera zw. Anny w Praze V. 450.
Listiny kláštera Augustianů u sw. Wácslawa w
Praze V. 436.
Listiny kláštera sw. Hawla w Praze V. 409.
Listiny kláštera Kladrubského IV. 581.
Listiny kláštera sw. Kříže V. 453.
Listiny kláštera Paulanského w Praze V. 402. a.
Listiny kláštera Paulanského w Nowé Pace V.
413.
Listiny kláštera panenského řádu praemonst. w
Doksanech V. 398.
Listiny kláštera panenského řádu sw. M. Magd. w
Mostu V. 399.
Listiny kláštera Třebonského V. 432.
Listiny kláštera Trinitarů w Praze V. 442.
Listiny opatství kanown. regul. Lateran. w Praze
na Karlově V. 447.
Listiny opatství u sw. Mikuláše V. 415.
Listiny opatství w Plasích V. 403.
Listiny opatství sw. Prokopa w Sázwě V. 426.
Listiny Slowan (Emaus) se týkající IV. 605.
Listy auředníků a stawůw morawských od r.
1608. IV. 1128.
Listy českému krajanu o nynějších příhodách, přel.
od B. J. Dlabče VI. 971.
Listy do nebe IV. 721.
Listy holdowní III. 452.
Listy k při a uwěznění Husa se wztahující III.
135. c.
Listy (II) k p. J. Kostkowi proti Pikartům III.
681.
Listy kláštera u sw. Jiří V. 454.
Listy kláštera sw. Kříže w m. Písku V. 421.
Listy knížetství Opawského IV. 403.
Listy majestatůw cis. III. 468.
Listy o powinnosti kněží pod oboji IV. 602.
Listy (II) od bratří českých kr. Jiřímu III. 642.
Listy od bratří českých kr. Wladislawowi III.
738.
Listy od Hynka z Řičan IV. 240.
Listy (II) od Marsilia Ficina III. 212.
Listy od Matěje paustewníka III. 806.
Listy (II) od Bart. Mitysky a Kaš. Hlawáče z
Hollandu psané V. 370.
Listy od Rehoře III. 667.
Listy od Wácslawa kněze IV. 1239.
Listy od kr. Wladislawa III. 467.
Listy od Wladislawa a Ludwika III. 500.
Listy od swob. p. z Žerotína Karla V. 646. a.
c. d. e.

- Listy od Jana Žižky III. 478.
 Listy poučné pro polní hospodáře atd., z něm. přel. od J. Štěpánka VI. 1503.
 Listy posilací pp. Jaros. a Wratis. z Pernšteina IV. 1119.
 Listy rozličné II. 105.
 Listy týkající se vyučování mládeže na wenkowských školách, od J. Formánka VI. 1266.
 Listy z dávnověkosti, přel. Čelakowský VI. 578.
 Listy a kundšofty o hrozným a strašlivým pádu Spíry Františka. Příd. 68.
 Listů šest Kartusiana Bruna III. 810.
 Listů sedm apokaliptických vysvětlení, od M. Sam. z Dražowa V. 823.
 Listů dwadecatero přátelských k ewang. neb protestantům v Čechách bytujícím, od J. V. Jirsíka VI. 1856. e.
 Liteň, wiz: Rozdělení, Žiwobyti.
 Litoměřice, wiz: Kázání.
 Litomyšl, wiz: Historie, Knihy, O wyobcowání, Psaní.
 Litterae de ritibus universitatis studii Prag. III. 136.
 Litterae magistrorum Prag. ad Ferdinandum IV. 1254.
 Litory první křest. učení, od J. Simonidesa V. 754. b.
 Litoměřice, wiz: Akta.
 Lkáni duší věřících po žiwotu věčném, od Tom. Rotta VI. 1987.
 z Lobkowic, wiz: Citowé, Kázání, Sporaďání.
 z Lobkowic Boleslaw, wiz: List.
 z Lobkowic Polyxena, wiz: Zřízení.
 Loci communes, přel. Kašpar křižovník IV. 1249.
 Lodi církwe sw. rytířující, od P. Pučálky V. 394.
 Lodi kupecká s modlit. k p. Marii, od Linharta Komínka V. 1556.
 Lodička Mariánská hojně zboží k užítu bratrstwa sw. Škapulře nesaucí V. 1152.
 Logika neb umnice, od A. Marka VI. 1171. a.
 Loketský zvon, od Klicpcy VI. 644. β. 2.
 Lomnický, wiz: List.
 Loretto, wiz: Knížka.
 Los Pilařka Štěpána atd. V. 212.
 Loštice, wiz: Správa.
 Loterie pro hospodáře a hospodyně, od Štěp. Lešky VI. 1179.
 Loterie pro panství Hluboš a Pičín VI. 1146.
 Lotrowská peleš, přel. od P. Šediwého VI. 608. b.
 Lew, od P. Šediwého VI. 608. h.
 Lowci Alpští, od Fr. Tomsy VI. 822. i.
 Lucerna ardens et lucens etc. sw. Jan de Regis, od W. Mezlečko V. 910. c.
 Lucian syn Florentinůw a obec Skalenská, od J. Jawornického VI. 1196. d.
 Lucidář II. 80.
 Lucie, od Mme. Charles Reybaud. VI. 888.
 Lučba čili chemie zkušná, od J. Sw. Presla VI. 1483.
 Lučba čili chemie řemeslní, od K. Amerlinga VI. 1485. a.
 Lučisté pekelné, od Dr. Hilaria III. 637.
 sw. Ludmila, wiz: Perla, Žiwot.
 Ludmila wdowa opravdowá, od J. Ign. Libertina V. 923. a.
 Ludmila, od Wojačka VI. 696.
 Ludwik král, wiz: Listy.
 Ludwik XVI., wiz: Nowiny, Zpěw, Žiwot.
 Ludwik skočec, přel. od Tháma VI. 607. bbb.
 Ludwik malý wystěhowanec, od Šmida VI. 1351. a.
 Lukáš bratr, wiz: List.
 Lumen ad revelationem gentium, od Čyp. Pešiny IV. 1638. a.
 Lumpacivagabundus, od Nestroje VI. 635. 24.
 Lupáč, wiz: List.
 Luther, wiz: Žiwot, Žiwotopis.
 Lůzko duchowní spásitelné wůně VI. 2434.
 Lyra a meč, od Drah. M. bar. Villaniho VI. 346. a.
 Modočany, wiz: Žena.
 Magnet zprudka táhnauci do žiwota věčného, od M. Wácl. J. Kupschiny V. 977.
 Mahomed, wiz: O původu, Žiwot.
 Majestas Carolina II. 86.
 Majolena, wiz: Historie, Piseň.
 Majestát daný od kr. Wladislawa 1504. III. 464.
 Majestát cis. Rudolfa IV. 563.
 Májowý sen, od Hynka z Poděbrad III. 61.
 Makbet, od Shakespeare, přel. od K. Tháma VI. 610. b. — od Kolára VI. 701. g.
 Makbet wůdce šotského wojska, z něm. komedie w čest. uwed. VI. 775.
 Mali corvi malum ovum, přel. od J. Libertina V. 761.
 Malí muzikanti, od Nierice VI. 1372. m.
 Maličko: ne maličko nýbrž slawné... (kázání), od W. Procházky V. 998.
 Malíř, přel. od Štěpánka VI. 635. 7.
 Malíři, wiz: Ustanowení.
 Malowec, wiz: Psaní.
 Malta, wiz: Zpráva.
 Malý Čech a Němec, od F. Swobody VI. 113. 140.
 Malý gratulant, od Jos. a Štěp. Bačkorůw VI. 1377.
 Malý Hawiř, od Nierice VI. 1372. d.
 Malý rekruta, od Rulřka VI. 633.
 Malý pisař, od J. Swobody VI. 1365.
 Malý Slowan, od J. Al. Dundra VI. 133.
 Mammotrectus III. 3.
 Mandat krále Matiaše, jimž bratři z Morawy wypořáděl III. 139.
 Mandat krále Wladislawa o Pikharty III. 145.
 Mandat krále Wladislawa, jimž první (mandat) zkazil III. 146.
 Mandat cis. Ferd. s strany ženění kněžsk. III. 539.
 Mandat krále Ferdinanda o Pikarty IV. 523. 533.
 Mandat cis. Ferdinanda s strany mistra H. Gestlasta IV. 535.
 Mandat cis. Ferdinanda o wysazení arcibisk. Praž. IV. 536.
 Mandat cis. Ferdinanda Janowi Mystopolowi a Mart. Mělnickému, aby nehodné kněží trestati dali IV. 540.
 Mandat cis. Maximiliana strany schůzi pikartských IV. 545.
 Mandat J. Kr. všem křestanům poslaný IV. 1861.
 Mandat hraběnky Frant. Hyp. Euseb. Berkowé V. 563.
 Mandat proti sauboji, od Lessinga VI. 700. 12.
 Mandat Leopolda II. we věcech ewangal. náboženství VI. 1106. 1674.
 Manifest JCM. rakausk. kr. uhersk. a českého léta 1813. VI. 967.
 Mansfeld, wiz: Kázání.
 Manual památek tovaryšůw řemesla mydlářského V. 325.
 Manuale lat. hung. slawon., od P. Hrabowského z Hrabowa V. 183.
 Manuale monasterii sc. Agnetis V. 411.
 Manualník pro klášter s. panny Anežky w Starém m. P. V. 412.
 Manualník celé bibli sw., od J. Am. Komenského V. 649.
 Manžel mé paní, z franc. přel., od Zbraslawského VI. 692.
 Mapa české země III. 190.
 Mapa katolická, od Jiř. Ferá V. 375.

- Maran a Onyra, od P. Šediwého VI. 782. a.
 Marcel pautník z XIX. století, od A. Švihlíka VI. 830. c.
 Mařenčin koštěček, od M. Dob. Rettigowé IV. 1310. a.
 Maria-Cell, wiz: Cesta, Diwotwornice, Knižka, Zahrada.
 Maria panna, wiz: Hodinky, Hodiny, Králowna, Krása, Lodě, Matka, Moře, Na nebe etc. O welebnosti, O wěčnosti, Officium, Panna, Pautník, Piseň, Pláč, Poběžnost, Pomocnice, Poselství, Pozdrawení, Radosť, Rok, Rozmlauwání, Sen, Sláwa, Slunce, Sunamitis, Slépeje, Traktat, Trůn, Wě nec, Winařka, Zahradka, Žiwot.
 Maria Cellová (blahosl. p.) w těch milostech, které ... od r. 1370—1645 prokázati ráčila, od Adalb. Eremiáše V. 1206.
 Maria Magdalena II. 42. — w 5 zpěwích, od Fr. Raymanna VI. 2270.
 Maria matka boží a nebes králowna (kázání), od J. Jawornického VI. 2370.
 Maria matka umřajících V. 1238. — od Jiř. Fera V. 1385. g.
 Maria Swatohorská w Čechách V. 1167.
 Maria Stuartka, od Šillera VI. 654.
 Maria virgo regiae urbis Brunensis a Sueco obsessae patrona, od Ant. Ferd. Dubrawiusa V. 948. b.
 Marie aegyptská, wiz: Historie.
 Marie Antonie, wiz: Wypsaní.
 Marie, dcera pluku, přel. od Pečírky VI. 684. 5.
 Marie Hora, wiz: Popsání.
 Marie, rozkoše zahrada atd. V. 1669. VI. 2141. 2281. 2345.
 Marie Terezie, wiz: Pamětnosti, Popsání, Řeč, Wěci.
 Marie Terezie, wiz: Běh žiwota.
 Marianka, od Góthe VI. 671.
 Markowá, wiz: Kázání.
 Marnost swěta V. 241.
 Marnotratník, od Raimunda VI. 635. 8.
 Marš každého Čecha ctného, od Wawáka VI. 497.
 Martiniani, kronika II. 73.
 Martin Bucer, služebník sw. ewang. we Štraspurce IV. 613.
 Martin kněz, wiz: Člámkowé.
 Martinek, přel. od Šiesslera VI. 632. d.
 z Martinic, wiz: Sláwa.
 Martinský rohlík a Mart. husa, od Tháma VI. 607. b.
 Masné krámy, od Prok. Šediwého VI. 608. II. c.
 Masnicious, wiz: Wězení.
 Masopust, od Wawř. Rwačowského IV. 684.
 Masopust, od Tyla VI. 841. e.
 Masopustní blázní, předěl. od Tháma VI. 608. ii.
 Masopustní žert, dle Klingsterna VI. 635. o.
 Masticák I. 18.
 Masticák, od J. Marka VI. 824. β.
 Masinkář, od Nürnbergera VI. 697.
 Matěj paustewník, wiz: List.
 Mater Nepomucena w klášteře Ždiarském, od J. Khella V. 439.
 Mater verborum I. 11.
 Materská láska, od Nierice VI. 883. IV.
 Mathusalem, t. j. o daru dlouhowěkosti V. 1078.
 Matias Corwinus, wiz: Mandat, Smlauwa.
 Matias cisař, wiz: Akta, Korunování, Odchod, Piseň, Přitažení, Psaní, Smlauwa, Wjezd, Wolení, Wypsaní.
 Matka swěta wěčného Maria na wýsosti witězující církwe ... V. 986.
 Matka swatohorská Maria přepodiwná w zárcách a milostech V. 1172.
 Matka a dcera, přel. od Tyla VI. 673. b. sw. V. α.
 Matky znamenité chrámu Welehradského dcera znamenitá chrám Poleňowský etc., od M. Bartysa V. 974. e.
 Matrikath (Bosákůw) proti mistrům Praž. pod obojí III. 718.
 Matris slavicae filia erudita vulgo lingua graeca, od Dankowského VI. 122. b.
 Maudrá paní w lese, od Kotzebue VI. 635. 11.
 Maudrost katolických rodičů atd. V. 806. — od Ant. Konáče V. 1394.
 Maudrost aneb rozjímání k nabytí bázně boží, z wlsk. přel. V. 1434.
 Maudrost od boha poučeného starce, řeč při pohřbu Paw. Ježowiče, od M. Szepeši-ho VI. 2083. b.
 Mauřenin, wiz: Piseň.
 Maximilian II., wiz: List, Písnička, Podniknutí, Pohřeb, Příběhy, Psaní, Spis, Žiwot.
 Maximilian arcikníže, wiz: Spis.
 Maucha, přel. od J. W. Sommera VI. 1358. b.
 Meč Goliašů, od J. Jafeta IV. 561. c.
 Meč a kalich, od J. Er. Wocela VI. 535. b.
 Mečislaw a Blanka, od Jedličky VI. 639.
 Mediolan, wiz: Popsání.
 Meditací české na celý rok V. 1618.
 Meditationes sc. patrum, přel. od Tob. Mauřenína IV. 1965. a.
 Megera, od Krameriusa VI. 785. c.
 Mechemet, wiz: Nowina.
 Melodiatura neb partitura, od Ad. Skultetiho VI. 180.
 Melodie a zpěwy smutného kawalíra o lásce, od W. J. Rosy V. 195.
 Meluzina, wiz: Kronika.
 Meluzina, od Stuny VI. 611. x.
 Meluzina z něm. přel. VI. 716. 2.
 Memorabilia (zápisky) od r. 1575—1620. IV. 288. — od r. 1578—1620 IV. 465.
 Mentor neboli wádce k blaženému žiwotu, od Silvia Pellika VI. 1203.
 Mesiáš, od Klopstoka VI. 544.
 Měsíček pobožný V. 1440.
 Město na hůře wystawené ... Plzeň na den památní wítězství, od Damasa Strnada V. 894.
 Metamorfoseon Ovid. 15. knih. V. 255.
 Methode in kurzer Zeit echt böhmisch zu lesen und zu schreiben, von K. Thám VI. 42.
 Methodus Herbaria, od Ad. Zalužanského IV. 877. a.
 Mezeříč, wiz: Památky, Diarium, Kronika, Paměti, Poznámění.
 Michal Čarnišenko, od Kuleše VI. 853. b.
 Mikowá, wiz: Winš.
 Mikuláš bratr, wiz: Hádání.
 Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetelný, od Ig. Libertina V. 923. d.; wiz: Žiwot.
 Mikuláš hrabě Zrinský, hra přel. od Fr. Tomsy VI. 653. e.
 sw. Mikuláš w Praze, wiz: Listiny.
 sw. Mikuláše lázeň, wiz: Lázeň.
 Mikulášowo nadělení, hra od Tháma VI. 607. c.
 Miláček Ježíše sw. Jan Nep. V. 1041. 1043.
 Miláda a Jindřich pow. VI. 868.
 Milewsko, wiz: Zpěw.
 Milina, od Zieglera VI. 740. c.
 Milislaw aneb Tepličtí kowáři, od Prok. Šediwého VI. 608. II. e.
 Milkování w Plzni, od Tolda VI. 635. 9.
 Miloslaw Wlnowský, Bremský kormidelník, nowý Robinson, z angl. od Jos. Zimmermanna VI. 1382. b.
 Milování dwoje: jedno druhému odporné (swěta a boha) V. 1480.
 Milowati budeš bližního swého jako sebe samého, od Nierice VI. 1372. e.

- Milowník ukřižovaného Ježíše, sw. Jan Nep. V. 1040.
- Milowník a sok w jedné osobě, přel. od Šediwého VI. 608. n.
- Milozor, od Zieglera VI. 740. b.
- Mina z Blahodowa, od Lessinga VI. 689. k.
- Minění upřímné žáků Hradištských, od J. Hájka VI. 376.
- Minsterberk, wiz: Zápisy.
- Minucí a pronostika Krakowská IV. 757.
- Minucí J. Straněského IV. 761.
- Minucí Adama Hubera Mezeříckého IV. 773.
- Minucí od r. 1617. IV. 778. e.
- Minucí hospodářská ke cti sw. Wojtěcha VI. 1414.
- Minucí na r. 1785, od Mich. Grügnera VI. 1415.
- Minucí hospodářská, od hospodářského spolku w král. českém VI. 1419.
- Minucí Ign. Paulína Hunewalda. Příd. 35.
- Mír zemský kraje Bolesl., III. 366.
- Mír zemský krajů Kauřím., Časlav., Chrudim. a Hradeckého III. 367.
- Míra nesmírného poslušenství papež., od J. Miroše III. 780.
- Miracula (II.) Christi, od Jiř. Tesáka IV. 1613. n.
- Miscellanea personas seculares et res potissimum civiles concernentia V. 287.
- Miscellanea ad historiam patriae Moraviae (česky), od J. Galláše VI. 991. b.
- Missal glagolický z Emaus zůstatek II. 177.
- Mista nejpatrnější křesťanstwa: Jerusaleń, Betlém a Nazaret, přel. od Fr. Slawicka VI. 1118.
- Místo ohně skrze kněze z oltáře oběti wzatého a skryté schráněného, totiž hrob sw. ... sw. Jana Nep., od Mat. Krátkého V. 965. b.
- Místopis a historie městyse Jabloného nad Orlickau, od F. A. Wacha VI. 1020. b.
- Místopis města Rakowníka, od M. Štembery VI. 1026.
- Mistr Bohata, aneb: Práci se žiwíme, hrau se zawádíme, od Nierice VI. 1372. x.
- Mistr Laukotský a jeho tovaryšowé VI. 886.
- Mistr Martin bednář, od Holbeina VI. 700. 13.
- Mistře powěz, kteří ptáci lepší jsú ... III. 719.
- Mládenec neb Orlijik maudrosti věčné III. 878.
- Mládenec zawedený sw. Wit V. 1289.
- Mladý hubeník, od Nierice VI. 1372. g.
- Mléko čisté prawdy boží, t. j. katechismus k wzděláni mládeže církwi božích česko-bratských, od Theof. Elsnera V. 801.
- Mlikosrby, wiz: Elegie.
- Mluwnice česká, od W. Hanky VI. 79.
- Mluwnice česká, od K. Kysela VI. 83.
- Mluwnice česká, od J. Malého VI. 95.
- Mluwnice česká, od L. Zieglera VI. 92.
- Mluwnice maďarská, od Lud. Melcera VI. 116.
- Mluwnice německá, od Ant. Bišického VI. 112.
- Mluwnice německá, od Čelakowského VI. 90.
- Mluwnice německá, od Sýkory VI. 114.
- Mluwnice polského jazyka, od W. Hanky VI. 102.
- Mluwnictwí a zjewení, od Fr. Škorpíka VI. 1872.
- Mlynář a jeho dítě, od Raupacha VI. 709.
- Mlykařka a oba myslwici, přel. od Tháma VI. 607. o.
- Mlynářowa Liduška VI. 864.
- Mnemotechnika, od Edw. Picka VI. 1169.
- Mnislaw a Swětíwina, od Šediwého VI. 782. c.
- Mnišek, wiz: Kantata, Páwod.
- Moc a ctnost magnetowa, od Aug. J. W. Saukupa V. 915. a.
- Moc boží nad žiwotem i smrtí: mocnářů při žalostné památce smrti J. C. J. Frant. I., od J. Mojžišowice VI. 2057.
- Moda, od Benedixa VI. 635. 10.
- Modlářka, od Gunthera VI. 625. b.
- Modlení veřejné we středu a w pátek V. 1573.
- Modlení wraucí a zpěwy lidu křest., od Dewotyho VI. 2379. d.
- Modlitba, od M. Jiř. Carolídesa z Karlsperku IV. 211. d.
- Modlitba, od Daw. Crinita IV. 1956.
- Modlitba, od Dikasta IV. 1508. a.
- Modlitba (kr. Šalomauna), od W. Dobřenského IV. 1953.
- Modlitba Hanuše Fridricha korfírsta saského proti wálce císa. a pap. IV. 1933.
- Modlitba, od Jelena VI. 259.
- Modlitba, od Jessenia z Jessen IV. 1993.
- Modlitba Josefa II. za swúj lid VI. 1042.
- Modlitba, od J. M. Krále VI. 238.
- Modlitba, od P. Fr. Nowatiusa V. 1553. k pěti ranám p. n. J. Kr.
- Modlitba sw. Petra II. 173.
- Modlitba krásná božího umučení II. 172.
- Modlitba k p. Marii III. 929.
- Modlitba proti Turku IV. 1931.
- Modlitba w čas těžkých pokušení IV. 1942.
- Modlitba dítkám užitečná IV. 1950.
- Modlitba, která se na milostiwé poručení JM. kurfírského po wyznání a absolucí sw. ewang. milostiwém létě říkati má V. 373.
- Modlitba exulantů w Lešně polském V. 1544.
- Modlitba k blahosl. p. Marii V. 1578. — proti morowé ráně V. 1581.
- Modlitba proti protestantům w kurf. baworském V. 1596.
- Modlitba k bohu všemohacímu V. 1617.
- Modlitba we zpěwu na den památky stoletého Jubileum kanonizací sw. Jana Nep. VI. 249.
- Modlitba má a potěšení mé we všech případnostech žiwota VI. 2407.
- Modlitba neb požehnání sw. tří králů. Příd. 77. a.
- Modlitba za nawrácení slowa božího. Příd. 77. b.
- Modlitby Jak. Akantidomitisa IV. 1982.
- Modlitby Ad. a Mik. Aletinů IV. 1992.
- Modlitby z Anselma wzaté III. 932.
- Modlitby Paw. Aquilina IV. 1964.
- Modlitby Jiřího Dynasta z Mířkowa IV. 1962. a. — o milowání boha IV. 1962. b. — z kněh sw. Bernarda IV. 1692. c. — w čas žalosti IV. 1692. d. e. — pro paní a panny f.
- Modlitby M. Sam. z Dražowa V. 1532. b. — k časům těmto posledním zarmauceným případné V. 1532. c. — k slawnostem weyročním V. 1532. e. — duši truchliwau oběsterwující V. 1532. g.
- Modlitby Tom. Draského VI. 1727. a.
- Modlitby J. Fera IV. 1997. — k sw. patronům českým V. 1539. c.
- Modlitby Františka I. umírajícího V. 1655.
- Modlitby Gertrudy a Mechtildy V. 1604.
- Modlitby W. Gleycha V. 1602. d.
- Modlitby W. Hanky VI. 2406.
- Modlitby J. Hrdličky VI. 2292.
- Modlitby, z něm. přel. od Hýbla VI. 2375.; od téhož přel. VI. 2408.
- Modlitby Mich. Institorisa pro wojáky VI. 2302.
- Modlitby El. Jakobi Chrudimského IV. 1977.
- Modlitby od Jakuba o umučení páně IV. 1970.
- Modlitby, z Raitra přel. od J. Jawornického VI. 2331. c.
- Modlitby sw. Jeronyma III. 863.
- Modlitby Jiř. Johannídesa V. 1555.
- Modlitby Šim. Jordanského. Příd. 48.
- Modlitby W. Kodeda IV. 1974.

- Modlitby J. Am. Komenského V. 1557.
 Modlitby, přel. od Dan. Korbeli-ho pro schowance c. k. akademie VI. 2301.
 Modlitby J. Krejčího we všelikých potřebách duchovních a tělesných VI. 2327.
 Modlitby, od Tom. Kubelky VI. 2337.
 Modlitby, od K. Kuzmanyho k nábožnému vzdělání věřících we wífe, w lásce a w naději VI. 2417.
 Modlitby Litardy (?) IV. 1946.
 Modlitby J. Matheola Sedlečanského IV. 1954.
 Modlitby Eliáše Milesia Rejšického Příd. 75.
 Modlitby Mat. Miletinského IV. 1995.
 Modlitby Joach. Misingera. Příd. 76.
 Modlitby, od Kašp. Motěšického. V. 1582. b.
 Modlitby Ond. Muškula. Příd. 79.
 Modlitby na žalmy, přel. od Bart. Netolického IV. 1944.
 Modlitby, od J. Nimburského IV. 1994.
 Modlitby Boh. Ojíře z Očedělic IV. 1959.
 Modlitby Jeronyma Palingeria Horského. Příd. 92.
 Modlitby Alše Pařízka pro dívky VI. 2293. 2376.
 Modlitby, od pap. Pia VI. VI. 2286.
 Modlitby, přel. od Fr. Poláčka VI. 2344.
 Modlitby W. Pražského V. 1587.
 Modlitby Lud. Rabus. Příd. 123.
 Modlitby na způsob žalů, přel. od Ráčka z Chotěhrny IV. 1955.
 Modlitby, od J. Rautenkrance, za požehnání c. k. vojsku VI. 950. d.; od téhož pro mladé lidi VI. 2318.
 Modlitby Řehoře Rechtera z Aldenberka IV. 1975.
 Modlitby Jana Rosáce IV. 1985. a. — s přípravou k smrti IV. 1985. b.
 Modlitby J. Salatnaye VI. 2334.
 Modlitby Sixta z Ottersdorfu IV. 1943.
 Modlitby Wácl. Slowacia pobožným pannám, paním a wdowám IV. 1972. a. — obecní IV. 1972. b.
 Modlitby člověka nemocného, od Mat. Wácl. Solnického V. 1540.
 Modlitby Mik. Stipaciusa Strakonického IV. 1968. a. b.
 Modlitby J. Straněnského IV. 1934. a. b.
 Modlitby Mat. Stříbrského IV. 1980.
 Modlitby, přel. od M. Jana Sudleciusa IV. 1996.
 Modlitby W. Šarauna Hoříckého V. 1565.
 Modlitby J. Šolce VI. 2394.
 Modlitby W. Štefanidesa Teplického V. 1545.
 Modlitby J. Štelcara IV. 1976.
 Modlitby Paw. Tešláka pro pocestné VI. 2290.
 Modlitby Fr. Tomsy VI. 2307.
 Modlitby Jiř. Tranovského V. 1534.
 Modlitby w čas wálék, od W. Trojana IV. 1991.
 Modlitby J. Wegha VI. 2303. — téhož VI. 2313. — téhož k božské spravedlnosti VI. 2388.
 Modlitby maličkých, od K. Winaříckého VI. 1370. c. 2448.
 Modlitby Jiř. Wicelia IV. 1961.
 Modlitby, přel. od Krist. z Wlčetina IV. 1945.
 Modlitby z písem sw. Mart. Wolfa V. 1569.
 Modlitby Vinc. Zahradníka VI. 2418.
 Modlitby Jos. Zachia IV. 1973.
 Modlitby Tob. Záworky IV. 1951.
 Modlitby církevní, od Zieglera VI. 2121. a. b.
 Modlitby we wersích II. 27.
 Modlitby nejstarší II. 167.
 Modlitby pro paní z Rožemberka II. 171.
 Modlitby pro osobu ženskau II. 174.
 Modlitby po přijímání II. 175.
 Modlitby a rozjímání duchovní III. 938.
 Modlitby III. 939. 942.
 Modlitby počínají: Pane bože w prchlosti twé nerač mstítí nade mnau III. 943.
 Modlitby pro ženskau III. 944.
 Modlitby počínají: Bože, jenž pro wykúpenie swěta ráčil jsi... III. 946.
 Modlitby sw. otců IV. 1926.
 Modlitby na každý žal IV. 1927.
 Modlitby k následování žalмовému IV. 1930.
 Modlitby (II) za králowství české IV. 1932.
 Modlitby proti obecním nedostatkům IV. 1935. 1941.
 Modlitby na otčenáš IV. 1937.
 Modlitby IV. 1938.
 Modlitby z písma sw. IV. 1939.
 Modlitby o swatoswatém kšaftu wečeře páně IV. 1947.
 Modlitby z písem sw. IV. 1949. 1950. 1989.
 Modlitby ke dním suchým IV. 1960.
 Modlitby IV. 1969. 1981.
 Modlitby a písničky na den narození p. Hynka z Waldšteina IV. 1978.
 Modlitby z agendy kněží ewang. IV. 1979.
 Modlitby kazatelské IV. 1983.
 Modlitby w čas wálék neb obležení od nepřátel IV. 1998.
 Modlitby rytmowní V. 182.
 Modlitby a písničky zvláště k narození p. V. 1531.
 Modlitby V. 1536.
 Modlitby w čas protiwenství církevního V. 1542.
 Modlitby exulantů V. 1559.
 Modlitby V. 1560.
 Modlitby za šťastnau smrt V. 1568.
 Modlitby a písničky z autorů ewang. V. 1577.
 Modlitby před a po zpovědi V. 1609.
 Modlitby V. 1628.
 Modlitby pro mládež V. 1630.
 Modlitby ranní a wečerní V. 1632.
 Modlitby w hrozných příhodách V. 1635.
 Modlitby školní pro mládež V. 1638.
 Modlitby V. 1642.
 Modlitby a písně o pokání a o wečeři p. V. 1643.
 Modlitby aneb způsob srdce swé wylévati před obličejem božím V. 1646.
 Modlitby V. 1648.
 Modlitby Mariánské Lauretánské V. 1656.
 Modlitby k sw. Anně V. 1663.
 Modlitby VI. 2232. 2297.
 Modlitby upřímného vzdychání k přepodivné prozřetelnosti božské VI. 2348.
 Modlitby při processí na slawnost Božího těla VI. 2363.
 Modlitby VI. 2374.
 Modlitby pautnické k sw. obrazu p. M. VI. 2409.
 Modlitby ke mši sw. VI. 2437.
 Modlitby k weřejné i domácí pobožnosti VI. 2447.
 Modlitby k uwezení maličkých k pobožnosti domácí VI. 2450.
 Modlitby w adventní neděli. Příd. 77. c.
 Modlitby na desatero prikázanf. Příd. 77. f.
 Modlitby. Příd. 77. g. h.
 Modlitby kající z písem sw. Příd. 77. i.
 Modlitby za všeliké tělu i duši potřebné věci. Příd. 77. k.
 Modlitby ze žalmu. Příd. 77. l.
 Modlitby nedělní. Příd. 77. m.
 Modlitby páně s weykładem. Příd. 77. n.
 Modlitby pro mladé i staré lidi. Příd. 77. o.
 Modlitby za potřeby církewe sw. Příd. 77. p.
 Modlitby z aklinající neb zažehnající powětrí Příd. 77. q.
 Modlitby z těch věcí, kteréž modlitba páně w sobě zawírá. Příd. 77. r.

- Modliteb sedm částek Mart. Molera, přel. od Tob. Mauřenina IV. 1965. b.
- Modliteb šest v nemoci těžké postaveného člověka, od Paw. Nonniusa V. 1541.
- Modliteb patnácte sw. Brigidy o umučení páně V. 1589.
- Modliteb kazatelských od slavnosti swaté až do adventu díl II. V. 1647.
- Modrowaus, přel. od Macháčka VI. 649.
- Modrowaus, od Lewalda VI. 689. I.
- Mongolowé, wiz: Wypsání.
- Monita salutaria sc. Joannis III. 203.
- Mons pietatis etc. V. 1183.
- Mons Thabor evangelicae veritatis, od J. Christ. Tábořského V. 877. b.
- Montechi a Kapuletti, přel. od W. Al. Swobody VI. 685. 2.
- Morana, wiz: Píseň.
- Monumentum rytíře Jana z Proseče a na Jirnách IV. 1684.
- Morawa, wiz: Jádru, Jednání, Knihy, Kronika, Lamentací, Listy, Miscellanea, Paměti, Poznomenání, Privilegia, Sném, Swobody, Zřízení.
- Moravští biskupové, wiz: Biografie.
- Moře pro plnost wod, t. j. milosti Maria od angela proto nazwaná milosti plná, od J. Norb. Platzera V. 991.
- Moreau, wiz: Žiwot.
- Moskwa, wiz: Cesta, List, Nowiny, Poselství.
- Most, wiz: Listiny.
- Mostek aneb sestavení skromných myšlének, od M. Klácela VI. 1172.
- Mraweniško III. 215.
- Mrawoňka pro křesť. vlastence, od M. C. Pothmanna VI. 2219.
- Mrawopisy Catonowy lat. i česky II. 72.
- Mrawové šlechtných dítek, od W. Krameriusa VI. 1286. d.
- Mrawy starých Čechů, od Stuny VI. 611. s.
- Mrtvý host, od Zschokke VI. 856. b.
- Mstítel šlechtný, dle Chimaniho VI. 1208.
- Mučirna věčná zatracencůw, od Sam. Pet. Fortunáta Kauřimského V. 1393. c.
- Mudrci, wiz: Kronika.
- Mudrci II. 73.
- Můj bratr Arthur, od Andersena VI. 853.
- Můj synu nejmilejší, kamž odcházíš w čas nynější IV. 194.
- Mumraj Zbornické prawdy, wymaškařený od J. Ctib. Kotwy IV. 1433.
- Museum, wiz: Jednání.
- Mustrunk lidu u m. Znojma IV. 434.
- Muza Morawská, od Jos. Gallaše VI. 284.
- Muza Srbská prstonárodní do Gech přivedená, od Hanky VI. 287. b.
- Muza Tatranská, od Šafařika VI. 285.
- Muza ze Slowěnských hor, od Jiř. Palkowice VI. 280.
- Muzika, t. j. knížka zpěvákům náležitě zprávy w sobě zawirajcí IV. 44.
- Muzika, t. j. zpráva k zpívání náležitá, od J. Josquina IV. 43.
- Muzika česká Marianská radostná i žalostná, od Ad. Michny z Otradowic V. 91. a.
- Muzika swatoroční, od Ad. Michny z Otradowic V. 91. b.
- Muzy anglické w čechoslowanském oděwu, od Bohusl. Tablice VI. 282. c.
- Muž apoštolský aneb žiwot a ctnosti patera Albrechta Chanouského, od J. Tannera V. 1291.
- Muži sw. bohu věrný (píseň) VI. 256. g.
- Myrrhowý věneček, od Marie Antonie VI. 833. b.
- Mysli křesťanské, jakby každá hodina měla strávena býti, od W. Kleicha V. 1381.
- Mysliwna na hoře sw. Maurice, od Körbera VI. 854. 1371. d.
- Myšlení Lud. Muratoria o vypuzení weřejného zebření, z wlaš. přel. od A. J. Trutnowského VI. 1225.
- Myšlénky kajcí hříchůw swých litující duše V. 1474.
- Mýto Wysoké, wiz: Čest.
- Mzda krwe nejsvětější, od Eug. Rádra V. 973. b.
- Na den narození císa. Frant. II., od Tomsy VI. 383. m.
- Na den prowozování české hry: Břetislav a Jitka, od W. Zimy VI. 365. c.
- Na den uwezení prof. české literatury p. J. Nejedlého na učitelskou stolicí I. 1801., od J. Rulíka VI. 379. c.
- Na důkaz wděčnosti a lásky P. Gerlakowi Pausowi, od Dlabče VI. 360. c. d.
- Na Wácslawa Koce a Johannu Clam-Gallašowu VI. 392.
- Na nebe wzetí p. Marie 553. weršů II. 37.
- Na památku Jos. knížete z Fürstenberku generala českého, který byl 1799. w bitvě u Štokachu w Šwabích zabit VI. 383. f.
- Na opěwateľkyni Klopštocka VI. 359. d.
- Na Plzeň, od Sedláčka VI. 424. a.
- Na pohřeb rytíře Henricha Straky z Nedabylic V. 198.
- Na příjezd císa. Frant. I. a císa. Marie Ludowiky do Prahy I. 1810. VI. 402.
- Na příští wys. důst. p. J. Tacheci-ho kanowníka Litom. do Mcel VI. 412.
- Na slavnost padesátého dne narození 5. Říj. 1842 p. Cyr. Frant. Napowi praelatu... od M. Klácela VI. 487.
- Na smrt p. Sigm. Smiřického z Smiřic, od Šim. Thad. Bedeče IV. 190.
- Na smrt swob. p. Jak. z Wimmeru, od Wewerky VI. 311. b.
- Na smrt P. Sztoczsko Gurka Šuranského, od Ant. Bernoláka VI. 2080.
- Na spálení knih Wiklef. III. 39.
- Na toto JCM. poručení auřad administratorský a konsistoř strany naší pod obojí jest obnowena IV. 537.
- Nabízení libé k radostnému plesání Praž. obywatelů 9. Srp. 1784 při začátku sjednocení prv rozdílných čtyř měst VI. 362.
- Náboženství malých dítek VI. 1279. 1755.
- Náboženství prawé w patrných důwodech od počátku swéta až do našich časůw krátce složeno VI. 1759.
- Náboženství we wýkladech a rozmlawáních, od Fil. Neděle VI. 1836. 1907.
- Nábožnost čtwerá pro mládež školskau, z něm. přel. od M. Křiřt. Pešky V. 1603.
- Nábožnost, kterou při poswěcowání chrámu... plápolali křesťané ewang. Wsetinští, od J. Hrdličky VI. 201. a. 1100.
- Nábožnost z rozšířeného při králi našem titulu císařského spojená s weselau nábožností při obnowení památky poswěcení chrámu božibo doswědčowána, od Siona Magoldského VI. 228.
- Nábožnost domovní we zpěwích, od J. W. Šimka VI. 2254.
- Nadání král. hradů a twrzí III. 463.
- Nadání záduší Karlotýnského IV. 583.
- Nadeje pewná wěřící w čas obecné úzkosti, od Sam. Lischowini-ho V. 1045.

- Naděje božská spasitelně daufající v naději upewnění přílišně se spoléhající a zaufanlivý k naprawení V. 1518.
- Naděje pevná blahoslavené nesmrtnosti, v kteréžto se p. Paw. Fabri . . . při svěm z tohoto světa odcházení skrze Ondř. Plachyho rozlučuje VI. 363.
- Nádennik, přel. od Tháma VI. 607. f.
- Nádennik, přel. od Tháma VI. 607. q.
- Nádoba od stawu cti posvěcená, t. j. od Boha počtěný sw. Jan Nep. V. 1029.
- Nadpisy některých knih v deskách zemských od r. 1576—8 a 1677 IV. 206.
- Nadpisy we dskách zemských V. 227.
- Nahlednutí do hrozné propasti soudů božích, od Mik. Drabika VI. 1404.
- Náhod, wiz: Potok.
- Námennik Kmínek, od Kotzebue VI. 716. 3.
- Nález panský za kr. Ladislawa III. 309.
- Nález panský za cis. Sigmunda III. 212. 314.
- Nález saudu dworského III. 316.
- Nález o nowého krále III. 416.
- Nalezenci, od Niercie VI. 1372. f.
- Nalezenc, od Tyla VI. 673. b. Sw. I. β.
- Nalezenc, od Swihlika VI. 80. f.
- Nalezení ostrowa Madery, od Lafontaine VI. 820. a.
- Nálezové (Nálezy) panské za Karla a Wáclawa II. 99.
- Nálezové právní a soudní za Jána, Karla a Wáclawa II. 100.
- Nálezové za kr. Ladislawa III. 310.
- Nálezové panští za kr. Sigmunda až do Wladislawa III. 311.
- Nálezové (Nálezy) saudu dworského, koniorního a zemského z. XV. stol. III. 315.
- Nálezové první, od kr. Sigmunda III. 317.
- Nálezové saudu zemského za kr. Wladislawa III. 319.
- Nálezové sněmu 1497. III. 418.
- Nálezové sněmovní III. 450.
- Nálezové práw zemských král. česk. IV. 1102.
- Nálezové z desk zemských od r. 1536. IV. 1104. — též od 1542—1558. IV. 1105.
- Nálezové saudu zemsk. 1595 a od r. 1491—1582 IV. 1108.
- Nálezové apellací podlé abecedy IV. 1109.
- Námľwy w Koloději, od Šeb. Hněwkovského VI. 674. β.
- Námľwy, od Zschokke VI. 853.
- Námořník, přel. od Pečírky VI. 883. VI. a VII.
- Nap, wiz: Na slawnost.
- Nápěwy k písním rozličným, od Wašáka VI. 517. a. b. c. — od Martinowského VI. 518. a. b. c. d. — od Worla VI. 519. a. b.
- Nápisy na kameni III. 89. — na pečetech III. 88. — na zwonech II. 22. III. 91. — w kostele matky boží před Teynem V. 335. 344.
- Nápoj sladký, jak při trpké nemoci tak při hoiké smrti posilující, od Šiesa V. 1492.
- Nápoj lásky, přel. od Stěpánka VI. 635. 9.
- Napoleon Bonaparte, co byl a co jest nyní, přel. od W. R. Krameriusa VI. 1054. b.
- Napomenutí, kteréž jest učinil Justinianowi cis. Agapetus jahen III. 225.
- Napomenutí k pánům měst Praž., od Řehoře Hrubého z Jelení III. 245.
- Napomenutí Plzenských k swornosti a opření se bludům, od Husa III. 609. a.
- Napomenutí starších jed. bratr. k modlitbám III. 742.
- Napomenutí Pražanům, od Matěje paustewníka III. 779.
- Napomenutí před posluhowáním III. 856.
- Napomenutí nemocného III. 894. a. b.
- Napomenutí potěšitelné proti pohanům všechných křest. potentátů, od Bart. Paprockého IV. 171. též IV. 336.
- Napomenutí křestanské Dr. J. Bugenhagia IV. 420.
- Napomenutí (VI) jednoho každého křest. k wečeři páně IV. 1283. a.
- Napomenutí učiněné všechném wěrným IV. 1314.
- Napomenutí pro kněží zwlášt mladší, od Haw. Zalanského IV. 1752. b.
- Napomenutí všech wěrných w nynějších pokušeních k důwěrnosti IV. 1812. b.
- Napomenutí k nawrácení se na první opuštěnau lásku jed. bratr. někdy rozptýleným jejich ostatkům z Čech a z Morawy učiněné, od J. Am. Komenského V. 379. h.
- Napomenutí lidu božímu w náboženství čistém postawenému V. 682.
- Napomenutí, abychom se náboženství papežského wystřihali, naproti tomu pak nábož. Luther. dále se přidrželi, od Adalb. Křineckého z Ronowa V. 706.
- Napomenutí ke všem nekatolického náboženství, od Mik. Kauzina V. 777.
- Napomenutí k tak nazwaným beránkům, od J. Leop. Zyppeľyusa VI. 1751.
- Napomenutí W. Lahody lidu swé duchovní stráží swěženému. Příd. 65.
- Napomenutí Wittenberských theologůw k Čechům. Příd. 81.
- Napominání Čechůw a Morawanůw, aby kompaktata jim podawaná přijali, od Prok. z Plzně III. 625.
- Napominání k cis. Karlowi V. a stawům nyní w Špeyru sněm držícím, aby se o naprawenie církwe snažně a opravdowě starali IV. 1252.
- Náprawa wydaného toho listu a spisu, kterýžto udělaw Mik. Konáč z Hodiškowa, směl poslati za dar nowého léta k králi JM., od Martina faráře III. 786.
- Narcisky, od Magd. Dob. Rettigowé VI. 852. a.
- Nařikání taužebně m. Plzně IV. 176.
- Nařikání země české IV. 450.
- Nařikání Řeh. Nazianzena nad swau zdejšího žiwota bidau IV. 1771.
- Nařikání Kr. p. na newděčnost lidskau, od Šim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. b.
- Nařikání nad rychlau smrtí p. Ewy Fabriciusowé V. 201.
- Nařikání nad žalostnými bídami vlasti a církwe V. 364.
- Nařikání na služebně děwečky, přel. od K. H. Tháma VI. 1234.
- Nařikání taužebně a žalostnoboletně Wácl. Klementa Zateckého. Příd. 54.
- Nařízení obce Praž. proti Pikardům IV. 532.
- Nařízení o wybirání . . . posudného IV. 942.
- Nařízení impressorům král. IV. 943.
- Nařízení JCM., jaký rád při tomto sjezdu a JMC. dworu nyní i napotom w m. Praž. ode všech zachowan býti má, 1570. IV. 945.
- Nařízení cis. Maximilian a o dani z winic IV. 947.
- Nařízení JMC. s strany drahot w král. česk. IV. 948.
- Nařízení cis. Rudolfa II. s strany mince IV. 955.
- Nařízení wojenské od 17. Září 1813. VI. 968.
- Nařízení právní w důležitosti dobytých pádů VI. 1644.
- Nařízení pro wešcky křestanské poddané we wešcech manželstwa, přel. od Zlobického VI. 1666.
- Nařízení modlitební všem lidem. Příd. 77. t.

- Národopis slowanský, od Šafařika VI. 1071.
 Narownání o hory a kowy IV. 957.
 Narození Mesiáše w přirození božském a lidském, od M. Kašp. Rhacopaea Wodňanského IV. 1447.
 Narození nejbhlahoslavenější králowny nebes, od Tom. Girtha V. 995.
 Následkové newěrnosti, od Kotzebue VI. 645. c.
 Náš Bedřich, dle Kotzebue VI. 666.
 Naučení angelské křest. kat. mládeže všem učitelům a díkám... V. 779.
 Naučení, jakby kázání mohla lidu býti užitečná III. 813.
 Naučení k umění početnímu pro české školy VI. 1388.
 Naučení k welmi potřebnému osetí lesůw, od W. Lerharta VI. 1559.
 Naučení každému hříšnému užitečné III. 858.
 Naučení krátké obojí řeči něm. a české IV. 21.
 Naučení křesťanské, od W. Zelotina IV. 762. b.
 Naučení křesťanské mrawopocestnosti k všeobecnému národu vzdělání, od Bern. Galury VI. 2250.
 Naučení křesťanské a modlitby, z uhersk. přel. od Mich. Blažka VI. 2298. a.
 Naučení křesťanů, od Widemanna IV. 1460.
 Naučení, kterak rodičowé děti swé wychowáwati mají III. 67.
 Naučení, kterak se mají šikowati jizdní, pěší i wozy, od W. Wička z Čenowa III. 244.
 Naučení, kterak se lidé w čas moru chowati mají IV. 898. 899.
 Naučení, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od Jiř. Chládku VI. 72.
 Naučení manželské, od Šim. Lomnického V. 188.
 Naučení mladému hospodáři, od Šim. Lomnického IV. 207.
 Naučení mládencům k službě IV. 1739.
 Naučení mrawná III. 226. též od Leop. Fabricia V. 881. b. c.
 Naučení mudrcůw o spravowání a saudech lidských, od Brikci-ho z Lieska IV. 726.
 Naučení, muželi býti kaupení platu bez hřichu a lichwy IV. 725.
 Naučení o dobrém zwedení mládeže, od J. Rulíka VI. 1284. b.
 Naučení o chowání owčého dobytka, přel. od Dom. Kinského VI. 1524.
 Naučení o chowání, šlechtění, hlídání a ošetření stromů, od J. Teplého VI. 1539.
 Naučení o krawských neštowicích, od B. J. Dlabče VI. 1610.
 Naučení o lnu setí VI. 1551.
 Naučení o přijímání pod obojí IV. 1272.
 Naučení o písmě sw. V. 810.
 Naučení o počátku křest. žiwota, od Jindř. Milde V. 782. b.
 Naučení o poctiwosti nábožné milosti ku přijímání těla božího a o užících zde na tomto swětě trpících, od sw. August. a Anshelma III. 868. 869.
 Naučení o pokání, od J. Laeta IV. 1305. b; — od Bart. Flaxia IV. 1348.
 Naučení o poznání počátku sedlského hospodářství VI. 1489.
 Naučení o původu a žřstu papežstwa, z něm. přel. od Theod. de Hybla V. 393.
 Naučení o femeslech a umělostech čili technologie všeobecná, od J. Sw. Presla VI. 1584. a.
 Naučení o řízení poddaných a sirotkům, od J. Dobřenského IV. 859.
 Naučení o sázení a štěpowání karlátkowého a šwestkowého stromowí, z něm. Frant. z Dietrichů VI. 1537.
 Naučení o stawu manželském, od J. Zahumenského IV. 707.
 Naučení o štěparství, od W. Škřiwánka VI. 1534; — přel. Jos. Hoydla, od Slawíčka VI. 1542.
 Naučení o wečeři páně, od Boh. Tablice VI. 1811.
 Naučení o začátku křest. žiwota. Příd. 83.
 Naučení o zpowědi V. 697.
 Naučení o zvyklém, starobylém, křest. postu, od Šim. Lomnického IV. 1741.
 Naučení (C) otcowských, od J. Kr. Noska VI. 1216. 2264.
 Naučení prawé modlitby III. 825.
 Naučení pro baby, z něm. přel. od Fr. Hynka Kirchnera V. 591.
 Naučení pro baby a jich pomocnice, od konsistoře Pražské V. 592.
 Naučení pro dítky, přel. od Ant. Stránského VI. 2422.
 Naučení pro lid obecný o domácích jedech a kazijedech, od K. Amerlinga VI. 1604.
 Naučení pro lid sedlský o nemocech dobytka konského, howězího, owčého a swinského VI. 1640.
 Naučení pro mládež, od Wend. Duška VI. 1309. a.
 Naučení pro mládež sedlskau, od Jos. Prokopa VI. 1270.
 Naučení pro mladé sedlské hospodáře, od Jos. Bláhy VI. 1498.
 Naučení pro nemocné a umírající IV. 1823.
 Naučení pro owčáky a jiné držitele owčinnů VI. 1643. též z něm. přel., od Jos. Rautenkrance VI. 1522.
 Naučení pro ženicha a newěstu, od J. K. Chylíka VI. 2115.
 Naučení slowa božího krátké IV. 1734.
 Naučení starodávné wíry bratří IV. 1229.
 Naučení šafařůw, dle čehož pokračowati mají V. 568.
 Naučení troje, kteréhož muž požiwati správce církwe k wečeři p., od W. Widemanna IV. 1409.
 Naučení úředníkům hospodářským, od Flor. Griespeka z Griesbachu IV. 867.
 Naučení wíry křest., od J. Ign. Heinšmidberského z Třebechowic V. 738.
 Naučení všech křesťanů starodávné wíry IV. 1487.
 Naučení wýtažní na všechny nedělní a swáteční epístoly a ewangelia V. 832.
 Naučení z kněh sw. Augustina IV. 1767.
 Naučení z mnohých filosofůw wybrané III. 207.
 Naučení z písma o křest. žiwotu a blahosl. smrti V. 1476.
 Naučení z saudu čili práwa wyššího m. Brna městům k témuž práwu se přihlašujícím, od r. 1471 — 1616. IV. 976.
 Naučení ženám těhotným a babám, od Mik. Klaudiána III. 287.
 Naučení ženichowí a newěště, od Fr. Neděle VI. 2120.
 Naučení a ewičení w pobožnosti VI. 2224.
 Naučení a zpráva utěšená k času nočtnímu. Příd. 82.
 Nauka ewangelii Christusowey, od Ond. Paulini-ho VI. 1831.
 Nauka k štěstí a blahoslavenství, zvlášť pro mládež školní, od J. Bocko VI. 1283. 1795. 2217.
 Nauka řeči slowanskej, od Lud. Štíra VI. 99.
 Nauky domácí, z Hesioda přel. od J. Wička VI. 925. b.
 Nawedení hwězdársko-lékařské III. 234.
 Nawedení k maudrosti, od Ad. z Weleslawína IV. 690.
 Nawedení ke čtení, od Fr. Studeného VI. 22.
 Nawedení ke čtení bez abecedy a k prawopisu bez psaní, od Franty VI. 32.
 Nawedení (prakt.) k psaní pro učitele a pěstouny, od Krátkého VI. 68.

- Nawedení (theor. prakt.) k rychlému naučení se jazyku českoslow., od J. N. Konečného VI. 88. b.
- Nawedení k generálnímu basu, přel. od Eug. K. Tupého VI. 183.
- Nawedení k ladění Forte a piana, od J. Přibíka VI. 185.
- Nawedení k poctivým mrawům a swobodným literním uměním, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku VI. 211. a.
- Nawedení saustawní ku krasopisu, od J. W. Mazáče VI. 1174.
- Nawedení rodičů ku křest. dítek milování VI. 1249. též od Hrdličky VI. 1989. c.
- Nawedení, jakby se hluchoněmota v prvních létech dětských poznala a jakby se předejiti měla atd., přel. od W. Staňka VI. 1271.
- Nawedení k náležitému školnímu vyučování pro učitele, pěstauy dítek a školní pomocníky, přel. od Wend. Duška VI. 1264.
- Nawedení k mechanic, od Dundra VI. 1405. a.
- Nawedení k stawitelství, od Dundra VI. 1405. b.
- Nawedení ku zhotowování mužských šatů dle pravidelného rozměření míry, přel. od Sommera VI. 1587.
- Nawedení o koních, od Ant. Jungmanna VI. 1649. a.
- Nawedení k wyhotowení písemností we všelikých potřebách obecného žiwota, přel. od Jeronyma Jezdinského VI. 1699.
- Náwěští o všeobecném zaopatřowacím ústawu, od Dr. L. R. VI. 1240.
- Náwrhy skrownické stranu now. česk. diwadla, od L. R. z Rittersberku VI. 189.
- Nawrzení k poznání a zahlazení morního nakažení, které ... r. 1738 na ruku dáno atd., z něm. přel. od K. Fr. Rosenmüllera V. 581.
- Nawrzení o prawdiwém všech věcí s Kristem sjednocení V. 1407.
- Nawrzení náboženská všem křestanům, kteří krom církwe křest. kat. se nacházejí atd., od Ant. Fr. Jerábka VI. 1852, 2261.
- Nawstěwování Pána Ježíše we nejsw. swátosti oltární na každý den měsíce VI. 2423.
- Nawstiwění P. Marie VI. 2175.
- Nebe swatoswaté atd. (kázání ke cti rodičky boží), od Bohumíra J. Bilowského V. 867. h.
- Nebe nowé, kteréhožto pozdwižena jest sláwa nad všechna nebesa, totižto: Norbert sw., od Fr. J. Bartona V. 968. b.
- Nebe a země Klíč, od Ant. W. Hnojka VI. 1408.
- Nebezpečné sausedství, od Kotzebue VI. 635. l.
- Nebožka paní, od Štěpánka VI. 635. II. c.
- Nebst diesem Lexicon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen die böhm. Sprache V. 26.
- Něco o epigrammatech anebožto Malorádkoch, od Bernoláka VI. 170.
- Něco pro českau literaturu, od W. Stacha VI. 359. a.
- Neděle smrtní (kázání), od Johanidesa Danhela IV. 1642.
- Neděle smrtelná, od Dan. Johanidesa Skočowského IV. 1903.
- Nedwědice, wiz: Zřízení.
- Nejedlý, wiz: K swátku, Kázání, Na den etc.
- Nejlepší dědictwí, od Šmída VI. 1371. a.
- Nejstastnější člověk, od Hoppa VI. 635. 13.
- Němá z Portici, přel. od Chmelenského VI. 659.
- Němá láska, přel. od J. Petery VI. 872.
- Není církew jako církew, která wede k spasení. Šestero kázání, od Škody VI. 1973.
- Nerostopsis čili Mineralogie, od J. S. Presla VI. 1465. d.
- Neslychaná náhoda strašliwego hromobití neb žebravý student, od Waidmanna VI. 607. a.
- Nesworní bratři, od Kotzebue VI. 682. e.
- Neškodí přátel zkašení, od J. Reitiga VI. 648. b.
- Nešpor český IV. 146. — od Woldřicha Waldy IV. 1986.
- Nešťastná Zuzanka, od Hybla VI. 814. b.
- Netopýr, od Jos. Wewerky VI. 641. c.
- Neuber, wiz: Reč.
- Neukirch, wiz: Pauf.
- Newěstin-klenot, od Holbeina VI. 635. 12.
- Newin, od Kubelky VI. 813. d.
- Newinnost kající welikost swátosti sw. Aloysia a Stanislawy Kostky za swatě wyhlášených, od Jak. W. Hettyga V. 943.
- Newolníci, od Raupacha VI. 649. i.
- Nezemanům zemanství žádostiwým, od J. Feješe VI. 1194. b.
- Neznámý, dle Bulharina VI. 853.
- Nigra sed formosa! (černá ale slídná) libellus de Thaumaturgia Jičimensi V. 1203.
- Nimburk, wiz: Artikulowé, Cantata.
- Nitra VI. 771.
- Nizozemsko, wiz: Edikt.
- Noc weselá s swětlem, od Štěp. Holomučanského IV. 1911. a.
- Noc hrozná w zámku Paluzzi, dle Melesvilla VI. 635. bbb.
- Noc před nowým rokem, od Gerle VI. 673. 9.
- Noc a jitro, od Bulwera VI. 894.
- Noc Filipojakubská, přel. od L. P. VI. 902.
- Noční míra, přel. od Prok. Šediwého VI. 608. II. a.
- Nomenclator (Nomenclatura) lat. boh. II. 11.
- Nomenclator sex linguarum III. 13. IV. 35.
- Nomenclator lat. boh. III. 24.
- Nomenclator linguarum auth. Cornelio Valerio IV. 31.
- Nomenclator lat. boh. et germ. IV. 38.
- Nomenclator Hadriani Junii medici V. 57.
- Nomenclator, t. j. jmenowatel V. 68.
- Nomina infirmitatum s česk. významy III. 281.
- sw. Norbert, wiz: Hodinky, Krasospanilá, Přenešení, Žiwot.
- Norma, přel. od W. Al. Swobody VI. 683. b.
- Nos, od Gogola.
- z Nostie, wiz: Kázání VI. 853.
- Notae quae concurrunt de juramentis (česky) III. 474.
- Notule bohobojným pannám, od Jiř. Prostějowského III. 181.
- Notule, které od dworů rak., rusk. a franc. předloženy byly l. 1805. VI. 958.
- Nowé amazonky, od Tyla VI. 673. 10.
- Nowé léto IV. 1829.
- Nowé město, wiz: Diwové.
- Nowé zámky, wiz: O dobytí.
- Novelly Florianowy, přel. od Hollmanna VI. 839.
- Novelly Cervantesowy, přel. od Pichla VI. 857.
- Novus cruciger, wiz: Křižovník.
- Nowina, co se jest při jedné swatbě strašliwego přihodilo IV. 262.
- Nowina, co se jest stalo při jednom mládenci we vsi Pinfertu IV. 795.
- Nowina, co se při obležení m: Gdánska dalo IV. 404.
- Nowina, jak křestané nad Turkem u Bělehradu zwtížili IV. 319.
- Nowina, jakým způsobem Mechemet vezír w Constantinopoli jest proboden IV. 310.
- Nowina o dobytí m. Polocka IV. 405.
- Nowina o nějakém obru IV. 637.
- Nowina o morázec jmenem Kristmann IV. 260. 636
- Nowina o porážec u Budína 1541. IV. 639.

- Nowina o šťastném příjezdu Arnošta do Brussel IV. 393. 435.
- Nowina o velikém obru IV. 215. 830.
- Nowina o zázraku, který se stal v Wodrawci IV. 845.
- Nowina o zkáze m. Plurs IV. 397.
- Nowiny slov. národně a Orol Tatranski, wyd. od Štúra a Hurbana VI. 1094.
- Nowiny c. kr. vlastenské od r. 1789—1808, wyd. od W. Krameriusa VI. 1086.
- Nowiny cis. král. powolené Wídenské od r. 1812—1816, wyd. od J. Hromádky VI. 1089.
- Nowiny československé od r. 1783—1783. wyd. od Lešky VI. 1087.
- Nowiny, jak Turci od Bukarestu odehnáni IV. 345.
- Nowiny, jak CW. s králem franským smluuiti se jest ráčila IV. 380.
- Nowiny, kterak jest Amurathus cis. tureck. r. 1579 panket w Constantinopoli učinil IV. 311.
- Nowiny, kterak r. 1589 Turci a Tataři do Polska wpadli IV. 314.
- Nowiny, kterak Turek pewnost Wyhýtš dobyl IV. 316.
- Nowiny, kterak obilí s nebe přšlo, jakou škodu powětří we Wostřehomu učinilo IV. 342.
- Nowiny, kterak Neptalim veliké kniže Moskewské do země litewské wpadl IV. 400. 401.
- Nowiny, které se mezi CW. a papežem zběhly IV. 3686.
- Nowiny, které se w Durynské zemi staly IV. 829.
- Nowiny měsíce září l. 1597 IV. 638.
- Nowiny o Antikristu IV. 634.
- Nowiny o bitvě u Hatwanu r. 1594. IV. 324.
- Nowiny o čertu . . . pasquillu IV. 214.
- Nowiny o dobytí m. Byliče IV. 344.
- Nowiny o dobytí pewnosti Nowého Hradu IV. 425.
- Nowiny o dobytí pewnosti Pápy IV. 354. f.
- Nowiny o dobytí Rábu IV. 354. h.
- Nowiny o dobytí sedmi pewnosti turec. IV. 357.
- Nowiny o dwau kometách IV. 748. 803.
- Nowiny o dwau potýkajících se, totiž Turku pohanu, a husari křesťanu IV. 301.
- Nowiny o jednom zemanu IV. 633.
- Nowiny o JCM. wálečném lidu w Spišské zemi IV. 388.
- Nowiny o nešťastném Ludwikowi XVI. králi frankém, od M. W. Krameriusa VI. 946. a.
- Nowiny o porážce Tatarů a Turků IV. 340.
- Nowiny o sowách do Sedlec přiletělých IV. 841.
- Nowiny o smrti Sultana Amurata IV. 333.
- Nowiny o způsobu osoby bašete Budinského, kterak jat jest IV. 361. a.
- Nowiny o škodě skrze powětří u m. Opawy IV. 402.
- Nowiny o Turku a o Budínu, přel. Bart. Netolický IV. 295.
- Nowiny o tyranství tureckém IV. 320.
- Nowiny o ukrutenství Turků nad křesť. konaném IV. 323.
- Nowiny o veliké powodni w m. Římě IV. 814.
- Nowiny o velikém dopuštění božském w m. Fridberku a Spandawě IV. 837.
- Nowiny o velikém moru tureckém IV. 317.
- Nowiny o velikých zázracích, které se staly w polské zemi IV. 840.
- Nowiny o wítězství Hanuše kurf. Saského IV. 384.
- Nowiny o wítězství Karla V. IV. 379.
- Nowiny o wítězství nad Turkem w Chorwatské zemi IV. 312.
- Nowiny o wítězství nad Turky IV. 321. 359.
- Nowiny o wítězství nad Turky u m. Tolny IV. 361. c.
- Nowiny o wítězství u Kaparie IV. 338. f.
- Nowiny o wysobožení z moci turecké křesťanů IV. 350.
- Nowiny o záhubě skrze powětří u m. Opawy IV. 810.
- Nowiny o záhubě slezské země IV. 826.
- Nowiny o zázracích w Constantinopoli se zběhlých IV. 803.
- Nowiny o zázracích božích IV. 817.
- Nowiny o zámku Sigetu IV. 304.
- Nowiny od r. 1544. IV. 631. též od r. 1586. IV. 635. též od r. 1761. 1770. 1775. V. 360.
- Nowiny pošowské od r. 1785—1525, od Krameriusa VI. 1088.
- Nowiny Pražské na r. 1782—1788. VI. 1085.
- Nowiny Pražské . . . VI. 1093.
- Nowiny Pražské pošowské V. 357.
- Nowiny pro děti s obrázky a výklady VI. 1298.
- Nowiny staré VI. 728.
- Nowiny strašlivé r. 1721. V. 358. b.
- Nowiny strašlivého powětří okolo m. Kremže IV. 811.
- Nowiny z Bělehradu IV. 338. m.
- Nowiny z Benátek IV. 308.
- Nowiny z Constantinopole, kterak císař turecký dwa pány postínati dal IV. 315.
- Nowiny z Durynské země V. 551.
- Nowiny z Fileku, z Košic, z Prešpurku IV. 358.
- Nowiny z Chorwat o porážce Turků w IV. 334.
- Nowiny z Košic o porážce dwau haufů Tatarů w IV. 338. c.
- Nowiny z Košic IV. 343.
- Nowiny z Krakowa a Tokaje, co se r. 1595 zběhlo IV. 341.
- Nowiny z Paříže IV. 369. 373.
- Nowiny z Štraspurku s strany smlauwy biskupské IV. 556.
- Nowiny z Uher o bitvě něm. a uher. lidu s Turky IV. 313.
- Nowiny z Uher IV. 327.
- Nowiny z uher., dalm., sedmih. země IV. 349.
- Nowiny z uher. a sedmih. země, kterak jsau křesťané u Setštinu praporce tatarského chána dostali IV. 361. b.
- Nowiny z Wlach IV. 385. 632.
- Nowiny ze země sedmihradské z ležení polního IV. 338. k.
- Nowiny ze Zyseku, Kašy, Tokaje IV. 338. h.
- Nowomanželům. Báseň k sňatku swatebnímu uroz. p. Sam. Jiřího Trmana z Ostrawy s uroz. pannau A. Millerkau z Wildenberku V. 189.
- Noworočenka na r. 1824. VI. 765. 1825. VI. 766.
- Noworoční dar poetický, od J. Kermana V. 196.
- Nowostrážnický, wiz: Jiskra.
- Nowýhrad, wiz: Nowiny.
- Nowý Řím, od Traučena VI. 607. t.
- Nowý rok; pow. od Tomsy VI. 1317.
- Nowý trh lat. český, od Dan. Synapiusa V. 43.
- Nowý zákon a některé knihy starého zákona III. 591.
- Nowý zákon w bibl. Bodlejiana III. 540.; u křižovníků III. 541.; w Museum III. 542. 553.; w bbl. Pražské III. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549.; w Prešpurku III. 550.
- Nowý zákon w biblioth. Pražské III. 551. 557.; w Holomauci III. 552.; w bibl. Strahowské III. 554.; w bibl. Nostické III. 555.; Tetawský III. 556.; u Ribaye III. 558.; u Františkanů w Praze

- III. 559.; w Mikulowě III. 560.; w Rejhradě III. 561.; u Ceroni-ho III. 562.; w Libuni III. 563.; w bibl. Widenské III. 564.; w Raudnici III. 565. 566.; w Plzni tištěný III. 567. 568.; w Praze tištěný III. 569. 570.; w Mladé Boleslawi tištěný III. 561. 572. IV. 1170.; od Beneše Opata a Petra Gzele IV. 1171.; od l. 1534. IV. 1172.; od l. 1538. IV. 1173.; od l. 1538. IV. 1174.; od l. 1549. IV. 1175.; od l. 1554. IV. 1176.; od l. 1555. IV. 1177.; od l. 1558. IV. 1178.; od l. 1563. IV. 1179.; od l. 1564. IV. 1180.; od l. 1596. IV. 1181. 1182.; od l. 1597. IV. 1183. od r. 1570 neb 1577. IV. 1184.
- Nucleus grammaticae V. 65.
- Numa Pompilius, z lat. přel. J. Nejedlý VI. 795. b.
- Nuntium mortis, přel. od Jiř. Fera V. 715. f.
- Nuť mne k tomu svědomí... III. 619.
- Nuž mniškové poskakujte... (píseň) III. 50. a.
- O andělích dobrých a zlých, od Štelcara Želetavského IV. 1311.
- O artikulich wiry, od Mik. Štětiny III. 764. též od Pet. Codicilla IV. 1297.
- O básnictví, z Horáce přel., od Š. K. Macháčka VI. 922. a.
- O běhu válečném, přel. od M. Bart. Hawlika IV. 824.
- O beránku božím, od Hawla Žalanského IV. 1443. b.
- O bitvě Sigm. Batory-ho s Michalem wéwodau Walašským IV. 639.
- O bohacích II. 45.
- O bohu prawém, od J. Cikady IV. 1376.
- O ceremoniích sedmi swátostí — a cirkewních o kráse kostela a wěcech w něm; o pautích, o poswěcení menších věcí atd., od Fr. Šam. Čáslawského V. 1113.
- O cestě auklé Kristowě III. 663.
- O cestě duchowní w cirkwi. Příklad. 12.
- O cirkewních příkazání postu, od J. V. Jirsika VI. 1856. d.
- O cirkwi, od Husa III. 608. m.
- O cirkwi sw., od Luteru IV. 1231.
- O cirkwi stránka první. Příklad. 11.
- O citu a rozumu, od M. Klácela VI. 1167.
- O ctnostech hlavních (čtyrech) III. 202.
- O ctnostech, od J. Tábořského III. 819.
- O ctnosti angelské, od Hawla Žalanského IV. 703. a.
- O cwičení se w pobožnosti prawé, od J. Am. Komenského V. 1372. c.
- O čarách, od Hawla Žalanského IV. 834. a.
- O čarách a lékářských prostředcích V. 583.
- O čtení w zákoně božím. Příklad. 13.
- O čtyrech rozdílech leta, od Aquina III. 275. 7.
- O destillování IV. 848.
- O dětech z lidí swobodných V. 598.
- O dítkách křest., od Haw. Žalanského IV. 703. c. též od Šim. Lomnického IV. 738.
- O dnech 42 zlých w roce III. 240.
- O dnu soudním, od Tom. Řešátka IV. 1288. a.
- O dnu soudním IV. 1325.
- O dobrotě ducha páně IV. 1863. e.
- O dobytí m. Babuče IV. 346.
- O dobytí Gokernu IV. 338. b.
- O dobytí m. Gyanádu a Kaštelu IV. 354. c.
- O dobytí Jeny 338. g.
- O dobytí pevnosti Nowých Zámků od lidí cis. V. 355. c.
- O dobytí Ostřehoma IV. 338. l.
- O dobytí Plindenberku a Petřinu IV. 338. d.
- O dobytí Slatina IV. 354. g.
- O dobytí Flagátu IV. 338. e.
- O dobytí Torgewistu a Georgice IV. 338. i.
- O dobytí Wácen, Kláuda a Kosty Nowico (pevností) IV. 354. b.
- O dokonalosti zákonní, přel. od Pet. Litoměřického IV. 1881.
- O důvěrnosti, od br. Lukáše III. 893.
- O důstojenství kněžském (kázání), od Jana Jind. Marka VI. 2059.
- O důstojenství člowěka IV. 715.
- O důwodech přítomnosti p. n. J. Kr. při sw. wečeři, od Matěje Krocina IV. 1453. b.
- O důwodech nesmrtnosti některých posud málo známých, od J. Geguše VI. 2058.
- O Eliášowi druhém, od Hawla Žalanského IV. 1793. b.
- O sw. Eustachiowi II. 147.
- O Filekownu IV. 322.
- O gruntu wiry III. 805.
- O heitmanu polním, od J. Achyllesa IV. 823.
- O hněwu, ze Seneky přel. III. 110. a.
- O hněwu nastávajícím a metle všemohaucího p. boha IV. 797.
- O hospodářství, od Balth. Rosta V. 570.
- O hře a hráčích IV. 678. a.
- O hříších 7 smrtedlných, od Husa III. 608. o.; též od Jiř. Fera V. 1385. l.
- O Hlířích, přel. z Appiana Alexandrinského, od Mart. Kuthena IV. 276.
- O inquisicích hispanské IV. 520.
- O sw. Janu Nep. spis nejprvnější, od Jana Dlauhoweského V. 1279. a.
- O jazyku českém spisowném, od Franty VI. 135. f.
- O Jesuitech IV. 608.
- O Jiřikowi IV. 265. b.
- O jménu božím, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. a.
- O kameních drahých/ Příklad. 85.
- O klanění se tělu božímu III. 626.
- O klanění welebné swátostí proti Pikhartským bludům III. 775.
- O klíčích Kristových a o cirkwi sw. Mart. Luteru. Příklad. 70. a.
- O klíčůw prawých právem užívání Kristem pánem nařízených. Příklad. 55.
- O kněžích swatokupeckých III. 78.
- O kometách, od Mart. Grilla z Grillowa IV. 767.
- O kometě, od Tom. Petrkowskiho IV. 759.
- O kometě hrozně podiwné, od Pet. Codicilla IV. 760. a. b. c.
- O králi z Pontanu, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 224.
- O Kristu Nazaretském IV. 1784.
- O Kristu swědectví a ewangelium. Příklad. 60.
- O křtíži nejswětějším a nejtěžším a utrpení p. n. J. Kr., od Jiř. Tesáka IV. 1613. c.
- O křtíži španělském, od Jiř. Fera V. 1160. c.
- O křtíži synů a deer božích. Příklad. 62.
- O lakomství, od Jiř. Tesáka IV. 1613. c.
- O láni nekřesťanském IV. 678. d.
- O láni, rauháni, hromování atd., od Tom. Rešela IV. 1814.
- O lásce III. 894. c.
- O lásce k bližnímu, od Jiř. Fera V. 1385. p.
- O lichwě a lakomství IV. 678. e.
- O lásce a džbánů II. 67.
- O lnu, jeho setí, přípravování a předení atd., přel. od Nywelta VI. 1553.
- O manželkách ctných, od Hawla Žalanského IV. 703. h.
- O manželství III. 64. IV. 668.
- O manželství wěčném, od W. Slowacia IV. 1327.
- O manželství kněží, od Ad. Klementa IV. 1432. a.
- O manželství nařízením, od J. Thaddea IV. 1441.
- O manželství smíšeném VI. 1865.

- O sw. Maří matce božie seps. Epiphanius II. 146.
 O Marii panné, od br. Lukáše III. 726.
 O Marii panné Teynické, od J. Ign. Dlahoweského V. 1176. d.
 O marnosti žen a panen, od J. Štelcara Želetawského IV. 691. a.
 O mastech III. 284.
 O mezech, hranicích atd. w král. českém, od Jak. Menšíka z Menšíteina IV. 937.
 O milých dwau Emilií a Camillowi IV. 253.
 O mši německé III. 808.
 O mládenci marnotratném III. 68.
 O mocech rozličného kořene III. 568.
 O modlení II. 157.
 O modlitbách sw. Příd. 77. 1.
 O modlitbě, od Husa III. 608. n.
 O monstrancí nowé newídané, přel. od Dr. Bibera IV. 550.
 O mravech křest. IV. 1801.
 O mravech, z Seneky přel. III. 110. b.
 O mši, od Lutera IV. 1236.
 O náboženství českých ewangelikůw, od M. Sam. Martiniusa z Dražowa V. 698. b.
 O náboženství Moškwanském. Příd. 78.
 O naději, od Lukáše Praž. III. 761. e.
 O nádobě boží, t. o Pawlowi, od Hawla Žalanského IV. 1793. c.
 O nápisu sw. Kříže IV. 1468.
 O narození božím II. 159. b.
 O narození Křista, od Jiř. Tesáka IV. 1613. d.
 O následování Kr. pána, přel. od Tomas a Kempis III. 882.
 O nebi a peklu IV. 163.
 O nemocech morních, od J. Černého III. 280.
 O nemocech, též o barvení kůží IV. 857.
 O nepłodnosti manželské, od M. Řepanského IV. 693.
 O nepřátelích duchowních Příd. 86.
 O neřádu kněžském, od J. Přemýšlenského III. 153.
 O neřestech a licoměrnosti, od W. Walečowského III. 217.
 O nešticích krawských, přel. od J. Nejedlého VI. 1608.
 O oběti nejsvětější now. zákona, od Wácl. Pan-kracia Wychausa V. 1114.
 O obłudách nočních V. 784.; též od Hawla Žalanského IV. 834. b.
 O obnovení cirkwe w jednotě, od Lukáše Praž. III. 761. c.
 O očistci nowém a prawém IV. 1440.
 O odpadlicích od wíry kř. IV. 1421. též od Wácl. Budowce z Budowa IV. 1428. g.
 O odumrtí, od Husa IV. 608. q.
 O ohavnosti, od Mat. z Janowa II. 83.
 O ohni Jičinském r. 1620. IV. 489.
 O opilství, z něm. přel. od J. Petřika IV. 670. též od Jak. Akanthido-Mitisa IV. 716.
 O osprawdlnění člověka IV. 1412.
 O pádu dobytka, z něm. přel. od Fr. Kašp. Třebického VI. 1636.
 O pacholku sedlském IV. 265. a.
 O pálení wod, od Černého III. 250.
 O památce slawné sw. Jana Nep., od Jiř. Tesáka IV. 1613. w.
 O pauštění krwe žilami IV. 879.
 O pyše, pokoře, pokřystwti III. 877.
 O planetách III. 228.
 O pobožnosti prawé křest. VI. 1742.; též z wlašského přel. 2201.
 O počtě prawé, od Firmiana z Laktantia III. 872.
 O počtě boží, od Hawla Žalanského IV. 1874. d.
 O počátku, zrostu, cflí akademie Pražské, od Sam. Mart. z Dražowa IV. 459.
 O počátku a proměnách prawopisu česk. VI. 51.
 O pohnutí Pražském III. 53.
 O pobřežích lidí mrtvých, od Haw. Žalanského IV. 703. i.
 O pokání prawém křestanském, od Mik. Tyčky III. 783.
 O pokání, od Bart. Flaxia IV. 1321.
 O pokání, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. b.
 O pokloně jména Jesus, od Wácl. Slowaciusa IV. 1336. a.
 O pokoji a wálečném nepokoji, od Hawla Žalanského IV. 703. b.
 O porážce u Budína l. 1541, list od Mat. z Lužnice a Jiř. z Waldšteina IV. 294.
 O poručenství pána, od Bened. Optáta IV. 1291. c.
 O posluchačích sw. ewangelium, od Hawla Žalanského IV. 1874. b.
 O poslušenství kostela Římského III. 627.
 O poslušenství papeže a jeho cirkwe, od M. Příbrama III. 639.
 O postawě a mravích lidských II. 54.
 O posvěcení chrámu, od Cyp. Pešiny IV. 1638. f.
 O posvěcení kněze, od jed. bratr. III. 659.
 O poswícení ustawičném čili o Huse, od Wíta Jakše IV. 1630. e.
 O potřebě nawštěwování domu, od Mat. Markwice V. 1119.
 O potupení marnosti knihy III., přel. od Wiléma z Waldšteina a Ad. z Winore IV. 697.
 O powětří škodliwém IV. 903.
 O powinnostech a prikázání III. 214.
 O powinnostech stawu manželského, od J. Cajet. Gattyho V. 1514. a.
 O powinnosti prawé člověka, od Husa III. 873. b.
 O pozdwižení jedněch proti druhým w obci Pražské od Bartoše pisáře III. 132.
 O poznání boha, od Husa III. 608. l.
 O poznání boha III. 894. e.
 O poznání cirkwe sw., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1312.
 O poznání Kr. pána, od J. Kaupilia V. 678.
 O přátelství z Cicerona přel., od Řeh. Hrubého z Jelení III. 109. a.
 O prawdách wíry, od Mik. Klaudiana III. 778.
 O prawdě II. 61.
 O práwíech, súdicích i o dskách země české knihy IX., od Vikt. Kor. ze Všehrd III. 294.
 O předřizení a zawržení wětší částky lidského pokolení. Příd. 116.
 O přenešení slawné a wzetí na nebesa za žiwa patriarchy Enocha a proroka Eliáše, od Hawla Žalanského IV. 1473. b.
 O přibytku božím. Příd. 119.
 O přitčinách (VI) bludů, od br. Lukáše III. 776. d.
 O přitčinách wálky IV. 734.
 O přitčinách pokušení a bojů proti Antikristu. Příd. 87.
 O přidržování násilněm lidí k wíře mocí V. 366.
 O přijímání těla a krwe Krista II. 155.
 O přijímání III. 66.
 O přijímání pod jednau, od J. Rokycany III. 631. též od Hilaria Litoměřického III. 633.
 O přijímání malých dítek, od Paw. Zateckého III. 763.
 O přijímání w listech k pp. Dubickým a pp. Hradeckým III. 687.
 O přijímání těla a krwe páně, od Sixta Palmy IV. 1355. a. též Příd. 120.
 O přijímání swátosti těla a krwe páně, od W. Brosiusa IV. 1356. a.

- O přípravě k smrti, od Šim. Partlice ze Špicberka IV. 1887. a. též od J. Straněnského IV. 1800. c.
 O přípravě k křtíži a smrti, od Linharta Kulmana IV. 1804.
 O připravování se k smrti, od Jiř. Fera V. 1385. k.
 O přirození (IV) III. 274.
 O přirození (II) osoby Kr. IV. 1354. a.
 O přísaze, od Vinc. Zahradníka VI. 1206.
 O příští Messiasé (traktat) II. 153.
 O přítomnosti potřebné opravdové Krista všemu stvoření, od Mat. Krocina IV. 1453. c.
 O přízni veliké národu česk. pod obojí přijímacího, od Jiř. Tesáka IV. 1613. h.
 O proměných předivných IV. 286.
 O proměných předivných v světé, od W. Budowce z Budowa IV. 1428. f.
 O prostředníku nejsvětějším Kr. p. od Štilfrida Bruncewika Podhorského V. 684.
 O prozřetelnosti božské, od Silvana IV. 1306. též z L. An. Seneky přel. od Rettiga VI. 931. a.
 O působení pozhnaném pravého svěcení slavnosti dne narození císa. a krále Ferd. V., od K. Kuzmanyho VI. 2054. a.
 O původu církve III. 154. též od J. Blahoslava IV. 1276.
 O původu jednoty bratrské, od Tůmy Pelaučského III. 735. b. též od J. Jafety IV. 561. b.
 O původu a shromáždění bratří III. 652. 654.
 O původu apoštol. sw., od jednoty bratr. III. 662.
 O původu a wíře Mahometa, od Sam. Čáslawského V. 383.
 O půžitcích polních, od Petra z Crescentiis III. 257.
 O řadu církve IV. 547.
 O ranách (VII) božích, od Haw. Žalanského IV. 1874. g.
 O řetězích (VII) dábelkých, od Šim. Lomnického IV. 689. a.
 O řízení a opatrování božským, od Weleslawína IV. 1339. b.
 O rodičkách III. 276.
 O rodu pp. z Weitmile a Krabic, od Hynka Krabice IV. 491.
 O rotách českých, od Pet. Chelčického III. 648. c.
 O rozdíl mezi bratřími pravými a falešnými III. 820.
 O rozdílech (IX) křesťanůw, z traktatu Petra z Braitenbachu III. 197.
 O rytířích křesťanském, od Eraz. Roterodamského III. 211.; též od W. Budowce z Budowa IV. 1428. h.; též IV. 1904.
 O samscritu a wýtah gramm. z Náta, od Ant. Jungmanna VI. 119.
 O saudu posledním, od Jana Lociky IV. 1652. b.
 O sedmeru dobytka domácího, jeho chování a nemocech, od Ant. Jungmanna VI. 1649. b.
 O sektě turecké IV. 576.
 O sirobě, od Komenského V. 1390.
 O skonání císa. Ferdinandá IV. 427.
 O slowu božím zřetelném, přel. od Balt. Hostaunského IV. 1335.
 O slowu božím, od Hawla Žalanského IV. 1874. c.
 O službě pánu bohu III. 676.
 O smrti II. 161; též od Paw. Waníše III. 210.
 O smrti útrpné p. J. Kr., od J. Straněnského IV. 178.
 O smrti, posledním saudu, mukách a žiwotu wěčném, od Hawla Žalanského IV. 1874. e.
 O snžení Krista pána a w auřadu messiášském powýšení při památce umučení a z mrtvých wstání IV. 1530.
 O správě královské, od Paw. Židka III. 218.
 O spůsoblosti české řeči, od Wácl. Rosy V. 72.
 O spůsobu žiwota křesťanského III. 890.
 O spůsobu a žiwotu křesťanském, od J. Brtwína IV. 858.
 O spůsobu pravém cwičení mládeže we školách českých, od Al. Pařízka VI. 1253. b.
 O spůsobu (III) člověka, od Jiř. Staroměstského z Třeběchovic. Příd. 145.
 O srownalosti kat. náboženství s rozumem, z něm. přel. od J. W. Sedláčka VI. 1832.
 O srownání wále naší s wáli boží, od J. Libertina V. 1463. a.
 O starosti a náhlé smrti, od Hawla Žalanského IV. 703. e. f.
 O starožitnostech českých a o potřebě, chrániti je před zkázau VI. 1082.
 O stawu duší w očistci, od Jiř. Fera V. 715. b.
 O stawu manželském, přel. od Tom. Rešátka IV. 680. — od Wácl. Widemanna IV. 718. — od Wácl. Martinidesa IV. 1320.
 O stawu swobodném a manželském III. 799.
 O studnicech (V) hříechu II. 59.
 O stupních přátelství krewního i příbuzného IV. 920.
 O swatokupectwí, od M. J. Husa III. 608. h.
 O swátostech, od Mat. Konečného V. 687.
 O swátosti biřmowání, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1796.
 O swátosti oltární, od M. Wác. Korandy III. 710. též III. 724.
 O swátosti wečeře páně, od Mik. Krupěhorského IV. 1334. d.
 O swátosti wečeře páně, otázky br. Jana Bohuslawá a br. Wácl. Šolína. Příd. 169.
 O swobodě křesťanské, z Luthera III. 789.
 O swobodě a rownosti městské, od Alše Pařízka VI. 945. a.
 O swolení starých bratří III. 138.
 O swornosti manželské, přel. od Mat. Rosaciusa IV. 686.
 O swornosti bratrské, od Jiř. Tesáka IV. 1613. t.
 O šelmě a obrazu jejím. Příd. 154.
 O škodliwosti powěry, od Paw. Michálka VI. 1480. b.
 O štěpích III. 255. — od Bohunka kněze III. 256.
 O štěpování stromowí III. 251.
 O štěpování owocných stromů III. 254.
 O štěpování IV. 864.
 O štěpování stromů, z Jak. Bambergra přel. VI. 1540.
 O tajnostech ženských, z Alberta Welkého III. 288.
 O tanci, od Forneta VI. 2227. c.
 O těle a krwi páně III. 628.
 O těžkostech (VII) smyslůw III. 720.
 O tom, kterak má spravowan úřad býti, z Campanského přel. od Řehoře Hrubého z Jelení III. 223.
 O trpěliwosti příkladech. Příd. 160.
 O trýznění howad, od Fr. J. Swobody VI. 2342. c.
 O Turcích co w Římě na obecném sněmu jednáno bylo III. 130.
 O tyranství Beggá tureckého IV. 360.
 O učení u wíře, od děk. Wáclawa IV. 1232.
 O učných jednoty bratr., od Krásonického III. 161.
 O mučedlnících (zlomek) II. 149.
 O umučení našeho spasitele II. 143.
 O umučení a z mrtvých wstání p. n. J. Kr., přel. od K. Pawla Pistoriusa IV. 1371.
 O umučení páně (modlitby). Příd. 166. a.
 O umučení smrti, pohíbu a z mrtvých wstání Kr. Příd. 166. b.
 O ustanowení služebníkůw církve, z Dr. Mart. Lutera III. 155.

- O utrpení páně II.32.
 O utrpení M. Jana Husa v Konstanci III. 156.
 O utrpení syna božeho. Příd. 167.
 O užitečích (VII) z přijímání hodného III. 624.
 O wálce židovské, od Flavia Jos. IV. 272.
 O wécech (IV) posledních III. 773. — od Mat. Stříberského IV. 1395. — od Fr. Kostera IV. 1877. — od Pawla Strečka V. 180.
 O wečeři páně, od Mart. Michalce IV. 1245. 1365. c. — spis proti w nowě powstalým odporcům. Příd. 170. 171.
 O welebnosti a sláwě neblahoslaw. p. Marie (52 rozjímání) P. Anastasia V. 1435.
 O wězení dluhém Jana Augusty IV. 615.
 O winohradech IV. 871.
 O wíře, od M. Jana Husa III. 608. i.
 O wíře sw., kteráž Čechowé a Morawané drží III. 768.
 O wíře a dobrých skutcích star. i now. zákona IV. 1235. též Příd. 175. a.
 O wíře prawé a živé. Příd. 175. c.
 O wítězství proti Turkům IV. 351. 352.
 O wadách (VII) a wásních, od J. Rokycany III. 875.
 O wstupních (VII), od Stútného II. 158. c.
 O wšudypřítomnosti božské, od Jiř. Fera V. 715. b.
 O wtělení syna božeho III. 673.
 O wyhnání pobožných lidí a potěšení w něm. Příd. 176.
 O wychování dítek, od Alše Pařizka VI. 1253. c.
 O wymítání němecho a jakéhokoli dábelství, od J. Am. Komenského V. 723. b.
 O wybocování dwau osob hříšných ze sboru Litomyšlského, od Jana Augusty IV. 517.
 O wyznamenání slunce IV. 679.
 O wzetí města Wacie a šturmu k Temeswáru učiněném IV. 354. d.
 O wzkříšení páně, od Jiř. Malého IV. 1458.
 O začátku tureckého císařství, z lat. přel. od Sixta z Ottersdorfu s předmluwau přel. od kněze Jana Morawusa IV. 305.
 O začátku panování tureckého, z lat. přel. od Jana Mirotického IV. 307.
 O zadržování a wylévání deště, od Wita Jakše IV. 1630. c.
 O zahrádkách bylinních IV. 863.
 O zachování církwe Kr. přediwním, od Sam. Mart. z Dražowa V. 374. b.
 O základu zákonůw lidských. Příd. 183.
 O zarmúceních welkých církwe, od Jana Miliče II. 162.
 O zášti, peyšě a neswornosti, od J. Hoška VI. 1186. b.
 O záwazcích křest., od J. Augusty IV. 1233. c.
 O zawedení cíkwe. Příd. 10.
 O zemětřesení na Morawě IV. 168.
 O ženích nowých a nowém swětě III. 200.
 O zkáze pocházející z ustanowení lidského III. 873. c.
 O zmaření slowa božeho, od jed. brat. III. 660.
 O znamení a prawdě IV. 1212.
 O zpívání kohautowém w domu Kaifašowém, od Jiř. Tesáka IV. 1613. b.
 O zrádě a trestu Karla Guntaulta z Biron IV. 370.
 O žaláři, jenž se nazýwá očistcem, od Woj. Kofary VI. 367. f.
 O žalních a písniích. Příd. 189.
 O ženách sw., kterým Kr. nejprwé swé wzkříšení zwěstowal, od Hawla Žalanského IV. 1473. a.
 O ženách a jich nemocech, z Alberta Welk. přel. od Jana Lipského V. 590.
 O žiwlech pro mládež, od Ant. Hynka Gostky z Saxenthalu VI. 1476.
 O žiwotu křest. (z písem sw.) IV. 1824.
 O žiwotu wečném, přel. od J. Mleynka IV. 1906.
 O žiwotu, zázracích, o státech a uctění sw. Ligu-riáše, od Fr. Poimona VI. 2194.
 O žiwotu panenském. Příd. 93.
 O Janu Žižkowu IV. 628.
 O žufníčku masopustuím, po něm o kyselu postním V. 1387.
 Oba Kašpárowé, přel. od Tháma VI. 607. oo.
 Oba lístky, z něm. přel. V. 637. I. díl. b.
 Oba šelmy, od Tyla VI. 673. k.
 Obdarování kr. Jiřeho horníkům Kutnohorským III. 470.
 Obět božské chwály w rozličných modlitbách V. 1664. VI. 2340. 2401.
 Obět citů radostných, když Jos. Krakowský z Kolowrat Praž. arcibiskupem jmenowán byl VI. 460.
 Obět duchowní zápalní před oltářem pána nebe i země. VI. 2360.
 Obět každodenní bohu VI. 2328.
 Obět lásky, t. j. modlitby pro autlejší mládež VI. 2364.
 Obět nowozákonná pobožného křestana, od Fr. Šira VI. 2391.
 Obět, od W. Nowotného VI. 825.
 Obět pamětní díkučinění od měšťanského shromáždění z lásky bližního, od J. Rulíka VI. 1231.
 Obět radostná p. Joh. Jeřábkové VI. 397.
 Obět wděčnosti na sl. sňatek p. Veita s swobodnau slečnau Amalií z Tríteže a Deymu, od Kramáře VI. 408.
 Obhájení učení ewang. swatého V. 783.
 Obchod můj s Bohem (modlitby) VI. 2367.
 Obchodníci, od Tomáška? VI. 908.
 Obležení Freiberku za 30leté wálky, od Nierice VI. 1372. t.
 Obležení Korintu, přel. od Ujky VI. 710.
 Obležení Plzenské, přel. od Tyla VI. 673. 11.
 Obležení Prahy od Swědu, od J. Štěpánka VI. 635. a.
 Obležení Rošelské, z franc. paní Genlis VI. 815.
 Obnowení auřadu Mariánského bratrstwa českého X. pod tit. na nebe wzetí blah. p. Marie na ten čas w kap. Betlem shromážděného w krátkém diwadle předstawené I. 1670. V. 236.
 Obnowení smlauwy křtu s modlitbami, od W. Gleycha V. 1602. c.
 Obora sw. čistě radosti V. 1009.
 Obora panenská, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. b. též Příd. 54.
 Obrácení lidu ewang. českého k bohu, od M. Sam. z Dražowa V. 1532. f.
 Obrácení předků našich na wíru (kázání), od Kar. Kuzmany-ho VI. 2054. b.
 Obrácení zázračně jednoho Turka na křest. wíru V. 1187.
 Obrana wíry Tábořských III. 620.
 Obrana proti Pikartóm III. 706. a.
 Obrana sw. Kateriny III. 925.
 Obrana mírná kancionalu bratr., od Šturma IV. 1322. b.
 Obrana kalichu, od Wita Jakše IV. 1389. b.
 Obrana confessi české, od Wikt. Wrbenského IV. 1425. b.
 Obrana putowání křest., od J. Peita Hostaunského IV. 1442.
 Obrana dostatečná wíry církwi ewangelických, přel. z lat. od J. Juella IV. 1462.
 Obrana ode mne Karla Staršího z Žerotína ku p. Jiř. z Hodie IV. 1464.
 Obrana šetrná relací Kolowrato-Papenheimské V. 283.

- Obrana před nemocí, od Jak. J. Wácsl. Dobřenského z Černého Mostu V. 577.
- Obrana křesťanův pokrytých při učení ewangelickém V. 693.
- Obrana křesťanská, od M. Sam. Martiniusa z Dražowa V. 698. e.
- Obrana kalicha, od Wita Jokassia Přerowského V. 710.
- Obrana křesť. náboženství, od Mat. Boda V. 795.
- Obrana m. Pelřimowa, Maria panna bolestná, od Jiř. Ferd. Smutného V. 1204.
- Obrana proti moru V. 1375.
- Obrana jazyka českého, od Karla Tháma VI. 1.
- Obrana pravdy katolické, od W. Krolmusa VI. 1866.
- Obraz sedmi zlých a sedmi dobrých věcí, od Węleslawina IV. 695.
- Obraz člověka spravedlivého, od Ign. Fr. Holzpeka V. 1095.
- Obraz dějů Římských, z Flora přel. od J. Chmely VI. 926. b.
- Obraz starého světa, od Fr. J. Smetany VI. 979.
- Obraz první zlatý a stříbrný města Králové Hradce nad Labem, od Fr. de Paula Šwendy VI. 1011.
- Obraz minulosti města Prachatic, od Fr. J. Slámy VI. 1021. b.
- Obraz utrpení nešťastným Blatenčanům, od P. Ant. Reitingra a Jos. Bayera VI. 1022.
- Obraz Františka II., přel. od Rautenkrance VI. 1049.
- Obraz dokonalého učitele, přel. od Fr. Wacka VI. 1258.
- Obraz w lese, od Šmida VI. 1333. c.
- Obraz jasných nebes s popsáním nebeských těles, od Norb. Waňka VI. 1406.
- Obraz tabelární vychování owočných stromů, od H. M. Dieckra VI. 1545.
- Obraz křesťanské panny (kázání), od J. Kolára VI. 2037. f
- Obrazy Kawkaské, přel. od Šira VI. 839
- Obrazy XIV a XV. století, od Sabiny VI. 897 a
- Obrazy světa, od J. Sl. Tomička VI. 1073 a
- Obřízka turecká IV. 647.
- Obrowiště Wiléma Kumpenberka S. J. Marianského Atlanta, přel. od A. Frozina Plzenského V. 1198.
- Obsah založení dáwnověkých kaplí všech swatých, od J. F. Dewoty-ho VI. 1113.
- Obsah potřebných naučení a pravidel, jak se wčely s užtkem opatrowati dají, od Jana Glozysa VI. 1514
- Obsah na reguli a život třetího řádu sw. Františka V. 472.
- Obsažení historické o Danielowi prorokowi V. 165. 816.
- Obsažení ewang. řečí, od Mik z Zinzendorfu V. 846. 879
- Obsažení krátké učení křesť. w ewang. církwích bratr., od J. Jeníka VI. 1788.
- Obstzierer, wiz; Kázání, Píseň.
- Obšťastněný Liboch! též prospěch nemocných! atd., od Ant. Fil. J. Krále V. 559.
- Obweselení duchowní země české, od Pontana z Breitenberku. Příd 104.
- Obweseleníčko, od Hýbla VI. 814. c.
- Obwinění smyslů některých mistrů III. 621
- Obwinění mistrů Praž., od Rokycana III. 635. a
- Obyčje, práwa . . . všech národů, přel. od J. Mirotického IV. 646
- Obyčjowé české kongregací V. 462. 1132.
- Octář, přel. od Štěpánka VI. 635, 10.
- Ocularia starého Čecha, od J. Ond. Hofmana V. 400
- Oč jest nesnáze w Čechách, od Jed brat III. 653.
- Od narození Kr. Ježíše . . . píseň historická III. 59.
- Od wěčnosti za manželku boha wywolená Maria, od W. Fr. Hanzeli-ho V. 989.
- Oda k jmeninám p. Ant. Worla, od J. Dauchy VI. 449.
- Oda p. Paw. Jos. Šafaříkowi k Čechům do Prahy se ubírajícímu, od Kolára VI. 479.
- Odběhlec z lásky synowské, přel. od Bulla VI. 606 a.
- Oddání moci defensorům IV. 564.
- Oděvec silnější nežli Sema, od J. Kaukola V. 1026. b.
- Odezwání se docela do wěle boží, od B. Dlabáce VI. 2226.
- Odchod poslední k wěčnému bytí J. M. p. Magdaleny Opřistorfowé V. 1074.
- Odjezd z hradu Praž. JM. Matiaše II., kr. Uherského a českého, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453 d
- Odměna mravným a pilným dítkám, od Al. W. Žitka VI. 1321.
- Odpadlec newinný, od M. Markowice VI. 1765. a.
- Odpłata dobročinnosti, od W. Krameriusa VI. 806 c.
- Odpłata křesť. bojowníku připrawená, řeč při pohřbu M. Laučka, od M. Szepeskiho VI. 2083. a.
- Odpis Tábořských III. 622.
- Odpis mistrů Praž. na druhý traktat Dr. Hilaria III. 636
- Odpis proti otržencům, jenž se malú stránku nazývají . . . III. 802.
- Oedip Sofoklesůw, přel. od Wrtátka VI. 931. b.
- Odpočinutí žiwota a duše křesť. člověka, od W. Coelestina z Blumenberku V. 1409. a.
- Odpor proti Pikardským matlokám III. 682.
- Odpor proti jinému Pikosowi III. 683.
- Odpor proti spisu Ad. Klementa IV. 1390.
- Odpověď Dr. M. Lutera III. 151.
- Odpověď, pro kterou příčinu papežské knihy spálil, Dr. M. Lutera III. 152
- Odpověď na list Rokycanůw III. 644.
- Odpověď na spis nejmenowaný, od Pet. Chelčického III. 648. d.
- Odpověď weřejná Pikhartů III. 668.
- Odpověď na spis mistrů Praž III. 679
- Odpověď na spis desíti artikulůw III. 692.
- Odpověď na spis M. Korandy, od br. Lukáše III. 709.
- Odpověď na odpor proti přijímání pod obojí III. 716.
- Odpověď na otázku, proč s bratřimi obcowati nepřestává? III. 740.
- Odpověď na dvojí psaní nějakého Dr. Augustina od bratří III. 756.
- Odpověď na spis proti bratřim od bratří III. 772.
- Odpověď na spis Zaubka z Zdětín, od br. Lukáše III. 787.
- Odpověď na spis Lutera, co se mu při bratřích zdá. III. 793.
- Odpověď na spis Kalencůw III. 796.
- Odpověď na šest důwodů od Šturma sepsaných, od Sylvia Uberína IV. 1223. b
- Odpověď proti spisu kr. Wácslawa IV. 1267.
- Odpověď JMC. na předložené wyznání wiry pp. stawůw IV. 1294.
- Odpověď na psaní a dvojce kázání bratří Pecinowských IV. 1340. b.
- Odpověď na bezženství kněžské, od Ad. Klementa IV. 1432. c.
- Odpověď na odpory od strany pod obojí V. 689.
- Odpověď weršowní na otázku, proč za času Josefa II. mnozí katolíci ewang. náboženství přijímali, od J. Bogadi VI. 368.

- Odpověď listovní z Augšpurského wyznání Čechům a Moravanům na jejich otázku, jestli lámání chleba při večeri p. potřebné, od Mich. Institoris Mošociho VI. 1764.
- Odpověď katolická na bezpravné nařikání jakéhos tak nazvaného newinného odpadce k osvědčení katolické newinnosti a pravdy na světlo wydaná, od Jos. Chmely VI. 1765. d.
- Odpověď na kázání Jiř. Šerera, od Hegia Mik. Boja. Příd. 30.
- Odpovědi křest., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1308. a.
- Odpustky obzvláštní, kteří z příčiny I. 1712. 22. Máje v Římě stálého slow. swatopohlášení blahosl. Piusa V.... rozdávány býti mužau V. 1201.
- Odsazení Jana Husa v rozmlauvání uведенé. Příd. 128. b.
- Odstaupení od spráwy císařské I. 1608. IV. 396.
- Odsudek wíry III. 632. IV. 417.
- Odwolání kněží, kteří od sekty Pikardůw odstupowali III. 640.
- Odwelání odpadství III. 798.
- Odwolání, wyznání a osvědčení Petraz z Unič o w a III. 610.
- Odysea, přel. od Ant. Lišky VI. 930.
- Officia neb harmonia quatuor uocum w česk. jazyku, od Wacsl. Kollařowice IV. 93.
- Officium (VII) starodáwní, aneb hodinky a chwály o žalostech p. Marie V. 1552.
- Officium blahosl. Marie p. za blahoslawenau smrt a nad nepřátely swítěžení, z sw. Bonawentury složené V. 1592.
- Oheň lásky při chrámu p. sw. Kříže, t j. sw. Jan Nep. dary swým ctitelům od boha wyjednávající, od F. K. Reissmana V. 935. a.
- Oheň nebeský od boha na zem s nebe wyslaný, t. j. sw. Ignatius z Lojoly, od Ign. Sig. Kardiana V. 936.
- Ohlas písní ruských, od Čelakowského VI. 294. d.
- Ohlas písní českých, od Čelakowského VI. 294. e.
- Ohlas lásky osadníků Unhošťských k Hynkowi Paulimu při 50leté památce prwotín kněžství jeho, od J. Jungmana VI. 438.
- Ohlasy, od F. Kořenatého VI. 329.
- Ohlasy Dr. Jessenia s strany wyzdwižení akad. Praž. IV. 640.
- Ohlášení, ježto se počíná: Máželi kdo a smělby..., od Krásonického III. 713. b.
- Ohlášení a ozwání proti knižce Petra w Zásadí, od J. Augusty IV. 1233. d.
- Ohlášení jednoty bratr na psaní IV. 1309.
- Ohlášení a přiznání u wíře pod obojí způsobau přijímajících JCM. IV. 1293.
- Ohlášení se proti Pikartskému netopýři, od Brosiusa IV. 1326. b.
- Ohlášení a zpráwa Marka Ant. de Dominis, proč nábož. papežského opustil a ze Wlach se odebral IV. 1457.
- Ohlášení se proti psaní kněze Kyrmezera, od J. Adelfa IV. 1465.
- Ohlášení swátkůw a slawností na celý rok, od J. Chmely VI. 2102. a.
- Oklamany, mudrc, od Tháma VI. 607. ww.
- Oko swíce těla, od Fab. Weselýho V. 947.
- Oko páně, aneb dobře spořádané hospodářství polní, přel. z lat. od Jana Barnera V. 367.
- Okolek swěta IV. 674.
- Oktáv k sw. Janu Nep., od J. J. Ryby VI. 225. b.
- Okus w básněni českém, od Šnaidra VI. 302.
- Oldřich a Božena, hra od Štwána VI. 612. e. též
- od Zimy VI. 613. a. též od J. K. Chmelenského VI. 659. e.
- Olivetská hora, wiz: Historie, Hora
- Olivie Amenuti, od Prok. Šediwého VI. 608. f.
- Olivie krásná čili strašidlo u bílé wěže, od Šediwého VI. 782. e.
- Olivier Twist, přel. od M. Fialky VI. 882. a.
- Olomauc, wiz: Copiarium, Dsky, Geschichte, Jednání, Kniha, Kopiář, Poslaupnost, Páhony, Sepsání, Wypsání.
- Oltárik modlitební Jiř. Cembra Příd. 4.
- Omrzelý panského žiwota, od Raupacha VI. 700. 14.
- Omylowé, z angl., od Ant. Marka VI. 650.
- Ona je šilená, přel. od Pešky VI. 711.
- Opatowice, wiz: Jméno.
- Opatowický poklad, od Klicpery VI. 644. β. V. 6.
- Opuštění swěta časné a nenadále wys. uroz. p. Ond. Stupa wského z Holiče rozjímá Paulus Jacobaeus V. 1091.
- Opawa, wiz: Listy, Nowiny.
- Operet několik w hanáckém nářečí, od Schreyra V. 249.
- Operety dvě, od Mauricia V. 250.
- Opella in 7 capita distincta quibus errorum, qui in bohemia scriptione tum in typo fiunt, causae expendantur Jos. Rosenthalera VI. 34.
- Opice a ženich, od Nestroje VI. 635. 14.
- Opička, od Breznera VI. 692.
- Opis Slezska Cypr. Lelka VI. 1161. b.
- Opole, wiz: Zřízení.
- Opperstorf, wiz: Odchod, Piseň.
- Oracula mulierum fatidicarum III. 905.
- Orbis sensualium pietus, od I. Am. Komenského V. 47.
- Orebšti, wiz: Psaní.
- Orel, ryba a medwěd, přel. od Kolára VI. 701.
- Orloj neb budič anděla strážce, přel. od Tom. Ign. Placalia V. 1388. d.
- Orthographia bohemo-slavica, od Pawla Doležala V. 17.
- Orthographia bohemo-slavica V. 20.
- Orthographie česká VI. 36.
- Orthographie (čechische) von Tomsa VI. 38. c.
- Ortel CM. na obywtale w m. Gentu IV. 468.
- Osmera jest pýcha zewnitřní... III. 894. d.
- Ostatkové (dwa) drazi našeho nejsw. wykupitele t. psaní a wyobrazení obličje jeho, přel. IV. 2164. b.
- Ostřehom, wiz: O dobytí, Zpráwa.
- Ostrotupý meč s wítězitedlnau korunau okrášlený, od Jiř. Hlawy V. 164. a.
- Ostrow, wiz: Liber.
- Ostrow aneb u sw. Jana pod Skálau V. 430.
- Ostrow, klášter u sw. Jana w Skále V. 446.
- Ostrow, poswatné místo w Čechách na panství... Zbirowském záračným obrazem panny a mučedlnice Dobrotiwé... V. 1202.
- Ostrow lidožrautůw, zpěwohra, od J. Tandlera VI. 616. c.
- Ostruha krále Jana, od Jos. Ehrenbergera VI. 891. b.
- Osudná masopustní noc, od Nestroje VI. 700. 15.
- Osvědčení jed. bratr. proti nárkoum IV. 1265. b.
- Osvědčení proti odpadcům Čechům, od M. Sam. Martinusia z Dražowa V. 698. g.
- Otázek (IX) o welebné swátosti, od J. Lebla IV. 1383.
- Otázek (V), w nichž začátečníkům pořádek k spasení se ukazuje, z něm. přel. od Aug. Franka V. 767. b.
- Otázek sto a pět o štěpařství, od K. Hradeckého VI. 1541.

- Otázek VI o sázení a užítku zemských mandlí VI. 1550.
- Otázka, kterak z wíry J. Kr. sprawedliw býwá učiněn člověk IV. 1812.
- Otázka o hlasu před časy sw. Jana Křtitele od kněží a jahů Jerusal. podána, od Wojt. Dobrohlawa V. 932. a.
- Otázka Jiljího Chládká: Co máme o zpovědi katolíků držeti? přel. od J. Hybla VI. 1824.
- Otázky stawůw česk. s strany přijímání pod obojí III. 360.
- Otázky dětinské III. 746.
- Otázky (III) o stawu manželském IV. 711.
- Otázky o rozhršení zpovědi IV. 1225.
- Otázky theologické, přel. od W. Rakownického IV. 1230.
- Otázky z 6. kap. sw. Jana, od Bened. Optáta IV. 1291. a.
- Otázky o wečeří p., od Bened. Optáta IV. 1291. b.
- Otázky křesť. pro mládež, od J. Laeta IV. 1305. a.
- Otázky Ondř. Piseckého IV. 1313.
- Otázky o modlitbě a wíře IV. 1352. b.
- Otázky katechismusu křesť. IV. 1402.
- Otázky, kteréž syn boží Kr. wydáwal na doktory a zákoníky, od Jak. Halecia IV. 1469.
- Otázky a naučení o přípravě k smrti, od J. Straněnského IV. 1800. e.
- Otázky křesť. a odpovědi co se tří artikulůw wíry týče, t. o sw. oltární, očisti a orodování swatých, z Lutera, od Sixta z Lerchenfelsu V. 681.
- Otázky kacířské a na ně odpovědi kat., z lat. přel. od M. Jana Wácl. Coelestina z Kronenfeldu V. 685.
- Otázky na katechismus Pet. Kanisia, od Wácl. Alois. Klaudia Nepomuckého V. 714.
- Otázky krátké z písem sw. V. 718.
- Otázky o přijímání weleb. swátosti V. 737.
- Otázky o wečeří p. V. 793.
- Otázky katechismusowé, od J. Elsnera V. 794.
- Otázky na děti, aneb předcházející potřebná příprawa k snadnějšímu pochopení náboženství, přel. od Norb. Waňka VI. 1300. a.
- Otázky dětinské. Příd. 90. a.
- Otázky z písem sw. ku potěšení a utvrzení u wíře lidí křesť. Příd. 90. b.
- Otázky náboženství křesť. Příd. 90. c.
- Otázky o wíře. Příd. 90. d. 175. b.
- Otázky z katechismu, přel. od Kaš. Křížovníka. Příd. 143.
- Otče náš slowanský w 4 nářečích, od Šumawského VI. 124.
- Otče náš národní cis. rak. Ferd. I. králi českému V., báseň od Jak. Sršna VI. 265.
- Otče náš w desateru modliteb pro dítky, od W. A. Hnojka VI. 2362.
- Otče náš modlitba nejsvětější, dle Silberta VI. 2402.
- Otcowé sw. dwa sobě rowní, od Mich. Pelišoty V. 930. a.
- Otwěření písma sw., od J. Tonsorisa V. 651.
- Othello mauřenin Benátský, přel. od Jiř. K. Macháčka VI. 649. h.
- Othello, mauřenin Benátský, od Shakepearu VI. 683.
- sw. Otilie, wiz: Žiwot.
- Otokar, od Woj. Nejedlého VI. 551. a.
- Owčácký katechismus, od Elsnera VI. 1525.
- Owence, wiz: Děwče.
- Owoce z růží nejsw. arcibratrstwa sw. růžence blahosl. p. Marie, od Tom. Nigrina V. 1129.
- Owoce dobročinnosti, přel. od J. Wáwry VI. 854. a.
- Owoce dobrého chowání, od Šmida VI. 1360. c.
- Owoce zralé slowa božího, od Gazdy VI. 2225.
- Ozdoba wrchnosti swětské, od J. Milochowského V. 496.
- Ozdoba maudrosti, od W. F. Flaismana z Tumpachu V. 662.
- Ozwání starých Čechů a Morawanů etc., od Wácl. Benešowského IV. 1324.
- Ozwání Wácl. Šturma etc. IV. 1310.
- Ozwěna Tatry, od K. Štúra VI. 347.
- Pacow, wiz: List.
- Pád kuří a bezpečný prostředek proti náhlému zahynutí domácí drůbeže VI. 1656.
- Pád prwnňho člověka w ráji, od J. J. Kerneru VI. 2246.
- Pád prwnňch rodičů, od Šim. Partlice IV. 161.
- Pád swěta, od Šim. Lomnického IV. 1857. a.
- Paedagogia slowanská pro trivialní školy VI. 1256.
- Paedagogika biblická, od J. Roštlapila VI. 1270.
- Paká Nowá, wiz: Bratrstwo, Listiny.
- Padesátní letopis, od Březana IV. 505. a.
- Palceřík, od P. Chocholauška VI. 898. g.
- Paleček VI. 759.; wiz: Průpowědi.
- Pálenka otrawa VI. 1213.
- Palestina, wiz: Cesta.
- Palkowič, wiz: Báseň.
- Palma milosti, palma šťastnosti sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký, od J. Beckowského V. 1300. b.
- Palma počestnosti a posilnění kněžské důstojnosti, kázání při P. J. Mokryho prwní mši, od J. Procházky V. 911.
- Palma swatojanská (modlitby), od J. Zimmermanna VI. 2440.
- Pamachus tragodie IV. 220.
- Památká pohřební Alb. Smiřického IV. 149.
- Památká pohřební paní Bobunky Skalské, od Wikt. Ad. Manetinského IV. 200.
- Památká přebýlých a dějících se wěcí, od Paw. Urbanidesu IV. 287.
- Památká Čechům u Kheredeš pobitým, od B. Paprockého IV. 438. a.
- Památká pohřební Pet. Codicilla, od Wácl. Dobřenského IV. 618. a.
- Památká Danielowi Přelaučskému IV. 618. b.
- Památká pohřební p. Tomáše z Proseče a na Jirnách, od Bart. Kozlanského IV. 1713.
- Památká při pohřbu p. Kateřiny manž. p. Wácl. Topinky, od Mel. Wereče IV. 1716.
- Památká rodůw rozličných pánůw V. 342.
- Památká cirkwe ewang. dwaustoroční, od M. Krist. Pešky V. 390.
- Památká stoletá pomoci užitečné pomocníkům wěrných kapucínůw, od Iwana Knoblocha V. 953.
- Památká w chrámu páně atd., od Mat. Krátkého V. 965. a.
- Památká stoletá, co Šwejda od panování nad Brnem I. 1645 odstąpiiti přinucen byl, od Fr. Šupplera V. 1011.
- Památká nesmrtelná Gustawa Adolfa kr. šwedského, od Mat. Jandy V. 1062.
- Památká pohřební p. J. Černowického z Liběhory V. 1063.
- Památká pohřbu p. Růtowského, od Ad. Wolfusa Benešowského V. 1067. d.
- Památká pohřební ku potěšení p. Martina Bočka L. a p. Kateřině Šťastné manž. jeho, od J. Romance Němce. Brodského V. 1072.
- Památká zázračného uzdravení pomocí sw. Frant. Xaw. učiněného w Sicilii V. 1236.
- Památká sw. Wojtěcha a bisk. Praž., od Kaš. Petra Drauschoviusa V. 1263.

- Památká jak přednějších mužův tak zmužilých krve svědkův Kristových tow. Jež. V. 1318.
- Památká paterův a bratrův, kteří od založení tovaryšstva Ježíšova ziwot swatě dokonali V. 1319.
- Památká sw. Prokopa V. 1364. 1650.
- Památká Kateř. Potocké, od manž. P. Šrámka VI. 355.
- Památká šťastného narození p. Xaw. Twrdého gub. raddy, od Dłabače VI. 360. n.
- Památká zvěčněného W. Krameriusa, od Rudolfa Kwěcha VI. 418. 1130.
- Památká k dni narození J. O. Alex. z Rudného, od Kollára VI. 446.
- Památká stoletní velikého moru 1680 VI. 1009.
- Památká kláštera Sedleckého, od J. Rulíka VI. 1012. a.
- Památká padesátiletá za příčinou wěrně (od W. Raytolara) konaného auřadu we wsi Nebušicích, od Boh. Dłabače VI. 1048.
- Památká dobrodincůw církwe ew. slowenské VI. 1123.
- Památká dobře zasloužilých lidí i po smrti jich, od B. Tablice VI. 2078.
- Památká stoletá slavná wyhlášení za swatého Jana Nep. (modlitby), od W. F. Neumanna VI. 2256.
- Památká swěcení třetí jubilejní slawnosti, cíř. Karlowi V. w Augspurku na sněmu podané ew. kofessi I. 1530. Prací Jana Borota VI. 2260.
- Památká pro děti, které wel. swátost oltární po prwé přijali VI. 2271.
- Památká nábožná zesnulých w pánu, od Ant. Arnošta Řeháka VI. 2368.
- Památky o městě Mezeříčí V. 304.
- Památky horního m. Příbrami V. 326.
- Památky výroční swatých, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. a.
- Památky města Hranic, od J. Gallaše VI. 1018. a.
- Památky o pustých rytířských hradech, od J. Gallaše VI. 1018. b.
- Pamět snešení o počátku sjednocení s některými evangelisty w král. polském IV. 530.
- Pamět pohřební p. Doroty Špatowy, manž. p. Jak. Špaty purkrabí Náchodského, od P. Nonnia IV. 1715.
- Pamět pohřební mládence Jana Jindřicha Pomnitze, od Sam. Martiniusa z Dražowa V. 1061. c.
- Paměti mark. moraw., od Mat. z Topolčan IV. 415.
- Paměti Hustopečské IV. 463.
- Paměti m. Strakonice IV. 469.
- Paměti m. Chrudimě, od Duchosl. Tugurina IV. 470.
- Paměti m. Kyjowa, od Bzeneckého IV. 478.
- Paměti rodu p. Škrbenských IV. 494.
- Paměti od r. 1524—1530 IV. 508.
- Paměti p. Pawla Korky z Korkyně IV. 624.
- Paměti rytíře Mik. Dačického z Heslowa V. 298.
- Paměti m. Mezříc pod Rožnowem V. 300.
- Paměti m. Kojetína V. 311.
- Paměti m. Lipníka V. 312.
- Paměti m. Třebíče, od Mik. Bisalto V. 317.
- Paměti m. Brodu Uherského, od Tom. Pešiny z Čechorodu V. 320.
- Paměti Kutnohorské, od J. Kořínka V. 321.
- Paměti městečka Slawičína, od Mik. Wrbětického V. 330.
- Paměti lidí na wýru kat. obrácených V. 367.
- Paměti kostela Štěpánského w Praze, od Vincencia a S. Quilielmo V. 417.
- Paměti m. Wsetína VI. 1010.
- Paměti Plzenské, od Wojt. Sedláčka VI. 1014.
- Paměti Gelšawské a Maraňské VI. 1019.
- Paměti pro křesťanstwo, od Knaysla VI. 1117.
- Paměti církwe ew. Brežňanské, od Ad. Čaulaupky VI. 1120.
- Pamětnosti w čas panování cíř. Marie Theresie a tehdejší sedmiletá wálka, od Tomáše Kubelky VI. 992. a.
- Pamětnosti Čabánské, od Lud. Haana VI. 1033. 1081.
- Pamphila mlad. rozprávka o Serciapelletowi pís. obec. III. 163.
- Pan amanuensis na wenku, od Rubše VI. 875. a.
- Pan Čapek, od Fredra VI. 712.
- Pandekty aneb srownanie písem sw. IV. 1156.
- Pandekty aneb sw. pieseň star. i nowého swědectwie IV. 51.
- Pane J. Kr. synu boha žiwého a počátek wši dobroty III. 931.
- Pane, zůstaň s námi, přel. od J. Marchala VI. 2266.
- Panenský počet, wiz: Počet.
- Paní Marianka, matka pluku, od Tyla VI. 673. i.
- Paní Miloslawová, přel. od J. Jawornického VI. 1303. b.
- Paní neznámá, příběh turecký VI. 800.
- Paní podlé módy VI. 629.
- Panna, od Paprockého IV. 701. c.
- Panna blahosl. Cellenská Gerarda Petschachera, z lat. přel. od Norb. Matheidesa z Závětí V. 1223.
- Panna blahosl. Maria Křtinská, od Jak. Tiemana V. 1224.
- Panna jezerní, od Waltera Skotta VI. 552. 835.
- Panna křesťanská, modlitby od Ant. Stránského VI. 2381.
- Panna Maria požehnaná mezi ženami, od Iwana Knoblocha V. 953. a. 1627. VI. 2204.
- Panna nebeská cisterciensko-Nepomucká, od J. Jos. Khela V. 979. a.
- Panna Orleanská, od Šillera VI. 649. k. VI. 2263.
- Panna sluneční, od Kotzebue VI. 673. 12.
- Panna we swé důstojnosti, od Fr. W. Škody VI. 1207.
- Panna welká, sluncem oděná, 12 hwězdami korunovaná, nad měsícem stojící; aneb klášter sw. Jiří ráj zemský, od Fr. Kyby V. 1017.
- Panna wěrná m. Plzeň, od Řeb. Jos. Wlasatého V. 916.
- Panosowa želmowstwi, od Kotzebue VI. 635. 11.
- Paňování Josefa II., wšecy proměny a wálka turecká, též panování Leopolda II. s počátkem franc. wojny, od Tom. Kubelky VI. 992. b.
- Pantaleon a Pamfilia, od Klacny VI. 620. b.
- Pantofel a kord, hra od Holbeina VI. 684. b.
- Papa, wiz: Nowiny.
- Papaušek, od Kinského VI. 546.
- Papršlek swátosti, t. j. wýtah z žiwota Jana Frant. Regis, od J. Libertina V. 1315.
- Paraboly III. 73.
- Paraclesis Christiana, od Jak. Štef. Přibislawského V. 1066.
- Paralipomenon genealogiarum slavicarum, od B. Paprockého IV. 411. b.
- Parallelismus Eliáše a Jana Husa, od Kašp. Artopoea IV. 629.
- Paraphrasis na 10 žalmů, od Wawř. Bened. Nudožerina IV. 118.
- Pardubice, wiz: Poznamenání, Privilegia, Psaní, Urbář, Zápisy.
- Pařízek, wiz: Žiwot.
- Paříž, wiz: Nowiny, Zpráva.
- Partikulář o dobytí Rábu IV. 356.
- Partikulář o dobytí Hatwanu IV. 353.

- Paruka v Konstantinopoli, přel. od Tháma VI. 607. aaa.
- Parvus catechismus etc. V. 675.
- Passional II. 145.
- Passional český, od Mich. Institorisa Mossotzi-ho V. 1367.
- Passowský lid, viz: Wyprawování, Zpráva.
- Pastorella Bethlemská atd., od F. Mat. Kruma V. 912. b.
- Pastucha bohobojný V. 729.
- Pastwa duchovním swým . . . owčičkám, od W. M. Pelikána V. 790.
- Pastwa duchovní povinnosti jak pastýřů tak owců V. 1105.
- Pastwa duchovní povinnosti V. 1380.
- Pastwa duchovní, od Fr. Al. Rokosa VI. 1964. b.
- Pastwa duchovní pro owce z prawého owčince Kr., od Fr. Al. Rokosa VI. 2262.
- Pastýř dobrý dlouhého wěku, od Eug. Ráda V. 978.
- Pašerowé, od Raupacha VI. 673. b. Sw. III. a.
- Pašije, viz: Epištoly, Ewangelia.
- Pašije podlé sw. Jana ewang. II. 141.
- Pašije všech 4 ewangelistů III. 581; — IV. 1197. 1782.
- Pašije, kterauž jest sepsal sw. Matauš IV. 1198.
- Pašije s notami na kwětnau neděli, od Jiř. Labauna V. 120.
- Pašijowé weršíky, od M. Hamaljara VI. 232. a. b.
- Patent český V. 634. b. c. f. g.
- Patent modí procedendi in causis subditorum contra dominos se týkající V. 633. f.
- Patent o daň k zaprawení nowého wojenského systemálního wychowání na 10 let požádanau V. 628. c.
- Patent o daň na karty, kalendáře atd. V. 628. a.
- Patent o daň na wálku we Wlaších a Niderlantu V. 627. c.
- Patent o daň z jistin V. 631. a.
- Patent o handlu V. 633. b.
- Patent o hrách V. 627. a.
- Patent o papežské dispensaci najisté swátky V. 633. g.
- Patent o pytlářích V. 631. f.
- Patent o regrutowání V. 633. d.
- Patent o šrankovním meytě V. 633. e.
- Patent o štemplování papíru V. 628. b. 629. a.
- Patent o štolách V. 629. b.
- Patent o wystěhování V. 631. c.
- Patent o wystěhování dělníků z sklenných hutí V. 631. d.
- Patent o založení loterie V. 630.
- Patent o zasiwání na třetinu V. 631. e.
- Patent od Ferdinanda II. V. 615.
- Patent od M. Theresie V. 634. d.
- Patent proti hrám V. 626. a.
- Patent proti pranicem V. 631. b.
- Patent robotní obnowený V. 624.
- Patent robotní pro král. české VI. 1662.
- Patent strany daně od 7. Dub. 1747. V. 627. b.
- Patent strany příze a plátna V. 629. c.
- Patent strany wyměřování gruntů VI. 1670.
- Patent strany základního neb tázného auřadu V. 626. b.
- Patent zlodějů zwěře mysliwcům se protiwěch týkající V. 625.
- Patenty dwa od M. Theresie V. 634. e.
- Patentů českých 29. V. 634. a.
- Páteř dobrých lidí. Příd. 38. a.
- Páteř zlých lidí. Příd. 38. b.
- Páteřow patnácte II. 164.
- Pátků dwanáctero, kterých se sám P. Ježiš postil. Příd. 17.
- Patriarcha diwotworný řeholního řádu sw. Caje-
- tanus, jehožto sw. život od Max. Wratislawu V. 1293. b.
- Pauchow, viz: List.
- Paulani w Praze, viz: Listiny.
- Pauli, viz: Ohlas, Zpěw.
- Paumberk, viz: Píseň.
- Paus, viz: Na důkaz etc.
- Paustewnik Petr aneb první křížownická wálka VI. 983.
- Pauš smutná p. Ježiše při hořkém umučení na postních kázáních předstawená, od Leop. Fabricia V. 881. a.
- Pauš sw. Iwana krále charwatského, o klásteru sw. Iwana V. 1317.
- Pauš swatomiłá aneb prawidlo, jakby bohobojný . . . člověk za osm dní w duchovním cwičení se zaměstnáwati mohl, od Štastného Kadlinského V. 1418. c.
- Paut betlemská, od Ad. Trajana z Benešowa V. 166. a.
- Paut nejsvět. p. Marie k boží krwi w Nenkirchu, od Jiř. Fera V. 1160. e. 1385. d. — V. 1606.
- Paut sw. z Prahy do Boleslawi, od Jana Tannera V. 1554. b.
- Pautník duchovní od Jiř. Tesáka IV. 1892. a.
- Pautník, od Mat. Boda V. 1507.
- Pautník český VI. 731.
- Pautník slowanský VI. 744.
- Pautník VI. 762.
- Pautník Marianský, počátek obrazu blahosl. p. Marie Saščinské w Uhřích, od J. Matějky VI. 2155: 2377.
- Pautník pobožný u hrobu sw. Jana Nep., přel. od Jos. Jetmara VI. 2385.
- Pawel III. pápež, viz: Deklaraci.
- Pawel a Virginie, přel. Ondrák VI. 855.
- Paweza duchovní proti moru, od Jiř. Dikasta z Mirkowa IV. 1867. b.
- Paweza wěfcičich, od kn. Augustina Netwořického III. 804.
- sw. Pawla klášter w Praze, viz: Kniha.
- Pawlík, viz: Wítání.
- Pěče o duši, od jednoho kazatele V. 1461.
- Pecinow, viz: Zpráva.
- Pečice, viz: Citednosti.
- Pelhrimow, viz: Sněm, Snesení.
- Penězokazi, z něm. přel. od Kl. Pünera VI. 689. m.
- Sw. Peregrin, viz: Wýtah.
- Pericope Ewangeliurum II. 121.
- Perla písma sw., od J. Straněského IV. 1247.
- Perla drahá, od M. Stříbrského IV. 1890. c.
- Perla drahá w temnosti pohanské, sw. Ludmila V. 1294.
- Perla křesť. modlitby, od Josefa Zimmermanna VI. 2445. c.
- Perla pokladu maudrosti, od Wojt. Ruffera VI. 2253.
- Perla welké wážnosti w malé škorépině V. 1326.
- Perlička dítek božích (modlitby), od Sixta Palmy Modličanského IV. 1966. a. — od Synapiusa V. 751.
- Perly poswátne, přel. od Winařického VI. 557.
- Pernstein, viz: Archiv, Diarium, Kopiář, Kronika, Poručenství, Psaní.
- Perský cisař, viz: Historie.
- Peryton, viz: Kronika.
- Pestvármegy, viz: Kázani.
- Pešina, viz: Hlasy, Kázani, Plesání, Slze, Swědectwí.
- Pešť, viz: Řeč.
- Pět Dawwidových kamenů etc., od Max. Ant. a Jesu V. 1479.
- Pět korálů čerwených wypodobňujících pět ran Kr. P. V. 1584.
- Pět swatojanských hwězd VI. 2426.

sw. Petr, wiz: Žiwot.
 Petr Halaš, od Stuny VI. 611. t.
 Petr Sapar, od Birch-Pfeiferowé VI. 635. 15.
 Petrič, wiz: Citowé.
 Petrowští, od Erdmanna VI. 607. r.
 Pezink, wiz: Hlas.
 Philoboga zpěw ke cti Pia VI. na jeho příchod do
 Widné, od Dlabače VI. 360. a.
 Phoenix redivivus, od P. Adalberta a s. Tobia Kar-
 melit. V. 933. a.
 Phraseologiae lat. corpus, od P. Wagnera V. 66.
 Phrases Cornelii Nepotis V. 48.
 Phrases ex Langianis colloquis V. 50.
 Picichy, opera od Majorbera VI. 622. b.
 Pičín, wiz: Loterie.
 Pilařík, wiz: Los.
 Pisek, wiz Documentum.
 Pisek klášter u sw. Kříže etc. V. 419.; wiz: Listy.
 Pisek město V. 299.
 Písemnosti, od J. N. Filziga VI. 136.
 Píseň: ach, ach, auweh, běda mně... IV. 100.
 Píseň Aloisii dceri hr. Klama-Galaše VI. 382.
 Píseň bratřím z Oppersdorfu, od M. Jana Ma-
 tějky IV. 199.
 Píseň Báh wěčný wás požehnej... od J. Bene-
 šowského IV. 104.
 Píseň církevní: Pange lingua, od Zieglera VI. 236. c.
 Píseň dítek na den narození cis. Frant. II., od
 Swobody VI. 385.
 Píseň duchovní, od Karla z Žerotína IV. 154. též
 J. Holáska VI. 267.
 Píseň exulantů českých, od Mat. Krocínowského V.
 79. b.
 Píseň husitská pro jed. hlas bassowý VI. 527.
 Píseň Husitůw III. 55.
 Píseň Kališníků III. 58.
 Píseň k bohu za sw. plod paní Poleksyny z Ro-
 žemberka, od Jana Chmelowce IV. 98.
 Píseň ke cti p. Ledwinky z Adlerfelsu VI. 423. a.
 Píseň ke cti J. hraběte z Harrachu VI. 423. b.
 Píseň ke cti rodiče hoží V. 124.
 Píseň ke cti p. Jos. z Florentinu, od Amorta VI.
 390.
 Píseň ke cti panny Marie, od Fr. Reimanna VI.
 241. a.
 Píseň ke dni narození cis. Frant. II., od W. Ne-
 jedlého VI. 380.
 Píseň k dosednutí na biskup. stol. JM. Fr. Hur-
 dáka, od Marka VI. 407. d.
 Píseň k dosednutí na arcibisk. stol. p. Aloys. Kra-
 kowského z Kolowrat VI. 464.
 Píseň k sw. Janu Nep. V. 157.; též od Raimanna
 VI. 241. b.
 Píseň k p. Ježíši V. 125.
 Píseň k sw. Josefu, od J. Sankupa VI. 234.
 Píseň k korunování Leopolda II. VI. 359. c.
 Píseň ke mši sw., od J. Prokopa VI. 196. — od J.
 Holáska VI. 247. b. — od J. K. Chmelenského
 VI. 248. — od Procházky VI. 251. — normalní,
 od J. Pernšteina VI. 252. — od Wlčka VI. 263.
 Píseň k nejsvět. oběti nowozákonné VI. 206.
 Píseň k nejsvět. P. Marii Swatohorské VI. 207.
 Píseň k památce sněti Tobiáše Mauřenina a Alž-
 běty IV. 185.
 Píseň k sw. Prokopu, od Em. Hrbka VI. 260.
 Píseň k slavnosti 50letých prvotín kněžských p.
 P. Frože, od M. Šimáka VI. 429. a.
 Píseň k slavnému wítězství 31. Břez. 1814, od
 Uhla VI. 409.
 Píseň Matiaše kr. Uhersk., od Jiř. Carolidesa z
 Karlsperku IV. 211. b.

Píseň milostná kr. Wácslawa I. I. 15.
 Píseň na den narození JCM. Frant. I., od Zieglera
 VI. 450. a.
 Píseň na den narození JKMti. Ferd. I. VI. 450. b.
 Píseň na jméno JMC. Rudolfa IV. 177.
 Píseň na Máj, od Fejerpatakého VI. 422. b.
 Píseň na smrt R. Zeydlícowé z Schönfeldu IV.
 192.
 Píseň na smrt matky swé, od Jak. Špáty IV. 198.
 Píseň na smrt cis. Jos. II., od K. Tháma VI. 371. a.
 Píseň na slavnost těla božího VI. 212. c.
 Píseň na spálení knih Wiklefofwých (začátek)
 III. 49.
 Píseň na Wyšehrad I. 14.
 Píseň o sw. Janu Ewangelistu IV. 111.
 Píseň o hromobitné bauri, od J. Leda IV. 167.
 Píseň o chwałě stawu sedláckého, z něm. přel. od
 Mat. Markowice V. 202.
 Píseň o jedné Římské císařowně; od Šim. Lomni-
 ckého IV. 159.
 Píseň o sw. Josefu V. 93.
 Píseň o kacířích w Čechách III. 83.
 Píseň o krásné Majoleně V. 221.
 Píseň o manželství, od Zig. Crinita IV. 128.
 Píseň o moci, diwech a zázracích sw. žkapulife V.
 126.
 Píseň o Moraně na družebnau neděli I. 21. b.
 Píseň o oblehnutí a oswobození měst Praž. V. 214.
 Píseň o plundrowání země české, od Šim. Lomni-
 ckého V. 206. a.
 Píseň o poctiwé p. Kateřině Pruškové z Mšen,
 od Šim. Lomnického V. 197.
 Píseň o pokoji uherském, od Šim. Lomnického
 V. 206. c.
 Píseň o poprawě atd., od W. Jelenského V. 204.
 Píseň o powěří a krupobití, od J. Špáty V. 92.
 Píseň o robotě sedlské VI. 369.
 Píseň o swornosti manželské, od Wita Zubáka IV.
 186.
 Píseň o sw. stawu manželském, od Paw. Horského
 IV. 99.
 Píseň o Štemberkowi II. 49.
 Píseň o Táboru, od Šim. Lomnického V. 206. b.
 Píseň o těle a krwi p., od Jak. Stříbrského III. 38.
 Píseň o welikém rozwodacni w Čechách V. 222.
 Píseň o wpadu do Čech JMC. lidu wálečného IV.
 175.
 Píseň o wyhnání a wyhnanych V. 80.
 Píseň o zlých ženách III. 79.
 Píseň, od J. Hrdličky VI. 1989. a.
 Píseň, od Jak. Křesadla IV. 172.
 Píseň, od Ben. Malého z Tulechowa IV. 96.
 Píseň Petra Codicilla urozenému p. z Paumberka
 IV. 180.
 Píseň od Zapské školní mládeže, když p. Obst-
 zierer děkanství Brandeyské nastaupil, od Fil.
 Procházky VI. 420.
 Píseň K. z Žerotína IV. 153.
 Píseň lidu podlé řeči rektora vysokých škol, přel.
 od Tomsy VI. 383. a.
 Píseň panu Josefowi Wimmerowi, od Swobody
 VI. 386.
 Píseň pohřební na smrt Benygny, K. Jiřího Hanuše
 dcery IV. 189.
 Píseň pohřební na smrt p. Teufila z Haklenburku
 IV. 191.
 Píseň pohřební na smrt p. Hedwiky Smiřické z
 Hasenburku IV. 193.
 Píseň pohřební IV. 197.
 Píseň p. Albr. Smiřického, od Sixta Palmy IV.
 1693.

- Píseň pohřební na Kantany, od Wojt. Kotary VI. 367. b.
- Píseň posměčná na J. Augustu, od J. Adelfa IV. 217.
- Píseň postní, od Zieglera VI. 236. b.
- Píseň při sl. dosazení na faru Plaskau p. Fr. Štöhra, od Dlabáče VI. 360. m.
- Píseň při dowezení z Widně na panství Chlumecké mrtv. těla p. Kristiny hrab. Kinské VI. 430.
- Píseň při mši sw., od Gallaše VI. 235. — od Zieglera VI. 236. a.
- Píseň při počátku nového roku, od B. Dlabáče VI. 233.
- Píseň při požehnání po mši sw. VI. 250.
- Píseň pro český vojenský výbor VI. 393.
- Píseň proti Janowi Husowi III. 74.
- Píseň proti Turku IV. 61.
- Píseň proti nepřátelům IV. 105.
- Píseň ranit: Děkujiť pane atd. V. 102.
- Píseň: Smutnou píseň zpívat budu... V. 103.
- Píseň Staroslawanská III. 56.
- Píseň stihající kompaktata a Husity III. 80.
- Píseň swatební, od Sixta Palmy IV. 127.
- Píseň Tábořská III. 54.
- Píseň tato stará jest o tom... III. 39.
- Píseň w truchliwosti složená, od Math. Cultraria IV. 144.
- Píseň wáleční VI. 396.
- Píseň zpíwaná od školní mládeže Boleslawské u přítomn. arcibisk. Praž. VI. 415.
- Píseň zákůw, od Swobody VI. 386.
- Písmo sw. starého i nowého zákona, od Jiř. Pal-kowiče VI. 1711.
- Písmo sw. nowého zákona, od Fr. Faustina Procházky VI. 1714. — od Fr. Polláčka VI. 1715.
- Písmo sw. w ruce nemocného VI. 2125.
- Píseň Anakreonowy VI. 918.
- Píseň, od Jana Augusty IV. 59.
- Píseň (nábožné), od J. Blaziusa V. 119. c.
- Píseň (duchovní), od D. Bočka VI. 227.
- Píseň (národní slow.), od Fr. Čelakowského VI. 294. b.
- Píseň (litewské), od Fr. Čelakowského VI. 294. c.
- Píseň z Gellerta přel., od Sam. Černianského VI. 215.
- Píseň (wlast. s hudbau), od ryt. z Ditricha VI. 529.
- Píseň (s hudbau), od Doležálka VI. 501.
- Píseň (národní w Čechách), sebral J. Erben VI. 339.
- Píseň (duchovní), od Tom. Fričaje VI. 216.
- Píseň (nábožné), od Krist. Fryčka VI. 1344.
- Píseň (duchovní), od W. Gleycha V. 112. b. V. 112. d.
- Píseň, od J. Grylla IV. 74.
- Píseň, od M. Hamaljara VI. 232. c.
- Píseň, od Jiř. Hlohowského V. 74.
- Píseň, od J. Hodáčka IV. 94.
- Píseň, od Jiř. Nicefora Horského IV. 78.
- Píseň, od Jana Husa III. 36.
- Píseň, od Mich. Institutorisa VI. 191.
- Píseň (pro mládež), od Jawornického VI. 288.
- Píseň, od Blaž. Jičinského IV. 95. 170.
- Píseň (duchovní), od Jos. Wlast. Kamaryta VI. 261.
- Píseň, od Fr. Jar. Kamenického VI. 314.
- Píseň (duchovní), od Karla z Karlsperku IV. 134. b.
- Píseň (z Prystacha), od Kawky z Drákwow IV. 76.
- Píseň (pro jeden hlas), od Fr. Knížete VI. 503.
- Píseň, z něm. přel. od Kermana V. 132.
- Píseň (pro jeden hlas), od Kočího VI. 516.
- Píseň, od Pet. Kodicilla IV. 86.
- Píseň (české a něm.), od Ant. Koniáše V. 152. b. c.
- Píseň (pautnické), od Kosmusa Kroměřížského V. 94.
- Píseň (na 7 žalmůw kajcích Daw.), od Bart. Koz-lanského IV. 138.
- Píseň, od Jak. Kunwaldského IV. 66.
- Píseň, od Šim. Lomnického IV. 77. 169. 173. 183. 207.
- Píseň, od J. Maxiusa Horažďowického IV. 137. 1984.
- Píseň (II), od Bohusl. Mathiase IV. 150.
- Píseň, od Miřinského III. 43.
- Píseň, od Kaš. Motěšického V. 100. a.
- Píseň (pro křest. ewang. wyznání), od Jiř. Opo-čenského VI. 255.
- Píseň, od Sixty Palmy Modličanského IV. 107.
- Píseň (českých bojowníků), od M. Patrčky VI. 286.
- Píseň (III postní), od M. Krist. Peška V. 116.
- Píseň, od J. Petermanna VI. 193. b.
- Píseň, od J. Píčka VI. 354.
- Píseň (pohřební), od Ondř. Plachého VI. 103.
- Píseň (duchovní), od Mik. Poldy III. 40.
- Píseň, od M. A. Přibila VI. 311.
- Píseň (III. duch.), od Tom. Procházky VI. 246.
- Píseň Tom. Řežátka o smrti a smrtedlnosti IV. 122.
- Píseň, z Anakreona přel. Sam. Rožnaje VI. 918.
- Píseň, od J. Růžičky VI. 262.
- Píseň (pohřební), od J. J. Ryby VI. 225. d.
- Píseň W. Stacha pro Slabeckau osadu VI. 212. a.
- Píseň (nábožné), od W. Stacha VI. 212. b.
- Píseň (národní moraw.), od Fr. Sušila VI. 315. a. b.
- Píseň (IV. církevní), od W. A. Swobody VI. 253.
- Píseň, od J. Sylwana IV. 64.
- Píseň (swětské s hudbau), od Szuchany-ho VI. 513.
- Píseň (swětské lidu slow. w Uhrích), od Šafařika. VI. 299.
- Píseň Šalomaunowy III. 592.
- Píseň J. Škorně IV. 71.
- Píseň, od Paw. Tešláka VI. 214.
- Píseň, od Eug. K. Tupého VI. 270.
- Píseň, od J. Wodičky IV. 124.
- Píseň, od Jiř. Wolného V. 187.
- Píseň od Tob. Záworky IV. 106.
- Píseň IV. 148.
- Píseň (adventní), od W. K. W. P. VI. 225. e.
- Píseň (duchovní), od W. J. P. VI. 200.
- Píseň o narození a umučení p. Příd. 97. c.
- Píseň duchovní IV. 49. — ewangelické IV. 68. — duch. i swětské IV. 92. — duchovní IV. 129. 135. 136. V. 73. 104. 115. VI. 198. 257. — Příd. 97. a. d. e.
- Píseň duchovní ewangelické III. 48.
- Píseň ewangelické III. 48.
- Píseň historické II. 51. IV. 102.
- Píseň chwal božských III. 48. IV. 72.
- Píseň jednoho prawdiwego milownika muk Ježišowych V. 150. a.
- Píseň k časům této wálečným příležitě IV. 147.
- Píseň k narození páně V. 76.
- Píseň k sw. Janu Nep. VI. 240.
- Píseň k veřejné a saukromné pobožnosti VI. 210.
- Píseň k wzdejšímu jich užívání V. 82.
- Píseň k wzdeřání cirkwe boží Hengersdorfské V. 130.
- Píseň kajcí k pěti ranám p. Ježíše V. 158.

- Písně křesťanské V. 75.
 Písně, které se w Betlemě zpíwaly II. 24.
 Písně milostné II. 28.
 Písně mšeswatní a modlitby spolu s potřebnými wíry otázkami V. 1658.
 Písně na ewangelia a epístoly IV. 69. 121.
 Písně na každý den w týhodní. Příd. 97. f.
 Písně na neděle atd. Příd. 97. i.
 Písně na žalmy a wýroční slawnosti. Příd. 97. s.
 Písně národní t. melodie VI. 509.
 Písně národůw: Gott erhalte VI. 515.
 Písně nedělní s summan na ewang. Příd. 97. k.
 Písně nové IV. 97.
 Písně o Janowi z Husince. Příd. 97. g.
 Písně o Janowi Husowi a Jeronymu Praž. Příd. 97. h.
 Písně o sw. Janu Nep. V. 122.
 Písně o kometě. Příd. 97. b.
 Písně o stawu manželském IV. 126.
 Písně o trunkopolstwi IV. 205.
 Písně o umučení p. našeho J. Kr. V. 111.
 Písně o wtělení a narození p. n. J. Kr. V. 83.
 Písně o wyswobození národu českého z potlačení, které Čechowé we vlasti swé i na cestě do Berlína snažeti museli V. 216.
 Písně o slawném wzkršení a z mrtwých wstání p. J. K. IV. 123.
 Písně o wzkršení. Příd. 97. r.
 Písně pobožné do domu modlitby VI. 213.
 Písně pohřební IV. 91. 143. V. 89. VI. 245. Příd. 97. m.
 Písně při mši sw. VI. 204.
 Písně pro mládež VI. 272. 312.
 Písně prostonárodní II. 30. III. 60.
 Písně protestantské rozličné V. 85.
 Písně proti Příbramowi a Hilarowi III. 82.
 Písně proti wolání k swatým. Příd. 97. n.
 Písně roční, které se zpíwají etc. IV. 58.
 Písně roční IV. 53. 89.
 Písně s kalichem IV. 113.
 Písně s něporem českým. Příd. 97. l.
 Písně staročeské IV. 108.
 Písně w Budišině Gersdorfské bibl. III. 51.
 Písně w Mikulowské bibl. III. 37.
 Písně wánoční VI. 194.
 Písně wojenské V. 208.
 Písně vyhnaných Čechů. Příd. 97. q.
 Písně wýroční IV. 62. 75. Příd. 97. p.
 Písně z písem sw. IV. 142.
 Písně ze starého zákona. Příd. 97. o.
 Písně ze starobylých časů IV. 201.
 Písně ze XIV. i XV. století III. 70.
 Písně neb ewangeličtí zpěwowé IV. 114.
 Písní (VII) duchowních, od J. Ditricha VI. 221.
 Písní (XII), od Hanky VI. 287. a.
 Písní (VI) sedlských s hudbau, od J. Orebského VI. 532.
 Písní (XII), od Ryby VI. 498. a.
 Písní (V), od Chmelenského s hudbau, od Fr. J. Škraupa VI. 512.
 Písní (VI) s hudbau, od W. Tomáška VI. 502.
 Písní (X) pro zpěw a kytaru, od Fr. Wewerky VI. 503.
 Písní (IX), od Žitka VI. 504.
 Písní (XVIII) II. 25.
 Písnicka o diwném božím člowěka bohu oddaného wedení, od Kassiusa P. J. Wysokomytského V. 78.
 Písnicka o příjezdu krále Maximiliana do Čech IV. 165.
 Písnicka o šťastném příjezdu cis. Ferd. I. do měst Pražských IV. 164.
 Písnicka o wečeři P., od Wács. Trojana V. 141.
 Písnicka pobožná, od J. Hostaunského z Radowesic IV. 79. — od J. Trojana IV. 80.
 Písnicka sausedům m. Brodu českého, od Jiř. Te-sáka IV. 115.
 Písnicka utěšená starých Čechů. Příd. 98. f.
 Písnicka žalostiwá zdržující w sobě některých pří-běhů, kteréž se od l. 1620—1625 w král. českém dály V. 203.
 Písnicky (III), od Klim. Bosáka IV. 60.
 Písnicky, od J. Ciwilía IV. 82.
 Písnicky (církwenní), od Jiř. Dýkasta IV. 130. a.
 Písnicky, od Wácsl. Gleycha V. 112. a.
 Písnicky, od Ant. Koniáše o tajemstwi wíry V. 152. a.
 Písnicky, od Kašpara Motěšického V. 100. b.
 Písnicky (II), od Jiř. Nicefora Horského IV. 79.
 Písnicky, od Paw. Paminondesá IV. 110.
 Písnicky (křest.), od J. Soběslawského IV. 63.
 Písnicky, od Hynka z Waldšteina IV. 128.
 Písnicky duchowní IV. 70. 117. 120.; též o smr-tedlnosti IV. 139.
 Písnicky k nejsw. rodiče boží V. 128. 129.
 Písnicky k slawnostem ročním V. 121. b.
 Písnicky k slawnostem atd. Příd. 98. a.
 Písnicky k wzdělání welmi užitečné V. 179. Příd. 98. e.
 Písnicky na nedělní čtení IV. 46.
 Písnicky o smrti dwau králů, Gustawa Adolfa šwed. a Fridricha česk. V. 209.
 Písnicky přes celý rok IV. 47.
 Písnicky při mši sw. V. 110.
 Písnicky ranní před kázáním atd. V. 107.; též Příd. 98. d.
 Písnicky s českým kalendářem III. 41.
 Písnicky nábožné, z něm. přel. V. 105. Příd. 98. b.
 Písnicky obsahující naučení a částky prawého kře-stanstwí. Příd. 98. c.
 Píse sama sobě, přel. od Zbraslawského VI. 692.
 Píštěk, wiz: Wýlew, Zpěw.
 Píte z toho všickni atd. V. 721.
 Pius II., wiz: List.
 Pius V., wiz: Odpustky, Swátost.
 Pius VI., wiz: Cesta, Philoboga, Zpráwa.
 Pius VII., wiz: Dějepis.
 Piwowár w Sojkowě, od Štěpánka VI. 635. x.
 Pizarro, od Kampe VI. 1326. c.
 Pláč sw. Marie II. 38.
 Pláč země české: Příd. 100.
 Plaňany, wiz: Popsání.
 Planetár III. 227.
 Planety, pod kteraužby se člowěk narodil IV. 750. V. 511.
 Plášť Chodcowský, pikhartské, luth. a jiných sek-tarůw učení, od Šerera IV. 1326. a.
 Plast strdí a roj wčel, od Woj. Burgera V. 958.
 Plast strdí z bylín a kwitků (Modl.), od Šim. Křenka Olešnického V. 1580.
 Plast strdí, od Mat. Semelia Prywižského. Příd. 138. a.
 Plasy, wiz: Listiny.
 Plášť w plášti... na den slawnosti sw. Bernarda při rozdávání rozličných plášťůw, od Jiř. Libertina V. 914. d.
 Platnost umění i po smrti při pohibu mládence Št. Pána, od Ondř. Plachýho VI. 2077.
 Plawba Berezinská, přel. od Reznička VI. 896. 987.
 Plesání m. Brněnského skrz obdržení od hlaw. nepřítelů šwedského wítězstwi, od P. Hugona Otmanského V. 1010.
 Plesání duše křest. VI. 218.

- Plesání nad uvečením profesora jaz. česk., od J. Rulíka VI. 379. a.
- Plesání vlastenské a díkučinění, od J. Rulíka VI. 379. d.
- Plesání na slavnost všeobecného pokoje, od J. J. Ryby VI. 400. d.
- Plesání srdce wranciho k installaci W. Pešiny na faru Krucburskau, od Šembery VI. 410. b.
- Plesání m. Turnowa, když J. bisk. M. p. W. Leopold Chlumčanský... v m. Turnové ráčil... birmování udilet, od Tomsy IV. 383. k.
- Plesy Plzeňské v podvečír slavnosti narození JCM. Frant. I. VI. 458.
- Pliwnik pow. VI. 853.
- Plody sboru učenců řeči česko-slow. Prešpurského VI. 323. 769.
- Plus, viz: Nowina.
- Plzeň, viz: Akta, Dějiny, Jubilate, Kázání, Kronika, Město, Na Plzeň, Napomenutí, Nařikání, Paměti, Panna, Plesy, Powěst, Přiwitání, Relaci, Státost, Wěž.
- Plzeň město V. 331. 920.
- Plzeňští rytíři aneb odplata udatnosti, pow. od J. Nejedlého VI. 795. a.
- Pobožnost díkučinná kláštera Sedleckého V. 1005. 1227.
- Pobožnost k sw. arciocti Benediktu V. 1348.
- Pobožnost ke cti sw. Frant. Xav. V. 1572.
- Pobožnost k sw. Filoméně, přel. od J. W. Sommera VI. 2429.
- Pobožnost k sw. Florianu, od Fr. Kurky VI. 2393.
- Pobožnost k sw. Janu Nep. VI. 2438. Příd. 15.
- Pobožnost k p. Ježíši V. 1624.
- Pobožnost k blahosl. p. Marii Karmelitanské, od Fr. Rayta VI. 2428.
- Pobožnost k nejsw. lidského pokolení wykupiteli V. 1329.
- Pobožnost k nejsw. pěti osobám, Ježíši, Marii, Josefu, Joachimu a Anně V. 1665.
- Pobožnost k nejsw. swátosti oltární V. 1672. VI. 2300.
- Pobožnost k sw. Prokopu V. 1625.
- Pobožnost ke stoleté slavnosti založení řádu sw. Woršily VI. 2424.
- Pobožnost k uctění Aloysa Gonzagy, od Krbece VI. 2425.
- Pobožnost k uctění wší lásky nejhodnějšího srdce p. J., přel. od J. Hybla VI. 2354.
- Pobožnost k ukřizowanému p. Ježíši V. 1619.
- Pobožnost k sw. Vincentiusowi V. 1337.
- Pobožnost kostelní pro mládež školní, od J. Jawornického VI. 243.
- Pobožnost Marianská od jedné každé od boha plodem požehnané manželky V. 1662.
- Pobožnost na den weyroční slaw. božého těla, od J. Krauského VI. 2324.; též od L. Zieglera VI. 2321. b.
- Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Frant. Xav. V. 1586.
- Pobožnost na křizowé dny, od L. Zieglera VI. 2321 a.
- Pobožnost patnácteaunního přijímání wel. swat. oltární ke cti sw. Dominika V. 1591.
- Pobožnost při Jubileum čili při 100leté památce swatowylášení sw. Jana Nep., od Tom. Kubelky VI. 2251. b.
- Pobožnost při slawení processí na den Bož. Těla VI. 2269. — od J. Ant. Swobody VI. 2268.
- Pobožnost školní s melodiemi, od E. Jahna VI. 500. — přel. od Tom. Fryčaje VI. 2329.
- Pobožnost weleb. bratrstwa obojího pohlawí V. 1640.
- Pobožnost všeobecná s odpustkami a obdarowaním milost. léta VI. 2222.
- Pobožnost Xaverianská V. 1621.
- Pobožnost za odvrácení moru, hladu a wojny V. 1670.
- Pobřežné práwo, od Kotzebue VI. 700. 16.
- Počátek učení, od Jerem. Parlagia IV. 1363.
- Počátek gruntowní mathematického umění V. 507.
- Poctiwý rolník, přel. od Tháma VI. 607. II.
- Počátkowé (Počátky) Aritmetiky, od St. Wydry VI. 1390.
- Počátkowé česk. básnictwí VI. 176.
- Počátkowé hudební, přel. od Waňka VI. 184.
- Počátkowé k wykládání theologie, od W. Stacha VI. 2112. b.
- Počátkowé mrawů, přel. od W. Pawlowského VI. 1292.
- Počátkowé některých starých písní w kancionalu, od J. Sylwana IV. 202.
- Počátkowé opatrnosti pastýřské, od Jiljí Chládky VI. 2101.
- Počátkowé poswátého jaz. slow., od W. Hanky VI. 100.
- Počátkowé prwní křesť. ewang. učení, od O. Šoltyse VI. 1860.
- Počátkowé prwní wýmluwnosti božích... VI. 1749.
- Počátkowé staročeské mluwnice, od P. J. Safaríka VI. 94. 773.
- Počátkowé wědecké mluwnictwí česk., od M. Klácela VI. 149.
- Počátkowé základného naučení o waření piwa,... přel. od Fr. Ond. Paupě VI. 1582.
- Počestná hádka etc. o sw. otce Bernarda V. 914. b.
- Počet wíry III. 733. — od br. Lukáše III. 776. a.
- Počet panenský hlawní na příjem a wydání panen, braků, zubkyň, mazlíků... V. 231.
- Počet nejcdokonejší a nejsw. Trojice w jednotě, od Tom. Bern. Jelínka V. 890.
- Počíná se naučení prawé modlitby s wýkl. na modlitbu p. Ježíše, kteráž... III. 889.
- Počíná se sedm kusůw, které poslal otec Mojžíš otcí Pyremoniwí III. 892.
- Počínají se knihy Wawř. Wally o neprawě uwěřeníem a sruřleném Konstantinowu pap. nadání III. 150.
- Počínají se knížky Hugowý o připrawení swého srdce, od Štítného II. 158. d.
- Počínají se knihy užitečné sw. Brigitty o zjeweních III. 904.
- Počítání písemná s příklady, od J. Prawd. Příbika VI. 1401.
- Poděkowání za laučení Josefa od jednoho starého wojáka obětowané, přel. od K. Tháma VI. 371. b.
- Podiwin s Přibislawau... t. j. wšech kostí těl sw. a reliquií wyznamenání, nimiž sláwu swau... rozhlašuje sw. hlawní kostel Praž., od Jana Ign. Dlahoweského V. 889. c. V. 1176. b. V. 1279. d.
- Podiwná nemoc, dle Kotzebue VI. 652. VI. 713.
- Podkonie a žák II. 66.
- Podlažice, viz: Jména.
- Podniknutí hrdinské arcik. Maxim. II. w španělské zemi IV. 433.
- Podobenství, přel. od Tomsy VI. 577.
- Podobenství neb rostliny země swaté, od J. Jawornického VI. 1196. c.
- Podolí, viz: Lázeň.
- Podpal celého swěta jazyk lidský, z lat. přel. od Jiř. Fera V. 492.
- Podstata wíry křesť., přel. od W. Čerwenky V. 734.
- Podstata wáně májowé, od J. Wácl. Mezleckého V. 910. b.

- Podwod z lehkomyšlnosti, od Šiesslera VI. 632. c.
 Poezie, od B. Tablice VI. 282. b.
 Pohádky IV. 203.
 Pohádky arabské, od W. Krameriusa VI. 785. b.
 Pohádky duchovní V. 747. 772. — z něm. přel.,
 od Ond. Mizery IV. 1438.
 Pohled na Bosnu, z ilyrs. přel. od Wil. Dušana
 Lamba VI. 1006.
 Pohled na krajinu, která jest matka ewang. wíry,
 kázání od Kollára VI. 2037. d.
 Pohnutka k následování dobrých dítek, aneb 100
 příkladů dětin. ctností, od J. Rulika VI. 1284. d.
 Pohřeb cís. Maxim. II. IV. 395.
 Pohřeb Jarosl. Krist. Trčky z Lipy, od Jiř. Dikasta
 z Mirkowa IV. 1685. a.
 Pohřeb p. J. Šmejdiře, měštinina Now. m. P. od
 soldatův postřeleného, od J. Hertviecia IV. 1723. a.
 Pohřeb Kr. P., od Šim. Lomnického IV. 187. b.
 Pohromy hříchu smrtelného, přel. od Jiř. Konstan-
 tiana V. 730.
 Pochválení sněmovní smyslu Rokycanova nad
 Táboř. kněžimi r. 1444. III. 374.
 Pojednání lat. o prawopisu českém, od Jana Husa
 III. 1. c.
 Pojednání o smrti V. 1420
 Pojednání o výslownosti di, dí, ni, ní, atd., od K.
 Ausobského VI. 54.
 Pojednání o užtku dobře spořádaného diwadla, od
 P. Šediwého VI. 1230.
 Pojednání o bylinářství w Čechách, z něm. přel.
 od A. Puchmayera VI. 1463.
 Pok, viz: Kázání.
 Pokání a zaufalství, zrcadla Petra a Jidáše na wel.
 pátek ... skrze oratorium představené, ... od
 J. Jiř. Hlawy V. 164. b.
 Pokání horlivě zůwící sw. kazatel k velikému
 milost. létu sw. Jan Nep. při slawnosti bratrstwa
 pod jménem téhož sw. wyzdwiženého ... V.
 1021.
 Poklad, od Prok. Šediwého VI. 608. d.
 Poklad VI. 853. a.
 Poklad cirkwe sw. otewřený, t. j. wyswětlení mi-
 lostiwého léta, od Zig. Gdowského V. 1100.
 Poklad cti a powěsti i wší potřebnosti t. 340 roků
 skwějící se jazyk sw. Jana Nep., od Wácl. Ign.
 Henneta V. 976.
 Poklad čtenářský, od Fr. Tomsy VI. 822. h.
 Poklad duchovní aneb modlitby a písničky V. 1594.
 též VI. 274.
 Poklad duše, přel. od Tomáše IV. 1833. — V. 1533.
 — od Jos. Zimmermanna VI. 2445. a. — Příklad.
 101. a.
 Poklad ewang. křesťana V. 1472. — Příklad. 101. b.
 Poklad chudých III. 273.
 Poklad laskawé lítosti V. 1500.
 Poklad modlitební, od Paw. Jakobeiho V. 1623. b.
 — od Ondř. Palombini VI. 2365.
 Poklad národu, z něm. přel. od Štěp. Lešky VI.
 1184.
 Poklad předrahý král. českého, sw. p. Barbora V.
 1280.
 Poklad spasitelný všem křesť., od Mat. Campana
 Kutnohorského. Příklad. 3.
 Poklad z milování páwod mající skraušnosti V.
 1509.
 Poklad zpěwů duchowních, od J. Millera V. 113.
 Poklad aneb wnitřní we wšelikých ctnostech se
 cwičení, z lat. přel. V. 1493.
 Pokládají se štěpowanie rozličných štěpów III. 253.
 Pokladnice domovní pro dítky, od J. Blasiusa V.
 499.
 Pokladnice duchovní, od Štastného Kudlinského V.
 1414. d.
 Pokladnice Franklinowa, od Kampelika VI. 1204.
 Pokladnička zlatá dítek božích, z něm. přel. od And.
 Machera V. 1508.
 Pokladnička aneb Bohumír wěrný a newěrný, z něm.
 přel. od W. Filipka VI. 1351. d.
 Pokoj německo-šwedský ... w Münsteru we West-
 phalii podepsaný a spečetěný V. 264.
 Pokrm duše (modlitby), přel. od J. Rautenkrance
 VI. 2308.
 Pokrm duše w prawém slowu božím VI. 2311.
 Pokrm duše kniha nábožnosti, přel. od J. P. Kauna
 VI. 2398.
 Pokus naučiti Čecha počátkům grammat. jaz. polsk.,
 od D. Špachty VI. 103.
 Pokušení dábelská wnitřní a duchovní ... IV. 1696.
 Pokuty zřícením zemsk. obsažené IV. 922.
 Pokuty práwy městsk. obsažené IV. 934.
 Pokuty a trestání přestupníkům bož. příkázání, od
 Mat. Poličanského IV. 1413.
 Pole požehnané, na kterémžto ... skřiwanek se pro-
 letuje ... a nad kostelem rodičky boží sobě pro-
 zpěwuje, od Hynka Dlahoweského V. 98. a.
 Pole anrodné Serafinského wzdlání V. 1130.
 Polehčenícko smutným srdcím V. 1378.
 Polešow, wiz: Matky etc.
 Políbení upsané, od Kastelliho VI. 692.
 Polička, wiz: Instrukcí.
 Politia historica, přel. od Dan. z Weleslawína IV.
 727.
 Politicus aneb zběhlý člověk a sprosták, od Bart.
 Morady V. 792.
 Polock, wiz: Nowina.
 Polsko, wiz: Akta, Jednání, List, Nowiny.
 Polybius, od W. Krameriusa VI. 806. e.
 Polyglotton medicum VI. 123.
 Pomáhej pán bůh, od Nierice VI. 1372. q.
 Pomněnky na cestách žiwota, od W. Štulce VI. 348.
 Pomněnky na Prahu, od Zapa VI. 1024. b.
 Pomněnky na r. 1841. VI. 338.; na r. 1843. VI. 879.
 Pomněnky aneb rýmowané propowědi náboženství
 a maudrosti, od J. W. Kamaryta VI. 1345.
 Pomni na mne, od Walentina Polona Pelčického IV.
 1332.
 Pomníz, wiz: Pamět.
 Pomoc sw. Angela strážce, z něm. V. 750.
 Pomoc katolická dušičkám w očistci, od Jiř. Fera
 V. 715. i. V. 1539. b.
 Pomoc lidská wřikawá, sw. 14. pomocníků pomoc
 stálá V. 1059.
 Pomoc umírajících aneb bratrstwo sw. Marie V.
 1156.
 Pomoc utwřzení při wíře, od Šim. Kapihorského V.
 692.
 Pomoc z říše kauzelné, od Filipka VI. 700. 17.
 Pomocnice křesťanůw nejsw. rodička boží Maria
 p. w obraze Starobolesl. zázračném rozhlášená.
 od Iwana Knoblocha V. 953. c.
 Pomsta, přel. od J. K. Chmelenského VI. 659. g.
 Pomůcka nowému žaku lat. se učícímu V. 31.
 Ponaprawění omylného spisu: reformirského smyslu
 bratři Češi, přel. od Mich. Institorisa Mošowského
 VI. 1784.
 Ponaučení k hojení morowého pádu howěziho do-
 bytku, od J. Jos. Pešiny VI. 1646.
 Ponaučení o hromo- a kruposwodu, aneb kterak se
 hromo- a krupobití stawěti má VI. 1482.
 Ponaučení o milost létě (kázání), od Fr. Al. Wacka
 VI. 2042. b.
 Ponaučení o warhanách, od Gartnera VI. 1583.

- Ponaučení o vělařství, dle Sterna VI. 1519.
 Ponaučení a utvrzení ve víře a v náboženství kat. křesť., od J. Wawřika VI. 1827.
 Ponawrzení o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách, od J. A. Dundra VI. 1151.
 Ponawrzení pro nižší hospodářské služebníky, od K. bar. Puteany-ho VI. 1497.
 Ponawrzení prostředkůw k uměnění nezdraví takových přibytkůw, které rozvodněni podrobené byly, přel. od Jos. Wratislawa uroz. z Monse VI. 1590.
 Poněwadž hřtchu modlářského welmi nenáwidí buoh a wždycky nenáwidíwal... od br. Prokopa z Jind. Hradce III. 757.
 Poněwadž manželstwie jest staw vysoký, ... od Husa III. 608. e.
 Poníženost wyzdwižená a ctnost korunowaná, od A. Ign. Mladoty z Solopisk V. 897.
 Ponocný Brandeyský, přel. od Tháma VI. 607. nn.
 Ponocný, od Tučka VI. 612. d.
 Ponocný, dle Körnera VI. 653. c.
 Pontieu, wiz: Přihody.
 Popelka, wiz: Čtení.
 Popelka, přel. od Tháma VI. 607. gg. — od Štěpánka VI. 635. ww.
 Popis wěznů w Now. m. Pražském V. 495.
 Popis žiwota Bl. Leonarda a Portu Mauricio, od Ondř. Moráwka VI. 2170.
 Popsání východních zemí III. 192.
 Popsání sw. mřst III. 195. 947.
 Popsání troje t. wjezdu M. Terezie do měst Praž., za druhé sľibu dědičné poddanosti, který stawowé ... složili, za třetí její korunowání w Čechách, od J. Jind. Ramhofskeho V. 294.
 Popsání swatě a milostmi mnohými se stkwaući Marie Hory, od Norb. Želeckého z Počernic V. 1183.
 Popsání narození, žiwota a smrti sw. Wácslawa V. 1352.
 Popsání milostí a dobrodiní dosáhnutých skrze modlitbu: Ježíši s Marií matkau twau atd. V. 1427.
 Popsání obyčejů při korunowání králů českých atd., od J. J. Tandlera VI. 943.
 Popsání trojich cest w Ewropě, Asii a Africe, od Zwejkala VI. 1002.
 Popsání hlaw. m. Prahy, od Zapa VI. 1024. a.
 Popsání hlaw. chrámu, ostatních kostelů a kapli w Milaně, od K. Mensingera VI. 1028.
 Popsání některých pamětností w Brně VI. 1031.
 Popsání býwalé řehole cistercienské Sedlecké ho kláštera, od Dewoty-ho VI. 1035. a.
 Popsání žiwota Josefa II., od Tháma V. 1043. a.
 Popsání žiwota ukrutné wražednice Marg. Geše, od Fr. B. Tomsy VI. 1059.
 Popsání a wyobrazení nejznamenitějších zwřat, od J. Hybla VI. 1461.
 Popsání a wyobrazení peci k pečení chleba a prani při skrowném paliwu, ... od Fr. Dörre VI. 1579.
 Popsání kamen k topení a waření spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre VI. 1580.
 Popsání konané slawnosti w m. Plaňanech, od W. Skřiwánka VI. 2024.
 Popsání a wyobrazení sochy sw. Wácslawa na koňském trhu w Praze, od J. J. Buda VI. 2152.
 Popsání obrazu a chrámu P. Marii w Staré Boleslawi, od J. Horčice VI. 2154.
 Popsání nejstarožitnějšího chrámu w Čechách sw. Kosmy a Damiana a sw. Wácsl. w Staré Boleslawi, od Jos. Horčice VI. 2157.
 Popsání žiwota sw. Jana Nep. VI. 2179.
 Popsání žiw. sw. Wácslawa, od T. Kubelky VI. 2188.
 Popsání žiwota pěti blahosl.: Alfonsa, Marie z Ligury, Frant Girolama, Josefa od Kříže, Pacifica Lanseverinského, p. Veroniky Giuliani ... VI. 2191.
 Popsání žiwota a skutků swatých a swětich božich, od Jos. M. Pohořelého VI. 2196.
 Pořádek církewních kazatelů zl. bož. w církwich ewang. Augs. wyznání, od Mart. Hamaljara VI. 2116.
 Pořádek císařůw Římských IV. 383.
 Pořádek ewangelický V. 1118.
 Pořádek ewangelický k milosti boží V. 1505.; též Příd. 105.
 Pořádek ewangelický, předstawený w rozmlawání učitele s posluchačem Příd. 128 f.
 Pořádek, jak se wyznání wiry kat. diti má, od J. Fr. Dewoty-ho VI. 1843.
 Pořádek křtění atd. VI. 2105.
 Pořádek k hašení ohně w městě Chrudimi atd., od L. Zieglera VI. 1246; též propanství Radnické VI. 1237.
 Pořádek písem sw. IV. 1162.
 Pořádek, podle kteréhož se první služby boží církwe české ewang. w Praze l P. 1784 wykonáwaly VI. 208.
 Pořádek při službách božich VI. 1669.
 Pořádek přísluhowaní swátosti požehnání wdawku atd. VI. 2111.
 Pořádek s pašie jako w neděli kwětnau a na Weliký Pátek w církwi ewang. čtena býwá, od Mich. Institorisa Mošowského VI. 1723.
 Pořádek služeb božich pro církew české ewang. w Praze VI. 2109. 2108.
 Pořádek sněmů w Praze držaných od r. 1585—1730 IV. 987.
 Pořádek spasení, od J. Čerňanského V. 181.
 Pořádek swatodenní a pravidla žiwota nábožného katolika, z něm. přel. od Fr. Dobrom. Kamaryta VI. 2270.
 Pořádek swatý denní křesťana kat. na poručení kardinala Noailia k užítku jeho owčiček, z něm. přel. VI. 2284.
 Pořádek žiwota kněžského, přel. od J. Krbce VI. 1066.
 Pořádek a způsob pobožnosti při wykonáwání obchodů slaw. milost. léta papeže Lwa XII. VI. 2249.
 Pořádek neb cesta k spasení V. 765.
 Pořádkowé kongregaci sw. Isidora V. 463.
 Pořekadla Slovákow morawskouberských, od Fr. Tomsy VI. 143.
 Portugal, wiz: Bitwa.
 Poručení compelle intrare w Wrbenkého IV. 733.
 Poručení sw. dewatenáci w patriarch II. 136.
 Poručení sw. Wil. z Pernšteina III. 178.
 Posel boží, o moru, od Mat. Jandy V. 1379.
 Posel z Morawy (kalendář), od Šembery od r. 1837—1847 VI. 1436.
 Poselkyně starých příběhů českých, od Jana Beckowského V. 286.
 Poselství do Konstantinopole, od Heř. Černána z Chudenic III. 198.
 Poselství české we Widni III. 386.
 Poselství k kr. Fridrichowi III. 395.
 Poselství kr. Jiřího k papeži III. 401.
 Poselství jednoty panské ku kr. Jiřímu III. 404.
 Poselství Solimana cis. IV. 299.
 Poselství Moskewské IV. 437.
 Poselství mrtvých k žiwým, od Fr. Kaj. Networského V. 679.
 Poselství nové Humilis Segali zwěstující hodnosti

- wznešené ctností a vysoká privilegia, jimižto bůh swau nejmilejší p. Marii obohatali ráčil, z wlsak. přel. od Sam. Greifenfelsa z Pilsenburku V. 1250.
- Poselství nové panny Marie. Příd. 106.
- Poslaupnost knížat a králů Českých, biskupů atd., od B. Paprockého IV. 438. b.
- Poslaupnost bisk. Olomauc. IV. 580.
- Poslední Abencerag, od Chateaubrianda VI. 853.
- Poslední Čech, nov. od Tyla VI. 841. e.
- Poslední konsul Kafský, přel. od J. Procházky VI. 862
- Poslední Orebíta, od Er. Wocela VI. 889. a
- Poslední vůle p. Mat. z Sudetů IV. 1149.
- Pospíšil, wiz: Čitowé, K jmeninám, K swátku.
- Postaupení zázračného obrazu bl. p. Marie kostelu Klatowskému V. 1186.
- Postilla, z lat přel. od J. Achilesa Beraunského IV. 1559.
- Postilla, z něm. přel. od J. Barnera V. 839.
- Postilla, od Tom. Baworowského IV. 1550
- Postilla, z Mollera přel. od J. Blasiusa V. 844.
- Postilla, od Bohusl. Bepty Wysokomeytského IV. 1558
- Postilla, od Jiř. Dikasta z Miřkowa IV. 1560.
- Postilla, od Jana Husa III. 835
- Postilla, přel. od Chmely VI. 1897.
- Postilla, od J. Jawůrka VI. 1908
- Postilla, od J. Kapity IV. 4553.
- Postilla, od J. Kaupilia o stálé trpěliwosti IV. 1919
- Postilla, od K. Ant. Koniáše V. 850
- Postilla, přel. od Krameriusa VI. 1895.
- Postilla, od J. Medlína VI. 1905.
- Postilla, od J. Miliče II. 130.
- Postilla, od Ond. Modestina IV. 1556.
- Postilla, od Kaš. Motěšického V. 837
- Postilla, přel. od Krist. Pešký V. 843.
- Postilla, od Jak. Petrozeliny Kunštatského IV. 1561.
- Postilla, přel. od Štěp. Pilařika V. 835.
- Postilla, od Ond. Plachého VI. 1906.
- Postilla (dítěk), přel. od Tom. Řešátka Soběslawského IV. 737.
- Postilla, od Dan. Sartoriusa V. 847.
- Postilla, od Šeb. Woj. Scipiona Plzenského IV. 1563.
- Postilla, od W. Solnického. Příd. 72.
- Postilla (pro mládež), od J. Straněnského IV. 1548. a. b.
- Postilla, od Mat. Šteyra V. 838
- Postilla, od Mart. Philadelfa Zámrského IV. 1555
- Postilla, od Jos. Zimmermanna VI. 1917.
- Postilla, z něm. přel. od J. Zlatoustého Táborského V. 848.
- Postilla, totiž kázání na ewang. IV. 1549. 1552. 1554. 1557. 1566. a. V. 834. 836. 841. 845. 849. 851. VI. 1896.
- Poswátnosti kat., přel. od J. Tom. Nowáčka VI. 2133.
- Poswěcení druhé chrámu ewang. Uhorsťanského, od J. L. Bartolomeida VI. 2068.
- Poswěcení chrámu církwe ewang. Tisowské VI. 2132.
- Poswěcowní zástaw, když p. Urbanus Celder p. Rakoczy Ferencu jednoho regimentu oberšta woj. expedicí konati maje, osm nových zástaw do chrámu Zelinského přinesti dal, od Dan. Kernana V. 273.
- Poswicení w Kocaurkowě, přel. od Štěpánka VI. 635. xx.
- Pošta w nové nařízená a do říše wyprawená hledati krále nowého m. r. ztraceného V. 229.
- Pošta na Sebrancí, z něm. přel. od Jos. L. Strávníka VI. 691.
- Potěšení křest., od Dan. K. z Karlsperku IV. 134. a. též IV. 1897.
- Potěšení jednoho, kterýž pod křížem Kr. stojí IV. 1803.
- Potěšení w zármutcích IV. 1830. b.
- Potěšení pobožných pod křížem stojících, od Sixt. Palmy IV. 1863. c.
- Potěšení duchowní, kterému se každá křest. duše těšiti může V. 1671.
- Potěšení pohořelým wyrčené, kázání od L. F. Wiršinka VI. 2051.
- Potěšení w těžkém zármutku postawené Anežky dcery swé a jiných přátel, od Khnerera. Příd. 53.
- Potěšení (deset) wyhnanych Čechů. Příd. 107.
- Potocká, wiz: Kázání, Památka
- Potok z sedmi pramenů, od Štěp. Holomučanského IV. 1911. b.
- Potok wod na pahrbcích panství Ná ch o d s k é h o, od Daw. Ant. Nywelta V. 440.
- Potrawa postní, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. a.
- Potřebné a zbytečné, od Krameriusa VI. 806. f.
- Potštein, wiz: Zřízení.
- Potůčkové krawiy preyštějící se ze školy ukřiz. p. J., od Wend. Wratislawa V. 1471.
- Potwrzení práv etc. města Strážnice IV. 966.
- Potwrzení nadání, obdarování a swobod kláštera Zarážanského od Ferd. II. V. 395.
- Potwrzení wolení abatýše kláštera sw. Anežky V. 474.
- Potykáni mučednické, skrze kteréžto Gervasius a Protasius bratři witezství nad tyranstwím obdrželi V. 233.
- Poučení kratochwilné, jakby se díky česky i něm. slabikowati a čisti naučili, od J. Jawornického VI. 16.
- Poučení o dětelině a wywázení dětelinowého semene, z něm. přel. od J. Mojžišowice VI. 1532.
- Poučení o dobywání hedwábí w Čechách, přel. od z Ranghery-ho VI. 1556.
- Poučení o hospodárství polním, z něm. přel. od Ant. Puchmayera VI. 1494.
- Poučení o očkowání, od J. Palkowice VI. 1611.
- Poučení o pití kořalky, z něm. přel. od Krbco VI. 1205.
- Poučení o přísaze, od Fr. Lukše VI. 1210.
- Poučení o seti, hledění a sklizení lnu atd., od Jos. Janiše VI. 1552.
- Poučení pro pastýře duchowní u postele nemocných, přel. od J. Hýbla VI. 2130. a.
- Poučení pro pastýře duchowní we zpowědnici, z něm. přel. od Hýbla VI. 2130. b.
- Poučení proti nákaze asiatské nemoci tak zwané cholery VI. 1622.
- Poučení troje lékařské, jako se může strašliwá nemoc bésnosti, nakažení rozličného dobytka w dáli a swinská nemoc trosky řečená poznati a zhojiti VI. 1648.
- Poučowání mrawná, z Catona přel. od J. A. Komenského V. 254. a.
- Poukázání ku poučení česk. i něm. čtení VI. 21.
- Powahopisy, z Theofrasta přel. od J. Wlčka VI. 925. a.
- Powěst dobrého jména p. Wratislawa z Mitrowic, od J. Rosacia Hořowského IV. 1689. a.
- Powěst slavná m. Plzně, od W. J. Fickelschera V. 908.
- Powěsti we všelikých krajínách, přel. od Šira VI. 839.

- Pověsti z nové romantiky, vzdělal Dal. Kopecký, VI. 860.
- Pověsti Slowenskej Janka Rímauského VI. 901. 909.
- Pověsti, staročeské zpěvy, hry, obyčejy atd., od Krolmusa VI. 1083.
- Powíadač a wykládač, od Trnky VI. 846. b.
- Powíadaček (XII) z přísloví Šalomouna, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1287. c.
- Powídatel, od Mat. Sychry VI. 735. a.
- Powídačky pro ukřesněné chvíle, od Fr. Wewerky VI. 831. b.
- Powídačky rozličné, od W. Krameriusa VI. 783. d.
- Powídačky poučující pro mládež, od J. Rulíka VI. 1284. e.
- Powídačky poučující ze Šmitta VI. 1302.
- Powídačky pro městské školy VI. 1305.
- Powídek mravných sto I. a II., od Fr. J. Swobody VI. 1342. a. b.
- Powídek (VII) z Křišt. Šmitta VI. 1348.
- Powídky květaucimu stáří věnované, dle Šmida VI. 858. 1324. g. 1360. a. d.
- Powídky krásné, dle Jaisa VI. 1303. a. 1362.
- Powídky (naučné), od Wend. Duška VI. 1309. b.
- Powídky, pověsti a báchorky, od P. Jos. Ehrenbergera VI. 891. a.
- Powídky (mytické o bohách a bohyňách morav. Slovanů), od J. H. Galláše VI. 1077.
- Powídky pro mládež, od Tom. Kubelky VI. 1324. g.
- Powídky, od Marka VI. 824. d.
- Powídky (pro kvetauci stáří), z něm. přel. od Jos. Procházky VI. 1354.
- Powídky (pro mládež), od Fr. Al. Rokosa VI. 1339.
- Powídky, pověsti atd., od K. Sabiny VI. 897. b.
- Powídky, přel. od Sommera VI. 843. a.
- Powídky, z Fr. Soave přel. Ch. Štefan VI. 900.
- Powídky (romantické), od Fr. Tomsy VI. 822. c.
- Powídky, z Klaurena přel., od Fr. Tomsy VI. 822. d.
- Powídky (Moravské aneb sedm obrazů sw. Cyrilla), přel. od Fr. Budisl. Wewerky VI. 2150.
- Powídky čili pohádky nábožné III. 879.
- Powídky moravské VI. 829.
- Powídky pro školy městské VI. 1274.
- Powinnosti křesťanských vlastenců v čas nastávajícího nebezpečství, od Horáčka VI. 2015.
- Powinnosti manželů, rodičů a poddaných křesťanských, z něm. přel. od J. Schwerdlinga VI. 1201. a.
- Powinnosti mládeže, od J. Schwerdlinga VI. 1201. b.
- Powinnosti poslušné vlastencům. Příř. 137.
- Pozdravení každodenní nejsw. rodičky p. Marie V. 1579.
- Pozdvižení podivné po stupních mnohých ctností a diwných zázraků k swatořečení sw. Jana Nep., od J. Alex. Malce V. 959.
- Poznamenání Astrologické III. 237.
- Poznamenání bylin abecední lat. česk. III. 259.
- Poznamenání, co jest se za držení pp. z Rosenberka a Swamberka zámku Zwikowa wynaložilo na panství IV. 471.
- Poznamenání, jakým původem etc. Příř. 108.
- Poznamenání, kterak vyučující texty cirkwe bratrské užívány býti mohou V. 501. e.
- Poznamenání lékařství pro domácí dobytek VI. 1639.
- Poznamenání lékařství naproti ukusání běského psa VI. 1658.
- Poznamenání měst, zámků atd., od Wácl. Lebedy z Bedřestorfu IV. 662.
- Poznamenání některých purkmistrů a rychtářů v Mezřící, od Ond. Siwy V. 305.
- Poznamenání některých panských rodin IV. 497.
- Poznamenání o příhodě, od mnicha sw. Augustina V. 1164.
- Poznamenání písemné dluhů, které Ferdinandowi v pokutě a právem odaumrtiním přišly V. 276. a.
- Poznamenání příčin, které kurfirsta baworského pohrnuly hořejší Rakauské dědičné země k posezení zřiti VI. 988.
- Poznamenání rodin Pražských pod jednau IV. 567.
- Poznamenání rodův panských III. 176.
- Poznamenání rybníkův panství Pardubského IV. 467. b.
- Poznamenání toho, co se v král. česk. stalo od r. 1612. IV. 458.
- Poznamenání učených Morawanů, od J. Galláše VI. 1131. a.
- Poznamenání v p. usnulých p. sodálův bratrstwa českého V. 1149.
- Poznamenání všech dikasterií právních instancích V. 611.
- Poznamenání všech swátkův, processí, zpívaných mši sw. a jiných pobožností V. 1120.
- Poznamenání všech swátkův kapulířsk. bratr. V. 1139.
- Poznamenání zázrakův v klášteře u sw. Prokopa nad Sáza wau V. 1196.
- Poznamenání zázrakův a milostí konaných v klášt. na Karlowě k obrazu nejsw. p. M. od l. 1719—1743. V. 1226.
- Poznání pravé boha, od F. P. Poláška VI. 2361.
- Pozorování zlostné a nepravé války franc., od Wawáka VI. 364. e.
- Pozvání některých wywolných skrze hlas boží do král. nebeského, od Paw. Kostroice V. 1335.
- Požádejme všickni toho... píseň III. 50. b.
- Požehnání kněžské po službách božích, od Jiř. Tešáka IV. 1440.
- Požehnání z rosy nebeské, od Řeh. Tučka V. 883.
- Požehnání, když přátelé naši Petrus, Ribay, Munchart atd. z Jeny do Uher se nawracowali VI. 361.
- Požehnání duchovní štít. Příř. 109. a. b. c.
- Práce Herkulesovy, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 111.
- Pragmatica c. k. wedení právní rozepře se týkající V. 633. a.
- Práh milostiwého léta, od J. Konst. Kostaneckého z Hossinu a Sulmowa V. 896.
- Praha, wiz: Děje, Diarium, Instrukci, Jednání, Kámen, Kázání, Kniha, Léto- a Dennopis, List, Nabízení, Napomenutí, Nařízení, O pohnutí, O pozdvižení, Píseň, Pomněnky, Popsání, Pořádek Poznamenání, Práva, Přehled, Privilegia (Nowoměstských), Psaní, Rád, Registra, Rozepře, Rozkaz, Rozmlauwání, Sněm, Snesení, Stráž, Twrzení, Wysady, Wýtah, Zápis, Zpráva.
- Praha stará pod fig. krásného mládence představená při renovaci magistratu, od J. Flor. Hammerschmida V. 329. b.
- Praha, Paříž, Londýn, Konstantinopol, přel. od Pünera VI. 689. n.
- Prachatice, wiz: Obraz, Slovo, Zpráva.
- Prachyně, wiz: List.
- Praktika cwičení mládeže V. 500.
- Praktika duchovní křes. kat. chowání V. 732. 1527.
- Praktika pro ty, kteří chtějí z duší swých zlé obyčejy a zvyklosti wypuditi... a sw. ctnosti wsaditi, ... z wlask. přel. od P. Sam. z Pilsenburku V. 1377.
- Praktika sedlská IV. 751. V. 547.

- Praktiky (II), od Bawora mlad. Rodowského IV. 763. b.
- Praktischer Theil zur böhm. Grammatik, von Norb. Waněk und Franta VI. 85. b.
- Pramáti, z něm přel. od J. W. Špota VI. 657.
- Pramen sudnicný uzdrawující m. Hradiště hory Tábor, jehož počátek, vlastnost, ... od Jos. Mičky V. 556.
- Pramen (III.) t. j. arcibratrstvo nejsw. Trojice, od Jiř. J. Libertina V. 1141.
- Pramen vody živé, t. j. výstraha před cizoložnictwím, od W. Dobřenského IV. 673. a.
- Pramen zdraví preýšící se k životu věčnému V. 1590.
- Pramen živý rozličných hodinek sw. s modlitbami V. 1546.
- Přání k nowému roku, hra od Stuny VI. 611. d.
- Pranostika III. 230.
- Pranostika starých III. 232.
- Pranostika od r. 1541 až 1550 s předmluwau M. Suda IV. 747.
- Pranostika Cypriana Lwowického IV. 755.
- Pranostika Dr. Franty IV. 756.
- Pranostika Jana Makowského IV. 765.
- Pranostika sedlská IV. 783. V. 548. VI. 1445.
- Pranostika duchovní, od Old. Waldy IV. 1876.
- Pranostika křesťanská, od J. Straněnského IV. 1300. d.
- Pranostika radostná při swatbě Kar. Fr. Rosenmüllera s paní Hel. Klarau Klokotskau V. 191.
- Práporec spasení V. 907.
- Přástewnice weselá, dle Grimowých báchorek, od Fr. Tomsy VI. 822. g.
- Přátelstwím Hygey s teologií tovaryšstwím Her. Leidenfrostske swatební weselí ... ozdobiť chtěl nowých manželůw ctitel (t. j. Mat. Belius) V. 192.
- Přátelům štěpařstwí, od K. Amerlinga VI. 1544.
- Práva a nařízení řádu a kázně církewní IV. 1735.
- Práva Brněnská III. 295.
- Práva císařská II. 95.
- Práva doktora nezdwořilého Grobiana nepravá IV. 219.
- Práva horenská etc. IV. 965.
- Práva horní III. 293.
- Práva Jihlawská II. 90.
- Práva koňelská a měšťanská II. 92.
- Práva medařská IV. 962.
- Práva Magdeburská II. 98.
- Práva manská II. 97. IV. 961.
- Práva manůw a mlynářůw kláštera Tře bického IV. 963.
- Práva městská, wyložena od Brikého z Licska IV. 930.
- Práva městská král. českého w summu uwedena, od M. Paw. Krist. z Koldína IV. 933.
- Práva městská král. česk. a mark. morawského IV. 935.
- Práva naš íeči a národnosti, od Kampelika VI. 7.
- Práva porušena člowěčenstwí, přel. od J. Kawky VI. 780.
- Práva Soběslawská II. 93.
- Práva Welikého m. Pražského II. 96.
- Práva Wikipildě sasického řádu II. 94.
- Práva všeobecná Josefa II. nad proviněnímí a jich trestmí, přel. od J. Zlobického VI. 1672.
- Práva všeobecná městská, přel. od Jos. Zlobického VI. 1761.
- Pravá katolických rodičů, wrchností etc. maudrost, od Koniáše V. 1394.
- Prawda a lež, od Nierice VI. 1372. c.
- Prawda wíry kř. kat. V. 805.
- Prawda wítězíci, od Mat. Konečného IV. 1429.
- Prawdiwost nejslaw. wzkrššení, od Štěp. Olomučanského IV. 1431.
- Prawdy náboženstwí kat. s důwody swými, od J. Hurdálka VI. 1771. 1779.
- Prawdy nejhlaw. náb. křesť., od D. Bocka VI. 1792.
- Prawidla bratrůw tovaryšstwa p. Kr. V. 467.
- Prawidla české dobropisemnosti, od Pařizka V. 46. — od Filejka VI. 51.
- Prawidla českého prawopisu pro učitele českých škol a kand. stawu učitel. VI. 62.
- Prawidla české řeči, od Fr. Nowotného VI. 76.
- Prawidla duchowní, t. j. naučení všem pro spasení swých dušůw pečujícím VI. 2218.
- Prawidla hlavně polnej pořádné stráží VI. 1454.
- Prawidla hry nazwané Šest a dwacet, od Ant. Šwihlika VI. 1078.
- Prawidla k lat. řeči V. 38.
- Prawidla k počítání z hlavy, od J. Makše VI. 1393. — od J. Just. Michla VI. 1400.
- Prawidla k řecké řeči V. 41.
- Prawidla k zprávě hospodářů, přel. od J. Rulíka VI. 1493.
- Prawidla klášterním pannám III. 182.
- Prawidla křesť. kat. wychowání dítek, od A. J. Jeřábka VI. 1343.
- Prawidla křesť. života, od Ad. z Weleslawína IV. 694. též od B. Kozlanského IV. 1918.
- Prawidla moresnosti neb zdwořilosti, od Jiř. Ribaye VI. 1289.
- Prawidla mrwná na každý den rozdělena VI. 2223.
- Prawidla o owčím dobytku, od J. Rulíka VI. 1523.
- Prawidla opatrnosti, kterak se s máslem zacházeti má VI. 1238.
- Prawidla, podlé kterých život každého křesťana weden býti má, od Bart. Kozlanského V. 1371. a.
- Prawidla prawopisemnosti moraw. slow. řeči, od Fryčaje VI. 50.
- Prawidla při těžce nemocných a umřajících, od Gilb. Baura VI. 2102. b.
- Prawidla řebel klášterních sw. Augustina III. 859. b.
- Prawidla slowenské dobropisemnosti VI. 43.
- Prawidla školní pro obecne školy české VI. 1251.
- Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachowání zdraví, od Waw. Em. Amorta VI. 1288.
- Prawidla života a propowidky, od Woj. Šohaje VI. 1314.
- Prawidlo koňelské IV. 953.
- Prawidlo lidského života, od Mik. Koniáče IV. 667. a.
- Prawidlo služebnosti církewních, od Tobiáše Závorky IV. 1748.
- Prawidlo swědomí V. 1395.
- Prawidlo wíry apošt. i prorocké V. 778.
- Prawidlo wojenského řízení V. 549.
- Prawidlo wučowání w nemoci, od Wíta Pešina. Příd. 95.
- Prawidlo neb zawření ustanowení těch, jimíž se tovaryšstwo p. Ježíše řídí, od Balt. Hostaunského IV. 592. a.
- Prawisko, kterak Jindřich z Dubínowa k poznání boha přišel, dle Šmida VI. 813. b.
- Prawo a zřízení král. česk. V. 597.
- Prawo manské Karlšteinské V. 612.
- Prawo nowé útrpné a hrdelní Josefa II. V. 606.
- Prawo o mrwách a wedení domácím IV. 736.
- Prawo obnowené Morawy Ferd. II. V. 600.
- Prawo neb saud osprawednění, z něm. přel. V. 786.
- Prawopis český, od W. Hanky VI. 48. též od Fr. Kampelika VI. 61.
- Prawopis německý pro Něm. a Čechy, od K. Šádka VI. 55.

- Prawopis ruskočeský, od Ant. Puchmayera VI. 45.
 Prawopisemnost řeči české, od Wácl. Pohla VI. 40.
 Prawowec Patelin, přel. od Pluta VI. 602.
 Prawowec a sedlák, od Rautenstraucha VI. 607. m.
 Praxis spiritualis, přel. od Jiř. Fera V. 1385. h.
 Pražané, od Turinského VI. 646. c.
 Pražská příhoda III. 76.
 Pražské zimní ležení VI. 603.
 Pražský posel, od Tyla VI. 761.
 Pražští sládci, přel. od P. Sediwého VI. 608. II. g.
 Pře kněžstwa kališného, od J. Augusty IV. 1233. g.
 Pře rodopisní p. ze Šternberka, z Waldšteina i z Kaunic IV. 490.
 Preciosa, od Vogla VI. 673. 14.
 Přecinění kard. Glezle IV. 572.
 Předchůdce Morawopisu, od M. Tom. J. Pešiny z Čechorodu V. 274.
 Předložení a užitečné cwičení, přel. od Mich. Woj. Kruziasa z Krauzenberku V. 1425.
 Předložení o umučení p. n. J. Kr., od Mat. Krocina V. 720.
 Předložení tureckého legata Ebrahima Strotského, Poláka roz., před JWC. . . w Frankfurtě slowáckým jaz. učiněné IV. 298.
 Předmluwa Maffea Vegia Landenského na knížky swé o maudrosti III. 208.
 Předmluwa i píseň tato zdržuje summu těch wěcí, které zběhly se w král. česk. IV. 174.
 Předmluwa s prwním artikulem o náboženstwi a swátosti wečeře p., od JCM. Maxim. stwrzeném IV. 1292.
 Předmluwa před skaumáním po skončeném běhu zimním dne 13. dub., od Dom. Košťála VI. 719.
 Přednášení, jak se na cholera nemocný ošetrowati a hlídati má, od M. Mikše VI. 1621.
 Přednešení J. Ex. nejw. purkrabího we shromáždění velikého wýboru české spořitelnice r. 1823. VI. 1242.
 Předpis služebný pro sprostého wojáka swobodníka a buheníka c. k. pěchoty. . . přel. od T. Buriana VI. 1451. a.
 Předpis služby sprostého wojáka, desátníka, sedláře, kowáře a trubače při c. k. jzdě, přel. od T. Buriana VI. 1451. c.
 Předpisy české, od W. Hanky VI. 63.
 Předpisy rozkazní a prawidla, jak nakažení a rozmahání dobytčího moru předejítí, vypuklý . . . obmeziti . . . VI. 1657.
 Předpowědění o milostné hwězdě IV. 776.
 Předstawení žiwotné J. Kr. V. 1246.
 Předstawení w prospěch, od Hella VI. 635. 16.
 Předstawení zběhu, který francauzské wyslanstwi we Widni dne 13. dub. 1798 způsobilo VI. 952.
 Předsudek, od Senkowského VI. 853.
 Přehled dějepisu a rozdlu učení a náboženstwi ewang. a římsko-katol. VI. 1870.
 Přehled leboslowí, od W. Staňka VI. 1474. b.
 Přehled literatury české VI. 1126.
 Přehled luhby čiji hmotozpytu, od K. Ammerlinga VI. 1485. b.
 Přehled města Prahy z Petřína, od Jos. Šembery VI. 1023. a.
 Přehled mythologie u Řeků a Římanů VI. 1080.
 Přehled saučasný nejwvyšších důstojníkůw a auředníkůw zemských i dworských w král. česk., od Fr. Palackého VI. 978.
 Přehled statistický místopisný Rakownického kraje, přel. od K. Hausmanna VI. 1154.
 Překlady z řečtiny, od Bawóra Rodowského IV. 278.
 Překlady z autorů IV. 281.
 Přelaučský, wiz: Památka.
 Přemoz sebe samého, z lat. přel. od T. Černohorského V. 1483.; též přel. od Tob. Čakerta V. 1485. a.
 Přemyslowci, básně od Er. Wocela VI. 555. a.
 Přemýšlowání dwanáctero duchowních Filipa Kege- lia, přel. od Adama Plinowice z Skočowa V. 1419.
 Přemýšlowání k prawé pobožnosti, přel. od Paw. Lykaona Kosteleckého IV. 1905.
 Přemýšlowání na každý den celého roku, z něm. přel. od Balt. Pongrace VI. 2209.
 Přemýšlowání na křížové cestě VI. 2439., též od J. Rautenkrance VI. 2230.
 Přemýšlowání o na nebe wstapení Kr., od Mik. Gelenia Praž. V. 1376.
 Přemýšlowání o náramně kratičkosti a nestálosti wezdejšího žiwota IV. 1849.
 Přemýšlowání o osmeru blahoslawenstwi s wýkladem a naučením V. 1491.
 Přemýšlowání o přehořkém umučení a smrti p. J. V. 1506.
 Přemýšlowání o sedmi posledních slowích ukřižowaného Ježíše V. 1490.
 Přemýšlowání o smrtedlnosti, od Haw. Žalanského IV. 1874. f.
 Přemýšlowání o smrti V. 1487. b. — Dan. Tossana IV. 1869. a.
 Přemýšlowání o trpěliwosti křesf. a o netrpěliwosti V. 1487. a.
 Přemýšlowání o učiněném pokání V. 1460.
 Přemýšlowání o utrpení p. n. J. Kr., od Mart. Chlu- meckého IV. 1866.
 Přemýšlowání o wečeři p., od Komenského V. 723. a.
 Přemýšlowání sedmdesatero, proč Římské kat. ná- boženstwi Augšburskému . . . předčeno býti má, od K. Wernera VI. 1777.
 Přemýšlowání (X) s modlitbami kajícími, od M. Sam. z Dražowa V. 1532. a.
 Přemýšlowání w modlitbách V. 139. 1503.
 Přemýšlowání a w pobožnosti se cwičení každého křesf., od Mat. Krocínovského V. 711. c.
 Přenešení sw. Norberta, od J. Sixta z Lerchen- felsu V. 1252. b.
 Přerow, wiz: Kniha.
 Pres boží, t. j. rozważení slow Jeremiáše proroka V. 822.
 Přestrojení w Serailu, přel. od Heimbachera VI. 621. g.
 Prešpurk, wiz: Artikulowé, Nowiny, Zpráva.
 Přewrácenost křesťanů mnohých w káz. předstawená, od Fr. Jediného VI. 1940. c.
 Při zemi a w prwním poschodí, od Nestroje VI. 635. 17.
 Příběh hrdelní od r. 1571. IV. 1106. — z XVI. sto- letí, od M. Dworského III. 340.
 Příběh o král. české koruně VI. 942.
 Příběh šwedské hraběnky, od Sam. Čerňanského VI. 778.
 Příběh w Hallu V. 356. b.
 Příběhy (Příběhowé) a obrazy z cizích děl swěta, od Fr. Maška VI. 877.
 Příběhy baworské wojny o poslaupnost po smrti Max. Josefa, z něm. přel. VI. 935.
 Příběhy bibl. starého zákona pro mládež, od Jos. Chmely VI. 1881.
 Příběhy bibl., od Hřebeského VI. 1887. — od Wla- sáka VI. 1888.
 Příběhy (Příběhowé) Hildebrandstwi aneb pap. mocnářstwi, od Foity V. 392.

- Příběhy král. českého od l. 1575—1596., od M. Bydžowského IV. 432. b. 436.
- Příběhy král. českého za panování Ferd. I., od Jos. Zimmermanna VI. 974. a. — za panování Maxim. II., od téhož VI. 974. b.
- Příběhy mysl obveselující, z něm. přel. od Aug. Jiř. Suchánka VI. 1304. c.
- Příběhy náboženství Pikhartského, od J. Gallaše VI. 1107. a.
- Příběhy nezkušených dítek, od W. Krameriusa VI. 1286. c.
- Příběhy o změnách církví protestantských, z lat. přel. od Mart. Wolfa VI. 1111.
- Příběhy pro dcery české a morav., přel. od Rettigowé VI. 836. a.
- Příběhy rozličné, od Hýbla VI. 814. c.
- Příběhy rozličné VI. 911. 1383.
- Příběhy star. i now. zák., z franc. přel. od J. Barnera V. 818.
- Příběhy Telemacha syna Ulyssowa, od Jawůrky VI. 789.
- Příběhopis bibl. VI. 1877.
- Příběhů osmero pro rodiče i vychowatele, přel. od J. M. Pohořelého VI. 1347. b.
- Příbram, wiz: Hádání, Památky, Písne.
- Příbuzenství, přel. od Landfrasa VI. 640. 699.
- Přčin 70, proč žádný wěrný Čech a církwě Kristowy prawý aud ... od užívání kalicha a krwe beránkové se odwěsti ... nemá V. 680.
- Přčin 50 ku poznání, proč sama wira Římská kat. má býti wywolená, z lat. přel. V. 760.
- Přčin (VI) odrazujících kněží bratr. Příd. 153.
- Přčiny přiznání mého, od J. Augusty IV. 1233. m.
- Přčiny, proč při kněžích českých kolleje Praž. není, od Augusty IV. 1233. o.
- Přčiny nesrownání mého s bratřimi, od Wojt. z Pernšteina IV. 1265. a.
- Přčiny jednoho pána mlad., proč od wiry pod obojí odstaužil IV. 1351. b.
- Přčiny proti hodování a opilství ... od Pet. Jakobei V. 1481. a.
- Přidawek některých církewních a kůrowých písní V. 150. b.
- Přidawek rozličn. horliwých modliteb a písní V. 1653.
- Přidawek, totižto zpráva a ponaučení potřebné k prawému pokání. Příd. 118.
- Příhody a cesty Mart. Engelbrechta, přel. od Fr. Pohla VI. 840.
- Příhody a zkušenosti mládence, od J. J. Bajzy VI. 777. a.
- Příhody hrab. Beňowského, přel. od Sam. Čerňanského VI. 1052.
- Příhody Bertholda Angličana znamenitého VI. 998.
- Příhody Bianky Kapelly, přel. od Fr. Beera VI. 810.
- Příhody Edwarda Angličana VI. 832.
- Příhody francouzského wychowatele w Rusích, přel. od A. Hansgira VI. 861.
- Příhody hrab. Jindřicha, od Stuny VI. 611. h.
- Příhody na cestě po diležanci, z něm. přel. od N. F. K. VI. 714.
- Příhody nešťastné k wýstraze nezkušené mládeži, od Fr. Tomsy VI. 1287. a.
- Příhody o zpowědi, od Wolfganga Gella V. 753.
- Příhody pana Prášila VI. 885.
- Příhody princezky z Pontje, od W. Krameriusa VI. 806. b.
- Příhody J. Šmita kapitána angl., od W. Krameriusa VI. 995. a.
- Příhody smutné anob jednání o sw. zpowědi, přel. od J. Kleklara V. 1190.
- Příhody Wácl. Wratisława IV. 656.
- Příhody Zamputáře, od J. Charwata VI. 821. b.
- Příchoz Němců z Ameriky, přel. od P. Šediwého VI. 608. a.
- Přijdeš mně tak, přijdu ti tak, od P. Šediwého VI. 608. c.
- Příjmnosti a břemena stawu kněžského, od Dom. Kinského VI. 2029.
- Příkázání božích deset IV. 1347.
- Příkázání boží čtwtvé, z něm. přel. od Fr. Tomsy VI. 1372. o.
- Příklad o jistém zatwrdilém w hřších člowěku a nesmírném nad ním milosrdenství božím V. 1194. 1449.
- Příklad odwołání odpadlstwí V. 713.
- Příklad wedení při u starého saudu zemsk. IV. 1136.
- Příklady (Příkladowé) českých komedií V. 237. a.
- Příklady klasiků wšech národů a časů, od Fr. Dauchy VI. 538.
- Příklady z wšeobecné historie V. 257.
- Příklady ze sw. písem star. i now. zákona, od J. Bajzy VI. 1886.
- Příklady neb křest. mravní učení w příkladech, od Polláška VI. 2233. 2243.
- Příkladů 25 českých k wyhotowení wšelikých písemnosti a potřebě při kanceláři VI. 1701.
- Primitiva latina cum interpretatione slavica etc., od Ondř. Plachého VI. 157.
- Principia linguae boh. prima V. 24.
- Princ a had, od Ernsta VI. 659. 3.
- Primská, wiz: Kázání.
- Princeps pacis, wiz Kníže etc.
- Případnosti při dobytí Budínského zámku do zajetí křest. padlé, Kartigam řečené, potom Kristina nazwané turecké slečny, z uhersk. přel. od Mich. Semiana VI. 781.
- Přípamatování strany neduhů dobytka w Rakausích, z něm. přel. od Hynka Rutha VI. 1635.
- Přípíjení (X) mládenecké o wěnce družičkám V. 486.
- Přípis kat. duchowenstwa k mistrům III. 693.
- Přípis listu, kterak při swatbě Henricia krále nawarského stalo se jest pozdwižení IV. 368.
- Přípis listu z Düsseldorfu IV. 571.
- Přípis mandatu Maxim. krále polsk. IV. 408.
- Přípis p. proboštu Wyšehradskému IV. 1129.
- Přípisy, a listy Karla z Žerotina IV. 1130.
- Přípisy psaní posłacích c. k. auřadu děkanskému akad. Praž. IV. 1123.
- Přípisy a formy listů rozličných mark. morav. IV. 1151, 1152, 1153.
- Přípisy wšelijakých listin, od Alb. Černohorského z Boskovic IV. 1143.
- Přípodobnění, w nichž mnohau spasitedlnau prawdu dospělejší mládeži w rozmlauwáních přednáši, od M. J. Sychry VI. 1311. d.
- Přípomínání, od Fejerpatakého VI. 422. a.
- Přípomnutí o smrtedlnosti naší lidské, od Jiř. Tešáka IV. 1892. b.
- Přípowědění králůw a mudrcůw IV. 700.
- Příprawa k smrti III. 886. — od Rosacia Hořowského IV. 1895. — přel. od Jiř. Ambroziusa V. 136. 1497.
- Příprawa k předpisům, od J. Urbana VI. 1259.
- Příprawa maličkých k zpowědi a sw. přijímání, od A. Hosity VI. 1330.
- Příprawa a rozmysłování dítek, které ponejprw chtějí přistaupiti k sw. wečeři P. VI. 1754. 2104.
- Příprawa k wečeři P. VI. 2106.
- Příprawa pro dítky k sw. wečeři p., od Mich. Blažka VI. 2298. c.

- Příprava ku kázání pro obecný lid, ze Štafa přel. J. Hýbl VI. 1943. b.
- Přírodopis, od Fr. Šira VI. 1468. — též od Filčíka VI. 1469. — od W. Staňka VI. 1471.
- Přírodoskum neb fysika, od K. Šádka VI. 1487. a. Přírodozpytné částky, od Fr. Tomsy VI. 1477. a.
- Přirozenost truchlicí, když Rakaus ozdoba a naděje, Alžběta Dobrotiwá, zesnula, přel. od K. Tháma VI. 1043. b.
- Příručka pro učitele české literatury VI. 128.
- Příručka pro učitele lidu, od W. Stacha VI. 2112. a. Příručka kr. Jiřího III. 399.
- Příručka kněží pod obojí IV. 565.
- Příslowí P. Smil. Flašky II. 23.
- Příslowí Šalomaunowa III. 589. IV. 1195. 1196.
- Příslowí, od Mat. Čerwenky IV. 27
- Příslowí česká V. 42. též od J. Jawornického VI. 1303. c.
- Příslowí slowanská, od Fr. Čelakowského VI. 144.
- Příslowí česká a slow., od Rybayho VI. 145.
- Příšerný ženich, od Irwinga VI. 853.
- Přitažení Matiaše rak. do Čech IV. 443.
- Přítel w nauzi, od Bäuerle VI. 635. ff.
- Přítel lidu, od Krameriusa VI. 730. b.
- Přítel mládeže, wedením L. Zieglera, Ant. Stranského VI. 1260.
- Přítel domácí (kalendář), od Ohérala a Mikšička od r. 1844 VI. 1437.
- Přítomnost boží, z lat. přel. V. 1403.
- Privilegia mark. moraw. 970.
- Privilegia monasterii Doxanensis V. 405.
- Privilegia některé staré moraw. IV. 969.
- Privilegia pánůw Nowoměstských, od Ferd. III. V. 316.
- Privilegia regni Bohemiae III. 469.
- Privilegia a swobody města Pardubic až do Karla VI. V. 308.
- Privilegium cis. Fridricha II. 101.
- Privilegium o kšaftování kněžském IV. 528.
- Přiwítání bohu wěrným a milým Čechům, od J. Rosacia V. 363. b. 887.
- Přiwítání od poddaných swé wrchnosti, od Jos. Kotary VI. 367. d.
- Přiwítání J. Ex. purkrabího p. Fr. z Kolowrat u příležitosti nawštíwení škol českých na panství Plzenském, od Sedláčka VI. 424.
- Přiwítání JCM. Frant. I. a Karoliny do Prahy VI. 476.
- Přiwod k dobromlownosti slowanské VI. 3796.
- Přízeň malých, přel. od Kubelky VI. 667.
- Přiznání summowní k učení křes., od J. J. Sedláčanského IV. 1452.
- Process inquisitorní skrze zamord. 12letého syna jistého žida V. 605.
- Processi české. Příklad. 110.
- Proč přijímáme pod dvojím způsobem, od Husa III. 608. p.
- Proč naše oddělení jest . . . od jednoho bratra III. 661.
- Proč a proto při umění početném, od J. N. Josefa Filziga VI. 1395.
- Proč jsem katolíkem? od J. V. Jirsíka VI. 1856 c.
- Pročby Kristus pán neráčil wyswědčiti chleba a wina . . . III. 875.
- Prodané spaní, od Hafnera VI. 692.
- Prohlášení cis. Ferd. a kr. Maxim. s strany přijímání pod obojí IV. 541.
- Prohlášení o sjednocení Šwejcárůw, od B. Dlabáče VI. 953.
- Prohlednutí páně V. 1191.
- Procháзка, wiz: Propěw, Wděk.
- Prohowsy české VI. 723.
- sw. Prokop, wiz: Dewitník, Chwaloč, Jiskra, Památka, Píseň, Pobožnost, Slawíček, Žiwot, Žiwotopis.
- Prokop bratr, wiz: Psaní.
- Prologowé sw. Jeronyma II. 126.
- Proměna starého člověka skrze uwažování čtyř posledních věcí, z. P. Wil. Stanhursta přel. V. 1495.
- Promluwa učitele k dítkám při nastupení auřadu jeho (Dušek) VI. 726.
- Promluwa k dítkám na začátku škol, od Stranského VI. 726.
- Promluwa při školní konferenci r. 1838, 1840, 1841, 1842, od Wacka, r. 1843 od Šolce VI. 726.
- Promluwa k weškerému učitelstvu wik. okresu Kopydlnského, od Wacka VI. 926.
- Promluwení pohřební při pohřbu p. Ad. Slawaty z Chlumu a Košumberka, od Tha. starš. Mezrického IV. 1720. a.
- Promluwení o swornosti církwe, od M. Sam. Martinusia z Dražowa V. 698. f.
- Promluwení ku p. mistru Sam. z Dražowa, od Mat. Krocínowského V. 711. b.
- Promyslný posel, od K. Amerlinga VI. 1585.
- Promtuarium parvum medico - practicum V. 588.
- Pronásledování diwadla, od Kawky VI. 601.
- Propěwy na den umlštění p. Woj. Procházký za kanowníka čest. na Wyšehradě VI. 454.
- Propowědění z sw. písma a sw. otců III. 839.
- Propowědění Šalomaunowa IV. 3. Králůw a mudrcůw IV. 700.
- Propowědi w kron. Pulkawy II. 56.
- Propowědi rýmowané nábožnosti, mrawnosti a mawdrosti, od J. K. Kamaryta VI. 1376.
- Propowědi 365 z učení o mrawích, powinnostech, ctnosti atd., od K. Fejerpataky-ho VI. 28.
- Propowidky mrawné s příklady, od Hanke z Hanckenšteina VI. 1294.
- Propowidky mrawné a podobenství na obdarování školní mládeže od M. J. Sychry VI. 1311. c.
- Proroci a kniha Tobiáše III. 578.
- Proroctwí Jiř. Fera o utrpení p. Kr. V. 1385. f.
- Proroctwí Jak. Hartmana z Durlachu IV. 793.
- Proroctwí Hildegardis III. 907.
- Proroctwí Jezaiaše, od Joach. Kalinky V. 827.
- Proroctwí Dra. Kampa III. 903.
- Proroctwí sw. Methudia IV. 802. g.
- Proroctwí J. Rosacia o znameních den saudný předcházejících IV. 777.
- Proroctwí slepého mládence III. 909.
- Proroctwí Sofoniáše III. 594.
- Proroctwí Sybilly o král. českém III. 911.
- Proroctwí desíti Sybill IV. 798.
- Proroctwí Sibyllino Šalomaunowi IV. 802. e. f.
- Proroctwí o české zemi III. 908.
- Proroctwí o zlém přijetí majícím w r. 1490, 1500. III. 906.
- Prorok české koruny III. 51. p.
- Prorok Isaiáš, Jeremiáš a Daniel II. 117.
- Prorokowé a knihy Machabejských V. 652. b.
- Proroky falešné kterak každý poznati může. Příklad. 111.
- Prosba farářů Praž. konsistoře pod obojí IV. 562.
- Prosba w nowě narozeného nemluwňátka jeho rodičům, od Boh. Tablice VI. 1614.
- Prosba apoštolská, kázání od Mat. Bláhy VI. 2045. b.
- Prosba proti všemu zlému. Příklad. 115.
- z Proseče Jan, wiz: Monumentum.
- z Proseče Tomáš, wiz: Památka.
- Prosek, wiz: Wěk.

- Prostějow, wiz: Kniha, Knihy.
 Prostěradlo hrobowé p. n. J. Kr. V. 1607.
 Prostota wenkowská, od Töpfera VI. 635. II. 2.
 Prostředek mocný Marii na umučení jejího božského syna nejbolestnější matku . . . ctíti a chváliti . . . V. 1639.
 Prostředek oheň dokonale a jistotně uhasiti, z šwed. přel. od Mart. Hollaura VI. 1479.
 Prostředek, jak i ze špatných a suchopárných polí žiwná a dobytku příjemná píce w hojnosti dostat se může, přel. od Fr. Tomsy VI. 1528.
 Prostředek chemický w jedné hodině z celého domu stinky wyplemeniti, z angl. přel. od Rotha VI. 1576.
 Prostředkové a výminky, podle kterýchžto mezi císa. Rudolfem a Achmetem přiměří a pokoj 20letý zawřen jest IV. 362.
 Prostředkové w čas morowé rány V. 575.
 Prostředkové kat. duším pomocné od Jir. Fera V. 1385. b.
 Prostředkové (II), kterak člověk w stálém zdrawí žiwot swójt prodlaužiti a nejjistěji zbohatnauti může, přel. z něm. od J. Hýbla VI. 1197. VI. 1197.
 Prostředkové k zahánění much, štenic, molů ze šatnic atd. VI. 1577.
 Prostředkové domácí naproti rozličným wnitřním i zewnitřním nemocím VI. 1591.
 Prostředkové proti pádu howězího a owčého dobytka, přel. od B. Dlabče VI. 1642
 Protestaci sw. Karla Bor. V. 186.
 Protestant proti snášeliwému císaři swému wděčný, přel. o J. Straky VI. 1099., od Lešky VI. 1108., od J. Hrdličky VI. 1109.
 Proteus felicitatis et miseriae czechicae, od Fr. J. Flor. Hammerschmida V. 230.
 Proti alchoránu, od Bart. Dworského IV. 1237.
 Proti bludům některým před tisíci lety odsazeným, od Blaž. Nožičky IV. 1282. a.
 Proti Hrabowským, od Augusty IV. 1233. b.
 Proti kněžím, jižto zakládají wiru swú w widomých věcech. Příklad. 112.
 Proti morděské a laupežné roty sedlákůw Mart. Luter. Příklad. 113.
 Proti moru od Ad. z Winoře IV. 1842. a.
 Proti přijímání pod obojí, od Šimona z Tišnowa III. 612.
 Proti ustanowení a nálezkóm lidským. Příklad. 114.
 Protichůdci od W. Nebeského VI. 558.
 Protiwenství církwe české, wiz: Historie.
 Protiwenství na bratři přišlá skrze swědectwi Ležkovo III. 690.
 Proukázání summowní prawdy boží menšího katechismu, od Ad. Wolfa IV. 1456. 1543.
 Proukázání newinnosti těch, kteří se k Augšpurskému wyznání připojují V. 804.
 Proukázání míst, na kteráž se odwołává newinný odpadlec, od M. Markowice VI. 1765. b.
 Prowázek třípramenný, od Jana Husa III. 608. c.
 Prowázek luěný, plný tajemství Ezechiele widění . . . od Fr. J. Swobody V. 909 a.
 Prowázek tří pramínkůw, od Fr. Ign. Gregora V. 987 d.
 Prowázek trojnásobný věčné čistoty V. 1008.
 Prowázek trojnásobný ze čtyřmectima dobrodini rodičky boží V. 1400.
 Prowedení z zákona božího, že confessi česká prawá Augšpurská na pevném gruntu písma sw. založená, od Mat. Krocínowského V. 711. a.
 Prowolání k národu českému, od J. Rautenkrance VI. 950. c.
 Prowolání k autrpným srdcím o potřebnosti špitálu, od F. Aloys. Skuherského VI. 1606.
 Prowolání Čecha k swým krajanům w čas hrozičtího nebezpečenství asiatské wrhawé auplawice VI. 1623.
 Prozpěwowání radostné na skále spasení od církwe ewang. w Skalici na den poswěcení chrámu, od Mart. Laučka VI. 223.
 Prsten nebeský, zlatý, modlitby VI. 2319.
 Prsteny, od Klicpery VI. 644. β. II. c.
 Průběhka užitečné kratochwile ze známostí přirozených věcí, od Mich. Kadaně VI. 1462.
 Průpowědi, přísloví a psaní br. Janka Klenowského, nazwaného Palečka III. 105.
 Průpowědi 365 z učení o mrawích, powinnostech, ctností a náboženství . . . VI. 1350.
 Pruskowá, wiz: Píseň.
 Prut Jessejský w prostředí země české w Staré Boleslawi wyrostlý . . . neb obrazu zázračného nejsw. p. Marie Starobolesl. půwod a sláva . . . od J. Wácl. Staidla z Greifenwerthu V. 1209.
 Průwod pohřební p. Ludwika Běchyně z Lažan V. 356. h.
 Průwod truchlívý a žalostný po všech tureckých zemích příčinau velké ztráty wykonaný VI. 1070.
 Průwodce po Čechách, od Alex. Dundra VI. 1149. b.
 Průwodce po biskupství Králowéhradeckém, od J. M. Krále VI. 1152.
 Průwodce k pastýřské opatrnosti, od W. Webersíka VI. 2124.
 Prwotiny pěkných umění, od J. Hromádky VI. 734.
 Prwotiny služeb božích w nowém chrámu ewang., od Mich. Semiana VI. 1990.
 Psalmore a písně k. Dawida IV. 52.
 Psací stolek, od Kotzebue VI. 662. b.
 Psaní bratrská kr. Wladislawowi III. 140.
 Psaní rozličná z Fr. Petrarchy, přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204 f.
 Psaní pánů morawských k pánům českým o bratry III. 421.
 Psaní pp. stáwu městského pánům s strany swobod III. 456.
 Psaní císa. Sigmanda III. 479.
 Psaní (XVII) o zášti mezi Jindřichem z Dubé a Pet. Malowcem z Pacowa III. 480.
 Psaní rozličných osob od r. 1396—1440. III. 481.
 Psaní od r. 1448, 1449. III. 483.
 Psaní kr. Jiřímu z m. Viterbie III. 492.
 Psaní p. Wiléma z Pernšteina III. 497.
 Psaní (X.) staročeských III. 498.
 Psaní některá p. Wácl. Wlěka z Čenowa III. 499. a.
 Psaní Lwa z Rožmitála III. 499. b.
 Psaní k Laodicejským III. 606.
 Psaní p. Wilémowi Zubu o postu III. 630.
 Psaní bratří českých Rokycanowi III. 643.
 Psaní (II) bratří českých III. 646. 651.
 Psaní bratří českých mistrům Praž. III. 651.
 Psaní proti nárkům od jed. bratr. III. 657.
 Psaní bratří česk. Pražanům, též městóm král., též k Stanislawowi III. 664. a. b. c.
 Psaní bratří králi Wladisl. III. 665. 666.
 Psaní starších k bratřím a sestrám III. 669.
 Psaní pp. Chocenským III. 670.
 Psaní Mik. Kroměřížskému od bratří III. 671.
 Psaní mistři Praž. proti bratřím III. 678.
 Psaní kněze Wita z Krupě III. 689.
 Psaní ku brat. česk. III. 696.
 Psaní k správě bratřím III. 697.
 Psaní bratří ku králi I. 1484. III. 700.
 Psaní bratra Prokopa III. 704.

- Psaní o moci světa a přísaze III. 705.
 Psaní o p. Bohu a o víře pravé křesť., od Wawr. Krasonického a br. Prokopa III. 707.
 Psaní z Čech bratřím do Multawy III. 711.
 Psaní mistra Jana, lékaře, o tom, že není opětovati křtu potřebí III. 712.
 Psaní proti odtržencům, od W. Krasonického III. 713. a.
 Psaní (III) bratřův, od r. 1496. III. 717.
 Psaní bratřím z Wlach učiněné III. 727.
 Psaní z Wlach mistru Jiříkowi do Prahy III. 727.
 Psaní br. Michala starého swatě paměti o důvěrnosti . . . III. 728.
 Psaní o přísaze, od br. Lukáše III. 729. a.
 Psaní bratřím Turnowským, od br. Lukáše III. 729. b.
 Psaní p. Kawkowi na Štěkně, od br. Lukáše III. 729. c.
 Psaní Hradeckým, Orebským a Pardubským III. 731.
 Psaní P. Sigmundowi od Tůmy Přelaušského III. 735. a.
 Psaní br. Lukáše p. M. Hawlowi do Austří III. 736.
 Psaní od bratří skrze bratra Lukáše III. 737.
 Psaní, w němž se očisťuje od nářku křivého br. Wawr. Krasonický III. 741.
 Psaní Prokúpkowi w Litomyšli, od Wawr. Krasonického III. 741.
 Psaní (II) od brat. Lukáše III. 743.
 Psaní bratří z Čech bratřím do Morawy III. 745.
 Psaní o moci swétské, od br. III. 747.
 Psaní bratru Wawr. Krasonickému, od Tůmy Přelaušského III. 487.
 Psaní proti brat., od kn. Jiřího Kwintíka III. 749.
 - od kn. Lipenského III. 750.
 Psaní o požívání těla a krve p. J. Kr. panu Kawkowi, od br. Lukáše Praž. III. 761. a.
 Psaní k br. Benešowi Baworynskému z Baworyně, od Lukáše Praž. III. 761. b.
 Psaní bratřská III. 763.
 Psaní Mik. Jurešiče ku kr. Ferdinandowi IV. 239.
 Psaní Ladisl. star. z Lobkovic IV. 242.
 Psaní Sigm. z Šellenberka IV. 243.
 Psaní sult. Amurata Sig. Batorymu IV. 339.
 Psaní Jana Aventrota králi hispank. IV. 378.
 Psaní Hanuše Frid. saského stawům král. českého IV. 422.
 Psaní kurfiřta saského arcikniž. Matiašowi IV. 444. 1057.
 Psaní bratří kr. Ferdinandowi IV. 524.
 Psaní Matiaše II. stawům král. česk. IV. 570.
 Psaní k otčům a bratřím towaryš. Jež. IV. 588.
 Psaní Jana Fölka IV. 645.
 Psaní k auřadu děkanskému akad. Praž. IV. 1057.
 Psaní rozličná cis. Maxim. a Rudolfa IV. 1124. 1125.
 Psaní bisk. Stanislawa Olomuc. IV. 1134.
 Psaní Šeb. Freitag z Čepirohu IV. 1145.
 Psaní sboru Litomyšlskému, od J. Augusty IV. 1233. f.
 Psaní od bratří IV. 1257.
 Psaní kněze . . . ke swým jednowěrcům pod obojí IV. 1264.
 Psaní Mart Wolnického Čejkowi IV. 1299.
 Psaní demarských i norwedských študentův IV. 1379.
 Psaní sw. Augustina Donatistům IV. 176.
 Psaní k lidu božímu w jed. bratr. V. 381.
 Psaní o blahoslawenství dítek V. 502.
 Psaní od Kateř. z Waldšteina manž. Karla z Žerotína V. 647.
 Psaní poetické, od Dlabače VI. 565.
 Psaní pro takové panny, které již dávno sobě winšowaly, aby wdané byly VI. 591.
 Psaní Hasensteinowa, od Klicperry VI. 644. β. II. b.
 Psaní z Islandu, pow. přel. od Filípka VI. 763 b.
 Psaní jednoho Pražana k swému dobrému příteli do N...G...s strany dobré powahy p. bisk. Králowéhrad. VI. 1098.
 Psaní k obraně ewang. učitelů, od W. Stacha VI. 1105.
 Psaní o welikém blahoslawenství dítek a malých lidí VI. 1282.
 Psaní k obraně ewang. učitelů a swobodného učení ewang., od W. Stacha VI. 1787.
 Psaní p. K. L. z Halerů o swém nawrácení do římské církwe VI. 1830.
 Psaní Mikuláše biskupa Tábořského do Prahy stranám kn. Mart. Morawce Příd. 121.
 Půhony a nálezy práwa zemsk. Olomuc. III. 330.
 Půhony a nálezy saudu manského bisk. Olomuc. II. 106.
 Půhony a nálezy mark. moraw. III. 297. 318. 331.
 Půhony a nálezy III. 320.
 Půhony a nálezy od r. 1475—1515. III. 476.
 Půhony a nálezy od r. 1464—1560, od r. 1475—1578, od r. 1494—1540, od r. 1503—1547, od r. 1528—1552, od r. 1535—1556, od r. 1535—1609, od r. 1568, od r. 1594, od r. 1595. IV. 1103. a—l.
 Půjčka za odplátku, od Štěpánka VI. 635. h. II.
 Pulín, wiz: Werše.
 Punkta některá králowně Johanně, od Jošta z Rosenberka III. 119.
 Puritáni, přel. od W. Špinky VI. 887.
 Půst tělesný, od Bart. Paprockého IV. 1365. b.
 Pustiny Swatojanské, od M. Jana Paukara V. 161.
 Pustý zámek, od Nierce VI. 883. X.
 Půtky měšťanů Budějowických III. 171.
 Putování Lwa z Rožmitálu skrz Němce a t. d. III. 193.
 Putování k božímu hrobu, od J. z Lobkovic III. 199.
 Putování sw. Pawla, od Sixta z Ottersdorfu IV. 641.
 Putování do Jerusalema IV. 644.
 Putování sw. na všecku sw. biblí obojího zákona, přel. od Ad. z Weleslawína IV. 650.
 Putování z Čech do Benátek a země sw., od Krist. Haranta IV. 659.
 Putování k sw. Cyrilowi a Strachotě, od Jos. Bílowského V. 1199, též V. 1310.
 Putování do Afriky, od Nierce VI. 883. XII.
 Putování do sw. země, z něm. přel. od J. Křečka VI. 1007.
 Putování. Příd. 122.
 Půwod pp. Haugwiců z Biskupic III. 175.
 Půwod a začátek Marianské kaple nad Mníškem VI. 2149.
 Pýcha žiwota, od Šim. Lomnického IV. 689. e.
 Pýcha předchází pád, od Nierce VI. 1372. b.
 Pyremonius, wiz: Počiná se etc.
 Pytláci, přel. od Tyla VI. 673. 13.
 Pytláci, přel. od J. W. Sommera VI. 1358. a.
 Pytláci, přel. od J. P. Dewitského VI. 1360. b.
 Quatuor ad partes mundi III. 63.
 Querela, t. j. nařikání králowství uherského IV. 364.
 Ráb, wiz: Nowiny, Partikuláf.
 z Rábšteina Prokop, wiz: Dopisy.
 Račinka aneb poukázání k nerozumnému wychování dítek, od Salcmanna VI. 1263.

- Řád akcisiůw V. 623. a. b.
 Řád apathekářský, od Ad. Zalužanského IV. 877. b.
 Řád celní a státního monopolu VI. 1683.
 Řád sw. cistercienský, od Quid. Bleiweize V. 1001.
 Řád sw. cistercienský w Sedlici V. 473.
 Řád církewní w děkanství Brodském IV. 586.
 Řád církewní na panstwach Swětłowskiém
 IV. 552.
 Řád cirkwe jed. bratrské, od Komenského V. 379. a.
 Řád hašení ohně pro Malé m. Pražské V. 620.
 Řád horní cis. Rudolfa II. IV. 959.
 Řád JCM., jakby se w městech Praž. jedenkaždý chowati měl IV. 949.
 Řád, jak se jedenkaždý w prodejích a kupování i placení čeledi nádenní w král. českém chowati má IV. 950.
 Řád klášterní pro klášter Brněnský sw. Anny IV. 585.
 Řád mincowní III. 406.
 Řád práwa zemského II. 85.
 Řád práwní hrdeční Marie Therezie V. 607.
 Řád Pražské nakaženosti V. 580.
 Řád saudní hrdeční Josefa II., přel. od Jos. Zlobického VI. 1673.
 Řád sedlský IV. 964.
 Řád služebníků, nádenníků a řemeslníků, od r. 1547. IV. 940.
 Řád stawu panského III. 419.
 Řád w městech Praž., jak se řemeslníci, handlěři atd. chowati mají V. 614.
 Řád weselí swatebního VI. 1068.
 Řád všeobecný při zběžích wěřitelů, přel. od Zlobického VI. 1665.
 Řád saudní, přel. od Zlobického VI. 1664.
 Řád školní pro české normální, hlavní a triviální školy VI. 1663.
 Rada otce k synu II. 57.
 Rada Jana Sm. Flašky II. 58.
 Rada wšelikých zvířat III. 71.
 Rada k kr. Jiřímu o zlepšení kupectwí w Čechách III. 219.
 Rada w moci swěta postaweným lidem III. 698.
 Rada služebníkům při dwore IV. 678. c.
 Rada o wiru a náboženství IV. 1392.
 Rada ducha sw. proti radě dáblowě IV. 1808.
 Rada, jakby se člověk u wyznání swých hříchů chowati . . . měl, od Zig. Crinita IV. 1854. b.
 Rada Kaš. Sopia hispanskému králi, přel. od Paw. Pistoriusa V. 493.
 Rada Ezéchiele Bantschnera, jak by se chudí lidé w čas morowé rány zachowati měli V. 578.
 Rada zdrawá, lékařská, podávající . . . lékařství na wětším díle domácí . . . od Jana Tonsora (Barwíře) V. 589.
 Rada w obzwláštích přiběžích, od Ond. Hartla VI. 1182.
 Rada dobrá w potřebě, od W. Krameriusa VI. 1191. od W. Štulce VI. 1217.
 Rada dobrá slowanským wesničanům pokrmy prosté, laciné a chutné připrawowati, od Rettigowé VI. 1504. a.
 Rady a prostředky proti neduhům a pádu domácího dobytku, od Alb. Toegla VI. 1651.
 Rada bratrská na mě wlastence, aby swé milé dítky krawsk. osypkami štěpowati dali, od J. K. Jaroše VI. 1613.
 Rada lékařská pro těhotné, od Galaše VI. 1631.
 Rada Ezech. Bautsnera. Příd. 2.
 Rada Woldřicha Muškula, máli kdo utíkati před morem. Příd. 80.
 Rádce pro učitele k předpisům, přel. od J. Urbana VI. 67.
 Rádce pro školní čekance, pomocníky a učitele, přel. od Ant. Kunga VI. 1257.
 Rádce w hodinách k psaní, přel. od J. Urbana VI. 1366.
 Radislaw a Blanka VI. 867.
 Raditel wěrný rodičů, dítek, pěstauň a učitelů, od J. L. Zieglera VI. 1261.
 Radlice, wiz: Iawentář.
 Radnice, wiz: Pořádek.
 Radost jubilná století sw. Ignacia Lojoly řeholi V. 461.
 Radost Syona Maglodského, od J. Hrdličky VI. 201. b.
 Radost poddaných o slawnosti rodin swého zeměpána, přel. od Stuny 611. o.
 Radosti (X) p. Marie II. 35.
 Radosti (VII) p. Marie II. 36.
 Radování Libunské cirkwe, když J. bisk. Excel. p. W. L. Chlumčanský w ní biřmowati ráčil, od A. Marka VI. 407. a.
 Radowánky newinných dítek, od Ryby VI. 498. b.
 Radowánky newinných dítek o wánocích, od J. J. Ryby VI. 1293.
 Řádu (XII) rytířůw božích obojího pohlawí, od Jeronyma Zikm. Fialy Budinského V. 1257.
 Rafika česká stawu duchownímu a náboženství, od Pet. Swěteckého V. 347.
 Rachel w Rámě oplakávající syny swé V. 819. 1197.
 Ráj duše II. 82.
 Ráj rozkošného naučení o jistých znameních synů božích, od J. Opsymatesa IV. 1419. b. 1894. b.
 Rakausy, wiz: Děje, Poznamenání, Wypsání.
 Rakownik, wiz: Místopis, Přehled, Slowo, Zwon žalostný.
 Ratibor, wiz: Zřízení.
 Ratolest winní sw. Anežka Poličanská V. 1331.
 Rausinowský, wiz: Knižka.
 Raytolar, wiz: Památka, Zpěw.
 Řebka, wiz: Reč.
 Řebřík Jakoba, od J. J. Hubatia z Kollnowa V. 988.
 Řebřík Jordana, od Rešátky IV. 1288. c.
 Řebřík kajících sw. Bernarda IV. 1772. b.
 Řebřík nebeský, přel. od Jak. Colense V. 1383. d.
 Řebřík rajský, od Fr. Slywara V. 1416. — Příd. 156.
 Řebřík 34 stupňů V. 1459.
 Recept proti 11 neduhům III. 282.
 Recept proti krátkosti žiwota, weršowně wyjádřil Mat. Šulek VI. 209.
 Recepty proti rozličným neduhům V. 584.
 Recipe duchowní proti morowé ráně, od J. Hynka Dlahoweského V. 98. c.
 Řeč br. Bernarda o hospodářství III. 252.
 Řeč od Blažeje Borowského IV. 1617. c.
 Řeč Jak. Bosueta o jednotě církewní přel. VI. 1998.
 Řeč (pohřební) Jana Leop. Cippeliusa nad Marií Terezií VI. 2073.
 Řeč Johanidesa Danhela IV. 1724.
 Řeč J. Daubrawského při pohřbu p. A. Šlechty VI. 2095.
 Řeč Sam. Ferjenčika při příležitosti úvodu Sam. Tomášika do cirkwe ew. Chyžnarské VI. 2067. a. při založení wěže chrámowé w cirkwi ewang. Jelšawské VI. 2067. b. při založení chrámu cirkwe sw. Batkowské VI. 2067. c. w den památky poswěcení chrámu ewang. Jelšawské VI. 2067. d.

- Řeč J. Grusa při pohřbu D. J. Karla Sermannna VI. 2090.
- Řeč J. Hawelky o znovu stawení chrámu božího těla na Winici, jinak Oreb w Třeběchowicích VI. 2049. a. b.
- Řeč Štěp. Hollai-ho ke cti Mich. Institorisa Mašowského.
- Řeč Kaš. Hrdličky držaná při jubilaum kněžském J. Kauckého VI. 2033. a.
- Řeč Harbana při poswěcování nowě zřízené školy na Košaričkách VI. 2069.
- Řeč Theod. Charwáta o starosti a péči rodičůw VI. 1986.
- Řeč Pet. Chelčického na zjewení sw. Jana III. 648. b. téhož na 13 kop zjewení III. 851.
- Řeč Pet. Jakaubka o odpustcích VI. 2043. při pohřbu pastýře osady Činowské VI. 2089.
- Řeč Pet. Jerabka při slawnosti wyswěcování školního stawení we Wepřku VI. 2039.
- Řeč Kollára při poswěcení nowě woleného superintendenta p. J. Šeberini-ho w chrámě ewang. buda-pešských VI. 2037. e.
- Řeč D. Krudyho ke cti D. Mich. Institorisa VI. 2081.
- Řeč Eliáše Lánibho na pohřbu hrab. Jiřího Turza IV. 1721.
- Řeč Ond. Lastny-ho při poswěcení chrámu ewang. w m. Skalici VI. 2012.
- Řeč sw. Pawla o starém člowěku. Příd. 135.
- Řeč Wil. z Pernšteina o správě země III. 428.
- Řeč Basilia o záwistí, přel. Nikol. Perotus III. 871.
- Řeč Zlatoustáčka o modlitbě, přel. Paw. Pistorius IV. 1779. a.
- Řeč sw. Řehoře, kterak w štěstí i w neštěstí míti se máme III. 870.
- Řeč Bened. Richtera při pohřební slawnosti JCM. Frant. I. V. 2097.
- Řeč swob. p. z Rotenburga na neděli 22. po sw. duchu VI. 2035.
- Řeč Jos. Růžičky při swěcení slawnosti 50letého manželství swých rodičůw... VI. 2072.
- Řeč Fr. Štarka při 50leté slawnosti p. J. Mich. Záká, farního učitele w městysi Miroticích. VI. 721.
- Řeč hrab. Jos. z Thunu k poddaným swým VI. 1183.
- Řeč w pamětní den smrti Ježíšowy, od Getlicha VI. 2003. d.
- Řeč od Wacka držaná při swěcení praporce země obránců VI. 724. — u hrobu p. Řebky, učitele Kopidlenského IV. 726.; téhož na slawnost sw. Wácslawa VI. 2042. a. — při pohřbu hraběnky z Šlíku VI. 2087.
- Řeč Fr. Lid. Wamberka při infulaci p. Ferd. Hausy VI. 2036.
- Řeč K. V. Weiningra na poprawním místě po odprawení Fr. N. VI. 2092.
- Řeč J. Windyše w čas cholery VI. 2055.
- Řeč K. Wrány při pohřbu knížete Karla ze Šwarzenberga VI. 2088.
- Řeč, od W. Zahradníka při swěcení památky na bojowisti blíže Chlumu, z Eylra přel. VI. 2034.
- Řeč Jana Zlatoustého proti lakomcům IV. 1775.
- Řeč Jos. Hug. Zuebra z Nordheyma při oběti zákona, kterauz w 50. roku opětoval D. H. P. Nicefor Enzman... VI. 2040.
- Řeč o sw. Marii Magd. u hrobu p. stojící, přel. od Paw. Zateckého IV. 1781.
- Řeč Daw. Haw. Žlutického o častém rozjímání Loďický Kr. p. IV. 1660.
- Řeč na neděle a swátky II. 131.
- Řeč o božím těle II. 156. III. 874.
- Řeč čtená od jedné paní w shromáždění obce Praž. III. 615.
- Řeč k swátku slaw. wzkišení Kr. p. III. 847.
- Řeč o prawém pokání III. 874.
- Řeč o jednom králewici jménem Josafat III. 899.
- Řeč o lásce k wlasti VI. 6.
- Řeč Pražských městských wolenců na den installací kr. purkmistra Jind. Neuberera, z něm. přel. VI. 720.
- Řeč předstaweného obce we Šweycarích při zakládání společnosti střidných VI. 1212.
- Řeč pohřební po ze swěta odjiti Leopolda II. VI. 2076.
- Řeč a zpráva o těle božím. Příd. 134.
- Řeč při příležitosti provozované hry „Jaroslaw a Blažena,“ od J. Stěpánka VI. 421. a.
- Řeči od Bartholomeidesa, z Zollikofera přel. VI. 2214.
- Řeči p. n. J. Kr., od J. Ditricha VI. 1904.
- Řeči (pastýřské), od Kaš. Mel. Hrdličky VI. 1932.
- Řeči Mich. Chmely V. 833.
- Řeči (pastýřské), od Pet. Jakaubka VI. 1948.
- Řeči sw. Jeronyma o ctnostech VI. 1736.
- Řeči Paw. Jakobeiho V. 768.
- Řeči (chrámovní) L. Jesenského VI. 1969.
- Řeči (IV), od S. K. Macháčka z M. T. Cicérona proti Katilinowi přel. VI. 922. b.
- Řeči Ond. Maršofera VI. 1939.
- Řeči Ond. Plachého VI. 1291.
- Řeči (duch.) Fr. Urbana Polanského VI. 1979.
- Řeči mistra Příbrama III. 706. c.
- Řeči starých filosofů, od Bawora Rodowského IV. 681. 852.
- Řeči (pohřební) Gersona Šoltheise VI. 2100.
- Řeči Fr. Al. Wacka VI. 1935. b.
- Řeči (homiletické) Vinc. Zahradníka VI. 1915. a.
- Řeči boží IV. 1206.
- Řeči boží starého zákona IV. 706. 1602. 1628. 1629.
- Řeči boží k swátkům weyročním. Příd. 136.
- Řeči, modlitby a básně wztahující se na slawnost milost. léta cirkwe ewang. Pešťanského-Budínského VI. 2065.
- Řeči na prikázání šestero paně psané IV. 1577.
- Řeči písma sw. o člancích náboženství křesť. VI. 1806.
- Řeči, písně a básně k swěcení 50letého milost. léta VI. 327.
- Řeči příležitostné, když Hamaljar za superintendenta wyzdwižen byl VI. 2009.
- Řeči školní w Příteli mládeže od T—la VI. 725.
- Řeči z hlubokých mudrcůw IV. 270.
- Řeči a epístoly a ewangelia na wšecky neděle a swátky přes celý rok VI. 1728.
- Reflexiones sanctae singulis per mensem diebus, od Ant. Koniáše V. 1510. a.
- Reformatio Hussi et vindiciae Žižkianae, od Sam. Mart. z Dražowa V. 374. a.
- Regeln der slaw. Sprache in Böhmen, von Trnka VI. 135. c.
- Regiment spráwy owčího dobytká, od Alše Knoblocha IV. 862.
- Regiment neb sprawování owčího dobytká V. 562.
- Regiment zdrawí, přel. od Ad. Hubera z Riesenbachu IV. 889.
- sw. Regina, wiz: Žiwot.
- Registra auzká králowská III. 332.
- Registra černá III. 333.
- Registra domu Rožmberského IV. 1111.
- Registra hlavních wšelijakých příjmůw Pražských mlynářůw V. 306.

- Registra listů posilacích, od cis. Ferdinanda II. IV. 1115.
- Registra majestátů a jiných listů od r. 1531—1570., od r. 1564—1566. IV. 1114.
- Registra obnovení rady Menšího m. P. V. 322.
- Registra podkomořská IV. 1112.
- Registra příjmův m. Třebechovic I. 1597. IV. 477.
- Registra půhonná hřebíčková od r. 1583—1590. IV. 1107.
- Registra urbarní m. Tábora náležíci III. 168.
- Registra vydání a důchodův m. Hradce nad Labem IV. 486.
- Registra záduší a osadních sw. Hawla w Starém m. P. V. 401.
- Registra záduší Baňowského V. 449.
- Registra záduší sw. Hawla w Starém m. P. IV. 597.
- Registra zápisův III. 336.
- Registřík, Registrum desíti truhlic s privilegii od r. 1501—1576. IV. 1117.
- Registřík historický, přel. od Ben. Petřka z Polkovic IV. 285.
- Registřík k mappě král. česk. V. 481.
- Registřík listův na pány z Šwamberka se vzta-hujících, od W. Březana IV. 505. b.
- Registřík na obnovené zřízení zemské V. 602.
- Registřík na privilegia král. česk. IV. 968. 977. 1118.
- Registřík pravé křesť. lásky V. 1401.
- Registřík robot některých vsí kláš. Chotěšowského III. 187.
- Registřík robot a poplatkův kláš. Chotěšowského V. 404. c.
- Registřík všech vzácných rodů českých, od Kar. Fr. Rosenmüllera V. 346.
- Registřík všelijakých listův, privilegií atd. IV. 1137.
- Registřík zápisův a listův král. IV. 1138.
- Registřík a řeči atd., od J. Augusty IV. 1233. i.
- Registrum robot etc. (kl. Chotěšowský) V. 434. c.
- Registrowání swobod I. 1520. III. 472.
- Regul sto životů, od W. Gleycha V. 1478.
- Regulae civilis vitae ex comediis Terentii exceptae, per Paul. Aquilinam Hradec. IV. 204.
- Regule zlaté pravého náboženství, od W. Nucella Strakonického V. 709.
- Regule života bratrův a sester třetího řádu sw. Františka V. 469.
- Regule a pravidla bratrstva nejsw. rodičky boží, od Leon. Komfuka V. 1128.
- Regule aneb ustanovení bratrstva sw. Isidora V. 1123.
- Regule aneb pravidla dokonalosti, podlé kterých bohu oddané panny, jenž sobě umfily čistotu panenskau . . . zachowati . . . řiditi se mohau, z něm. přel. V. 1458. a.
- Řehola sw. Benedikta, od Bonaventury Pitra V. 477.
- Řehole cistercu Sedleckého, od L. Swojského V. 970. b.
- sw. Řehoř, wiz: Život.
- Rechtschreibung (böhmische), v. A. Šembera VI. 57.
- Rainoldovy osudy, z něm. přel. od Pet. M. Weselského VI. 873. a. 1368.
- Relací, kterak se při dobývání m. Plzně dalo, od Jak. Heilmana IV. 460.
- Relací o uherském hlavním městě V. 272.
- Relací summovní toho, co při obležení tureckém m. Widně se stalo V. 355. a.
- Repartici od r. 1652. V. 280.
- Replika na pronostiku, od Křišťana z Prachatic III. 231.
- Replika aneb obrana pokojná o řádném manželství, od Ad. Klementa IV. 1432. d.
- Responsoř jeptišek III. 941.
- Řetěz zlatý spasení lidského IV. 1370. 1916., též z lat. přel., od J. Arnolta Lehenšteina IV. 1404.
- Řetízek zlatý pravého katol. a křesť. náboženství, od Jiř. Taciturna IV. 1444.
- Retunk duchovní wěrným křesť. ku posilnění V. 368.
- Rex gloriae a o regina coeli III. 940.
- Řezníková Eliška, přel. od Stuny VI. 611. 2.
- Řezno, wiz: Wypsaní.
- Ribreol VI. 786.
- Ribreol, od W. Krameriusa VI. 785. a.
- z Řičan Hynek, wiz: Listy.
- z Řičan Kateřina, wiz: Žehnání.
- Řínský měšťan, wiz: Kronika.
- Řím, wiz: Nowiny.
- Římští císařové, wiz: Kronika.
- Rinaldo Rinaldini, přel. od Zbraslawského VI. 692.
- Říp a jeho chrám, od J. V. Jirsíka VI. 2151.
- Rip van Winkle, od Irvinga VI. 2151.
- Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, od Jak. Felixa J. Pachra V. 937. b.
- Robinson Lerchenfeldský, od Fr. Tomsy VI. 822. m.
- Robinson mladší, z něm. přel. VI. 1290. — od Krameriusa VI. 1286. e.
- Robotu církevní w nedělní den netoliko dowolená, ale také od církwe přikázaná, od K. Racina V. 865. b.
- Rod Krista, od W. Štefana Teplického IV. 1625.
- Rod panský z Šternberka V. 348.
- Rod panů Čabelických z Sautic V. 337.
- Rod Swojanowský, od Klicpery VI. 644. a. k.
- Rod wěčného nebeského a všemohaučio krále, od J. Opsymatesa IV. 1447. a.
- Rodina Šwejcarská, od Castelliho VI. 649. b.
- Rodina Barcelonská, od Šenka VI. 715.
- Rodina hodnowěrných z Dolan VI. 1356. 2267.
- Rodopis některých rodin panských česk. V. 343.
- Rodoslow a erby nejstarších a nejpřednějších rodů česk., od Woračického V. 349.
- Rodoslow některých panských rodin IV. 493.
- Rodriquez, wiz: Život.
- Roguš incombustus, od J. Blowského V. 905.
- Rohowin Čtwerrohý, hra od Klicpery VI. 644. β. 3.
- Rok Mariánský všem p. sodálům přednešený V. 1170.
- Rok Mariánský, z lat. přel. od Frid. Bridela V. 1417. a.
- Rok nebeský aneb památka obcowání jakož i wzywání swatých a swětio božích, z lat. přel. V. 1575.
- Rok stý a swatý bratrstwa česk. pod titulem na nebe wzeti nejsw. rodičky boží V. 1147.
- Rok ukřižowaného boha Ježíše, z lat. přel. od J. Al. Čapka Wysokomeytského V. 1414.
- Rokování dwů osob, od Old. Welenského III. 782. a.
- Rokycana, wiz: Apologie, Pochwálen, Psaní.
- Rokycany, wiz: Wýsady.
- Romeo a Julie, od Shakespeara VI. 632. b. 706. 2.
- Romulus, od J. M. Ludwika VI. 827. b.
- Rorate s notami III. 46.
- Rorate obdlažení IV. 50. V. 134.
- Rorate, od Jiř. Závěty IV. 133. c.
- Rorate IV. 145.
- Rorate, od Sam. z Dražowa V. 81. a.
- Rorate V. 133.
- Rorate Walent. Srocedorfa. Příd. 159.
- Rosenberk, wiz: Kniha, Kronika, Registra.
- z Rosenberka Oldřich, wiz: Dospisy.
- z Rosenberka Polexina, wiz: Píseň.

z Rosenberka Wilém, wiz: Spis.
 Rostlinář čili o přirozenosti rostlin, od J. S. Presla VI. 1465. a.
 Rostlinopis všeobecný, od J. S. Presla VI. 1645. e. sw. Rozalie, wiz: Žiwot.
 Rozbroj staročeské literatury VI. 148. 1138.
 Rozbroj o kalich, z lat. přel. od Sam. z Pilsenburku V. 690.
 Rozdělení statkůw Litenského a Lochowského V. 302.
 Rozdíl filosofické a božské maudrosti, od Forneta VI. 2227. a.
 Rozdílowé mezi čistým a nepoškwrněným učením ewang. a mezi tím kacífským . . . ským učením IV. 1250.
 Rozebrání a srownání spisů čtyř ewangelistů, od Wikt. Wrbenského IV. 1424.
 Rozebrání částek katechismu M. Lutera, od Jiř. Ambrosiusa V. 789. b.
 Rozepře Starého a Nowého m. Pražských III. 170.
 Rozepsání cis. J. M. Karla V. IV. 381.
 Rozepsání otewřeně Fridricha krále česk. IV. 461.
 Rozerwanec, od Nestroje VI. 684. 7.
 Rozjímání, od Tom. Baworowského o umučení p. n. J. Kr. IV. 1576. b. 1805.
 Rozjímání, z Luk. Pinella přel. od Jak. Colense o sedmi ctnostech V. 1383. a.
 Rozjímání (žalmu 31. a 80.) Zik. Crinita Střibersk. IV. 1518. a.
 Rozjímání J. T. Dewoty-ho VI. 2379. c.
 Rozjímání Jiř. Dikasta z Miřkowa o milování boha IV. 1867. a.
 Rozjímání, přel. od Gallaše o umučení P. VI. 2235. — přel. od M. Zikm. Antoch. z Helfenberka IV. 1570.
 Rozjímání Balth. Hostaunského IV. 1822.
 Rozjímání sw. Jeronyma z žalmu 51. o milostiwém odpustění hříchů V. 1099. b. — o nejsw. swátosti VI. 1736.
 Rozjímání Štast. Kadlinského na každý den přes celý rok. V. 1418. b.
 Rozjímání Ant. Koniáše na každý den w týhodni V. 1510. b.
 Rozjímání J. Alex. Nikolaidesa Lišowského o wěčnosti V. 1393. b.
 Rozjímání, z Mollera přel. od Tob. Mauřenina, kteraký člowěk ze slowa božího učiti se měl křestansky žiwu býti a blahosl. umříti IV. 1883.
 Rozjímání (žalmu Dawid. 8.) Paw. Nonnia Hermanoměstského IV. 1535.
 Rozjímání Six. Palmy, kterak den páně swěcen býti má IV. 1863.
 Rozjímání (pro ženské) Al. Pařízka VI. 2342.
 Rozjímání Jak. Petrozeliny o pokoji lidu IV. 1631. a.
 Rozjímání Mat. Pierfeindta. Příd. 96.
 Rozjímání Ludwika de Ponte, přel. od Mat. Wácsl. Steyera o nejpřednějších tajemstwich wiry naší VI. 1421. a.
 Rozjímání Šturma z Greifenberku na ewang. sw. Jana IV. 1500.
 Rozjímání Šuleka o utrpení Kr. VI. 2255.
 Rozjímání Jiř. Taciturna o přediwěném wtělení Emanuele IV. 1910.
 Rozjímání W. Štefana Teplického nad smrtí p. Paw. Štyrského z Radostina IV. 1686. d.
 Rozjímání Zig. Tribuceliusa o ráně meče IV. 1858.
 Rozjímání W. Werunáče VI. 2421.
 Rozjímání J. Zawiše o jednom pokušení w čas moru IV. 1896.
 Rozjímání Daw. Žlutického z textu sw. ewang. k neděli 4. po třech králích IV. 1546.

Rozjímání auřadu o osobě a skutcích syna božího IV. 1354. b.
 Rozjímání duchowní V. 184.
 Rozjímání katechetická VI. 1747.
 Rozjímání křestanská na každý den jednoho měsíce V. 1469.
 Rozjímání lkající dušo nad smrtedlností člowěka V. 1473.
 Rozjímání o jistém exulantůw do vlasti se nawrácení V. 371.
 Rozjímání o pokoji IV. 1892. a.
 Rozjímání o prawém božstwi V. 691.
 Rozjímání o umučení IV. 1892. b.
 Rozjímání o winici páně IV. 1835.
 Rozjímání otázky: Co já mám činiti, abych spasen byl VI. 1834.
 Rozjímání žalmu 112. IV. 1536.
 Rozjímání aneb wýklad na žalm 32. sw. Dawida IV. 1515.
 Rozkaz Lichtensteinůw skrze čistotu w m. Pražských V. 613.
 Rozkoš a zwále panenská, od Ad. Klementa IV. 705. b. 1856. b.
 Rozkoš rajská aneb každodenní wěčné maudrosti poklona V. 1538.
 Rozkoše domu božího, od J. Blaziusa V. 119. b. c.
 Rozličnosti Praž. nowin, od Lindy VI. 745.
 Rozložení pašije sw. IV. 1835.
 Rozmanitosti VI. 736.
 Rozmlauwání a powídky k wyswětlení mrawných českých příslowi, od Sychry VI. 1311. a.
 Rozmlauwání boha s Ewau, od Paw. Lucina IV. 1274.
 Rozmlauwání boha samého s duší nábož., z polsk. přel. V. 1467. b.
 Rozmlauwání bohůw pohanských IV. 275.
 Rozmlauwání člowěka s rozumem IV. 1255.
 Rozmlauwání čtyř bratří o požíwání dokonalého spasení IV. 676.
 Rozmlauwání dětinská IV. 23.
 Rozmlauwání dítek, přel. od J. Petřika z Benešowa IV. 735. a.
 Rozmlauwání ducha s duší, od Jiř. Dikasta IV. 1831.
 Rozmlauwání duše s tělem, od M. Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. c.
 Rozmlauwání duše s bohem VI. 2311.
 Rozmlauwání dwau krajanů o nábož. ewang. a papež. V. 757.
 Rozmlauwání dwau osob o horách, od W. Štefana Teplického IV. 1388.
 Rozmlauwání dwau osob w náboženstwi sobě odporných V. 702.
 Rozmlauwání Haty a Barbory. Příd. 128. g.
 Rozmlauwání hosta s paustewnikem, od Mat. Poličanského IV. 1360.
 Rozmlauwání chudého s bohatým, od Paprockého IV. 701. d.
 Rozmlauwání Jana s Bartolomějem IV. 1821.
 Rozmlauwání jednoho Helwetského wyslance s ewangelickými Augsb. Wyz. Čechy, od Stef. Lešky VI. 1767.
 Rozmlauwání Johany a Reginy IV. 678. h.
 Rozmlauwání sw. Josefa s blah. p. Marií V. 1464.
 Rozmlauwání Josefa II. s Matějem Korwinem VI. 941.
 Rozmlauwání J. Jovia Pontana III. 86.
 Rozmlauwání kat. na tajemstwi oběti now. zák. V. 736.
 Rozmlauwání kat., z něm. přel. od J. Smolika V. 725.
 Rozmlauwání kolatora s farářem IV. 1379.
 Rozmlauwání křest., od Klimenta Plzenského IV. 160.

- Rozmlauwání křest. člověka s p. J. Kr., od Lomnického IV. 1856. a.
- Rozmlauwání křest. a ďábla. Příd. 128. a.
- Rozmlauwání Kr. p. s křesťanem, od Šim. Lomnického IV. 1857. c.
- Rozmlauwání Luciana mudrce Řeckého III. 107.
- Rozmlauwání Iwa českého s králem Matiašem, od Six. Palmy IV. 1399.
- Rozmlauwání mezi Kr. a člověkem o spůsobu šťastné smrti V. 1438.
- Rozmlauwání mezi otcem a synem, od Bl. Nozičky IV. 1822. b.
- Rozmlauwání mezi Prahou a Kutnou Horou III. 51. V.
- Rozmlauwání mezi otcem a dítětem o věcech nábož., přel. od Alše Pařízka VI. 1750.
- Rozmlauwání mezi sprostákem a málomluvem V. 228.
- Rozmlauwání mezi žalobníkem a nešťastím, od Tkaďečka II. 71.
- Rozmlauwání mistra s učedníkem o posledním saudu IV. 1449.
- Rozmlauwání mládence rytíře se starým Čechem IV. 441.
- Rozmlauwání o ceremoniích IV. 1338.
- Rozmlauwání o hospodářství a důchodech piwo-warských IV. 860.
- Rozmlauwání o kostelních obrazech, od Jos. Makariusa z Meršelic V. 677.
- Rozmlauwání o kořalce, od Fr. Ráďla VI. 1214.
- Rozmlauwání o Kristu IV. 1411.
- Rozmlauwání o moru IV. 897.
- Rozmlauwání o moudrosti, z Petrarchy přel. od Řeh. Hrubého z Jelení III. 204. e.
- Rozmlauwání o očkování neštovic VI. 1618.
- Rozmlauwání o ohni, od J. Šuleka VI. 1235.
- Rozmlauwání o pochybné artikule, od Ant. Koniáše V. 774. a.
- Rozmlauwání o posledním saudu IV. 1367.
- Rozmlauwání o protiwenstwich, kteréž ewangelikowé w Frankreichu snášeli IV. 575.
- Rozmlauwání o stíl wečeře p., od Pet. Johanidesa Košetického IV. 1328.
- Rozmlauwání o wčelařství, wčeláka, mlynaře a wináře VI. 1516.
- Rozmlauwání o věcech k spasení IV. 1847.
- Rozmlauwání (II) o wtělení a narození Kr., od Bart. Pečowského. Příd. 94.
- Rozmlauwání o zhlazení roboty panské w Morawě. Příd. 129.
- Rozmlauwání o žiwotech a zázracích, od Šeb. Berličky IV. 1777.
- Rozmlauwání od početi panny Marie, od Jana z Wodňan III. 760.
- Rozmlauwání, od Štítného II. 158. a.
- Rozmlauwání otce s synem o hospodářství V. 561.
- Rozmlauwání pastýřůw, keď kníže Alex. z Rudného k swému důstojenství přestupowal, od Šimka VI. 433. a.
- Rozmlauwání sw. Petra a Julia II. papeže, od Old. Welenského III. 782. b.
- Rozmlauwání sw. Petra s pánem IV. 687.
- Rozmlauwání sw. Petra s pánem o obyčejích nynějších lidu IV. 1834.
- Rozmlauwání Politika, historika a Philaleta. Příd. 128. c.
- Rozmlauwání přátelské člověka kat. s podobojím o přijímání pod obojí IV. 1448.
- Rozmlauwání pro nawrácení těch, jenž od prawé wíry odstoupili, od K. P. Šwancara V. 700.
- Rozmlauwání rabína Samuele Rabbiho otwírající blud a slepotu židowskou stranu Messiáše, kterého očekawají. V. 787.
- Rozmlauwání rakauských bojowníků, od Gundelfingerů VI. 962.
- Rozmlauwání rozumu s swědomím III. 721.
- Rozmlauwání rozumu s člověkem, přel. od Six. z Ottersdorfu IV. 1756.
- Rozmlauwání s Bohem, od J. M. Krále VI. 2369.
- Rozmlauwání s duší skrz líbezný zpěw V. 147.
- Rozmlauwání sedláka s knězem. Příd. 128. e.
- Rozmlauwání sedláka s učeným o jistotě spasení. Příd. 128. d.
- Rozmlauwání Simplicia Pawla a Prchlicia Petra V. 712.
- Rozmlauwání služebníka s pánem IV. 678. g.
- Rozmlauwání smrti s člověkem III. 69.
- Rozmlauwání těla a duše, od Ondř. Píseckého IV. 1832.
- Rozmlauwání učitele s několika sedláky o škodli-wosti powěry, od Paw. Michálka a Mich. Institorisa Mossoczyho VI. 1188.
- Rozmlauwání Dra. Urbana Regia s manželkou jeho o krásném káz. . . kteréž Kr. . . od Jerusalema do Emaus . . . činil IV. 1493.
- Rozmlauwání wesnického faráře se swými osadníky, přel. od J. Rulíka VI. 1185. b. 1127. a.
- Rozmlauwání Wita s Wáclawem, od Jiř. Ant. Han-nuchny V. 176.
- Rozmluwek (sic.) p. Jind. z Waldšteina IV. 1295.
- Rozmýšlenie a obieranie sw. Bernarda III. 867. a.
- Rozmýšlení se wlastence na otázku, jaké wíry se přidržeti sluší, od K. Worla VI. 1776.
- Rozmýšlení o čtyrech věcech posledních, od Jiř. Fera V. 1385. a.
- Rozprawa Barona Cuviera o přewratech kúry zemní a o proměňání w žiwočístwu, přel. od J. S. Presla VI. 1465. b.
- Rozprávky, od J. Chrastiny V. 220.
- Rozmlauwání o jmenách, počátkách a starožitnostech národu sláwského, od J. Kollara VI. 977. a.
- Rozsauzení kancionalu, od Šturma IV. 1322. a.
- Rozsudek Wladislawa mezi pány, rytíři a městy III. 339.
- Rozsuzování upřímné sebe samého, z něm. přel. od J. B. Elsnera VI. 2206.
- Rozum zajatý w rozjímání nejsw. trojice, od Wácl. Fr. Wallprechta V. 1028.
- Rozumný rolník (kalendář), od Šembery od r. 1837—1840. VI. 1437.
- Rozwazování postní bolestné matky pro náležitou autrpnost V. 867. g.
- Rozwazování člověka w důležitých věcech, od Tom. Kubelky VI. 2251. c.
- Rozwazování nábožné nejobzwláštnejších tajemství wtěleného slowa p. n. J. Kr. VI. 2304.
- Rozwřhowé kázání, od Vinc. Zahradníka VI. 1915. I. týž přel. od J. Hýbla VI. 1943. a.
- Rozwřzení a uwážení posledního všech lidí winše V. 1397.
- Rozžehnaní poslední Sam. Martinia z Dražowa, od Mat. Jandy Čechtického V. 199. 1070.
- Rozžehnaní pro opuštění milé wlasti V. 207.
- Rožmberk hrabě, pow. VI. 796.
- z Rožmitála Lew, wiz: Psaní, Putowání.
- Rüdiger, wiz: Služba.
- Rudimenta cosmografica. IV. 653.
- Rudimenta grammaticae slavicae, od Dan. Kermana V. 29.
- z Rudného Alexander, wiz: Lidomil, Památka, Rozmlauwání, Werše, Zpěw.
- Rudolf II., wiz: Akta, Kniha, List, Majestát, Píseň, Psaní, Zprawa.

- Rudolf z Felseka, přel. od Štěpánka VI. 635. 12. b. též 637. III. díl. b.
- Rukopis s obrázky w Jeně III. 732.
- Rukopis Bohdanecký, od Jar. Langra VI. 595.
- Rukopis Kralodworský I. 17.
- Rukowědění Filona III. 229.
- Rukowět sw. Augustina III. 859. a.
- Rukowět z rozliěných kat. učitelůw nemocným a umírajícím užitečná při posledním pomazání... V. 1537.
- Rukowět prawého náboženství, od Laukoty VI. 2126. a.
- Rukowět chrámových pobožností, od J. R. Macana VI. 2138. 2275.
- Rukowět pobožného křest., od J. K. Macana VI. 2444.
- Rusý wrkoč, od Pogodjina VI. 853. b.
- Rusy, wiz: Wypsaní.
- Rušany, wiz: Wěk.
- Růt, wiz: Kázání.
- Ruth komedie, od Ad. Thesaciusa Brodského IV. 231.
- Rutowský, wiz: Památka.
- Růže bíle červená, pobožnost k sw. Anně V. 1593.
- Růže červená sedmerá Trebánská Mariánská bratrstwa p. Marie bolestné V. 1175.
- Růže duchovní libeznosti V. 1308.; též od Fr. Frid. Zalkowského V. 1446.
- Růže nad potoky wod osazené bílá a červená, od Mat. Bartysa V. 974. a.
- Růže okauzlená, přel. od J. Kačera VI. 556.
- Růže rajska modlitbami wykwetlá V. 1605.
- Růže Římská, přel. od Jos. Zimmermanna VI. 871. b. 1382. a.
- Růže Sionská modlitební, od Eug. K. Tupého VI. 2446.
- Růže stolistá tajemství plná V. 1042.
- Růže stolistá, od Čelakowského VI. 294. f.
- Růže zlatá, od J. Rittera V. 960.
- Růženec, od Šim. Lomnického IV. 1857. d.
- Růženec blahosl. rodičky boží IV. 1872.
- Růženec sw. milosti, od Fr. Swobody V. 1465.
- Růženec nepoškrvněné panny Marie. Příd. 132.
- Růženka Jedlohradská, od Šmida VI. 1322. c. 1328.
- Růžička bratrská, obsahující w sobě počátek zvelebení odpustků, modlitby arcibratrstwa sw. růžence V. 1135. 1189.
- Růžička červená krví p. J. skropená (modl.) IV. 1967.
- Růžinky, od D. Trnky VI. 305.
- Rybarské děwče, zpěwoha od J. Tandlera VI. 616. e.
- Rybářské Děwče z Helgolandu, od Nierice VI. 1372. h.
- Rychlowský, wiz: Chwalozpěw.
- Rýmownik, od Pawla Černovicena IV. 45. — od Puchmayera VI. 178.
- Rythmowé, od J. Carchesia Třebenického IV. 196.
- Rytířská cesta Ludwika Wartemanna IV. 248.
- Rytířstwo křížowé V. 1140.
- Sáček s penězi, od Nelka VI. 843. b.
- Sachs, wiz: Jan Sachs.
- Salerno, wiz: Kniha.
- Salm, wiz: Winš, Žiwot.
- Salubres morientis seque pro felici aeternitate disponentis affectus V. 1494.
- Samec ze Stráže, wiz: Kázání.
- Samowražda co jest, w 5 kázáních, od J. Heinricha VI. 1966.
- Samson, wiz: Historie.
- Sanice, z něm. přel. od Tyla VI. 673. 15.
- Sara 500 let stará, od Alb. Retmanna V. 963. b.
- Sarkander, wiz: Žiwot.
- Sarnatůw ohniwý medwěd, přel. od Heimbachera VI. 621. k.
- Sasy, wiz: Artikulowé, Instrukcí, Nowiny.
- Satyry o řemeslnících II. 62.
- Satyry o přebójnících II. 63.
- Saud (kupec?) tragedia IV. 1351. d.
- Saud a swědectwí o husitské konfessí. Příd. 39.
- Saud artikulůw, od Zdeněčka Otty z Losu IV. 1362.
- Saud hwězdářský o kometě, která se l. 1618 vyskytla IV. 786.
- Saud hwězdářský o nových domnělých hwězdách, od Šim. Partlicia IV. 789.
- Saud poslední člowěka, přel. od K. Marka Salera V. 1393. d.
- Saud poslední, od W. Nejedlého VI. 534.
- Saudní den, oratorium od J. J. Ryby VI. 225. a.
- Saustawa jaz. českého, od J. J. Michla VI. 53.
- Sázawa, wiz: Listiny, Poznamenání.
- Sázka, od J. F. P. Holmanna VI. 694.
- Sbírka básní, od Čelakowského VI. 294. g.
- Sbírka cest po moři, od W. R. Krameriusa VI. 999. a.
- Sbírka českých dobro- i vlastnomluwů, od Fr. Trnky VI. 135. a.
- Sbírka českých písní pro jeden hlas VI. 511.
- Sbírka českých písní s hudbau, od J. Cermáka VI. 522. 523.
- Sbírka důležitých písem p. Ladislawa Seidlice z Šenfeldu IV. 548.
- Sbírka formulí, listů atd. z konce XVII. století, něm. a česky V. 641.
- Sbírka listů Thurzonických, od M. Laeka a Prokopiusa VI. 1692.
- Sbírka medic. a chirurg. spisů III. 275.
- Sbírka mluwnických a prawópolisných prawidel jaz. česk. VI. 141.
- Sbírka nápisůw, drobnůstek atd., od Sychry VI. 298. 598.
- Sbírka některých pobožností užitečných VI. 2451.
- Sbírka notulí kláštera Doksanského se týkajících V. 397.
- Sbírka nových řečí, držených od B. Tablice VI. 1938.
- Sbírka paměti hodných příhod VI. 817.
- Sbírka písní k pohřbům křestanů VI. 268.
- Sbírka písní národních, od W. A. Swobody VI. 531.
- Sbírka poučných a zábawných spisů pro rolníka VI. 1211.
- Sbírka powěstí moraw. a slezských, od M. Mikšička VI. 878. a.
- Sbírka powídek zábawných, z Van der Velde VI. 834.
- Sbírka psaní J. z Cimburka III. 482.
- Sbírka psaní Ctibora z Cimburka III. 491.
- Sbírka slowensko-českých příslowí, od Paw. Doležala V. 44.
- Sbírka slowníků lat. česk., od W. Hanky VI. 164.
- Sbírka sněmů od r. 1541—1805. IV. 980.
- Sbírka sněmowných listů z XVI. století IV. 1116.
- Sbírka wyučujících rozmlauwání pro dítky, od Norb. Waňka VI. 1300. b.
- Sbírka z kronik III. 124.
- Shoi učenosti ženské, od J. Galláše VI. 1131. c.
- Seberiní, wiz: Řeč.
- Sebrání básní a zpěwů, od J. Puchmayera VI. 278.
- Sebrání biblických textů k všelijakým kázáním, od P. J. Urbance VI. 1733.
- Sebrání českých písní s hudbau, od J. W. Swobody VI. 520.
- Sebrání historí některých, od Tob. Adalb. Wodňanského IV. 454.
- Sebrání některých jubilejních kázání, přel. od Krejčího VI. 1941.
- Sebrání některých spisů, jako jsau: Wýtahy neb konty, kwitanci atd., od Jos. Wágnera VI. 1696.

- Sebrání některých vzdělatelných písní V. 144.
Sebrání nové některých starých a nových písní V. 159.
Sebrání sněmů českých VI. 1687.
Sebrání všech akt o změně trůnu španělského VI. 960.
Sebrání z kronik českých III. 220.
Sečtení roku, od Grylla z Gryllowa IV. 284.
Sedláček, wiz: Citové.
Sedlák maje rozmlauvání s dokt. lékařsk., od J. Bakovského IV. 896.
Sedlce, wiz: Nowiny.
Sedlec, wiz: Historie, Kázání, Památka, Pobožnost, Popsání, Řád.
Sedlo tajné a swaté spíciho Miroslawa, od Mat. Lynka V. 964. b.
Sedlské buřictví w Čechách, od Stuny VI. 611 a.
Sedlské námluwy, od Raymana VI. 643. a.
Sedm děwčat we wojenském šatě, přel. od Štěpánka VI. 635. 18.
Sedm let we wězení, od Weissenthurnowé VI. 692.
Sedm slow p. n. J. Kr. w 7 káz., od Holáska VI. 247. a.
777, přel. od Štěpánka VI. 635. dd.
Sedmero bláznowství člowěka, od Štef. Weselského. Příklad. 146.
Sedmmecitma bláznów II. 65.
Sedmihradsko, wiz: Nowiny, Zpráva.
Sedmistwo Norbertinské, od J. Miky V. 944.
Sekretář český, od Amad. Procházky VI. 1691.
Sekretář práwní, od A. Em. Fayla VI. 1702.
sw. Sekundina, wiz: Zasnaubení.
Selánky, od Galláše VI. 560., tež od Jarosl. Langerá VI. 562.
Semeny slowa božího, od J. Kleklara V. 863.
Semiramis, wiz: Wypsání.
Sen Aenea Sylvia o štěstí III. 209.
Sen p. Marie. Příklad. 139.
Seneka, od Kleista VI. 607. m.
Sententiae casuum forensium aneb Pandectae Brunenses III. 297.
Sententiae e patribus II. 128.
Sententiae morales, od Jiř. Carolidesa z Karlsperku IV. 211. e.
Sententiae z písem sw. obojího zákona IV. 709.
Sepsání ctnostného žiwota sw. Wendelína V. 1358.
Sepsání dáwní, od bratří starších IV. 1315.
Sepsání dýchodůw o klanění a klekání před swátostí těla a krwe boží III. 781.
Sepsání sw. Hory, kterau p. Maria blíže Olomauce sobě wywolila, od Norb. Želeckého V. 1184.
Sepsání krajůw, měst a wesnic III. 189.
Sepsání kratičké k potěšení rodičům, od Wácl. Klementa IV. 712.
Sepsání milosti a dobrodiní dosáhnutých skrze sw. modlitbu střelní, z wlsak. přel. V. 1177.
Sepsání diwné swětlosti jedné hwězdy, od Bawora mlad. Rodowského IV. 763. a.
Sepsání o krátkosti a nestálosti žiwota zdejšího IV. 1830. a.
Sepsání o novém země třesení I. 1590, od Mat. Jahodky IV. 813.
Sepsání proti těm, kteří proti Luterowí písma natahuji. Příklad. 7.
Sepsání z písem sw. IV. 1283. g. 1300.
Sepsání žiwota matky Mariae Electae a Jesu V. 1363.
Sequentionarius II. 4.
Serafin, wiz: Hodinky
Serafka, od Marie Antonie VI. 833. a.
Series abbatum inclytæ Rosensis canonice Trebo-nensis IV. 584.
Serman, wiz: Řeč.
Sermones de sanctis II. 150., Sermones sacri III. 27. b. — latini III. 28.
Setrwání sw. každému potřebnému člowěku k snažnému se w něm ostríhání, V. 1530.
Setštín, wiz: Nowiny.
Seznam slow českých we slovníku lat. českoněmeckém, od Chmely VI. 162. b.
Seznámení se na Žofinském ostrowě etc., z něm. přel. od Filípka VI. 700. 18.
Seznání swědkůw III. 328.
Shromáždění jehňátek, kterak ponejprw mládež k weč. p. přistupowati má V. 1488.
Shromáždění všech od r. 1729 až do nyníčka prošlých všeobecností a nařízení pro wšeka sjednocení a cechy, od Fr. Tob. Lamýše VI. 1676.
Shromáždění zápisů, nařízení atd. V. 632.
Schola aulica t. j. škola dworská, od Jiř. Závěty IV. 731.
Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů, od Jiř. Fera V. 489.
Schránka duchowní, od Sig. Arnolta V. 1412.
Siget, wiz: Historie, Nowiny.
Sigmund III., wiz: List.
Sigmund císař, wiz: Psaní, Wypsání.
Sigmund mučedník král Burgundský V. 232.
Silfida, od Kronesowé VI. 692.
Silný Samson, přel. od Tháma VI. 607. z.
Silozpyt čili fysika, od Jos. Smetany VI. 1484.
Silwana, přel. od Štěpánka VI. 635. 19.
Simé dobré w dobrau zemi, přel. od Rautenkrance VI. 2323. — od Ant. Stránského VI. 2339. d.
Simeon starý podlé řádu Melchisedech kněz na wěky při sl. památce druhé mši, kterau P. Tom. Hawlíček obětuje, od Kaj. Burgera V. 919.
Simeon nový podlé řádu Melchisedech při sl. památce prwní mše, kterau p. Marian hrabě z Wěžník obětuje, od Dom. Nowáka V. 999.
Sirotek a wrah, dle Kastelliho VI. 635. yy.
Sirotčí dům, přel. od Macháčka VI. 649.
Sisek, wiz: Nowiny.
Siř prawé wiry, od Pet. Chelčického III. 648. a.
Siwý, wiz: Carmina, Kázání.
Sjezd cís. weleb. we Widni III. 127.
Sjezd jednoty Táborské III. 358.
Sjezd jednoty Strakonické III. 392
Sjezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obojí IV. 1009.
Sjezd w kolleji III. 410.
Skála, wiz: Smutnozpěw.
Skalice uherská, wiz: Kázání, Prozpěwování, Řeč, Zpěw.
Skalská, wiz: Památka.
Skarbek-Ankwič, wiz: K slawnému etc.
Skaumánf lučebné na suché cestě, od K. Amerlinga VI. 1485. c.
Sklad boží maudrosti nebeské. Příklad. 140.
Sklad welikého zboží maudrosti nebeské IV. 1346.
Skládání o utrpení II. 41.
Skladatel psaní nejnowějších k platnosti všech lidí w c. k. obcích VI. 1694.
Skonání nebeské králowny II. 156.
Skreta, wiz: Karel Skreta.
Skreta, od Swobody, předěl. od Tyla VI. 673. 16.
Skrejš duchowních pokladů VI. 2403.
Skrejš zlatá boha nejwvyššího, od S. Palmy IV. 1522. c.
Skutky Kr. p., od J. Grylla z Gryllowa IV. 158. c.
Slabikář český s wěrši: Milý záčku uť se atd. IV. 1.
Slabikář abecední IV. 2.
Slabikář český, od J. J. Dačického V. 1., též V. 2.

- Slabikář slowenský V. 3., též český V. 4.
 Slabikář pod titulem sw. Jana Nep. V. 5.
 Slabikář slowenský V. 9. — nowé zhotowený V. 12 — w Znojmu V. 13.
 Slabikář český VI. 10. 11. — od Zik. Pauliniho VI. 13. — od B. Tablice VI. 15 — od Kollára VI. 17 — pro chlapce, od Fejerpatakyho VI. 20. a. — dívčici 20. b. — český i něm. VI. 23. 24. — od J. Fizele VI. 25.
 Slabikář a čítanka pro menší dítky VI. 31.
 Slaný, wiz: Citowé.
 Slaup ohniwý křestanské Israelity na cestách zprawažejci (mod.), od Mat. Markowice V. 1652.
 Slaup pamětní JCM. Josefo wi II., od Paw. Šrámka VI. 1041.
 Slaupek mešní V. 1106.
 Slatin, wiz: O dobyti.
 Sláwa bohyně a půwod jména Sláwaw, od Kollára VI. 977. b.
 Sláwa domu Lauretanského, přel. od Jiř. Fera V. 1160. a.
 Sláwa domu rakauského, z lat. přel. od Wácl. Fr. Coelestina V. 269.
 Sláwa sw. Ignacia V. 1259.
 Sláwa kostela sw. Matěje, od Mat. Konrada V. 1055.
 Sláwa krajín wlasti, rodu žiwota paustewníka sw. Iwana V. 1362.
 Sláwa král, česk. skrze přijezd Alžběty Kristiny z Widné od Karlowých Warů V. 290. 358. a.
 Sláwa medotekauci na Hoře Libánu, od K. Černého V. 945. 1336.
 Sláwa panny Marie blahosl. rodičky (kázání), od J. K. Škody VI. 2071.
 Sláwa rodu, žiwota sw. Jana wyznawače V. 1295.
 Sláwa rytířská p. Ad. Bořity hrab. z Martinic V. 458.
 Sláwa a wybornosť jaz. česk., od J. Kulíka VI. 2.
 Sláwa a wznešenosť úřadu kazatelského w pohřb. kázání p. P. Bartholomeidesa, od J. Kollára VI. 2098.
 Slawata, wiz: Kázání, List, Promluwení.
 Slaweni prwního ročního examenu se školskau mládeží audů slow. ewang. cirkwe Budo-Pešťanské r. 1822, od J. Kollára VI. 2037. a.
 Slawibor, od A. Šwihlíka VI. 830. d.
 Slawiček rajský na stromě žiwota sláwu tworci swému prospěwující, od J. Jos. Božana V. 117.
 Slawiček Serafínský V. 138.
 Slawiček Swato-Prokopský, od Wotawy V. 118.
 Slawičin, wiz: Paměti.
 Slawik, od Šmida VI. 1360. e.
 Slawin, von J. Dobrowský VI. 147. b.
 Slawnost Jubileum ewang. na památku obnowení cirkwe ewang., od Fr. Rührá V. 391.
 Slawnost ku poetě 50ročního učitelského auřadowání Jana Walenčika, učitele školy Senické VI. 1064.
 Slawnost milost. léta brzy po dosednutí na papež. stol. Lwa VIII. VI. 2259.
 Slawnost prwního století towar. Ježíšowa V. 460.
 Slawonye reformowaná, Ondř.-Regenwolcía P říd. 126.
 Sláwové, praotcowé Čechů a sídlo jejich, od J. M. Krále VI. 975.
 Slepý mládenec, od Tyla VI. 673. 17.
 Slepý pacholíček, od Nierice VI. 1372. a.
 Slezsko, wiz: Nowiny, Opis.
 Slowa žáků druhé třídy humanitní při rozchodu posledním na gym. akad. w Praze VI. 726.
 Slowa rozlaučení křest. otce k swému na weřejně školy se ubírajícímu synowi, přel. od Jos. Kauna VI. 1336. b.
 Slowa wděčnosti k swátkům narození, jmenin atd., od Dal. Kopecského a K. Tupého VI. 1353.
 Slowané aneb oswobození Arkony, od Bulgarina VI. 853.
 Slowanka, von J. Dobrowský VI. 147. c.
 Slowanka, sbírka národ. pow., wydáv. od Franty a Tomička VI. 849.
 Slowař bylinářský I. 20. III. 26. IV. 875.
 Slowař český V. 61.
 Slowař etymologický, od W. Rosy V. 55.
 Slowař lat. něm. česk. III. 11.
 Slowař lat. we wersích III. 25.
 Slowař řeckoslowanský, od P. Šrámka VI. 156.
 Slowař slowanský česko-lat.-něm.-uherský, od Ant. Bernoláka VI. 160.
 Slowenskje pohľady na wedii, umeňja a literaturu, od Hurbana VI. 7.
 Slowesko, wiz: Zrcadlo.
 Slowesnost, od Jos. Jungmanna VI. 171.
 Slowniček botanický III. 17.
 Slowniček lat. český II. 21.
 Slowník českoněmecký, od Tháma VI. 152. d., též od Jungmanna VI. 165.
 Slowník hospodářsko-technický, od Fr. Špatného VI. 167.
 Slowník hudební, od Ryby VI. 181. b.
 Slowník kapesní česk. a něm. jazyka, od Konečného VI. 168.
 Slowník německo-český, od Franty VI. 166. — od Tomsy VI. 154. a. — od J. Zeberera VI. 151.
 Slowník osobních jmen, sebr. od Pačice, rozmnož. od J. Kollára VI. 161.
 Slowník, od Welešina II. 7.
 Slowo důwěrné w čas potřebný, jinak mrawořeč na den početi p. Marie o čistotě ... panenské a panické, od Kasp. Hrdličky VI. 2033. b.
 Slowo k diwadelním ochotníkům na wenkowě, od J. A. G. VI. 190.
 Slowo k učitelstwu, od Wacka VI. 726.
 Slowo k uwitání p. Jos. Swobody far. Smichowského, od školní mlád. VI. 466.
 Slowo o českých wěcnicech w Rakowníce a Liberci, od J. W. Just. Michla VI. 1135.
 Slowo nenawratitelné, od Klacka VI. 620. a.
 Slowo rodičům, duchowním a wrchnostem o očkowaní chroničkami, od J. S. Presla VI. 1616.
 Slowo o spolkých mjernosti a školách nedělních, od M. J. Hurbana VI. 1219.
 Slowo o wychowání mládeže české, od F. J. Smetany VI. 1268.
 Slowo pronesené u prostřed blahočinného sboru sbratřených cirkwí w Bostoně, přel. od W. Štulce VI. 726.
 Slowo Slawonicum in spec. Čechicum, od Jos. Dobrowského VI. 73. a.
 Slowo útěchy poslané Prachatičanům po nešťastném ohni 1832, od Fr. J. Slámy VI. 1021. a.
 Slowo wšem národům ewropejským, od J. Rautenkrance VI. 950. a.
 Slunce ustawičné na poledne switící sw. otec Dominik, od J. W. Žig. Frid. Steydla z Greifenwehru VI. 926. a.
 Slunce we dne Maria ... mysl oswěcující w Aretowí V. 244.
 Slušili křestanóm moci swětskou bludně k prawě wřě přinucowati, od Prokopa z Jindř. Hradce III. 222.
 Služba boží, od J. Pazděrowského V. 742.
 Služba počestného pohřbu p. Mart. Růdygera, od J. Hertviciá IV. 1723. b.

- Služebnice pokorná podlé své veliké p. matky paně ve všem se spravující sw. Juliana Falkonina ... od Wojtěcha u sw. Tomáše V. 993.
- Služebník, od Bulla VI. 607. b.
- Služebník boha živého, pan Dan. Knogler měšťanin, kterak z jámy lwowé ... wyweden, od Mat. Augustiniho V. 1092.
- Slze wděčnosti p. W. Pešinowi, od J. Šembery VI. 410. a.
- Slze w očích učedníků od Jež. utřené, kázání od Mart. Laučka VI. 1991.
- Smečno, wiz: Citowé.
- Smilheim, wiz: Historie.
- Smíření mezi arcibisk. a Janem Husem, od Jana Husa III. 135. a.
- Smíření přel. od Filipka VI. 676. 2.
- Smírcký, wiz: Kázání, Na smrt, Památka, Píseň, Správa, Wypsání.
- Smíšeniny, od Woj. Šohaje VI. 134.
- Smith, wiz: Příhody.
- Smlauwa Jana Boskowce s Krušinou z Lichtenburka III. 475.
- Smlauwa krále JM. s stawy král. česk. o kowy učiněna IV. 956.
- Smlauwa mezi stranami pod jednau a pod obojí III. 412.
- Smlauwa mezi Matišem kr. a Wladisl. III. 455.
- Smlauwa mezi cis. Rudolfem a Matyášem arcikníž IV. 442.
- Smlauwa nebeská s Bohem a křest duší VI. 2309.
- Smlauwa pp. stawůw polského král. V. 267.
- Smlauwa pokoje a přátelství mezi JMC. rakauským a králem franc. w Paříži, od Palkowice přel. VI. 970.
- Smlauwa sjezdu Hradeckého III. 390.
- Smlauwa sjezdu obojí jednoty III. 391.
- Smlauwa Śwatowársławska III. 427.
- Smlauwa trhowá na zboží Králické IV. 1132.
- Smlauwy swatební V. 484. VI. 358. 590.
- Smlauwy aneb chwalitebné řeči swatební pro družbu ... jakož i mnohonásobné připíjení o wěnc panám družičkám a jejich odpowídání mládencům, od Fr. J. Wawáka VI. 1069.
- Smrt a wěčnost we světle ewangelium, od Dan. Martiniho VI. 2273.
- Smrt a život, přel. Mat. Šteffek z Koloděj IV. 1850.
- Smrt Abelowa, přel. od J. Nejedlého VI. 541. a.
- Smrt před obličejem páne swatých jeho předrahá, od Fr. Ign. Gregora V. 987. c. 1489.
- Smutnozpěw nad smrtí p. Pawla Skály, od J. Plánka VI. 419.
- Smysl a mysl Kristůw jeho vlastní swátosti wečeře jeho IV. 1275.
- Smysl a zdání sektářůw a Luteru učením následovníkůw Ondř. Froma V. 733.
- Snář, přel. od Wawř. z Brezowé II. 165.
- Snář sedmi planet III. 238.
- Snář podlé abecedy III. 239.
- Snář IV. 802. a. b. — wětší IV. 802. c. — menší IV. 802. d.
- Snář, skrze kterýž bude moci každý sny wyložiti V. 1674.
- Šňatek ze žertu, od J. Rettiga VI. 648. c.
- Šnažení Satanáše, aby si wystawěl babilonskau wěž w Sasích, od Wodňanského IV. 527.
- Sněm w Čáslawi III. 342.
- Sněm w Starém m. P. III. 344.
- Sněm kněžský za arcibisk. Konrada w Praze III. 352.
- Sněm stawů mark. moraw. III. 353.
- Sněm kněží a mistrů Praž. s Tábořskými III. 355.
- Sněm obecní w Praze III. 356. 359. 394. 417. 432. 433. 439. 444.
- Sněm obojí strany stawů král. česk. III. 357.
- Sněm w Praze 29. led. 1442. III. 365.
- Sněm kněžský w Kutné Hoře r. 1443. III. 373.
- Sněm r. 1447. III. 381.
- Sněm swatojirský w Praze r. 1448. III. 384.
- Sněm w Kutné Hoře 1448. III. 385. r. 1485. III. 415.
- Sněm Jihlawský III. 389.
- Sněm Pelhřimowský III. 393.
- Sněm Benešovský III. 396., r. 1468. III. 405. r. 1474. III. 408.
- Sněm o hotowosti III. 407.
- Sněm od r. 1479. III. 411.
- Sněm stawu městského o zachowání swých swobod r. 1513. III. 422.
- Sněm w Benešowě r. 1516. III. 424. r. 1520. III. 435.
- Sněm w Praze r. 1516. III. 425. 426., r. 1521. III. 436. 437.
- Sněm na hradě Praž. r. 1518. III. 429. 430.
- Sněm w Hradci Králowé r. 1519. III. 431.
- Sněm od r. 1520. III. 434. r. 1523. III. 440. od r. 1524. III. 441. 442.
- Sněm na hradě Praž. od r. 1526. III. 447.
- Sněm Morawský III. 451.
- Sněm obecní w Praze od r. 1525. III. 445.
- Sněm duchowní r. 1537. IV. 511.
- Sněm l. 1543, na kterémž páni a wladky swolili: non obligari Iglavienses stare in iudiciis Bohemiae regni IV. 982.
- Sněm obecní od r. 1527. IV. 990 od r. 1528. IV. 991. w r. 1529. IV. 992. w r. 1530. III. 993. w r. 1531. IV. 994. w r. 1532—1534. IV. 995—997. w r. 1537—1547. IV. 998—1008. w r. 1549. IV. 1010. w r. 1552—1554. IV. 1011—1013. w r. 1556—1559. IV. 1014—1017. w r. 1561—1565. IV. 1018—1022. w r. 1567. IV. 1023. w r. 1569—1571. IV. 1024—1026. w r. 1573—1583. IV. 1027—1037. w r. 1585. IV. 1038. w r. 1586. IV. 1037. w r. 1588—1590. IV. 1040—1042. w r. 1593. 1595—1605. IV. 1043—1054. w r. 1607—1609. IV. 1055 1056. 1059. w r. 1611. 1614—1620. IV. 1060—1067.
- Sněm Ninivetský, od Wikt. Wrbenkého IV. 1435.
- Sněm nebeský swatých a swětic božích, od K. Račína V. 865. c.
- Sněmy I. 1.
- Sněmy král. česk. III. 350.
- Sněmy stawů král. česk. od r. 1440—1598. a. 1541—1590. c. IV. 984
- Sněmy král. česk. o náboženství od r. 1527—1557. IV. 989.
- Sněmy morawské od XV. století až do nynějšího času IV. 1068.
- Sněmy obecné morawské od r. 1525—1546. moraw. a. od r. 1526—1583. b. od r. 1535. c. od r. 1547—1570. d. od r. 1584—1611. f. od r. 1610. 1611. g. od r. 1608 1613. za auřadu Karla Žerotína h. w r. 1614. i. IV. 1070. od r. 1554. 1555. IV. 1071. od r. 1598—1609. IV. 1072. od r. 1546. 1556. IV. 1073. od r. 1584. 1587—1590. IV. 1074 1078. w r. 1593—1609. IV. 1079—1095. od r. 1614. 1615. 1617—1619. IV. 1096—1101.
- Sněmy české V. 635.
- Sněmy zwřítat, od K. Winařického VI. 584.
- Sněšení kněží Tábořských III. 343.
- Sněšení sněmu Pražského od 1440. III. 368.
- Sněšení mistrů Praž. s obcemi Tábořskými III. 369.
- Sněšení sjezdu Podobojích III. 377.

- Snešení sněmu obecního w Pelhřimowě III. 378.
 Snešení kněžstwa obojí strany III. 387.
 Snešení sněmu obecního w Praze od r. 1452. III. 398.
 Snešení se některých pánů o artikule strany wíry III. 413.
 Snešení města Prahy s strany wíry a náboženství III. 443.
 Snešení literatůw záduší sw. Wojtěcha menšího w Podskalí IV. 590.
 Snešení stawů morawských V. 636. c.
 Snih, přel. od Chmelenského VI. 659. d.
 Snopček mirchy z paterého tajemství nejblaž. rodičky boží swázany V. 1443.
 Snopček kázání pohřebních, od Blaž. Borowského z Borowa IV. 1692. b.
 Snopš jedenáctero Josefowi se klanějících, od Karla Mageta V. 1613.
 Soběslaw, sedláky kníže, od W. Klicpery VI. 644. β, I. a.
 Soběslaw a Bedřich, od Klicpery, předěl. od Tyla VI. 673. 18.
 Soldát pobožný, od Tom. Ign. Placalia V. 1388. b.
 Soliloquia sw. Augustina, od Štítneho II. 123.
 Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, přel. od Weleslawína IV. 1848.
 Soliloquia, manuale, meditationes etc., přel. od Benigna Sychrowského V. 1098.
 Soliman, wiz: Historiae, Poselství.
 Solofernes neb život Adamůw III. 900.
 Sors Pilarikiana V. 212.
 Spálenístě w Burníně, přel. od Štěpánka VI. 635. 13.
 Špandawa, wiz. Nowiny.
 Speculum Calvinianum Jana Himmelia Příd. 31.
 Speelhofen mladší, od J. Hybla VI. 814. a.
 Spekulár ctinostého života, od Mat Wolkenbergera IV. 683. b.
 Spis Bartoše z Bíliny IV. 1234.
 Spis bratří Tábořských IV. 1287.
 Spis bratrůw III. 759.
 Spis cirkulární p. z Háje bisk. Králowehradec na duchowenstwu osady se strany tolerancí, přel. od W. Krameriusa VI. 1097. a.
 Spis dostičiněcí otázky protiwníkuow jed. bratr., proč křest opětuji III. 784.
 Spis dostičiníci tomu proč při přijímání k swátostem záwazkové dějí se III. 790.
 Spis dostičiníci z wíry III. 754.
 Spis fakulty theol. o tom, kterakby se rozdělění mezi zákowstwem přetrhnutí mohlo III. 144.
 Spis horliwý, od K. Ad. Procházky IV. 1394.
 Spis Isokrata k Demonikowi napomenutelný. III. 108.
 Spis, jakby se měly líti zwony IV. 666. 856.
 Spis jménem celé jednoty bratr., od J. Augusty IV. 1233. e.
 Spis Kampana doktorům IV. 1364.
 Spis, kterak Maximilian na král Římské korunován byl IV. 387.
 Spis ku poctivosti ženského pohlaví, od Hawla Žalanského IV. 703. d.
 Spis ke sňatku p. Wiléma z Rozemberka, od Vinc. Pestalocia IV. 495.
 Spis l. 1540 učiněn o tom, že jistotu swého powolání náleží mítí každému . . . IV. 671.
 Spis Marcilia Ticinského III. 213.
 Spis Martina Lutera, co se mu při bratřích zdá III. 792.
 Spis měsíční ku poučení obecného lidu, od Fr. Tomsy VI. 729.
 Spis morawských kněží o sjednocení V. 361.
 Spis neb wýtah listu prstem p. Ježíše IV. 791.
 Spis o artikulích: Wstoupil do pekel atd., od Zig. Crinita Štíbrského IV. 1415. 1518. b.
 Spis o bauřkách tělesných i duchowních, od Jak. Petrozelina IV. 822.
 Spis o hodu sw. králowny na nebesa wznešení III. 924.
 Spis o hrozném zázraku w Platně, přel. od Paw. Grin-Millera IV. 825.
 Spis o jednotě brat. Waldenských, od W. Šturma IV. 1316. od Laeta Lukáše Příd. 64.
 Spis o kometách, od Thad. Hájka IV. 749.
 Spis o Kristu Nazaretském a jménu jeho IV. 1467.
 Spis o Lakomství, přel. od Tob. Ad. Wodňanského IV. 719.
 Spis o manželském stawu, od Ad. Klementa IV. 1420.
 Spis o manželstwu, od W. Jakše IV. 1389. c.
 Spis o mirách, nádob picích IV. 743. b.
 Spis o morowé nemoci, od J. Ořechowského IV. 893.
 Spis o narození Kr., od Jak. Akanthido-Mitise IV. 1476.
 Spis o ohni blázniwém, od Tob. Cichorea V. 1373.
 Spis o osobě Kr. p., od Zig. Crinita IV. 1386.
 Spis o počátku, uwezení a změnách českých wlast. nowin VI. 1091.
 Spis o pokání III. 797.
 Spis o poslaupnosti učení ewang., od Jak. Jiř. Johanidesa Frideckého V. 728.
 Spis o potřebných věcech křest. III. 800.
 Spis o powinnosti bratří řeholních, od Jiř. Constantia V. 465.
 Spis o powinnosti řeholní, od Jak. Colensa IV. 593.
 Spis o prawdě a prawě jistotě božího spasení IV. 1450.
 Spis o předíwné věci, která se stala s jednau duší w Prešporku V. 1161.
 Spis o přípravování se k smrti, od Kristofa IV. 1828. a. — též w Příd. 58.
 Spis o přirození zwírat Aristotelesa IV. 271.
 Spis o proměnách života wezdejšího IV. 1908.
 Spis o protiwenství cirkwe, od Žalanského IV. 577.
 Spis o původu a prawdě kněžstwie trojiego . . . III. 788.
 Spis o slawném spasitele z mrtwých wzkříšení, od Jiř. Tesáka IV. 1434.
 Spis o smrti těch, kteréž pan bůh mimo pomyšlení pojímá, od Jiř. Tesáka IV. 1437.
 Spis o sprawedlnosti podlé rozličných proměnitelnosti a rozdílu . . . III. 885.
 Spis o strašlívém powětří, od Jiř. Tesáka IV. 820.
 Spis o Tábořské wíře IV. 81.
 Spis o třech cestách, od W. Jakše IV. 1891. c.
 Spis o ustanowení cirkwe, přel. od Jiř. Anděla IV. 1241.
 Spis o užitéch dobročinění, od Mat. Holeckého IV. 722.
 Spis o wčelách přel. VI. 1512.
 Spis o wčech Graubúndských IV. 398.
 Spis o wečeři páně, od Jiř. Mathiadesa IV. 1400. 1401.
 Spis o wečeři páně, umučení a wzkříšení páně, od J. Ledeckého IV. 1378. od Mat. Krocina IV. 1453. a.
 Spis o wíně IV. 868.
 Spis o wíře, naději a lásce J. Pemšteina VI. 1854.
 Spis o zajetí Maximiliana krále polsk. IV. 389.
 Spis o zaopatření chudého lidu, od Munzara VI. 1233.
 Spis o zimě, přel. od Fr. Tomsy VI. 1477. b.
 Spis o zraku IV. 675.
 Spis o zřízení božském, přel. od J. Kocina z Kocinetu IV. 1844.
 Spis, od Habrowanského IV. 1219.
 Spis (dwojý), od Komenského V. 1372. b.
 Spis od Jiř. Štyrsy IV. 1246.
 Spis odpirající přijímání pod obojí III. 702.

- Spis proti Ambrosowi nebo odtržencóm Příklad. 141.
 Spis proti obraně, od D. Šturma IV. 1823. d.
 Spis proti odpůrcům III. 807.
 Spis potěšitelný rodičům atd. od Brunčwika IV. 1889.
 Spis tento, jenž jest počtu vydání o moci světa i o přísaze III. 795.
 Spis tento otázek trojích . . . III. 794.
 Spis tento we jméno páně učiněný . . . (proti Lutheranům) III. 791.
 Spis, w němž se obsahuje, které věci předešly příchod a narození Mesiaše IV. 1481.
 Spis wysvětlení slow Šalomaunových, od Cyp. Pessia IV. 1529 f.
 Spis z písem sw. sebraný IV. 1220.
 Spis, že člověk může před morem ujtí, od Woldř. Welenského IV. 892.
 Spisek o modlárství, od Prokopa III. 757.
 Spisek o pokušeních, od J. Augusty IV. 1233. h.
 Spisek o sirobě, od Komenského V. 487. a.
 Spisek o stawu sedlském, od J. Rulika VI. 1185.
 Spisky rozličné II. 159. c.
 Spisy, Spisowé Jana Brencia IV. 1269.
 Spisy, od Wawř. Březiny IV. 506.
 Spisy (některých artik. učení církwe) přel., od Mik. Čecha Praž. IV. 1301. 1302.
 Spisy, J. Fabra. Příklad. 25.
 Spisy z Luciana Samosatenského přel. od Jg. Hájka VI. 928.
 Spisy Wiklefowy, přel. od Jeronyma II. 151.
 Spisy Jos. Jungmanna VI. 332.
 Spisy K. H. Máchy VI. 349.
 Spisy (sw. otců apoš.), přel. od Fr. Sušila VI. 1737.
 Spisy (zábavné), od Villani-ho VI. 346. b.
 Spisy p. Boh. Hasišteinského z Lobkowic wybrané, od K. Winařického VI. 324.
 Spisy kláštera sw. M. Magdaleny, w m. Stříbře V. 444.
 Splendor et gloria domus Waldsteinianae, od Kašp. Záruby V. 338.
 Společník wěrný, od Trnky VI. 846. a.
 Společnost angelská V. 245.
 Spolu životem našim položení jsauc na smrt, . . . , (zpěwy) III. 47.
 Spolusebrání některých mravných věcí, od Štěpána de Lucca VI. 1285.
 Spomocník w zármutcích VI. 199.
 Spor duše s tělem II. 60.
 Sporučání domu Lobkowického, od J. z Lobkowic IV. 492.
 Spoutelna, wiz Předněšení.
 Sprachlehre (böh.), von Tomsa VI. 69. a — von Ig. Tham. IV. 70. — von Vin. Paul Ziak VI. 89.
 Sprachlehre (deutsch-böhm. u. böhm-deutsche), von J. Nowák VI. 106. b.
 Správa; wiz též Zpráva
 Správa o rodu p. Wácl. Smiřického z Smiřic, od Jak. Akanthido-Mitisa IV. 195.
 Správa k wyreysování pěti radů slaupů z Luk. Vocho, přel. od Fr. Tomsy VI. 1403.
 Správa pro lid obecný we wsech bydlicí, kterakby zdraví swého chrániti měl, z franc. přel. od J. Prokopiusa VI. 1592.
 Správa o krawských osepykách, od F. A. hrab. z Magnys VI. 1609.
 Správa o nejsw. oběti nowozákonné skrz otázky a odpovědi wyd. pro lid sprostý, od J. W. F. O. VI. 1786.
 Správa užitečná k swátosti birmování w otázkách předstawaná VI. 1837.
 Správa gruntowní o počátku rozepře mezi ewang. církwemi. Příklad. 28.
 Správa církwe Ložtické. Příklad. 138. b.
 Správa a naučení, kterakby se lidé pobožní a w K. P. wěřící jdauce k wečeři P. etc. Příklad. 144.
 Správa neb způsob žiwota křest. Příklad. 192.
 Správce duchovní pro ty, jenž o swé spasení pilně se starají, z něm. přel. od Daubrawského VI. 1761. 2207.
 Sprawování owého dobytka V. 562.
 Sprostnost kat. V. 716.
 Sprostprawda kat. Mich. Elfena V. 802.
 Spuntování proti Ferdinandowi cis. a králi IV. 421.
 Spůsob a kontrfekt prawé křest. lásky, od Jiř. Fera V. 1385. o.
 Spůsob a manry s bohem jednati V. 1626.
 Spůsob církwi ewang. w Čechách V. 377.
 Spůsob čtení sw. Aloisia Gonzagy V. 1636.
 Spůsob dítkám počty přijemné w paměť wprawiti, od Jarol. Jezdinského VI. 1392.
 Spůsob, jakby se wyplemenil wšecken hmyz bez jedu, přel. od Tomsy VI. 1578.
 Spůsob kterak duchownímu při oběti mše sw. posluhowati má VI. 2358.
 Spůsob, mrawy a mínění Činů a Kočinčinů VI. 997.
 Spůsob nábožný, kterého pobožní křest. při pohřbu užívati mohau V. 1447.
 Spůsob, nímžto se čistotné duše bohu získati mohau, wšem jenž panenskau . . . čistotu zamílowali k užítka, z něm. přel. Ant. Martinec V. 1462.
 Spůsob pobožnosti při prwní 50leté památce za swatého wyhlášení Jana z Nep. 2280.
 Spůsob posluhowání swátosti stawu manželského, od J. Fr. Dewoty-ho VI. 2131.
 Spůsob při wyprawování k hrobu mrtwých V. 1529.
 Spůsob pytání a oddávání mladých newěst, od Michálka VI. 2134.
 Spůsob reysování hodin slunečních V. 512.
 Spůsob systematický protestanty o prawdě kat. nábož. přeswědčující z něm., přel. od J. Chylíka VI. 1785.
 Spůsob učení sw. Pawla za prawdila a ke zkušení nynějšího času z listu Římanům předstawaný, wětší. Příklad. 165.
 Spůsob církwe wítězitele přerozkošný, podiwné sw. Janowi zjewení od Mat. Jandy IV. 1539.
 Spůsob wyborné dobrý, jak se má po česku dobře psáti a tisknauti. V. 14.
 Spůsob žiwota pobožného, od Paw. Pistoriusa IV. 1878.
 Spůsoby rozličné údow III. 272.
 Spůsoby a obyčeje družby a družky na každé swatbě VI. 1079.
 Srdce a swět, od Gutzkowa VI. 673. g.
 Srdce celé milosti boží, od J. Blasiusa mlad. V. 1651.
 Srdce tříhranné školního žáčka, od W. Duška V. 808.
 Srnec z Warwažowa, wiz: Kázání.
 Srnec, přel. od J. Hýbla VI. 636. 2. 671.
 Srownání praw městských, novel a zřízení zemské dle abecedy IV. 938.
 Srownání wiry a učení bratří starších, od W. Šturma IV. 1307.
 Srownání dwau tyranů církwe, od Zach. Brunčwika IV. 374. c.
 Srownání a odevzdání naši wšle s božskau V. 1543.
 Ssawectwo, od J. S. Presla VI. 1465. c.
 Stála matka bolestiwá podle kříže II. 25.
 Stálost a setrwanliwost m. Plzně, od Jana Hocha V. 891.
 Stambuch slezský, od B. Paprockého IV. 411. a.
 Stanislaw biskup Olomucký, wiz: Akta.

- Stanislaw Kostka sw. w utíkání wítěz. V. 246.
 Stanislaw a Aninka, z polsk. přel. od Štulce IV. 853.
 Stará láska nezrzaví, přel. od Hafnera VI. 617. d.
 Stará láska nezahyne, od Rirensafta VI. 690. Sw. I. a.
 Stará panna, přel. od Stuny VI. 611. f.
 Staras plesniwec, od Fejerpatakyho VI. 678.
 Starec w díwném lese, dle Kastelliho VI. 635. nn.
 Stareček z hor, přel. od J. H. Pospíšila VI. 1363.
 Starobylost obnovená k sw. Benediktu V. 1220.
 Starost křesť. člověka, od Jiř. Fera V. 1385. n.
 Starost první křesť. člověka V. 1399. 1549.
 Staroswětská blechta, od Gogola VI. 853.
 Starožitnost kšaftu wečeře p. swatá, od Zach. Bruncwika IV. 1417. a.
 Starožitnost kat. wíry V. 809.
 Starožitnosti slowanské, od Šafaříka VI. 980.
 Statek Záhwozd, od Hoppa VI. 635. a. II.
 Statný Beneda, od Tyla VI. 841. a.
 Statuta k hašení ohně IV. 941.
 Stav Liptowské stolice z lat. přel. od K. Fejerpatakyho V. 1244.
 Stav manželský rytýřský, od J. Štelcara Želatawského IV. 691. b.
 Stav manželský, od Paprockého IV. 701. a.
 Stěblo a poklad, od Nerice VI. 1372. q.
 Stezka k boží milosti, od P. Žalanského IV. 1839.
 Stížnost srdečná na hříchy, od W. Dobřenského IV. 673. c.
 Stöhr, wiz: Píseň.
 Straba, wiz: Žiwot.
 Straka, wiz: Kázání. Na pohřeb.
 Strakonice, wiz: Paměti, Sjezd.
 Stránka drahá, w který po smrti prvního druhu pilní hospodář wykládá newědomému hosp. . . . jaké má práce wykonáwat VI. 1492. b.
 Strašil, přel. od Štěpánka VI. 635. 14. 637. III. díl. c.
 Strašidlo we wsi, z něm. od Thama VI. 607. h. od Štěpánka VI. 635. 20.
 Strašil, wiz: Wojtěch Strašil.
 Strávení pobožné celého dne w obecnych prácech, též o stawu a swátosti manželské VI. 2220.
 Stráž a poklad král. m. Pražského V. 1205.
 Strážnice, wiz: Potvrzení.
 Strážný duch, přel. od Kolára VI. 701.
 Střed utěšených, srdečných a nábožnych modliteb, od Štef. Pilařka V. 1550.
 Střela Kupidowa aneb knížka o chlípnosti VI. 689. b.
 Střelec kauzedlník, dle Kinda VI. 635. u. u.
 Stříbro, wiz: Spisy.
 Strom bez kořene a čepice bez hlavy, od Mich. Institorisa VI. 2002.
 Strom francouzské swobody (kázání) z něm. přel., od J. Rulíka VI. 2004. a.
 Strom spanilý pod Zelenau Horau, od Ad. Hynka Hlavy V. 1090.
 Strom žiwota u prostřed ráje česk., od J. Ign. Dlauhoweského V. 1176. f.
 Strotský, wiz: Předložení.
 Strýček Hurliwurli, dle Wolfa 635. II. I.
 Strýček w Lisabonu, od Schrödra VI. 607. p.
 Studánka červená w m. Chruďimi, od Balth. Petřílky V. 558.
 Studiosus laicus píseň III. 62.
 Studně čtyry hlavních ctností V. 163.
 Studnice duch. žiwota (modl.) V. 1597.
 Studnice milost. léta, od Jiř. Rektorisa V. 1101.
 Studnice sedmipramenitá blíže Swatoňowic V. 560.
 Studnice starodáwní Kukus, nyní nowě wyzdwižený, Hradištský žiwý pramen, jehožto počátek atd., od Walentina Kirchmayera z Raichwic V. 553.
 Studnice wod žiwých, od J. Beckowského V. 1445. a. též w Příd. 148.
 Studnice žiwota, od Jiř. Melantricha IV. 1806.
 Stůl páně, od Frid. Bridela V. 724. a.
 Stupawský, wiz: Opaustění.
 Stupeň všech hodností a důstojností w řebřiku Jakoba V. 345.
 Stwoření swěta s hudbau, od Haydena přel. J. Kuchyna VI. 499.
 Subulus, wiz: Wýpis.
 Sudet, wiz: Wůdce.
 Sůl příkladná pro zatajení tajemství, od J. J. Wil. Khoppa V. 961.
 Summa berně král. z klášterów III. 125.
 Summa berně měst a klášterów III. 173.
 Summa historie písem sw. z franc. přel., od J. Wegha VI. 1879.
 Summa hry o sw. Eliášowi IV. 236.
 Summa katechismusu IV. 1359.
 Summa náboženství křesť. ewang., od L. Bartolomeidesa VI. 1769.
 Summa náboženství prawého z konfessi české, přel. S. Abr. Russina Nowohradeckého IV. 1451.
 Summa práw uherských, přel. od Boh. Tablice VI. 1677.
 Summa proroctwí diwného IV. 796.
 Summa učení Amanda Polana o wěcném božím předřízení všech věcí. Příd. 103.
 Summa učení křesť., od Tom. Rešátka IV. 1288. b.
 Summa učení křesť., podlé smyslu katechismusu Luterowa, od J. Forneta VI. 1798.
 Summa wyznání Augšpurského učení z písma sw. wzatým wyswělená, od Dan. Langsfelda VI. 1850.
 Summa zákona božího láska a snáseliwost od Štěp. Lešky VI. 1110.
 Summaria aneb ewangelia celoroční etc. V. 674.
 Summarie na wšeka čtení a ewang. nedělní a swáteční přes celý rok, od J. Barnera V. 671 864. b.
 Summonník učení křesť. od J. Simonidesa V. 754. c.
 Summy krátké na epístoly a ewangelia, od W. Šubara IV. 1208.
 Sunamitys krásná welikomocná w síle swé Maria . . . proto de Victoria nazwaná, od Angela Štěpánka V. 982.
 Supplikaci lidí po všem swětě umirajících, přel. od Jiř. Fera V. 1385. m. 1539. d.
 Supplikaci w říši Římské poddaných králům knížatům . . . we Frankfurtě při wolení Římského krále podaná V. 265.
 Suwarow, wiz: Chwalozpěw.
 Swar wody s winem II. 64.
 Swárliwý, od Ekerta VI. 607. 5.
 Swatá Hora, wiz: Historie, Hora, Maria.
 Swatawa a Wojmil, přel. od Fr. Tomsy VI. 822. k.
 Swatba ženicha p. J. Kr. s pannau Kateřinau IV. 1723. c.
 Swaté dsky Kauřimské etc., od Prokopa Dietricha V. 921.
 Swátek česk. jaz. na den prowozování Štefanowého „Odběhlce“ w Praž. diwadlo I. 1785. VI. 359. b.
 Swatysława, od Klicpery VI. 644. c.
 Swatojanská muška, z něm. přel. od Ant. W. Hnojka VI. 1322. b.
 Swatomil, wiz: Dnowé.
 Swatopluk, od J. Holého VI. 553. a.
 Swatoňowice, wiz: Studnice, Wypsání.
 Swatoplukowci, od J. M. Hurbana VI. 903.
 Swátost koronowaní sw. Fidela z Sigmaringu a sw. Josefa z Leonisy V. 1014.

- Swátost nábožná w wýtahu žiwota Piusa V. V. 1314.
Swátost sw. birmowání, od F. Roleyčka VI. 1853,
Swátost welebná těla a krwe J. K. jest Swátost
nejdražší III. 725.
Swátý jeden mnohonásobný t. j. blahosl. Bernard,
od Jiř. Libertina V. 914. c.
Swátý Wáclawe, píseň I. 9.
Swazek lásky a pokoje IV. 1879.
Swědectwí chwalné o bratřích, od M. Jakuba III. 695.
Swědectwí o uroz. p. Justíně z Kunštatu, od J.
Augusty IV. 1669.
Swědectwí o vraždě židovské, od Gallaše VI. 1107. b.
Swědectwí otcůw, od J. Augusty IV. 1233. n.
Swědectwí prawdy wydané ku poct. a sláwě p.
Tom. J. Pešiny z Čechorodu na den nowého
swátku, od Warina V. 893.
Swědectwí staré křesť. církwe o austní zpovědi,
od Gallaše VI. 1885.
Swědectwí starých sw. otcůw o přijímání pod obojí,
od S. Palmy IV. 1355. b.
Swědomí kat., z něm. přel. V. 177.
Swědomí lidské, přel. Regius Želetawský IV. 1920.
Swět a činění, od K. Kysela VI. 842.
Swět a ďábel II. 156.
Swěták a Krkonoš, přel. Pečírka VI. 883. I.
Swětlo apatekárůw, wiz: Knížky.
Swětlo duchowní, od Grylla z Gryllowa IV. 1852.
Swětlo kat. učení V. 735.
Swětlo sluneční jasné sw. panna Apollena V. 1015
Swětlo swěta a towaryštwia p. J., od J. Hein-
šmidberského z Třebechowice V. 892.
Swětlo trojí, t. plesání a radosti a wděčnosti win-
šůw mnohých ze srdečnosti, jenž hořelo . . .
w Kauřimě. Příd. 151.
Swětlo živé prawdy, od Matějky VI. 1820.
Swětlo žiwota, modlitby od W. Grolmusa VI. 2386.
Swětloňoš český, od Matauše Michalowiče V. 18.
Swětlozor VI. 753.
Swětýlka, opereta od Stuny VI. 611. w.
Swice hořící a swítící sw. Jan de Regis, od Wácl.
Mezleckého z Palmolewa V. 910. c.
Switelnice duší, od J. Aupického IV. 1820. a.
Swoboda, wiz: Dikůwzdání, Slovo.
Swobody mark. morawsk. III. 471. 973.
Swolení pánůw po porážce u sw. Jana na Bojišti
III. 361.
Swolení obojí strany na obecném sněmu, od r. 1512.
III. 420.
Swolení kněžstwa Praž., od r. 1526. III. 448.
Sylva quadrilinguis opera M. D. Ad. a Weleslawino
IV. 39. 40.
Syn pobožný pobožné matere, od Leop. Fabricia
V. 881. d.
Synodus w Praze w r. 1575. IV. 546.
Synové Eduardowi, od Nierice VI. 1372. n.
Syta Nány, přel. od Štěpánka VI. 635. II. d.
Szecheny, wiz: K zasnaubeni.
Sábés, co při něm zachowáwati a čeho se warowati
mají. Příd. 152.
Šafařík, wiz: Oda.
Šalomaun, wiz: Kronika.
Šalomaun František Serafinský, od J. Ad. Paulisa
V. 929.
Šalomaunůw rozsudek, dle Caignier a Stegmayera
VI. 635. bb.
Šalomún král, komedie IV. 225.
Šart druhý aneb čtvrtá částka penize na wýplat
duše křesť. z žaláře očistcowého, od J. Petržilky
V. 1211.
Šartý dwa neb dwa penize malé k wywedení z
bludu newéry, od J. Petržilky V. 764.
Šat roztrhaný sw. Bernarda slawně se stkwějící,
od A. Wokaua V. 969. a.
Šauer, wiz: Citowé.
Šaumburk-Lippe, wiz: Katechismus.
Šediwé manželstwí, od Stuny VI. 611. b.
Šest a dwacet aneb trapulky do bulky, od W.
Klicpery VI. 568.
Šestka duchowní sw. Liborowi w Morawě na Je-
senci ofěrau položené, od B. J. Bilowského V.
867. a.
Šewcowský swatwečer, přel. od Tháma VI. 607. tt.
Šimák, wiz: Citowé.
Škatule heybejte se, od Stuny VI. 611. m.
Škola duchowní křesť. mládeže V. 503.
Škola hauslí, od J. Filčíka VI. 182. a.
Škola Jobowa, od Joba Zmeškala z Damakowce V.
1516. VI. 2205.
Škola křesť., od Weleslawina IV. 1846.
Škola křesť. modlení w sobě mající nejpotřebnější
modlitby na rozličné případy V. 1640.
Škola Kristowa, od J. Ambroziho VI. 2203.
Škola křížowá, z lat. od Joach. Alex. Nikolaidesa
Lišowského V. 1392.
Škola mrawů a užitečných wědomostí, od J. P. Pří-
bika VI. 1218.
Škola nedělní pro wyrostlau mládež, od J. V. Jir-
sika VI. 1329.
Škola prwní hospodářská w král. česk., přel. od
Nath. Hollauera VI. 1491.
Škola Saternitanská IV. 208.
Škola sw. milowání, přel. od Jiř. Konstance V.
1408. d.
Školka kříže, od Cyp. Pešiny IV. 1912.
Školka řeči uherské, přel. od J. Procházky IV. 118.
Školka čili prwopocateční praktické wučování
malých dítek, od J. Swobody VI. 1267.
Škrbenský, wiz: Paměti.
Škultety, wiz: K swatbě.
Šlepěje lwowa aneb následky žárlivosti, pow. od
J. P. Sušického VI. 826. a.
Šlepěje p. Kr. Příd. 155. a.
Šlepěje p. Marie. Příd. 155. b.
Šlechtná pomsta, od Amalie Šope VI. 845.
Šlechtnost w společném s lidmi obcowání, přel. V.
490.
Šlechtný mstitel, dle Chimaniho VI. 1208.
Šlechtný učitel, od Nierice VI. 883. IX.
Šlechta, wiz: Řeč.
Šleinic, wiz: Wypsání.
Šlik, wiz: Dopisy, List, Řeč.
Šmejdiř, wiz: Pohřeb.
Šnupka, přel. od Pečírky VI. 684.
Šotsko, wiz: Zpráva.
Španěly, wiz: Důležitosti, Sebrání.
Špáta, wiz: Paměť.
Špiže postní, od Jiř. Fera V. 1385. c.
Šrámek, wiz: Jubilaum.
Šrenk, wiz: Hlasy.
Štastné aučty, od Hafnera VI. 617. a.
Štastné braní na wojnu, od Tháma VI. 607. ss.
Štastný Kaspárek, od Štwána VI. 612. b.
Štastný osud pro neštastné princezky, od Fr. We-
werky VI. 831. a.
Štědrý wečer, přel. od Fialky VI. 882. b. — od
Fr. J. Swobody, Fr. Slámy, J. W. Wlasáka VI.
1332.
Štefanides, wiz: Kázání.
Štefek, wiz: Winy.
Štokawec, přel. od Štěpánka VI. 635. qq.
Štemberk, wiz: Píseň.
sw. Štěpán, wiz: Činosti.

- Štěpán Fedinger neb sedlská wojna, od Waidmanna VI. 607. b.
- Štěpánek, wiz: Citowé.
- Šternberk, wiz: Hrad, Pře, Rod, Výjazy, Zápisy, ze Šternberka Aleš Holický, wiz: Dopisy, ze Šternberka Polixena, wiz: Kázani.
- Štilfrid, wiz: Kronika.
- Štít křesťanůw t. j. sw. křesť V. 408.
- Štít Mariánské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a ďábla atd. V. 1622.
- Štít wiry, od D. Ad. z Weleslawína IV. 1339. a. — od Simeona Wojt. Galerity IV. 1396. — od Jiř. Fera V. 715. g.
- Štítek wiry, od W. Hermanecia IV. 1280.
- Štolberk, wiz: Citowé.
- Štraspurk, wiz: Nowiny.
- Štyrský, wiz: Rozjímání.
- Šud, wiz: Kázani.
- Šwabonow, wiz: U hrobu.
- Šwamberk, wiz: Dopisy, Charakteristika, Registřík, Wypsání.
- Šwarcenberk, wiz: Řeč.
- Šwedowé, wiz: Léto- a Dennopis, Zpráva.
- Šwedowé w Praze, přel. od Pečírky VI. 894.
- Šwedská wojna w Čechách, od Tháma VI. 607. bb.
- Šwejcary, wiz: Prohlášení.
- Šwenda, wiz: Kwítek, List.
- z Šworceperku Hanuš, wiz: Instrukcí.
- Tabák, wiz: Čtení.
- Tabella, t. j. krátké obsažení všech w nových trestních práwech se nalézajících zločinůw a jich trestůw dle míry, přisnosti a trwanliwosti, přel. od J. Zlobického VI. 1679.
- Tabernacula tria 61. káz. o swatých, od J. Chrisost. Táborského V. 877. a.
- Tabita Joppenská učednice p. Kr., od Štěp. Holomauckeho V. 1251.
- Tábor, wiz: Akta, Dopisy, Kronika, Odpis, Píseň, Pramen, Registra, Sjezd.
- Táboři, wiz: Tažení, Žiwot.
- Tabula de proprietate participiorum, ... od Šim. Hájka IV. 6.
- Tabule dluhosti dne i noci, od Tad. Hájka z Hájku IV. 764.
- Tabule čtení wýročních, od Wikt. Wrbenkého IV. 1375.
- Tabule čtyry ku prospěchu mládeže slow. škol VI. 35.
- Tabule poučující a wedací k poznání dewatera částek řeči české, od J. Černého VI. 80.
- Tabule Kebesa Tebánského t. j. wtipné a užitečné wyobrazení práw maudrosti a šťastného žiwota, z řeck. přel. od W. Karafiáta VI. 919.
- Tabulí (XII) wěku lidského, od Bart. Paprockého IV. 701. b.
- Tafeln (astronomische) IV. 753.
- Tacheći, wiz: Na příští.
- Tajemství sw. bičowaní p. a spasitele n. J. Kr. V. 1405.
- Tajnost inquisicí hispanské IV. 568.
- Tajnosti zvláštní towaryšstwa p. Jež. V. 470.
- Tajnosti zvláštní a skrytí pokladowé wel. tow. p. Jež., od J. Ad. Swobody V. 967.
- Tajnosti hausli, od K. Wlěka VI. 186.
- Tajnosti odkryté čarodějnických kunštů, z něm. přel. od Wrat. Monse VI. 1180. 1478.
- Tamerlan, wiz: Historie.
- Tandariáš II. 70.
- Tanec, od Lomnického IV. 689. c.
- Tankred, přel. od Prok. Šediwého VI. 608. II. f.
- Tankred, přel. od Fr. Dauchy VI. 607. 3.
- Taras Bulba, od Gogola VI. 907.
- Tataři na Morawě, od J. Ehrenbergera VI. 1385.
- Tato knížka toto tré ukazuje ... (traktat), od P. Bydžowského IV. 1228. d.
- Tatranka, od Jiř. Palkowice VI. 751.
- Tauzíci mysliwěček po hrdličce, od Dlabáče VI.
- Taxa trhu Jana z Wartemberka, jenka králowství česk. V. 619.
- Tažení Táboritůw do Uher III. 112.
- Tažení proti Turku IV. 296.
- Te Deum laudamus za příčinau J. Jos. c. k. Frant. II. dědičným Rak. císařstwím zwelebení VI. 229.
- Te Deum laudamus pro přítomnost Frant. II. VI. 2023.
- Te Deum laudamus, káz. o wděčnosti k bohu za nawrácení pokoje, od Zaubka VI. 2026. b.
- Te Deum laudamus (dwoje), že nás nowým králem obdaril, od Jiř. Oekonomy. Příd. 19.
- Telemach, wiz: Příběhy.
- Teměšwár, wiz: O wzeti.
- Templáři w Čechách, román od Chocholauška VI. 898. a.
- Temporale o přirozeném wléwání hwězd IV. 752.
- Tennagel, wiz: Wyznání.
- Tento spis nyní z knih sw. Jana Zlatoustého w čes. a něm. jazyk přeložený ukazuje ... od P. Bydžowského IV. 1754.
- Tento spis ukazuje, že biskupowé biskupa ... poswěcowati mají, od P. Bydžowského IV. 1228. f. sw. Terezie, wiz: Žiwot.
- Terezianská akademie, wiz: Kniha.
- Těšení duchowní všem lidem stonajícím, farářům i jiným duchowním potřebné V. 1111. 1429.
- Těšín, wiz: Zřízení.
- Tetradion cosmopoliticum, od M. Sam. z Dražowa V. 494.
- Teuffl, wiz: Píseň.
- Textus cornuti III. 7.
- Texty wučující církwe bratrské V. 501. b.
- Těžkost a nebezpečnost úřadu biskup., od Paw. Wallaského VI. 1994. c.
- Thakmenes a Kyhimirka, od Fil. Heimbachera VI. 621. f.
- Tham, wiz: Zpěw.
- Tharsia z Tyru, hra od Zimy VI. 613. b.
- Theatini, wiz: Acta.
- Thesaurus linguae boh. V. 56.
- Timotheus, z Niemeyra přel. VI. 2208.
- Tichý, wiz: Kázani.
- Tichý hrad, pow. od Krameriusa VI. 806. f.
- Tichý Jindřich, od Nierice VI. 1372. k.
- Timotheus a Filemon, od Jar. Pospíšila VI. 848. b. VI. 1369.
- Tilly, wiz: Co se, Dtkučenín.
- Tintili wantili, od Štěpánka VI. 637. III. díl. a. 1739. 1839. 1939, z něm. přel. od Tyla VI. 673. 49.
- Tippman, wiz: Citowé.
- Tisowá, wiz: Poswěcení.
- Tišnow, wiz: Chwalofeč.
- Titulár Šeb. Faulnara IV. 1154.
- Titulowé stawu duchowního a swětského IV. 1133.
- Titulowé knih českých knihowny prof. Zlobického VI. 1137.
- Tlachač, opera od Majobera VI. 622. c.
- Tlachač, přel. od Štěpánka VI. 635. zz.
- Tma we dne jako w noci na rozumu lidském w národu franc. učiněná, po všem swětě rozhlášená, od Fr. Wawáka VI. 951.
- To od samého Ježíše přeswědčené dnešní falešné křesťanstwo V. 797.
- Tobiáš, wiz: Žiwot.
- Tobiáš, od Paw. Kyrmezerského IV. 227. c.

- Tobiášowy knihy IV. 1187.
 Tobolka zlatá, od Šim. Lomnického IV. 687. f.
 Toby měl Fridl wědět, přel. od Hubky VI. 604.
 Tokaj, wiz: Nowiny.
 Tolna, wiz: Nowiny.
 sw. Tomáš, wiz: Zpráva.
 sw. Tomáš Aquinský, wiz: Kniže pokoje.
 Tomášik, wiz: Reč.
 Tonutí na moři a osudowé p. setníka V i a u d VI. 802.
 Tony, přel. od Tomsy VI. 653. a.
 Topinka, wiz: Památka.
 Toskana, wiz: Zpráva.
 Torgewist, wiz: O dobytí.
 Toto malúcké pismo naša panowi Ant. Fandy ...
 od Ant. Bernoláka VI. 373.
 Toto psaní učiněno jest ... od Řehoře III. 147.
 Towačow, wiz: Kniha.
 Towaryš nebeský w cestě t. j. mod. a pís. V. 1633.
 Towaryši dwa spolu stojící upřímní celého swěta
 ochranitelowé Dominik sw. a Frant. Seraf.,
 od Iwana Knoblocha V. 953. f.
 Tractatus morales de peccatis III. 29.
 Tractatus de fide cath., od Eusebia III. 861.
 Tractatus de conflictu uitiorum et virtutum III. 862.
 Tractatus cometographicus o dwau kometách r. 1618.,
 od Šim. Partlicia IV. 788.
 Tragoedia o strašlivém podvrácení Sodomy a Go-
 morrhya, přel. od Dan. Stodoliusa z Požowa IV.
 229.
 Traktat sw. Augustina, od Balt. Hostaunského IV.
 1764.
 Traktat de Apostasia, od Wita Jakše IV. 1389. d.
 Traktat křesť. z písem sw. IV. 1286. a.
 Traktat ku potěšení zarmaucených, od Šim. Valecia
 IV. 1888. c.
 Traktat o boji duchowního Jerusalema III. 867. b.
 Traktat o božím těle IV. 1286. b.
 Traktat o domu duchowním III. 881.
 Traktat o hřichu proti duchu sw. V. 688.
 Traktat o Kristowé církwi, od Dan. Solnického V.
 696. a.
 Traktat o manželství, od Jana Husa IV. 1470.
 Traktat o mládenci III. 206. IV. 250. 1758.
 Traktat o modlitbě, od J. Opsymatesa IV. 1419. a.
 Traktat o moru, od Paw. Slowacia IV. 902.
 Traktat o moru a zemětřesení, od Paw. Slowaciusa
 IV. 815.
 Traktat o mukách pekelných IV. 1214.
 Traktat o narození p. Marie III. 921.
 Traktat o nové hvězdě, od Bawora Rodowského
 IV. 758.
 Traktat o pokoj mezi JCM. M. Terezií a králem
 Prušanů VI. 936.
 Traktat o powinnostech pána a služebníka, od Ad.
 Klementa IV. 705. a.
 Traktat o předzvěděni a wywoleni božím, od W.
 Slowacia IV. 1436.
 Traktat o rozličných národech w Jerusalemě III.
 196.
 Traktat o zprávě jazyka, od Šim. Valecia IV. 717.
 Traktat o swátosti atd. IV. 1430.
 Traktat o tom, kterak umučení boží wede ku poznání
 jeho božství III. 722.
 Traktat o wečeři P., od J. Herynka IV. 1382.
 Traktat o welebné swátosti, od M. Wácl. Korandy
 III. 709.
 Traktat proti bludným a potupným artikulům Pikhart.
 III. 766.
 Traktat proti Jiříkowi z Poděbrad, od Hilaria III.
 118.
 Traktat proti Kanyšowi, od Mikuláše biskupce. P ř í d.
 158.
 Traktat proti lučísti, od M. Lupáce III. 638.
 Traktat proti Pikhardům, od Jind. Institorisa III. 730.
 Traktat proti šesti řečím doktorů poběhlých, od Ro-
 kycana III. 635. b.
 Traktatec o sedmi obecných swěta saudech, z lat.
 přel. od J. Frigewillea Gantia IV. 1463.
 Traktátek o prawém autočisti lidí pobožných, od
 Jak. Akantido-Mitisa IV. 1534.
 Traktátek umělců, malířů, řezbářů morawských, od
 J. Galláše VI. 1131. b.
 Traktatů sedm o sedmero umění a 7 mocnostech,
 od Sephera Rasiele IV. 665.
 Traktaty dwa proti bludným artikulům Pikhart. a
 proti kaceřóm, od Wolfganga III. 777.
 Trank angelský, od Jiř. Tesáka IV. 1613. m.
 Tranowský, wiz: Vale.
 Trápení tajných patnácte, sepsané od sw. M. Magd.
 V. 1523.
 Trasoritka, od Fejerpataký-ho VI. 670.
 Trawič, od Chocholauška VI. 898. c.
 Trčka, wiz: Pohřeb.
 Tré powidek zábavných, dle Glace a Houwalda,
 přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. a.
 Třebechowice, wiz: Citowé, Reč. Registra.
 Třebenice město, wýsady a listiny téhož klásteru
 sw. Jiří na hradě P. náležejícího města se tý-
 kající od r. 1299—1632. V. 418.
 Třebíč, wiz: Kronika, Paměti, Práva.
 Třeboň, wiz: List, Listiny, Series, Vidimationes,
 Wýsady.
 Třeštítk, hra z Kocebuie přel. od Šiesslera VI. 632. a.
 Tři článková prawidla. P ř í d. 44.
 Tři dny ze žiwota karbaníkowa, přel. od Filipka
 700. 19.
 Tři hodiny před swatbau, od Hermana VI. 635. II. n.
 Tři hrabata najednau, od Klicpery VI. 644. β. III. b.
 Tři lodi, od Marryata VI. 853.
 Tři otcowé, od Kotzebue VI. 635. aa.
 Tři strofy na bullu papežskou III. 84.
 Třideciletá wálka, wiz: Děje.
 Třidcetiletý abecedář, od P. Sediwého VI. 608. I.
 Třinácte šprocháw wajowských III. 201.
 Třináctý plášť, od Bluma VI. 635. 15.
 Trinitáři w Praze, wiz: Listiny.
 Tristram, romant. báseň II. 69.
 Triumf wítězný a wěčné trwalý Jubilaeus nejsw.
 monarchy, krále a hlawy církwe Kr. p., od Se-
 werina Ziandowského z Budešina V. 694.
 Trman, wiz: Nowomanželům.
 Trnky, od Hajniše VI. 596.
 Troilus, wiz: Kázání.
 Trojanská historie III. 92.
 Trojice nerozdílná, od Jiř. Fr. Procházký de Lauro
 V. 769. 913. b.
 Trojice nedělní, od Mich. Pellišoty V. 878. a.
 Trojice nejsvětější, od Beckowského V. 1445. b.
 Trojlistek jarní ke cti a chwále sw. Trojici V 1563.
 Trpěliwost jako nejlepší prostředek proti bidám zdej-
 šího žiwota VI. 566.
 Trubka, wiz: Kázání.
 Trufaldin, dle Goldoni a Schrödera VI. 635. II. m.
 Truchlení Čecha nad smrtí Leopolda II. VI. 377.
 Truchlořeč u pohřbu P. Jana Tykače, od W. Ka-
 reše VI. 2091.
 Truchlořeč u hrobu své matky, od J. Wegha VI. 2092.
 Truchlořeč na swého zemřelého otce, od Salatnaye
 VI. 2093.
 Truchlořeč při smrti Frant. I., od K. Kuzmana VI.
 2096.

- Truchlozpěv Rožmitálských osadníků při pohřbu p. Kaš. Zachara, od J. J. Ryby VI. 400. a.
- Trůn milosti Mariánské, od Jiř. Fera V. 1160. b. Tržné III. 338.
- Tullius truchlivý, úpěnlivá řeč svů... k útrpnosti wzbuzující, od And. Jodocusa V. 1351.
- Tura, wiz: Kázání.
- Turci, wiz: Historie, Kniha, Kronika, Ležení, List, Nowiny, O Turcích, O vítězství, O začátku, Tazeni, Victoria, Wypraweni, Wypsání, Wýtah, Zpráva.
- Turnaj na Kraselowě, od Holbeina VI. 635. 21.
- Turnow, wiz: Plesání, Psaní.
- Turza, wiz: Reč.
- Tuto se počíná Anzelmus, kterak se mu zjewila Maria III. 914.
- Tuto se počíná cesta sprawedliwá w alchymii... III. 246.
- Tuto se počíná pláč a žalost sw. králowny II. 159. a. Twardý, wiz: Památka.
- Twrzení cfs. Sigmunda privilegii Now. m. P r a žského III. 460.
- Twřce mocný nebes země (píseň) VI. 256. a.
- Týden sw. pašowý, od J. Rulika VI. 2238.
- Týden před sw. welikonocí, přel. od Stanisl. Wobornika VI. 2392.
- Týdeník od r. 1812—1818, od Jiř. Palkowice VI. 1090.
- Týhoden spasitedlný aneb krátké wěčného spaseni upamatowání V. 1512.
- Týhoden sw. smrtedlné neděle VI. 2359.
- Tykač, wiz: Truchlořeč.
- Týnský kostel, wiz: Kázání, Nápisy.
- Typus declinationum linguae boh., od F. M. Pelcla VI. 71. a.
- Tyto knihy prawie o jednom rytíři, přel. od Wawř. z Březowé VI. 79.
- Tyto knihy a naučení složily jsú welicí mistři... III. 283.
- Tyto knížky tré w sobě drží... od Pawla Bydžowského IV. 1228. b.
- Tyto weršičky českau poetry... Jan Silberius IV. 182.
- U hrobu p. Paw. Ježowice, od J. Kociana VI. 401.
- U hrobu p. J. Urbana ze Šwabenowa, od Kampelika VI. 483.
- Uberinus, wiz: Apologie.
- Učení Jana swatého... (píseň) VI. 256. f.
- Učedník a učitel, od J. Fr. Kociana VI. 851.
- Učedník apoštolský, od Jiř. Procházky de Lauro V. 913. d.
- Učení katolické w náboženství, w otázkách a odpowědích, od J. M. Leonharda VI. 1841.
- Učení kat. náboženství před cwičením křest. V. 154.
- Učení křestanské IV. 1380. — od Ferd. Bridela V. 174. — od Jiř. Fera V. 715. a. — přel. od J. Trutnowského VI. 1919. b.
- Učení křest. kat. wíry VI. 1835.
- Učení křest. kat. náboženství VI. 1869.
- Učení křest. krátké opětowání, Příd. 162.
- Učení Lutherowo, Kalwinowo atd., od F. V. Jirsíka VI. 1856. a.
- Učení múdrosti křest., od Fr. X. Habla VI. 2231.
- Učení o církewních odpustcích, od Jos. Kernera VI. 1829.
- Učení o článích wíry křest. VI. 1752. — od Jana Wegha VI. 1791.
- Učení o chowání wčel, z něm. přel. od K. J. A. Trutnowského VI. 1509.
- Učení o swátosti bířmowání, přel. od J. Hybla VI. 1821.
- Učení o wečeři páně, od M. J. Husa III. 608. d.
- Učení obau dwau artikulaw Constant. a Římsk. IV. 1280.
- Učení starých Římských křestanů, od Karla Mageta V. 763.
- Učení zákona star. i now. Příd. 184.
- Účinky a řečení weselé atd., od Bajzy VI. 777. b.
- Učitel domowní, přel. od J. Sepesyho VI. 1200.
- Učitel lidu VI. 727.
- Učitel nebeské maudrosti V. 1027.
- Udání základu k hlauw wzdělávání země, od J. M. Kopeckého VI. 1500.
- Udatnost slawného českého národu atd. VI. 965.
- Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, von Tomsa VI. 12.
- Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czech. Zeitwörter, von Tomsa VI. 69. b.
- Ueber die čechische Rechtschreibung VI. 38. b.
- Ueber die Veränderung der czech. Sprache, von Tomsa VI. 69. c.
- Ueber die Futterkräuter, přel. od Rybaje VI. 1529.
- Uebersetzungen (böh.), von Ziegler VI. 77.
- Uebersetzungen von Schülern der Dichtkunst VI. 914.
- Uebersicht der böhm. Declin. und Conjug., von Fr. Trnka VI. 84.
- Uibungsstücke der gesammten Regeln der slawischen Sprache, von Trnka VI. 135. d.
- Uher praktický VI. 117.
- Uhlírka, od Klicpery VI. 644. a. d.
- Uhoršfany, wiz: Poswěcení.
- Uhry, wiz: Historie, Kronika, Nowiny, Píseň, Que-rela, Summa, Wypsání, Wýtah.
- Ukázání w dwoují stránce etc. IV. 1728.
- Ukázání krátkosti žiwota lidského, od Ad. Wolfiusa Benešowského VI. 1067. c.
- Ukrutný Jan Pierriere, jak nešťastné může býti děwče skrze lásku, od Ant. Zimy VI. 779.
- Umění a zaklínání proti střelení, bodení, sekání, laupeži, pálení, proti pádu a zahynutí w boji aneb zajetí od nepřátel, z něm. přel. od Wácl. Brosia IV. 1599. d.
- Umění babické k užitku ženám při porodu obsluhující, od Ant. Jungmanna VI. 1632. b.
- Umění básnické, přel. od Bohusl. Tablice VI. 282. d.
- Umění hojení lichwy, přel. od Mart. Paua VI. 1647.
- Umění kazatelské, od J. A. Komenského V. 71.
- Umění křestanské V. 704. — od Jak. Colense V. 1383. b.
- Umění, kterak ženy s muži šťastné býti mohau, Příd. 165. — od Landfrasa VI. 1199.
- Umění lesní, přel. od L. Zieglera VI. 1561.
- Umění počárské s ohledem na řemesla, od Fr. Kukly VI. 1399.
- Umění porodnické, od A. Jungmanna VI. 1632. c.
- Umění práce atd. IV. 1729.
- Umíráček pobožný, od Mil. Hubacia V. 1450. c.
- Umluwy Ewangelium nowé písna sw., přel. od Fr. Nowotného z Luže VI. 1717.
- Umučení páně. II. 40.
- Umučení p. n. Jež. Kr. II. 142. — od Wrbenkého IV. 1792. b.
- Umučení páně na 21 rozjímání rozwržené, od Tom. Kubelky VI. 2251. d.
- z Uncowa Petr, wiz: Odwolání.
- Unia čili spojení Lutheránů s Kalwiny w Uhrách, od Hurbana VI. 1124. 1871.
- Universita Pražská, wiz: Litterae, O počátku etc., Přípisy, Psaní, Wysady.

- Únos z maskárního bálu, od Schika VI. 635. 22.
 Únos ze Sarailu, zp. hra přel. od J. . . VI. 663.
 Unterricht, die epidemische Brechruhr zu erkennen, přel. VI. 1625.
 Unterricht über den Anbau des Mohar als Futterpflanze, dann des Johanniskorns, přel. VI. 1533.
 Upamatování na každý den v měsíci V. 1511.
 Upír, od Byrona VI. 853.
 Urbář kláštera sv. Anny IV. 603.
 Urbář panství Pardubského V. 323.
 Určení člověka, přel. od B. Tablice VI. 1190.
 Urovnání nesrovnalého života s životem spravedlivým, od Šeb. Wottawy VI. 2212.
 Ustanowienie sw. Dominika pannám klášterním III. 153.
 Ustanowienie neb pořádek malířů Pražských III. 292.
 Ustanowienie panské za kr. Sigmunda III. 313.
 Ustanowienie sester řádu kazatelského V. 473.
 Ustanowienie všeobecného lékařství V. 633. c.
 Ustanowienie nového bratrstva pod titulem Marie všech věrných umřelých . . . milostivě patrony V. 1127.
 Ustanowienie pap. Benedikta XIII. o sw. Jana Nep. v počet mučedníků Kr. wnešení V. 1214. 1342.
 Ustawienie boha poswícení, od Jiř. Tesáka IV. 1613. o.
 Ušlechtilá Pawlinka, přel. od Jar. Pospíšila VI. 848. f.
 Utěšení Chimany-ho pro dítky, od Jos. Myslimíra Ludwika VI. 1319.
 Útočiště v sauzení i nebezpečenství, od Komenského V. 1372. f.
 Útočiště k matce boží V. 1535.
 Utopia, od Bartolomeidesa VI. 589.
 Utrhání Lucianowo, od J. Straněnského IV. 273.
 Utrpení a smrt některých sw. mučedníkův, od Šim. Wrány VI. 2190.
 Uwedení, jak snadným způsobem se hodbávní dílo koná, od Waw. Amorta VI. 1555.
 Uwedení, jak školní katechetové postilly Scipionowy užívati mohau, od W. Lenharta VI. 1891.
 Uwedení k brzkému něm. čtení pro české dítky, od Ant. Trnky VI. 18.
 Uwedení k české dobropisemnosti, od Tomsy VI. 38. a.
 Uwedení k gruntovnímu poznání křesť. náboženství, přel. od Št. Lešky VI. 1803.
 Uwedení k latinské řeči V. 39. VI. 104.
 Uwedení k něm. řeči, od Hynka Witka VI. 107.
 Uwedení k početnému umění VI. 1387. — od A. Byšického VI. 1394.
 Uwedení k počítání na trivialních školách, od Karla Ferd. Hyny 1397.
 Uwedení k pravému bohu VI. 2128.
 Uwedení k snadnému, rychlému, jistému z paměti počítání, od J. Rudla VI. 1396. a.
 Uwedení k vnitřní modlitbě, z něm. přel. od G. W. Holubáře VI. 2410.
 Uwedení k všeobecným příběhům starých i nových časů V. 259. VI. 933.
 Uwedení k vyhotovení psaní a jiných písemností, od Ond. Klíčky VI. 1698.
 Uwitání p. Jos. Hurdálka biskupa Litoměřického do Libuně, od Marka VI. 407. c.
 Uwitání p. Marie Anny hrab. z Klam-Martinic na Smečno, od Šimáka VI. 429. b.
 Uwitání JKM. p. Wácl. Leop. Chlumčanského, arcibisk. Praž. do Tachlowic k udělování sw. birmování, od M. Šimáka VI. 429. c.
 Uwitání JCM. Karoliny do Kr. Hradce VI. 475.
 Úwod k babení, od A. Jungmanna VI. 1632. a.
 Úwod (theor. prakt.) k počítání z hlavy, přel. od Norb. Waňka VI. 1396,
 Úwod k vyhotovení písemnosti pro české školní čekance, od Fr. Krška VI. 1700.
 Úwod k výkladu wětšimu na pateře, od Jana Husa III. 1. b.
 Úwod slow. b. kazatele do církwe ew. Wrbičko-Sw. Mikulášské, od M. M. Hodžy VI. 2066.
 Uzda duchovní, od Vojt. Martinidesa V. 1428.
 Uzenecký, wiz: Kázání.
 Užitek wštěpení neb očkování neštovic krawských, od Fr. M. Wacka VI. 1615.
 Užítkové z stawu řeholního pocházející, z Jeron. Plata, přel. IV. 600.
 Užiwání dobré a zlé domů božích při poswěcování domu modlit. církwe ew. w m. Jelšawě proukázané, od Paw. Wallaského VI. 1994. a.
 Vade mecum křesť. člověka, od Dan. Tossana IV. 1869. b.
 Vade mecum (modlit.) IV. 1966. b.
 Vale Transcianum V. 1068.
 Vále žalostné V. 237. b.
 Vále w zapomenutí marného swěta, od Eug. Rádra V. 973. d.
 Valeté etc., od Blaž. Borowského IV. 1617. d.
 Vateruser (das) in 40 Sprachen, od Jiř. Pistoriusa V. 45.
 Veit, wiz: Obět.
 Vera narratio de statu religionis (česky) IV. 574.
 Veritas evangelica. Příd. 22.
 Versuch eines böhm. deutsch. jurid. und geschäftsmännischen Lexicons von Thám VI. 152. e.
 Versuch eines kleinen türkischen Wörterbuchs mit deutsch. ung. und böhm. Bedeutungen VI. 153.
 Versuch einer böhm. Phraseologie, von Math. Jos. Sychra VI. 159.
 Vestibulum cum versione germ. hung. slav., od Komenského V. 62.
 Viaud, wiz: Tonutí.
 Viduationes quorundam documentorum ad canoniám Trebonensem ordinis s. Augustini pertinentium V. 427.
 Vigiliæ Joanneae festum ejusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nep. . . . virtutes (káz. čes.) V. 938.
 Viktoria nowá nad Turkey V. 348.
 Viktorin, wiz: List.
 sw. Vincentius, wiz: Pobožnost, Žiwot.
 Vinitorium IV. 743. c.
 Virginie, od Turinského VI. 646. b.
 Vitae clarorum virorum, od Paprockého IV. 621.
 Vivat Frant. II., od Ryby VI. 400. b.
 Vocabula lat. boh. II. 13.
 Vocabula per M. Rokyczanum scripta III. 14.
 Vocabularia ex diversis fragmentis III. 27. a.
 Vocabularius (Vocabular), od Rozkočaného II. 6.
 Vocabularius lat. boh. II. 14. 16. 17. 18. 20. III. 19. 20. 22. 23.
 Vocabularius lat. boh. Miculoviensis III. 9. b.
 Vocabularius hebr. germ. lat. boh. III. 18.
 Vocabularius quinque linguarum IV. 32.
 Vokabulář latinskočeský II. 5. III. 9. a III. 30. III. 31.
 Vokabulář III. 4. III. 10.
 Vokabulář botan. krátký III. 21.
 Vokabulář Petra Codicilla IV. 33.
 Vokabulářik lat. český II. 9.
 Von den Vorzügen der böhm. Sprache, v. Fr. Tomsa VI. 3.
 W den dosazení J. Ditricha na učitelkau stolici, od Horáka VI. 399.
 W obrazu Kristowém Jan Nep. wyobrazený V. 1025.
 W nově narozeném kr. K. Jež. . . . přinešené jesličky, staré i nové písničky V. 95.

- W Praze blaze, kdo má peníze, od Hammerschmida V. 329. c.
- W tisících létech dvojí česká sláva, od Matěje Linka V. 964. a.
- Wácow, wiz: O dobytí, O wzetí.
- Sw. Wácslaw, wiz: Cesko-sláva, De miraculis, Korunn, Popsání, Duchovní pozdvižení, Wéneec, Witání, Wyobrazení, Záfe, Žiwot.
- Wácslaw IV. wiz: Jednání.
- Wácslaw, básně od Wojáčka VI. 550. od Woj. Nejedlého VI. 551. c.
- Wácslaw a Dorota, od F. Neděle VI. 1195.
- Wácslaw, Hawel, a Táboř čili rozmlauwání o Čechách III. 75.
- Wácslaw král a jednota panská III. 351.
- Wácslaw nábožný, od Tháma VI. 607. zz.
- Wácslaw Nowák aneb sedlák, jak by měl býti, od Jos. Pečírky VI. 1506.
- Wácslaw sw. komedie, od Mich. Saliusa IV. 224.
- Wácslaw sw., od Ant. Lišky VI. 634.
- Wácslawa sw. klášter w Nowém městě Praž. V. 423. 441. wiz: Kniha, Listiny.
- Wácslawowé, přel. od Štěpánka VI. 635. 23.
- Wácslawček, wiz: Wýjew.
- Wácslawik Antrata, přel. od J. Kaj. Tyla VI. 673. 20.
- Waldek, wiz: List.
- Waldek, od Klicpery VI. 644. β.
- Waldstein, wiz: Historie, Kázání, List, Pře, Splendor, Wypsání, Zpráva (Fridland).
- Waldstein, od Tháma VI. 607. qq.
- Walenčík, wiz: Slawnost.
- Wallenstein z Šillera, přel. od Kolára VI. 69.
- Wálka franc. se wzhledem na naši wlast, od Tom. Kubelky VI. 992. d.
- Walter a Kriselda III. 94.
- Waryto a lyra, básně od Winařického VI. 341. b.
- Wartenberk, wiz: Taxa.
- Wartenberková, paní IV. 504.
- Wartona? IV. 265. c.
- Wázaného pilné a mravné mládeží školní, od M. J. Sychry VI. 1311. b.
- Wčela česká 746.
- Wčelář maudry, od W. Pomocníka VI. 1515.
- Wčelinka kratochwilná, od Sychry VI. 735. c.
- Wděčná dcera, přel. od Vinc. Hafnera VI. 617. II.
- Wděčnost a radost z přítomnosti JCM. we vlastním etc. diwadle r. 1786, od W. Zimy VI. 365. b.
- Wděčnost obyw. Král. Hradce, od W. Hanky VI. 417. a.
- Wděčný syn, od Engla VI. 607. x.
- Wděk Fr. Faust. Procházkwí, od Fr. J. Wawáka VI. 364. a.
- Wdowa, komedie od Paw. Kyrmezerského IV. 227. b.
- Wdowa křest., přel. od J. Křerera IV. 1851.
- Wdowec a wdowa, z něm. od Magd. D. Rettigowé VI. 664. c.
- Wdowec, od Deinhardšteina VI. 673. a.
- Wdowství křest., od J. Hertwicína IV. 1646. b.
- Wěci památné cis. Josefa II. Marii Teresii, od Joh. Tonsoriusa V. 1052.
- Wěci poslední na nebi i na zemi, od Tom. Draského VI. 1727. b. 1817.
- Wěci sněmowní, od r. 1440—1446. III. 379.
- Wěci zlatých dewatero, od Jana Husa III. 608. a.
- Wečer, noc a jitro w Patíži, přel. VI. 716. 4.
- Wečer před swatbau, přel. od Jar. Pospíšila V. 848. b.
- Wečeře páně, od J. Jiř. Mathyadesa IV. 1400.] 1401. od J. Opsymatesa IV. 1419. c. 1446.
- Wečeře veliká aneb důkazowé žiwého těla a krwe Kr. Jež. u welebné swátosti, od B. J. Bretlika V. 780.
- Wečeře páně zwlášt o welkonoci, od J. Pawlíka VI. 2234. c.
- Wečerní shromáždění Dobrowické obce, od Kramoriusa VI. 730. a.
- Wečerní wyrazení VI. 750.
- Wečery příjemné, od Raf. Macana VI. 1312.
- Wedení k dokonalému babímu umění, z něm. přel. od J. Zlobického V. 593.
- Wedení k chowání, šlechtění a ošetřování owocných stromů, od Fr. Pixy VI. 1543.
- Wedení práwní pře trojice sw. na žalobu Satanáše proti všemu lidskému pokolení, od Petra Mekla z Předersheimu IV. 1923.
- Weystupný syn, od Tob. Mauřenína IV. 232. c.
- Wěk člowěka, od Tob. Mauřenína IV. 232. a.
- Wěk osmý, od založení osadního kostela w Proseku V. 1051.
- Wěk první rodíčky boží Rušanské, od Jos. Laurice VI. 1225.
- Wěk a spisy sw. Th. Caecilia Cypriana bisk. Kartagininského a mučedníka, od J. N. Stárka VI. 1734.
- Wele, Wele dubec stojí . . . I. 21. a.
- Weliký pátek (rozjímání), od F. W. H. VI. 2236.
- Weliš, wiz: Citowé.
- Wencelik, wiz: Kázání.
- Wendelin sw., wiz: Sepsání.
- Wéneec, blahosl. sw. Wácslawowi V. 1264.
- Wéneec neuwadlý z listí bobkowého, t. j. uctění . . . p. Marie, od Ign. Dlanhoweského V. 1571. c.
- Wéneec panenský Rosacia Hořkowského. Příd. 127.
- Wéneec pocy Fr. Kosteleckého, když 50letau památku swého kněžství swětíl, od J. Rulíka VI. 379. b.
- Wéneec pocy na wěcnau památku zemřelému Gedeneowi z Laudonu, . . . od Krameriusa VI. 1044.
- Wéneec pocy ku pociwosti nčených, od J. Rulíka VI. 1127. b.
- Wéneec pocy ku pociwosti Jos. Kosteleckého far. w Auñtích, od J. Rulíka VI. 1046. b.
- Wéneec pocy pilné mlád. VI. 1320.
- Wéneec, pod redakcí Skraupa VI. 526. b.
- Wéneec podán kněžicím manželům, J. O. p. Rudolfowi knížeti Kinskému z Chynic . . . od Waňky VI. 447. a.
- Wéneec radostný Marianský VI. 2414.
- Wéneec wěčnosti, z něm. přel. od Jak. F. A. Wrby V. 1431.
- Wéneec wyprawowáním příběhů uwitý, od J. Tom. Nowáčka VI. 1355.
- Wéneec ze zpěwů wlastenských uwitý pod redakcí Chmelenského VI. 521.
- Wéneček pociwosti, od Lukáše Martinowského IV. 685.
- Wéneček pro dcerky wlastenské, od Magd. D. Rettigowé VI. 1310.
- Wéneček rajský, knížka poučná a modl., od J. Zimmermanna VI. 2445. b.
- Wéneček ze šesti powidek uwitý, Boh. Lukše VI. 890.
- Wéneček zlatý (modl.) VI. 2416.
- Wěnik wrtkawý, od Wácsl. Dobřenského IV. 673. f.
- Wenkowská škola, od Brauna VI. 607. w.
- Wepřek, wiz: Řeč.
- Wěrná ryzka, od J. M. Ludwíka VI. 827. a.
- Wěrný služebník, od Iflanda VI. 689. c.
- Werš tento wytíštěn ku pociwosti všem pannám a paním, kteréž jménem Zuzana nazwany jsau IV. 178.
- Werše (Weršowé) k pohřbu Sam. Pulínowi, od N. Puliny VI. 244.

- Werše k poslední pohřební poctivosti svému p. otci, od Math. Pauliniho VI. 443.
 Werše k cíti arcibisk. Ostřehomského Alex. z Rudného, od Šimka VI. 433. b.
 Werše mrahného obsahu, od J. Grylla z Gryllowa IV. 158. d.
 Werše Sapphické, od J. Táborského z Ahornberka IV. 166.
 Werše slowanské, od J. Čaplowiče VI. 296.
 Werše slowanské k installaci osw. p. A. Matthényho Lipt. stol. Ispána, od Fejerpatakyho VI. 495.
 Weršowci slowanští, od B. Tablice VI. 282. a.
 Weršowec starý, od W. Stacha VI. 281.
 Weselí swatební, od Paw. Walaského V. 193.
 Weselohra na mostě, od Klicpery VI. 644. β. III. c.
 Weselost rolí božíHybské pod rakauským skřiwánkem, od Aug. Doležala VI. 357.
 Weselý Kubíček, od Rulíka VI. 793. a.
 Weselý pohřeb, dle Henslera VI. 635. e.
 Weselý šwec, od Heimbachera VI. 621. d.
 Weselý šwec, dle Donna Cambiate VI. 635. II. o.
 Wesna, od Fr. Trnky VI. 292.
 Wesna alm. VI. 770.
 Wesní pokuty, zp. od Scholce VI. 614.
 Wespolní zkaušení, přel. od Hawlíčka VI. 703.
 Westalský mřr, wiz: Pokoj.
 Wěstník VI. 755.
 Wětrník papežský IV. 1344.
 Wěwodůw rozkaz, přel. od Procházky VI. 693. 3.
 Weyhost swětu, od Komenského V. 1372. g.
 Wězen w pewnosti sw. Ondřejské, přel. od Kolára VI. 701. 13.
 Wězení a wyswobození Tobiáše Masniciusa V. 352.
 Wěž Mariánská, příběh rytířů VI. 799.
 Wěž Plzenská bleskem strawena 1835., od W. Sedláčka VI. 484. 1023.
 Wěžník, wiz: Simeon.
 Widení, wiz: Dennik, Diarium, Poselstwí, Relací.
 Widení a zjewení Kristofa Kottera jircháře Spratawského, od Komenského V. 1673.
 Widení a zázraci na obloze nebeské, l. 1562. IV. 804.
 Widení mládence nemocného, od J. Bechynka IV. 792.
 Widení na obloze r. 1572. IV. 809.
 Widení na nebi w Pamberku IV. 821.
 Widení na nebi s způsobem tím, když p. Kr. poslední den soudný držeti má IV. 1263.
 Widerlegung der sogenannten analogisch orthographischen Neuerungen der böhm. Sprache, v. Nejedlý VI. 52. a.
 Wiera kněží Táborských III. 618.
 Wiklef, wiz: Na spálení, Píseň.
 Wilém Rožemberk, od Picka VI. 680. a.
 Wilfink Štubenberský, dle Kalchberka VI. 635. mm.
 Wiljbald z Aichstatu a Amalia z Werboku, od J. Šmíta VI. 808.
 Wimmer, wiz: Na smrt, Píseň.
 Winařka nebeská Maria panna Budislawská, od Bart. Aug. Hlawy V. 1020.
 Winice w jakém položení má býti IV. 865.
 Winice pána zástupůw, od dělníků židowských spuštěná . . . V. 235.
 Winice boží obnowená, od K. Tob. Masniciusa V. 386.
 Winice w krwi wštipená, od Fr. J. Bartona V. 968. c.
 Wina, přel. od Šira VI. 655. a.
 Wina lásky, pow. od Boh. Trojana VI. 856. a.
 Winš k swátku knížete ze Salm-Salmu, od J. Ryby VI. 400. c.
 Winš pobožný synu Tobiáše Šteffka z Koloděj IV. 188.
 Winš přátelský k druhému wejlowání D. C. K. panně Joachimě Mikowě V. 194.
 Winš swatební Sam. Korilimu V. 190.
 Winše, wiz: Kázání.
 Wintř sw., wiz Hojitel.
 Wipprecht z Groyč, od Tháma VI. 607. aa.
 Wira neplná, necelá, anobř kusá nynějších nowowěrcůw III. 734.
 Wira prvotní kat. VI. 1848.
 Wira samospasitedlná kat. dar boží a swětlo, od K. Worla VI. 1763.
 Wira staročeská po zawrzení pohanského bludu, od Fr. A. Scharfa V. 385.
 Wira Táborská III. 649.
 Wira, wlast a láska, hra přel. od Pünera VI. 906.
 Wit sw., wiz: Mládenec.
 Wita sw. w Praze; wiz: Podiwín, Wypsání.
 Wítaj milý Jesu Kriste, (píseň) III. 42. b.
 Wítání k šťastnému přjezdu Fridrika Falckr. do m. Praž., od Zig. Lwa z Brozánků IV. 462.
 Wítání pobožné rozmlawání processí k hrobu sw. Wácslawa, od Mich. Kruziusa V. 1178.
 Wítání p. Dobrowského z cesty šwedské, od Dlabáče VI. 360. l.
 Wítání sedlské J. C. K. M. Frant. II., od F. Jana Wawáka VI. 364. d.
 Wítání české koruny VI. 375.
 Wítání císa. Frant. I. do Prahy VI. 403.
 Wítání nowě zasnaubených manželů JM. p. Eug. Hrab. z Černína a Theresii hrab. z Růže, od W. Swobody VI. 413. a.
 Wítání J. kněž. M. p. W. Chlumčanského arcibisk. Praž., od Lišky VI. 414.
 Wítání od Hrubo-Březenských osadníků swého duch. pastýře S. Pawlíka VI. 425.
 Wítání wěwody Sasso-Těšinského Alberta, při sl. nastupení panstwí Židlochowského, od Dom. Kinského VI. 434. a.
 Wítání arciknížete Karla a Henriety, od Dom. Kinského VI. 434. b.
 Wítání J. M. Frant. I., od obywatelů z panstwí a statku Bezenského, Krnského . . . VI. 478.
 Witanowský, wiz: Kázání.
 Wítek wčelař a spolu aulář, přel. od J. A. Dundra VI. 1518.
 Wítek Witkowič, od Klicpery VI. 644. β. V. a.
 Wítězstwí wíry proti kacírstwí, od Šim. Lomnického IV. 1439.
 Wítězstwí nebeské skrze anděla, od Tob. Alberta Wodňanského IV. 1483.
 Wítězstwí bez boje V. 240.
 Wítězstwí diwotworné opata sw. Bernarda, od Ant. Jarom. Dwořáka z Boru V. 1004. a.
 Wítězstwí sw. Jana Nep. nad swětem V. 1056.
 Wítězstwí a smrt rytíře Wojtěcha, od Fil. Heimbachera VI. 621. h.
 Wítězstwí a odměna ctnosti, neb Příběhowé Jenowefy, od Hölzla VI. 1335. c.
 Wítězstwí kříže Šestero duch. řeči, od Eug. K. Tupého VI. 1976.
 Wiz keř dcero má a daufej, od Fr. Tomsy VI. 822. l.
 Wjzd prwní Římsk. císa. Matiaše na sněm, od Jiř. Závěty z Zawětí IV. 453. g.
 Wladař wěrný a epatrný, od Fr. J. Bartona V. 968. d.
 Wladimř kníže Nowgorodské, přel. od Macháčka VI. 649.
 Wladislaw král, wiz: Apologie, Listy, Majestát.
 Wlacy, wiz: Nowiny.
 Wlasta a Šárka, od Tháma VI. 607. d.
 Wlastenci, od Štěpánka VI. 635. g.
 Wlastenka, od Saukupa VI. 525.

- Wlastenská láska, dle Iflanda VI. 607. c.
 Wlastimil VI. 757.
 Wlastnosti dobrého národu Slowanského, kázání od Kollára VI. 2037. b.
 Wlci krve newinné žízniwí Dioklecian a Maximilian, od J. Beckowského V. 389.
 Wlček z Čenowa, wiz: Psaní.
 Wodař, od Bouilly VI. 649. c.
 Wodolékař aneb poučení, kterak čerstwá, studená, studničná woda proti . . . od J. Šuleka VI. 1605.
 Wojenské nehody pokojného . . . přel. od Filipka VI. 863. b.
 Wojna nowá wšeho swěta proti tělu, od Wiktorina od Sw. Kříže V. 946.
 Wojna štěstí morawského, od Mat. Bartysa V. 074. b.
 Wojna wšeho swěta V. 1430., též od Barnera V. 1391.
 Wojna wšeho swěta proti třem auhlawním nepřítelům, tělu, swětu a ďáblu, od Wiktorina od sw. Kříže V. 1484.
 sw. Wojtěch, wiz: Hádká, Minucí, Památka.
 sw. Wojtěch w Praze, wiz: Snesení.
 Wojtěch Krásil aneb nawedení k rozumnému wychowání dětí, od Norb. Waňka VI. 1265.
 Wojtěch Strašil, od Hofmanna V. 843. c.
 Wolání jednoho českého duchowního pastýře k swým farním osadníkům VI. 1612.
 Wolání taužebná k hospodinu, od Fr. Hanussa Wysłokomýtského VI. 2210.
 Wolání Tejné Rady Šubarta na wšecy sedláky, kteří nedostatek píce trpí, přel. od Fr. Tomsy VI. 1527.
 Wolení a korunowání JMC. Matiaše, od Jiř. Záwěty z Záwětic IV. 453. f.
 Wolení manželá, od W. Krameriusa VI. 806. d.
 Wolení papežské, přel. od J. Trnky VI. 1122.
 sw. Wolfgang, wiz: Žiwot.
 Wolynský Jakub, wiz: List.
 Worel, wiz: Oda.
 sw. Woršila, wiz: Pobožnost.
 Wörterbuch (deutsch-böhm.), od Wácl. Widemana V. 70.; též od Tháma VI. 152. a. b. f.; též od Dobrowského VI. 155.
 Wörterbuch (böhm.-deutsches und deutsch-böhm.), von Tham VI. 152. g.
 Wörterbuch der deutsch-böhm. und latein. Sprache, von Tomsa VI. 154. b.
 Wörterbuch (böhm.-deutsch-latein.), von G. Palkowitsch VI. 158.
 Wörterbuch (lat.-deutsch-böhm.), von Chmela VI. 172. a. též von Ig. Seibt VI. 163.
 Wortregister als Anhang zu dem lat.-böhm.-deutschen Wörterbuche, von Chmela VI. 162. c.
 Wozka Petra III., z něm. přel. od W. Špinky VI. 637. II. díl c.
 Wpád Mongolů do Morawy, od Šembery VI. 982.
 Wratislaw (hrabě), wiz: K jmeninám.
 Wratislaw, od W. Nejedlého VI. 551. b.
 Wratislaw z Mitrowic, wiz: Powěst.
 Wratislawowi z Mitrowic Josef, od Tomsy VI. 383. g.
 Wratislawownám hrab. Theresii, Alžbětě a Apolonii, od Tomsy VI. 383. c.
 Wrstowníkům swojím Janko Rimawski VI. 494.
 Wršowci, od p. François VI. 618.
 z Wršowic, wiz: Kázání.
 Wrtkawé štěstí, od W. Dobřenského IV. 673. d.
 Wsetín, wiz: Paměti, Založení.
 Wstalt jest báh z mrtwých (píseň) III. 45. a.
 Wstalt jest Kristus z mrtwých (píseň) III. 45. b.
 Wstupowání wraucí duše k Ježíši, z lat. přel. V. 1576.
 Wšecka pomoc přichází s hůry, z něm. přel. od J. E. Kauna VI. 1336. a.
 Wšecko noapak, od Fejerpataký-ho VI. 669.
 Wšelico pro myslí ctné rozweselení VI. 816. — od Ferd. Selezčný VI. 850.
 Wšem hlawu dolů aneb Brunčwík VI. 665.
 Wšetečnost swatá etc., od Štěp. Fr. Náchodského V. 840.
 Wšezwěd, od Hanuše Wlčkowice VI. 681. b.
 Wšezwěd snesitedlný, od Leop. B. Čerwenky V. 748.
 Wšickni na počtě, přel. od Štěpánka VI. 635. u.
 Wšickni se hašteří, přel. od Štěpánka VI. 635. II. q.
 Wtělení, počtí a narození J. Kr., od W. Wrbenškého IV. 1792. a.
 Wúdcе bezpečný katechetů atd., od J. Jawornického VI. 1833.
 Wúdcе čelední, od Pet. Glasera IV. 692.
 Wúdcе do města sw. Jerusalema V. 870.
 Wúdcе duchowní, kteréhož duše křesf. následowati máže V. 1442.
 Wúdcе k blahosl. wěčnosti, sw. p. Barbora, od Ond. Košiny V. 1303.
 Wúdcе nebeský hwězda za onoho času tři krále wedaucí ku Kristu, nyní množstwí Swatojanských ctitelůw wedaucí k sw. Janu Nep., od Elegia od sw. Jiřího V. 984.
 Wúdcе Taboritůw, od J. Tandlera VI. 616. a.
 Wúle lidská w nešení swého kříže s wáli božskou sjednocenu býti mající . . . od Pawla Wikt. Kerperta V. 1031.
 Wúle poslední p. Jana Matiaše z Sudetu IV. 627.
 Wúle poslední pro osoby mužské V. 1437.
 Wúle poslední, w níž Komenský o sobě i wěcech swých činí wyznání, od Komenského V. 379. i.
 Wúz slawný a radostný, od Max. Rud. Stossa V. 1000.
 Wybič, wiz: Nowiny.
 Wýbor modliteb, od Fr. Wewerky VI. 2335. též od Karla B. Cisaře VI. 2431.
 Wýbor z auktorůw anatomických, od Filomatesa Mat. Dačického IV. 664. a.
 Wýbor z literatury české VI. 773.
 Wýbor z mnohých filosofů a doktorů písem IV. 724.
 Wýbor ze spisowatelů řeckých, přel. od Fr. Šíra VI. 921.
 Wyhrané panstwí, od Fr. Raymanna VI. 643. b.
 Wýchod a západ slunce na hoře Sionské, od Jana Ign. Dlahoweského V. 889. d. 1082.
 Wychowanec lásky, od J. P. Sušického VI. 826. b.
 Wýjew radosti w příští J. bisk. M. p. Aloys. Krakowského z Kolowrat při udělení swatosti biřmowání, od W. Nowáka VI. 451.
 Wýjew citů při odchodu z Načeradce p. W. Wil. Wáclawíčka kanowníka Praž., od Jos. Hochmanna VI. 455.
 Wýjezd z Bechyně Ignacia z Šternberka V. 479.
 Wýjimky z kroniky rukopisné, od r. 1688. V. 285.
 Wýklad na páteře II. 133.
 Wýklad ewangelii we Wodňanském rkpis. III. 5.
 Wýklad snůw III. 241.
 Wýklad na slowa: Ač kdo miluje III. 674.
 Wýklad na práwo České, od Ondřeje z Dubé II. 87.
 Wýklad wětší na páteře a) též menší b) též na písničky Šalomounowy c) od M. Jana Husa III. 812.
 Wýklad na čtení sw. Matauše, od Mik. Lyry III. 814.
 Wýklad ewang. sw. Jana III- 815.
 Wýklad na knihu ecclesiastes, od M. J. Černého III. 816.

- Výklad na pašije III. 817.
 Výklad na zjevení sw. Jana III. 818.
 Výklad na slovo sw. Jana III. 821.
 Výklad na řeč sw. Jana III. 822.
 Výklad na pašije sw. Jana III. 823.
 Výklad na zjevení sw. Jana, a) též na 6. kap. sw. Jana b) na knihu žaltář k radosti jedné paní, od br. Lukáše c) III. 824.
 Výklad na žalm Dawidův: Smiluj se na dě mnú, od br. Jeronyma III. 826.
 Výklad na modl. páně III. 827.
 Výklad slow Dr. M. Lutera o Antikristu III. 829.
 Výklad sw. Lukáše III. 831.
 Výklad sw. Matauše III. 832.
 Výklad na epístoly sw. Pawla III. 833.
 Výklad erbovní piktury, od J. Walkenberského IV. 501.
 Výklad na desatero boží příkázání, od M. P. Příbrama III. 853.
 Výklad proroctví tureckého, od Thad. Hájka z Hájků IV. 794.
 Výklad na ten dítv nad Kutnau Horau na obloze nebeské 1 1570 okázaný, od Jiř. Kuténa IV. 807.
 Výklad o právích, od J. Strakonického IV. 932.
 Výklad pod obojí přijímání IV. 1345. a.
 Výklad na žalm 28., od Mat. Walkenberského IV. 1501.
 Výklad kř. přijímání pod obojí, od J. Peyty Hostaunského IV. 1423.
 Výklad na žalm 127., přel. z něm. od Jana Forcusa IV. 1492.
 Výklad na žalm 50., od Jiř. Wicelia IV. 1495.
 Výklad na žalmy v způsob modl. IV. 1497.
 Výklad dvanácti článkůw wiry apošt. IV. 1498.
 Výklad Erasma Roterod. na ewang. a epíst. nedělní IV. 1499.
 Výklad na desatero boží, od Šimona Brodského IV. 1502.
 Výklad na žalm 128. IV. 1503.
 Výklad na Agnus Dei, od Pawla Lucina Helikonidesa IV. 1504.
 Výklad modlitby páně, od Waw. Rwačowského IV. 1506.
 Výklad sedmi žalmůw, přel. od Jiř. Dikasta IV. 1508. b.
 Výklad na modlitbu páně, od Sixta Candida IV. 1509. a., na žiwot Tobiaše IV. 1509. b.
 Výklad na Daniele, od Jana Achillea IV. 1510. b.
 Výklad krátký historie ewangelické IV. 1510. d. některých písem sw. IV. 1510. f. na dvě kap. zjevení sw. Jana IV. 1510. g.
 Výklad na weřím pána boha IV. 1511.
 Výklad rozdílů 24. zjevení sw. Jana IV. 1512.
 Výklad knihy zjevení sw. Jana IV. 1513.
 Výklad na skutky apoštolské IV. 1514.
 Výklad křesťanské věci k náboženství IV. 1517.
 Výklad na desatero boží příkázání IV. 1520.
 Výklad na žalm 91. sw. Dawida IV. 1521.
 Výklad na žalm 78, od Sixta Palmy IV. 1522. a. na ewang. sw. Jana IV. 1522. b.
 Výklad na Jonáše, od Wácl. Štefana IV. 1523. a., na Nahuma IV. 1523. b., na Joele IV. 1523. c. na Abakuka IV. 1523. d., na Sofoniáše IV. 1523. e., na Agea IV. 1523. f., na Abdiáše IV. 1523. g., na Malachiáše IV. 1523. h. na Micheáše IV. 1523. k., na Zachariáše IV. 1523. l., na Amosa IV. 1523. m. na Ozeáše IV. 1523. n.
 Výklad na žalm 122, od Jakše IV. 1524. c.
 Výklad kapitoly 53. Izaiáše, od Wita Phagela Píseckého IV. 1526.
 Výklad na modlitbu: Otče náš, od Lomnického IV. 1527. od Ond. Strojka III. 834.
 Výklad na Agnus dei, od Cypriana Pessia IV. 1529. a., žalmu 133. IV. 1529. c., maudrosti. 3. spravedlivých IV. 1529. d. na žalm 2. VI. 1529. e., snů, kterých měl sw. Jakub. patriarcha IV. 1529. g.
 Výklad adwentní na rorate, od J. Heritesa IV. 1532. b.
 Výklad žalmu 23., od Jak. Petrozeliny IV. 1533.
 Výklad žalmu 22., od Sim. Walecia IV. 1537.
 Výklad listu Kristowa, od sw. Jana ew. psaného, od Wiktorina Wrbenského IV. 1538.
 Výklad řeči epistolních nedělních, od Blaž. Borowského IV. 1541.
 Výklad ze zjevení sw. Jana, od W. Trojana IV. 1544.
 Výklad na modlitbu páně, od Mat. Krocína IV. 1545.
 Výklad čtvery na modlitbu páně, od Wita Marchia Kamenického IV. 1547.
 Výklad sw. čtení na veliký pátek, od Jos. Klíče IV. 1550. a.
 Výklad mše sw., od Bartol. Flaxia IV. 1743.
 Výklad řeči Šalomaunowy: Pomni na boha v mladosti, od Ad. Trojana z Benešowa V. 166. b.
 Výklad žalmu 83, od Tob. Cichorea V. 824.
 Výklad na 7 slow p. Kr., od Kašpara Motěšického V. 825.
 Výklad otcenáše V. 826.
 Výklad Karla Jugla řeči židovských V. 829.
 Výklad celého pisma sw. V. 831.
 Výklad výprawy a processí z kostela sw. Jakuba a sw. Tomáše do kostela Salwatora atd. V. 1247.
 Výklad český všech písem sw. staré i nové úmluwy, od Tom. Draského VI. 1710.
 Výklad katechetický sw. náboženství, od J. G. Horeckého VI. 1863.
 Výklad na některé články wiry, od Laučka VI. 1890.
 Výklad na páté příkázání, od J. Jandy VI. 1892.
 Výklad na články wiry apoštolského wyznání, od J. Jandy VI. 1893.
 Výklad na nedělní a swáteční ewangelia, přel. od Al. Pařízka VI. 1898. a., též přel. od J. Hýblů VI. 1898. b.
 Výklad na VI. prosbu modlitby páně VI. 1899.
 Výklad ranní epístol nedělních, od Fr. Pollaška VI. 1903.
 Výklad na páté příkázání boží, od J. Jandy VI. 1922.
 Výklad Wáclawa Kohauta Rakownického na řeč p. po poslední wečeři. Příd. 56.
 Výklad proroctví sw. patriarcha Jakuba Příd. 59.
 Výklad Jana Rywia Arthenorienského na 4. kap. Ozeáše. Příd. 133.
 Výklad Jiřika Střely Domažlického na žalm 6. Příd. 149. 172. c.
 Výklad 7 žalmů kajcích, od Frant. Filemana Příd. 157.
 Výklad modlitby Dawida krále w žalmu 94., od Tob. Wokauna Nowopražského. Příd. 172. b.
 Wykladatel morawský, od Šenka VI. 763. 904.
 Výklady, Výkladowé, některých čtení II. 132.
 Výklady na čtení nedělní, od Pet. Chelčického III. 830.
 Výklady a kázání na čtení nedělní, od M. Jan Rokycany III. 838.
 Výklady Frant. Lamberta Awinionského III. 845.
 Výklady na čtení nedělní IV. 1486.
 Výklady na ewang., od Adama Šturma IV. 1489.
 Výklady na čtení nedělní a swáteční, přel. od Zikm. Antocha z Helfenburku IV. 1490. a.
 Výklady na epístoly nedělní IV. 1490. b.
 Výklady na čtení swátkůw weyročních, z lat. přel. od Jana Račka Hradeckého IV. 1490. c.
 Výklady na epístoly sw. Pawla IV. 1505.
 Výklady na nedělní a swáteční ewangelia, přel.

- od Jana Achillea IV. 1510. a., téhož na epístoly nedělní a světeční VI. 1510. b.
- Wýklady na ewang. sw. Jana, od Tob. Mauřenína IV. 1519.
- Wýklady řečí božích. Postilla Králická IV. 1551.
- Wýklady řečí adventních IV. 1566. b., též od W. Slowacia IV. 1632. c.
- Wýklady a kázání na ewang. sw. Jana, od Mat. Ond. Kracowského IV. 1645. b.
- Wýklady nedělní V. 852.
- Wýklady sw. ceremonií, od Ferd. Seeliska V. 1121.
- Wýklady o důmélém zdání snůw milovníkům hry loterie atd V. 1675.
- Wýkladové přirozeného práwa, od Ant. J. Pawlowského VI. 1221.
- Wýkladové neb exhorty ranní, od L. Fr. Wiršinka VI. 1910.
- Wýkladůw řečí celoročních díl postní, od W. Slowacia IV. 1562. a.
- Wýkladůw spásitelných kniha na čtení nedělní P ř í d. 172. a.
- Wýlew citů při přiwítání k apoštolskému konání p. Fr. Pištěka, od F. A. Rokosa VI. 448.
- Wýlewy citů křesť., přel. od Fr. Al. Rokosa VI. 2248.
- Wýložený některých slow a míst w písmě sw. P ř í d. 177.
- Wýložení učení kat. o těch věcech, o kterých rozepře jsou, přel. od M. Wolfa VI. 1744.
- Wýmalování diwu a zázraku: totiž tři slunci a tři duh IV. 812.
- Wýmalování způsobu charakterůw a liter, kterýž se na jedné rybě u Rostoka lapené našel. IV. 832.
- Wýmluwa o životě Josefowě III. 923.
- Wýnaučení kat. náboženství w otázkách a odpovědích, od Ant. Karhordo VI. 1840.
- Wýnaučení kunštu habského sedláckých bab, od J. Schustra VI. 1633.
- Wýnaučení nekatolika, od Mat. Šteyra V. 743.
- Wýnaučení o malinových stromůw a hedbávních čerwikůw chování, od Lud. Mitterbachra VI. 1557.
- Wýnaučení strany velikého užítku stromů ořechových a kterak se štěpy ořechové . . . sázeti a vzděláwati mají, přel. od J. Schuberta V. 1535.
- Wyobrazení potopy světa, přel. od Dlabáce VI. 533.
- Wyobrazení chrámu Swatoborského nad potokem Páchem jinak Wrechlicí w m. Kutné Hoře, od J. F. Dewoty-ho VI. 1035. b. 2153.
- Wyobrazení všeobecného s první rakauskou spornitelnicí spojeného ústawu zaopatřowacího, od H. K. B. VI. 1241.
- Wyobrazení a popsání w polínku třešnowého kmenu r. 1745 do dřewa samorostle spatřeného kříže, od F. Dewotyho VI. 1466.
- Wyobrazení nejsw. Marie p. w Římě w kostele della Rotonda VI. 2148.
- Wyobrazení a popsání života oslawených služebníků a přátel božích, od Tom. Kubelky VI. 2180.
- Wyobrazení a života popsání sw. Wácslawa, od Fr. Wewerky VI. 2178.
- Wyobrazenost čili galerie nejslowýtnějších osob země české, od J. Rulíka VI. 1046. g.
- Wýpis, Weypis, psaní ohradního k Augspurskému wyznání priznáwatelů k JCM. IV. 382.
- Wýpis psaní, od p. stawůw náboženství ewang. IV. 391.
- Wýpis obdarowání obce m. Boleslawi IV. 462. 484.
- Wýpis praesentací knězi Wácsl. Subulowi na kaplu Beilemskau dané IV. 596. 1113.
- Wýpis o nemocech morních IV. 895.
- Wýpis listu císa. a krále Leopolda I. klásteru Karlo-wskému V. 424.
- Wýpis pětileté wojny židowské a celé zkázy Jerusalema, z lat. přel. od Jos. Prokopa VI. 938. a.
- Wýpis života blahosl. Wawřince z Brundusu VI. 2167.
- Wýpisky, Wýpisowé, právní z desk zemských králowství česk. III. 300.
- Wýpisky z desk dworských III. 327.
- Wýpisky z práw, náležů atd. po různu III. 337.
- Wýpisky privilegii m. Bydžowa IV. 475.
- Wýpisky weysad m. Bydžowa IV. 485.
- Wýpisky z privilegii krále JM. a králowství českého IV. 971.
- Wýpisky z desk zemských z poč. XVII. století IV. 1110.
- Wýpisky z denníka lékaře, od Samuele z Warrena VI. 853.
- Wypodobnění s weykładem obrazu sw. p. Barbory, od Wawáka VI. 2144.
- Wýpowěd sněmu mezi mistry Pražskými a kněžími Tábořskými III. 375. 400.
- Wýpowěd sněmu Praž. r. 1450. III. 397.
- Wýpowědi písma sw. nejdražší. P ř í d. 99.
- Wýpowědi práwa Magdeburského III. 298.
- Wýpowězenec, pow. přel. od V. E. Liblanského VI. 876. b.
- Wýpowězení Jesuitů z Čech IV. 607.
- Wypravení se do pole proti Turkům IV. 332.
- Wyprawování k vzdělání duchownímu slaužící nejprřednějších biblických skutkůw, z něm. přel. od Jana Trutnowského VI. 1876.
- Wyprawování, kterak Arnošt Zabranský ze sedláka swobodným pánem učiněn, od A. G. Suchánka VI. 1198.
- Wyprawování mravné, od M. A. Hurdálka VI. 1316.
- Wyprawování o wpádu lidu Passowského do Prahy IV. 451.
- Wyprawování podobenská, J. Kr. od M. Netopila VI. 1902.
- Wypsání biblické nynějších příběhů, od Alše Pařízka VI. 945. b.
- Wypsání cesty císa. legata p. hrab. z Wirmontu V. 356. g.
- Wypsání co se w Horních Uhřích dalo IV. 326.
- Wypsání česk. králowství, od Dlabáce VI. 1147.
- Wypsání historické knižat a králů uherských, od Mich Semiana VI. 939.
- Wypsání historické o Sigmundowi císa., od Wácsl. Rameše IV. 431.
- Wypsání historické o wynalezení Ameriky, od W. Krameriusa VI. 957.
- Wypsání historické obzvláštních míst milostních w král. česk., z něm. přel. od Rulíka VI. 2147.
- Wypsání hrobů králowských a knížecích w kostele Praž. sw. Wíta, od Rulíka VI. 1046. e.
- Wypsání, jakým způsobem křesťané nad Turkem při Zysseku zwítězili IV. 318.
- Wypsání krajin země ruské, od Mat. Hossiusa IV. 648.
- Wypsání, kterak JMC. do m. Řezna na sněm přijeti ráčil IV. 392.
- Wypsání, kterak JMC. proti Turkům r. 1566 táhl IV. 302.
- Wypsání, kterak veliké kníže Moskewský Demetrius otcowského král. swého I. 1605 dosáhl IV. 410.
- Wypsání města Jerusalema, přel. od Ad. Weleslawina IV. 651.
- Wypsání neštěstí, w kteréž p. z Waldšteina uweđen byl, od J. Prawdy Litowanského IV. 503.

- Wypsaní nowého swěta, z lat. přel. od Dlabáče VI. 1232.
- Wypsaní o dobytí města i zámku Hatwanu IV. 354. a.
- Wypsaní o Hlubocké lázni, od J. Fr. Löwa z Erlsfeldu V. 554.
- Wypsaní o královně Semiramidě IV. 367.
- Wypsaní o náboženství tureckém IV. 652.
- Wypsaní o nalezení a stoletní slavnosti zázračného obrazu p. Marie na sw. Hoře blíž Holomauce V. 1219.
- Wypsaní o processii slavné... m. Litoměřic k ingressu p. Max. Rud. sw. p. Šleinic I. biskupa Litom. V. 394.
- Wypsaní o těžkém trestání božském. Příd. 191.
- Wypsaní o zázračném skutku páně blíž Wysokého Mýta IV. 838.
- Wypsaní ohně v kr. horním m. Kutné Hoře IV. 476. VI. 1016.
- Wypsaní ortele nad Ferd. hrab. z Hardeku a nad Mik. Perlinem de Forti IV. 337.
- Wypsaní ostrowa sw. Heleny, od W. R. Krameriusa VI. 999. b.
- Wypsaní ostrowa Islandu IV. 663.
- Wypsaní pádu a wyvrácení m. Lissabony, od J. Černáského V. 224.
- Wypsaní pádu prvních rodičů, od Aug. Doleschala VI. 540.
- Wypsaní pevnosti Erly IV. 354. e.
- Wypsaní pohřbu p. Albrechta W. Smiřického IV. 502. též od Blaž. Borowského z Borowa IV. 1692. a.
- Wypsaní potwory dítěte IV. 827.
- Wypsaní příčin, z kterých nákaza plíc a jiné nákazy a nemoce howěziho dobytka pocházejí VI. 1653.
- Wypsaní příjezdu Anny královnou uher. a české, od Jiř. Závěty z Závětic IV. 453. e.
- Wypsaní privilegii m. Bydžowa nad Cidlinau V. 334.
- Wypsaní práwodu pohřebního hrab. z Gallas V. 356. f.
- Wypsaní rodu pánůw Krušinůw ze Šwamberka, od J. Rulika VI. 1046. f.
- Wypsaní Rusie a jejího wojska, od Hanky VI. 972. b.
- Wypsaní s dilem armády cis. p. generala Leslie k m. Oseku a Mostu jeho tažení V. 355. d.
- Wypsaní slaw. příjezdu krále Matiaše, od Jiřiho Závěty z Závětic IV. 453. b.
- Wypsaní sláwy strany swatořečení sw. Jana Nep. V. 1213.
- Wypsaní smrti M. A. královnou franc., od W. M. Krameriusa VI. 1040. d.
- Wypsaní způsobůw bratří českých III. 149.
- Wypsaní stížnosti pánůw stawůw rakauské země IV. 1058.
- Wypsaní stolic králowství uherského, od Mat. Markowice V. 223.
- Wypsaní Swatoňowských lázní, od Med. Dra. Částky V. 557. b.
- Wypsaní toho, co se od r. 1618 až do korunování Fridricha v Čechách přihodilo IV. 457. b.
- Wypsaní ukrutné smrti Marie Antonie královnou franc., od Krameriusa VI. 946. b.
- Wypsaní v hlavním kostele na hradě Praž, strany swatořečení sw. Jana Nep. V. 1339.
- Wypsaní wálky 30leté, od W. Kozmanecia V. 278.
- Wypsaní welikého mongolského císařství, od W. Krameriusa VI. 995. b.
- Wypsaní všech ceremonii kirkwe kat. V. 1102.
- Wypsaní začátku řádu zlatého rauna V. 459.
- Wypsaní země české, od Jos. Tábořského VI. 1141.
- Wypsaní země sw. Kananejské, od Chalúčky VI. 1912.
- Wypsaní zkázy Jerusalemské, od P. Šrámka VI. 938. b.
- Wypsaní žiwota dobrého a rozšafného sedláka Wendelina, od Matějky VI. 1181. 2169.
- Wypsaní žiwota Gotharda Dobšinského a Lowočského, od M. Laučka VI. 1039.
- Wypsaní žiwota sw. dwau bratří Crhy a Strachoty, od J. M. Krále VI. 2183.
- Wypsaní žiwotů sw. patronů českých, přel. od J. Rulika VI. 2172.
- Wyrazení v dobách wečerních, od Gellerta VI. 1324. d.
- Wýsady a listiny kláštera v Třeboni III. 188.
- Wýsady kláštera Doxanského IV. 601.
- Wýsady kláštera sw. Jiří V. 408.
- Wýsady kláštera Třebonského V. 425.
- Wýsady králůw českých od Karla IV. až do Ferd. III. V. 307.
- Wýsady města Rokycan IV. 474.
- Wýsady Nowému m. Pražskému potvrzené od Wladislawa III. 472.
- Wýsady pořádku pekařského IV. 972.
- Wýsady university Pražské IV. 975.
- Wýsoké Meyto král. wěnné město v Čechách, od Al. W. Šembery VI. 1029.
- Wystěhowanci do Ameriky, od Nierice VI. 883. II.
- Wystěhowanci do Brasilie, od Amalie Šope VI. 822. e.
- Wýstraha M. Luteru IV. 526.
- Wýstraha z Wlach IV. 772.
- Wýstraha všem wěrným Čechům, od Wacsl. Brosiusa IV. 1333.
- Wýstraha proti římsko-katolické náboženství ubíhání, od Konst. K. Bidonesa z Bidenthalu V. 770.
- Wýstraha o pití páleného, od Wotýpky VI. 1209.
- Wýstraha před jedem v přirozenosti, zvláště v bylinách se nacházejícím, od W. Kostrošice VI. 1602.
- Wýstraha proti krwotoku howěziho a owěiho dobytka, od Hynka Pražského VI. 1650.
- Wýstrahy pro nezkušenau mládež, od Jana Rulika VI. 1284. c.
- Wyswětlení korábu. II. 135.
- Wyswětlení čtyř artikulůw sněmu Basil. III. 362.
- Wyswětlení o stawu manželském, od J. Th. Mezřického IV. 702.
- Wyswětlení pětileté pranostiky I. 1619, přel. od Mich. Longoliusa IV. 790.
- Wyswětlení písem sw. IV. 1285.
- Wyswětlení historie Cornelia Caesarienského, od Mart. Sworniciusa IV. 1391.
- Wyswětlení každodenních celoročních řečí, od W. Slowacia IV. 1414.
- Wyswětlení některých artik. nábož. křest. IV. 1416.
- Wyswětlení o umluwě s Abrahamem, od K. J. B. P. IV. 1427.
- Wyswětlení krátké trpěliwého Joba, od Jana Kerneru 1475.
- Wyswětlení modlitby páně IV. 1516.
- Wyswětlení a znamenání řečníka sw. Jakuba, od W. Štefana IV. 1523. i.
- Wyswětlení příkázání deset slow, od Wita Jakše IV. 1524. a. — na sedm slow Kristowých IV. 1524. b.
- Wyswětlení slow sw. Jana křtitele: Ai beránek boží atd., od Cypriana Pessia IV. 1529. b.
- Wyswětlení 2. a 3. artik. wíry, od J. Heritesa IV. 1532. a.
- Wyswětlení žalmu 20., od Ab. Skulteta IV. 1542.
- Wyswětlení biblí malé, od W. Slowacia IV. 1562.
- Wyswětlení, co hrozného komety představují, od Jiřika Tesáka IV. 1613. e.

- Wyswětlení křesť. katechismu, z něm. přel. od Tob. Mauřenina IV. 1623.
- Wyswětlení a výklad historie sw. o nemoci, smrti a wzkršení od K. P. Lázara Betanienského (w 7 káz.), od Jak. Petrozelini-ho IV. 1631. c.
- Wyswětlení slow božích o sw. Anně, od J. Prokopiusa IV. 1659. b.
- Wyswětlení žalmu XX., od Ab. Skultetiho IV. 1661. b.
- Wyswětlení počtářského umění V. 509.
- Wyswětlení křesť. učení, od J. Simonidesa V. 754. a.
- Wyswětlení katechismu, od Jiř. Ambroziusa V. 789. a.
- Wyswětlení zpovědních otázek Luterových, z něm. přel. od J. Kr. Wodičky V. 799.
- Wyswětlení sw. křtu sw. slow ustanowení i wečeře páně V. 803.
- Wyswětlení a přídawek ku katechismu k potřebě učitelů, od Čenka z Wartenberku VI. 1826.
- Wyswětlení krátké katechismu, od Mik. Tomka VI. 1846.
- Wyswětlení krátké katechismu, od Mik. Tomka VI. 1846.
- Wyswětlení kat.-cirkewních obyčejů a slawností celoročních, od Jana N. Weselého VI. 2137.
- Wyšehrad, wiz: Píseň, Přípis, Wýtah.
- Wyšetření přičin, prostředků atd. při všeobecném pádu howězího dobytku, od J. Hynka z Maiersbachu V. 594.
- Wýtah abecední z písem sw. IV. 1159.
- Wýtah arcibratrstwa Černokoženého pásku sw. matky Moniky ... V. 1142.
- Wýtah artikulůw učení Jezuitského IV. 610.
- Wýtah biblí we werších, od Jana Maxiusa IV. 162.
- Wýtah činůw a žiwota sw. Ludwíka Bértranda V. 1281.
- Wýtah duchowního statku IV. 604.
- Wýtah dwosmyslných libozpěwů, přel. od Weleby VI. 572.
- Wýtah historický o cirkwi ewang. Jelšowské, od Pav. Wallaského VI. 1103.
- Wýtah historický z celoročních nowin V. 359.
- Wýtah historie gentis slavicae, od J. Tandli-ho VI. 947.
- Wýtah historie písma sv. V. 821.
- Wýtah husitského w Čechách kacířství počátku, zrůstu a pádu IV. 522. VI. 1095.
- Wýtah k popsání žiwota bl. Bernarda z Offidy VI. 2171.
- Wýtah knížky pod titulem: Skála Kristowá V. 791.
- Wýtah knížky pod titulem: Škola Kr. V. 1499. 1526.
- Wýtah listowního dopisowání mezi římským cís. a franc. dworem VI. 940. 961.
- Wýtah na proroctwí turecké, od Thad. Hájka z Hájku IV. 307.
- Wýtah na způsob otázek psaní učiněného pro potěšení a utwření wěrné duše w prawém kat. učení. Příd. 89.
- Wýtah nejpotřebnějších dílů řeči, od Fr. Dřeweného VI. 81.
- Wýtah některých hlavních otázek a odpovědí z učení křesť., od J. Laho VI. 1778.
- Wýtah o kometě, kteráž se ukázala l. 1618, od Daw. Orihana IV. 787.
- Wýtah ohně se týkajících řádů pro obyweatele města Král. Hradce VI. 1236.
- Wýtah pobožného cwičení, potřebný ... prostým ženichům a newěstám V. 1115.
- Wýtah práw městských král. českého, od Jak. Wrby Nimburského V. 604.
- Wýtah příběhůw w milostech velikého obrazu máleho Jesulátka u Karmelitánů V. 1230.
- Wýtah reliquií p. Marie, od Jiřka Stengelia V. 1163. 1265.
- Wýtah slawného wjezdu tureckého legata do Widně V. 356. e.
- Wýtah sláwy kostela Wyšehradského, od J. Flor. Hammerschmida V. 422.
- Wýtah: sněmůw od r. 1529—1600. IV. 984. b. též od r. 644—1611. od r. 644—1561. IV. 986. též od r. 1529—1606 a od r. 722—1606. IV. 988.
- Wýtah swěta t. j. powědomost historie swětské V. 258.
- Wýtah tabelární ochranných prostředkůw pro na pohled mrtwé lidi od D. W. Zardy VI. 1596.
- Wýtah učení křesť. V. 175., od Hein. Milde V. 782. c.
- Wýtah velikých milostí ... bratrstwo sw. Moniky V. 1143.
- Wýtah všech powinných skutkůw, odpustkůw, milostí, které pod jménem ... nejsw. Trojice ... w kostelíčku ... blíž česk. Dubu založenému bratrstwu ... uděleny jsau V. 1182.
- Wýtah všeobecné historie swěta, od Max. Šimka VI. 934. 1456.
- Wýtah z Aristotelesowých secretis mulierum III. 289.
- Wýtah z artikulůw sněmowních král. Uherského od poč. XIX. stol., od J. Palkowiče VI. 1689. 1690.
- Wýtah z desk zemských domůw w Menším m. Pražském V. 639.
- Wýtah z dwanáctera Sibylliného proroctwí IV. 799. V. 225.
- Wýtah z geografie uherské, od J. Kermana VI. 1144.
- Wýtah z katechismu arcibisk. VI. 1741.
- Wýtah z knihy Ecclesiasticus III. 580.
- Wýtah z knihy p. Zachariáše z Hradce. Příd. 179.
- Wýtah z knížky: Škola Kr. Příd. 178.
- Wýtah z něm. mluw. pro českau mládež, od Sykory VI. 138.
- Wýtah z nowozkušeneho wčelařství VI. 1508.
- Wýtah z poučení o sporádání ručnice a o jiným zachowání pro c. k. pěchotu, z něm. přel. od Mat. Knaysla VI. 1453.
- Wýtah z práw městských IV: 936.
- Wýtah z ustanowení rakauské společnosti we Widni, která ohněm učiněnou škodu nahrazuje VI. 1239.
- Wýtah z žiwota papežůw, od Hrubého z Jelení III. 162.
- Wýtah žiwota sw. Aloisia Gonzágy V. 1334.
- Wýtah žiwota sw. Anny, ... od Tob. Čakerta V. 1320. b.
- Wýtah žiwota blahosl. Bonawentury de Potentia VI. 2165.
- Wýtah žiwota bl. Bernarda z Korleonu V. 1316.
- Wýtah žiwota sw. Felixa z Cantalitiu V. 1312.
- Wýtah žiwota sw. Fidelia z Sigmaringu V. 1354.
- Wýtah žiwota sw. Františ. Borgia V. 1282.
- Wýtah žiwota sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala (Baglona V. 1302.
- Wýtah žiwota sw. Jana Nep. V. 1340.
- Wýtah žiwota sw. Josefa pěstauana, ... od Tob. Čakerta V. 1320. a.
- Wýtah žiwota sw. Josefa z Kupertinu V. 1359.
- Wýtah žiwota blahosl. p. Kateřiny z Ricci V. 1347.
- Wýtah žiwota sw. Peregrina Latiosa V. 1332.
- Wýtah žiwota sw. Petra Regalata V. 1355.
- Wýtah žiwota sw. Serafina a monte Granario V. 1338.
- Wýtah žiwota sw. Stanislawu Kostky V. 1330.
- Wýtahy, Wýtahowé z desk zemských III. 301.
- Wýtahy z listin rozličných III. 334.

- Wýtahy z sněmů zemských III. 449. IV. 981.
Wýtahy ze Seneky z Laktantia Firmiana III. 872.
Wyučování v náboženství křesť., z něm. přel. od Jana Straky VI. 1789.
Wyučování v náboženství pro dospěléjší mládež, z něm. přel. od Fr. Neděle VI. 1814.
Wyučování v křesťanské víře, přel. od K. Tháma VI. 1816.
Wyučování katech. VI. 1901.
Wyučování podle písma sw. Příd. 180.
Wýwod rodu starožitného p. Lukáše Dembinského z Dembině IV. 498.
Wyzdvižení ducha k bohu VI. 2332.
Wyzdvižení původu o jednotě IV. 531.
Wyznamenání wlévání nebeského t. zatmění, kteréž v těchto 7 letech se zběhnouti mají, od Mik. Caesarea Leukopetra IV. 754.
Wyznání sw. Athanasia s předmluwau Petra Kodiceila IV. 1765.
Wyznání France Tennogla IV. 452.
Wyznání Jana Wadcka V. 156.
Wyznání křesť. náboženství, od W. Widemanna IV. 1398.
Wyznání Krista osoby spasitelné, od Ad. Wolfa Benešowského V. 886.
Wyznání Pětiměstské IV. 1426.
Wyznání srownání apoštolského, od J. A. Chochošky V. 788.
Wyznání věrných Čechů III. 614.
Wyznání wíry mistrů Praž. o těle a krvi páne III. 371.
Wyznání wíry jednoty bratrské III. 655. 656.
Wyznání wíry, od Jana Táborského III. 708.
Wyznání wíry III. 801.
Wyznání wíry učení ewang. IV. 1215.
Wyznání wíry bratrské IV. 1222.
Wyznání wíry křesť. o tělu a krvi boží od Paw. Bydžowského IV. 1228. g.
Wyznání wíry Kristowy, z Lutera přel. IV. 1248.
Wyznání wíry sw. křesť. od Jak. Hořického z Tepence IV. 1384.
Wyznání wíry (IV.) obecné křesť., od M. Sam. Martiniusa z Dražowa V. 698. a. b.
Wyznání wíry Ewangelikůw Augspurské Konfessi we Widni VI. 1756.
Wyznání wíry zjewné sw. říše římské všech poddaných. Příd. 173.
Wyznání a wysvětlení wíry čisté křesť. VI. 1768, též od Jos. Salaiho VI. 1772.
Wyznání a osvědčení o Kristu. Příd. 173.
Wyzvědač, od J. Lhoty VI. 686.
Wzácnost a vážnost audolí Ročowského V. 1217.
Wzájemnost we příkladech mezi Čechy, Morawany a Slowáky, Slezáky a Lužičany VI. 1072.
Wzbuzování k českému pluku VI. 955.
Wzbuzování k wděčnému očekávání Leop. II., od F. J. Wawáka VI. 364. b.
Wzbuzování lidu wenkowského k pokání, od A. Hynka Gostko ze Saxenthalu VI. 1997.
Wzdání wděčné dikůw pánu nejvyššímu od nejmenšího sluhu jeho, kázání VI. 2008. 2011.
Wzdání dikůw trojí Pánu nejvyššímu za w minulých letech 1795—7 obdržené milosti witezosl. pomoc a požehání země české, od Fr. J. Oesterreichera VI. 2014.
Wzdělání člověka, jak býti má, od Tom. Kubelky VI. 2251. a.
Wzdychání čtyřdcatero w přemýšlowání umučení n. p. J. Kr. V. 1396.
Wzdychání k sw. Fidelu z Sigmaringu a sw. Josefu z Leonissy V. 1645.
Wznešenost sw. Jana Nep., od Jiř. Procházky de Lauro V. 913. c., též V. 975.
Wznešenost přírody, od M. Z. Poláka VI. 537.
Wzývání spasitelné umirajícího a k šťastné věčnosti přihotowujícího VI. 2202. též Příd. 181.
Wzývání boha a swatých jeho, z něm. přel. od Al. Pařizka VI. 2315.
Wždycky a nikdá V. 1384.
Ynkle a Jarypo, přel. od Boh. Dlabáče VI. 623. a.
Zábawy nedělní, od Kodyma VI. 1486.
Začátek první čtení V. b.
Začátkové latin. česk. i něm. jazyka V. 30.
Začíná se obět prawá VI. 256. c.
Začíná se regule blahosl. Augustina V. 471.
Zadní schody, přel. od Kubelky VI. 631.
Zahrada Celenská w Štyrsku, od Jind. Wácl. Zywaldy V. 1174.
Zahrada páne VI. 2336.
Zahrada rozkoše, od Jiř. Fr. Procházky V. 939.
Zahrada skrze mlčenliwost zawřená, od Patricia Auspitzera V. 956.
Zahrada štěpná weliká křesťana kat. VI. 2351. a. b.
Zahradecká, wiz: Kázání.
Zahrádka dítek dobrých, od Jos. Salatnaye VI. 1855.
Zahrádka doštepňá dítek dobrých, od Vinc. Zahradníka VI. 1849. b.
Zahrádka duchovní ku potěšení všem věrným w zármutcích, od J. Straněnského IV. 1800. b. též IV. 1811.
Zahrádka duše III. 933.
Zahrádka dušičky pobožné, z lat. přel. od Daniele Synapia V. 1432.
Zahrádka duši nemocných, od Paw. Jakobeiho V. 1481. b.
Zahrádka kwětiná, od A. Gazdy VI. 1925, též biblická, od D. Sartoriusa V. 178.
Zahrádka Marie matky boží V. 1382.
Zahrádka plná nělechtilých bylín a stromowí, přel. od P. Linharta Lucina IV. 181.
Zahrádka přerozkošná w Praze. Příd. 117.
Zahrádka rájská, přel. od Mat. Béla V. 1612.
Zahrádka ruosená porodných bab IV. 908.
Zahrádka růžowá žen plodných IV. 907.
Zahrádka štěpná (modlitby) VI. 2330.
Zahrádka wonného koření, přel. od Math. Pešina IV. 1958.
Zahradní zeď, dle Sonneitnera VI. 635. gg.
Zachar, wiz: Truchlozpěw.
Zachování sprostého wojáka c. k. pěchoty, přel. od Fraňka VI. 1452.
Zachování a předpis služebný c. k. sprostého wojáka, gefreytra, tamb. a kaprála, přel. VI. 1449.
Zajíc, wiz: List.
Základ wíry katolické IV. 1284, přel. od Bart. Flaxiusa IV. 1343 a Georg. Petrmána VI. 1894.
Základ církwe obojí prawé a falešné, od Komenškého V. 379. b.
Základ všeho dobrého, od Fr. Kubowice VI. 1357. 1861.
Základ žiwobytí katolického, od J. Beckowského V. 756.
Základ a podstatný pořádek křesť. kat. náboženství, od Karla Khuna VI. 1808.
Základ nepřemožený prawdy ewang. Příd. 24.
Základ nepřemožený ewangelické prawdy Příd. 182. a.
Základové (Základy) hwězdoslówí čili astronomie, od Jos. Smetany VI. 1407.
Základové k umění hudebnímu, od J. Ryby VI. 181. a.
Základové měřičtí, od Woj. Sedláčka VI. 1404.

- Základové německé společnosti náhrad škody krupobitím swedené pojistující VI. 1245.
- Základové pitvy (anatomic), od W. Staňka VI. 1474. a.
- Základové přírodnictví, od Woj. Sedláčka VI. 1481.
- Základové první umění polesného pro začátečníky v hospodářství lesním, od Fr. Duška VI. 1560.
- Základové původní k umění početnímu, od W. G. Bilého VI. 1389.
- Zaklený chrt VI. 582.
- Zaklínač neb bič dábla s obzvláštními zprávami na zlé duchy, kteříž se při pokladech nacházejí . . . V. 1676.
- Zaklínač duchů VI. 794.
- Zákon krajinský z ohledu náboženství vydaný r. 1791, od Ondř. Plachého VI. 1675.
- Zákon nový (Slovanský) III. 595. V. 654. 656. 657. 658. 659. 660. 661 VI. 1713., od Milče VI. 1716. VI. 1718. 1719. 1720. 1721.
- Zákon nový písma sw. s předmluwau, od Mat. Běly V. 655
- Zákon pána našeho J. Kr. s popsáním příběhů zjeveného náboženství, od Jos. Ditricha VI. 1878.
- Zákon starý w bibl. Mikulowské III. 539.
- Zákon starý, od Jana Grylla z Gryllowa IV 158. a.
- Zákon trestní w přestupcích aupadkových, přel. od Fr. Čelakowského VI. 1684.
- Zákon zemský za panování cis. Frant. II., přel. od Tom. Kubelky VI. 1682.
- Založení cirkwe křesf. ew. Wsetinské VI. 1096.
- Založení cirkwe křesf. při zakládání domu modlitebního, od J. Hrdličky VI. 1989. b.
- Zámecké schody a ostruhová ulice, přel. od Zbraslawského VI. 692.
- Zámečník, od Tháma VI. 607. ee.
- Zámek podvádí mistra, přel. od Tháma VI. 607. k.
- Zampa, přel. od Štěpánka VI. 635. 16.
- Zamyšlení mudrci, přel. od Tháma VI. 607. I.
- Zaopatření duchovní na cestu do věčnosti V. 1477. — přel. od Tabáka VI. 2103.
- Západ nejjasnějšího slunce celé Ewropy w smrti Leop. I. císaře, od Fr. Daudlebského V. 1089.
- Zápal lásky duší wywolených, modl. VI. 2299.
- Zapečetěný měšťanosta, dle Raupacha VI. 635. II. u.
- Zápis synodní bratrů českých r. 1486. III. 701.
- Zápisky Jana Jiř. Račenského IV. 579.
- Zápisky Marka Aurelia Antonína, přel. od Fr. Šíra VI. 929.
- Zápisy (Zápisové) Jana z Wartenberka II. 103. a.
- Zápisy za krále Zigmunda III. 115. 302.
- Zápisy Hradecké III. 303.
- Zápisy Kozelské w Slezsku III. 304.
- Zápisy rozličných osob III. 321.
- Zápisy městské Now. m. Praž. III. 322.
- Zápisy Pražské III. 323.
- Zápisy rodu Sternberského III. 324.
- Zápisy knížat Minsterberských III. 325.
- Zápisy we věcech sedlských III. 326.
- Zápisy panství Pardubského IV. 467. a.
- Zápisy Chotěšowského kláštera IV. 591.
- Zápisy zlaté VI. 335.
- Záře nad pohanstwem neb Wácslaw a Boleslaw, od J. Lindy VI. 812.
- Záře nowá jména Marianského na wrchu Chlumku wzešla . . . V. 1131.
- Záře odražená z nejsvětější rodičky boží Marie panny . . . na sw. Hoře V. 1218.
- Zaslíbení (X) o Messiášowi, od Jiř. Hanuše Landskronského IV. 1393. 1615. b.
- Zasnaubenci, od Mansoni VI. 853.
- Zasnaubení duchovní prawého Šalomauna Ježíše syna božího s sw. Sekundinou pannau a mučednicí Římskau . . . V. 234.
- Zasnaubení duchovní dwau wzácných a starožitných rodůw slečen S. Anny M. Terezie Audřické z Audřic, Anny Kat. Barb. Hložkowny z Žampachu, od Karla Račina V. 900.
- Zasnaubení Lindenkrona VI. 426.
- Zasněžená chatrč, od Štěpánka VI. 635. hh.
- Zásoba ku předpisům a diktování, od J. Přibíka VI. 66.
- Zastání obranné kalicha čili apologia calicis V. 686.
- Zastání smrti neb řeč pohřební, kteráž smrt ospravedlňuje, když Leopolda I. cis. wzala, od Frant. Dubského V. 1088.
- Zastaralé formy českého slowesa, od Franty VI. 82. ze Zástřizl, wiz: Kázani.
- Zástupce duší w očistci zůstávajících, od Frid. Bri-deľa V. 724. b.
- Zatykače, rukojemství, smlauwy atd. IV. 1131.
- Záwiš, od K. Macháčka VI. 649. I.
- ze Závřeští Petr, wiz: List.
- Zawržený syn, od Gesnera VI. 645. e.
- Zazděná slečna, od Šediwého VI. 782. d.
- Zazděné okýnko, od Frankla VI. 642.
- Zázrak, který pán báh w Chrlenici na jednom chudém člověku učinil IV. 836.
- Zázrakové boží w swatých jeho, z jejich životů wytažení, z wlsak. přel. V. 1207. a.
- Zázrakové o swátosti oltární VI. 1207. b.
- Zběhnutí šedesáte sedm let od l. p. 1600—1667, od Wácsl. Jind. Ziwaldy V. 213.
- Zboží nowe, krátké a dlauhé neb kratochwilné powídačky VI. 803.
- Zbraň duchovní a poklad věčný, modl. VI. 2278.
- Zbraň duchovní a pokladůw věčných pokojik, přel. od Mich. Lani-ho V. 1583.
- Zbraslaw, wiz: Aula regia.
- Zbroj duše, od Mich. Mauchse. Příd. 73.
- Zbrojnice duchovní k nynějším bídným, wálečným a nepokojným letům, od Zik. Lewy V. 1548.
- Zdali Češi čili Čechové? IV. 20.
- Zdání prawdivé naproti Hawla Zalanského, od Makariusu Josefa IV. 1466.
- Zdání, kterak se chowati mají ti, jimž se poraučí, aby učení papežské přijímali, přel. od Wikt. Mezřického V. 372.
- Zde w saukromnosti padáme . . . (piseň) VI. 256. b.
- Zdeněk ze Zásmuku VI. 792.
- Zderaz, wiz: Documenta.
- Zdoroslawiček na poli požehnaném II. Díl atd., od J. Hyn. Dlahoweského V. 98. b. 1176. a.
- Zdoroslawiček w kratochwilném háječku postawený, přel. od Štastného Kadlinského V. 160.
- Zdrawas II. 39.
- Zdrawas díwko šťastná matičko boží, piseň III. 42. a.
- Zdrawas Maria (modl. pro ženské), od Wácsl. Pěšiny VI. 2432.
- Ze sedmi ta nejskaredější, od Angeliho VI. 635. II. w. Zeidlitz, wiz: Piseň.
- Zeitungs-Anhang zu Thams Lexikon VI. 152. c.
- Zeitwörter (deutsche) nach Adlungs Grundsätzen mit Beifügung der böhm. Bedeutungen, von Trnka VI. 135. e.
- Zelená hora, wiz: Echo, Joannes, Strom.
- Zelinář malý aneb naučení w zahradnictwí kuchynském, od J. Krbce VI. 1546.
- Zemáky. Jakby se letošní hojná zásoba bramborů nejlépe zachowati a použití dala, VI. 1548.
- Země dobrá, to jest země česká, do které semeno z dobroty božské hojně wsaté učinilo užitek stý. V. 295.

- Zeměpis všeobecný, od Karla Šádka VI. 1148. — od K. Zapa VI. 1160.
- Zeměpis království českého, od Dundra VI. 1149. a.
- Zeměpis v rozmlauvání s dítkami, od Mich. Kadaně VI. 1150.
- Zeměpis čili aupné popsání oboru zemského, dle Balbi-ho VI. 1153.
- Zeměpis krátký pro dítky, od Fr. B. Lukše VI. 1380.
- Zeměměření, od Petra Kašp. Swěteckého V. 508.
- Zhojení podagry, od Hollmanna VI. 694.
- Ziegler, wiz: Zpěw.
- Zisk z smrti lidí v p. Kr. umřajících, od Adama Wolfiusa Benešowského V. 1067. b.
- Zjewení sw. Jana III. 596. — od Bydžowského IV. 1211.
- Zjewení boží slauhám božím, od Mikul. Wlasenického III. 715.
- Zkauška wěrnosti, dle Lafontaine VI. 649. g.
- Zkauška ohněm, od Kotzebue VI. 700. 20.
- Zkažený masopust, od Tháma VI. 607. 22.
- Zlatá brána jazykůw otwřená, od Komenského V. 46.
- Zlaté prsteny VI. 869.
- Zlato bláto III. 249.
- Zlatodol aneb zpustlá wesnice, obnowená farářem, učitelem a manželkau jeho, z Zschokke přel. od F. J. Swobody VI. 1202.
- Zlatořez, přel. od Špecingera VI. 626.
- Zlatowič, od Sam. Godry VI. 844.
- Zlé rozmary, od Kotzebue VI. 692. a.
- Zlé užíwání hojitedlného lékařství IV. 881.
- Zločin ze ctizádosti, od Iflanda VI. 635. 17.
- Zlomek žiwota sw. Alexia I. 19.
- Zlomek slowaře II. 8.
- Zlomky o českém básnictwí, od Šeb. Hněwkowského VI. 177.
- Zlomky z přírodopisu, od F. Tomsy VI. 1459.
- Zlý a nemilý host, od Jiřika Tesáka IV. 1613. a.
- Zlý duch Lumpacia-Vagabunda, od Nestroje VI. 635. 24.
- Zlý Krol, přel. od Žáka VI. 682. c.
- Zmatek nad zmatek, od Kotzebue VI. 645. a.
- Znamenaj o prawém potupení tohoto swěta ... od Jana Husa III. 873. e.
- Znamenaw šest bludůw etc., od Jana Husa III. 608. b.
- Znamenaw, že mnozí mnohé věci o položení sl. pam. M. J. Husi psali ... (o umučení M. J. Husa) III. 158.
- Znamení jistá a patrná církwe sw. ... IV. 1341.
- Znamení církwe katol., přel. od Balt. Hostaunského IV. 1308. b.
- Znamení na prawé ruce, od J. Matěje Hallana V. 951.
- Znamení pamětné w chrámě paně sw. Jana Nep., od Mat. Krátkého V. 965. c.
- Znamení wědcnosti na den provozowání české hry 8. Čerwna 1786, od W. Zimy VI. 365. a.
- Známost wlasti, od Jiřiho Palkowiče VI. 1145.
- Známost o uwenění založeného bratrského sjednocení z lásky k bližnímu pocházející w Mělníku VI. 1228.
- Známost z průjezdu, od J. Marka VI. 824. 853.
- Znojmo, wiz: Mustrunk.
- Zodyak křestanský t j. nebeský cirkel a kolo, přel. od Wäsel. Goelestina z Blumenberku V. 1429. b.
- Zoologie podlé Okena část II., od J. Kauble VI. 1467.
- Zora VI. 767.
- Zornička, zábawník pre djetki VI. 1384.
- Zpanštělá sládkowá, přel. od Štěpánka VI. 635. 25.
- Zpěw k chwálám p. Ferd. Marie, arcibisk. Olom. VI. 486.
- Zpěw k obrazu cis. a kr. Frant. při čtení klassů mlád. gymn. Malostran., od Swobody VI. 413. b.
- Zpěw k slawnosti sňatku pana Karla hrab. z Klam-Martinic s paní Karolinou hrab. z Quilfort, od Šimáka VI. 429. d.
- Zpěw ke cti K. a W. Tháma, od Dlabace VI. 360. f.
- Zpěw ke cti Frant. II., přel. od Rautenkrance VI. 382. a.
- Zpěw ke cti Jos. Libosl. Zieglera, od Fr. Dobrom. Trnky VI. 416.
- Zpěw ke cti p. Jos. Krtičky rytíře z Jadnu. od posluch. práw VI. 428.
- Zpěw ke cti arcibisk. Ostřehomského Alex. z Rudného, od Holého VI. 432.
- Zpěw ke cti p. Fr. z Pauly Píštěka, od Waňky VI. 447. b.
- Zpěw kwerků Kutnohorských, od F. J. Wawáka VI. 364. g.
- Zpěw lidu Unhoštského, když Jos. Pauli 50letau památku kněžství swého obnowowal VI. 437.
- Zpěw lowců a družiček ze Střelce kauzelníka VI. 506.
- Zpěw na W. Raitolara, od Dlabace VI. 360. k.
- Zpěw národní VI. 528.
- Zpěw o slawnosti pokoje, od Jos. Rautenkrance VI. 382. c.
- Zpěw o umučení p. n. J. Kr., od J. Wlčka VI. 266.
- Zpěw pánu Emanuelowi Dawidowi, od J. Host. Pospíšila VI. 435.
- Zpěw pierydských muz Skalickým Zuzanám, od Boh. Tablice VI. 398. a.
- Zpěw při korunowání Leopolda II., od Dlabace VI. 360. i.
- Zpěw swatební IV. 187.
- Zpěw truchliwý nad smrtí Ludwíka XVI. VI. 378.
- Zpěw Wlastimíla na obywatele Milewské, od Dlabace VI. 360. b.
- Zpěw žertowný o paní zimě VI. 457.
- Zpěwník nábožný, od M. Estergaly VI. 258.
- Zpěwníček pro dítky VI. 530.
- Zpěwohlas smutný k chwałě towarýštwa Jež., přel. od Šimka VI. 433. c.
- Zpěwů osmero, od J. K. Chmelenského VI. 505.
- Zpěwy (zpěwowé) a modlitby, od Jiřiho Zábajníka V. 1585.
- Zpěwy církewní, od Sam. Mart. z Dražowa IV. 153.
- Zpěwy české od Macháčka, s hudbau od Tomáška, Holmana, Mansingra, Fr. Škraupa, Haydena, Krowa, Lemocha, Koželuha, Mozarta VI. 508. a. b.
- Zpěwy (Zpěwowé) čestí pro krásné pohlawí, od W. Krameriusa VI. 277.
- Zpěwy duchowní k warhanám VI. 271.
- Zpěwy dwa Dan. Kru dymu., od Tablice VI. 398. b.
- Zpěwy historické, od Hanky VI. 287. c.
- Zpěwy modlitební, od Jiř. Závěty IV. 133. a.
- Zpěwy, normalní litanie a modlitby VI. 205.
- Zpěwy o slawnostech křest., od M. Sam. z Dražowa V. 81. b.
- Zpěwy, od Dan. Baráního VI. 226.
- Zpěwy, od Fr. Škraupa VI. 526. a.
- Zpěwy pastýřské P. Virgilia Marona, přel. od K. Winařického VI. 923.
- Zpěwy příležitostné, od P. Tešláka VI. 384.
- Zpěwy pohřební, od Fr. Dostala VI. 237.
- Zpěwy wálečné, přel. od Štěpánka VI. 283.
- Zpěwy wlastenští, od J. Nejedlého VI. 279.

- Zpěvy z čarodějné floty, přel. od Puchmayera, W. Nejedlého a Hněvkowského VI. 628.
- Zpěvy z nejvýbornějších 12 zpěvoher, od W. Tháma VI. 607. II. d.
- Zpiewánky národné Slováků, od J. Kollara VI. 317.
- Zpívání křesť. starodávní, od Walentina Polona Pelčického IV. 85.
- Zpovědník, přel. od Lhoty VI. 910.
- Zpráva, viz též: Správa.
- Zpráva a naučení, kterak křesťan katolický u prostřed wezdejších starostí bohu slaužiti... má, od K. Khuna V. 1520.
- Zpráva a naučení křesťanům wěrným, jakby se w těchto časích nebezpečných... chowati měli IV. 1807. 1853.
- Zpráva a naučení z slova božího IV. 1351. a.
- Zpráva bauřky Antofské IV. 544.
- Zpráva a práva o bratřích starších jednoty, od Jana Dubčanského IV. 516.
- Zpráva běsnosti všeobecná a kterak člověk s přijatou od běsného zvířete ranou pokračowati má, z něm. přel. od J. Mojžišowits (e) VI. 1660.
- Zpráva co se s králem Sigmundem Bathory zběhlo IV. 338. a.
- Zpráva, co se mezi křesť. a tureckou armadou u Ostřehoma stalo V. 355. b.
- Zpráva gruntovní a prawdliwá strany osoby mě 1645, od Jana Jak. Šarowce z Šarowa V. 350.
- Zpráva, jak jeden každý člověk zdrawí swé opatrowati má a může, přel. Hynek Krabice z Waitmile IV. 878.
- Zpráva, jak kr. Fridrich na hranicích král. česk. od stawů přiwítán byl IV. 457. a.
- Zpráva, jak sněm Konstantický o swátosti wečeře páně nařídil III. 609. b.
- Zpráva, jakby se křesťan k tomu míti měl, aby prawé powědomosti a oswícení z biblí sw. dojití... mohl... V. 650.
- Zpráva, jestli prawda, žeby... jeden w Římě dítě poroditi měl IV. 612.
- Zpráva k kazatelskému auřadu se oddati chtějícím mladenci IV. 1727.
- Zpráva křesťanská s krátkým wýkladem podstatnějších wěcí, které každému křesť. wěděti přísluší, od Alb. Chanowského V. 1112.
- Zpráva kongregací wěřících Kristowych za sw. a blahosl. smrti uprosení... V. 1125.
- Zpráva, kterak Anna arcikněžna do Krakowa přivezena jest IV. 390.
- Zpráva, kterak se ewang. křesťan chowati má, od J. Blasia V. 1470. c.
- Zpráva kterak wěrný křesťan modlití se má IV. 1827.
- Zpráva, kterakby člověk k smrti se strojiti měl, od Šim. Valécia IV. 1888. a.
- Zpráva, kterau sobě při uwázení now. kněze jak církew tak i kněz zachowati má, od Ond. Bendy VI. 2119.
- Zpráva nařízení pro zdrawé a nemocné chudé V. 497.
- Zpráva nynějších časů k čtení nowin V. 482.
- Zpráva o Antikristu, přel. od Bart. Flaxia IV. 1326. b.
- Zpráva o Australii pátém dílu swěta VI. 996.
- Zpráva o bázi Turků IV. 329.
- Zpráva o bratřích, saudcích atd. IV. 1385. 1749.
- Zpráva o bratřích z Pecinowa, od Miletického IV. 542.
- Zpráva o bratrstwu obojího pohlawí za obdržení dobré smrti V. 1146.
- Zpráva o bratrstwu sw. Woršily V. 1133.
- Zpráva o celém hospodářstwi gruntovní V. 566.
- Zpráva o církwi křesť. kat. w půlnoční Americi i o jednotě Leopoldinské w císařstwi rakauském k rozšíření král. bož. w oněch krajinách w Kr. spojené VI. 1115.
- Zpráva o ctnostech, swatosti žiwota sw. Tomáše V. 1273.
- Zpráva o černém škapulíři sw. a růženci sedmi bolestí Marie panny V. 1222.
- Zpráva o člověku k smrti pracujícím IV. 1830. c.
- Zpráva o daření institutu pro chudé na Bukwojských panstwích VI. 1226.
- Zpráva o dáwnosti kanownikůw V. 468.
- Zpráva o dobytí Budína w Uhrích V. 355. e.
- Zpráva o dobytí pevnosti Dotise IV. 355.
- Zpráva o dobytku konském, od Jana Dobřenského IV. 910.
- Zpráva o dwanácti Sibyllách IV. 801.
- Zpráva o institutu pro chudé na Bukwojských panstwích, přel. od Tomsy VI. 1224.
- Zpráva o jednání neplatném wyslancůw českých w Římě III. 403.
- Zpráva o jednom potworném srnci IV. 828.
- Zpráva o jubileum V. 1103.
- Zpráva o knize zjewění sw. Jana V. 828.
- Zpráva o kometě r. 1581. IV. 769., též IV. 781.
- Zpráva o kunštu babském, z něm. přel. od J. Cherenyho VI. 1628.
- Zpráva o lékařstwi duchowním proti jedu zaufalstwi, od W. Andrea IV. 1915.
- Zpráva o lichwě, od J. Štelcara Želetawského IV. 691. c.
- Zpráva o mírách winných sudůw, od J. Kobiše z Bytýšky IV. 742.
- Zpráva o modlářských obrazích, od Ab. Skulteta IV. 1461. 1661. a.
- Zpráva o morním nakažení V. 573.
- Zpráva o morowé, nákažliwé nemoci nazwané cholera VI. 1626.
- Zpráva o moru, od Wita Jakše IV. 905. též od J. Webera V. 574., též od J. Fr. Polentzi V. 579.
- Zpráva o nešťastném marši armady šwedské V. 356. d.
- Zpráva o neštowicích owčích, od J. Jos. Pešiny VI. 1645.
- Zpráva o nowém kalendáři IV. 771.
- Zpráva o obraze Marie p. Staroboleslawské, od J. Ign. Dlahoweského V. 1176. a.
- Zpráva o opatrowání wčel w dvojítech úlech, od J. Caplowiče z Hontu VI. 1517.
- Zpráva o ostrowu Maltě, kterak od Turkůw obležen a dobýwán IV. 303.
- Zpráva o otázce, mželi kněz člověka k užíwání wel swát. připustiti, od Sam. Chalůpky V. 726.
- Zpráva o podwodníku, který wyzdwihowáním pokladu lidí šáčil V. 356. c.
- Zpráva o pohřbním prawdu, při kterémž tělo J. Sw. oslaweného papeže Pia VI. při swém přewázení z Walencie... do Watikanu... přeneseno bylo, od J. Rulíka VI. 1046. c.
- Zpráva o poslední nemoci, smrti a pohřbu J. K. W. kněžny III. Welkého knížete Toskanského V. 291.
- Zpráva o potěšowání nemocných, přel. od Ad. z Weleslawína IV. 1907.
- Zpráva o přešťastných následcích u města Lipska, od Tom. Fryčaje VI. 969.
- Zpráva o přijímání welebné swát. pod jednau způsobau, od Pet. Linteona IV. 1408.
- Zpráva o Ptoľom. Arfaratowi IV. 261.
- Zpráva o půwodu bratří, od Mat. Čerwinky IV. 534.

- Zpráva o řádu politickém, od Hynka z Waldšteina IV. 732.
- Zpráva (V) o ráně morové IV. 804.
- Zpráva o rozličných věcech města Pražského III. 174.
- Zpráva o smrti cis. Rudolfa II. IV. 436.
- Zpráva o spojení sedmihradského, moldaw. a walaš. vojska s křesťanskými temy IV. 330.
- Zpráva o spuntování hraběte Gaurye proti Jakubowi IV. kr. Šotskému IV. 376.
- Zpráva o starém kalendáři Římském, od Štastného Opatowského IV. 770.
- Zpráva o svátosti pokání V. 752. 1595.
- Zpráva o tom, co každý křesťan katol. věřiti a zachovati má, od Jiljiho Sexstettera VI. 1807.
- Zpráva o ústavu slowanském při ew. lyceum w Prešporcku VI. 1132.
- Zpráva o věcech, které k dosáhnutí věčného spasení potřebné jsau V. 1456.
- Zpráva o wečeři páně, od Wácl. Hussonia Pacowského IV. 1353. — od Isaiše Konečného IV. 1337. — od Mat. Krocinowského V. 79. a. — od Rokosa VI. 1770.
- Zpráva o velikém triumfu ku poctivosti sw. Františka Xav. w městě Neapolis drženém V. 1169. 1271.
- Zpráva o wítězství nad armádu tureckau V. 355. f.
- Zpráva o wojácích Passowských IV. 569.
- Zpráva o wolení a korunování Římského krále, přel. od Wácl. Jos. Pelikána V. 266.
- Zpráva o všelijakých reliquiích staročeských V. 1162.
- Zpráva o vypodobnění bílého medvěda V. 552.
- Zpráva o wyswobození dwau synůw pana Floriana Krýspeka od zamordování w Paříži IV. 500.
- Zpráva o založení, prospěchu a nynějším spořádání českého institutu pro němé, od Jos. Red. Zape VI. 1254.
- Zpráva o založení pro chudé na Bukwojských panstwich VI. 1223.
- Zpráva o zázacích a obrazu neb statui nejsw. p. Marie w Koryčanech w Morawě V. 1232.
- Zpráva o životě a blahočinném působení Al. Klara, dokt. fil. a profess. VI. 1060.
- Zpráva o životě a činech Josefa Calasantia V. 1304.
- Zpráva o životě, mučedlnictwí a zázacích sw. Jana Nep. V. 1344.
- Zpráva obecná III. 828.
- Zpráva obecná, s jakými prostředky psi wzteklost předjiti a... hojiti se má VI. 1659.
- Zpráva patrná a upřímná o Jubilaem, od J. Peita Hostaunského IV. 1485.
- Zpráva písma slowanského, od Tom. Masnicusia V. 16.
- Zpráva, podlé čeho kazatel mluwiti má III. 677.
- Zpráva, podlé níž skrze zahlazení Uhorok a obecného pastwiszka pole ponaprawené býti může, ... od Sam. Fabry VI. 1531.
- Zpráva Prachatickým strany dowážení soli z Passowa IV. 1120.
- Zpráva pro zdravé a nemocné lidi V. 585.
- Zpráva processu, kterýž Jakobus Belliogiosa při wzetí kostela w městě Košowě před se wzal IV. 365. V. 387.
- Zpráva, proč odpowědi se nedává na ty dwa hanlivé spisy od starších kněží bratrských V. 698. h.
- Zpráva prošlé Fridlanské a jeho spolu puntowníkú ohawné zrady V. 277.
- Zpráva regul. atd., od Kapucína Benona V. 476.
- Zpráva rozmlawání mezi Ferdinandem z Kolowrat a dokt. Helwikem Garthiem IV. 1455.
- Zpráva starobylého arcibratrstwa nejsw. růžence Ježíše a Marie V. 1155.
- Zpráva swědka očitého, co se stalo w Konstanci III. 159.
- Zpráva sw. života křesť., přel. od Simeona Waleciusza IV. 1888. b.
- Zpráva toho, co se dalo, když Řehoř XIII. papež slyšení dával poslům králůw Japanských IV. 554.
- Zpráva užitečná lidem pobožným. Příd. 186.
- Zpráva o wítězství křesťanůw na moři Adriatickém IV. 309.
- Zpráva wýtažní, jak císařsko-kurfiristo-baworská říšská armáda dvě francauzsko-weymarské armady zbila V. 263.
- Zpráva, z jaké příčiny Jan Šatele krále zamordowati chtěl IV. 374.
- Zpráva z ležení u Gokerna IV. 331.
- Zpráva z slova božího, jak se prawi křesť. w přímě smrti chowati mají IV. 1817.
- Zpráva, zahradné stromy na nejlehčší způsob wwoditi a obchodit, od Sam. Fabry VI. 1536.
- Zpráva založení Leopoldinského w cis. rakauském k wyslancům w Americě VI. 1116.
- Zpráva, že Martin Luther we všech artikulích, o kteréž s Římskými papežníky rozepře jest, tak wěřil a učil, jakž... w časích sw. Apeštolů... učeno bylo, přel. od Wiktorína Facilidesa Mezříckého V. 699.
- Zpráva života křesť., od Vateliusa Launského IV. 1901.
- Zprawce duchowní etc. VI. 2110.
- Zprawování wčel pro lid obecný, od Jos. Janišo VI. 1511.
- Zprawy a posluhování církewní na Horách Kutných V. 1107.
- Zprawy o některých osobách z jednoty bratr. IV. 616.
- Zprawy o swěcení třetí jubilejní slawnosti reformací, z něm. přel. od Jos. Krejčího VI. 1112.
- Zprawy při službách úřadu kněžského w jednotě bratr. IV. 1730.
- Zpurné ženské w Serailu, od Tolda VI. 635. 26.
- Zrádce, dle Holbeina VI. 635. II. a.
- Zrcadlo bolestné matky boží, od Felixa Kadlinského V. 1278. a).
- Zrcadlo časného i věčného života, přel. od W. Pauba V. 1521.
- Zrcadlo duchowní IV. 1812.
- Zrcadlo duše, z lat. přel. od Jiř. Konstance V. 1408. b.
- Zrcadlo dwau boháčů, od Tob. Maurénina IV. 698.
- Zrcadlo hříšného wětší, od Jana Husa III. 608. f. menší III. 608. g.
- Zrcadlo hříšných, od Tom. Štítného II. 122. též III. 895.
- Zrcadlo Jesuitůw IV. 609.
- Zrcadlo kacířstwí, od Zach. Brunčwika IV. 1422. 1620. p.
- Zrcadlo každého člověka hříšného III. 884.
- Zrcadlo kněžské, od Jana Augusty IV. 1233. a.
- Zrcadlo křesť. čili potupení tohoto swěta III. 883.
- Zrcadlo křesť. skutkůw V. 1422.
- Zrcadlo markrab. morawsk., od P. Paprockého IV. 413.
- Zrcadlo marnotratných III. 205.
- Zrcadlo milosrdenstwí a swatosti, aneb krátký wýtah života blahosl. Jana božího... V. 1275.
- Zrcadlo mrawomaudrosti, od J. Gallaše VI. 1192.

- Zrcadlo náboženství, od Jind. Hofmana V. 1109.
 Zrcadlo nemocných IV. 1868.
 Zrcadlo panenské, od Paw. Waniše IV. 696.
 Zrcadlo pašiwé, z lat. přel. od Jiř. Konstace V. 1408. e.
 Zrcadlo pobožnosti, od Mik. Kincla V. 1601. 1641.
 Zrcadlo poctivé ženy, od Jiř. Streyce IV. 714.
 Zrcadlo pošetilosti, od Ant. Borowého VI. 783. a.
 Zrcadlo potěšení IV. 708.
 Zrcadlo prawé udatnosti pannám, ženám z žiwota sw. Kateřiny V. 1261.
 Zrcadlo příkladův, od Ant. Borowého VI. 783. b.
 Zrcadlo příkladův k naučení a obweselení, od W. Krameriusa VI. 1286. a.
 Zrcadlo rodiny bezbožné, od Wita Jakše IV. 1630. f. 1891. b.
 Zrcadlo Slowenska, od Ben. Prawosl. Čerwenáka VI. 1004.
 Zrcadlo snaubným a spojeným manželům, od Hynka z Waldšteina IV. 1886.
 Zrcadlo stawu ženského, od Jeronyma Stříbrského IV. 720.
 Zrcadlo swaté, od Mat. Šteyra V. 1290.
 Zrcadlo swěta, přel. od Nat. Wodňanského IV. 1873.
 Zrcadlo šlechtivosti pro mládež česka, od W. Krameriusa VI. 1286. b.
 Zrcadlo umírajících V. 1455.
 Zrcadlo utrahačů i rauhačů, od Woj. Kofary VI. 367. e.
 Zrcadlo wšeho křesť. náboženství, od Jana Opsy-matesa IV. 1387.
 Zrcadlo wyborného, sedlského obcowání, z něm. přel. od Tom. Fryčaje VI. 1193.
 Zrcadlo zákona nowého. Příd. 182. b.
 Zrcadlo zatvrzeného swěta, přel. od Jak. Mollerusa IV. 1860. 1862.
 Zrcadlo zkázy města Jerusaléma, od Zach. Brunc-wika IV. 1884.
 Zrcadlo zlaté, kniha o powolání a maudrém wolení stawu, od J. Jawornického VI. 1303. d.
 Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlou, od J. Ja-wornického VI. 1196. a.
 Zrcadlo ženského pohlawí VI. 203.
 Zrcadlo židowské, od Arn. Ferd. Hessa IV. 1369.
 Zrcadlo žiwota křesť. Příd. 130. 187. též přel. od Kristofa IV. 1828. b.
 Zrcadlo žiwota na východní Ewropě, od K. W. Zapa VI. 1005.
 Zrcadlo žiwota wěčného IV. 1837. — od Tom. Ba-worowského IV. 1270. — od P. A. Anastasia V. 727.
 Zření důwěrnosti k nebi w 7 modlitbách, přel. od P. Ferd. Riegra VI. 2399.
 Zrinský, wiz: Mikuláš.
 Zřízení bratrstwa literatůw w Českých Budějowicích IV. 487.
 Zřízení markrab. morawsk. III. 299. IV. 923. 924. 925.
 Zřízení města Hranic III. 166.
 Zřízení Nedwědické V. 618.
 Zřízení o komorním hejtmanském a dworském saudu IV. 913.
 Zřízení o mincech JMC. Ferd. IV. 954.
 Zřízení o posudném krále JM. IV. 931.
 Zřízení o správě hradu i panství Potenšteinského p. Woj. z Pernšteina III. 179.
 Zřízení o wyzdwižení desk zemských pohořelých IV. 914. 919.
 Zřízení politické obecných škol w c. k. zemích, přel. od N. Waňka VI. 1681.
 Zřízení privilegií koruny a králowství česk. III. 473. IV. 967.
 Zřízení pro zemskou čeládku w Čechách, Morawě a Slezsku od 30. září r. 1782. VI. 1667.
 Zřízení r. 1608, od Polixeny z Lobkowic IV. 870.
 Zřízení řádu nejjasn. a nejwyš. Řúna V. 457.
 Zřízení Těšinské IV. 928. 929.
 Zřízen wšech činů ke cti a sláwě samého boha V. 1436.
 Zřízení wojské Jana Žižky III. 243. — Hájka z Hodětína III. 242.
 Zřízení zemské knížetství Opolského a Rati-borského IV. 927.
 Zřízení zemské králowství česk. za krále Wladislawa, od Petra Zdeňka ze Šternberka a wládky Al-brechta Rendla z Aušawy III. 296.
 Zřízení zemské Ferd. I. IV. 915. 916. 917. 918. 919. 921.
 Zrost a prospěch 12letého w chrámě Jerusalemském učitele p. J. Kr., od J. Hynka Dlanhowského V. 889. a. 1242.
 Ztečení Rozenberského hradu, od Stuny VI. 611. l.
 Ztracené dítě, od Kotzebue VI. 689. o.
 Ztracené dítě, od Šmida VI. 1334. a.
 Ztracený syn, od Šmida VI. 1334. a.
 Ztracený syn, od Zimmermanna VI. 871. a.
 Ztracený ráj, přel. od Jungmanna VI. 543.
 Zub Wilém, wiz: Psaní.
 Zůstání a swolení kněžstwa pod obojí na sněmu w Praze 1521 o swátosti pod řízením m. Wácl. z Litomyšle administratora arcibisk. Praž. III. 438.
 Zuzana, komedio IV. 223., od Šediwého VI. 608. e.
 Zwání na swatbu V. 4-5.
 Zwěstowatel VI. 742.
 Zwikow, wiz: Dopisy, Poznamenání.
 Zwon sw. Bartoloměje w m. Rakowníku V. 933. b.
 Zwonky, od Boza VI. 882. c. 912.
 Zwuk ewangelium wěčného, od Mat. Boda V. 137.
 Žáček má zalíbení w Bohu a w modlení VI. 2338.
 Žáček škol pobožných V. 8.
 Žádost almužny pro zachowání od Františkánů swatých míst V. 433.
 Žádost k nowému roku učeným Čechům m. Král. Hradce, od Mir. Krále VI. 423. c.
 Žádost spojení z lásky k bližnímu na hrabčích Bu-quojských panstwach na spoluauady a wšechny ostatní štědré dobrodince, která také w m. Týně nad Wlagaŭ swůj počátek wzítí může VI. 1227.
 Žák, wiz: Reč.
 Žák dokonalý, od J. M. Krále VI. 1331.
 Žák zdworilý, přel. od J. Jawornického VI. 1303. e.
 Žalanský, wiz: Knížka.
 Žalář wěčný pekelný, od Mat. Šteyra s. J. V. 1421. b.
 Žalm I. III. 586.
 Žalm 50tý Dawida krále IV. 1940.
 Žalm 50tý kajcí V. 884.
 Žalm 50tý s wykladem, od J. Straněského IV. 1494. b.
 Žalm 80tý, od J. Straněského IV. 1494. b.
 Žalm 116: Nawrátíš se duše má. Příd. 188.
 Žalm 118tý kr. Dawida, od Daw. Crinita z Hlaw-čowa IV. 112.
 Žalm 103 a 136tý, od Jiř. Dykasta IV. 130. b.
 Žalm 151ní III. 607.
 Žalmičky s písničkami. Příd. 193.
 Žalmůw 150 na spůsob modliteb složených, od Jiř. Chobotidesa IV. 1990.
 Žalmowé aneb zpěwowé sw. Dawida III. 48.
 Žalmy (Zalmowé) a některé části bible III. 585.
 Žalmy a písně duchowní staré i nowé, od Jiřika Tarnowského V. 86.
 Žalmý cirkewní V. 666.

- Žalmy sw. Dawida IV. 140. — od Melisæa Krtského IV. 109. — od Wíta Phagela Ptseckého IV. 141.
 Žalmy, od Jana Streyce IV. 101.
 Žalmy v rytmu české složené IV. 151.
 Žaloba koruny české III. 51. a.
 Žaloba na Husity. Příd. 185.
 Žalost nad smrtí otce j. Kníž. Eminenc. p. Wolfganga Hanibala kardinála z Schrattenbachu, ... od Jos. Dresera V. 1093.
 Žalostný hrad, bolestný sklad, wznešený světa poklad t. j. slaw. pam. nejjas. a nejmoc. p. p. Eleo. Mag. Terezia ... w chrámě w Rakowníce představená V. 288.
 Žalozpěw k památce Štěp. Dugy VI. 488.
 Žaltář Witenberský II. 109., Žaltář weřej. bibl. Praž. II. 110., Žaltář kapit. Praž. II. 111.
 Žaltář Poděbrad. II. 112.
 Žaltář bibl. Olom. II. 114. III. 573.
 Žaltář bibl. Praž. III. 574. 575. 576. 577. 584.
 Žaltář u Františkánů w Praze III. 582.
 Žaltář u Wácl. Wodňana III. 583. též III. 598.
 Žaltář sw. Dawida, od Jana Worlického IV. 67. — IV. 81.
 Žaltář sw. Dawida IV. 1188. — od Mat. Stříbrského IV. 1189. — IV. 1190.
 Žaltář sw. Hieronyma IV. 1760.
 Žaltář sw. Augustina IV. 1780. — IV. 1924.
 Žaltář na způsob modliteb složený, od Petřka J. z Benešowa IV. 1929.
 Žaltář pro vojáky, od Jiř. Fera V. 84. 1539. f.
 Žaltář sw. Dawida V. 135. — od Wácl. Worlického V. 143.
 Žaltář kr. Dawida V. 667. — od Jiř. Petrmanna VI. 193. a.
 Žaltář kr. Dawida VI. 1725. — přel. od Opise VI. 1726.
 Žaltáře čtyry, pergam. listy II. 113.
 Žaltáře zlomek w Brně II. 115. — w Museum českém II. 116.
 Žarliwá panička, od Kotzebue VI. 699. p.
 Zatec, wiz: Kázání.
 Zďár, wiz: Mater, Žena.
 Že i wzdělání lidé chrám P. nawštětowati mají, kázání od Melcera VI. 2060.
 Žebráci, komedie IV. 226.
 Žebrák, wiz: Kniha.
 Žebrák, dle Raupacha VI. 635. ccc.
 Zehnání poslední a laučení p. Kateřiny Anny roz. slechticky z Říčan, od Ad. Hynka Mladoty ze Solopisk V. 1083.
 Zehnání proti krupám a zlému powětří V. 1677.
 Zehnání smutné člověka urozeného do daleké krajiny se ubírajícího, od J. Ant. Haufa V. 1096.
 Žena krásná náramně Sara u zrcadla t. j. ... klášter Žďárský ... studnice Marie nazwaný, od Karla Bor. od sw. Remigia V. 981.
 Žena silná, chwalozpěw pohřební Theresii Madocány, od Jos. Nejedlého V. 1097.
 Ženichové, od Macháčka VI. 649. f.
 Ženská lest, od Příbramského (Škody) VI. 892.
 Ženský boj, od Klicpery VI. 644. β. II. a.
 Ženských se štíf, od Kastelli-ho VI. 673. b. Sw. IV. β. VI. 689. d.
 z Žerotína Karel, wiz: Dopisy.
 Žert a prawda VI. 788.
 Židlochovice, wiz: Witání.
 Židowská wálka, wiz: Historie.
 Žiwa, spis rolnický a lesnický, od Polce IV. 1505.
 Žiwé hodiny, od Prok. Šediwého VI. 608. II. b.
 Žiwlowé čtyry proti hříšné duši bojující, od Karla Račina V. 865. a.
- Žiwobytí pokojné a šťastná smrt ... t. j. nábožné bratrstwo ... sw. Jana Nep. ... w Litni V. 1145.
 Žiwot a příhody dwau wěznů, od Jussieu VI. 883. V.
 Žiwot a řeči N. J. Kr., od Jos. P. Wácl. Ditrycha VI. 2162.
 Žiwot a sláva sw. Wáclawa III. 922. též z lat. přel. od Felixa Kadlinského V. 1278. b.
 Žiwot a smrt pana Aleše Pařizka, od J. Štěpánka VI. 1057.
 Žiwot a učení P. J. Kr., z něm. přel. od Leop. Jakobi-ho VI. 2159. též VI. 2163.
 Žiwot a za sw. wyhlášení sw. Jana Nep. V. 1322.
 Žiwot a záznaky sw. Antonína Paduanského, od Fr. z Rozdražowa V. 1267.
 Žiwot sw. Isidora, od Jana Dlauhoweského V. 1279. c.
 Žiwot sw. Mikuláše, od Ant. Beatilla V. 1345.
 Žiwot sw. Wincentiusa Fereria V. 1360.
 Žiwot Alfonsa Rodriguez V. 1276.
 Žiwot sw. Alžběty, dcery krále uherského Ondřeje H. ... od Marie Antonie VI. 2176.
 Žiwot sw. Anežky, od Jiř. Plachého III. 916. — V. 1277.
 Žiwot sw. Barbory, od Jiř. Fera V. 1254. e.
 Žiwot sw. Benedikta V. 1325.
 Žiwot, ctnosti, mučednictwí a zázrakowé blahosl. Fidela z Sigmaringu V. 1341.
 Žiwot dětinský Georgilla Sam. Klatowského. Příd. 26.
 Žiwot dětinský Jak. Straby. Příd. 147.
 Žiwot sw. Dominika, patriarchy welikého V. 1299. 1369.
 Žiwot filosofůw pohanských, od Šim. Lomnického IV. 619.
 Žiwot sw. Frant. Xav. III. 913. 918. VI. 2181. též od Jos. Černého VI. 2187.
 Žiwot Františka de Hieronymo patera welebného, od W. Alexia Schmidta přel. V. 1324.
 Žiwot sw. Gotharda, od Jana Rulika VI. 1012. b.
 Žiwot Ignacia Lojoly IV. 1795. též od Jiř. Fery IV. 1796.
 Žiwot sw. Isidora, od Jiř. Fera V. 1254. b. V.
 Žiwot sw. Iwana, od Jiř. Bartholda IV. 1787. 1357.
 Žiwot Jakuba patriarchy, od Simeona Walecia IV. 1480. 1794.
 Žiwot sw. Jeronyma III. 912. — od Šim. Walecia IV. 623.
 Žiwot Jana Augusty, od J. Blahoslawa IV. 614.
 Žiwot Jana Husa IV. 622.
 Žiwot Jana Husa a Jeronyma III. 157.
 Žiwot Jana Nep., od Jiř. Fera V. 1254. i. V. 1297. 1311. 1323. — od Karla Mageta V. 1321. — od J. Rulika VI. 2166.
 Žiwot sw. Jana od Kříže, serafinské panny sw. Terzie prwního ... nápomocníka ... V. 1333.
 Žiwot sw. Jana prwního paustewníka w Čechách, od Frid. Bridela V. 1269. a.
 Žiwot sw. Jana Sahaguntského V. 1301.
 Žiwot Jana Sarkandra, od Jos. J. Dudáka V. 1327.
 Žiwot Ježíše Nazaret. VI. 2182.
 Žiwot sw. Josefa Kalazanského, z něm. přel. od Amadeusa a s. Antonie V. 1365.
 Žiwot sw. Josefa z Kopertina služebníka božího V. 1298.
 Žiwot Karla IV. II. 77.
 Žiwot sw. Kateřiny III. 915. — přel. od Kašp. z Palotinu IV. 1789. — od Jana Sixta z Lerchenfelsu IV. 1794. b.
 Žiwot kněží tábořských, od M. Jana z Příbrami III. 160.

- Život kněžny z Lichtenšteina, od Ant. Jos. Drosera V. 351.
- Život kněžete Kristoslawa, od Jana Beckowského V. 1300. a.
- Život kněžete z Salm-Salm arcibisk. Praž. VI. 1053.
- Život křesťanské děvečky VI. 2272.
- Život Laudonůw, ... od W. M. Krameriusa VI. 1040. b.
- Život sw. Lidmily V. 1262. — od Jiřho Fera V. 1254. h. — od Felixa Kadlinského V. 1278. c.
- Život sw. Linhartá V. 1368.
- Život Ludwíka XVI. kr. franc., od J. Rulíka VI. 1046. a.
- Život Mahometa III. 164. — od J. Hýbla VI. 1051.
- Život Marie Bonawentury panny řádu sw. Benedikta, z lat. přel. od Kristofa Lupiusa V. 1287.
- Život Marie panny matky boží V. 1306. — od Joach. Jindry VI. 2195. — od W. Stacha VI. 2173. — od W. Pešiny VI. 2192. — od Jos. Wotýpky VI. 2193.
- Život Martina Lutera, od Ond. Plachého VI. 1045.
- Život Maximiliana cis., od M. Bydžowského IV. 432. a.
- Život sw. Mikulaše z Tolentinu V. 1266.
- Život generala Moró, od W. Krameriusa VI. 1054. a.
- Život některých swatých IV. 157.
- Život sw. Norberta, od Jana Sixta z Lerchenfelsu V. 1252. a.
- Život, obcowání a skonání sw. Františka Paulánského V. 1292. 1296.
- Život sw. Otilie, od Siffnera VI. 2177.
- Život Pána našeho Ježíše Krista II. 140. 144. IV. 155. — od Sixta z Ottersdorfu IV. 1783. — od Habermana IV. 1785. — V. 1240. 1243. — z něm. přel. od Edelberta V. 1244. — pro dívky, od J. Lettingera VI. 2169. — od Medlína VI. 2161. — z Federsena přel., od J. Hýbla VI. 2164. a. — od Jana Grocha VI. 2158. — pro děti a dospělé lidi. Příd. 193.
- Život sw. patronů českých, od Jiř. Fera V. 1254. f.
- Život sw. Petra mučedníka, od B. D. Brendla V. 1309.
- Život poctivý a ctnostný, přel. od Trojana Nigelliusa z Oskořina IV. 699. 1859.
- Život sw. Prokopa II. 34. IV. 1798.
- Život sw. Reginy, od Bruna Kartuziana III. 917.
- Život sw. Řehoře IV. 1791.
- Život sw. Řemeslníkůw, od Jiř. Fera V. 1254. c.
- Život sw. Rosalie V. 1268.
- Život swatých jmen a vlastí patronů, od Jahna Engelb. VI. 2174.
- Život swatých na každý den celého roku VI. 2168.
- Život sw. Terezie, od Jos. Černého VI. 2186.
- Život Tobiáše, od Jana Cadaverosa IV. 1470.
- Život sw. Vincenzia de Paul, od W. Štulce VI. 2197.
- Život sw. Wácslawa V. 1272.
- Život we snách, od hraběte Sch. VI. 673. 21.
- Život sw. Wolfganga bisk. 1326.
- Životopis Jana Aupického IV. 617.
- Životopis Ant. Hanikýře . . . od J. Pohořelého VI. 1063.
- Životopis sw. Jana Nep., od J. N. Zimmermanna VI. 2185.
- Životopis Martina Lutera, z něm. přel. od M. Durgaly VI. 1062.
- Životopis blahosl. Marie Elekty, přel. od J. W. Sommera VI. 2189.
- Životopis sw. Prokopa, od J. Zimmermanna VI. 2199.
- Životy a řeči otců aegyptských II. 148.
- Životy čtyř patriarchů, od Jana Grylla z Gryllowa IV. 158. b.
- Životy Krista pána a panny Marie V. 1239.
- Životy, skutkové . . . swatých a swětic na každý den celého roku rozvržené, přel. od Alb. Chanowského V. 1249.
- Životy swatých, přel. Šeb. Scipio IV. 1790.
- Životy swatých, přel. od J. Acckowského V. 1248.
- Životy swatých 12 apoštolůw, od Jiřho Fera V. 1254. d.
- Životy swatých panen, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. c.
- Životy swatých, zvláště sw. Jana Nep. V. 1328.
- Životy swatých starého tow. Jež. V. 1343.
- Životy swětic, od Tom. Ign. Placalia V. 1258. d.
- Žizka, wiz: Kronika, O Janu Žizkowi, Zřízení.
- Žizkůw dub, od Klicpery VI. 644. β. I. b.
- Žizkůw meč, od Klicpery VI. 644. α. i.
- Žlutá zimnice od hrab. z Königl. VI. 635. h.

Dodatky k životopisům.

- Ausobský,** Coelestin. — Studoval na gymnasium w Jindřichowu Hradci; wstoupil r. 1812 do řádu františkanského; vystudoval potom filosofii w Plzni; theologii w Praze. Posvěcen na kněžství w Brně r. 1818, stal se téhož roku kooperátorem w Dačicích na Morawě, r. 1827 superiorem w Hořowicích, r. 1830 guardianem we Slaném, pak w Dačicích. Roku 1836 ustanowen jest za kazatele a katechetu w Olčicích; zastával od r. 1839 až 1848 kazatelský úřad w Zásnukách; odkudž opět dostal se do Otče r. 1848.
- Burian,** Tomáš. — Powýšen za majora r. 1851.
- Čerwiček,** Stanislav. — Byl sankromým učitelem w osadě sw. Petra w Praze (okolo r. 1830); umřel, žiwiv se poslední léta hudbau.
- Esop.** — Doktor lékařství.
- Fayl,** Antonín Emil. — Narodil se we Wnoru 1797 w německé wesnici Dražkowicích na panství Čerwenohrádeckém (Rothenhaus) w Žatecku Studoval na gymnasium w Chomutowě (1808—1814), na filosofické (1814—1817) a právnícké fakultě (1817—1821) w Praze. Odbyw právní praxi civilní w kanceláři zemského advokata Jana Grosse (1820—1823) a zkašku apellační, wstoupil 11. listopadu 1823 dne 3. Prosince r. 1793, kdež otec jeho Jiří byl radním městským. Po odbyté škole domácí dán w 11. roce stáří (1804) pro další vzdělání do Bánské Bystrice, pak do Štáwnice, později do Rymawské Soboty pro naučení se řeči maďarské. Odtud wrátiw se do Štáwnice, zůstal tam do roku 1811, načež studowal theologii w Prešpurku do r. 1815. Téhož roku odebral se na universitu do Jeny, kdež studowal dvě léta we společnosti s Šafaříkem, Kollárem, Chalúpkau, a oblíben jsa co dobrý zpěwák při guitaře, příležitost měl seznámiti se se slawným Góthe i jinými wýtečnými Němci tam meškajicimi. Roku 1817 dne 18. Řijna přítomen byl při slawnosti akademiků německých na Wartburce. Odebral se z Jeny w Kwětnu 1818 přes Bawory, kdež w Baireutě poznal Jeana Paula, stal se nejprwé kaplanem w Bánské Bystrici při tamějším superintendentowi; posvěcen tamže na kněžství dne 2. Čerwence 1818; stal se r. 1820 farářem w Sudicích w Nowohradské stolici, roku pak 1827 w Jelšawě, kdež posud úřad pastýřský zastává.
- Fialka.** — Předtím profesor českého jazyka na wojenské akademii w Nowém městě za Widni.
- Hajniš.** — Roku 1851 stal se poštowním kommissarem pro Čechy.
- Hansgirk.** — W Řijnu r. 1851 powolan za profesora na Staroměstské gymnasium w Praze.
- Held.** — Umřel r. 1851.
- Herzog.** — Wystanpiw z kláštera, umřel.
- Jirsík.** — Posvěcen za biskupa Budějowského dne 19. Řijna, a installowán 26. Řijna roku 1851.
- Kadawý.** — Posledně zas nawrátil se do Uher.
- Kamaryt,** František Dobromil. — Děkan w Kaplicích.
- Kampelík.** — Doktor lékařství, nyní (1851) we Hronowě za Náchodem.
- Kendík.** — Kaplan we Mšeně.
- Klicpera,** Wácslaw. — Od r. 1849 školní radda, a direktor akademického gymnasium w Praze.
- Kopecký,** Jan Dalibor. — Doktor lékařství; na smyslech pomaten nachází se nyní w blázinci w Praze.
- Kottler.** — Obchodník w Turnowě; cestowal po Sibirii, kdežto měl částku w tamějších zlatých dolech.
- Medlín,** Jan. — Umřel co probošt kapituly Pražské.

Mráz. — Děkan u Všech Swatých na hradě Pražském.

Němcová. — Od r. 1851 v hořejších Uhřích.

Ondrák, Prokop. — Od r. 1835 kaplan na sv. Hoře, od r. 1836 w Kozmicích; od r. 1837 katechetau na hlavní škole w Příbrami. Jest děkanem tamže od r. 1846.

Pichler, Karel. — Úředník při autčárně we Lwowě.

Pohan, Wacław Alexander. — Studował na gymnasium w Jihlawě (1804—1809), filosofii a theologii w Budějowicích. Na kněžství posvěcen tamže dne 12. Srpna 1814, stal se 23. Srpna téhož roku kaplanem w Plané nad Lužnicí; dne 28. Ledna 1823 biskupským notářem; dne 15. Řijna 1830 farářem we Hlawatcích w kraji Tábořském; dne 1. Kw. 1833 farářem w Poříčí nad Sázawau. Dekretem arcib. od 6. Srpna 1842 powýšen k důstojnosti děkanské.

Polák, Milota Zdirad. — Narozen 29. Unora l. 1788 w Zásmukách. W Praze uawštěwował školy, vzdělal se nejen w literním, nýbrž i w hudebním umění, připravował se pod Alšem Pařízkem k auřadu učitelskému, a stal se pak učitelem w sirotčím domě w Praze. Na podzim r. 1808 při všeobecném bojowném zápalu pro obhájení Rakauska proti Napoleonowi chopil se Polák zbraně; stal se kadetem, a brzy na to praporečníkem při pluku Č. 22. (nyni Felix Schwarzenberk.) We válce r. 1809 bojoval w bitwách w Bawořích, pak u Asparnu a Wagramu. Po skončené válce ležel nejprwé w Králowěhradecku w Čechách; potom r. 1812 přesazen co zástupník ke pluku Č. 15 (nyni Nassau), dostal se s týmž plukem do Polska; aučasten byl mnohých bitew we válce roku 1813, wtáhl též r. 1814 do Paříže. Léta 1814 přesazen co nadzástupník k uherskému pluku Č. 3. (cis. Alexander), přišel co majetníkúw pobočník ku polnímu maršálowi-zástupníkú baronu Kollerowi, při němž po kongressu Widentském přebýwal w Praze a na statku jeho Obřístewském. S nim, co intendantem wojska, táhl r. 1820 do wálky vypuklé w Neapoli. Zde obdržel od krále Neapolského řád sw. Mauricia a Lazara, a přebýwal w Neapoli co pobočník Kollerůw až do smrti jeho r. 1827, stal se potom téhož roku professorem českého jazyka na wojenská akademii w Nowém městě za Widni. Jím český jazyk na tomto ústawě ponejprw

přiweden byl k wětší wáznosti. Roku 1830 powýšen za setníka, odebral se k swému pluku; ležel se setníkau swau r. 1831 na kordonu proti choleře blíž Nowého Města za Widni, pak we Břetislawi, w Komárnu a opět we Břetislawi. R. 1837 powolán k akademii Nowoměstské s důstojenstwím majora při pluku uherském Č. 39 (Don Miguel) za praefekta jazyků, totiž francauzského, wlského, českého a madarského. R. 1843 powýšen za podplukowníka, r. 1848 za plukowníka, načež r. 1849 wstoupil s důstojenstwím generala do pensí, zaslauněnc 41letau wýtečnou službau wojenskau.

Řehák. — Umřel r. 1851.

Skuherský. — Doktor w lékařství.

Sláma, František. — Studował bohoslowí w Budějowicích (1811—1814).

Šohaj, František. — Absolwował práwa w Praze r. 1839. Doktor filosofie; w Řijnu 1851 stal se professorem na Staroměstském gymnasium w Praze.

Šolthés, Gerson. — Narozen dne 1. Dubna 1812 we Welenicích u Poděbrad w kraji Bydžowském, kamž otec jeho Štěpán, rozený Maďar ze Szántó, stoljce Aba-Ujwárské, brzy po wydání toleraněního patentu za cis. Josefa II. powolán byl za duchowního pastýře nowě zřízené církwe ewangelické. Nawštěwował hlavní školu w Jičíně, gymnasium dilem tamže, dilem w Praze na Nowém městě. Studia filosofická dokonal w Břetislawi w Uhřích; pobyl rok w Pápě pro seznámení se s jazykem madarským; studował theologii na ewangelickém ústawu bohomluweckém we Widni. Ordinován tamže za duchowního, nawrátíl se r. 1838 do otčiny, kdež nejprw jako wikář, potom po smrti otce jakožto duchowní pastýř w Libici aučinkował.

Štětka. — Doktor lékařství w Kutnéhoře.

Šwihlík. — Umřel w Jilowém.

Swoboda, Jan Wlastimil. — Umřel co učitel u sw. Mikuláše na Malé straně.

Tomíček, Josef Slawomir. — Aud učené společnosti české.

Trojan, Frant. Břetislav. — Cisařský wládní kommissar w Uhřích.

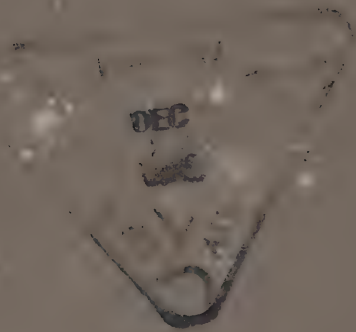
Umlauf. — Setník dělostřelecký, w pensí.

Wašák. — Učitel hudby w Rusích.

Wawra, Slawomil. — Čekanece doktorství práwnického; r. 1851 wzat do wyšetřowání u wojenského saudu w Praze.

Oprawy.

| Na straně 9 | řádek | poslední místo | mnohá | čti: | mno- |
|-------------|---------|----------------|---------|---|--|
| " " 30 | slaupei | 1 | " 45 | " Starém | " Nowém |
| " " 117 | " | 1 | " 5 | " 1613 | " 1612 |
| " " 203 | " | 2 | " 41 | " Wolnického | " Mělnického |
| " " 222 | " | 1 | " 26 | " 1618 | " 1608 |
| " " 222 | " | 1 | " 29 | " 1618 | " 1608 |
| " " 234 | " | 1 | " 27 | " Vatelius | " Valecius |
| " " 267 | " | 2 | " 38 | " Illieskazy | " Illieshazy |
| " " 281 | " | 2 | " 50 | " 1701 | " 1741 |
| " " 285 | " | 2 | " 7 | " Trojan | " Trajan |
| " " 369 | " | 2 | " 5 | " 1741 | " 1841 |
| " " 369 | " | 2 | " 54 | " spasení | " psaní |
| " " 402 | " | 1 | " 31 | " Frant. | " Wácslawa |
| " " 413 | " | 2 | " 1 | " Hrfa | " Harfa |
| " " 414 | " | 2 | " 30 | " Vogla | " Wolfa |
| " " 415 | " | 1 | " 36 | " Kocebue | " Kottra |
| " " 424 | " | 1 | " 48 | " Šepe | " Šope |
| " " 448 | " | 2 | " 47 | " Marmonisté dle Marryata od J. Malého | " čti: Mormonisté, od J. Malého |
| " " 461 | " | 2 | " 30 | " Kung | " čti: Kunc |
| " " 477 | " | 1 | " 45 | " Nath. | " Math. |
| " " 486 | " | 1 | " 3 | " Pau(a) | " Pan(a) |
| " " 515 | " | 1 | " 28 | " Kroba | " Kroha |
| " " 534 | " | 2 | " 42—44 | slowa: Narozen etc. až 17. Srpna | buďtež wynechána. |
| " " 543 | " | 1 | " 1 | místo 1794 | " čti: 1799 |
| " " 543 | " | 2 | " 26 | " 1850 | " 1810 |
| " " 551 | " | 2 | " 6 | " Emmanuel | " Emil |
| " " 562 | " | 1 | " 15 | slowa: 2. Hiacynthy VI. 306. | 828. buďtež wynechána. |
| " " 572 | " | 2 | " 25 | čti: (roku 1850 56—58 let stár) | |
| " " 595 | " | 1 | " 6 | místo: Kurandy | " čti: Korandy |
| " " 595 | " | 2 | " 17 | " 607 | " 687 |
| " " 607 | " | 2 | " 23 | " (přel.) | " (něm. sepsal a zčeštil) |
| " " 607 | " | 2 | " 23 | " 1552 | " 1582 |
| " " 611 | " | 1 | " 45 | " 1829 | " 1839 |
| " " 615 | " | 2 | " 10. | wloženy buďte řádky 20 až 24 t. j. slowa: 3. Šmida | powídky až 6. Töpfera: Wéwodůw rozkaz VI. 693; na místě pak nynějším buďtež wynechány. |
| " " 631 | " | 1 | " 14 | místo Wlastimír | " čti: Wlastimil |
| " " 652 | " | 1 | " 22 | " radní | " předseda |
| " " 673 | " | 2 | " 6 | čti: Apologie bratří českých | |
| " " 673 | " | 2 | " 6. | wlož: Apologie stawů českých r. 1618. IV. 1065. c. α; c. β. | |



PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
